

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

NEDL TRANSFER

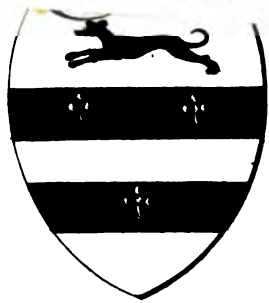

HN 2196 P

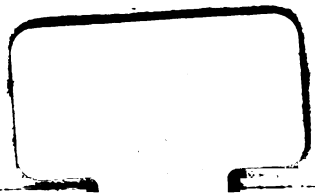
KD53367

Rec^d 1820 2379

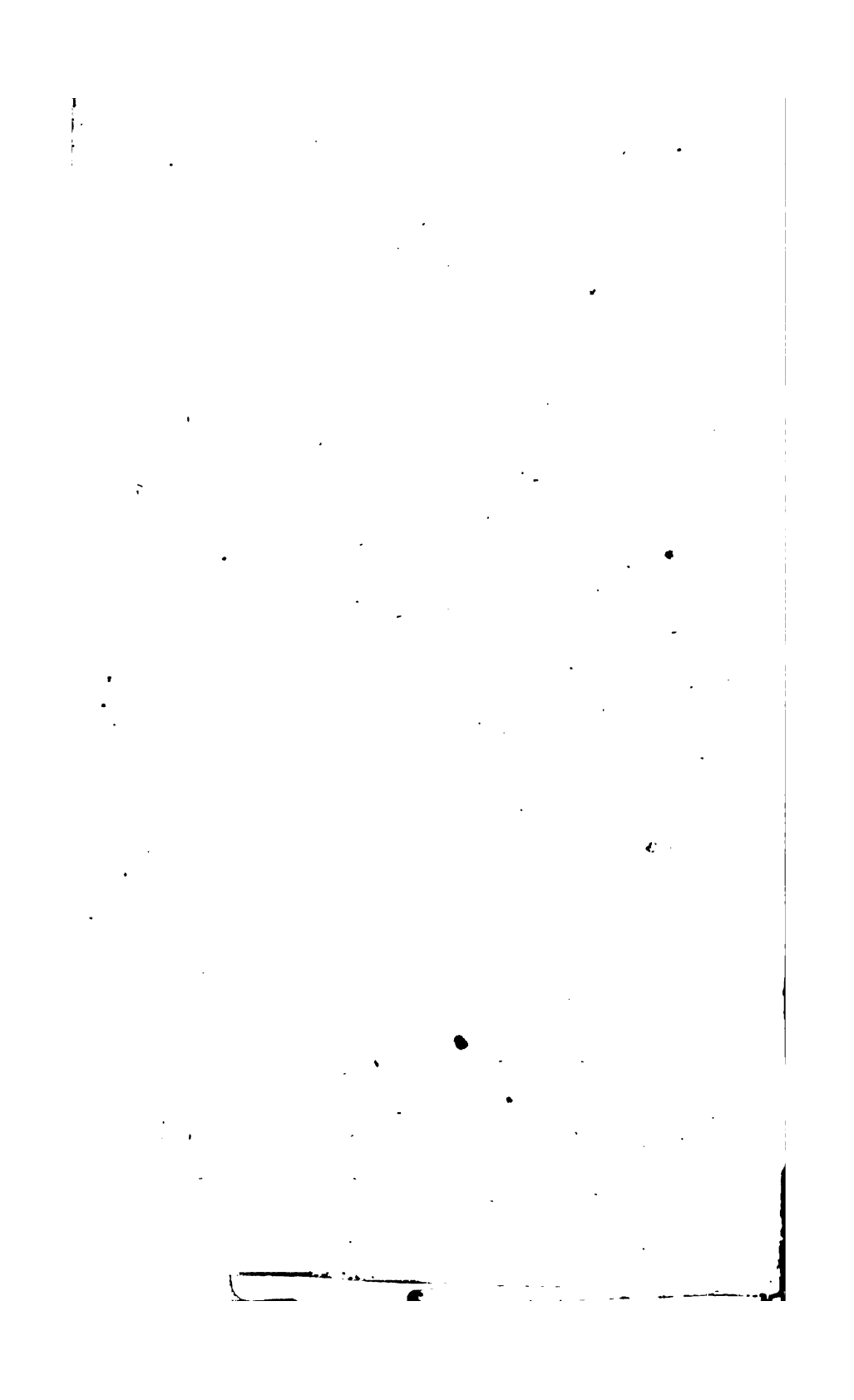

Thomas Palmer.

5.4. 13

5.4. 5.15

©
C L A V I S
C I C E R O N I A N A
S I V E
I N D I C E S
R E R V M E T V E R B O R V M
P H I L O L O G I C O - C R I T I C I
I N
O P E R A C I C E R O N I S
A C C E D V N T
G R A E C A C I C E R O N I S
N E C E S S A R I I S O B S E R V A T I O N I B V S
I L L V S T R A T A
A V C T O R E
I O . A V G . E R N E S T I

L I P S I A E
S V M T V I O . C H R . M A R T I N I
M D C C X X V I I I .

~~LC 39, 910~~

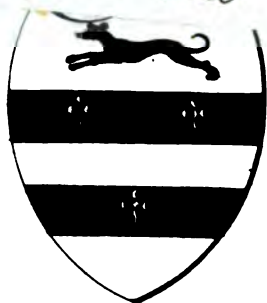
KD 53367

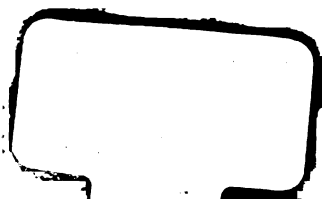
P R A E F A T I O.

QUae nos causae ad hos Indices conficiendos impulerint, quodque simus in iis consilium secuti, expositum est a nobis tum, cum universis Ciceronis operibus ante hoc biennium praefaremur. Nempe, cum his inprimis confutum hac Ciceronis editione vellemus, qui propter rei familiaris angustias, non possunt iis Ciceronis editionibus uti, quæ doctorum hominum curis illustratae ac perpolitae prodierunt, eaque de causa & carere Ciceronis libris plerisque coguntur, & ab iis legendis retinentur: ipsarum etiam editionum illarum, ut quaeque est præstantior, ita minus est eorum usibus accommodata, qui non multum in hoc eruditionis genere profecerunt; propterea, quod fere plus doctiorum usibus sunt, quam reliquorum comparatae: illud relictis omnibus efficiendum nobis sumsimus, ut, & verbis & rebus, quantum quidem indicum ratio pateretur, illustrandis, faciliorem tironibus Ciceronis lectionem efficere-
mus, & plures ad eam invitaremus, qui nunc & verborum & rerum ignoratione ea, cui mederi se posse desperant, ab ea reiiciuntur. Equidem quo magis de ratione edendorum veterum auctorum illustrandorumque cogito, hoc mihi magis videtur difficile, quae sit optima, definire. Quo tem-
(2) pore

53367

Thomas Palmer.

5.4. 19

5.4. 19

P R A E F A T I O.

pore docti in hoc literarum genere homines, depulsa Scholastica barbarie, incipiebant e tenebris eruere, & tineis blattisque eripere veterum auctorum reliquias, propter summam omnium in hoc genere ignorantiam, consentaneum, uti erat, ita putabant, omnia explicare & illustrare, in quibus haerere incitiam hominum posset. Itaque magna pars animadversionum in rebus levibus, in singulis verbis occupabatur, multaque afferbantur eiusmodi, quæ nunc in vulgatis Lexicis traduntur. Postea, cum major in dies lux affulgere coepisset bonis literis, imprimisque his nostris temporibus, cum summa ingenia in hoc genere illustrando elaborarunt, vulgaria multa, facilia & tironibus nota evaserunt, quæ superioribus illis renascentium literarum temporibus nova & obscura iure putabantur. Itaque consequens fuit, etiam illustrandorum auctorum rationem inire. Hinc exorti sunt illi, qui hunc sibi modum statuerent, ut quæ se aut primis observasse & vidisse existimarent, aut quæ ab aliis essent sparsim explicata, aut non satis illustrata, ea tantum afferrent. Ac profecto, si quis, ut vere Burmannus iudicat, omnia ab aliis centies dicta & repetita, recoquere & ad quemvis auctorem sua cura edendum adlinere vellet, ut nostris temporibus quidam, & in his Pitiscus ad Suetonium, facere sustinuerunt, non nisi obscuræ diligentiae & putida quadam variae eruditionis ostentatione sibi, fortasse etiam indoctis aut semidoctis, non autem eruditis placere posset. Sed hæc ratio, consentanea per se & probabilis, eruditisque satis accommodata, tamen non parum incommodi habet. Nam primum ea res nobis hanc necessitatem imponit, ut quot sunt unius auctoris a doctis hominibus editiones profectæ, tot sint habendæ uni & coemendæ, ut, quicquid ad eum illustrandum alla-

P R A E F A T I O .

allatum sit, scire possit: ut illud taceam, fieri in hac imbecillitate nostra, & vitae humanae angustiis non posse, ut quae in bonos auctores, aut de literis graecis latinisque scripta sunt, unus omnia legere & meminisse queat, atque ita, quid nondum explicatum, dictum, illustratumve sit, scire. Ex quo necessario consequitur hoc, ut saepe repetantur ante dicta, etiam cum non putamus; quemadmodum in doctissimorum hominum commentariis animadverti factum esse, & facile possem probare. Et ad illud quidem incommodum melius fecerunt, qui, quae sibi in aliquo auctore emendanda, explicandaque restare credebant, non ad novam editionem contulerunt, sed peculiaribus libellis prodiderunt, ut Lipsii, Schotti alique fecere. Sed illud est maximum, quod sic paucis tantum consulitur. Nam eorum, qui in hoc genere excellunt, & supra mediocritatem se attollunt, mira semper fuit & nunc quoque est paucitas. Et his tamen comparantur eius generis editiones. Mihi autem hoc videtur esse doctorum hominum, ut eorum etiam imbecillitati prospiciant, qui auctores veteres cognoscere & eruditionem ex iis haurire cupiunt, neque tamen sine aliena ope & interpretis auxilio possunt ea, quae eruditioribus vulgata & facilia videntur, intelligere. His fortasse subvenire voluerunt hi, qui Variorum notas, aut excerptas, aut integras suis adiunxerunt. Quorum alterum habet hoc commodi, quod sic sub conspectum subjicitur, quicquid docti homines ad unum auctorem illustrandum emendandumque contulerunt: sed simul etiam hoc incommodi, quod multae tironibus quidem ignota, multa ad intelligendum non necessaria, multa falsa, melius hodie perspecta, & a posterioribus interpretibus aut confutata iam, aut confutanda tamen, legenda

P R A E F A T I O.

da sunt, tantaque notarum moles congeritur, ut ipse auctor tamquam cymba in oceano natare videatur. Neque tamen altera ratio magis probanda est, propterea quod delectus ille difficilis est, neque facile omnibus in hac ratione satisfieri potest. Quod si tantum Gronovii, Graevii, Burmanni & his similes hoc instituto uterentur, quorum est in hoc genere notio, qui discernere bona a malis, necessaria ab inutilibus possent, esset fortasse, ut ista ratio magis illa superiori posset probari. Nunc cum pauci sint ex ea classe, non est committendum, ut, hac licentia semel facta, male & inepte mutilandi laboris alieni consuetudo invalescat, & orbis eruditus Schrevelianis, Knippingianis que similium editionum copia inundetur, quibus parum profecto huic studio consuleretur. Optima sine dubio ratio edendorum auctorum esset ea, cujus leges expositas nuper a Creverio in praefatione Liviana scimus. Earum summa haec est, ut primo critica subtilitas adhibeatur, totusque auctor e Codd. MSS. primisque editionibus constituatur: a doctorum virorum ingeniis profectae emendationes, prout ratio tulerit, aut recipiantur in contextum, aut commemorentur: loci depositi, aut nondum constituti, indicentur: in explicando autem is modus fervetur, ut obscura e iudicio intelligentum hominum, & in quibus viri in hoc genere docti aut editor ipse haeserunt, aut quorum e vulgatis lexicis interpretatio hauriri non potest, ea explicentur & illustrentur. Sed cum huius Livii Creveriani censuram in Actis Eruditorum nuper ageremus, satis, ut opinor, docuimus, facilius sibi esse, ut in omni genere, ita, in hoc, bonas leges proponere, quam eas ad usum transferre, & ad eas in emendandis illustrandisque veterum libris se accommodare. Age vero *ᾤσω* illam, quia
de

P R A E F A T I O.

degenerare universo est, huc trans scribamus: In hoc consilio non est profecto, quod reprehendi possit, neque dubium est, quin omnes, qui ad auctores edendos accedunt, eo utantur, modo recte uti eo omnes possent. Nam primo plerisque, etiam satis doctis, accidit, id quod sibi accidisse saepe numero, ni fallimur, Casaubonus fatebatur, ut, cum legeret librum, sibi facillima viderentur, quæ difficultia explicatu & obscura esse intelligeret tum demum, cum aliis eorum sensus accurate perspicueque explicandus esset. Hoc omnibus, paene dicam, accidit, qui auctores ediderunt, quos non aliquoties aliis sunt interpretati, ut facile possemus multis exemplis demonstrare, si locus pateretur. Omnino difficile est, quid sit obscurum, ubique posse definire; dubiumque nobis videtur, utrum indocto an docto obscuriores libri veteres videantur. Quid enim? *ὁ πᾶν* Graevius plusne difficultatis in epistolis Ciceronianis explicandis vidit, ante, quam in Gronovii disciplinam venerat, an, postquam ad eius auctoritatem se contulerat? Quid? libros sacros, quinam facilius sibi persuadent, a se intelligi? doctiores an indoctiores? Quod ergo huic rei dicemus esse remedium? Nobis malleus dici. Sed, si, quid sentiamus, dicendum, mature defaecandum est ingenium, & dialectica mathematicisque disciplinis ita subigendum, ut clara ab obscuris discernere discat: ita consuescere debemus, ut, singulis verbis formulisque utrum iungamus ideas, nec ne, iudicemus & iudicare possimus. Constituendum etiam est, & definiendum, cui scribamus, quo profectu esse lectores nostros velimus, ut, quid iis obscurum esse possit, eo facilius intelligamus. *Hæc ibi.* Age vero, si ita sis ingeniosus, acutus, doctus, exercitatusque, ut, cum constitueris, quam late patere editionis adornandae

P R A E F A T I O .

dae usum velis, concilio satisfacere possis ita, ut neque intra consilii tamquam metas consistas, neque positos ratione limites transilias; illud tamen restat, quomodo efficere possis, ut eandem rem in eodém auctore non, ut in docendo fieri adsolet, saepius necesse sit explicare. Hic vero fate-
mur nobis nunc quoque placere eam rationem, quam in praefatione Ciceroni nostro praemissa nobis ostendimus placere & Facciolato, Viro Summo, in Ciceronis orationibus aliquot, Gesnero in rusticis edendis, aliisque nonnullis placuit, ut verborum & formularum interpretatio, quoniam ad Lexicon pertinet, in indices coniiciatur, quos, ubi opus est cuique, adire lector possit. Sed de hac ratione, quoniam eo loco satis dictum est, nunc iterum aut plura dicere, quamquam haberemus quaedam, tamen non attinet. Veniamus potius eo, quo nos iamdudum vocat & brevitatis studium & temporis inopia. Illud modo, quoniam ad iudicandum de opusculi ratione opus est, monemus, ut, quibus prodesse voluerimus, meminerint lectores nostri. Non eruditissimis, certe non solis, neque solis his, qui iam longe sunt in hoc studio versati multumque profecerunt, ut & ipsi doctis annumerari possint, sed etiam, atque imprimis, talibus, quales sunt, qui in gymnasii bene instituti classe prima aut in Academicis, enarrantibus auctores veteres operam dant, non plane illi quidem rudes, sed aliquantum provecti, neque tamen eruditi; verbo iis, quibus consulere voluisse Facciolatus videtur.

Quinque Indices haec Clavis Ciceroniana, quemadmodum ausi sumus appellare, complectitur, cum quatuor tantum promississemus. Accessit enim Graecus, de quo dicere tum, nescio quomodo, eramus oblit. Iam primum locum
obti-

P R A E F A T I O.

obtinet *Index Legum*, quarum a Cicerone facta est mentio, cui explicationem ipsius *legis* verbi & quarundam formularum, in quibus legis verbo utimur, praemisimus. Ipsae autem leges collocatae illae quidem sunt literarum ordine, sed tamen illud quoque accommodatum memoriae tironum iuvandae censuimus, si, quae leges sub uno genere continentur, ut Frumentariae, Agrariae, Tabellariae &c. uno loco ponerentur, aut saltem commemorarentur; id quod etiam propterea fieri consentaneum fuit, quod saepe haec legum genera apud Ciceronem aliosque auctores occurrunt. Ceterum eae tantum leges hic exhibentur, quarum nomen est in Ciceronis libris; neque plus promissimus: quamquam facile intelligimus fore, qui earum etiam nomina commemorata vellent, quarum vis tantum & sententia Ciceronis libris, non adjecto nomine, continetur. De ipsarum legum auctoribus, aetate, ubi quidem de ea constat, sententiaque, imprimis ex Cicerone, sed interdum etiam ex aliis cum veteribus tum recentioribus auctoribus breviter disputavimus; in quo quaedam reperient harum rerum intelligentes, ab aliis, aut non dicta, aut non satis illustrata, tamquam de aetate legis Aciliae de repetundis & alia.

Sequuntur *Geographicus* nominibus tribuum Rom. subiectis, & *Historicus*, in quem omnia nomina propria coniecimus, non solum hominum, sed sectarum philosophicarum, festorumque dierum. In his illustrandis primo ea commemoravimus, quae de iis in Cicerone memorabilia occurrunt, deinde alia, quae nobis necessaria videbantur, aut a nobis observata erant. Illud autem imprimis operam dedimus, ut familias Romanas, tamquam Appiorum, Marcellorum, Scipionum, Pompeiorum, Metellorum &c. accurate, quan-

P R A E F A T I O.

eum possemus, digereremus, diversos eiusdem
 nominis homines, adiecto aut pronomine, a Ci-
 cerone omisso, aut cognomine, aut parentum
 nominibus distingueremus, quo neglecto, ne-
 que Cicero satis intelligi, neque hic index
 ad historiam Romanam & ceteros auctores illu-
 strandos prodesse posset. In quo nobis, si
 quid erratum est, aut in universo hoc genere ali-
 quid aut perturbatum aut quacunque ratione pec-
 catum, veniam dabunt aequi rerum harum aesti-
 matores, aut amice monebunt, ut in posterum,
 cum ipsorum monitis, tum nostra retractatione
 emendatior hic index & plenior fieri possit.
 Quam veniam hoc confidentius & rogamus &
 speramus nobis eos esse daturos, quod & sua spon-
 te sciunt & ex ipsius huius indicis plurimis lo-
 cis intelligi potest, quantum & quoties in hoc ge-
 nere propter difficultatem obscuritatemque re-
 rum a summis hominibus sit peccatum. Ipse Ci-
 cero, cui Familiae Rom. melius quam nobis po-
 terant esse & debebant cognitae, tamen saepe, ut ex
 epistolis ad Atticum constat, in iis haesit, & sibi
 necessitatem vidit impositam, peritos ejus rei homi-
 nes consulendi. Nomina Romanorum hominum
 apud Ciceronem saepe ita ponuntur, ut ex ipsis re-
 bus, temporumque ratione demum, de quo capien-
 da sint, interdum coniectura valde obscura & lu-
 brica sit divinandum. In quo quam facilis sit er-
 ror, nemo non videt. Itaque etiam nos, si cu-
 ius interpretis, aut alius, errorem in hoc genere
 commemoravimus, nulla acerbitate usi sumus.
 Sed nobis etiam hanc ob causam venia debetur,
 quod in eas temporis angustias conclusi eramus
 ab librario, impatiēte morae, cum hunc indicem
 conficeremus, ut vix relegendi & retractandi
 tempus relinqueretur. Quod si liberum nobis
tem-

P R A E F A T I O .

temporis spatium fuisset concessum, multa fortasse accuratius scripsissemus, multa certe plenius, pluribusque observationibus, & ex eruditorum hominum libris collectis, & nostris illustrata. Nam etsi multa huc pertinentia habebamus notata in literariis nostris, tamen nondum neque erant satis excussa & ita quasi matura, ut iis uti possemus, neque tempus excutiendi liberum concedebatur. Quaedam etiam aut omissa aut errata, dum obiter percurrimus hunc indicem, ipsi observavimus, quae in addendis commemorata sunt & emendata.

Paullo plus diligentiae, adhibitum est in *Latinitatis Indice*. Nam cum ita accideret, ut, exscripto typis historico, cessarent operae, plus etiam temporis eius conficiendi dabatur. Elaboravit olim in latinitate Ciceroniana in Indicem colligenda Nizolius, cuius Thesaurus saepius est, nuper etiam in Italia, curam operis suscipiente Facciolato, recusus. Cuius operis de utilitate non est, ut hic multa dicamus. Verum hoc opus non tam ad intelligendum Ciceronem, quam ad latine scribendi facultatem comparatum scimus, in qua re magnam eius utilitatem esse posse, idem Facciolatus in praefatione demonstrat. Illud etiam, dum opus excutimus, & in hoc indice nostro concinnando comparamus, infinitis in locis observavimus, in nova hoc editione corruptas lectiones veterum editionum, etsi doctorum hominum opera dudum sublata, tamen esse servatas, neque ad illud opus emendandum adhibita esse, quae post Nizolii tempora rectius intellecta sunt & explicata. Multis verbis multisque formulis alienae ab iis locis, quae laudantur, potestates tribuuntur, diversi significatus confunduntur, quaedam etiam ad cognoscendam omnem latinitatem Ciceronianam necessaria omittuntur. Sed hoc fortasse

P R A E F A T I O.

tasse nobis etiam interdum accidit, non minus
 quam illud, ut leviora interdum, neque de consilio
 nostro & instituto necessaria, admitteremus.
 Verum quis est, quin hic non incuria aliqua, quae
 nobis saepe obrepit nec opinantibus, peccet, aut
 qui omnibus satisfacere possit. Hoc possum vere
 dicere, cum Ciceronem saepe perlegissem, tamen
 huius latini indicis causa totum diligenter iterum
 excussisse, operamque dedisse, ne quid elaberetur,
 quod locum in indice nostro postulare possit. Sed nihi-
 lminus facile video potuisse accidere, ut interdum ali-
 quid facillimum videretur, quod esset multis obscurum,
 interdum autem contra eiusmodi, ut tirones in eo haere-
 re posse putarem, in quo nemo hereat. Idque adeo,
 cum excerpta loca digero, factum esse in notandis locis
 vidi. Mihi ita constitutum erat, ut mallem quaedam
 non adeo necessaria irrepere, quam necessaria excludi.
 Illud etiam, dum interpretor veteres auctores hominibus
 non sane adeo rudibus latinis, saepissime mihi usu ve-
 rit, ut quae facilia & iis cognita esse putarem, in iis hae-
 rant, neque satis distincte eorum vim explicare possint.
 Quis rei qui nullum usum habent, facile iniquis de hoc
 genere iudicant. Inprimis autem operam dedi, ut, quod
 in lectionibus nostris facio, distinctas verborum notiones
 traderem, atque ita abducerem tirones ab illa puerili ra-
 tione, & nimis in scholis nostris pervagata, cum se pu-
 tunt intelligere auctorem, ubi verba latina totidem verbis
 Germanicis interpretari possunt. Huiusmodi sunt *au-*
ditoritas, humanitas, res publica, lex, cupiditas, monumen-
tum & infinita alia. Inveniant etiam in hoc indice le-
 ctiores nostri quasdam disputatiunculas, * quibus superio-
 ribus interpretibus aliisque non recte, aut non satis in-
 tellecta & explicata, aut in vulgus non satis nota, aut non-
 dum distincte satis tradita illustrantur: multa etiam Criti-
 ca, sed ea pleraque in defendenda vetere lectione occu-
 pata; quae eruditioribus non iniucunda speramus fore.
 Vere Cel. Gesnerus in praefatione ad Scriptores Rusticos
 iudi-

* vid. v. c. *ars, herciferre, impluvium, consecratio, inscientia, sena-*
tus auctoritas, imperium, iurisdiclio &c. &c.

P R A E F A T I O.

indicat, multas falsas interpretationes & emendationes non necessarias in auctoribus veteribus inde ortas esse, quod viri docti, qui eos attigerunt, non uno quasi tenore perlectis semel iterumque, ante omnia eorum orationi & sententiis ita adsueverint, ut illos tamquam amicos suos & de sententiis & de verbis nossent. Idque adeo cum aliis interpretibus, tum Graevio accidit. Itaque ille interdum emendanda censet, quae saepius apud Ciceronem occurrunt, idem verbum alio loco tolli vult, aliis relinquit, alio loco verbum mutat, deinde ejusdem loci veterem & a se correctam lectionem alio loco ad suam sententiam stabilendam adhibet. Cuius generis exempla passim docti viri reperient. * Neque vero hoc eo dictum volo, ut de gloria Graevii, summi hominis & in hoc literarum genere inter principes numerandi, detractum quicquam velim; sed eo potius, ut primo fiant huius criticae disciplinae studiosi in sollicitandis veterum auctorum locis cautiore, & in legendis ipsis auctoribus diligentiores, atque ita intelligant, quantae diligentiae sit haec Critica ars, & quam temere faciant, qui, ut aliquid concoquere non possunt, aut non satis vel analogiae respondens vel Dialecticis praeceptuunculis suis conveniens putant, ita mutare sustinent; quae temeritas est, cum a multis, tum a Cel. Burmanno imprimis in Praefatione aurea Phaedro praemissa reprehensa; cuius ego praefationis uti tanquam normam mihi semper propositam habui, ad quam, quicquid est huius facultatis, dirigerem, ita lectionem omnibus his vehementer commendatam esse cupio, qui in hoc genere elaborare volunt. Sed etiam hanc ob causam istud hic commemoro, ut eo facilius & nos veniam peccatorum nostrorum consequamur a doctis hominibus, cum cogitent, eum etiam virum in his rebus lapsum esse interdum, qui praeceptore usus sit J. Fr. Gronovio, & quocum me nec ingenio audeam, nec aetate, quae vix iuventutem excessit, comparare. Ceterum hunc indicem ad Ciceronianam, atque ita optimam Latinitatis & maxime necessariam partem cognoscendam percipiendamque, tironibus vel maxime commendando, ut eum non solum, ubi haerent, consulant, sed etiam, cum otium est ab ipsorum auctorum lectione, in qua sunt

* vid. v. c. *educere, efficere, concoquere, honor, decedere, &c.*

P R A E F A T I O.

sunt hic omnia, ipsum totum perlegant, & ita tamquam uno tenore Ciceronianam latinatatem percipiant. Ipsum autem Ciceronem si recte penitusque cognoscere velint, cuius totius cognoscendi, quae hic traduntur, parva tantum pars habenda, iis auctor sum, ut Lipsii illud consilium sequantur, qui Ciceronem biennium saltem ita legendum esse dicebat & relegendum, ut nullum diem de manibus ponatur.

Latinitatis indicem excipiunt & ultimum locum obtinent *Graeca Ciceronis*; quorum indicem Gronovianae editioni & Graevianae subiectum dum excutio, mirari satis non potui, quare commiserint hi duum viri excellentissimi, ut eum non recognoscerent, sed ita relinquerent, uti in superioribus editionibus repererant. Nam etiam verba corrupta & e suis editionibus sublata in eo reperiuntur, iis autem substituta, omissa sunt. Nos operam dedimus, ut sublatis his verbis, primo ex quibus auctoribus, quorum verbis usus est Cicero, ea petita sint, indicaremus, & necessariis observationibus haec Graeca illustrarem.

Constitutum etiam erat *Corradi Quaesturam*, libellum omnibus, qui Ciceronem legere volunt, utilem lectu, quem J. Fr. Gronovius Clavem Ciceronis appellare solebat, & Graevius suae editioni subicere decreverat, his indicibus adungere; & erat iam ante hunc annum paratum & correctum a nobis exemplum, librarioque traditum, quod sequi operas volebamus; eaque de causa in Indice historico nihil de ipso Cicerone, nihil de Quinto Fratre, nihil de Terentia aliisque diximus, de quibus accurate exposuit Corradus, ex quo de his cognosci volebamus: sed inutavit librarius, ut sit, consilium. Dabimus tamen operam, ut separatim & hic libellus & Perizonii animadversiones prodeant, ad quas saepe in Indice historico provocavimus, & harum literarum studiosis valde necessarias putamus. Ita vale, humanissime lector, studiis nostris fave, & si quid a nobis peccatum reperies, vel hoc nomine condona, quod in hoc opusculo conficiendo multae nobis, tum propter ipsius laboris difficultatem & taedium, tum propter alias causas, de quibus hic dicere non est necesse, molestiae devorandae fuerunt. Scr. Lipsiae in ipso mercatu Vernali a. C. MDCCXXVIII.

INDEX LEGVM QVARVM IN LIBRIS CICE- RONIS MENTIO FIT.

LEX proprie nihil aliud est, nisi formula quedam verborum, a Græco λέγειν. Nam quis credat esse a ligando, aut, ut Cicero existimat, de Leg. I. 6. a legendo? Lex carminis est formula edicti Liv. l. 26. Nam carminis verbum, quod ipsum interdum pro formula verborum dicitur, v. c. pro Muren. c. 12. h. l. est ipsum regis edictum, legis adjectum verbum, significat formulam modumque verborum. Nam, si lex esset h. l. edictum, & carmen, verba; legis carmen dicendum erat, non lex carminis. Leges Manilianæ venalium vendendorum de Orat. I. 58. quid sunt, nisi formulæ a Icto conceptæ, quibus uti in emendis vendendisque rebus liceret. Lex pactionis, vel fœderis, vel juris jurandi porro, quæ dicitur, est formula verborum, quibus concepta pactio est, aut fœdus, aut jus jurandum. Lex Censoria in Verrinis L. L. c. 51. 55. nihil aliud est, nisi formula locationis, ex qua manceps s. redemptor ædis, extruere & tradere ædem debebat. vid. Leges Censoriæ. Ipsa deinde lex Verris l. c. c. 55. init. erat formula, quæ continebat modum conditionesque, quibus locari columnas volebat, unde lex pro conditione dicitur. Hoc cum non satis intelligeret Hotomannus, perperam scribebat ad Orat. de Prov. Cons. c. 51. Lex apud Ictos sæpe pro pactione usurpatur. Lex Mancipii de Or. I. 39. est formula venditionis. Cum ergo Lex fertur s. promulgatur a magistratu quocumque ad populum, quæ & rogatio dicitur, non fit, quod putant, qui interpretantur, es wird ein Gesetz gegeben; sed formula proponitur populo, qua res aliqua juberi possit; quam cum approbat. populus, lex jubetur, cum rejicitur, antiquatur lex. Hujusmodi formulam nostri vocare possunt: einen Vorschlag zu einem Gesetz oder Verordnung. Nam populus rogatur: Völkere, jubeatne? &c. aut, ut velit jubeat. Leges omnes
A que

INDEX

quæ ad jus civile aut publicum pertinent dici possunt? *Vorschlage zu Gesetzen*: in quibus autem de singulis rebus, aut hominibus constituitur, tamquam *Lex de Cicerone revocando* ad Att. IV, 1. *lex Manilia*, qua suavit populo Manilius, ut Pompejum bello Mithridatico præficeret, ex profecto non sunt *Vorschlage zu Gesetzen*, sed *zu einer Anordnung, zu einem Befehle*. Nam editum, quo reges nostræ v. c. Imperatorem belli constituunt, non appellatur *ein Gesetz*. Oratio ergo Ciceronis *pro lege Manilia* non est defensio aut suasio, *des Gesetzes des Manili*, uti vulgo interpretantur, sed defensio *des Vorschlages, den Manilius gethan hat*, de Pompejo imperatore constituendo. Contra *lex Domitia* est *ein Vorschlag zu einem Gesetze*, quia est juris publici. Cum autem *legem ferre centuriatam curiatamque* dicunt latini; nihil aliud dicunt, nisi, e formula solemniter interrogare populum, quem velit magistratum creare? velitne alicui rei militaris administrationem committere necne? in quibus nullo modo vocabulum nostrum *ein Gesetz* locum habet. Jam quia, quæ his legibus rogabantur, cum a populo jussa essent, tenebant populum, propterea factum est ut *lex* diceretur deinde, *quicquid tenet populum*. Et hoc est quod nos dicimus: *ein Gesetz*. Illud etiam attinet dicere, cum Imperatores Romani aut Reges de jure civili publicoque constituunt, non leges proprie dici, sed *edicta, constitutiones*, ut e libris Juris Civilis, Codice Theodosiano &c. intelligi potest, cum autem alicui concedunt aliquid muneris vel beneficii, eam *legem* appellari posse. v. c. pro vulgari: *ex Privilegio Cæs. Majestatis, aut Regis*, dicitur Latine: *ex Lege Cæsarea, Regia*, aut, *quam dixit Cæsar vel Rex*. Hæc fusius præfari placuit, quod intelleximus usu, paucis nostrorum hominum hæc satis nota esse, neque in lexicis vidimus satis distincte tradi. Sequitur deinceps ipsarum Legum commemoratio.

ACILIA lata a Manio Acilio Glabrione Tribuno plebis, ejus patre, qui in causa Verrina A. V. DCLXXXIII. quaesitor fuit A&L in Verrem c. 17. & CoL A. V. DCLXXXVL

Fuit

LEGVM.

Fuit de pecuniis repetundis, qua licuit, semel dicta causa, condemnare reum, aut absolvere, nisi ampliarent iudices. in Verr. L. 9. Ceterum in hoc loco hæsit Hotomannus Obs. L. 14. qui negat, *Aciliam* hic locum habere; in cuius rationibus refellendis longus est Grævius à πάλιν ad l. c. Omnis Hotomanni disputatio hoc uno concidet, si probare poterimus doctis, falsum esse, quod vulgo omnes sumunt, *Aciliam* esse posteriorem *Serviliæ*; quæ opinio negotium nobis in loco illo facessat necesse est. Nam paraphrasis Græviana non tribuit sententiam facilem & naturalem. Duas leges commemorat Cicero, *Aciliam* & *Serviliam*, cujus caput de comperendinatione in *Corneliam* translatum erat, quod acerbiora judicia efficeret; quod sane non fecisset, si acerbior esset, semel dicta causa, promittiare. Acerbitas autem legum, uti constare poterat Grævio, non solum posita est in poenis, sed etiam in forma iudicii, qua arctius constringitur reus; quod ex multis legibus intelligi potest, in quibus sola forma iudicii mutata est & severior constituta. Jam, pergit Cicero, *utram putas molliorem?* quod ita intelligatur necesse est, *Aciliamne putas an Serviliam molliorem?* Neque enim de alia dixerat. Ex quo illud quoque cogitur, ut pronominâ, *illam*, *illa*, *hæc*, ad has duas leges referantur. *Illæ* ergo cum ad *Aciliam* pertineat, *hæc*, ad *Serviliam* referatur necesse est, non ad *Corneliam*, nisi, quatenus hoc caput commune habebat cum *Servilia*. Jam Cicero statim post, *utram*; dicit: *opinor illam veterem*. Sed hanc veterem paulo post appellat *mitiorem*; quod quæ formam iudicii in *Aciliam* convenit. Item, sumto hoc, *illam veterem* ex utraque molliorem esse, subiungit: *Atqui ego tibi illam Aciliam restituo*, ut non sit, quod conquerare. Manifestum est, *illam veterem*, & *illam Aciliam* eandem esse. Nam quod Grævius per *veterem* aliam superiorem *Serviliæ* & *Aciliæ* intelligi putat, non vero simile est. Dicit enim *illam veterem*. pronomen *illam* necessario ad aliquid, de quo jam dictum, pertinet. Sed de nulla alia dictum, nisi de *Aciliæ*, ad quam referri possit. Hæc

INDEX

explicatio ex regulis Grammatices & naturali verborum consequentia ita certa mihi videtur, ut nemo dubitare possit. Itaque vel ex hoc mihi videtur confici, *Aciliam* esse *Servilia* priorem. *Acilia* legi nemo horum, quos consului, de hac lege scriptores annum certum tribuit. Vnde igitur constat, *Servilia* posteriorem? Nec tempus, nec ratio repugnat, quo minus *Acilia* prior *Servilia* sit. Ipsa autem forma iudicii, quæ acerbior est in *Servilia*, vero simile etiam facit. Lex *Servilia* lata est a. V. DCLIII. v. in *Servilia* Lex. Filius *Acilii* ejus, qui hanc legem tulit, consul fuit A. V. DCLXXXVI. Tum temporis ad minimum quadraginta & tres annos natus erat. Inter hunc consulatum ergo & annum legis *Servilia* interjecti sunt anni omnino XXXII. Quid impedit quo minus *Acilius* pater, ante hoc tempus, Trib. Pl. esset? Nam tribunitiam hanc legem esse, non dubitant, quod sciam. Quod Cicero Ad. L. in Verr. c. 17. ex ea lege dicit, severissimis iudiciibus usum populum, ipsamque legem *severissimam* appellat *Asconius*; fuit severa, quando severitatem *Calpurnia* & *Junia* auxit: sed quod hanc rationem addit *Asconius*, ut, qua ne comperendinari quidem liceret reum; potuitne contingere *Asconio*, quod multis Grammaticis accidisse docti sciunt, atque etiam *Asconio*, (v. *leges Sacrate*), ut in rationibus reddendis aliquando aberraret a vero? & æquumne est, propter hanc explicationem *Asconii*, vim facere legibus Grammatices in explicando loco Ciceroniano, quem locum, nisi tenebras offunderet locus *Asconii*, omnes ita interpretarentur, ut, semel causa dicta, pronuntiari posse, mitius sit comperendinatu, atque ut adeo ipsa *Acilia* mitior sit, quam *Servilia*; quando in omnibus aliis legibus comperendinatio majus reo periculum creat. Cicero, ut hoc etiam addam, non dicit: ereptum esse lege *Acilia* comperendinatum, ac necessario, primum causa dicta, pronuntiatum esse, non licuisse ampliare; sed, primum causa dicta, licuisse pronuntiare. Quod si post *Serviliam* *Acilia* lata esset, & severitatis causa comperendinatus ademptus reis, dicen-

LEGVM

dicendum fuisset necessario, *oportebat* primum dicta causa pronuntiari. Ceterum juventutis causa illud monendum etiam est, quod in Lexico Fabri dicitur lex *Acilia* esse eadem, quæ *Aquilis*, de qua apud Cic. de Off. III. 14. id falsum esse, neque *Aciliis* iidem, qui *Aquilis*.

ACILIA CALPVRNIA. vid. *Calpurnia Acilia*.

ACILIA DIDIA pro Sext. c. 64. numquam cum Didio Acilius Consul fuit, sed Cæcilius. Itaque docti viri ibi legendum recte censent: *Cæcilia Didia*. Nam leges *Ælia*, *Junia*, *Licinia*, *Cæcilia*, *Didia* fuere de comitiis habendis & legum ferendarum modo. Itaque sæpe apud Ciceronem junguntur, vid. v.c. ad Att. II. 9. & sic hoc loco junguntur *Cæcilia*, *Didia*, *Licinia*, *Junia*.

ÆLIA ab auctore Q. Ælio Consule a.V.C. DLXXXVI. de Comitibus, ad Tribunorum seditiosas legum lationes coercendas comparata. Ea tulit Ælius ut, quoties comitia essent 1) *de cælo servare liceret*, 2) *ut obnuntiare liceret obnuntiationique cederetur*, 3) *intercedere magistratus pares & Tribuni possent*; ut intelligitur ex Or. pro Sext. c. 15. & de Prov. Cons. c. 19. Ejus mentio porro pro Sext. c. 53. Red. in Sen. c. 5. Har. resp. 27. Vat. 9. Pis. 4. ad Att. II. 9. Sed de primis duobus legis capitibus aliquid monendum. Primo, hæc lex tantum ad comitia legibus ferendis pertinet. Nam in comitiis magistratibus creandis non licet servare de cælo, nisi quis ante ostenderit se servaturum, ut e Philippica secunda constat. Deinde *servare de cælo*, ut mea fert opinio, non ad omne auspiciorum genus pertinet, sed ad unum certum. Jovæ fulgente non possunt fieri comitia. Itaque *servare de cælo*, est *cælum contemplari, si qua parte fulgur existat aut tonitru*.

Cum Consul in auspicio est, v.c. nocte, quæ est ante diem, quo procedit, non dicitur *de cælo servare*, sed *auspicari*, neque de ullo auspicii genere invenies, nisi de hoc

INDEX

uno, dici: *servare de caelo*. Jam, quia, qui servabat de coelo, ostendebat, se velle impedire comitia, & quia, si vellet, poterat, nuntiatio sive vero sive ficto auspicio, eo ipso comitia tollebantur, quod quis, de caelo se servare, aut servaturum dicebat. Itaque nunquam servatum de caelo, quin comitia tollerentur. Cic. in Vatin. c. 7. *Num quem post urbem conditam scis tribunum pl. egisse cum plebe, cum constaret servatum esse de caelo*. Phil. II. 32. *quisquamne divinare potest, quid vitii in auspiciis futurum sit, nisi quis de caelo servare constituit*. Nam qui hoc constituit, eo animo facit, ut impediatur comitia, unde facilis divinatio. cf. p. Dom. 15. Porro *servare de caelo*, est magistratum, & si magistratus jubeat, augurum: unde male non nulli primum caput legis Æliæ sic concipiunt, *ut augures de caelo servarent*. Augures porro nuntiare vitium auspiciorum possunt magistratui, sed non obnuntiare h. e. dicere *alio die*: hoc est magistratibus proprium. Phil. II. 32.

ÆBVTIA, ab Æbutio Trib. Plebis lata, *ne quis sibi aut Collegis potestatem aut curationem ferret*. Agrar. II. 8.

ÆLIA SENTIA. Topic. c. 2. jubet *assiduo vindicem assiduum esse*, h. e. locupletem locupleti, ex interpretatione Ælii. *Lex Ælia Sentia* de manumissionibus satis nota est ICTis; sed ea est Consulum A. V. DCCLV. adeoque post mortem Ciceronis, tempore Augusti, lata. Porro, Consules Ælium & Sentium quendam simul, ante Topica scripta, fuisse, aut prætores, aut tribb. pl. (nam & a duobus tribb. pl. leges nominari lex Carbonis & Silvani docet) non reperimus. Itaque cum a melioribus Codd. nomen hujus legis absit, eaque lex, quæ assiduo jubet assiduum vindicem esse, sit e XII. Tabb. petita, hoc legis nomen non putamus esse a Cicerone. Corruptioni locum dedit nomen Ælii, quod apud Ciceronem statim subjicitur.

AGRARIAE. *Flaminii, Sempronia, Thorii, Rulli, Flavii, Plotia, Caesaris Julia*, de quibus s. l.

ANNALES sunt, quibus constitutum est, quo anno cuique magistratus petere liceret; quo si quis creatur, v. c. Consul,

LEGVM

Consul, *anno suo* Consul factus esse dicitur vid. Agr. II. 2. *Es* leges attulit ambitio, ut gradus essent petitionis. Tulit primus accuratius *Villius*, qui inde *Annalis* dictus est, quod nomen familiae hæsit. Liv. L. XL. c. 44. & Manut. de Legg. c. 6. Nam jam ante eum de ea re leges fuisset, dubitare nos Livius non finit. Sed anni credo non satis definiti erant, ut lege Villii, vid. Sigonius & Pighius ad Liv. l. c. Anni autem constituti sunt quæsturæ 31. ædilitati 37. præturæ 40. Consulatus 43. Nam his annis Cicero hos magistratus gessit, qui, suo se quemque anno gessisse, prædicat. Dicuntur hæ leges etiam *Annærie* apud Festum & Lamprid. in Commodoc. 2. *Annalem* tulit etiam M. Pinarius Rulca Trib. pl. a. V. DCXXIII. vid. Cic. de Or. II. 65. ex qua nihil restat.

de AMBITV. *Calpurnia, Cecilia, Fabia, Julia, Licinia, Tullia.*

ANTONLÆ ep. XII. 14. si vera lectio, de iis legibus loquitur Cicero, de quibus multa dicuntur, in Philippica in primis secunda, quas in Consulatu secundo per vim & contra auspicia tulit; item quas e tabulis Cæsaris dicebat se proferre, quod convenerat in Senatu, quietis causa, acta Cæsaris rata habere.

APVLEJA *Saturnini* A. V. DCLII. pro Corn. Balbo. c. 21. ea tulit *de coloniis in Siciliam, Achajam Macedoniamque deducendis*, simul detulit Mario, ut in singulas colonias ternos cives crearet; hoc consilio, ut eo minus huic rogationi C. Marius Consul resisteret. Sed ea lex perlata non est, ut e Cicerone l. c. intelligi potest. de ceteris legibus Apuleji popularibus jam a Gracchis promulgatis v. Flor. III. 16. Cic. de Leg. II. 6. Nieuport Hist. Rom. VII. 8.

APVLEJA ejusdem *Saturnini de Majestate* Cic. de Orat. II. 25. 49. A. V. DCLII. lata, occasione motuum, qui Romæ exorti sunt, cum Cimbri superatis Alpibus, Q. Catuli exercitum invasissent, & equites Romani relictis prædiis Romam fugissent, qua re imminuta populi Rom. majestas videbatur. v. Pighius ad h. a.

INDEX.

APVLEJA FRUMENTARIA. vid. *Frumentaria.*

AQVILLIA (forte C. Aquillii Galli Trib. pl.) *de damno injuria dato.* Ea est, quam Cic. in Bruto c. 34. extr. appellat *de Justitia*: pro quo quidam, non probante Grutero, legunt: *injuria*, vel *injustitia*. Omnibus, de damno injuria dato, legibus, quæ ante erant latæ, derogavit, ut ait Vlpianus L. XVIII. ad edictum. Ejus reliquias a Cajo & Vlpiano servatas illustrare Balduinus, Noodt & docti viri ad Cajum in Schultingii Jurispr. Ante-Justin. p. m. 179.

AQVILLIA C. Aquillii Galli Ciceronis familiaris *de dolo malo*, quem tum teneri putabat, cum aliud esset simulatum, aliud actum. Omnium maliciarum everriculum hanc legem appellat Cicero de N. D. III. 30. cf. de Off. III. 14.

ATINIA in Verr. L. I. c. 42. *de rebus furto surreptis non usu capiendis*: cujus hæc verba fuerunt, *quod surreptum erit, ejus æterna auctoritas esto.* v. Gell. 17. 7. verbum *surreptum* explicat Gothofredus ad XII. tabb. & *surreptum* latius esse *re furtiva*, cui jam in XII. Tab. æterna auctoritas tribuitur. Tulit Tribunus quidam Atinius. Ejus in Institutionibus & Pandectæ aliquoties fit mentio. Vid. Menardus ad Cic. L. c. Quæstio fuit inter Jctos veteres, auctore Q. Scævola, utrum ea lex in præteritum etiam, an in futurum tantum valeret. vid. Gellius l. c. Balduinus Jurispr. Mucian, p. 281. 282. Menardus l. c. Cicero quidem diserte, loco citato, eam his legibus annumerat, quæ in posterum statuunt, ex iisque docere suscipit, non posse a Pratore edici in præteritum.

AVLI Lex. ad Att. VI. 2. vid. *Gabinia.*

AVRELIA est judiciaria *L. Aurelii Cottæ.* Cum, a primis temporibus judiciorum, ea penes senatum fuissent, C. Grachus (v. *Sempronia lex*) tulit, ut propter avaritiam senatorum ad equites transferrentur. Hi severissime judicabant, ita, ut ipso Cicerone teste in Verr. Act. l. c. 13. numquam eques in judicium aut suspicionem capte pecuniæ

LEGVM.

pecuniae propter rem judicandam vocatus sit. Sed erant tamen iniquiores Senatui, & reos Senatores nimis cupide condemnabant, in primis, si quem constabat, aut in Senatu aut in magistratu provinciali, publicanis impudentibus non satis fuisse. Itaque cum frustra lege *Livia & Plautia* latum esset, ut equitibus & Senatoribus essent communia judicia; C. Sulla tandem restituit Senatoribus judicia. Sed ne tum quidem, ut e Cicerone, in primisque Verrinis, intelligi potest, recte judicabant. Itaque, cum diu plebs de judiciis esset conquesta; & verendum esset, ne seditiosus Trib. aliquis inde seditionis movendae occasionem arriperet; legem judicariam tulit Cotta, Praetor Pompejo & Crasso II. Coss. in qua hoc temperamento usus est, ut omnibus ordinibus satisfaceret, quod nulli iudicandi potestas eriperetur. Itaque ex illa lege judicaverunt *Senatores, Equites & e plebe Tribuni aerarii*. Ejus legis saepe mentio apud Ciceronem. v. c. Phil. I. 8. Agrar. I. 2, Corn. Fr. 31. Q. Fr. I. 3.

AVRELIAE fratris C. Aurelii Cottae, vid. C. Cotta leges.

CAECILIA. L. Caecilius trib. Pleb. Consule Cicerone A. V. DCXC. tulit *de ambitu* legem, qua ejus poena immi-
nueretur, & ea constitueretur, quae ante proximam legem fuerat. Nam cum frater ejus de ambitu reus factus condemnatusque esset, adeo aegre tulit eam poenae acerb-
bitatem, quae fratri perferenda erat, ut de ea lege miti-
ganda cogitaret. Itaque videbatur ea lege res judicatae rescindere velle. Sed, quantum e Cicerone colligere li-
cet, non est perlata. pro Sulla. c. 22. 23.

CÆCILIA DIDIA lata a Q. Caecilio Metello & T. Di-
dio Vivio Coss. a. V. DCLV. utilissima civitati Rom. un-
de inter remedia Reip. refertur a Cic. ad Att. II. 9. Ejus
duo capita apud Ciceronem invenio, alterum, *de modo lo-
gum promulgandarum*. Phil. V. 3. *Tribuni pl. tulerunt de
Provinciis - - num etiam hanc legem populus Rom. accepit?
quid? promulgata fuit? quid? nonne ante lata quam scri-*

INDEX

pta? nonne ante factum vidimus, quam futurum quisquam est suspicatus? Ubi lex Caelia & Didia? ubi promulgatio, trinundinum? alterum de duabus rebus non una lege coniungendis, quod dicebatur, per saturam ferre, pro Domo c. 20. Que est queso alia vis, que sententia legis Caelia & Didia nisi hac, ne populo necesse sit in conjunctis rebus compluribus, aut id quod nolit accipere, aut id quod velit, repudiare? Manutius autem de Legg. placet duas fuisse leges, quod non absurdum est, ceterum conf. h. l. ACILIA DIDIA.

CAESARIS LEGES vid. *Julia.*

CAEPIONIS iudiciaria lex de Invent. L. 49. est *Servilia iudiciaria.*

CALPURNIA L. Calpurnii Pisonis trib. pl. ejus, qui Frugi dictus est, patris. Verr. IV. 25. Ea primum latum est A. V. DCIV. *de pecuniis repetundis*, ut si quis provincialis magistratus contra leges pecuniam in provincia cepisset, ab eo repeti ex iudicio possent. Hac lege prima questio perpetua constituta est. Ea ergo fuit de pec. repet. quam aliae secutae sunt. Cic. in Bruto.

CALPURNIA alia fuit L. Calpurnii Pisonis *de ambitu.* Lata est A. V. DCLXXXVI. eo & M^o Acilio Glabrione Coss. auctore senatu, quod eo anno magnus ambitus apparebat, & C. Cornelius Tr. Plebis de ambitu ferebat, gravioresque justo poenas ei constituerebat. v. pro C. Cornelio p. 632. 633. Ejus mentio pro Mur. c. 23. In eadem oratione c. 32. haec dicuntur: *Senatus Consultum esse factum, si mercede corrupti obviam candidatis essent, si conducti sectarentur, si gladiatoribus vulgo locus tributim, & item prandia si vulgo essent data; contra legem Calpurniam factum videri.* Et post: *si factum sit sc. huiusmodi quid, quin contra legem sit dubitare nemo potest.* Dicitur etiam ACILIA Calpurnia, sed apud Ciceronem simpliciter Calpurnia. Senatus Consultum factum est paulo post, quo lex Calpurnia abrogaretur, pro Corn. I. p. 631. ad q. l. vid. Ascon.

CAMPANA ad Att. II. 18. est Julii Caesaris, quam in Con-

LEGVM

Consulatu tulit de agro Campano dividendo. vid. *Agraria JULIA*.

CARBONIS & SILVANI lex tribunitia a. V. DCLXIV. lata *de civitate*, ut, qui foederatis civitatibus adscripti essent, & cum hæc lex ferretur, in Italia domicilium haberent, & sexaginta diebus apud prætorem profiterentur, ii Cives Rom. optimo jure essent. pro Archia c. 4. Dicitur etiam *Plautia* vel *Plotia* a Silvano qui e familia Plotia fuit.

CARBONIS *tabellaria* vid. *Tabellaria leges*.

CASSIA, quæ *populi judicis firmavit*, laudatur in *Cornelianæ* L. fragm. p. 634. Est ejusdem L. Cassii Longini trib. plebis, a quo tabellaria profecta est, C. Mario & C. Flacco Coss. lata, ut *Asconius* ad l. c. tradit, propter similitudines cum Q. Cæcilio, cui populus imperium, ob res male cum Cimbris gestas, abrogavit. Nam ea lege sancitum est, ut, quem populus damnasset, cuive imperium abrogasset, is in senatu non esset.

CASSIA *Tabellaria* vid. *Tabellaria leges*.

CASSIA & TERENTIA *frumentaria* v. *Frumentaria*.

Q. CATVLI *de vi* vid. *Lutatia*.

CENSORIÆ in Verr. I. 55. sunt formulæ, quibus Censores veteres templa ædificanda locabant, ut ex iis a redemptoribus extruerentur & traderentur. Ex eo loco intelligi potest, istas formulas semper retentas fuisse, sed ita, ut e re ipsa quædam Censoribus corrigere liceret. h. e. *addere*: *Corriguntur Leges Censoriæ. Quid enim? Video in multis veteribus legibus. Cn. Domitius, L. Metellus &c. addiderunt &c.* De Provinc. Conf. c. 5. autem *Lex Censoria* est formula, qua publicanis a Censoribus vectigalia locata sunt, quæ & vectigalia ipsa, quæ locabantur, & conditiones, quibus locabantur, continebat, ut & populo & redemptoribus prospiceretur. Hinc Cicero: *Si qui sc. Publicanus, publico frui non potuit per hostem, tegitur ipsa lex Censoria.* conf. ad Q. Fr. I. 12. Verr. II. 7. pro *lege Censoria* est *locatio Censoria* Verr. III. 6. Hoc sensu etiam in libris

INDEX

Officis Juris Civ. occurrit, & fragmenta legis cujusdam Censoriarum sunt in Pandectis. vid. Bald. de Jurispr. Mucian. p. m. 114. seq. **CENSORIAE** leges sunt praeterea constitutiones & edicta Censorum de arario & vectigalibus Pop. Rom. de aedificiis publicis, de Populi in tribus & Centuriis descriptione & similibus rebus. In his erat etiam constitutio, qua cautum erat, ne carnifex in urbem ingrederetur, cujus mentio pro Rabirio c. 5. ad quem locum. vid. Turnebus. Hinc causa etiam ad Censores agi dicuntur, ex his scilicet legibus Varr. R. R. I. 7. extr. Ipsa etiam *Lex Clodia* de notis Censoriis, docet causas quasdam apud eos actas esse.

CENTURIATA LEX Agr. II. II. dicitur quicquid in comitiis centuriatis ad populum fertur, etiam de magistratibus creandis, ut l. c.

CICERONIS vid. *Tullia*.

CINCIA a M. Cincio Alimento Tr. Pl. A. V. DCLIX. Cornelio & Sempronio Coss. lata, suasa autem a Q. Maximo, Cic. de Senect. 4. *Est de donis & muneribus, ne quis ea ob causam orandam caperet*, quae sunt Taciti verba Annal. XI. 5. unde a Plauto *Muneribus* dicitur. Ejus meminit Cic. de Orat. II. 7. ad Att. I. 20. Notus est doctus Fr. Brummeri Lipsi. de hac lege Commentariolus, conf. Schultingii Jurisprud. Ante-Just. p. 561. seq.

De **CIVITATE** *Licina*, *Papia*, *Gellii*, *Carbonis Silvanii*, *Celia* &c.

CLODIA, pro Sext. c. 32. P. Clodii trib. pleb. fuit. Coss. Gabinio & Pifone lata, ut *Ciceroni aqua & igni interdictum esset*, & ne intra quingenta millia passuum ab Italia restitueretur: ac ne quis de eo revocando mentionem neque in Senatu neque ad populum faceret. de qua lege multa in Or. pro domo, de Har. Resp. pro Sext. ad Quir. & in Senat. post redit. in Pisonem &c. Aliam idem Clodius legem tulit de Cypri rege Ptolemaeo, ut bona ejus publicarentur & Cyprus in Provincia formam redigeretur, ea-que res Ciceroni mandaretur, de qua Cic. pro Sextio c. 26. de

LEGVM.

de **CLODIA** *frumentaria* v. *Frumentaria*. Tulit etiam ne quis eo die de calo servaret, quo cum populo agi posset: porro de collegiis novis instituendis: (quæ deinde Cæsar sustulit. Sveton. c. 42.) denique ne Censores in Senatu legendi præterirent, nisi qui apud eos accusatus & Censoris utriusque sententia condemnatus esset. vid. in Pison. c. 4. & ibi Alcon. orat. pro domo de Har. Resp. pro Sextio passim.

COCTIA est L. Aurelii Cottæ judicialia. ad Att. IV. 16. v. **AVRELIA**. Neque vero erat quare Malaspineus dubitaret, a Cottæ posse Coctiam fieri. Nam eodem modo a regulo Cottio Alpium pars dicitur *Alpes Cottiana* & *Cottiana* ap. Tac. Hist. IV. 68. Sed inusitatum hoc, quod a cognomine legis nomen ducitur; quamquam etiam Alconius legem *Servilium* de repetundis vocat *Glauciam* ad Aët. I. in Verr.

COELIA *Tabellaria*. vid. *Tabellaria leges*.

Lex de **COLLEGIIS** P. Clodii. v. *Clodia Legg*.

CORNELIA L. Cornelii Sullæ *de sententia ferenda*. Ea cautum erat, ut, antequam iretur, causa cognita, in consilium, Quæstor interrogaret reum, palam an per tabulas vellet sententias ferri. Ex Cluentianæ c. 20. intelligitur, eam legem valuisse adhuc tempore celebris illius iudicii Juniani; paullo post autem, cum Cicero Cluentium defenderet, obsoletam fuisse neque amplius observatam.

CORNELIA pro Cluent c. 56. ejusdem Sullæ est *de veneficiis*, quæ ante *Sempronia* fuit. Ea cautum est primo de Sicariis, deinde de veneficiis, de coitionibus, de falso, & c. ut quæstiones capitales haberentur, & poena his constituta est & deportatio & bonorum proscriptio. vid. Sigon. de Judiciis II. 31. p. m. 664.

CORNELIA *de proscriptis*, qua inter alia cautum est, ne quis proscriptum juvaret, vid. in Verr. L. I. c. 47. ut proscriptorum bona venirent ad Kalend. Junias & in Tab. publi-

INDEX

publicas ad ararium pecunia redacta referretur: pro
Rosc. Amer. c. 43. 44. Agr. III. 3.

CORNELIA Testamentaria, contra testamentorum sub-
jectores & corruptores. in Verr. I. 42. Sed eadem item
alia genera falsi complexa est, unde & de falso laudatur.
v. Jul. Pauli recept. sententiarum L. V. Tit. 25. & ibi vi-
ros doctos ap. Schulting. p. 513. f.

CORNELIA nummaria, qua cautum est, ne quis pri-
vatus nummos adulterinos faciat, infuso deteriori ære in
nobilius, aut alio modo quocumque. in Verr. I. 42. Con-
tinebatur hoc falsi genus lege de falso; sed quod nil pesti-
lentius est Reip. quam adulterari nummos, lege peculiari
de hoc crimine sancendum putavit Sulla. v. Gravinæ O.
J. p. 451.

CORNELIA de repetundis secuta est Serviliam, ex qua
cum alia, tum hoc in suam transtulit Sulla, ut, si ex bo-
nis rei condemnati non tantum redigeretur, quantum ei
lis ascripta esset, persequi ab iis liceret, ad quos ea pe-
cunia, quam cepisset, qui damnatus esset, pervenisset.
Ex quo legis capite accusatus est, damnato Gabi-
nio, L. Rabirius Postumus. vid. Or. pro Rab. Post. c. 4.

CORNELIA de provinciis ordinandis. Hujus legis ca-
pita apud Ciceronem hæc reperio: Sumtus definiebat,
quos liceret civitatibus provincialibus facere in legatis pu-
blice Romam mittendis, ut eos in Senatu laudarent, qui
provinciæ præfuisent. ep. ad Div. III. 8. 10. Sanciebat,
ut, qui provincias ex S. C. lege *Sempronia* haberent, im-
perium retinerent, quoad in urbem introissent. Quod
sine dubio non hanc vim habebat, ut ex lege hac impe-
rium haberent, & rem militarem attingere possent præto-
res, quod e Curia lege habebant; sed ut, si per Curia-
tam legem imperium haberent, id non tam diu habe-
rent, quoad e provincia decessissent, sed, quoad in ur-
bem introissent. Ceterum quomodo in hac lege calu-
mniatus sit Appius vid. ep. ad Div. L. 9. conf. Sigon. de
A. J. P. III. u. circa fin. Ut tricesimo die, postquam
in

LEGVM.

in provinciam venisset successor, de provincia prætor decederet. *ibid.* III. 6.

CORNELIA *de civitate.* Ea lege Volaterranis jus civitatis Rom. ademptum est, ita tamen, ut nexa atque hereditates non tollerentur, h. e. ut & hereditates capere possent, & per nexum s. per æs & libram abalienare, quæ vellent. Hanc legem negat Cicero valere posse, quia sit contra jus Romanum, quo civitas nemini invito adimi possit. v. pr. Cæcin, c. 33. f.

CORNELIA *majestatis,* in eos, qui majestatem pop. Rom. minuisent. Ea dicitur in Pisonem c. 21. vetare hæc: educere e provincia exercitum, & bellum sua sponte gerere, in regnum injussu populi & senatus accedere -- & pro Cluentio c. 21. Legiones sollicitare; in Verrem L. 1. c. 5. vivos dimittere hostes populi Rom. accepta pecunia. Ep. ad Div. III. 17. ne in quemvis impune declamare liceret. Quicumque amplitudinem dignitatemque populi Rom. læsisse convinci poterat, is majestatis convictus putabatur, ut docet Auctor libr. ad Herenn. II. 12.

Lex Cn. CORNELII & L. GELLII vid. L. *Gellii & Cn. Cornelii.*

CORNELIAE C. Cornelii, qui trib. plebis a. V. DCLXXXVI. fuit, memorantur ab Asconio Pediano in Argum. Orationis pro Cornel. quod fragmentis præmittitur p. 626. f. & in ipsis fragmentis. In iis legibus ferendis, quum multum turbarum ortum esset, intercessio collegæ neglecta, fasces consulis fracti, &c. majestatis reus factus est, Prætor Cicerone defendente.

C. COTTAE fratris L. Aur. Cottæ, leges memorantur in fragmentis Cornelianæ I. p. 630. de iisque ipse abrogandis ad senatum retulisse dicitur; quæ leges quorsum pertinuerint, non constat. v. Ascon. ad l. c. qui commemorat hanc, qua tulit, ut iis, qui tribuni plebis fuissent, alios quoque magistratus capere liceret, quod L. Sullæ lege nefas erat. Eam autem legem non contineri iis, de quibus abrogandis ad Senatum retulerit, Asconius putat.

C. COT-

INDEX

C. COTTÆ ejusdem *de judiciis privatis* memoratur l.c. eamque abrogavit frater M. Cotta, anno postquam lata est.

CRASSI *de Civitate* vid. *Licinia*.

CVRIATA dicitur, quicquid in comitiis Curiatis ad populum fertur. Sed tempore Ciceronis, inductis tributis, cum obsolevisent Curiata (vid. Gron. Observ. IV. 1. Agr. II. 11.) per lictores in duabus causis habebantur, primo *de re militari*, deinde, *de adoptione*. Nam, ut Cicero ait in *Agraria* II. 12. rem militarem continebant, neque cuiquam licebat eam attingere, sine lege curiata. cf. *Lex Cornelia de prov. vrd.* Hinc *lege Curiata ornari* ibidem c. 10. est, comitiis Curiatis accipere imperium, & potestatem rei militaris administrandæ. *De adoptione* autem, exemplum probat P. Clodius, qui comitiis Curiatis a plebeio adoptatus est.

DIDIA & CAECILIA vid. *Cecilia Didia*.

Lex de DOLO malo vid. *Aquilia*.

DOMITIA *de Sacerdotiis* ad Brut. ep. 5. Eam tulit a. V. DCL. Consulibus G. Mario & C. Fimbria Cn. Domitius Ahenobarbus, trib. pl. Ex ea lege sacerdotes, h. e. Pontifices, Flamines, augures, Quindecimviri. Sacr. fac. qui ante a Collegio quique suo cooptabantur, comitiis populi Rom. electi sunt, ut ita sacerdotia omnia ab illo tempore beneficia pop. R. facta sint. Sed quod Religio vetare videbatur, ne populus sacerdotes faceret, eamque ob causam eadem lex antiquata esset, cum eam Q. Maximo, fratre Scipionis, & L. Mancino Coss. tulisset C. Licinius Crassus, de Amicit. c. 25; hanc religionis calumniam ut vitaret Domitius, hoc legi adjecit, ut XVII. tantum tribus sorte ductæ sacerdotes crearent. v. Agr. II. 7. qui est locus de hac re classicus. *LEX Domitia* sublata est a Cornelio Sulla *lege Cornelia de Sacerdotiis* nobilitatis amore lata, a quo multæ aliæ ejus leges profectæ sunt. Sed hæc quoque paullo post a Labienō Trib. pl. A. V. DCXCI. sublata & *Domitia* restituta est. Eam confirmavit C. Julius Cæsar, donec M. Antonius lege lata collegiis jus suum restituit v. Guther.

LEGVM.

v. Guther. de Jur. Pont. l. 8. P. Manutius de Legibus; et Epist. ad Brut. 3.

DVODECIM TABB. LEGES a Decemviris Consulari potestate ex *lege Terentia* latae sunt A. V. CCCIII. & CCCIV. de qua re non est ut multa dicamus. vid. Liv. III. 32. & Pompeium de O. J. & ad hunc Cujacium, (ad calcem Observatt.) & Bynckershoekium in Opusculis: ut ceteros mittamus, qui juris Rom. historiam scripsere. Ipsarum Tabb. fragmenta e libris veteribus multi collegere, quos omnes vicit Jac. Gottonfredus in praestantissimo libello de quatuor fontibus juris. Has tabulas fontem omnis cum publici tum privati juris Romani recte appelles, iisque insigne pretium Cicero statuit. Eas, si quid ex iis decidi non posse videbatur, supplere poterant Praetores edictis, e quibus Jus honorarium ortum est, uti appellatur v. c. in Institut. Justin. L. II. 4. 10. Supplementa fecere etiam Trib. Plebis alique magistratus legibus de Jure Civili ferendis. Cujusmodi sunt Voconia, Furia, Falcidia, Aquillia & omnes, quae juris privati sunt.

EBVTIA vid. *Abusia*.

FABIA de *servis alienis retentis* s. de *plagiariis*, ut in veteribus Juris libris citatur. Ejus haec vis fuit, ne quis aut ingenuum, aut libertinum, aut servum alienum, invitum secum haberet, aut invito, aut insciente domino, venderet, aut emeret sciens. Ejus mentio apud Ciceronem pro C. Rabirio c. 3, ad quem locum vid. Turnebus. cf. Paulus Sent. Rec. V. 30. 6, Gravina Orig. Jur. p. 462.

FABIA de *numero Sestatorum*, pro Murena c. 34. *Sestatores* qui dicantur vid. ap. Quintum Fr. de petitione Consulatus, ubi ab *Saluatoribus* & *Deductoribus* distinguuntur. Ei rei, quoniam ad ambitum pertinere videbatur, modum statuere visum est Fabio, hujus legis latori.

FLACCI de *Sulle actis* vid. *Valeria*.

FLAMINII de *agro Gallico & Piceno*. Acad. II. 5. aliquot annis ante secundum Punicum bellum, invito senatu, a C. Flaminio Trib. Pleb. lata, de agro Piceno & Gallico viritum dividendo. in Bruto c. 14. cf. de Invent. II. 17. ad h. l. alludit Cato

INDEX

in Origg. ap. Varr. R. R. l. 2. ubi male in vulgg. nonnullis legitur: *juhente Cesare*. Nam is ager diu ante Cæsarem hac lege divisus est. *Gallicus autem ager* qui sit v. Ind. Geogr.

FRUMENTARIÆ sunt ea, quibus largitio frumenti plebi ex ærario facienda proposita & sancita est. de iis vid. Lips. Elect. l. 8. qui tamen non omnes leges frumentarias commemoravit; & Vincentii Contareni de Frumentar. Rom. largitione librum, in quo Lipsiana examinantur. Ea autem hæc sunt:

SEMPRONIA C. *Gracchi* trib. pl. qua sancitum est, ut inopi plebi singuli modii venderentur a senatu triente cum semisse, idque frumentum plebi dividendum ex ærario emeretur. Ejus sæpe mentionem facit Cicero, v. c. pro Sextio c. 48. Tusc. Dispp. III. 20. Brut. c. 62. ubi M. Octavius Cn. Fr. eam populi frequentis suffragiis abrogasse dicitur, (qui locus Lipsium fugiebat) de Off. II. 22. Eam instaurare conatum esse aliquem de tribunis C. Marii A. V. DCXXXIV. collegis, colligo e Plutarcho in Mario p. 407. ed. Sylb. qui dicit, C. Marium opinionem popularitatis lege de ambitu lata concitatam perdidisse, repugnando fortiter legi frumentariæ, quæ ferebatur.

APVLEJA *Saturnini* ad Herenn. l. 12. quæ non fuit, nisi instauratio aut confirmatio *Sempronia* a. V. DCLIII. lata. Ei se opposuit Quæstor urbanus, Cæpiq, Senatūque docuit, ærarium tantam largitionem ferre non posse. Itaque perlata non est. Hæc continetur legibus Apulejii, quæ memorantur de Legibus II. 6.

LIVIA M. *Livii Drusi*, A. V. DCLXII. lata, quæ continetur legibus *Livii*, a Cicerone de Legg. II. 6. memoratis. conf. Ascon. in Cornelianam, & Flor. III. 17. Hæc lex ipsa *Sempronia* erat, quæ jam aliquantum temporis intermissa erat. Non est perlata.

CASSIA TERENTIA, lata a duobus Coss. C. Cassio & M. Terentio A. V. DCLXXX. consensu Senatus, qui aliter placari plebem, in Senatum nimis vehementer coortam, non posse intelligebat. Ea quini modii singulis in
singulis

LEGVM.

*singulos menses constituti videntur. vid. Sall. Hist. p. 974. ed. Cortii. nisi id ipsum e Sempronia repetitum est. Caput ejus invenio hoc in Cicerone in Verr. III. 70. ut quotannis ex erario pecuniæ summa decerneretur SCto, qua frumentum in Sicilia, frumentaria pop. Rom. provincia, a prætore emeretur, & quidem eodem omnibus annis pretio, nempe quaternis sestertiis singuli tritici modii, duobus autem hordei. vid. Argument. L. III. in Verr. Ceterum, utrum ad Siciliam solam istud caput pertinuerit, an vero alias etiam provincias complexum sit, de eo non convenit inter eruditos. Illud nobis videtur e Ciceronis loco laudato colligi posse; hoc contendit Contarenius L. c. Atque hoc caput cum nonnullis aliis fortasse, de modo comportandi idistribuéndique frumenti, Semproniæ additum est. Nam uti in ceteris rebus, de quibus aliquoties ad populum latum, tamquam de ambitu, de repetundis, semper essentia primæ in eo genere legis servata est, nempe ut agi in hominem posset, ut poena esset crimini constituta; cetera autem de personis, de modo judicii, de genere poenæ mutata sunt: sic in frumentariis legibus semper illud e Sempronia servatum est, ut semissibus & trientibus populo venderentur modii singuli, in ceteris autem rebus quædam addita sunt aut mutata. Id ex eo intelligi potest, quod a Clodio remissos esse populo trientes cum semissibus tradunt auctores rerum Rom. Ceterum ex dictis intelligitur, Semproniam legem sæpe, ut fit, intermissam esse, repetitam autem vel rogationibus Tribunorum, auram popularem captantium, vel ab ipsis optimatibus auctoritate senatus, cum interesset senatui, ut se populo gratiosum redderet, eoque facilius tribb. pl. seditiosas leges rogantibus resistere posset. v. Plutarch. in Catone & Civil. monitis. Atque de hac ipsa lege, aut certe de Clodia, sermo est ap. Cic. ad Att. II. 19. ubi Cæsar minatus esse dicitur legi *Rosciæ & Frumentaria*, quod mortuo plausu in theatro ab equitibus ac plebe acceptus erat. Curio autem filius summo, quod unus Cæsaris & Pompei nimiam*

INDEX

potentiam libere infestaretur. Nam sic ulcisci equites putabat, si honorem in XIV. sedendi adimeret, plebem autem, si frumentum, quod exiguo pretio e Sempronia lege a Terentio & Cassio ac paulo ante a Senatu Catonis auctoritate in consuetudinem & usum revocata acciperent. Manutius ad eum locum non satis accuratus est.

CLODIA *P. Clodii* trib. pl. A. V. DCXCV. Hac primum Sempronia sublata est, non qua divisionem frumenti, sed quæ pretium. Tulit enim, ut gratis daretur frumentum, quod antea semisse æris ac triente dabatur. Afcon. in Pis. 4.

OCTAVII, Cn. F. qui legem frumentariam tulit, ex qua modica largitio & illis temporibus necessaria fiebat, quod, ut Pighio videtur, majus pretium in modios singulos statuebat. Cic. Off. II. 22.

L. PHILIPPI tribb. A. V. DCXLIX. perniciofa sed non perlata. l. c.

FRUMENTARIA Sæculorum, quæ & HIERONICA dicitur. vid. *Hieronica*.

FVRIA s. FVSIA; nam idem nomen est, & *Furii* iidem & *Fusii* sunt appellati. v. Quintil. I. 10. & Hotomann. ad Verr. I. 42. ubi male vulgo legunt *Furias Fusias*. Ea est *de testamentis*, unde *testamentaria* appellatur. Ex legibus duodecim tabularum licebat legata facere de re sua, quot quis vellet. *Usi quisque legasset sue rei, ita jus esto*. Sed cum sæpe tantum legaretur, ut aut non sufficeret res mortui, aut saltem omnis absumeretur ita legatis, ut heredi nihil relinqueretur; noluerunt multi hereditates cernere. Quare, cum interfit reip., valere voluntates morientium: coeperunt quidam *de modo legatis constituendo cogitare*. Itaque tulit ad populum primus C. Furius, *ut non liceret plus, quam mille asses legati nomine capere, isque quadruplum solveret, qui plus cepisset*. Menardus ad Cic. l. c. Theophilus ad Instit. L. II. c. 22. Ejus legis mentio est ap. Cic. in Verr. I. c. 42. pro Balbo. c. 8.

FVFLA lex juris publici & reip. Rom. saluberrima fuit.

Male

LEGVM.

Male in plerisque vulgatis libris *Fufio* dicitur. In *Grævia* quoque hic varietas est, & interdum, v. c. in Vat. 7. 9. *Fufia* errore operarum expressum est. Tulit eam tribunus quidam *Fufius*. Est autem, ut *Ælia* & *Cecilia Didia*, de modo comitorum & legum ferendarum (unde cum iis sæpe apud Ciceronem conjungitur) & inter remedia furorum tribuniciorum refertur. in Sen. p. Red. c. 5. in Vat. c. 7. 9. quod cum intelligeret P. Clodius, Tribunus, unus omnium furiosissimus, eam una cum *Ælia* sustulit, de Har. resp. c. 27. in Pison. 4. vid. *Clodia leges*. Sancitum erat hac lege, *ne omnibus diebus fastis legem ferri liceret*, de prov. Coss. c. 19. pro Sext. c. 15. Ejus etiam mentio ad Att. IV. 16.

FVFIA lex, lata a Q. Fufio Caleno (non *Fufio*, nam apud Dionem dicitur *Φύσιος*) tribuno pleb. M. Messala & M. Pisone Coss. a. V. DCXCII. Ei occasionem dedit Clodius. Qui cum sacra Bonæ Deæ polluisset, & de ea re e Scto Consularis rogatio facta esset, ex qua a prætore in judicio Clodiano iudices legerentur, amicusque Clodii Fufius videret, ea lege perlata, ægre servari posse Clodium; tulit ipse, ut iudices sorte ducerentur, quod ita facilius putaret iudices ejusmodi fore, qui se corrumpi sinerent. Ejus legis defensor fuit Hortensius, quod a rogatione Consulari solo genere judicium differret, putaretque, nullis illam iudicibus absolvi & vel plumbeo gladio jugulari posse, ad Attic. L. 14. 16. in quo vehementer deceptus est.

GABINIA est A. Gabinii tribuni pl. ejus, qui postea Consul cum L. Pisone fuit, unde etiam *Auli* Lex dicitur ad Atticum VI. 2. Ea cautum est, *ne provincialibus liceret Roma versuram facere*, h. e. pecuniam fœnori sumere; *quod si quis pecuniam provinciali dedisset, ne ex Syngrapha ejus rei causa facta jus redderetur a magistratibus provincialibus*. Hoc clarissime apparet ex ep. ad Att. V. 24. VI. 2. Nihilominus in hac lege explicanda doctissimi viri P. Manutius, Jac. Cujacius aliique errarunt. conf. Disertatinn. nostr. de negotiatoribus.

GABINIA, *tabellaria* vid. *Leges Tab.*

INDEX

GABINIA alia est ejusdem trib. pl. in Or. pro L. Manilia c. 19. Ibi conqueritur, non licere Pompejo per obtrectatores, A. Gabinium secum inter legatos educere in bellum, adeoque expertem esse gloriæ ejus imperatoris atque exercitus, qui ejus consilio, periculo ac lege constitutus sit. Ex quo intelligi potest, Gabinium pertulisse legem *de Pompejo Piratico bello præficiendo*, quod c. 17. diferte dicit. Clarius de hac lege Plutarchus loquitur in Pompejo p. 631. ed. Weckel. Ἐγγράφη δὲ Γαβίνιος εἰς τῶν Πομπηίου συνήθων νόμον, ὃ ναυαρχίην, ἀντικρυς δὲ μοναρχίαν αὐτῷ δίδοντα, καὶ δύναμιν ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους ἀνυπεύθυνον. Ἐκδὲς γὰρ ἄρχεν ὁ νόμος αὐτῷ τῆς ἔντος ἡρακλείων θηλαῶν θαλάσσης, ἥπειρα δὲ σάδεις τετρακοσίας ἀπὸ θαλάσσης - - πρὸς δὲ τέττας ἐλέσθαι πεντεκαίδεκα πρεσβευτὰς αὐτὸν ἐκ τῆς βελῆς ἐπὶ ταῖς κατὰ μέρος ἡγεμονίαις. χρήματα δὲ λαμβάνειν ἐκ τῶν ταμείων καὶ παρὰ τῶν τελωνῶν, ὅσα βέλοιντο, καὶ καὶς διακοσίας κύριον ἦναι πλήθους καὶ κατὰ λόγον στρατείας καὶ πληρωμάτων ἐρετικῶν. Ei legi se Catulus, Roscius, aliique, sed frustra, opponebant, & tandem, invito senatu, perferebatur.

GABINIA alia ejusdem A. Gabinii est, legi *Pupie* similis, de qua suo loco. Ea sancitum est, *ut mense toto Februario quotidie*, h. e. omnibus diebus, quibus Senatus haberi posset, *Senatus legionibus daretur* ad Qu. Fr. II. 12.

L. GELLII & Cn. CORNELII lex a. V. DCLXXXI. tempore belli Mithrid. de senatus sententia fauxit, *ut cives Romani sint optimo jure*, quos Cn. Pompeius Imperator de *Confili bellici* (ut Cic. appellat in Vat. c. 15.) *sententia sigillatim civitate donavit*. Or. pro Balbo. c. 8. 14.

GLAUCIA v. *Servilia de repetundis*.

C. GRACCHII *frumentaria* v. *frumentaria*.

C. GRACCHII lex de iudicio capitis civis Rom. v. *Sompronie leges*.

HELIA, quæ a nonnullis e Cicerone laudatur, v. c. in Nizoliano lexico, est **ÆLIA**. de qua suo loco.

HIE-

LEGVM.

HIERONICA sepe in Verrinis memoratur v. c. II. 12. III. 7. §. IV. 22. Lex fuit Siculorum, ex qua inter aratores (h. e. qui agros publicos pop. Rom. hac conditione ac lege tenerent, ut decimas quotannis darent pop. Rom.) & decumanos (h. e. publicanos, qui decumas redemerant) judicia fierent. Verr. II. 13. Eam dederat Hiero rex, pop. Rom. amicus, suis aratoribus & decumanis. Similis autem erat legibus, h. e. formulis, locationum pactionumque Censoriis. Nam ea constitutum erat, quibus conditionibus aratores Siculi agros Regis obtinerent. Scripta ita diligenter est, ait Cicero; Verr. III. 8. ut cum scripsisse appareat, qui alia vestigalia non haberet, ita severe, ut tyrannum; qua lege Siculis tamen arare expediret. Nam ita diligenter constituta sunt jura decumano, ut tamen ab invito aratore plus decuma non possit auferri. Cum igitur Rupilius praetor Siciliam in provinciam formam redigeret, eam de consilii sententia retinuit & aratoribus agri Romanorum publici dedit, quod ejus aequitatem perspexerat.

HIRTIA, lata jussu Caesaris a praetore A. Hirtio, qua sanctum est, ne quis Pompejanus, qui vivat, teneat dignitatem. Phil. XIII. 16.

JUDICIAE sunt, quibus constituitur, penes quem ordinem judicia sint, *Sempronia, Plotia, Cornelia, Pompeja, Aurelia*, de quibus suis locis. in Pison. 39. vide in primis *Aurelia* Lex. Sigon. de Antiqu. Jur. C. R. II. 18.

JULIAE LEGES. de Harusp. resp. c. 23. memorantur leges *Juliae* contra suspicia late. Eae sunt, quas in Consulatu primo tulit. vid. Plut. in Caesare. p. 73. ed. Wechel.

AGRARIA JULIA, primo consulatu, quem cum Bibulo gessit, lata, qua *Campanum agrum & Scellatem XX. millibus civium, quibus terni pluresve liberi essent, divisit*; eaque rei XXvires constituit ex iis, qui maximos honores gessissent, unde etiam Ciceroni is honor, sed frustra, oblatum est. Ep. ad Att. II. 2. 19. ceterum conf. Fr. Fabric. in vita Ciceronis, de hoc XXviratu. Ei cum Bibulus obnuuntiaret, quam potestatem lex *Julia* dabat, armis foro expulsus est.

INDEX

Suet. in Cæs. c. 20. de ea conf. ad Att. II. 16. 18. Ea lex ut valeret, hoc adjectum habebat caput, ut candidati se ipsi jure jurando execrarent, si, impetrato, quem peterent, magistratu, mentionem fecissent de agro Campano aliter possidendo atque ex hac lege; unde Laterensis eo anno tribunatum petere destitit. vid. pro Planc. c. 5. & ibi Manut. hac lex etiam memoratur Phil. V. 19. ejus fragm. vide apud Gesium in Script. R. Agr. p. 350.

JVLIA de provinciis ordinandis, lata in primo Consulatu, qua repetita & aucta est *Cornelia*, de qua supra. Jubebat duas rationes in provincia apud duas civitates deponere, easdemque totidem verbis ad ærarium referre. Ep. ad Div. V. 20. II. 17. ad Att. VI. 7. ne prætoris plus, quam annum, consulares plus, quam biennium obtinerentur. Phil. I. 8. Quæ autem lex *Julia* Phil. III. 15. commemoratur, ex qua Brutum, Plancum aliosque provincias obtinere placebat Ciceroni, privilegium fuit, quo his provinciæ istæ datæ sunt, contra legem *Semproniam*, quæ Scito decerni Coss. & Prætt. designatis provincias jubebat.

JVLIA de repetundis, lata in primo Consulatu, post *Calpurniam*, *Aciliam*, *Serviliam*, *Corneliam*, acerrima & justissima. in Pis. c. 16. pro Rab. P. c. 4. in Vatin c. 12. *Aufus est Gabinus, mittere exire de provincia, educere exercitum, bellum sua sponte gerere, in regnum in iussu populi aut senatus accedere, quæ cum plurima leges veteres, tum lex Cornelia maiestatis, Julia de pecuniis repetundis planissime vetant. &c.* Lex *Cornelia* vetat, quatenus majestas pop. Rom. his rebus minuitur: *Julia*, quia talia fieri solent, pecuniæ acceptæ causa. conf. argum. Or. pro Rab. Posth. De hac lege est etiam locus in Pison. c. 21. Eadem lex est, quæ ibi nominatur c. 37. & in universum ex hac oratione plurimum lucis capit, quod in ea obijciuntur Pisoni & Gabinio, quæ contra hanc legem fecerant. Constitutum erat. ea lege, quid & a quo accipere in provincia liceret, ad Att. V. 30. & 16. Scito non modo nos facium, aut, quod lege *Julia* dari solet, non accipere, sed ne ligna quidem nec præter qua-

LEGVM.

quattuor lectos & cæsum quemquam accipere quicquam &c. Jubebat etiam post *Serviliam & Corneliam*, Si e bonis, de repetundis condemnati, non tantum redigeretur, quantum ei lis æstimata esset, reliquias ab iis persequi, ad quos ea pecunia pervenisset; ex quo legis capite Rabirius Posth., condemnato e *Lege Julia* Gabinio, accusatus est. vid. c. 4. Ea autem oratione ostendit, hoc capite legis equites, ut tota lege, non teneri. Ceterum multa hujus legis capita fuisse intelligi potest e *Cælii* epist. 8. qua unum & centesimum caput laudatur; quæ epistola multum facit ad hujus legis rationem cognoscendam. Ex iis legis capitibus multa servata sunt in *Pandectæ* L. XLVIII. tit. II.

JVLIA, de sacerdotiis lata, in qua lex *Domitia* repetita, & ei quædam addita sunt. Ex ea licebat etiam absentis rationem habere in creandis sacerdotibus. ad Brut. ep. 5,

JVLIA Sumptuaria, ad Att. XIII. 7. a Dictatore Cæsare lata. Quamquam enim P. Manutius ad Cic. ep. ad Divers. VII. 26. plane vocet in dubium hanc legem; tamen ex L. c. satis apparet, superiores sumptuarias leges ab eo repetitas & severius sanctitas fuisse. Nam propterea ex Hispania scripsit, se postea Romæ mansurum, ne leges suæ negligerentur, ut neglecta esset illa, quam de sumptibus faciendis tulisset. Si ab alio lata sumptuaria neglecta esset, ut placet Manutio, unde timet Cæsar, ne suæ quoque contemnantur? Aliorum leges sæpe neglectas scimus (vid. v. c. *frumentaria leges*) sed non facile, vivo latore, in primis eo, qui potens esset, & legem suam conservatam vellet. Itaque Cæsar non putasset, hoc in his legibus ausurum quemquam, & propterea in Hispaniam abiit. Nunc cum aliter videt evenisse, & jam initium negligerandarum legum suarum factum esse, in *sumptuaria*, Romæ manere vult, ut præsentia sua absterreat homines a tali re audenda. Denique si alius legem neglectam dicere voluit, cur sumptuariam potius nominat, quam quamcumque aliam? De hac lege Cæsaris intelligendus sine dubio est etiam locus ad Div. IX. 15. nam ea epistola scripta est paullo ante, quam Cæsar in Hispaniam iret post bellum Africanum. Ceterum is neglectus

INDEX

aus legis eum movisse videtur, ut postea severe eam exerceretur. vid. Sueton. c. 43.

JVLIA de Legationibus liberis. *Liberae legationes* dicuntur, cum Senatoribus, privatae rei causa, tamquam voti solvendi, hereditatis aut syngraphae persequenda, extra Italiam abeuntibus, jus nomenque legati pop. Rom. SCto datur, ut eo majori cum dignitate, securitate &c. ubique versari possint. Harum tempus olim infinitum fuit. Namque hanc ipsam ob causam liberae dici videntur, quod exire & redire liceret, cum placeret. Sed quoniam multi nimis abuterentur legationis nomine ac jure, Cicero Consul retulit ad Senatum, de tollendis legationibus liberis Senatus Consulto. In quo cum ei tribunus plebis quidam intercessisset, effecit tamen, ut annuum tempus esset, quod antea infinitum erat, de Legib. III. 8. Julius Caesar postea de his legationibus tulit, *ut quinquennium tantum durarent.* ad Att. XV. 11. Ceterum de legationibus liberis, nulla necessitas mihi videtur esse statuendi, peculiari lege sancitum esse. Nam potuit legis de provinciis caput esse, de legationibus liberis; quod ea in primis ad provincialium injuriam pertinebant.

JVLIA de publicanis tertia parte pecuniae debita relevandis, lata est in primo Consulatu, quam primus scivit Plancius. Cic. pro Plancio c. 14. Ea lege sibi equestrem ordinem Caesar adjunxit; cum Cato contra, publicanis nimis acerbus quod esset, a Senatu equites abalienaret.

JVLIAE judiciariae. Phil. I. 8. His abrogavit Aureliam de iudiciis cum tribus civitatis ordinibus communicandis, sublati e numero iudicum Tribuni avariis. Sueton. c. 41. deinde de iudiciis legendis, eorum censu, aetate, sanxit.

JVLIA de vi & maiestate. ea sancitum est, ut de vi & maiestate damnatis aqua & igni interdiceretur. Phil. I. c. Ea non est confundenda, cum *Julia* altera de maiestate, cuius fragmenta sunt in libris juris civilis. Nam ea est Augusti. De lege *de vi* vid. Jul. Paull. Sentent. Rec. V. 26. ap. Schulting. Juris Prudent. Ante-Justin. p. 520. f.

JVLIA. L. Juliae Caesaris, qui consul fuit cum P. Rutilio Lupo,

LEGVM.

po, bello Sociali A. V. DCLXIII. *de civitate cum Sociis & Latinis communicanda*, pro Corn. Balb. c. 8. Cujus legis hoc caput erat, ut ad eos tantum populos hoc beneficium pertineret, qui fundi (ei legi sc.) facti essent, h. e. ut liberum cuique civitati sociorum Latinorumque esset, utrum vellent hoc beneficio uti, nec ne? Itaque etiam Heraclienfium & Neapolitanorum multi hoc beneficium repudiabant, h. e. ei legi fundi fieri nolebant. Nam, quemadmodum donatio nullam vim habet, nisi is, cui fit, ei donationi fundus fiat, s. uti loquuntur. Jcti, accipiat donationem. Sic nulla lex Romana, qua beneficium sociis aliisque populis tribuitur, rata esse potest, & ex ea lege beneficio quisquam uti, nisi eam legem probaverit, h. e. professus sit, se beneficio legis uti velle. Hæc quamquam jam ab aliis, tamquam Grævio, dicta sunt, tamen placuit repetere, quod in hac formula, *fundi facti sunt populi*, explicanda etiam nunc errare doctos viros invenio. vid. v. c. Heinecc. Hist. Jur. Civ. p. 74.

JVNIA *de peregrinis*, v. *Penni de peregrinis*.

JVNIA LICINIA. v. *Licina Junia*.

LAETORIA (pro quo in multis vulgg. Ciceronis libris male est Plethoria, Lectoria, Pletoria) *contra Circumscriptiones adolescentum*. de Off. III. 15. vid. Manut. ad Cic. locis infra citatis, Salmasium ad Capitolinum in Anton. p. 330. & Gruterum ibidem. Ea minorennitatis, ut vocant, anni definiti sunt. Ea enim cautum est, *ne XXV. annis minores stipulari possent*, auctore Sueton. L. IV. Rhetor. ap. Priscian. & inter fragmenta Suetonii: unde *Quinovicennaria* Plauto dicitur in Pseud. I. 3. 68. Hac lege rei privatæ judicium, publicum factum est, ut Cic. ait de Nat. Deor. III. 30. Alia ejus capita collegit Heinecc. H. J. C. p. 84. in quo non videtur locum in Capitolini Marco inposuisse. Nam V. Cl. dicit, ibi tradi, minoribus petentibus, causa cognita, datos curatores e lege hac. Capitolinus dicit: *Curatores datos ex ea propter lasciviam & demeritiam*, Antonium autem statuisse, *ut omnibus adultis curatores darentur, non redditis causis*. Tulit M. Laetorius Plan-
cianus

INDEX

cianus Trib. Pl. A. V. CCCCXG. cf. doctos viros ad Caji Institut. l. 8. de Curationibus.

LICINIA MVCIA, lata a L. Licinio Crasso Oratore & Q. M. Scævola a. V. DCLVIII. *de civitate, ne quis sit pro cive, qui non sit civis.* de Offic. III. II. pro Balbo 21. 24. pro Cornelio majestatis reo, ubi *lex de civibus regundis* dicitur, ad qu. l. v. Asconius. Licebat autem ex ea lege his, ex quorum civitate erat, qui pro Cive Rom. esse haberique volebat, eum repetere, quod & *lege Papia* licebat; quod intelligi potest e Brut. c. 16. Hanc legem causam præcipuam belli Italici fuisse tradit Cicero de Off. III. II. atque hac sine dubio de causa perniciosam appellat in Cornelianæ l. fr. Ceterum de hac lege vid. in primis Balduini Iurispr. Muc. p. 100. ubi de toto hoc legis genere, quod est de civitate, agit.

LICINIA JVNIA, a L. Licinio Murena & D. Junio Silano Coss. a. V. DCXCI. lata. *Lege Cæcilia Didia* sancitum erat; ut lex ferenda per trinundinum ante promulgaretur. Hoc legis illius caput novis severioribusque poenis sanxit *Licinia Junia*, unde utraque lex sæpe jungitur a Cicerone. Phil. V. 3. pro Sext. 64. ad Att. IV. 16. II. 9. Vatin. c. 14.

LICINIA Crassi Oratoris, similis *Æbutia*, quæ cautum est, ne ei, qui de aliqua curatione ac potestate ferret, collegis, cognatis, affinibus eam potestatem curatione mandare liceret Agr. II. 8. pro Domo 20.

LICINIA de ambitu, & quidem de *sodalitiis*, lata Cn. Pompejo & M. Crasso Coss. A. V. DCXCVIII. vid. Argum. Or. pro Plancio. Nam ex ea lege accusatus est a Laterensæ Plancius. Erat autem lex severissima, & *editicios judices* concedebat, h. e. eos, quos accusator edidisset, cum in ceteris judiciis, qui præerat judicio, sortiretur judices, reus & accusator, quos vellet, rejicerent, quod multo æquius videretur. Sed senatus, cujus bona voluntate hæc lex lata est, propterea in hac causa *editicios judices* edi volebat, quod existimabat, si reo judices ab accusatore ederentur, accusatorem eos editurum ex iis tribubus, quas reus largitione devinctas haberet. Ita fore, ut iidem & testes & judices essent. Neque vero cuiquam melius

LEGVM.

Ius de largitione facta constare posse, quam tribulibus. Itaque Cicero Laterensem reprehendit, qui, cum Plancium ex hac lege accusaret, non eas tribus edidisset, quas maxime clamaret corruptas esse, sed longe alias; ex quo intelligatur, eum non tam legem de sodalitiis, quam editicios iudices fecutum esse. vid. pro Plancio. c. 15. 16. sqq. ex quo loco, aut oratione, hujus legis ratio unice cognoscenda est. De hac lege capit etiam P. Manutius locum Cœlii, ep. 2.

LIVIAE leges, quarum mentio ap. Cic. de Legg. II. 6. & in Cornelianæ I. fragmentis, sunt Livii Drusi Trib. plebis seditioni A. V. DCLXII. non perlatæ. Tulit autem *frumentariam*, de qua supra, *judiciariam*, qua judicia communia essent senatoribus & equitibus: item *Agrariam* de Coloniis deducendis per Italiam & Siciliam, & alias. Cicero autem loc. cit. dicit has leges & Apulejas Titiasque *uno Senatus versiculo* sublatas esse h. e. permissa Coss. republica, hac formula: Videant Consules, ne quid detrimenti capiat respublica. cf. l. c. c. 12.

LVRCONIS lex de *ambitu* lata est ab Aufidio Lurcone, unde *Aufidia* dicitur, a. V. DCXCII. Pisone & Messala Coss. quæ qualis fuerit, cognoscitur ex Ep. ad Att. I. 1.

LVTATIA vel LVCTATIA, lata Q. Lutatio Catulo & C. Mario IV. Coss. A. V. DCL. de *vi*, acerbior *Plotia*, qua sancitum est. ut etiam festis diebus ludisque, quibus judicia nulla erant, (vid. A&. L. in Verr. 10.) de *vi* quæri posset. pro Cœlio c. 1. & 29. Propterea autem adeo severe de *vi* sancitum est, quod eo tempore arma in ipsa urbe versabantur civilia, adeoque severissimis legibus coercenda vis erat. l. c.

MAENIA, lata a Mænio trib. pl. A. V. CCCCLXVII. ut patres ante inita a populo suffragia fierent auctores ejus rei, quam populus jussurus esset; neque adeo reprehendere comitia, h. e. irrita facere possent. in Bruto c. 14. Ad hanc legem respicit Livius I. 17. *Decreverunt, ut, cum populus regem jussisset, id sic ratum esset, si Patres auctores fierent, hodieque in legibus magistratibusque rogandis usurpatur idem jus, vi adempta. Priusquam populus suffragium ineat in incertum comiti-
torum*

INDEX

tiorum eventum patres auctores fiunt. Ceterum lex Mania confirmavit tantum & repetiit legem *Publiam* in eandem sententiam jam a. V. CCCCXIV. a Q. Publilio Philone Dictatore latam. Liv. VIII. 12. vid. Gronov. obs. I. 25. qui locum illum Ciceronis egregie illustrat.

Lex MAJESTATIS, Corn. Sullæ, in Pison, c. 21. v. *Cornelia de majestate*. Præter eam de majestate laudantur apud Ciceronem *Apuleia, Varia, Julia*, de quibus suis locis.

MAMILIA de *regundis finibus agrorum* h. e. fundorum; qua constitutum est, ut in finibus agrorum, quinque pedes in latitudinem relinquerentur, ut Legg. XII. tabb. constitutum esset, & singuli arbitri regendis finibus darentur, cum e Legg. XII. tabb. tres essent, si de finibus orta controversia esset, Cic. de Legg. I. 21. Hunc locum non vidit Cl. Heineccius H. J. C. R. p. 85. 86. ubi fusius de hac lege (ex Gœsio) disserere instituit, quod a paucis intelligatur. Nihil igitur de arbitris. Ceterum de hac lege vid. Gœsius ad script. Agrim. p. 339. & in not. p. 182. 191. &c. Lata est A. V. DCXLII.

MAMILIA. in Bruto c. 33. 34. In edd. vulgg. est *Manilia*, quæ nomina confunduntur sæpissime in libris. Est rogatio ea, de qua Sallust. B. Jug. c. 40. *Inter ea C. Mamilius Limestanus trib. pl. rogationem ad populum promulgat, uti quaereretur in eos, quorum consilio Jugurtha Senati decreta neglexisset, quique ab eo in legationibus aut imperiis pecunias acceperant; qui elephantos, qui perfugas tradidissent, item, qui de pace aut bello cum hostibus pactiones fecissent.* Ibi optimi Codd. & plerique habent *Mamilius*; sed nonnulli tamen *Manilius* & *Malilius*. Item apud Gellium. VI. 11. *Mamilius* defendit etiam Pighius Annal. T. III. p. 123. vid. plur. ap. Cortium ad Sallust. l. c. de nominum illorum confusione vid. & Gruter, ad Cic. de Or. I. 58.

MANILIA, a Trib. pl. C. Manilio lata & a Prætor Cicero-
ne defensa, qua *Pompeio Mithridat. belli reliquia persequenda tradita* sunt. vid. Arg. Orat. pro Lege Manil. Orat. c. 29. Plutarchus in Pompejo. p. 634. ed. Wechel.

MA-

LEGVM.

MANILIA de *suffragiorum confusione*, pro Mur. c. 23 a C. Manilio trib. pl. A. V. DCXXCVII. lata. Hæc est eadem, quæ in Cornelianâ dicitur, de *libertinorum suffragiis*. Ea enim lege, cujus ei auctorem Cornelium fuisse dicebat accusator, sancitum est, ut libertinis in omnibus tribubus suffragium esset, ut Asconius in Milonianam prodidit. Ante enim libertini omnes in tribubus quattuor urbanis suffragia ferebant, in quas cum reliqua fece conjecti erant a Censore Fabio, qui hoc salubri instituto Maximi cognomen meruit.

MANILIANAE *Leges venalium vendendorum*, in L. I. de Orat. c. 58. erant formula, quibus uti possent in rebus vendendis emendisque, qui se decipi nollent. Auctorem habebant Manium Manilium, Ictum eum, qui A. V. DCIII. consul cum L. Marcio Censorino fuit.

MARIA lata a C. Mario trib. pl. eo, qui postea sæpe Consul fuit. A. V. DCXXXIV. ambitum coercet & libertatem suffragii ferendi auget. Jussit enim *ut pontes angustiores fierent*, quos suffragium ferentes transibant, de Legg. IV. 17. ne quis scil. inspicere tabellam posset, ne rogare de suffragio, aut appellare ferentem. Ei legi, quia potentia procerum opposita erat, a Cotta & Metello Coss. oppugnata Scito est, sed frustra. vid. Plutarch. in Mario. p. 407. ed. Wechel.

MEMMIA, quæ ex Orat. pro S. Roscio laudatur, rectius *Remmia* dicitur, de qua suo loco.

MVCIA LICINIA. vid. *Licinia Mucia*.

MILITARES LEGES. pro Flacco c. 32. *Si justas inimicitias putabas, cur, cum trib. mil. Flaccus esset, in eius legione miles fuisti, cum tibi per leges militares effugere liceret iniquitatem Tribuni*. Ap. Lipsium de Re milit. XV. 15. de legibus militaribus agitur, sed de legibus furti tantum, nihil de ceteris, aut de ea, ad quam respexit Cicero. Ea autem hæc fuit, ut, si quis forte in ejus tribuni legionem miles allectus esset, quem sibi putaret inimicum, eamque rem plane facere posset, ut is, inquam, ex ea legione in aliam transire posset, ne iniquitati inimici obnoxius esset.

NVMARIA, Cornelii Sullæ. vid. *Cornelia numaria*.

OTHO-

INDEX

OTHONIS lex, quæ laudatur. pro Murena c. 19. est *Roscia*.

PAPIA, lata a C. Papio trib. pl. a. V. DCLXXXVIII. Cotta & Torquato Coss. Eam pluribus locis commemorat Cic. pro Archia c. 5, pro Balbo. 23. ad Attic. IV. 14. Offic. III. 11. Ea sanxit, ut peregrini urbe pellerentur & socii latini nominis in suas civitates redigerentur. Peregrini ea ætate qui diæti sint, docet Spanhem. in Orb. Rom. p. m. 363. Hi primo capite legis ex urbe exire iussi sunt, ne se pro civibus Rom. gererent, quod a multis fiebat, ut olim Gracchorum temporibus a Penno jam sancium erat, teste Cic. de Off. III. 11. qui hanc crudelitatem valde improbat. Alterum caput fuit, ne socii Latini Romæ essent, ne urbes Sociorum Latin. vastæ fierent, quod jam ante A. V. DLXXVI. lex *Claudia* Consularis sanxerat, neve se pro civibus Romanis gererent. Itaque ex hac lege Mamertini M. Crassum quendam repetere susceperunt, a quo tamen incepto postea recessere. pro Balbo. c. 23. In hujus legis tempore graviter errat Sigonius, qui eam latam esse paullo post Claudiam ait, de J. Prov. III. 1. eumque secutus Balduin. Jurispr. Muc. p. 101. aliique, cum plus centum annis inter utramque interfit. Itaque Cicero de Off. III. 11. a Penno, qui post legem Claudiam vixit & legem suam A. V. DCXXVII. promulgavit, peregrinos exterminatos dicit *apud patres nostros, a Papio nuper*. Quidam vero duas leges putant latas a Papio. v. Manut. ad Agrar. l. 4.

PAPIRIA, C. Papirii Carbonis, qua tulit, ut *eundem trib. pleb. toties creare liceret, quoties populus vellet*. Eam dissuasere P. Africanus, Laelius, alii. Nocte sequente ob hanc legem interfectus est. Cic. in Lælio. c. 25. & aliis locis. cf. Epit. Liv. L. CIX.

PAPIRIA lex tribunitia incertæ ætatis, qua sancitum est, ne quis *edes aut quamcumque rem, terram. aram, lignum, injussu populi consecraret*. Cic. pro Domo c. 50.

PEDVCEA de incestu, de Nat. Deor. III. 30. lata a Sexto Peducæo trib. pl. A. V. DCXL. Hanc legem frustra audet e legum numero eximere Bohierius ad l. c. cum Cicero.

LEGVM.

Cicero diferte dicat: *rogationem de incestu*, quæ verba interpretationem Viri docti plane, respuunt. Nam actio Peducæi in Metellum, de qua hunc locum ex Ascon. in Miloniane c. 12. interpretatur, non fuit rogatio de incestu, sed rogatio potius, ut, quoniam Metellus male judicasset, extra ordinem iudex Cassius constitueretur. Neque hæc rogatio tantum indicat corruptionem humani ingenii, quam illa de incestu, ex qua intelligitur, etiam poenis esse homines a tantis sceleribus absterrendos. Non erat ergo, quare hanc Boherianam interpretationem arriperet Vir Doctus ad Gravinam.

M. JUNII PENNI trib. pl. temporibus C. Gracchi a V. DCXXVII. quam tulit *de peregrinis ex urbe ejiciendis*. Hanc legem intermissam instauravit Papius. v. *lex Papia de Off. III. II.* PISONIS *de repetundis*. vid. Calpurnia *de repetundis*.

PLAVTIA vel PLOTIA *agraria*, tribunitia incerte ætatis, sed paullo ante Flavii rogationem lata, quæ ei similis fuit, auctore Cicerone ad Att. I. 18.

PLOTIA *judiciaria*, cujus mentio pro Cornelio mai. res. I. Lata est a M. Plautio Silvano, Strabone & Catone Coss. a. V. DCLXIV. Ea lege judicia cum equitibus & Senatoribus communicata sunt, quod Q. Servilius Cæpio & L. Drusus frustra tentaverant. Nam tum e *Sempronia* lege equites soli judicabant. vid. Ascon. ad l. c.

PLOTIA ejusdem trib. prima *de vi armatis hominibus*, ut de ejus capite quæreretur, qui vim fecisset. Ejus sæpe mentio apud Ciceronem. v. c. pro Mil. c. 13. ad Div. VIII. §. ad Att. IV. vid. Sigon. de Jud. II. 33. Sed ibi graviter errat vir doctus, cum eam legem auctoritate Catuli latam dicit, adeoque duas leges confundit & pro una habet, quæ apud Ciceronem sæpe distinguuntur. *Lex Lutatia Catuli*, de qua supra, severior fuit *Plotia*, & sanxit præterea, ut quibuscumque diebus, etiam festis, quibus nulla exercebantur judicia, de vi quæri posset ex *Plotia* lege. Adeoque non de *Plotia* sed de *Lutatia* capiendus est Cicero pro Cælio ab init. cum legem esse dicit, quæ quo-

INDEX

tidie quæri jubeat de, vi armatis hominibus. Ceterum quid sit *vis*, docet Cicero pro Cæcina. Coelius ep. 8. scribit, Sempronium Rufum tulisse accusatori sub Tuccio calumniam, eumque reum fecisse lege *Plotia* de vi.

POMPEJA *judiciaria* lata, ab Cn. Pompejo Consulatu secundo A. V. DCXCVIII. qua lege servatur quidem *Aurelia*, sed hoc adjicitur, ut amplissimo ex censu, e centuriis, aliter quam ante, judices legerentur. vid. Ascon. ad Pisonianæ c. 39. Ejus mentio apud Cicer. in Pison. l. c. Phil. I. 8. Ex his intelligitur, quomodo capiendæ sint Plutarchi verba in Pompejo. p. 350. ed. Wech. τὰς δίκας περὶ δὲν αὐτοῖς εἰς τὰς ἰππέας νόμῳ μεταφερομένως; nempe ita: non modo non adversatus est rogationi *Aurelia*, qua equites in societatem judiciorum vocantur: sed deinde etiam eodem consulatu confirmavit, lata lege in eandem sententiam sed adjecto, de censu, capite.

POMPEJA *de vi*, est Cn. Pompeji in tertio consulatu A. V. DCCL lata, qua sancitum est, *ut de cede in via Appia facta extra ordinem quaereretur*. Eam legem cognoscas licet e Miloniana & Asconii Argumento.

POMPEJA *de ambitu* ejusdem Cn. Pompeji tertium Consulatus, ad Att. X. 4. qua gravior poena & breviora judicia constituta sunt. Nam ternæ tantum horæ ad dicendum datæ sunt, in Bruto c. 95.

PORCIA, M. Porcii Catonis Censorii, ut existimat P. Manutius, quia cautum est, *ne quis civem Rom. vinciret, aut verberaret, aut necaret*, pro Rab. 4. Verr. V. 63. cf. Liv. X. 9. Sed si hæc lex est eadem, quæ *de provocatione* laudatur, quod mihi sit verisimile, quando utrumque ad libertatem civium pertinet, non Catonis est ea lex, sed *Porcii Leccæ* tribuni pl. a. V. DCXL.

PVPIA, a Pupio quodam trib. pleb. nomen habere videtur. Ejus hæc capita apud Ciceronem reperio. Primum, *ne senatus de ulla re toto mense Februario habeatur, nisi aut perfectis aut rejectis legationibus*, ad Div. I. 4. alterum, *ne senatus diebus comitialibus habeatur*, ad Q. Fr. II. 12.

De

LEGVM

De RELIGIONE lex, quæ ad Att. I. 16. memoratur, est *Fufia*.

REMMIA (pro quo vulgg. edd. *Memmia* habent, quidam etiam *Remmia* dicunt, utrumque male & repugnantibus Codd. melioribus, cum Ciceronianis, tum Digestorum, in quibus de hac lege est XLVIII. 16.) Quo auctore & quo anno lata sit, non constat. Hoc ex Cic. pro S. Roscio Amer. c. 19. intelligi potest, fuisse oppositam impudentiæ calumniantium accusatorum, ne scil. liceret quemvis vel innocentem impune accusare, eique molestiam creare, sine causa. Ex c. 20. autem colligitur, calumniatorum fronti literam fuisse inustam. Quæ autem inuri solita sit, de eo non satis certo constat. Nam etsi valde probabilis est eorum opinio, qui K. inustam putant, quod ea prima litera est vocis *calumnia*, e veteri scribendi ratione, quæ *kalumnia* scribebat, v. Vossius Arstarch. l. 17. tamen non est omni ex parte certa, sed conjectura tantum nititur, quando nemo vet. est ejus rei auctor. Frustra ad Paullum provocat Vossius. Nihil de litera dicit. Hoc poenæ genus fustulic deinde Constantinus M. vid. Menard. ad Cicer. l. c.

De REPETVNDIS leges, quibus tenentur magistratus & senatores, qui in provinciis, aut propter rem judicandam, contra leges, pecunias cepere. Cic. pro Gluent. c. 37. 54. sunt *Calpurnia*, *Asilia*, *Junia*, *Servilia*, *Cornelia*, *Julia*, de quibus suis locis agitur.

ROSCIA *theatralis*, lata a L. Roscio Othone trib. pl. a. V. DCLXXXVI. C. Calpurnio Pisone & Manio Acilio Glabrio ne Coss. fauctore equestri ordinis. Ea sancitum est, ne quis in quatuordecim gradibus orchestrae, in qua senatores sedebant, proximis federet, nisi qui eques & equestri censu esset. Itaque si quis censum decoxisset eques, non licebat ei inter equites federe. Cic. Phil. II. 18. Nam decoctoribus cujuscumque ordinis, ut ex eodem loco constat, certus locus assignatus in theatro erat, neque solum his, qui suo, sed etiam qui fortunæ vitio decoxissent. Ceterum quas turbas hæc lex, Consule Cicerone, dederit, cum plebi in mentem venisset,

INDEX

set, sibi eam legem ignominiae esse, & quomodo ea a Cicero-
ne oratione aliqua, quae intercidit (ad Attic. II. 1.) compo-
sitae sint. v. ap. Plutarch. in Vit. Cicer. & Plin. VII. 30.

RVPILIA Lex apud Siculos dicebatur, quod *decretum* po-
tius dicere more Romano debebant, ut facit Cicero Verr. II.
13. Nam Rupilia lex continebat jura, quae P. Rupilius Prae-
tor victis Siculis de decem legatorum sententia, ut moris erat,
dederat, cum Siciliam in Provinciae formulam redigeret.
Ejus saepe fit mentio Verrinarum secunda & tertia, quod
Verres eam in jurisdictione & re frumentaria neglexerat.

de **SACERDOTIIS**, est lex a G. Licinio Crasso lata, sed
non perlata. vid. *Lex Domitia*. de Amicit. c. 25.

LEGES SACRAE hae dici putantur in primis, quae in
monte sacro A. V. CCLX. secessione populi facta, latae sunt,
unde ipsi illi monti nomen habuit. Liv. II. 33. Earum men-
tio apud Ciceronem saepe, in primis in iis orationibus, in qui-
bus in Clodiam legem, contra se latam, invehitur, quod ea
legibus sacris vim afferebat. pro Sext. 30. pro Domo. c. 17.
de Off. III. 31. de Legg. II. 7. &c. Locus in primis illustris est in
Cornelianae l. fragm. p. 633. *Tanta igitur in illis, (nempe vet-
Rom.) virtus fuit, ut anno XVI. post reges exactos, propter
nimiam dominationem potentium, secederent, leges sacras
sibi ipsi restituerent, duos tribunos crearent, montem illum
trans Anienem, qui hodie mons sacer nominatur, in quo arma-
ti confederant, aeterna memoria causa consecrarent.* Ad q. l.
male Asconius in monte sacro primum *sacras* latas dicit, &
verba Ciceronis sollicitat, ut ex sequentibus patebit. Leges
autem sacras apud Livium tres reperimus, scilicet legis sacrae
in monte sacro latae tria capita potius; *sacram legem*
dicit, l. c. & *sacrae leges* per enallagen pro *sacra* dici pos-
sunt. v. *Leges Titiae*. 1. ut Tribuni quotannis quinque de plebe
crearentur, qui auxilio plebi adversus consules essent; 2 ut ii-
dem tribuni pl. sacrosancti essent; 3 ut soli plebei tribuni fie-
rent. Sigonius de J. C. R. I. 6. duas alias addit: 1. ne de ca-
pite civis nisi centuriatis comitiis ageretur; 2. ne privilegia ha-
erogationes in homines singulos, ferri liceret. Et dicun-

LEGVM.

an sine sacratæ leges apud Cic. pro Dom. & pro Sext. Sed capita illius legis Sacratæ fuisse, quæ in sacro monte lata est, non videntur. Deceperit virum doctissimum multosque alios, quod sacratas leges a sacro monte dici, & nullas præterea alias putarunt. Mihi antiquiores hæ duæ leges videntur & forte, aut capita *legis Valeriæ* de provocatione, aut tamen ab eodem singillatim lata, ac deinde in XII. tabb. tralata. Nam lex de provocatione ipsa est sacratæ, ut e Liv. II. 8. intelligitur, & illud, de capite civis, diserte ad legem de provocatione refertur a Dionysio. L. V. p. m. 334. Leges autem hæ sacratæ dicuntur propterea, quod caput ejus, qui contra fecit, consecratur. Hæ enim est una e tribus sacrandarum sanctionum modis, qui apud Ciceronem pro Balb. c. 14. & in Cornel. Fragm. commemorantur, de quibus vide interpretes & Schwarzii Dissert. de Obtestatione. Nam hanc ipsam ob causam etiam Tribb. pl. sacrosancti sunt, quod ejus caput sacrum est, qui eos violavit, ut e Rabiriana intelligi potest, cf. Budæus ad Pandect. p. m. 334. Itaque etiam illa *Valeria Horatiana* ap. Liv. III. 55. sacratæ lex est. Nam alias *sacratas leges*, præter eas quinque, quas Sigonius facit, in monte sacro perlatas, fuisse nemo negare potest, qui Livium attente legit. L. III. c. 32. concedant patribus plebeji de decemviris, modo *ne lex Icilia de Aventino alique sacratæ leges abrogarentur*. Ex quo intelligitur, etiam *Iciliam* sacratam fuisse. L. VII. c. 41. *Lex quoque sacratæ militaris lata est, ne cujus militis scripti nomen, nisi ipse volente, deleberetur*. Memorat idem *legem sacratam Volscorum*, Hetruscorum aliorumque populorum, qua milites legebantur. vid. L. IX. c. 39. unde *sacratæ milites*. ibid. c. 40. Hæc cum scripta essent, venit in mentem, Perizonium in Animadversionibus idem de legibus sacratæ tradidisse. Est locus c. 10. p. 418. Ceterum locus ille classicus & præcipuus ex Oratione pro Balbo & Cornelianæ fugiebat summum virum: item alter ille Livianus de sacratæ militari. Illud unum addam, *Legem Valeriam* eadem formula sanciri, qua sacratæ tribunitiæ, ap. Dionys. L. VI. p. 410.

SCATINIA vel SCANTINIA, (mire enim in hoc nomi-

INDEX

ne variant Codd. vid. Ferrar. ad Phil. III. 6.) lata a Scatinio trib. pl. A. V. dubium quo, *in molles & effeminatos, qui nefanda Venere uterentur*, h. e. aut ipsi muliebria paterentur, aut puerim vim facerent, quibus poena decem millium utrumque statuerebat, ex qua sibi inimicos accusationem minari scribit Caelius ep. 13. cf. Phil. III. 6. Ex eo loco intelligitur, legistorem Aricinum fuisse. vid. plura ap. Grav. Orig. Jur. R. p. 433. ed. nov. in primis Cl. & amiciff. Christum de Lege Scatinia.

SEMPRONIAE LEGES. laudantur Phil. I. 7. de quibus legendus Plutarch. in Gracchiis.

FRUMENTARIA C. GRACCHI. vid. *Frument.*

TIB. GRACCHI *Agraria Sempronia*, ne quis agri plus quam D. jugera possideret, quod jam lege *Licinia* Stolonis cautum erat, sed neglectum jam diu; & ut tres viri tributis comitiis crearentur, qui agros dividerent, quos divites praeter hunc modum possiderent. Lex perlata non est. vid. Plutarchum in Gracchiis. de motibus agrariis inde a Lege Licinia, in primis de *Sempronia*, vid. Appian. B. C. II. 2. 1. p. 604. ed. Toll. Fragmenta ejus legis habet Goesius, Scr. Agr. p. 349. Sigon. de A. J. I. II. 2.

C. GRACCHI de *provinciis*. de ea vide Argument. Or. de Provinc. Coss. ipsamque orationem. Laudatur pro Balbo c. 27. ad Div. I. 7. pro Domo c. 9. De hac lege capio etiam illa verba Verr. III. 6. *Vestigalibus censoria locatio constituta est, ut Asia lege Sempronia*. Hotomannus aliter.

C. GRACCHI de *libertate Civium Rom.* qua cautum est, ne de capite civis Rom. injussu populi R. judicaretur. Idem jam *XII. Tabb.* sancitum erat, & *Valeria* s. *sacra lege*, in monte sacro, ut Sigonio placere vidimus, pro Rab. c. 4. Verr. V. 63. Catil. I. II. IV. 5.

C. GRACCHI, ne quis *iudicio circumveniretur*. pro Cluentio c. 56. ei successit Cornelia de *falso*, ut ex eodem loco intelligi potest, quem vide.

SEMPRONIA C. Gracchi *judiciaria*, iudicia a senatu ad equites transtulit. v. *Lex Aurelia*. Appian. Bell. Civ. I. p. 618. ed. Toll.

SER-

LEGVM.

SERVILIA, C. Servilii Glauciæ prætoris, A. V. DCLIII. quo ipso anno interfectus est. Alii annum XLVIII. ei tribuunt, sed errant, quod eo anno in magistratu non fuit. *De repetundis* fuit, acerbior superioribus. Sanxit, ut reus post primam actionem comperendinaretur, cum antea, ex lege Acilia liceret, semel causa dicta pronuntiare, nisi ampliarent iudices. Verr. l. 9. sæpe apud Ciceron. laudatur, v. c. pr. Rab. P. l. 4. Capita hujus legis e scriptoribus veteribus collegit Sigonius de Judiciis ll. 27. ubi etiam extat insigne fragmentum ex P. Bembi museo editum. An sit prior *Acilia* posteridore, vide in *Acilia*.

SERVILIA ejusdem Glauciæ, *de civitate*, eodem anno A. V. DCLIII. lata, quod, ut mihi videtur, statuerat, omni ratione equitum & plebis benevolentiam captare. Hujus quæ vis fuerit, ex Or. pro Balbo c. 24. intelligi potest. Nempe, si quis e sociis Latinis Senatorem reum fecisset, isque condemnatus esset, ei ut civitatis jus tribueretur, eumque inter cives locum is occuparet, quem condemnatus habuisset.

SERVILIA, Q. Servilii Cæpionis, quam suasisit populo Crassus. Brut. 43. 86. de Orat. ll. 55. pro Cluent. 51. lata ab eo in Consulatu A. V. DCXLVII. Judiciaria est. Sanxit enim, ut judicia, quæ XVII. annis ante, lege *Sempronia*, a Senatu ad equites translata essent, utrique ordini communia essent. sed eam legem aut non perlatam, aut paullo post abrogatam fuisse, ex Sigonii sententia, inde intelligitur, quod paullo post idem tulit M. Livius Drusus, & quidem incassum. vide *Leges Livias*. sed certiori argumento decidi ea res potest. C. Servilius Glauca dicitur ap. Cic. in Bruto certo consulatum, anno post præturam, quod lege rogaverat trib. pl. Saturninus, a. V. DCLIII. consecuturus fuisse, nisi interfectus esset, quod equestrem ordinem beneficio legis obstrinxisset. Qua autem alia potuit, nisi *iudiciaria*? Nam altera *de repetundis*,

INDEX

is, nihil ad commoda equitum, qui hoc genere legum non tenentur. Itaque certissimum puto, Serviliam Capionis, Servilia Glaucia abrogatam esse, &, quæ communicata cum Senatu judicia erant, ea folis equitibus restituta eo ipso anno, quo illam alteram *de repetundis* tulit, qui est decimus annus a *Servilia* Capionis. Huc pertinet illud, quod in reliquiis Or. pro Scæuro commemoratur, causam Capionis e *Servilia* lege accusati de repetundis, ad equites actam & judicatam esse.

SILVANI & CARBONIS, vid. *Carbonis & Silvani*.

SVMTVARIA *Julia*, vid. *leges Julias*.

TABELLARIAE quatuor sunt; de quibus vid. Cic. de Legg. III, 16, in Lælio c. 16.

1) GABINIA, a tribuno plebis Quinto Gabinio homine ignoto & fordido A. V. DCXIV. lata, *ut, in magistratibus creandis, non voce cives, sed tabellis, uterentur*, ut libere suffragia, sine inimicitiarum metu, ferre possent; unde Cic. Agr. l. 2. *tabellam, vindicem tacitæ libertatis*, vocat.

2) CASSIA, L. Cassii Longini trib. pl. A. V. DCXVL (qui scopulus reorum in Prætura dictus est, cujusque ob severitatem, iudices severi dicti sunt Cassiani) *de populi judicio*, ut Cicero vocat de Legibus l. c. Ea lege sancitum est, *ut tabella etiam in judicio populi adhiberentur, præterquam in judicio perduellianis*, conf. pro Sextio c. 48. Sed in hac lege intelligenda mihi videntur multi docti homines non satis vim verborum percipere. Nam ita video fere accipere hanc legem, ut de his judiciis lata sit, quæ in Comitii populi fiant, quod dicatur *de populi judicio*; quod est falsum. Nam in his etiam judiciis tabellæ adhibentur, quæ a *selectis iudicibus* exercentur, atque id ex lege *Cassia* factum, atque ante, voce pronuntiatum

LEGVM.

tum esse puto; quod etiam, postea sanxit *Dex Cornelia*, de sententia ferenda, ut liberum esset reo, postulare. pro Cluent. c. 20. Decepit doctos homines vox *populi*; neque intellexerunt, *populi iudicia* dici; non solum ea, quæ ab universo populo in comitiis aguntur, sed omnia *publica h. e.* in quibus *causa publica* aut *crimina publica*, quæ vocantur, judicari solent; tamquam de repetundis, de ambitu, de vi, de maiestate &c. Hæc autem iudicia *populi iudicia* appellantur, primo, quia olim ab ipso populo exercebantur, cum postea, quæstionibus perpetuis A. V. DCIV., adeoque ante *legem Cassiam*, constitui cœptis, omnia a selectis iudicibus exercerentur, præter unum *perduellionis iudicium*, quod lege excipitur, & usque ad *legem Juliam de vi*, populi universi fuit. v. Hotom. ad Verr. L. 5. & Orat. pro Rabir. Per deinde, quia jussu, legibus populi, & loco populi, a iudicibus administrabantur. Cic. Verr. V. 48. *Quo confugiens socii? - ad populum Romanum confugiens? facilis est causa populi. Legem enim se sociorum causa iussisse et vos ei legi custodes ac vindices præposuisse dicit.* Hæc tenenda sunt tironibus, cum legunt, quæ Sigonius de Iudiciis L. III. c. 1. 2. de *populi iudicio* dixit. Neque enim satis distincte rem tradidit, & ea tempora, quibus omnes causæ publicæ ad populum agebantur, solæque controversiæ privatæ ad magistratum sine consilio iudicum, agebantur, ab his distinxit, quibus publicæ causæ omnes ad iudices selectos, præter unum *perduellionis crimen*, actæ sunt. • Nam & *peculatus* & *majestatis causæ*, quas populo proprias fuisse dicit, ad iudices actæ sunt. vid. v. c. A&. L. in Verr. c. 13.

4) COELIA. a. V. DCXLVI. lata est, eaque cautum, ut quod unum iudicium lege *Cassia* exceptum esset, *perduellionis*, id quoque tabellas cum reliquis iudiciis communes haberet. Causam hujus legis ferendæ hanc habuisse dicitur apud Ciceronem, ut opprimeret C. Popillium inimicum, de Legg. III. 16.

INDEX

3) PAPIRIA C. Carbonis trib. pl. a. V. DCXXII. lata est, eaque sancitum, ut in legibus jubendis & antiquandis populus tabellis uteretur.

TERENTIA *Frumentaria*. vid. *Frumentaria*.

TESTAMENTARIA *Cornelii Sullæ*. vid. *Cornelia*.

Farii. vid. *Furia*.

Voconii. vid. *Voconia*.

THORIA, Agraria, Sp. Thorii trib. pl. a. V. DCXLVII. qua sancitum est, ne quis, qui agrum publicum in Italia a certo tempore possideret, vestigal penderet Publicanis. in Brut. c. 36. Sp. Thorius agram - - vestigali levavit. Appianus de bello Civ. L. I. c. 623. de hac lege ita: Βέρσιος (πρὸ Θεόριος) δημαρχῶν ἐσηγήσατο νόμον, τὴν μὲν γῆν μηκέτι διανέμεν, ἀλλ. εἶναι τῶν ἔχοντων, καὶ φόρος ὑπὲρ αὐτῆς τῷ δήμῳ κατατίθεσθαι καὶ ταῦτα τὰ χρήματα χωρεῖν εἰς δαύτομας - ἴσ. τῷ δήμῳ &c. Cautum est etiam ea lege, de pascuis, nonnihil, ut colligere licet e Cic. de Or. II. 70. Ejus duo fragmenta insignia edidit Sigonius de Ant. J. I. L. II. c. 2.

TITIA, quæ pro Muren. c. 8. laudatur, Pighio ad a. 488. videtur esse C. Titii trib. pl. qui illo anno legem tulit, de quaestorum numero duplicando, & provinciis quaestoriis fortiendis, e Sctop. qua opinione nihil se probabilius a quoquam dici vidisse, ait Grævius ad h. l.

TITLÆ leges, quæ de Legg. II. 6. dicuntur, sunt Sext. Titii, seditiosi tribuni a. V. DCLIV. Tulit *agrariam* legem. v. Cic. de Or. II. 11. Titia, quæ memoratur de Legg. II. 12. sine dubio est ejusdem Titii. Nam eodem modo, ut c. 6. jungitur *Livii*. Atque ex eo loco mihi fit verosimile, *Titias Leges* per enallagen dici pro *Titia lege*.

LEGVM.

TRIBVNITIA Lex, dicitur sæpissime, quod omnes sciunt, quæ a tribuno lata est; sed illud neglexerunt omnes, quos vidi, animadvertere, *Tribunitiam legem* dici etiam eam, quam Pompejus tulit, *de Tribunis reficiendis potestate pristina*, quam iis Corn. Sulla ademerat. *Ac. L* in Verr. c. 16. *Vident adhuc post legem tribunitiam* (quam sc. Pompejus tulit) *unum senatorem vel tenuissimum esse damnatum*. Sic *judicium Junianum* significare potest non solum, quod exercuit, cui præfuit Junius, & sic est in Cluentiana; sed etiam quod fuit de Junio, in quo reus fuit Junius, ut sæpe judicia apud Ciceronem a reis vocantur. v. c. *judicium Verris*, Cluentii.

TVLLIA, M. Ciceronis *de ambitu* Consularis a. V. *DCXC*. lata, memoratur in Vatin. 15. pro Sext. 64. pro Mur. c. 32. f. ex quo loco accuratius cognoscere hanc legem licet. Nam ambitus genera ab Sulpitio objecta Murenæ commemorantur & refelluntur. Poena etiam acerbior ea constituta esse dicitur, quæ in Calpurnia fuit, nempe exilium. Morbi quoque excusationi poena constituta est &c. v. pro Mur. c. 23.

VALERIA. Agr. III. 2. pr. S. Rosc. 43. L. I. de Legg. &c. est L. Valerii Flacci Interregis. A. V. *DCLXXI*. qua L. Cornelium Sullam dictatorem creavit, tulitque, ut omnia, quæ fecisset, rata essent, possetque impune, quem vellet, indicta causa interficere.

VARIA, lata est a Q. Vario Hybrida trib. pl. A. V. *DCLXIII*. de majestate; qua sancitum est, ut quaestio haberetur de iis, quorum opera consiliove socii contra populum Rom. arma sumissent. Nam eo anno Coss. L. Julio Cesare & P. Rutilio Lupo ortum est bellum in Italia, quod Sociale, Marficum & Italicum appellatur. Hujus legis frequens mentio ap. Ciceron. v. c. pro Mil. c. 36. in Brut. c. 56. 88. Quæst. Tusc. II. 24. &c.

VATI-

INDEX

VATINIA, P. Vatini Trib. pl. a. V. DCXLIV. confusa J. Cæsare lata, *de repetundis*; ut repetundarum iudicio liceret alterna consilia rejicere, unde ipsa *lex de alternis consiliis rejiciendis* dicitur in Vatin. c. II. *Consilia* sunt iudices omnes, quos prætor sortitus est; eos omnes ex hac lege semel rejicere licet reo, semel accusatori; cum antea nonnullos tantum rejicere liceret ex eodem consilio utrique, quorum loca subfortitione prætoris replebantur.

VATINIA ejusdem tribuni, qua Cæsari, cui jam lege *Sempronia* de provinciis Senatus Galliam ulteriorem attribuerat, etiam citerior cum Illyrico & tribus legionibus stipendiisque in quinquennium data est, in Vatin. c. 12. De hac lege etiam capiendus locus videtur c. 15. ubi reprehendit Cicero Vatinium, *quod sua lege factus sit legatus Cæsaris in Gallia*. Nam quod Manutius putat, legem ab eo latam, ut legati provinciales a populo crearentur, nullo idoneo testimonio demonstrari potest.

VATINIA alia rogatio, sed non per lata, memoratur in Vat. c. 9. f. qua latum est, ut questio haberetur de iis, quos L. Vettius, qui in senatu confessus esset, se cum telo fuisse & Cn. Pompejum occidere voluisse, participes illius consilii fuisse diceret.

de VI leges, *Plotia & Lutatia*.

VIARIA lata a Curione, Paullo & Marcello Coss. a. V. DCCIII. *de viis muniendis*, non dissimilis Agrariæ Rulli. Coelius ep. 6. Ad hanc ferendam legem quid Curionem impulerit, docet Appianus B. C. L. II. p. 732. ed. Toll. Nempe quod ære alieno oppressus pecuniam acceperat a Cæsare, ne sibi in tribunatu adversaretur. Hanc mercedem ne frustra accepisse & Pompejanis aliqua ratione adversari videretur, quod facile intelligebat, eos huic legi repu-

LEGVM.

ἀρραγνатуρος esse: *Εἰσηγήτο βασιλεύτας ἄλλῃν πολλῶν ἐπισκευῆς τε καὶ κατασκευῆς καὶ αὐτὸν ἐπιστάτην αὐτῶν ἐπὶ πενταετὲς ὄναι*, quæ verba similitudinem ejus cum *Servilia Agraria Rulli* satis demonstrant. Sed fortasse etiam eadem ornamenta potestatis, eandem potestatem in provincia dedit, quam *lex Servilia*. Ex ep. ad Att. VI. l. 1. &c. mihi videtur colligi posse, constitutum fuisse vectigal arario solvendum, in vehicula, esseda, rhedas, lecticas, equos, &c. quibus in itineribus uterentur, ut ea pecunia in viâ muniendi consumeretur. Nam cum Vedius Ciceroi obvius factus esset cum duobus essedis & rheda; equis juncta, & lectica & familia magna; horum causa dicit Cicero Vedio solvendum ex lege Curionis, si perferatur, sestertia centena. Id vectigal simile fuisset ex parte ei, quod nos dicimus, *Geleite*, quod in vias muniendas impenditur, hoc certe sub titulo exigi solet. Quidam hanc legem male *Urvariam* aut *Vmeriam* aut *Vineariam* appellant. v. Contarenus de Frum. Larg. c. 9. Lips. El. l. 8.

VOCONIA, lata a Q. Voconio Saxa Trib. pl. a. V. DCLXXXIV. suadente Catone: *Est testamentaria*, de mulierum hereditatibus; qua sancitum est, ut, qui post A. Postumium & Q. Fulvium Censores census esset, ne heredem virginem, neve mulierem, faceret. Cic. in Verr. l. 4. Eadem lex laudatur pro Balbo c. 8. de Fin. II. 17. de Senect. c. 5. *Censi* e Voconii mente sine dubio erant *cives*, quod nemini licebat deferre ad Censorem rem suam, nisi, qui civis Rom. esset. sed in hoc verbo calumniabantur, qui rem suam ad uxorem aut filiam transferre cuperent. Nam cum illis temporibus, lex census Serviana, de vendendis incensis non acerbe aut severe satis servaretur; & multi cives Rom. incensi essent, hi, qui feminam heredem facere volebant, rem suam in censum non deferrebant, adeoque se lege Voconia teneri negabant, quod incensi essent. Atque hac calumnia verbi *census* eludebant legem. Nam ex Verrinæ l. c. intelligi potest, prætò-

INDEX LEGVM.

prætores ante Verrem omnes ex hac calumnia decrevisse, & hereditates hoc modo ad filias mulieresque transire potuisse. Qui autem censi erant, adeoque legem eludere calumniando non poterant, heredem fiduciarium faciebant. h. e. qui hereditatem cerneret quidem, sed deinde filiarum, aut cuicumque testator voluisset, redderet, si honestus esset. Nam si quis perfidus negabat se hereditatem filiarum redditurum, cogi non poterat. v. de Fin. II. 17. de hac lege multi, in primis Balduinus, sed omnium optime Jac. Perizonius in Diss. de lege Voconia, qui primus hujus legis vim accurate perspexit.

INDEX

INDEX GEOGRAPHICVS

A.

A *Abdera*, urbs Thraciæ, crasso cælo, Democriti patria. Roma Abdera ad Att. IV. 16. dicitur, propter stuporem fenatorum. v. Ind. Gr. ἀβδηρῶν.

Abderites, de Nat. Deor. I. 23.

Abdus, oppidum Troadis, ad Hellepontum, e regione Sesti.

Acarnania, regio Græciæ versus occidentem ad mare Ionium inter Ambracium sinum & Acheloum fluvium.

Achai & Achæi, populi Græciæ, qui Achajam incolunt.

Achaiæm, A. & I. in Verr. 2.

Acherini, L. III. in Verr. 43. Siciliæ populus, exiguæ civitatis, sed ignotæ veteribus auctoribus. Itaque Cluverus Sic. Ant. II. 2. vocem vitiatam putat, & probante Harduino, legendum conjicit *Scherini* a *Schera*, urbe Siciliæ mediteraneæ versus septentrionem, inter Hypsam & Crimissum fluvium. Ap. Silium VIII. 269. memoratur *pubes liquentis Acheti*, pro quo Dan. Heinſius ſcribebat, *Pubes ingentis Acheti*, qui ipſe fluvius aut locus ignotus eſt, unde illud nomen varie tentatur. *Pubes Acheti* poſſunt dici *Acherini*. Et fortalſe ſic ſcripſit Cicero. Sed nil deſinio. Ceterum ſemel hic

dixiſſe ſufficiat: Non valere hanc rationem, qua id hujusmodi nominibus Geographi & Critici ſæpe utuntur: *Hoc nomen in nullo alio auctore occurrit, ergo vitiatum eſt, & in notum nomen mutandum.* Quis enim contendat, omnia loca exigua & obſcura Siciliæ, aut cujuſcumque regionis memoratos eſſe Geographis antiquis, aut aliis auctoribus. Si nil variant MSS. meliores, aut ipſa ratio manifeſte vitium lectionis convincit, nil tentandum.

Acmonenſes, pr. Flacc. 15. incola *Acmonia* Phrygiæ magnæ. In Hieroclis Synecdemo *αἰμωνες* dicitur. ad q. I. v. Weſſelingius. Alia eſt *Acmonia* Daciæ Trajani.

Acradina, in Verr. lib. IV. 53. pars Syracuſarum.

Acronoma, ad Att. XIII. 46. locus incertus. Pithocus in margine libri ſui ſcripſit ſaxa *Acherontia*, quod, ſive ex ingenio, ſive ex libro eſt, non abſurdum puto. Nam *Acherontia urbs* Apuliæ in alto ſaxo jacebat, unde *nidum Acherontia* appellat Horatius.

Actium, urbs & promontorium Acarnaniæ prope ſinum Ambracium, pugna inter Octavianum & Antonium nobilitatum.

Actium

INDEX

Alcium Corcyra, ad Att. VII. 2.

Locus insulae Corcyrae, cui insula nomen adjectum, ne cum Aethio Acarnaniz confundatur.

Aculanum, ad Att. XV. 2. putant esse idem quod *Acculanum*, quod est oppidum in Hirpinis. Sed Manutius negat locum sanum esse & conijcit *Herculanum*, quod non longe abest a Pompejano. pro *Acculanum* dicitur & *Eclanum*, in Itinerar. Anton. ubi vid. Wesselingium. conf. Gæfii Ind. in script. R. Agr.

Adrianum mare, ad Att. X. 7. quod vulgo *Adriaticum* dicitur. Sic etiam dicitur in Pisonem, & apud Horatium;

Adramisenus, Or. p. Flacc. 13. si vera lectio esset, esset ab *Adramitis*, parte Sabæorum, in Arabia felici. vid. Bochart. G. S. P. I. L. II. c. 13. Sed non est dubium, quin auctoribus doctis viris legendum sit:

Adramytenus, ab *Adramytteo* s. *Adramytto* nobili Myfiæ urbe in maritima ora.

Adrumetum, pro Flacc. oppidum Africæ propriæ, Byzacenæ provincie caput. Sed non est dubitandum, quin cum Grævio recipiendum sit e *Cametarii*, Vrsini, Sylvi coniectura *Adramyttium*. Quid enim *Adrumetum* Africæ ad Prætores Asiæ ejusque legatum? Ceterum in nomine *Adramyttii* ita variant veteres libri, ut non mirum, si hujusmodi error in Ciceronem

irrepsit. v. Duber. ad Thucyd. V. 1. & Wesseling. ad Anton. Itin. p. 335.

Aedui, populi in Gallia Lugdunensi.

Aegæum mare, inter Asiam & Europam, hinc Græciam Macedoniamque, illinc Cariam & Ioniam adiens.

Aegina, insula in sinu Saronico, inter insulas Græciæ minores, circa Peloponnesum.

Aeginetæ, de off. III. 11. incolæ insulae Aeginæ.

Aemilia, ad Div. X. ep. 30. Via in Gallia Cispadana a Placentia ad Ariminum, ita dicta, quia ab *Aemilio Lepido* strata est.

Aenaria, ad Att. X. 13. insula opposita Campaniæ, quæ & *Pithecula* dicitur. Bochart. G. S. P. II. L. I. c. 33. mavult *Enaria* scribi ab *enaribus*, i. e. simiis. Nam ab *Aenea* dici, non credibile.

Aenus, ex emend. Turnebi Adv. XX. 28. pro Flacco 14. Thraciæ urbs antiquissima, Homer. II. d. 520. laudata, ad ostium orientale Hebri. Locis de hac urbe a Cellario G. A. T. J. p. 1061. allatis addendus hic Plinii H. N. XVII. 4. *Vices aduri* - *Aenos sensu admo* to Hebro. Pro *Aeno* ap. Ciceronem olim lectum *Aeno*, & inde *Hæno*, non est mirum; cum facilis confusio sit. In Actis Concil. Constantinop. II. Coll. 8. p. 240. subscribit Paulus episcopus *Aenorum* pro *Aeniorum* v. Wesseling. ad Hic-

GEOGRAPHICVS.

- Hierocl.** p. 634. ubi plures de auctore urbis scriptores laudantur.
- Aeolia**, regio Asiae minoris maritima, quae a Lydia usque ad Hellespontum, atque Propontidem adeo, pertinet.
- Aequi**, populi Latii Sabinis & Martis confines.
- Aequinefrum**, de Div. II. 17. locus Romae, sic dictus, quod Melii domus ibi aequata solo est. Liv. IV. 16.
- Aesernia** vid. *Esernia*.
- Aetnenses**, in Verr. III. 18. ad montem Aetnam, populi urbis *Aetnae*. Gr. *αἰτνῆσι*, qui occurrunt in numis. v. Gotham Numar. V. 4.
- Aetolia**, pars inter Graeciae Acarnaniam & Locrin & sinum Corinthium; unde *Aetoli*.
- Agerensis** ager, Or. de Leg. Agrar. II. 19. in Asia regione fuit, quae a P. Servilio Isaurico imperio Romae adjuncta est; si quidem sana lectio est, sed Turnebus, Gravius alique legi volunt: *Sagalassensis* vel *Agalassensis* a Sagalasso urbe Pisidiae, in ea regione, quam sub Romae potestate Servilius redegit.
- Agragiana** s. *Acragiana porta*, Tusc. V. 23. portae Syracusarum, quae imminerebant viam, quae Agrigentum ferebat.
- Agrigentum**, in Verr. lib. II. 26. oppidum Siciliae, in maritima ora versus meridiem. Dicitur *Acropus* & *Agragus*, de Graeco. Ejus urbis accuratissima descriptio est ap. Polybium L. IX. p. 779. ed. Gr.
- Agrigentini**, in Verr. lib. II. 50.
- Agrina**, in Pis. c. 37. sunt populi Thessaliae. Sed pro Gen. *Agrinarum* Turneb. *Agrianum* placet *Agrianum* mallet, si quid mutandum. v. Stephan. in *ἀγρίαι*.
- Agrivum**, in Verr. III. 27. oppidum Siciliae prope fl. Symethum.
- Agrinensis**, in Verr. II. 9. III. 18. &c.
- Alabandum**, de Nat. D. III. 14. urbs Cariae prope flumen Mandrum. In Hieroclis Synecdemo est *Alabanda*. unde *Alabandei*, ad Div. XIII. ep. 56. item: *Alabandenses*.
- Alba**, ad Att. VIII. 12. est Alba Fucensis, ad Lacum Fucinum, colonia Romae in Marfis. Nam ea est non procul Sulmone, cui l. c. a Ciccone jungitur. conf. IX. 6. & ibi Malasp.
- Albana**, or. pro lege Agrar. II. 34. platea vel forum Capuae, ubi unguentarii venales merces habebant.
- Albana aqua**, de Div. I. 44. est lacus Albanus in Eatio prope Albam Longam ab Ascanio conditam, de qua Liv. I. 3.
- Albannum**, ad Att. IV. 11. praedium Pompeii in agro prope Albam Longam.
- Albanus mons**, qui nomen habet ab Alba longa. In eo monte quotannis feriae Latinae celebrabantur a Rom. & Latinis in memoriam foederis, olim inter eos facti. Curatio sacri

INDEX

- erat Consulum. vid. de Div. *Amaltheum*, ad Att. I. 15. gy³
L. I. 11. pro Milone *Albani*
sumuli dicuntur.
- Albanus lacus*, de Div. I. 44.
- Albenſes*, ad Herenn. II. 28. Var-
ro de L. L. VII. p. m. 91. *Cum*
duæ ſint Alba, ab una dicuntur
Albani, ab altera *Albenſes*.
nempe ab ea, quæ eſt ad la-
cum Fucinum.
- Alentinus* vid. *Halentinus*.
- Alerrinās*, or. pro Cluent. 16. ab
oppido Alctrio Latii in Her-
micia.
- Alertienſis*, pro Corn. Balb.
- Algida*, Or. 45. terra, circa
Algidum montem & urbem in
Latia.
- Alifanus* ager, Or. de Leg. Agrar.
circa Alifas, oppidum Samni-
tium, inter Venafrum & Sa-
bati confluentem, ſupra la-
vam Vulturri ripam.
- Aliphera*, ad Att. VI. 2. urbs
maritima Achajæ.
- Alienſis*, ad Att. IX. 5. ab Allia
fluvio, ad quem infelix cum
Gallis pugna facta, de qua Liv.
L. V. 38. unde *Alienſes dies*
dicti infelices, nefasti.
- Allobroges*, populi Galliarum Nar-
bonenſis.
- Alſium*, ad Att. XIII. 50. oppi-
dum in ora Etruriæ.
- Alſienſe*, ep. 6. ad Div. lib. IX.
prædium dictum ab Alſio.
- Alyzia*, ep. 2. ad Div. Lib. XVI.
oppidum Acarnaniæ, citra
Leucaden a Patris Italiam ver-
ſus.
- Amalthea*, ad Att. I. 13. villa At-
tici in Epiro, cujus ſæpe men-
tio fit.
- Amaltheum*, ad Att. I. 15. gy³
innafium in prædio Amalthea
fuiſſe videtur. vid. ind. Græ-
cum.
- Amanus*, ad Div. II. ep. 10. Mons
Ciliciæ a Tauro procurrens
& ejus quaſi ramus, ab oriente
Ciliciam claudit, & a Syria
dirimit.
- Amanienſis*, ad Div. lib. II. ep. 10.
incolæ montis Amani in Cili-
cia.
- Amantria*, Phil. XI. 11. oppidum
in ora Illyricana.
- Ambracia*, ad Brut. 5. urbs Tha-
ſpotiæ in Epiro; ad ſinum
Ambracium.
- Ambraciota*, Tuſc. Q. I. 34.
- Ameria*, municipium in Umbria,
unde dicitur.
- Amerinus*. Apud Jul. Frontinum
de coloniis p. 132. ed. Geſ.
ipſum municipium *Ameri-
nos* vocatur.
- Ameſtratinus*, in Verr. lib. III.
39. V. 51. ab Amaſtra ſ. A-
meſtrato oppido Siciliæ, mare
verſus, ad Haleſum fluvium.
- Amiſus*, or. pro Leg. Man. 8.
oppidum nobile Ponti.
- Amphictyones*, de inv. II. 23.
commune Græciæ concilium,
cujus ſæpe mentio apud De-
moſthenem, v. van Dalen Biſſ.
de Concilio Amphictyonum.
- Amphilochia*, in Piſon. 40. ager
circa Argos Amphilothorum
urbem in Acarnania.
- Ampſacrætuſ*, de Div. I. 36. Lactus
peſtilentis vaporis in Hirpinia.
de quo vid. Virgil. Aen. VII.
563, ſqq. & ibi Interpretes.

Ana-

GEOGRAPHICVS.

Anagnia, dives urbs in Hernicia.
Virgil. Aen. VII. 684. unde

Anagnini, Philip. II. 41, &

Anagninum, ad Att. XII. 1. prædium in agro Anagniz.

Ancon, ad Att. VII. 11. eadem quæ vulgo *Ancona*, urbs maritima in agro Piceno. Ancon antem est usitatus veteribus.
v. Oudendorp. ad Cæs. B. C. I. 12. hinc

Anconitanus, or. pro Cluent. 14.
Andria Terentii, ab Andro Cycladum insula.

Anio, fluvius Sabinorum.

Anienfis, ad Div. VIII. 8. tribus s. rusticanz nomen.

Antilibanus, mons supra mare Sidonium, qui cum Libano, cui exadversum situs est, ubique fere æqualibus disjunctus spatius, Cælesyriam completur. ad Att. II. 15. v. Strabo L. VI. p. 1096.

Antiochia, ad Att. V. 18. caput Syriz. *Antiochianus*. Phil. XI. 7.

Antium, urbs veteris Latii ad mare, celebris olim re navali, templo Fortunæ & Sordibus; de quibus in utroque de Divinat. libro. Hinc dicuntur

Antiatres, ad Att. II. 6.

Aonia, ad Att. V. 21. ab Aonia i. e. Ætolia.

Apamea, ad Att. V. 16. urbs Phrygiæ majoris ad Mariæ & Meandri confluentes. de hac semper intelligendus est Cicero, cum de ea in Epistolis loquitur, quæ ipsi, Ciliciæ Pro Consuli, attributa fuit.

Apollonia, ad Brut. 2. urbs Ma-

cedoniæ maritima, literarum studiis nobilis.

Apolloniensis, in Verr. III. 43. ab Sicilia oppido Apollonia.

Apollonis, pro Flacco 21. oppidum Lyciz, quæ & Apollonidea & Apollonidia dicitur unde.

Apollonidiensis s. *Apollonidenfis* ad Q. Fr. I. 2. 3.

Apenninus, mons Italiæ, qui eam veluti dorsum pæne totam percurrit. laudatur. v. c. de Or. III. 19. Phil. XII. 11.

Appia, ad Att. II. 12. via celeberrima & Regina viarum, uti Statius appellat, Roma Capuam & Capua Brundisium ferebat, ab Appio Cæso Censore strata magnifice Liv. IX. 29.

Appiani, ad Div. III. ep. 7. incolæ oppidi *Appia* in Phrygia. Laudantur etiam apud Plinium, & ipsa *Appia* s. potius *Ἀππία* in Hieroclis Synecdemo p. 668. ed. Wessel.

Appii Forum, ad Att. I. 10. oppidum Italiæ ab Appio, incertum est, quoconditam. de toto hoc genere oppidorum, quæ Fora dicuntur & adjectum habent nomen celebris alicujus Romani, vid. Sigon. de A. J. I. II. 15.

Apulia, pars Græciæ magnæ, unde *Apuli* dicuntur.

Aquileja, oppidum & Colonia in regione Transpadana in Venetis.

Aquinum, urbs Latii novi, unde *Aquinates* dicuntur.

INDEX

- Arcadia*, regio Peloponnesi mediterranea.
- Arcaeum*, ad Att. V. 1. & multis aliis locis, in primis ep. ad Q. Fr. fuit prædium Q. Fratri prope Minturnas.
- Aradus*, ad Att. IX. 9. urbs Phœnices in insula parva continenti juncta.
- Ardeates*, ab *Ardea*, Latii urbe.
- Aresbula*, celebris fons Siciliæ ad Syracusam. de quo vid. Intt. ad Virg. Eclog. X. & Ovid. Metam. V. 567. sqq.
- Argentens fluvius*, ep. 34. ad Div. lib. X. in Gallia Transalpina ad Forum Julium.
- Argentens Pons*, ad Div. X. 34. locus vel vicus cum ponte in fluvio Argenteo.
- Argi*, urbs Argolidis, unde
- Argius*, Tusc. Q. I. 47. *Argia Saccerdos*.
- Argivus*, Brut. 13.
- Argolicus*, de Fin. V. 18.
- Argiletum*, ad Att. XII. 32. mons urbis Romæ, ubi Cicerones domum aut tabernas habuisse videntur, unde Argiletanus, ad Att. I. 14.
- Arisia*, oppidum Latii sub Albano monte.
- Ariminum*, Umbriæ oppidum, trans Apenninum ad mare situm, unde.
- Ariminenses*, in Verr. Lib. I. 12.
- Ariopagus*, ad Att. V. 11. mons ubi Mars iudicatus erat; deinde iudicium Atheniensium; unde *Ariopagites*, de Div. I. 30.
- Armenii*, populi Asiæ.
- Arniensis*, de Lege Agrar. II. 29. tribus Rom. & Regio Etruriæ.
- Arpi*, ad Att. IX. 3. oppidum Apuliz. v. Cluver. It. Ant. IV. 12.
- Arpinum*, ad Att. II. 11. urbs Italiæ & municipium, duobus Civibus C. Mario & M. Cicerone nobilitatum, unde *Arpinates* dicuntur.
- Arpinas*, ad Att. I. 6. V. 1. quod est in agro prope Arpinum Ciceronis patriam, de prædio.
- Arretium*, ad Div. XVI. ep. 12. oppidum Etruriæ, unde *Arretini* dicuntur. pro Cæcina c. 33. pr. Mur. 24. &c.
- Artemisani*, ad Att. I. 19. Sed legendum videtur cum Græviana *Arretini*. *Artemita* enim nulla est in Italia, quod constet.
- Asculum*, Brut. 46. oppidum in Agro Piceno, quod & *Asclum* dicitur & ap. Hieroclem ἀσκληος. unde pro Sull. 8.
- Asculani*.
- Aspendum*, in Verr. Lib. I. 20. urbs Pamphyliz.
- Assorinus ager*, in Verr. Lib. III. 18. circa Asorum Siciliæ oppidum inter Agyrium & Ennam.
- Asorus*, in Verr. L. IV. 44. ipsum oppidum, unde *Assorini* in Verrinis dicuntur.
- Assyria*, regio Asiæ majoris, unde *Assyrii* dicuntur.
- Astura*, ad Div. VI. ep. 19. ad Att. XII. 40. flumen Latii, in quo insula ejusdem nominis, ubi Ciceronis villa.
- Astypalensis*, de N. D. III. 18. ab *Astypalæa* insula maris Cretici, unde rectius dicitur *Astypalæa*.

GEOGRAPHICVS.

- paleensis* quam *Astypalensis*, & sic est in *Davisi*ana.
- Asandrius* s. *Asandrius*, ad *Qu.* *Frar.* I. 2. 2. ab oppido *Myliæ* *Asandro* s. *Asandro*, ut *Strabo* appellat, & vulgo laudant; idque rectius videtur *Cel. Wesselingio* ad *Hieroclem* p. 661. qui *ἀσάνδρος* habet.
- Asella*, de *Lege Agrar.* II. 31. oppidum *Campaniæ* inter *Capuam* & *Neapolim*. Dicitur *Atellanum* municipium, ad *Q. Fr.* II. 14. & *Atellanus versus*, de *Div.* II. 10. e fabula *Atellana*.
- Athamanum gens*, in *Pisone*. 40. populus *Athamanicæ*, regionis *Græcæ*, de cuius situ disputant, aliis ad *Illyriam*, aliis ad *Thesaliam*, aliis ad *Ætoliā*, ad *Epirum* denique aliis referentibus.
- Athos*, mons *Macedoniæ*, a *Xerxe* perfoſſus. de *Fin.* II. 34.
- Asinas*, ad *Att.* XV. 3. ager circa *Atinam* urbem *Latii*.
- Aslar*, mons *Mauretaniæ* *Tingitanæ* in *Africa* altissimus.
- Astaleses*, *Or.* de *Leg. Agrar.* I. 2. II. 19. populi *Astaleæ*, urbis *Lyciæ*, quamquam alii alio referunt.
- Aulis*, *Tusc.* *Qu.* I. 48. portus *Boeoticiæ* ad *Euripum*.
- Aurelia via*, *Phil.* XII. 9. per *maritimā Etruriæ* ducens *Pisas* versus, vel ad illas, ut ex *Peutingeriana* tabula & *Itiner. Anton.* intelligitur, in quibus etiam tractus ejus commemoratur.
- Aurelii gradus*, pro *Flacco* 28. locus in foro, qui a quo nomen tulerit, an ab *L. Aurelio Cotta* aliōve, non satis certum puto, cū primum illud probabile puto.
- Aurelium tribunal*, in *Pisone* 5. prope gradus *Aurelios* fuit & ab eodem, quo gradus, nomen tulit. Ceterum e locis *Ciceronis*, in quibus tribunalis *Aurelii* & graduum *Aureliorum* mentio sit, intelligi potest, ibi versari solitam fuisse multitudinem hominum plebeiorum & perditorum, atque inter hos etiam *Judeos*.
- Auentinum*, ad *Att.* XII. 32. mons urbis *Romæ*, in quo *Cicerones* domum aut tabernæ habuisse videntur.
- Avernus*, *Tusc. Quæst.* I. 16. Lacus in *Campania* pestilens; cuius naturam explicat *Lucret.* de *N. R. L.* VI.
- Axia*, *Or.* pro *Cæcinnâ*. c. 7. Castellum in agro *Tarquiniens.*

B.

- Baja*, locus amenissimus in *Campania*, prope mare, & frequens hominibus, qui eo propter aquas calidas veniebant.
- Balearicus*, de *Divin.* I. 2. a *Balearibus* insulis, prope *Hispaniam*. Cognomen *Metelli*.
- Bargylete*, ad *Div.* XIII. ep. 56. incolæ *Bargyli* oppidi in *Caria*.
- Bauli*, *Acad.* IV. 40. villa *Hortensii* inter *Lucrinum* lacum & *Bajas* in *Campania*.
- Bellovaci*, populi in *Gallia Belgica*.

Beneventum, oppidum *Samnitium*, unde

INDEX

- Beneventanus**, in Verr. Lib. I. 15.
Bessica gens, in Pison. 34. in Thracia.
Bidis, in Verr. lib. II. 22. oppidum tenue Siciliæ, non longe a Syracusis, unde
Bidinus, in Verr. lib. II. 22.
Bithynia, regio Asiæ min. in ora Pontica.
Blandenona, ad Q. Frat. II. 15. nomen urbis prope Placentiam, ut ex ipsa hac epistola intelligitur, cujus nulla in reliquis omnibus libris mentio. Sed corruptum nomen videtur. P. Manutius legendum videbatur: *Laude, nonis. Laus* enim est oppidum prope Placentiam. In Itinerario Antonini p. 272. occurrit *Blandona*, sed nec loca conveniunt, nec illud ipsum nomen a suspicionem corruptionis liberum est.
Boeotia, regio Græciæ; Euripo, Attica, Phocide & Locride cincta.
Boeotius, de Divin. II. 25.
Bononia, urbs Galliæ Cispadanæ.
Boria vel *Bocea*, ad Attic. XVI. 4. urbs Africæ, forte ad promontorium *Boreum* in Cyrenaica, ad Syrtim majorem. Plin. V. 4. Procopius περὶ τῶν κτισμάτων VI. 2. memorat urbem *Borium* ultimam Pentapoleos versus occidentem, quæ & memoratur in Itin. Anton. p. 66. ubi vid. Suritam, & Cel. Wesseling.
Bosporus, pro Murena 15. fretum, quod Propontidem & Pontum Euxinum connectit, a quo dicuntur
Bosporani, Or. pro L. Man. 4. populi ad Bosporum Asiatici.
Bovianum, Or. pro Cluent. 79. Oppidum Samnitium. in Jul. Frontini libro de Colonia p. 125. est etiam *Bovianus*, s. ut ibi scribitur: *Bobianus*. Sic apud eundem est *Bobilla*.
Bovilla, ad Att. VI. 13. oppidum non procul a lacu Albano ad viam Appiam, ad quod Clodius a Milone interfectus est, quam eadem Cicero *pugnam Bovillam* vocat. ap. Front. de Colon. p. 103. est etiam *Bovilla*,
Bovillis adj. ad Att. V. 13.
Bovillana vicinitas, pro Planco, 9.
Bovillanus fundus, ad Q. Fr. III. 1. 2. ab ignobili loco in Arpinati, non Bovillis illis, quæ sunt ad Appiam.
Brundisium, oppidum in Calabria, portus in primis nobili, a quo trajectus in Græciam.
Bruttii, populi Magnæ Græciæ.
Bulliensis, in Pison. 40. Dicuntur sine dubio a *Bullide* Macedoniæ urbe & Cæsari de B. C. III. 40. memorata, unde F. Vrsinus describebat: *Bullidenses*, ut habet idem Cæsar l. c. c. 12. item Plinius major, Phil. XI. 11. dicitur. *Byllis*, ad Div. XIII. 42.
Bulliones.
Buthrotum, oppidum Epiri, in quo Atticus domum habuit.
Buthrotum, ad Att. IV. 8. adjective.
Byllis, Philip. XI. 11. oppidum in ora maritima Macedoniæ, quod & *Bullis* dicitur, unde in libris *Bulliensis* & *Buthdenses* & *Byl-*

GEOGRAPHICVS.

- Æbylidenses*, vid. Var. Lect. ad Cæf. de B. C. III. 12. 40.
- C.
- Casena*, ep. 27. ad Div. lib. XVI. oppidum in Gallia Cispadana Senonum.
- Caicus*, pro Flacc. 29. annis Myfia.
- Caieta*, ad Att. I. 3. portus celebris Italiæ, ad mare Inferum, prope Formias, ubi erat Ciceronis Formianum. Casaubono h. l. & ep. 4. videbatur *Caieta* pro Ciceronis Formiano dici. Nihil us, si locum inspexeris. Exposita dicit signa in portu Caietano, seque missurum, qui pro vectura solveret & auferret signa.
- Cales*, ad Att. VII. 14. oppidum mediterraneum Campaniæ.
- Calenum* municipium, de leg. Agrar. II. 31. idem oppidum.
- Calenus*, ad Att. VIII. 3. intellige: *ager*, circa Cales.
- Calacta*, in Verr. lib. III. 43. oppidum Siciliæ post Halefiam, unde
- Calactini*, Verr. III. 43.
- Calatia*, ad Att. XVI. 6. urbs agri Campani.
- Calpe*, ad Div. X. ep. 32. mons præaltus Hispano litori ad frætum Gaditanum adjacens. Ad id fuit urbs ejusdem nominis, ut contra Bochart, Geogr. S. L. I. c. 34. ostendit Cel. Wesseling. ad Itin. Ant. p. 406.
- Camerinum*, ad Att. VIII. 12. oppidum in montibus, qui Pice-num ab Vinbria dirimunt. De variationibus, quæ in hoc no-
- mine occurrunt ap. Veteres v. Gœffii Ind. Geogr. in Scr. R. A.
- Cameri ager*, pro Sull. 19. circa oppidum Camerinum.
- Camerinus*, pro Cœrn. Balb. 20.
- Candavia*, ad Att. III. 7. regio montibus aspera, quæ ab extre-ma Epiro ad Macedoniam usque pertinebat.
- Cannæ*, Tusc. Qu. I. 17. vicus Apuliz, clade Rom. bello Punico II. nobilitatus.
- Cannusum*, ad Att. VIII. 11. urbs Apuliz, unde
- Cannusinus*, ad Att. I. 19.
- Capena porta* Romana, a qua via Appia ducebatur ad Att. IV. 11. origo nominis dubia est.
- Capenas*, ad Div. IX. 17. Agr. II. 26. a *Capena* oppido Etruriæ inter Veios & Tiberim in ripa situm, quod apud Frontinum & *Capenus* dicitur p. 121.
- Capitina*, in Verr. III. 43. intellig. *urbs*. *Capitium* est urbs mediterranea Siciliæ.
- Cappadocia*, ad Att. V. 18. & propria quidem regio Asiæ inter Taurum & Antitaurum, præquinqua Ciliciæ.
- Carachium*, ad Brut. 3. locus ignotus veteribus Geographis & reliquis auctoribus. Vrsinus & Ortelius conjiciebant legendum: *Dyrbachium*.
- Caria*, Orator. 2. regio Asiæ minoris, a qua *Carica* dicuntur se. ficus, quod optimum genus est.
- Carina*, ad Qu. Fr. II. 3. locus uc-

INDEX

- Beneventanus**, in Verr. Lib. I. 15.
Bessica gens, in Pison. 34. in Thracia.
Bidis, in Verr. lib. II. 22. oppidum tenue Siciliz, non longe a Syraculis, unde
Bidius, in Verr. lib. II. 22.
Bithynia, regio Asiae min. in ora Pontica.
Blandenona, ad Q. Frat. II. 15. nomen urbis prope Placentiam, ut ex ipsa hac epistola intelligitur, cujus nulla in reliquis omnibus libris mentio. Sed corruptum nomen videtur. P. Manutius legendum videbatur: *Loude, nonis. Lous* enim est oppidum prope Placentiam. In Itinerario Antonini p. 272. occurrit *Blandona*, sed nec loca conveniunt, nec illud ipsum nomen a suspitione corruptionis liberum est.
Boreia, regio Graeciae, Euripo, Attica, Phocide & Locride cincta.
Boeotius, de Divin. II. 25.
Bononia, urbs Galliae Cispadanae.
Boria vel **Borea**, ad Attic. XVI. 4. urbs Africae, forte ad promontorium **Boreum** in Cyrenaica, ad Syrtim majorem. Plin. V. 4. Procopius περί τῶν κτισμάτων VI. 2. memorat urbem **Borium** ultimam Pentapoleos versus occidentem, quae & memoratur in Itin. Anton. p. 66. ubi vid. Suritum, & Cel. Wesseling.
Bosporus, pro Murena 15. fretum, quod Propontidis & Pontum Euxinum committit, a quo dicuntur
Bosporani, Or. pro L. Marc. 4. populi ad Bosporum Asiatici.
Bovianum, Or. pro Cluent. 79. Oppidum Samnitium. in Jul. Frontini libro de Colonia p. 125. est etiam **Bovianus**, s. ut ibi scribitur: **Bobianus**. Sic apud eundem est **Bovilla**.
Bovilla, ad Att. VI. 13. oppidum non procul a lacu Albano ad viam Appiam, ad quod Clodius a Milone interfectus est, quam eadem Cicero *pugnam Bovillam* vocat. ap. Front. de Colon. p. 103. est etiam **Bovilla**,
Bovillus adj. ad Att. V. 13.
Bovillana vicinitas, pro Planco, 9.
Bovillanus fundus, ad Q. Fr. III. 1. 2. ab ignobili loco in Arpinati, non Bovillis illis, quae sunt ad Appiam.
Brundisium, oppidum in Calabria, portus in primis nobili, e quo trajectus in Graeciam.
Bruttii, populi Magnae Graeciae.
Bullenses, in Pison. 40. Dicuntur sine dubio a *Bulide* Macedoniae urbe & Caesari de B. C. III. 40. memorata, unde F. Vrsinus referebat: *Bullidenses*, ut habet idem Caesar l. c. c. 12. item Plinius major. Phil. XI. 11. dicitur. *Byllis*, ad Div. XIII. 42. *Bulliones*.
Burborum, oppidum Epiri, in quo Atticus domum habuit.
Burborum, ad Att. IV. 8. adjective.
Byllis, Philip. XI. 11. oppidum in ora maritima Macedoniae, quod & *Bullis* dicitur, unde in libris *Bullenses* s. *Bulhenses* & *Byl*

GEOGRAPHICVS.

- Byllidenfes*, vid. Var. Lect. ad Cæf. de B. C. III. 12. 40.
- C.
- Cafena*, ep. 27. ad Div. lib. XVI. oppidum in Gallia Cispadana Senonum.
- Caicus*, pro Flacc. 29. amnis Myfiz.
- Caieta*, ad Att. I. 3. portus celebris Italiae, ad mare Inferum, prope Formias, ubi erat Ciceronis Formianum. Calaubono h. l. & ep. 4. videbatur *Caieta* pro Ciceronis Formiano dici. Nihil, us, fi locum inspexeris. Exposita dicit signa in portu Caietano, seque missurum, qui pro vectura solveret & auferret signa.
- Cales*, ad Att. VII. 14. oppidum mediterraneum Campaniae.
- Calenum* municipium, de leg. Agrar. II. 31. idem oppidum.
- Calenus*, ad Att. VIII. 3. intellige: *ager*, circa Cales.
- Calafra*, in Verr. lib. III. 43. oppidum Siciliae post Halesiam, unde
- Calastini*, Verr. III. 43.
- Calatia*, ad Att. XVI. 6. urbs agri Campani.
- Caſpe*, ad Div. X. ep. 32. mons præaltus Hispano litori ad fretum Gaditanum adjacens. Ad id fuit urbs ejusdem nominis, ut contra Bochart, Geogr. S. L. I. c. 34. ostendit Cel. Wesseling. ad Itin. Ant. p. 406.
- Camerinum*, ad Att. VIII. 12. oppidum in montibus, qui Picenum ab Umbria dirimunt. De variationibus, quæ in hoc no-
- mine occurrunt ap. Veteres v. Goeffii Ind. Geogr. in Scr. R. A.
- Cameri ager*, pro Sull. 19. circa oppidum Camerinum.
- Camerinus*, pro Corn. Balb. 20.
- Candavia*, ad Att. III. 7. regio montibus aspera, quæ ab extremo Bepo ad Macedoniam usque pertinebat.
- Cannæ*, Tusc. Qu. I. 37. vicus Apuliz, clade Romæ bello Punico II. nobilitatus.
- Cannusum*, ad Att. VIII. 11. urbs Apuliz, unde.
- Cannusinus*, ad Att. I. 19.
- Capena porta Romana*, a qua via Appia ducebatur ad Att. IV. 1. origo nominis dubia est.
- Capenas*, ad Div. IX. 17. Agr. II. 26. a *Capena* oppido Etruriz inter Veios & Tiberim in ripasitum, quod apud Frontinum & *Capenus* dicitur p. 121.
- Capitina*, in Verr. III. 43. intellig. *urbs*. *Capitium* est urbs mediterranea Siciliae.
- Cappadocia*, ad Att. V. 18. & propria quidem regio Asiae inter Taurum & Antitaurum, præquinqua Ciliciz.
- Carachium*, ad Brut. 3. locus ignotus veteribus Geographis & reliquis auctoribus. Vrsinus & Ortelius conjiciebant legendum: *Dyrbachium*.
- Caria*, Orator. 2. regio Asiae minoris, a qua *Cerice* dicuntur sc. ficus, quod optimum genus est.
- Carina*, ad Qu. Fr. II. 3. locus ur-

INDEX

- bis Romæ, ubi Cicero ædes habebat ab avis hereditate acceptas.
- Carsetja*, ad Att. XV. 20. urbs Hispaniæ Bæticæ ad promontorium Calpen, de qua vid. Cellar. G. A. T. I. p. 69. sqq. de ejus situ disputant Hispani. Cell. Wesselingio. ad Ant. Itin. p. 407. videtur esse, quæ hodie *Rocadilla*.
- Casilinum*, ad Att. XVI. 8. urbs agri Campani, Colonia Romana ad Vulturnum, unde.
- Casilinenses*, de Invent. II. 51.
- Casinas*, Or. de leg. Agrar. II. 26. III. 3. ager circa *Casinum* oppidum Latii in Volscis.
- Cassia via*, Philipp. XII. 9. per mediam Etruriam ducebat; media inter Flaminiam & Aureliam. Nomen habet a *Cassio*, incertum, quo.
- Cassinas*, fundus, Philipp. II. 40. M. Varronis, de quo vid. de R. III. 5. prope *Casinum*, unde *Casinas* & *Casinas* sit. Quamquam & *Casium* pro *Casinum* invenitur ap. Frontin. l. c. p. 134. pro quo forte legendum *Casinum*.
- Castulonensis* saltus, ad Div. X. ep. 38. in Hispania Tarraconensi prope urbem *Castulonem* ad ripas Bætis sitam.
- Catina*, in Verr. II. 75. urbs Siciliæ. unde.
- Casinenfes*, Verr. II. 40.
- Caucasus*, Tusc. Qu. II. 10. mons Asia, Iberiam & Albaniam a septentrione claudens.
- Caudicini*, de Offic. III. 30. oppidum Samnii, a quo furcæ *Caudine*, pax *Caudina*. dicuntur. item :
- Caudinum proclium*, de Senec. 12.
- Caunii*, ad Q. Fr. I. 1. 11. cives *Cauni*, de Div. II. 40. urbis Cariciæ maritimæ. de Div. L. II. 40. est *Caunensis*. *Ficus Caunæ* in magno pretio in Italia erant. vid. l. c. sunt enim Caricæ optimæ. De urbe *Cauno* dignus est qui conferatur Cell. Wesseling. ad Hieroclis synecdemum p. 685.
- Celiberi*, Tusc. Qu. II. 27. populi Hispaniæ Tarraconensis, a
- Celiberis*, Phil. XI. 5. regione Hispaniæ Tarraconensis.
- Centuripa*, Verr. IV. 29. oppidum Siciliæ XII. m. p. ab Aetna, ut est in Itiner. Anton. p. 93. Sed ibi est *Centuripa*, quod Wesselingio neutrum pl. videtur. Recte, Nam sic Strabo L. VI. pag. 417. ed. Almel. *κεντροπιτα κεντρα* & sic sapius.
- Centuripinus*, in Verr. II. 58. ab oppido Siciliæ *Centuripis*, in agro *Aenensi*.
- Ceos*, ad Att. V. 12. insula celebris e Cycladibus, dicitur & *Cea*, patria Simonidis.
- Cephæledum*, in Verr. II. 52. oppidum Siciliæ. de nominis varia scriptura & terminatione vid. Interp. ad Strab. L. VI. l. c. & Wesseling. ad Ant. It. p. 92.
- Cephæleditani*, in Verr. II. 52. incolæ oppidi.
- Ceramicus*, ad Att. I. 10. locus celebris Athenis duplex, alter in urbe

GEOGRAPHICVS.

urbe, alter extra urbem, cuius *Cibyrasticus*, ad Att. V. 21. & aliis locis.

de utroque docte scripsit Meursius in libello de *Ceramiceo Gemino* qui extat Thef. Gronoviani T. IV.

Chalcedonia, & *Chalcedone* urbe Bithyniæ.

Chalcidicus Euripus, de Nat. D. III. 10. fretum inter Eubœam & Græciam continentem, quod nomen habet & *Chalcide*, Eubœæ urbe, septies die ac nocte reciprocans. Plin. II. 97. Mela II. 7. ad q. I. vid. Vossium p. 510. 511.

Chassia, ad Att. VI. 3. regio Epiri.

Cherronesus, ad Brut. 2. est Thraciæ Cherfonesus.

Cherronenses, in Pison. 35. populi qui habitant in *Cherroneso* Thraciæ.

Cherfonesus, ad Att. VI. 1. Taurica.

Chius, insula Asiatica, ad oram occidentalem, in qua urbs cognominis; unde

Chii, pro Arch. P. 8. incolæ insulæ.

Chrysar, in Verr. IV. 44. fluvius Siciliæ per Assorinorum & Agyrinorum agrum fluens.

Cybara, in Verr. IV. 13. oppidum, quod ab aliis ad Pisidiam, ab aliis ad Phrygiam refertur. Est ad terminos fere Pisidiæ, atque propterea etiam ad Phrygiam a nonnullis refertur.

Cibyræ, in Verr. IV. 13. ad Att. V. 2. incolæ oppidi, qui venatus studiosi & periti erant, pantherasque capiebant, unde *Cibyræ pansæra*.

Cimbri, pro L. Manil. 20. populi Germaniæ in Cherfoneso ab Albis ostio in septentrionem longe præcurrens, quæ Cimbria ab iis dicitur, hodie *Jutland*, de iis, eorum migratione & bello cum Rom. accurate egit Cellarius Diss. de Cimbris & Teutonis, inter Diss. Acad. p. 488.

Cimmerii, Acad. IV. 19. sunt populi fabulosi Italiæ ab oppido Cimerio, quod ad *Bajanum* & Avernum sinum fuisse dicitur. Fabula est ap. Homer. Odyss. 1. Ab iis *Cimmeriæ tenebræ* dicuntur.

Cingulum, ad Att. VII. 1 r. oppidum in Piceno, belli civilis Cæsariani tempore ædificatum a T. Labieno. Sed fuit præterea aliud *Cingulum*, quod *Florentinum* dicitur, ut ab hoc *Piceno* distinguatur.

Circeii, ad Att. XII. 19. urbs cum promontorio Veteris Latii, subiecta Pomtinæ paludi.

Citticus, a *Cittis*, Cypri urbe.

Cituvini, in Verr. III. 43. Cluverius legendum censet: *Cesarini*, a *Cetaria*, urbe Siciliæ inter Segestanorum emporium & promontorium. Et sic est ap. Plin. III. 8. Græv. ad l. c.

Civro ad Div. X. ep. 23. locus in finibus Allobrogum, si lectio recta est.

Clavius Br. 51. a Claro urbe Colophoniorum.

Clastidium, Tusc. Qu. IV. 22. vicus Galliæ Cisalpinæ.

INDEX

pe apud Ciceronem commemoratur. inde *Cyzicus*.

D.

Dalmatia, regio Europæ, Illyrico & Mæsiæ confinia.

Danai, Græci, a Danao.

Dardani Sext. 43. incolæ Dardaniæ quæ est pars Mæsiæ superioris, Illyrico & Macedonia finitima.

Delus, insula celebris propter Latonæ partum, & religionem, in mari Ægeæ, unde *Deliacus*, Orator. 70. & *Delius*, de Divin. I. 54.

Delphi, urbs Phocidis.

Delphica mensa, Verr. IV. 59. genus mensarum e marmore, quæ primo Delphis factæ sunt & inventæ, Plin. XXXIV. 5.

Denselester, in Pison. 34. in Thracia.

Derribona, ad Div. XI. ep. 10. urbs Liguriæ, inter Genuam & Placentiam sita, Colonia Romanorum.

Dianium, in Verr. Lib. I. 34. V. 56. oppidum in Hispania Bætica, urbs maritima sic dicta a Diana præcipue ibi culta.

Dionysopolis, ad Q. Fr. I. 2. 2. pro quo Vrfinus: *Dionysopolis*, a *Dionysopoli* Phrygiæ urbe, quæ ad Ciceronis provinciam Ciliciam pertinuit, de qua loquitur Cicero.

Dodona, urbs Epiri, in cujus querceto templum Jovis & oraculum, quod dicitur *Dodonæum*, de Div. I. 1.

Dolopei, populi Epiri.

Domitia via, Or. pro Font. 4. in Gallia provincia, quam nomen

tulisse putat Hotomannus a Cn. Domitio, qui Pro Cos. cum Gallis & Allobrogibus bellum gessit.

Dorei, populi Græciæ, in Ætolia, a Doro filio Hellenis, qui terram illam primus occupavit.

Dorylenfes, pro Flacc. 17. incolæ oppidi *Dorylei*, quod erat in Phrygia.

Drepanitanus, in Verr. Lib. II. 57. a *Drepano* Siciliæ oppido & promontorio.

Dymæi, ad Att. XVI. 1. a *Dymæ* urbe Achajæ, in quam Pompejus bello piratico magnum numerum piratarum locaverat, ut, quoniam ea urbs mediterranea esset, a rapinis maritimis abstraherentur.

Dyrrhachium, celebris urbs in Illyrico, ad mare, unde in Italiam trajectus erat.

E.

Ecbatana, pro L. Manil. 4. *Mediæ* caput, quod Tigranes Rex Armeniæ tenebat. Armenii enim Medis aliquot provincias eripuerant atque cum his etiam Ecbatana totius Mediæ caput, v. Græv. ad h. I. multa de hac urbe lectu digna habet Bochart. Geogr. S. P. I. L. III. 14. ubi inter alia docet, nomen habere a diversicoloribus pinnis septem murorum, quibus cincta erat.

Edissa, in Verr. lib. V. 34. urbs Siciliæ cum portu, cujus nemo præter Ciceronem mentionem fecit. Sed Cluverius ex conjectura legit, Grævius autem e Codd. Mss. Franc. & Reg. restituit:

GEOGRAPHICVS.

ſituit : *Odyſſea*, quæ urbs fuit ad promontorium Odyſſeum poſt Pachynum in Auflrali latere. Sed Bochartus Geogr. S. P. II. L. I. c. 29. oftendit, *Ediſſam* eſſe Phœnicum coloniã, idque nomen a Græcis mutatum in *Odyſſeam*, quod non intelligerent vim nominis, quod locum myrtis frequentem ſignificat, & putarent, ab Ulyſſe dictam, qui prope eam Hecubæ cenotaphium erexit. Cicero ergo, qui quæſtor in Sicilia fuit, potuit verum urbis & antiquum nomen ſcire; ut non dubitem, quin ab eo fit *Ediſſa*. *Odyſſea* autem puto eſſe a Grammatico, qui ignotum *Ediſſa* in memoratum a Græcis *Odyſſea* mutavit, niſi a librario caſu E in O mutatum eſt, quod facile potuit fieri. Ceterum hoc exemplo confirmatur id, quod ſupra monuiſimus in *Acherini*.

Edui v. *Ædui*.

Eggyna ſc. civitas, in Verr. III. 43. male pro *Engyna*, quod vide, cf. Cluver. Sic. Antiq. II. 11.

Eleuſis, de Nat. Deor. I. 17. ad Att. III. 1. oppidum Atticæ Megaram verſus, ad dextram ripam Cephili, celeberrimum inſitiis ſ. myſteriis.

Eleuſhero ciliçes, ad Att. V. 20. ad Div. XV. 4. populi Ciliciz liberi, Græcis etiam *ἑλευθεριῶν* dicti, de quibus vid. Spanh. in Orbe Rom. Exerc. II. c. 11. p. m. 231. ſ. de Uſu

& Pr. Num. p. 785. ubi de poſto hoc genere populorum Imp. Rom. liberorum agit.

Eliſ, ad Div. XIII. 26. urbs Peloponneſi, a qua & ipſa regio *Eliſ* dicitur, unde *Eliſ*, de Div. II. 12. *Elorini*, in Verr. lib. III. 43. ab oppido *Eloro* Siciliz, juxta fluvium cognominem.

Emathius, de leg. II. 3. ab Emathia, quæ Macedonia eſt antiquo nomine.

Engyni, in Verr. lib. III. 43. IV. 44. it. lib. V. 72. incolæ oppidi *Engyni* in Sicilia mediterranea. Dicitur & ſcribitur etiam *Engnium* & *Engumi*.

Enna, in Verrinis ſæpe, oppidum Siciliz celeberrimum, prope quod nemus eſt, ex quo raptâ Proſerpina dicitur, vid. L. III. c. 48. Ovid. Metam. V. 385. unde Ceres ibi præcipua religione colitur v. Verr. III. 49. quæ propterea *Ennenſis Ceres* dicitur. Ejus mentio fit ap. Callimachum in Cererem, ad q. l. fuſe Spanhem. cum de ſcribendi ratione, num adſpiratione ſcribendum ſit, nec ne, tum de ipſa urbe diſſerit. cf. Heinf. & Burm. ad Ovid. l. c. Ab Enna dicuntur *Ennenſes* in Verrinis & *Ennenſis ager*.

Encellini, in Verr. lib. III. 43. incolæ oppidi *Ençelle* in Sicilia ad Crimiffum.

Epiſterus ad Div. III. ep. 10. dicitur Phrygia m. Sed Manut & Lamb. illud verbum cum duobus antecendentibus deletum volunt.

Epidaurus, urbs Argolidis.

Epiphanea

INDEX

- Epiphaneia**, ad Div. XV. 4. oppidum Ciliciz ad Amanum montem, diversum ab eo, quod inter Archusam & Larissam Syriz fuit. Plin. V. 23.
- Epirus**, regio Græciæ, ad mare Ionium, unde
- Epiroticus**, ad Attic. I. 5.
- Eporedia**, ad Div. XI. 20. colonia Romanorum in Transpadana Gallia, Sibyllinis libris a pop. Rom. condijussa, in faucibus Salassorum vallis inter Vercelles & Vitricium. de diversa scribendi ratione v. Viros doctos ad Anton. Itin. p. 345.
- Ephefus**, nobilissima Ioniz & totius Asiæ urbs, Dianæ templo in primis celebrata.
- Equustucicus**, ad Att. VI. 1. urbs exigua Apuliz in colle sita, dicitur etiam *Æquum Tuscum*, item *Tucicum* simpliciter. v. Wesseling. ad Itin. Anton. p. 105.
- Erana**, ad Div. XV. 4. vicus Ciliciz in Amano.
- Eretrias**, Acad. Qu. IV. 42. ab *Eretria*, urbe Eubææ.
- Eretricus**, Tusc. Qu. V. 38. ab eadem urbe.
- Erycus mons**, in Verr. lib. II. 8. celeberrimus *Veneris Erycinæ* religione, quæ sæpe in Verrinis memoratur. Ceterum hic mons *Eryx* potius nominatur & *Erycinus* quam *Erycus*; unde Viri docti reponunt, auctore etiam Alconio, *Erycinum* vel *Erycinum*. In aliis tamen etiam libris interdum hæc forma invenitur. Salmasius ap. Flor. II. 2. in Nazariano Cod. invenit *Ery-*
- co pro Eryce*, idque retinendum putat. Item Grævius in Ryckiano. Begerus ita etiam edidit. Sed rejiciunt eam lectionem N. Heintsius & Cel. Dukerus. *Erycus* est etiam Verr. II. 47.
- Erymanthia bellua**, Tusc. Qu. II. 8. ab *Erymanthio* monte Arcadiæ, *Erymanthius* aper. Tusc. Qu. IV. 22.
- Erythræ**, in Verr. lib. I. 19. oppidum Ioniz.
- Esfernia**, s. *Æsfernia*, ad Att. VIII. 11. oppidum Samnitium ad lavam Vulturni.
- Esquilæ**, de Nat. Deor. III. 25. mons, in quo Romæ pars posita, a quo dicebatur
- Esquilina porta**, Orat. pro Cluent. 13. it. in Pison. 23. &c.
- Euphrates**, fluvius Asiæ, terminus Imperii Rom. ultra quem Parthi habitabant.
- Euripus**, pro Mur. 15. dicitur in genere pro freto longiori & tenuiori, quale Euboicum est, Taurominitanum in Sicilia &c. de Euboico v. *Chalcidicus Euripus*.
- Eurotas**, ad Att. XV. 9. fluvius Laconiz prope Spartam, nobilis certaminibus & exercitationibus, quæ a Spartanis ad eum habebantur; v. Tusc. Quæst. V. 34. ubi memoratur: *cursus ab Eurota*. Ad fluvii ripam sedebant spectatores, hinc proverbii vim habere dicunt, *ad Eurotam sedere*, ut sit, aliorum miserias & labores otiosum spectare. Sed *Eurotam* Brutus appellabat rivum, qui villam Lanuvinam rigabat. Itaque

GEOGRAPHICVS.

- itaque ad Euxotam sedere est in villa otiosum versari.
- Escinus pontus**, mare inter Europam & Asiam, supra Propontidem.
- F.
- Fabrateria**, ad Div. IX. ep. 24. oppidum Volscorum ad amnem Tretrum, hodie *Falvastera*. Ap. Frontin. de Colon. p. 105. est etiam *Frabateria*.
- Falernus**, ager ad radices montis Massici in Campania.
- Falerium**, Phil. XIII. 5. prædium in agro Falerno in Campania.
- Faliscus** s. ager, circa *Falerios* Etruriz oppidum, cujus incolæ *Falisci*.
- Ferentani**, Or. pro Cluent. 69. incolæ oppidi *Ferentii* in Apulia, vicini Vequfiz. Sic vulgo, sed Grævius censet legendum *Frentani*, qui sunt vicini Marucinis, quibuscum l.c. junguntur. Et recte quidem. Nam, non modo nullum est *Ferensium* aut *Ferensium* in Apulia, quod vulgo putant, sed ne *Ferentani* quidem, ut mea fert opinio, ulli sunt. Apud Horat. Carm. III. 4. pro *Ferenti* legendum *Forenti* & *Ferentani* Apuliz apud Livium depravati sunt, ut vidit I. Fr. Gronovius, legendumque *Forentani* e. Mill.
- Ferentini* sunt in Latio & Etruria. Aliter tamen statuit Cellar. G. A. T. I. p. 714.
- Fesula**, Orat. Catil. III. 6. II. 9. oppidum olim Etruriz ad Apennini radices prope Florentiam, Sulla coloniam ibi constituit.
- Fesulani**, pro Mur. 24.
- Fibrenus**, de leg. II. 1. fluvius, qui per Arpinatē Ciceronis fundum ferebatur.
- Ficulense**, ad Att. XII. 34. prædium prope viam *Ficulensem*, quæ nomen habuit a veteri urbe *Ficulea* s. *Ficulnea* in Sabinis, ultra sacrum montem. Alii scribunt *Ficulnense*.
- Fidene**, Or. de lege Agrar. II. 35. oppidum Sabinorum.
- Firmum**, ad Att. VIII. 12. oppidum in agro Piceno. unde
- Firmani**, Phil. VII. 8.
- Flaminia via**, antiquissima, & celeberrima. Roma ferebat per Etruriam Ariminum usque, straverat C. Flaminius Censor A. V. DXXXIII. inde nomen sortita. Strabo L. V. p. 333. ed. nov. & Bergierius de Viis Rom. publ. III. 21. qui Strabonem sequitur. Liv. XXXIX. 2. dicit a Bononia ad Arretium a L. Flaminio strata esse viam, sed ea alia via est. Nam illa a Censore, hæc, ut Livius discrete tradit, a Consule Flaminio strata est.
- Flumentana porta** Romæ, ad Att. VII. 4.
- Formia**, municipium Latii in Aruncis.
- Formianum**, ad Att. I. 4. prædium Ciceronis in agro Formiano prope Cajetam. it. ep. 10. ad Div. lib. XVI.
- Formianum**, ad Att. XV. 13. prædium Dolabellæ prope Formias.
- Forum Cornelium**, ad Div. XII. ep. 5. Icu

INDEX

5. seu *Cornelii*, oppidum Lingonum ad viam Flaminiam, dictum a L. Cornelio Sulla.
- Forum Gallorum*, ad Div. X. ep. 30. oppidum in Gallia Cispadana in via Aenilia.
- Forum Julii*, ep. 17. ad Div. lib. X. colonia Julii Caesaris in Gallia Narbonensi.
- Forum Voconii*, ad Div. X. ep. 17. oppidum Gallie Narbonensis prope stumen Argentæum.
- Fregellæ*, oppidum Volscorum in Latio ad ripam Liris, unde *Fregellani* & *Fregellanus ager*.
- Fretense mare*, ad Att. X. 7. est fretum inter Italiam & Siciliam. v. Turneb. Adv. XVIII. 10. Nam *fretum nostrum* ἐξ ὧν dicitur pro Siculo ap. Flor. I. 26. extr. Cic. ad Att. II. 1. ad q. lv. Grævium. item Interpr. ad Cæs. B. C. I. 26.
- Frusinus*, ad Att. XI. 4. prædium non procul a *Frusino*, Latii oppido.
- Fulginas*, Fragm. Or. II. pro L. Varen, a *Fulgino* oppidulo in Umbria ad Tiniam amnem.
- Fundanus*, Or. de leg. Agrar. II. 25. ager circum *Fundos*, ad Att. XIV. 6. oppidum Latii novi, inter Tarracinam & Formias situm. Ab eo & *lacus Fundanus*.
- G.
- Gabina* vicinitas, pro Plancio 9, a *Gabiis* oppido Latii, fere medio inter Romam & Præneste loco.
- Gades*, Insula cum oppido ejusdem nominis, in Hispania Batica, ad ostium fluvii Batis, quod oppidum celeberrimum portum habet, hodie *Cadix*, inde *Gaditanus*.
- Galatæ*, populi Phrygiæ confines, cujus olim pars fuit *Galatia*. A Gallis postea occupata est, quibus dein & Græci admixti sunt, unde & *Gallo-Græci* dicuntur.
- Gallicanus saltus*, Or. pro Quinct. 25.
- Gallicus ager*, Brut. 14. Varr. l. 2. de R. R. c. 2. *Ager Gallicus Romanus vocatur, qui virisimilis Ariminum datus est, ultra agrum Picenum*. Sic autem dictus est ager iste, quod inde expulsi sunt Galli Senones, atque sic capiendum vocabulum, ubi Gallicus Picenusque junguntur, ut sit Catil. II. aliquoties. Itaque ap. Cæs. B. C. I. 29. ubi *Gallia Picenumque* junguntur, eodem modo intelligendum Galliarum nomen.
- Gallinaria Sylva*, ad Div. IX. 23. in Campania inter ostia Vulturini & Linterni juxta litus.
- Gargettius*, ad Div. XV. 16. a Gargetto ὄρυγος l. pago Atheniensi.
- Gaurus mons*, Or. de lege Agrar. II. 14. in Campania, vino nobilis. Montes continui sunt, quorum occidentalis pars *Gaurus*, orientalis *Mussicus*, septentrionalis *Falerinus* dicitur: v. Flor. I. 16. & ibi Intt. *Gauranis saltus* memorantur ap. Flor. II. 6. 28. ad q. lv. Grævium.
- Gedusanus ager*, Or. de Leg. Agrar. II. 19. memoratur inter loca a P. Servilio Isaurico sub imperio

GEOGRAPHICVS.

- una Regn. redacta. Grævia cor-
rupta vox videtur.*
- Gelasus*, in Verr. L. IV. 23. Verr.
L. III. 43. ab oppido *Gela* Sici-
liæ, juxta fluvium, qui *Gelas*
dicitur.
- Germala*, ad Att. IV. 3. mons &
pars urbis Romæ.
- Gese*, ad Attic. IX. 10. populi
Thraciæ Daciæ vicinæ.
- Gortynus*, Phil. III. 5, a Gortyna,
Cretæ urbe.
- Græcia Magna*, pars inferioris
Italici, a Colonis Græcorum
occupata. de ejus terminis, &
nominis ratione vid. Cellar. G.
A. T. I. p. 512.
- Græcofasti*, ad Qu. Fr. II. 1. lo-
cus Romæ in foro ante curiam,
ubi legati externorum popu-
lorum & regum consistere so-
lebant & expectare, donec re-
sponsa acciperent a senatu. v.
Varro de L. L. IV. 32. Coeli-
us Rhodigin. X. 5. aliique lau-
dant Cortio ad Sall. Catil. c. 40.
- Gyarus*, ad Att. V. 12. asperissima
insula in Ægeo.
- Gysbeum*, de Off. III. 4. navale
Spartanorum.
- H.
- Hals*, ad Div. VII. ep. 20. flumen
in Lucania.
- Halsæ*, in Verr. Lib. II. 7. oppi-
dum Siciliæ; unde *Halsini*,
qui sæpe in Verrinis memo-
rantur.
- Halentinus*, in Verr. lib. III. 43.
pro quo est in Græviana *Alen-
tinus*; quod sic esse in numis
ostendere viri docti. Est autem
ab *Alento* vel *Aluntio* op-
pido maritimo inter Lily-
- beum & Pelorin. Sed
idem tamen Grævius L. IV. 23.
reliquit: *Haluntinus*. Sed hu-
jusmodi negligentie exempla
plura sunt in Græviana. Cui
enim non in hoc genere hujus-
modi quid accidia?
- Halicarnassus*, princeps urbs
Cariz.
- Halicynses*, in Ver. lib. II. 33. ab
Halicis oppido Sicilia Lily-
bæum versus.
- Haluntinus*, in Verr. lib. IV. 23.
v. *Halentinus*.
- Halys*, de Div. II. 56. fluvius Pa-
phlagoniæ.
- Hædus*, ad Div. lib. VII. ep. 10. v.
Hædus.
- Helis, etis*, ad Att. XVI. 7. fluvius
nobilis prope Velsam. vid.
ad Div. VII. 20. ubi *Ha-
les* appellatur.
- Heliopolis*, de Nat. Deor. III. 21.
urbs Ægypti.
- Hellepontus*, fretum Europam
ab Asia dividens. Dicitur etiam
de tota ista Asia parte, quæ est
ad Hellepontum. Hinc in
Verr. I. 24. Lampſacum Hel-
lesponti oppidum dicitur. ad
Div. XIII. 53. Pariana civitas
in Helleponto. Et in Hiero-
clis Synecdemo, Helleponti
provinciæ Consulæris, caput
dicitur, *Cyzicus* p. 561.
- Hemonis*, ad Att. VIII. 15. loci no-
men esset, si locus sanus esset.
sed sine dubio in hac voce cor-
ruptus est. Grævius legit: *ad
Chaoniam fugam intendis*, in
qua prædia Atticus habebat;
quæ lætio sensum certe com-
modum habet.

INDEX

- Hera*, ad Att. II. 1. urbs Siciliae, quæ & *Hybla* notiori nomine dicitur.
- Heraclea*, in Verr. lib. II. 50. oppidum Siciliae, circa ostium fluvii Halyci. a qua dicuntur *Heraclenses*, in Verr. lib. III. 43.
- Heracleote*, ad Div. XIII. ep. 56. incolæ urbis Heracleæ in Caria.
- Herbita*, in Verr. III. 38. oppidum Siciliae mediterraneæ ad Herizos montes, unde *Herbitenses*, in Verr. lib. II. 64. & aliis locis.
- Herculanum* s. *Herculaneum*, ad Att. VII. 3. oppidum non procul Pompeji. Gr. *Ἡράκλειον*, a quo dicitur
- Herculanea via*, de leg. Agr. II. 14. inter lacum Lucrinum & mare in Campania, via multarum deliciarum.
- Herculanensis*, ad Div. IX. ep. 25. ab eodem oppido.
- Hernici*, populi Latii.
- Hierosolymarius*, ad Att. II. 9. per jocum Pompejus dicitur, ab Hierosolymis captis.
- Himera*, in Verr. IV. 33. urbs & fluvius Siciliae.
- Hirpini*, de Div. I. 36. populi Italiae.
- Hispalis*, ad Div. X. 32. Hispaniæ Bæticæ urbs, hodie *Sevilla*.
- Hispaniensis*, de Nat. D. III. 10.
- Hister*, fluvius, Orator. 45. Danubii ea pars, quæ in Illyrico est.
- Hyblensis*, in Verr. III. 43. ab *Hybla* urbe. Sed tres *Hyblæ* sunt. *Major* prope Centuripam, quæ & *Megara* dicitur, unde *Hyblææ apes*, & *minor*, quæ & *Hera* dicitur, de qua Cicero loquitur, non satis capio. Forte de magna. Nam minorem ipse *Heraeus* appellat ad Att. II. 1. & minorem *Megaridem* in Verr. V. 25.
- Hydrus*, *antis*, ad Att. XV. 21. XVI. 5. urbs Calabriae cum portu, unde trajetibus brevissimus in Græciam. dicitur etiam *Hydruntum*.
- Hymettus*, de Fin. B. II. 34. mons Atticæ clarissimus, optimo melle & marmore nobilis.
- Hypanis*, Tusc. Qu. I. 39. fluvius in regione ad Bosporum Cimmerium.
- Hyperborei*, de N. D. III. 23. populi Sauromatiæ maxime boreales.
- Hyrcania*, regio in Asia majori, ad mare Hyrcanium s. Caspium.

J.

- Jankulum*, de leg. Agr. II. 5. mons, in quo Romæ pars posita.
- Japides*, pro Balbo 14. sunt populi *Japidæ* in ora Italiae maritima, cum ex Illyride in Italiam veniunt.
- Ionium*, caput Lycaoniæ.
- Idæa*, de Leg. II. 9. ab *Ida*, notissimo monte Phrygiæ.
- Iguvium*, ad Att. VII. 13. oppidum Umbriæ ad viam Flaminiam; hodie *Eugubium*, *Gubio*. v. Manut. ad hunc locum. Oudend. ad Cæf. B. C. I. 12.
- Illyricum*, pro L. Man. 12. regio

GEOGRAPHICVS.

gō mari Adriatico adjacens;
Italiæ opposita.

Imacharenfis, in Verr. III. 42.
ab *Imachara* f. *Machara*, Sici-
tiæ oppido, Herbitam versus.

Inalpmi, ad Div. XI. 4. populi,
qui in Alpibus habitant.

Indus, de Nat. Deor. II. 52. flu-
vius in India.

Infabres; pro Balb. 14. populi
Galliæ Cispadanæ.

Intermelium, ad Div. VIII. 14.
urbs citra Alpes. Plin. III. 5.

Interramna f. *Interramna*, quod
est ap. Frontinum, urbs Um-
briae.

Ionia, regio Asiæ minoris.

Ionium mare, de Orat. III. 19.
est inter Italiam & Græciam.

Irrum fundus, Agr. III. 2. *Hir-
pinus*.

Issuri, ad Div. XV. 2. populi
Isturiæ.

Istaurici, ad Att. V. 21. ab *Istau-
ria*, quæ est regio, interje-
cta Pisidiæ, Pamphyliæ, Ci-
liciæ & Lycaoniæ.

Istara, ad Div. X. 18. flumen Gal-
liæ Transalpinae.

Issar, ad Att. V. 20. Urbs Cili-
ciæ ad Pinarum amnem &
sinum Issicum, qui ab ipsa
urbe nomen tulit.

Isthaca, insula Vlyssis ad Leuca-
diam peninsulam in mari Io-
nio sita.

Ithyrei & Isuræi, Phil. XIII. 8.
sunt populi Syriæ artis sagit-
tariæ periti, ex quibus servi
gladiatores &c.

Jaturna, pro Cluent. 38. lacus
vel fons, in Italia salubris
juxta Numicum amnem.

L.

Labici, de leg. Agrar. II. 35.
oppidum Latii, quod & *La-
bicum* dicitur, a qua via *La-
bicana* XV. m. p. ab urbe.

Labitanum, Paradox. VI. 3. ager
ad *Labicos* oppidum.

Laconicum, ad Att. IV. 10. su-
datorium in balneis, in hæmi-
sphærium ædificatum, quo ute-
bantur crudi. Inventum est
hoc genus a Lacedæmonis:
inde nomen. v. Intt. ad Vi-
truv. V. 10.

Lacena, Tusc. Qu. I. 42. femi-
na Lacedæmonia ut *Laco* de
viris.

Lampsacum, in Verr. I. 24. urbs
Myssiæ f. Hellepontii. Nam
Cicero: *Lampsacum est urbs
in Helleponro*. Hellepontus
autem complectitur etiam
Myssiam. v. *Hellepontus*.

Lampsaceni, in Verr. I. 24. &c.

Lanuvium, pro Muren. 41. op-
pidum Latii; municipium,
cultu Junonis Sospitæ celebre.

Lanuvini, de Nat. D. I. 29.

Lanuvinum, de Divin. I. 36.
ager, qui est circa Lanuvium.

Lanuvium, ad Att. IX. 9. præ-
dium in agro Lanuvino.

Laodicea, ad Att. V. 15. quæ &
Laudicea, ut *Laodicensi* & *Lau-
dicent*, dicitur; urbs Phry-
giæ majoris, ad fluvium Ly-
cum, non procul ab Apa-
mea. de hac capiendus est
Cicero, quoties de Laodicea
provinciae suæ attributa loqui-
tur.

Lapithæ, in Pison. 10. In Thes-
salia pop. fabulis celebrati.

INDEX

- Lavinium**, ad Att. IV. 12. VII. 13. VIII. 13. municipium ad fines Apuliz in Ferentanis, ad dexteram Tiferni ripam.
Inde
- Lavinus**, Or. pro Cluent. 6. & **Lavinias**, pro Cluent. 5.
- Laserium**, ad Att. X. 1. fundus Q. Ciceronis in Arpinati agro. conf. IV. 7. ad Q. Fr. III. 1.
- Latiaris**, pro Milon. 31. cognomen Iovis, qui Latio præsidet, in Latio colitur: pro quo scribunt alii: *Latialis*. sed in Gronov. refertur ad montem; quod merito reprehendit Grævius. Mons enim, de quo ibi sermo, est *Albanus*, non *Latiaris*.
- Larini**, populi Italiæ, incolæ Latii.
- Lasinenses**, de Harusp. Resp. 28. fidem.
- Lasmus**, Tusc. I. 38. mons Cariz, in quo Endymion obdormivit.
- Lavernium**, ad Att. VII. 8. nomen loci aut fani a *Laverna* Dea dicti. Sed hæc est lectio Grævianæ editionis, quam vulgati codd. habent, Junius, Popma, alique probant. Sed in Gronoviana est L. Avernus, quod Bosius interpretabatur *Lacus Avernus*; si modo Lacus Avernus esset propinquus Formis, quod sequentia verba postulant.
- Lavicanus**, pro Planc. 9, ab Lavico. v. *Labici*.
- Laurentum**, oppidum Latii.
- Lebadia**, de Divin. I. 33. urbs Bootiæ; ad quam sancta & antrum Trophonii.
- Leagus**, insula Græca in mariægeæo.
- Leanius Saxum**, de Fin. B. II. 29.
- Lenonia** tribus, Planc. 16.
- Leocorion** de Nat. D. III. 19. templum Athenis. v. Suidas in *λεωκόριον*, in primis Aelian. V. H. XII. 28.
- Leonaticum**, de Nat. Deor. III. 19. videtur a Cicerone factum vocabulum, ut *λεωκόριον* exprimeret; pro quo Lambinus: *Leo nasurum*, conjiciebat, probante nuper Bobierio.
- Leontini**, in Verr. II. 66. urbs Siciliæ in ora maris Siculi inter Catanam & Syracusam dicitur & *Leontium*, a qua dicitur
- Leontinus campus**, Philip. II. 17. publicus populi Romani, mire fertilis, qui propterea æque ac Campanus a Cicerone inter patrimonium reip. Rom. refertur.
- Leontinus ager**, de Div. I. 33.
- Lepreon & Lepreos**, ad Att. VI. 2. urbem maritimam Arcadiæ esse censuit Dicaarchus in libris: de descensu in Trophonii antrum. Sed est urbs maritima Achajæ. Arcadia est mediterranea, pro *Arcadia* legendum suspicarer *Achajæ*, nisi Pausanias quoque L. I. c. 5. referret, nonnullos *Lepreon* ad Arcadiam referre, cum sit Elidis. Achajæ & Elis confines sunt, itaque facile eadem urbs ab aliis ad Achajam, ab aliis ad Elidem refertur potuit.
- Lej sin,*

GEOGRAPHICVS.

Leptis, in Verr. V. 59. duplex Leptis est, altera *magna*, prope Syrtim maiorem, altera *minor*, prope Adrumetum. De qua l. c. sermo fit; conjectura colligendum. Civis Rom. dicitur Lepti negotiatus esse. Fuit ergo ea Leptis in provincia Rom. Atqui Leptis est inter Adrumetum & Tisdrum, qui sunt conventus Rom. ap. Hirtium de bello Africo. Ideoque in hanc mihi convenire videtur. Memoratur eadem Leptis minor ap. Hirt. l. c. c. 7. & libera civitas appellatur. Sed in ea licebat negotiari.

Lesbians, Tusc. Qu. l. 31. incolæ insulæ Lesbi.

Letini, in Verr. III. 43. Nulli sunt, quod constat, in Sicilia *Letini*. Itaque docti conjectere legendum *Ferini*. conf. Harduin. ad Plin. III. 8. Legi etiam posset *Nerini*, qui ipsi Ciceroni in Verrinis memorantur.

Leucadia, Tusc. Qu. IV. 34. peninsula Acarnaniz.

Leucas, Tusc. Qu. IV. 18. promontorium peninsulae Leucadiæ; sed vid. *Leucata*.

Leucas ad Div. XVI. ep. I. oppidum ejusdem peninsulae.

Leuceata, ad Att. V. 9. celebre Leucadiæ promontorium, unde amoribus irrotati se precipitare solebant in mare, ut amore liberarentur. conf. Tusc. IV. 18. & ibi Davium. qui ostendit, non esse legendum *Leucade* sed *Leuceata*.

Leucopetra Tarentinorum, ad Att. XVI. 6. ignota est Geographis. *Leucopetra* autem *Rheginorum* e Ciceronis Phil. I. 3. & ad Att. XVI. 7. nota, unde Cluverius in Ital. Vet. pro *Tarentinorum* legebat *Rheginorum*. Alii aliter hunc locum tentarunt.

Leusstra, Tusc. Qu. l. 46. oppidum Boeotiz, ad quam celebrem victoriam a Spartanis Thebani, ductu Epaminondæ, retulerunt; unde *Leustrius*. v. c. ad Att. VI. 1.

Libya, regio Africae.

Ligur, e Liguria Galliz Cisalpinæ. *Ligusticum bellum*, de Nat. D. II. 23. a Liguribus, quibuscum gestum est.

Lilybæum, promontorium Siciliae, unde

Lilybatanus, Div. in Cæcil. 17.

Lindus, urbs insulæ Rhodi.

Linternus, de leg. Agrar. II. 26. ab *Linterno*, oppido Campaniz, s. *Literno*. unde *Linterninum* s. *Literninum* pradium, ad Att. X. 13.

Liparenfis, in Verr. III. 37. a Lipara insula, quæ & urbem hoc nomine habet, principe insularum inter Siciliam & Italiam medio mari positarum, quæ dicuntur Acoliz, eademque Vulcaniz & Liparæz.

Liris, amnis Latii.

Literninum, v. *Linterninum*.

Locvi, ad Att. VI. 1. urbs in Bruttia, ad sinum, qui ab urbe

INDEX

urbe *Lacronsi* dicitur; Nobilitata legislatore Zaleuco.
Lacri, de Nat. D. II. 2. populus.
Laca, ad Div. I. 9. oppidum Etruriae.
Lucani agri, Phil. XIII. 5. in Magna Graecia, aut certe confines ei; nam non convenit inter auctores, utrum Lucania sit Magnae Graeciae nec ne.
Lucani, Tusc. Qu. I. 37. populi.
Lucejam, pro Deiot. 6. castellum Deiotari in Galatia.
Lucejum castellum, Deiot. 6. regis Deiotarii in Galatia.
Lucense municipium, ad Div. XIII. ep. 13. est *Luca*, quod municipium & colonia in Etruria erat.
Luceria, ad Div. XV. ep. 15. ad Att. VII. 12. oppidum Apuliz, infra Teanum, ad fluvium Cerbakum; colonia Romanorum.
Lucretinus, ad Att. VII. 11. a *Lucreo* vel *Lucretio* in Sabinis, ubi Atticus pradium habebat, Horatius *Lucretilem* appellat.
Lucretius lacus, ad Att. XIV. 16. in Campania.
Lucrinenses, ad Att. IV. 10. ostreae; quae in lacu Lucrino capiuntur.
Lupercal, ad Div. VII. 20. Locus Pani sacer.
Lusitania, pars Hispaniae veteris, cuius populi *Lusitani*.
Lusus, de Nat. D. III. 22. fluvius Arcadiae, a Cellario omisus. Eum describit Pausan. in Arcadic. c. 28. qui circa fontes ita appellari dicit, quod

Jupiter recens natus in eo latus sit, qua vero longius a fonte recedat, *Gortynium* ab urbe *Gortyna* appellari.

Lycaonia, ad Att. V. 15. regio Asiae inter Ciliciam, Pisidiam, Pamphyliam, & Cappadociam; unde *Lycaones* dicuntur.
Loccum, de Orat. I. 21. locus Athenis, in quo Peripatus Aristotelis erat.

Lycia, regio Asiae minoris, ad mare mediterraneum, Cariae & Pamphyliam interjecta, unde *Lyci*.

Lydia, regio Asiae minoris versus mare Aegeum, inter Ioniā, Aeoliā & Phrygiā magnā, unde dicuntur *Lydi* populi, pro Flac. 2. & *Lydius*, de Div. I. 12.

M.

Macedonia, *Macedones*.

Macharensis, in Verr. III. 18. 2. *Machara*. vid. *Imachara*.

Malea, ad Div. IV. ep. 12. promontorium Laconiae.

Mamertini, in Verr. L. II. 5. populi Siciliae, Messanae incolae, quae civitas *Mamertina* l. c. vocatur, Mamertini olim Campaniae populi fuere, sed Messanam deinde occuparunt.

Mantineae, de Fin. B. II. 30. urbs Arcadiae.

Marathon, urbs Attica prope mare Euboicum, ad quam nobilem victoriam Miltiade duce Athenienses consecuti sunt.

Marathonius saurus, Tusc. Qu. IV. 22. a Theseo comprehensus. v. *Plut.* in Theseo. *Qvid.* Met. VII. 433a.

Maris,

GEOGRAPHICVS.

Mars, populi Latii, a quibus Italicum s. sociale bellum *Marsicum* de Div. I. 44. dicitur, quod ejus præcipui auctores fuerunt.

Martius campus, locus patens prope Tiberim, in quo comitia populi Romani habebantur. Marti consecratus est a Bruto, ne Tarquinio, cujus agri fuerant, reddi posset.

Martini, Or. pro Cluent. 69. populi Campaniæ ad mare Adrianum, Ferentanis & Palignis confines.

Massicus, vino nobilis mons Campaniæ. v. *Gaurus*.

Massilia, urbs nobilis in Gallia Narbonensi, hodie *Marseille*. quamquam Vossius ad Melam p. 477. docet Massiliam veterem non sitam fuisse, ubi hodierna est, sed longe ab ea ad promontorium, ubi & nunc ejus rudera sint, & sæpe nuni effodiantur.

Mauritania, pars Africæ maritima.

Mauri, ad Div. X. ep. 30. incolæ Mauritaniæ.

Mecia, ad Att. IV. 15. tribus pop. Rom. al. *Metia*.

Meotis, palus s. lacus in Sarmatia ultra Isthmum Tauricum.

Medi, populi Asiæ majoris.

Megara, urbs Megaridis Atticæ confinis, atque adeo ejus, ex veterum nonnullorum sententia, pars.

Megaritis, in Verr. lib. V. 25. urbs Siciliae prope Syracusas

ad mare, quæ & *Hyblaninus* dicitur.

Megarici, Acad. IV. 42. philo-
sophi ex Euclidis schola.

Megarica signa, ad Att. I. 8. id est, Megaris e lapide, qui ibi nascitur, elaborata. Statuæ Megaricæ valde celebres, vid. Corrad. ad h. l. & Junium.

Melisa, insula maris Siculi, quæ hodie *Malta* dicitur.

Melissenis Vestii, Verr. II. 72.

Menenii, in Verr. lib. III. 43. incolæ oppidi Siciliae *Mena* dicti, quod subjacebat lacui Palicorum.

Messana, urbs Siciliae ad fretum posita, quæ & *Mamertina* civitas dicitur in Verrinis.

Mesopotamia, regio Asiæ majoris inter Euphratem & Tigridem.

Metapontus, de Fin. B. V. 2. urbs Magnæ Græciæ prima a Tarento ad mare sita.

Mesbymeus, Tusc. Qu. II. 27. a *Mesbyma*, urbe insulæ Lesbii, cujus vites & uva celebrantur apud Virgilium.

Mileus, urbs Ioniz, a qua Milesii. Celebrantur etiam ap. Ciceronem in Verrinis *lanæ Milesiæ*.

Milyadum Commune, in Verr. I. 38. regiuncula & urbs in Lycia ad Taurum montem.

Minturna, oppidum in Auruncis in confinio Campaniæ & Latii ad Liris. ostia, unde

Minurnæuset.

Minucia via, ad Att. IX. 6. Roma a porta Minucia Brundisium ferebat, ut Appia, sed

INDEX

- alio tractu, nempe per Sabi-
 nos, strata a L. Minucio eo,
 de quo ap. Liv. IV. 16. v.
 Intt. ad Horat. Ep. I. 17.
Misenum, promontorium, portus
 & oppidum Campanie.
Mixylene & *Myrikea*, nama-urum-
 que rectum esse docet Voss.
 ad Melam p. 502. urbs Lesbi.
Molessi, populi Epiri.
Mons Sacer, post Anienem in Sa-
 binis, ita dictus a *legibus sa-*
cratis, v. Ind. Legg. in *sacra-*
ta Legg.
Mopsus, ad Div. III. ep. 8.
 μῶψ (regis Argivorum) *isia*,
 oppidum Cilicis, ad Pyramum
 amnem prope mare.
Mulsus pons, ad Att. XIII. 33.
 qui Tiberim jungit, prope
 Romam.
Murgenis *ager*, in Verr. III.
 18, qui est ad *Murgenium*,
 oppidum Siciliæ, supra osti-
 um Sinathi, prope mare.
Murina, oppidum Gallie Cispä-
 danæ.
Murycensis, in Verr. lib. III. 43.
 a *Murica* Sicil. oppido. & *Mu-*
sicensis, alii *Murycensis*, v. Har-
 duin. ad Plin. III. 8. Græv. ad
 l. c. In Anon. Ravennate I.
 V. p. m. 804. est: *Musaca*.
Myconenses, a *Myconis* in Argolide.
Mylasa, Phil. V. 7. urbs Caris;
 unde
Mylasæ, ad Div. XIII. ep. 56.
 Hæc est urbs, in quam cum
 Stratonicus venisset, propter
 templorum multitudinem cla-
 mavit: *audite templo*. Per
 simplex & scribendum de-
 fendit Cel. Wessd. ad Hiero-
 clem p. 688.
Myndus, oppidum Carie.
Myndenses, ejus cives.
Myrina, ad Div. V. ep. 20. urbs
 Acolis.
Myria, regio Asiæ min. ad mare
 Aegeum & Hellespontum;
 unde
Myrorum gens, Or. pro Flacco 3.

N.

- Narbo*, caput Gallie Narbonensis.
Nar, ad Att. IV. 15. fluvius Lu-
 canie prope lacum Velinum.
Narona, ad Div. V. ep. 9. 10.
 oppidum Dalmatiae, in Græv.
 Cod. erat *Narbona*. Et hoc
 Scaliger ad Eusebium Plinio,
 Itinerarius restituere volebat,
 quod etiam vulgatas Ptolemæi
 edd. obsidet. Sed rectum est
Nerona, quod etiam H. Suri-
 ta Ptolemæo restituit ad Itin.
 Ant. p. 338. ed. noviss. ad
 q. l. vid. etiam Wesselin-
 gium.
Neapolis, Campanie oppidum.
Neapolitanum Pompeji, ad Att.
 VII. 2.
Neapolis, Verr. IV. 53. pars Sy-
 racularum novissima.
Nemæus leo, Tusc. Qu. IV. 22. a
 Nemea loco in Argolide.
Nemorensis, ad Att. VI. 1. intelli-
 ge *ager* Lucus erat in agro
 Aricino Dianæ sacer; ei adja-
 centem agrum, Nemoresan
 dicebant.
Nemus, ad Att. XV. 4. lucus
 Dianæ sacer in agro Arici-
 no.

Ner.

GEOGRAPHICVS.

Niverni, populi Galliz e Cesare noti.

Nisus, ad Att. XVI. 1. insula Campaniz obiecta, in qua Lucullus filius villam habebat.

Nesum, in Verr. lib. IV. 26. oppidum Siciliz.

Nerini & *Nesimenses*, in Verr. lib. V. 51. in Verr. lib. II. 64.

Nicaea, ad Att. XIV. 1. urbs Liguriz prope mare.

Nicaenses, ad Div. XIII. ep. 51. incolæ urbis Nicææ in Bithynia.

Nilus, fluvius Aegypti.

Nola, urbs in Campania. unde

Nolanis, &

Nolanus ager, item;

Nolanum, prædium prope Nola, ad Att. XIII. 8.

Norcestis, Fragm. Or. XVII. pro M. Aem. Scauro, p. 10. 3.

Nora, oppido Sardiniz.

Novæ, de Orat. II. 66. sc. tabernæ argentariorum in foro Rom. exornatæ sculpis Cimbriorum, ut *Peteres* Samnitium, Livius IX. 40.

Novocamenses, ad Div. XIII. ep. 35. incolæ oppidi Novi Comi in Insubria ad lacum Larinum.

Nuceria, de leg. Agr. II. 31. est oppidum Campaniz, quod Itin. Ant. XVI. m. p. a Nola abesse dicit. Ceterum plures esse Nucerias ad l. e. observat Surina.

Numancia, urbs Hispaniz Tarraconensis nobilis.

Numantianum fadus, de Fin. R. II. 17.

Nysæi, ad Div. XIII. ep. 64. incolæ

oppidi *Nysæ* in Macedonia Lydia.

O.

Oericulana villa, pro Milon. 24. ad Oriculum oppidum in Umbria cis Apenninum.

Oeta, mons inter Thessaliam & Macedoniam; unde *Oetanti Olbia*, ad Qu. Fr. II. 7. urbs Sardiniz.

Olbienfis, ad Qu. Fr. II. 3. sc. epistola, i. e. Olbia scripta. Nam de ea ibi sermonem esse ex ipsa epistola facile intelligitur.

Olympeni, ab *Olympa* urbe Pamphyliæ, a P. Servilio Isaurico capta. Agr. I. 2. II. 19.

Olympia, de Orat. III. 32. ad Att. XIII. 30. urbs Elisidis in Peloponneso juxta Alpheum in Pisæo agro, celebris ludis Olympicis.

Olympus, de Div. I. 12. &c. mons inter Thessaliam & Macedoniam.

Onabesmites, ad Att. VII. 2. ventus ab Onchesino Epiri portu flans.

Opus, ad Att. VI. 2. urbs Locridis, metropolis *Opuntiorum*.

Orestis, Har. Resp. 16. pars Macedoniz libera.

Orindicus ager, de leg. Agr. II. 19. sc. potius *Orondicus* aut

Orondius, ab *Oronda*, urbe inter Pisidiam & Isauriam,

Oropus, ad Att. XII. 23. urbs Bæotiz in finibus Atticæ.

Ostia, celebris colonia ad ostium Tiberis.

INDEX

Ofiensis provincia, pro Mur. 8. quaestoria.

Ofiense incommodum, pro L. Man. 12. est, quod experti Rom. sunt, cum ad Ostiam classis Rom. a piratis capta & oppressa est.

P.

Pachynum, in Verr. V. 34. promontorium Siciliae.

Pestum, ad Att. XI. 17. urbs Lucaniae, Gr. *Possidonia*, a qua sinus *Pestanus* dicitur, ad Att. XVI. 6. *Pastana praefectura* memoratur ap. Front. de Colon. p. 109.

Palatinum, mons unus ex his, in quibus extructa est Roma: mons *Palatinus*.

Palatina, tribus populi Romani urbana.

Palatina Balneae, pro Rosc. Amer. 7. quia fuere ad Palatinum montem vel in monte.

Πάλλος, ad Div. XII. ep. 13. oppidum prope Laodiceam.

Pamphylia, regio Asiae minoris ad mare mediterraneum (unde mare *Pamphylium* ejus pars, quae Pamphyliam alluit, dicitur) inter Lyciam & Ciliciam.

Panormitani, cives urbis *Panormi*.

Panormus, urbs Siciliae celebris & portus in parte occidentali.

Paphlagonia, regio Asiae min. ad Pontum Euxinum inter Bithyniam & Pontum.

Paphus, urbs Cypri notissima propter cultum Veneris, quae inde *Paphia*.

Pariana civitas, ad Div. XIII.

ep. 33. *Parion* in Hellespontu, urbs.

Parma, urbs Galliae Cispadanae, unde *Parmenses*.

Parthi, populi Persiae, ultra Euphratem.

Parthini, in Pison. 40. populi in Illyrico.

Patavani, pro Flacc. 32. urbem *Patara* in Lycia cives.

Patra, urbs notissima Achajae.

Pedannum, ad Att. IX. 18. praedium in agro Pedano. h. e. prope *Pedum*, oppidum inter Praeneste, Tibur & Tusculum.

Pelaggi, populi Graeciae.

Pelignus, e Pelignis, pop. Italiae, Maris, Marrucinis & Ferentanis confus.

Pelion nemus, ad Heron. II. 22. in monte Pelio in Thessalia.

Pelius mons, de fat. 19.

Pella, ad Att. III. 8. caput Macedoniarum, unde reges Macedoniarum, Philippus & Alexander *Pellaei* dicti. Philippum Demosthenes de Corona contemtus causa appellat *ὁ πᾶλλῃ τραφεύρα*, & cum contemptu de ea urbe loquitur. de qua re vid. Wesseling. ad Ant. Itin. p. 319.

Peloponnesus, magna peninsula, reliquae Graeciae Isthmo Corinthio adhaerens.

Pelorum, promontorium ad Siciliae fretum.

Pentelicus, ad Att. I. 8. Hermes Pentelicus, est statua ejus generis, quod *Hermas* vocabant, facta e marmore, quod praestantissimum e monte Atticae Pentelico, auctore Pausanias.

GEOGRAPHICVS:

- finis* L. I. 19. 32. VII. 23. 25. 26. excidebatur, inventore *Byze Naxia*. Pentelici marmoris mentio est etiam ap. Strabonem L. IX. p. 619. ed. Almelov. & apud Plutarchum in Valerio Publicola. p. 105. ed. Wechel.
- Perga*, urbs Pamphyliæ.
- Pergamus*, urbs Myfiæ majoris celeberrima; unde *Pergamoni*.
- Perrhabia*, in Pison. 40. pars Thessaliæ; alii tamen ad Macedoniam, item ad Aetoliam referunt.
- Perfice*, ad Att. XV. 9. porticus celeberrima Lacedæmone fuit, quæ hoc nomine appellabatur, quod e manubiis Persarum ædificata erat. Vitruv. I. 2. Ad hanc alludens Brutus in villa Lanuvina porticum Persicem appellabat. v. *Eurotas*.
- Pessinus*, urbs Gallo-Græciæ s. Galatiæ, unde *Pessinuntius*.
- Petrini*, in Verr. III. 39. Petrar oppidi in Sicilia cives.
- Petrinum*, ad Div. VI. 19. prædium a vico Petrino, qui fuit in agro Sinuessano.
- Phæaces*, Br. 18. populi Corycæ molliissimi; quorum mollietatem jam Homerus in Odysseæ celebravit.
- Phalerens*, est cognomen Demetrii rhetoris, a pago Attico, in quo natus erat.
- Pharsalicus*, a Pharsalo Thessaliæ urbe.
- Phaselis*, urbs ultima Lyciæ, ad fines Pamphyliæ.
- Phaselisæ*, de leg. Agrar. II. 18. incolæ urbis Phaselidorum.
- Pheneata*, de Nat. D. III. 22. a *Pheneæ*, oppido Arcadiæ.
- Phera*, de Divin. I. 25. urbs Thessaliæ; unde
- Pherei*, de Invent. II. 49.
- Philometum* s. *Philometrum*, ad Att. V. 20. ad Div. III. ep. 8. in Verr. III. 83. urbs Phrygiæ majoris,
- Philomelienses*, in Verr. III. 83.
- Phintia*, in Verr. III. 83. oppidum Siciliæ.
- Phlius*, ad Att. VI. 2. urbs Achaïæ, unde *Pbliasii* & *Pbliuntii*. Sed illud tamen usitatus Tusc. IV. 3.
- Phocii*, in Pison. 40. populi *Phocidis*.
- Phanice*, Acad. IV. 20. pars Syriæ; etsi interdum ab ea distinguatur propter nobilitatem & magnitudinem. Phil. XI. 14. Cellarius alique negant latinum esse: *Phœnicia* Cl. Schwarz adduxit contra locum Varronis de L. L. IV. 6. Sed etiam de Fin. IV. 20. editiones quædam habent *Phœnicia*. In Gronoviana autem est: *e Phœnica* pro: *e Phœnice*, quod utrumque recte dici potest. Nam multæ voces apud Latinos & Græcam & Latinam formam habent. Sic *Penelope* & *Penelopa*, *Circe*, *Circa*. v. Voss. de Anal. II. 2. Librarii, qui hoc nesciebant, *e phœnica* fecere *poetica*, unde *Manusius* fecit *phœnicia*, quem deinde alii secuti sunt.
- Phryges*, populi Asiæ minoris.
- Phrygia*, regio Asiæ min. ad Helles.

INDEX

- Helleſpontum & Aegeum** *Pollentia*, ad Div. XI. ep. 13 *Phſ.* XI. 6. oppidum Liguriae ſupra Albam, haud procul Tanari ac Sturæ confluentibus.
- Hybria**, urbs Phthiotidis, Theſſaliae partis.
- Phſiota**, Tuſc. Q. I. 10.
- Hyconus ager**, in Italia, Vmbriae confiniſ.
- Picens ager**, de Senect. 4. v. Græv. & viros doctos ad Flor. I. 19. Nempe non ſolum *Picens* dicitur, ſed etiam *Picensinus* & *Picens*, Ap. Frontin. de Colon. p. 142. eſt etiam *Picensis*.
- Picensis**, pro Sull. 8, ad Att. VII. 26.
- Pindeniſſe**, ad Att. V. 20. urbs Eleutheroſylicum, expugnatione Ciceronis nobilitata, quæ & *Pindeniffus* dicitur, ad Div. II. 10. Steph. & Strabo vocant *πινδενισσων*.
- Piræus**, portus Athenienſis & pagus.
- Piſaurum**, oppidum Vmbriae maritimum, quod præterlabitur fluvius cognominis *Piſaurus*.
- Piſaurenſis**, ad Att. II. 7.
- Piſidia**, regio Aſiae min. Pamphyliæ & Iſauriae confiniſ; à qua *Piſida* dicuntur.
- Placentia**, urbs Galliae Ciſalpinæ, hodie Piacenza, in confluente Padî & Trebîz, unde *Placentini*.
- Platea**, urbs Bæotiæ.
- Plutonium**, de Div. I. 36. templum Plutonis in Lydia, & quidem in pago Acharaca, qui eſt in via inter Tralles & Nyſam.
- Pœnus**, Carthaginenſis.
- Pompeja via**, in Verr. V. 66. via in Sicilia poſt urbem Meſſaniam.
- Pompejanum**, ad Att. I. 20. prædium Ciceronis in agro Pompejano, qui dicitur à Pompejæ urbe.
- Pompejanum**, ad Div. VII. ep. 3. prædium Marî prope Pompejos. ad Att. V. 2. eſt Panſæ prædium.
- Pompeji**, oppidum Campaniæ.
- Pomptinum**, prædium in agro Pomptino.
- Pomptinum**, campus Latii in Volſcis.
- Pontina**, ad Att. IV. 15. tribus pop. Rom. ruſtic.
- Pontina**, ad Att. VII. 5. eadem.
- Pontus**, regio Aſiae ad Pontum Euxinum.
- Popilia**, ad Div. VIII. 8. tribus ruſticane nomen.
- Potentia**, Har. Reſp. 28. locus in agro Piceno.
- Præneste**, oppidum Latii non procul Roma.
- Præſtus latus**, pro Mil. 27. in Etruria Græv. *Præſtus*, quod probat Cæſar. G. A.
- Priene**, Paradox. I. urbs Ioniæ.
- Privernas**, à Priverno, oppido Latii.
- Propontis**, mare inter duos freta Helleſpontum & Boſporum

GEOGRAPHICVS.

- rum Cimmerium interjectum.*
- Pyreanum*, locus Athenis, ubi bene meriti de rep. publice alebantur.
- Psolennum*, de Fin. V. 1. gymnasium Athenis.
- Psolennis*, ad Div. I. ep. 7. oppidum Aegypti Alexandriae propinquum.
- Punicanus* pro *Punicus*, pro Mur. 36. *Punica trichlinia*, humilia & vilis materiz.
- Pupinia*, Agr. II. 35. Ager Romae propinquus versus Etruriam, Livio *Pupiniensis*; a quo tribus *Pupinia* nomen habet.
- Puteoli*, locus celeberrimus in veteri historia, in Campania, hodie Pozzuolo; unde dicuntur *Puteolani*.
- Puteolanum*, ad Div. V. ep. 15. praedium in agro Puteolano.
- Pyramus*, fluvius Ciliciz.
- Pyrgensis*, de Or. II. 71, a Pyrgo Tusciae urbe.
- Pyriphlegeton*, de Nat. D. III. 17. fluvius igne ardens apud inferos.
- Q.
- Quirina*, ad Div. VIII. 8. tribus urbanae nomen.
- R.
- Ravenna*, colonia & portus ad mare Adriaticum in Gallia Cispadana.
- Reatina praefectura*, de Nat. Deor. II. 2. ab *Reate* oppido Sabinorum, amenissima urbe.
- Reatini* saepe memorantur a Cicerone.
- Recentorius, Siciliensis ager*, de lege Agr. passim. v. c. I. 4. II. 21. fuit publicus populi Rom.
- Regillus lacus*, de nat. Deor. II. 2. lacus in Latio.
- Regium vel Rbegium*, ad Att. XVI. 6. urbs & promontorium in ora maritima Bruttiorum, unde trajectus in Graeciam; unde *Rbegini*.
- Rbegium Lepidi*, ad Div. XII. 5. XI. 9. urbs Galliae Cispadanae in via Aemilia; nomen tulit ab Aemilio Lepido, qui eum C. Flaminio Consul fuit, ab ea dicuntur *Regienses*, ad Div. XIII. 7. cf. Plin. III. 15.
- Rhenus*, fluvius Germaniae.
- Rhodanus*, fluvius Galliae Transalpinz.
- Rhodus*, insula Asiatica in mediterraneo mari; celeberrima studiis eloquentiae, philosophiae & rei navalis, in qua & urbs cognominis.
- Rhosiacus*, ad Att. VI. 1. a *Rhoso* urbe Ciliciz, in sinu Ilico, celebri vasis fistilibus; unde Atticus, vasa Rhosiaca ut sibi mitteret, Ciceronem rogarat.
- Romilia*, tribus pop. Romani.
- Rosia vel Rosea*, ad Att. IV. 15. sunt campi fertilissimi agri Reatini, forte illi ipsi, qui in hac ipsa epistola *τέμνη* Reatinorum vocantur.
- Rudini*, de Orat. III. 42, incolae oppidi in Calabria Rudiarum, pro Arch. 10. *Rudius* est. Sed hic quoque Ant. Augustinus & Virgilius rescribi volent.

INDEX

volebant *Rudinus*. Aufonius quoque Ennium *Rudinum* appellavit, non *Rodium*. Item ap. Frontin de Colon. p. 127. *Rodinus*. armis Samniticis utebatur. Liv. L. IX. 40

Samnium, regio Italiae inter Volscos, Pelignos, Campanos, Apulos, Lucanos

Samarabriga, ep. 2. ad Div. lib. VII. oppidum Galliae Belgicae in Ambianis.

Samos, insula Afiatica in mari Aegeo, cum urbe ejusdem nominis, unde *Sami*. *Samia vasa*, pro Mur. 36. fictilia & vilia.

Samothebracia, insula una ex iis, quae circa Thraciam jacent.

Sardi, incolae Sardiniae, insulae in mari Ligustico.

Sardii, de Senect. 17. urbs praecipua Lydiae, a qua *Sardiani*. ad Div. XIII. 55.

Sardonius, ad Div. VII. 25. a Sardinia.

Satricum, urbs Latii antiqui ad Appiam viam.

Saxa rubra, Phil. II. 31. locus inter Cremoram & Veios.

Scantia sylva, or. Leg. Agrar. I. 1. & aliis locis: in Campania fuit publica silva pop. Rom. quam Censores pecuariis locabant.

Scepsius, Tulc. Qu. I. 24. 2 *Scepsi* Myfiae oppido.

Scylla, Syrtis ad fretum Siculum.

Seyrus, ad Att. V. 12, insula maris Aegei.

Seythus, populi Sarmatiae.

Scythia, pars Sarmatiae Europaeae.

Sebusiani, or. pro Quinct. 25. populi Galliae Lugdunensis, Aeduis & Allobrogibus interjecti, ut intelligitur ex loco Cicer. & Caes. B. G. VII. 64. Aliis dicuntur *Segusiani*: item *Sebusiani*. Hotomannus ad Caesarem

S.

Sabini, populi Italiae.

Sacra via, ad Att. IV. 3. via urbis Romae; quae nomen habet a fœdere, quod in ea inter Romulum & Tatium iustum est.

Sagra, de Nat. D. II. 2. fluvius Bruttiorum inter Locros & Cauloniam in Magna Graecia.

Saguntum, urbs Hispaniae Tarraconensis; unde *Saguntini*.

Saire, de Nat. Deor. III. 23. a Sai urbe Aegypti, & quidem in Delta.

Salamis, de Off. I. 18. una ex insulis Graecis circa Peloponnesum.

Salamis, ad Att. VI. 1. urbs Cypri.

Salaminii, ad Att. V. 21. incolae, urbis Cypriae celeberrimae quae Salamis dicitur &c. sic pro Arch. 8.

Salapini, or. de Lege Agrar. II. 27. incolae oppidi Apuliae Salapinae.

Salaria, de Nat. D. III. 5. Via a porta Collina in Sabinos, a sale dicta per eam Romam devecto.

Salentini, or. pro Rosc. Am. 46. incolae oppidi *Salentiae* in Calabria.

Salernum, ad Herenn. lib. IV. 51. oppidum Picentinarum, pop. in Magna Graecia.

Samnites, populi Samniti. item *Samnis*, genus gladiatorum, quod

GEOGRAPHICVS.

- farem* probat *Segus*. ad Cicero-
nem: *Sebusian*. Oudendorp.
ad Cæf. R. G. I. 10. præfert *Se-
gusiani*, cum interim fateatur,
plerosque Mss. & Vett. Edd.
habere *Sebusiani*. Ap. Cicero-
nem nã variant, nisi quod
Dresd. habet: *Sebaginnor*,
Segeſta, oppidum Sicilia, de quo
vid. Verr. IV. 33. unde *Sege-
ſtani* & *Segeſtenſes*. III. 34.
Sejanum, ad Div. VII. ep. 1. no-
men prædii, quod ab obscuro
aliquo oppidulo nomen habet,
in agro Etrusco.
Seleucea Pieria, ad Att. XI. 20.
urbs Syriæ ad Euphratem. de
qua vide Polyb. V. 59. & Cel-
ſar. G. A. III. 12. 26. ſeqq.
Seleucia, ad Div. VIII. 14. regia
Parthorum.
Sennurium, Phil. VI. 6. ager a La-
rentia pop. Romano legatus.
Macrob. Saturn. Lib. I. c. 17.
Senenſes, Brut. 18. a *Sena*, Etru-
riæ oppido.
Seplasia, in Pſſon. 7. 11. locus
Capuæ, ubi unguenta vende-
bantur. cf. Agrar. II. 34.
Septem aquæ, ad Att. IV. 15. Da-
cus agri Reatini.
Seppya, ad Div. XV. ep. 4. vicus
Ciliciæ, in ea Amani parte, sub
cujus radicibus Aræ Alexandri
erant.
Seriphus, de Nat. D. I. 31. infula
in mari Ægæo, inter Cycladas;
unde *Seriphius*, de Sen. 3.
Serinus ager, Agrar. II. 25. in
Latîo, frugum & vini fertilissi-
mus.
Seruilus lacus, S. Roſc. 32. Ro-
maz fuit.
Sicilienſis, de nat. Deor. III. 10.
Agr. I. 4.
Sicyon, ad Att. I. 13. una de ſe-
ptem rebus publicis veteribus
Græciæ in Peloponneſo prope
Iſthmum. Celebrantur *calcei Si-
cyonii* apud veteres. vid. de Or.
I. 54. & *oliva Sicyoniæ* apud
Virgilium in Georgicis.
Sida, ad Div. lib. III. 6. urbs Pam-
phyliz.
Sidicinus, ad Att. VI. 1. a Sidici-
no colonia agri Campani.
Sigeum, promontorium, oppidum
& portus Troadis.
Silva Seantia, de lege Agraria III.
9. v. *Scantia ſilva*.
Sinope.
Sinuessaum diverſorium, ad
Div. lib. XII. 20. *Sinuessa*, oppi-
dum & colonia Latii in ſimbis
Campaniæ trans Lirimamnem.
Sipontum, urbs Apuliz. Græciæ
Sipus, ad Att. VI. 2.
Sipylos, mons Lydiæ.
Sisapo, Phil. II. 19. urbs Hispa-
niæ, cujus verus ſitus non ſatis
certus eſt. Ad eam miniaria
metalla, quæ ſocietates publi-
canorum exercebant. Unde
proverbium: *Tenes cum ſoci-
is, tamquam Siſaponem* v. Su-
ritam & Cel. Weſſeling. ad
Ant. itin. p. 444. Sed in pri-
mis Turneb. Adverſ. X. 16.
Smyrna, urbs Ioniæ, unde *Smyr-
næi*.
Solentini, in Verr. lib. III. 43. in-
colæ oppidi in Sicilia, quod eſt
Solentum vel *Solus*; unde &
Soluntini dicuntur.

Soli,

INDEX

Soli, oppidum Ciliciæ.

Solenium ad Att. II. 7. campus agri Larrevini, item de Divin. aliquoties.

Soranus, a *Sora* oppido Latii.

Sparta, urbs Peloponnæsi quæ & Lacedæmon, caput Laconicæ; unde *Spartiate*.

Stabianum, ad Div. lib. VII. 1. prædium ad *Stabias*, oppidum Campaniæ.

Seastellenses, ad Div. lib. XI. 11. cives urbis Liguriæ, inter Dertonam & Vada Sabatia, quæ dicebatur, *Aque Seatiellæ* seu *Aque Seatiellonum*.

Stellasi campus, Agrar. I. 7. in mediterranea Campania.

Suburana, Agrar. II. 29. tribus urbana.

Sueto Balb. 1. fluvius Hispaniæ.

Suessæ, Phil. III. 4. *Aurunca* in Campania prope Minturnas.

Salmo, urbs in Pelignis.

Sunium, promontorium, urbs & pagus Atticæ.

Sybota, plur. ad Att. V. 9. insulæ tres prope Corcyram Schol. Thucyd. ad I. 47.

Synnada, plur. urbs Phrygiæ magnæ.

Synnai, ad Att. V. 16. eadem

Syspira, ad Att. II. 4. locus in Armenia celebris Aurifodinis.

T.

Tanagra, pro Dom. 43. oppidum Boeotiæ.

Tarentum, urbs Calabriae celeberrima, vestibus, lanis, &c.

Tarpejus, mons Romæ, in quo Capitolium.

Tarquinius, oppidum Etruriæ: unde *Tarquiniense municipium*, pro Cæcinn. 1. & *Tarquiniensis ager*, de Div. II. 22.

Tarracina, ad Att. VII. 5. urbs Latii ad mare, quæ & *Auxur* dicitur Volscis nomine.

Tarichea castra, ad Div. XII. 17. ad *Taricheam*, oppidum Judææ munitissimum.

Tarsus, caput Ciliciæ.

Tarsetius, ad Att. VII. 4. 2. *Tarsetto*, quæ est urbs Bæticæ Hispaniæ ad ipsa Bætis ostia, alio nomine *Carreia*.

Tauripyle, ad Att. V. 20. angustia, per quas iter patet ex Capadocia in Ciliciam, Curt. III. 2.

Taurrominium, urbs Siciliæ, unde *Taurrominitanus*, in Verr. II. 66. it. III. 6. &c.

Taurus, mons Asiam pene totam mediam percurrents.

Taygetus, mons Græciæ, a mari per totam Laconicam procurrens, ad usque Arcadiam.

Teantum Sidicinum, ad Att. III. 11. diversum a *Teano Apulo* pro Cluent. 69. De *Sidicino* captendus est locus Phil. XII. 11. quod non procul abest a *Calibus*. it. Agr. II. 35.

Tegeata, de Divin. I. 18. incolæ urbis Tegeæ in Arcadia.

Telmessus, de Divin. I. 42. cives *Telnessi*.

Telmessus, de Divin. I. 11. urbs Cariz.

Temnus

GEOGRAPHICVS.

Tennus, pro Flacc. 18. oppidum
Aeoliæ.

Temsa, in Verr. lib. V. 16. oppi-
dum primum Bruttiorum. scri-
bitur etiam *Temesa* & *Tempsa*.

Temisanum incommodum, in
Verr. V. 15. direptio *Temæ*
a fugitivis.

Tene, ad Att. VI. 2. pro quo alii,
probante Grævio, legunt *Tene-*
nea, est vicus maritimus
Achaïæ inter Corinthum &
Mycenen. *Tenea*, Mela, Stra-
bo. Plinius: *Arene*, manifeste
pro *Tenea*.

Tenedica securis, ad Qu. Fr. II. 11.
proverbio dicitur in iis rebus
quæ præciduntur & plane ce-
lenterque auferuntur. origi-
nem proverbii vide in Adag.
Erasmi. p. m. 1451. f.

Tenedus, in Verr. L. I. 19. insula
Asiatica ad oram occidentalem
Trojano agro opposita; unde
Tenedii.

Terentina, ad Div. VIII. 8. tribus
rusticæ nomen.

Thasus, insula Græca ad Thra-
ciam.

Theanum, v. *Teaunum*.

Theba, urbs Bæotiz.

Therma, in Verr. Lib. II. 35. op-
pidum Siciliæ; unde

Thermitanus, in Verr. lib. II.
43. &c.

Thermopyla, angustus transitus
inter mare & præruptos mon-
tes, silvis impervios, ex Thessa-
lia in Bæotiam & Loeridem.

Thessalonica, urbs Macedoniz.

Thespiæ, urbs Bæotiz sub Heli-

cone ad sinum Crisseum, Mu-
sis sacra, quæ inde *Thespiades*
dicuntur.

Thesprotia, regio & urbs Epiri, ad
sinum Ambracium.

Theutoni, pro Leg. Manil. 20.
populi Germaniæ veteris ad si-
num Codanum, & in insulis
ejus sinus, de quibus vid. Cel-
lar. Diff. de Cimbris & Teuto-
nis.

Thracæ, populi Europæ ad pen-
tum Euxinum.

Thrasimenus lacus, in Etruria,
clade Romana nobilitatus de
Divin. II. 8.

Threicius, de Off. II. 7.

Threidica arma gladiatorum,
qui *Threces* vel *Thracæ* dice-
bantur.

Thurium, & *Thurii* (nam utru-
que est ap. Cic.) ad Att. III. 15.
IX. 19. urbs Calabriz, olim *Sy-*
baris dicta, quo nomine pro-
pter summas incolarum volu-
ptates innotuit.

Thyamis, ad Att. VII. 2. fluvius
Epiri nobilis.

Thyreum, ad Div. XVI. 5. oppi-
dum Acarnaniæ prope mare
& urbem Leucadem.

Tyrrhena gens, est Etrusca, quod
Etruria etiam *Tyrrhenia* dicta
est.

Tibarani s. *Tibareni*, ad Div.
XV. 4. populi Eleutherocilici-
bus finitimi, a Cic. victi.

Tibur, oppidum Latii ad Anie-
nem amnem.

F

Tiburis,

INDEX

- Tibur**, ad Att. VIII. 4. ager, circa Tibur.
- Tiburinum Scipionis**, Phil. V. 7. prædium in agro Tiburtino.
- Tigurinus ager**, pagus Helvetiorum.
- Tirenus pons**, ad Att. XVI. 13. Codd. in hoc nomine variant. Sed hæc est optimorum lectio. Fuit Minturnis, forte in fluvio Liri. Nam, is Minturnas præterlabitur.
- Tiffensis**, in Verr. I. III. 38. a *Tiffa*, oppido Siciliæ, juxta Actnam.
- Tmolites**, pro Flacc. 3. qui habitat in Tmolio.
- Tmolus**, pro Flacc. 19. mons Lydiæ, odoribus celebris.
- Tolosa**, oppidum Galliæ Narbonensis.
- Tolosanum aurum**, de nat. Deor. III. 30. est, quod Q. Servilius Cæpio e templo Tolosano fustulit, de orat. II. 147. ea de causa a C. Norbano reus factus & condemnatus dicitur.
- Tralles**, urbs Lydiæ nobilis, ad Mæandrum fluvium, ex vulgari opinione, quam dubiam reddidit nuper Cel. Wesseling ad Hieroclem p. 659. unde *Tralliani*.
- Trasimenus lacus**, v. *Thrasimennus*.
- Trebulanum**, ad Att. V. 2. prædium Pontii in agro Trebulano. *Trebula*, a qua hoc Trebulanum dicitur, est urbs Campaniæ citra Vulturnum. Primo de urbe Campaniæ, non de Trebula Sabinorum capiendum esse, intelligitur ex ipso Cicerone, qui dicit: se cogitare se eo die, quo ista scripserit, tantum ex Pompeiano ad Trebulanum Pontii; reliquis diebus se iuxta itinera facturum. Epistola sequens est e Trebulano, quomodo autem tam exiguo tempore potuisset Trebulam Sabinorum venire, de altero, citra Vulturnum fuisse, docet Liv. XXIII. 39.
- Trebulanus ager**, de leg. Agrar. II. 25. circa *Trebulas Sabinorum*.
- Tres Tabernæ**, ad Att. I. 13. locus in via Appia, cujus in descriptione itineris Paulini mentio fit; ad quem divertit viatores & cibo vinoque se reficere poterant.
- Triocalinum**, in Verr. lib. V. 4. a *Triocalis*, oppido Siciliæ mediterraneæ inter Himeram fluvium & Crimissum.
- Tritia**, ad Att. VI. 2. urbs maritima Achaïæ.
- Træzene**, urbs Argolidis.
- Trogini**, de Divinat. II. 37. *Troginorum* tetrarchia dicitur Deiotaro a Cæsare crepta. sed nemo veterum *Troginos* memorat, unde J. Gronovius: *Trocmorum* conjiciebat v. Cellar. G. A. III. 4. Davies ad h. l.
- Troglodytæ**, de Divinat. II. 44. populi Africæ varii. Errant enim, qui unum certum populum hoc nomine dici putant.
- Troja**, urbs Troadis in Asia minori.
- Tromentina**, ad Att. IV. 16. tribus populi Rom. rusticana, a campo *Tromenso*. Festus.
- Tropho-*

GEOGRAPHICVS.

Trophoniamus, ad Att. VI. 2.
Trophoniana narratio est, de
eo, qui in antrum Trophonii
descendit.

Truentinum castrum, ad Att. VIII.
in agro Piceno, oppidum ad
ostium fluvii *Truenti*, unde
nomen accepit.

Tusci, qui & Etrusci.

Tusculanum, pradium Ciceronis
in agro Tusculano, sæpe me-
moratur. *Tusculum* est urbs
Latii.

Tusculanum, Cæsaris, de Orat.
II. 3.

Tusulanum, Crassi, ad Att.
IV. 16.

Tusculanum, ad Att. I. 14. pradi-
um Q. Fratris.

Tyba, ad Div. XV. 1. trans Eu-
phratem, sive vicus, sive urbs
fuerit, ignotum est.

Tyba, Verr. IV. 53. pars Syra-
cularum.

Tyndaritani, ad Att. XV. 2.
a *Tyndari* s. *Tyndaride*, urbe
Siciliz ad Heliconem amnem.

Tyrus, urbs Phœnicæ.

V.

Vada, ad Div. XI. ep. 10. sunt
vada Sabatia, Sabatia s. Sabato-
rum. *Sabata* erat oppidum
maritimum, in ora Genuensi,
præcipuum, non longe Savo-
na distans, cui adjacent campi
palustres, qui *Vada* dicuntur &
vada Sabatiorum seu Sabatia.
Cluver. Ital. Ant. I. 2.

Valentini, in Verr. lib. V. 16. a
Valentia, oppido Bruttiorum,
quod & *Vibon* & *Vibo Valen-*

tia dicitur: municipium fuit
illis temporibus. v. *Vibo*.

Vardai, ad Div. V. ep. 9. populi
Dalmatiz.

Vaticanus ager, or. de leg. Agrar.
II. 35. circa montem Vatica-
num trans Tiberim juxta Ro-
mam.

Veji, urbs Etruriz.

Vejens ager, circa Vejos.

Vejentes, populus Etruriz, cujus
caput Veji.

Vejentina, ad Att. IV. 16. tribus
pop. Rom.

Velia, oppidum Lucaniz, proxi-
mum fluvio Hæleti.

Velia, ad Att. VII. 13. regio edi-
tior Romæ, Palatino monti
propinqua.

Velenses, pro Corn. Balbo 24. in-
colæ oppidi Veliz.

Velina, ad Att. IV. 15. tribus
pop. Rom.

Velinus lacus, ad Att. IV. 15. pro-
pe Veliam, urbem.

Venafrani, incolæ oppidi *Vena-*
fri, quod est extremum Cam-
paniz in septentriones, nobile
oleis.

Venusia, oppidum in finibus A-
puliz & Lucaniz, patria Ho-
ratii Flacci; unde *Venusini*.

Vercellæ, ad Div. XI. ep. 19. mu-
nicipium Galliz Transpa-
danæ.

Vescianum, ad Att. XV. 2. præ-
dium prope *Vesciam* ur-
bem, non procul a Min-
turnis.

Vescinus, Agrar. II. 25. ager cir-
ca *Vesciam*, oppidum Latii.

Veseris, locus in Campania sub
monte Vesuvio.

F a

Vibo,

INDEX

- Vibo*, ad Att. III. 3. oppidum Bruttiorum, hodie Monta-Leone, v. Grav. ad h. l. olim Hippodisum, cf. Strabo L. VI. p. 393. ed. Almel. & ibi Vir. doct. item Plin. III. 5. cuius hæc verba sunt: Hippo, quod nunc *Vibonem Valentiam* appellamus, v. *Valentini*.
- Vibonensis finis*, ad Att. XVI. 6.
- Vicensini*, f. *Vicentini*, ad Div. XI. 19. incolæ oppidi
- Vicentia*, (dicitur etiam *Vincensia*, unde incolæ *Vincentini*) quod situm fuit in regione Transpadana, in Venetorum finibus.
- Vienna*, ad Div. X. 9. urbs Allobrogum, in Gallia Narbonensi.
- Viscellinus*, de Amic. II. a *Viscellus*, oppido Norici, quæ est Provincia Romana inter Danubium amnem & alpes Noricæ.
- Vitularia via*, ad Qu. Fr. III. 1. 2. fuit in Arpinati. Nam e Manliano fratris prædio, quod in Arpinati erat, recta in Fufidianum Vitularia via profectus est; quod in eodem agro erat, cf. Manut. ad h. Epist.
- Vocontii*, ad Div. X. ep. 23. populi Galliæ Transalpinæ, quorum caput forum Vocontiorum.
- Volaterra*, oppidum Etruriæ.
- Volaterrana vada*, Or. pro Quinct. 6. in Etruria, non procul a Volaterris.
- Volaterrani*, eis civitatis ius eripuit L. Sulla, sed ita, ut nexa & hereditates relinqueret, agro eorum publicato, quem eis, quia nemini diviserat Sulla, restituit sua sententia Cæcero pro Cæcina.
- Volca*, f. *Vulca*, or. pro Pont. 7. pro quo Grævius reposuit *Volca*, populi Allobregibus confines. Eos commemorat Cæsar B. G. VII. 7. ubi item in omnibus bonis edd. *Volca*. it. ap. Melam II. 5.
- Volsci*, populi Italiæ in Latio.
- Volturnus*, pro Planc. 16. Tribus Rom.
- Vulchalon*, Font. 5. locus ignotus in provinciâ Gallia Transalpina.

U.

Ubræ, ad Div. VII. ep. 18. oppidulum Latii in agro Pomtino.

Ubranus populus, ad Div. VII. ep. 12.

Umbria, regio Italiæ ad mare superum Etruriæ ex adversum sita.

Urica, urbs & conventus in Africa propria, f. in Zeugitana ejus parte; a qua Cato Uticensis dictus est.

X.

Xenia balnea, Cæl. 25. pro quo alii *Senia*, pars Bajarum.

Z.

Zeugma, ad Q. Fr. II. 12. oppidum in Cælesyria ad Euphratem, nomen duxit a ponte, quo Euphrates ibi jungitur.

Zoster, ad Att. V. 12. promontorium Atticæ & portus cum oppido.

XXXV. TRIBVS ROM.

A <i>Em.</i> vel <i>Aemi.</i> Æmilia. Cicero.	<i>Popillia.</i> Pub. <i>Publ.</i> & <i>Publik.</i> Publilia, item. <i>Pup.</i> <i>Pupl.</i> & <i>Puplil.</i> Puplilia.
<i>Ani.</i> Anienfis. Cicero.	<i>Pol.</i> Pollia.
<i>Ar.</i> vel <i>Arni.</i> Arniensis, Ci- cero.	<i>Pom.</i> vel Pomp. Pomptina, Pon- tina Cicero.
<i>Cla.</i> Claudia.	<i>Pup.</i> Pupinia. Cicero.
<i>Cla.</i> vel <i>Clust.</i> Clustumina. [Cruftum, Cicero.	<i>Qui.</i> vel <i>Quir.</i> Quirina. Cicero.
<i>Col.</i> Collina.	<i>Rom.</i> Rómilia. Cicero.
<i>Cor.</i> Cornelia.	<i>Sab.</i> Sabatina.
<i>Esq.</i> vel <i>Exq.</i> Esqu'lina.	<i>Sca.</i> vel <i>Scap.</i> vel <i>Scaps.</i> Scaptia. Cic.
<i>Fab.</i> Fabia.	<i>Ser.</i> vel <i>Serg.</i> Sergia.
<i>Fal.</i> Falerina.	<i>Stel.</i> Stellatina.
<i>Gal.</i> Galeria.	<i>Sub.</i> Suburana. Cicero.
<i>Hor.</i> vel <i>Horat.</i> Horatia.	<i>Ter.</i> Terentina. Cicero.
<i>Lem.</i> Lemonia. Cicero.	<i>Tro.</i> vel <i>Tromen.</i> Tromentina.
<i>Maec.</i> Maecia. Cicero.	<i>Vejen.</i> Vejentina. Cicero.
<i>Mm.</i> Mentina. Cicero.	<i>Vel.</i> Velina. Cicero.
<i>Ouf.</i> Ovfentina.	<i>Vet.</i> Veturia.
<i>Pal.</i> vel <i>Palat.</i> Palatina. Cicero.	<i>Vol.</i> vel <i>Volc.</i> vel <i>Volcin.</i> Volti- nia. Cicero.
<i>Pap.</i> vel <i>Papir.</i> Papiria.	
<i>Pob.</i> Poblilia. <i>Pop.</i> Poplilia. f.	

INDEX

INDEX HISTORICVS

A.

ABSYRTVS, Nat. D. III.
19. apud Pacuvium
Ægialeus f. *Ægialus*
dicitur: Medea fra-
ter, de cujus cade est *pro L.*
Manil. 9. de Nat. D. III. 26.
Ovid. Trist. III. 9.

ACADEMICI, Veteres iidem
qui Peripatetici. Offic. III, 4. &
Stoici. ibid. I, 1. 2. licentiam
habent, quodcumque probabi-
le est, defendere. Off. III, 4.
totius philosophiæ Academi-
cæ veteris descriptio, constitu-
tio & ratio, in compendio
de Fin. IV, 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.
Acad. I. 4--9. Academicæ phi-
losophiæ historia a Socrate ad
Arcefilam, Acad. I. 4 - 13. ab
Arcefila ad Carneadem, quæ
est *nova Academia*. ibid. 13.
sq. Academici opinari pos-
sunt, & sapienti opinari licere
contendunt. Acad. IV. 35. sq.

ACASTVS, ad Div. XIV, 5.
XVI, 5. ad Attie. sapissime.
Ciceronis servus.

L. ACCIVS, f. ATTIVS, He-
ren. I. 4. & *in finis aliis locis*.
controversiam habuit prætor
P. Mucio. Herenn. II. 13. Fa-
miliaris D. Bruti, Brut.
28. D. Bruti monumenta ver-
sibus ornat, Arch. 9. annales
scripsit, qui laudantur. Brut.
18. *hi annales carmine scripti*
fuerunt, itaque de Leg. I. 2.
ubi commemoratur inter hi-
stóricos Latinos prosaicos, pro

Accius alii legunt Mæcer, quod
ex Codicibus firmat Davifus.
fuit autem poeta Latinus. Tra-
giens, circa annum V. DC. ejus
fabula sapissime laudantur a
veteribus, quarum fragmenta
a Stephanis, Delvione & Scriverio
collecta sunt. nomina tra-
gædiarum, quæ reliqua sunt,
vid. apud Fabricium. B. L.
Tom. I. p. 169.

P. ACCIVS seu *Atius & Atius*.
Lig. 2. &c. est Varus, de quo
in *Varus*.

T. ACCIVS, Pisaurensis, Brut.
78. Eques Rom. qui accusavit
Aulum Cluentium. Hermaga-
ræ præcepta didicerat.

ACHANTO, de N. D. III. 21.
Rhodia, mater Solis.

ACHILLES, de Divin. I. 30. ei
propinquam mortem Hector
moriens denunciat. &c.

ACIDINVS, Div. IV. 12. &c. co-
gnomen gentis *Manliae*. ad
Att. IV. 3. est C. *Manlius Aci-*
dinus, princeps Catilinarij
belli. Agrar. II. 24. est *Lucius*
Manlius Acidinus. vid. in
Manlius.

ACILII, familia plebeja, cujus
prænomen *Manius*, cognomen
Glabrio. vid. in *Glabrio*, &
Balbus.

LVCIVS ACILLIVS, de Leg.
II. 23. Jctus, Commentarios
scripsit in XII. tabulas. Vo-
cem *Lessus* non intellexit, &
vesti-

INDEX HISTORICVS.

- vestimentū genus. suspicatus est.
- ACRION**, Fin. V. 29. Locrensis, Pythagoreus, Platonis temporibus. *Nemini præter Cicronem memoratur, quod sciam; nisi Valerio M. ex hoc ipsa Cæceronis loco. Sed ibi Codd. & edd. præferunt Arion. Sed plus tribuo Cicroni ejusque Codd. quam compilatori Valerio. Nomen Arion, notius est, quam Acrion. Quis credat ergo Arion in Acrion mutatum?*
- ACTIVS** s. **ATTIVS DIONYSIVS**, ad Div. XII. 30. *pro Attius Corradus & Mannius malebant. Atticus: ut sit M. Pomponius Atticus Dionysius, servus Ciceronis in Attici gratiam libertate donatus.*
- C. ACVLEO**, de Orat. I. 43. eques Rom. acuto ingenio & Juris Civilis peritissimus. *ibid.* II. 1. propinquus. Ciceronis, quocum erat Cic. matertera; unde filios ejus consobrinos suos vocat. *ibid.* II. 65. a Crasso defenditur. Brut. 76. pater C. Vifellii Varronis.
- ACVSILAS**, de Or. II. 12. Argivus, historicus non indifertus. *Vixit ante bellum Pèloponnesiacum, auctore Dionysio Halicarnassio, de Thuc. Charact. Diogenes Laert. I. 41. Cuius Scabre filium facis, & a nonnullis adnumeratum septem sapientibus tradit. vid. de eo Jonsum de script. H. P. I. 1. 6. Menag. ad Laert. p. 24. Voss. de Hist. Gr. I. 1. 2. IV. 2.*
- ACVSIVS**, ad Att. XI. 23. Rhodius.
- ACVTILIVS**, ad Att. I. 4.
- AEACIDES**, de Div. II. 56. Off. I. 13. est Pyrrhus.
- M. AEBVTIVS**, Flacc. 37.
- SEX. AEBVTIVS**, pro Cæc. 1. accusator Cæcina.
- AETAS**, Tusc. III. 12. Medæ pater, & Solis filius.
- AEGIALVS & AEGIALEVS**, N. D. III. 19. apud Pacuvium est Absyrtus.
- AEGISTHVS**, N. D. III. 38. libidinosus.
- ARGYPTA**, ad Att. VIII. 15. Divers. XVI. 15. servus & deinde libertus Ciceronis.
- AELII**, pro Cluent. 26. *familia Rom. plebeja, cujus cognomina ap. Cicronem, Catus, Patus, Tubero, Lamia: neque plura in numis aut aliis monumentis.*
- AELIVS**, pro Sext. 43. Ligur. (Pisonis socer.) v. Ligur.
- L. AELIVS**, ad Her. IV. 12. ei Lucilius libros Satirarum inscripsit, *versus b. l. adductus est e libro primo, neque assertura Doufa. Brut. 46. Cæpionem defendit contra T. Betucium, &c. orationes scripsit tantum, non egit. Brut. 56. eques Rom. eruditus Græcis literis & Latinis, Stoicus, antiquitatis peritus, M. Varronis præceptor. Orator non fuit, sed scripsit tantum orationes aliis. Acad. I. 2. de antiquitate Romana scripsit, de Leg. II. 23. scripsit in XII. tabulas, fuit Grammaticus insignis.*

INDEX

- vid. de eo Carrion. Lect. AEMILIVS ALBA, in Verr.
ant. I. 8. III. 62. scurra, Verris familia-
ris.
- L. AELIVS, in Pis. 27. &c. &c.
Lamia cognomine, quem Piso
& Gabinus consules urbe exire
jusserunt, insignis amicus &
defensor Ciceronis, eques Rom.
qui cum ceteris equisibus cli-
vum Capitolinum obsederat,
cum de Catilinariis delibera-
ret Senatus. Sapiissime nomi-
ne Lamie Ciceroni commemo-
ratur.
- P. AELIVS, Cluent. 59. testa-
mento Cluentium heredem fa-
cit. Larinas videtur fuisse. ali-
um ab hoc esse P. Aelium, Sex-
ti Aelii fratrem, ex temporis
ratione intelligitur.
- Q. AELIVS, Br. 28. Partus, qui
cum M. Penno consul fuit. (2.
V. DLXXXVII.)
- SEXTVS AELIVS CATVS,
Brut. 20. Divers. VII. 22.
Jctus & eloquens de Orat. I.
45. propter juris civilis scien-
tiam appellatur. de Orat. I. 56.
commentarios scripsit de jure
civil. de Or. III. 33. omnibus
civibus consilii sui copiam fe-
cit. Top. 3. quomodo locuples
explicet. de Leg. II. 23. XII.
tabulas interpretatus est, vo-
cem *Lessus* non intellexit, &
vestimenti genus suspicatus
est.
- AEMILIA, de Div. II. 37. filia
Aemilii Paulli.
- AEMILIANVS SCIPIO, Phil.
XIII. 2. Lucii Aemilii Paulli fi-
lius a P. Africani Majoris fil.
adoptatus. vid. Scipio.
- AEMILIVS AVIANVS,
Div. XIII. 21. negotiator.
- M. AEMILIVS LEPIDVS
PORCINA, Br. 25. orator bo-
nus, orationes reliquit.
- M. AEMILIVS LEPIDVS. vid.
Lepidus.
- M. AEMILIVS SCAVRVS.
vid. Scaurus.
- AESCHINES MILESTIVS, Brut.
95. Asiaticus, orator, aequa-
lis Ciceronis, quo genere
orationis usus sit. memoratur
etiam Serraboni L. XIV. & Se-
neca Contr. I. 8. quos locos
jam vidis Menag. ad Laert.
II. 64.
- AESCHINES SOCRATICVS,
de Inv. I. 31. inductionis Rhe-
toricæ exemplum ab eo peti-
tum.
- AESCHINES, de Or. II. 23. Ora-
tor. de Or. III. 56. Athenis ce-
dit Rhodum, laudat Demo-
sthenem. ejus oratio contra
Ctesiphonem saepe commemo-
ratur apud Ciceronem.
- AESCHINES, de Or. I. 11. Aca-
demicus cum Carneade Clito-
macho Academiam obtinuit.
Neapolitanus fuit, Melanibii
Rhodii discipulus, Laert. II. 64.
- AESCHRIO, in Verr. II. 14. Sy-
racusanus.
- AECHYLVS, Acad. I. 3. Tusc.
II. 10. aliisque pluribus locis,
Poëta & Pythagoricus.
- AESCHYLVS CNIDIVS, Brut.
91. Rhetor,

HISTORICVS.

91. Rhetor, quocum fuit in Asia Cicero adolescens.

AESCHYLVS TYNDARITANVS, in Verr. IV. 22.

AESCVLAPIVS, N. D. III. 22. plures Aesculapii.

AESERNINVS, Opt. gen. dic. 6. gladiatoris nomen ab Aesernia urbe.

AESERNINVS, Brut. 35. cognomen *M. Claudii Marcelli, Filii Marci Marcelli*.

AESOPVS, de Or. I. 61. Sext. 58. ad Qu. Fr. I. 24. Tusc. II. 16. histrio nobilis. ad Divers. VII. 1. histrio, male agit in ludis Pompeji II. consul. Divin. I. 37. familiaris Ciceronis, laudatur. Off. I. 31. non facile agit Ajacem.

AESOPVS, TRAGOEDI FAMILIUS, ad Att. XI. 13. 15. socius Dolabellæ in adulteriis cum pellicibus Tulliae.

AETIDENVS, pro Flacc. 22. Trallianus.

AETION, Brut. 18. pictor, *Hujus pictoris aliquoties mentio est apud Lucianum, cujus locos assidue Junius in Catal. Pictor. &c. Sed hunc locum Ciceronis non vidit. Alius Aetion statuarins est, qui memoratur ap. Theocritum epigr. 7.*

I. AFRANIVS, poeta Brut. 45. imitatur C. Titium. Fin. I. 3. Menandrum solebat convertere &c.

L. AFRANIVS, ad Att. I. 18. 19. 20. Auli filius dicitur. ad Div. XVI. 12. legatus Pompeji in Hispania. Nomen ejus

est etiam ad Div. I. 1. Phil. XIII. 13. *Consul fuit cum Metello Celere A. V. DCXCIII. Ejus res gestae cum Petro contra Caesarem notae sunt s. L. I. Caesaris de bello Civili.*

P. AFRICANVS major, Acad. II. 2. Panætium secum habet. Offic. II. 22. ejus abstinentia a Panætio laudatur. de Or. III. 7. in dicendo gravis. Har. Resp. 12. pro Corn. I. in secundo Consulatu cum Ti. Longo Senatoria subsellia a populi consensu separat in Megalensibus, & Senatui primum locum dat. de Or. II. 25. Mil. 3. de cæde Ti. Gracchi trib. pl. interrogatus in concione, eam justam sibi videri, libere respondet. de Or. II. 67. Censor. Offic. I. 33. ejus filius L. Paulli filium adoptat; propter infirmitatem valetudinis non potuit patris similis esse.

P. AFRICANVS minor, Offic. I. 32. L. Paulli fil. v. L. Paullus Macedonicus, a quo Aemilianus dicitur, quia familia Aemiliae fuit. ibid. eloquentia cumulat belli gloriam. Brut. 21. Divinat. in Cæc. 21. accusat L. Cottam. de Orat. II. 67. Brut. 87. *ἕκων* dictus est a Fannio in historia. de Fat. 7. &c. Carthaginem capit. Verr. I. 4. Carthagine capta Siculis monumenta sua restituit Offic. I. 25. a Q. Metello, (Macedonico) sine acer-

INDEX

- bitate dissenſit. Q. Fr. I. 8.
 Xenophontis Cyropædiam
 nonponit de manibus. Mil.
 7. domi noctu interficitur.
 de Or. II. 40. in qua cæde
 ſocius fuit C. Carbo. Sed
 de eadem re tantum tam-
 quam de ſuſpicionem hominum
 loquitur ad Div. IX. 21. &
 auctores cædis plane incerti.
 v. Valer. M. IF. 1. Plutar-
 chus in Romulo. ad Heron.
 IV. 13. memoratur Scipionis
 nomine, item in Lælio &
 paucis aliis locis, quod res
 facile indicabit.
- AGAMEDES, Tuſc. I. 47. cum
 Trophonio fratre templum
 Delphicum ædificat. Ejus
 votum.
- AGAMEMNON, Homericus il-
 le, ſæpe commemoratur.
- AGAMEMNON, nomen ſervi
 eſt in Epist. ad Atticum.
- AGATHINVS, in Verr. II. 36.
 Thermitanus.
- AGATHOCLES, in Verr. IV.
 55. Noſſimus Sicilia Rex, de
 quo vid. Polyb. lib. X. p. 918.
- AGATHOCLES, de Div. I. 24.
 ejus Hiſtoria commemoratur.
 Agathocles hiſtorici duo ſunt,
 Babylonius, qui & Cyzicenus
 dicitur, quod de Cyrico ſcri-
 pſit, & Samius, qui de Rep.
 Peſſinuntiorum ſcripſit. Sed
 hunc locum de Babylonio ac-
 cipiendum putat Voſſius de
 Hiſt. Gr. L. III. p. 158. T. IV.
 Opp. Verum ea Hiſtoria,
 quam Cicero offert ex libris
 de Cyzicenorum rebus, an ve-
 ro ex alio ſumta ſit, non di-
 xerim. Quatuordecim hoſ
 nomine viros ex antiquitate
 collegit Fabric. B. G. III. 18.
 p. 273. quibus adde decimum
 quintum Agathoclem, Ar-
 chontem Aſchenienſem Olymp.
 CV. eo ipſo tempore, quo Del-
 phici Apollinis ſanum diripe-
 re aggreſſi ſunt Phoenſes, v.
 Pauſan. X. 2.
- AGESILAVS, ad Div. V. 12.
 Spartiates, neque piſtam, ne-
 que fiſtam imaginem ſuam ex-
 tate voluit. Offic. II. 5. ſine
 adjumentis hominum magnas
 res efficere potuit.
- AGLAOPHON, de Orat. III. 7.
 piſtor excellens. Duo Aglaop-
 hontes piſtores ſunt, pater
 & filius; de quibus veterum
 locos congeſſit Junius Cata-
 logus.
- L. AGRIVS, Flacc. 13. eques Rom.
- AGONIS, in Cæcil. 17. Lilybæ-
 tana mulier, Veneris liberta.
- T. AGVSIVS, ad Div. XIII. 70.
 Ciceronis comes in exilio
 fuit.
- AHALA, cognomen Servilio-
 rum. v. c. Phil. II. 11.
- AIVS LOQVENS, de Div. II.
 32. nomen Dei, ara ejus.
- ALABANDVS, Nat. D. III. 15.
 conditor Alabandi & Deus
 urbis.
- ALABARCHES, ad Att. II. 17.
 eſt Pompejus, qui ſaſtabat ſe
 veſtigalia pop. R. valde au-
 xiſſe. Cujacius, qui hanc vo-
 cem Ciceroni reſtituit, docuit
 Obſ. VIII. 37. alabarchem eſſe
 magiſtrum ſcripturæ, ab
 αλαρχα, arameum. Quam
 autem

HISTORICVS.

- autem accommodatum sit hoc nomen, ex eo intelligi potest, quod Cicero tradidit; quia olim vestigalia in solis pascuis fuerint, propterea servatum esse, ut omnia vestigalia rei publ. pascuorum nomine in tabulis, & in actionibus Censores complecterentur. Vestigal autem e pascuis scripturam dici, quis ignorat?*
- C. ALBANIVS**, ad Att. XIII. 31.
- SEX. ALBEDIVS**, Phil. XIII. 13. Senator beneficio Antonii.
- C. ALBINVS**, ad Div. XIII. 8. Senator, P. Sextii frater.
- P. ALBINOVANVS**, de Har. Resp. 7. pontifex minor.
- ALBINOVANVS**, (M. Tullius) Varin. 1. accusator P. Sextii de vi.
- A. ALBINVS**, Acad. Qu. IV. 45. Brut. 21. Prætor P. Scipione & M. Marcello Coss. Consul cum L. Lucullo ejus, qui Mithridaticum bellum gessit, avo, (DCII.) scripsit historiam Græcæ, literatus & disertus. Ejus jocus in Carneadem, qui ipso Prætor Romæ fuit.
- A. ALBINVS**, Brut. 35. post Red. ad Quir. Consul cum M. Antonio Oratore (DGLIV.) Latine dixit.
- ALBINVS**, Brut. 35. flamen disertus.
- C. ALBINVS**, Sext. 3. Senator, filiam P. Sextii patri collocat.
- Sp. ALBINVS**, Brut. 25. it. 34. Lege Manilia post Consulatum oppressus est, multas orationes reliquit.
- L. ALBIVS**, Sext. fil. Quirina. Quint. 6. idem videtur, qui memoratur de Orat. II. 70. *Vasilius in nummis Fam. Rom. p. 59. pro Quirina conijcit Carinas. male. non vidit, Quirina b. l. esse nomen tribus, quod sæpe apud Cicero nem adjicitur nominibus propriis, non cognomen.*
- Statius ALBIVS Oppianicus**, pro A. Cluent. 4. Larinas, eques Rom. a Cluentio beneficii acculatus & condemnatus. Ejusdem vitricus. vid. in *Oppianicus*.
- ALBIANVM** judicium, pro Cæc. 10. dicitur ab hoc Albio.
- ALBIVS**, Sabinus ad Att. XII. 14.
- M. ALBVTIVS**, Offic. II. 14. *Sed recte viderunt viri docti, legendum: T. Albucius. Nam dicitur post præturam Sardinie accusatus esse a Julia; quod manifeste in T. Albucium convenit.*
- T. ALBVTIVS**, Brut. 35. Athenis adolescens fuit, perfectus Epicureus evasit, & pene Græcus fuit, orationes reliquit. Fin. I. 3. Athenis Græcis litteris operam dat; Scævola in eum jocus, Orat. 44, apud Lucilium reprehenditur nimium studium in collocazione verborum. Div. 19. Prætor Sardinie in eum accusationem suscipit Cn. Pompejus Strabo quæstor, reque ei permittitur, in Pis.

INDEX

98. Offic. II. 14. in Sardinia ipse triumphat. Prov. 7. e Sardinia triumphum petit, qui ei negatur. Bent. 26. de rep. pecuniis accusat Mutium augurem. Tusc. V. 37. Athenis æquo animo exul philosophatur. Memoratur etiam de Orat. II. 70. it. III. 43.
- ALCAEVUS, de N. D. I. 27. Delectatur nævo in articulo pueri. Tusc. IV. 33. Vir fortis, tamen de amoribus scribit.
- ALCAMENES, de N. D. I. 30. Statuarius, cujus Vulcanus Athenis laudabatur. v. *Val. M. VIII. u. vixit Phidias temporibus. Opera ejus, quæ apud Fœtères commemorantur, enumerat: Junius.*
- ALCIBIADES, de Or. II. 22. scripta ejus extiterunt Ciceronis temporibus, de Div. II. 69. ejus somnium, Tusc. III. 32. fœns Socratem rogat, ut sibi virtutem tradat.
- ALCIDAMYS, Tusc. I. 48. Rhetor antiquus & nobilis, scripsit laudationem mortis, v. Davis. ad Tusc. I. 48.
- ALCMAEON, Tusc. III. 5. furiosus fit. *Is, qui parricidium fecit, ut est in fabulis.*
- ALCMAEON, Acad. II. 17. Crotonjates, N. D. I. 11. Pythagoricus, fideribus & animo divinitatem tribuit. de eo & scriptis ejus vid. Menag. ad Laert. VIII. 83.
- ALEDIVS, ad Att. XII. 4. 24. 27. amicus Cæsaris & Attici. *Alii putans Cæsarem secto nomine dici. Sed hoc nomen occurrit etiam apud alios.*
- L. ALENVS, de N. D. III. 30. tabulas publicas transcribit, chirographum sex primorum imitatus.
- ALEO, N. D. III. 21. filius Atrei.
- ALEXANDER, ad Her. IV. 30. qui & Paris dicitur, raptor Helenæ.
- ALEXANDER, ad Div. V. 12. ab Apelle tantum pingi & a Lisypso fingi vult. de Div. I. 23. Ei Calanus mortem propinquam prædixit. de Div. II. 66. Ejus somnium, Tusc. IV. 37. Clitum interficit.
- ALEXANDER PHERAEVS, de Inv. II. 49. In Thessalia tyrannidem occupat, de Off. II. 7. infidias uxoris, Thebes, quomodo caverit. de Inv. II. 49. ab ea interficitur. *scil. adjuvantibus fratribus. Rem totam fuisse commemorat Diodor. Sic. L. XV. p. 517. ed. Rhodom. Vixit circa Olymp. CV.*
- ALEXANDER, Agr. II. 16. Rex Aegypti.
- ALEXANDER, ad Att. II. 20. 22. poeta Græcus, geographus, & astrologus, negligens homo & non bonus poeta, sed tamen non inutilis & indoctus. *Est Alexander Ephesius, cognomine Lychnus, quem Strabo aliique tradunt Cosmographiam versibus scripsisse. v. Græv. ad h. l. Alexander Polyhistor scripsit quoque Geographica multa. v. Hav.*

HISTORICVS.

- Platini. in Ind. Nomin. Phili-
niano, fert in prosa.*
- ALEXION, ad Att. VII. 2. Me-
dicus Ciceronis, ad Att. XIII.
25.
- ALEXIS, ad Att. V. 20, ser-
vus Attico jucundus.
- ALEXINVS, - Acad. IV. 24.
*Philosophus Megaricus de Scho-
la Eubulidis, de quo Laert.
II. 109. 110. & ibi Menog,
Zenoni Stoico imprimis aduer-
sarius erat, quem multis so-
phismatibus vexabat. Ex l. c.
Cic. intelligi potest, eum con-
tra sensus disputasse, quorum
certitudinem Zeno defende-
bat.*
- C. ALFIVS, Vat. 16. in peti-
tione præturæ repulsam fert,
pro Planc. 17. prætor, Quæ-
sitor in causa Cn. Plancii, Vat.
16. laudatur a Cæsare. *No-
men ejus est etiam ad Qu. Fr.
III. 1. §. 7. & ep. 3.*
- ALLIENVS, in Cæcil. 15. ho-
mo a subfelliis, rabula.
- A. ALLIENVS, Phil. XII. 12.
legatus C. Trebonii a Dola-
bella interfecti, ad Diverf.
XII. 11. & 12. legatus Dola-
bella, IV. legiones ex Aegyp-
to eductas tradit C. Cassio
in Syria, ad Att. X. 15. præ-
tor Lentulo & Marcello con-
sulibus.
- SEXT. ALPHENVS, Quint. 5.
it. 24. a Sulla proscriptus.
Ejus bona emerant P. Quin-
tius & Sext Nævius.
- C. AMAFANIVS seu AMA-
FINIVS, ad Diverf. XV. 19.
Epicureus. Acad. I. 1. malus
auctor de philosophia Latens.
Physica Epicurei scripsit,
Tusc. IV. 3. Ejus libris com-
moventur homines, ut Phi-
losophiā Epicuream discant.
- AMIANVS, ad Att. VI. 1.
- AMMONIVS, ad Diverf. I. 1.
legatus Ptolemæi Auletz, Ro-
mam missus, auxilii contra
seditiosos Alexandrinos po-
tendi causa.
- AMPIA, ad Diverf. VI. 12.
filia Ampii Balbi.
- T. AMPIVS BALBVS, ad Div.
I. 3. prætor Ciliciæ ante Len-
tulum. ad Div. II. 16. ibid.
X. 29. quæ tota epistola ad
eum scripta est. ad Div. XII.
20. ad Att. VIII. 11. Pompe-
janus, delectum habet.
- AMPHIARAVS, ad Diverf. VI.
8. de N. D. II. 3. augur, de
Divin. I. 40. augur clarus &
præstans.
- AMPHILOCHVS, de Divin. I.
40. Argivorum rex & augur.
- AMPHION, ad Herenn. II. 27.
de Divin. II. 64. *Jovis &
Antiope filius, eodem patre
cum Zetho editus. Lyra can-
tu muros Thebanos adificaf-
se fertur &c.*
- AMYNOMACHVS, de Fin.
II. 31. hæres Epicuri, cf.
Laert. IX. 16. 17.
- AMYNTAS, ad Att. XII. 9.
Philippi Regis Macedoniæ pa-
ter. Amyntæ filius h. l. est L.
Marcus Philippus.
- AMYNTAS, pro Flacc. 30.
Apollonidienfis.
- ANACES seu ANACTES, N.
D. III. 21. Jovis & Proser-
pinæ

INDEX

- pigne filii, Dioscuri, Trito
 Patreus, Eubuleus & Diony-
 sius.
 ANACHARSIS, Scythæ, Tusc.
 V. 32. ejus *avtaφeneis*;
 epistola ad Hannonem.
 ANACREON, Tusc. IV. 33.
 Ejus pœsis tota est amatoria.
 ANAXAGORAS Clazomenius,
 Physicus, de Or. III. 33. Brut.
 11. Periclis præceptor, de Or.
 III. 15. ctium secutus est.
 Tusc. V. 39. patrimonium
 suum relinquit discendi stu-
 dio. Tusc. III. 13. quomodo
 mortem filii tulerit. Acad. IV.
 31. nivem albam esse negat,
 quia aqua nigra; unde con-
 creta esset. Acad. IV. 37. Ho-
 mœomeræ, *contra has egregie
 disputat Lucres. L. I. de N.
 D. I. 11. primus mundum
 mentis infinitæ vi designatum
 esse dicit. in quo quid deside-
 raverit Socrates, & multa
 alia digna lectu de Anaxa-
 gora vid. ap. Bælium in Le-
 xic. v. Anaxagore.* Acad. I.
 13. confitetur ignorantiam, ut
 Socrates. Tusc. I. 43. Lam-
 pfaci moritur.
 ANAXARCHVS, Democriticus.
 Tusc. II. 21. fortitudo in sub-
 eunda morte a Nicocreonte.
*Abderita, Democriticus; A-
 pud Alexandrum M. gratio-
 sus fuit, cujus mense cum es-
 set una cum Nicocreonte, Cy-
 pri præfecto, adbibitus, eum
 acriter perstrinxit, quem
 deinde dolorem mortuo Ale-
 xandro sic ultus est Nicocreon.*
*v. Lucres. IX. 58. Justin. XII.
 57. 4.*
 ANAXIMANDER seu ANAXI-
 MANDRVS, de Divin. I. 50.
 phycus, prædicit Lacedæ-
 moniæ terræ motum. Acad.
 IV. 37. Omnia gigni ex infi-
 nitate naturæ dicit. de N. D.
 I. 10. Nativos & mortales
 Deos facit.
 ANAXIMENES, Acad. II. 57.
 Ex aëre omnia fieri. de N. D.
 I. 10. Aera Deum facit, eum
 gigni, immensum & semper in
 motu esse.
 ANCARIVS, pro Cluent. 59.
 pallor.
 Q. ANCHARIVS, Q. F. Sext.
 53. Trib. pl. Cæsare & Bibu-
 lo Consulibus, quo usus Bibu-
 lus in impedienda C. Cæsaris
 Agraria lege, in Pison. 38. ad
 Divers. XIII. 40. Mæcedoniæ
 proconsul post Pisonem ex
 prætura.
 ANCHIALVS, ad Div. XIII.
 45. servus L. Egnatii equi-
 tis Rom.
 ANDABATA, ad Div. VII. 10.
 genus gladiatorum. *de quo
 Lips. Saturn. II. 12.*
 ANDRICVS, ad Div. XVI. 14.
 servus Ciceronis, qui & Me-
 nander dicebatur.
 ANDROMAGHA, ad Att. IV.
 15. de Div. I. 13. Ennii fa-
 bula.
 ANDROMEDA, de N. D. II.
 43. fidus.
 ANDROMENES, ad Att. XIII.
 24.
 ANDRON, in Verr. III. 45.
 Aetnensis Senator.

HISTORICVS.

- ANDRON**, ad Div. XIII. 67. Artemonius filius, Laodicenfis.
- C. ANDRONICVS**, Puteolanus. ad Att. V. 15. familiaris Ciceronis.
- ANEMO**, de N. D. III. 20. pro quo Davifius: *Almo*, Deus Romanorum, proprie fluvius prope Romam.
- ANICATVS**, ad Att. II. 20. amicus Attici.
- L. ANICIVS**, Brut. 83. a quo *Anicianum unum, Aniciana noſa*. Contul fuit a. V. DXCIII.
- C. ANICIVS**, ad Div. VII. 26. XII. 21. Senator legatione libera in Africam legatur.
- ANNALIS**, ad Div. XIII. 8. cognomen Villiorum, unde? v. in *Lex Annalis*.
- ANNEJVS**, Broechus in Verr. III. 40. Senator Panormitanus.
- C. ANNEJVS**, ad Div. XII. 25.
- M. ANNEJVS**, ad Div. XIII. 55. XV. 4. legatus Ciceronis in Cilicia.
- ANNIA**, in Verr. I. 43.
- ANNICERI**, philofophi. Off. III. 33. *Cyrenaiſi Philoſophi ab Ariſtippo preſecti. Nomen habent ab Annikeride, diſcipulo Hegefiæ, qui eſt Ariſtippi diſcipulus.*
- ANNIVS** Saturninus, ad Att. V. 1.
- C. ANNIVS** Bellienus. Font. 4. legatus Marci Fonteji, Prætoris Galliæ.
- L. ANNIVS**, Verr. I. 41. propinquus P. Annii Afelli, & heres ſecundus.
- M. ANNIVS** Appius, pro Balbo 20. Camertinus, a C. Mario civitate donatus.
- M. ANNIVS**, in Verr. I. 5. civis Romanus.
- M. ANNIVS**, in Verr. V. 29. homo ſplendidiffimus, eques Rom. qui teſtimonium contra Verrem dixit.
- M. ANNIVS**, ad Att. V. 4. legatus Ciceronis.
- P. ANNIVS** Afellus, Verr. I. 41. civis Rom. Sacerdote prætor urbano mortuus.
- T. ANNIVS**, ad Quirit. poſt reddit. 6. Milo, Trib. pl. eo anno, quo Cicero revocatus eſt. vide, plura in *Milo*.
- T. ANNIVS** Cimber, Phil. XI. 6. Lyſidici Græci hominis filius, Antonianus. Phil. XIII. 12. pratorius, de beneficio Caſaris.
- T. ANNIVS** Luſcus, Brut. 20. Q. Fulvii nobilioris collega.
- T. ANNIVS** Velina. Brut. 48. in concionibus tolerabilis orator.
- ANTAEVS**, ad Att. XIII. 44.
- ANTEROS**, de N. D. III. 23. filius Veneris ex Marte.
- ANTEROS**, ad Att. IX. 14. XI. 1. ſervus vel libertus Attici.
- ANTHERVS**, ad Div. XVI. 21. ſervus.
- ANTHROPINVS**, in Verr. V. 34. Apollonienſis.
- ANTICLEA**, Tuſc. V. 16. fuit mater Ulyſſis. ſed hoc loco Cicero ancillam nominare voluit, quæ Euriclea dicebatur, ut Horæ Homero.
- ANTIGENIDAS**, Br. 50. tibicen, qui diſcipulo frigentis ad popu-

INDEX

- populum dixit: mihi cane & Musis.
- ANTIGONVS**, pro Dejot. 15. legatus Dejotari ad Cæsarem.
- ANTIGONVS**, ad Div. XIII. 32. libertus Cn. Otacili Nasonis.
- ANTIGONVS**, Off. II. 14. Macedoniz Rex, ejus epistola ad Philippum filium.
- ANTIMACHVS**, Brut. 51. poëta, poëma suum, (*quod Ciceroni ætate exstitit*, Thebaidem) eum recitaret, omnes præter Platonem eum reliquerunt: *Obscuritas hujus hominis pante in proverbium abiit. Ex hoc autem loco intelligi potest, non Antimachi culpa, sed rerum sublimitate, & hominum insensitia accidisse, ut pro obscuro haberetur.*
- ANTIOCHVS MAGNVS**, de Or. II. 18. Syriz rex, Hannibalem recipit. Verr. I. 21. a L. Scipione vincitur. Sext. 27. intra Taurum regnare jubetur Asia, qua ille mulctatur, Attalo conatur. pro Dejot. 13. ablatam a Romanis Afiz partem æquo animo fert.
- ANTIOCHVS**, Commagenus Rex, ad Div. XV. 1.
- ANTIOCHVS**, Phil. IX. 2. Antiochi magni nepos, ad eum Cn. Octavius mittitur, ut eum classes habere & elephantos alere prohiberet.
- ANTIOCHVS** Afcalonita, Acad. I. 3. Magister M. Varronis, e nova Academia remigrat in veterem, scribit contra Philonem. Br. 19. Academiæ nobilissimus, auditur a Cicerone, Acad. IV. 5-13. *Disputationis ejus contra Academiam novam compendium, Cap. 19-22. inconstantia ejus in sentiendo, IV. 43. germanissimus Stoicus, si pauca mutasset, I. 4. librum contra Philonem scribit nomine Sosus, IV. 9. quomodo ostenderit concedendum esse ab Academicis, perceptum esse hoc: nihil percipi posse. Nat. D. I. 7. librum scribit ad Balbum, Ab eo dicuntur Antiochizæ parres, ad Divers. IX. 8. Ex his patet vera Sextum Empir. Hypo. Pyrrh. I. 33. ext. scripsisse: Ο Αντιόχος τὴν σοφίαν μετ' ἡγάρην εἰς τὴν Ἀκαδημίαν.*
- ANTIOCHVS**, pro Cæcin. 8. servi nomen.
- ANTIOCHVS**, pro Flacc. 36. libertus.
- ANTIOCHVS** Gabinjus, ad Att. IV. 16. libertus Gabinii.
- ANTIOPA**, Nat. D. III. 21. uxor Pieri, mater Pieridum.
- ANTIPHON**, ad Att. IV. 15. servus, histrio.
- ANTIPHON**, de Orat. II. 59. nomen comicum.
- ANTIPHON RHAMNVSIVS**, Brut. 12. Socratis æqualis, sophista, locus communes scripsit; optime capitis causam oravit. *Ab hoc boni rhetores disti Rhamnusii. Hic est, qui a Socrate ap. Platonem in Menexeno & Xenoph. Memor. Socr. I. 5. perstringitur.*
- ANTIPHON**, de Divin. I. 20. II. 70. conjector quidam tonniorum

HISTORICVS.

maiorum. de Divin. I. 51. ejus artificiosa somniorum, oraculorum, & vaticinationum interpretatio. Aetheniensis fuit, *Δωκευπολίτης* qui & libros de Interpretatione somniorum scripsit, qui in Onirocriticis Artemidori II. 14. & ab aliis citantur. v. Fabric. B. G. II. 26. ubi *Antiphanes* plures commemorantur.

L. ANTIPATER, (Caelius) Brut. 26. scriptor luculentus, juris civilis peritus, L. Crassi magister. de Orat. II. 12. L. Crassi Oratoris familiaris, scripsit belli Punici II. historiam, disertius quam superiores, et non plane probetur. de Leg. I. 2. historicus Latinus, Fanio aequalis, accuratius scripsit superioribus, tamen sine nitore. De compendio ejus a M. Bruto facta v. in M. Bruto. de eo vid. *Possun* de Hist. Lat. I. 8.

ANTIPATER CYRENAICVS, Tusc. V. 37. cecus fuit. de eo vid. *Laeta* II. 86.

ANTIPATER DERBETES, ad Div. XIII. 73. familiaris Ciceronis.

ANTIPATER SIDONIVS, de Orat. III. 50. de Fato a. poeta, qui poterat versus hexametros, aliosque variis modis fundere ex tempore. *Hujus Antipatri epigrammata sunt quaedam in Anthologia, quae suggeret Index Auctorum Anthol. subiectus.*

ANTIPATER, Offic. II. 24. Tyrius, Stoicus, Ciceronis

temporibus floruit & paulo ante mortuus est, quam filius M. Ciceronis Aethenas venisset. Ex eodem loco intelligi potest, eum de officiis scripsisse. Dicitur enim reprehendisse, Panatium, quod in utilitatum praeceptis, quaedam omiserit.

ANTIPATER TARSENSIS, Acad. IV. 6. reprehenditur, quod contra Academicos (in primis Carneadem) disputet. de Divin. I. 3. duo libros edidit de Divinatione, de Divin. I. 20. II. 15. statuit ad hostiam diligendam ducem esse vim quandam sentientem atque divinam, quae toto confusa mundo sit. Offic. III. 12. Diogenes Babylonii discipulus, quaedam magistri reprehendit. *Hi tres Antipatri saepe a doctissimis hominibus permiscerunt.* v. c. *Seaneio* p. 655. qui nimis hic brevis est, a *Græv.* ad Offic. II. 24. & c. *Actuarius* distinxere *Fabric. B. G.* III. 15. *Jonsius* I. 13.

ANTIPATER, Offic. II. 14. rex Macedoniz. Ejus ad, *Cassandram* filium epistola.

ANTISTHENES, Nat. D. I. 13. ejus liber, qui *Physicus* dicebatur. Naturalem unum Deum facit, ad Att. XII. 23. ejus dialogus laudatur, homo acutus magis, quam eruditus. de Orat. III. 17. patientiam & duritiam maxime in Socraticis adamarat, ab eoque Cynici & Stoici orti sunt.

INDEX

- ANTISTIVS**, Rosc. 32. accusator, bello civili Sullano cecus.
- C. ANTISTIVS**, Verr. III. 71. eques Rom. magister publicanorum in Sicilia.
- L. ANSTITIVS**, Balb. 12. Orator.
- M. ANTISTIVS**, de Or. II. 71. Pyrgensis. equum ei ademit Lepidus censor.
- P. ANTISTIVS**, Brut. 49. 63. restitit C. Julio contra leges Consularum petenti in tribunatu A. V. DCLXVI.
- T. ANTISTIVS**, ad Div. XIII. 29. Quæstor Macedoniæ initio belli civilis. Coreyræ moritur.
- ANTISTIVS SEVERVS**, ad Q. Fr. II. 1. Senator.
- ANTISTIVS Verus**, ad Brut. 11. libertatis vindex & defensor, M. Bruto carissimus.
- C. ANTONIVS**, Flacc. 38. *Ciceronis collega*. Habuit quandam infamiam. Ejus damnatione Catilinæ sepulchrum floribus ornatum & epulis celebratum. Dom. 15. a Cicerone defenditur de majestate reus. Vat. 11. reus factus est de repetundis & de majestate. Cael. 31. accusatur a M. Cœlio. ad Div. V. 6. procos. Macedoniæ minus officiosus est in Ciceronem ad Att. I. 12. Pompejus ei in Macedonia successum vult. Dicit Ciceroni partem pecuniae quæri in Macedonia. *M. Antonii Oratoris filius*.
- C. ANTONIVS**, Phil. VII. 6. frater M. Antonii Triumviri. Phil. III. 10. (qui ibidem L. Antonius dicitur.) Macedoniam sortitus est, sortiente M. Antonio Cof. fratre.
- L. ANTONIVS**, Phil. V. 8. frater M. Antonii Triumviri, gladiator Asiaticus. dicitur. Phil. V. 2. a M. Antonio creatur VII. vir agrorum dividendorum, Phil. VI. 5. ejus statua in foro, ad Div. X. 15. cum persequitur post pugnam Mutinensem Planeus cum fratre; ad Div. X. 33. post pugnam Mutinensem Alpes occupat.
- M. ANTONIVS**, in Verr. II. 3. III. 91. prætor. infinitum imperium ejus, *quod scil. nactus est in omnes oras maximas factione Cethegi & gratia Cotta Consulis a. V. DCLXXXIX.* avarissimus homo, Siciliam depopulatur. *Est oratoris filius, Triumviri pater; qui deus in expeditione Cretensi, a qua Creticus est appellatus, perit.*
- M. ANTONIVS**, Offic. II. 14. orator. accusando nobilitatus est. Brut. 35. qualis Orator. Tusc. II. 23. ejus in dicendo contentio. Cluent. 50. quare nullas orationes ediderit. de Orat. II. 1. omnis eruditionis expertus putatus est. Verr. I. 23. putatus est nullas tabulas conficere. falso. ad Quir. post Red. 5. Consul cum A. Albino. de Or. II. 67. Censor de Ambitu reus factus est. ad Div. VI. 2. bellum civile præ-

HISTORICVS.

- prædicat. de Or. III. 3. interfectus in Mariana proscriptio-
no, caput in rostris positum
est. ad Her. IV. 5. v. in Bruto.
de Or. I. 7. *de hoc Ansonio,*
ut & de C. Cic. Collega, &
Triumviro egregia congestit,
& numis illustravit Paillansius
in Famil. Rom. T. 1. p. 79. sqq.
- M. ANTONIVS**, *M. Antonii*
Cresci F. Oratoris N. Phil.
II. 2. Q. Fadii libertini filiam
ducit. Cum C. Curione fil. li-
bidinem exercet. ad Div. III.
6. præfectus evocatorum in
Cilicia. Phil. II. 20. In Qua-
stura sine SCTo, forte, lege,
egestate coactus, ad Cæsarem
in provinciam proficiscitur.
In tribunatu C. Marcello &
L. Lentulo Coss. SCTo con-
tra Cæsarem intercedit, &
ad Cæsarem fugit. cf. Cæs. B.
Civ. I. 1. Mil. 15. P. Clodi-
um interficere conatur. ad
Att. VII. 8. ejus tribuni pl.
concio in Pompejum, ad Div.
VIII. 14. augur fit. Phil. II.
14. a C. Trebonio sevocatur,
dum Cæsar interficitur. Phil.
I. 1. statim post eadem Cæ-
saris Optimatibus favet, &
Dictaturam in perpetuum tol-
lit. ibid. 2. Amatum Pseudo-
Marium interficit in Confu-
latu. ad Div. XII. 3. Cæsari
statuam ponit in rostris, &
inscribit: PARENTI OPTI-
ME MERITO. (hanc deinde
Dolabella evertit) ad Att. X.
13. ejus leones. ad Att. X.
10. Phil. II. 24. 25. Cythe-
ridem tecum lætica aperta
portat. ad Div. X. 30. & 11.
ad Mutinam vincitur, quod
prælium describitur. Phil. V.
9. Mutinam obsidet. &c.
- AOEDE**, Nat. D. III. 21. Mu-
sa, ex primis quatuor, natis
Jove altero.
- APELLA**, ad Div. X. ep. 17.
- APELLA**, ad Div. VII. ep.
25. libertus M. Fabii Galli.
- APELLA** Chius, ad Att. XII.
19. columnarum artifex.
Hunc Apellam non commemo-
ravit Junius: sed habet ali-
um Apellam Statuarium, &
Plin. XXXIV. 8.
- APELLES**, Br. 18. pictor. ad
Div. I. ep. 9. Venerem im-
perfectam reliquit. de Off.
III. 2. nemo eam absolveré
se posse confisus est. ad Div.
V. 12. apud Alexandrum
gratiosus, qui ab eo solo se pin-
gi voluit.
- APENAS**, ad Att. IV. 7. ser-
vus.
- APHILIA**, Brut. 48. aptior con-
cionibus orator, quam judi-
ciis.
- APOLLO**, Nomion, Nat. D. III.
23. & plures alii.
- APOLLINIS** operta, de Div.
II. 55.
- APOLLINARES** ludi. Phil. I.
15. II. 13. ad Att. II. 19.
- APOLLODORVS** Pyragrus,
Verr. III. 31. Argyrinensis.
- APOLLODORVS**, Nat. D. III.
33. Tyrannus Cassandreæ,
de eo lege Aelian. V. H. XIV.
41. XV. 15.
- APOLLODORVS**, ad Att. XII.
23. ad ejus Chronica respici-
tur.

INDEX

- tur. *Ea sunt Apollodori As-
shoniensis, cujus nobis Biblio-
theca sola e scriptis pluribus
reliqua est, de eo & ejus
scriptis v. Fabric. B. G. III.
27. de Chronicis autem, quæ
jambis conscripta erant, &
accurate temporis rationem
designabant; unde Romani
illis libenter utebantur, &
Laertius in definiendis era-
stibus philosophorum crebro
usus est; vide etiam Menag.
ad Laert. I. 37. II. 2. Bosius
ad Cic. I. c. eum confundit
cum Epicureo Apollodoro,
qui *Κυρηνάϊος* dictus est,
& vitam Epicuri scripsit.*
- APOLLODORVS, Nat. D. I.
34. *Est Academicus Zenoni
Epicureo aqualis, a quo ma-
ledictus, ut Cicero ait, fige-
batur.*
- APOLLONIDES, Flacc. 21.
Temnites.
- APOLLONIVS, Alabandenſis,
de Or. I. 28. mercede docuit
rhetoricam, sed minus ido-
neos noluit docere: de Or. I.
17. ab eo rhetoricam didicit
aliquando Cicero; *quo no-
mine saepe ap. Ciceronem com-
memoratur: Cognomen ejus
est Molon. Vixit in Rhodo
insula.*
- APOLLONIVS, Verr. VI. 7.
Panormitanus.
- APOLLONIVS, ad Div. XIII.
16. libertus P. Crassi M. F.
doctus.
- APOLLONIVS, ad Att. IV. 7.
homo Græcus.
- APPPIO, Agrar. II. 19. Ptole-
mæus, Rex Cyrenarum, qui
pop. Romanum heredem fe-
cit.
- APPII, sunt Claudie familie,
de quibus vid. in Claudius.
- APRONIVS, in Verr. II. 44.
de cohorte Verris.
- APRONIVS, Off. 27.
- L. APVLEJVS Saturninus, Br.
62. seditiosorum post Grac-
chos eloquentissimus. *Hujus
tribuni pl. saepe mentio est ap.
Ciceronem. De legibus ejus
v. in Ind. Legg. de ipso au-
tem Plusarch. in Mario. Ap-
pian B. C. L. I. & c.*
- APVLEIA, populi, ad Att. IV.
11. dicitur P. Clodius, pro-
pter seditiones & libidines.
- L. APVLEJVS, Div. 15.
subscriber P. Cæcili, nul-
lo usu forensi.
- L. APVLEJVS, pro Planc. 11.
prætor Macedoniæ Quæstori
Cn. Plancio.
- APVLEJVS, ad Div. XIII. 45.
Proquæstor in Asia Q. Philip-
pi Proconsulis.
- P. APVLEJVS, Phil. VI. 1.
trib. pl. Hirtio & Pansa Coss.
Ciceronem producit, & de
M. Antonio interrogat, Phil.
XIV. 6. Ciceronem a suspi-
cione fascium ad populum li-
berat, ad Att. XII. 13. 14.
sit augur.
- APVLEJVS, prædicator, ad Att.
XII. 13. 17. *diversum putans
ab Apulejo angure, qui in
eadem, ep. nominatur. & vi-
detur, quod additur, prædi-
cator, quod distinctionis caus-
sa factum verissimum est.*
- AQVI.

HISTORICVS.

- AQVILA**, Phil. XI. 6. *Ponsius, de percussoribus Caesaris*, L. Plancum Pollentia expellit.
- Q. AQVILLIVS GALLVS**, Cæc. 27. Jctus summus, mirifice laudatur. Brut. 42. paratus in agendo & celer in respondendo. de Offic. III. 14. Tulit formulas de dolo malo. Quint. I. &c. sæpe nominatur. ad Att. I. 1. non vult Conf. petere propter valetudinem & regnum judiciale. Top. 7. quomodo *litus* definitur.
- MANIVS AQVILLIVS**, in Cæc. 21. a P. Lentulo, principe Senatus, accusatur.
- MANIVS AQVILLIVS**, Agrar. II. 30. bello fugitivorum, liberalis in civitates Siciliæ. in Verr. III. 54. Procons. Siciliæ Br. 62. de Offic. II. 14. accusatur diligenter. a L. Fufio, p. Flacc. 38. absolvitur propter memoriam belli cum fugitivis. de Orat. II. 45. cum defendit Antonius, orator. Tusc. V. 5. crudeli morte perit. *Est enim a Mitridate, auro liquesfacto in os infuso, necatus. Cæterum hunc Aquillium alterius M. Aquillii filium putat Mannius ad Div. in Cæcil. c. 21. Diversos esse temporum ratio facile docebit.*
- AQVINIVS**, Tusc. V. 22. Malus Poëta, *quietiam a Casullo notatur.*
- ARATVS**, Nat D. II. 41. ejus carmina a Cicerone admodum adulescentulo convertuntur. de Or. I. 16. Acad. IV. 20.
- ARATVS** Sicyonius, Offic. II. 23. laudatur. Patriam a tyranno oppressam liberat.
- ARBVSCVLA**, ad Att. IV. 18. Mima, *de qua est apud Horat.*
- ARCESILAS**, de Or. III. 18. Polemonis discipulus. Fin. V. 31. Podagrae dolores fortiter fert. Acad. I. 13. negat quicquam sciri posse, illud ipsum quod Socrates reliquerat. cum Zenone certat. Acad. IV. 24. Zenonis & Arcesilæ disputatio in quo vertatur.
- ARCHAGATHVS**, Haluntinus, in Verr. IV. 22.
- ARCHE**, Nat. D. III. 21. Musa ex primis quatuor, natis Jove altero.
- ARCHELAVS**, Div. II. 42. summus Astrologus tempore Patnatii.
- ARCHELAVS**, Tusc. V. 4. Anaxagoræ discipulus, *idemque Socratis præceptor.*
- ARCHELAVS**, Tusc. V. 12. Perdicæ filius, fortunatissimus putatus.
- ARCHELAVS**, Rab. P. 8. Comanorum sacerdos. *gener Ptolemæi, regis Egypti, qui Alexandriani, Ptolemæo Aulete pulso, occuparat.*
- ARCHIAS**, Aulus Licinius, Poëta, Arch. I. seqq. Antiochenus, civitate donatus a Crasso, Ciceronem ad studia cohortatur & in iis juvat. ibid. 3. ejus fama, amicitia, insignis facultas poetica, libri. ad Att. I. 16. Lucii Luculli Mithridatico bello peflas res scribit. Suspiciatur Cicerone res Metelli Numidici scripturum. Div. I. 36. ejus versiculi

INDEX

- culi quidam Latine conversi. *Epigrammata quaedam hominis restant in Anthol. Gr.*
- ARCHIDEMVS**, Acad. IV. 48. Dialecticus, Stoicus. *Tarsensis fuit. de eo vid. Laers. VII. 49. 68. 84. 88. Auctores, qui de eo egerunt, multos laudat Fabrii, B. G. L. III. c. 10.*
- ARCHIDEMVS**, pro Flacc. Trallianus.
- ARCHILOCHVS**, Tusc. I. 1. regnante Romulo vixit. Ab eo Archilochium edictum Bibuli. ad Attic. 22. i. e. *acerbum.*
- ARCHIMEDES**, de Orat. III. 23. Tusc. I. 25. Nat. D. II. 34. ejus sphaera. *de qua vid. etiam Sext. Empir. adv. Math. L. IX. p. 577. & ibi Fabricium τὸν πᾶν.* Fin. V. 19. patriam captam præ studio non sensit. in Verr. IV. 58. Marcellus ejus mortem moleste fert. Tusc. V. 23. ejus sepulcrum a Cicerone Quaestore repertum.
- ARCHONIDES**, in Verr. III. 56. IV. 26. Elorinus.
- ARCHYTAS** Tarentinus, de Orat. III. 34. Pythagoreus, Philolai præceptor. Fin. V. 29. Platonis tempore vixit, Fin. II. 14. Platonis ad eum epistola, nona inter epistolas Platonis. Tusc. IV. 36. ira potens.
- AREVS**, ad Att. V. 9. libertus.
- ARIARATHES**, ad Div. XV. 2. ad Att. XIII. 2. Ariobazanis filius & alius Ariobarzanis frater.
- ARION** Methymneus, Tusc. II. 27. *Cirbarædus, de quo nota est ex Herodoto historia.*
- ARIOBARZANES**, pro Lege Manil. 2. rex Cappadociae a Mithridate regno expulsus. socius populi Romani. Eusebes & Philoromæus dicitur. *quirituli etiam in numis occurrunt.* Ciliciz Ciceroni Proconsuli commendatur a Senatu, & ab eo magno periculo liberatur, laudatur. conf. ep. IV. lib. 11. 17. ad Attic. V. 20. Prov. 5. Gabinio in ulciscendis inimicis utitur.
- ARISTAEVS**, Nat. D. III. 18. olivæ inventor, Apollinis filius. Verr. IV. 57.
- ARISTAEVS**, Verr. V. 42. Dexionis filius.
- ARISTIDES**, de Offic. III. 4. *Justus* dictus est. ibid. III. 11. Themistoclis consilium utile, quia injustum, non probat.
- ARISTIPPVS**, Socraticus, de Or. III. 17. Cyrenaicæ philosophiz auctor, ad Div. IX. 26. ejus dictum de Laide. Acad. IV. 42. voluptatem suminum bonum facit. Offic. I. 41. licentia ejus contra morem consuetudinemque loquendi non est imitanda.
- ARISTO**, ad Div. II. 18.
- ARISTO Chius**, Stoicus. Acad. IV. 42. Fin. II. 11. 13. summum bonum in ἀδίαφορῳ ponit. Nat. D. I. 14. ejus de natura Deorum sententia.
- ARISTO**, Balb. 22. Masiliensis, a Sulla civitate donatus.
- ARISTODAMVS**, Apollonidensis. Verr. V. 6.
- ARISTODEMVS**, ad Att. II. 7.
- ARISTO.**

HISTORICVS.

ARISTOCRITVS, ad Div. XIV.
3. servus aut libertus potius.

ARISTOGITON, Tusc. I. 49.
*Asbeniensis, qui cum Har-
odio Pissistrasi tyrannidem
evertit.*

ARISTOMACHE, Tusc. V. 20.
uxor Dionysii tyranni.

ARISTONICVS, Phil. XI. 8.
cum eo bellum gestum L. Va-
lerio & P. Licinio Coll. Agr.
II. 33.

ARISTOPHANES, de Legg. II.
15. poeta facillimus. Or. 9.

ARISTOPHANES, de Or. III.
33. Grammaticus insignis. de
Fin. V. 19.

ARISTOTELES, Tusc. III. 38.
sperat philosophiam brevi
tempore absolutam fore. Acad.
I. 4. Socratis dubitationem &
differendi genus relinquit, Pla-
tonis ubertatem complexus.
Acad. I. 8. quintum genus ele-
mentorum statuit, e quo men-
tes & sidera. Tusc. I. 10.
ἐντελέχεια. de mente sen-
tentia. de Fin. V. 4. primus in-
stituit exercitationem de omni-
bus rebus in utramque par-
tem differendi. Fin. V. 5. Du-
plex scribendi genus Aristote-
lis, popolare & subtile, causa
est, quare interdum non ideam
dicere videatur. Ejus libri de
morbis, utrum ipsius an filii?
Nat. D. I. 13. Scripsit libros
de philosophia, *quorum hic
tertius laudatur*. In sententia
de Deo; inconstans. de Off. III.
8. honestatem omnibus rebus
præfert. de Inv. I. 5. plurimum
Oratoriae profuit. de Orat. III.

35. eloquentiam professus
est, quod videret Ilocratem in
eo genere frequentari, ad Div.
I. 9. ejus ratio oratoria omnis
libris de Oratore Ciceronianis
continetur. ibid. Aristotelius
mos est, *cum scribimus in ser-
mone ac dialogo*. ad Att. II. 1.
Aristotelia pigmenta h. e. *orna-
menta orationis ex Aristotelis
præceptis*.

ARISTOTELES, A. Licinius,
Melitenfis, ad Div. XIII. 52.
hospes Ciceronis.

ARISTOXENVS, Fin. V. 19.
Musicus, ad Att. VIII. 4. de
Or. III. 33. Tusc. I. 10. quid de
anima senserit, ibid. 18. senten-
tia de anima reprehenditur. A-
ristotelis discipulus.

ARISTVS, Academicus, ad Att.
V. 10. Acad. I. 3. frater Anti-
ochi, *ejus, qui auctor est quin-
te Academiæ; de quo supra*.
M. Bruti magister. *Plutarchus
in Brut. init. adeo Φίλον &
συμβιωτήν vocat*. Brut. 97.
Academiæ heres, hospes & fa-
miliaris Ciceronis.

ARISTVS, in Verr. IV. 12. Pa-
normitanus.

ARQVVS, f. **ARCVS**, *Arqui*.
Nat. D. III. 19. Thaumantis
filius.

C. ARRIVS, ad Att. II. 14. 15.
&c. amicus Ciceronis. ad Q. Fr.
I. 3. summam amicitiam cum
Cicerone simulans eum infi-
diose tractat. *Sed fortasse
etiam hoc alterum ad Q. Arri-
um f. referri potest, quem
G 4 ipsum*

INDEX

- ipsum Pat. 12. familiarem suum appellat.*
- Q. ARRIVS**, Br. 69. grata populo verborum copia fuit, qua, infimo loco natus, pecuniam & honores consecutus est. &c. Verr. II. 15. prætor Siciliæ designatus moritur.
- Q. ARRIVS**, ad Att. II. 5. destituitur in petitione Consulatus, competitoribus Cæsare & Bibulo; Vat. 12. epulum dedit in honorem patris mortui. *Cæsare & Bibulo Coss. Is est etiam, quem amicum suum vocat, p. Milon. c. 17. Videtur autem esse filius Q. Arrii Prætoris Siciliæ designati; & hoc epulum dedisse eam ipsam ob causam, ut populi auram caperet, quam non satis secundam in petitione habuerat. Magnificum hoc epulum fuisse vel Horatii locus indicat Satir. II. 3.*
- ARSACES**, ad Div. VIII. 14. Rex Parthorum; quocum Cicero bellum gessit in Cilicia.
- ARSINOA**, Nat. D. III. 22. Arsiippi uxor.
- ARSIPPVS**, Nat. D. III. 22. Arsinœ vir, Aesculapii cujusdam pater.
- ARTAVASDES**, ad Att. V. 20. Rex Armeniorum. V. 21. ejus filia nubit Dejotaro filio. ad Div. XV. 2.
- ARTAXERXES**, ad Att. X. 8. Xerxis filius, ad quem Themistocles confugit.
- ARTEMIDORVS** Aetnensis, in Verr. III. 44.
- ARTEMIDORVS** Cornelius, in Verr. III. 49. medicus Verris,
- ARTEMIDORVS** Pergæus, in Verr. III. 21. quo adjutore Verres Dianæ Pergææ templum expilavit.
- ARTEMIDORVS**, in Verr. I. 31. *qui sit nescio, & videtur ibi locum non habere. Neque deullo Artemidoro sermo, sed de Philodamo; quod nomen etiam Pantagæus reponebat.*
- ARTEMISIA**, Tusc. III. 31. Mausoli regis Cariz uxor. sepulcrum magnificum Mausolo Halicarnassi extruxit.
- ARTEMIO**, in Verr. III. 85. Entellinus.
- ARTEMIO**, ad Div. XIII. 64. Laodiceus.
- ARTEMIO** Climachias, in Verr. II. 51. Cephaleditanus.
- ARTEMIO**, in Verr. III. 45. Aetnensis Senator.
- ARVNS**, Tusc. IV. 22. filius Tarquinii Sup. qui cum L. Bruto simul interijt.
- L. ARVNTIVS**, ad Div. VII. 18.
- P. ASCITIVS**, Cæcl. 10. in suspitionem interfecti Diosis, Alexandrinorum legati, contra Ptolemæum, vocatur.
- ASCLAPO** Patrensis, ad Div. XVI. 19. XVI. 9. medicus.
- ASCLEPIADES**, Tusc. V. 39. Eretricus philosophus. Cæcitatem æquo animo fert.
- ASCLEPIADES**, Flac. 15. Acmonensis.
- ASCLEPIADES**, de Or. I. 14. medicus, amicis Crassi, eloquens.
- M. ASELLIVS**, Cluent. 61. Larinas.
- ASELLIVS**, de Legg. I. 2. historicus

HISTORICVS.

- rius Latius languidus & in-
scitus.
- ASELLVS**, de Or. II. 64.
- ASINIVS**, Phil. XII. 13. Sena-
tor voluntarius, qui se ipse fe-
cit Senatorem, beneficio An-
tonii.
- ASINIVS Larinas**, pro Cluent.
13.
- ASINIVS Dentio**, ad Attic. V.
20. Centurio primi pili in
exercitu Bibuli.
- ASINIVS Pollio**, ad Div. X. ep.
33. amicus Antonii. ibid. ep.
31. & 32. 33. ex Hispania, cui
a Cesare profectus erat, ad Ci-
ceronem scribit, & libertatis se
cupidum ostendit &c. *Ejus
epistola sunt* L. X. 31. 32. 33.
De eo diligenter & accurate
egit P. Manut. ad l. c. ep. 31.
loci veterum de eo congestis.
cf. Intt. ad Horat. Carm. II. 1.
- ASPASIA**, de Inv. I. 31. *Sophi-
stria Milesia celebris, Socratis
in eloquentiae studio Magistra.
Periclis tandem uxor, de qua
vide in primis Plutarch. in Pe-
ricle p. 165. ed. Wechel. ubi ac-
curate de ejus natalibus, arti-
bus, vita genere &c. agit.*
- ASTARTE**, de Nat. D. III. 23.
Venus Syria, quæ Adonidi
nupsit.
- ASTERIA**, N. D. III. 25. Latonæ
soror, ex qua Hercules Ty-
rius.
- ASTYANAX**, de Div. I. 49. eo
regnante, quæ Solis defectio
facta est, eam prædicit Tha-
les.
- ASTYANAX**, ad Att. IV. 15.
Tragedus histrio.
- C. ATEJVS Capito**, de Div. I.
16. Crassum in provinciam
abeuntem diris prosequitur, &
propterea ab Appio Censore
tanquam eumentis auspicia
subscribitur.
- C. ATEJVS Plagnlejus**, ad Att.
X. 8. commemoratur inter
Cæsarianos Ciceronis inimi-
cos.
- L. ATEJVS, L. F. Arriensis
Capito**, ad Div. VIII. 8.
- ATHAMAS**, Har. Resp. 18. fu-
rius post matricidium factus.
Tusc. III. 6. furiosus.
- ATHAMAS**, in Pis. 36. falsator,
L. Pisonis in Macedonia co-
mes.
- ATHAMAS**, ad Attic. XII. 16.
servus.
- ATHENAEVS**, ad Div. XV. 4.
apud Ariobarzanem gratus.
- ATHENALS**, ad Div. XV. 4. no-
men feminae, uxoris, aut ma-
tris, Ariobarzanis.
- ATHENAGORAS**, Cymæus, pro
Flacc. 7.
- ATHENIO**, Verr. II. 54. Harusp.
Resp. 12. dux fugitivorum &
Siculorum, qui cum fugitivis
se conjunxerant.
- ATHENIO**, ad Attic. II. 12. dici-
tur Sex. Clodius, quia fuit dux
servorum, ut Athenio fugiti-
vorum.
- ATHENODORVS Calvus**, ad
Att. XVI. 11. 14.
- ATHENODORVS**, *Tarsensis*,
Sandonis filius, ad Div. III. ep.
7. *Philosophus, (Cæsaris Octa-
vii præceptor.) Videtur de
Nobilitate scripsisse. de eo Suet-
on. Claud. 4. Fabric. in Ga-*
sal.

INDEX

- sal. Seic. B. G. L. III.*
c. 15.
- ATHERIANVM** jus, ad Div. IX.
ep. 18. *ab Atherio quodam
vel Hasberio JCo, vel Aterio
positus. Aterium & Haterium
promiscue esse in libris docuit
Cl. Torren. ad Valer. M. l. 7.*
8. *Jus Aterianum non esse ci-
bum inde patet, quod, si cibum
esset, ambiguitatis in suis & jo-
eius tolleretur. Neque tamen
de lege Ateria cum Cervio ca-
piendum; sed de illius tempo-
ris JCo. Aterios autem equites
R. eo tempore fuisse ex loco
Valerii colligi potest.*
- ATIDIVS**, in Verr. II. 32. C.
Verris praefectus.
- ATINIVS** Labeo, pro Dom. 47.
a Q. Metello Censore e Senatu
ejicitur & postea ejus Metelli
Macedonici bona consecrat in
tribunatu. Plin. Hist. Nat. VII.
44. idem Cn. Lentulo Censo-
ri facit.
- L. ATRATINVS**, Cael. 1. filius
L. Atratinus ejus, qui a M. Caelio
de ambitu accusatus erat; ac-
cusat Caelium de ambitu. Pa-
trem defenderat Cicero.
- ATTAE**, Sext. 51. quidam per
Enallagen dici putant pro At-
ta, qui fuerit poeta Latinus.
Sed cum Abramio Grævius in-
terpretatur: *Senes philosophos
Græculos*, quos vide.
- ATTALVS**, Rex Pergamenus,
qui populum R. peredem fecit.
Sext. 27. ei Asia Antiocho M.
adempta condonatur. Deiot. 7.
in P. Africanum liberalis fuit.
- ATTALICA**, in Verr. IV. 12.
- peripetasmata auro intertexta,
ab Attalo rege inventa & usur-
pata.
- ATTALVS Ipbemeneus**, ad Q.
Fr. I. 2. 4. homo Græcus de
Quinti provincia.
- ATTALVS Nesinus**, Verr.
IV. 26.
- ATTELLIVS**, ad Att. V. 19. de-
bitor Ciceronis.
- ATTICVS**, ad Attic. XII. 23. an-
nalis ejus. sc. liber. III. 20. ad-
optatur ab avunculo. II. 1.
scripsit de Consulatu Cice-
ronis. Brut. 45. ejus stilus. de Fin.
II. 21. colligit historiz thesau-
ros. *Historia perissimum fu-
isse etiam ex eo colligitur, quod
in epistolis saepe a Cicerone de
rebus historicis confutitur.*
- ATTICVLA**, ad Attic. VI. 5. fi-
lia Attici; *quæ & Cæcilia di-
citur.*
- A. ATTILIVS**, pro Cæcin. 10.
testis in Cæcinam.
- C. ATTILIVS Rosc.** Am. 1. 18.
sua manu semen spargentem
conveniunt legati. *de eo Valer.*
*IV. 4. de Paupertate Columel-
la de R. R. L. I. inis. Plin. XV III.*
5. *Hic est, qui primus Serra-
ni cognomen accepit M. F. M.*
N. Consul fuit a. V. 495. &
*503. Non autem fuit filius il-
lius Reguli, qui a Poenis captus
est, uti vulgo putant. de fami-
lia Attilia optime egit & mul-
tos vulgares errores refellit
Perizon. Animadv. Hist. c. 1.*
- L. ATTILIVS**, pro Cæc. 10. A.
filius testis in Cæc.
- L. ATTILIVS**, ad Attic. II. 3.
- M. ATTILIVS Regulus**, Tusc.
V. 30.

HISTORICVS.

- V. 3. pro Sext. 59. &c. de Offic. III. 26. bis Consul fuit. de Senect. 20. Carthaginem redit ad supplicium.
- M. ATTILIVS *Calatinus*, Nat. D. II. 23. Fidem dedicat. Consul a 495. 498: *Diffator*. a 504. A. F. C. N. *Ejus etiam mentio est pro Planc.* 25. de Senect. 17.
- M. ATTILIVS, Aet. I. Verr. 13. de maiestate damnatus.
- Sex. ATTILIVS, ad Attic. XII. 5. Cos. cum P. Furio.
- ATTILIVS, ad Div. XIII. 62. eques Rom.
- ATTILIVS, de Fin. I. 2. Sophoclis Electram Latinam facit, qualis scriptor? confer ad Att. XIV. 20.
- ATTIVS *Navius*, de Div. I. 17. augur, tentatur a Tarquinio Prisco. Novacula cotem præcidit.
- C. ATTIVS *Pelignus*, ad Att. VIII. 4. Sulmone portas aperuit Antonio in bello civili.
- L. ATTIVS *Pœta*, vid. *Acinus*.
- M. ATTIVS *Balbus*, Phil. III. 6. Prætorius.
- P. ATTIVS, ad Att. VII. 13.
- T. ATTIVS, pro Cluent. 23. accusator Cluentii.
- ATTIVS, ad Div. XV. 17. pigmentarius.
- AUCTUS, ad Div. XIII. 50. (*Acilius*) Proconsul, Sulpitii successor.
- CN. AUFIDIUS, Tusc. Qu. V. 39. Prætor Cicerone puero, cæcus, in Senatum tamen venit, historiam Græcam scripsit. cf. de Fin. V. 19.
- CN. AUFIDIUS, pro Dom. 13. adoptat Oresten.
- SEXT. AUFIDIUS, ad Div. XII. 26. 27.
- T. AUFIDIUS, Br. 48. Jctus, T. Juventii & P. Orbii æmulus, frater M. Virgilio.
- T. AUFIDIUS, pro Flacc. 19. Prætor Asiæ.
- AUFIVS, ad Att. VI. 1. amicus Ciceronis.
- AVIANUS, Acad. IV. 25. Puteolanus, amicus Ciceronis.
- C. AVIANIVS, vel AVIANUS *Hammonius*, ad Div. XIII. 21. M. Aemilii Avianii libertus, idem est, qui ep. 25. G. Avianus Evander dicitur, ad Div. VII. 23. statuarium.
- C. AVIANIVS, vel AVIANUS FLACCUS, ad Div. XIII. 35. 37.
- C. AVIANUS, Philoxenus, ad Div. XIII. 35. Siculus, a Cæsare in Novoromenes relatus, Ciceronis beneficio. Nomen assumpsit Flacci Aviani, quod eo familiarissime usus erat, cum Tullii nomen assumere debuisset.
- AVIDIUS, de Leg. II. 3. dicitur a Pompejo & Cicerone defensus esse. *pro quo Davis cum Manutio & Lamb. Balbus.*
- AVILIVS *Larinas*, pro Cluent. 13.
- AVITUS, or. 29. *est Cluentius, pro quo est Oratio.*
- AVIVS, vel AULUS, ad Att. XII. 5. *forte est argentarius,* ad Att. XIII. 4.

M. AU-

INDEX

- M. AULANUS**, f. **AULIANUS**, Sext. 4. Tribunus militum C. Antonii, Catilinarius, a P. Sextio Capua expellitur.
- AULETES**, Posthum. 10. est cognomen Ptolemæi, qui regno pulsus est.
- AULUS**, ad Att. VI. 2. est Gabinius, vid. *Auli Lex*.
- AULI** filius, ad Att. I. 20. Afranius, ad Att. I. 16. est idem L. Afranius.
- AURELIANUS**, ad Att. IV. 16.
- AURELIUS**, ad Att. XIV. 9. ab Hirtio Germanis præpositus.
- AURELIUS**, ad Div. XVI. 24. ad Att. XVI. 15. creditor Ciceronis.
- C. AURELIUS**, Verr. I. 50. Consul a. V. DCLXXVIII, cum L. Octavio.
- L. & C. AURELI**, L. filii, *Orestæ*, ad Div. XIII. 39. orationes reliquerunt.
- M. AURELIUS SCAURUS**, Brut. 35. Latine dixit, (*Consul a. V. DCLVI*) in Q. Cæcil. 19. Quæstor L. Flacci, Flaccum ei accusare non permittitur, Vert. I. 33. Ephesi prohibitus est servum e templo Dianæ abducere.
- L. AURIFEX**, de Orat. II. 60. eques Romanus.
- A. AURIUS**, pro Cluent. 8. Larinas.
- M. AURIUS**, *Melinus*, pro Cluent. 5. Larinas. duxit Cluentiam.
- AUTOBULUS**, in Pis. 36. Saltator, L. Pisonis in Macedonia comes.
- P. AUTRONIUS**, Brut. 68. orator sola voce probabilis. pro Sull. 1. consul designatus cum P. Sulla de ambitu condemnatur, ad Att. III. 2. 7. exulat. *postea conjuravit cum Catilina*.
- AXIVS**, ad Att. IV. 15. Senator, qui in Roscis villam habuit, ad Att. III. 15. de hoc interpretantur Sueton. Jul. Cæsar. 9.
- Q. AXIUS**, ad Att. I. 12. foenerator. ad Att. X. 11. *forte idem cum superiori*.
- B.**
- BABULLIUS**, ad Att. XIII. 48.
- BACCHUS**, de Nat. D. III. 23. multi Bacchi.
- BACIS**, *Bæsius*, de Div. I. 8. augur.
- BAEBIUS**, ad Att. IX. 14. homo obscurus, sed non infans.
- M. BAEBIUS**, in Pis. 35. jussu L. Pisonis in Macedonia interficitur.
- Q. BAEBIVS**, *Tampilus*, Phil. V. 10. Legatus Romanorum ad Hannibalem Saguntum obsidentem.
- P. BAGIENNUS**, ad Div. X. 33. *Legatus aut Præfectus Antonii fuisse videtur*.
- BALBILIUS**, ad Att. XV. 13. amicissimus Ciceroni, qui eum subsidium senectutis suæ vocat.
- BALBINUS**, ad Att. XIII. 21. Cæsarianus.
- BALBUS**, *cognomen Ampiorum, Luciliorum, Octaviorum & Thoriorum*.
- BALBUS**, *Lucius Cornelius*, pro quo

HISTORICVS.

- quo est oratio. Fuit Gaditanus, & Cn. Pompejo civitate donatus; rogatu Luc. Corn. Lentuli, unde ab eo nomen assumpsit, de eo vid. argumentum orationis. Fuit gratiosissimus apud Cæsarem. ad Att. VII. 3. Tartessus dicitur: ad Att. VII. 7. & Theophrastus, Mitylenzo, adoptatur. ad Att. II. 12. Quindecim - Vir. In orat. pro Balbo interdum L. Cornelius simpliciter dicitur.*
- BALBUS**, ad Div. X. 32. est filius L. Corn. Balbi, unde minor dicitur. Asinii Pollionis quaestor fuit in Hispania, ejus flagitia commemorantur.
- BALBUS**, p. Sull. 19. Fausti libertus.
- BALBUS**, pro Caelio 11. accusator M. Caelii. *forse est P. Octavius Balbus.*
- BALBI** duo, de Orat. III. 21. Stoici. vid. in *Lucilius*.
- BALEVTIVS**, p. Cluent. 60. Larinas.
- BALEARICVS**, de Div. I. 2. Metellus. v. *Metellus*.
- BALLIO**. p. Q. Rosc. 7. nomen Cornicum lenonis.
- M. BAMBALIO**, Phil. II. 36. est Q. Fadius, M. Antonii socer, pater Fulviae.
- BANOBAL**, Venerius, in Verrem III. 37.
- BARBA Cassius**, Phil. XIII. 2. amicus Cæsaris & Antonii.
- BARBATIVS**, Phil. XIII. 2. amicus Cæsaris & Antonii.
- BARDYLIS**, de Offic. II. 11. Illyrius latro, propter equabilem prædæ partitionem, magnas opes habuit.
- BARNAEVVS**, ad Att. XIV. 19.
- M. BASILIVS**, s. **BASILVS**, Cluent. 38. Senator.
- BASILIVS**, ad Div. VI. 15. Cæsarianus, qui postea in eum conjuravit.
- BASILIVS**, Phil. II. 41. gladiator de grege M. Antonii.
- BASILVS**, ad Att. VII. 9. bustum Basili, locus in via Appia latronibus infestus.
- BASSVS**, ad Div. VII. 20. vid. *Veneidius*.
- BATTARA**, ad Div. VII. 9. *pro quo alii: Vacerra, videtur familiaris Trebatii fuisse.*
- BATTONIVS**, ad Att. VI. 8. amicus Attici & Ciceronis.
- M. BEBRIVS**, p. Cluent. 16. Senator Rom.
- BELLEROPHON**, Tusc. III. 26.
- BELLIENVS**, ad Divers. VIII. 15. verna Demetrii. Cum præsidio est Intemelii.
- L. BELLIENVS**, Phil. II. 36. Pompejanus, cujus domus post eadem Cæsaris incensa est & deflagavit.
- BELLIENVS**, ad Div. XVI. 22. homo pessimus, flagitiosus. Quidam: *Bilienus*.
- BELVS**, Nat. D. III. 16. Indorum Hercules.
- L. BESTIA**, B. 34. bonus tribunus Plebis, Popilium a C. Graccho expulsum sua rogatione restituit, post consulatum oppressus est lege Manilia.

INDEX

- milia. *Bestia est cognomen Calpurniae familiae.*
- BESTIA**, Phil. XIII. 12. Coel. 12. accusatur de ambitu, in petitione praeturae. defenditur a Cicerone. ad Qu. Fr. II. 3. Phil. XII. 8. & Phil. XI. 5. consulatum in Bruti locum petit.
- T. BETVCIVS**, *Barrus Asculanus*. Brut. 46. aliquot orationibus Asculi habitus & una Romae contra Cæpionem, nobilis, cui Cæpionis ore respondit Aelius.
- BIAS**, Parad. I. Priene patria: de Amic. 16. e septem Sapientibus.
- M. BIBVLVS**, ad Att. I. 16. Cæsaris amicitiam querit, ædilitate & praetura omissam, ut consulatum eo facilius consequatur. Har. Resp. 22. Cæsare Collega in Consulatu leges ferente semper servat de cælo. pro Dom. 15. servat de cælo, cum Cæsar de adoptando Clodio legem Curiam fert. Vatin. 9. Vatinus trib. pl. Consulem in vincula ducit, reliquis tribunis mitti iubentibus. ad Att. II. 19. ejus edictis, quæ domo abditus (*vini Cæsarianorum timens*) dat, irascitur Pompejus, quod iis laceratur. In Cæsarem acerba edicta dat, quæ inde *Archilochia* dicuntur, populo vehementer grata. pro Dom. 26. censet, ut pontifices de domo Ciceronis statuant, ad Div. XV. 1. Proconsul Syriae. XII. 19. quam diu Parthi in provincia ejus sunt, Antiochia setenet, urbe munita, VIII. 6. contra Parthos male pugnat. II. 17. Ciceroni Proconsuli Cilicis invidet. Brut. 77. scriptitavit accurate. Bello civili perit.
- BILIENVVS**, v. *Bellicus*. ad Div. XVI. 2.
- C. BILIENVVS**, Brut. 47. æqualis M. Bruti Jcti. laudatur.
- A. BINNIVS**, Cluent. 59. Cope de via Latina.
- BION**, Tusc. III. 26. ejus apophthegma.
- BITHYNICVS**, ad Div. VI. 16. *Cæsarianus e gente Pompeja, fil. Q. Pompeji Bithynici, A. N. a Bithynia dictus, devicta a patre. Post mortem Cæsaris Siciliae prætor fuit.*
- BITON**, Tusc. I. 47. pietas in matrem, mors placida. Cleobis frater.
- BLANDENIVS ZEVSIS**, ad Q. Fr. I. 2, 2.
- BLESAMIVS**, Dejot. 12. Gallo-Græcus, Dejotari legatus.
- BLOSSII**, Agr. II. 34. nobiles Campani bello Punico II.
- C. BLOSSIVS, Cumanus**, de Amic. 11. *Philosophus Stoicus, Antipatri Tarsensis Romæ auditor, de quo vid. Plut. in Gracchis p. 827. ed. Wech. ubi dicitur incitasse Ti. Gracchum ad legem Agrariam ferendam; de qua re post ascensum, se amicitia summa Ti. Gracchi defendit. Cic. l. c.*
- BOETHVS**, Verr. IV. 14. cælator & statuaris, laudatus Plinio XXXIII. 55. XXXIV.

HISTORICVS.

3. *ubi argento meliorem fuisse, quam cetero genere maseria dicit. Carthaginienfis fuit, fuisse Pausan. L. V. cap. 17.*
- BOETHVS**, de Div. I. 8. II. 20. prognosticorum causas elicere conatus est. Stoicus. Sed effecit tantum, ut earum rerum rationes paterent, quæ in mari cælove fierent, *de eo & aliis hujus nominis v. Menag. ad Laert. VII. 143. Lact. I. c. 148. 149. memorantur libri de Natura & de Fato, in quibus forte libris de prognosticis egit.*
- BOGVDES**, ad Div. X. 32. Rex Mauritaniz Tingitanæ.
- BOIVS**, ad Herenn. IV. 3. nomen cursoris. v. Gronov. ad h. l.
- M. BOLANVS**, ad Div. XIII. 77. amicus Ciceronis.
- BONA DEA**, Dom. 38. &c. *Ejus sacra habita in adibus Pontif. M. a matronis pro salute pop. Rom.*
- BRENNVS**, de Div. I. 37. cum Gallicis copiis fano Apollinis bellum intulit, Pythiæ de eare responsum.
- BRINNIVS**, ad Att. XIII. 12. 14. Ciceronem heredem facit.
- T. BROCCHVVS**, Lig. 4. 11. avunculus Q. Ligarii, Furiz familie cognomen.
- BROGITARVS**, Gallo-Græcus. Har. Resp. 13. 27. Ei Clodius sacerdotium Pessinuntium vendidit, expulso justo sacerdote, & regis nomen dedit.
- BRVLLA**, de Or. III. 23. deletabatur vehementius talis.
- BRVTTIVS**, ad Div. XVI. 21. homo jucundus, quem M. Cic. fil. secum Athenis habuit, a quo diversus videtur.
- L. BRVTTIVS**, ad Div. XIII. 38. eques Romanus. Siculus.
- L. BRVTVS**, e familia patricia Junia. Brut. 53. Planç. 25. Romam regio dominatu liberavit. de Offic. III. 10. Collegæ Collatino imperium abrogat. Tusc. IV. 22. interiit cum Arunte. Brut. 14. Phil. I. 6. princeps nobilitatis Brutorum. *Hoc dicitur tantum ex opinione vulgari, quæ tum erat, cui favens Brutis totumque gloriæ, non refragatur. Nam Brutos illos, qui deinceps commemorabuntur, plebejos fuisse, nec a Junia illa familia patricia originem duxisse, docet accurate P. Manus. ad Ep. 1. ad Brutum. Et Plutarchus in Bruto. init. jam tum ab iis negatam esse illam a L. Bruto regum expulsoe originem, qui eis ob Cesaris eadem infesti essent.*
- D. JVNIVS BRVTVS**, M. filius, collega P. Scipionis in Consulatu DCXVI. Brut. 28. Græce doctus. de Leg. III. 9. a Trib. Curiatio in vincula conjicitur. pro Balb. 17. in Hispania ulteriori feliciter pugnat & de Gallæcis triumphat. pro Arch. 9. Attii verbis monumenta sua inscripsit. Ejusdem etiam mentio fit in Bruto 22.
- D. BRVTVS**, Brut. 47. pro Rabir.

INDEX

- Rabir. 7. ad Att. XII. 22. Græce & Latine doctus. *Consul fuit cum Mamerso Aemilio Lepido Liviano.*
- D. BRVTVS, Verr. I. 55. Phil. III. 1. provinciam Galliam a Cæsare ipsi datam eripere audeat Antonius. Ejus edictum cap. 4. ad Divers. X. 10. exercitum alit suo sumtu. ad Divers. X. 11. obsidione liberatur. ad Div. XI. 1. postulat, ut sibi & M. Bruto, Cassio cum publico præsidio liceat Romæ esse, ut tuti sint, idem liberam legationem postulat & reliquis suis. ad Div. XI. 21. in Decemviris est, creatis, ut ab Antonio rationem gesti consulatus repeterent.
- M. BRVTVS, pater, ad Div. VII. 22. Brut. 47. Jctus Brut. 62. juris publici & privati peritus, a forensi eloquentia abfuit. de Or. II. 32. libri de jure laudantur. pro Cluent. 51. initia librorum de Jure Civili, de Fin. I. 4. Negat partum ancillæ in fructu habendum &c. *De eo consule-re licet auctores Historiæ Juris Rom.*
- M. BRVTVS, filius. de Or. II. 54. filius ejus, qui libros de Jure Civili scripsit, Cn. Plancium accusavit, defensore Crasso, qui cum ab eo laesisset, in illa accusatione egregie cum ultus est. cf. pro Cluent. cap. 51. Brut. 34. accusationem facitavit, nullos magistratus petivit, dedecus familiæ vocatur. pro Cluent. 51. Orator vehemens, bona paterna effudit. pro Font. 13. accusat Scaurum. de Off. II. 14. Juris Civilis peritus, propter multas accusationes *accusator* cognominatus est.
- M. BRVTVS, Quint. 20. Tribun. pl. a. V. DCLXX. *Scipione & Norbanus Consulibus, Hostomanno & Manutio videtur esse M. Bruti, qui Cæsarem interfecit, pater, a Cn. Pompejo necatus.* Agrar. II. 33. Trib. pl. qui coloniam Capuam ferre voluit. *Alium M. Brutum, ad quem hoc referam, non reperio; neque tamen pro certo affirmare ausim, ad M. Bruti percussoris Cæsaris patrem pertinere deducendæ colonie consilium. Ceterum consentis cum eo, quod Cicero dicit, mirari se, cur Rullus ejus Bruti exitum non perhorrescat.*
- M. BRVTVS, Phil. I. 3. Ejus & Cassii prætorum edictum post eandem Cæsaris. cap. 4. urbe cedit. Phil. II. 12. interfecto Cæsare pugionem extollit, & Ciceronem nominatim exclamavit. Phil. II. 14. ei provincia datur post eandem Cæsaris & quæstores. ad Div. III. 4. gener Cn. Pompeji M. ad Div. VI. 6. a Cæsare Galliæ præficitur. ad Div. XII. 15. ad Div. XIII. 10. ad Att. XII. 5. epitomen Fannianam scripsit, i. e. historiæ a Fannio scriptæ. ad Att. XIII. 8. ejus epitomæ Cæliorum. Acad.

HISTORICVS.

- Acad.** 1. 9. de philosophia Latine scripsit. audiuit Athenis Aristum de Fin. 1. 3. Liber de virtutibus ad M. Tullium. Tusc. Qu. V. 1. ejus avunculus est Cato Uticensis.
- Q. CAEPIO BRVTVS**, Phil. X. 11. *est idem M. Brutus, qui ita dicitur, quod a Servilio sua matris fratre adoptatus erat.*
- M. BVCCVLEIVS**, de Or. I. 39.
- BVCILIANVS**, ad Att. XVI. 4. XV. 17.
- BVLBVS**, in Verr. II. 32. pro A. Cluent. 26. Senator Rom. homo fordidus.
- P. BVRIENVS**, Quinct. 5. praetor urbanus a. V. DCLXX. Scipione & Norbano Coss.
- BVRRHVS**, Orat. 48. Ennius dixit pro: *Pyrrhus*, v. Victor. V. L. XIV. 3.
- T. BVRSA**, (*Munatius Plancus*) ad Div. VII. 2. damnatur post tribunatam *Pompejo M. III. Consule gestum.*
- BVSRENVVS**, ad Q. Fr. II. 12.
- BVSSENIVVS**, ad Att. IIX. 22. *Pompejanus.*
- C.**
- C. CACVRRIVS**, in Verr. IV. 17. civis Rom. Lilybaei.
- CAECILIA**, Metelli Balearici filia. de Div. I. 2. ex ejus fomine Junonis Sospitæ templum refectum. de Div. I. 44. II. 40.
- CAECILIA**, pro Sext. Rosc. 10. Nepotis filia. laudatur.
- CAECILIA**, ad Att. VI. 2. & 4. est filia Attici. *Ipsa enim Aristus etiam Caecilius dicitur, quia a Caecilio avunculo adoptatus erat.*
- G. CAECILIVS**, pro Flacc. 36. eques Romanus.
- CAECILIVS**, de Or. II. 10. Insiber Gallus, poeta, comicus.
- CAECILIVS TRYPHO**, ad Att. III. 8.
- CAECILIVS**, Deiot. 8. seu, ut alii habent: *Celivus*, nescio quia.
- L. CAECILIVS**, in Sen. post Redd. 9. Milon. 4. praetor P. Lentulo Spinth. Conf. sed alii habent: *Celivus*, ut est apud Asconium.
- L. CAECILIVS**, pro Sull. 22. Trib. pl. legem Caeciliam fert. vid. *Lex Caecilia*; legi Agrariae Rulli se intercessurum profectetur.
- L. CAECILIVS**, ad Qu. Fr. I. 2. 2. negotiator in provinciis Qu. Ciceronis.
- M. CAECILIVS**, Divin. in Caecil. 9. frater Q. Caecilii, *ejus, in quem est divinatio.*
- Q. CAECILIVS**, pro Corn. N. Consul cum M. Junio Silano. *Est Metellus Numidicus.*
- Q. CAECILIVS**, Q. F. Metellus Pius Scipio. ad Div. IIX. 8. *adoptatus a Q. Metello Pro, Numid. fil. ante P. Scipio, ut appellatur pro Domo, Socrer Pompeji Magni, ejusdem college in consulatu. Hic est ille Scipio, qui contra Caesarem in Africa bellum gessit.*
- Q. CAECILIVS BASSVS**, ad Att. II. 9. Quaestor Culsare & Bibulo

INDEX

- Bibula Coss. ad Divers. XI. 1. eum sperabat Brutus firmiorem fore, nuntio de morte Cæsaris allato. Phil. XI. 13. exercitum in Asia privatus habet. ad Div. XII. 11. & 12. in Syria legionem habuit, quæ ad C. Cassium venit, invito Basso. ad Div. XII. 18. Deiot. 8. 9.
- Q. CAECILIUS, ad Att. I. 1. 12, fenerator, avunculus Attici.
- Q. CAECILIUS, Q. fil. Pomponianus Atticus, ad Att. III. 20, est T. Pomponius Atticus, qui ab avunculo L. Cæcilio testamento adoptatus erat, quod ei Cicero gratulatur.
- Q. CAECILIUS, Div. in Cæcil. 2. cognomine *Niger*, *Siculus*, *Verris quaestor*, qui *accusationem Verris peribat*, in quem est *Divinatio*. vid. *Argum. Asconii*.
- T. CAECILIUS, *Eusychides*, ad Att. IV. 15. libertus Attici, qui prænomen habet Attici ante adoptionem, & nomen ejus post adoptionem.
- A. CAECINA, ad Div. X. 25. cujus est epistola libr. VI. ad Divers. XIII. 66. negotiatus est in Asia. ad Div. VI. 5 - 8. exul, quod contra Cæsarem scripserat. librum Ciceroni mittit. it. ep. 9. in Sicilia exul. *De Errusca disciplina librum scripsit, qui laudatur ap. Plinium. v. Harduin, in Iud. Auct. ad quem alludit Cicero in epistola ea, quam ad eum scripsit, v. l. 6.*
- A. CAECINA, pro Cæcin. i. (*Licinus*) Volaterrantis, præ quo est oratio.
- C. CAELIUS, ad Att. IX. 11. ab Appio cum mandatis ad Ciceronem mittitur.
- M. CAELIUS, vid. *M. Galus*.
- M. CAEPARIUS, Catil. III. 6. socius Catilinæ, *apud Sallustum Qu. dicitur. Cat. 46.*
- C. & L. CAEPASII, fratres. Brut. 69. ignoti homines, oppidano & incondito genere dicendi, quaestores facti sunt.
- CN. CAEPIO, ad Att. XII. 20. Servilii Claudii pater, vivo patre suffragio perierit, an mortuo? de Fin. II. 16. Ei decernitur quaestio in Tubulum.
- CAEPIONES duo, CN. & QV. Brut. 25. pro Font. 7. eorum testimonium in Q. Pompejum rejicitur. *De prænominibus vide Valer. VIII. 5. de testibus, ubi in nonnullis edd. Cajus.*
- Q. SERVILIUS CAEPIO, Tusc. V. 5. vid. Davis. ad Her. I. 14. fusus a Cimbris, causam dixit, decem annis post reus factus a Cn. Junio Norbano. pro Balb. II. damnatus de repetundis post præturam Galliz ex consulatu Smyrnæ vixit.
- Q. SERVILIUS CAEPIO, ad Her. I. 12. quaestor fuit urbanus a A. DCLIV. cum Apulejus Saturninus legem frumentariam ferret, perfecitque, ut ea antiquaretur, cum auctoritate, tum vi, ut ex hoc loco intelligitur. vid. *Lex Apuleja frum.* App. Bell. Civ. I. I.

HISTORICVS.

- L. I. p. 626. ed. Toll. de Inv. I. 50. legem judicariam frustra tulit de judiciis, quæ ex lege Gracchi apud equites erant, cum senatu communicandis. Brut. 56. Br. 62. equestri ordini nimis deditus. Brut. 46. accusatur a T. Betucio Barro Asculano, & se defendit. pro Dom. 46. M. Drusi inimicus.
- Q. CAEPIO, ad Div. VII. 21. est M. Brutus. Prætor urbanus eo anno, quo Cæsar interfectus est. de Fin. III. 2. avus Luculli pueri. ad Att. II. 24. Cn. Cæpio Brutus, Græv. Q. Cæpio Brutus.
- CAERELLIA, ad Divers. XIII. 72. necessaria Ciceronis. ad Att. XIII. 21. studio Philosophiæ flagrat. ad Att. XII. 5.
- C. JULIVS CAESAR, Balb. 19. in Hispania prætor, quæ Gadi-tanis beneficia tribuerit. ad Att. II. 21. concionem in Bibulum concitare non potest. Dom. 9. gratulatur P. Clodio remotum ex urbe Catonem. ad Att. II. 3. de conjungendo Pompejo & Crasso laborat. ad Div. X. 16. volumina ἀποφρυσμάτων conficit. Cat. IV. 4. sententia ejus de Catilinariis. ad Div. VI. 18. legem, quæ prohiberet esse in Decuri-onibus, qui facerent præconium, ferre cogitat. de Div. I. 15. Dejotarum tetrarchiæ regno multat. ad Div. XIII. 4. in lege Agraria Volaterranos liberat. Br. 71. qua-
- lis in dicendo, de ratione latine loquendi accuratissime scripsit. Marc. 1. beneficium in M. Marcellum laudatur. ad Att. XIII. 10. in suspicione est, ejus jussu M. Marcellum interfectum esse; sed defenditur. ad Att. X. 4. prope jubet occidi Metellum tribunum pl. de Divia. I. 52. cum immolare, in extis bovis opimi cor non fuit. Top. 25. scripsit contra Catonem Ciceronis. Gell. IV. 16. ad Att. XII. 41. de Catone & contra Catonem scribit. de Div. II. 9. in Curia Pompeja ante simulacrum Pompeji trucidatus jacet. &c.
- C. JULIVS CAESAR, L. F. de Or. II. 3. Q. Catuli frater. de Off. I. 37. facetiis vicit omnes. de Off. I. 30. ejus sermones multo lepore conditi erant. *Itaque etiam de Or. II. inducitur de jocis & ridiculis disserens.*
- C. CAESAR OCTAVIVS, Phil. III. 15. ad Senatus auctoritatem se confert. Phil. XI. 8. adolescentulo imperium extraordinarium Cicero sententia sua tradit. ad Div. XI. dictum Ciceronis ægre fert. ad Div. XII. 23.
- L. CAESAR, Tusc. V. 19. jussu Cinne interficitur.
- L. CAESAR, Planç. 21. Aedilitiam repulsam tulit. Cat. IV. 6. sororis virum P. Lentulum focerum Catilinæ interficiendum censet. Muren. 34. (& ad Att. I. 2.) Consul cum C. Figulo, Scutum facit simile legi

INDEX

- Fabii de numero ſeſſatorum. **SEX. CAESIUS**, Flacc. 26. ad Div. IX. 14. agrotat Neapoli. Huius ſororis filius **M. Antonius** fuit. ad Div. X. 28. optime ſentiſit, ſed in Antonium non acriter dicit, quia ejus avunculus eſt. Phil. VI. 5. agrorum assignationem Antonianam ſententia ſua diſſolvit, & juvante Cicerone VII Virum acta ſuſtulit. Sull. 19.
- L. CAESAR. FIL.**, ad Att. VII. 13. & 14. mandata abſurdiſſima a Cæſare habet, non homo, ſed ſcopæ ſolutæ. ad Div. IX. 7. Proquaſtor Africæ, cui Catone interfecto Cæſar vitam conceſſit.
- SEX. CAESAR**, Haruſp. 6. ſtamen Quirinalis.
- CAESENIA**, pro Cæcin. 4. Tarquinienſis.
- P. CAESENIVS**, pro Cæcin. 4. Tarquinienſis.
- C. CAESETIVS**, Lig. 11. eques Rom Ligarii advocatus. Phil. XUL 15. trib. pl. a Cæſare ab rep. remotus. Phil. III. 16. provinciam ſibi ab Antonio datam recuſavit.
- P. CAESETIVS**, Verr. V. 25. legatus Verria.
- L. CAESIUS**, ad Q. Fr. I. 14. de cohorte prætorii Q. Ciceronis in Aſia l. 2. 2.
- M. CAESIUS**, Verr. I. 10. Prætor cum C. Annio Sacerdote.
- M. CAESIUS**, ad Div. XIII. 11. Aedilis Arpini.
- P. CAESIUS**, Balb. 22. eques Romanus a Cnejo Pompejo patre civitate donatus, ad Div. XIII. 51.
- SEX. CAESIUS**, Flacc. 26. eques Romanus.
- CAESONIVS**, *Calventius*, Red. in Sen. 6. eſt L. Piſo, is, qui cum A. Gabinio Conſul fuit. v. in *L. Piſo. Caſonius cognomen Piſonum fuit, ante quam Frugi dicerentur.*
- M. CAESONIVS**, Aet. I. in Verr. 10. Aedilis cum Cicero- ne. ad Att. I. 1. XII. 11.
- C. CAESTIVS**, pro Flacc. 13. eques Rom. ad Att. V. 13.
- L. CAESTIVS**, Br. 34. accuſator de plebe, tempore Jugurthini belli.
- CALAMIS**, Br. 18. ſtatuarius, dura quidem ſigna fecit, ſed tamen molliora ſignis Canachi. v. *Plin. H. N. XXXIV. 19. Qmtil. XII. 10. Pauſan. p. 9. 134. 53. 447. 443. 479. &c. ed. Kuhn. & laudato Hardui- no ad l. c.*
- CALANVS**, Tuſc. II. 21. Indus, ſua voluntate vivus com- buritur. de Div. I. 13. Alexan- dro propinquam mortem vaticinatur.
- CALATINVS**, Agrar. II. 24. eſt *M. Attilius Calatinus, de quo in Attilius.*
- CALCHAS**, Or. 22. vates Græcorum in obſidione Trojana. Nat. D. II. 3. Augur. de Div. I. 33. ex paſſerum numero bel- li Trojani annos auguratus eſt.
- CALDVS**, de Inv. II. 9. cognomen, quod temerarii & callidi con- ſilii hominibus tribuitur.
- CALDVS**, ad Att. VI. 4. cognomen C. Calp. Quæſtoris.
- M. CA-**

HISTORICVS.

M. CALENVS, ad Att. VIII. 12. Pompejanus.

L. CALENVS, in Verr. II. 8. civis Rom.

CALENVS, Phil. X. 1. (*Fufius*). Brutos non probat, fed Antonium, & propterea a Cicero ne reprehenditur. ad Att. I. 14. trib. pl. P. Clodio favet. vid. *Lex Fufia* & in *Q. Fufius*.

Cn. CALIDIVS, Verr. IV. 20. eques Rom. in Sicilia negotiator, cujus filius fenator fuit.

M. CALIDIVS, Q. F. in Sen. p. Redit. 9. Prætor def. P. Lentulo Spinthere Cos. Br. 79. orator prope singularis. *Quinsil.* X. 1.

Q. CALIDIVS, p. Planc. 28. 29. lege Q. Metellum Numid reftituit, fit prætor, supplicante populo Metello. Verr. III. 25. a Q. Lollio accusatur. *fc. e Prætura Hispanienfi, quamquam Afconius, id a Gallio factum, putat, quod Menardus non concoquebat.* Aët. I. in Verr. 13. pr. Planc. 29. condemnatur.

CALLICRATIDAS, Lacedæmoniorum dux, cum multa feciffet egregie, ad extremum vertit omnia. de Offic. I. 24. impatiens. de Offic. I. 30.

CALLIDAMA, in Verr. II. 36. Agathini fil. Thermitana.

CALLIMACHYS, de Orat. III. 33. Grammaticus & Poëta. Tufcul. I. 34. 39.

CALLIPHANA, *Pelienfis*, Balb. 23. lege a C. Valerio Flacco lata fit civis Romana.

CALLIPHO, Fin. II. 6. 11. A-

cad. IV. 42. voluptatem & honeftatem summum bonum effe dicit. Fin. V. 25. quomodo in hanc fententiam incidit.

CALLIPPIDES, ad Att. XIII. 12.

CALLISTHENES, de Or. II. 14. Olynthius, Aristotelis difcipulus, Alexandri comes, fcripfit hiftoriam pene rhetorum more. Tufc. III. 10. mors a Theophrastro peculiari libro deploratur. Rab. Postum. 9. ab Alexandro necatur. ad Div. V. 12. fcripfit Troicum bellum. de Div. I. 34. de Div. II. 25.

CALPVRNIA Familia, in Pif. 23. eft *Pifonum, Biftiarum, Bibulorum, Cæfenniorum.*

L. CALPVRNIVS, ad Att. X. 8. eft L. Calpurnius Pifo, familiariffimus Antonii. pro Cæc. 12. *nescio an idem.*

P. CALPVRNIVS, Lanarius, de Offic. III. 16. *Sed P. Manutius legi volebat: Cafurnius.*

Q. CALPVRNIVS, in Verr. IV. 49. P. Mutii collega in Confulatu.

CALVA, ad Att. XV. 3.

CALVENA, ad Att. XIV. 5. 9. XVI. 11. *eft Marius, Cæfaris amicus.*

CALVINVS, *eft cognomen familie Domitia.*

C. CALVISIVS, ad Div. XII. 25. ad Div. X. 25. 26. reipubl. amans. Phil. III. 10. Africam quam ante jam obtinuerat, (*nunc autem Cornificius obtrinebat*)

INDEX

- nebas*) fortiente M. Antonio fortitur.
- CALVVS**, ad Div. XV. 21. orator, a Cicerone laudatur.
- CALVVS**, ad Att. I. 16. appellatur M. Crassus, quod aliquando sub Calvi nomine in auctione Nonneii quædam emerat.
- CALYPSO**, mulier, cui inservit Ulyxes, Off. I. 13.
- C. CAMILLVS**, ad Div. IX. 20. XIV. 5. 14. &c. post Atticum amicissimus Ciceroni. ad Div. V. 20. Juris prædicatorii peritus.
- L. CAMILLVS**, de Sen. 12. qui cum Appio Claudio Consul fuit (a.V. CCCIV.) *et familia Furia. Eisdem Consules edis Gell. IX. 11. sed alii P. Claudium. v. Sigon. ad b. a.*
- M. CAMILLVS**, Tusc. I. 37. *is est. qui Romam a Gallis captam restituit.*
- CAMIRVS**, de Nat. D. III. 21. conditor Camiri, oppidi Rhodiorum.
- CAMVLA**, ad Att. V. 21. centurio.
- M. CAMVRCIVS**, Cæc. 30. de crimine, nescia quo, in Vettium commissio, condemnatus.
- CANA**, ad Att. XIII. 41. *Græc. Kana. filia Gellii Cani, quam Q. fil. collocare cogitabant, si ei placeret.*
- CANACHVS**, Brut. 18. statuarius, ejus signa rigidiora sunt, quam ut imitentur veritatem. *Plin. XXXIV. 8. Sicyonius fuit. Ejus opera quadam commemorat etiam Pausan. p. 134*
472. 483. 570. 730. &c. ed. Kuhn.
- CANEPHORAE**, in Verr. IV. 3. dicebantur virgines Atheniæ, quæ in sacris Cereris canistra ferebant in capitibus. *Statius hanc figuram referentes b. l. Canephora dicuntur. de Canephoris v. Spanb. ad Callim. fl. in Cererem.*
- CANIDIVS**, ad Div. X. 21. legatus Lepidi III viri, aut trib. aut simile quid.
- CANIDIVS**, *f. potius, ut putant, Calidius*, ad Div. VIII. 9. disertus. *Canidius etiam quidam de Lepidi exercitu memoratur ad Div. X. 21. qui legati aut tribuni munere functus videtur, quo usus & Lepidus ad milites incitandos, ut pacem flagitarent.*
- CANINIVS**, Gallus, ad Div. II. 8. a Cicerone defenditur. ad Div. VII. 1. amicus M. Varronis & Ciceronis. ad Div. IX. 2. IX. 6.
- CANINIVS**, ad Div. I. 2. trib. pl. Marcellino & Philippo Coss.
- CANINIVS**, *Rebilus*, ad Att. XII. 37. legatus Cæsaris in Gallia.
- CANINIVS**, ad Div. VII. 30. Consul prid. Kal. Jan. Anno ante mortem Cæsaris.
- CANINIVS**, *Sarrus*, ad Att. I. 1.
- C. CANIVS**, eques Romanus factus & literatus, Syracusæ otandi causa se contulit, de Off. III. 14. de Or. II. 69.
- CANVLEJVS**, ad Att. X. 5.
- L. CA.

HISTORICVS.

- L. CANVLEJVS**, in Verr. II. 70. in portu Syracusano publicanus.
- M. CANVLEJVS**, Br. 92.
- P. CANVTIVS**, B. 56. homo disertus. subiecisse dicitur P. Sulpitio mortuo orationes. Cluent. 18. Scamandrum accusat. Cluent. 10. accusator Oppianici.
- Ti. CANVTIVS**, ad Div. XII. 3. Ciceronem producit. ad Div. XII. 23. Phil. III. 9. v. *Periz. A. H. c. 2.*
- CAPHO**, Phil. XI. 5. & Phil. X. 10. veteranus. Phil. VIII. 3. de grege Antonii nebulo centurio.
- C. CAPITO**, ad Att. XIII. Cæciliarius. ad Divers. VIII. 8. XIII. 29. *Cognomen familiae Atreje. v. Atrejus.*
- L. CAPITO**, ad Q. Fr. III. 1. 5. cum C. Memmio tr. pl. Gabinium postulat.
- CAPIVS**, ad Div. VII. 24. histrio.
- CAPRIVS**, Nat. D. III. 23. pater Dionysi, seu Bacchi cujusdam.
- CARBO**, ad Div. IX. 21. *Cognomen familiae Papiriæ plebejæ. De hac familia epistola illa classica est. De Carbonibus egregia congestit Vallantus de Num. Fam. R. sed v. inpr. Periz. A. H. c. 3.*
- C. CARBO**, ad Div. IX. 21. (*Arvina*) a L. Damasio prætore occisus est. Unus e. Carbonibus bonus civis fuit.
- CN. seu C. CARBO** & ejus frater, scurra; ad Div. IX. 21. homines improbi.
- CN. CARBO**, ad Div. IX. 21. a M. Antonio accusatus atramento futuro sumto moritur. *P. Manutius putat esse Merelli Caprarii in consulatu collegam. Ejus, auctore Cicerone L. c. tres filii bi sunt:*
- CN. CARBO**, AÆ. I. in Verr. 4. Procons. Gallie, quaestore Verre. de Or. III. 3. ter Consul fuit. ad Div. IX. 21. a Cn. Pompejo Lilybæi interfectus est. Homo improbissimus. *In ead. vulg. olim erat P. pro Cn. quæ re. hic urbem quasdam dedit, ut apud Manut. ad hanc epist. p. 33. ed. Græ. & Vallantus T. II. p. 205. in Nummis Fanni. Rodi.*
- M. CARBO**, ad Div. IX. 21. P. Flacco accusante condemnatur. Fur magnus e Sicilia.
- C. CARBO**, Brut. 27. 43. eloquentissimus, de Or. I. 34. ejus exercitationes oratorie. Brut. 25. M. Æmilius Lepidum Porcinam studiose audivit. de Or. I. 10. Juris Civilis & morum majorum ignarus fuit. *nam ibi pro Cn. esse legendum C. res ipsa loquitur & Mæti Lambini probant. vid. Pearsonius ad hunc locum.* de Or. II. trib. pl. eo anno, quo Tib. Gracchus cæsus est, seditiosus fuit; in consulatu autem sanior, nam L. Opimium, qui C. Gracchum interfecerat, ad populum defendit. Mil. 7. trib. pl. P. Africanum interrogat in concione, quid de cæde Ti. Gracchi sentiat. de Or. II. 40. ad Div. IX. 21 in cæde P. Africanus socius fuisse putatu est. Brut. 27. 43. in Verr. III. 1.

INDEX

- ad Div. IX. 21. a L. Crasso ob
seditionem Gracchanam accu-
satus, cantharidas sumit & se
iudicio ita subtrahit. de Amic.
25. legem fert de tribunis pl.
ut, quoties vellet plebs, eos re-
ficere liceret. pro Arch. 4. le-
gem fert cum Silvano de civi-
tate.
- C. CARBO, C. Fil. Cn. N. Brut.**
62. parum acutus orator.
- D. CARFULENVS, Phil. III. 9.**
Senator, ad Divers. X. 33. le-
gatus Panfa, interit in prelio
Mutinensi duce Panfa. ad Att.
XV. 4.
- CARNEADES, de Or. I. 11.** Cy-
renzus, auctor Academiae ter-
tiae. Tusc. Qu. IV. 3. Acade-
micus Cyrenzus. Acad. I. 13.
quartus ab Arcefila, in Arcefi-
la ratione manet. Acad. II. 30.
Dialecticus, disit a Diogene
Stoico. de Fin. III. 12. in Dia-
lecticis exercitatus & summa
eloquentia. Acad. IV. 42. quod
summum bonum statuerit.
Acad. IV. 45. Calliphontis
sententiam de summo bono
valde defendit. Acad. IV. 31.
ejus de visis sententia. Acad.
IV. 9. Quomodo Antipatro
Stoico responderit, qui sibi
concedi volebat hoc perce-
ptum esse: *Nihil percipi posse.*
ad Att. XIII. 21. *πρὸς ὁλὴν*
pugilis & retentionem aurigae
similem facit *ἐπὶ οὐχί*. de N.
D. I. 2. differit contra eos,
qui omnia hominis causa nata
esse dicunt. de Divin. II. 2.
querit, quarumne rerum di-
vinatio sit, earumne, quae sen-
sibus percipiuntur. de Div. I.
13. fingit, in Chiorum lapidi-
cinis saxo diffusio extitisse ca-
put Panisci. de Div. II. 42.
Praenestinae fortunam risit.
de Div. I. 30. concertationis
studio modo ait hoc, modo il-
lud. de N. D. II. 64. libenter
in Stoicos invehebatur. de Div.
I. 3. multa acute & copiose
contra Stoicos disputavit. ad
Att. VII. 2. Ejus dictum spur-
cum: Bene eveniat &c. Graece:
τὸ χηρὰ γὰρ θῆ παιδοποιῶμεν
in re Venerea. Tusc. Qu. V.
41. de Or. II. 37. legatus Ro-
mam missus.
- L. CARPINATIVS, Verr. II.**
70. publicanus in Sicilia pro
magistro.
- T. CARRINAS, ad Att. XIII.**
33. (*gentis Albiae*.)
- L. CARTEJVS, ad Div. XII.**
11. aliquid muneris in exerci-
tu Cassii in Syria tenuisse vide-
tur.
- CARVILI, Petit. Conf. 3.** ami-
ci Catilinae.
- SP. CARVILIUS, de Or. II. 61.**
familia Carvilia plebeja.
- CASCA, cognomen Serviliorum,**
Phil. II. 11. fuit inter percusso-
res Caesaris. ad Att. XIII. 44.
librum scripsit. XVI. 15. ejus
tribunatus.
- CASCELLIVS, pro Balbo 19.**
pradiator aetate auguris illius
Q. Scavolae. vid. Valer. Max.
VI. 2. 12. & VIII. 12. 1. *Hoc no-
men vindicant contra eos, qui
Casellius legi voluit Hardum.*
ad

HISTORICVS.

- ad Plin. VIII. 61. Rupert. ad Pompon. Enchirid. III. 11. ubi de A. Cascellio Kzo agit, cujus & Horatius mentionem fecit. Ceterum huic familiae hereditarium quodammodo Jurisprud. studium fuit.*
- M. CASCELLIVS**, ad Qu. Fr. I. 2. 2. negotiator in provincia Qu. Ciceronis.
- CASSANDER**, de Div. II. 42. iuniorum Astrologus tempore Panatii.
- CASSANDRA**, de Or. II. 66. &c. Priami filia.
- C. CASSINIUS SCOLA**, Mil. I. 17. Interamnus, familiaris P. Clodii.
- CASSIVS BARBA**, v. *Barba*.
- C. CASSIVS**, pro Dom. 50. Censor. *hunc C. Cassium Longinum Consorem praedit Sigonius ad annum V.DXCIX.*
- C. CASSIVS**, pro Planc. 21. in petitione tribunatus repulsam tulit. *Consul cum Cn. Domitio Ahenobarbo. 2. V. DCLVII.*
- C. CASSIVS**, *Portus, qui Consul fuit cum M. Terentio Varrone Lucullo, non L. Gellio, ut Manuinius ad pro Rabir. Perd. cap. 7. tradit. nam Gellius anno post Consul fuit. pro L. Manili. 23. Legi Maniliae favet. pr. Cluent. 49. Verr. I. 23. in Verr. II. 41. consul a. V. DCLXXX. primo anno praeturae Siculae Verris. Forse hic est pater trium Cassiorum C. L. & Q. qui diserte non traditur.*
- C. CASSIVS**, frater Q. Cassii, ad Att. V. 21. is, qui Caesarem interfecit. ad Div. VI. 6. legatus Caesaris. ad Div. VH. 33. declamat apud Ciceronem. ad Div. VIII. 10. quaestor M. Crassi contra Parthos pugnantis Crasso interfecto reliquias exercitus collegit. ad Div. XV. 14. Proquaestor M. Crassi. ad Div. XV. 16. Epicureus fit. *Nam Cicero Epicureos appellat ejus novos amicos.* ad Div. XV. 19. Ciceronem, Epicureum Catium propter malum dicendi genus ridentem, ulciscitur acri epistola.
- L. CASSIVS**, pro Planc. 24. adolescens, subscriptor Laterensis, contra Plancium, familiaris Ciceronis. Phil. II. 14. ei provincia datur post eadem Caesaris & Quaestores. *Frater C. Cassii, qui Caesarem interfecit.* Phil. III. 9. Ei Tribuno pl. mortem denunciat M. Antonius, si in Senatum venisset. ad Att. VII. 21. Trib. pl. initio belli civilis. Capuam venit ad Consules, qui ex urbe fugerant, ut Romam redirent, & pecuniam de sanctiori acrio auferrent.
- L. CASSIVS RAVILLA**, Verr. I. 55. Censor. *pater ejus, qui legem Tabellariam tulit, Consul a. V. DCXXXVI. cum L. Cinna.*
- L. CASSIVS**, ad Her. IV. 34. auctor legis Tabellariae & severissimus in judiciis exercendis, S. Rosc. 30. unde ab eo iudices Cassiani dicti sunt. Brut. 25. 27. legem tabellariam tulit Lepido & Mancino Coll. Sext. 48. 16.

INDEX

48. legem tabellariam fert. de Leg. III. 16. legem tabellariam fert, auram popularem captans.
- L. CASSIVS**, pro Cluent. 38. Senator.
- L. CASSIVS**, Catil. III. 4. pro Sull. 3. socius Catilinæ. fuit compertior Ciceronis in consulari.
- Q. CASSIVS**, frater Caji, percussoris Cesaris. Phil. III. 10. Hispaniam fortitus est, sortiente M. Antonio Consule. ad Div. XII. 13. ejus epistola ad Ciceronem. Quæstor Caji Cassii. Classi præest in Asia. ad Div. XVI. 11. Trib. pl. Lentulo & Marcello Coss. cum Antonio & Curione ad Cæsarem proficiscitur. ad Att. VI. 6. Quæstor Pompeji in Hispania, præficitur provincie sine sorte.
- SP. CASSIVS**, pro Balb. 23. Cum Consul cum Posthumio Cominio esset, fœdus factum cum Latinis. *Is est consularis secundus, a. P. CCLX. Nam ser Consul fuit.* pro Dom. 38. ejus domus ob regnum appetitum evertitur, & in eo loco ædes Telluris exstruitur.
- CASSIVS**, pro Balb. 17. *pro quo Manutius legit: CRASSVS, & intelligit de P. Crasso M. patre, qui Consuleum Cn. Lentulo fuit, & de Lusitanis triumphavit.*
- CASTORIS**, sc. ædes. Quinct. 4. *In ea pecunias depositas esse commemorat Grævius. Sed hoc nil ad rem. Id ex b. l. colligi posse videtur, quoniam in eodem templo ararium erat,* *ibi profutisse tabulas, quibus comparatio pecunie peregrinæ cum Romana consineretur.* de Div. I. 40. Castoris ædes Tusculi.
- CASTOR**, pro Deiot. 1. nepos regis Deiotari, qui avum apud Cæsarem accusavit de infidiis.
- M. CASTRIIVS**, Verr. III. 78. Eques Rom. pro Flacco 23. ad Att. II. 7. videtur negotiator in Asia fuisse. ad Att. XII. 28. creditor Ciceronis.
- L. CASTRINIVS PAETVS**, ad Div. VIII. 2.
- L. CASTRONIVS PAETVS**, ad Div. XIII. 13. princeps municipii Lucensis.
- T. CATIENVS**, ad Qu. Fr. I. 22. queritur de Qu. Cicerone.
- L. CATILINA**, Catil. II. 1. *vid. Argument. Catilin. Cæl. 4. post præturam Africæ causam de repetundis dicit. ad Att. I. 2. cum defendere ante Consulatam in judicio cogitat Cicero.* ad Att. I. 16. bis absolvitur de incestu & de repetundis. pro Flacc. 38. ejus sepulcrum damnato C. Antonio floribus ornatur & epulis celebratur. Cæl. 5. virtutis simulacra in eo erant multa.
- CATILIVS**, ad Div. V. 10. pirata in Dalmatia.
- CATIVS**, Infuber, ad Div. XV. 16. *Epicureus Ciceronis temporibus, a quo spectra Catiana. Nam παντασιας Epicureorum & ειδωλας Latine dicebat spectra.* ad Div. XV. 19.
- C. CATIVS**, Vestinus, ad Div. X. 23.

HISTORICVS.

- X. 23.** Tribunus militum in exercitu M. Antonii.
- C. CATO, Verr. IV. 10. 28.** M. Catonis Censorii & L. Paulli nepos, filius sororis P. Africani, ex Macedonia de repetundis damnatus est, pro Balb. 11. damnatus, exul Tarracone vixit. Brut. 28. mediocris orator Brut. 34. Lege Mamilia post consulatum oppressus est.
- C. CATO, ad Div. I. 2.** Tribunus plebis Marcellino & Philippo Coss. it. ep. 4. 5. legem fert de imperio Lentulo Spitheri in Cilicia abrogando. ad Q. Fr. I. 2. 5. Gabinium de ambitu accusare voluit, in quo prope occisus est. ad Att. IV. 15. & 16. Lege Junia & Licinia absoluitur. Fufia etiam reus, cum Milone & Cicerone in gratiam redit. Pompejo II. Consule.
- L. CATO, pro Rabir. 7.** pro Font. 15. *Consul fuit cum Cn. Pompejo Scipione tempore bellisocialis; in quo peris, de quo vid. App. B.C. l. 1. pag. 641.*
- M. CATO. Ii, qui sapiens & censorius dictus est.** pro Planc. 8. Tuscularius, pro Mur. 8. homo novus, & deinde Consul & Censor, in Cæcil. 20. Consul in Hispania fuit, in Acad. IV. 2. Græcas literas senex discit. de Orat. I. 37. III. 33. Orator & Jctus, de Orat. II. 32. libri ejus de jure laudantur, de Off. I. 29. apophthegmata collegit. de Or. I. 55. ejus origines, dixit in Qu. Sergium Galbam, Brut. 15. 16. 17. ejus orationibus antiquiores non extitere, laudantur. de Off. I. 23. Carthaginem, delendam suadet, in quo & mortui valuit auctoritas. ad Div. IV. 6. filium summo ingenio & virtute amisit. Brut. 20. excessit annos 85. natus. laudatur plurimis locis ejus nomen, ut de Inv. I. 4. de Div. I. 15. II. 24. de Off. I. 11. II. 25. &c.
- M. CATO, M. filius. de Off. I. 11. 23.** in exercitu Pompilii in Liguria tiro militat. Macedonico bello interfuit. vid. Futarch. in Æmilio Paullo. ad Div. IV. 6. patre vivo aluit, laudatur.
- M. CATO, M. F. M. N. de Off. III. 16.**
- M. CATO, M. F. M. N. M. PRON.** pro Mur. 2. accusat L. Murenam. pro Dom. 8. bello Cyprio præficitur lege Clodia, ut de rep. ablegaretur. ad Att. I. 14. vehementer contra P. Clodium de religione reum agit. confer. ep. 13. ad Div. I. 9. Ciceroni invidet. ad Div. VIII. 11. honorifice locutus de Cicerone, supplicationem non decernit. ad Att. X. 16. Siciliam tenere non potest, in quam missus fuerat, cum tenere potuisset. de Divin. I. 31. homo doctus, perterretur vaticinio cujusdam Rhodii remigis. de Off. I. 31. in Africa Cæsari se tradidit. de Div. I. 14. quædam eum sefellerunt. de Fin. III. 2. legendi aviditas. de Off. I. 31. ad incredibilem a natura factus est severitatem. Paradox. I. coll. pro Mur. 29. perfectus Stoi-

INDEX

Stoicus, ea sentit, quæ non probantur in vulgus. Or. 10. de Div. II. 1. de ejus laudibus scribit Cicero. ad Att. XII. 41. Cæsaris liber contra Catonem.

Q. CATVLVS *Latavius*, de N. D. I. 28. amat Roscium puerum, municipem suum. ejus in Roscium epigramma.

Q. CATVLVS, **Q. F. Font.** 15. legatus in bello civili. Scientia magna rei militaris. pro Mur. 17. vincitur in petitione consulatus a Cn. Manlio. Tusc. V. 19. pene alter Lælius. cum eo Marius collega Cimbricæ victoriæ gloriam communicat. pro Dom. 38. porticum in area Flacci de manubiis Cimbricis fecit, *quæ inde porticus & monumentum Catuli sepe dicitur*. de Orat. III. 3. a Mario proscriptus se ipsum interfecit. Brut. 35. doctus & disertus, scripsit de consulatu suo & de rebus gestis ad A. Furium poetam, Xenophonteo genere sermonis. de Off. I. 37. exquisito judicio utitur literarum. de Off. I. 30. in sermonibus quamvis præpotens esset, unus de multis videbatur.

Q. CATVLVS, **Q. F. Q. N.** Consul cum M. Lepido. Cat. III. 10. dissentit a collega Lepido, qui acta Sullæ rescindenda putabat. pro Balb. 17. auctor est cum Lepido fœderis Marciani confirmandi. Verr. IV. 31. Capitolium dedicavit, unde ejus monumentum dicitur. in Pil. 3. Cicéronem patrem pa-

triz pronunciat. de Off. I. 28. Cn. Pompejo par judicatus. pro Cæl. 29. legem de vi tulit & quare? ad Div. IX. 15. ejus constantia. pro L. Manil. 17. 20. Legi Maniliæ resistit. *Ceterum pluribus aliis locis nominatur & pater & filius, in quibus facile ratio temporum agnoscere quemque docebit.*

C. CAVDINVS, pro Cluent. 38. Senator. *Cognomen familia Cornelia.*

L. CAVLIVS MERGVVS, pro Cluent. 38. Senator.

CECROPS, de Leg. II. 25.

CELER, ad Att. X. 1. disertus magia, quam sapiens, Amicus Attici, non **Q. Metellus Celer**.

Q. CELER, ad Att. VI. 3. Ejus oratio contra M. Servilium. vid. in *Metellus*.

C. CENSORINVS, Brut. 67. Græce doctus, inimicus fori.

L. CENSORINVS, Brut. 27. Acad. II. 32. Consul fuit cum Manlio. Brut. 90. Orator, bello civili Sullano perit.

CENSORINVS, Phil. XI. 5. de Antonii partibus.

CENTAVRVS, de N. D. II. 44. fidus.

CENTAVRVS, de Div. I. 43. in Capitolio, de cælo ietus.

C. CENTO, de Orat. II. 71. dissuasit legem Cinciam. *Cognomen familiae Claudiae.*

M. CEPARIVS, ad Div. IX. 23. v. *Ceparius*.

CEPASII, pro A. Cluent. 20. fratres, Oratores. v. *Cepasii*.

CEPHALIO, ad Att. VII. 25. forte servus Attici.

CEPHA.

HISTORICVS.

CEPHALVS, ad Att. IV. 16.

Atheniensis, qui inducitur in
Platonis *πολιτεία*.

CEPHEVS, de N. D. II. 43. fi-

dos. Tusc. V. 3. cum uxore,
genere & filia in stellas re-
latus.

CERCOPS, de N. D. I. 34. Py-

thagoræus, cui Pythagoræi
carmen Orphicum tribuebant.
De hac re v. Clemens Alex.
Sermon. L. I. p. 333. & Suidas in
Ορφεύς.

P. CERVIVS, in Verr. V. 44.

legatus Verrii.

CESENIVS LENTO, Phil. XII.

9. Septemvir.

C. CESTILIVS, in Sen. p. redit.

8. Trib. pl. P. Lentulo Spin-
there Colf.

C. CESTIVS, v. *Cestius*.

CETHEGVS, est cognomen fa-
milie cujusdam Lentulorum e
gente Cornelia.

C. CETHEGVS, Sull. 25. Me-

tellum Pium vulnerat in Hispa-
nia. in Senat. p. Red. 4. est con-
sobrinitus L. Pisonis Cælonini.
Catil. III. 3. Catilinæ socius in
conjuratone.

M. CETHEGVS, M. F. de Se-

nect. 14. Suadæ medulla dictus
est ab Ennio. etiam senex in
dicendo studiosissime se exer-
cet. Brut. 15. primus fuit, qui
eloquens Romæ fuit & habitus
est. Belli Punici II. tempore
vixit, P. Tuditani Coll. in
Consulatu. &c.

P. CETHEGVS, Prætor a. V.

DCLXXIX. Br. 48. reimp. co-
gnorat & tenebat. in senatu
consularium auctoritatem af-

sequebatur; in publicis causis
parum valebat, in privatis ve-
terator. Parad. 5. Ei homini
non probatissimo homines
amplissimi serviunt, munera
mittunt &c. provinciarum ejus
auctoritate consequendarum
causa, *Respiciat imprimis ad L.*
Lucullum. v. Plutarch. in Lu-
cullo. p. 495. ed. Wechel. De
eodem Cethego capio locum
pro Cluent. c. 31.

CHAEREA, pro Q. Roscio tape,
est C. Fannius Chærea.

CHAERESTRATVS, pro S.

Roscio 16. nomen Comicum.

CHAERIPPVS. vid. *Cherippus*.

CHARON, ad Att. VI. 2. Græcus,

qui inducitur in Dicæarchi li-
bro, v. in Dicæarchus, *Græc.*
Charon.

CHARES, ad Her. IV. 6. *Lyndæ*

orinidus, statuarivus, Lysippi
discipulus, qui celebrem illum
Solis colossum Rhodium, qui
inter septem miracula nume-
rabatur, fecit. Plin. XXXIV,
8. Junius in Catalogo Pisto-
rum &c.

CHARIDEMVS, Verr. I. 20.

Chius.

CHARISIVS, Brut. 83. Orator

Atticus, multas orationes aliis
scripsit, Lyfiam volebat imi-
tari.

CHARMIDAS, vel **CHARMA-**

DAS, Acad. IV. 6. Carneadis
auditor; eloquens, *vulgo:*
Carneades, confer de Or. I. &
ibi Pæarctium, in Orat. 16. e Car-
neadis judicio eadem eodem
modo docuit semper, de Orat.
II. 38.

INDEX

- II. 88. Tusc. I. 24. divina memoria fuit.
- CHARONDAS**, de Leg. I. 22. legislator Catanensium & aliorum Siculorum.
- CHELIDON**, Verr. I. 40. &c. meretrix Verris.
- CHELYS**, de N. D. II. 44. fidus.
- CHERIPPVS**, ad Div. XII. 23. it. 30. cum Cornificio in Africa fuit. ad Att. IV. 7. ad Att. V. 4. ad Qu. Fr. I. 1. 4. de cohorte pratoria Q. Ciceronis in Asia fuit.
- CHILIVS**, ad Att. I. 9. 12. poeta.
- CHILO**, ad Q. Fr. I. 2. *vid. etiam* : Cilo.
- CHRESTVS**, ad Div. II. 8. homo obscurus.
- CHRITILIVS**, Brut. 74. a C. Rufio accusatur.
- CHRYSES**, in Orat. 46. Apollinis sacerdos ap. Homer. Iliad. 4.
- CHRYSIPPVS**, de Orat. I. 12. Solensis Cilix, acutissimus, sed in dicendo exilis & jejulus. Acad. II. 23. Stoicus. de Fat. 7. discipulus Cleanthis, a quo dissentit. ad Div. IX. 4. ejus de possibilibus sententia. Acad. II. 24. contra sensus disputat, sed ea etiam dissolvit. Acad. II. 27. armat Carneadem. Acad. II. 29. quomodo Soritz occurrendum putarit. in eo ridetur a Carneade. de Fin. I. 11. ejus sedentis statua porrecta manu in Ceramico quid significet? de Fin. III. 20. omnia hominum causa esse nata dixit.
- Tusc. I. 45. in omni memoria curiosus. de N. D. I. 34. a Zenone Epicureo Chersippus dicitur. de N. D. II. 84. porcis animam pro sale esse dicit. de Div. I. 19. collegit innumera-bilia oracula, nec ullum sine locuplete auctore, aut teste. de Div. II. 15. statuit ad hostiam deligendam ducem esse vim quandam sentientem atque divinam, quæ toto confusa mundo sit. de Fato 4. ejus laquei. ibid. 10. omnes nervos contendit, ut persuadeat, omne *accidit* aut verum esse aut falsum. de Off. III. 10. ejus scito dictum, de N. D. I. 15. ejus libri duo de natura Deorum, quales sint de Diis sententia. de Div. I. 3. totam de divinatione duobus libris explicavit sententiam; uno præterea de oraculis; uno de Somniis. de Div. II. 65. liber ejus. de Fin. IV. 3. scripsit Rhetoricam, seu potius obmutescendi artem.
- CHRYSIPPVS**, ad Att. VII. 2. libertus Ciceronis literatus, discedit a filio Cicerone, in servitutem propterea retractus. ad Att. XI. 2.
- CHRYSOGONVS**, Verr. I. 36. servi nomen. pro Rosc. Am. *sæpe*, est libertus gratus Sullæ.
- CNAEVS CICERO**, ad Att. I. 16. ita appellabat plebs aliquando Cn. Pompejum, quod nimis Ciceronem diligeret.
- LVCIVS CICERO**, de Or. II. 1. M.

HISTORICVS.

1. M. Ciceronis patruus. & ad Att. l. 5. patruelis Ciceronis. Eum appellat fratrem.
- M. CICERO, *Senec.* de Or. II. 66. M. Tullii Ciceronis nostri pater.
- M. CICERO, M. *filius*, ad Att. I. 2. natus ex Terentia L. Cæsare & C. Figulo Coss. Phil. X. 6. legatus Bruti. ei lego se tradidit, quam legatus L. Piso Antonii ducebat. ad Div. XIII. 11. Aedilis Arpini.
- Q. CICERO, Q. *filius*. Phil. III. 7. ad Div. XIII. 11. Aedilis Arpini. ad Att. XI. 8. M. Ciceronem apud Cæsarem accusat. nefarie cum eo agit.
- CILO, five CHILO, ad Div. VI. 20. libertus Torannii, aut cliens.
- CIMBER. vid. Tillius Cimber.
- CIMON, de Off. II. 18. in suos curiales hospitalis fuit.
- CINCINNATUS, vid. L. Quintus Cincinn.
- L. CINCIVS, ad Att. I. 1. ad Att. I. 7. ad Att. I. 16. procurator Attici. ad Att. I. 20.
- M. CINCIVS, de Or. II. 71. legem de donis & muneribus fert.
- P. CINCIVS, pro Sull. 20. eques Romanus, pro quo in codd. non nullus est: *Sicius*.
- CINEAS, Tusc. I. 24. Pyrrhi legatus, summa memoria. ad Div. IX. 25. ejus libri de re militari.
- L. CINNA, pro Font. 15. Legatus bello sociali. Phil. I. 13. M. Antonium Oratorem interficit. Tusc. V. 19. Quater Consul. Collega Cn. Octavii & Publ. Crassi. L. Cæsarem, M. Antonium & C. Cæsarem interficij jubet.
- L. CINNA. Phil. III. 10. provinciam sibi ab Antonio datam reculavit.
- CIRCE, de N. D. III. 18. Perseidis filia, quam Circeienses colunt. de Off. I. 31. mulier, cui inservit Vlysses.
- CIRCAEVVM POCVLVM, in Q. Cæcil. 17. quo homines in porcos mutantur.
- LAEVVS CISPIVS, ad Div. X. 21.
- M. CISPIVS, Sext. 35. Trib. pl. vi de foro depellitur, rogatione C. Fabricij de Cic. facta. in Senat. post reddit. 8. Trib. pl. P. Lentulo Spinthere Cos. pro Planc. 31. judicio, defendente Cicerone, condemnatur.
- CLASSITIVS, Phil. V. 6. gladiator M. Antonii.
- CLAVDIA GENS, patricia est *Appiorum & Pulchrorum*. de Claudia familia videatur Suetonius in Tiberio. c. 1.
- APPIVS CLAVDIVS, *Decemvir*, de Fin. II. 20.
- APPIVS CLAVDIVS CAECVS, (*ante cæcitatem Crassus*) *abavus P. Clodii*. pro Cæl. 14. Tusc. V. 38. in cæcitate nulli muneri publice aut privato deest. conf. de Senect. 6. sedus cum Pyrrho faciendum dissuadet. his consul. Censor ante primum consulatum.
- CLAVDIA, pro Cæl. 14. de Harusp. respons. 13. Appii Cæci

INDEX

Cæci filia, virgo Vestalis, pudicitiam probat.

APPIVS CLAVDIVS, Brut. 28. volubilis & fervidus orator.

Ex temporis ratione colligere licet, sermonem esse de eo, qui de Salassis triumphavit.

CLAVDIA, pro Cæli. 14. Vestalis, patrem Appium Claudium triumphantem de Salassis amplexa, a Trib. pl. inimico de curru detrahi non finit.

APPIVS CLAVDIVS MAJOR, de Or. II. 60. & 70. dicax. dicitur major, quia fratrem eodem nomine habuit minorem. P. Clodii patrem. Filius est C. CLAVDII.

APPIVS CLAVDIVS, Minor P. Clodii pater, filius C. Claudii. vid. pro Planc. 21. de Harusp. respons. 12. cum ludos fecit, servos de cavea exire iussit. *Hinc aut certe fratrem putasse eum, qui Prætor fuit, eo anno, quo Lex Plautia Papiria data est. pro Arch. 5. Consul fuit cum P. Servilio Isaurico. pro Planc. 21.*

APPIVS CLAVDIVS PVLCHER, App. F. C. N. P. Clodii frater, is, ad quem sunt Cic. epistolæ. de Div. II. 35. Ciceronis collega in auguratu, ad quem etiam librum scripsit de jure augurali, ut ex epistolis ad Diverfos libro III. constat. ad Att. IV. 16. post consulatum, quem cum L. Domitio gessit, in Ciliciam sine lege curiata cogitat. Quomodo se in provinciâ gesserit, & simultatem, quam cum Cicerone suc-

cessore exercuit, legendæ epistolæ Ciceronis ad Diverfos, & ad Atticum ex Cilicia scripta libro III. ad Div. VIII. 6. accusatus a Dolabella spem triumphi abiecit. pro eo Pompejus laborat. Brut. 64. defenditur ab Hortensio. ad Div. VIII. 6. absolvitur. ad Div. VIII. 18. 14. ejus censura, qualis fuerit. de Div. I. 16. notat C. Atejum. vid. in C. Atejum. ad Att. II. 22. Pompejo promittit, P. Clodium nil periculi Ciceroni creaturum. ad Att. VIII. 1. inconstans. quod scilicet mox Pompejo, mox Cæsari favebat. Nam hunc locum de eo capiendum esse, ex eo intelligitur, quod L. Domitio jungitur. ut Phil. XIII. 9. ad Div. III. 4. ejus filia nubis Cn. Pompeji filio. Brut. 77. socer. Bruti, Orator, antiquitatis, juris auguralis & publici peritissimus, bello civili interitus. de Div. I. 58. sortibus, haritionibus & psychomantia utitur. Tusc. I. 6. necromantia studiosus, &c. ad Div. V. 16. ei Vatinius in auguratu successit, homo impudens. *Manutius de alio Appio nescio quo, intelligit, sed ratio ejus nihil valet.*

CLAVDIA, f. CLODIA, ad Div. V. 2. uxor Q. Metelli Celeris, Appii Claudii & P. Clodii soror. *de ejus facta libidine & sceleribus v. in primis Cælianam.*

APPIVS CLAVDIVS, C. filius, ejus, qui P. Clodii frater fuit. Nam is duos filios eodem nomine habuit, quorum alter major,

HISTORICVS.

ior, alter minor dicitur; minoris mentio fit ad Div. VIII. 8. ad quem locum vid. Manut. ad Div. XI. 22. se cum Antonio conjunxit propter patris restitutionem, sed deinde cum optimatibus fecit. Qui utrum major, an minor fuerit, parum dixerim.

A. CLAVDIVS, in Verr. II. 57. Siculus, a Claudio quodam civitate donatus.

C. CLAVDIVS, s. CLODIVS, Cæci filius, Brut. 18. M. Tuditani collega in Consulatu (a. V. DXIV.)

C. CLAVDIVS, P. Clodii avus, Appii Claudii maj. & min. pater, pro Planc. 21. Consul fuit cum M. Perperna (a. V. DCLXI.) Rabir. 7. homo potens, mediocris orator. Brut. 45.

C. CLAVDIVS, P. Clodii patruus, App. F. Har. resp. 12. ejus magnificentissima ædilitas fuit. Verr. IV. 4. de Off. II. 16. prætor L. Licinio Crasso & Q. Mucio Coss. Verr. II. 49.

C. CLAVDIVS, C. F. e tribu Palatina, homo plebejus de cohorte Verrina. Verr. II. 42.

L. CLAVDIVS, de Harusp. resp. 6. Rex sacrorum, qui cum ceteris pontificibus domum Ciceronis religione liberavit. *Prænomen Lucii duos tantum e familia Claudia gessisse & usurpatum ab ea amplius non esse, quod de criminibus capitalibus damnari essent, tra-*

dit Suetonius in Tiberio. c. 1.

M. CLAVDIVS, ad Div. VIII.

4. a repulsa postulat a duobus fratribus Gallis M. & Q. E. Marcellis fuit, sed viri docti legunt M. Calidius.

P. CLAVDIVS, de Div. I. 16. Appii Cæci filius, collega L. Junii in Consulatu bello Punico primo (a. V. DIV.) classem maximam perdidit, cum vitio navigasset, de N. D. II. 3. propterea condemnatus est, confer de Div. II. 33.

P. CLAVDIVS, Brut. 15. est collega L. Porcii Coss. a. V. DLXIX.

P. CLAVDIVS, de Div. I. 46. augur. *Sed ibi Appius legendum esse, & auguris nomen & res ipsa docet, ut viderunt Manutius, Lambinus, Davissius.*

T. CLAVDIVS, Centumalus de Off. III. 16.

T. CLAVDIVS, in Vatin. 1. P. Sextium de vi accusare voluit, communicato cum Vatinio consilio, abjecit consilium, cum M. Tullius Albinovanus accusare institueret.

CLEANTHES, Acad. II. 23. Stoicus. de Fat. 7. magister Chryssippi. de Div. I. 3. ea, quæ Zeno in suis commentariis de Divinatione tradiderat, uberiora facit. Acad. II. 41. Solem Deum putat. de Fin. II. 21. ejus tabula de voluptate & virtute. de Fin. IV. 3. scripsit artem Rhetoricam & potius obmutescendi.

CLEOBIS, Tusc. I. 47. mors ejus & pietas.

I

CLEOM.

INDEX

- CLEOMBROTUS**, de Off. I. 24. Lacedæmoniorum dux, invidiam timens cum Epaminonda temere confligit.
- CLEOMBROTUS**, *Ambraciorum*. Tusc. I. 34. in mare se abiecit lecto Platonis Phædone. *De quo est epigramma Callimachi elegans.*
- CLEOMENES**, Verr. III. 14. Syracusanus.
- CLEON**, Brut. 7. Atheniensis, civis turbulentus, sed eloquens.
- CLEOPHANTUS**, pro Cluent. 16. Medicus.
- CLINIAS** Cretensis, de Leg. I. 4. is, qui inducitur apud Platonem in dialogo de legibus.
- CLISTHENES**, de N. D. II. 16. Atheniensis, dotes filiarum deponit in templo Junonis Sæmæ.
- CLISTHENES**, Brut. 7. Orator Atheniensis.
- CLITARCHUS**, de Leg. I. 2. historicus Græcus, non optimus, Brut. II. ad Div. II. 11. non magnæ fidei est, Alexandri comes, de morte Themistoclis quid tradiderit.
- CLITOMACHUS** Pœnus. Acad. IV. 6. de Or. I. 11. Carneadis auditor & successor in Academia. Acad. IV. 31. ejus liber ad C. Lucilium poetam, item ad L. Censorinum. Acad. II. 31. quatuor libros scripsit de sustinendis assensionibus. Tusc. III. 22. consolatior ejus scripta ad Carthaginienses everfa Carthagine. nomen ejus occurrit etiam Acad. IV. 4. Or. 16.
- CLITUS**, Tusc. IV. 37. ab Alexandro interficitur.
- CLODIA GENS**, pro Dom. 44. eadem, quæ Claudia.
- CLODIA**, ad Att. XII. 22. Decimi Bruti, (qui Consul fuit cum M. Aemilio Mamercus) mater.
- CLODIA**, ad Att. IX. 7. & 9. forcrus Metelli, est P. Clodii mater.
- CLODIANUS**, ad Att. I. 19. est *Cn. Corn. Lentulus Consul a. V. DCLXXXI.* cum L. Gellio Poplicola, Sigon. in fastis Rom.
- CLODIVS**, de Leg. I. 2. historicus Latinus, languidus & infestus.
- CLODIVS Patavinus**, ad Att. XII. 44.
- CLODIVS Philetærus**, ad Div. XIV. 4. libertus.
- A. CLODIVS**, Verr. IV. 17. Depranitanus, ante civitatis jus Apollonius, Niconis filius.
- C. CLODIVS**, ad Att. III. 17. frater P. Clodii. ejus filius Milonem accusavit & Qu. Fratrem accusare voluit.
- C. CLODIVS PHILO**, ad Div. XIII. 32. Hæstius, civis Romanus.
- L. CLODIVS**, Cluent. 14. Anconitanus pharmacopola, circumforaneus.
- L. CLODIVS**, ad Div. III. 4. præfatus fabrum Ciceroni.
- M. CLODIVS Archagathus**, ad Div. XIII. 32. Hæstius, civis Romanus.
- P. CLODIVS**, de Div. II. 8. Consul cum L. Junio, vid. *P. Claudius Appii Cæci filius.*
- P. CLO-

HISTORICVS.

- P. CLOPIVS**, Appii filius. de huius hominis moribus, sceleribus, tribunatu, legibus, morte agit in orationibus post red. in Sen. pro Dom. de Har. respons. pro Sext. in Vatin. pro Milone &c. Domi Cæsaris comprehenditur veste muliebri, ad Att. I. 12. contra jus adoptatur. pro Dom. 13. ad plebem traducitur a C. Herennio. ad Att. I. 18. 19. simulat, se omnia Cæsare, Crasso, Pompejo auditoribus facere, de Har. resp. 22. promittit Pompejo, se nihil Ciceroni periculi creaturum. ad Att. II. 22. 23. incitat plebem, ut propter antonæ caritatem lapidationem faceret. pro Dom. 5. Apuleja populi dicitur. ad Att. IV. 11. &c.
- P. CLODIVS**, Cael. 13. *amicus Ciceronis a Clodia fratre diversus, inter accusatores M. Calii. dispersus.*
- SER. CLAVDIVS**, ad Att. I. 20. frater Papirii Patti.
- SEXT. CLODIVS**, pro Dom. 10. ejus fœditas. ei rem frumentariam P. Clodius lege frumentaria permittit.
- SEXT. CLODIVS**, Rhetor. ad Att. IV. 15. quo usus est Atticus, & Antonius Phil. II. 19.
- SEXT. CLAVDIVS** Phormio. &c. 10. argentarius.
- CLOELIVS**, ad Att. X. 8. Cæsarianus, cliens Attici.
- T. CLOELIVS**, Sext. Rosc. 23. Terracinenfis quidam, homo non obscurus. *Hæc videtur pugnare. Fuit obscurus Romæ, non obscurus, in patria.*
- CLVATIVS**, ad Att. XII. 18. &c. 36. *Manutio Architectus videtur, qui Ciceroni formam fani descripserat, quo Tullia consecraretur.*
- CLAVDITAE**, de Div. I. 41. haruspices in Peloponneso.
- CLVENTIA**, pro Cluent. 5. soror Cluentii.
- A. CLVENTIVS AVITVS**, pro Cluent. 1. Larinaæ.
- C. CLVVIVS**, Qu. Rosc. 14. Judex in causâ Fannii contra Flavium.
- CLVVIVS**, *Puteolanus*, ad Div. XIII. 7. a Cæsare præfectus agro in Gallia Cisalpina dividendo.
- M. CLVVIVS Puteolanus**, fenerator. ad Att. VI. 2. ad Div. XIII. 56.
- CLVVIVS TVLLVS**, Phil. IX. 2. legatus Rom. a Larte Tolumnio Pidenis interfectus.
- CLYTAEMNESTRA**, de Fat. 15. filia Tyndarei.
- COCCEJVS**, ad Att. XII. 13. 18. *Videtur esse, qui dein M. Antonii Triumvri quaestor & legatus proquaestore fuit, auctor pacis inter Antonium & Octavianum, de quo Appian. B. C. L. V. p. 1122. sqq. ed. Toll. Prænomen ejus ap. Appianum est Lucius, in numo ap. Vallanrium de Num. Fam. T. I. p. 288. Marcus.*
- COCLES**, de Legg. II. 4. de Off. I. 18. Parad. 1. fortis. pontem contra viam hostium obtinuit solus.

INDEX

COCTIVS, ad Div. IX. 4.

GODRVS, Fin. V. 22. Tusc. I.

48. Nat. D. III. 19. conservat morte sua Athenas.

COELIVS, ad Att. VII. 5. XII. 3. trapezita.

COELIVS, Samnis, Client. 59.

C. COELIVS *Caldus*, ad Her. II. 13. pro Mur. 8. de Or. I. 25. in Verr. V. 70. homo novus ad Consulatum pervenit (a. V. DCLIX.) pro Plane. 21. in quaestura petitione repulsam tulit. Brut. 44. mediocris orator.

C. COELIVS, ad Div. VIII. 8. trib. pl. *M. Marcello & Sulpicio Coss. us ex ea epistola intelligitur. Eam diversum esse a C. Caelio, quaestore Ciceronis, res ipsa docet. Nam trib. pl. fuit eo ipso anno, quo alter ille quaestura functus est.*

C. COELIVS *Caldus*, L. F. C. N. ad Att. VI. 5. 6. 2. ad Div. II. 15. Quaestor Ciceronis, ab eo praeficitur provinciae, cum ex ea decederet. ad Att. VI. 6. ejus vitia. *Ad eum est epistola ultima L. II. ad Div.*

L. COELIVS *Antipater*, de Or. II. 12. Or. 69. ad Att. XIII. 8. de Div. I. 24. historicus. *vid. in Antipater.*

L. COELIVS, Cæcin. 9. testis in Cæcinam,

M. COELIVS RVFVS. *Hic est ille Caelius, pro quo est oratio. Ex ea libido hominis & lascivia apparet, quæ etiam ex eo intelligitur, quod ipse commemorat, sibi ædili def. accusationem ex lege Scæsinia*

paravi. Ejus sunt Epistolæ Libri VIII. De ejus vita, moribus & factis accuratè dixit P. Manutius in præf. ad Comment. in Epistolas Cælianas. In tribunatu fuit Miloni & Ciceronis auctoritati paruit pr. Mil. 33. ad Att. VII. 1. Brut. 79. C. Antonium de Majestate accusavit & L. Atratinum de ambitu. pr. Cæl. 31. unde ab ejus fil. L. Atratinus postea de vi accusatus est, defendente Cicerone, pr. Cæl. 1.

M. COELIVS *VICINIANVS*, ad Div. VIII. 4. alii: *Vincianus*. Aedilitatem cum Cælio Rufo frustra petit, quod olim de Dictatore promulgasset.

M. COELIVS, in Verr. IV. 17. eques Rom. qui Lilybæi habitabat.

M. COELIVS, Flacc. 4. eques Rom.

P. COELIVS, Verr. I. 50. praetor cum C. Verre.

Q. COELIVS LATINIENSIS, Manil. 19. trib. pl. & anno post legatus.

Q. COELIVS, Phil. XIII. 2. & 12. collusor Antonii.

SEX. COELIVS, ad Q. Fr. II. 6. *Sed nomen corruptum esse videtur, sive: Sex. Clodius legens cum P. Manu. & Lambino, sive: Sex. Cælius cum Grutero.*

T. COELIVS, Balb. 23. Senator a Cossinio accusatus & damnatus.

COELVM, de N. D. II. 23. Saturni pater ab eo extectus.

COLLATINVS, de Off. III. 10. fuit

HISTORICVS.

- fuit in regibus expellendis Bruti socius, ei collega Brutus imperium abrogavit.
- P. & L. COMINII**, pro Cluent. 36. equites Romani diserti.
- P. COMINIVS** *Spolestinus*. Brut. 78. eques Rom. accusavit C. Cornelium Cicerone defen-
dente. pro C. Corn. I.
- SEXT. COMINIVS**, Verr. IV. 10. eques Rom.
- CONNVS**, ad Div. IX. 22. fidi-
cen, quo magistro usus est So-
crates.
- C. CONSIDIVS**, pro Lig. I. Prætor. Africæ proximo anno
ante ortum bellum civile.
- L. CONSIDIVS**, Agrar. II. 34. Duumvir Capuæ.
- M. CONSIDIVS** *Nomianus*, ad
Att. VIII. 11. proprætor, ad
Div. XVI. 12. ei Gallia citeri-
or obtigit. *Hunc locum Manu-
rius de Q. Confidio Gallo capie,
Vrsinus de Cajo. Sed Manu-
rius idem ad Att. VIII. 11. re-
ferte ad M. refert, qui ibi diser-
te prætor vocatur.*
- QV. CONSIDIVS** *Gallus*, ad
Div. XII. 25. Verr. I. 7. pro
Cluent. 38. Senator. ad Att.
II. 24. senex fortissimus ti-
morem Senatorum de morte
a Cæsaris militibus tollit. ad
Att. I. 12. frenerator. *de ejus
facilitate & æquitate vid.
Valer. Max. IV. 8.*
- C. COPONIVS**, de Div. I. 31.
homo prudens atque doctus,
ad Att. VIII. 12. prætor C.
Marcello & Lentulo Coss.
- M. COPONIVS**, de Or. I. 39.
II. 32. Brut. 52. a Qu. Scævo-
la defenditur contra M' Cu-
rium.
- T. COPONIVS**, pro Balb. 23.
Tiburtinus, damnato C. Mas-
sone civis Rom. factus est. Ne-
potes habuit T. & C. Copo-
nios.
- T. & C. COPONII**, pro Cael. 10.
adolescentes doctissimi.
- CORAX**, de Or. I. 28. III. 21.
Siculus, scriptor de rhetorica
antiquissimus. Brut. 12. quæ
occasione & tempore artem
rhetoricam scripserit?
- L. CORDVS**, Verr. IV. 20. ne-
gotiator Siculus.
- L. CORFIDIVS**, pro Lig. I. 1. eques
Rom. Ligarii advocatus. *v.
Curfid.*
- CORICVS**, Phil. XIII. 12. *five,
ut quidam volunt: C. Oricus.*
Aedilis Cæsaris beneficio, a
Cicerone defensus esse videtur.
- CORIOLANVS**, **MARCIVS**
Brut. 11. cum Themistocle
comparatur.
- CORNELIA GENS**, de Leg.
II. 22. ex ea nemocrematus,
sed omnes humati sunt. pri-
mus ex ea familia, & quidem
patriicia, Sulla voluit cremari.
- CORNELII**, pro Corn. I. tam
multi fuerunt, ut etiam col-
legium constitutum sit.
- CORNELIA**, mater Graccho-
rum. Brut. 26. filios docuit.
epistolæ ejus. Brut. 28. de Div.
II. 29. de Inv. I. 49.
- CORNELIA**, ad Div. V. 6. uxor
P. Sextii, Corn. Scipionis
filia.
- CORNELIVS**, Verr. III. 11.
medicus C. Verris in Sicilia.

INDEX

- CORNELIUS**, Verr. I. 26. li-
 bor Verris proquaestoris.
- CORNELIVS**, *Culleolus*, de
 Div. I. 2. ejus Octaviano bello
 furibundam praedictionem au-
 diendam putavit Senatus.
- CORNELIVS**, ad Att. I. 12.
- A. CORNELIVS**, de Div. I. 24.
 Consul cum M. Valerio in bel-
 lo Samnitico.
- C. CORNELIVS**, (*Cesbequs*)
 Brut. 18. Consul cum Q. Mi-
 nucio (a V. DLVI.)
- C. CORNELIVS**, (*qui a Cicero-
 ne defensus est de vi.*) Brut. 78.
 a P. Comminio Spoletino de
 majestate accusatur, pro Corn.
 I. reus majestatis, in Vatin. 2.
 defenditur tribunatus ejus.
- Q. CORNELIVS**, pro Sull. 2. 6.
 eques Rom. Catilinæ socius,
 qui cum Varguntejo Cicero-
 nem in lectula interficere vo-
 luit.
- C. CORNELIVS**, pro Sull. 18.
 filius C. Cornelii ejus, *qui in-
 ter Catilinos fuit.*
- CN. CORNELIVS**, Agr. II. 4.
est Cn. Dolabella, qui Consul
cum M. Tullio Decula fuit,
a. V. DCLXXII. pro Corn. I.
- CN. CORNELIVS**, pro Balb.
 8. legem de civitate ex SCto
 tulit. *est Cn. Cornelius Lentu-
 lus, qui a. V. DCLXXI. Con-
 sul fuit.*
- CN. CORNELIVS**, ad Div.
 VII. 9. amicus Trebatii, ho-
 mo obscurus.
- L. CORNELIVS**, pro Balb. 17.
est Balbus.
- L. CORNELIVS**, *Chrysogonus*,
 pro S. Rose. 2. libertus L. Sul-
 lae gratiosissimus.
- M. CORNELIVS**, *Cesbequs*,
 Brut. 15. Marci filius, vid.
M. Cesbequs.
- M. CORNELIVS**, ad Att. I. 13.
- P. CORNELIVS**, de Or. II. 66.
 avarus, sed fortis. ad Consu-
 latum pervenit.
- P. CORNELIVS**, ad Div. XIII.
 6. videtur publicanus esse,
 societatis Africanæ.
- P. CORNELIVS**, ad Div. XIII.
 14. civis Rom. in Gallia Cisal-
 pina negotiator.
- P. CORNELIVS**, ad Div. XIII.
 36. *dictus est Demetrius Megas*
Siculus, quod P. Cornelius
Dolabella civitatem rogatus
Ciceronis a Cesare impetra-
verat.
- P. CORNELIVS**, ad Div. VIII.
 8. Trib. pl. M. Marcello &
 Ser. Sulpicio Coss.
- P. CORNELIVS**, Brut. 22. *est*
Scipio Africanus minor.
- Q. CORNELIVS**, ad Div. VII.
 17. JCrus. VII. 8. ab eo didicit
 jus Trebatius.
- Q. CORNELIVS**, ad Div. V. 6.
 affinis P. Sextii.
- Q. CORNELIVS**, Har Resp. 6.
 pontifex minor.
- CORNICINVS**, (seu CORNI-
 CEN) ad Att. IV. 2. *est cognom-
 en Cn. Oppii.*
- CORNIFICIVS**, Verr. I. 57.
 scriba Verris Præt. Vrb.
- Q. CORNIFICIVS**, Aët. I. in
 Verr. 10. judex iustissimus. ad
 Att. I. 13. primus in Senatu
 mentionem de violatis a Clo-
 dio factis fecit, ad Att. I. 1.
 conq.

HISTORICVS.

- competitor Ciceronis in Consulatu. ad Div. XII. 17. Ciceronis collega in Auguratu. *Vir doctus hic est, ad quem sunt Ciceronis quedam epistole, Proprætor Africa vivo adhuc Cæsare.*
- Q. CORNIFICIVS, Q. F. ad Div. XII. 25. ad Div. VIII. 7. Cæsaris Quæstor.
- C. CORNVTVS, ad Att. I. 14. Pseudo-Cato. *h. e. imitator Cæronis.* trib. pl. *M. Pisonis & Messala Coss.* in Sen. post Red. 9. prætor P. Lentulo Spinthere Cof.
- M. CORNVTVS, Font. 15. Legatus bello sociali.
- M. CORNVTVS, Phil. XIV. 8. ad Div. X. 12. prætor urbanus Hirtio & Panfa Coss.
- M. & P. CORTIVS, Verr. V. 64. equites Romani in agro Taurrominitano.
- TI. CORVNCANIVS, Planc. 8. Sull. 7. Tusculanus. Dom. 53. Nat. D. III. 2. Pontifex Max. *primus e plebe.* de Or. III. 33. omnibus civibus consilii sui copiam fecit. Br. 14. ex pontificum commentariis longe plurimum ingenio valuisse videtur.
- CORYPHE, Nat. D. III. 23. Oceani filia, Minervæ Coriæ & Jove mater.
- C. COSCONIVS, Sull. 14. prætor Consule Cicerone. Vat. 5. Proconsul Hispaniæ ulterioris, post præturam. habuit Vatinium legatum. ad Att. II. 19. Viginti-Vir agris dividendis lege Cæsaris; in cujus mortui locum invitatur Cicero.
- C. COSCONIVS CALDIANVS, Cluent. 35. Orator clamorosus. Brut. 69. nullo acumine sed grata populo verborum copia.
- M. COSSETIVS, Verr. III. 27. eques Rom. qui in Sicilia verfabatur.
- L. COSSINIVS TIBVRS, Balb. 23. damnato T. Cælio civis Rom. factus. Ejus filius eques Rom. fuit.
- L. COSSINIVS, ad Att. II. 1. ad Att. I. 20. ad Div. XIII. 23. tribulis Ciceronis & amicus.
- L. COSSINIVS-ANCHIALVS, ad Div. XIII. 23. libertus L. Cossinii.
- COSSI FRATRES. de Or. II. 23.
- COSSVTIANAE Taberna. ad Div. XVI. 27.
- M. COSSVTIVS, Verr. III. 78. *idem qui Cossctius.*
- C. COTTA, Acad. IV. 26. Consul fuit cum P. Servilio Geminio, *male vulgo M. Cotta legitur.*
- C. COTTA, *M. frater*, pro Corn. I. de suis legibus abrogandis refert, in Pis. 26. nimia triumphandi cupiditate flagrat. de N. D. I. 6. Academicus. Brut. 49. seqq. qualis orator. pro Cæcina 33. ad Att. XII. 20.
- L. COTTA, *Prætorius.* Brut. 36. qualis orator.
- L. COTTA, Brut. 21. accusatur a P. Africano minori. de-

INDEX

fenſus a Q. Metello Macedonico, abſolvitur, veterator habitus eſt, h. e. callidus in cauſis agendis: pro Mur. 22. pro Font. 13. in Q. Cæcil. 21. de Or. III. 47. Trib. pl. 2. V. DC LIX. cum T. Didio & C. Norbano, quo rogationem in Cæpionem ferente, cum una cum Didio intercedere vellet, e templo pulſus eſt. de Orat. III. 11. Q. Catuli ſodalis, gaudebat gravitate linguæ & ſono vocis agreſſi.

L. COTTA, *M. frater*. Catil. III. 8. Agrar. II. 17. L. Torquati collega in conſulatu, de Div. I. 12. eo & Torquato Conſulibus Jupiter Capitolum petiit & ignes inſjecit. ad Div. XII. 2. deſperatione in Senatum non venit. pro Dom. 26. negavit legem de Ciceronis reditu ferendam eſſe, quod lex Clodia jure lata non eſſet. de Div. II. 21. ad Att. XII. 23.

M. COTTA, Verr. V. 13. L. Luculli collega in conſulatu, a. V. DCLXXIX. ad Att. X. 16. XII. 22. Prætor Sardiſiam tenet Marcello & Lentulo Coſſ. ex SCo in bello civili.

COTTVS, in Piſ. 31. rex Beſſorum, L. Piſonem Macedonia proconſulem pecunia corruppit, ut legatos Beſſorum interficiat.

L. Varius COTYLA, Phil. V. 2. ad Antonium Mutinam

obſidentem ſe conſert, Phil. VIII. 10.

CRANTOR, de Or. III. 18. Acad. I. 10. Academicus vetus, nil ab Ariſtotele diſſentit. Acad. IV. 44. Tuſc. I. 48. *Ejus Conſolatio eſt liber ejus de luctu, qui laudatur.*

CRASSIPES, ad Div. I. 7. ad Att. IV. 5. Ciceronis filiam ducit.

CRASSIPES, ad Div. XIII. 9. Bithyniæ quaſtor. ad Att. IX. 11. Cæſarianus.

CRASSICIVS, Phil. XIII. 2.

L. LICINIVS CRASSVS, ad Her. IV. 2. 3. de Or. I. 7. pro Rab. 7. Orator. de Inv. II. 37. in Piſ. 26. triumphus e Gallia nimis cupidus. de Or. II. 1. putabatur non præter puerilis ætatis modum doctus. Brut. 37. ſeq. qualis orator. in Verr. III. 1. cum pœnituit C. Carbonem in judicium vocaſſe. pro Font. 7. ejus teſtimonium in M. Marcellum nil valet. pro Dom. 19. de pluribus rebus ſimul ferre auſus eſt contra legem Didiam & Cæciliam. ad Div. IX. 21. accuſat C. Carbonem eum, qui Africano vim attuliſſe exiſtimatus eſt. de Off. I. 30. in eo multus lepos erat. de Off. I. 37. uberius ejus oratio nec minus faceta. de Off. II. 13. 14. maximam ſibi peperit gloriam ex illa accuſatione Carbonis. de Off. II. 18. orationem ſcripſit, in qua eſt de redimendis captivis & de locupletandis tenuioribus. de Off. III. 11. legem tulit, no eſſet pro

HISTORICVS.

- pro ciue, qui ciuis non fit. de Or. III. 1. ejus mors.
- L. CRASSVS**, *filius*. de Off. II. 16. magnificentissima ædilitate cum Q. Mucio functus est.
- L. CRASSVS**, Br. 58. P. Naficz & Liciniaz C. Læljii neptis filius, a L. Crasso avo materno testamento adoptatus.
- L. PAPIRIVS CRASSVS**, ad Div. IX. 21. vide in *Papirius*.
- M. CRASSVS**, de Or. I. 36. prætor a. V. DCXLVIII. de Fin. V. 30. *ἀγέλαστος*, quia semel in vita risit.
- M. CRASSVS**, *Triumvir*. ad Div. I. 1. Brut. 64. 65. seq. qualis orator. in Verr. V. 2. contra fugitivos in Italia mittitur: impedit, ne fugitivi Messaniam transire possent. pro Balb. 7. Balbum defendit. pro Murena. 23. L. Murenam defendit. de Har. resp. 6. pontifex. Phil. II. 3. cum eo multas Ciceronis contentiones fuisse. ad Att. I. 14. laudat in Senatu Ciceronis consulatum. ad Att. I. 17. impellit publicanos Alianos, ut locationem induci postulerent. ad Att. IV. 13. nulla dignitate paludatus abijt in Syriam. Tusc. V. 39. surdaster fuit. de Div. I. 16. quid ei acciderit dirarum obnuntiati-
one neglecta. de Div. II. 9. trans Euphratem cum ignominia & dedecore perijt. ibid. 40. omnes, quod ei Brundisii oblatum est. de Off. I. 30. Sullæ deservit, ut quod velit conlequatur. ibid. 8. eam demum pecuniam magnam judicat, cujus fructibus exercitus alij possit.
- M. CRASSVS**, pro Balbo 23. cum Mamertini ex lege Papia repetere instituunt; *quia ex Mamertino aut ciuis factus erat Rom. aus se pro ciue gerebat.*
- P. CRASSVS**, Brut. 19. cum Africano maj. consul fuit. *nempe a. V. DXLVII. idem Pontifex Max.*
- P. CRASSVS**, *Mucianus Dives*. Brut. 26. Orator valde probatus, *adoptatus a P. Crasso Divite*, P. Mucii filius & P. Scævola frater, domi jus civile cognoverat. de Or. I. 37. ejus de eloquentia & Juris studio conjungendo sententia. ibid. 57. Jctus. *cf. I. 13. Rupert. ad Enchir. Pompon. IH. 6. Perizon. Animadv. c. 9. Esc. Phil. XI. 8.* Pontifex M. multam dicit Collegæ Consuli L. Valerio Flacco flamini Martiali, si a sacris discessisset, (a. V. DC XXII.) *quod nolchat eum ad bellum cum Aristonico proficisci, ad quod ipse profectus fore deperijt.*
- P. CRASSVS**, pro Fonteij. 15. Legatus Luc. Cæsaris in bello sociali. *cf. Appian B. C. I. p. 635.* de Or. III. 3. in seditione Mariana se ipse sua manu interfecit. Arch. 5. Censor cum L. Julio Cæsare nullam populi partem censet. (a. V. DC LXIV.) *Consul fuit a. DCLVI. cum Cn. Lentulo Clodiano. Est M. Crassi III. viri pater.*

INDEX

- P. CRASSVS**, ad Att. XII. 24. Venulejæ filius, utrum vivo adhuc patre, P. Crasso, an mortuo interierit.
- P. CRASSVS**, Marc. IViri fil. Brut. 84. qualis fuerit, quem exitum habuerit. *Quo cum loco confer Plutarch. in Crassop. 551. 559.*
- P. CRASSVS**, in Senat. p. Red. 9. prætor P. Lentulo Spinthere Consule.
- CRATERVS**, ad Att. XII. 13. 14. medicus Ciceronis ætate.
- CRATES**, Acad. I. 9. Academicus, nil mutat in veteri disciplina a Platone tradita.
- CRA TIPPVS**, de Off. I. 1, ad Div. XII. 16. M. Ciceronis filii præceptor, cum eo, volente C. Trebonio, in Asiam abijt. de Div. I. 3. familiaris Ciceronis, par summis Peripateticis, somniorum & furoris divinationi fidem tribuit, reliqua rejicit. de Div. I. 32. statuit animos hominum quadam ex parte extrinsecus esse tractos & haustos, reddit rationem vaticinationum & somniorum.
- M. CREPEREIVS**, Aet. I. in Verr. 10. Trib. Militaris factus, A. V. DCLXXXIII.
- CRESPHONTES**, ad Her. II. 24. *Aristomachi filius ex Herculis genere, Rex Messeniae fraudibus factus, duxit uxorem Meropem Cypseli Arcadis filiam &c. v. Pausanias p. 151. 285. seqq. ed. Rubn. Hygin. fab. 148. de eo est Cresphontes Euripidis fabula, que laudatur Tusc. I. 49.*
- Q. (STATIVS) CRISPVS**, ad Div. XII. 11. & 12. Imperator & Proconsul Asiæ.
- CRITIAS**, Tusc. I. 39. de XXX. Tyrannis, Theramenei ad mortem redigit, de Or. II. 22. ejus scripta extitere Ciceronis tempore.
- CRITO**, Tusc. I. 43. Socratis discipulus, de Div. I. 53. non paret Socratis monito. de Div. I. 25. ei Socrates suam mortem prædicit.
- CRITONIVS**, ad Att. XII. 21. Cæsarianus.
- CRITOLAVS**, Nat. D. III. 38. Dux Achaëorum, evertit Corinthum. *Fuit enim causa belli, quo Corinthus eversa est. v. Flor. II. 16. Polyb. Excerpte. legat. c. 144.*
- CRITOLAVS**, Fin. V. 9. Aristotelicus, de Or. I. 11. cum Carneade & Diogene Stoico Romam legatus Atheniensium venit, multæ propter Oropum irrogatæ deprecandæ causa Tusc. V. 17. ejus libra.
- CRITOLAVS**, Verr. IV. 26. Aetnensis.
- CROESVS**, de Fin. II. 27. III. 14. IV. 12. Div. I. 19. II. 56. de Div. I. 53. ejus filius, quum esset infans, loquitur.
- Q. CROTO**, Rabir. II. ejus servus Scæva occidit Saturninum.
- CTESIPHON**, de Or. III. 56. Atheniensis, pro quo extat Demosthenis oratio.
- CVLEO**, ad Att. III. 15. ad Att. VIII. 12.

HISTORICVS.

VIII. 12. familiarissimus Pompeji, ut Theophanes.

CVLEO, ad Div. X. 34. Trib. Mil. in exercitu Lepidi, qui ab Antonio ad eum transierat, cum ante a Lepido contra ejus voluntatem ad Antonium isset.

CVLLEOLVS, ad Div. XIII. 41. *Slyrici ante Casarem praetor fuisse videtur.*

CVLLEOLVS, ad Att. VI. 3. *homo vilis b. l. significari videtur.*

CVPIDO, Nat. D. III. 23. Cupidines plures.

L. CVRFIDIVS, ad Att. XIII. 44. hoc nomen ex Ligariana tollitur, monitu Attici.

CVRIATI, de Inv. II. 26. tres fratres, de quibus Liv. L. I. 24. seqq.

C. CVRIATIVS, de Leg. III. 9. Trib. pl. V. annis ante Ti. Gracchi tribunatum primum, Consules in vincula conjecit.

C. CVRIO, Avus, Br. 32. ejus orationes. *Consulatum non adeptus est.* Praetor fuit A. V. DCXXXII.

C. Scribonius CVRIO, *Pater*, Brut. 60. *Consul fuit cum Cn. Octavio* a. V. DCLXXVII. Rab. 7. in caede Saturnini est cum Consulibus. Manil. 23. legi Maniliae favet, ad Div. I. 4. vir Consularis. in Pison. 19. de Dardanis triumphat & Macedonia rediens, de Or. II. 23. Cossos fratres defendit contra M. Antonium Oratorem, ad Att. I. 14. P. Clodium in Senatu juvare frustra studet. Har. Resp. 6. Pontifex. ad Div.

VIII. 11. negat se permissurum ut Ciceroni supplicatio decernatur, Vat. 10. laudatur, ei insidiatur Vatinius, Or. 32. Brut. 60. memoria destituitur subito. Off. II. 17. dicebat se omnia, quae haberentur amplissima, sine ullo munere adeptum esse, ad Div. II. 2. moritur Calvino & Messala Coss. Aet. I. in Verr. 7. Corn. I. Br. 49. 60. in libris etiam, quae dixit, obliviscitur.

C. Scribonius CVRIO, filius, ad quem sunt epistolae libri II. ad Div. ad Div. VIII. 4. tribunatum petit. ejus facilitatem homines metuunt. eum Caesar valde contemnit, ad Div. VIII. 8 se parat contra Caesarem, ad Div. VIII. 6. in tribunatu nihil agit, de intercalando obtinet, sit popularis, & pro Caesare loquitur, legem Viariam & Alimentariam fert. ad Div. II. 13. Caesarem defendere incipit, quod ante suspicatus est Cicero, ad Div. VIII. 11. negat se permissurum, ut Caesar de provincia decedat, Pompejum id cupientem male accipit, & ejus II. consulatum exagitat, ad Div. VIII. 10. trib. pl. de agro Campano ante Caesaris adventum & Gallia dividendo ex ejus lege laborat, ne Caesar dividere possit, ad Att. I. 14. filiola M. Antonii dicitur. Phil. II. 2. scortum M. Antonii Trium-Viri. Br. 81. naturam habuit admirabilem ad dicendum; plane eruditus, temeritate in bello Civili periiit.

INDEX

- ist. ad Div. VIII. 2. ejus theatrum. De quo vid. Plin. H. N. XXXVI. 15.
- CURIUS**, de Inv. I. 43; Orator quidam, e cujus oratione pro Fulvio verba quædam laudantur. *Sed v. in Ser. Fulvius.*
- C. CURIUS**, pater Rabinii Postumi. p. Rab. Post. 2. 17.
- M^o CURIUS DENTATUS**. Br. 14. trib. pl. interrege Appio Cæco, cœgit patres ante comitia auctores fieri. p. Muren. 8. homo novus ad consulatum pervenit. Muren. 14. de rege Pyrrho triumphat. ad Att. IV. 15. emittit lacum Velinum. Planc. 25. Sull. 7. Pin. II. 10.
- M^o CVRIVS**, Br. 53. controversiam cum M. Coponio habet. de Or. I. 39. de Or. II. 32. Curiana causa, de Or. II. 6. acta a L. Crasso Oratore, quæ qualis fuerit, vid. de Or. I. 39.
- M^o CVRIVS**, ad Div. II. 19. consobrinus C. Cœlii Quæstoris. Flacc. 13. Quæstor L. Flacci in Asia, in Sen. post Red. 8. trib. pl. P. Lentulo Spinthere Cos. Ejus patri Quæstor fuit Cicero. *Fuit autem Quæstor Sex. Peducaei in Sicilia.* ad Div. XIII. 49. Proconsul. ad Div. VII. 29. epistola est ipsius Curii.
- M^o CVRIVS**, Phil. V. 5. M. Antonii familiaris, dissolutus.
- M^o CVRIVS**, ad Div. XIII. 17. negotiator Patris.
- Q. CVRIVS**, in Tog. Cand. homo Quæstorius.
- CVRSOR**, ad Div. IX. 21. cognomen L. Papirii.
- CVRTIVS**, Rosc. 32. accusator, bello civili Sullano interfecit.
- CVRTIVS**, Verr. I. 39. civis Rom. qui C. Verris pecunias extraordinarias tractabat. *Sed Manutius ibi pro Q. & Cn. Postumiis, Curtiis, legit Q. & Cn. Postumius Curtiis, ut Q. & Cn. ad Curtios referatur, sineque Postumii a Curtiis non diversi.*
- CVRTIVS**, ad Q. Fr. I. 4. 1. trib. pl. Gabinio & Pisonæ Coss.
- C. CVRTIVS**, Rabinii Postumi, propinquus Rabinii Postumi, *quamquam alii aliter legunt. Vulgatam defendis Turneb. Adv. X. 23.*
- C. CVRTIVS PEDVCAEA-NVS**, ad Div. XIII. 59. prætor.
- C. CVRTIVS** Postumus, ad Att. IX. 2. Cæsarianis partibus faret, ad Div. II. 16. Auguratum petit. ad Att. XII. 49. dubitat an consulatum petat nec ne.
- C. CVRTIVS MITHRES**, ad Div. XIII. 69. libertus Postumii.
- C. CVRTIVS**, ad Div. XIII. 5. Ciceronis familiaris, A Cæsare in Senatum legitur.
- P. CVRTIVS**, ad Div. VI. 18. frater Q. Salassi, jussu Pompeii fil. interficitur.
- Q. CVRTIVS**, Verr. I. 61. judex Quæstorius in causa Verrina, sed quod sodalis ejus esset, vi populi & convitio reje-ctus est.

P. CUSPI-

HISTORICVS.

- P. CVSPIVS**, ad Div. XIII. 6. eques Rom. magister societatis in Africa. it. XVI. 17.
- CVSINIUS**, ad Att. XII. 38. 41.
- L. CVSTIBIVS**, ad Div. XIII. 57. Arpinas.
- CYDAS Cretensis**, Phil. V. 5. homo audax, M. Antonii familiaris. Phil. VIII. 9.
- CYLONIVM SCELVS**, de Leg. II. 11. *est, quod Athenienses commiserunt. Cylonis sociis supplicibus interfecit ad aram. de quo vid. Thucyd. L. I. sect. 126.*
- CYNICI**, Off. I. 35. reprehendunt eos, qui ea, quæ re turpia non sunt; nominibus ac verbis flagitiosa ducant. Off. I. 41. eorum ratio est rejicienda.
- CYPSÆLVS**, Tusc. V. 37. Corinthi tyrannus, Demarati Tarquinii patris temporibus, de Fat. 7.
- CYRENAICI**, Tusc. III. 12. eorum de origine doloris sententia refellitur. Acad. IV. 7. in solo tactu doloris & voluptatis iudicium veri esse dicunt. Acad. IV. 46. nihil putant esse iudicii præter peremotiones intimas, Acad. IV. 24.
- CYRSILVS**, Off. III. 11. suadens, ut Athenienses in urbe manerent, & Xerxem reciperent, lapidibus obruitur.
- CYRVS** major, de Div. I. 23. ejus somnium, quamdiu regnarit & vixerit. ad Q. Fr. I. 1. 8. Xenophon de eo non ad fidem historie scripsit v. etiam Brut. 29. de Leg. II. 22. &c.
- CYRVS** minor, de Divin. I. 25. cum eo militia perfungitur Xenophon, de Divin. I. 23. ejus somnium.
- CYRVS**, ad Att. II. 3. architectus. Mik. 17. moritur. *Ab eo dicitur Cyrea ad Att. IV. 10.*
- CYTHERIS**, ad Att. 10. Philipp. II. 22. eam Antonius leſtica aperta secum portat. ad Div. IX. 26. v. in *Polumnia*.
- D.**
- DAMASIPPVS**, ad Div. VII. 23. statuas amat, *de quo est apud Horatium. Serm. II. 3.*
- L. DAMASIPPVS**, ad Div. IX. 21. prætor, qui C. Carbonem occidit.
- LICINIUS DAMASIPPVS**, ad Att. XII. 29. it. 33. Senator.
- TETTIVS DAMIO**, ad Att. IV. 3.
- DAMOCLES**, Tusc. Qu. V. 20. assentator Dionysii.
- DAMON**, de Off. III. 10. Tusc. V. veræ amicitie specimen. Pythagoreus. de Or. III. 3. musicus.
- DANAUS**, Parad. 6. ejus quinquaginta filie.
- DAPHITAS**, de Fat. 3. Ei fatum fuit, ex equo cadere, atque ita perire. *Fuit Telmissensis Sophista acerbus & mordax etiam in Attalum Pergamenum. Versiculos in eum habes Strabo L. XIV. p. 258. ed. Almel. unde cum de saxo sui equi nomen, præcipitare jussit. Rem narrant Suid. in Δαφιδος. Valer. M. I. 8. sed paullo discrepat a ceteris Strabo, qui & Grammaticum vocat &*

INDEX

- in crucem actum dicit in Thiorace, loco quodam, iussuque ab oraculo, ut sibi a thiorace caveret. Perum Daphitas an Daphidas scribendum, y. Torren. ad Valer. l. c.*
- DARDANVS**, Acad. IV. 22. Stoicus, tempore Antiochi Academicum.
- DARDANVS**, ad Div. X. 25. libertus Furnii.
- DARIVS Codomannus**, Tusc. V. 32. in fuga aquam turbidam suaviter bibit.
- C. DECLANVS**, pro Rabir. 9. condemnatus est, quod in concione de morte Saturnini questus est. vid. Valer. VIII. 1.
- DECIDIVS SAXA**, Phil. XIII. 12.
- DECIMUS**, ad Att. VI. 16.
- DECIMIUS, designator**, pro Dom. 19. ad Att. IV. 3. socius & assecla P. Clodii & suavor legum illius.
- DECIUS**, in Pis. 11. Campanus.
- DECIUS**, ad Div. V. 6. librarius P. Sextii quaestoris.
- CN. DECIUS Sannius**, pro Cluent. 59. proscriptus a Sulla.
- P. DECIUS**, Qu. Filius, de Div. I. 24. de Fin. II. 19. primus & Decius consul fuit & primus & Decius se devovit.
- P. DECIUS**, Publ. Filius, item, ut pater, se devovit, de utriusque devotione saepe fit mentio apud Ciceronem, de N. D. III. 2. pro Sext. 21. pro Postum. 1. in Sen. post redit. 24. ad Heren. IV. 44. de Off. I. 18. & III. 4. *Duobus autem in locis etiam Nepotis Decii pro patria se devovensis mentio est, in Tusc. Qu. I. 37. & de Fin. II. 19. pater, inquit, decertans cum Latinis, cum Etruscis filius, cum Pyrrho nepos se hostium telis objecerunt.*
- P. DECIUS Mus**, Brut. 28. vita & oratione turbulentus. M. Fulvii Flaccii amulus. de Or. II. 30. Trib. pl. qui Opimium de caede Graecchi accusavit. de Or. II. 62.
- P. DECIUS**, de Or. II. 30. qui reus de pecuniis contra leges captis factus esse dicitur. *forte is ipse est, qui Opimium Tribunum pl. accusavit.*
- P. DECIUS**, Phil. XI. 6. Antonianus a re alieno oppressus.
- DEJOTARVS pater**, pro Dej. 1. vid. argumentum orationis. Phil. XI. 12. 13. laudatur. ad Att. V. 17. rex a Senatu appellatus est. de Har. resp. 13. fidelissimus imperio Rom. rex, a Senatu regis nomine dignus iudicatur lege Clodii, regis nomen accipit. de Div. II. 37. fugit e praelio cum Pompejo. Brut. 5. a M. Bruto defenditur apud Caesarem, quod a Pompejanis partibus steterat, de Div. I. 15. a Caesare tetrarchiae regno multatus. de Div. I. 15. II. 35. & 37. multum auspiciis tribuit, ex Cicerone augurii Romani disciplinam percunctatur. ejus augurii disciplina differt a Romana vehementer.

DEJO.

HISTORICVS.

DEJOTARVS *filius*, pr. Dejot.
1. patrem accusat apud Cæsarem.

DEJANIRA, Tusc. II. 8. Oenei filia.

DELLIUS, ad Att. VIII. 12. Pompeji familiaris; *nisi forse, ut videtur, cum Grævio legendum*: D. Lælius. Nam Delli-
us fuit *Casarianus*; D. Lælius *Pompejanus*, de Pompejano autem sermo est.

DEMADES, Brut. 9. Or. 26. orator Atheniensis, Demosthe-
nis temporibus, præter ceteros Atticos oratores facetus; nulla scripta reliquit.

DEMARATVS, Tusc. V. 38. pater Tarquinii Prisci, Corin-
tho fugit Tarquinius.

DEMEA, ad Att. XIII. 30. ser-
vus.

DEMETRIVS, ad Att. IV. 11. li-
berti nomen, ad Div. XVI. 17.
& 22. homo improbus. servus
Ciceronis. ad Div. VIII. 15.

DEMETRIVS, *Poliorcetes*, de
Off. II. 7. eum Macedones re-
liquerunt & se omnes ad Pyr-
rhum contulerunt.

DEMETRIUS *Magnes*, ad Att.
IV. 11. VIII. 11. liber ejus
περί ὁμοιοῦς, æqualis Cice-
ronis & amicus Attici. *Hunc li-
brum cave confundas cum al-
tero Demetrii Magnetis
περί ὁμωνύμων, cujus saepe
mentio ap. Laertium. v. c. I.
38. ubi vid. Menag.*

DEMETRIUS *Megas*, ad Div.
XIII. 36. Siculus. vid. *P. Cor-
nelius*.

DEMETRIUS, *Phalerus Athe-
niensis*, Brut. 9. de Fin. V. 9.
Theophrasti discipulus, de Or.
II. 23. omnium oratorum poli-
tissimus. Or. 27. in mediocri
genere princeps Græciæ, de Off.
I. 1. disputator subtilis, orator
parum vehemens, sed dulcis.
de Leg. III. 6. de rep. & legi-
bus scripsit. de Fin. V. 19. pa-
tria pulsus ad Ptolemæum se
confert, multa in otio scripsit.
pro Postum. 9. in Aegypto,
aspide ad corpus admotâ, ne-
catus est.

DEMETRIVS, *Synæ*, Brut. 91.
non ignobilis dicendi magi-
ster, quo Cicero Athenis usus
est.

DEMOCHARES, Demosthenis
sororis filius, de Or. II. 23. Ora-
tor Atheniensis, filius sororis
Demosthenis. genere dicendi
molli & remissiore usus est.
Brut. 83. scripsit orationes ali-
quot & earum rerum histori-
am, quæ suis temporibus Athe-
nis erant gestæ, oratorio gene-
re, non historico.

DEMOCRITUS *Physicus*, Tusc.
V. 39. patrimonium suum re-
linquit discendi studio. ibid.
cæcus fit, cæcitatem utilem ef-
se dixit. de Or. I. 12. ornate
dixit. de Or. II. 46. de Divin. I.
37. negat, sine furore quem-
quam poetam magnum esse
posse. Or. 20. ejus dictio, cur
non nullis poema videatur.
Acad. I. 2. ejus physica rece-
pit Epicurus. ad Div. XV. 16.
ante Epicurum *Φαντασίας
ἐκδοῦσας*

INDEX

- διδωλα* dixit. Acad. I. 13. confitetur ignorantiam, ut Socrates. Acad. IV. 17. innumera- biles mundos statuit, & qui- dem multos absolute pares; item homines; quæ sententia cap. 18. a politioribus phy- sicis refellitur. Acad. IV. 37. de pleno & inani omnia gigni. de Fin. I. 6. sententia ejus de sole & atomis. de N. D. I. 12. ima- gines Deos facit, & naturam eas fundentem & intelligen- tiam nostram. incertus in toto loco est. vid. c. 43. de N. D. I. 24. atomi reprehenduntur. de Div. I. 3. II. 13. præfensionem rerum futurarum comprobat, in quo non inficite nugatur. de Fat. 10. auctor atomorum sta- tuit necessitate omnia fieri.
- DEMOCRITVS**, *Gymnasia- rcha*, Verr. IV. 42. Tyndarita- nus.
- DEMOCRITVS**, ad Att. VI. 1. servus Attici.
- DEMOCRITVS**, *Sicyonius*. ad Div. XIII. 78. hospes Cicero- nis & familiaris.
- DEMOSTRATVS**, ad Div. XIII. 32. libertus Cn. Octavii Naso- nis.
- DEMOSTHENES**, Or. 4. Pla- tonis frequens auditor. Or. 26. minus facetus. Tusc. III. 26. ab Aeschine reprehenditur, quod nimis filiam luxerit. Tusc. V. 36. mulierculæ lau- dibus capitur. de Div. II. 46. Rho dicere cum nequiret, exer- citatione effecit, ut planissime diceret. de Div. II. 57. Pythiam dixit *Φιλίππῳ*.
- DESIPPVS** vel **DEXIPPVS**, ad Div. XIV. 3. servus Cice- ronis.
- DEXIO**, Tyndaritanus, Verr. V. 42.
- DEXIVS**, ad Div. VII. 23.
- L. DIADEMATVS**, ad Quir. post redit. 3. *Qu. Metelli Ma- cedonici filius*.
- DIAGONDAS**, *Thebanus*, de Leg. II. 15. omnia sacra no- cturna sustulit.
- DIAGORAS**, *Melius*, de N. D. I. 1. & 23. Deos tollit, ideo- que Atheus dicitur.
- DIANA**, de N. D. III. 23. Dia- na plures.
- DICAEARCHVS**, *Peripateti- cus*, *Aristotelis discipulus*, ad Att. II. 2. ejus libros diligenter legit & admiratur Cicero. *Πελαγονίων* liber Dicaear- chi de populis Pellagonis. item *Κορινθίων* & *Αθηναίων*. ad Att. II. 16. vitam practicam theoreticæ anteponit. ad Att. VI. 2. ejus tabulæ laudantur, (Geographicæ) scripsit *περί τῆς εἰς Τρωφονίης καὶ αἰβά- σεως*, in quo Chæron qui- dam inducitur, narrans, quæ in Trophonio viderit. ad Att. XIII. 31. 32. libri *περί ψυχῆς* & *καὶ αἰβάσεως* & *ἑμπολιτικὸς* & epistola ad Aristoxenum. Acad. IV. 39. Tusc. I. 10. tres libros de ani- mo scripsit, in quibus animum nihil esse disputatur. Tusc. I. 31. tres libros scripsit contra immortalitatem animi, qui Lesbii dicuntur, quod Mi- tyle-

HISTORICVS.

- tylenis sermo habetur. de Div. I. 3. & 50. cetera divinationis genera sultulit, probat somnia & vaticinia per furorem. de Div. II. 51. ejus magnus liber est, nescire ea, quae eventura sint, melius esse, quam scire. de Off. II. 5. magnum & copiosum librum de hominum interitu scripsit. &c.
- P. DIDIVS, pro Font. 15. legatus L. Caesaris in bello sociali, Appian. B. C. L. I. p. 635.
- T. DIDIVS, pro Planc. 25. in Pis. 25. ex Macedonia triumphat, *scilicet de Scordiscis, ex Praetura, is, qui Consul cum Q. Metello legem Caeciliam Didiam tulit.* a. V. DCLV.
- T. DIDIVS, de Or. II. 47. Trib. pl. cum L. Cotta, vide in L. Cotta.
- DIGITI IDAEI, de N. D. III. 16. *sive Daetyli, sunt sacerdotes matris deum.*
- DINEA, Larinas. pro Cluentio 5. focus Oppianici.
- DINON, de Div. I. 23. Persica scripsit. *Est is, quem laudat & fide dignum judicas Cornelius Nepos in Conone. Fuit pater Clearchi, qui Alexandri M. tempore floruit. vid. Voff. de H. Gr. L. IV. c. 8. ubi recte ostendit, Dinonem appellandum esse, non Dionem.*
- DINOMACHVS, Tusc. V. 36. Fin. V. 8. Offic. III. 33. de summo bono Calliphonem sequitur, & ita controversiam componi posse putat.
- DIO, Syracusius. de Or. III. 33. Platonis discipulus. Tusc. V. 35. Platonis ad ejus propinquos epistola. *Est septima inter Platonicas, post mortem Dionis, patriae liberatoris, scripta.*
- DIO, Stoicus, de Leg. III. 5. de magistratibus subtiliter scripsit. *Anse Panasium scripsit, ut ex b. l. colligo.*
- DIO, philosophus, ad Div. IX. 26. eo utitur Papirius Pætus. *Nescio quis; nisi forte Academicus, de quo postea, aut Epicureus quidam. Pætus enim Epicureus fuit.*
- DIO, Verr. I. 10. Halesinus,
- DIO, Flacc. 30. Apollonidiensis,
- DIO, Verr. II. 7. a Q. Metello civis Rom. factus, unde Q. Caecilius Dio dicitur. c. 9.
- DIO, Cael. 10. legatus Alexandrinorum, qui Ptolemaum Auletem Romæ accusaret, interfectus est Romæ, eaque caedes in M. Caelium collata. *Academicum appellat Strabo L. XV II. p. 1147. ubi tota res de Ptolemao & legatione commendatur fuisse. Hic est Dio Academicus, qui Acad. IV. 4. memoratur.*
- DIOCHARES, ad Att. XI. 6. C. Caesaris libertus.
- DIOCLES, Verr. IV. 16. Lilybætanus.
- DIOCLES Phimes Panormitanus, Verr. III. 40.
- DIODORVS, de Fat. 6. valens Dialecticus. *Etiam Sextus Empir. διαλεκτικώτατον appellat, ad Div. IX. 4. possibile*

INDEX

- bile aliquid esse putabat, et si non fieret. *De hoc Diodoro, qui Cronus dicitur cognomine, discipulo Apollonii Croni Dialectici v. Menagium ad Laert. II. III.*
- DIODORVS**, de Or. I. 11. Peripateticus. de Fin. V. 5. Critolai auditor. Acad. IV. 42. de Fin. II. 6. honestatem cum vacuitate doloris summum bonum facit. Acad. IV. 24.
- DIODORVS**, *Melitenfis*, Verr. IV. 17.
- DIODOTVS**, ad Q. Fr. I. 2. 4. libertus Luculli.
- DIODOTVS**, *Seoicus*, Brut. 90. ad Div. XIII. 16. præceptor Ciceronis in dialecticis, domi Ciceronis mortuus est. conf. ad Att. II. 20. Acad. IV. 36. Antiochea contemnit. Tusc. V. 39. cæcus factus, non modo literis utitur, sed etiam geometriam docet, fidibus utitur Pythagoræorum more. ad Div. IX. 4. Diodori *περί δυνάμεως* opinionem non concoquebat.
- DIOGENES**, Apolloniates, de N. D. I. 12. ætra Deum facit. *de eo Laert. IX. 57. Patria fuit Apollonia Cretæ, ut e Stephano de Urb. ad eum locum docet Menagius. Vixit Anaxagoræ temporibus. Physicus dictus est, et eloquentia non minus quam philosophia valuit.*
- DIOGENES**, *Cynicus*, Tusc. I. 43. inhumatum se projici jubet. Memoratur etiam Tusc. III. 23. V. 32. Mur. 36. Nat. D. III. 34.
- DIOGENES**, *Babylonius Seoicus*. Acad. IV. 30. Carneadis in Dialectica præceptor. de Fin. II. 8. cum Lælius audit. de Fin. III. 10. ejus definitio boni probatur. Tusc. III. 3. Senect. 7. Romam legatus mittitur. de N. D. I. 15. ejus liber *de Minerva*, in quo partum Jovis ad physiologiam traducit. de Div. I. 3. Chrysippi auditor, unum librum edidit *de Divinatione*. de Div. II. 43. prædictionem eam concedit, qualis quisque natura & ad quam quisque rem maxime aptus futurus sit.
- DIOGENES**, *Græcus*, ad Div. II. 12. it. VIII. 8. M. Cælii Rufi amicus.
- DIOGENES**, pro Cluent. 16. servi nomen.
- DIOGNOTVS**, Venerius, Verr. III. 37. qui decumas Tiffensium a Verre emerat.
- DIONA**, de N. D. III. 23. mater Veneris.
- DIONYSIARCHVS**, Verr. IV. 22. proagorus Catinenfis.
- DIONYSIA**, pro Q. Rosc. 8. saltatrix. vid. Gell. I. 5.
- DIONYSIVS**, de N. D. III. 21. filius Jovis & Proserpinæ. vid. *Anaces*.
- DIONYSIVS**, *Syracusarum tyrannus*. de Div. I. 20. ejus mater, cum prægnans cum alvo contineret, somniavit, se peperisse Satyriscum, &c. in Verr. V. 55. ejus lautuniarum. ad Div. IX. 18. dicitur ludum Corinthi aperuisse. de N. D. III. 34. sacrilegus. de Div. I. 33.

HISTORICVS.

- I. 33. II. 31. ostentum equi ejus. de Off. II. 7. Tuft. V. 19. ejus tyrannis, uxores, crudelitas, miseria.
- DIONYSIVS**, Heracleotes. Acad. IV. 42. Zenonis *Cissiei* discipulus. de Fin. V. 31. propter oculorum dolorem a Stoicis descedit, *Et fit Epicureus s. Cyrenaius, unde iustas de meos dictus est.*
- DIONYSIVS**, Stoicus. Tusc. II. 10. Ciceronis aequalis, versus orationi nullo dilectu admiscebat. Dionysium Stoicum laudat Laert. VI. 43.
- DIONYSIVS**, Magnes. Brut. 91. rhetor temporibus Ciceronis, qui cum eo in Asia adolescens multum fuit.
- DIONYSIVS**, ad Div. V. 10. servus Ciceronis, anagnostes. ad Div. XIII. 77. qui bibliothecam Ciceronis traiecit, fugit. ad Att. IX. 12. Ciceronem bello civili deserit, quamvis valde apud eum honoratus fuerit.
- DIONYSIVS**, toto nomine *M. Pomponius Dionysius*. ad Att. IV. 13. ad Div. XII. 24. ad Att. IV. 7. & 15. servus aut libertus Attici, quo Cicero usus est in instruenda bibliotheca.
- DIONYSODORVS**, Verr. II. 21. Syracusanus.
- DIONYSVS**, de N. D. III. 23. multi Dionysi.
- DIOPHANES**, Mitylenzus, Br. 27. rhetor suo tempore Græcorum disertissimus, Tib. Gracchi fil. præceptor.
- DIOSCVRI**, de N. D. III. 21. quot modis apud Græcos nominentur.
- DIPHILVS**, de Or. I. 30. Crassii scriptor & lector.
- DIVITIACVS**, de Div. I. 41. unus e Druidis.
- DOCIMVS**, Verr. III. 34. Siculus.
- CN. DOLABELLA**, in Pis. 19. triumphat ex Macedonia rediens. *Consul fuit cum M. Tullio Decula*. Brut. 91. accusatur a C. Cæsare adolescente, defendentibus C. Cotta & Hortensio.
- CN. DOLABELLA**, pro Quinct. 8. prætor urbanus Cn. Dolabella & M. Tullio Coss. ad quem causa Quinctii acta est. Verr. act. I. 4. Verr. I. 15. seqq. 37. 38. prætor Cilicie Verre legato, a quo deinde, cum a M. Scauro de repetundis accusaretur, oppugnatus est. confidetur. *Hos duos Dolabellas confundit Asconius ad Div. in Cecil. c. 7. Et Cerradus in Quæstura*, propterea reprehensi a Periz. Animadv. Hist. c. 2. p. 54.
- CN. DOLABELLA**, ad Div. II. 15. & 16. Ciceronis gener. libertate sua molestias sibi contrahit. ad Div. VII. 33. declamat apud Ciceronem. ad Div. II. 13. Appium Pulchrum accusat. ad Att. VII. 8. hæres fit Livie cujusdam. ad Div. IX. 14. ejus consulatus laudatur. Phil. I. 2. acta in consulatu post Cæsaris mortem. Phil. XI. 1. proconsul Syriæ C. Trebonium

INDEX

- nium interficit. ad Div. XII.
 14. ab Antiochia exclusus Laodiceam se contulit. ad Div. XII.
 12. cum exercitu suo ex Syria in Ciliciam transit. Brut. 92.
- P. DOLABELLA, pro Cæcin.
 8. Prætor urbanus, ad quem est acta causa Cæcinnæ.
- P. DOLABELLA, ad Div. VIII.
 4. Quindecimvir fit.
- CN. DOMITIVS, Brut. 26.
 Consul cum C. Fannio fuit (a. V. DCXXVII) Fonteï, 12. Arvernos & Allobroges vicit. Verr. I. 55. pro Cluent. 42. censor cum L. Metello. a. V. DCXXXVIII.
- CN. DOMITIVS, Agr. II. 7. in tribunatu de sacerdotiis tulit. v. *Lex Domitia*. pr. Corn. I. in Cæcil. 20. M. Silanum vexat. de Or. II. 56. Brut. 44. pro Dejot. 1. Consul cum *Cassio Longino a. V. DCLVII*. censor cum L. Crasso oratore fuit. dissensio inter ipsos. Pontifex Max. a Trib. pl. M. Scauro acculatur. *De consensionibus Domitii & Crassi censorum, locos auctorum collegit Sigonius in fastis ad a. V. DCLXI. est etiam locus memorabilis apud Plin. H. N. XVII. 1.*
- CN. DOMITIVS, *Calvinus*. pro Dejot. 5. a Dejotaro post bellum civile recipitur & sustentatur. pro Cæl. 13. & ad Q. Fr. II. 13. prætor Cn. Lentulo & L. Martio Coss. pro Sext. 53. ad Q. Fr. I. 2. 5. Trib. pl. Cæsare & Bibulo Coss. quo usus Bibulus in impedienda Cæsaris agraria. pro Flacco. 13. legatus L. Flacci in Asia.
- CN. DOMITIVS, L.F. Phil. II. 11. de Cæsaris percussoribus, Catonem Vgicensem avunculum habuit. Phil. X. 6. ei se exercitus, qui ad Dolabellam in Syriam ducebatur, in Macedonia tradit. ad Div. VIII. 14. Cn. Saturninum reum fecit. v. *Manut. Ad eum est epist.* 22. L. VI. ad Div.
- L. DOMITIVS, in Verr. V. 3. prætor Siciliæ in animadvertendo durus. *Est is, qui cum C. Cælio Caldo Consul fuit a. DCLIX. frater Cn. Domitii Censoris cum Crasso majore.*
- L. DOMITIVS AHENOBAR-BVS, *is, qui consul fuit cum Appio Claudio Pulbro*, ad Att. I. 1. Ciceronem in petitione Consulatus juvat. Mil. 8. quaesitor in causa Milonis. ad Div. VIII. 14. repulsam in petitione auguratus ægrefert. ad Div. XVI. 12. ei ulterior Gallia decernitur a senatu, ut Cæsari succedat. ad Att. VIII. 1. & 8. Corfinii se tradit Cæsari. stultus dicitur. in Vatin. 10. laudatur. Brut. 77. latine multaque cum libertate, sed sine arte dicebat, bello civili interit. memoratur etiam seqq. locis. Verr. I. 3. ad Div. VI. 21. VIII. 1. VIII. 8. VIII. 12.
- DOMITIVS, Appulus. Phil. XI. 6. Septemvir Antonianus. ad Div. VIII. 15. hospes Cæsaris Intemelii.
- DORILAVS, Dej. 15. legatus Dejotari ad Cæsarem.
- DORIS,

HISTORICVS.

DORIS, Locrensis. Tusc. V. 20.
uxor; Dionysii Tyranni.

DOROTHEVS, Verr. II. 36.
Thermitanus.

DOTERIO, ad Att. I. 6. histrio.

DRACO, de Or. I. 44. primus
Atheniensium legislator.

DRVIDAE, de Div. I. 41. vates
& augures in Gallia. *de quibus consulant sirones Caesar.*
B. Gall. V. 13. 14.

C. Livius DRVSVS, Brut. 28.
ejus filii duo C. & M. *Pronepos est M. Livii Salinaepris, qui primus cognomen hoc ab interfecto Drauso Gallorum duce tulit, de quo, totaque familia v. Sueton in Tiber. 4.*

C. DRVSVS, C. Fil. Brut. 28.
qualis orator fuerit. Tusc. V. 38. Jctus, qui etiam, cum cæcus factus esset, de Jure diligenter respondit, & a multis consultus est. *Hunc Drusum vulgo in veterum Jctorum commemoratione prætermittunt. Pomponius non meminisse.*

M. DRVSVS, C. fil. Brut. 28.
tribunus C. Gracchum iterum trib. pl. fregit. *Nam ita legendum esse, non fecit, viri docti ad unum omnes censens, & res postulat. Hic est ille Drusus, qui hanc ipsam ob rem, quod Senatus causam contra Gracchum egit; Patronus senatus appellatus est. Sueton. l. c. Ad hunc Drusum referunt etiam illud de Offic. I. 30. In M. Drauso adolescente magna fuit severitas. Sed mihi ad ejus filium referendum videtur.*

Ipsa verba Ciceronis id docent, Primo ponuntur L. Craſſus & L. Philippus, quo Consule deim tribunus M. Drusus fil. fuit. Deinde C. Cæſar, L. F. iisdem temporibus dicitur multa ſeveritas fuiſſe in M. Seauro & in M. Draſo adolescente. Poſter autem illis temporibus adoleſcens non fuit. Item M. Draſus filius & M. Scaurus, ut hic, junguntur pro Dom. 19. ad Herenn. II. 13. prætor urbanus judicium reddidit, quod cum herede mandatjageretur. M. Draſum quemdam Prætorum urbanum fuiſſe reperio a. V. DCXXXVII. Atque enim eſſe illum ipſum Patronum ſenatus, temporum ratio docet. Nam tribunatus Gracchi ſecundus cadit in a. V. DCXXXI. &c. Obtinuit aliquot annis poſt Macedoniam ex Conſulatu & Scordifcos vicis. v. Flor. III. 4. & Vallantium T. I. p. 51. 52.

M. DRVSVS, M. fil. pro Dom. 46. trib. pl. & Pontifex, Q. Cæpionis inimicus. præ. Mil. 7. M. Catonis Vticenſis avunculus. Br. 49. 62. Orator gravis cum de rep. diceret. de Offic. I. 30. ſeveritas in eo adoleſcente fuit. *Uſq; in M. Draſus, C. F. pro Cluent. 56. Poſtum. 7. eos, qui res judicarunt, equites, tentavit quæſtionibus conſtitutis in judicium vocare. Ex rejiciuntur. pro Mil. 7. Senatus propugnator ac pæne patronus. de Or. III. 1. refert ad Senatum de convicijs L. Philippi Conſulis,*

INDEX

- fulis, quibus in concione in Senatum usus erat. &c. pro Dom. 16. 19. de pluribus rebus simul ferre ausus est contra legem Cæciliam & Didiam. Senatus decernit, ne eæ leges valeant, v. *Leges Liviae*. pro Rabir. Perd. 7. Consulibus adest contra Saturninum, pro Mil. 7. domi suæ interficitur in tribunatu. de Nat. D. III. 33. ejus percussor fuit Q. Varius.
- DRVSVS**, ad Div. VIII. 14. homo turpibus libidinibus deditus, iudex est inter reos de lege Scatinia. *Ad eum referenda fortasse sunt etiam hæc*: ad Att. II. 7. ad Div. XI. 19. ad Att. IV. 15. 16. a Cicerone defenditur, accusatus a Lucretio.
- Cæso f. K. DVILLIVS**, ad Div. IX. 21. Consul a. V. CCCC XVII.
- C. DVILLIVS**, M. F. Or. 45. dicitur & Duellius & Bellius, Item Billius. v. *Ciacconium ad Columnam Rostratam. Et Pigbium ad a. V. CCCCXIII.* Seneft. 13. Pænos primus classe vicit. *In Plautiana c. 25. est P. Duellius. Sed quia ex contextu intelligitur, de hoc Duellio esse sermonem, qui bello Punico I. primus mari Carthaginienses vicit, recte viri docti censuerunt, legendum esse C. Duellius.*
- DVRIS**, Samius, ad Att. VI. 1. homo in historia diligens. *Vixit Ptolemæi Philadelphæ temporibus. De ejus scriptis consule Voss. de Hist. Gr. I. 15. quem compilavit Harduinus in Ind. dic. Auct. Plinian.*
- C. DVRONIVS**, ad Att. V. 8. M. DVRONIVS, de Or. II. 16. accusator Censoris M. Antonii Orat. de ambitu. *Hic Duronius post a Censore M. Antonio & collega L. Flacco de Senatu motus est, quod in tribunatu legem de coercendis convivorum sumptibus latam abrogaverat. v. Valer. M. II. 9. 5.*
- DYRRHACHINVS**, Verr. III. 56. princeps Centuripinorum.
- E.
- ECHECRATES**, Fin. V. 29. Pythagoreus, Locrensis, Platonis æqualis. *Eum etiam famelicibus aliisque duos ejusdem nominis commemorat inter Pythagoreos c. ult. Vis. Pyth. & Laert. VIII. 48.*
- EGERIA**, de Leg. I. 1. Nympha, quacum Numa collocutus est.
- EGESINVS**, Acad. IV. 6. Evandri auditor, Academicus. *Per gamenus, in quo media Academia desinit. Laert. IV. 60.*
- EGILIUS**, de Or. II. 68. festivus homo.
- CN. EGNATIVS**, Cluent. 48. Senator. Filium Cn. Egnatium exheredat, quod in iudicio Juniano pecunias cepisset.
- EGNATIVS MAXIMVS**, ad Att. XIII. 34.
- EGNATIVS**, Sidicinus, ad Att. VI. 1. debitor Ciceronis
- L. EGNA-

HISTORICVS.

- L. EGNATIVS**, ad Att. X. 15. *fœnerator*. VII. 18. IV. 12.
- L. EGNATIVS RVFVS**, ad Div. XIII. 43. &c. eques Romanus, negotiator. *Viri docti, quantum ex observationibus ad h. l. & alibi intelligo, hos omnes pro eodem habent. Ego ad minimum tres distinctos homines puto; unum Sidicinum, qui debebat Ciceroni, nomen, neque optimum neque pessimum, quod in illum Rufum non continet, hominem divitem & in provinciis negotia magna habentem: alterum, qui Rufi, tertium, qui Maximi cognomen habeat. Nam utrumque cognomen ejusdem esse non putem.*
- L. EGNATVLEJVS**, Phil. III. 3. Quæstor legionem Martiam ab Antonio avertit ad Octavium Cæsarem.
- EGRITOMARVS**, in Cæcil. 21. Gallus, Cn. Domitii hospes &c.
- ELISIVS**, Terinæus, Tusc. I. 48. filium nimis lugens in psychomantio quid responsi accepit, e Crantoris consolatione.
- ELESIODOLVS**, Font. 5. *videatur de cohorte M. Fonteji fuisse. Nomen Romanum non videtur.*
- EMPEDOCLES**, de Or. I. 50. Agrigentinus, physicus dictus. egregium poema fecit. Nat. D. I. 12. elementa Deos facit. Acad. II. 13. confitetur ignorantiam, ut Socrates. *Pythagoræ discipulus, de cujus scriptis vid. præter alios Fabric. B. G. II. 12.*
- EMPIRICI**, Acad. II. 39. *Genus Medicorum, quod opponitur λογικοῖς ἰατροῖς ap. Sextum Emp. adv. Logic. §. 156. 191. Nihil anasomia, nihil semiotica tribuit, omnia in usu & experimentis ponit. v. Celsus L. I. præf. ubi primum Serapionem se Empiricum professum esse dicit.*
- EMPLATORIVS**, ad Div. I. 8. *nomen hominis obscuri; non videtur Romanum esse.*
- ENDYMION**, Fin. V. 20. ejus somnus, Tusc. I. 38.
- ENGONASI**, Nat. D. II. 42. *fidus.*
- M. ENNIVS**, ad Att. XV. 26. *sed suspectum est Corrado hoc nomen.*
- Q. ENNIVS**, ad Her. II. 22. *Rudius e Calabria, poeta suo tempore præstans, Scipionique Africano propterea dilectus. v. p. Archia. 9. Fulvium contra Aetolos bellum gerentem committatus est, Acad. IV. 27. somniat se esse Homerum. Acad. IV. 16. ejus Epicharmus, de Divin. I. 13. ejus Andromacha. &c.*
- EPAMINONDAS**, ad Div. V. 12. *apud Mantineam moritur.*
- EPHORVS**, de Or. II. 13. 23. Brut. 56. Or. 51. 57. *Cumæus, Isocratis discipulus, historiam scripsit. de eo vid. Voss. de Hist. Gr. I. 7. Caus confundas cum Ephoro Cumano, item historico, sed recentiori.*
- EPICHARMVS**, Tusc. I. 8. *Siculus, poeta acutus. ad Att. I. 19. K. 4*

Siculus

INDEX

*Siculus dicitur, quia vix tri-
mestris e patria in Siciliam ve-
nit. Est enim in insula Co na-
eus. Pythagoricus fuit & simul
Comicus poeta & quidam vete-
ris Comædiæ. Vixit tempore
Hieronis tyranni. de eo vid. v.
c. Jamblich. Vit. Pyth. 29. &c.
Laert. VIII. 78. Acad. IV. 16.
Epicharmus est liber Ennii.*

EPICLERVS, de Amic. 26. fa-
bula nomen.

EPICRATES, ad Att. II. 13. est
Pompejus M.

EPICRATES, ad Div. XVI. 21.
princeps Atheniensium.

EPICRATES, Verr. II. 9. Agyri-
nensis, frater Sosippi.

EPICRATES, Verr. II. 21. Bidi-
nus.

EPIGONI, opt. g. d. 6. *Traga-
dia Aeschyli & Accii*, Tusc. II.
24. Off. I. 31.

EPICVRVS, de Fin. I. 7. non
eruditus. ejus sententia de sum-
mo bono explicatur. de Fin. I.
1. c. 9-21. refellitur toto li-
bro II. Brut. 85. *ἐρῶντες*
Socratis reprehendit. Acad.
IV. 42. cum Cyrenaicis de
voluptate non consentit. Acad.
IV. 30. Dialecticos conte-
mnit & ridet. de N. D. I. 16. ejus
liber de regula & judicio, ejus
prolipsis. totus locus de diis ex
ejus sententia explicatur cap.
15. seqq. & refellitur eodem
libro. de N. D. I. 30. videtur
non nullis nullos deos credere.
de N. D. II. 23. monogram-
mos deos facit. de Div. I. 3.
balbutit de natura deorum, de
N. D. I. 24. de atomis quomo-

do a Democrito dissentiat. A-
cad. I. 1. ejus physica sunt De-
mocritea. de N. D. I. 26. in
Physicis omnia a Democrito
habet, ad Div. XV. 16. ejus
εἰδωλὰ false ridentur. de Fin.
I. 5. 6. 7. ejus Philosophiæ per
omnes partes reprehensio. A-
cad. IV. 32. negat posse ali-
quid percipi, si ullum sensibus
visum falsum sit, Tusc. III. 12.
ejus de origine doloris senten-
tia refellitur. de N. D. I. 33.
dissensus impatiens. libros scrip-
sit contra Timocraten, ad
Div. VII. 26. male accipitur a
Stoicis, quod se reformidare
dicit *παρὰ τὴν δυσσεβειὰ καὶ
δυσενεργειὰ*. de Div. II. 50.
eum hebetem & rudem dicere
solent Stoici. de Div. I. 39.
nullam sentit gratuitam esse
virtutem. de Div. I. 30. sentit
nihil unquam elegans, nihil de-
corum. de N. D. II. 17. in jociis
frigidus. de Fin. II. 3. sapien-
tem se proficitur. de N. D. I.
41. ejus libri de sanctitate &
pietate adversus deos. de F. n.
I. 18. amicitias recte coluit. de
Fin. II. 30. ejus morientis epi-
stola ad Hermachum. de Fat. 9.
fatum extimescit, & ab atomis
petit præsidium, &c. Senten-
tia ejus de fato. moritur LXXII.
annos natus. Archonte Pytha-
rato, ad Div. XIII. 1. testamen-
to successoribus suis Epicureis
hortum suum & ædes legavit,
quas deinde C. Memmius
emit, repetente Patrone Epi-
cureo.

EPIMENIDES, *Cres.* de Div. I.

HISTORICVS.

18. concitatione quadam animi & soluto liberoque animo futura præsentit. de Leg. II. 11. *De ejus ætate non consentiunt veteres. Tempore septem sapientum vixisse, plerique consentiunt. de eo v. Laert. I. 109. seqq. & ibi Viros doctos. scriptores de eo multos laudas Fabric. B. G. I. 6.*
- M. EPIIVS, ad Att. VIII. 11. *Pompejanus. laudatur.*
- EPPVLEJA, ad Div. VI. 12. uxor T. Amplii Balbi.
- EQVVS *Trojanus*, ad Div. VII. 14. fabula Livii.
- ERATOSTHENES, ad Att. II. 6. Geographica scripsit. Ea sibi Cicero præposuerat, cum Geographica scribere susceperet; valde reprehendebatur a Serapione & Hipparcho. *Cyrenæus fuit, discipulus Aristonis Chii, insigni eruditione vir. Vixit Alexandria tempore Ptolemæi Evergetæ. Ejus Geographica in magno pretio apud Romanos fuisse, etiam ex Cæsare colligas, qui eum potissimum & Græcis nominat, ubi de sylva Hercinia agit. de B. G. VI. 24.*
- ERECHTHEVS, vel ERICHTHEVS, pro Sext. 21. rex Athenis, cujus filiz vitam pro patriz salute contemserunt. de Fin. V. 22. de N. D. III. 19. quapropter Deæ sunt Athenis habitæ, ibique delubrum habent.
- ERETRICI, vel ERETRIACI, de Or. III. 17. Acad. IV. 42. *genus Philosophorum Socrati-*
- corum a Menodamo Eretrius ortum, qui & Schola Eliaca fuit.*
- ERIPHYLA, vel ERIPHYLE, Verr. IV. 18. Amphiarai uxor. *de cujus monili fabula nota est. de Inv. I. 50. auro vitam viri vendidit.*
- EROS, ad Att. X. 15. *Philotimi servus aut libertus. ad Div. XII. 26. Eros Turius quidam nominatur. pro Q. Rosc. II. est nomen comædi, & disciplina Roscii.*
- C. ERVCIVS, pro S. Rosc. 13. accusator.
- C. ESERNVS, pro Cæli. 30. quicum M. Camurtio est condemnatus propter facinus quoddam in Vettium commissum.
- ETEOCLES, de Offic. III. 21. Oedipi regis Thebanorum filius & Polynices frater, quorum nota est fabula.
- EVANDRUS, Acad. IV. 6. La-cydis auditor, Egesini doctor. *Academicus, & quidem de media Academia.*
- EVVLEVS, de N. D. III. 21. filius Jovis & Proserpinæ. vid. in *Anaces.*
- EVBVLIDA, Verr. V. 42. Her-bitensis.
- EVBULIDES *Grosphus*, Verr. III. 23. Centuripinus.
- EUCHADIA, in Pis. 36. nomen fæminæ Macedonica.
- EUCLIDES, Acad. IV. 42. discipulus Socratis, a quo *Megarici & Dialectici orti sunt. solum bonum dicit, quod esset unum & simile & idem semper.*

INDEX

- EUCLIDES**, de Or. III. 33. Geometra Alexandrinus *Ptolemæi Lagide temporibus*.
- EUDÆMUS**, de Div. I. 25. Cyprius, familiaris Aristotelis *qui in defuncti honorem Dialogum scripsit* Eudæmos ἢ πρὸς Πύχης, *cujus mentio est ap. Plutarchum & alios, quorum locos citat Jonsius de script. H. P. I. 15. 3.*
- EUDOXUS**, de Div. II. 42. Platonis auditor, in astrologia facile princeps, contemnit Chaldeorum prædictiones.
- EUHEMERUS**, de N. D. I. 42. expressus ab Ennio. v. *Columnnam ad fragm. Ennii p. 312. ed. Westf. Historiam Deorum composuit ex inscriptionibus, quæ in templis habebantur, de quare notus est locus Laetant. I. 11. Athenus dictus est, quod, ut refert Plutarch. de Isid. & Osirid. p. 360. Deorum, qui putabantur, nomina ad veteres Imperatores, reges, navarchos retulit. Locos veterum multis de eo attulere Davissius & Bohierius ad Cic. I. c. Familiaris fuit Regis Cassandri, ut ex Eusebio demonstrat Vossius de Poet. Græc. c. 8. ex quo ætas ejus colligi potest.*
- EUIUS**, pro Flacc. 25. Bæchus.
- EUMENIDAS**, Halicyensis, Verr. V. 7.
- EUMENIDES**, de N. D. III. 18. earum fanum est Athenis.
- EUMOLVS**, de N. D. III. 21. filius Atrei.
- EUPHORION**, Chalcidensis, de Div. II. 64. poëta *Tragicus nimis obscurus. Vixit temporibus Ptolemæi Evergetæ.* Tusc. III. 19. Euphorionis cantores.
- EUPOLEMUS**, Calactinus. Verr. IV. 22.
- EUPOLIS**, Brut. 9. veteris comædiæ poëta, ad Att. VI. 1. an ab Alcibiade in mare dejectus sit. Brut. 15. Periclem laudat.
- EURIPIDES**, Tusc. III. 13. Anaxagoræ discipulus. Tusc. IV. 29. tres primos versus Orestis ejus valde probat Socrates &c.
- EUROPA**, Verr. IV. 60. in tauro sedens.
- EURYDICA**, de Div. I. 20.
- EURYPYLUS**, Tusc. II. 15. 16. *Dux Pergamenorum ad Trojam.*
- EURYSTHEUS**, Acad. IV. 27. filios ejus interficit Hercules. Tusc. II. 8.
- EURYSTHENES**, de Div. II. 43. geminus frater Proclis, rex Lacedæmoniorum.
- EUTHYDEMUS**, ad Div. XIII. 56. Ephesius fuisse videtur.
- EUTHYNOUS**, Tusc. I. 48.
- EUTRAPELUS**, Phil. XIII. 2. vide in *Volumnius*.
- EUTYCHIDES**, ad Att. IV. 15. libertus Attici, T. Cæcilius Eutychides dictus.
- EUTYCHUS**, pro S. Rosc. 16. nomen Comicum.
- EXEGISTUS**, in Phil. 36. Macedo quidam.
- EXITIUS**, Phil. XIII. 13. Philadelphi frater, Antonianus.

L. Rosci

HISTORICVS.

F.
L. Roscius FABATVS, ad Att. VIII. 12. cum L. Cæsare conditiones pacis fert a C. Cæsare. ad Div. X. 33. interijt in praelio Mutinensi, duce Pansa, cujus erat legatus.

Q. FABERIVS, ad Att. XIII. 8. ad Att. XII. 21.

FABIVS, de Divin. II. 33. de Fat. 6. 7. hoc nomine utuntur veteres in iis rebus, quæ liberalium hominum sunt, cum neminem nominare volunt, uti *Æris* fere nomine Caji & Titii utuntur. Ceterum plures, quam hic e Cicero commemorantur, Fabios vid. infra in Maximis. Maximus enim est inter cognomina Fabiorum.

FABIVS, ad Att. II. 1. adulter Clodiz, cum Metelli uxor esset.

C. FABIVS, ad Att. VII. 3. Cæsaris legatus.

C. FABIVS, ad Q. Fr. I. 2. 2. quantum colligere licet, fuit præfectus aut minister quidam Q. Ciceronis in provincia.

M. FABIVS, Font. 12. subscriptor M. Platorii contra M. Fontejum.

M. FABIVS GALLVS, ad Div. VII. 24. Epicureus, librum scripsit de M. Catone. ad Att. VIII. 12. ad Div. VII. 23. ad Div. II. 14.

M. & Q. FABII, ad Div. XIII. 59. XV. 14. fratres. ad Div. IX. 26.

Q. FABIVS, Agrar. II. 33. Consul cum Fulvio, quibus Coss. Capua capta est.

Q. FABIVS, de Or. II. 66. Aët. I. in Vert. 7. ejus fornix. Fornix Fabianus *sæpe commemoratur, exstructus a Q. Fabio Maximo Censore, qui Consul A. V. DCXXXII. fuit & Allobroges vicit, e quorum manubiiis fornix exstructus est. vid. Ascon. ad l. c. Sigonius ad ann. DCXXXII. disputas, hunc Fabium non esse Aemilianum, quod plerisque persuasum est.*

Q. FABIVS, ad Div. III. 3. legatus Appii Pulchri in Cilicia, ad Att. VIII. 11. Pompejanus.

Q. FABIVS LABEO, Br. 21. Juris & antiquitatis peritus. Consul A. V. DLXX. cum M. Marcello. Off. I. 10. arbiter Nolanis & Neapolitanis de finibus a Senatu datus est.

Q. FABIVS SAGVNTIVS, Balb. 22. a Metello Pio civitate donatur.

SER. FABIVS PICTOR. Tusc. I. 2. pingere potuit. de Or. II. 12. de Divin. I. 26. historicus. Br. 21. Juris & antiquitatis peritus. *De hoc Pictore & simul tota Pictorum familia vid. Voss. Hist. Lat. I. 3. Originem cognominis tradit Plin. H. N. XXXV. c. 7.*

C. FABRITIUS, Br. 14. ad Pyrrhum legatus missus de recuperandis captivis. Balb. 22. Consul Pyrrhi tempore cum Heraclideanis fœdus facit. Off. I. 13. perfugam, qui regi venenum se daturum promiserat, Pyrrho dedit. Off. III. 4. iustus nominatur. Tusc. III. 23. paupertatis tolerans. de Leg. II. 23. in

INDEX

23. in urbe sepultus est, quod in XII. tabulis prohibetur. de Or. II. 66. III. 15. Planc. 25.
- C. & L. FABRITII, Cluent. 16. Aletrinales, Oppianici familiares.
- Q. FABRITIVS, Sext. 35. trib. pl. primus VIII. Kal. Febr. P. Lentulo Spinthere Cof. rogationem fert de Cicerone revocando. cf. in Sen. post Red. 8.
- FADIVS, ad Div. X. 32. miles quidam Pompejanus, a Balbo minore crudeliter tractatus.
- Q. FADIVS, Phil. II. 2. libertinus, cujus filiam duxit M. Antonius Triumvir.
- Q. FADIVS GALLVS, Fin. II. 17. ejus filia *Fadia*, ibid.
- SEX. FADIVS, ad Div. VII. 20. Niconis discipulus.
- T. FADIVS, ad Att. III. 23. trib. pl. Lentulo Spinthere Cof. post Redit. in Sen. 8. Quæstor Cicerone Cof. fuit. ad Div. V. 18. exul.
- FALCIDIVS, Flacc. 37. civis Rom. de plebe.
- C. FALCIDIVS, Manil. 19. trib. pl. & anno post legatus.
- C. FANNIVS, C. F. Br. 26. Oratio de focis & nomine Latino contra Græchum an ejus sit? Consul cum Domitio fuit. cf. de Or. III. 47.
- C. FANNIVS, M. F. Br. 26. Laelii gener. historiam non elegantem scripsit, Br. 21. de Or. II. 67. scripsit annales. cf. Tusc. IV. 17. de Leg. I. 2. 'Br. 87. ad Att. IV. 16. de compendio historię Fannianę, quod M. Brutus, percussor Cæsaris, fecit, vide in *Bruto. De Fannio vid. Vossium de Historicis Latinis* I. 7.
- C. FANNIVS, Sext. 53. trib. pl. Cæfare. & Bibulo Cof. quo usus Bibulus in impedienda Agraria Cæsaris. de Har. Resp. 6. pontifex. ad Att. II. 24. subscripsit in P. Clodium. ad Att. VII. 15. in Siciliam post Fuffanum mittitur, initio belli civilis. ad Att. VIII. 15. prætor Sicilię. Phil. XIII. 6. Pompejum Cn. F. hortatur, ut cum suis copiis ad Mutinam eat.
- C. FANNIVS, Verr. I. 49. eques Rom. *forte idem.*
- C. FANNIVS CHAEREA, Q. Rosc. 1. *homo Græci, ut Chaerea nomen indicat. sed civitate donatus, aut e servo libertinus factus, a Fannio quodam.*
- M. FANNIVS, Br. 26. Orator bonus.
- M. FANNIVS, S. Rosc. 5. *Prætor A. V. DCLXXIII. & Quæstor in causa Roscii.*
- M. FAVCIVS, M. F. ad Div. XIII. 11. eques Rom. decurio Arpinatium.
- M. FAVONIVS, ad Att. II. 1. accusat Nasicam Cn. Pompeji focerum. Moloni operam dedit, ad Div. VIII. 9. in petitione præturę præteritur. ad Att. I. 14. cum Catone comitia Clodii de sacris rei dissolvit. ad Div. VIII. 11. Ciceroni supplicationem non decernit. Mil. 9. 16.
- FAVSTA, ad Att. V. 8. T. Milonis uxor.
- FAVSTVS, Sull. 18. est L. Cornelius

HISTORICVS.

- nelius Sulla. Et ejus filius Cluent, 34. Vat. 14. ad Att. IV. 19. Agrar. 1. 6. ad Att. IX. 1. *de quibus vide in Sulla.*
- FERALIA, ad Att. VIII. 14.
- M. FERIDIUS, ad Div. VIII. 9. eques Rom.
- C. FIDICVLANIVS FALCV-
LA, Czcin. 10. Senator Cluent. 37. *Mirror Cl. Gorum familiam Fidiculianam, quæ in lapidibus Donianis occurrit, inter eas referre; de quibus Antiquariis nondum anse confiteris.*
- C. FIDVLVS, Vat. 13. *videtur senator fuisse; aut eques certe.*
- C. FIGVLVS, Nat. D. II. 4. P. Scipionis collega in consulatu a Ti. Graccho vitiose creatus, abdicat se consulatu. de Divin. II. 35. Br. 20. cum Lentulo Consul fuit. *A. V. DXCVII.*
- C. Marcus FIGVLVS, ad Att. I. 2. Consul cum L. Cæsare de Leg. II. 25. sepulcrum ejus sumptuosissimum.
- C. FIMBRIA, Sex. Rosc. 12. homo insanissimus Q. Scævola in funere C. Marii vulnerari curat. Br. 45. accusatus a M. Gratio de repetundis. de Or. II. 22. qualis Orator fuerit. Br. 34. bonus auctor in Senatu, tolerabilis patronus, nec rudis in jure civili. Planc. 21. in petitione Tribunatus pl. repulsam tulit. Rabir. 7. cum. C. Mario Cos. fuit. Font. 7. Scavri in eum testimonium nihil valuit. *conf. Valer. Max. VIII. 5. 2. ubi C. Flavius appellatur.*
- Nam Fimbria est cognomen familie Flavie.*
- C. FIMBRIA, Brut. 66. M. Craffi inimicus. qualis orator.
- L. FIMBRIA, Verr. V. 70. multis inimicitiis & laboribus ad honores pervenit.
- FIRMANI, fratres, ad Att. IV. 7. vide L. Gaurus.
- FIRMIDIVS, Sext. 52. Clodianarum operarum dux.
- C. FLACCVS, Quint. 7. Imperator & Prætor Gallie Scipione & Norbano Coss. *(h. e. a. V. DCLXX.) Hic est, cujus denarium offert Vallantius L. II. p. 513. sed male explicat. Refert enim ad filium C. Flaccum, qui a. V. DCLXXX. Galliam Citeriorem obtinuit, quo tempore jam tota ista cuncta Quinziana transacta erat. Rectius ergo de eo Flacco locum illum, utque etiam numum, cum Manutius de eo interpretabimur, qui a. V. DCLX. cum M. Herennio Consul fuit.*
- C. FLACCVS, L. Fil. ad Div. III. 4. *fuit de cohorte Appii in Cilicia, cerre summus ejus amicus & familiaris. Itaque ep. 11. dicitur curasse, ut cætes mercenarii in Appium a suis civitatibus notarentur.*
- C. & M. FLACCVS Aviani, fratres, ad Div. XIII. 32. 78.
- L. FLACCVS, Phil. XI. 8. Consul (DCXXII.) cum P. Licinio Mustano, Flamen Martialis. *Itaque in ejus numis Mars & apex cernuntur. Ei Licinius multam dixit si a sacris discederet ad bellum cum Ari.*

INDEX

- in Verr. I. 5. V. 7. 59. Idem est, qui commendatur cum C. fratre Acilio Sicilia. Procos. ad Div. XIII. 31. *An ex his est fenerator ille ad Att. XII. 17?*
- L. FLAVIVS, ad Att. I. 18. 19. trib. pl. *Metello & Afranio Coss.* rogationem agrariam fert, sed non perfert. ad Q. Fr. II. 2. 2. Prætor designatus *Cæsare & Bibulo Coss.* ad Att. X. 1. ei a Cæsare legio & Sicilia destinatur.
- Q. FLAVIVS, Tarquinienſis. Q. Roſe. 11.
- FLORA, Mater, Verr. V. 14. ejus ludi Romæ.
- FLORIVS, pro Cluent. 59. Larinas.
- FONS, de Leg. II. 22. fontis ara prope Romam.
- FONTEJA GENS, pro Dom. 44. plebeja, in quam adoptatus est Clodius.
- FONTEJA, pro Font. 17. soror M. Fonteji, virgo Vestalis.
- C. FONTEJVS, pro Font. 4. legatus M. Fonteji.
- M. FONTEJVS, ad Att. IV. 15. pro Font. 1. seqq. prætor Gallie per triennium e prætura, *pro quo est tota oratio. Servilii legatus Asculi interit. vid. Appian. B. C. 2. I. p. 633.*
- P. FONTEJVS, pro Dom. 13. & 29. homo plebejus, qui P. Clodium adoptavit.
- M. FONTINVS, ad Att. I. 6. *pro quo Grævius Fontejus.*
- FORTVNA, de Div. II. 41. ejus templum Præneste. ejus oraculum. de Leg. II. 11. est vel hujusce dici, vel respiciens, vel fors, vel primigenia.
- FVFFANVS, ad Att. VII. 15. prætor Siciliz, *pro quo alii volunt: Furfanus.*
- C. FVFICIVS, Verr. II. 12.
- L. FVFIDIVS, Br. 29. mediocris patronus.
- Q. FVFIDIVS, in Pison. 35. eques Rom. negotiator in Macedonia L. Pisonem proconsule, *ejus forte filius est Q. Fusidius, Q. F. ad Div. XIII. 11.*
- A. FVFIVS, ad Div. XIII. 2. Ciceronis intimus, homo eruditus.
- L. FVFIVS, Brut. 49. 62. de Offic. II. 14. qualis Orator. Manium Aquilium accusat cf. de Or. III. 13. II. 22. *Sed his locis plerique est Fusius. Recte autem monuit Cl. Reavicus ad de Or. II. 22. Ciceronis temporibus nullus Fusius fuisse, sed invaluisse ut Furii dicerentur, ut nemo Valeſius, dicebat aut Papiſius, sed Valerius & Papirius. Fusius autem & Fusius in libris Ciceronis saepe confundi, sciunt omnes, qui vel parum Ciceronem tractarunt.*
- Q. FVFIVS, Calenus. ad Div. V. 6. Trib. pl. M. Pisonem & M. Messalam Coss. Phil. VIII. 3. pacem cum Antonio suadet, patre ejus Cicero utus est adolescens. reprehenditur. ad Att. I. 6. legem de religione fert pro Clodio. *vid. Lex Fusia.* ad Att. IX. 2. Pompejum & Senatum accusat. v. *supra in Calenus.*
- C. FVLCINIVS, Phil. IX. 2. legatus

HISTORICVS.

- gitus Romanorum a Larte Tolunio Fidenis interfectus.
- M. FVLGINIVS**, pro Cæcin. 4. Tarquinienfis.
- FVLVINIASTER**, ad Att. XII. 44. imitator Fulvini; *sed rectius effert forſaſſe: Fulviaſter, a Fulvio Poſthumio Cæſariano.*
- FVLVII**, pro Plane. 8. originem ducunt e municipio Tuſculano.
- M. FVLVIVS Nobilior**, pro Muren. 14. de Actolis triumphat. de Prövinc. 9. cenſor cum M. Lepido a.V. DLXXIV. Tuſc. I. 2. In Aetoliam Ennium ſecum duxit, quodei exprobratum eſt a Catone.
- M. FVLVIVS Flaccus**, Catil. I. 11. conſularis, interficitur cum liberis, quod a C. Graccho triumvir in locum Ti. fratris nominatus erat. pro Dom. 38. de ſenatus ſententia interficitur, domus evertitur & publicatur & in area porticus Catuli extruitur. Brut. 28. ejus ſcripta extitere, ſed ut ſtudioſi literarum. æmulum P. Decium habuit.
- M. FVLVIVS Nobilior**, ad Att. IV. 16. condemnatur, *App. Claudio Pukbro L. Domitio Abenobarbo Coſſ.*
- P. FVLVIVS Veratius**, pro Flacc. 20.
- Q. FVLVIVS**, Agrar. II. 33. Conſul IV. cum Q. Fabio P. quibus Coſſ. Capua capta eſt. Verr. I. 41. Cenſor cum A. Poſthumio a.V. DLXXIX.
- Q. FVLVIVS Nobilior**, *Filius*

- Marci, qui Actolus vicit. conſulcum T. Annio Luſco a. V. DC. Ennium civitate donavit, cum Triumvir coloniam deduxiſſet:*
- SER. FVLVIVS Flaccus**, Brut. 21. mediocris orator. Brut. 32. de inceſtu reus, a C. Curione deſenſus. *Ex hoc loco emendo Ciceronem de Inv. I. 43. ubi exemplum offerretur his verbis: ut Curius pro Fulvio: Nemo poteſt uno adſpectu, neque præteriens in amorem incidere. Pro Curius enim manifeſtum eſt, legendum eſſe: Curio. Hac verba ſunt ex Curionis oratione pro Fulvio de inteſtu; quam exiſſe ſuis temporibus Cic. in Brut. l.c. dicit, nobilemque habitam eſſe.*
- C. FVN DANIVS**, ad Qu. Fr. I. 2. 3. amicus Ciceronis.
- FVNISVLANVS**, ad Att. V. 4. it. X. 15. debitor Ciceronis.
- T. FURFANIUS**, pr. Milon. 27. iudex in cauſa Milonis, laudatur. ad Div. VI. 8. *commemoratur T. Furſanus Poſtumus, præter Sicilia poſt bellum civile Cæſarianum, neſcio an idem. Furſanus quidem aut idem eſſe quod Furſanius, aut hoc illi ſubſtituendum eſſe non dubito. Sic Fidiculanus & Fidiculanius invenitur. Eſt tamen alterum uſitatus.*
- FVRINA**, de Nat. D. III. 18. lucus ejus. ad Q. Fr. III 1. 2. templum. *Ap. Petr. Victorem in reg. XIV. ponitur templum & lucus Furmarum cum inſula. Eſt etiam apud Græzer. Inſcript.*

INDEX

- Inscrip. CCCCXXIX.* 1. *ara Forinarum pro Furinarum qd q. l. v. nomen in Græv. ed. adjectam.*
- A. FVRIVS, Poëta, Brut. 35. familiaris Q. Catuli patris, qui ei librum inscripsit de Consulatu & de rebus gestis suis. *Abfurde hic a Proustio laudatur Macrob. VI. 1. ubi de Furio quodam sermo, qui diu post Virgilium vixit.*
- C. FVRIVS, pro Balb. 8. legem de testamentis tulit, de qua vid. *Lex Furia f. Fusia.*
- L. FVRIVS, Philus. Brut. 28. perbene Latine locutus est & literatius quam ceteri, de Or. II. 37. eruditissimos homines ex Græcia palam semper secum habuit. *Idem est, qui memoratur pr. Arch. 7. ad Att. II. 19. de Amic. 4. Consul fuit cum Sext. Atilio Serrano a. V. DCXVII. ad Att. XII. 5. dicitur P. Furius. Et hoc prænomen etiam laudas Cassiodorus. v. Sigon. ad b. a.*
- M. FVRIVS Camillus, pr. Dom. 31. in exilium mittitur, *ti, qui postea Dictator Gallos vicit, ab urbe deleta venientes, Et tunc solus primusque hoc nomen obtinuit, ut ostendit contra Sigonium Periz. Animad. Hist. c. 2. Vallantius citat etiam M. Furium Camillum ex ep. ad Div. VII. 5. sed in melioribus edd. est M. Orsius.*
- P. FVRIVS, ad Att. XII. 5. v. *L. Furius.*
- P. FVRIVS, pr. Rabir. Perd. 9. a C. Deciano accusatur & condemnatur, homo turpissimus. *tribunus pl. factus est ex libertino, de quo v. Appian. de B. C. L. l. p. 629. Ceterum in hac historia videtur inter se pugnare Cicero & Valerius M. V. III. 1. Nam Cicero damnatum dicere, Valerius a Deciano non damnatum, scil. antequam condemnari posset, a plebe disceptus est, ut proprie quidem non damnatus sit iudicum sententiis, sed pœnam tamen dederit, tanquam damnatus v. Pigrius ad A. V. DCLIV.*
- P. FVRIVS, Cat. III. 6. socius Catilinæ e colonia Fesulanæ, quo Catilina usus est in sollicitandis Allobrogum legatis.
- Q. FVRIVS, f. Fusius, Phil. II. 16. eques Rom. hereditate a M. Antonio everfus.
- FVRIVS, pr. Balb. 20. prædicator, cui tantum tribuit Q. Scævola, ut cum de jure prædatorio consuleretur, ad hunc amicos suos rejiceret. *Ejus nullam fere mentionem faciunt historiae Juris scriptores, cum tamen Cascellio hic jungatur.*
- FVRIVS, in Verr. V. 43. Heraclienfis navarchus.
- C. FVRIVS, ad Div. X. 1. amicus Ciceronis. VIII. 11. de Ciceronis supplicatione laborat, ad Att. V. 18. ad Div. VIII. 10. trib. pl. L. Pauli cupiditati provinciæ occurrere se velle minatur. ad Div. X. 25. ejus præpropera festinatio ad præturam, *antequam sc. edilis fuisset*, reprehenditur. ad Div. X. 6. 8. legatus; Planci &c.

HISTORICVS.

C. & M. FVSIVS, pr. Flacc. 20. equites Romani.

L. FVSIVS, orator, v. in *L. Fvsius*.

G.

A. GABINIUS, pr. Corn. I. in tribunatu collegæ abrogavit tribunatum, is est *L. Trebellius*, qui legi *Gabinia* de bello *Piratico* *Pompejo* committendo, intercedebat. post *Redit* in *Sen.* 7. ejus *mollisier*. pro *Dom.* 9. lege *Clodia* *Syriam* accipit. pro *leg. Man.* 17. legem de *Pompejo* *ferenci* resistit. *Qu. Horrensus*, *Phil.* XIV. 8. ei uni *contingit*, ne *supplicatio* ob *temp.* bene *gestam* negaretur, *q. fr.* ad *Qu. Fr.* II. 3. & c.

P. GABINIUS, in *Q. Cæcil.* 20. accusatur a *L. Pisone* de repetundis post administratam *Achaiam*.

P. GABINIUS, *Cimber.* *Cat.* III. 3. *Capitiniarius*.

Q. GABINIUS, esse videtur, pro *Arch.* 5. auctor legis *tabellariæ*.

C. GALBA, *Sero.* *Galba* *Oratoris* filius. de *Or.* I. 56. *Brut.* 26. 32. & 34. *P. Crassi* *Muciani* gener, rogatione *Manilia* oppressus est. pro se ipse dixit. primus post *V. C.* e collegio sacerdotum damnatus est iudicio publico.

P. GALBA, *Verr.* I. 7. Senator. de *Har.* resp. 6. pontifex. ad *Att.* I. 1. pro *Mur.* 8. petit consulatum cum *Cicero* ne sine spe.

SERV. SVLPICIUS GALBA, de *Or.* II. 65. pro *Rabir.* 7. O-

rator, is, qui *Consul* fuit cum *M. Aemilio* *Scauro*. *Brut.* 21. eloquentia præstitit. de *Or.* I. 53. valde laudatur ejus dicendi ratio, primus ex *Latinis* rem augere, ornare, movere, delectari cepit. de *Or.* III. 7. aliquid asperitatis in dicendo habuit. pro *Mur.* 28. a *M. Catone* proavô *Uticensis* frustra accusatur. de *Or.* I. 53. post præturam *Hispaniam* obtinuit. In eum post reditum questionem tulit *L. Scribonius*, quam minus graviter deprecatus a populo & sic liberatus est. ad *Her.* IV. 5.

SERV. GALBA, ad *Div.* VI. 18. sponsor fit pro *Pompejo* filio. *Phil.* XIII. 15. ad *Div.* X. 30. de percussoribus *Cæsaris*, epistola ad *Ciceronem* de pugna *Mutinensi*. ad *Div.* XI. 18.

GALEO, ad *Att.* XI. 11. heredem *Ciceronem* facit.

GALLEOTAE, de *Div.* I. 20. interpretes portentorum in *Sicilia*.

C. GALLIVS, in *Verr.* III. 65. Senator.

M. GALLIVS, *Q. F. Phil.* XIII. 12. prætorius, *Antonianus*. ad *Att.* XI. 20. X. 15.

Q. GALLIVS, *Brut.* 79. a *M. Calidio* reus sit de veneficiis, defenditur a *Cicerone*.

P. GALLONIVS *Prætor*, pro *Quinct.* 30. de *Fin.* II. 8. homo luxuriosissimus, cuius mensa omni genere deliciarum, in primis acipensere infamis, propterea notatus *Lucilio* poetæ. ejusdem

INDEX

- eiusdem rei mentionem facit
Horatius Serm. II. 2. 47.
- C. GALLVS, ad Div. IV. 6. de
gente Sulpicia, consul Ligures
vicit.
- C. GALLVS, Brut. 23. Top. 12.
pro Mur. 97. est C. Aquilius,
de quo vide supra.
- GAMALA, ad Att. XII. 23.
- GAMELEON, *mensis*, de Fin.
II. 31.
- GAVIANVS *Evandrus*, ad Div.
XII. 2. statuarium, libertus M.
Aemilii.
- L. GAVIVS *Firmanus*, ad Att.
VI. 1. negotiator, ei praefectu-
ram rogatu Bruti Cicero detu-
lit. ad Att. VI. 3. contumelio-
sus est in Ciceronem. P. Clodii
canis. *Fratrem habuisse colli-
go, quod ad Ast. IV. 8. appel-
latur Firmanus, & ad Ast. IV.
7. commemoratur Firmani
fratres.*
- P. GAVIVS *Cosanus*, Verr. V.
61.
- T. GAVIVS *Capio*, ad Att. V.
20. locuples & splendidus ho-
mo.
- GAVIVS *Olelus*, pro Sext. 33.
*Hoc nomen varie sentarunt
viri docti. Maxime autem
probatur doctis viris, v. c. Grae-
vio, conjectura Perizonii, qui
legebat: Gavius Capio. v. Ani-
madv. Hist. c. 1. p. 30.*
- I. GELLIUS, Brut. 27. contu-
bernalis C. Carbonis in consu-
latu. Brut. 47. qualis orator fue-
rit. L. Crassi & M. Antonii
semporibus floruit.
- L. GELLIUS, pro Balb. 8. le-
gem de civitate tulit ex Sena-
tus consulto. v. *Ind. Legg.*
Cluent. 42. censor cum Cn.
Lentulo *tempore iudicii Chu-
entiani, biennio post consula-
tum, quem cum Cn. Lentulo
gessit a. V. DCLXXXI.* ad
Quir. post redit. 7. a Cicerone
remp. conservatam in concio-
ne dixit. in Pison. 3. Ciceroni
civicam debere dicit. ejus
mentio fit etiam Verr. I. 48. in
Verr. II. 38. ad Div. X. 17. de
Leg. I. 20. ex praetura Athenas
veniens pacem inter philoso-
phos facere suscipit & propter-
ea ridetur. *hujus frater suis*
GELLIVS, de Harusp. resp. 27.
ad Att. IV. 3. Clodianus. pro
Sext. 51. in Vatin. 2. homo se-
ditiosus & popularis.
- GELLIVS, Cn. & Sext. de Div. I.
26. de Leg. I. 2. historici Lati-
ni languidi & infecti, *de quibus
vid. Fossium de hist. Lat. I. 3.
alii de uno Cn. capiant. Fa-
bric. in B. Lat. Indic. citat L.
Gellium & Cic. de Legg.*
- GELO, de N. D. III. 34. Tiran-
nus Syracusanus.
- GEMINUS, Tusc. I. 37. cogno-
men Servilliorum.
- L. GENUCILIUS *Curvus*, ad
Div. XIII. 53. in Helleponto
negotiator.
- C. GETA, pro Cluent. 42. e
Senatu ejectus a L. Metello &
Cn. Domitio Coss. censor ipse
post factus est.
- M? GLABRIO *Acilius*, filius
auctoris legis *Aciliae*, Brut. 68.
avum habuit Scavolam, tar-
dus ingenio, A&I. in Verr. 2.
praetor

HISTORICVS.

- prætor & quaestor in causa C. Verris. pro leg. Manil. 9. partem exercitus a Murena accipit. de Harusp. resp. 6. pontifex.
- GLAUCÉ, de N. D. III. 23. uxor Upis
- C. GLAUCIAS, e *Serviliis*, de Or. III. 41. de Or. II. 61. & 65. de Harusp. resp. 24. Marius alio tempore laudat, alio vituperat. pro Rab. 7. prætor seditionis Coss. Mario & L. Valerio. Catil. III. 6. prætor interficitur. Verr. I. 9. legem de repetundis tulit, *de qua v. Ind. Legg.*
- GLAUCIPPUS, Agrar. I. 6. exceptus lege Papia, qua peregrini ejiciebantur.
- P. GLOBULUS, pro Flacc. 32. 34. prætor Asiæ e gente Servilia.
- GORGAS *Leontinus*, de Inv. I. 5. antiquissimus fere rhetor, de omnibus rebus oratorem optime dicere posse existimavit. de Or. I. 22. III. 32. de Fin. II. 1. primus in conventu ausus est poscere, qua de re quisque vellet audire. ei Delphis a tota Græcia non inaurata, sed aurea statua posita est. Brut. 12. rerum singularum laudationes vituperationesque scripsit, locos communes.
- GORGAS, de Or. I. 11. Platonis dialogus contra sophistas.
- GORGAS, ad Heren. IV. 52. pedilequi nomen.
- GORGAS, ad Div. XVI. 21. rhetor, quo M. Cicero fil.
- Athenis initio usus est, sed paulo post, jussu patris, dimisit.
- GORGÓ, Verr. IV. 56. Medusa.
- C. GORGONIUS, Brut. 48. eques Rom. qualis in dicendo fuerit.
- GRAECÉJUS, ad Div. XI. 7. 12. *videtur in exercitu Brusi aliquem locum tenuisse.*
- P. GRANIUS, Verr. V. 59. negotiator in Sicilia.
- Q. GRANÍUS, prætor, hominum summorum, Crassi, Catuli aliorumque propter dicacitatem familiaris, qui nec summis viris pepercit, sed eorum vitia libere perstrinxit & impune. v. Brut. 43. 46. de Or. II. 60. 70. Planc. 14.
- Ti. GRACCHUS Pater. Brut. 20. P. fil. de Inv. I. 30. Africanus gener. Brut. 20. bis Consul & Censor. ejus oratio Græca apud Rhodios Prov. Conf. 8. in tribunatu L. Scipioni Asiatico, etsi inimico, tamen solus auxilio est. Nat. D. II. 4. de Div. I. 17. &c. vitiose consules creat, P. Scipionem & C. Figulum, ex Consulatu Sardiniam obtinet. de Or. I. 9. Censor libertinos & reliquam fecem populi in urbanas tribus conjicit. de Inv. I. 30. iterum Consul fit, quod in Censura nil fecit insciente collega. de Div. I. 18. II. 29. prodigium angustum, quod ei oblatum est.
- Ti. GRACCHVS, Ti. fil. P. N. *Africani ex filia nepos.* Brut. 27. præceptorem habuit Diophanem Mitylenæum. causa

INDEX

- eribunatus seditiosi. Brut. 25.
a M. Octavio patientia frangitur. Brut. 27. eloquentia ejus, & orationes, de Off. I. 22. a P. Nafica interemptus est, cf. ad Her. IV. 55.
- C. GRACCHVS, Ti. F. P. N. Har. Resp. 20. morte fratris excitatur ad seditiones, de Div. I. 26. Quæsturam petentis somnium. Cluent. 54. lex, ne quis iudicio circumveniat. de Off. II. 21. largitionibus ærarium exhaurit. Tusc. III. 20. patromus ærarii haberi vult, pr. Dom. 9. lex de provinciis, de Legibus ejus & fratris v. Ind. Legum, de Or. II. 66. pro ejus capite aurum repensum est Septumulejo. Br. 26. orationem contra eum habuit C. Fannius, Br. 32. eloquentissimus, de Or. III. 60. in dicendo usus est homine, qui eburnea fistula inflaret sonum, quo illum aut revocaret a nimia contentione, aut remissum excitaret.
- GRACCHVS, pr. Rabir. Perd. 7. servus, postea libertinus qui, quia se pro Ti. Gracchi filio gerebat, artibus Saturnini tribunus pl. cum ipso factus est, & eum eo Capitolium occupavit.
- M. GRATIDIVS, Arpinas, de Legg. III. 16. fert legem tabellariam Arpini, cui resistit Ciceronis avus. Hujus soror fuit M. Ciceronis oratoris avia. Brut. 45. M. Antonii Or. familiaris & præfectus in Cilicia, ibi interfectus est. Accusavit C. Fimbriam, M. Marii Gradiani pater naturalis. Doctum Gracis literis, factus ad dicendum.
- M. GRATIDIVS, Placc. 21. ad Q. Fr. I. 1. 3. legatus Q. fratris in Asia. Eum Quintus dicitur ut fratrem amasse. Eum puto aut hujus superioris Gracidi filium, Gracidi autem fratrem, aut, quando temporum vatio non plane consensio, nepotem. Memoratur etiam Gratiidius, trib. pl. Lentulo Spinthere & Metello Coll. ad Q. Fr. I. 4. sed quando nusquam inter ejus annitribunos a Cicerone Gratiidius nominatur, Manutius Fabricius legi volebat, probante Lambino; Gruterus autem Fadii cognomen putat esse, qui eo loco proxime antecedit Gratiidius.
- M. GRATIDIANVS, M. Gracidi superioris fil. adaptatus a M. Mario, eoque aut C. Marii septies consulis patrno, ut L. F. Gronovio placebat Obs. II. & aut ejus potius fratre, ut fuso docet Perizon. Animadv. Hist. c. 3. p. 98. seqq. de Legg. III. 16. homo turbulentus, de Or. II. 68. ab Aculeone accusatur, defenditur ab L. Aelio Lamia, de Off. III. 20. in prætura edictum de re numaria cum ceteris prætoribus & trib. pl. commune solus proponit callide, & ea re gratiosissimus fit.
- GRATIVS, Arch. 4. accusator Archiz. Olim legebatur Gracchus, quem P. Manutius putabat

HISTORICVS.

has esse Numerium Quintium Gracchum, qui Lentulo Spinthere Consule tribunus pl. fuit.

T. GVTTA, Cluent. 26. Senator Rom. homo sordidus. c. 36. reus de ambitu. c. 45. notatur a Censoribus propter iudicium Junianum, in quo pecuniam cepisse putabatur.

GYGES, de Offic. III. 9. ejus annulus.

H.

HADRIANVS, Verr. I. 27. V. 36. *C. Fabius*. Prætor Africa, Utica in prætorio vivus ab Uticensibus combustus, quod de principum nece conspirasset cum servis.

HAGESARETVS *Larissens*. ad Div. XIII. 25. hospes Ciceronis.

M. HALIENVS Pelignus. Tusc. IV. 22. ab Africano minori scuto protectus morti eripitur. *Davifius e. Codd. Et lapidibus reposuit*: M. Allienus.

HALIENVS, ad Q. Fr. I. 1. 3. legatus Q. Ciceronis. *Sed hic quoque Versinus Allienus malebat. alii*: Alienus. Allieni etiam supra commemorati sunt.

HALIMETVS, ad Att. IV. 12.

HAMILCAR, Carthaginiensis, de Divin. I. 24. ejus somnium, in obsidione Syracusarum, a Syracusanis vivus capitur in eruptione aliqua.

HAMILCAR, de Off. III. 20. pater Hannibalis. Eo imperatore capitur Regulus.

HANNIBAL, Phil. V. 10. in ob-

sidione Saguntini legati Rom. ad eum venerunt L. Valerius Flaccus & Q. Bæbius Tappilius. de Div. I. 24. columnam auream in fano Junonis Lacinie conatus tollere monetur a Junone, ne faceret: neque id negligit. de Div. I. 24. ejus somnium, quo jubetur Italie bellum inferre. de Off. I. 13. Romam mittit de captivis permutandis. de Off. I. 12. crudelis. L. 30. callidus. de Or. II. 18. exul apud Antiochum &c.

HANNO, Tusc. V. 32. Anacharsidis ad eum epistola.

HARMODIVS, Tusc. I. 49. patriam, Athenas, tyrannide liberat.

HARPALVS, de N. D. III. 34. prædo felix tempore Diogenis Cynici. dictum Diogenis de eo. *Ap. Laert. VI, 74. dicitur σκίπταλος; apud Suidam σκίπταλος.*

HARPALVS, ad Div. XVI. 24. servus Ciceronis.

HASDRVBAL, Verr. III. 54. qui cum Pænorum exercitu in Sicilia fuit.

HASDRVBAL, de Nat. D. III. 38. Carthaginem evertit. v. *Flor. II. 15.*

HASDRVBAL, pro Balb. 22. Gaditanus, a Cn. Pompejo civitate donatur.

HECATO, de Off. III. 15. Rhodius quidam, discipulus Panæti, libros de Officiis scripsit Q. Tuberoni. *Alius ejus libros citat Laert. VII. 87. 90. 101. 110. 124. 172.*

INDEX

- HECVBA**, de Fat. 15. uxor Priami peperit Alexandrum. de Div. I. 21. visa est in somnis Priamo faciem ardentem parere, Tusc. III. 26. in canem conversa propter lucum.
- HECTOR**, de Div. I. 30. Hmericus, moriens propinquam Achilli mortem denunciat. &c.
- HEGESIAS**, *Cyrenaeus*, Tusc. I. 34. ejus ἀποκατεργῶν. a Ptolemao prohibetur de miseria vitae humanae differere, quod homines ad mortem suis sermonibus redigebat.
- HEGESIAS**, *Magnesi*, Brut. 83. orator Atheniensis puerilis, Charisium imitari voluit, & se solum Atticum putat. ad Att. XII. 6. utitur dicendi genere conciso; eum valde probat Varro. cf. Orat. 67.
- C. HEJVS**, Verr. II. 5. IV. 2. Mamertinus.
- Cn. HEJVS**, Cluent. 38.
- HELENA**, Or. 49. Phil. II. 22.
- HELENVS**, de N. D. II. 3. de Legg. II. 13. de Div. I. 40. augur Trojanorum, Priami filius.
- HELENIVS**, ad Att. V. 12. *Grammaticus*, *cliens Attici*, *cognomine Acro*, *scripsit commentarios in Terentium*, *qui apud Veseres Grammaticos interdum citantur*. vid. v. c. p. 95. 101. 105. 173. Sc. ed. Putsch.
- HELICO**, ad Div. XVI. 18.
- HELLANICVS**, de Or. II. 12. historicus minus disertus. *est Mytilenaeus s. Lesbios*, *Hero-*
doto antiquior, *aliquos annis*. Gell. XV. 33. *Fuit & alius Milesius*. de illo vid. Voss. Hist. Gr. I. 1. de urroque IV. 5.
- HELLE**, Or. 49. a qua *Hellaspontus dicitur*.
- HELMIVS MANCIA**, de Or. II. 66. homo deformis, sed orator tamen.
- P. HELVIDIVS RVFVS**, pro Cluent. 70. eques Rom.
- HELTVS**, *Lamia*, de Or. II. 65. *pro quo Pigbii legendum putas Aelius, quod recepis Pea-*
cius. *Lamia enim est cognomen Aeliorum non Helviorum.* orator deformis, contra Aculeonem adfuit Gratidiano.
- HEPHAESTVS**, ad Q. Fr. I. 2. 2. Apamensis, de Q. Cicero queritur.
- HERACLEO**, Verr. V. 36. archipirata, qui praetore Verre Siciliam vexavit.
- HERACLIDES**, *Temnites*, pro Flacc. 18.
- HERACLIDES**, *Ponticus*, Tusc. V. 3. de Div. I. 23. vir in primis doctus, auditor & discipulus Platonis. de Nat. D. I. 13. fabulis libros referfit, modo mundum, modo stellas, modo terram & caelum Deum facit. de Leg. III. 6. de republica scripsit.
- HERACLIVS**, *Cestariensis*, Verr. II. 27.
- HERACLIVS**, *Syracusanus*, Verr. II. 5. & 14.
- HERACLIVS**, Verr. III. 37. *Tiffensis*.
- HFRACLITVS**, Tusc. V. 36. *Physicus*. Acad. IV. 37. statuit.

HISTORICVS.

- esigni omnia gigni, de Fin. II. 5. *σκληρὸς* dictus est, de N. D. III. 14. eum non omnes interpretantur uno modo, de Div. II. 54. valde obscurus, & quidem, de Nat. D. I. 26. consulto.
- HERACLITVS**, *Tyrius*. Acad. IV. 4. auditor Clitomachi & Philonis, laudatur.
- HERCVLES**, de N. D. III. 16. sex Hercules inveniuntur, de Off. I. 32. Prodicus, *dicitur fabula Herculis colloquens cum Virtute & Voluptate auctore Prodic.* ad Div. V. 12. Xenophontius, *eadem est fabula, quam ex Prodicofumfit Xenophon Memorab. Socr. II. 1.* pro Dom. 52. sacra docuit.
- C. HERENNIVS**, Aet. I. in Verr. 13. peculatus damnatus.
- C. HERENNIVS**, Sexti fil. ad Aet. I. 18. Trib. pl. Metello & Afranio Coss. fert de traducendo ad plebem Clodio.
- I. HERENNIVS**, Verr. V. 59. argentarius Leptitanus, Verr. I. 5. negotiator Africanus, a Verre securi percussus.
- L. HERENNIVS**, pro Cael. 11. disertus, accusat M. Caelium de vicum Atratino.
- M. HERENNIVS**, Brut. 45. pro Muren. 17. mediocris orator, in consulatus petitione L. Philippum vicit.
- HERENNIVS**, *ad quem sunt libri IV. rhetorici. incertum est, quis sit.* vid. Fabric. B. L. V. I. p. 97. 98.
- HERILLVS**, de Or. III. 17. Carthaginiensis, a quo dicuntur
- Herillii. Acad. IV. 42. de Fin. II. 5. II. 25. Zenonis Stoici auditor, in scientia summum bonum ponit, de Orat. I. c. Herillii dicuntur Socratici.
- HERMACHVS**, Acad. IV. 30. de Fin. II. 30. Epicureus, ad eum epistolas Epicurus scripsit. *Mixylenus, testamento Epicuri heres.* Laert. X. 21.
- HERMACHVS**, *Chius*, de Harusp. resp. 16.
- HERMACKEON**, de Inv. I. 30. portitoris nomen, qui portoria Rhodiorum redemit.
- HERMAGORAS**, de Inv. I. 5. & 51. Brut. 76. rhetor celeberrimus, praecepta scripsit expedita ad inveniendum, sed tenuia ad ornandum, de Inv. I. 11. constitutionis translativae auctor est. *de eo v. Interp. ad Quintil. III. 1. Nam cum secutus est. Diversus est ab Hermagora Temnite, qui Carion dictus est, & Roma Augusti temporibus vixit, cujus libros commemorat Suidas, in Εἰσαγωγὰς. Pompejus decedens ex Asia, finito bello Mithridasico, Rhodi contra eum disputavit περὶ τῆς καὶ ὁλῆς ἐκ τῆς αἰτίας, quam disputationem descripsit Posidonius. Plutarch in Pompejo p. 641. ed. Wechel.*
- HERMETES**, ad Herenn. I. 11. in hoc nomine varians Codices. Pall. enim. fere Hermes & Hermestes, quod exhibet etiam Lips. Longolius & Lambinus reponunt Hermagoras, non im-

INDEX

- probabili conjectura. Nam quod dicit doctorem nostrum, de inventione accipiendum, in qua plerique eum secuti sunt Et in his ipse Quinsilianus, Inst. III. 1. quod de ea optime omnium scripserat, teste Cicero in Bruto c. 76. 78.*
- HERMIA**, vel **HERMIAS**, ad Div. XVI. 15. ad Q. Fr. I. 2. 4. servus Ciceronis.
- HERMIPPVS**, pro Flacc. 19. legatus Temnitarum.
- HERMIPPVS**, ad Q. Fr. I. 2. 2. Dionysipolita, queritur de Q. Cicerone.
- HERMO**, ad Att. V. 21. servus.
- HERMOBIVS**, pro Flacc. 18. Temnites.
- HERMODORVS**, ad Att. XII. 21. qui Platonis libros solitus est divulgare, unde proverbium. λέγοιεν ἐρμώδους sc. ἐμπόρευται. v. Suidas in hoc proverbio, qui eum audisorem Platonis appellat. *Scriptis περὶ Πλάτωνος, & περὶ μαθημάτων, de quibus libris Et ipso Hermodoro v. Jons. de script. H. P. I. 10. 2.*
- HERMODORVS**, de Or. I. 14. * *celebris navium architectus.*
- HERMODORVS**, Ephesus. Tusc. V. 36. quare civitate ejus sit?
- HERMOGENES**, ad Att. XII. 31.
- HERMOGENES**, ad Att. XII. 25. debitor Ciceronis.
- HERODES**, ad Att. II. 2. Atheniensis, non bonus scriptor, Ciceronis ætate. *Videtur de Ciceronis consulari scripsisse aliquid, quod vehementer consemnis Cicero.*
- HERODES**, ad Att. VI. 1. &c. videtur libertus Attiei esse.
- HERODOTVS**, de Or. II. 12. primus Græcorum historiam ornavit. de Leg. I. 1. pater historiz, fabulolus. Or. 55. numero caret. de Div. I. 53.
- HERODOTVS**, Verr. II. 51. Cephaleditanus.
- HESIODVS**, de N. D. I. 14. quomodo Theogonia ejus a Zenone & Stoicis explicetur.
- HIEMPSAL**, Agrar. I. 4. rex Mauritaniz populi Rom. amicus. Agrar. II. 21. fœdus cum eo per C. Cottam consulem a pop. Rom. non est justum. in Vatin. 5.
- HIERAS**, pro Dejot. 15. legatus Dejotari ad Cæsarem.
- HIERO**, in Verr. II. 14. Syracusanus, de N. D. I. 22. Tyrannus Simonidem interrogat de Diis.
- HIERO**, Verr. IV. 13. Cibyрата, per jocum dicitur, quis Verri tamquam venator vasorum fuit.
- HIEROCLES**, *Alabandensis*, de Or. II. 23. Menecles Alabandæ frater. Orator tota Asia celeberrimus, floruit temporibus L. Crassi oratoris & M. Ciceronis pueri. Brut. 95. argutus & sententiosus. cf. Or. 69.
- HIERONYMVS**, *Rhodiensis*. Or. 57. Peripateticus. in Ilocratiz libris multos versus invenit. Acad. IV. 42. vacuitatem doloris

HISTORICVS.

- loris summum bonum esse dic-
cit. cf. de Fin. II. 3. & 6.
- HILARVS**, ad Att. XII. 37. XIII.
19. est servus & librarius, dein-
de libertus Ciceronis, ad Att.
I. 12. fugit ad C. Antonium in
Macedonia. *Alius* Hilarus est
ad Div. XIII. 32. libertus Cn.
Otcilii Nafonis, & ad Att.
XVI. 4. libertus Libonis.
- HIPPARCHVS**, ad Att. II. 6.
scripsit contra Geographica
Eratosthenis. *Nicenus fuit,*
Astronomia celebris, circa O-
lymp. CLX. Ejus librum con-
tra Eratosthenem commemoro-
rat Strabo L. I. p. 14. L. II. an-
tem p. 133. ed. Almel. cum Era-
stheni inniquiorem putat. L.
II. p. 149. autem diserte dicit,
eum non tam Geographica
scripsisse, quam Eratosthenis
Geographica reprehendere.
- HIPPIAS**, *Eleus. de Or. III. 32.*
Sophista celebris Socratis tem-
poribus, *vid. Platon. Hippia-*
um. gloriatus est, nil esse in
ulla arte cum liberali, tum illi-
berali, quod ipse nesciret. cf.
Brut. 8. 85.
- HIPPIAS**, *Pisistrati filius.* ad
Att. IX. 19. arma contra pa-
triam fert, in pugna Maratho-
nia cadit.
- HIPPIAS**, *Philoxeni filius.* ad
Div. XIII. 37. Calactinus.
- HIPPIAS**, Phil. II. 25. mimus.
Plutarch. in Antonio.
- Q. HIPPIVS**, ad Div. XIII. 76.
vide C. Fulgins Hippianns.
- HIPPOCRATES**, *Cons. de Or.*
III. 33. Est medicus ille celebris.
- HIPPODAMIA**, Tusc. III. 12.
- HIPPOLYTUS**, *Thesei filius*
ad Heren. IV. 34. Tusc. IV. 11.
odium ejus in mulieres. de Off.
I. 10. ab equis Neptuni discer-
ptus est.
- HIPPONAX**, de Nat. D. III. 38.
Jambographus, qui Jambis
mordacibus Anthermum &
Bupalum ad vestim redegit, a
quo in Orat. 57. pes Hippona-
cteus & ad Div. VII. 27. pra-
conium Hipponactem dicitur.
- HIRRVVS**, ad Div. VIII. 8. co-
gnomen *Luceiorum.*
- C. HIRRVVS**, ad Att. VIII. 11.
Pompejanus, quem Caesar
Ulcillam dixit. ad Div. II. 10.
a M. Caelio in petitione aedili-
tatis vincitur. ad Div. VIII. 9.
contra Caesarem sententias di-
cit post repulsam & totus mu-
tatur. ad Div. VIII. 2.
- A. HIRTIVS**, ad Div. VII. 33.
declamat apud Ciceronem.
Phil. XII. 4. Phil. I. 15. ejus
consulis design. recuperata va-
letudine populus gaudet. Phil.
VII. 4. Ciceronis collega sc.
in auguratu. Phil. VII. 4. ad
bellum contra Antonium pro-
ficiscitur. ad Div. X. 33. Anto-
nium vincit, sed in oppugna-
tione castrorum perit.
- HISMENIAS**, Verr. IV. 42.
Tyndaritanus nobilis.
- HISPO**, vel **HIPSO**, ad Div.
XIV. 1. centurio fuisse videtur
missus a Coss. vel Tribuno pl.
Clodio, ut Ciceronem exulem
persequeretur.
- HOMERVS**, pro Arch. 8. de
ejus patria quae urbes conten-
derint.

INDEX

- derint. de Or. III. 33. ejus li-
bros sic, ut nunc habemus, dis-
posuit Pisistratus. de Fin. V.
18. ejus fabula de Sirenibus
explicatur. Tusc. V. 39. cæcus
fuisse dicitur. Tusc. I. 16. ejus
versus. V. 3. Lycurgi æqua-
lis. I. 1. ante Romam vixit, de
Sen. 15. multis seculis ante
Hesiodum. Div. II. 10. senten-
tia de fato.
- HORATII, de Inv. II. 26. fo-
ror Horationum, de qua Li-
vius lib. I. 26.
- HORATII, de Inv. II. 26. *fra-
tres tergemini Romani, de
quibus est apud Liv. L. I. 24.
seq. Marcus, qui sororem in-
terfecit, populi comitiis libe-
ratur. pro Mil. 3.*
- M. HORATIVS, *Pulvillus*. pro
Dom. 43. Capitolium constan-
ter dedicat.
- HORATIVS, ad Div. XII. 30.
- HORATIVS, pro Balbo 17.
*nomen corruptum est, aut su-
pervacuum. Manut.*
- T. HORDEONIVS, ad Att.
XIII. 46.
- HORTALVS, ad Att. II. 25.
IV. 15. *cognomen est Hortensii.*
- HORTENSIVS, ad Att. XII. 5.
argentarius.
- L. HORTENSIVS, Verr. III.
16. pater Q. Hortensii.
- Q. HORTENSIVS, Brut. 64.
annos XIX. natus causam pri-
mam egit L. Crasso & Q. Scæ-
vola Coss. C. Marcello Cos.
mortuus, de Off. II. 16. ejus æ-
dilitas. ad Div. III. 8. Cicero-
nis collega in auguratu. ad Att.
- II. 3. defendit Valerium. pro
Mil. 14. pæne servorum mani-
bus interficitur, cum Cicero-
ni adesset. ad Div. VIII. 1.
qui sine sibili ad senectutem
pervenerat, tandem in Curio-
nis theatro vehementer exhibi-
latur. ad Q. Fr. L. 3. amicum
Ciceronis se simulat, & cum
insidiosè tractat. ad Div. II. 16.
gloriatur, quod nunquam bel-
lo civili interfuerat. in Q. Cæ-
cil. 7. dominatio in judiciis &
cupiditas notatur. ad Att. I.
16. legi Fufæ in Clodii gra-
tiam latæ non adversatur im-
prudentialiqua. Acad. IV. 1.
Philosophiam contemnit, sed
a Cicerone de sententiis dedu-
citur. Acad. IV. 1. ejus memo-
ria. Brut. 88. laus eloquentiæ,
& vita. Brut. 1. ejus mors,
laus.
- Q. HORTENSIVS fil. Phil. X.
5. 6. prætor Macedoniæ, M.
Brutum dilectu juvat.
- HORTENSIVS, de Div. II. 1.
liber Ciceronis, in quo ad Phi-
losophiæ studium adhortatur.
- HOSTILIANÆ ACTIONES,
de Or. I. 57. *sunt formulæ a
Croc quodam Hostilio excogi-
tatae & conceptæ, quibus, qui
ex legibus agere velles, uter-
retur; quibusque quasi cau-
tum erat his, qui lege agere
volebant, ne in ipsa actione,
quam lex daret, peccarent,
atque ita sua culpa perderent
litem. Ex loco autem Cicera-
nis intelligitur, formulas il-
las tantum certarum causa-
rum fuisse, nominatim, qui-
bus*

HISTORICVS.

- bus de hereditate agitur. Male hic nonnulli legem Hostilium de furtis commemorant. Nam actio non est lex, sed lex dat actionem, & ex lege fit actio. Simili fere modo Manilius formulas conscripsit, quibus in vendendo & emendo cavere-
tur hominibus.*
- HOSTILIVS**, de N. D. II. 3. *Rex Rom. auguris Attii Navititur.*
- C. HOSTILIVS**, Mancinus de Or. I. 36. de controversia ejus, num ei liceret post deditionem in Senatum venire, & utrum civis sit, nec ne.
- HYADES**, de N. D. H. 43. fidus.
- HYDRA**, de N. D. II. 44. fidus.
- HYPERBOLVS**, Atheniensis, Brut. 62. improbus & seditiosissimus, a Comicis notatus. *vid. Aristoph. Equit. v. 1301.*
- HYPERIDES**, de Or. I. 13. Or. 26. fatis in orationibus facetus, de Or. III. 7. Or. 31. ejus acumen &c.
- HYPERION**, de N. D. III. 21. sol.
- HYPSAEVS**, de Or. I. 96. absarde defendit aliquem ignorantie juris civilis.
- P. Plautius HYPSAEVS**, pro Flacc. 9. ad Div. I. 1. Pompeji M. Quæstor in bello Mithridatico & postea Milonis competitor in consulatu, ad Att. III. 8.
- J.**
- JACCHVS**, Verr. IV. 60. e marmore, apud Athenienses in primis colebatur.
- JALYSVS**, Verr. IV. 60. Herculis filius, a quo Jalyfus urbs apud Rhodios. Or. 2. statua Rhodi, de qua v. Gell. Noct. Att. XV. ult.
- JAMBlichVS**, ad Div. XV. 1. Samplicerami filius Phylarchus Arabum, amicus Romanorum. Phylarchi sunt reguli s. dynastæ. *vid. quem Grævius jam laudavit, Strab. XVI. p. 1092. & ibi Casaub.*
- JAMIDAE**, de Div. I. 41. haruspices in Peloponneso.
- JASON**, Pherzus, de Nat. D. III. 28. casu sanatur.
- IBYCVS**, Rheginus, Tusc. IV. 33. ejus scripta. amoribus deditissimus. *Ejus etiam Servabo bis mentionem facit L. I. p. 102. L. VI. p. 417. Fuit Simonide etiam antiquior, ex cujus libris pauca fragmenta apud veteres restant, vide quos laudas Fabric. B. G. II. 15.*
- ICADIVS**, de Fat. 3. prædo, qui saxo, quod ex ipelunca in ejus crura inciderat, periit.
- M. ICCIVS**, Phil. III. 10. Siciliam sortitus est, fortiente M. Antonio Consule.
- IDYJA**, Nat. D. III. 19. Aetæ uxor, Medæ mater.
- ILIONA**, Acad. IV. 27.
- INDVTIOMARVS**, Font. 8. Gallus, Trevirorum dux, quo auctore Galli Fontejum accusarunt, postea a C. Casare victus & interfectus.
- INO**, Tusc. I. 12. Cadmi filia, Græcis

INDEX

- Garcia Loucabea*, Latinis *Matura* dicitur.
- IPMIGENIA, ad Herenn. III. 21. Tusc. I. 48. &c. Agamemnonis filia, immolatur pro civibus.
- ISIACI, de Div. I. 58. conjectores, Iſidis sacerdotes.
- ISIDORVS, Verr. III. 34. minus. ad Att. XI. 4. *autem est*, libertus quidam.
- ISOCRATES, de Or. II. 2. eloquentiæ pater. Brut. 12. negat esse artem dicendi, aliis orationes scribit. de Inv. II. 2. ejus ars rhetorica quæ fuerit, ignoratur. ad Div. I. 9. tota ejus ratio libris Ciceronis de Oratore continetur. Or. 13. laudatur a Platone in Phædro.
- JVEA, Agr. II. 22. Hiempſalis filius, Capillatus.
- JVBELLIVS TAVREA, Pison. 11.
- JVBELLII, Agr. II. 34. nobiles Campani bello Punico secundo.
- JVGVRTHA, Manil. 20. bellum cum eo Mario committitur.
- C. JVLIVS, L. F. Br. 48. Orator non vehemens sed festivissimus. Orationes & Tragedias reliquit. Div. in Cæcil. 19. contendit cum Cn. Pompejo Strabone de accusando Albucio. cf. de Off. II. 14. de Or. III. 3. proditus ab Etrusco hospite interficitur, & caput in rostris ponitur a Mariania. v. *etiam C. Caesar L. F.*
- L. JVLIVS, Font. 15. bello sociali cum Collega in Consulatu
- P. Rutilio Lupo præficitur; ejus legati qui fuerint. in eo bello perierunt. v. *Appian. B. C. L. I. p. 634. ubi perperam Sextus dicitur.* Rabir. 7.
- L. JVLIVS, L. F. de Or. III. 3. cum fratre C. Julio interficitur.
- L. JVLIVS, ad Div. XIII. 6. videtur publicanus esse Societatis Africanæ.
- S. JVLIVS, Cornel. I. Consul cum L. Marcio Philippo. fr. Dom. 53. ad Her. II. 13. prætor *urbanus* T. Flamminio & Q. Metello Coss. judicium mandati, cum herede ejus, qui mandarat, non reddit.
- JVNIA, gens patricia, ex qua L. Junius Brutus, plebeja, ex qua reliqui Bruti. v. in L. Brutus.
- JVNIA, ad Div. XV. 8. uxor C. Marcelli patris.
- C. JVNIVS, Verr. I. 6. Cluent. 20. &c. judex quaestionis ex ædilitate in causa Cluentii contra Oppianicum, a quo judicium Junianum dicitur, quod tam saepe in ea oratione & aliis commemoratur, cujusque invidia is perierit.
- C. JVNIVS, Cluent. 49. filius.
- L. JVNIVS, de Div. I. 16. II. 8. 33. de Nat. D. II. 3. Consul cum P. Claudio, neglectis auspiciis classem perdit & sibi mortem consciscit.
- M. JUNIVS, de Leg. III. 20. scripsit ad patrem Attici libros de Potestate, Cicero dicit sibi magistratibus lege constitutus dicen-

HISTORICVS.

Vicendum de Potestate, tum de jure. Id se breviter ait facturum, nam pluribus verbis scripsisse ad patrem Attici M. Junium Sodalium, perire suo quidem judicio, & diligenter. At de jure (naturæ addita vox mihi suspecta est, ut totus ab hoc quidem verbo locus) se ipsum cogitare & dicere debere &c. Viri docti consentiunt, quantum scio, indicari Junium, qui ob summam cum C. Graccho familiaritatem Gracchanus dictus sit, cujus apud Plinium mentio v. Ind. Aul. Hurdum. Sed hujus librum de Potestatibus citat Vlpianus L. I. de offic. quest. Commentarii, ad quos Turnebus respici putabat, ad quos provocat Varro de L. Lat. p. 50. ed. Sreph. aliique, historici fuisse, neque huc pertinere. Quod autem sodalis dicitur, id Turnebus interpretatur ita, ut sit patris Attici sodalis; aut ut a Gracchana amicitia absolve sodalis dicatur; illam autem huc explanationi præfert, si nomen appellativum est, non dubito quin sit de amicitia cum Attici patre capiendum. Nisi quis forte dignitatis nomen putare velit, a collegio aliquo, cujus sodalis fueris, tamquam Epulonum.

M. JUNIVS, Quint. I. qui causam Quintii aliquoties egerat, legatione aliqua. avocatur. Passeratius de illo Gracchano Junio interpretatur; nescio quæ ratione inductus. Tempo-

ris quidem rationi non repugnans. M. Junius quidam etiam est Verr. I. 51. sed nec de hoc dixerim, an idem sis cum Quintiano. Terrus est M. Junius prætor pr. Cluent. 45.

M. JUNIVS, pro Corn. I. est Silanus, qui cum Q. Cæcilio Metello Numid. Consul fuit a. V. DCXLIII.

P. JUNIVS, Verr. I. 50. frater M. Junii, de quo ibidem.

Q. JUNIVS, Verr. I. 7. senator.

T. JUNIVS, L. F. tribunitius Br. 48. accusavit de ambitu P. Sextium prætorem designatum & vicit. laudatur.

JUNIVS, ad Div. VII. 23. familiaris quidam Avianii statuarii. Alius Junius est ad Att. XII. 14.

JUNO, de N. D. I. 28. Argia. Romana, Lanuvina, diversa figura. de Div. I. 24. Lacinia, columnam in ejus fano vult tollere Hannibal, quod sanum erat ad promontorium Lacinium. vid. Gronov. ad Liv. XXIV. 3. Verr. I. 19. Samia. Mor. 41. subspita.

JUPITER, de N. D. III. 21. Tres Joves numerantur, de Fin. III. 20. Salutaris, Hospitalis ad Div. VII. 12. Lapidæus. c. 58. ejus tria in orbe signa celebrabantur. ad Div. IX. 16. Minianus, quia quotannis minio pingendus locabatur. Verr. IV. 53. Olympius, ejus templum Syracusis. de Div. II. 41. puer laetens cum Junone Fortuna in gremio sedens, mammam appetens,

INDEX

- petens, castissime colitur a matribus, ejus templum Prænestæ, de Div. I. 35. stator, ejus signum, in Pil. 35. Urius, i. e. *auctor bonorum ventorum; Eum Latini Imperatorem vocant.* Verr. IV. 57. *nulla Græci verbi ratione habita.* v. Grav. ad Verr. l.c.
- JUVENTAS, Brut. 18. Dea, ad Att. I. 18. ejus sacra anniversaria.
- JUVENTIA, pro Planc. 7. familia consularis ex municipio Tusculano.
- JUVENTIUS, pro Planc. 24. primus de plebe Aedilis Curulis factus est.
- M. JUVENTIUS *Pedo*, pro Cluent. 38. Senator justissimus.
- T. JUVENTIUS, Br. 48. lentus in dicendo, sed callidus & magna Juris civilis scientia.
- K.
- KANA & KANVS, v. *Canis* & *Canus*.
- L.
- LABEO, ad Q. Fr. I. I. 14. de cohorte prætoris Q. Ciceronis in Asia.
- T. Attius LABIENVS, pro Rabir. Perd. 2. trib. pl. Cicerone Consule C. Rabirio perduellionis crimen intendit, quod Saturninum interfecisset, ad Att. VII. 11. ad Div. XVI. 12. discedit a Cæsare, *cujus legatus fuerat*, & ad Pompejanos transit, ad Att. VIII. 2. propterea parum dignitatis habet, de Div. I. 32. e pugna Pharsalica fugit, ad Att. VII. 7. *dives, qui etiam urbem condidit.*
- Q. LABIENVS, Rabir. Perd. 7. T. patruus; cum Saturnino Capitolium occupat.
- D. LABERIVS, ad Div. VII. 11. XII. 18. minimus, poeta clarus & mordax. *Equus Rom. a C. Cæsare jussus in theatrum prodire, de quo v. Macrob. Saturn. II. 7. ubi fragmentum ejus insigne. Apud eundem aliquas ejus differia.*
- M. LABERIVS, ad Div. XIII. 8.
- LACHES, de Divin. I. 54. prætor Atheniensium, fugit cum Socrate post pugnam apud Delium.
- LACO, *Anagninus*, Phil. II. 41. unus de M. Antonii gladiatoribus.
- LACIADAE, Offic. II. 18. curiales Cimons.
- LACYDES, Acad. IV. 6. retinet Arcefilæ rationem. Tusc. V. 37. peregrinatur.
- LADAS, ad Heren. IV. 3. *nomen Curseris in Olympicis.*
- LAELIA, C. F. Brut. 58. sermo ejus patris elegantia tinctus erat, duas filias Mucias & duas neptes Licinias habuit.
- C. LAELIVS, sapientis pater. Phil. XI. 7. Consul cum L. Scipione Asiatico.
- C. LAELIVS, C. F. Tusc. V. 19. Consul semel fuit, & quidem cum repulsa. (A. V. DCXIII.) de Offic. II. 11. Viriatum Lusitanum vicit *ex prætura*. de Fin. II. 8. Diogenem Stoicum audivit & Panætium, de Or. II. 84. scripsit Tuberoni orationem, qua Africanum avunculum laudavit, de Nat. D. III. 2. Phil.

HISTORICVS.

- Phil. II. 33.** augur. de Or. III. 7. in dicendo lenis. Offic. II. 11. III. 4. &c. sapiens dicitur. Off. I. 30. in eo multa hilaritas. I. 26. in omni vita æquabilis. ad Att. IV. 16. generi ejus Q. Scaevola & C. Fannius. &c.
- D. LAELIVS**, de Or. II. 6. orator, L. Crasso adolescente floruit, vir bonus & mediocriter doctus.
- D. LAELIVS**, Flacc. I. æcufat L. Flaccum de repetundis. ad Att. VIII. 11. a Pompejo cum mandatis ad Coss. Marcellum & Lentulum Capuam mittitur.
- C. & M. LAENII**, v. *Lenius*.
- C. LAENAS**, & *Popillius*, Balb. II. pulsus Nuceria civem se fieri curat. *af. P. v. P. Popillius*.
- LAENAS**, ad Att. XII. 13. 14. augur.
- LAETVS**, ad Att. IV. 9. amicus Ciceronis, qui Neapoli domum habuit; *nisi legendum; Pætus*.
- LAEVUS**, *Cispinus*, ad Div. X. 18. Planci legatus *fuisse videtur*. Nam ep. 21. dicitur omnibus Planci rebus gestis interfuisse.
- LAIVS**, Tusc. IV. 33. de Fat. 13. *Oedipi pater*.
- LAIS**, ad Div. IX. 26. scortum Athenis nobile, quo & Aristippus usus est. Ejus dictum de ea.
- LAMIA**, Verr. IV. 26. femina Segeftana.
- L. LAMIA**, ex *Aeliis*, ad Div. XII. 29. negotia in Asia habet. in Sen. p. Red. 5. Sext. 3. eques Rom. a Pilone Cæsonio Cons. in exilium ire iubetur, *quod manifestata conjuratione Carilina, in primis senarum defenderat & in Clivo Capitolino steterat*. ad Div. XI. 16. 17. præturam petit Antonio & Dolabella Coss.
- LAOMEDON**, Tusc. I. 26. Gany-medis pater.
- LARGIVS**, de Or. II. 59. & *Scribonius*, idem nomen, quod *Largus*.
- LARGVS**, ad Div. VI. 8.
- LARTES**, *senporius* Lar Tolumnius. Phil. IX. 9. rex Vejentium, qui quatuor Rom. legatos Fidenis interemit.
- LARTIDIVS**, ad Att. VII. 1. *nomen, quo utitur ad Milonem reprehendendum*.
- M. LATERENSIS**, & *Juvenctis*, ad Att. II. 17. tribunatum non petit, ne juret in Cæsaris legem Agrariam. v. *Lex Julia Agraria*, Planc. I. studiosus Ciceronis, Plancium de ambitu æcufat, quod ipse in ea petitione repulsam tulerat, ad Div. VIII. 8. prætor Marcello & Paullo Coss. ignorantissimus Juris Civilis. ad Att. XII. 17. augur. ad Div. X. 21. Legatus M. Lepidi. ad Div. X. 23. fides ejus & animus in reimp. Vatin. 11. ei insidias Vatinius facit. laudatur. ad Div. X. 15. promittit, se Antonium provincia prohibiturum aut bello persecuturum.
- LATINVS**, ad Div. XII. 30. *Legatus C. Calvisii in Africa, qui cum duobus aliis, absente Calvisio, provinciam obtrinebat*.

INDEX

M. LECCA, e Porciis, Catil. I.
4. focius Catilinæ.

LEJVS, ad Att. V. 20.

C. & M. LENII, fratres. ad Div.
XIII. 63. Planc. 41. Sext. 63.
Ciceronem expulsum Brundi-
fii in hortos suos recipiunt,
contentis Clodii minis. ad Att.
V. 20. 21.

LENTIDIVS, Dom. 33. Sext.
37. plebejus e Clodianis operis.

LENTIO, Cæsenius Phil. XII.
9. Antonianus VIIvir.

Cn. Cornelius LENTVLVS,
Clodianus, Verr. II. 38. Consul
cum L. Gellio a. V. DC
LXXXI. Verr. V. 7. Cluent.
42. Censor cum L. Gellio.
Flacc. 19. Temnitarum pa-
tronus. Dom. 47. bona ejus a
C. Atinio Labeone trib. pl.
consecrantur. Br. 64. 66. qua-
lis Orator. Ejus nomen est
etiam pr. L. Man. 23. Vatin.

11. cum vulgo legeretur: Cn.
Lentulum & Q. Claudium,
viri docti e MSS. reposuerunt:
Cn. Lentulum Clodianum,
Vrsinus, Gruterus, Fr. Fa-
bricius, alii: quis autem sit ille
Lentulus Clodianus, tacent.
De hoc nostro quidem Lentulo
capi non potest, qui diu anse
consul fueras, quam C. An-
tonius accusaretur. In altera
autem lectione omnia expedita
sunt. Nam Cn. Lentulus eris
Marcellinus, qui eo anno præ-
tor potest fuisse, de quo sermo,
cum biennio post Consul fueris.

Cn. LENTVLVS, Marcellinus,
Verr. II. 42. Patronus Siciliæ;
quia e Marcellis fuit. ad Q. Fr.

I. 2. 5. prætor C. Cesare Cos-
Har. Resp. 10. Pontifex. Brut.
70. disertum, in primis in Con-
sulatu se præstitit. Fuit autem
L. Marcii Philippi collega. a. V.
DCXCVII. Har. Resp. 11. di-
citur ejus avia manibus acce-
pisse matrem Deum. Sed F. Fa-
bricius & P. Manutius osten-
derunt, esse legendum: atavi,
i. e. Nasicæ. Tumultum in
Megalensibus auctore Clodio
ortum sedat. Idem memoratur
ad Div. I. 1. 2. in causa Lentu-
li Spineberis, cui adversabatur;
erat enim ei inimicus. in
Cæcil. 4. &c.

CN. LENTVLVS Vaccia, ad
Q. Fr. II. 3. editur inter con-
scios corruptarum per P. Sex-
tium tribuum.

CN. LENTVLVS, L. Manil.
19. tribunus pl. & anno post
legatus fuit.

L. LENTVLVS, Brut. 20. is,
qui Consul cum C. Marcio Fi-
gulo fuit a. V. DCXCVII. di-
sertus fuit.

L. LENTVLVS, Arch. 5. præ-
tor, eo anno, quo lex Carbonis
& Silvani de civitate lata est.

L. LENTVLVS Crus, Pison.
31. prætor Gabinio & Pifone
Coss. ad Div. VIII. 4. repul-
sam fert in petitione Consula-
tus, post Consul sit cum C.
Marcello a. V. DCCII. Har.
Resp. 6. Vatin. 10. flamen
Martialis. competitor consula-
tus fuit Gabinii, cujus ju-
vandi causa eum opprimere
studuit Vatinus, trib. pl. ad
Div. XII. 14. in fuga Pharfalica
a Rho-

HISTORICVS.

- a Rhodiis non recipitur. ad Div. VI. 21. bello Civili inter-
iit. Brut. 77. qualis orator
fuerit. Multis alijs locis nomen
ejus invenitur. v. c. ad Div. X.
32. ad Att. XI. 6. &c.
- L. LENTVLVS**, L. F. ad Att.
IV. 16. prævaricator putatur
in judicio Vatiniiano. ad Att.
XII. 7.
- P. LENTVLVS**, Brut. 19. is,
quia P. DXP. II. Consul fuit.
Dicitur enim grandior natu
fuisse cum Catone Censorio.
Cognomine Caudinus.
- P. LENTVLVS**, is, qui princeps
Senatus fuit. in Cæcil. 21. ac-
cusat Manium Aquillium. Agr.
II. 30. mittitur a Senatu in
Campaniam, ut agros priva-
tos, qui in publicum incur-
rerent, emeret. Brut. 28. fa-
tis eloquentiæ habuit, quod
ad remp. opus esset. de Or. I.
48. Catil. III. 5. laudatur. Con-
sul fuit a. DXCI. *suffectus cum*
Cn. Domitio P. Scipioni Nas-
ica & C. Marcio Figulo.
- P. LENTVLVS**, P. principis
Senatus Nepos, cognomine
Sura, *quod unde traxerit, v.*
Plusarch. in Cicerone p. 868.
Brut. 64. 66. qualis orator fue-
rit. ad Att. I. 16. bis absolvitur.
Cat. III. 2. sollicitat Alobro-
gum legatos, prætor, *Cicerone*
Consule. abdicare se prætura co-
gitur. *Jam Consul fuerat a.*
P. DCLXXXII. Sed, ob in-
famiam, quam duobus judi-
ciis contraxerat, e senatu mo-
tus erat a Lentulo & Gellio
Censoribus. Itaque prætura
- petenda recuperare locum in*
senatu voluit, eumque impetra-
ta prætura, recuperavit. v. Plus-
arch. in Cicerone p. 868. Fu-
isse autem P. Lentuli principis
Senatus nepotem Ciceroni cre-
dimus, Catil. III. 5. Itaque &
hic, ut sæpe, errat Asconius
ad Div. in Cæcil. c. 21. ubi fili-
um illius Lentuli facit. Hunc
etiam puto esse eum, qui qua-
stor urbanus cum L. Triario,
fuit, Scipione & Norbano
Coss. ut opinor. Ferr. I. 14.
Nam inter eum annum & con-
sulatum ejus interjecti sunt an-
ni XII.
- P. LENTVLVS** Marcellinus,
filius M. Marcelli, patris Ae-
terni. Brut. 35.
- P. LENTVLVS** Spinther, *ita*
dictus ab histrione quodam,
propter similitudinem. de Off.
II. 16. Consule Cicerone ædi-
lis, splendore vincit omnes,
ad Quir. p. Red. 5. ad Sena-
tum de Cicerone revocando
refert. *de ejus opera in Cicero-*
ne revocando in hac oratione,
& ea in Senat. p. R. aliisque
sæpe commemoratur. ad Div.
XIII. 48. Ciliciæ Proconsul le-
gem Ciliciæ constituit. ad Div.
I. 1. 149. Ptolemæum reduce-
re cupit in regnum. ad Div.
XII. 14. in fuga Pharsalica a
Rhodiis non recipitur. VI. 21.
in bello civili perit. Brut. 77.
parum natura valuit, sed disci-
plina.
- P. LENTVLVS** Spinther, fil.
ad Div. I. 7. laudatur. VII. 26.
augur. XII. 14. 15. *quæ sunt*
ipsius

INDEX

- ipſius epiftola; ex quibus intelligitur, eum proquaſtorem Trebonii in Aſia fuiſſe, poſt ejus mortem ſe. Proprætorem appellat, præturam Aſiæ a Senatu petit, & de rebus geſtis ſuis exponit. In eadem epiftola ſignificat, ſe participem cædis Cæſariæ fuiſſe. ad Att. XII. 52. divortium facit cum Metella. Adoptatum eſſe a Manlio Torquato, e Dione docet Manutius ad ep. ad Div. I. 7. xxx.*
- LEON, Verr. V. 6.** Megarenſis.
- LEON, Tuſc. V. 3.** Phliaſiorum princeps, tempore Pythagoræ. Hujus cum eo de philoſophia ſermo.
- LEONIDAS, is, qui pro patria occubuit ad Thermopylas.** Tuſc. I. 42. 49. Fin. II. 19. 30.
- LEONIDAS, Verr. V. 5.** Lilybætanus.
- LEONIBES, ad Div. XV. 21.** princeps Athenienſium *tempore Ciceronis.* ad Att. XV. 16. 18. XVI. 16. de Cicerone fil. ad patrem ſcribit, cumque mediocriter laudat.
- LEONTIVM, de Nat. D. I. 33.** meretricula Epicureæ, contra Theophræſtum ſcripſit eleganter.
- M. Aemilius LEPIDVS, de Or. II. 71. Provinc. 9. Cenſor a. V. DLXXIV.** cum M. Fulvio Collega Ratim redit in gratiam. Bis Conſul & Pontifex *M. Hic eſt, qui princeps Senatus paſſum dicitur. v. c. Rabir.*
- Perd. 7. Hic eſt etiam, qui pro Dom. 53. M. Aemilius ſimpli-*
citer dicitur.
- M. LEPIDVS Porcina, M. Fil. Brut. 27.** Conſul cum C. Hoſtilio Mancino *a. V. DCXVI.* ſummus Orator. Brut. 25. legi Caſſiæ reſiſtit. de Or. I. 10. ignarus Regum & juris. *de hoc capio etiam illum jocum de Or. II. 71.*
- M. LEPIDVS, Rabir. Perd. 17.** Conſul cum Q. Catulo *ſil. a. V. DCLXXXV.* Catil. III. 10. inimicus L. Sullæ, de ejus acta reſciſcendis tulit, intercedente Q. Catulo; *unde magna ſediſio & civile bellum ortum eſt.* Verr. III. 91. prætor Sicilia ante M. Antonium, a quo graviter vexati ſunt Siculi.
- M. LEPIDVS, Conſul cum L. Tullio Decula a. V. DC LXXXVIII.** ad Att. VIII. 6. Catil. I. 6. ad Att. VII. 12. Pompejum extra Italiam ſequi oportere negat.
- M. LEPIDVS, Triumvir. Har. Reſp. 6.** pontifex. Phil. V. 14. Pontifex Maximus. Mil. 5. ejus ædes a Clodianis, occiſo Clodio, oppugnantur. Phil. V. 14. 15. reip. & optimatibus favet, & Sext. Pompejum reſtituit, unde ei ſtatua equeſtris ponitur.
- III. 9.** ſupplicatio ei decernitur. ad Div. X. 6. Phil. XIII. 4. ad pacem cum Antonio hortatur. ad Div. X. 20. ejus fides incerta. 21. perfidia ejus. XII. 19. hoſtis a Senatu judicatur.

HISTORICVS.

- Instaurat bellum, quod. confectum fuisse.** *Leptidi duæ epistole, altera ad Ciceronem, altera ad S. P. Q. R. sunt ad Div. X. 34. 35. Consul fuit cum C. Casare a. V. DCCXII. Magister equitum Dictatore Casare a. DCCXIII. Consul II. a. DCCXI. &c.*
- LEPISO**, Flacc. 22. Trallianus.
- Q. LEPTA**, ad Div. III. 7. præfectus fabrum Ciceronis in Cilicia. ad Div. VI. 18. ejus filius Lepta.
- LEPTINES**, Or. 31. Atheniensis, contra quem est Demosthenis oratio.
- LEPTINES**, Phil. IX. 2. percussor Cn. Octavij legati ad Antiochum.
- LEPVS**, Nat. D. II. 44. fidus.
- LETILIVS**, Verr. II. 26. tabellarius L. Metelli in Sicilia.
- LEVCIPIVS**, Nat. D. I. 24. ejus atonii reprehenduntur. Acad. IV. 37. de pleno & inani omnia gigni statuit.
- LEVCOTHEA**, Nat. D. III. 15. Ino, Dea marina. Tusc. I. 12. quæ sit? IV. 34. Turpilii fabula.
- M. LEVINIVS**, Verr. III. 54. prætor Siciliæ, v. *Pigh. a. DXLIV.*
- LIBANVS**, ad Herenn. IV. 50. nomen Conicium.
- LIBERALIA**, ad Att. VI. 1. dies festus a. d. XVI. Kal. April. quo ingenui pueri togam sumebant.
- LIBERTAS**, pro Dom. 35. ejus statua a Clodio in area Ciceronis posita & consecrata.
- LIBERA**, Verr. IV. 49. *Proserpina.*
- L. LIBO**, e Scriboniis, ad Att. XIII. 30. ejus annales.
- L. LIBO**, ad Div. I. 1. VII. 4. XI. 7. ad Att. VII. 12. socer Sext. Pompeii, M. F.
- T. LIBO**, Brut. 23. tribunus pl. rogationem in Ser. Galbam fert, propter Lusitanos contra interpositam fidem interfectos. Non infans fuit, ut ex orationibus ejus colligitur, ad Att. XII. 5. quibus consuli-bus Libo Galbam accusavit. *Sed hoc loco rectius L. appellatur. Vossio idem videtur cum auctore Annalium, de Hist. Lat. I. 6. Sed mirum est Ciceronem non facere eorum mentionem, ubi de ejus dicendi ratione judicium fert.*
- LICINIA ATRIA**, Quint. 3. a. L. Licinio Crasso, quicquid in ædilitate extruxit & ornauit. ibi auctiones habita.
- LICINIAE**, Brut. 88. nepes C. Lælii e filia L. Licinio Crasso collocata. pr. Dom. 53. Brut. 43.
- LICINIA**, ad Div. VII. 23. Cæs. filii soror. sed non germana.
- LICINIUS**, de Or. III. 60. servus literatus C. Gracchi, post cliens Q. Catuli.
- LICINIUS**, Mil. 24. popa.
- LICINIUS**, Phil. II. 23. de alio condemnatus a M. Antonio in tribunatu restituitur.
- LICINIUS**, ad Q. Fr. II. 1. libertus quidam aut negotiator, qui in provinciam Asiæ proficiscitur.

INDEX

- LICINIVS, servus, ad Q. Fr. I. 2. 4. Aesopi histriionis.
- LICINIVS, ad Q. Fr. I. 2. 2. plagiarius in provincia Q. Ciceronis.
- C. LICINIVS, Calvus, Brut. 81. ejus dictio & ingenium, ad Div. VII. 24. Tigellium acri carmine perstrinxit. ad Div. XV. 21. amicus Ciceronis; *cum ante inimicus fuisset, propterea quod patrem ejus Licinium Macrum praetor de repetundis damnaverat. v. Valer. M. IX. 12. 7. Ejus mentio etiam de Fin. I. 2. v. Calvus Orator.*
- A. LICINIVS, Archias, v. in Archias.
- A. LICINIVS Aristoteles, Melitenfis. ad Div. XIII. 52.
- C. LICINIVS, Nerva, Brut. 34. in tribunatu & tota vita improbus.
- C. LICINIVS, Sacerdos. Cluent. 48. in equitum censu a P. Africano contumelia afficitur.
- L. LICINIVS, Verr. II. 49. *Craesus, Q. Mucii Collega in Consularu.*
- LICINIVS, Macer. v. Macer.
- P. LICINIVS, Varus. de Or. II. 61.
- P. LICINIVS, pr. Cael. 25. *Matutio alius videtur a P. Licinio Craeso, M. fil.*
- LIGARIJ, fratres, ad Div. VI. 13. *Q. T. & tertius, cujus cognomen ignoro. Quintus exulat, sed spem reditus habet, de eo v. argum. orationis pr. Ligario & ipsam orationem. Titus quaestor urbanus fuit, Lentule*
- & Philippo Coss. pr. Ligat. 126. cf. ad Att. XIII. 44.*
- LIGVR & LIGVS, est cognomen Aeliorum. Cluent. 26. *Apud Ciceronem occurrit:*
- L. LIGVR, Verr. I. 48. ad Att. VII. 18. &c. *frater M. Octavii Liguris, & SEXT. LIGVR, trib. pl. qui sibi Liguris cognomen sumserat, ut ex Aelia familia videretur. pr. Dom. 19. LIGVS, pater ad Att. XII. 23. utrum sit de fratribus illis duobus, an alius, nescio.*
- A. LIGVRIVS, ad Div. XVI. 18. Caesaris familiaris. ad Att. XI. 9. ad Q. Fr. III. 7.
- LINDVS, de Nat. D. III. 21. conditor Lindi in Rhodo insula.
- LISO, Verr. IV. 17. Lilybatus.
- LISYTO, de Nat. D. III. 16. mater Herculis cujundam.
- LIVIA, ad Att. VII. 8. femina, quae Dolabellam heredem fecit, ea conditione, ut nomen mutaret.
- LIVINEJVS, ad Att. III. 17. M. Reguli libertus.
- L. LIVINEJVS Trypho, ad Div. XIII. 60. L. Reguli libertus. *Duorum fratrum liberti, nisi ad Att. III. 17. L. pro M. legendum, ut nonnullis visum.*
- L. LIVIVS, Andronicus, poeta. Brut. 18. Senec. 14. Tusc. I. 1. fabulam docuit a. V. CCCCX. *aut, ut alii & Davis. habet, CCCCCX. L. Clodio, Caeci fil. & M. Tuditano Coss. in Bruto l. c. est. DXIV. Et fuit*

HISTORICVS.

- fuit *jani sum* de numero annorum controversia &c. *Abeo dicuntur* Liviani modi, de Leg. II. 15.
- LIVIVS Salinator, de Or. II. 67. Tarento amisso arcem retinet. v. *Salinator*.
- C. LOLLIVS, ad Att. XII. 21. *quidam* Lolius, us ad Att. II. 2. ubi vid. *lur*.
- L. LOLLIVS, ad Div. VIII. 8.
- M. LOLLIVS, Verr. III. 25. Q. fil. *alius* est M. Lollius *Clo-dianus*, pr. Dom. 5. 6. 33.
- Q. LOLLIVS, Verr. III. 25. eques Rom. in Sicilia.
- Q. LOLLIVS, Q. fil. Verr. III. 25. Calidium accusavit; occiditur.
- LOLLIVS, ad Att. II. 2. *videtur nonnullis scriptor fuisse*.
- LONGILIVS, ad Q. Fr. II. 6. redemptor.
- LONGINVS, *est cognomen Cassiorum*. de Or. I. 60. amicus Antonii Oratoris, historiae, juris publ. & antiquitatis peritissimus. *De eodem intellige* pr. Planc. 24. *si sanus est locus*. C. *Cassius Longinus*.
- Ti. LONGVS, Corn. I. Consul cum P. Africano.
- C. LVCCEJVS, C. F. Hirrus Pupinia, ad Div. VIII. I. Caelii competitor in zditate.
- Cn. LVCCEJVS, ad Att. XVI. 5.
- L. LVCCEJVS, Q. F. ad Att. IX. 1. Pompejo familiaris, apud eum magnam habet auctoritatem. ad Att. I. 11. inimicus fit Attici. I. 17. in animo habet consulatum petere. ad Div. V. 10. historica ejus facultas laudatur & ab eo Consulatum suum scribi vult Cicero. de bello Italico & Civili script. *Idem nomen occurrit* ad Div. XIII. 41. pro Cael. 10. *Ejus epistola est* ad Div. V. 14.
- P. LVCCEJVS, ad Div. XII. 25. 30. ubi *quidam libri*: Luccius.
- Q. LVCCEJVS, Verr. V. 64. argentarius Rheginus.
- LVCCEJVS, pr. Flacc. 33. subscriptor D. Laelii contra Flac-cum.
- LVCCEJVS, M. F. ad Att. V. 21.
- P. LVCCIVS, ad Div. XII. 25. *est* P. Luccejus.
- LVCILIVS, de Or. II. 70. *nescio quis. Pigbius e veteri Cod. legis* Lucullus, & capit de patre il-lius, qui bellum Mithrid. gef-fit.
- LVCILIVS BASSVS, ad Att. XII. 5. malus auctor.
- C. LVCILIVS, poeta. de Or. II. 6. nec doctissimis nec indoctissimis se scribere dicit. j. ibid. I. 16. inimicus Q. Mucio Sex-voiae, homo doctus & per-urbanus, neminem oratorem statuit, qui non sit omnibus liberalibus artibus imbutus, ad Div. XII. 16. libertas ejus in perfringendis hominibus.
- L. LVCILIVS Balbus, Brut. 42. doctus, Ser. Sulpitii praeceptor.
- L. LVCILIVS, ad Div. III. 4. *viderur inter Appii Pulchri comites in Cilicia fuisse*.
- Q. LVCILIVS Balbus, de Nat.

INDEX

- B. I. 7.** Stoicus Græcis par. *Itaque etiam L. II. inducitur e Stocorum disciplina explicans locum de Natura Deorum.*
- Sext. LVCILIVS**, ad Att. V. 20. T. Gavii Cæpionis fil. trib. mil. in exercitu Bibuli.
- LVCILIVS**, ad Div. XII. 13. Classi Dolabellæ præfectus in Asia post Cæsaris mortem. *Scd. quia Appianus L. Figulum hunc præfectum fuisse dicit, corruptum locum viri docti suspicantur. Manutius e Codd. legi volebat: Lucius. Prænomena enim interdum pro nominibus aut cognominibus ponuntur.*
- LVCRETIA**, Lucretii Tricipitini filia. de Leg. II. 4. de Fin. II. 20.
- M. LVCRETIVS**, Verr. I. 7. Senator.
- Q. LVCRETIVS**, Vispillo. Brut. 48. Juris peritus.
- Q. LVCRETIVS**, ad Att. IV. 16. accusat Drusum, ad Att. VII. 24. 25. familiaris Cassii. VIII. 4. Sulmonem fugit.
- T. LVCRETIVS** Carus, ad Q. Fr. II. 11. ejus poemata laudantur.
- CN. LVCVLLVS**, ad Att. XV. 1. familiaris Ciceronis, matrem effert, in funere adest Cicero.
- L. LVCVLLVS**, e *Liciniis plebeis*. Brut. 21. A. Postumii Albi Collega in Consulatu a. V. DCII. Acad. IV. 45. L. Luccilli avus.
- L. LVCVLIVS**, L. F. L. N. de Off. II. 16. Acad. IV. 1. ulciscendi causa accusavit Servilium augurem, qui patrem de pulcrum fecerat, Plut. p. 491. De ejus laudibus & rebus gestis lege in primis Acad. IV. 1. sqq. ibid. Antiochum philosophum quaestor secum habuit & imperator. de Offic. II. 16. magnifica ædilitate cum fratre functus est. Cluent. 49. ex SCto ferendam legem, si qui essent, quorum opera factum esset, ut judicium Junianum corrumpere, non tulit. Sext. 27. L. Manil. 8. Muren. 15. res in Asia gestæ post Consulatum a. V. DCI. XXIX. Brut. 62. a forensi eloquentia alienus. Fin. III. 2. Bibliotheca, quam filio reliquit. Leg. III. 13. quomodo magnificentiam villæ defenderit.
- LVCVLLVS**, filius. Fin. III. 2. Phil. X. 4. ad Att. XIII. 6. *Nescio, an hic est Cn. Lucullus, de quo ante, ita suspicatur Corradus.*
- M. LVCVLLVS**, L. fil. L. N. de Off. II. 16. ulciscendi causa accusavit, & ædilitate magnifica cum fratre functus est. Cluent. 49. Consul cum C. Cassio anno post fratrem. Verr. II. 8. Macedoniæ Proconsul. Pison. 19. e Macedonia rediens de Dardanis triumphat. ad Att. I. 18. uxor ejus a C. Memmio stupratur. Brut. 62. a forensi eloquentia absuit. pr. Dom. 52. Har. resp. 6. &c. pontifex. ad Att. XIII. 6. legatus fratris. A Varrone adoptatus est, unde Lex frumentaria,

HISTORICVS.

- baria, quam cum Cassiorulis, Terentia Cassia dicitur.*
- LUPERCALIA**, Phil. II. 33. III. 5. ad Q. Fr. II. 13. *solemnia in honorem Panis mense Februario.*
- LUPERCI**, Phil. II. 34. VII. 1. Cael. 11. *sunt hi, qui Lupercalia agunt. vid. Phil. II. 1. c.*
- LVPVS**, Nat. D. I. 23. *Cognomen Rutiliorum. b. l. intelligitur P. Rutilius Lupus, qui, Consul fuit a. V. DCLXIII. Versiculus est e Lucilio, qui tum in carminibus suis acriter perstrinxit. v. Horat. S. II. 1. 68.*
- P.** **LVPVS**, ad Div. I. 1. trib. pl. *Marcellino & Philippo Coss. ad Att. VIII. 12. IX. 1. prator C. Marcellus & Lentulus Coss. ad Div. XI. 5. 6. 7. 12. familiaris Cassii & Bruti; videtur legatus D. Bruti ad Martinam fuisse.*
- M.** **LVRCO**, ex Aufidiis, Flacc. 4. ad Att. I. 16. trib. pl. *Pisone & Messala Coss. legem de ambitu fert.*
- LVSCIENVS**, ad Att. VII. 5.
- LVSCINVS**, Agrar. II. 24. *est C. Fabricius Luscinus.*
- C.** **LVSCIVS** Ocrea, Q. Rosc. 14. Senator. Tog. Cand. condemnatur.
- Q.** **LVTATIVS**, de Or. II. 41. Phil. II. 5. &c. v. *Catulus.*
- Q.** **LVTATIVS**, Diodorus, Verr. IV. 17. Lilybetanus, Q. Catuli beneficio civis Rom. a Sulla factus.
- LYCO**, Tusc. III. 32. *philosophus Peripateticus successor Socrati Lampisceni, Astyanactis fil.*
- Troadensis, de quo legendus est Laert. V. 65. seqq.*
- LYCOMEDES**, de Amic. 20. Neoptolemum alit, & a bello Trojano absterret frustra. *Rex Syri. Achillem, Cicero scribere debuit, non, Neoptolemum.*
- LYCVRGVS**, *legislator.* Tusc. V. 3. Homeri tempore vixit. de Div. I. 42. *leges suas auctoritate Apollinis Delphici confirmat, de Off. I. 22. laudantur leges. Acad. IV. Stoici negant esse Lycurgi.*
- LYCVRGVS**, Brut. 9. 34. *orator Atheniensis Aeschani tempore.*
- LYSANDER**, de Off. I. 30. *Lacedaemonius versutissimus & patientissimus. I. 22. Lacedaemoniorum imperium dilatat. II. 23. propter injustitiam urbe pulsus est, de Divin. I. 42. leges Lacedaemoniorum mutare prohibetur ab Apolline Delphico. I. 34. in ejus statu capite Delphis subito corona extitit ex asperis herbis.*
- LYSANIAS**, Flacc. 18. *Te-monites.*
- LYSIADES**, Atheniensis, Phil. V. 5. *Phadri philosophi filius.*
- LYSIAS**, orator Atheniensis. Brut. 16. *Athenis natus & mortuus est. Timaeus Syracusis vindicat. plurimas orationes veras reliquit. de Or. I. 54. Socrati orationem scriptam dedit, qua uteretur ad iudices. Brut. 12. primus professus est, esse artem dicendi. Or. 26. fa-*

INDEX

- tis in orationibus facetus. cf. **MAENIA COLUMNA**, pro de Or. II. 22. Brut. 7.
- LYSIAS**, Fin. V. 5. Stratonis discipulus. *Quia nullus Stratonis discipulus hoc nomine notus est, Viri docti legunt Lyco, de quo supra.*
- LYSIAS**, Phil. VIII. 9. unus de grege M. Ansonii Illviri. *Muretus pro Lyfiade legebat Lyfide. Ea nomina inter se confundi docent viri docti ad Nepot. Epam. 2.*
- LYSIDICVS**, Phil. XI. 6.
- LYSIMACHVS**, Tusc. I. 43. V. 40. Rex Theodoro Cyrenzo philosopho frustra crucem minatur. v. *Theodorus Cyrenas.*
- LYSIPPVS**, Sicyonius, Statuarius. Brut. 86. Doryphorum Polycleti sibi magistrum fuisse dicebat. ad Div. V. 12. Alexandro unice probatur. Or. III. 7. ad Herenn. IV. 6.
- LYSIS**, Tarentinus, de Or. III. 34. de Off. I. 44. Pythagoreus, Epaminondæ præceptor. v. *Nepos in Epam. 2. & ibi Intz.*
- LYSONES**, pater & filius, Lilybætanî, ad Div. XIII. 32.
- LYSO**, Patrensis, ad Div. XIII. 19. hospes Ciceronis.
- M.
- MAEANDRIVS**, pro Flacc. 22. Trallianus.
- C. MAECENAS**, pro Cluent. 56. eques Romanus.
- SP. MAECIVS TAPPA**, ad Div. VII. 1. *iudex & censor fabularum. Ejus mentio ap. Horat. Serm. l. 10. & Ars. Poet. v. 387.*
- MAENIA COLUMNA**, pro Sext. 58. &c. *nomen habet a Menio, qui, cum aedes suas venderet, columnam excepit, ex qua ipse cum suis spectare posset.*
- C. MAENIVS**, seu **MEMMIVS GEMELLVS**, ad Div. XIII. 19. cliens Ciceronis, in exilio sit civis Patrensis, & adoptat Lysonem Patrensem.
- MAEVIVS**, Verr. III. 75. scriba Verris.
- C. MACER**, e *Licinii*. Brut. 67. pro Rab. 2. qualis orator fuerit. *Calvi oratoris pater, C. Rabirii inimicus.* ad Att. I. 4. de repetundis condemnatur, prætor Cicerone. v. *C. Licinius Calvus.* Verbum condemnatur, *quomodo hic intelligendum, discas ex Valer. Max. IX. 12. 7. de Leg. I. 2. historicus Latinus, arguta loquacitate, sed non ex Græco fonte ducta; de quo loco, & ipso in primis Macro v. Poff. H. Lat. I. 10.*
- MACRO**, ad Att. IV. 12.
- MACVLA**, Pompejus, ad Div. VI. 19. Ciceroni diversorium in Falerno suo offert.
- MAGI**, de Div. I. 23. genus sapientum & doctorum in Persis. de Div. I. 41. congregantur in fano commentandi causa, atque inter se colloquendi. Tusc. I. 45. non sepeliuntur, nisi bestis laniati.
- MAGIA**, pro Cluent. 8. filia Dînez, Larinas.
- MAGIVS**, Agrar. II. 34. in Pis. 11. nobilis Campanus bello Punico II.

MA.

HISTORICVS.

- MAGIVS**, de Or. II. 66. præfatus Pisonis in Gallia.
- CN. MAGIVS**, pro Cluent. 8. Larinas.
- CN. MAGIVS**, ad Att. IX. 8. Pompeji præfectus fabrum.
- L. MAGIVS**, Verr. I. 34. Mari-
anus, qui se post ad Mithrida-
tem contulit, & ad Sertorium
missus est. habitavit finito bel-
lo Myndi, prodito Mithrida-
te ab eo. vid. *L. Rabius*.
- P. MAGIVS CHILO** *vel* **CILO**,
ad Div. IV. 12. M. Marcellum,
redituram in patriam interfe-
cit, & se ipsum statim post. ad
Att. XIII. 10. quare eum inter-
fecerit.
- P. MAGIVS**, Brut. 48. Tribu-
nus pl. M. Virgilii collega. *a*
V. DCLXXVII.
- MAGO**, Carthaginiensis, de Or.
I. 58. scripsit *XXV. III. libros*
de re rustica, Punice; qui capta
Carthagine Senatus consulto
in Latinam linguam conversi
sunt, in quo plurimum opera
prestitit D. Silanus. Varro de
R. R. I. 1. Plin. H. N. XV. III.
f. 3. Conversi sunt etiam in
Græcum sermonem a Dione
Cassio Vticensi.
- CN. MALLEOLVS**, Verr. I.
15. quæstor Cn. Dolabellæ in
Asia, ante Verrem, occisus.
quod interpretatur Aconius:
mortuus. Verr. I. 36. filius a
C. Verre tutore expilatur.
- MALLEOLVS**, ad Heren. I. 13.
matrem interficit, & propter
ea culleo insculitur. *Qui fuerit*
non traditur. accidit autem a.
V. 63 primaque ea questio de
parricidio fuit, ut tradit Oro-
- sius V. 16. & Epitome Liv. 4.*
Pigh. ad b. a. Ceterum Malle-
oli sunt & Publicii.
- MALLIVS GLAVCIA**, pro
Sext. Rosc. 7. libertinus, cli-
ens T. Roscii Magni.
- MAMERCVS**, pro Sext. Roscio
31 bello civili Sullano occisus
accusator.
- MAMERCVS**, Brut. 47. qui
Consul cum D. Bruto fuit, *a*
V. DCLXXVI.
- MAMERCVS**, de Off. II. 7. homo
divitissimus, prætermissa ædi-
litate consulatus repulsam tu-
lit.
- Q. MAMERCVS**, Q. F. ad Div.
XIII. 11. eques Rom. decurio
Arpinas. Trib. milit. fuit Ci-
ceronis in Cilicia.
- OCTAV. MAMILIVS**, de N.
D. II. 2. Dictator Tuscula-
nus, qui cum A. Postumio
prælio dimicavit.
- L. MAMILIVS**, Verr. III. 78.
scriba Ciceronis quæstoris.
- MAMVRRA**, ad Att. VII. 7. di-
ves, *præfectus fabrum Caesaris.*
- C. Hostilius MANCINVS**, de
Or. I. 40. auctor fœderis tur-
pis cum Numantinis, deditur
iis, improbato Romæ fœdere,
sed ab iis rejectus. Brut. 27.
Consul cum Lepido. pr. Cæc.
34 retinet civitatem *& Cicero-*
nis opinione, si Numantini non
recipiunt. cf. de Orat. I. c.
- C. MANILIVS**, pro Leg. Manil.
24. auctor legis Maniliæ, pro
Corn. I. auctor legis de liber-
tinorum suffragiis. *de quibus*
vid. Ind. Legg. Laudatur etiam
C. Manilius, M. Aebutii gener.
Flacc. 37. forte idem.

INDEX

- M. MANILIUS**, ad Div. VII. 8. & 22. pro Cæcin. 24. de Or. I. 49. Jctus. Brut. 27. Acad. IV. 33. Consul cum L. Censorino, a P. DCIV. Brut. 28. prudens in dicendo. de Or. III. 33. omnibus civibus consilii sui fecit copiam. Brut. 16. Boher. ad Somn. Scip. init.
- Q. MANILIUS**, pro Cluent. 12. Triumvir Larinas.
- T. MANILIUS**, pro Q. Rosc. 14. Senator.
- C. MANILIUS**, Catil. I. 3. *pro quo Lipsius, Manutius & alii: Mallius sic enim Græci: Dio, Plutarch. Appianus. Ita habent etiam quidam Codd Sallustii. v. Corrium ad Sall. Catil. 24. socius Catilinæ. v. Acidinus.*
- CN. MANILIUS**, pro Mur. 17. pro Planc. homo ignobilis, vincit Q. Catulum in petitione. de Or. II. 23. defenditur a M. Antonio, cum eum, victum a Cimbris cum Capione, Sulpicius accusasset. Ceterum de varietate auctorum in hoc nomine. v. Interpretes ad Vell. II, 12.
- L. MANILIUS Acidinus**, de Or. II. 64. vid. Acidinus.
- L. MANILIUS**, ad Div. XIII. 30. Catinensis, civis Rom. factus.
- M. MANILIUS**, pro Dom. 38. ejus domus evertitur & duobus lucis convellitur. Phil. I, 13. propter ejus scelus gens Manlia nomen e familia sua Marcum nominari voluit.
- Q. MANILIUS**, Act. I. in Verr. 10. Tribun. pl. a V. DCLXXXIV.
- Q. MANILIUS CHILO**, Catilin. III. 6. socius Catilinæ, sollicitat Allobroges. Sallustius appellat M. Annium, sed Ciceronis lectio verior propter cognomen, quod est Manliorum, non Anniorum. P. Manutius. Ceterum in pluribus nominibus discrepat a Cicerone Sallustius. vid. Caparius. Cortius ad Sallust. Cat. 46. 3.
- T. MANLIUS**, ad Div. XIII. 22. ad Att. I. 16. negotiator Thespiis.
- T. MANLIUS**, Verr. II. 49. prætor Sicilia. Agrigentum ex oppidis Siculorum ducit coloniam.
- T. MANLIUS**, Verr. II. 8. civis Romanus.
- C. Claudius MARCELLUS**, pater ejus Caji, qui cum L. Paullo consul fuit. in Qu. Cæcil. 4. Verr. II. 3. prætor Sicilia. ad Div. XV. 8. de Div. II. 35. Ciceronis collega in auguratu.
- C. MARCELLUS**, C. F. ad Div. XV. 8. Brut. 64. ad Div. VIII. 4. & 7. L. Paulli collega in consulatu. De his duobus intellige locum pro Sulla 6.
- C. MARCELLUS Aeserninus**, Verr. IV. 42. M. Marcelli filius.
- C. MARCELLUS**, pro Marcello, frater M. Marcelli exsulis, qui consul fuit cum Cn. Lentulo initio belli civilis, dixerat ab eo, qui cum L. Paullo consul fuit. nam is fuit tantum ejus patruellus. vid. Manus. ad Div. XV. 7.
- C. MARCELLUS**, M. F. pro Sext. 4. Catilinarius. Capua a P. Sextio expellitur.

M. MAR.

HISTORICVS.

M. MARCELLVS, de Offic. I.

18. magnitudine animi excellent. de Divin. II. 36. quinquies consul, imperator & augur optimus; augurium totum ex cacuminibus omittit. Brut. 3. Hannibalem ad Nolam vicit. Verr. I. 4. is, Pœnis victis, restituit Siculis monumenta. unde patronus Siciliæ, idem qui Syracusas etiam cepit, ejus sæpe in Verrinis, mentio fit. v. c. lib. I. 51. 55. in quinto consulatu, Belli Punici Ildi anno XI. a. V. DXLP. in prælio contra Hannibalem perit. in ejus honorem a Siculis celebrata sunt:

MARCELLEA, Verr. II. 21. &c. quæ postea Verres sustulit, & Verrea substituit.

M. MARCELLVS, in Pison. 19. Div. II. 5. de Fat. 14. ter Consul, naufragio perit, in legatione ad Masinissam a. V. DCP.

M. MARCELLVS, Aclernini pater, Brut. 35. qualis in dicendo. filius ejus naturalis P. Lentulus Marcellinus. Font. 7. L. Crassi testimonium in eum nil valuit.

M. MARCELLVS, Catil. I. 8. pater C. Marcelli, Catilinarii. & ipse sodalis Catilinæ, ad quem is vitandæ suspitionis causa migravit. v. Muret. ad b. I.

M. MARCELLVS, pr. Quint. 7. fuit juris magis quam eloquentia studiosus, ut Ascon. ad Div. in Cecil. c. 4. tradit, ideoque Aquilio aliusque jungitur juris peritis. Videtur frater illius

C. Marcelli, qui ibi nominatur.

M. MARCELLVS, de Or. I. 13. ædilis curulis dicitur esse eo ipso tempore, quò sermo ille habetur, adeoque Philippo & Cæsare Coss. M. Druso autem tribuno pl. Dicitur porro amicus Crassi & Scævolæ: Hunc patrem M. Marcelliputo, pro quo est oratio.

M. MARCELLVS, M. F. pro quo est oratio, Consul cum Serv. Sulpicio, ad Div. VIII. 3. ejus Scitum de provinciis Consularibus, cui intercessum est. ad Div. IV. 7. non vult Romæ esse, post bellum civile. Marc. 1. a Cæsare restituitur. ad Div. IV. 12. a Magio Athenis interficitur. v. Magius Chilo. ad Div. VIII. 10. tardus homo & parum efficax. Catil. I. 8. vir fortissimus. Manusius de patre accipit, quod vir dicatur, quasi non possit vir dici, qui XII. annis post Consul fuit.

MARCELLVS Mindius, ad Div. XV. 17. pigmentarius.

MARCIVS (Tullius,) ad Att. XII. 53. videtur cum Cicerone filio Athenis fuisse. ad Att. XII. 17.

M. MARCIVS, ad Div. XIII. 54.

MARCII REGES, ad Herenn. III. 21. qui de Romulo & Remo interpretantur, absurdi sunt. Marciorum familia celebris Romæ fuit, qui Regum cognomen habuere. Pinguntur Marcii; ii quoniam Regum cognomen

INDEX

- men habent, facile Reges in mentem veniunt.*
- MARCII, de Divin. I. 40. 50. fratres, sunt augures & vates.
- L. MARCIUS Philippus, pro Corn. I. consul cum Sext. Julio. a. V. DCLXII. Verr. I. 55. censor cum M. Perperna a. V. DCLXVII.
- L. MARCIUS Censorinus Brut. 15. consul cum M^p Manilio. a. V. DCIV.
- L. MARCIUS, pro Balbo 15. primi pili centurio, qui cum Gaditanis fœdus populi Romani fecit, extinctis in Hispania Cn. & P. Scipionibus, unde Marcianum fœdus. c. 17.
- L. MARCIUS, pro Lig. 11. eques Rom. Q. Ligarii advocatus.
- Q. MARCIUS, Brut. 20. in Pison. 4. L. Metelli collega in consulatu, a. V. DLXXXV. pro Dom. 50. Censor.
- Q. MARCIUS Crispus, in Pis. 23. legatus L. Pisonis in Macedonia. Phil. XI. 12. proconsul Asiæ, jubetur C. Cassio provinciam & exercitum tradere.
- MARIANA QUERCUS, de Leg. I. 1. dicebatur ea, quæ erat in Arpinati, & de qua M. Cicero in Mario, tragœdia, mentionem fecerat.
- MARIO, ad Div. XVI. 1. servus Ciceronis.
- MARIUS CALVENTUS, f. Calventius. ad Q. Fr. III. 1. 4. P. Manutius de Pifone intelligit. alii conjiciunt: Calvenus. Matius. v. in Matius. sed non
- video, quare Marius contra Ciceronem scripserit.*
- MARIVS, de Leg. I. 1. de Div. I. 47. carmen & tragœdia M. Ciceronis.
- MARIVS, pro Sext. Rosc. 32. accusator bello civili Sullano interfectus.
- MARIVS, de Leg. III. 16. vid. Gratidius.
- C. MARIVS, pro Plane. 21. bis ædilitiam repulsam tulit. pro Font. 15. legatus Rutilii bello sociali. Appian. L. I. B. C. 635. Tusc. V. 19. cum collega Catullo Cimbrici victoriam belli communicat. civili bello autem eum interfici jubet. Tusc. II. 15. varices secari soluto sibi vult, unde postea & alii. c. 21. Brut. 45. hostis a senatu judicatur. in Pis. 19. a Minturnensibus servatur. ad Quir. p. Red. 8. ejus exilium & magnitudo animi in exilio conservata. ibid. 3. ab exilio revocatur. de Leg. II. 22. ejus reliquias apud Anienem sitas dissipavit Sulla. &c.
- C. MARIVS, C. F. C. N. ad Att. XII. 49. rogat Ciceronem, ut se defendat, scilicet ab his, qui ei dubiam a Mario originem faciebant fuit enim æquarius nomine Erophilus, qui se C. Marii nepotem esse dicebat; propterea a Cesare ex Italia pulsus, post ejus cædem autem interfectus, quod de senatu interficiendo cogitaret.
- M. MARIVS, Verr. V. 16. homo disertus & nobilis apud Valentinus.
- M. MARIVS, ad quem sunt epistolæ

HISTORICVS.

- stole quatuor primæ libri se-*
primi ad Diversos. Corradus
putat esse M. Marium Gratidi-
um, Q. Fratris in Asia lega-
eum, quod esse falsum vidit
Manutius. Nami Marii & Gra-
tidii sunt diversarum familia-
rum, & ille legatus Quinti
Gratidius fuit, non Marius.
Manutius putat esse M. Mari-
um Gratidianum, propinquum
Ciceronis. sed eum Cæcilina
interfecerat in Sallana victo-
ria ad Caruli sepulchrum, de-
petit. consul. c. 3. hæc epistola
aurem multo post sunt scriptæ.
Videtur mihi esse is, qui ad
Div. L. II. 17. putatur successor
Bibuli an Sallustii? in Syria
fusus. Ex eo autem, quod
prædia sua in Campania ha-
buit, colligo non esse ex Mariis
Arpinatibus, sed ex Sidicinis
aut Valentinis, inter quos no-
biles Marios fuisse constat.
- M. MARIUS GRATIDIANVS,**
 Brut. 45. filius M. Gratidii, in
 Cilicia interfecti, vide supra in
 Gratidius & Gratidianus. de
 Or. I. 39. de Off. III. 16.
- SEX. MARIVS,** ad Div. XII. 15.
 legatus Dolabellæ in Asia.
- T. MARIVS,** ad Div. V. 20.
- MARTIA LEGIO,** Phil. III. 3.
 M. Antonium deserit.
- MARTIALES,** pro Cluent. 15.
 ministri publici Martis, La-
 rini.
- MARVLLVS,** Phil. XIII. 15.
 Tribunus pl. a Cæsare a rep.
 remotus.
- MASO,** ad Div. IX. 21. cogno-
 men familiæ Papiriæ patriciæ.
- MASO,** ad Att. V. 4. *Corradus*
putat esse L. Papirium Pa-
tum.
- C. MASO,** pro Balb. 23. sena-
 tor, accusante T. Coponid
 Tiburtino damnatur.
- L. MASO,** ad Div. IX. 21. ædi-
 litus.
- C. MASO,** de N. D. III. 19. fontis
 delubrum ex Corsica dedica-
 vit.
- MASINISSA,** Verr. IV. 46. rex
 Africæ, ejus religio. de Senect.
 10.
- P. MATINIVS,** ad Att. V. 21.
 negotiator, qui Salaminus pec-
 uniam credidit & propterea
 controversiam habuit. ad Att.
 VI. 1.
- MASTANESOSSES,** Vatin. 5.
 ejus regnum.
- C. MATIVS,** ad Div. VII. 15.
 homo doctissimus & suavissi-
 mus. ad Div. VI. 12. Cæsar-
 ius, Ciceronem diligit. ad
 Att. IX. 11. laudatur, auctor
 pacis. ad Div. XI. 27. de eo
 cognosci potest ex ep. 27. &
 28. lib. XI. *In Epistolis ad Ar-*
ticum sæpe Calvena dicitur,
vid. in Calvena. Hanc etiam
nonnulli significari putant ad
Q. Fr. III. 6. 4.
- MATO,** Or. 48. ad Div. IX. 25.
Pomponiæ gentis cognomen.
- MATRINIVS,** ad Div. II. 15.
 scriba ædilitis M. Cælii.
- C. MATRINIVS,** Verr. III. 24.
 eques Rom. in Sicilia.
- D. MATRINIVS,** pro Cluent.
 45. scriba ædilitius, alius a su-
 periori M. Cælii, ut ratio tem-
 poris facile docet.

L. MA-

INDEX

- L. MATRINIVS**, *Spolestinus*, pro Balb. 21. a C. Mario civitate donatus.
- MATVTA**, Tusc. I. 12. Gracorum Leucothea.
- MAVSOLVS**, Tusc. III. 31. Rex Cariz, ei magnificum sepulcrum uxor ædificat.
- MAXIMVS**, ad Att. XIII. 34. cognomen Egnationum.
- Q. Fabius MAXIMVS**, *Verrucosus, Ovicula, Cunctator*, de Or. II. 67. Brut. 18 quinquies consul, Tarentum recipit. Brut. 14. orator habitus est. pro Mur. 36. epulum populo dat Africano patrui sui nomine. Verr. V. 10. ejus sapientia laudatur. de Off. I. 24. verbis Egnii laudatur. ad Div. IV. 6. filium consularem (*Q. F. Max. qui cum Ti. Graccho consulsuit*) perdidit. Brut. 19.
- Q. Fabius MAXIMVS Servilianus**, de Or. I. 26. in familiam Fabium e Servilia a *Q. Fabio Aemiliano* adoptatus, consul fuit. a. V. DCXI. nobilemque consularum gessit. a. V. DCXXVII.
- Q. Fabius MAXIMVS, Aemiliani fil. L. Paulli nepos**. Brut. 28. pro Font. 12. Allobroges vicit, consul fuit. a. V. DCXXXI. vid. Fabius.
- Q. MAXIMVS Eburnus**, pro Muren. 17. vincit in petitione Scaurum.
- Q. Fabius MAXIMVS**, ad Div. VII. 13. cum consul esset cum C. Trebonio suffectus *Cæsare* ex Hispania redeunti a. V. DCCVII. moritur prid. Kal. Januar. *Idem est, de quo in Vatin. II.*
- Q. MAXIMVS**, pro Balb. II. exul Nuceria vivit. *Inserum est quis.*
- Q. MAXIMVS**, Verr. IV. 20. pro quo in *Gravian.* legitur: quinque maximi fuerant *se. equulei.*
- MECVLONIVS**, pro Flacc. 20. homo de plebe Romana; si *sanæ lectio*. Mælonios & Mælonios invenio in lapidibus *Donianis a Cl. Goriò editis*. sed Mæclonium Proculum *ap. Gruterum*.
- MEDEA Palatina**, Cæc. 8. est Clodia.
- MEDVS**, de Off. I. 31. tragedia Pacuvii.
- MEGABOCCHVS**, ad Att. II. 7. de Pompejo interpretantur, sed *Gronovius* legebat: Megabacchus, quem *Plutarchus* in Pompejo, in *f. spectis conjurationis Casilinariæ* commemorat.
- MEGALENSIA**, ad Div. II. 11. item:
- MEGALESIA**, de Harusp. resp. 11.
- MEGARICI**, de Or. III. 17. Socratici philotophi ab Euclide Megarico orti. Acad. IV. 42. eorum princeps dicitur *Xenophanes; huc de causa, quod Dialecticorum laqueorum, quorum erant studiosissimi, auctorem habebant Xenophanem, Eleatica scholæ conditorem.*
- MEGARISTVS**, ad Qu. Fr. I. 1. 22. queritur de *Q. Cicerone* propretore.
- MEGILLVS**, Lacedæmonius, de

HISTORICVS.

- Leg. 1. 4.** qui inducitur loquens cum Socrate apud Platonem in dialogo de legibus.
- MEGISTVS**, Verr. IV. 26. Eolorinus.
- MELA**, Phil. XIII. 2. amicus Antonii.
- MELAMPVS**, de N. D. III. 21. Atrei filius.
- MELANTHIUS** Rhodius, Acad. IV. 6. discipulus Carneadis, in quo plurimum suauitatis fuit.
- MELETE**, de N. D. III. 21. Musa ex primis quatuor, natis Ioue altero.
- MELISSVS**, Acad. IV. 37. Hoc infinitum & immutabile semper fuisse & fore. *Samius fuit, non philosophia magis quam rebus gestis clarus, Parmenidis discipulus. v. Laert. IX. 24. & ibi Menag.*
- IP. MELIVS**, Catilin. I. 1. a Q. Seryilio Ahala interficitur. cf. pro Dom. 38. Amic. 8. 11. de Senect. 16.
- C. MEMMIUS**, frater L. Memmii, de Or. II. 59. Brut. 36. homo mordax, orator mediocris, accusator acer & acerbus. de Or. II. 70. accusat Bestiam. Font. 7. de repetundis accusatur. Scauri testimonium in eum nihil valet. Catil. IV. 2. a Saturnino interficitur.
- C. MEMMIUS**, L. fil. Brut. 70. perfectus literis, sed Græcis, fastidit Latinas, argutus & dulcis orator, sed parum studii eloquentiæ tribuit. ad Att. I. 18. M. Luculli & Cn. Pompei uxores stuprauit. *Lucullus est*
- Menelaus**, *Pompejus* Agamemnon. Balb. 2. Pompei quaestor bello Sertoriano. ad Q. Fr. I. 2. 3. prætor *Bibulo & Casare Coss. Vrat.* 14. prætor Vatinium adesse iubet, *questionem in eum habiturus e lege Licinia Junia.* ad Att. IV. 16. 18. emunciat passionem, quam ipse & competitor Domitius cum Coss. Appio & Ahenobarbo de Consulatu fecerant. ad Div. XIII. 1. Athenis exulat *de ambitu damnatus.* ad Att. VI. 1. de eo restituendo Curio cogitat. de eo vid. quæ collegit Manut. ad ep. I. L. XIII. ad Div.
- C. MEMMIUS**, ad Q. Fr. III. 3. tribunus pl. subscribit P. Sullæ accusanti A. Gabinium *de repetundis & Postumum de re fiduis.* P. Sullæ privignus fuit. de eadem accusatione v. ep. I. cf. pr. Sull. 19. pr. Rab. Posth. c. 3. *Ex eo, quod erib. pl. fuit, intelligitur, Memmiam familiam plebejam fuisse. sed hunc cum altero illo L. F. confundere videtur Manut. l. c. cum ad or. pr. Rabir. c. 3. accurate distinguat. Ceterum filius C. Memmii, fratris L. Memmii, esse videtur.*
- L. MEMMIUS**, C. frater, Brut. 36. orator mediocris, accusator acer.
- P. MEMMIUS**, Cæcin. 10. testis in Cæcinam.
- MENALIPPA**, de Off. I. 31. Accii tragœdia.
- MENALIPPVS**, Tusc. III. 9. N. Accii

INDEX

- Accii fabula. *sed Benslejus legas*: Melanippus.
- MENALIVS, de N. D. III. 22. pater Vulcani, ejus, a quo Vulcaniz nominantur.
- T. *Amplius* MENANDER, ad Div. XIII. 70. libertus T. Amplii Balbi.
- MENANDER, ad Div. XVI. 13. servus Ciceronis.
- MENANDER, de optim. gener. orat. 2. de Fin. I. 2. poeta Comicus, notissimus.
- MENECLÉS *Alabandenſis*, de Orat. II. 23. Brut. 95. Orat. 69. Orator & rhetor Asiaticus celeberrimus, quem tota Asia imitabatur. Audivere ipsum L. Crassus orator & Cicero puer. Fratrem habuit Hieroclem ejusdem laudis oratorem. argutus & sententiosus fuit.
- MENEDEMVS, Eretrias, Acad. IV. 42. omne bonum in mente ponit, qua verum cernitur. *Phædonis discipulus, Eliacus, de eo vid. Laert. II. 125. ſqq.*
- MENEDEMVS, de Or. I. 18. rhetor.
- MENEDEMVS, Phil. XIII. 15. Græculus civitate donatus.
- MENELAVS, ad Herenn. III. 21. &c. &c. Agamemnonis frater.
- MENELAVS *Marathenus, a Maræbo antiqua Phœnicum urbe.* Brut. 26. rhetor Græcus, cujus opera C. Gracchus in orationibus suis uti putabatur.
- MENELAVS, Verr. III. 85. Entellinus.
- MENIPPVS *Syracenicſis*, Brut. 91. princeps oratorum Asiaticorum, tempore Ciceronis,
- MENIPPVS, Acad. I. 2. is, a quo *Menippeæ Satyræ dicuntur. de quo vid. Gell. XIII. 39. Macrobi. I. 7. 11. &c.* cum imitatur Cicero.
- MENISCVS, Verr. III. 87.
- MENOCRITVS, ad Div. I. 9. Græcus, Lentuli Spintheris libertus.
- MENOECVS, Tusc. I. 48. oraculo edito mortuus est pro patria.
- MENON, Tusc. I. 24. liber Platonis.
- MENOPHILVS, ad Att. IV. 7. servus Attici, quo Cicero ulus est in instruenda bibliotheca.
- MENTOR, Verr. IV. 18. sculptor & exlator, cujus *Thericleæ vasa* laudantur. v. Grav. ad h. l.
- MENVLA *Anagninus*, pro Dom. 30.
- MERCVRIVS, de N. D. III. 22. Mercurii plures.
- L. MESCINIVS, *Rufus* ad Div. XIII. 26. 28. XVI. 4. 9. ad Att. VI. 3. quæstor Ciceronis.
- M. *Valerius* MESSALA, qui *biennio post Ciceronem consul fuit.* Brut. 70. qualis orator, pro Sull. 14. prætor. de Harusp. resp. 6. pontifex, ad Att. I. 13. vehementer severe contra Clodium agit. ad Att. I. 14. valde laudatur. ad Div. VIII. 4. absolutus de ambitu, paullo post condemnatur. de eo intelligendus est locus pro S. Roscio. 51.
- M. MESSALA *Niger*, pro Sull. 6.
- MESSIDIVS, ad Qu. Fr. III. 1. 1. P. MES-

HISTORICVS.

P. MESSIENVS, ad Div. XIII. 51. eques Rom.

C. MESSIVS, ad Att. VIII. 11. familiaris Pompeji. in Senat. post redit. 8. Trib. pl. P. Lentulo Spinthere Cos. legem tulit de Ciceronis salute. ad Att. IV. 1. legem scribit, qua Pompejo classem, exercitum, pecuniam & majus imperium in provinciis dedit, ac ipsi praetores & proconsules habebant. ad Att. IV. 15. legatus Caesaris e legatione revocatus & accusatus, a Cicerone defenditur.

METELLA, ad Att. XI. 23. *Bosio & Corvatio videtur pellex Dolabella & Aesopi.*

METELLINA, ad Att. I. 13. *est oratio Ciceronis contra Q. Metellum Nepotem.*

A. METELLVS, pro Flacc. 40. *Ita Gruterus & Codd. Pall. dedit, cum ante in unig. esset Q. Es manifestum est ex contextu, sermonem esse de Metello Cretico. Ejus autem praenomen Q. est, non A.*

C. Cecilius METELLVS, Q. Macedonici quartus fil. Caprarius. ad Quirit. p. R. 3. in Senat. 15. Censorius. Fuit Censor cum Numidico a. DCLI. pro Q. Metello Numidico exule intercedit. de Or. II. 66. tarditatem ingenti objicit Scipio.

L. METELLVS Calvus, Macedonici frater. Font. 7. ejus testimonium in Q. Pompejum nil valet. *Consul fuit a. V. DCXI.*

L. METELLVS Diadematus, Maced. fil. in Sen. post Red. 15.

ad Quir. 3. pro Numidico intercedit. *Consul fuit cum Q. Scævola Q. F. a. V. DCXXXVI.* Diadematus dictus est a diadema, quo caput obligare solebat, ulceris alicujus regendi causa. Ceterum caveant viro-nes, ne se decipi ab his patiantur, qui hunc Diadematum cum Dalmatico confundunt & pro uno habent, cum Dalmaticus sit Diademati frater patruelis. Scio Plin. VII. 44. inter Macedonici filios commemorare Dalmaticum: sed ibi reponenda est lectio, quam fere omnes libri habens Diadematis pro Dalmaticis. v. Harduin. ad h. l. & Cl. Gesner. Chrest. Plin. p. 217. quorum uterque tamen Dalmaticis retinet, & pro uno utrumque habet. An Censor fuerit, dubitari video. L. Metellus quidam Censor fuit cum Cn. Domitio a. V. DCXXXVIII. ad h. a. Sigonius putat, esse Metelli Calvi filium, qui a. V. DCXXXVI. consul fuit. recte. sed quod negat Dalmaticum Censorem fuisse, ejus causa haec est, quod Dalmaticum a Diademato non discernebat.

L. METELLVS Dalmaticus, L. Calvi filius. Verr. I. 59. de ejus manubiis & Dalmatis, Caestoris aedes extructa. Verr. IV. 57. Metelli porticus. Verr. I. 55. Cluent. 42. Censor cum Cn. Domitio. v. in Diademato. **L. METELLVS**, Pison. 4. Q. Marcii collega in Consulatu a. V. DCLXXXV. Aet. I. in Verr.

INDEX

- Verr. 9. prætor Siciliæ. *a. V. DCLXXXIII*. Testes in Verrem retinet & accusationem impedire conatur, *de quo multa in Verrinis querela, in primis L. II. Est pater Cretici, fratres ejus sunt. Q. & M. Aët.* l. in Verr. 9. 10. Q. Consul *a. V. DCLXXXIV*. M. prætor *eodem anno*.
- L. METELLVS, ad Att. IX. 6. X. 4. tribunus pl. pene interfectus est jussu Cæsaris, quod ei sæpe intercederet.
- M. METELLVS Aët. l. in Verr. 9. 10. prætor. *a. V. DCLXXXIV*. ad Att. II. 1. ejus ludî gladiatorii.
- Q. METELLVS, Brut. 14. Consul cum L. Veturio Philone *a. V. DXLVII*. & Dictator anno sequente.
- Q. METELLVS *Macedonicus*, Muren. 14. de Pseudophilippo triumphat. Brut. 21. quatuor filios Consulares habuit, *nempe* Quintum, *qui cum Flaminio Consul fuit*, L. Diadematum, Marcum *collegam Scauri in Consulari*, & Cajum Caprarium, *qui candidatus Consularis erat cum moretur pater. vid. Plin. VII. 44. & duas filias, non tres. v. Perizon. Hist. Anim. c. 15. pr. Dom. 47. avus P. Servilii Ilaurici, & proavus P. Scipionis. Ejus bona a C. Atinio Labeone trib. pl. confiscantur, sine fraude ejus. Font. 7. in Q. Pompejum frustra testimonium dicit. cf. de Amic. 21. de Offic. L. 25. inter eum & Africanum minorem inimicitia sine acerbitate. Ejus etiam fit mentio Brut. 56. de Or. I. 48.*
- Q. METELLVS, *Balearicus, Maced. F.* Brut. 74. cum T. Flaminio Consul *a. V. DCXXX* Div. I. 3. ejus filia Cæcilia.
- Q. METELLVS, *L. Calvi fil. Numidicus, a victorin de Jugurtha reportati.* Brut. 35. de republ. dicebat satis bene, Consul cum M. Silano. *a. V. DCXLV*. Sext. 47. L. Saturninum a Censu prohibet. Cluent. 35. Dom. 31. lege Saturni ejicitur, *quod in ejus legem jurare nollet.* ad Quir. p. Red. 3. in Senat. 15. &c. revocatur deprecante filio & tota familia, & *quidem* Planc. 28. lege Q. Calidii. ad Div. I. 9. post exilium fracto animo fuisse dicitur. Balb. 5. de repetundis accusatus, quantum fidei habuerit, ad Att. I. 16. ejus tabulas judices nolunt inspicere. Verr. IV. 66. noluit laudatione sua juvare sororis virum, L. Lucillum. Arch. 3. de Or. III. 18. &c.
- Q. METELLVS, *Q. Numidici filius, Pius.* de Or. II. 40. ad Quir. p. R. 3. in Sen. p. R. 15. patris exilium pie luit, & pro eo populum deprecatus est; *unde & Pii nomen tulit.* Balb. 2. 17. contra Sertorium bellum gerit. Sull. 25. in profectione in Hispaniam a C. Cethego

HISTORICVS.

- inigo vulneratur. Planc. 28. gratus animus in Q. Calpidiam.
- Q. METELLVS Scipio, de Har. Resp. 6. Pontifex. De eo cape ad Div. XII. 3. *est Metelli Pii filius adoptivus.*
- Q. METELLVS Nepos. pr. Rab. Perd. 7. ad Att. II. 6. legem Cæciliam Didiam fert. Consul cum T. Didio a. V. DCLV. ad Quir. p. R. 3. in Sen. p. R. 15.
- Q. METELLVS Creticus, Calvi abnepos. Acl. I. in Verr. 9. Consul cum Hortensio. a. V. DCLXXIV. Flacc. 13. Cretam vincit, ad Att. I. 19. legatus mittitur ad Galliæ civitates, ne se cum Helvetiis jungant.
- Q. METELLVS Celer, Nepotis fr. Catil. I. 8. II. 3. Sull. 23. prætor Cicerone Consule, delectum habet contra Catilinam. Pis. 4. Consul designatus cum L. Afranio privatus auctoritate sua ludos Compitalitios fieri prohibet, & obtrinet, ad Att. I. 17. Consul designatus resistit publicanis Asiaticam locationem induci postulantibus. ad Div. V. 1. cum Cicerone expostulat de fratre Nepote tribuno ab ipso in Senatu oppugnato. Galliam provinciam obtinet *ex prætura.* Cael. 14. Clodiam uxorem habet. c. 24. ejus mors, venenum accepisse indicat, laudatur. Brut. 70. qualis orator.
- Q. METELLVS Nepos, Celeris fr. ad Div. V. 1. 2. trib. pl. Silano & Murena Coss. in Senatu oppugnatur a Cicerone.
- Brut. 78. qualis in dicendo fuerit. fuit Consul cum Lentulo Spinther. in Sen. p. R. 7. inimicitias cum Cicerone depomit, neque intercedit Lentulo.
- METO, ad Att. XII. 3. & 51. fuit debitor Ciceronis, quod ex altero loco ep. 51. satis clare apparet, sed quia istud tardum nomen erat, ludix in nomine, & diem solutionis annum Metonis appellat, dicebatur enim annus Metonis proverbio pro longo tempore. proprie autem annus Metonis est cycclus duodeviginti annorum, qui Metonem astronomum auctorem habebat.
- METRA, ad Div. XV. 4. homo apud Ariobarzanem gratiofus.
- METRILIVS PHILEMO, ad Div. VII. 18. libertinus videtur, pro quo Manutius conjiciebat: M. Aemilius, cujus mentio est apud Aconium in Milonianam.
- METRODORVS Scepsius, de Or. I. 11. Carneadis auditor. de Orat. II. 88. Tusc. Qu. I. 24. divina fuit memoria.
- METRODORVS Chius. Acad. IV. 23. initium libri de natura. Democriti discipulus & Hippocratis magister.
- METRODORVS, Epicureus, Atheniensis. de Fin. II. 3. sapientem se ab Epicuro appellari patitur. Tusc. II. 3. ejus libri non leguntur, nisi ab Epicureis. quare Lampiscus dicitur, cum Atheniensis esset.

INDEX

- v. *Ionsum* I. 2. 6. *Menag. ad Laert. X. 22.*
- METRODORVS, ad Div. XVI. 20.
- METVSCILIVS, ad Att. VIII. 12. Pompejanus.
- MIDAS, Tusc. I. 4. pro Sileni capti missicne quid muneris acceperit. de Div. I. 36. II. 31. puero formicæ tritici grana in os congerunt.
- MILO, Crotoniates de Sen. 9. 10. Fat. 13. ejus vires.
- T. Annij MILO, p. Mil. 15. posttribunatum, *quem gessit Lentulo Spinthere & Merello Coss.* reum facit P. Clodius de. vi. ad Div. I. 5. a Cn. Pompejo defenditur. ad Att. IV. 3. ejus cum Clodio contentiones. Off. II. 17. ei honori fuit, gladiatoribus emtis reip. causa Clodii furores comprimere. ad Div. II. 6. consulatum petit. *Hoc ipso tempore Clodium interfecit. de quo vid. argum. or. pr. Milone.*
- MILTIADES, Fin. II. 4. Tusc. IV. 19. ejus tropæa. Sext. 64. ejus calamitas.
- MINDIVS MARCELLVS, ad Div. XV. 17.
- M. MINDIVS, ad Div. V. 20. XIII. 26. frater Mescinij Rufi. negotiator.
- MINERVA, de Nat. D. III. 23. plures Minervæ. ibid. Coria, Arcadibus culta, quadrigarum inventrix. ibid. III. 24. etymologia.
- MINOS, Tusc. I. 5. 41. II. 14. Off. I. 28.
- MINOTAVRVS, ad Div. XII. 25. i. e. *Calvisius & Taurus, qui hoc nomine perfringuntur.*
- MINVCIA gens, Verr. I. 45.
- MINVCIA porticus, Phil. II. 34.
- MINVCIVS, Verr. I. 45.
- MINVCIVS Magius, ad Att. IX. 13. a Pompejo de pace mittitur ad Cæsarem.
- Cn. MINVCIVS, ad Div. XII. 25. in Africa aut apud Q. Cornificium aliquid muneris tenuit, aut proprium imperium habuit.
- L. MINVCIVS, Basilus. Off. III. 18. *Quicum Cæsare in Gallia fuit. v. de B. G. VI. 29. vid. etiam: Basilus.*
- Q. MINVCIVS, Brut. 18. Consul, a. P. DLPV.
- Q. MINVCIVS, Rufus. Verr. IV. 31. II. 28. eques Rom. in Sicilia negotiator.
- MITHRIDATES, Flacc. 17. Phryx. testis in Flaccum.
- MITHRIDATES, rex Ponti, Acad. IV. 1. post Alexandrum maximus, quid de L. Lucullo judicavit. Verr. II. 65. ejus statum etiam, cum bellum contra ipsum gerunt, Rhodii non deiciunt. *de eo multa pr. L. Manilia &c. de familia Mithridatis v. Reines. Epist. ad Hofm. & Rupe. ep. 21. p. 65.*
- MNASISTRATVS, Verr. III. 46. Leontinus.
- MNEMOSYNE, Nat. D. III. 21. mater novem Musarum.
- MNESARCHVS, *Securus.* de Or. I. 11. 17. Panætii auditor, neminem oratorem putabat, nisi

HISTORICVS.

nisi sapientem. cf. de Fin. I. 2.
Acad. IV. 22.
M. MODIVS, Verr. II. 48. e-
ques Rom.
MOERAGENES, ad Att. V. 15.
VI. 1. Asianus, quo cum At-
tico controversia fuit, de seruo.
MOLO, Rhodius, Br. 90. Att.
II. 1. &c. est Apollonius Molo,
de quo supra.
MONETA, de Nat. III. 18.
Dea, Juno de Div. I. 45.
quare Juno sic appelletur. ad
Att. VIII. 7.
MOPSVS, de Nat. D. II. 3. de
Div. I. 40. Argivorum augur.
MOTHO, ad Div. XVI. 18.
Manusius malebat: Matho f.
M. Otho.
MVCIA, Verr. II. 21. *festus*
dies in Asia institutus in hono-
rem Q. Mucii, qui Asiam
aquilino imperio rexerat.
MVCIA, ad Div. V. 2. ad Att.
VI. 12. Cn. Pompeji uxor, qui
cum ea divortium fecit. Nepo-
tis & Celeris Metellorum foror.
quare ita dicatur disputat Ma-
nus. ad ep. 1. ad Div. L. V.
MVCLAE, Brut. 58. Læliæ C.
F. filiae, C. Lælii neptes.
P. MVCIVS *Scævola*, P. F. Q.
N. P. PRON, ad Herenn. I. 13.
de Or. II. 7. 12. de Fin. II. 16.
Trib. pl. Consule Cæpione
fuit, ut de Tubulo queratur.
ad Att. XII. 5. quibus Coss. tri-
bunus fuerit. prætor fuit P.
Furio & Sext. Atilio Coss. p.
Dom. 53. Pontifex M. Brut. 28.
acutus & copiosus orator.
Verr. IV. 49. L. Calpurnii
Collega in Consulatu a. 7.

DCXX. pr. Dom. 34. *seignior*
in republ. gerenda putatur.
Nasica factum SCto probat. cf.
pr. Planc. 36. de Or. I. 49. 50. o-
ptime pila & duodecim scriptis
lufit. Laudatur præterea de
Off. II. 13. ad Att. XII. 4. de Nat.
D. III. 2. pro Dom. 53. Topic.
4. 8. ad Div. VII. 10. 21. &c.
Hic est is, qui, ut Pomponi-
us ait, primus jus Civile fun-
davit, qui primus hanc scien-
tiam in familiam Muciam in-
tulit. Duos fratres habuit
isem & Cn. P. Crassum Mu-
cianum, de Or. I. 37. Brut. 26.
& Q. augurem. Sed hunc tan-
tum patruelem, quod senen-
dum est legentibus notam Græ-
vii ad de Offic. II. 13. Hujus
P. fil. Q. Asia Proconsulem
Scrus fuit. de eorum juris-
prudencia & opinionibus extat
Balduini libellus de Juris
Prud. Muciana. vide de iis
etiam Pompon. Orig. Jur. §.
39. 41. & ibi Rup.

P. MVCIVS, P. F. Q. N. P.
Pron. Brut. 56. frater P. Crassi,
ejus libri. est P. Crassus Mucia-
nus, de quo supra, frater P.
Mucii naturalis, vid. Brut. 26.

Q. MVCIVS, Sext. 21. solus
in Castra Porfene venit, eum-
que interficere conatur.

Q. MVCIVS, Q. F. Q. N. P.
Pron. Brut. 26. augur. de re-
pet. contra T. Albucium dixit.
de Amicit. 1. gener Lælii. ad
eum senem deducitur Cicero
puer, qui nunquam ab ejus
lato-

INDEX

- latere discessit. *Consul fuit a. V. DCXXXVI.* Balb. 19. de jure prædatorio non respondet. Phil. VIII. 10. bello Marfico valde senex & infirmus, tamen quotidie simulatque luceret conveniri poterat, & primus in curia erat.
- Q. MVCIVS, P. F. P. N. & C. Offic. I. 32. in jure civili excellentissimus, cum L. Crasso ædilitate functus est, & reliquis magistratibus præter tribunatum & Censuram. in Verr. II. 10. Africam justissime rexit. sed, ad Att. V. 17. solos quinque menses. v. *Mucia*. ad Div. I. 9. Planc. 13. publicanos inimicos habet, quod eos in provincia coercuerat. in Cæcil. 17. pro prætore justissimo nomen ejus dicitur. de Amic. I. Pontifex M. de Or. I. 3. juris peritorum eloquentissimus & eloquentium juris peritissimus. cf. Brut. 39. de Offic. III. 11. 15. in Consulatu cum Crasso, a. V. DCLVIII. Legem Muciam Liciniam tulit. v. *Ind. Legg.* Brut. 89. Ciceronis in Jure Civ. præceptor. S. Rosk. 12. in funere Marii a C. Fimbria vulneratur. de Nat. D. III. 32. ante simulacrum Vestæ trucidatur.
- Q. MVCIVS, Q. F. Q. N. de hoc cape ad Div. III. 5. ad Att. IV. 16. tribunus pl. *Abonobarho* & *Appio pulchro* Coss. optimatum partium defensor. cf. ad Q. Fr. III. 2. 3. II. ult. v. *Pigbini* ad an. DCXCIX. *Ex his facile Muciorum flamma confici poterit, quod digressit recte, cum a multis, v. c. Pigbio, male digestum esset. Doct. Rupertus ad Pompon. de O. J. III. 7. Hic est etiam ad Div. IV. 9. si sana lectio.*
- Q. MVCIVS, Mancius de Offic. I. 30. in sermonibus effecit, ut unus de multis videretur.
- MVLCIBER, Tusc. II. 4.
- L. MVMMIVS Achaicus, Consul, a. V. DCVII. Verr. I. 20. Corinthum delevit, & multas Achaie & Bæotie urbes destruxit. ad Att. XIII. 6. 30. 32. & 33. qui ejus decem legati fuerint. Brut. 22. Censor cum Africano minori a. V. DCXI. Brut. 25. orationes reliquit. de Off. II. 22. abstinentissimus.
- L. MVMMIVS Quadratus, pro Sext. 11. *Tribunus plebis cum P. Clodio*, de salute Ciceronis ad Senatum refert, *Manuzius ad Sext. II. Ninnius legendum censeat, & ita habet Dio, ita appellatur etiam alii Ciceronis locis, vid. in L. Ninnius, sed MVMMIVS defendit Pigbini ad annum DXCV. pro Dom. 48. P. Clodii bona consecrat Cereri.*
- M. MVMMIVS, Verr. III. 53. prætor Cn. Pompejo & M. Crasso Coss.
- P. MVMMIVS, de Orat. II. 67. cuius temporis homo.
- SP. MVMMIVS, Frater Achaici. Brut. 25. orationes reliquit, Stoicam Philosophiam tenuit. ad Att. XIII. 6. legatus fratris Achaici.
- T. MVNATIVS, ad Div. X.

HISTORICVS.

12. est Plancus Bursæ. Catil. II.
 2. Iocius Catilinæ.
 L. MVRCVS, ad Div. XII. 11. ad Att. XII. 2. Imperator & proconsul in Asia.
 C. MVRENA, L. F. & Licinius, frater ejus, pro quo est oratio, pro Mur. 41.
 L. MVRENA, Pater. Verr. I. 35. naves civitatibus Asiæ imperat. pro L. Manil. 3. de Mithridate triumphat, a Sulla revocatur. Brut. 90. bello civili Sullano perit.
 L. MVRENA, L. F. pro Mur. 9. legatus L. Luculli. pro Muren. 1. Consul cum D. Silano, creatus, ambitus accusatus, a Servio-Sulpicio & Catone, defenditur a Cicerone.
 P. MVRENA, Brut. 67. mediocri ingenio, sed magno studio, litterarum studiosus.
 MVRENA VARRO, ad Div. XIII. 22.
 MVSAE, de N. D. III. 21. tria genera Musarum.
 MVSCA, ad Att. XII. 40.
 MVSTELA, Numifidus Anagninus, de sicariis M. Anthonii reum viri. Phil. II. 4 Phil. 41. Phil. V. 6. Phil. XIII. 2. ad Att. XII. 5. & 44.
 C. MVSTIVS, Verr. I. 51. eques Romanus.
 MYRMECIDES, Acad. IV. 38. vid. Aelian. V. H. 1. 17.
 MYRON, ad Herenn. IV. 6. de Or. III. 7. statuarius præstans. Verr. IV. 60. ejus bucula. 43. Apollo, 3. Hercules &c.
 MYRTILVS, de Nat. D. III. 38. ejus mors vindicatur. *Op-
 nomai auriga a Pelope inter-
 fectus v. Hygin. fab. 34.*
 MYRTILVS, ad Att. XV. 13. XVI. 11. servi nomen.
 N.
 NAEVIVS Turpio, Verr. II. 8. quadruplator, civis Rom. de conventu Mamertino.
 SER. NAEVIVS, Brut. 60.
 SEXT. NAEVIVS, pro Quint. 1. &c. præco, cui cum P. Quintio controversia, gratiolus apud Sullanos, ad quos a Mari-
 nis defecerat.
 NAEVIVS, de Orat. II. 63. poëta comicus, quem saepe citat Cicero. Brut. 15. de tempore mortis ambigitur.
 NANNEJVS, ad Att. I. 16. proscriptus a Sulla.
 NANNII, Pet. Conf. 2. *Manus
 ad ep. 16. L. I. ad Att. legis:*
 Nanneji.
 C. NASENNIVS, municipæ Sueffanus, ad Brut. 8.
 NASICA, vide in Scipio.
 L. NASIDIVS, ad Att. XI. 17. Pompejanus.
 CN. OTACILIUS NASO, ad Div. XIII. 32. eques Romanus.
 P. NASO, Phil. III. 10. provin-
 ciam a M. Antonio assignatam recusavit. ad Att. XII. 17.
 Q. NASO. pro Cluent. 53. prætor, qui causæ Cluentii præfuit, pro Flacc. 21. prætor Asiæ.
 NATTA, & Pinarius, de Div. I. 12. it. II. 20. ejus simulacrum ex ære.
 L. NATTA, pro Mur. 35. lau-
 datur. Idem postea Pontifex,
 quo præcunte domum Cice-
 ronis

INDEX

- ronis consecravit Clodius. pro Dom. de eo intellige ad Att. IV. 8.
- NAVIVS, *Asius*. v. Attius.
- NAVCRAATES, de Orat. II. 23. it. III. 44. Ilocratis discipulus, historicus.
- NAVSIPHANES, *Tejus*, Democriteus, de N. D. I. 26. Epicuri magister, ab eo contemnitur. *Pyrrhonis audisorem vocat* Sext. Empir. adv. Math. init. Laërtius Democriti proœm. Sect. 15. v. Fabric. ad Sextum I. c. cf. Menag. ad Laërt. X. 8.
- NEOCLES, de N. D. I. 26. Pamphili Platonici pater.
- NEOPTOLEMVS, *cognomen Pyrrhi*. *Achillis filii*. de Or. II. 37. Tusc. II. 1. philosophari ait sibi necesse esse, sed paucis.
- NEPTVNVS, de Off. I. 10. Thesei precibus commotus Hippolyto equos immisit. de N. D. I. 23. Neptuni filius dicitur de homine inhumani, *sevo, latrone. vide Davies. ad b. l.*
- C. NERO, Verr. I. 19. prætor Aliz.
- TIB. Claudius NERO, *Livia ante Augustum maritus*. ad Div. XIII. 64. ad Att. VI. 6. petit Ciceronis filiam.
- NERONIANVM, de Orat. II. 61. dictum Neronis ejusdam.
- NERVA, ad Div. X. 18. vid. *Levius Cispinus*.
- NESTORIVS, ad Div. VI. 11. *pro quo Grav. Vestorius; familiaris Ciceronis*.
- NICANDER, *Colophonius*, de Or. I. 16. de rebus rusticis scripsit. *Respicit ad γεωργικὰ, quæ ab Eustathio ad Homer. & Schol. Aristoph. laudantur. v. Fabric. B. G. III. 26.*
- NICANOR, ad Att. V. 3. servus Attici.
- NICASIVS, Verr. IV. 51. Eminentis Senator.
- NICE, Verr. V. 30. uxor Cleomenis Syracusani, Verris metrix.
- NICETAS, *Syracusinus*, Acad. IV. 39. omnia itare dicit, solam terram circa axem moveri. *Pythagoreus, quem alii Hiectam vocant.*
- NICIAS, ad Div. IX. 10. 11. VII. 23. ad Att. VII. 3. it. XII. 26. Grammaticus, quem Cicero in Cilicia secum habuit, ad Att. XIII. 28. a Dolabella arcessitur, ad eum, auctore Cicerone, proficiscitur.
- NICO, ad Div. VII. 20. medicus, *περί πολυφάρμακα* scripsit.
- NICO, Verr. V. 30. nobilissimus pirata, a P. Servilio capteus.
- NICOCLES, *Tyrannus*. de Off. II. 23. ab Arato Sicyonio oppressus est.
- NICOCREON, Tusc. II. 21. Rex Cypri. v. *Anaxarchus*.
- NICOMACHVS, de Fin. V. 5. Aristotelis filius.
- NICOMACHVS, Brut. 18. pictor. *de eo v. Plin. H. N. XXXV. 10. & Junium in Catal. Artific.*

NICO-

HISTORICVS.

NICOMEDES, *Tamniæ*, Flacc.

18.

NICOMEDES, Verr. I. 24.

Rex Bithyniæ.

NICOSTRATVS, pro Cluent.

62. iervus Oppianici.

P. NIGIDIVS *Figulus*, pro Sul-

la 14. petit præturam Cicero-

næ Col. ad Qu. Fr. I. 2. 5. præ-

tor, ad Att. II. 2. iudices adesse

cogit. ad Att. VII. 24. 2 Do-

mitio Corfinio Capuam mitti-

tur. ad Div. IV. 13. exuli spem

facit redeundi Romam. *de eo*

v. Rutgers. Var. E. III. 16.

NILVS, ad Att. XI. 11. 23. *fer-*

vi aut liberti nomen, nisi vox

corrupta est.

NIOBE, Tusc. III. 26.

L. NINNIVS *Quadratus*, ad

Att. X. 16. pro Sext. 31. post

redit. in sen. 2. Kalend. Ju-

niæ de Cicerone revocando re-

tulit nullo dissentiente, illo

ipso anno, quo expulsus est.

alii legunt: Mummius. v. L.

Mummius Quadratus.

NIPTRA, Tusc. II. 23. fabula

Pacuvii & Sophoclis.

NISVS, de N. D. III. 23. pater

Bacchi cujusdam ex Thyone.

Q. NOBILIOR, M. F. Brut. 20.

literarum studiosus, Ennium

civitate donavit, cum Trium-

vir coloniam deduxisset, *v. Q.*

Fulvius Nob.

NODINVS, de N. D. III. 20.

Deus Romanorum; proprie

fluvius prope Romam.

Q. CONSIDIVS NONIANVS,

ad Div. XVI. 12. *egente Nonia*

in Confidiam adoptatus. ei

decernit Senatus Galliam cite-

riorem, Cæsari adimendam.

M. NONIVS, *Suffenas*. ad Att.

VI. 1. Crete & Cyrenarum

proprator.

C. NORBANVS, de Orat. II.

21. 25. 47. & 48. qui Tribu-

nus plebis Q. Servilium Cæpio-

nem a Cimbris victum omni-

bus modis vexavit, ideoque

accusatus est a P. Sulpicio Ru-

fo Tribuno pl.; defensus a M.

Antonio Oratore, cujus quæ-

stor fuerat, de Off. II. 14. sedi-

tiosus & inutilis civis.

C. NORBANVS, Verr. III. 49.

prætor Siculo Verr. V. 4.

Siciliam otiosam habuit.

L. NOSTIVS ZOILVS, ad

Div. XIII. 45. libertus L. No-

stii.

NOVIA, pro Cluent. 9. uxor

Oppianici.

NVCVLA, de Or. II. 62.

NVCVLA, Phil. VI. 5. VIII. 9.

XI. 6. XII. 8. de Septemviris

Antonii.

NVMA POMPILIVS, de Leg.

II. 22. humatus est; ubi?

Tusc. IV. 1. Pythagoreus ma-

le existimatur. de Or. II. 37. ante

Pythagoram vixit. de Or. III.

51. doctissimus, pr. Sull. 7. rex

peregrinus.

NVMERIVS, Verr. III. 23.

Centuripinus.

NVMERIVS, *Aurinus*, pro Clu-

ent. 8. Larinas.

NVMERIVS, *Cluentius*, pro

Cluent. 60. eques Rom.

NVMERIVS, *Fabius Pictor*, de

Divin. I. 21. ejus Græci anna-

les.

NVMERIVS, *Furius*, de Orat.

III. 21.

INDEX

- III. 21.** eques Romanus, cantandi artis peritus.
NVMERIVS, *Numeſius*, ad Att. II. 20. 22. & 24. amicus Attici.
NVMERIVS, *Quintius*, pro Sext. 38. Tribun. pleb. in Clodianis partibus, Lentulo Spinthere Col. conf. cap. 43.
NVMERIVS, *Suffucius*, de Div. II. 41. honestus homo & nobilis, ejus somnium.
TI. NVMICIVS, Off. III. 30. trib. pl.
NVMINIVS, Verr. IV. 51. Ehenſis Senator.
NVMISIVS, *Tiro*, Phil. II. 4. XII. 6.
NVMISIVS, *Muſtela* v. in *Muſtela*.
NVMMIIVS, de Or. II. 63. diſſor.
NVMIVS, pro Font. 5. de cohorſe M. Fonteji, aut portitor.
NVMITOR, ad Herenn. IV. 34.
NVMITORIA, *Fregellana*, Phil. III. 6. uxor patris M. Antonii.
C. NVMITORIVS, Verr. V. 63. eques Roman. in agro Tauroromitano.
Q. NVMITORIVS, Pullus, de Inv. II. 34. Fregellanorum princeps conjurationem contra Romanos prodidit, cum ad cauſam apud L. Opimium prætorẽ dicendam evocatus eſſet. v. *Opimius*.
NYMPHAE, pro Milon. 27. earum ædes, in qua erant tabule cenſoriae.
NYMPHO, Verr. III. 22. Centuripinus.
NYMPHO COLOPHONIVS, ad Q. Fr. I. 2. 2. de Q. Cicero ne queritur.
NYMPHODORVS, Verr. IV. 22. Agrigentinus.
NYMPHODORVS, Verr. III. 23. Centuripinus.
NYSA, de N. D. III. 23. a Baccho interficitur.
NYSIVS, pro Flacc. 25. cognomen Bacchi, ſed *Graviana habet*: Dionyſus.

O.

SERV. OCELLA, ad Div. II. 15. VIII. 7. ad Att. X. 13. & 16.
OCTAVIANVS, ad Div. X. 39. ad Att. XV. 12. XVI. 8. 11. 14. eſt C. Octavii Macedonice prætoris fil. naturalis, poſt Octavianus appellatus, cum eum C. Caſar adoptaſſet. Dieſur etiam inſerendum Octavius, nō ad Div. XVI. 24. v. C. Caſar Octavius.
CN. OCTAVIVS, de Off. I. 39. quoniam præclaram ædificarat in Palatio domum, honorem conſecutus eſt. ibidem: Primus ex ea familia Conſul. Phil. IX. 3. in legatione ad nepotem Antiochi regis, a Leptiſte quodam Laodiceæ interficitur. eique propterea ſtatua in roſtris poſita. Conſul fuit a. V. DLXXXIX. cum L. Manlio Torquato. de Fin. I. 7.
CN. OCTAVIVS, M. F. CN. N. Brut. 62. a forenſi eloquentia abſuit. Brut. 60. conſul cum C. Curione.

HISTORICVS.

- Carione. de Fin. II. 28. ejus dolores.
- CN. OCTAVIUS**, *Cn. F. Nepos*
CN. ejus, qui cum Torquato
Conf. fuit. Pater Consul fuit
cum T. Annio a. V. DCXXV.
 pro Planc. 21. Aedilitiam repulſam tulit. Brut. 47. in conſulatu a. V. DCLXXII. ſe eloquentem præſtitit. de Hæuſp. reſp. 25. cum Cinna collega diſſentit. Catil. III. 10. Cinna collegam ex urbe eiecit. Tuſc. V. 19. caput præciditur jufſu Cinnae collegæ, *Ab hoc Octavianum bellum dicitur* de Div. I. 2. Nat. D. II. 5. &c.
- CN. OCTAVIUS**, ad Qu. Fr. I. 1. 7. Quinto Fratri ad initandum proponitur. quomodo liſtores & accenſos coërcuerit, *cum Macedoniam regeſ, ex prætura. it. ep. 2. 2. vocatur* vicinus. Ciceronis. ad Att. II. 1. Suetonii codices multi in *Auguſto cap. 3. appellant* Cajo, quod prænomen etiam inſcriptio exhibet a Pigbio ad annum DCXCIV. allata, in qua dicitur C. F. C. N. C. PRON. pater Auguſti. fuit ex familia Octavia equeſtri, quæ a Cajo, Cneji Conſulis primi fratre, originem repeſebat, de ſecta familia vid. Sueton. l. c.
- CN. OCTAVIUS**, ad Div. VII. 9. & 16. homo obſcurus, familiaris Trebatii.
- L. OCTAVIUS**, *CN. F. CN. N.* Verr. I. 50. Conſul a. V. DCLXXIII. cum C. Aurelio Cotta.
- L. OCTAVIUS**, Balbus, Verr. II. 12. juris peritiſſimus.
- L. OCTAVIUS**, Ligur, *M. fraſer*, Verr. I. 48. trib. pl. cum fratre a. V. DCLXXII.
- L. OCTAVIUS** Naſo, ad Q. Fr. I. 2. 3.
- L. OCTAVIUS** Reatinus. Brut. 68. audax magis, quam paratus in dicendo, adoleſcens mortuus eſt.
- M. OCTAVIUS**, *CN. F. Brut.* 25. Tribun. pl. cum Tib. Graccho; eique adverſatur. de N. D. I. 38. ei abrogatur tribunatus a Graccho. Br. 62. legem frumentariam Semproniam abrogaviſ, a forenſi eloquentia abſuit. de Off. II. 21. largitio ejus modica & reip. tolerabilis & plebi neceſſaria fuit.
- M. OCTAVIUS**, Ligur, Verr. I. 48. trib. pl. a. V. DCLXXII. *frater L. Octavii Liguriſ.*
- M. OCTAVIUS**, *CN. F. M. N.* ad Div. III. 4. Appii Pulchri legatus aut præfectus. ad Div. VIII. 2. petit ædilitatem cum Cælio, minime gratioſus fuit. ad Att. V. 21. ædilis curulia, *M. Marcello & Servio Coſſ.*
- M. OCTAVIUS**, Phil. XI. 2. Marſus quidam, quo Dolabella legato uſus eſt in Syria vexanda.
- P. OCTAVIUS** Balbus, Cluent. 38. Senator juris peritiſſimus.
- OCTAVIUS** Mamilius, ad Att. IX. 10. a Tarquinio expulſo contra Romanum excitatur.
- OEDIPVS**, de Fat. 13. &c. *Laſti filius.*
- OENEUS**, Tuſc. Qu. II. 8. *Deianuræ pater.*

OENO.

INDEX

OENOMAUUS, ad Div. IX. 16.

Tusc. III. 12. *fabula Accii.*

OFFILIUS, ad Div. VII. 21. ad

Att. XIII. 37. *Jctus, cujus etiam Ulpianus mentionem facit Digest. LV. 1.*

OFILLIUS, ad Div. XVI. 24.

creditor Ciceronis.

OILEUS, Tusc. III. 29. *Ajacis*

pater.

OLYMPIAS, de Div. I. 23. *pepe-*

rit Alexandrum ea nocte, qua Dianæ Ephesiz templum conflagravit. Magorum de ea re responsum.

ONASUS, Segestanus. Verr.

V. 45.

OPAS, de N. D. III. 22. *pro quo*

Davies: Phthas, Vulcanus Aegyptiorum nomine, Nilotus, custos Aegypti.

OPHIUCHUS, de N. D. II. 42.

fidus.

L. OPIMIUS, de Inv. II. 34. *eo prae-*

tore de conjuratione suspectis Fregellanis causam apud eum dixit princeps eorum Numitorius Pullus, qui cum seditionem prodidisset, ab Opimio Fregellæ oppugnatae, in dedicationem acceptæ & dirutæ sunt. cf. Cicero Agrar. II. extr. Catil. I. 1. ei resp. permittitur in seditione C. Gracchi. Brut. 34. a populo absolutus de eade Gracchi. a Gracchanis iudiciis sublatu est, cum contra studium populi stetisset. cf. Planc. 28. de Or. II. 25. C. Graccho interfecto, cum consulatum, quem a DCXXXIII,

gessit, deposuisset, reus factus

est ad populum a P. Decio tribuno pleb. defendit C. Carbo consul. Brut. 83. ab eo vinum Opimianum dicitur. Sext. 67. sepulcrum ejus in litore Dyrhachii.

Q. OPIMIUS, de Orat. II. 68.

consul a. V. DC.

Q. OPIMIUS, L. F. Q. N. Verr.:

I. 60. senator, accusatus. est apud C. Verrem prætorem, quod in tribunatu intercessisset contra legem Corneliam. Hic Opimius is est, qui trib. fuit L. Octavio & C. Cotta Coss.

OPIMIUS *Vejentina*, ad Att. IV.

16. senator.

SP. OPIUS, *sive, ut Grævius*

vult: P. OPIUS, Phil. III. 10. provinciam sibi ab Antonio datam recusavit.

OPPIA, ad Div. XIII. 28. M. Min-

dii uxor.

OPPIANICUS, pro Cluent. 4.

est Statii Albii cognomen.

OPPII, ad Att. VII. 13. VIII. 7.

X. 4. feneratores.

CN. OPPIVS, ad Quir. post redit.

5. generum Sex. Atilium Seranum tribun. pl. P. Lentuli relationi de Cicerone revocando intercedentem ab intercessionem revocat.

L. OPPIUS, M. F. pro Flacc. 13.

eques Romanus. ad Div. XIII. 43. negotiator Philomeli.

M. OPPIUS, M. F. *Terentina.*

ad Div. VIII. 8.

OPPIUS, ad Div. II. 16. *magi-*

stratus

HISTORICVS.

- Brutus** spem habet. ad Att. V. 1. Cæsaris amicus.
- G. Sergius ORATA**, de Fin. II. 22. de Off. III. 16. eruit a M. Mario Gratidiano ædes.
- P. ORBIUS**, Brut. 48. auditor T. Iuventii in jure civili non inferior magistro. pro Flacc. 31. prætor in Asia.
- ORBONA**, de N. D. III. 25. Dea, cujus templum Romæ fuit.
- C. ORCHINIUS**, pro Cluent. 34. & 53. collega Ciceronis in prætura.
- C. ORGININUS**, de petit. Consul. 5. amicus M. Ciceronis.
- ORESTES**, Tusc. III. 5. furiosus.
- ORESTES**, de Fin. I. 20. &c. amici exemplum.
- CN. ORESTES**, ex *Aurelius*, pro Planc. 21. in petitione tribunatus pleb. repulsam tulit. de Off. II. 17. ei prandia in semitis decumæ nomine magno honori fuere. pro Dom. 13. a Cn. Aufidio adoptatus. unde Cn. Aufidius Orestes dictus est. Consul fuit cum P. Lentulo Sura.
- L. ORESTES**, Brut. 28. Consul cum M. Lepido. De L. & C. *Oreste L. F. v. in Aurelius*.
- ORESTILLA** *Aurelia*, ad Div. VIII. 7. Catilinæ amica.
- M. ORFIUS**, ad Div. VII. 5. nomen hominis Cæsari in Gallia commendati.
- ORION**, de N. D. II. 44. fidus.
- ORITHYIA**, de Leg. I. 1. ab Aquila sublata.
- ORODES**, ad Div. XV. 1. ad Att. V. 18. rex Parthorum.
- OROETES**, de Fin. V. 30. Prætor Darcæ.
- ORPHEUS**, de N. D. I. 38. cum negat fuisse Aristoteles, carmen Orphicum a Pythagoreis Cercopi cuidam tribuitur.
- ORPHEUS**, ad Div. XIV. 4. servus Ciceronis.
- ORPHICA**, de N. D. III. 23. sacra Bacchi.
- OSACES**, ad Att. V. 20. dux Parthorum, magna auctoritate, vulnus accipit a Cassio, ab Antiochea fugatur, quo vulnere paullo post perit.
- CN. OTACILIUS Nafæ**. v. *Nafæ*.
- L. OTHO** & *Roscius*, pro Mur. 19. lex ejus grata equitibus. ad Att. XII. 37. & 38. v. *Lex Roscia*.
- OVIÀ**, ad Att. XII. 21. & 24. C. Lolii uxor.
- OVIUS**, ad Att. XVI. 1. P.
- T. PACAVIUS**, pro Mil. 27. eques Romanus.
- M. PACCIVS**, ad Att. IV. 16. hospes Attici.
- L. Junius PACIAEVVS**, ad Div. VI. 18. Hispanus, civitate donatus, Cæsarianus, vid. Hirt. de Bell. Hispanico. 16.
- PACIDIANVS**, de optimi gen. orat. 6. Tusc. IV. 21. gladiator apud Lucilium.
- M. PACILIVS**, Verr. II. 38. & 40.
- PACILIANA** domus. ad Att. I. 14.
- PACONIVS**, ad Q. Fr. I. 1. 6. homo obliurus, qui de Q. Cicerone

INDEX

- rone proptatore questus erat.
- PACORES, vel PACORVS**, ad Div. XV. 1. ad Att. V. 18. Orodii regis Parthorum filius. ad Div. XV. 3. cum eo nupta regis Armeniorum filia.
- M. PACVVIVS**, ad Herenn. II. 23. *Poeta tragicus, floruit post Ennium, cujus nepos fuit. de Amic. 7. Lolii amicus & hospes.*
- PAEAN**, Verr. IV. 57. nomen Apollinis. de Orat. I. 59. hymni genus in Apollinem. Verr. IV. 57. ejus signum in templo Aesculapii.
- SEXT. PAEDVCEVS**, vide *Peduceus*.
- PAEONIVS**, ad Q. Fr. III. 3. rhetor valde exercitatus & bonus, quo usi sunt Cicero filii.
- PAETVS**, ad Div. IX. 16. *cognomen familia Papiria*. Cluent. 26. & Acliorum.
- PAETVS**, Phil. XIII. 15. Graculus, a Cæsare civitate donatus, *in vulgatis edd. est: Petrus*.
- PALAEEMON**, de N. D. III. 15. filius Leucotheæ.
- PALAMEDES**, ad Herenn. II. 19. Top. 20.
- M. LOLLIVS PALICANVS**, Verr. II. 41. Tribun. pl. *Cn. Lentulo & L. Gellio Coss.* ad Att. I. 1. & 18. Brut. 62. concionibus turbulentis aptissimus.
- PALLA**, pro Cæl. 10. nomen hominis, cui M. Cælius bona eripuisse dicebatur.
- PALLAS**, *antix*, de N. D. III. 23. pater Minervæ cujusdam, a filia interfectus.
- PAMMENES**, Brut. 97. longe eloquentissimus Græciæ, quo M. Brutus usus est. Orat. 29. Demotthenis studiosissimus. *mentio Pammenis quoque fit ad Att. V. 20. VI. 2. nescio, an ejusdem.*
- PAMPFILVS**, Lilybrætanus, Verr. IV. 14.
- PAMPFILVS**, de N. D. I. 26. Platonis auditor, quem Epicurus Sami audivit. & tamen magnifice contemnit.
- PAMPFILVS**, de Orat. III. 21. rhetor Græcus. *Hujus τῆς ἑλληνικάς laudat etiam Aristot. Rhet. II. 23. & Quintil. III. 6.*
- PAMPFILVS**, ad Att. VII. 2. servus Attici.
- PANAETIVS**, *Rhodius, Stoicus*. de Or. I. 11. de Off. I. 26. Scipionis Africani præceptor. & Brut. 30. Rustilii. Brut. 26. C. Fannii. de Or. I. 11. Mnesarchi. de Off. II. 2. laudat Africani abstinentiam. ad Att. IX. 21. apud Scipionem Africanum majorem honoratus est. de Div. I. 3. & 7. item. II. 42. Posidonii doctor, discipulus Antipatri, a Stoicis degeneravit in sententia de Divinatione, ridet enim avium cantum & astrologorum prædicta. de Off. II. 14. ei placet non nunquam verosimile etiam, si minus sit verum, defendere. Tusc. I. 32. animum mortalem statuit. de N. D. II. 46. dubitat, an mundus sit igni interiturus, de Offic.

HISTORICVS.

- Offic. I. 2. III. 2.** de officiis accuratissime disputavit, in quo tamen aliquid reprehenditur. de Offic. I. 43. prætermittit locum de duobus honestis, utrum honestius. de Off. II. 10. cum de opinione populari locutus est, usus est verbis popularibus & usitatis. de Off. II. 5. negat ducem belli aut principem domi magnas res & salutare sine hominum studiis gerere posse. de Off. II. 17. theatra, porticus, nova templa, non probat. de Fin. IV. 9. ad Q. Tiberonem de dolore patiendo scribit. ad Att. XIII. 8. ejus liber de providentia. de Leg. III. 6. de magistratibus.
- PANISCVS**, de N. D. III. 17. de Div. I. 13. Panisci caput extitisse saxo diffisso fingit Carneades.
- C. Vibius PANSA**, C. F. C. N. ad Div. VIII. 8. Trib. pleb. M. Marcello & Serv. Sulpicio Coss. ad Div. XV. 17. in Gallia citeriori M. Bruto succedit. Phil. V. 19. Consul cum Hirio. ad Div. X. 33. exercitus ejus ad Mutinam conciditur, & ipse ex vulneribus moritur. cf. ad Brut. 3. Phil. XI. 9. laudatio ejus.
- PANVRGVVS**, pro Q. Roscio 10. servi nomen.
- PAPIA**, ad Div. XVI. 24. femina e gente Papia plebeja.
- PAPIA**, pro Cluent. 9. uxor Oppianici.
- PAPIRII**, ad Div. IX. 21. olim Papii dicti. ad Div. IX. 21. de *familis Papiis patriciis & plebejis tota epistola, in qua illud notabile, ipsum Papirium Patrum ignorasse, Patricios Papirios fuisse.*
- CN. PAPIRIVS**, Verr. I. 13. est Cn. Carbo, proconsul Galliarum quaestore Verre, it. Agrar. III. 2. vide in *Cn. Carbo*.
- L. PAPIRIVS CRASSVS**, ad Div. IX. 21. dictator a. V. CDXV. & deinde Consul cum Duillio.
- L. PAPIRIVS Cursor**, ad Div. IX. 21. magister equitum a. V. CDXV.
- L. PAPIRIVS Fregellanus**, Brut. 46. Tib. Gracchi P. F. ætate disertissimus Latii. orationem in senatu habitam reliquit pro Fregellanis coloniisque Latinis.
- L. PAPIRIVS Mugillanus**, ad Div. IX. 21. Consul & Censor fuit cum L. Sempronio Atratinio a. V. CCCXII.
- L. PAPIRIVS PAETVS**, ad Att. I. 20. donat Ciceroni libros Serv. Claudii fratris. *Ad eum sunt epistolæ L. X. ex quibus intelligitur, eum Epicureum, & hominem doctum facerumque fuisse.*
- L. PAPIRIVS**, Verr. IV. 21. eques Romanus, negotiator in Sicilia.
- L. PAPIRIVS, Potamo**, Verr. III. 66. scriba Verris. cf. III. 60.
- M. PAPIRIVS**, pro Mil. 7. eques Romanus a P. Clodio in via Appia interficitur, pro Dom.

INDEX

- Dom. 19. frater Sext. Aclii Li-
guri, tribuni plebis.
- Q. PAPIRIVS, pro Dom. 49.
Tribunus pleb. auctor legis
Papiriae.
- C. PAPIVS, de Off. III. 11. male
fecit, qui peregrinos urbe uti
prohibuerit. v. *Ind. LL.*
- PARALVS, Verr. IV. 60. heros,
qui triremem primus struxit.
ejus imaginem Athenienses
magnificiunt.
- PARHEDRVS, ad Div. XVI. 18.
*Parhedri nomen est etiam in
Inscriptione ap. Gruter.
CMLXIX. 7.*
- PARILIA, ad Att. IV. 10. de
Div. II. 47. *Solemnia in bono-
rem Palis, unde & Palilia di-
cuntur. vid. Ovid. Fast. IV.
721. sqq.*
- PARIS, Orat. 49. de Nat. D. III.
38. ad Att. I. 18. Paris voca-
tur Memmius, quia Luculli
& Pompeji uxores stupraue-
rat.
- PARMENIDES, Acad. IV. 23.
negat sciri posse aliquid. ver-
sus ejus non boni sunt. Acad.
IV. 37. ex igni omnia gigni. de
N. D. I. 11. Deum esse conti-
nentem ardore lucis orbem,
qui caelum cingat. Acad. IV. 5.
- PARRHASIVS, pro Flacc. 22.
Trallianus.
- PARRHASIVS, Tusc. I. 2. pi-
ctor nobilissimus. v. *Junius in
Casal. Pictorum & cer. Artif.*
- PASIPHAE, de N. D. III. 18.
Perseidis filia, de Div. I. 43.
ejus sanum in agro Laconico
propter urbem.
- L. Junius PATIETVS, ad Att.
XII. 2. v. *Pacietus.*
- T. PATINA, pro Milon. 17.
Lanuvinus, P. Clodii familiaris.
- PATISCVS, *Ciliæ.* ad Div. II.
11. ejus opera utitur Cicero
Proconsul. IIX. 9. XII. 15. Classi
in Asia praest. pro qua stor cum
Lentulo, Spintheris filio &
Turulio missus a senatu; quod
interfecto Caesare conjuratos
in Capitolium persecutus erat.
v. *Pigbium ad a. DCCIX.*
- PATRO, *Epicureus.* ad Div.
XIII. 1. Ciceroni familiarissi-
mus. Phzæro succedit, ad Att.
V. 11. &c.
- PATROCLVS, Tusc. II. 15.
16. *Davissus vult legi: Patro-
cles, & Codd. MSS.*
- Q. PATVLCIVS, ad Att. XIV.
18. *Fuit Quaestor a. DCCIV.
Hanc sc. intelligi posse purem.*
- L. Aemilius PAVLLVS, Macedo-
nicus, Africani minoris pa-
ter naturalis. Brut. 20. diser-
tus. ad Div. IV. 6. Tusc. III.
28. duos septem diebus filios
amittit. Brut. 19. ejus filium
adoptas Africani majoris f. de
Div. I. 46. II. 39. Consul ite-
rum, omen, quod ei a filia,
Aemilia offertur, cum ei bel-
lum Persicum mandatum esset.
de Off. II. 22. omni Macedo-
num gaza potitus est. Verr. I.
21. Persen vi ac virtute su-
peravit. Mur. 14. de Persæ tri-
umphus. Tusc. V. 14. quid
Persæ responderit, cum in
triumpho duci nollet.
- L. PAVLLVS, *Maced. P.* de
Orat. II. 87. qui ad Cannas ma-
le

HISTORICVS.

- le rem gessit. de Divin. II. 33. L. PEDVCAEVS, pro Flacc. cecidit in pugna Cannensi cum exercitu Offic. III. 32. Consul cum Varrone a. V. DXXXV. II. *secundum, primum enim fuerat a. DCXXXIII. cum M. Livio.*
- L. PAVLLVS, M. F. Vatin. 10. quaestor Macedoniar, laudatur. pro Mil. 9. Calvino & Messala Coss. prator, competitorum P. Clodium habuit, &c. ad Div. VIII. 4. Consul cum C. Marcello. ad Div. VIII. 10. provinciar nimis cupidus, ad Div. VIII. 11. C. Curionem habiturum comitia impedit, servando de caelo. Phil. XIII. 6. Pompeium Cn. Filium hortatur, ut cum suis copiis ad Mutinam eat. *ejus mentio fit quinque* ad Div. VIII. 8. XI. 19. ad Att. IV. 13.
- PAVLLVS, in Pis. 17. *per ludibrium appellatur L. Piso, Macedoniae proconsul ab Acimilio illo Paulo Macedonico.*
- PAVSANIAS, Lacedaemonius. Top. 20. de Off. I. 22. rebus gestis imperium Lacedaemoniorum propagasse putatur.
- PAVSANIAS, Alabandensis. ad Div. XIII. 64.
- PAVSANIAS, ad Div. VIII. 3. libertus fuisse videtur. ad Div. I. 7. Lentuli Spintheris libertus.
- Q. PEDIVS, ad Att. IX. 14. Caesaris legatus. pro Planc. 7. aedilitatem cum Cn. Plancio petiit.
- C. PEDVCAEVS, ad Div. X. 33. interit in praelio Mutinensi, duce Panse, fuit legatus Panse.
- L. PEDVCAEVS, pro Flacc. 28. eques Romanus.
- S. PEDVCAEVS, ad Att. I. 4. Sexti pater.
- SEXT. PEDVCAEVS, Sext. F. Verr. I. 7. Senator. ad Att. VII. 13. 14. & 17. Sextus, *nude dicitur*. ad Div. VIII. 14. absolvitur. Verr. II. 56. prator censet Siciliam. de Fin. II. 18. prator Siciliar, egregium ejus facinus.
- PELEVS, de Orat. III. 15. pater Achilles.
- PELIAS Rex, ad Herenn. II. 22. Jason.
- PELLAS, de Orat. III. 58. Neptuni filius, Thessaliae rex, a filiabus Medear fraudibus interfectus.
- PELOPIDAE, ad Div. VII. 28. filii Pelopis, *b. L. Caesariani, malicives.*
- PELOPS, Tusc. II. 25. equos a Neptuno obtinet.
- PENELOPA, de N. D. III. 22. uxor Mercurii, Panis mater.
- M. PENNVS, M. F. Brut. 28. intrinatu agitavit C. Gracchum, pater fuit Consul cum Q. Aelio. de Off. III. 11. peregrinos exterminavit eamque ob causam reprehenditur.
- PERICLES, Brut. 11. Xanthippi filius, Anaxagorae discipulus, doctrinam cum eloquentia forensi primus conjunxit. de Orat. II. 22. orationes ejus extiterunt Ciceronis temporibus. de Off. I. 40. collegam Sophoclem in praetura reprehendit. Orat. 4. cur ceteris oratoribus praetiterit. de Off. II. 17. re-

INDEX

17. reprehenditur a Demetrio Phalereo, quod tantam pecuniam in præclara illa propylæa conjecerit. de Off. I. 30. auctoritatem summam consecutus est sine ulla hilaritate.
- PERICLES, Verr. I. 33. Ephesus nobilis, Romam evocatur.
- PERIPATETICI, Tusc. IV. 17. & 19. &c. eorum de affectibus sententia refellitur. de Off. I. 25. laudant iracundiam, Cicerone improbante. de N. D. I. 7. de Fin. III. 2. 12. & 13. re, an verbis a Stoicis discrepent.
- PERSA, de Div. II. 37. v. *Perfes*.
- PERSA, de Div. I. 46. catellus L. Paulli, ex quo omen accipit L. Paullus.
- PERSAEVS, de N. D. I. 15. Zenonis auditor.
- PERSEIS, de N. D. III. 18. filia Persei.
- PERSÈS, Verr. I. 2. rex Macedoniæ, a quo *Persicum bellum* dicitur. Tusc. V. 40. Paullum precatur, ne in triumpho ducat. de N. D. II. 2. ejus victoria nunciatur a Tyn-
daridis.
- PERSEVS, de N. D. II. 43. si-
dus.
- C. PERSIVS, de Orat. II. 6. orator doctissimus, qui tem-
poribus Gracchanis floruit,
vid. Brut. 26. ei tributa est ora-
tio, quæ sub C. Fannii nomi-
ne erat. de Fin. I. 3.
- M. PERPENNA, *sive potius*
PERPERNA, *ut habent P.*
Manutius, Grævius. nam sic
in nummis, vid. Græv. ad pr.
Rosc. Com. 1. de Or. II. 65. ju-
dex in judicio Aculeonis a
Gratidiano accusati. Consul a.
V. DCLXI. Verè I. 55. Cen-
sor, pro Q. Rosc. 1. inter judices
sedet in causa Q. Roscii comædi.
PESCENNIVS, ad Div. XIV. 4.
Ciceroni in exilio bene facit.
- M. PETILIVS, Verr. II. 29.
eques Romanus, negotiator
in conventu Syracusano.
- Q. PETILIVS, pro Mil. 16. ju-
dex in Milonem.
- PETISSIVS, *Urbinas*. Phil.
XII. 8. bonis fisis effusis ad An-
tonium se applicuit. Phil.
XIII. 2.
- M. PETREJVS, pro Sext. 5. C.
Antonii legatus, Catilinam
persequitur. ad Div. XVI. 12.
legatus Pompeji in Hispania.
ad Att. VIII. 2.
- PETRVS, Phil. XIII. 15. *vide*
in Pætus.
- PHAEDRVS, de Or. I. 7. de
Div. I. 3. 7. &c. Platonis Dia-
logus; qui a *Phædro* dicitur,
quem vehementer Plato ama-
vit, Laert. III. 29.
- PHAEDRVS, ad Div. XIII. 1.
Epicureus, moriens obtesta-
tur Patronem, ne ædes Epicuri
alienari sinat. M. Ciceroni pue-
ro, ut philosophus, post, Phi-
lone cognito, ut vir bonus &
suavis probatur. Carus est At-
tico. ad Att. XIII. 37. ejus libri
quidam. *Laudatur etiam de*
Fin. V. 1. de N. D. I. 33. Phil.
V. 5. ejus filius Lyfiades.
- PHAETHON, ad Att. III. 8. ad
Q. Fr. I. 4. nomen servi.
- PHALARGVS, Verr. V. 40.
Centuripinus.

PHA-

HISTORICVS.

- PHALARIS**, Offic. III. 6. tyrannus. Div. I. 23. matris omnium. Verr. IV. 33. Pis. 18. &c. ejus taurus. Offic. II. 7. Agrigentini in eum impetum faciunt.
- PHALEREVS**, de Div. II. 46. v. *Demetrius Phalereus.*
- PHAMEA**, ad Div. VII. 24. libertus, *Tigellii avus*, ad Att. IX. 9. moritur. ad Div. IX. 16. ad Att. XIII. 49.
- PHANIA**, ad Div. III. 1. II. 13. libertus Appii Puleri.
- PHARNACES**, Deiot. 5. contra cum pugnat cum Cæsare Deiotarus. cf. ad Att. XI. 20. 22. ad Div. XV. 15. *de bello hoc Cæsaris cum Pharnace v. Hirtius de Bell. Alex. 34. sqq. Est Mithridatis filius.*
- PHARNACES**, ad Att. XIII. 30. 44. servus librarius.
- PHEMIVS**, ad Att. V. 20. 21. sq. VI. 1. musicus, cornicen. *Ejus etiam mentio apud Ovidium Amor. III. 7. 61.*
- PHERECRATES**, Phtiota, Tusc. I. 10. inducitur in Diczarchi libro de animo.
- PHERECYDES**, Tusc. I. 16. *Syrus, non Syrus, ut est in edd. plerisque.* Div. I. 50. Pythagoræ magister, haulta de puteo aqua terræ motum prædicit. Tusc. I. 16. primus dixit animos esse sempiternos. Vixit regnante Ciceronis gentili Servio Tullio. *Hic est physicus Pherexydes, is, qui primus Theologus est appellatus.*
- PHERECYDES**, de Or. II. 12. Historicus antiquior Herodo-
- to; quem cave cum physico & theologo confundas. *Historicus, Atheniensis fuit, Darii Hyaspidae temporibus. de utriusque ætate, & scriptis accurate disputat Voss. de Hist. Gr. IV. 4. de Physico imprimis Menagius ad Laert. I. 116. sqq.*
- PHIDIAS**, de Or. II. 17. Tusc. I. 15. Or. 71. &c. signum Minervæ fecit, in cuius clypeum inclusit similem speciem sui, quod nomen inscribere non liceret.
- PHIDIPPVS**, Deiot. 6. medicus Deiotari.
- PHIDITIA**, Tusc. V. 34. convivæ Lacedæmoniorum, *de quibus v. Suidam in Lycurgo. Veterum locos de iis collectos vide ap. Mewrs. Misc. Lacon. I. 9. 10.*
- PHILADELPHVS**, ad Att. I. 11. *nomen servi Attici.*
- PHILADELPHVS**, Annii. Phil. XIII. 12. prætorius, beneficio Cæsaris.
- PHILARCHVS**, Verr. IV. 12. Centuripinus. V. 34. Haluntinus.
- PHILARGYRVS**, ad Div. VI. 1. libertus A. Torquati. ad Att. IX. 15. servus aut libertus Attici.
- PHILEROS**, nomen servi. pro Corn. I. ad Div. IX. 15.
- PHILINVS**, Verr. III. 34. Herbitensis.
- PHILIPPVS**, *Alexandri pater*, de Offic. II. 14. 15. ejus epistola ad filium, ut oratione multitudinem sibi conciliat, non largitionibus. I. 26. filium superat

INDEX

- perat facilitate & humanitate, a filio superatur rebus gestis & gloria. Tusc. V. 14. Lacedæmonius minatur per literas, ad Att. I. 16. omnia castella expugnari posse dicebat, in quæ asellus auro onustus ascenderet. de Fat. 3. jubetur oraculo, cavere in capulo quadrigulas.
- PHILIPPVS**, *rex Macedonia, quocum bellum Maced. I. gestum est.* de Inv. I. 12. Verr. I. 21. 2. Flaminio vincitur. cf. Phil. XI. 7. Agrar. I. 19. 33. Offic. II. 14. Antigoni filius. Filii vocem qui non concoquebant, quod sciebant, hunc Philippum, Demetrii esse, non Antigoni filium, eiecerunt; sed restituerunt post e MSS. viri docti. v. Manus. ad b. l. Fuit autem Philippus Antigoni ejus, qui Doson dicitur, filius privignus. Nam mortuo Demetrio, cum puer adhuc esset Philippus, tutor factus est ejus Antigonus Doson. Is paullo post matrem Philippi duxit, & tutelam Philippi sapiens gessit &c. vid. Justinus XXVIII. 3.
- PHILIPPVS**, Verr. III. 34. Herbitensis.
- PHILIPPVS**, Flacc. 18. Temnites.
- PHILIPPVS**, ad Div. XIII. 28. Lacedæmonius.
- L. Marcus PHILIPPVS**, de Offic. II. 17. Q. filius, Sext. 51. vitricus Gellii, seditiosi hominis, fratris Consulis L. Gellii. Planc. 21. in petitione tribunatus mil. repulsam tulit. de Offic. II. 21. tribunus plebis fert legem Agrariam, sed eam facile antiquari patitur. in ejus suasionem quædam nimis populariter & perniciose dixit. Muren. 17. Brut. 45. in petitione Consulatus a M. Herennio vincitur. Rabir. 7. Consul cum Sext. Julio Cæsare. de Or. I. 7. Consul tribuno M. Druso adversatur, & ab equitum partibus stat. de Or. III. 1. graviter in Senatum Consul in concione invehitur, & propterea a L. Crasso objuratur, referente ad senatum Druso. Dom. 32. avunculum suum Censor in recitando senatu præterit. Brut. 64. pro Cn. Pompeji bonis dicit senex. ad Att. VIII. 3. in Cimæ dominatione arma capere noluit. Manil. 21. de Cn. Pompejo dictum honorificum. Brut. 47. optimus suæ ætatis Orator post L. Crassum & M. Antonium. de Or. II. 61. Offic. I. 30. facetus. *ibid.* II. 17. solebat gloriari, se sine ullo munere adeptum esse omnia, quæ amplissima putarentur. *de eo cape locos hos:* Agr. II. 16. *quem male Læntidanus de Cn. Lentuli Collega interpretabatur*, de Or. II. 54. Quint. 22. *vide etiam* L. Marcus.
- L. PHILIPPVS**, *L. F. Q. N.* Phil. III. 10. vitricus Octavii. Har. Resp. 6. ad Div. I. 9. Consul cum Cn. Lentulo Marcelino. Phil. III. 10. provinciam sibi ab Antonio datam recusavit. Phil. VIII. 9. ad Div. XII. 4. lega-

HISTORICVS.

- legatus a senatu Mutinam ad M. Antonium flagitiose facit. ad Att. X. 4. V. 12. XII. 16.*
- PHILIPPVS**, Balb. II. exul Nuceria vixit.
- PHILIPPVS**, ad Div. XIII. 73. Asiae Pro Consul.
- PHILISTVS**, *Syracusus*, de Div. I. 20. 33. historicus doctus & diligens, aequalis Dionysii tyranni. de Or. II. 13. 23. familiaris Dionysii, imitatur Thucydidem, Brut. 17. non habet amatores, Brut. 88. ad Q. Fr. II. 13.
- PHILO**, Acad. IV. 6. Clitomachi auditor. de Or. III. 28. in Academia maxime floret. Brut. 89. princeps Academiae *Quarta* Mithridatico bello cum optimatibus Atheniensium domo fugit, & Romam venit. Ciceronem auditorem habuit. ad Div. XIII. 1. ei valde probatur. Acad. IV. 4. ejus libri duo. I. 4. contra eum scribit Antiochus. Tusc. II. 10. versibus loco utitur. ibid. 3. alio tempore philosophiam, alio rhetoricam docebat. Acad. I. 4. magister Antiochi. Tusc. V. 37. peregrinatur.
- PHILO**, de Or. I. 14. Atheniensibus armamentarium fecit.
- PHILO**, ad Div. II. 12. VIII. 8. libertus M. Caelii Rufi.
- L. PHILO**, *Veturius*, in Cæcil. 19. quæstor C. Servilii. Ei negata est accusandi Servilii potestas.
- PHILOCTETES**, ad Her. IV. 30. Tusc. IV. 30. *Pæantis filius*, cui *Hercules moriens sagittas tradidit* &c.
- PHILODAMVS**, Verr. II. 44. Opuntius.
- PHILODAMVS**, Verr. I. 25. Lampacenorum princeps, a Verre vexatus & tandem occisus.
- PHILODEMVS**, Fin. II. 35. Epicureus, quem nonnulli Philodamum vocant, minus recte. v. Menag. ad Laert. X. 3.
- PHILODORVS**, Flacc. 22. Trallianus.
- PHILOGENES**, ad Att. V. 13. VI. 4. servus aut libertus Attici.
- PHILOGONVS**, ad Q. Fr. I. 3. libertus Q. Ciceronis.
- PHIOLAVS**, de Or. III. 34. Crotoniata, Pythagoreus, Archytæ discipulus.
- PHILOTES**, Alabandenſis, ad Div. XIII. 56.
- PHILOTIMVS**, ad Att. II. 4. VI. 10. ad Div. III. 9. &c. libertus Ciceronis.
- PHILOXENVVS**, ad Att. IV. 6.
- PHILVS**, ad Att. IV. 16. cognomen L. Fulvii. de Amic. 4. 7. 19. laudatur.
- PHINTIAS**, Offic. III. 10. Pythagoreus.
- PHOENIX**, de Or. III. 15. comes Achillis, disertus.
- PHORMIO**, de Or. II. 18. Peripateticus, qui Ephesi vixit, ab Hannibale auditur & ridetur. c. 19. Phormiones dicuntur, qui de re præcipiunt, & differunt, quam non intelligunt.
- PHORONIS**, Nat. D. III. 22.

INDEX

- Valentis uxor, Mercurii cujusdam mater.
- PICTOR, de Or. II. 12. v. *Fabius Pictor*.
- PIERIDES & PIERIAE, de Nat. D. III. 21. Mufæ ex Antiopa & Piero.
- PIERIVS, f. PIERVS, N. D. III. 21. pater Pieridum novem ex Antiopa.
- PIETAS, de Div. I. 43. ejus ædes Romæ.
- PILIA, ad Att. IV. 4. &c. uxor Attici.
- M. PILIVS, ad Att. XIII. 31. ad Div. VIII. 8. necessarius Attici, M. Servilium de repetundis reum facit.
- Q. PILIVS, ad Att. IV. 17. necessarius Attici.
- PINARIU Nattæ, de Div. II. 21. nobiles.
- T. PINARIVS, ad Div. XII. 24. ad Att. VI. 1. VIII. 15. amicus Ciceronis.
- M. PINARIVS, v. *Rufca*.
- PINDARVS, Or. I. Fin. II. 34.
- PINDARVS, ad Att. XVI. 1. de-cumanus.
- T. PINNIVS, ad Div. XIII. 61. Ciceronem heredem secundum & tutorem instituit.
- PIPPA, Verr. III. 33. Aeschronis uxor.
- PISISTRATVS, de Or. III. 33. homo doctus & eloquens, primus Homeri libros sic disposuit, ut nunc habemus. *Commemoratur etiam* Brut. 7. Senect. 20. ad Att. VIII. 16. de Nat. D. III. 33.
- PISO, a d. Att. XII. 3. argentarius. C. Calpurnius PISO, Cæcin. 12. actor Aebutii contra Cæcinum. ad Att. I. 1. Procons. Galliz. ibid. I. 13. 14. pacificator Allobrogum. Flacc. 38. a Cicerone defenditur. Brut. 68. Itatarius & sermonis plenus orator. *Consul fuit cum M. Glabrio a. V. DCLXXXVI. Nescio an hic est arbiter in causa Q. Roscii & Fannii pr. Q. Rosc. 3.*
- C. PISO, in Pison. 1. ad Quir. p. Red. 3. in Senat. 15. gener Ciceronis Ponti & Bithyniz quæsturam pro soceri salute negligit. Brut. 78. ingeniosissimus, orator bonus.
- Cn. PISO, Sull. 24. Muren. 38. in Tog. Cand. Catilinæ socius, quocum eadem optimatum facere voluit.
- L. PISO, *qui primus Frugi dicitur est*. Brut. 27. Verr. III. 84. Offic. II. 21. primus legem de repetundis tulit Censorino & Manilio Consulibus. multarum legum auctor & diffusor. Font. 13. a C. Graccho multa turpia in eum dicta. Brut. 27. de Or. II. 12. Annales scripsit & orationes. ad Div. IX. 22. ex ejus Annalibus laudatur: *pene deditor esse. Consul fuit. a. V. DCXX.*
- L. PISO, L. fil. Verr. IV. 25. Prætor in Hispania continentissimus, ibi interficitur.
- L. PISO, Verr. IV. 25. L. F. L. N. prætor fuit. *Et quidem* Verr. I. 46. cum Verre, in Cæcil. 19. P. Gabinium de repetundis accusat nomine Achaiz.
- L. PISO, Cæsoninus, pr. Dom. 9. lege Clodia Macedoniam accipit.

HISTORICVS.

- cepit. ad Div. IV. 4. C. Cæsaris socer, mentionem facit in Senatu de M. Marcello. Phil. I. 4. liberrimam orationem in senatu contra Antonium habet, sed eum pauci sequuntur. ad Div. XII. 22. non audet in Senatum venire timore Antonii. Phil. VIII. 9. X. 5. ad Div. XII. 4. legatus ad Antonium ad Mutinam flagitiose fecit. *Hic est Gabinii in consulari collega, de quo discite ex Or. in Sen. p. Red. 7. & tota Pisoniana.*
- M. Pupius PISO, Calpurnianus, Dom. 13. adoptatur a M. Pupio. Verr. I. 14. Quæstor L. Scipionis Asiatici, pecuniam publicam non attingit, quod a Scipionis partibus dissentiebat. Planc. 21. in ædilitate petenda repulsam fert. Flacc. 3. Hispaniæ prætor. ad Att. I. 13. amicus Clodii operam dat, ut Rogatio de sacris violatis, quam ipse ferret, antiquetur. ad Att. I. 14. valde reprehenditur. ibid. 16. Ciceronis operam Syriam provinciam amittit, quam spe jam præceperat. Phil. III. 10. provinciam sibi ab Antonio attributam recusat. de Or. I. 22. eloquentiæ studiosus; secum habet Stalcæam Peripateticum Brut. 64. 66. qualis orator. Fin. IV. 26. Stoicos facete ridet. de Fin. V. 1. Nat. D. I. 7. Peripateticus. *Itaque inducitur utroque loco explicans rationem Peripateticam de summo bono & Natura Deorum. De eodem intelli-*
- ge locum Phil. II. 25. Consul fuit. a. DCXCII.*
- PITARATVS, de Fat. 9. Archon Atheniensis, sub quo Epicurus mortuus est.
- PITTACVS, de Or. III. 15. de Leg. II. 26.
- PITVANIVS, ad Att. IV. 15. homo pereruditus, & Græcis literis deditus, familiaris Attici.
- L. PLAETORIVS, Cluent. 60. Senator.
- M. PLAETORIVS, M. F. Cestianus, Font. 5. M. Fonteium accusat. Cluent. 45. Aedilis curulis cum C. Flaminio, Cluent. 53. prætor cum Cicerone, *De hoc forte capiendum Platorianum incendium h. e. damnatio, quo etiam Sejus ambustus est, propterea, quod de residuis in iudicium vocatus esset. Ex quo colligo, de repetundis damnatum esse Platorium; quod in hunc optime convenit, qui post præturam potuit provinciam obtinuisse. Nummi huius Platorii ædilitii obviisunt. v. Vallantius in famil. Platoria.*
- PLAGIOSIPPVS, ad Herenn. IV. 31. *Variantes Lektionen in hoc nomine docent, quam in eo baserius librarii. Interpretes quidem L. Philippum Oratorem significari putant hoc nomine.*
- PLAGVLEIVS, Dom. 33. plebejus homo, e Clodiam operis.
- Cn. PLANCIVS, ad Att. I. 12. tributus militum in Macedonia, C. Antonio eam obtinente.

INDEX

- te Sen. p. Red. 14. quæstor Macedoniæ, provincialia ornamenta deponit, & Ciceronem tæctur. Planc. 1. reus sit de ambitu a competitore ædilitatis Laterense. *v. argum. oras.* ad Div. IV. 14. exfuli spem reditus facit Cicero. Planc. 8. familia Plancia ex Atinati municipio fuit.
- Cn. PLANCIVS, de Or. II. 54. a L. Crasso defenditur. Cluent. 51. accusat M. Brutus. *sed in Cluentiana est L. Plancius. Apud Quintilianum vero L. Pl.* c. 3. Cn. Plancus, non C. quod Hotom. unus in editione, nescio qua, reperit. Plancus & Plancius permixari docentur Var. *Leſt. Græv. ad Phil. VI. 4. De prænominibus idem intelliges ex sequentibus.*
- Cn. PLANCVS, L. F. ad Div. X. 6. laudatur. *ibid.* 11. 17. eo utitur L. Plancus interprete ad Lepidum, de republ. defendenda &c. *Ad hunc scriptas putat Pighius ad a. DCCX. quo Cn. Plancus Prætor fuit, duas epistolas, quæ sunt ad Att. XVI. 16. quod inscribuntur Prætori designato. Recte. Nam L. Plancus jam vivo Cæsare designatus Consul erat. Hæ autem epistolæ scriptæ sunt post mortem Cæsaris, ut ex ipsis intelligitur. sed in vulgatis inscribuntur L. Planco.*
- L. Munacius PLANCVS, L. F. ad Div. VIII. 1. a Cæsare donatur magna pecunia. Phil. III. 15. prætor Galliæ transalpinae ex lege Julia, Consul designatus. ad Div. X. 1. Consul designatus cum D. Bruto. ad Div. X. 15. L. Antonium persequitur. *ibid.* X. 18. ad Lepidum se confert rogatu Laterensis. X. 11. Lepidi inimicus, omnia ei obsequia promittit, si reimp. respicere vellet. *De hoc Planco ejusque dubia fide & inconsistencyia, cognoscipoteſt ex manuis ejus & Ciceronis epistolis L. X. ad Div. Nescio quomodo acciderit, ut in vulgatis epistolæ L. X. inscriberentur Cn. Planco. Consul deinde fuit cum M. Lepido a. V. DCCXI.*
- L. PLANCVS, Phil. XI. 6. v. T. Plancus.
- T. PLANCVS Bursæ, L. F. Cn. & L. Planci frater. Phil. XIII. 12. curiam incendit post eadem P. Clodii, cum tribuns pl. ipse esset a. V. DCCI. v. *Argum. Asconii in Milonianam. Phil. XI. 6. cum Antonio facit. Pollentia expellitur ab Aquila, & quidem crure fracto. ibi male vulgatæ habent L. pro T. Phil. VI. 4. omnibus sententiis maximo plausu condemnatus, de Vi. lege Pompeja. propter incensam curiam. cf. ad Div. VII. 2. rediit Romam; restitutus videlicet a Cæsare victoris. sed hic quoque perperam exhibet Græviana L. pro T. Ex libello Var. Leſt. apparet, operarum id vitium esse. ad Div. VII. 2. XII. 18. inimicissimus Ciceronis, a quo & accusatus de vi, damnatus est. Phil. XII. 18. id agit, ut contra reimpubl. relictu-*

HISTORICVS:

- restitutus esse videatur. ad Div. IX. 11. ejus ignorantia literarum videtur.
- M. PLANIVS, ad Div. IX. 13. eques Romanus.
- PLATO, Div. I. 36. apes in pueri labris confident. Fin. V. 29. Tusc. IV. 19. 25. Aegyptum & Magnam Graciam peragravit scientiæ causâ. Acad. I. 5. philosophiæ Platoniciæ descriptio & compendium. Acad. IV. 39. in Timæo putatur dicere, sed obscurius, nil moveri præter terram. ibid. 37. ex materia factum mundum a Deo æternum. Tusc. I. 17. de mundo & menti sententia. de Nat. D. I. 12. in sententia de Deo inconstans, modo corporeum facit, modo incorporeum. ibid. 10. rotundam figuram pulcherrimam putat. ad Div. I. 9. jubet in republica contendere, quantum probare possis, sine vi. &c. de Leg. III. 15. mutatis musicorum cantibus, mutari civitatis statum putat. Or. 2. quid de ideis statuatur. de Or. I. 11. oratorem a reip. gubernaculis remouet. Tusc. II. 11. poëta e civitate sua ejecit. ad Att. VII. 12. ejus numerus obscurus. Or. 20. ejus distinctio cur nonnullis poëma videatur. Offic. I. 44. Dionem Syracusium instituit. ad Att. XIII. 21. libri ejus ab Hermodoro vulgantur. Rabir. Post. 9. ejus periculum apud Dionysium.
- PLATO, Sardianus, ad Q. Fr. I. 2. 4. Epicureus.
- PLATOR, in Pison. 34. Har. Resp. 16. Dyrrhachinus, a L. Pisonis venis incisis interfectus, accepta a Dyrrhachinis pecunia.
- A. PLAVTIVS, ad Div. XIII. 29. prætor Bithyniæ & Ponti. a. V. DCCV. *Cæsar II. Conf.*
- PLAVTVS, *Poesa*, de Offic. I. 29. ad jocandum urbane & ingeniose aptus. Brut. 15. quando mortuus sit.
- PLAVTVS, ad Att. I. 16. iudex in judicio Clodii de sacris violatis rei, absolvit Clodium. *Videtur non verum sed fictum ad contumeliam nomen esse. v. Casaub. ad b. l. Forre ita appellat Lentulum Crus, quem inter iudices constas fuisse, qui Clodium absoluerunt.*
- PLEVRATES, Pis. 34. Macedo, Platoris, de quo ante, comes, cum eo interfectus jussu Pisonis.
- A. PLOTIVS *Silvanus*, Planc. 7. Aedilitatem cum Cn. Plancio petit. ad Att. V. 15. prætor, *Marcello & Sulpicio Coss. Forre idem est cum eo, qui paulo post Bithyniam obtinuit. v. A. Plautius.*
- C. PLOTIVS, Flacc. 21. Senator, Legatus in Asia fuit.
- C. PLOTIVS, de Fin. II. 18. Nursinus, eques Romanus.
- L. PLOTIVS, Arch. 9. poëta C. Mario jucundus.
- POLA, *Servius*, ad Div. VIII. 12. accusator.
- POLEAS, Verr. IV. 42. Tyndaritanus.
- POLEMARCHVS, Verr. III. 23. Murgentinus.
- POLEMO, Acad. I. 10. Academiæ veteris philosophus, in disci-

INDEX

- disciplina Platonica nil mutat.
de Or. III. 18. Xenocratis au-
ditor, nil ab Aristotele dissen-
sit. Acad. IV. 42. ejus scripta.
de Fin. IV. 6. summum bonum
putat, secundum naturam vi-
vere.
- POLEMOCRATES, Flacc. 30.
Apollonidiensis.
- POLES, Flacc. 18. Temnites.
- POLES, Leg. II. 13. augur. *sed*
Davisiانا habet Polyidus.
Polles quidam commemoratur
apud Suidam. in Πολλης.
Polyidus apud Homerum Iliad.
4. 148. & de Div. I. 40.
- POLLA, ad Div. XI, 7. est *Vale-*
ria Paulla, D. Bruti uxor.
- POLLEX, ad Div. XV. 6. ad Att.
VIII. 5. XI. 4. *servus Cicero-*
nis.
- POLLIO, ad Div. I. 6. IX. 25. XI.
9. &c. cognomen *Asinii Pollio-*
nis.
- POLLVX, de Div. I. 43. ejus 2-
des Tufculi. ibid. 34. ejus stel-
la aurea Delphis posita.
- POLYAENVVS, Fin. I. 5. Acad.
IV. 33. Geometra insignis, E-
picuri familiaris, Epicuro as-
sensus est, totam Geometriam
falsam esse.
- POLYBIVS, ad Div. V. 12. Nu-
mantinum bellum scripsit. cf.
Offic. III. 32. ad Att. XIII. 30.
- POLYCHARMVS, ad Att. V. 11.
prætor Atheniensium.
- POLYCLETVS, Verr. IV. 3.
statuarius. de Or. II. 16. Her-
culem finxit. Brut. 86. ejus Do-
ryphorus. Tusc. I. 2. pictor &
statuarius. v. *Davies* &c.
- POLYCRATES *Samius*, Fin. V.
30. nihil adversi expertus est,
nisi, quod annulum amisit.
- POLYDORVS, de Or. III. 58.
Priami ex Hecuba minimus fi-
lius, de cujus fatis Virgil. Aen.
III. 49. & Ovid. Met. XIII. init.
- POLYGNOTVS, Brut. 18. pi-
ctor, *Thasius*, vixit circa O-
lymp. XC. Plin. XXXV. 8. v.
Junius in Catal. Pictr. &c.
- POLYIDVS, de Div. I. 40. Co-
rinthius, augur, filio mortem
prædicit. *Homer. Iliad* 4. 148.
- POLYPHEMVS, Tusc. V. 39.
Cyclops.
- POMPEIA, ad Div. V. 11. P.
Vatinii uxor.
- POMPEII, Parcennii, Verr. IV.
11. Mamertini, civitate donati.
- POMPEIVS Phrygio, de Or. II.
70. homo dives, cujus heres
Scaurus fuit.
- POMPEIVS Vindullus, ad Att.
VI. 1. *videatur Pompeji M. li-*
bertus esse.
- A. POMPEIVS *Bithynicus*, v.
Bithynicus.
- Cn. POMPEIVS *Basiliscus*,
Verr. IV. 11. Mamertinus, &
Cn. Pompejo civitate donatus.
- Cn. POMPEIVS, Philo. Verr.
IV. 22. Tyndaritanus.
- Cn. POMPEIVS, Theodorus,
Verr. II. 42. Siculus.
- Cn. POMPEIVS *Sirabo*, *Sext.*
fil. in Cæcil. 19. T. Albucium,
cujus quæstor fuerat in Sardi-
nia, accusare vult, sed ei non
permittitur. Verr. III. 16. præ-
tor Siciliæ. Font. 15. Balb. 22.
bellum sociale gerit, in *Consu-*
latu a. DCLXIV. & *trium-*
phas. Phil. XII. 11. In ejus ex-
erci-

HISTORICVS.

ercitu tiro fuit Cicero. Brut.
 47. mediocris orator. Cornel. I.
 homo diis nobilitatque inui-
 sus. v. *Plus arch. in Pompejo inis.*
 causam lege Varia dixit.
Cn. POMPEIVS Magnus, Cn.
F. Sext. N. Aet. I. in Verr. 10.
 ludos votivos dat. Manil. 4.
 bellum Sertorianum conficit.
 Verr. V. 2. dux contra fugiti-
 vos in Sicilia. Aet. I. in Verr.
 15. de potestate tribunitia re-
 stituenda fert. *pr. Manilia Leg.*
tot. eum omnes perfecti Impe-
ratoris numeros implere osten-
ditur, & de rebus gestis ejus a-
gitur. Lege Manilia ipsi bel-
 lum Mithridaticum committit-
 tur. Sext. 27. ejus in Tigra-
 nem lenitas, Flacc. 28. Hiero-
 solymis captis nil ex sano at-
 tigit. ad Att. I. 14. prima rede-
 untis e bello Mithridatico con-
 cio nemini probatur. ibid. 12.
 ejus divortium cum Mucia
 probatur. ibid. 19. ad rogatio-
 nem Flavii agrariam incum-
 bit. Phil. II. 10. eum a conjun-
 ctione cum Cæsare revocat Ci-
 cero. ad Att. II. 16. dicit se Cæ-
 saris leges probare, actiones
 ipsum præstare oportere. ibid.
 19. laceratur edictis Bibuli.
 ibid. I. 16. a plebe Cneus Cice-
 ro dicitur, quod eum nimis di-
 ligeret. ibid. 14. laudibus Cice-
 ronis invidet. II. 3. Epicrates
 dicitur. II. 17. Alabarches vo-
 catur. II. 9. Hierosolymarius.
 II. 12. Quindecimvir. Har.
 Resp. 23. a Clodio vituperatur
 ad populum. Toto pene tri-
 bunatu ejus publico caruit. ad

Quir. p. Red. 7. ejus in Cicero-
 ne revocando insignis opera. ad
 Div. I. 1. creditur Ptolemæum
 reducere velle. ibid. 8. Milo-
 nem defendens convicio popu-
 pli jactatur. de Offic. II. 16.
 magnificentissima munera ejus
 in secundo Consulatu, ad Div.
 VII. 1. ejus ludi magnifici, in
 dedicatione theatri dati, descri-
 buntur & contemnuntur. Of-
 fic. II. 17. ejus theatra, portu-
 cus, templa reprehenduntur
 modeste. ad Div. VIII. 11. ejus
 secundus Consulatus exagita-
 tur a C. Curione, trib. pl. ad
 Att. VI. 1. Dom. 7. ei Cicero-
 nis sententia res frumentaria
 committitur cum imperio. ad
 Div. VIII. 8. de provinciis Cæ-
 saris statuere non vult. ad Att.
 X. 8. Themistocleo consilio uti-
 tur. ad Div. VIII. 13. stoma-
 cho ita fastidioso & languente
 est, ut, quod sibi placeat, repe-
 rire non possit. ad Att. VII. 11.
 reprehenditur, quod Cæsare
 adveniente urbem reliquerit,
 ad Div. IV. 7. copiar ejus & ge-
 nus exercitus non probantur
 M. Marcello & Ciceroni. ad
 Att. VIII. 2. *initio belli Civilis*
 nil agit sapienter & fortiter.
 omnia contra Ciceronis consi-
 lium. Cæsarem aluit, auxit &
 armavit. ad Att. IX. 13. de pa-
 ce mittit ad Cæsarem. Tusc.
 III. 26. fuga post pugnam
 Pharalicam, ad Div. XII. 14.
 in fuga non recipitur a Rhodiis.
 Div. II. 9. in solitudine Aegy-
 ptiorum trucidatur. Div. I. 14.
 multa eum sefellerunt. Phil. II.
 42. ejus

INDEX

42. ejus domus & horti ad Antonium verere. Brut. 68. majorem dicendi gloriam consecutus esset, nisi gloriæ cupido eum ad res bellicas abstraxisset. Offic. I. 22. frustra se tertio triumphaturum dicit, nisi Ciceronis beneficio triumpharet. &c.
- Cn. POMPEIVS, Magni fil. ad Att. XII. Phil. XIII. 4. per Lepidum adducitur ad pacem.
- Q. POMPEIVS, Auli F. Brut. 68. Bithynicus dictus est, quod cognomen familiæ mansit, de filio A. Pompeij Bithynico v. in Bithynico. biennio major Cicerone. doctus, laboriosus, actione parum jucunda. Pont. 7. de repetundis accusatur acerri-me, sed testibus fides derogata.
- Q. POMPEIVS, A. F. Brut. 25. Muren. 7. Verr. V. 70. homo novus, summos honores consecutus est. Fin. II. 17. inficiatur Numantinum fœdus, quod injussu senatus populiq. fecerat a. V. DCXIII. post Consulatum anno ante gestum. Brut. 76. Censor cum Metello Macedonico. Amic. 21. ab eo capitali odio, C. Lælii causa, dissidet P. Scipio, quod cum promississet Scipioni, se C. Lælii petitionem Consulatus adjuturum, se Consulem fecerat, ut commemorat Plutarch. in Apopht. p. 200. ex quo etiam intelligitur, hunc Pompejum sibicinis filium fuisse.
- Q. POMPEIVS, Q. F. A. N. Rufus. Or. I. 37. prætor urbanus a. V. DCLXIII. familiaris Crassi & Antonii. Agr. I. 15. Consul cum L. Sulla. a. DCLXV. Amic. 1. capitali odio a P. Sulpicio trib. pl. ejusdem anni dissidet, a cujus emissariis etiam filius ejus interfectus est. v. Vellei. II. 19. cum ante amicissimi fuissent. Brut. 56. orationibus Aelii utitur.
- Q. POMPEIVS, Rufus, bujus Quinti, Q. F. A. Nepotis, nepos ex L. Sullæ filia, ejus Q. Pompeji fil. quem a Sulpicii emissariis interfectum diximus. Sull. 19. ad Att. IV. 16. ad Q. Fr. III. 2. Messalam tribunus plebis a. DCC. & DCCI. reum de ambitu facit. ad Div. VIII. 1. inimicus Ciceronis, qui in causa Milonis diem dicere Ciceroni voluit. v. argum. Milon. Pediani. unde fama orta est, Ciceronem itinere in Ciliciam ab eo exale interfectum esse. Quod comitiis perpetuo obnunciaret, in carcerem conjectum commemorat fuisse, Dio Cassius Lib. XL. Anno post tribunatum de vi condemnatus est cum T. Planco. ad Div. VIII. 1. Baulis exulat, in summa paupertate, qua cum M. Cælius idem, qui ante accusaverat, liberat, cogendo matrem Cornelianam, ut prædia fidei sue commissæ redderet. Valler. M. IV. 2. hoc dicit Cælius: usque eo embæneticam facit, ut ego misererem ejus esuriei.
- Q. POMPEIVS, Sext. F. ad Div. XIII. 49. Curio commendatur.

SEXT.

HISTORICVS.

SEXT. POMPEJVS, *S. F. Ch.*
Fr. Brut. 47. summus Jctus,
 geometra & Stoicus. cf. *de Or.*
III. 21. *de Offic.* I. 6. *de Or.* I.
 15. *Phil.* XII. 11.

S. POMPEJVS, *Ch. Magni fil.*
 ad *Att.* XII. 37. fugit in Hispa-
 niam citeriorem, ad *Div.* XI.
 1. muncio de Cæsaris morte
 firmior futurus putatur. *Phil.*
 XIII. 6. Massiliæ versatur, ac
 Mutinam ire cum exercitu ti-
 met, propter veteranorum
 odium. *Phil.* V. 15. a M. Le-
 pido civitati restituitur.

P. POMPEJVS, *Chlorus. Verr.*
 II. 8. civis Rom. de conventu
 Mamertino.

POMPILIUS, *Offic.* I. 11. Im-
 perator, in cujus exercituti-
 ro fuit Catonis Censorii filius.
Sed alii hic legunt: Popilius,
quam lectionem recepit Græ-
vius, & capiunt aus de C. Po-
pilio Lanate, qui Consul fuit
belli Maced. II. anno primo,
aus de M. Popilio, qui Ligu-
viam biennio ante bellum Ma-
ced. II. obtinuit, & ibi bene-
res gessit. Manusius pater au-
tem legebat: Paullus Aemil-
ius, quod probat fil. Aldus.

POMPILIUS, petit. *Conf.* 3. ami-
 ci Catilinæ.

POMPONIA, ad *Att.* I. 5. fo-
 ror Attici.

Ca. POMPONIVS, *Brut.* 49.
 57. 62. *de Or.* III. 13. qualis
 orator fuerit. *Brut.* 90. bello
 civili Sullano interijt.

M. POMPONIVS, *de Offic.* III.
 31. L. Manlio Dictatori, Tor-
 quati patri diem dicit, sed

añionem abiecit, jure jurando
 motus, quod filio coactus de-
 dederat.

M. POMPONIVS, *de Div.* II.
 29. *Ad eum C. Gracchus li-*
brum scripsisse, ex b. l. colligi
potest. Plutarchus in Gracchis
p. 342. fidiſſimum Gracchus
hujus amicum fuisse dicie Pom-
ponium, qui eum revocavit,
cum sibi manus offerre vellet.

M. POMPONIVS, *Dionysius*,
 ad *Att.* IV. 15. libertus, jun-
 ctus ex Attico & Cicerone.

T. POMPONIVS, ad *Div.* V.
 4. &c. est Atticus.

C. POMPTINVS, *Catil.* III. 2.
Flacc. 40. prætor Consul Cic-
 cerone. *Prov. Conf.* 13. Allo-
 broges ex Prætura vincit, ad
Att. IV. 16. ad *Q. Fr.* III. 4.
 triumphum petit ex *Allobro-*
gibus victis. *Pis.* 24. necessa-
 rius Ciceronis, ad *Div.* II. 15.
 III. 3. XV. 4. legatus Cice-
 ronis in Cilicia. ad *Att.* VI. 3. vi-
 tia ejus. *In hujus nominis or-*
thographia magna est varie-
tas in Gronoviana & Grævin-
na. de prov. Conf. 13. scribi-
 tur: Pontinius, quæ scriptura
 etiam in *Fastis* occurrit, v.
Pigh. ad a. DCXC. & in *lapi-*
dibus. v. *Græv.* ad *Att.* IV. 16.
 ad *Att.* VI. 3. Pomptinius. ad
Div. II. 15. ad *Att.* V. 1. Pom-
 tinus. *Cat.* III. 2. Pomtinus
 &c. v. etiam *Cortium* ad *Sal-*
lust. *Catil.* 45. *In lapidibus Do-*
nianis invenio his: Pompti-
nus, in Gruterianis contra est
 Pontinius.

PONTIANVS, ad *Att.* XII. 44.
 PON.

INDEX

- FONTIDIA**, ad Att. V. 21. VI. 1.
- M. PONTIDIVS**, de Or. II. 67. Brut. 70. Arpinas, vehemens orator & volubilis, sed nimis stomachosus.
- C. PONTIVS**, Samnis. Offic. II. 21. *Est imperator Samnitium, cujus ductu Romani coacti sunt fœdus Caudinum facere.*
- L. PONTIVS**, Aquila. ad Div. X. 33. legatus D. Bruti perit ad Mûtinam, ad Att. V. 2. 3. 4. ejus villa in Trebulano. *Fuit de percussoribus Caesaris, cujus mentio etiam ad Att. I. 1. Phil. XIII. 2. vid. etiam Aquila.*
- T. PONTIVS**, de Fin. I. 3. Senect. 10. Centurio robore insignis.
- PONTIVS**, Titinianus. ad Att. IX. 19. a Pompejanis partibus ad Cæsarianas transit.
- POPILIA** gens, de Leg. II. 22.
- POPILIA**, de Or. II. 11. mater Q. Catuli, cui primæ mulieri hoc contigit, ut publice laudaretur mortua. Laudavit autem filius.
- C. POPILLIVS**, *P. F. is, qui Consul bis fuit. a. DLXXXIII. DXCV.* Phil. VIII. 7. ad Antiochum regem Alexandriam obsidentem mittitur. u. Liv. XLV. 12.
- C. POPILLIVS**, *Lænas, C. F. C. N.* ad Her. I. 15. a Gallis obsidetur, ita discedit, ut impedimenta relinqueret, exercitum educeret, cum legatus esset *L. Cassii Cos. a. DCXLVI.* de Leg. III. 16. a Cœlio legis tabellariz auctore opprimitur. *et C. Lænas & infra, P. Popillius C. F.*
- C. POPILLIVS**, *P. F. ejus scilicet, qui a Graccho ejectus est.* Brut. 25. non indifertus. *Hunc autem, aut filium patris esse eum, qui A&I. in Verr. I. 13. de peculatu damnatus dicitur. Hosomannus refert ad P. Popillium, de quo in Cluentiana. Male. Is de ambobus damnatus est, non de peculatu.*
- L. POPILLIVS**, Cluent. 47. judex in judicio Juniano. *Sed mihi dubium non est, quin sit, P. Popillius, legendum, ut est c. 36.*
- M. POPILLIVS**, *M. F. Lænas*, Brut. 14. Consul, *a. CCCXCIV.* Flamen Camentalis, seditionem auctoritate & oratione sedat. unde Lænas dictus sit?
- P. POPILLIVS**, *C. F. P. N.* Verr. IV. 50. P. Rupili collega in Consulatu, *a. V. DCXXI.* Cluent. 35. pr. Dom. 31. a C. Graccho lege lata in exilium mittitur. ad Quir. p. Red. 3. in Sen. p. R. 15. Brut. 34. restituitur rogatione L. Bestiæ trib. pl. Brut. 25. non indifertus. *Hunc putarunt Viri docti quidam intelligi pro Balbo c. 11. ibique pro C. Lænas esse legendum P. Lænas, ut habet Manusius, inprimis cum de C. Popillii exilium ipsi constitueris. Neque absurda est ista conjectura. Nam P. & C. in Popilliis, atque eodem hoc confundi ex Cluent. 35. intelligitur,*

HISTORICVS.

- gitur, ubi olim C. legebatur pro P. Neque tamen C. rejecerim. Potest enim intelligi de eo, qui a Cutilio oppressus est, & sine dubio exulavit, v. C. Popillius C. F.*
- P. POPILLIVS**, Cluent. 36. reus de ambitu, damnatur.
- PORCIA**, ad Att. XV. 11. *M. Catois soror, Domitii Abonobarbi uxor.* ad Att. XIII. 37. 48. ejus laudatio.
- PORCINA**, ad Herenn. IV. 5. orator. *est C. Aemilius Porcina.*
- PORCIVS**, Font. 5. de cohorte M. Fonteji, aut portitor.
- L. PORCIVS Licinus**, Brut. 15. Consul cum P. Claudio. *a. V. DLXIX.*
- L. PORCIVS Nafica**, de Or. II. 64. ejus facetum responsum Catoni Censori datum.
- PORSENA**, Sext. 21. cum interficere conatur Q. Mucius.
- PORTVNVS**, Nat. D. II. 26. *Deus, a portu dictus.*
- POSIDES** Matro, Solentinus. Verr. II. 42.
- POSIDONIVS**, de Offic. III. 2. Panzetti discipulus, ad Att. II. 1. commentariis Ciceronis Graecis de Consulatu suo absterretur a scribendo de eodem. Tusc. II. 24. dolores fortiter fert. Nat. D. I. 42. liber V. de natura decorum, de Div. I. 3. quinque libros de Divinatione edidit. *ibid.* II. 21. prognosticorum causas persequitur. *ibid.* II. 15. statuit homines ad hostias deduci vi quadam sentiente & divina per totum mundum fusa. Div. I. 30. II. 15.
- morientes divina reputat. *ibid.* Nat. D. II. 34. ejus sphaera. Nat. D. 4. 3. instituit Cicernem, ad Att. II. 1. Rhodi vivit, de Fat. 3. ejus sententia de fato reprehenditur.
- POSSIDORVS**, Verr. III. 42. legatus Thermitanorum.
- POSTVMIA**, ad Div. IV. 2. ad Att. V. 20. 21. Servii Sulpicii uxor.
- POSTVMIVS**, ad Div. VI. 12. Caesaris familiarissimus, ad Att. V. 21. XV. 2. procurator ludorum Octavii, *sed ibi Postumus dicitur.*
- POSTVMIVS Cominius**, Balb. 23. Consul cum Sp. Cassio. *a. V. CCLX.*
- POSTVMIVS**, de Fin. II. 22. homo voluptuosissimus. *Davissus recepit ex emendatione Scaligeri C. Hirrius Postumius.*
- A. POSTVMIVS Albinus**, Verr. I. 41. Censor cum Q. Fulvio. *a. V. DLXXIX.*
- A. POSTVMIVS**, Nat. D. II. 2. Dictator in bello cum Tusculanis. *a. V. CCLVII. quo anno & Consulem T. Virginio fuit.*
- C. POSTVMIVS**, de Div. I. 33. haruspex.
- Cn. POSTVMIVS**, Verr. I. 39. Civis Rom. qui Verris pecunias extraordinarias tractavit. *v. Cæsius.*
- Cn. POSTVMIVS**, Muren. 27. subscriptor Sulpicii contra Murenam, præturam petit Cicerone Consule.
- M. POSTVMIVS**, Verr. II. 18. quaestor Verris.

INDEX

- P. POSTVMIVS** Tubertus, de Leg. II. 23. v. *Tubertus*.
- P. POSTVMIVS**, ad Div. IV. 12. familiaris M. Marcelli.
- Q. POSTVMIVS**, Verr. I. 39. Civis Rom. qui Verris pecunias extraordinarias tractabat. v. *Cursius*.
- Q. POSTVMIVS**, pr. Dom. 44. *s. potius, ut est in prima Manutiana & Græviana, Q. Seius Postumus*.
- SP. POSTVMIVS**, de Sen. 12. Consul cum T. Veturio. a. V. CCCCXIX.
- T. POSTVMIVS**, Brut. 77. bonus orator, bellator acerrimus, juris publici peritissimus. *Prætor fuit. a. V. DCXCVI. v. Postumus*.
- POSTVMVLENVS**, ad Div. VI. 16. cognomen familiæ Romanæ.
- POSTVMVS**, ad Att. VII. 16. ei Sicilia decernitur a Senatu initio belli civilis. *Corradus de T. Postumio intelligit, de quo ante. Pigbius ad a. DCXCVI.*
- POSTVMVS**, cognomen Rabinii, *Curtiorum. &c.*
- POTAMO**, in Cæcil. 9. scriba Q. Cæcili quaestoris in Sicilia.
- P. POTITIVS**, Verr. I. 51. Senator.
- PRAECILIVS**, ad Div. XIII. 15. pater & filius.
- PRAXITELES**, de Div. I. 36. cælator. *ibid.* II. 24. Praxitelia capita. *laudatur prætera* ad Herenn. IV. 6. Verr. IV. 2. &c.
- PRECIANVS**, ad Div. VII. 8. *ICtus, apud Cæsarem gratus & Ciceronis amicus. No-*
- men indicat, & genus Precia in aliam transisse adoptione.*
- L. PRETIVS**, Verr. V. 62. eques Rom. negotiator Pamoritanus.
- PROCILIVS**, ad Att. IV. 15. 16. reus condemnatur. *Idem memoratur ad Q. Fr. II. 8. q. 1. negat Manutius Procilium familiam esse. sed rectiora edictus ab Krsino, mutatus deinde sententiam. v. Vrsin. ad Att. l. c. Fuit quaestor. a. DCXCII. tribunus pl. a. DCXCVII.*
- PROCILIVS**, ad Att. II. 2. *Historicus, qui multa scripsit, & Attico in prætio fuit. Ei Cicero præfert Dicaearchum; ex quo colligas, cum Geographica scripsisse. Ejus mentio etiam ap. Varron. de L. L. IV. & Plin. VIII. 2. v. Voss. de Hist. Lat. I. 12.*
- PROCLES**, de Div. II. 43. Eurysthenis frater, geminus, rex Lacedæmoniorum.
- PROCVLVS**, Julius, de Leg. 1. 1. ei Romulus apparet, & se Quirinum nominari jubet.
- PROCYON**, Nat. D. II. 44. fidus.
- PRODICIVS** Chius, Nat. D. I. 42. sententia de diis Deostolli de Or. III. 32. de natura rerum scripsit. de Hercule Prodicio v. *in Hercules*.
- PROMETHEVS**, ad Herenn. IV. 6.
- SEXT. PROPERTIVS**, p. Dom. 19. Propertii sunt generis Aureliæ.
- PROTAGORAS**, Nat. D. I. 23. Abderites, Athenis ejicitur, & libri

HISTORICVS.

libri ejus comburuntur. Brut.
22. locos communes scripsit,
& rerum singularum laudatio-
nes vituperationesque. de Or.
III. 32. de natura rerum scri-
psit. de Nat. D. I. 1. de diis du-
bitat.

PROTOGENES, ad Att. II. 21.
Ialysum fecit. Brut. 18. pictor.
Canneus, circa Olymp. CXLII.
floruit, de eo vid. Plin. XXXV.
10.

PROTOGENES, ad Div. VII. 1.
M. Marci lector.

PRVSAS, de Div. II. 24. apud
eum Hannibal exulat. Negat
se audere, quod extra prohibe-
ant.

PSEVDOPHILIPVS, Agr. II.
33. *quocumque bellum Maced. III.*
gestum est.

PTOLEMAEVS, de Div. II. 66.
Dux Alexandri, venenato telo
ictus, cum ex doloribus more-
retur, radicula Alexandro
somno oblata servatur.

PTOLEMAEVS, Offic. II. 23.
incola Alexandria, hospes
Arati Sicyonii.

PTOLEMAEVS, pr. Dom. 7.
rex Cypri, regis Alexandrini,
frater minor, lege Clodia per
Catonem regno ejicitur.
Flacc. 13.

PTOLEMAEVS, Tusc. V. 24.
laudat cibarium panem.

PTOLEMAEVS, *Auletes*, Rab.
Post. 2. regno pellitur. pecuni-
as sumit a Rabinio Postumo. ad
Div. I. 1. seqq. ab Alexandrinis
regno pulsus, a Senatu R. resti-
tutionem in regnum petit. Cui
ad negotii ductus magna con-

trouersia fuit. cf. *Dio Alexan-*
drinus. ad Q. Fr. II. 10. ejus le-
gica Amiciana.

Q. PVBLICENVS, ad Q. Fr. I.
2. 4. Ei statua decernitur in
Asia. Dignus honore illo.

PVBLICIVS, de Div. I. 50. vates.
PVBLICIVS, Catil. II. 2. socius
Catilinae.

C. PVBLICIVS, de Or. II. 67.
ejus dictum de P. Mummio.

Cn. PVBLICIVS, Menander,
Balb. 11. Graecus, libertipus,
qui cum legatis Romanis in
Graciam missus est, lege lata
ita civitatem habuit, ut civis es-
set, si domum redisset, & inde
Romam revertisset.

L. PVBLICIVS, Quint. 6. vena-
litarius, C. mango.

Q. PVBLICIVS, Clu. 15. praetor.
PVBLILIA, ad Att. XII. 32. Ci-
ceronis post Terentiam uxor.
PVBLIIVS, ad Att. XII. 7. so-
cer Ciceronis.

PVBLIVS Syrus, ad Div. XII. 18.
mimus.

PVBLIVS, ad Div. XVI. 22. *qui-*
dam de Clodio intelligunt, sed
rectius Corradus, de creditore
Ciceronis, in quo locus est; sed
ad Att. II. 7. est Clodius.

PVLCELLVS, ad Att. II. 1. &c.
Clodius.

PVLLVS, Numitorius, Fin. V.
22. Fregellas prodidit.

Cn. PVPIVS, ad Div. XIII. 9. in
operis societatis Bithynicae.

M. PVPIVS, Dom. 13. adoptat
Pisonem.

PYLADES, Fin. II. 24. amicus
Orctae, a quo c. 26. Pyladea
amicitia.

INDEX

PYRRHO, Fin. II. 11. 13. Offic. I. 2. de summo bono sententia. Tusc. II. 6. sententia de dolore. Fin. IV. 16. virtus. *ab eo dicti* Pyrrhonesi de Or. III. 17.

PYRRHVS, de Div. II. 56. Aecides ad Div. IX. 25. ejus libri de re militari. Muren. 14. de eo triumphat M' Curius, Offic. II. 7. ad eum Macedones universi se conferunt, Demetrio relicto. ad Div. V. 12. bellum Pyrrhi scripsit Timæus. Parad. 6. Fabricio pecuniam frustra offert. de Amic. 8. ab eo propter probitatem non alieni sunt Rom. animi. de Sen. 6. a fœdere cum Pyrrho abstrahit Romanos Appius Cæcus.

PYTHAGORAS, Tusc. I. 16. Pherecydis discipulus. de Or. II. 33. Tusc. IV. 1. junior est Numa Pompilio, Fin. V. 29. Tusc. IV. 19. 25. Aegyptum peragravit. & Magos Persiarum adiit. Acad. IV. 37. ex numeris & Mathematicorum initiis omnia esse putat. Nat. D. I. 11. Deum esse animum per mundum permeantem ejusque particulas animos nostros. *ibid.* III. 11. ad harmoniam canere mundum statuit. Divin. I. 3. magnam auctoritatem tribuit divinationi. Offic. I. 17. ultimum in amicitia putat, ut fiat unus e pluribus. Tusc. I. 25. summæ sapientiz credit fuisse, imponere rebus nomina. Offic. I. 30. sine ulla hilaritate summam auctoritatem consequitur. Tusc. V. 3. cum Leone de philosophia sermo. Nat.

D. III. 36. Masius bovem immolavit, *invento theoremate de ratione quadrati subtrahente in triangulo rectiangulo ad quadrata reliquorum laterum. Sic etiam tradit Vitruv.* IX. 2. alii autem becatombem immolatam dicunt. v. c. Laert. VIII. 12. v. Inss. ad Laert. & Davif. *ad h.* l. de Fin. V. 2. Metaponti moritur. &c. Tusc. IV. 1. ejus philosophiz Romæ vestigia.

PYTHAGOREI, de Div. I. 30. quare fabis abstinerint, Tusc. I. 16. sententiarum suarum rationem reddere non solent; ab iis Plato sententiam de animorum immortalitate hausit. *ibid.* V. 39. IV. 2. fidibus utuntur & cantu. Nat. D. I. 5. eorum, Ipse dixit, de Senect. 11. vesperi commemorant, quid interdiu egerint, audierint, dixerint, &c.

PYTHIA, Divin. I. 19. 36. campæ terræ vis concitabat.

PYTHIVS, de Offic. III. 14. argentarius Syracusanus, Canium equitem R. circumvenit.

PYTHODORVS, Flacc. 22. Trallianus.

Q.

QVERELÆ, ad Div. VI. 6. liber Cæcinæ, laudatur.

QVINQVATRVS & QVINQVATRIA, ad Div. II. 12. *solemnia in honorem Minervæ, majora mense Martio, minora Idibus Junii. v. Ovid. Fast. VI. 691.*

C. QVINTILIUS, pro Cluent. 62. eques

HISTORIÆVS.

62. eques Romanus in agro P. QUINTIVS, pro quo est oratio, ex qua de eo cognosci potest.
- P. QUINTILIVS, Varus, pro Quint. 17. *Juris civilis peritus fuit, ut ceteri, quibus jungitur. Pigbins ad a. DCLX. putat esse eum, qui in Cluentiana commemoratur. v. in P. Quintius Varus. Quæstor fuit a. DCLX. Ceteros honores hominis dabit Pigbins.*
- SEXT. QUINTILIVS, p. Red. in Senat. 9. prætor P. Lentulo Spinsbere consule.
- C. QUINTIVS, pro Quint. 3. & 49. prætor P. Quinctii, pro quo est oratio.
- L. QUINTIVS, pro Cluent. 37. Tribun. pl. L. Lucullo, & M. Costa Coss. a. V. DCLXXXIX. patronus Oppianici, qui concionibus invidiam judicio Juniano conflagavit. Brut. 62. in concionibus turbulentus. idem videtur, qui ad Att. VII. 9. appellatur familiaris Cicéronis.
- L. QUINTIVS, Cincinatus, de Senect. 16. aranti nunciatur, eum dictatorum esse factum. Ejus jussu magister equitum C. Servilius Sp. Melium interfecit.
- P. QUINTIVS Varus, Cluent. 19. homo summa religione & auctoritate. Sed Lambinus, Mervula alique volunt legi: Quintilius. Etiam Pigbins ad a. DCLX. hunc locum refert ad Quinsilium, de quo supra. Varus est cognomen Quintiliorum, non Quintiorum. Sed Codd. nil variant.
- T. QUINTIVS, Flamininus, ad Att. XII. 5. Consul cum M^o Acilio. a. V. DCIII.
- QVINTIVS Gallus, ad Div. XIII. 43. non nullis etiam: Gallius, videtur legatus aut præfectus Q. Philippi Asiæ præconsulis. conf. 73. & 74. Nam ei commendatur, qui negoriatur Philomeli, quod est oppidum magna Phrygiæ. conf. ep. 49.
- QVIRINVS, de Offic. III. 10. Romulus. ad Att. XII. 45. XIII. 28. Quirino σύρρατος Cæsar.
- QVIRINALIA, ad Q. Fr. II. 3. 13. Solemnia in honorem Romuli. v. Ovid. Fast. II. 513.
- R.
- RABIRIUS, Acad. I. 1. malus auctor philosophiæ Latinus. Ab hoc sine dubio diversus est præstans poeta C. Rabirius, qui etiam Ovidio laudatur: magni Rabirius oris. v. Possius Hist. Lat. I. 21. & alius, fortasse medicus, ap. Plin. H. N. XXIX. 7.
- C. RABIRIUS, pro Rabir. 2. Saturninum trib. pl. interfecisse dicit Labienus, & propterea accusat. in Pison. 2. a Cicero ne defenditur. ad Att. I. 6. domum Neapoli habet, vendit.
- C. RABIRIUS, pro Postum. 1. eques Rom. filius C. Curtii patris, Rabirius per adoptionem. Accusatus de residuis,

INDEX

damnato Gabinio, a Cicerone defenditur.

L. RABIVS, Verr. I. 34. *Marianus, transfugit ad Mithridatem. ab eo cum L. Magio mittitur ad Sertorium. prodito deinde Mithridate ad Romanos rediit, & Romæ & Myndi barbaravit. Asconius habet Phanius. unde Fannius edidit P. Manutius. alii: Fabius, Appian. Bell. Mithrid. p. 364. ed. Toll. Δύο λέγεται, μάλιστα τον Μαννίον, ut Horomianus citat ad Cic. I. c. καὶ Φάνιος μὲν δὲ τὴν ἐπεὶ δὲ οὐ μάλιστα τῷ σερτωρίῳ. &c.*

RABOCENTUS, in Pison. 31. *Bellicæ gentis princeps, a L. Pisonē securi percussus est.*

L. RABONIUS, Verr. I. 50. *ædis Castoris facta tecta tuetur. &c.*

L. RACILIUS, Verr. II. 12. ad Div. I. 7. *Tribunus plebis Marcellino & Philippo Coss.*

RARIUS, vel **RANIUS**, ad Att. XII. 21. *forſan libertus aut ſervus Bruti. Rani nomen occurrit in lapide apud Græcorum.*

REBILUS, vide **T. Caninius Rebilus**.

REGILLUS, cognomen *Æmiliorum*. ad Att. XII. 24. *filius Lepidi, qui cum Qu. Catulo conſul fuit.*

REGINUS, ad Att. X. 13. *mari infero præfectus, a partibus Pompejanorum eſt. Corrado videtur eſſe L. Minutius Baſi-*

lus, quem hoc muneri habuit. ſc Orosius tradit L. VI. c. 15.

L. REGULUS, ad Div. XIII. 60. *e Livineis. unde ejus libertus Trypho L. Livineius dicitur. familiariffimus Ciceronis.*

M. REGULUS, de Off. I. 13. *Punico bello primo captus a Pœnis de commutandis captivis Romam mittitur. in Pison. 19. ejus ſupplicium. ad Att. III. 17. &c. cf. M. Atilius.*

REMUS, de Div. I. 47. *auspiciū capit. de Divin. II. 20. cum fratre Romulo & altrice bellua vi fulminis ictus concidit.*

REMORA, de Divin. I. 47. *dubitant Romulus & Remus, an urbem ab ſe conditam Romam, an Remoram appellent.*

Q. REX, ad Div. XIII. 51. *eſt familia Mæria, qui in cauſa Pompeji fuit. ſed de Orat. II. 29. eſt Conſul a. V. DCXXXVI.*

RHINTON, ad Att. I. 20. *poëta Comicus Tarentinus, ex eo verſus Græcus adducitur.*

RHODO, ad Div. II. 18. *amicus Q. Thermi.*

ROMULUS, de Divin. II. 20. *cum fratre Remo & altrice bellua vi fulminis ictus concidit. ibid. I. 17. II. 38. ejus lituus. ibid. I. 2. 48. augur cum fratre. Nat. D. III. 2. auspiciā conſtituit. Leg. I. 1. dixit Julio Proculo, ſe Deum eſſe. Balb. 13. Sabinos recipit in civitatem.*

L. ROSCIUS, Phil. IX. 2. *legatus Romanorum a Larte Tolumnio Fidenis interfectus.*

Q. ROSCIUS, pro Quint. 24. *Q. Rols.*

HISTORICVS.

- Rosc. 7. eximie laudatur, de N. D. I. 28. perversis oculis est, de Divin. I. 36. amores & delicias Ciceronis in Solonio circumplicatur serpentis amplexu. haruspices augurantur claritatem ejus. Leg. I. 4. senex tardiores fecit tibias. pro Arch. 8. ejus mors. de Divin. II. 31. &c.
- SEX. ROSCII, pro S. Roscio. 6. ex Amerino municipio, municipes. pater & filius, *vid. argum. orat.* de Off. II. 14. filius a Cicerone contra L. Sullæ dominantis potentiam defensus est.
- T. ROSCII, pro Sext. Rosc. 6. *Capito & Magnus*, municipes Amerini, propinqui Sexti, quorum opera pater S. Roscius interfectus, & filius accusatus est.
- C. RUBELLINUS, ad Div. XII. 26. *pro quo Grævus MSS. reposuit: Rubellius, quod jam Præfatus in mentem venerat.*
- RUBRIA, ad Div. IX. 21. Carbonis cujusdam, Ciceronis amici, mater.
- RUBRIUS, Verr. I. 25. minister Verris proquaestoris.
- L. RUBRIUS, *Cassinus*. Phil. II. 16. ei testamentum subjecit M. Antonius.
- P. RUBRIUS, Verr. III. 57. eques Roman. in Syracusano conventu.
- Q. RUBRIUS *Varro*. Brut. 45. a Senatu hostis cum Mario judicatus, acer & vehemens accusator.
- Q. RUBRIUS, Verr. III. 80. a Veire in Sicilia, torque, phaleris & corona donatur.
- RUFIO, ad Div. VII. 20. Trebatii gentilis.
- RUFIO, ad Att. V. 2. XIV. 14. *est Sempronius Rufus. Rufio est diminutivum a Rufus. amabatur autem a Cicerone, ut ex epistola Cælii intelligi potest. de Sempronio Rufo vid. infra.*
- RUFUS, ad Div. V. 19. est L. Mescinius Rufus. cogitat ad Pompejum transire. ep. 20. queritur, Ciceronem rationes provincie se non expectato ad ærarium detulisse, ad Div. XIV. 14. *est M. Cælius Rufus, aut Mescinius Rufus.*
- RUFUS, ad Div. IX. 24. amicus Pæti, dicitur de salute Ciceronis laborasse.
- RUFUS, de Orat. II. 69. vide in *Rutilius*.
- RUFRENIUS, ad Div. X. 21. *legatus Lepidi Triumviri aut Tribunus, aut simile quid.*
- P. RULLUS, Agrar. I. 5. *Trib. plebis Consule Cicerone, qui legem Agrariam tulit, quam Cicerone tribus orationibus dissolvit. est e Serviliis.*
- Q. *Fabius* RULLUS, Phil. V. 17. admodum adolescens consul fit, vide Manut.
- RUPA, ad Div. II. 3. libertus Curionis.
- A. RUPILIUS, pro Cluent. 63. medicus.
- RUPILIUS, de Off. I. 31. histrio, Antiopam sibi eligit.
- P. RUPILIUS, Verr. IV. 50. P. Popillii collega in consulatu.

INDEX

- a. P. DCXXI.* Verr. II. 13. prator Siciliæ, *a quo* lex Rupilia seu Leges Rupiliæ. v. in *P. Rutilius Rufus*.
- P. RUPILIUS**, P. F. Men. ad Div. XIII. 9. eques Rom. magister societatis Bithynicæ, Craspede Quæstоре
- M. RUSCA**, de Or. II. 65. ex *Pinariis*, Trib. pleb. *a. V. DCXXII.* tulit legem annalem.
- RUSCIO**, Mil. 22. servus.
- C. RUSIUS**, Brut. 74. accusator vetus, Sisennam ridiculum facit.
- C. RUSTICELLUS**, *Banoniensis*, Brut. 46. exercitatus in dicendo & natura volubilis.
- RUTILIA**, ad Att. XII. 20. C. Cotta mater, Publii Rutilii soror.
- C. RUTILIUS**, Rufus, Brut. 40. familiaris Scævola: in Cæcil. 21. subscriptor P. Lentuli principis senatus in accusatione M. Aquillii.
- L. RUTILIUS**, de Amic. 20. cum Consulem efficere Scipio non potest, cum fratrem Publicum fecisset, *nisi vera legendum* Rupilius, *vid. in P. Rutilius*.
- L. RUTILIUS**, Cluent. 65.
- M. RUTILIUS**, ad Div. XIII. 8. a Cæsare præfectus agro in Galia Cisalpina dividendo.
- P. RUTILIUS Lupus**, Font. 15. L. Iulii Collega in Consulatu a DCLXIII. bellum sociale gerit, in quo perit.
- P. RUTILIUS Rufus**, M. F. Brut. 29. Orator, de iure respondet, orationes scripsit, & de iure.
- Panæti auditor, prope perfectus in Stoiciæ. repulsam in Consulatu fert. pro se ipse dixit a Scauro accusatus. de Or. II. 69. a Scauro competitore ambitus accusatus, a quo victus in petitione erat, eundem ipso accusat. de Or. I. 53. doctus adolescens & philosophus. Offic. II. 13. adolescens innocens, juris peritus habitus est, quia frequentabat P. Mucium, Planc. 21. in petitione tribunatus pl. repulsam tulit. de Or. I. 46. tribunus pl. eo anno, quo sedus Mancinus cum Numantinis fecit. Rabin. Perd. 7. contra Saturninum stat. Offic. III. 2. Panætium de prætermisissis non reprehensum dicit, propter eorum, quæ perfectisset, præstantiam. de Fin. I. 3. libros edidit. ad Att. IV. 16. inductus a Cicerone in libris de republica. Balb. 13. damnatus a hequisibus, quod in Asia quæstor provinciales a publicanorum injuriis defenderat. Smyrna: in exilio vixit. cf. Nat. D. III. 32. Font. 13. injuste damnatus est. Rabin. Post. 10. crudelitatem Mithridatis effugit, mutato habitu Romano & Græco assumpto. *Laudatur* I. c. Pison. 39. Scaur. fr. 2. *Si vera est lectio*, Tusc. IV. 17. *ubi dicitur* P. Rupilius leviter ægrotans mortuus esse ob fratris repulsam; *de hoc accipiendum esse puto*. Nam de Amic. 20. *L. Rutilius Publ. frater repulsam tulisse dicitur. Alium autem P. Rupilium ej fratrem fuisse,*

HISTORICVS.

fuisse, qui quod Publius, cum peteret cum Scauro, repulsam tulisses, mortuus sit, ut videretur Davilio, vix putem. Sed Manusius legis P. Rupilius. Etiam de amic. l. c. Rupilius pro Rutilius legunt Viri docti. v. Pigbii ad. a. DCV. DCXXI, qui & hic & aliis locis hunc locum semper ita citat, tamquam Rupilius legeretur. P. Rupilius Africanus amicitia ad Consulatum pervenisse, cum reus loco natus esset, de eo convenit. Ea ipsa res facit probabile, ibi legendum Rupilius. Nam Rutilium Africanum Scipionis opera Consulatum consecutum, nemo demonstrare poterit. Itaque mihi valde sit verosimile, & in Tusculanis & in Latio Rupilius esse reponendos. Ceterum hic P. Rutilius post repulsam Consulatus est a DCXLIX.

P. RUTILIVS, Cæcin. 10. testis in Cæcinam, homo nullius fidei,

S.

SABAZIA, de N. D. III. 23. sacra Baechi, qui ipse Sabazius dicitur.

SABAZIVS, de Leg. II. 15. cum Aristophanes ejici vult, tamquam peregrinum Deum.

L. SABELIVS, Brut. 34. a L. Cæsuleno ex lege Aquillia de justitia accusatur.

SABIDIVS, petie. Conf. 2. homo obscurus, quem competitor Q. Ciceronis in prætura ad tabulas posuerat, cum alium

amicum honestum non haberet. Sabidia est etiam ap. Dionium in lapide L. 164. & Sabidius in Grutovianis lapidibus non unus.

SABINIVS Reatinus, præ Sext. 37. ex operis Clodiani, quibus P. Sextius pene interfectus est.

C. SACERDOS, e Liciniis. Verr. I. 10. prætor Siculus ante Verrem. pro Plancio. 11. legatus Q. Metelli in Creta. Consulatum petiit cum Cicerone. v. Ascon. argum. or. in Tog. Cand. De ejus prætura urbana & Siciliensi multa sunt in Verriis.

SADALA, Verr. 24. rex Thraciarum: Ad eum a Cn. Dolabella mittitur C. Verrea.

SAFINIVS, pro Cluent. 25. Atellanus.

Q. SALASSVS, ad Div. VI. 48. P. Curtii frater, e gente Postumia, si quidem germanus Curtii frater fuit. Provinciam obtinuit e prætura a. V. DCC.

SALACON, ad Div. VII. 24. Nomen domus cujusdam in paupertate superbi; unde h. l. Hermogenes Tigellius Salacon dicitur.

SALII, de Div. I. 16. Sacerdotes Martis, in eorum curia situs lituus inventus est integer, cum ea deflagravisset, ab eis ad Att. V. 9. dicitur Saliaris modus, de conviviis opiparis & magnificis.

SALINATOR, de Or. II. 67. est M. Livius, qui in censura a. V. DXLIX. hoc cognomen præ-

INDEX

- man accepit*, Liv. XXIX. Tarento amisso bello *Punico II.* arcem retinuit. Brut. 18. Senensi prælio ludos Juventuti vovet.
- C. SALLVSTIVS**, *Crispus*. ad Att. XI. 20. ei Cæsar ignovit. *de inimicitii inter ipsum & Ciceronem*, & orationibus, quas contra se invicem dixisse putantur, v. *Corrad. Quest.* p. 113. 199.
- SALLVSTIVS**, *Caninius*, ad Div. II. 17. proquestor Ciceronis, ad quem est epistola. *Docti viri legendum existimant*: Cuius, pro Caninius, ut sit P. Sallustii propinquus, de quo paullo post. v. *Figinius* ad a. V. DCCII. sed *Codd.* nil juvant.
- CN. SALLVSTIVS**, ad Div. XIV. 11. ad Att. XI. 11. *amicus summus Ciceronis*. In animo Cicero habet cum eo mittere filium ad Cæsarem, cum exularet.
- P. SALLVSTIVS**, ad Att. XI. 11. *frater aut propinquus Cnei*.
- CN. SALLVSTIVS**, de Div. I. 28. *Ciceronis liberens*. ad Div. XIV. 4. 11. laudatur. ad Att. I. 3. & 11.
- SEXT. SALTIVS**, Agrar. II. 34 Duumvir Capuæ.
- SALVIVS**, ad Div. IX. 11. ad Att. IX. 7. libertus Attici ad Att. X. 18. libertus Hortensii filii.
- SALVS**, ad Att. IV. 1. Dea, cuius templum erat prope domum Attici in colle Quirinali.
- de Div. L. 47. *Salotis angurium*.
- SAMIARIVS**, Phil. XI. 2. *enul*, a quo interfectus est C. Trebonius, jussu Dolabellæ.
- SAMPSICERAMVS**, ad Att. II. 14. 16. 17. 23. *est Pompejus. Ceterum est nomen Eusebiorum Reguli Serabo L. XVI. p. 1092. ed. Almel.*
- SANDO**, ad Div. III. 7. pater Athenodori Stoici.
- Q. SANGA**, in Pison. 31. Senator, de *Fabia gente*.
- SANNIO**, ad Herenn. IV. 50. nomen servi.
- SAPALA**, petit. Conf. 3. amicus Catilinæ, præco.
- SAPPHO**, Verr. IV. 57. ejus statua in Prytaneo Syracusano.
- SARA**. v. *Siregius*.
- SARDANAPALVS**, de Fin. II. 32. Tusc. Q. V. 35. epigramma in sepulchro ejus ridet Aristoteles.
- SARPEDON**, de Div. II. 10. filius Jovis.
- SASERNA**, Phil. XIII. 13. amicus Antonii. ad Att. XV. 2. cum Matio & Postumio ludos procurat, ab Octavio institutos, in honorem Cæsaris.
- SASSIA**, pro Cluent. 5. mater Cluentii.
- SATRIVS**, ad Brut. 6. legatus C. Trebonii.
- SATRIVS**, *Caninius*. ad Att. I. 1. *Casaubonas putat esse equitem Rom. cujus, de claris Grammaticis, Suetonius mentionem facit. Cicero eum appellat fratrem P. Varii. Corruptum locum putant cum alii,*
sum

HISTORICVS.

- rum Lanigius ad Cic. de Offic.* SATYRVS, ad Att. XII. 22.
III. 18. Attici servus.
- M. SATRIVS, de Offic. III. 18. C. SAVFEJVS, pro Rabir. 7.
M. Minucii Basili fororis filius, cum Saturnino Capitolium ar-
& heres. matus occupat.
- SATVRNALIA, Cat. III. 4. ad L. SAVFEJVS, ad Att. I. 3. it.
Att. V. 20. XIII. 52. *solemnia IV. 6. amicus Attici, Epico-*
in memoriam. aureæ ætatis reus, ad Att. II. 8. in studiis la-
celebrata a. d. XIII. Kal. boriosus, cf. XIV. 18. XV. 4.
Jan. XVI. 3.
- CN. SATVRNINVS, pro Planc. SAXA, *Decidius*, Phil. X. 10. it.
8. & 12. laudatur, ejus pater XI. 5. e Celtiberia, a Cæsare ci-
primus ex Atinati municipio vitate donatus & deinde Tri-
Aedilis & prætor factus est. ad bun, plebis factus. Phil. VIII.
Div. VIII. 14. accusatur a Cn. 3. de grege Antonii, nebula,
Domitio. ad Div. XII. 26. he- Centurio &c.
- L. SATVRNINVS, de Har. resp. SCAEVA, ad Att. XIII. 23. Cæ-
20. Quæstor Ostiensis, in an- sarianus, *Cassius Scæva, alii de*
nonæ caritate a procuratore Trebatio *intelligunt. J. F.*
rei frumentariæ amovetur & *Gronovius, ne sanum quidem*
propterea popularis fit. Catil. *locum putabat.*
- IV. 2. C. Memmium interfi- SCAEVA, Rabir. Perd. 11. ser-
cit. pro Sext. 47. a Q. Metello vus Q. Crotonis Saturninum
censore notatur. pro Dom. 31. interficit & propterea liberta-
Q. Metellum lege ex urbe eji- te donatur.
- cit. pro Rabir. Perd. 3. 6. ejus SCAEVOLA, *est cognomen Mu-*
cædes, *de qua rora oratio le-* ciorum. *Itaque Scævolas, in*
genda. c. 11. a servo interfici- Mucii *quære.*
tur, de harusp. resp. ad Her. I.
12. it. IV. 22. &c. &c.
- SATVRNVS, Nat. D. III. 24. P. SCANDILIVS, Verr. III.
etymologia, II. 20. 46. stella, 58. eques Rom. Syracusis.
- III. 17. ad occidentem maxime SCANTIA, femina, Milon. 27.
cultus est. III. 24. vincitur a *In hoc nomine libri valde va-*
Jove filio. *riant; alii Sentia, alii San-*
ctia, quorum illud probat
Schottus in Nod. Cic. III. 13.
Scantiæ nomen frequenter oc-
currit in lapidibus Gruteri.
&c.
- P. SATVRIVS, pro Qu. Rosc. 1. M. SCAPTIVS, ad Att. VI. 1.
patronus Chærea, qui pro eo *negotiator Cappadociæ, fra-*
contra Q. Roscium comædum *ter*
dixit. pro Cluent. 38.
- SATYRI, Nat. D. III. 17.
- SATYRISCVS, de Div. I. 20.

INDEX

- ter ejus, quocum Cicero controversiam habuit in provincia. Ei praefectura defert Cicero.
- SCAPTIVS**, ad Att. V, ult. VI. 1. 2. &c. *negotiator, frater Marci, praefectus Appii in Cilicia, controversiam pecuniarum cum Sulaminiis habet, & multum Ciceroni Procos. molestiae offert; quae res fuisse his epistolis narratur.*
- P. SCAPVLA**, Quint. 4. fenestrator. Scapulae ejusdam horti commemorantur ad Att. XII. 37.
- SCAPVLA**, ad Div. IX. 13. auctor seditionis in Hispania ult. teriori, confirmata a Pompejo filio, de ejus interitu v. *Hirt. Bell. Hisp.* 33.
- SCATINII**, Phil. III. 6. sunt ex Aricia.
- SCATO**, Dom. 44. homo obsecurus, Clodianus, e Marfio, sub cujus nomine Clodius aedem Q. Seji emittit.
- M. SCAVRVS**, ex Aemilio, de Or. II. 64. humili genere ortus. Muren. 7. memoriam generis sui intermortuam renovat. Brut. 29. ejus orationes & libri. Stoicus fuit. Offic. I. 30. singulari severitate fuit. Muren. 17. a Q. Maximo in petitione Consulatus vincitur. Brut. 36. cum P. Rutilio consulatum petit, eumque vincit, & de ambitu accusat Rutilium, ab eoque de ambitu accusatur frustra. cf. de Or. II. 69. de Offic. I. 22. resistit C. Mario. Sext. 47. omnibus seditiosis a Graccho ad Q. Varium resistit. Har. resp. 20. procuratio rei frumentaria ei mandatur, remoto Saturnino, v. *L. Saturninus*. Deiot. 11. a trib. pl. Cn. Domitio Ahenobarbo accusatur. v. *Ascon. ad fr. Or. pr. Scaur. fil. Dom.* 19. de pluribus rebus simul ferre contra legem Didiam ausus, non obtinuit. Nat. D. II. 23. Mentem & Fidem in Capitolio dedicat. fr. Or. pr. Scaur. accusatur a Cn. Domitio, Q. Servilio Caepione, & Q. Vario trib. pl. ubi vid. *Ascon.* ibid. princeps Senatus. &c. *Consul fuit a. V. DC XXXVIII. princeps Senatus lectus a L. Metello & Cn. Domitia a eadem post idem Censor & iterum Consul fuit.*
- M. SCAVRVS**, M. principis Senatus fil. de Offic. II. 16. imitatur P. Lentuli magnificentiam aedilitatis. cf. pr. Sext. 54. & *Pigh.* ad a. V. *DCXCV*. Sext. 47. ad eum praetorem causa P. Sextii acta est. Offic. I. 39. Cn. Octavii domum demolitus, ei accessionem adjungit, repulsam in Consulatus petitione tulit, ad Att. IV. 15. de repetundis accusatus a Praetura Sardiniae, a Cicerone defenditur, v. fr. *Quat. pr. Scauro, & Ascon. Argum.*
- C. SCIPIO**, e Corneliis, pro Sext. 3. fover P. Sextii, vir optimus, in exilio Massilia vixit. *Sed Cajus est ex editionibus primis & MStis, posteriores recuperant Lucius & interpretantur de Asiatico. nep. vid. Mannsius ad hunc locum.*

HISTORICVS.

CN. SCIPIO, *Calvus*, *L. F.* pro Planc. 24. & 25. de Off. I. 18. *is, qui cum fratre Publio in Hispania cum Pannis bellum gessit, pater P. Scipionis Nasicae, qui vir optimus iudicatus est, de quo infra.* pro Balb. 15. in Hispania occiditur cum fratre. cf. Tusc. I. 37. 46. Nat. D. III. 32.

L. SCIPIO, *Asiaticus*, *P. F. L. N.* in consulatu. pro Mur. 14. de Antiocho triumphat, unde Asiaticus dictus est. de provinc. consul. 8. ei auxilio est Tib. Gracchus pater trib. pl. cum in carcerem duceretur. Brut. 47. non imperite dixit. Phil. XI. 7. collega C. Laelii sapientis in consulatu, ad quem cum Senatus deferret provinciam Asiam, quæ Scipioni obvenerat, frater major P. Africanus eam ignominiam deprecatur & se legatum ei fore pollicitus, provinciam ei conservat. pro Rabir. Posthum. 10. ejus statua in Capitolio cum chlamyde & crepidis.

L. SCIPIO, *Asiaticus*, *L. F. L. N.* Rabir. Perd. 7. Verr. I. 14. Collega C. Norbani in Consulatu a. V. DCLXX. ad Herenn. III. 2. legibus solvitur propter bellum Italicum, ut ante annum suum Consul fieri possit.

M. SCIPIO, Brut. 20. ejus, qui sacra accepit, filius, eloquens habitus est.

M. SCIPIO, *Maluginensis*, de Or. II. 64. dictum de L. Manlio Acidino consule.

P. SCIPIO, *L. F.* de Off. I. 18.

pro Planc. 25. laudatur propter res in bello fortiter gestas, pro Balbo 15. occiditur in Hispania cum fratre Cnzo, de quo supra. Phil. XI. 7. pater L. Asiatici & P. Scipionis majoris. de Lucio supra. de Africano & ejus posteris vid. in P. Africanus.

P. SCIPIO, *CN. F. L. N.* de har. resp. 13. optimus de toto populo Rom. iudicatus, sacra matris Deum manu sua accipit. de Or. III. 33. omnibus civibus sui copiam fecit. Pontifex Max. Consul fuit a. V. DLXII. collega M. Acilii Glabrioris, & jurisprudentia celebris, de quo vid. Rupersum ad Pompon. III. 3.

P. SCIPIO, *P. F. CN. N. Nasica*. Corculum, *hæc est sapiens*. Brut. 20. & 58. bis consul, nempe a. V. DXCI. cum C. Figulo & a. V. DXCIX. cum C. Marcello, & censor fuit a. V. DXCIV. de N. D. II. 4. C. Figuli collega a Ti. Graccho vitiole creatus abdicat se magistratu. cf. de Div. II. 35.

P. SCIPIO NASICA, *P. F. P. N. CN. PRON.* pro Planc. 21. adilitiam repulsam fert. Br. 22. cum D. Bruto Consul fuit, a. V. DCXV. de Leg. III. 9. a Tribuno pl. Curiatio in vincula conjicitur, pro Planc. 14. consul a Grano præcone reprehenditur. Catil. I. 1. Pontifex Max. Ti. Gracchum interfecit. pro Dom. 34. ejus factum Scitis probatur de Off. I. 22. privatus æque multum pro-

INDEX

- profuit reip. quam Africanus in excindenda Numantia, pro Flacc. 31. Pergami moritur. de Off. I. 30. in sermonibus ejus nulla comitas fuit, *hic Serapio dictus est a similitudine suarii cujusdam negotiatoris.* ejus facete dictum est de Or. II. 70.
- P. SCIPIO NASICA, P. F. P. N. P. PRON. CN. ABN. Brut. 34. in consulatu mortuus a. V. DCXLII. collega L. Bestiz. de Off. I. 30. sermone effecit, ut unus e multis videretur. *duxit Ceciliam Macedonici filiam.*
- P. SCIPIO, P. F. P. Serapionis Nepos. Br. 58. gener L. Crassi. *Hic est, qui pro Sext. Rosc. 28. memoratur.*
- P. SCIPIO NASICA, P. ex Licinia Crassi Filius. ad Att. II. 1. a Favonio accusatur. *Adoptatus est a Metello Pio, unde Q. Cæcilius Metellus Pius Scipio dictus est, Pompejii M. collega a. V. DCCI. Et ejusdem fecer, de quo vide supra in Metellis. memoratur etiam ad Div. VIII. 9. Verr. IV. 36. Verris advocatus, reprehenditur.*
- SCOPAS, de Or. II. 86. Thellalus, a Simonide victor laudatus, fordium se præbet.
- SCOPAS, de Div. I. 13. eximius sculptor, v. Plin. XXXI. 5.
- C. SCRIBONIVS, C. F. Pop. Curio. ad Div. VIII. 9. est C. Curio fil. trib. pl. de quo supra.
- L. SCRIBONIVS, Libo, de Or. I. 53. tribunus pl. quæstionem fert in Ser. Galbam prætorum Hispaniæ. add. de Or. II. 65.
- SCROFA, ad Att. V. 4. *cognomen Cn. Tremellii.*
- SCYLAX, de Div. II. 42. Haliarnasseus, familiaris Panatii, excellens in astrologia, idemque in civitate sua princeps; repudiat Chaldaicum prædictionis genus.
- SCYLLA, Verr. V. 56. Har. Resp. 27. de Nat. D. I. 38. *monstrum, de quo plena fabula sunt. v. Ovid. Met. XIII.*
- SCYRON, Acad. IV. 33. *Epicureus tempore Ciceronis.*
- SEBOSVS, ad Att. II. 14. 15. Catuli familiaris.
- SEDVLIVS, Dom. 30. dux fervorum, quorum opera P. Clodius usus est.
- SEGAVIANVS, ad Div. X. 17. *sed pro hoc est in Græviana: Sext. Gavius.*
- SEGVLIVS, Labeo, ad Div. XI. 20. 21. homo nequissimus. Octavianum Ciceroni iratum dicit.
- SEJVS, ad Att. V. 13. *libertus aut procurator Attici, jungitur Philogeni, qui Attici libertus erat. Alius est ad Div. VII. 12. sed ibi Gronoviana legit: Titius.*
- Cn. SEJVS, Cluent. 38. Senator.
- M. SEJVS, L. F. de Offic. II. 17. in caritate annonam affibus populo vendit in *edilitate a. DCLXXX. Plin. XV. 1. Planc. 5. judicio condemnatus tamen M. Pisonem in petitione vincit. de hoc intelligi potest ad Div. IX. 7. Idem, aut filius est,*

HISTORICVS.

- *est, qui XI. 7. memoratur, & legatus D. Brusi fuisse videtur, item ad Att. XII. 11.*
- Q. SEIJS, Postumus, Dom. 44. 50. Har. resp. 14. eques Rom. cuius ædes R. Clodius emere voluit, domino repugnante.
- SELENE, Verr. IV. 27. uxor regis Antiochi, primo Grypi, deinde Pii, ex Aegypto, quæ & Cleopatra dicta est.
- SELEVCVS, ad Div. VI. 18. servus Q. Leptæ.
- Q. SELICIVS, ad Div. IX. 16. a quo Selicianæ villa, ad Att. I. 12. fenerator. ad Div. I. 5. amicus Lentuli Spintheris, quocum Cicero consilia de causâ Lentuli contulit.
- SELIVS, ad Div. VII. 32. maior Orator.
- C. & P. SELII, Acad. IV. 4. familiares L. Luculli, docti homines, qui Philonem Romæ audierant.
- SEMELE, Tusc. I. 12. Nat. D. II. 24. mater Bacchi.
- SEMIRAMIS, Prov. Conf. 4. ita A. Gabinium Syriæ Procos. appellat, ut mollitiem ejus nover.
- TI. & C. SEMPRONI, de Or. I. 9. &c. sunt fratres Gracchi, de quibus v. in Gracchis.
- A. SEMPRONIUS, Musca quæstura de Or. II. 60. Candidatus a Vargula male accipitur.
- C. SEMPRONIUS, Rufus, ad Div. VIII. 8. calumniam fert. amicus Ciceronis. cuius sæpe mentio. v. c. ad Att. VI. 2. ad Div. XII. 22. 25. vide etiam Rufus,
- L. SEMPRONIUS, Atratinus, ad Div. IX. 21. Consul & Censor fuit cum L. Papirio Mugilano A. V. CCCXII.
- M. SEMPRONIUS, de Or. II. 60. A. frater.
- G. SENTIVS, Saturninus. Verr. III. 93. Pison. 34. prætor Macedoniæ a. DCLXXI. a Denefeto defenditur. permagnam e cibariis pecuniam, propter caritatem frumenti, deportat. homo innocentia singulari.
- SEPTIMIÀ, ad Div. IX. 10. ad Att. XVI. 11.
- C. SEPTIMIUS, ad Att. II. 24. scriba Bibuli Consulis.
- C. SEPTIMVS, Sen. p. Red. 9. prætor P. Lentulo Spintheris Consule. ad Att. XII. 13. 14. augur. *Pigbins Scævola cognomen de conjectura dedit. Mihi videtur idem esse cum eo, qui ad Div. VIII. 8. in Scro M. Marcelli inter eos nominatur, qui scribendo offuerunt: C. Septimius T. F. Quirina.*
- P. SEPTIMVS Scævola. Aet. I. in Verr. 13. Cluent. 41. Senator, de repetundis accusatur, propter iudicium Junianum, Hortensio prætoris. *Ab hoc diversum patrem P. SEPTIMIUM testem in L. Flaccum Flacc. 4.*
- Q. SEPTITIVS, Verr. III. 4. eques Rom. arator in Sicilia.
- SEPTVMVLEIJS, Anagninus, de Or. II. 67. interfecit C. Gracchum, & pro ejus capite aurum accepit. Postea præcuram

INDEX

- Etiam in Asia a Scævola petiit.
- SERPVLLA**, ad Att. I. 12. *Si sana lectio, nomen est servula, quæ P. Clodium emisit ex adibus Caesaris. Sed Grav. ostendit esse legendum: Servula.*
- SERAPIO**, ad Att. VI. 1. *est Scipio Nafica, de quo ante.*
- SERAPIO**, ad Att. X. 17. *servus Attici.*
- SERAPIO**, ad Att. II. 4. *libros ejus non intelligit Cicero. ibid. 6. Eratosthenem valde reprehendit. Fuit Antiochenus, qui Geographica scripsit. Commemoratur etiam a Plinio in Elenco scriptorum L. IV.*
- SERAPIS**, de Div. II. 59. Nat. D. III. 19. &c. *Deus Aegyptiorum.*
- C. SERENVS**, Planc. 5. præfertur Q. Catulo. *Grav. Serranus, quod jam P. Manurio placuerat. Nam C. Serranus a. DCXLVI. proxime Consul ante Carulum & Cn. Manlium, cujus proxime mentio. Serrani f. Serrani sunt ex Attiliis, de quibus supra.*
- SERGIVS**, Phil. II. 25. *minus.*
- C. SERGIVS**, Aurata f. Orata, de Or. I. 39. Off. III. 16 *Prætor a. 656.*
- CN. SERGIVS**, Verr. III. 43. *decumanus in Sicilia. Venerius.*
- L. SERGIVS**, Verr. III. 78. *scriba Ciceronis quaestoris.*
- L. SERGIVS**, Dom. 5. *familiaris P. Clodii, qui Q. Metellum Consulem P. Clodii fratrem lapidibus appetivit & percussit, eique se ad Cn. Pompejum interficiendum obtulit.*
- Q. SERGIVS**, Cluent. 8. *Senator, inter farios damnatus est.*
- SERRANVS**, ab aratro dictator. Sext. 33. 39. 43. &c. *v. in Attilius.*
- C. SERRANVS**, Rab. Perd. 7. *est Collega Q. Cæpionis. de eodem accipe Planc. 5. ex lectione Græviانا. v. C. Serranus.*
- Sext. SERRANVS**, *Gavianus.* ad Att. IV. 2. *tribunus pl. Spinther & Mestello Cass. intercedit Scto, de adibus Ciceroni restituendis, sed paullo post eoncedit. Har. Resp. 15. sacella inædificat. De hoc accipe etiam pro Sext. 33. Serranus non ab aratro, sed &c. v. de hoc loco Perizon. Animadv. Hist. t. 1.*
- SERRANVS**, Domesticus, ad Q. Fr. III. 8. *ejus filius moritur. Laudat pater scripto Ciceronis. Ex quo intellige diversum esse ab illo Saxo, de quo dictum, inimico Ciceronis. Domestici nomen reperiet etiam in lapide apud Gruterum DCCCIX. 9.*
- Cn. SERTIVS**, Verr. II. 48. *eques Romanus.*
- Q. SERTORIVS**, Brut. 48. *qualis in dicendo fuerit. Muren. 15. sollicitatur a Mithridate, utse cum eo conjungat. v. L. Rabius & Magius. Manil. 4. a Cn. Pompejo vincitur. Notissimus Romanorum in Hispania busti, & bellum cum eo gestum saepe memoratur v. c. Agr.*

HISTORICVS.

- Agr. II. 30. Verr. V. 23. 56. Phil. XI. 8.*
SERVAEVS, Fonteji. 5. de cohorte M. Fonteji, aut portitor.
SERVILII, Acad. IV. 18. fratres gemini, simillimi, ut digni-
 tici vix possent. *Hi sunt Q. & P. Q. Capionis Filii, Cn. Nep. a quibus deinde Geminorum cognomen nsurpatum & adposteros propagatum est. P. Consul fuit a. DL. & DV.*
SERVILII, Cæcæ, Phil. II. 11. v. P. Servilius Cæca.
C. SERVILIUS Ahala, de Sen. 16. jussu dictatoris L. Quinctii Cincinnati Sp. Melium interficit. *Sed in hujus prænominem mira est in Codd. MSS. & edd. Ciceronis inconstantia. Nam Catil. I. 1. dicitur Quintus, ibique monuerunt Murexus & Pigribus legendum Cajus. pro Dom. 32. dicitur Marcus, ubi nihil Manutius aut reliqui Inst. in ed. Graviana. pro Dom. I. c. in exilium missus est.*
C. SERVILIUS Vatia, M. F. in Cæcil. 19. cum L. Veturius Philo quæstor accusare vult, sed ei non permittitur. *His Servilius est pater P. Servilii Isaurici, prætor provincie, nescio cujus, fuit a. V. DCXL.*
C. SERVILIUS GLAVCIA, Brut. 62. peracutus, callidus, cumprimisque ridiculus. Catil. I. 1. interficitur. v. in C. Glauia.
C. SERVILIUS, Verr. V. 54. negotiator Panormitanus.
Cn. SERVILIUS Cæpio, Cn. F. Cn. N. Brut. 20. is, qui Consul fuit a. DLXXXIV. cum Q. Philippo, quibus consulibus Ennius mortuus est.
Cn. SERVILIUS Cæpio, Verr. I. 55. Censor, a. DCXXVIII. qui cum Q. Pompejo Consul fuit a. DCXII. Est superioris filius. Nam in festis dicitur Cn. F. Cn. N. Fratrem vix puerem: tot anni sunt inter utriusque Consulatum interjecti.
L. SERVILIUS, Verr. III. 7. eques Rom. magister publicanorum in Sicilia, prætor Verre.
L. SERVILIUS, Postumus, ad Div. XII. 26. Quæstorem hoc nomine invento a. V. DCC XII.
M. SERVILIUS, Ahala. Dom. 32. v. C. Servilius Ahala.
M. SERVILIUS, de Or. II. 65. dissuasit legem annalem Cuscæ, quæ a DCXXII. lata est.
M. SERVILIUS, Geminus, ad Att. VI. 3. a Metello Celere de repetundis accusatur. cf. ad Div. VIII. 8. Fuit trib. pl. a. DCXCIII.
M. SERVILIUS, ad Div. XII. 6. tribunus pl. Hirtio & Pansa Coss. producit Ciceronem in concionem, quo tempore Philippicam XI. dixit. Phil. IV. 6. cum collegis de republ. refert ad Senatum.
P. SERVILIUS Rullus, Agr. II. 20. v. Rullus.
P. SERVILIUS Vatia, Isauricus, C. F. M. N. Manil. 23. legi Maniliæ favet. Agrar. II. 19. agri ab ipso imperio Rom. adjecti. Verr. I. 21. Olympum

NDEX

- vicepit. p. Red. in Sen. 10. Q. METELLUM Consulem Ciceroni placat. ad Div. I. 1. negat Ptolemæum restituendum esse, *Consul fuit cum Appio Pulchro.*
- P. SERVILIUS, P. Isaurici F. qui Consul cum C. Cæsare fuit. ad Att. IV. 15. prætor Pompeio II. Consule. ad Div. XIII. 66. Asiam obtinet. ibid. 69. Ciceronis collega in auguratu. ibid. X. 12. Ciceroni adversatur in causa Antoniana. ad Div. XII. 2. metu Antonii, in quem invehus erat, non audet in Senatum venire &c. ad Att. II. 1. Catonis imitator. *laudatur etiam ad Att. XI. 5. I. 19. &c.*
- P. SERVILIUS, Calpæ, Phil. II. 11. ad Att. XVI. 15. Phil. XIII. 15. unus de percussoribus Cæsaris, qui ei primum vulnus inflixit. *Trib. pl. a. DCCX. v. Plutarch. in Cæsare p. 739. ed. Weschel. Sed Cic. Phil. II. 11. duos Calpæ cædi interfuisse dicit. Plutarchus etiam l. c. fratrem hujus Calpæ commemorat. Is est C. Servilius Calpæ, quem Appianus commemorat, nisi quidem ibi P. legendum, de B. Civ. II. p. 87. Mirum enim si C. potius quam hunc P. nominasset, qui inter principes fuit. Ibidem etiam male Servilius Galba, pro Servius Galba, uti recte citans viri docti. Sed hoc obiter. cf. Viros doctos ad Sueton. Cæsar. c. 82.*
- SERVIVS Galba v. Galba.
- SERVIVS Sulpicius v. Sulpicius.
- SERVIVS, ad Div. VIII. 4. designatus tribunus pl. de ambitu accusatus condemnatur, ejus locum petit Curio.
- SERVIVS Pola, ad Div. VIII. 12. accusator quidam.
- SERVIVS Tullius, Div. I. 53. ei dormienti caput ardet. Brut. 10. æqualis Pifitrati.
- SERVIVS CLAUDIVS, ad Att. I. 20. eius libros Ciceroni donat L. Papirius Pætus. ad Div. IX. 16. frater sc. *patruelis aut consobrinus* Papirii Pæti, homo doctus, qui facile diceret, qui versus Plauti esset, qui non. *Grammaticus ergo fuit, ejus etiam ap. Sueton. de Claris Grammat. Gell. XIII. 21. Plin. XXIII. 4. mentio fit. Ex ep. ad Att. l. c. colligere licet, cum Afranio & Marcello Coss. mortuum esse.*
- SESTII v. Sextii.
- SETENAS, ad Att. VIII. 5. *Dicitur esse cum imperio. Ea epistola scripta est L. Lentulo & C. Marcello Coss. Setenatem autem fasti & omnes libri veteres ignorans, Pighius ad a. DCCIII. legendum censebat Sufenas, & capiebat de M. Nonio Sufenate, qui eo anno Cretam & Cyrenem obtinuit, & memoratur, ad Att. IV. 15.*
- SEXTIA tabula, Quint. 6. &c. *est Sextii argentarii cujusdam. Sextiorum autem argentarium sæpe est apud Ciceronem mentio. Ad cam auctiones & alia*

HISTORICVS.

- alia res agebantur, in quibus tabulis & restibus opus.*
- A. SEXTILIVS**, Flacc. 15. videtur negotiator Acmonensis fuisse.
- SEXTILIVS**, Andro, Flacc. 34. Pergamenus.
- C. SEXTILIVS** Rufus, ad Div. XII. 13. præest classi C. Cassii. ad Div. XIII. 48. Quæstor primus in Cyprum missus a Romanis.
- C. SEXTILIVS**, Flacc. 36. M. Lurconis fororis filius.
- P. SEXTILIVS**, Flacc. 13. Quæstor L. Flacci in Asia.
- P. SEXTILIVS** Rufus, de Fin. II. 17. heres fiduciarius, hereditatem non tradit. Est fortasse superioris illius pater.
- Q. SEXTILIVS**, ad Q. Fr. II. 1. amicus Milonis; in eum & ceteros Milonis amicos, impetum faciunt operæ Clodianæ, cum a Milone de vi accusatus Clodius esset.
- SEXTIVS**, Verr. V. 43. 45. licitor C. Verris in Sicilia.
- C. SEXTIVS** Calvinus, Brut. 34. orator bonus, sed incommoda valetudine. *Pighius eum putabat, qui ex prætura, quam a DCLIV. gessit, Macedoniam obtinuit. Pison. 34. Sed ibi in melioribus libris non Sextius, sed Sentius legitur.* de Or. II. 60. C. Julii Cæsaris familiaris, luscus, dictum ejus in Appium.
- L. SEXTIVS**, pater P. Sextii de vi accusati. Sext. 3. trib. pl. fuit, altius ascendere noluit.
- L. SEXTIVS**, ad Div. XIII. 8.
- P. Sextii L. F. filius** ex Albini filia.
- L. SEXTIVS** Panfa, ad Q. Fr. II. 11. ejus postulationi resistit Q. Cicero Asia prætor.
- P. SEXTIVS**, Brut. 48. prætor designatus a. DCLIII. accusante T. Junio L. F. damnatus est.
- P. SEXTIVS**, P. F. ad Div. V. 17. exulat. *Quæstor fuit a. DCLXXXV. & post ædilis. Habuit enim, ut ex l. c. intelligi potest, annonæ curam, quæ est ædilium. Item Cicero epistola cie. consolatur P. Sextii, de quo statim, partuelem, propinquum cerre fuisse, ex eadem epistola apparet.*
- P. SEXTIVS**, L. F. Sext. 3. C. Albini & deinde C. Scipionis uxorem duxit. Catil. 1. 8. Div. V. 6. proquæstor C. Antonii in Macedonia. ad Quir. p. R. 6. in Senat. 8. ad Att. III. 20. tribunus pl. *Lenxulo Spinsheri consule cogitat de Cicerone ferre, sed neque nominatim, neque satis diligenter de bonis publicatis.* ad Div. I. 9. accusatus de vi a Cn. Pompejo laudatur. *defenditur a Cicerone oratione, quæ extat.* ad Div. VII. 32. dicta Sextiana, l. c. *frigida & parum uenta.* ad Att. VIII. 15. quia cum imperio est, potest cum Pompejo in Græciam transire. ibid. XI. 7. Cæsar permittit, ut iisdem, quibus ante licitoribus uteretur, etiam scutum improbare, quo ipse aliquæ post fugam tribb. pl. imperium acceperant. ad Div.

INDEX

- V. 20. pecuniam, quam Me-
fcinius Rufus in fano depofue-
rat, auert; *ex quo intelligi-
sur eum Ciliciam obtinuiſſe. v.
Græv. ad ep. 7. L. VIII ad Aſt.
Prætor fuit a. DCC.*
- T. SEXTIVS, Gallus, Mil. 31.
ante ſacrarium Bonæ Dæ,
quod in fundo ejus fuit, pri-
mam plagam accepit P. Clo-
dius.
- S**EXTIVS, ad Att. XIII. 2. pa-
rochus publicus, h. e. *qui publi-
co nomine excepit Ariarathen
Ariobarzanis filium, Romam
venientem. Quæſtor circa
illud tempus, quo hæc epiftola
ſcripta eſt, fuit L. Sextus,
qui M. Bruti poſt proquæſtor
in Macedonia & a. DCCXXX.
Conſul fuit.*
- SIBYLLA, Div. I. 18. Ery-
thræa. II. 54. ejus verſus Verr.
IV. 49. libri Sibyllini. &c.
- SICA, ad Div. XIV. 4. 15. ad
Att. VIII. 12. XII. 23. &c. ſer-
vi nomen.
- C. SICINIVS, Brut. 76. Q.
Pompeji, qui Cenſor fuit,
ex filia nepos. quæſtorius mor-
tuus eſt. probabilis Orator.
- Cn. SICINIVS, Brut. 60. homo
ridiculus, malus orator. ſe-
dicioſus trib. pl. fuit. a.
DCLXXVII. *Cum omnes ma-
giſtratus vexaret, M. Craſſum
ſanen non attingebat, quia
metuebat. Plutarch. in Craſſo
p. 547.*
- SICINIVS, ad Att. V. 4. *Nefcio
qui. Sicinius in Craſſo Plutar-
chi. quem Corradus hic com-
memorat, eſt Cn. Sicinius, de
quo ante, ſed in tribunum
interfectus eſt. Manutius pu-
tat peritum fuiſſe conſcriben-
dorum editorum provincia-
lium*
- SILANIO, Verr. IV. 57. ſta-
tuarius nobilis, de quo Plin.
XXXIV. 8.
- D. SILANVS, M. F. e Junius, de
Off. II. 16. magnifice ædilita-
te functus eſt, Piſon. 24. Catil.
IV. 4. Flacc. 13. &c. Conſul
cum Murena, de Fin. I. 7. L.
Torquati filium adoptat.
Brut. 68. vitricus M. Bruti. A-
cuminiſ & orationis ſatis ha-
buit.
- D. SILANVS, in Cæcil. 21. a
Cn. Domitio accuſatur. ſed
Mærcus legendum eſſe, *vir
doſti viderunt, & ex ſeqq. pa-
rebit.*
- M. SILANVS, Brut. 35. Q. Me-
telli Numidici collega. a. V.
DCXLV. de republica ſic ſa-
tis bene dicebat. Verr. II. 47.
Cornel. I. fr. a Cn. Domitio
trib. pl. vexatur, cum Conſu-
laris eſſet, accuſaturque pro-
pter Egritomari injuriam.
- M. SILANVS, ad Div. X. 34.
tribunus militum in exercitu
Lepidi Ilvir, qui ab Anto-
nio ad eum tranſierat, cum
ante a Lepido contra ejus vo-
luntatem ad Antonium iſſet.
- SILENVS, Tuſc. I. 48. *Comes
Bacchi, docet Midam, quid
ſit optimum homini.*
- SILENVS, Divin. I. 24. ejus Hi-
ſtoria Græca. *Caluſtians, bi-
ſtoricus Græcus, incertæ æta-
tis, cujus & Livius & multi
ali*

HISTORICVS.

- alii mentionem fecere, quorum loca vid. ap. Voss. de Hist. Gr. L. III. p. 189.*
- A. SILIVS**, ad Att. XII. 24.
- P. SILIVS**, ad Div. VII. 21. IX. 16. XIII. 62. 63. Proprætor *Bithyniæ & Ponti a. V. DCCII. post præturam a. DCXCIV.*
- SILVANVS**, Arch. 4. auctor legis Plautiæ. v. *Ind. LL.*
- SILVIUS**, ad Att. VI. 1. *Græv.* Silius. Administratio ejus provinciæ laudatur. *Est P. Silius, de quo ante.*
- SILVS**, de Or. II. 70. *Est fortasse M. Sergius Orata Silus, qui a. DCXLV. III. quæstor provincialis fuit.*
- SIMONIDES**, Cæus, de Or. II. 16. Fin. II. 32. memoriæ artem invenit. de Nat. D. I. 22. de diis *ἑταίροις*. de Div. I. 27. ignotum quemdam mortuum sepelit, & ab eo monetur in somnio, ne naviget. *Tusc. I. 42. ejus versus duo. Tusc. I. 24. ejus memoria insignis.*
- SIMVLANS**, Sext. 64. nomen Comediæ Afranii.
- SIREGIVS**, ad Att. XV. 17. 3. *Fr. Gronovius conjiciebat: Sira regius, Sira enim mentio ep. 15. Is Aegyptius fuit, id quod res ipsa docet, Cleopatra fortasse legatus. Ceterum in ead. non Sira, sed Sara legitur.*
- SIKENES**, de Fin. V. 18. fabula de Sirenum cantibus, quomodo intelligenda.
- L. SISENNA**, e *Corneliis*. Brut. 64. doctus, bene latine loquens, gnarus reip. facetus, inter ætatem Hortensii & Sulpicii interjectus. Historia ejus vincit superiores, sed abest tamen a summo, de Leg. I. 2. puerile quid in historia confectatur. Brut. 74. sermonis usitati emendator esse voluit; itaque inusitatis verbis usus est. a C. Rufio ridetur, de Divin. I. 43. disputat, somniis credi non oportere. Corn. I. prætor, bonorum Cn. Corneliæ possessionem edicto P. Scipioni dat. Verr. II. 45. defensor C. Verris.
- P. SISER**, ad Att. XI. 13. liberti nomen.
- SISYPHVS**, Tusc. I. 41. prudentia ejus. *ibid. 5. versat saxum.*
- SITIVS**, ad Att. XV. 17. Sittiana syngrapha *est* ad Div. VIII. 2. P. Sitium reperies ap. *Hirtium B. Afr. 36.*
- SOCRATES**, Tusc. IV. 37. qualis natura fuerit. Offic. I. 26. eodem semper vultu, eademque fronte fuit. ad Att. VIII. 2. cum XXX. tyranni essent, Athenis mansit, de Div. I. 54. post pugnam apud Delium eadem, qua ceteri, fugere non vult, quia deterreatur a Deo. Off. I. 41. contra mores consuetudinemque civilem fecit. Tusc. I. 9. quare abolvi noluerit. de Fin. II. 1. parens Philosophiæ. Tusc. I. 41. ejus ad judices oratio. Acad. I. 4. ejus philosophiæ genus quale? de Div. I. 25. apud Platonem Critoni prædicit suam mortem. Ejus somnium ea de re.

INDEX

- Tusc. V. 3. primus philosophiam de celo vocavit. Offic. III. 3. solebat eos execrari, qui natura coherencia, utilitatem & honestatem, opinione distraxissent. de Div. I. 3. manes in antiquorum philosophorum sententia de divinatione. Off. II. 12. proximam ad gloriam viam dixit esse, si quis id ageret, ut qualis haberi vellet, talis esset. Tusc. I. 43. ejus de sepultura sententia. Tusc. V. 37. se mundanum appellat. Nat. D. I. 34. a Zenone scura Atticus vocatur. Off. I. 30. εἰσὸν. Top. 10. inductione plurimum usus est.
- SOCRATICI**, de Div. I. 3. manent in antiquorum philosophorum sententia de divinatione. Off. I. 37. sermone usi sunt leni minimeque pertinaci, & cui immixtus fuit lepos.
- SOLON**, Off. I. 30. versutus & callidus. ad Att. X. 1. ejus lex: ne quis in seditione sit neutrius partis. de Divin. I. 49. orientem tyrannidem multo ante prospexit. Sex. Rosc. 25. cur nullam legem in parricidas statuerit. Off. I. 22. Arcopagitas constituit. de Leg. II. 23. 25. 26. ejus lex de sepulturis.
- SOPATER**, in Verr. II. 28. Halicensis.
- SOPATER**, Verr. IV. 39. Tyn-daritanus.
- SOPHOCLES**, Verr. III. 88. Agrigentinus. homo disertus & doctus.
- SOPHOCLES**, Off. I. 40. a Pericle collega in pratura reprehenditur, quod pulchrum prorum admiraretur. de Div. I. 25. poeta divinus, in somnis vidit Herculem dicentem, quia pateram suam auream furtivipuisset. Ex Or. I. intelligi potest, Ciceronem Sophoclem pro principe Tragicorum habuisse.
- SOPOLIS**, ad Att. IV. 16. pistor celeberris tempore Ciceronis. Hujus etiam mentio ap. Plin. XXXV. 11. Sed ibi vulgo Sopylus dicitur, & sic laudat Junius in Catalogo p. 21. &c.
- SOSIPPVS**, Verr. II. 9. Agry-nensis, frater Epicratia.
- SOSITENVS**, Verr. III. 85. Entellinus.
- SOSITHEVS**, ad Att. I. 12. servus anagnostes Ciceronis.
- C. SOSIVS**, ad Att. VIII. 6. praetor Lentulo & C. Marcella Coss. Fuit Quaestor M^{ti} Lepidi.
- Q. SOSIVS**, de Nat. D. III. 30. eques Rom. ex agro Piceno, tabularium iacendit.
- SOSTRATVS**, Verr. III. 23. Centuripinus.
- SOSVS**, Acad. IV. 4. Liber Antiochi contra Philonem.
- SOTERICVS MARCIVS**, Balb. 25. Tiburtinus. Sotericum malum artificem laudat Seneca ap. Gell. XII. 2.
- SPARTACVS**, de har. resp. 12. &c. Dux fugitivorum, qui bellum servile commovit.
- SPHAERVS**, Tusc. IV. 24. Stoicus, ejus definitiones laudantur & ab ipso Cicerone adhibentur. Bosporanus, Zenonis Citiensis

HISTORICVS.

- Cittiei discipulus non ultimus.* STATIVS ALBIVS, pro Cluent. 62. colonus in Falerno.
- SPÆVSIPPVS**, Acad. I. 4. Platonis ex forpre nepos. Academicæ philosophiæ quasi heres relinquitur a Platone. de Or. III. 18. nil ab Aristotele dissentit. de Nat. D. I. 3. Deum esse vim animalem, omnia regentem, statuit.
- SPINTHARVS**, ad Att. XIII. 25. servus aut libertus Ciceronis.
- SPINO**, de N. D. III. 20. Deus Romanorum, proprie fluvius prope Romam.
- SPONGIA**, ad Att. I. 16. iudex in iudicio Clodiano de religione. *nomen fictum.*
- SPVRINNA**, ad Div. IX. 24. de Div. I. 52. haruspex.
- C. STALENVS**, pro Cluent. 7. pro quo & alii Stajenus. Senator, iudex in iudicio Juniano, apud quem pecunia deposita est, qua Oppianicus iudices corrumpere voluerat. Cluent. 24. Brut. 68. se ipse adoptavit & de Staleno Aelium fecit. furiosus & petulans in dicendo. Top. 20. Verr. II. 32.
- STASEAS**, *Neapolitanus*, de Or. I. 22. de Fin. V. 3. & 25. Peripateticus, qui multos annos Romæ apud M. Pisonem vixit.
- STATILIVS**, pro Q. Rosco. 10. nomen histronis, non adco. boni.
- L. STATILIVS**, Cat. III. 3. socius Catilinae.
- L. STATILIVS**, *Taurus*, ad Att. XII. 13. & 14. augur.
- STATIVS**, ad Div. XVI. 16. ad Att. II. 8. it. V. 1. ad Q. Fr. I. 2. 1. e servo Qu. Ciceronis libertus, gratiosissimus.
- STATIVS**, de Or. II. 64.
- L. STATIVS MVRCVS**, Phil. XI. 12. proconsul Asiae, iubetur C. Cassio provinciam & exercitum tradere.
- SEXT. STATIVS**, ad Att. VI. 1. commendatur a Pompejo Ciceroni, ut praefectus fiat.
- STESICHORVS**, Verr. II. 34. ejus statua Himeræ posita. *Fuit enim Himeræ patria ejus. de eo S. carminibus ejus v. Fabric. B. G. II. 15.*
- STHENIVS**, Verr. II. 34. Thermitanus.
- STILPO**, *Megarensis*, de Fat. 5. philosophus acutus & probatus. naturæ ebrius & mulierosus. naturæ vitium corrigit. cf. Acad. IV. 24. *Zenonis Cittiei præceptor, de qua vid. Laert. II. 113.*
- STOICI**, de Off. I. 35. pene Cynici. de Off. III. 8. solum, quod honestum, est bonum. de Leg. I. 20. a veteribus Academicis verbis discrepare, non re. de Off. III. 3. summam bonum dicunt, convenienter naturæ vivere, de Fin. III. 4. *corrupti sententia de summo bono explicatur toto libro III. S. refertur Peripateticorum more libro IV. de Fin. III. 2. 12. & 13. it. V. 8. de N. D. I. 7. a Peripateticis verbis discrepent, an re? de Fin. III. 2. ex omniq.*

INDEX

- bus philosophis Stoici plurima
verba novaverunt. de Div. I.
3. Acad. IV. 33. omnia fere
divinationis genera defendunt.
Tusc. I. 32. animos putant diu
mansuros, non semper. Top.
I. dialecticen & judicandi vias
diligenter persecuti sunt. Off.
I. 7. in verborum etymologiis
diligentes. Fin. V. 25. fures.
de Or. III. 18. ad Div. XV. 19.
Brut. 31. inopes in dicendo. ad
Div. IX. 22. quamque rem suo
nomine appellant.
- SEXT. STOLA**, pro Flacc. 20.
iudex in causa L. Flacci.
- STRABO**, ad Att. XII. 17. *au-
gur fuisse videtur, quod Ci-
ceronem excusavit, qui in cer-
na augurali Apuleii non adfu-
erat. Ea excusatio autem non
valebat nisi per augures ad
minimum tres fieret. ep. 14.
Corradus putat esse M. Leni-
um Strabonem, de quo supra
in Lenii.*
- STRATO**, *Lampsacenus*, Acad.
I. 9. Theophrasti auditor. A-
cad. IV. 38. negat mundum a
Diis esse. &c. de Fin. V. 5.
physicus esse voluit. de N. D.
I. 13. vim divinam in natura
ponit.
- STRATO**, pro Cluent. 63. ser-
vus medicus.
- STRATOCLES**, Br. II. *histori-
cus Græcus aut rhetor, de
Themistoclis morte quæ fin-
xerit.*
- STRATONICVS**, de N. D. III.
19. homo facetus, dictum in
Alabandensem Citharista, cu-
jus facere dicta multa collegio
Athenæus L. VIII. c. 2. sq.
- STRATORIVS**, ad Div. XII.
23. videtur cum Cornificio in
Africa fuisse quæstor aut lega-
tus.
- C. SVBERNIUS**, Calenus. ad
Div. IX. 13.
- L. SVETIVS**, Verr. L. 5.
- SVFENAS**, ad Att. IV. 15. *co-
gnomen Nonii, de quo vid. in
Setenas.*
- D. SVLLA**, ad Div. XV. 17.
*alii P. Sulla. Pighius ad a.
DCCII. putat legendum esse,
D. Silanus. Sed quando L. IX.
10. iisdem pene verbis de P. Sul-
la res eadem narratur, non
dubito, quin P. Sulla legen-
dum sit.*
- L. SVLLA**, e Corneliis, Fonteij.
15. Legatus L. Cæsaris bello
sociali, de Div. I. 33. Historia
ejus. *Scriptis Commentarios
rerum suarum, v. Plutarch.
in Sulla.* Off. I. 30. cuivis de-
servit, ut impetret, quæ vult.
Cat. III. 10. P. Sulpicium & C.
Marium eiecit. de Leg. II. 22.
in C. Marii cineres sarit. pri-
mus e Corneliis cremari vo-
luit. Leg. III. 9. ejus lex tribu-
nitia; *qua nihil tribunis præ-
ter nomen relictum est.* Off. II.
8. ejus victoria noxia Rom. im-
perio, quod disciplinam per-
didit. Phil. IX. 6. ei primo sta-
tua equestris inaurata posita
est. Dom. 30. Volaterranis ci-
vitatem adimere non potuit,
et si jussit. cf. pr. Cæcin. de
Div. II. 30. ei immplanti ser-
pens apparuit. ad Q. Frat. I.

HISTORICVS.

- R. 11.** Rhodiis infulas quasdam attribuit &c. *de Legibus Sullæ v. Ind. Legg.*
- P. SVLLA**, *pro quo est oratio*, L. Sullæ propinquus, Consul designatus cum Antonio, de ambitu condemnatur, & post a L. Torquato de conjuratione accusatus a Cicerone defenditur & absolvitur. *de Off. I. 1. 8.* L. Sullæ in proscriptionibus administr. *ad Q. Fr. III. 3.* accusat Gabinium de maiestate. *ad Att. IV. 16.* Gabinium de ambitu postulat. *ad Div. IX. 11.* ejus mors.
- Ser. SVLLA**, Sull. 2. P. frater, Senator, Catilinæ socius.
- C. SVLPICIUS OLYMPVS**, Verr. I. 48. civis Romanus.
- C. SVLPICIUS**, Gallus, *de Or. I. 53.* Brut. 20. Græcis literis & eruditus & eloquens. Consul fuit *a. V. DLXXXVII.* *de Off. I. 6.* de Sen. 16. astrologiæ studiosus & peritus. *cf. Pigh. ada. t. 8. imprimis ad a. DLXXVI.*
- C. SVLPICIUS**, Catil. III. 3. prætor Cicerone consule.
- P. SVLPICIUS RVFVS**, de har. resp. 19. Trib. pl. *a. V. DCXXX.* de har. resp. 20. C. Julio consulatum contra leges petenti longius resistens, sit popularis. *de Off. II. 14.* hujus eloquentiam accusatio illustravit C. Norbani. Catil. III. 10. a L. Sulla ejicitur. Br. 55. sequalis orator? nullas orationes reliquit, quæ extant P. Canutius post mortem scripsisse fertur. *de Or. III. 3.* mors ejus. *conf. ad Her. I. 15.* *ad Her. IV. 2.* *de Orat. I. 7.*
- P. SVLPICIUS**, A. I. in Verr. 10. Trib. plebis *a. V. DCLXXXIV.*
- Q. SVLPICIUS**, Gallus, *de Or. I. 53.* filius C. Sulpicii Galli.
- SER. SVLPICIUS**, Br. 16. consul anno decimo post exarchos reges.
- S. SVLPICIUS**, Q. F. Lemonia, Rufus. *v. Phil. VIII. 7.* IX. 1. pr. Mur. 3. accusat L. Murenam, cujus competitor fuerat, de ambitu. *ad Div. VIII. 6.* Consul cum M. Marcello. *ibid. 10.* cunctator est. *ad Div. IV. 3. 4.* Achajæ proconsul. *Ejus est elegans epistola 5. qua Ciceronem de obitu Tullie consolatur.* *ad Att. IX. 19.* filium mittit contra Cn. Pompejum, cum Cæsare facit. *Phil. I. 1.* nullum Cæsaris decretum post Idus Martias figendum censet. Brut. 40. injure civili præceptoribus usus est L. Lucilio Balbo & C. Aquillio Gallo. Mur. 7. Jctus. *Phil. IX. 1.* in legatione ad Antonium Mutinam obsidentem obiit; de cujus honoribus tota oratione sententia dicitur, in quam Sctum factum est. *Namen Ser. vii sapissime est apud Ciceronem. Quod de quo singulis locis intelligendum sit res & temporis ratio facile docebit.*
- S. SVLPICIUS**, fil. *ad Att. IX. 19.* contra Pompejum mittitur. *ad Div. XI. 7.* consobrinus D. Bruti. *ad Div. IV. 3. 4.* philoso-

INDEX

- lofophiz & omnibus liberalibus studiis operam dat. Trib. pl. fuit a. V. DCCVI.
- SVMMANVS**, de Div. I. 10. *Deus, cujus simulacrum in fastigio Jovis Capitolini positum erat, de cælo iectus. Caput ejus ex responfo haruspicum in Tiberi inventum. de Summano v. Ovid. Fast. VI. 731. qui negat se fasis, quis se, scire.*
- SVRA**, ad Div. V. 10, nomen liberti.
- SYLLVS**, Nat. D. I. 33. *Pythagoreus hoc nomine fuit. Sed is hujus loci non est. Est enim de Academicis sermo. Seq. de Syllo Academico nil reperio.*
- SYNEPHERI**, opt. g. d. 6. Comædia Menandri.
- SYPHAX**, Inv. II. 34. *rex Numidarum, primo Romanorum, deinde Hasdrubalis socius. Victus in triumpho ductus est. Liv. XXX. exrr.*
- SYRO**, de Fin. II. 35, ad Div. VI. 11. Epicurus, amicus Ciceronis.
- SYRVS**, ad Att. XII. 22. Attici servus.
- T.**
- P. TADIVS**, Verr. I. 39. Videtur negotiatus esse Athenis, post Verris legatus in Sicilia. Verr. V. 25.
- Q. TADIVS**, Verr. I. 49. propinquus Verris. Testis contra Verrem. *Hic fortasse est Tadius, cujus mentio ad Att. I. 5.*
- TAGES**, de Div. II. 23, auctor disciplinz Etruscæ, qui septem terra, cum araretur, editus, agricolam totam illam disciplinam docuit.
- TALNA**, ad Att. I. 16. judex in judicio Clodiano de religione, qui Clodium absolverat. *Videtur esse nomen fictum, ut cetera, quæ ibi sunt.*
- TALNA**, ad Att. XII. 29. juvenis philologus, a Niciâ Grammatico laudatur, Cornificiam Q. filiam petit.
- TAMISIVS** Mustela. Phil. II. 4. XII. 6. v. Mustela.
- TANTALVS**, de Fin. I. 18. Tusc. IV. 16. I. 15. &c.
- TANVSIVS**, petit. Conf. 2. in bello Sullano interfectus. *Petersonus conjiciebat legendum Tantaſius; quod Asconius inser eos, quos in proscriptione Sullana interfecerat Casilina. L. Tantaſium quemdam commemorat.*
- TARASO**, v. Tharaso.
- TARCONDIMOTVS**, ad Div. XV. 1. *Regulus in quadam Cilicie parte, quem Cicero fidelissimum socium populi Romæ amicissimumque trans Taurum appellat. Tarcondimotus autem. scribendum esse, non Tarcondomotus, confirmat numus, nuper a Maffeo. editus in Antiquitat. Aquitanicis.*
- TARQVINIVS** Priscus, de Legg. I. 1. ci ab aquila apex imponitur. Tusc. V. 37. Demarati filius. Sull. 7. rex peregrinus.
- L. TARQVINIVS**, Superbus, Div. I. 22. somnium portendens

HISTORICVS.

- dens exilium, de Leg. II. 4. eo rege, nulla erat lex Romæ de stupris, Tusc. III. 12. Cumis senio confectus est.
- L. TARQVITIVS**, ad Att. VI. 8. *Popma putat esse eum, cuius, ap. Plinium in Catal. Auctor. L. II. libri de disciplina Etrusca commemorantur.*
- L. TARVTIVS**, Firmanus, Div. II. 47. familiaris Ciceronum, homo in primis Chaldaicis rationibus eruditus, repetit natalem Romæ a Parilibus, quibus a Romulo condita dicitur. Romam conditam dicit, cum in jugulum esset, & ejus fata prædicit.
- T. TATIVS**, ad Her. IV. 12. *rex Sabinorum, qui ob raptas Sabinas bellum cum Romulo gessit &c.*
- TAVRISCVS**, de Or. III. 59. actor. ejus dictum laudatur.
- M. TAVRVS**, ad Q. Fr. III. 1. 2. *de hoc nihil mihi præter hoc constas, quod fundum habuit confinem fundo Q. Ciceronis.*
- TAVRVS**, ad Div. XII. 25. *est is, quem a. P. DCCXVI. consulem suffectum fuisse putant, T. Statilius. Videtur legatus Calvisii Sabini fuisse, qui ex forisitione Ansonii Africani petebat, cum jam Cornificius ex Scro oblineret. cf. Minotaurus. Cum autem provinciam Calvisius cum non oblinere posset, ejus legatus tamen Taurus fuit a. P. DCCXV.*
- TEBASSVS**, ad Att. XIV. 10. nomen veterani Cæsariani.
- TELAMO**, Tusc. III. 18. patria pulsus est. de Or. II. 46. de N. D. III. 32.
- TELEPHVS**, pro Flacc. 29. rex Myfiz viam ostendit Agamemnoni.
- TELXIOPE**, de N. D. III. 21. Musa ex primis quatuor, nativitate Jovis altero.
- TENES**, de N. D. III. 15. conditor Tenedi, & Deus urbis. cf. Verr. I. 19.
- TERENTIA**, Ciceronis uxor, ad quam sunt epistole libri XVI. de qua vide Corradum in quaestura, pag. 118. 130. 287. 279. &c.
- TERENTIVS VESPA**, de Orat. II. 62.
- TERENTIVS**, Poeta. de Amicit. 24. familiaris Lælii &c.
- A. TERENTIUS**, in Cæcin. 9. testis in Cæcinnam. *Eundem esse puto, qui ad Div. XVI. 12. A. Varro dicitur, quem a. DCXCI. quaestorem fuisse reperio.*
- L. TERENTIUS**, ad Att. XI. 17. *Ex Africa, tempore belli civilis, elam emissus per Nasidum Pompejanum.*
- M. TERENTIUS**, Verr. I. 23. consul cum Cassio. legis frumentariæ auctor. est M. Lucullus, de quo supra. de M. Terentio Varrone, doctissimo illo Romanorum v. M. Varro.
- P. TERENTIUS HISPO**, ad Att. IV. 7. XI. 40. eques Romanus, publicanus in Asia.
- Q. TERENTIUS**, Culeo, de harusp. resp. 7. pontifex minor. *Hic est scribunus Culeo, qui privilegium ferre de Ciceronis redim*

INDEX

- redim voluit a. V. DCXC* ad Att. III. 15.
- TEREVS**, ad Att. XVI. 2. & 5. fabula Aocii, de Tereo, *rego Thracum sceleratissimo. v. Ovid. Met. VI. 455-599.*
- TERMINALIA**, Phil. XII. 10. ad Att. VI. 1. *dies festus Deo Terminis sacer.*
- M. TERPOLIVS**, pro Corn. 2. Trib. pleb. D. *Bruso & M. Lepido Coss.* contemptissimum nomen inter tribunes.
- TERTIA**, Verr. III. 34. Isidori mimi filia. *Observens sirones, quod vulgo putatur, Tertia nomen esse nomen ordinis vel numeri filiarum, id aequo falsum esse, ac, si quis diceret, Quintum, significare quintum numero filium.*
- TERTIA**, de Div. I. 46. filia L. Paulli. ad Brut. Germ. 5. 6. est soror Bruti, quæ Cassio nupsit.
- TERTVLLA**, ad Att. XV. 11. XIV. 20. Cassii uxor, Abortum fecit. Viri docti quidam volebant legere: *Tertia, quam constat Cassii uxorem fuisse. sed Tertulla est diminutivum a Tertia, ut vidit Manutius.*
- TESTA**, ad Div. VII. 13. est Trebatius, *de quo infra.*
- TESTIVS**, *Penarius*, de Or. II. 66. orator, qui in dicendo mentum intorquere solebat.
- P. TESTIVS**, Verr. I. 28. accensus C. Veronis prætoris in Asia.
- TETRILIVS ROGVS**, Acad. IV. 4. Philonis auctor.
- TEVCER Pacuvii**, de Or. I. 58. tragedia.
- TEVCNIS**, ad Att. I. 12. 13. 14. C. Antonium collegam in Consulatu ficto hoc nomine appellat.
- THALES**, *Milesius*, de Orat. III. 34. in otio vixit. de Leg. II. 11. ejus dictum de Diis, Acad. IV. 37. ex aqua omnia esse dixit. de N. D. I. 10. Deum ex aqua cuncta fingere, de Div. I. 49. animadvertit olearum ubertatem fore, prædicit defectionem Solis.
- THALLVMETVS**, ad Att. V. 12. servus aut libertus Attici eruditus.
- THARASO**, ad Div. II. 7. libertus C. Curionis Filii.
- THAVMAS**, de N. D. III. 19. Iridis pater.
- THERBE**, de Inv. II. 49. Alexandri Phææorum tyranni uxor.
- THEMISTA**, de Fin. II. 21. Pist. 26. est Epicurea, *Lampsacena. de qua vid. Menag. ad Laert. X. 5. & Hist. Mul. phil. p. 498.*
- THEMISTAGORAS**, Verr. I. 33. Lampsacenus.
- THEMISTOCLES**, de Off. I. 22. ejus nomen Solonis illustrius. Acad. IV. 1. ejus memoria. de Off. I. 30. taciturnus, dissimulatur, insidiis aptus, de Off. II. 20. quid responderit interrogatus, utrum bono viro pauperi, an minus probato diviti filiam collocaret. de Off. III. 11. quid dixerit post victoriam ejus belli, quod cum Persis habuit. Brut. 11. mors ejus.

HISTORICVS.

ejus fabulosa. Themistocleum consilium, ad Att. X. 8. *tribuitur Pompejo, qui existimabat, qui mare teneat, cum necesse esse rerum potiri.*

THEODECTES, Or. 51. 57. Aristotelis auditor sc. in arte in primis oratoria. v. *Laert. V. 24. & ibi Menag. Valer. M. VIII. 14. 3* Tusc. I. 24. ejus insignis memoria. *Quintil Inst. Or. XI. 2. & c.*

THEODORVS, Byzantius, Br. 12. ophiista Socratis temporibus. in arte subtilis, in orationibus jejunis. Scripsit aliiis orationes, Or. 12. a Socrate in Platonis Phædro appellatur *Λογδοκίδης* v. *Quintil. III. 1. Apud Laerrium II. 104. civilibus orationibus clarus dicitur.*

THEODORVS, Cyrenaicus, Nat. D. I. 1. Deostollit. unde *Atheus dictus, & cum Athenis cum Cyrenis ejectus est. v. Laert. II. 86. 101. f.* Tusc. I. 43. mortem crudelem contemnit, quam ei rex Lyfimachus minatur propter libertatem. lingua *Ad eum missus erat a Ptolemæo Lagi filio, apud quem diu moratus est. Laert. I. c. 102. ab eo dicuntur Theodorii. Cave confundas cum Theodoro Cyrenaico, geometra, quo Plato præceptore usus est, cujus mentionem etiam Xenophon facit in Memorabil.*

THEODORVS, Verr. IV. 51. Enneus Senator.

THEODOSIVS, Har. Resp. 16. Chius.

THEOMNASTVS, Verr. II. 21. Syracusanus, Theorastus dicitur contumelias causa.

THEOPHANES, Mitylenæus, sed & Lesbios dicitur, Arch. 10. ad Att. II. 5. res Pompeji scripsit versibus. Ab eo civitate donatus est. Balb. 25. ad Att. VII. 7. Balbum Gaditanum adoptat. ad Att. II. 5. familiarissimus Pompejo particeps consiliorum ejus. ad Att. V. 1. plurimum apud Pompejum valet, cf. ad Att. II. 12. 17. & c. *item Plutarch. in Pompejo.*

THEOPHILVS, ad Div. IV. 9. 10. libertus M. Marcelli.

THEOPHRASTVS, *Aristotelis auditor.* Or. 19. unde nomen habeat. ad Att. II. 16. vitam theoreticam practicæ anteposit. Nat. D. I. 13. inconstans est in sententia de Diis. Acad. I. 10. negat in virtute sola esse beate vivere, *propterea reprehenditur* Tusc. V. 9. de Inv. I. 35. Syllogisimum oratorium quinquepertitum facit. Brut. 46. ab anicula hospes vocatur. Brut. 9. præceptor Demetrii Phalerei. Brut. 31. Tusc. V. 9. elegans & suavis. *ibid.* 37. peregrinatus est. *ibid.* III. 28. moriens naturam æceusat. ad Att. II. 3. liber ejus *περί Φιλοτιμίας.* Tusc. V. 9. Fin. V. 5. de vita beata. de Off. II. 16. de divitiis. Tusc. III. 10. Callisthenes. *b. e. de luctu, quo luges mortem Callisthenis amici sui & c.* Nat. D. I. 33.

INDEX

I. 33. Leontium meretricula Epicurea contra eum scripsit, THEOPOMPVs, de Leg. III. 7. Lacedæmonius, qui Ephoros instituit.

THEOPOMPVs, de Or. II. 13. Chius, Isocratis discipulus, historiam scripsit. de Off. II. 11. Leg. I. 1. fabulosus est. ad Att. XII. 40. liber vel epistola ad Alexandrum M. ad Att. XII. 6. Theopompinum genus, est mordax scribendi genus, quo usus est Theopompus. eo se dicit Cicero usurum in *de veteris*. Brut. 17. officit Philisto. Brut. 56. acerrimo ingenio fuit.

THEOPOMPVs, ad Att. XIII. 7. Cnidius, familiaris Cæsaris. *Estne hic, quem C. Trebonius Asia expulisse dicitur*. Phil. XIII. 16. *Alius, ni fallor, est, ad Q. Fr. I. 2. 2. forte de cohorte Q. Ciceronis in provincia*.

THEORACTVS, Verr. IV. 66. v. Theomnastus.

THERAMENES, Tusc. I. 39. in ipso mortis articulo ludit in Critiam, cujus opera ad mortem damnatus erat. v. *Xenoph. Hist. Gr. L. II. &c.* de Or. II. 22. ejus scripta Ciceronis ætate nulla extitere. *ibid.* III. 16. faciendo dicendoque sapiens.

THERICLEA, Verr. IV. 18. ex lectione Grævii. sunt pocula, quæ nomen habent a Thericle quodam figulo Corinthio, qui certum genus poculorum excogitavit; neque solum si-

glina, sed etiam ex alia materia. *Vixit tempore Aristophanis Comici. v. Junius in Cat. Pictor &c. sed imprimis Salmastium apud Solinum. p. m. 734. seq.*

A. THERMVS, e Minuciis, Flacc. 40. his, Cicerone defendente, absolutus est magno populi gaudio, post præturam.

Q. THERMVS, ad Div. II. 17. Asiæ prætor a. DCCl. 599. ad Att. I. 1. curator viæ Flaminiz. Phil. XIII. 6. Pompejum Cn. F. hortatur, ut ad Mutinam eat cum suis copiis. *Ad eum sunt epistolæ duæ* II. 18. XIII. 53. cf. ad Att. V. 13. 21. &c.

THESEVS, Nat. D. III. 18. Neptuni filius. de Offic. I. 10. Pater Hippolyti, a Neptuno petit, ut ab equis ejus lacere- tur filius. Neptunus quæ promissit, præstat. Leg. II. 2. Atticos ex agris in urbem compul- sit &c.

THESSALVS, Verr. I. 33. Lampfacenus.

THEVDAS, ad Div. VI. 10. libertus Trebiani.

L. THORIVS, Balbus, 9P. F. de Fin. II. 20. 22. Lanuvinus. unde in numo ejus quæstorio Ju- no Sospiæ. voluptuosissimus. *Pigbiius ad a. DCLXXIII. eundem putat qui Brut. 67. L. Tur- rius dicitur, parvo ingenio, sed multo labore, cui pauca centuriæ ad Consulatum de- fuere. Sceriam Vallantius in familia Iberia p. 471. T. II. L. Thorius*

HISTORICVS.

- L. Thorius** fuit trib. pl. a. DCLXXIX. v. *Turius.*
- SP. THORIVS**, *Balbus*, Brut. 31. valuit in populari genere dicendi. Auctor legis Thoriz. v. *Ind. Legg.*
- THOTH**, Nat. D. III. 22. Aegyptiorum Mercurius, quo nomine & primus mensis apud eos appellatur.
- THRASYBVLVS**, ad Att. VII. 3.
- THRASO**, Verr. V. 22. Tyn-daritanus.
- THRASYMACHVS**, de Or. III. 32. Chalcedonius, de natura rerum scripsit. ibid. 16. Sophista celebris. Or. 12. primus cum Gorgia arte quadam verba vinxit. Abstinet a republica.
- THVCYDIDES**, de Or. II. 12. quomodo scripserit. Brut. 11. summo loco natus. &c.
- THYESTES**, Tusc. III. 12. 18. Jovis pronepos. Tusc. I. 44. Brut. 20. fabula Ennii &c.
- THYONE**, de Nat. D. III. 23. uxor Nisi, mater Bacchi, quam *Semelen* interpretantur.
- TIBERIVS**, ad Att. V. 21. amicus Attici, Q. Volusi focer.
- C. TIDIVS** Strabo, ad Div. XII. 6. ad C. Cassium in Syriam se confert, *Cæsare interfecto. Mamus, malebat: Titius ut sit* L. Titius Strabo, de quo ad Div. XIII. 14. C. Tidium Strabonem inter prouinciales praetores refert Pighius a. V. DCC.
- M. TIGELLIVS**, Hermogenes, ad Div. VII. 24. a Licinio Calvo acriter perstringitur, ad Att. XIII. 49. 51. *De hoc homine, Sardo, libertino, est ap. Horat. Sermon. I. 2. Omnibus hoc virum est &c.*
- TIGRANES**, Manil. 2. rex Armeniz, gener Mithridatis. Sext. 27. a L. Lucullo vincitur, Cn. Pompejus in suis castris supplici insignie regium restituit & regnare eum jubet. ad Att. III. 8. P. Clodius, qui eum captivum e custodia surripuit & dimisit, non punitur.
- L. TILLIVS**, Cimber, Phil. II. 11. de percussoribus Cæsaria. cum ante acerrimus partium Cæsarianarum propugnator fuisset. Senec. de Ira III. 30. ad Div. XII. 13. classem in Bithynia comparat, paullo post mortem Cæsaris. Eam prouinciam a Cæsare adhuc vivo acceperat, in eamque, interfecto Cæsare, clam abiit. Male vulgo appellabatur olim: Tullius, de eo vid. etiam Periz. Anim. Hist. p. 431. sq.
- TIMAEVS**, de Or. II. 14. Tauromenites, regnante Agathocle vixit, eruditissimus & eloquentissimus historicus. N. D. II. 27. rationem concinne reddit, quare Dianæ Ephesiz templum deflagraverit. Quod Ciceroni hic concinnum videatur, id Longinus frigidum & puerile iudicat. ad Div. V. 12. Pyrrhi bellum scripsit, ad Div. V. 12. Timolconis res gestas prodit.
- TIMAEVS**, Fin. V. 29. Lo-

crentis

INDEX

- crenfis, Pythagoreus, Platonis æqualis.
- TIMAGORAS**, Acad. IV. 25. Epicureus, negat, sibi unquam duas flammulas esse ex lucerna visas, cum oculum torfillet.
- TIMANTES**, Brut. 18. pictor. *Cyrbnius, auctore Quintiliano II. 13. Sicyonius autem, auctore Eustathio ad Iliad. v. 163. De eo etiam capiendus Cicero in Orat. 22. ad q. l. v. Quintil. l. c. & alios ap. Junium in Catal. Pict. Leopard. Emend. XX. 19.*
- TIMARCHIDES**, Verr. II. 28. &c. libertus & accensus C. Verri. *de cuius sceleribus multa in Verrinis.*
- TIMOCLES**, Pison. 36. saltator, L. Pisonis in Macedonia comes.
- TIMOCRATES**, Nat. D. I. 33. Metrodori Epicurei frater, quia, nescio quid, ab Epicuro dissentit, totis voluminibus ab eo conciditur, *ibid.* 40. a fratre reprehenditur, quod dubitet vitam beatam ventre metiti, *scil. in libris, quos contra eum scripsit. Laers. X. 23. Eundem tamen Epicurus inter heredes suos scripsit. v. de Fin. II. 31. Lampiscenus an Atheniensis fuerit, aque, ut de fratre, disputatur ap. Jonsium I. 20. 3. & Menag. ad Laers. X. 22.*
- TIMOLEON**, ad Div. V. 12. ejus res gestæ proditæ sunt a Timæo.
- TIMON**, Tusc. IV. 11. Amic.
23. Atheniensis, fugit congressus hominum.
- TIMOTHEVS**, Tusc. V. 38. 5 Atheniensis imperator cenarum Academicorum laudat. de Or. III. 34. Cononis filius, Isocratem præceptorem habuit. Offic. I. 32. belli gloria patre non inferior.
- TIMOTHEVS**, Milesius, de Leg. II. 15. cum plures quam septem nervos in fidibus haberet, Lacedæmonii eos dent jussunt. *Rem paullo aliter narrat Athenæus L. XIV. c. 9. ex Artemone περὶ διοργανῶν ἐπισήµατος. cf. Leopard. Emend. VIII. 14. ubi decreta Lacedæmoniorum in hanc Timotheum emendatur & explicatur.*
- T. TINCAS**, Placentinus, Brut. 46. homo dicax & facetus.
- TIRESIAS**, Tusc. V. 39. Div. I. 40. II. 2. augur clarus & præstans, sed oculis captus.
- TIRO**, ad Div. VII. 29. servus, deinde libertus Ciceroni & filio & fratri carissimus. *ad eum sunt epistolæ L. XVI. ex quibus de summa hominis gratia satis cognosci potest.*
- TIRO**, Phil. II. 4. V. 6. est Numisius Tiro, de ficiariis Antonii triumviri.
- TISAMENVS**, ad Att. XII. 10. servus.
- TISIAS**, de Or. I. 18. de Inv. II. 2. Siculus, primus rhetoricam scripsit. Brut. 12. qua occasione & quo tempore scripserit.
- TITHO-**

HISTORICVS.

TITHONVS, Senec. 1. *Leodæus filius, aurora maritus, de quo nota est fabula.*

TITINIA, Cott. Brut. 60. pro ea contra Ser. Nativum dicit M. Cicero.

Cn. TITINIVS, Cluent. 56. eques Romanus.

Q. TITINIVS, Verr. 1. 49. eques R. frater C. Fannii. ad Att. IV. 21. commendat Ciceroni L. Tullium, ut legatum sumat: ad Att. IX. 6. filius est cum Cæsare. Hunc Titinium fœdus exercuisse intelliges ex ep. 4. L. H. ad Att. & VII. 18.

TITINII a Casilina in proscriptione Sallana interfecti commemorantur. pet. Conf. 2.

TITIVS, Dom. 9. Har. resp. 27. Sext. 38. e ducibus operarum Clodianarum.

C. TITIVS, Brut. 45. eques Rôm. qui primus eo pervenit, quo pervenire potest Latinius Orator sine Græcis literis. Orationes fuerunt acutæ, facete item tragædiæ, sed parum tragice scriptæ. Vixit L. Gracii temporibus.

C. TITIUS, L. F. Rufus, ad Div. XIII. 57. Prætor urbanus

Pomilio & Marcello Coss. ad Div. XII. 15. legatus Dolabella in Asia.

L. TITIVS, Verr. IV. 26. Civis Rôm. in Siciliâ habitans.

L. TITIVS, Strab. ad Div. XIII. 44. eques Romanus

Manutius parabat undecimasse, qui XII. 6. Tidius appellatur

et C. Tidius. Sed quoniam is

sive Tidius sive Titius in magi-

strum fuit, ante quam hæc epistola scriberetur, ut ibi dicitur, idem cum hoc Titio esse non potest, propterea quod hunc Cicero equitem Rôm. appellat. Non autem puto moris fuisse, qui essent ex equestri ordine, eos, cum magistratibus esse essent, simpliciter equitas appellare.

P. TITIVS, ad Div. X. 12. tribunus pl. a. DCCX. intercedit ScTo in Ciceronis sententiam facto, rogatu Servilii. de eodem est ep. 21. Hunc etiam Corradus putat esse eum, ad quem epistola 16. L. V. scripta est. Ex epistola intelligitur, illum Titium bene de rep. sensisse. Et Pompejanis partibus fuisse; quod nescio an in P. hunc conveniat, qui in toto tribunatu Ciceroni, aliisque hujus sectæ adversatus est, P. Cæsar collega tribunatus abrogavit. Et legem per vim tulit, de ætate viris reip. constituende in quinquennium cœnendis Sc. v. Pigbrin ad a. DCCX. Ceterum hic est Titius, qui Appium minorem reum fecit de vi ad Div. VIII. 8. nam vocatur emissarius Servilii.

Sext. TITIVS, de Or. II. 11. tribunus pl. seditionis, a. V.

DLIV. Ansonio Oratore & **Albina Consule**, a quo leges

Titia dicuntur. Multa contra reimp. fecit, ei resistit Anto-

nius. Idem in eum testimo-

nium dixit, cum postea acus factus esset. Brut. 62. loquax & acutus, sed mollis in gestu.

INDEX

- Ab eo salutationis genus nolle
nomen *Titus* accepit. de Or.
N. 66. se Cassandrum dicit,
quod vera diceret, nec fidem
inveniret. Rab. Perd. 9. con-
demnatus est, quod Saturni-
pigninem domusque haberet.
Nescio an hic est, qui de Or.
lib. 62. III. 23. nimis studiose
pila lusisse, & signa sacra noctu
fragile dicitur.
T. TITIVS, T. F. ad Div. XIII.
75. Legatus Pompeio reifru-
mentariis praefectus. *Hic est for-*
asse, ad quem epistola 16.
lib. V. perscripta est. cf. P. Ti-
tius.
TITIVS, ad Div. VII. 12. Epi-
cureus, *si sana lectio esset.*
Sed alii, ut Manneius, malunt,
Titus, b. e. Atticus: alii,
quod Grævius recepit: Sejus.
TITURIVS, Font. 3. *Fidetur*
de cohorte M. Fonteji fuisse,
cui porrector Tolofanus.
M. TITURNIVS RASUS, ad
Div. XIII. 39. unus ex Titur-
nia familia reliquus est.
TLEPOLEMVS, Verr. III. 28.
Graecus, pictor, de cohorte
Verris. IV. 13. Cibrata dici-
tur per jocum, *quilo Fervensam-*
quam venator vasorum fuit.
TONGIVS, Catil. II. 2. de
conjuratis Catilinae fuit, &
Catilinae socerum.
TORANIVS, ad Div. VI. 20.
Pompejanus, exul. *Praetorius*
fuit, quem postea filius C. To-
ranus, Triumvirum partes
fecit, Primumviri prodidit,
ex quibus interfectus est. Va-
let, M. IX. 11.
FORTORIVS, ad AE. VII. 2.
est nomen corruptum.
A. TORQUATVS, s. *Manlius,*
Plaut. 1. 2. 1. Africa pater a.
DCLXXXI. mirifice laudatur.
Ejus frater patruelisque T. Tor-
quatus Q. F. de quo infra.
A. TORQUATVS, L. F. L. N.
de Rin. 11. 22. amicus Cicero-
nis summus. ad Att. V. 1.
vir optimus. ad Div. VI. 1. A-
thenis exulat, quod contra
Caesarem reterat. *Præter. Juv.*
a. P. DCL.
A. TORQUATUS, de Leg. II.
22. *De quo sermo sit, ex re*
non satis certo judicari potest.
Fortis est, qui Censor a. DVI.
Et deinde bis Consul fuit.
L. TORQUATUS, L. F. L. N. Cat.
III. 8. Agr. II. 17. &c. Consul
cum Cotta a. P. DCLXXXIX.
Pison, 13. 1. pto Cicero apud
L. Pisonem intercedit. *ibid.* 19.
Macedoniam Cicerone re-
terente obtinet, & Imperator
a Senatu appellatur. ad Brut.
68. elegans in dicenda, pru-
dens &c.
L. TORQUATUS, L. F. L. N.
Sull. 2. accusat adolescentulus
P. Sullam de ambitu, & ita
facit, ut pater Consul sit. ad
Att. IV. 16. de accusatione
Gabinii cum P. Sulla contem-
dit. ad Att. VII. 12. negat Pompe-
jum extra Italiam sequen-
dum. ad Att. IX. 8. sequitur
cum fratre Pompejum extra
Italiam. de Fin. I. 5. Epicureus,
itaque inducitur eo libro dis-
putans cum Cicerone & Teu-
rio de finibus. Brut. 76. non
tam

HISTORICVS.

- tam rhetor, quam πολιτικός. in eo literæ interiores & reconditæ, divini memoriæ. *Prætor fuit a. DCCIV.*
- T. TORQUATUS**, L. F. Tusc. IV. 22. qui primus Torquatus dictus est. *7. Liv. VII. 10.*
- T. TORQUATUS**, de Fin. I. 7. collega Cn. Octavii in *Consulatu a. DLXXXVIII.* ejus filius a D. Silano adoptatus, cum in Prætura Macedoniæ pecunias cepisse diceretur, pater, re cognita, cum vetuit in conspectum venire.
- T. TORQUATUS**, T. F. Planc. II. Auli Africæ prætoris frater patruelis, Brut. 70. doctus vir ex Rhodia disciplina Molonis, plus facultatis ad dicendum habuit quam voluntatis. Ad consulatum venisset sublato ambitu, si vixisset.
- TRABEA**, ad Div. IX. 21. poëta Comicus. Tusc. IV. 31. ejus versiculi. Fin. II. 4.
- T. TREBATIUS Testa**, ad Div. VII. 12. Epicureus fit. *ibid. 5.* Commendatur Cæsari Galliæ proconsuli. Top. I. Topica sibi a Cicerone explicari vult. *Ætus fuit, ad quem multæ & faceræ sunt L. VII. epistolæ. Tribunus pl. fuit a. V. DCCVI.*
- L. TREBELLIVS**, Phil. VI. 4. Antonianus, antea adversarius in tribunatu, a. V. DCCVII. cum de tabulis novis ferretur. ad Div. XI. 13. cum equitibus suis ad occupandam Pollentiam venit. Phil. XIII. 12. &c.
- M. TREBELLIVS**, Quint. 6. **TREBIANVS**, ad Div. VI. 9. Pompejanus, post pugnam Pharsalicam ab arripis non decessit.
- A. TREBONIUS**, ad Div. I. 3. XII. 12. eques Rom. negotiator.
- A. TREBONIUS**, Verr. I. 47. proscriptus a Sulla, frater P. Trebonii.
- C. TREBONIUS**, Phil. XIII. 10. eques R. C. Trebonii, *de quo mox*, pater.
- C. TREBONIUS**, C. F. ad Div. XV. ult. quæstor legi, de Clodii adoptione adversatur & tribuno Herennio non paret. Phil. II. 11. e percussoribus Cæsaris, laudatur. *ibid. 14.* ad Div. X. 28. se vocat Antonium, ante curiam, dum interficitur Cæsar. Phil. XI. 1. prætor Asiæ, a Dolabella Smyrnæ amicitie simulatione interficitur. ejus mortem lamentatur. ad Div. XII. 16. ejus carmen ad Ciceronem missum, *forte in Antonium & Antonianos. Illic legem Treboniam tulit in tribunatu a. DCXCVIII. ut Pompejus duas Hispanias, M. Crassus Syriam in quinquennium & Cæsar Galliam in aliud quinquennium obtinerent. Post legatus Cæsaris in Gallia & a. DCCVIII. Consul suffectus Cæsari.*
- P. TREBONIUS**, Verr. I. 47. A. frater.
- Cn. TREMELLIUS**, *Scrofa*, Aët. I. in Verr. 10. tribunus militaris designatus, judex in

INDEX

causa. Verrina, homo summa religione & diligentia. *Pigbrius ad a. DCLXXVI. putat esse eum, qui prator post fuit, & de re rustica scripsit: cuius villam, quem ipsum, valde laudat Varro de R. R. I. 2.*

Q. TREMULUS, e Marciis. Phil. VI. 5. Hernicos vicit, statua ejus in foro posita. *Is, qui consul bis fuit a. CCCCLXII. & CCCCLV.*

C. TRIARIUS, e Valerii, de Fin. I. 5. amicus Ciceronis, vir gravis & doctus, minus delectatur Epicuro, quod ornamenta Platonis, Aristotelis, &c. neglexit. ad Att. XII. 28. ejus liberis tutor est Cicero. Brut. 76. ejus plena fuit literarum senectutis oratio, gravis, bello civili periit. *hunc locum male refert ad L. Triarium Pigbrius ad a. DCLXXII. Videtur eum verbum Senectutis movisse. Sed additur: in illa ztate. Deinde quod cum Torquato jungitur, id ipsum docet, de C. sermonem esse. v. de Fin. I. c. Tribunus pl. fuit a. DCCII. & a Cn. Pompejo in bello Civili classi praefectus. Caf. B. C. III. 5. ad Div. VIII. 7. ejus soror Paulia Valeria divortium facit & D. Bruto nubit. Manurius ad b. I. male appellat P. Triarium. Nam loci Ciceroniani, quos adducit, ostendunt, eum de Cajologo voluisse. Nisi forse ista fuit P. soror, & locos illos male de eo accepit.*

L. TRIARIUS, Verr. I. 14. quaestor urbanus a. DCLXXII.

P. TRIARIUS, L. F. ad Att. IV. 16. 17. ad Q. F. III. 2. accusat M. Scaurum, defendit Ciceronem. v. Ascen. arg. Or. pr. M. Scauro.

TRICIPITINUS, de Leg. II. 4. *Lucretia pater.*

TRIETERIDES, Nat. D. III. 23. sacra Bacchi e Niso & Thyone nata.

TRIPTOLEMUS, Her. IV. 6. Tusc. I. 41. Verr. IV. 49. *notus ille auctor & inventor agriculturae in Graecia, de quo est in fabulis.*

TRITANNUS, Fin. I. 3. Centurio viribus insignis. *de quo v. Plin. H. N. VII. 30. Silin. c. 4.*

TRITOPATREUS, Nat. D. III. 21. Jovis & Proserpinae filius.

TRITON, Nat. D. I. 28. II. 25. Deus marinus.

TROAS, ad Q. Fr. III. 6. *tragedia Q. Ciceronis.*

TROILUS, Tusc. I. 39. *fratris filius ab Achille interfectus.*

TROPHONIUS, Nat. D. III. 22. Valentis & Phoronidis filius, idem cum Mercurio ex his genito.

TROPHONIUS, de Div. I. 34. *prope Lebadiam ei sacra sunt; ubi sc. notum illud antrum Trophoni fuit. Alius ab hoc est:*

TROPHONIUS, Tusc. I. 47. *aedificavit templum Delphicum. ejus votum.*

TRYPHO, ad Att. III. 8. ad Div. XIII. 61. *est nomen servile.*

L. TU-

HISTORICVS.

- L. TUBERO**, *ex Aulii*, Ligar. 7. cum Cicerone una domi exuditus, post affinis, in omni vita familiaris &c. Planc. 41. ad Q. Fr. I. 1. 3. legatus Q. Ciceronis in Asia, Lig. 8. Sortitus belli civilis initio ex Scto Africam provinciam, quam Confidius obtinuerat, cum eam a Varo jam occupatam invenisset, ad Cn. Pompejum in Macedoniam se contulit. *Restitutus est post a Cesare cum filio Quirino, de quo mox.*
- P. TUBERO**, *Q. F. P. N.* de Or. II. 84. Africanum avunculum laudavit, scripto C. Lælii.
- Q. TUBERO**, *Q. F. P. N.* Muren. 36. Stoicus. Africani fororis filius, ejus perversam sapientiam in funere Africani ægre fert populus, proptereaque prætura excidit. Brut. 31. Stoicus; in triumviratu judicavit contra avunculum Africanum. ejus orationes in Gracchum. *ex b. l. colligit Pigebius, cum trib. pl. a. DCXX. fuisse.* cf. de Or. III. 21. ad Att. IV. 16.
- Q. TUBERO**, *L. F.* Ligar. I. 1. accusat Ligarium de vi. *In bellocivili Pompejum cum patre secus est, post a Cesare restitutus. Cum in causa Ligariana non vicisset, ad jus Civile se consulit.*
- P. TUBERTUS**, *e Postumii*, de Leg. II. 23. primo Valerii Poplicolæ, & deinde Menenii Collega fuit. In urbe sepultus est, ejusque posteri hoc jus tenuerunt.
- L. TUBULUS**, *ex Hostilii*, Rin. II. 16. Prætor, & *quidem, ut est ad Att. XII. 5.* L. Metello & Q. Maximo Coss. *b. e. a. V. DCXI.* pecunias capit, ob res judicandas, & decreta de ea re quaestione fugit. cf. *ibid.* IV. 28. V. 22. Nar. D. III. 30. I. 23. fr. or. p. Scaur. &c.
- M' TUCCIUS**, ad Div. VIII. 8. accusat C. Sempronium Rufum, & ab eodem accusatur.
- Cn. TUDICIUS**, Cluent. 70. Senator.
- C. TUDITANUS**, *e Sempronii*, Brut. 25. disertus.
- M. TUDITANUS**, Brut. 18. Tusc. I. 1. Consul *a. DXIII.*
- P. TUDITANUS**, Brut. 15. M. Corn. Cethegi Collega in consulatu *a. DXLIX.* deinde etiam in Censura.
- TUDITANUS**, Acad. IV. 27. affinis Catuli, infans, Phil. III. 6. avus Fulviæ Antonii uxoris; ejus infamia. *v. Valer. M. VII. 8. Et ibi Perizonium.*
- M. TUGIO**, Balb. 20. *Videtur ei Juris parti se unice dedisse, quæ est de Jure aquæductuum.*
- P. TULLIO**, Syrus, Har. Resp. 1. amicus Clodii.
- L. TULLEJUS**, ad Div. XV. 4. Legatus Ciceronis in Cilicia, qui omnibus aliis locis scribitur Tullius.
- L. TULLIUS**, Verr. IV. 11. frater M. Ciceronis patruelis, quem secum in Sicilia habuit, cum in Verrem inquireret, ad Att. V. 4. V. 21. legatus Ciceronis in Cilicia.
- L. TULLIUS**, Montanus, ad Att.

INDEX

- Att. XII. 52. cum Cicerone filio Athenas proficiscitur.
- M. TULLIUS, Laureca, ad Att. V. 4. XIII. 22. ad Div. V. 20. scriba Ciceronis.
- M. TULLIUS, *Decula*, Planc. 21. *edilictam repulsam tulit.* Agr. II. 14. consul cum Cn. Cornelio a. DCLXXII.
- M. TULLIUS, ad Q. Fr. II. 3. postulat Sextium de vi. *Ipsa Cicerone nescis, qui sit.*
- M. TULLIUS, Brut. 16. patricius, Consul cum Sulpicio a. X. post reges exactos.
- TULLIUS, Verr. III. 71. magister publicanorum in Sicilia, amicus Verris.
- TULLUS, Catil. I. 6. ad Att. VIII. 15. est Volcatius Tullus, qui M. Aemilii Lepidi collega in Consulatu fuit.
- TULLUS HOSTILIUS, Phil. XIII. 12. tribuans plebis designatus.
- TULLUS Cimber. v. *Tillius.*
- D. TURRANIUS, ad Att. I. 6. homo *χρησόμενος*, cum Q. Cicerone in prædiis Arpinatibus est. ad Att. VI. 9. cum Cicerone in Cilicia aliquandiu fuit. *Eundem hominem esse res ipsa suspicari facit, et si priori loco sit Turranius, alitero Turannius. Nam hæc nomina eadem sunt, ut & Turranius. Eadem varietas etiam in lapidibusprehenditur.*
- M. TURRANIUS, Phil. XIII. 10. provinciam sibi ab Antonio datam recusat.
- TURDUS, ad Div. IX. 21. cognomen familie Papirie plebeje.
- L. TURIUS, Brut. 67. parvo ingenio sed studiosus. Ei paucæ centuriæ ad consulatum defuere. *Olim hic legebatur Thorius. unde viri docti ceperunt de L. Thorio Balbo, de quo supra. Nescio an in hominem illum voluptuosissimum cadat multus labor, quoniam huic L. Turio Cicero tribuit.* Turius apud veteres non unus occurrit. Q. Turius ap. ipsam Ciceronem, alius Turius ap. Horat. Sat. II. 1. 49. ubi vid. Schol. & Benheleium. L. Turius a M. Catone contra Gn. Gellium defensio commemoratur ap. Gellium Noct. Att. XIV. 2. *ut lapides saceam. Nam apud Donium IV. 93. est L. Turius L. F. &c.*
- Q. TURIUS, ad Div. XII. 26. negotiator Africanus.
- TURIUS, Eros, ad Div. XII. 85. libertus Q. Turii.
- TURPILIA, ad Div. VII. 21.
- TURPIO, ad Att. VI. 1. futuro.
- L. TURSETIUS, Phil. II. 16. ei testamentum M. Antonius subjecit.
- TURULIUS, ad Div. XII. 13. Quæstor Tillii Cimbri in Bithynia.
- TUSCENIUS, ad Q. Fr. I. 1. 6. & 2. 2. homo obsecutus, qui de Q. Cicerone questus erat.
- TUTIA, ad Att. XVI. 2. nomen femina, nescio cuius. Nam Tutia Vestalis, de qua est ap. Valer. VIII. 1. hæc non periti.

HISTORICVS.

- peritaret, quod temporis ratio facile indicat. Ceterum valde arrides Corradi conjectura, qui Julia legendum suspitabatur, cumque intelligebas, de qua est L. XV. ult.*
- TUTOR**, de Or. II. 64. nomen mimi veteris, oppido ridiculi.
- TYMPANIS**, de N. D. III. 35. Tympanidis rogam. *Locus sine dubio corruptus, in quo frustra adducit viri docti defensorum. v. Davifius & Bobierius ad b. l.*
- TYNDARAEUS**, Fat. 15. Clytemnestrae pater.
- TYNDARIDAE**, Nat. D. II. 2. Perfen victum nunciant. *ibid.* III. 5. eos Lacedaemone sepultos tradit Homerus. &c.
- TYRANNIO**, ad Att. II. 6. XII. 2. &c. Grammaticus & Geographus, qui Ciceronis temporibus vixit. *Acrem in reprehendendo fuisse ex ep. 6. L. II. intelligitur. ibid.* IV. 4. 8. reliquias Bibliothecae Ciceronianae disponit & collocat. XII. 6. argumenta scriptorum Tyrannionis, vocat tenues *Geopices*; ad Q. Fr. II. 4. docet Cicero-nes pueros.
- TYRUS**, Nat. D. III. 23. mater Veneris Syriae.
- V.
- M. VACCVS**, *v. Vistrivius*, pro Dom. 38. ejus domus erat in area Vacci praeo dicta, quod Priuernatium & Fundanorum dux contra Romanos fuisse, *an. R. CCCCXXXVII. ibid Liv. VII. 19. 20.*
- VACERRA**, ad Div. VII. 8. Jctus tempore Ciceronis. *Cogitabam aliquando per jocum ita dici Valerium Jctum.*
- VALENS**, de N. D. III. 22. Mercurii cujusdam e Phoronide pater.
- A. VALENTIUS**, Verr. III. 37. interpres C. Verris in Sicilia.
- VALERIA**, Tabula, in Vatm. 6. ab ea dicitur tribunus plebis, Vatinius collegae, jussisse mitti Bibulum, quem Vatinius in vincula duci jusserat. ad Div. XIV. 2. ad eam exulis Cicero- nis uxor, *consumulsa causa de-* ducitur, cf. *Sextia tabula*.
- VALERIA**, pro Flacc. 34. uxor Andronis Sextilii.
- PAULLA VALERIA**, ad Div. VIII. 7. soror Triarii, discidium facit & D. Bruto nubit. *vid. in C. Triarius. Obferuent* *titulos Paulla nomen, eque* *us Paulli, quae cognomina* *proprie sunt, interdum esse* *etiam praenomina, us hoc loco.* *vid. Perizon. in animadu. bist.* *cap. 3. p. 130.*
- VALERIUS**, Verr. III. 21. praeco Verris.
- VALERIUS**, de Orat. III. 21. scenicus, quotidie cantabat.
- VALERIUS**, ad Att. II. 3. absol- vitur. *incertum utrum Vale-* *rius Flaccus, an Valerius* *Messala, an Valerius Jctus.*
- VALERIUS**, ad Div. V. 20. ne- scio quis, manceps pecunia pu- blicae cujusdam.
- VALERIUS**, ad Att. I. 12. in- terpre:

INDEX

- terpret C. Antonii in Macedo-
nia, nisi forte Roma in ipso
Senatu, quod Casanbono pla-
cebat. putans quidam esse
eum, de quo ad Div. XIV. 2.
de quo dubio.
- C. VALERIUS Flaccus, pro
Balb. 24. prætor urbanus. a. 655.
- D. VALERIUS Soranus, Brut.
46. doctus Græcis litteris &
Latinis, familiaris Ciceronis.
- L. VALERIUS Flaccus, Phil.
XI. 8. flamen Martialis. bel-
lum gerit cum Aristonico,
frustra contra nitente collega
P. Licinio Crasso, v. L. Flaccus.
- L. VALERIUS Flaccus, pro
Rabir. Perd. 7. collega, C. Ma-
rij, arma capit contra Satur-
nium. vid. L. Flaccus.
- L. VALERIUS Flaccus, in Pi-
son. 23. legatus L. Pisonis in
Macedonia, ii. qui prætor Cice-
rone Cos. fuit. vid. L. Flaccus.
- L. VALERIUS Positus, Brut.
14. legibus & concionibus po-
pulum post decemviralem in-
vidiam placeat. De hoc Valerio
v. Liv. III. 39. 49-55.
- L. VALERIUS, ad Div. I. 10.
III. 1. VII. 11. XII. 7. Jctus
mediocri.
- M. VALERIUS, Brut. 14. Di-
stator. populum in monte Sæ-
cro sedavit, indeque Maxi-
mus dictus est, quod nomen
familia hæsit. a. V. CCLIX.
ad b. a. v. Sigonius. in vulga-
tis male est M.
- M. VALERIUS, M. F. Corvus,
de Div. I. 24. consul cum Au-
lo Cornelio Coss. in bello Sa-
mnitico. a. M. CCCX. qui
- tertium ejus consulatum fuit,
nam quinquies consul fuit, his
dictator, semel censor, senies
prætor, quater ædilis. Gævi
nomen primum tulit, unde?
omnibus adeum est. vid. Liv.
VIII. 26.
- P. VALERIUS Publicola, de
Leg. II. 23. in urbe sepultus,
idque posteri tenuerunt. Ne hæ-
rulus. scip. 8. pro compitis in
remp. domum in publica villa
accepit. Quomodo viri. de offi-
ciis. in publica villa con-
suevit, docebis Græciam ad b. l.
- P. VALERIUS Flaccus, Phil.
V. 10. legatus Romanorum,
ad Hannibalem in Hispania.
- P. VALERIUS, Phil. I. 3. co-
mes Ciceronis cum primum
iter in Græciam post mortem
Cæsaris instituisse. ibid. & ad
Att. XVI. 7. villam habuit ad
Leucopetram, in quam sum
Cicero divertit. ad Att. V. 21.
a Dejotaro sustentatur, debi-
tor Attici. idem est, quem ad
Div. XIV. 2. nominat homi-
nem officiosum, v. Valerius
interpres.
- Q. VALERIUS, Soranus, Br.
46. doctus Græcis litteris & La-
tinis, de Or. III. 11. literatissi-
mus omnium Latinorum.
- Q. VALERIUS, Q. F. Orta, in
Sen. post redit. 9. prætor P.
Lentulo Spinthere Cos. ad
Div. XIII. 4. legatus pro præto-
re a Cæsare præpositus agris
dividendis; postea proconsul
Africæ, non consulatu gesto.
cf. ep. 6.
- C. VALGIUS, Hippianus, ad
Div.

HISTORIOVS.

- Div. XII.** 76. *idem est, qui Q. Hippium in eadem epistola appellatur.* C. Valgius *dictus est a patre, qui cum adeptus sit C. Valgium quendam, quò de uss barbarum ad Augustum scripsit, commemorat.* Plin. XXV. 2.
- VALGIUS,** Agrar. III. T. P. Rulligenes, qui multos agros tempore Sullano occupavit.
- VARGULUS,** de Or. II. 60. dicax homo, C. Julii Cæsaris, ejus, qui in libris his inducitur, amicus.
- C. VARGUNTEJUS,** pro Solla. 2. Senator, socius Catilinæ, qui Cicéronem in lectulo interficere voluit.
- P. VARINUS,** pro Flacco. 19. prætor Asia. a. V. DCLXXX.
- M. VARISTIDUS,** ad Div. X. 7. & 12. eques Romanus.
- L. VARIUS,** *Coryllus.* Phil. XIII. 12. columen amicorum Antonii. Phil. VIII. 10. & 11. legatus Antonii ad Senatum. Is est, qui supra dicebatur Q. Varius.
- P. VARIUS,** ad Att. I. 1. *vide-
rur sanctorum fuisse.*
- Q. VARIUS,** *Hybridus. Suetonius,* pro Sext. 47. seditionis circulator M. Scauræ de Orat. I. 25. homo vastus & fædus, sed eloquentia magnam gratiam consecutus. Brut. 49. 62. bonus orator. Brut. 89. sua lege damnatus est, *de qua vide Ind. Legum,* de N. D. III. 33. Drusum ferro & Metellum veneno sustulit, summo cruciatu ipse perit. pro M. Scauræ.
- M. Scaurus,** principem in prodicionis crimen vocat lege sua, sed frustra. conf. *Valer. Max.* III. 7.
- Q. VARIUS,** Verr. II. 48. testis in Verrem. *an hic est, qui inter judices Miloniano fuit?* pro Mil. 27.
- A. VARRO,** *Marens,* & *Teren-
sius,* ad Div. XVI. 12. amantissi-
mus Ciceronis. *idem occu-
rit* ad Div. XIII. 22. *postea
consul fuit.* a. V. DCCXXX.
- C. VARRO,** & *Teren-
sius,* Brut. 19. qui in clade Cannensi cum
Paullo collega cecidit. a. V. DXXXVII.
- C. VARRO,** & *Visellius,* de
prov. conf. 17. consobrinus
Ciceronis. Verr. I. 28. tribu-
nus militum in Asia, prætor
C. Nerone. cf. *C. Visellius
Varro.*
- M. VARRO,** & *Teren-
sius,* Brut. 56. L. Actium præceptorem
habuit. ad Div. XIII. 10. Qua-
stor M. Bruti, prætoris Gal-
liæ Cisalpinæ, ad Div. XI. 10.
ejus thesauri, *vid. Corrad.
& Manus. ad b. l.* ad Att. XIII.
13. 16. & 18. cupit aliquid à
Cicerone sibi inscribi, *πολυ-
γραφαίσιμος.* ad Div. IX. 13.
legatus Pompeji in Hispania
ulteriori. de Div. I. 31. doctus
homo, perterretur vaticinio
cujusdam Rhodii remigis. Phil.
II. 41. ejus villam occupat M.
Antonius. &c.
- P. VARUS,** *Assius.* pro Lig. 2.
Africæ prætor, Africam ini-
tio belli civilis privatus occu-
pat,

INDEX

- lia, cum desorit, & pecuni-
am publicam avertit. *ibid.* 17.
sq. Cn. Dolabellæ legatus in
Cilicia, & quæstore Malleolo
mortuo, præquestor. Furta &
scelera in legatione perpetrata.
ibid. 36. f. Malleoli pecuniam
avertit, nec pupillo restituit.
ibid. 38. contra Cn. Dolabel-
lam a M. Scauro accusatum te-
stimonium dicit, eumque pro-
dit. *ibid.* 40. f. prætor urbanus
a. V. DCLXXXIX. prætoris fla-
gitia. *ibid.* 49. in prætura ex
Scto de fartis tectis judicat.
*De triennio prætura Sicula
discendum* d. L. III. IV. V. de
artibus, quibus elabi, adju-
tore Hortensio, iudicio S. ac-
cusatori voluit. v. AG. I. 6. 7. f.
*De tota causa lege argumenta
Verrinarum. Ab hoc, dicta
Verrea.* Verr. II. 25. &c. iphi-
us iussu; sublatis Marcelleis,
in Sicilia instituta.
- Q. VERRES, AG. I. 8. e tribu
Romilia. C. Verris propin-
quus.
- VERRIUS, ad Div. IX. 20. 26.
amicus Pæti & Ciceronis. *ibid.*
XII. 14. amicus Lentuli Spin-
theris fil. *Momus* ad IX. 20. pu-
tat esse Verrium Flaccum il-
lum juris Pontificii peritum,
cujus libertus fuit Verrius
Flaccus Grammaticus.
- C. VERRU TIUS, Verr. II. 76.
*nomen fictum a Verre, sub quo
ipse laterebat.*
- VERTUMNUS, Verr. I. 59.
*Deus, qui in omnes figuras se
vertit, aut vertere potest.* v.
Propert. IV. 2.
- VESTA, de Div. I. 45. Ex ejus
lucio vox audita. *De hoc lucio,
qui sub Commodo combustus est,
vid. Herodian. L. I. c. 14.*
- G. VESTORIUS, ad Div. VIII.
8. ad Att. IV. 6. VI. 2. Puteo-
lanus, argentarius.
- L. VETECHIUS, Ligur. Verr.
II. 8.
- P. VETILIUS, Cæc. 9. testis in
Cæcinam.
- VETTIUS, ad Att. II. 4. est Cy-
rus archiscelus.
- VETTIUS, Chrysippus, ad
Div. VII. 12. Cyri architectæ
libertus.
- VETTIUS, Cæc. 30. unus de
stupratoribus Clodiz, quem,
cum ortæ inter eos essent ini-
micitiæ, ultæ est per Camur-
tium quendam & Esernium
&c.
- L. VETTIUS, Vat. 10. in Se-
natu confessus est, se cum telo
fuisse Cn. Pompeii interficiendi
causa. ad Att. II. 24. *index a
Cæsare inductus in Senatum,
ut diceret, se interficere prin-
cipes voluisse, invidia inimi-
ciis Cæsarianis faciendæ causa.
Sed mendacium deprehendi-
tur, S. rois ipse se de vi. res
fuisse ibi narratur.* cf. Sext. 63.
- P. VETTIUS, Chilo, Verr. III.
71. eques Romanus, magister
publicanorum in Sicilia.
- P. VETTIUS, Scato, Phil. XII.
11. Dux Marforum. Cum eo
Cn. Pompejus colloquium in-
ter castra habet.
- P. VETTIUS, Verr. V. 44
quæstor Verris.
- Q. VETTIUS, Vettianus, Brut.
46. Mar-

HISTORICVS.

46. Metus, vir prudens & in dicendo brevis.
- VETTIUS**, ad Att. IV. 5. *homo vilis*, a quo villam Catuli Cicero emit, *is sine dubio, qui VI. 1. miniceps dicitur.*
- L. VETURIUS**, Philo, Brut. 14. *Consul bello Punico II. cum Q. Metello a. V. DCLV II.*
- T. VETURIUS**, de Offic. III. 30. Consul cum Sp. Postumio.
- C. VIBIENUS**, Mil. 14. Senator, quomodo interierit.
- C. VIBIUS**, Capax, Cluent. 60. Larinas.
- L. VIBIUS**, Verr. II. 74. eques Rom.
- T. VIBIUS**, ad Div. XI. 12.
- C. VIBIUS**, Panfa, ad Div. VIII. 2. *v. Panfa. de eodem forte capiendus ad Att. II. 20.*
- L. VIBULLIUS**, Rufus, ad Div. I. 9. Pompeji familiaris. ad Att. VII. 24. e Piceno, quo missus erat a Pompejo, redit, *v. Caesar. B. C. L. I. 15. ad Att. VIII. 1. ejus res gestæ laudantur, de Pompejo parum honorifice sentit. ad Q. Fr. II. 9. III. 1. 5.*
- VICEPOTA**, de Leg. II. 11. nomen habet a vincendo & potundo, adeoque ipsius victoria nomen est. Aedem ejus infra Peliam fuisse constat e Livio, II. 7. *Viri docti scribendum censent Vicapota. vid. not. doctorum Vivorum ad Liv. l. c.*
- L. VICINIUS**, ad Div. VIII. 8. *pro quo Grævius reposuit Vinicicus. Tribunus plebis M. Marcello & Sulpicio Coss.*
- VICTORIA**, de Div. I. 43. *Capax fuit.*
- M. VIGELLIUS**, de Or. III. 21. a Panætio Stoicam philosophiam didicit.
- L. VILLIUS**, L. F. Pomtina, Annals, ad Div. VIII. 8. Senator. unde Annales Villii dicti. *v. Ind. Legg. Leges Annales.*
- S. VILLIUS**, ad Div. II. 6. Milonis familiaris.
- L. VINICIUS v. Vicinius**, VINIUS, ad Att. II. 2.
- S. VIRBIUS**, Cluent. 8. Larinas.
- C. VIRGILIUS**, Planc. 40. Prætor, Q. Ciceronis Collega. Siciliæ prætor eo anno, quo Cicero exulavit. noluit eum, quamvis ætlicum, Clodii minis territum, recipere. ad Q. Fr. I. 2. 2. in magna existimatione est. ad Div. II. 19. propinquus Curionis, ad Att. XII. 51. XIII. 26.
- C. VIRGILIUS**, Prov. Conf. 4. *v. C. Virginius.*
- M. VIRGILIUS**, Brut. 48. frater T. Aufidii trib. pl. L. Sullæ Imperatori diem dixit. *sc. in tribuatu a. V. DCLXVI. ut cum a professione ad bellum Mithridaticum abstraheret, sed Sulla neglecto Virgilio abiit, ut est ap. Plutarch. in Sullap. 48. sed ibi male Verginius dicitur. In ipso Cicero Verginius & Virgilius permutantur.*
- C. VIRGINIUS**, Prov. Conf. 4. legatus, impedit Pisonem Calventium, ne Byzantio omnia signa auferat. *Sed Codd. habent*

INDEX

- habent Virgilius, quod recepit Grævius. Quis autem ille Virgilius sit, nescio. Nam prætor ille Siciliæ an sit, dubito, quod vix Romam rediisse potuit cum Riso in provinciam abires, siquidem rediit, & non ea quoque anno Siciliam obtinuit. C. Virginium autem reperio tribunum plebis a. DCXC.*
- A. VIRGINIUS**, Amic. 27. ejus adolescentis familiaritate delectatur Lælius, ut P. Rutilii. Fuit ergo P. Rutilii æqualis, Ceterum hanc lectionem e MSS. revocavit Langius. Libri MSS. valde hic variant, & de lectione vehementer docti viri dissentius. vid. Gulielm. & Grus. ad b. l. item Pigb. *Annal. DCXXXIV. Mibi omnem dubitationem de b. l. tollere videtur, quod eodem modo, ut hic junguntur ap. Pomponium de Orig. Jur. §. 40. P. Rutilius Rufus, & Paullus, quod est vitiosum pro Aulus, Virginius, ut eorundem præceptorum in Jure Civili, imprimisque P. Mucii, discipuli. cf. C. Langius ad l. c. & Ruper. ad Pompon. L. III. c. 6.*
- L. VIRGINIUS**, de Fin. II. 20. filiam suam interficit, ne Appii Decemviri libidini deditur. *Rem fuisse narrat Liv. III. 44. sqq.*
- VIRGINIUS**, ad Att. XII. 5. argentarius.
- VIRIATUS**, de Offic. II. 11. Lusitanus, propter prædæ æquabilem partitionem magnas opes habuit, quibus exercitus imperatoresque cessarent. Brut. 21. Viriati bellum cum Romanis.
- VISCCELLINUS**, de Amic. 11. est Sp. Cassius, qui post tertium consulatum appetiti vegeni crimine damnatus & de Saxo Tarpejo dejectus est. De scriptura vocis nil certi dici potest, quando & Latini & Græcorum historicorum libri mire variant: Viscelinus, Viscelinus, Becellinus, Viscelinus, Vitellinus, Betillinus &c. Viscellinus est in Fastis Cuspiniani, quos sequitur Sigonius. v. ad a. CCLX.
- VISEJUS**, Phil. XIII. 12. tribunus plebis designatus Antonii beneficio, antea Pisauri balnearior fuerat.
- VISELLIA**, ad Att. XV. 13.
- C. VISELLIUS**, Varro, Brut. 76. Aculeonis filius, consobrinus Ciceronis, ad ædilitatem pervenit. Juris peritus. ad Att. III. 23. T. Fadio tribuno plebis legem scripsit, quam ferret, de Cicerone revocando, eamque probat Cicero. v. C. Varro.
- L. VISIDIUS**, Phil. VII. 9. Eques Romanus, qui Ciceronem in consulatu diligenter custodivit, Antonio Mutinam obsidente, vicinos cohortatus est, ut milites fierent, & suis facultatibus sublevavit.
- VLYSSES**, Offic. I. 31. omnibus jucundus & affabilis. ad Div. I. 10. rediens cognovit suo-

HISTORICVS

- suorum nominem. *ibid.* X. 13. *proditor* 905. de Offic. III. 26. apud Tragicos iactatur in eo, quod Homerus tacuit, cum inuitare noluisse. &c. &c.
- P. VMBRENIUS, Catil. III. 6. libertinus, Catilinae socius.
- VMMIUS, ad Div. XVI. 14. *Ad hanc scripturam confirmandum Vmmidiam offert ex lapide. Vistorius. Est etiam apud Horatium Serm. I. 1. 96. Vmmidius; ad q. l. v. Boni.*
- Q. VCONIUS, Saxon. Verr. I. 42. Balb. 8. legem tulit de mulierum hereditatibus. v. Ind. Legg. Verr. I. 42. male pro Q. habens editiones Gron. & Grot. C.
- Q. VOCONIUS, Cluent. 54. iudex quaestionis in causa Cluentii fuit. Ex quo intellige, cum edilium fuisse. Ab hoc diuersus est, mea sententia.
- VOCONIUS, qui ad Att. VIII. 15. dicitur initio belli civilis cum imperio esse. Hic est, qui a. DCXCII. quaestor, & a. DCC. praetor urbanus fuit, & deinde Pompeium in Mithridatem secutus est. Ceterum illud addendum est ex Phil. III. 6. Voconios ex Aricia fuisse.
- C. VOLCATIUS, Corn. 1. fr. vir honestissimus a Cn. Dolabella communi & quotidiano iure privatur.
- L. VOLCATIUS, Tullus. Planc. 21. in edilitate petenda repulsum fuisse, postea saeuem Consul fuit cum M. Antonio Lepido a. P. DCLXXXVII. Tog. Cand. fr. consilium habet, an petentis Consulatum Catilinae ratio habenda esset, negatumque est, ei potestatem petendi concedendam esse, ad Div. I. 1. Pompeio censet restitutionem Ptolemaei committendam.
- L. VOLCATIUS, Tullus, L. F. ad Div. XIII. 14. praetor urbanus a. DCCVII. h. qui postea Consul fuit a. DCCXX. ad Div. IV. 4. M. Marcello offensum Caesari non agit gratias, eo restituto.
- VOLCATIUS, Verr. II. 19. 23. &c. e comitibus C. Verrii.
- VOLUMNIA, ad Div. XIV. 16. minus officiosa est in Terentiam, cum Cicero exularet. Non facile dixerim, utrum Senatoris Voluminii, quocumque magnus usus Ciceroni fuit, soror aut filia, an nota illi liberata fuerit.
- VOLUMNIA, Phil. II. 24. liberta Voluminii Eutrapeli, mimico nomine Cytheris, v. Cytheris.
- L. VOLUMNIUS, ad Div. VII. 32. Senator, quocumque magnus usus Ciceroni fuit. de praeconio constat e Varrone R. R. II. 4. 12. Est ne hic Volumnius Flaccus, qui cum mandatis ad Senatum a Bruto Mutinae obfesso mittitur, Bruti legatus, ad Div. XI. 12. 18?
- P. VOLUMNIUS, Cluent. 76. Senator, qui inter iudices in Cluentiana causa fuit.

P. VO.

INDEX

- P. VOLUMNIUS**, Eutrapelus. Phil. XIII. 2. Antonii amicus. ad Div. VII. 32. 33. *epistola ad eum scripta sunt. Ex epistola autem 32. colligere licet, urbanitatem hominis non insignem adeo fuisse, sed scurrilem potius & mimicam. v. Ind. Græc. in Eutrapelæ.*
- VOLUSIANUS**, Verr. III. 21. haruspex C. Verris. *idem ibid. c. 11. dicitur Volusius; ut aut locus alter ex alt. 10. corrigendus, aut potius ita accipiendum sit, ut in eadem epistola idem dicitur Hippius & Hippianus, ad Div. XIII. 76.*
- L. VOLUSIENUS**, Cluent. 70. eques Romanus.
- VOLUSIUS**, Verr. III. 11. haruspex. *v. Volusianus.*
- Cn. VOLUSIUS**, ad Att. V. 11. *Ciceronis quaestorem fuisse putat Manutius, quem vide. Inter comites Ciceronis fuisse certum est. Non autem negare possum, certam mihi videri Corradi opinionem, qui pro Cn. censebat legendum Q. ut hic sit:*
- Q. VOLUSIUS**, ad Att. V. 21. *de comitibus Ciceronis in Cilicia, praefectus, puta, aut scribas mil. ad Div. V. 10. 2. Cicerone eloquentiam discit. de eodem est ibid. 20.*
- M. VOLUSIUS**, ad Div. XVI. 12. *quaestor ex Asia rediens Ciceroni litteras affert a Tirone. Hic est, qui postea ædilis plebis proscriptus a triumviris singulari fallacia genere pereusfores evasit, ut commemorat Valer. Max. VII. 3. 8.*
- VOBISCUS**, *Julius Caesar.* Phil. XI. 5. *defendente Cicerone quinque absolutus est, sexta vice autem accusatus damnatus est. restitutus a Cesare ædilis factus, postea consulatum petiit, Antonii castra ad Mutinam sequitur.*
- VPIS**, de N. D. III. 99. *pater Dianæ ejusdam, cui quo & ipsa Diana Vpis Græci dicitur, v. c. Callimacho M. in Dian. 204.*
- VRIUS** Jupiter, *vid. Jupiter.*
- VULCANUS**, de N. D. I. 30. *Alcamenis, Athenis claudus. III. 21. Nili filius. VII. 22. Jovis & Junonis filius.*
- L. VULTEJUS**, Verr. III. 66. *de comitibus L. Metelli in Sicilia.*
- T. VULTURCIUS**, Catil. III. 2. *forcius Catilinae.*
- X.**
- XANTHIPPE**, Tuscul. III. 15. *Socratis uxor.*
- XANTHIPPOS**, de Offic. III. 26. *Lacedæmonius, quo ducit M. Attilius Regulus captus est.*
- XENO**, ad Att. V. 10. *Epicureus Ciceronis temporibus ab ipso & Attico diligitur, ab hoc alius est.*
- XENO**, Apollonidiensis, ad Att. V. 13.
- XENO**, Menenus, Verr. III. 22. *Centuripinus.*
- XENOCLES**, Brut. 91. *Adramytenus, rhetor Asiaticus, quo-*

HISTORICVS.

Quotum Cicero fuit adole-
scens.

XENOCRATES, Acad. I. 4.

Chalcedoniæ, de Or. III. 13.

Academici nomen obtinuit,

ab Aristotele nil differat, de

Off. I. 30. severissimus philo-

sophorum & propterea clarus

& magnus. ad Att. I. 16. eum

jurare non permisit cives,

quod ei, non jurato, crede-

rent. Tusc. V. 32. Alexandri

donæ magna contemnit. de N.

D. I. 13. scripsit de natura

Deorum: Deos octo facit

Acad. IV. 46. multos libros

scripsit de ratione loquendi.

Tusc. I. 10. quid de animo sen-

serit. Acad. I. 4. Platonis uberi-

tate completus non relinquit

Socratis dubitationem & dis-

sertendi genus.

XENOMENES, ad Div. XVI.

5. hospes Ciceronis Thyrei.

XENOPHANES, Colophonius.

Acad. IV. 42. princeps Mega-

ricorum, *quod quo sensu di-*

catur, vid. in Megarici; nam

proprie est auctor sectæ Elea-

sicæ, ibid. IV. 23. negat sciri

aliquid posse, ejus verius non

boni, ibid. 39. Lunam habi-

tari dicit. ibid. 37. unum esse

omnia. de N. D. I. 11. infinitum

cum mente Deum facit.

de Div. I. 3. divinationem susti-

ditus sustulit.

XENOPHON, Socraticus. de

Orat. III. 34. Agesilai præcep-

tor, ad Div. V. 12. ejus libel-

lus de Agesilao laudatur. de

N. D. I. 12. inconstans in sen-

tentia de Deo. Tusc. II. 26. ab

Africano semper in manibus

habetur, de Div. I. 53. consu-

lit Socratem, an sequatur Cy-

rum. ad Qu. Fr. I. 1. 8. Cy-

rum non ad fidem historia

scripsit. ejus Cyrôpædiam

Africanus minor non ponebat

de manibus. de Div. I. 25. in ca-

mitia, quæ cum Cyro mino-

re persunctus est, sua scribit

somnia, quorum eventus mi-

rabiles.

Z.

ZALEVCVS, de Leg. I. 22. le-

gislator Locrensiæ, ad Att.

VI. 1. an leges Locris scripse-

rit, nec ne? de Leg. II. 6.

negat ullum fuisse Timæus.

ZENO, *Cirtius*, Acad. I. 10.

11. 12. auditor Polemonis,

corrigere conatur disciplinam

Academicam, in quibus dis-

cesserit? philosophiæ ejus

compendium. *ibid.* 13. ejus

philosophia est potius corre-

cto, quam commutatio Acade-

miæ veteris ex opinione

Antiochi. ad Div. IX. 22. de ob-

scenitate verborum pugnat

eum Academia. pro Mur. 39.

ejus philosophia ridetur, de

Fin. III. 2. non tam rerum in-

ventor, quam verborum novo-

rum. Tusc. II. 21. de N. D. I. 34.

Socratem vocat scurræ Atti-

cum. de Div. I. 3. manet in an-

tiquorum philosophorum sen-

tentiæ de divinatione, *ibid.* in

suis commentariis quasi semina

quædam sparsit divinationum.

Acad. IV. 41. æthera sum-

mm deum esse putat mente

præ-

INDEX HISTORICVS.

- præditum, Tusc. I. 9. animum ignem putat. Acad. I. 12. negat esse aliquid posse, quod non sit corpus. Tusc. V. 6. 7. &c. ejus de perturbationibus doctrina. de Off. III. 8. putat nos ad honestatem natos esse, eamque solam esse expetendam. Acad. IV. 24. in quo ejus cum Arcefila disputatio vertatur. de N. D. I. 14. ejus sententia de Diis. quomodo Hesiodi Theogoniam interpretetur. Orat. 32. manu dialecticæ & rhetoricæ differentiam demonstrat. de Div. II. 58. ejus sententia de somno, & quid sit dormire? Acad. IV. 6. quomodo definiat *αἰνέ/ἀληπ/ειν*? Acad. IV. 47. gestu manus visum, assensum & comprehensionem & scientiam explicat. ejus quoque mentio fit Acad. Qu. IV. 42. Tusc. III. 17. de Fat. 4. & multis aliis locis.
- ZENO, *Eleates*. Tusc. II. 22. 21. ne in summis quidem doloribus indicat conscios prodictionis. Nat. D. III. 33. Elea a tyranno necatur. ejus indolore & morte constantia.
- ZENO, *Epicureus*. de Fin. I. 9. Ciceronis & Attici præceptor. de Nat. I. 21. Epicureorum coryphæus appellatur a Philone.
- ZETHUS, ad Herenn. II. 27. de Or. II. 37. Jovis & Antiope filius eodem partu cum Amphione editus. *Hyginus fab.* 76. 155.
- ZETHUS, ad Div. IX. 15. libertus.
- ZEVXIS, *Blaudenius*, ad Q. Fr. I. 2. 2. homo e provincia Q. Fratris.
- ZEVXIS, *Heracleotes*, de Inv. II. 1. pictor, de quo locos verum vid. ap. Junium in Catalog. pict.
- ZOPYRVS, Tusc. IV. 37. Physiognomon, ejus de Socrate judicium. de Fat. 5.
- ZOSIPPVS, Verr. IV. 42. Tyndaritanus nobilis.

INDEX

INDEX

ARTIFICVM, GRAMMATICORVM, HISTO-
RICORVM, GEOGRAPHORVM, POETARVM, ME-
DICORVM, JURECONSULTORVM, RHETORVM,
ORATORVM, MATHEMATICORVM, PHILOSO-
PHORVM, QVORVM NOMINA IN CICERO-
NIS LIBRIS OCCVRRVNT.

ARTIFICES.

Aetion, pictor.
Aglaophon, pictor.
Alcámenes, statuarius.
Antigenidas, tibicen.
Antipho, *ὀνειροκριτὴς*.
Apella, architectus.
Apelles, pictor.
Arion, musicus.
Aristoxenus, musicus.
Arianus, statuarius.
Boethus, statuarius & cælator.
Calamis, statuarius.
Canachus, statuarius.
Chares, statuarius.
Cluavius, architectus.
Cyrus, architectus.
Damo, musicus.
Gavianus Evander, statuarius.
Lyfippus Sicyonius, statuarius.
Mentor, cælator.
Myron, statuarius.
Nicomachus, pictor.
Parmenides, pictor.
Phemius, musicus.
Phidias, statuarius.
Philo, architectus.
Polyclethus, statuarius.
Polygnotus, pictor.
Praxiteles, statuarius.
Protogenes, statuarius & pictor.
Stropas, sculptor.

Silano, statuarius.
Sopolis, pictor.
Stratoniceus, musicus.
Timantes, pictor.
Timotheus, musicus.
Vettius, architectus, *est* Cyrus.
Zeuxis, pictor.
Zopyrus, physiognomon.

GRAMMATICI.

L. Aelius.
Aristophanes.
Callimachus.
Daphitas.
Helenius Acro.
Nicias.
Servius Claudius.
Tyraanius.
M. Varro.

HISTORICI GRAECI.

Acusilas Argivus.
Agathocles.
A. Albinus.
Apollodorus.
Cn. Aufidius.
Calisthenes.
Clitarchus.
Demochares.
Dicaearchus.
Dion.
Duris Samius.

Ephorus Cumrus.
 Euhemerus.
 Hellanicus Lesbium.
 Heraclides Ponticus.
 Herodotus.
 Naucratus.
 Pherecydes.
 Philistus.
 Polybius.
 Silemus.
 Stratocles.
 Theophrastus Lesbium.
 Theophrastus.
 Thucydides.
 Timæus.
 Xenophon.

HISTORICI LATINI.

L. Aelius.
 L. Antipater.
 L. Atilius.
 Atticus.
 M. Brutus.
 Q. Catulus pater.
 Clodius.
 L. Cælius. *est* Antipater.
 Q. Fabius pictor.
 C. Fannius.
 Cn. & Sext. Gellii.
 L. Lucejus.
 C. Macer.
 L. Piso.
 Procilius.
 C. Sallustius Crispus.
 L. Sisenna.
 L. Sulla.
 Vennonius.

GEOGRAPHI.

Alexander.
 Dicæarchus.
 Eratosthenes.
 Hipparchus.

Serapio.
 Tyrannio.

POETAE GRAECI.

Alcæus.
 Alexander.
 Anacreon.
 Antimachus.
 Antipater Sidonius.
 Aratus.
 Archias.
 Archilochus.
 Aristophanes.
 Callimachus.
 Daphitas.
 Epicharmus.
 Euhemerus.
 Euphorion.
 Eupolis.
 Euripides.
 Hesiodus.
 Hipponax.
 Homerus.
 Ibycus.
 Menander.
 Nicander.
 Orpheus.
 Rhinton.
 Simonides.
 Stesichorus.
 Theophrastus.

POETAE LATINI.

L. Accius.
 L. Afranius.
 Asinius Pollio.
 Atilius.
 Cæcilius.
 C. Calvus. *v. Licinius.*
 Corn. Gallus. *ad Div. X. 32.*
 Ennius.
 A. Furius.
 D. Laberius.
 L. Livius Andronicus.

C. Lu-

C. Lucilius.
T. Lucretius Carus.
Nævius.
M. Pacuvius.
Plautus.
L. Plotius.
P. Syrus.
P. Terentius.
C. Titius.
Trabea,

MEDICI.

Alexion.
Artemidorus.
Asclapo,
Asclepiades.
Hippoerates,
Nico.
Philippus,
A. Rupilius.

RHETORES,

Aeschylus Cnidius.
Alcidamus,
Antipho Rhamnusius.
Apollonius Alabandenſis,
Apollonius Molo,
Alpasia,
Corax.
Demetrius Phalereus,
Demetrius Syrus.
Dionysius Magnes.
Diophanes Mitylenæus,
Hermagoras,
Hermetes,
Isocrates,
Menecles Alabandenſis,
Menedemus.
Menelaus Marathenus.
Pamphilus.
Theodectes.
Tifias,
Xenocles.
ORATORES & SOPHISTÆ,
Aeschines Atheniensis.

Aeschines Mileſius.
M. Antonius.
Calidius.
Calvus.
Charisius.
L. Crassus.
Demades.
Demetrius Phalereus.
Demochares.
Demosthenes.
S. Galba.
Gorgias Leontinus.
Gorgias, *alius*.
Hierocles Alabandenſis.
Hippias.
Q. Hortensius.
Hyperides.
Lycurgus.
Lyſias.
Menippus Stratoniceſis.
Pericles.
Philippus,
Prodicus Chius.
Theodorus Byzantius.
Thraſymachus Chalcedonius,

JCTI.

L. Acillius.
C. Aculeo.
L. Aelius.
S. Aelius Catus.
L. Antipater.
Apulejus.
C. Aquillius Galfus.
Aterius f. Haterius.
T. Aufidius.
M. Brutus.
C. Camillus.
Cassellius.
M. Cato.
Q. Cornelius.
Ti. Coruncanus.
P. Crassus Mucianus.

C. Drusus.
Q. Fabius Labeo.
Q. Fabius pictor.
Furius.
Hostilius.
M. Junius.
T. Juventius.
P. Mucius.
Q. Mucius Q. F.
Q. Mucius P. F.
Offilius.
S. Pompejus S. F.
Precianus.
P. Quintilius Varus.
P. Rutilius Rufus.
Serv. Sulpicius.
Trebatius Testa.
M. Tugio.
Q. Tullius Cicero.

Vacerra.
L. Valerius.
A. Virginius.
C. Visellius Varro.

MATHEMATICA.

Alexander, Astrologus.
Archelaus, Astrologus.
Archimedes.
Cassander, Astrologus.
Euclides, Geometra.
Eudoxus, Astrologus.
Hipparchus, Astrologus.
Metro, Astrologus.
Polyxenus, Geometra.
S. Pompejus, Geometra.
Scylax, Astronomus.
C. Sulpicius Gallus, Astrologus.
L. Tarutius, Astrologus.

INDEX PHILOSOPHORUM

in sectas redactorum.

Ionici.

Anaxagoras.
Anaximander.
Anaximenes.
Archelaus.
Thales.

Socratici.

Aeschines.
Antisthenes.
Aristippus.
Crito.
Euclides.
Phædo.
Plato.
Xenophon.

Cyrenæici.

Anniceris.
Antipater.
Hegesias.
Theodorus.

Megarici.

Alexinus.
Diodorus Cronus.

Seilpo.

Ebasi & Eretriaci.

Asclepiades.
Menedemus.

Cynicus.

Diogenes.

Academici.

a) Veteris Acad. Platonici.

Crantor.
Crates.
Heraclides Ponticus.
Pamphilus.
Polemo.
Speusippus.
Xenocrates.

b) mediæ.

Arcefilas.
Egefinus.
Evander.
Lacydes.

c) novæ.

Aeschines Neapolitanus.

Car.

Carneades.
Charmidas f. Charmadas.
Clitomachus.
Melanthius Rhodius.
Metrodorus Scepius
d) quartæ.

Cicero.
Dio.
Heraclitus Tyrius.
Philo.
Tetrilius Rogus.
e) quintæ.

Antiochus.
Aristus.

Peripatetici.

Aristoteles.
Aristoxenus.
Callisthenes.
Cratippus.
Critolaus.
Demetrius Phalereus.
Dicerarchus.
Diodorus.
Hieronymus Rhodius.
Lyco.
Lyfias.
Phormio.
Theophrastus.
Staseas.
Strato.

Stoici.

L. Aelius.
Antipater Tyrius.
Antipater Tarsenus.
Archidamus.
Aristo.
Athenodorus.
C. Blossius.
C. Boethus.
M. Brutus.
M. Cato.
Chrysippus.
Cleantes.

Dardanus.
Dio.
Diodotus.
Diogenes Babyl.
Dionysius Heraclites.
Dionysius, alius.
Hecato Rhodius.
Herillus.
C. Lælius.
C. Lucilius Balbus.
Mnesarchus.
Sp. Mummius.
Panzius.
Persius.
S. Pompeius.
Posidonius.
Sphærus.
Q. Tubero.
M. Vigellius.
Zeno Citticus.

Pythagorici f. Italici.

Acron.
Aeschylus.
Alcæon.
Archytas.
Callipho.
Cercops.
Damo.
Dinomachus.
Echecrates.
Empedocles.
Lyfias.
Nicetas.
Philolaus.
Phintias.
Timæus.

Heraclitici.

Heraclitus.
Eleatici.

Democritus.
Leucippus.
Melissus.
Metrodorus Chius.

Parmenides,
Protagoras,
Xenophanes,
Zeno.

Democritici,

Anaxarchus,
Nauphaphanes.

Sceptici,

Pyrrho,

Epicurei,

T. Albucius,
Amasianus.
Amynomachus,
Apollodorus,
Atticus.
C. Cassius,
Caius.

Die,

Epicurus,

M. Fabius Gallus,

Hermachus,

Leontium,

Metrodorus Lampiacenus,

Patro.

Phædrus,

Philodemus,

Plato Sardinus,

L. Saufejus,

Scyron,

Syro.

Themista,

Timagoras,

Timocrates,

Titius, Græv. Sejus,

L. Torquatus,

Trebatius Testa,

C. Vellejus,

Xeno,

Zeno,

Barbari Philosophi,

Anacharsis.

Calanus.

Epimenides,

TAB. I.
PHILOSOPHY

Preceptor
Thales & Pythagora.

THALES

a quo

IONICI

SOCRATES

ANTISTHENES.

a quo

CYNICI

STOICI

Zeno.

EUCLIDES.

a quo

MEGARICI

ACADEMIA

PLATO.

a quo

ERETICI

THAEDO.

a quo

ELIACI

ERETICI

ARISTIPPVS.

a quo

CYRENAICI

ANNICERII

HEGESIACI

THEODORIL

PYTHAGORAS

Tab. II.

1.

VETVS

Speusippus.

Xenocrates

Polemio

Crates

Crantor

2.

MEDIA

Arctifila.

Lacydes

Evander

Egdam

3.

NOVA

Carneades.

Clitomachus

4.

QVARTA

Philo.

5.

QVINTA

Antiochus.

6.

LYCEVM (PERIPATETICI

Antiochus.

TAB. II.
PYTHAGORAS.

a quo

ITALICI

I.
PYTHAGOREL
HERACLITEL
HERACLITUS.
3
ELEATICL
Xenophanes.
4
SCEPTICL
Pyrrho.

DEMOCRITICL
Democritus.

EPICVREL
Epicurus.

INDEX

INDEX LATINITATIS.

A AB. pro quoad eleganter adjectivis jungitur. aliquot abacorum faceret vasa ad Div. X. 15. ab equitatu firmus. ib. 8. ab omni re sumus paratior. Brut. 16. ab omni laude felicior. ad Att. VIII. 14. tempus mutum a literis. Rosc. A. 30. ab innocentia clementissimus. * item verbis. ad Div. I. 4. a vi prestare nihil possum; vi excepta &c. Rosc. C. a Fanio se iudicio absolvit. * Rosc. Am. 29. a quibus occidebantur? i. e. quorum jussu, qui sicarios immittebant. * Rabir. Post. 10. impunitas a iudicio & sermone. * Verr. II. 28. malle pecuniam accipere a salute. h. e. ob salutem, ut legis Gracchus, ab ea parte, quae salutem petit. * pro apud. Mil. 35. res honori fuit a suis civibus. * pro ex. ad Div. XI. 10. a certo sensu & vero judicare. * ad Att. XVI. 7. Antonii edictum legi a Bruto, communicante Bruto meum. * ad Att. V. 21. dare ab alio. ibid. solvere. ab alio, i. e. per alium, attributione. ad Att. XII. 25. representabimus a Faberio. * est etiam ubi significat, pro quo, cuius causa aliquid fiat. Rosc. Am. 36. ut ea decita opera a nobis facere videamini. *Lectione Facciolasi: a vobis i. e. vestra sponse, huc non quadrat.*

ABACVS. mensa, in qua exponuntur in conviviis cum ad usum, tum ad magnificentiam quebat. * abesse. Cael. 4. abhorvafa argentea &c. hinc; Verr. IV. 16. abaci vasa. ibid. cum ter abacorum faceret vasa aurea.

ABDICO, ere. verbum augurale. de Div. I. 17. cum tres par- tes aves abdixissent.

ABDO. Arch. 6. qui ita feliter abdidere. de his, qui nullam partem reipubl. capeffunt, & vitam in otio literarum consumunt.

ABDVCO, ere. pro distinguere. de Div. II. 5. animadverti ab iis rebus, quae sensibus aut artificia perciperentur abducere divinationem. * abduci dicuntur servi, uxores, milites, cum aut vi aut pretio facimus, ut deserant eos, quibuscum sunt. Quint. 6. abducere servulum. Deiot. 1. servum abduxit a legatorum pedibus. Verr. III. 34. Tertia - vi abducta a Rhodio tibicine. Phil. X. 4. qui abducis ab illo exercitum.

ABEO. Cæcin. 7. abiturum cum non esse. interfectum iri. * Verr. III. 64. ne res ab eo abiret: de auctionibus in quibus abire res ab eo dicitur, qui a plus licitantibus vincitur, ut pervenire ad ipsum res non possit.

ABHORREO. pro discrepare. ad Div. I. 9. a communibus præceptis abhorret liber. * de Or. I. 18. abhorreas a sensibus nostris oratio; de disputatione philosophi Stoici, quam non concosuebas. * abesse. Cael. 4. abhor- rere, a suspitione * minus ido- neum

INDEX LATINITATIS.

neum esse, nostra ætas (i. senilis) a si natura a parentis similitudine castris abhorres, ad Att. XIV. 19. abriperes.

ABJECTVS. *de iis, qui in* ABRVPTIO. *ad Att. XI. 3. pro divortio.*

magno metu sunt, percussi ser- ABRIGO, *are, dicuntur ma-*

vore Catil. III. 5. recitatis lite- *gistratus Rom, cum agunt cum*

ris debilitatus & abjectus. Catil. *populo & ferunt ad populum us*

*IV. 2. abjecta metu filia * de* *quod ante jusserrat rogatus lege,*

bin, qui ita fracti sunt, ut me- *cellas. hinc illud: abrogare fi-*

quendi non sint. Sic Catil. II. 1. *dem alicui h, e. habendam non*

Casilina abjectus dicitur, & Ca- *putare & similia.*

til. IV. 10. abjecta multitudo *ABSCISSIO, figura rhetori-*

*inimicorum * Comitorum se-* *ca, qua, cum cœpimus aliquid di-*

natarii sunt abjecti i. e. negligen- *cere, præcidimus, ad Herenn,*

tius & cum magna licentia com- *IV, 54.*

positi. Or. 55. v. abjicere. *ABSOLVO. Verr. II, 8. ab-*

ABJICIO. *Orat. 59. ponendus* *solutus eum Veneri, sibi conde-*

est ambitus, non abjiciendus. po- *mnat. i. decernit, hereditatem*

nitur, cum est numerosus, abjici- *Veneri non esse commissum,*

tur, cum non est, sed ut quodque *sed cogis tamen sibi dare, ne*

verbum primum in buccam ve- *condemnet, * Rolc. Com. 12. a*

*nit, ita pronunciat. * ad Att.* *Fannio judicio se absolvit. cu-*

XVI. 5. ea iudices illum abje- *res, ne possis in iudicium vo-*

*cisse. i. deposuisse, de viris. * ad* *cari, propterea, quod cum ea*

Att. III. 19. vitam abjicere i. in- *non deciderit.*

corficere se *ABSOLVTIO. de Inv. I, 22.*

ABJVDICO. *A&I. in Verr.* *quid sit? de Inv. I. 30. ut ad*

5. nulla res ab eo abjudicaretur. *inventionem argumenti, absolu-*

*i. iudicio auferretur, * de Or.* *tio etiam argumentandi adju-*

II. 24. ubi plus mali quam boni *geretur.*

reperio, id totum abjndico at- *ABSOLVTVS. de Inv. I, 11.*

que ejicio. sc. ex oratione mea. *absoluta constitutio est, quæ ipsa*

ABLVO. *Tusc. IV, 28. per-* *in se continet juris & injuriæ*

turbatio animi placatione ablua- *questionem. de Or. III. 49. Ab-*

tur. *soluta conversio, plena periodus*

ABNVO. *nego. de Leg. I. 14.* *omnibus partibus &c. Part. Or.*

abnui a se commissum esse fa- *27. causa absoluta, est conficiens*

cinus. *sine alterius adjumento. * Planc,*

ABRADO. *Cæcin. 7. postea-* *31. absolute sunt preces tuæ.*

quam videt, nil se abraderi ab *i. nil amplius valent. Sed Grav.*

Cæcina posse. i. e. precibus aliis- *cum Manutio malebat: obsoleta.*

que artibus nil pecuniæ auferre *ABSOLUTE. Or. 51. ab-*

posse. *solute concludere orationem. i.*

ABRIPIO. *Verr. V. 12. etiam* *c. quam*

INDEX LATINITATIS.

e. *quantum numerosissime finire.* *disione pacisci, qua ipse voluit,* Fin. III. 7. *absolute vivere, i. e. quamvis valde iniqua.* * Verr. II. 38. *accedere ad causam, suscipere, de actore.*

ABSORBEO. Sext. 6. tribunatus *absorbet* orationem meam, non finit me de ceteris rebus loqui Brut. 81. *absorbuiz* cum ætus gloriæ, i. *transversum egit, ad consilia prava & violenta impulit.*

ABSUM. Sull. 5. *abesse* alicui, i. non defendere causam ejus.

ABSVRDVS. Div. I. 9. *absurdus* fontus, de vanis, de or, II. 20. *de oratore malo.*

ABUNDANTER. de Or. III. 14. II. 35. *abundanter* dicere, i. *copiose.* Top. 10. aliis disputationibus *abundantius* occurrunt, aliis *angustus.*

ABVSVS. Top. 4. *Vñs* non *abusus* legatus est, quo res con-
finitur, ut vinum, oleum.

AC. ad Div. XV. 11. *postcum,* pro tum.

ACCEDO. de Or. I. 9. ad rem-
publicam *accedere.* i. e. *magi-*
stratus petere. hinc Verr. I. 12.
ad magistratus remque publ.
accedere. sit autem prima *acces-*
sio ad rempubl. petitione *qua-*
sturae. v. *respublica.* * *dicitur*
etiam de febrili *paroxysmo.* ad
Att. VII. 2. *accedere* alteram le-
viorem, intell. *febrim.* v. Cuper.
Obf. II. 15. * Verr. III. 40. *accedere*
ad vestigalia; *dicuntur,* qui ea
redimere volunt, quod faciunt
publicani, v. Gron. ad Sen. ep.
101. cui simile est illud Phil. II.
26. *accedere* ad scelus sectionis.
* Verr. III. 28. *accelere* ad con-
ditiones ejus & pactiones. ea con-

ACCENSVS. Verr. I. 28. &c.
publicus minister magistratuum
similis *Platoris.*

ACCESSIO. Rabir. Post. 11.
accessio decumæ, pro compendio.
* Verr. II. 53. *accessiones* *dicun-*
tur, cum quis tamquam *inter-*
pres & *internuncius* crebro ad
homines *accedit,* h. l. *pretii postu-*
lundi causa, & *de pretio cum ira*
agendi. * Acad. IV. 35. *accessio*
definitionis, est *determinatio,* ut
recentiores vocant, *quæ adji-*
citur, ut *absoluta sit definitio.* cf.
de Fin. II. 13.

ACCESSVS. ad div. IX. 14.
accessus ad causam, est *ratio,* qua
in oratione *sensim aggredimur*
agere id, cuius *causa suscepta*
erat oratio.

ACCENDO. pro *augeo,* *acuo.*
de Or. I. 25. *præclate* enim se
res habeat, si hac *accendi* aut
commoveri possint. de *ingen-*
io & *memoria,* *quæ davi arte*
non possunt, sed *acui* & *augeri.*

ACCIDO. Prov. Conf. 14. res
accisa.

ACCIDO. Verr. IV. 1. ad ani-
mum oculosque *accidit.* Vatin.
2. *honorificum* ad aures *accidit.*
cf. Sext. 50. Verr. IV. 60. *mi-*
rum quendam dolorem *accide-*
re iis. Mil. 22. 36. Si quid ipsi
accidat, i. e. *si condemnetur.* per
ἐνφραίνων. ad Att. I. 14. *acci-*
dere alicui ad pedes.

ACCIO. ire. Fin. V. 31. nisi

INDEX LATINITATIS.

ea voluptatem acciret, i. e. offerret, efficeret. *in eodem agro, oppido habitaret.* Verr. IV. 50. *accolæ Cereis.*

ACCIPIO. pro capere. Verr.

III. 18. sensum oculis animoque

accipere, cf. ad Div. XV. 21. * in-

telligere. Nat. D. III. 1. quæ pa-

rum accipi. * tractare. Tusc. IV.

36. quo te modo accepissem, nisi

iratus essem. * iudicatum solvi

satis accipere, opponitur ei, qui

satisdat. v. in Satisdare. * Verr.

III. 22. accipere iudicium. sicut

etnassen, velle cum eo, qui nos

provocat & adducit in iudicium,

experiri, & suam causam defendere. * pro discere. de Or. I. 25.

& si quis est qui hæc arte accipi

posse putet. * exigere. Verr.

III. 30. jubet magistratus Siculo

accipere decumas. * approbare

significat fere in his. ad Att.

I. 14. accipere rogationem. & c. v.

rogatio. * Brut. 14. Appius con-

sules de plebe non accipiebat,

quod dicitur ap. Liv. IX. 46. ac-

cipere nomen, & est, iudicare

alicujus petitionem legitimam,

& ad petendum admittere. *

de Div. I. 46. accipio omen. est

formula, qua urebantur, omni-

beno oblato. * ad Att. VI. 1. ac-

cipiam dolorem; mihi illum iru-

sci feram, patiar. * acceptum

vel, in acceptum ferre & referre

alicui, est in tabulis scribere,

nos aliquid ab aliquo accepisse

pecunie. v. Verr. I. 36. 57. & c.

ACCLAMATIO. dicitur non

solum in bonam, sed etiam in

malam partem. ad Qu. Fr. II. i.

maxima acclamatione senatus, i.

e. reclamante senatu.

ACCOLA. pater populari; qui

in eodem agro, oppido habitaret.

Verr. IV. 50. *accolæ Cereis.*

ACCOMMODO. de Off. I.

21. accommodare sc. ad rempubl.

i. e. accedere ad remp. Orat. 7.

accommodare vim suam ad elo-

quentiam. studere eloq. Rosc.

Am. 34. accommodare iusjuran-

dum suum ad alicujus testimo-

niunt, de iudicibus invidiose,

cum testibus incertis & nullius

fidei credunt, & ex eorum te-

stimoniis pronuncians.

ACCOMMODATIO. Verr.

III. 82. ex liberalitate atque ex

accommodatione magistratuum

consuetudo æstimandi introducta

est, quod commodis aratorum

noluerunt adversari, cum id si-

ne suo incommodo fieri posset.

ACCRETIO. Tusc. I. 28. ac-

cretio & diminutio luminis.

ACCVRATE. ad Div. XIII.

10. & c. accurate scriptæ literæ

dicuntur, quibus aliquem studio-

se commendamus.

ACCVRATIO. Brut. 67. ac-

curatio veteratoria.

ACCVRATVS. ad Att. XIII.

45. ad quem accuratissimas li-

teras dedi. h. e. cui rem diligen-

ter mandavi.

ACCVSATIO. Verr. I. 1.

comparare & constituere accu-

sationem. h. e. ea omnia facere,

quæ ad accusationem firman-

pervenerunt.

ACCVSATOR. est propri-

us in causa publica, in privata au-

tem, petitor. Quint. 13. diserte

accusator opponitur petitori. Sed

interdum tamen etiam pro pe-

titore dicitur, Partit. Or. 32. ac-

cusatori

INDEX LATINITATIS.

cusatori hæc duo prima sunt: *mercede aut alio quacunque re*
Sed *accusatorem* pro omni actor & petitor appellat. * Verr. II. 1. *firmus accusator; qui nil simet.* Rosc. Am. 19. *accusator certus.* v. *certus.*

ACER. Brut. 72. *acerrimus* estimator. i. e. *perspicacissimus.* de Off. I. 4. si *acer* ac diligentes esse volumus -- magna sæpe intelligemus ex parvis. Rosc. Am. 5. *acria* ac severa iudicia. ib. 20. *acres* canes; qui omnes allatrant.

ACERBE. Verr. II. 19. *acerbe* diripere bona. h. e. *ita ut nihil relinquatur.* Tusc. I. 39. ab hoc *acerbius* exegit natura, quod dederat. Phil. I. 4. *acerbe* cogebat in senatum, i. e. *vi, minis.* ad Att. XI. 1. *acerbissime* afflictor de rebus domesticis.

ACERBITAS. ad Q. Fr. I. 1. 13. *acerbitas* naturæ, de iracundia. * *nimia severitas.* de Sen. 18. Severitatem probo - *acerbitatem* nullo modo. * *odium.* de Off. I. 25. *diffensio sine acerbitate.* * *miseria, calamitas.* ad Div. II. 15. *acerbitas* hæc omnibus impendere videtur. ibid. *acerbitatem* a rep. privatis incommodis redimere. Planc. 42. *acerbitates* meæ, de exilio. * *crudelitas.* Verr. I. 27. in tanta vi atque *acerbitate* versari. Arch. 12. de iudiciis, qui *innocentem* & *indignum* condemnant. Phil. XII. 11. *cujus acerbitas* morum immanitasque naturæ.

ACERBVS. *eleganter de eo, qui in exigendo labore, usura,*

mercede aut alio quacunque re nimis durus est; nihil neque de tempore, neque de re remittit. ad Att. VI. 1. *acerbissimi* seditatores. Balb. 5. *acerbissima* diligentia. v. in *acerbe.* * *crudelis.* Verr. V. 58. mors *acerba.* Cluent. 15. *acerba* natura. * Prov. Conf. 14. *res acerba* i. e. *non dum plane compositæ & pacatæ.*

ACERRA. de Leg. II. 24. *est iburibulum.*

ACERVALIS. de Div. II. 4. *Sciron interpretatur acervalem.*

AGERVATIM. Or. 25. *acervatim* multa frequentare, sc. in eadem complexione verborum. est generis dicendi amplius & magnifici.

ACIPENSER. de Fin. II. 8. &c. *genus piscis, quod in deliciis Rom. erat, magnæque pretio vendebatur.* de eo multa Int. Horat. Ik. 2, 47. Salm. Solinn. p. 940.

ACQUIESCO. *gaudeo.* Mil.

37. qui morte ejus acquiescunt.

ACRATOPHORVM. Fin. III.

4. *genus vasis vinarii, cujus mentio etiam ap. Varr. R. R. I. 85. v. Pollux. VI. 6.*

ACREDVLA. de Div. I. 8. est ulula, ut ostendit Salm. ad Solinn. p. m. 972. B. alii runum patant.

ACRICVLVS. Tusc. III. 17. *agriculus* senex Leno, qui facile irascebatur.

ACRIMONIA. Agr. I. 17. in Verr. *acrimonia* patris ad resistendum.

ACRITER. ad Att. X. 16. *acerrime*

INDEX LATINITATIS.

rimo adseruare consilium. diligentiissime cogere.

ACROAMATA. *Sunt homines, qui canu, gestibus, dictis ex hilarant conuiuia &c. Iis corollaria data in conuiuio paret ex Verr. IV. 22. mentio eorum Sext. 54. Arch. 9.*

ACROASIS. ad Att. XV. 17. *literæ sic εὐκρίως scriptæ, ut eas vel in acroasi audeam legere. h. e. in cætu hominum doctorum.*

ACTÆ commemorantur inter instrumenta voluptatis, propter eorum innocentiam. pr. Coel. 15. ad Att. XIV. 8. in actis esse. i. e. in prædiis maritimis.

ACTIO. magistratum actio. *actus sunt, aut leges, quæ iis ferentibus ad populum acceptæ sunt, aut SCta, quæ iis referentibus ad senatum facta sunt. Hoc sensu commemorantur actiones tribunicie, consulares &c. v. c. ad Div. I. 9. pr. Dom. 9. 13. Senatorum autem consularium actiones sunt sententiæ in senatu dictæ, in quas SCta facta sunt. Talis est actio Ciceronis ad Div. X. 28. * In sensu forensi actio est 1) accusatoris vel petitoris, qui ex lege in aliquem agit, accusando, petendo, Rolsc. Com. 12. integram actionem alteri relinquere. Cæc. 11, quæro, sitne hujus rei actio nonnulla. Hinc prætor dicitur actionem dare, v. c. Verr. II, 27. cum permittit accusatori vel petitori in aliquem ex lege aliqua agere. in Cæcil. 5. Civibus cum sunt ereptæ pecuniæ, civili fere actione*

repetantur. i. e. ea, quæ civis nititur in eum, qui pecunias eripuit, & est juris civilis vel privati. cf. de utroque genere actionum Salmast. de mod. usur. c. 3. p. 108. (sq. 2) est formula, quæ actor utitur in insendenda, res litæ, quæ a Jctis fere petebatur. Cæcin. 3. qua actione illum uti velit. ad Att. VI. Cn. Flavius scribam actiones composuisse. cf. Top. 17. de Orat. I. 36. 41. tales fuerunt actiones Hostiliana &c.

3) cum actio prima, altera, tertia commemoratur, ut Verr. I. 30. 11. Aët. I. in Verr. 18. &c. significatur, quoties ea causa ad iudices tota acta sit. Sic, duæ sunt actiones in Verrem, quarum prima solis testibus usus est Cicero, altera perpetua oratione; quamquam altera actio illa Verrinus scripta tantum est. * quid apud rhetores sit actio notum est. ea memoratur de Or. III. 26. consumere, & exhaustire actionem. i. e. ab initio statim nimis vehementem esse, ne ad finem actio durare non possit. cf. Tusc. IV. 19. Deiot. 2.

ACTOR. est in sensu forensi is, qui alterius nomine accusat aut petit, h. e. lege in aliquem agit. v. c. in Cæcil. 1. * in scena autem histriones. ad Q. Fr. I. 1. 16. actores industrii. in Cæcil. 15. actores secundarum aut tertiatarum partium.

ACTVARIA sc. navis. ad Att. V. 6. & actuariolum ad Att. X. 11. &c. inde dictum hoc genus, ut ait Nonius, quod cele-

INDEX LATINITATIS

riser agi remis possent. Duo autem erant earum navium genera, minus & majus, de quibus v. Scheffer. de Re Nav. II, 2.

ACTVOSE. de Or. III. 26. cum *vehemente actione oratoris.*

ACTVOSVS. Orat. 36. *actiosa pars orationis, est ea, quæ in cōfusiōe versatur.* de Nat. D. I. 40. *virtus est actiosa.*

ACTVS. Verr. L. 12. *actus primus vitæ.* Marcell. 9. *hic restat actus. e scena petita loquendi ratio. Nam partes fabula dicuntur actus.*

ACVLEVS. Cluent. 55. *aculeus severitatis, de iudiciis.* ad Att. I. 18. *aculei sollicitudinum.* Sull. 16. *noli excussos aculeos orationis meæ arbitrari.* de Or. III. 34. *aculeos relinquere in mentibus.* de oratore, *qui ea dicit, quæ descendunt in animos, quæ urunt homines, neque sinunt quiescere, donec faciant ea, quæ suasse orator. * fallaces conclusionum, sophismata.* Acad. Qu. IV. 31. *hinc ibid. 24. contorta & aculeata sophismata.*

ACVMEN. *Dialecticorum sophismata dicuntur acumina.* de Or. II. 38. * de Or. II. 29. *acumen orationis, est subtilitas, quæ in explicando & ratiocinando orator utitur.* * Nat. D. II. 3. de Div. II. 36. *auspicia ex acuminibus; quæ sint, factis non constat.* Davissus nos ablegat ad Scaligerum ad Festum in Perennia. *Ibi nil est præter locum Ciceronis. sententias & conjecturas suppediabant auctores laudati in Lexico Fabri in v. Acumen.*

ACVO. *pro impello, cabor.*

tor. ad Div. XV. 21. *in acuenâ plurimum valet.* cf. Off. III. 1. Or. 41. *Ligar. 3. * exercitatione, aut alia ratione aliquid augere, melius reddere.* de Or. III. 30. *acuerre linguam.* de Or. I. 20. *intelligendi prudentiam acueret.* cf. ibid. 25. * *cautiores reddere, monendo &c.* Rosc. A. 38. *illum acueret, hos fallere. * intendere ingenui, prudentia nervos.* ad Att. II. 7. *acueram me, ad excogitandam &c.*

ACVTE, ad Div. XV. 21. *acutius movebatur. i. e. insigni ingenio erat, crebris & acutis sententiis abundabat.* Or. I. 21. *acutius dicere, refertur ad sententias, & est philosophorum; subtiliter &c. v. Acutus.*

ACVTVS, de Or. I. 25. *acutus ad excogitandum.*

ACVTVLVS. Nat. D. III. 7. *Zenonis acutula conclusiones. i. e. contorta, exiles &c. quæ cum audiantur, nihil contra dici posse videtur, ceterum animum non movens.* v. Tusc. V. 5.

AD. *eleganter post adjectiva, v. c. Nat. D. II. 62. ad rationem sollertiamque præstantior, præ Dom. 32. illustrius ad lapidem.* Catil. I. 5. *quod est lenius ad severitatem.* ad Div. III. 11. *viri insignis ad laudem.* Catil. III. 4. *annus fatalis ad interitum. isem post substantiva:* Tusc. III. 5. *mentis ad omnia capacitas. * in comparatione.* de Leg. I. 2. *nihil ad Cælum &c. * in. ad Div. XI. 18. ad omnia templa supplicatio.* Verr. I. 1. *adesse ad iudicium.* * *apud.* ad Att. X. 4. *fuit ad me diu. * erga.* Rosc. A. 40. *ad alienos testum esse, * ad Div. X. 8.*

T

Certans

INDEX LATINITATIS.

*Certans ad officia. i. e. officii. * lubus petitoris aut accusatoris,*
ad Att. XVI. 6. ad diem solvere. Sen. p. Red. 7. addicere fortunas
*die constituto. * Qu. Fr. II. 13. civis optime meriti, sc. libidini*
ad numerum iudices habere, i. Clodii; potestati ejus permittit
*e. numerum justum iudicum. * re, ut ea sunt in potestate nostra,*
Lael. 5. non fuisse sapientes ad quæ a nobis emea sunt; aut po-
*teorum normam. * Quint. 4. quid sit, ut est debitor iudicio nobis*
iis ad denarium solveretur. i. e. addictus, de quo genere addicto-
denarii, si nummi peregrini rum v. Salinas. mod. Vsur. c. 18.
cum denariis compararentur. de ADDICTVS. Rofc. Com. 14.
re vid. Gron. Pec. Vet. III. 10. addictus erat tibi h. e. condeo
** contra. ad Div. IV. 16. animus minatus, ut tibi solveret pecu-*
*obdavit ad dolorem novum. * niam quam petieras. Flac. 20.*
quantum ad. Cluent. 70. nihil cum iudicatum non faceret, ad-
ad similitudinem hominis præ- dictus Hermippo & ab hoc du-
*ter formam reservavit. * circi- ctus est. ad Div. VII. 24. addi-*
cer. Cluent. 40. annos ad quin- ctus Hipponæteo præconio, h.
quaginta natus. v. Gron. de Pec. e. infamie addictus traditus.
*Vet. I. 7. * Fat. 2. ponere, ad que est, Calvo quasi præcone, eo-*
*quod te audiam, i. e. de quo. * que ejusmodi, qualis Hippo-*
HS 1000 ad libellam sibi de- nax fuit, qui Anthernum &
beri. neque plus neque minus, Bupalum versibus suis infamie
quam 1000, ut nec libella desit tradidit. Verr. II. 32. pretio ad-
nec superes. dictam habere fidem i. e. cor-
ADÆQVO. Qu. Fr. II. 6. Se- ruptum esse. Phil. II. 21. vendita
natorum urna copiose absolvit, atque addicta sententia,
equitum adæquavit; i. e. pares ADDICTIO. Aët. I. in Verr.
absolventium & condemnantium 4. addictio bonorum; cum ju-
sententias habuit. dex petitori ejus bona possiden-
ADDICERE. in auctionibus da tradit, unde petitur.
& emt. omibus est ei tradere rem, ADDVCERE. rei dicuntur ad-
qui ceteros licitatores vicit. duci sc. in iudicium, v. Aët. I. in
*Verr. I. 55. Rabir. Post. 17. ad- Verr. 2. * Verr. III. 61. addu-*
dicti numo sestertio velit. Cere- ci in sermonem & vituperatio-
*vum numo addicere vulgo de nem. * de arcu cum intenditur,*
bis venditionibus dicebant, quæ Divin. I. 54. item eodem modo
instar donationis essent, ut sten- de tormentis & ballistis. Tulc.
dit Salinas. de usur. c. 13. p. 360. II, 24.
** d. debitoribus, qui cum sol- ADDVBITATVS. Off. I, 24.*
vere non possunt, creditori tra- res addubitata: pro incerta ha-
duuntur. Sext. 17. Pison. 35. hinc bita, & propterea omissa.
Quinct. 30. cupiditati addicere ADEO. Sen. p. Red. 9. in ius
aliquem, est condemnare, pro adire.

ADEPS.

INDEX LATINITATIS.

- ADEPS.** Cassi *adeps* Cat. III. 7. *de homine molli & ignavo.*
- ADESVS.** Quint. 12. *adefa pecunia, consumpta, opponitur abundant.*
- ADHÆREO.** ad Div. VIII. 6. *in incili omnia adhæserunt. v. Incile.* * Vatin. 5. *extremus adhæsit; vix ultimus quaestor factus est.*
- ADHÆRESCERE.** de Or. I. 25. *adhærescere iustitiæ. * adhærescere dicuntur, quæ vim eam habent, quare volebamus; sumeun genus a facibus iactis in urbes, munimenta, item, a telis.* de Or. II. 53. *adhærescit argumentum.* cf. pr. Dom. 24. 5. * *oratio dicitur adhærescere, (uti aqua, cum in flumine ad saxum aut aliam injectam rem offendit,) cum aspera est, hiulea, non leniter fluens* Brut. 79. 93. * *orator autem adhærescit, cum lingua non est satis soluta & incitata.* Brut. 93. * *in memoria manere.* de Or. I. 61. *fastidiis adhærescunt.* * *de iis, qui ad aliquem doctorem se ita conferunt, ut in omnibus sequantur eum.* Acad. IV. 3. * *convenire, consentaneum esse.* de Or. III. 10. *non ad id genus adhærescit.* * Sext. 8. *adhærescere ad Columnam.* v. *Columna.*
- ADHÆSITATIO.** Fin. I. 6. *adhæsitaciones atomorum.*
- ADHIBEO.** ellipse, ut intell. *in consilium,* Phil. V. 9. ad Div. XI. 7. * *ad Qu. Fr. I. 1. 7. Sic se adhibere in tanta potestate, i. e. gerere.* * Cluent. 52. *adhiberi ad leges dicuntur patrones causarum, a quibus postulatur, ut ex legibus causam defendant.* * Arch. 3. *qui aures adhibere posset, h. e. audire versus & de iis judicare.* * Nat. D. I. 2. *Diis cultum, preces adhibere.*
- ADHINNIO.** Pis. 28. *Piso dicitur adhinuisse ad orationem Epicurei, qui voluptatem suam bonorum dixerat.*
- ADIGO.** Top. 10. *adigere arbitrium finibus reg. v. Arbitr.* * *postulare, cogere.* ad Att. X. 9. *adigit ita Postumia.*
- ADJICIO.** Verr. II. 15. *adjicere oculum alicui rei. cupidum ejus fieri.* Nat. D. II. 57. *adjectæ voces auribus; audiat.*
- ADIPATVS.** de dictione, *opponitur eleganti & politæ.* Orat. 8.
- ADITVS.** L. M. nil. 1. *aditus laudis, dicuntur r.stra, ex quibus ad populum agitur; quia ibi laudem popularem consequi licet.* Dom. 1. *aditum ad aures habere.* Or. 15. *aditus ad causam, cf. Sull. 2. est in oratione, cum de ipsa causa dicere incipimus.* Dom. 47. *dare religioni aditum, i. e. superstitionis genus probando facere, ut usurpari ab aliis possit & in usum consuetudinemque venire.* ad Att. V. 2. *aditus ad me minime provinciales; non quales esse in provinciis apud prætores solent, nempe per cubicularium.*
- ADJUNGERE.** Diacticum verbum est. Tusc. V. 25. *sequentia adjungere. i. e. quid ex quoque consequatur videre.* * Acad. I. 11. *adjuungebat non omnibus*

INDEX LATINITATIS.

- visis fidem * Rosc. A. 91. suspensionem ad prædam *adjungere*: *reperere* ad amicitiam. *paullatim de his suspicari qui prædam habent*. * in Cæcil. 4. Marcellorum nomini tota provincia *adjuncta* est: in eorum patrocinio est.
- ADJVNCTIO, *condusio, ex-ceprio*. Inv. II, 57. quasdam esse cum *adjunctione* necessitudines, quasdam simplices & absolutas, &c. * *oratoria quædam exornatio*. Heren. IV. 27.
- ADJVNCTVM. vox *Dialectica*, de qua vid. Top. II.
- ADMIRABILIA. Fin. IV, 27. *magis doctæ Stolica*.
- ADMISSARIVS *int. equus*. Pis. 28. Piso *admissarius dicitur propter libidines*. v. Budæus ad Pand. p. m. 293.
- ADMIXTVS. Tusc. I, 29. nihil est in animis *admixtum*. *opponitur simplici*. v. in *Simplex*.
- ADMODVM. *plane*. Brut. 55. *literarum admodum* nil sciebat. * de Leg. III. II. scis frater, *solere* in hujusmodi sermone, ut transiri alio possit, ADMODUM dici. *verbum assensientis*. Nam *addis Quintus*: Non equidem assentiar.
- ADMOVEO. Brut. 54. *admoveo* orationem sensibus, i. e. *facere, ut vim sentiant auditores*.
- ADOPTATIVS. ad Div. XVI. 21. *adventus adoptatissimus*.
- ADPROMITTO. Rosc. A. 9. cum ita futurum T. Roscius *adpromitteres*, i. e. *promitteres* *in super*, quæ Chrysogonus *promitteres*, futura; unde ap. *Æcos* *adpromissores*, de quibus v. *Salmasius de mod. usur.* p. 709.
- ADREPO. Verr. III. 68. *ad-repere* ad amicitiam. *paullatim se insinuare in amicitiam*. &c.
- ADSCENSVS. Planc. 25. *multis est in virtute adscensus*.
- ADSCISCO. Dom. 36. *ad-sciscere* laudem, sapientiam.
- ADSCRIBO. de Leg. I, 6. me quoque *adscribe* fratris sententia. Rabir. P. 1. *ad-scribat* ad suum judicium meam sententiam. Phil. II, 32. *ad-scribere* perfidiam alicujus suam voluntatem.
- ADSCRIPTIO. Cæcin. 33. *significat id, quod adscriptum est*.
- ADSCRIPTICIVS. de N. D. IV, 15. *novi & adscripticii cives*.
- ADSCRIPTOR. Sen. p. Red. 4. *adscriptor* in me restituendo. i. e. *qui auctori restitutionis meæ assensus est*. Agr. II, 9. *ad-scrip-tores* legis, *sunt approbatores & collegio tribunatio, qui una cum Nullo ferendam statuerant*.
- ADSPERGO. ad Div. VI. 6. *leviter adpersus*. i. e. *perstrictus*. Cæcinn. 6. *ad-spergere* sextulam alicui. i. e. *dare, deire parva*. ad Qu. Fr. II. 10. *epistola hoc ad-sperfit molestia*.
- ADSPIRATIO. Nat. D. II. 33. *adspiratio* æris, *pro attractione*.
- ADSPIRO. *pervenio*. Tusc. V. 5. in equuleum non *adspirat* vita beata. Sull. 18. qui tum dicit *adspirasse* in campum Sullam.
- ADSTIPVLATOR. Pis. 9. qui isto, non modo *propugnato-re* se tutiorem, sed *advocato* aut *adstipulatore* paratiorem fore putaret. cf. Quint. 78. *Est autem adstipulator, qui in re præ-senti est, & una idem pro eo-dem*

INDEX LATINITATIS.

- dem stipulatur, cum quis sibi stipulatur aliquid, v. Salmaf. Mod. Usur. p. 709. 710. * Acad. IV, 27.*
- Stoicorum adstipulator** Antiochus. *megaphorice.*
- ADSTRINGO.** ad Att. X. 6. pater nimis indulgens, quicquid ego *adstringi*, relaxat. Tusc. III. 6. breviter *adstringere* argumenta. de Fato 14. archius *adstringere* rationem, h. e. *ita proponere, ut plus valeat.* Quint. 5. *adstringere* aliquem suis conditionibus, i. e. *facere, ut condiciones accipere cogatur.* de Off. III. 32. *fraus adstringis* perjurium, non dissolvit, i. e. *augere.* Planc. 30. officii servitutem *adstringere* testimonio sempiterno, Sull. 29. *adstringi* scelere.
- ADSTRICTIVS.** Brut. 31. *adstrictior* oratio Stoicorum, i. e. *concisior.* de Or. I. 16. numeris *adstrictior* poeta oratore.
- ADSUM,** de advocatis, & causarum patronis utriusque partis. Verr. II. 29. Fin. II. 17. * ad Div. IX. 25. *adesse* ad imperandum, i. e. *ut imperanti pareamus.*
- ADVENTICIVS.** *extrinsecus ad nos perveniens, non nostrum, aut nostro labore parvum &c.* de Fin. V. 21. *adjuvmenta externa & adventicia.* Leg. Man. 9. *adventiciis* multorum Regum & nationum copiis. Verr. V. 31. *adventicium* auxilium. Rab. P. 17. *adventicia* pecunia, ad Att. I. 19. pecunia *adventicia* dicitur, quæ ex novis vestigalibus reddit. de Or. III. 33. *doctrina adventicia*, i. e. *ab alio populo inventa.* de Div. II. 58. *visio adventicia. a sensibus profecta.*
- ADVENTVS.** ad Div. VI. 20. *adventibus* se offerre, i. e. *adventibus obviam ire.*
- ADVERSARIA.** *sunt libri, in quos sine ordine omnia conjiciuntur; ita dicti, quia tantum in adversa parte scribitur.* Rosc. C. 2. nomen in *adversariis* patet. v. Salmaf. de Usur. p. 147.
- ADVERSARIUS,** qui contra nos licetur in *auctionibus & emtionibus.* ad Att. XII. 43. XIII. 31.
- ADULATIO.** N. D. II. 63. canum tam amana dominorum *adulatio.*
- ADUMBRARE.** pro *inchoare.* Fin. V. 22. a natura *adumbrantur.* * *ingere.* Dom. 31. auctorem meliorem *adumbrare.*
- ADUMBRATUS** *falsus, fictus.* Sull. 18. *adumbratum* indicium. Fin. V. 24. *adumbrata* opinio. * *Adumbrata dicuntur, quæ speciem alicujus rei habent, neque tamen vere sunt. Ducta metaphoræ ex pictoria & statuaria.* Tusc. III. 2. *adumbrata* imago gloriæ. Cael. 5. non expressa signa, sed *adumbrata* virtutum. Verr. III. 33. *adumbratus* vir Pippæ, sc. *quia Verri uxorem suam permittebat.* N. D. I. 27. *adumbrati* Dii dicuntur Dii Epieurei, *quia non corpus habent, sed quasi corpus.* * *Inchoatum, de Leg. I. 22. adumbrata intelligentiæ dicuntur, notitiæ innatæ, προληψις.*
- ADVOCARE.** est in sensu forensi 1.) *rogare amicos, ut novum delibere de re aliqua, in primis de lege, quo sensu ad-*

INDEX LATINITATIS.

vocati Quint. 12. dicuntur. 2) *rogare* e aliquem, ut in consilio nobis adsit, Sic Quint. 1. quos tibi, Aquilli, advocasti. 3) *amicus alteris* aut rei dicitur advocare, cum convocas, quibus cum de causa deliberet, ut juvare partes amici possit. Clu. 19. Oppianicus in judicio Scamandri aderat frequens, *advocabas*, omni studio gratiaque pugnabat.

ADVOCATIO, *ceterus advocatorum*. Quint. 14. Rosc. C. 5. Verr. I. 49. Cæcin. 15. Sull. 29. &c. * *Ceterum temporis spatium, quo opus est, ut advocare possimus, eme Prist.* ad Div. VII. 11. *advocationes* binas postulare.

ADVOCATUS, dicitur *amicus*, quem vocamus ad nos, ut eum consulamus de controversiis nostris, quique honoris causa in judicio in subsidium nostris sedet, aut nobiscum in rem *præfensem* venit. vid. de Off. I. 10. Quint. 8. de Or. II. 47. * Philipp. I. 7. armatos homines, quos in Senatum induxerat Antonius Consul *advocatos* vocat: *vellem adesset sine advocatis.*

ADVSTVS, ad Att. V. 20. *advstus* incendio Platoriano dicitur, qui in alterius judicio notam aliquam abstulit, tamquam, qui iudicio de repetundis ex hoc capite legis accusatur: **AD QVOS EA PECVNIA PERVENERIT.**

AEDILITIVS Vir Brut. 28. dicitur, qui Aedilis fuit. ad Qu. Fr. I. 1. 9. vestigal *Aedilitiorum*. sc. ludorum, pecunia, quæ in provinciis pro Aedilibus exigebatur.

AEGRIMONIA, ad Att. XII.

38. *egritudo.*

AEMVLVS, Verr. V. 31. *pro rivali, adultero.*

AEQVABILIS, qui eandem ubique rationem tenet, semper est idem. Tusc. II. 27. * *Jus æquabile*, in quo omnes ejusdem conditionis sunt, nihil gratiæ, divitiis, &c. tribuitur. Inv. I. 11. 53.

AEQVABILITAS, *jus æquum*. de Or. I. 42. * de Or. II. 85. *cum æquabilitate facere*. i. e. *æquabilem se hominibus prestare.*

AEQVALITAS. Læl. 5. *est ea virtus, quæ & civilitas dicitur; cum æquo jure cum omnibus vivimus, omnes nobis æquales putamus, nihil nobis præcipuum petimus.*

AEQVALITER, Orat. 58. *æqualiter ingredi & constanter, dicitur oratio numerosa, quæ non mox fluens & lenis, mox brevis & aspera est.*

AEQVILIBRITAS, *est Epicureorum isovopia*, N. D. I. 39. v. Ind. Gr. in *isovopia*.

AEQVVS, Verr. II. 15. *æquo jure disceptare h. e. ut iudex nihil adversarii gratia faciat.*

AER, *pro homine, quocum consuetudo nulla esse potest*, ad Att. I. 18. Metellus non homo, sed litus, aer, solitudo.

AERARIVS, Quint. 4. *ratio Aeraria*, h. e. *ratio pecuniæ diversæ in Gallia & Rome* * pro Cluent 43. in *ævarios* referri h. e. in ultimam classem, cui adscripti suffragio carebant, & taurum ara tribusi loco pendebant.

INDEX LATINITATIS.

bant. *Erat autem hac nota censoria, quam plebi quidem in primis, sed interdum tamen etiam senatoribus & equitibus inuebant, ut ostendit Gronov. de pecun. veter. lib. IV. 1. p. 263. de Or. II. 66. ex aerariis eximere. * aerarii Tribuni. v. tribunus, & aeratus.*

AERARIUM. ad Att. VII. 21. *aerarium sanctius, erat, ex quo summa ordinarii non petebantur, sed ad summum reip. tempus reservabatur. v. Man. ad Att. VII. 15.*

AERATUS, pecuniosus. ad Att. I. 16. *Tribuni non tam aerati, quam ut appellantur ararii, i. e. non tam erant ii, qui esse debebant, h. e. qui pecuniam habebant, sed pauperissimi, & in aerarios referendi, adeoque faciles ad corrumpendum.*

AES, ad Att. II. 1. *et circumforaneum, quod circa forum apud argentarios fœnori datur. Verr. V. 13. Dirui ære, i. e. solvendo non esse. banquerouttiren. sed est elegans locus in hac formula. Nam æri diruti, proprie dicuntur, milites, quibus ignominie causa stipendium non datur. v. Gron. ad Liv. XL. 42. Bud. ad Pand. p. in. 130. quia igitur castra alcatoris dixerat, eleganter eum, qui alea eversus erat bonis, ære dirutum dicit. Phil. XI. 6. exire ære alieno. ad Att. VI. 1. præ ære vendere. * Verr. V. 13. æra vetera, eleganter dicuntur crimina vetera, quorum poena nondum persoluta est.*

AESTIMABILE. quod estimatione aliqua dignum est. v. in æstimatio. Fin. III. 6.

AESTIMATIO, Verr. III.

92. *remissior æstimatio frumentarii. Aestimatio fr. dicitur, cum prætores, legati, quaestores præ frumento, quod in eorum cellam imperatur (v. Cella. Cibaria) pecuniam accipiunt ab aratoribus. Et quidem tantum. ut ipsis utilis sit, pecuniam accepisse, aratoribus dedisse. * æstimatio poenæ, de Or. I. 54. est, cum accusator (more Atheniensi) in ipsa accusatione, quam pecuniam reus meruerit, æstimat. v. Xenophon. Mem. Socr. I. 1. * Hac autem: ad Div. V. 20. accipere æstimationem. XIII. 8. accipere in æstimationem; capienda sunt de ratione, qua Julius Cæsar æs alienum, quo laborabat civitas, dissolvi iussit; cuius hæc vis erat, ut debitores darent creditoribus in*

*solum prædia, sed non eo pretio, quo tum erant, post bellum Civile, sed eo, quod ante bellum fuerat: unde æstimatio pro iactura. est ad Div. IX. 16. Et æstimationes pro prædiis pecunia loco acceptis, ad Div. IX. 18. æstimationes tuas vendere non potes. cf. ad Att. XII. 25. v. Cæs. de Bell. Civ. III. 1. * æstimationem Cicero interpretatur Stoicorum αἰτίαν; cum dicerent solam quidem virtutem esse bonum, sed esse tamen præterea res dignas æstimatione aliqua h. e. ut præpenerentur aliis, ac sumerentur, tamquam utilitatem rectam, divitias honores &c. v. Fin. III. 10. 6. Acad. I. 10. Fin. III. 13.*

AESTIMO, Fin. III. 3. *magno æstimanda. Fin. IV. 23. non nihilo æstimandum sit. * æstimare*

INDEX LATINITATIS.

mare frumentum. Pil. 35. Verr. I, 38. &c. v. aestimatio.

AFFECTO. Rosc. Am. 48. quod *affectes* iter, videbis, i. e. *qua ratione uti velis.*

AFFECTIO. Fat. 4. astrorum *affectio.* Div. II, 47. cæli *affectio* est, quam *vulgo* constellationem vocamus. * Top. 18. *affectio* quædam ad res aliquas, in comparandis rebus cernitur, & est junctæ, ut conjugata, genus, si-
bujusmodi; principum commoda majora quam reliquorum; quæ jucundiora, quæ pluribus probata &c. * Inv. I, 25. *affectio* est, animi, aut corporis ex tempore, aliqua de causa commutatio, ut lætitia, cupiditas, morbus &c. * Fin. III, 20. *affectio* animi, dicitur de naturali illa ratione humani animi, quæ bene aliis consulendam, suos amandos putat, solitudinem fugit &c.

AFFECTUS. D. II, 47. quomodo *affecto* cælo &c. i. e. *qua constellatione.* v. *Affectio.* * affectum dicitur de eo, quod corruptum est & jam ex parte profligatum. Prov. Conf. 8. affectum bellum & pene confectum. * dicitur etiam quicquid affectum, debilitatum est &c. de Or. I, 45. Verr. IV, 43. ætas affecta, de Or. III, 18. affectus senectute, Verr. III, 18. affecta Sicilia, ad Div. V, 13. ita affectum ut deletum extinctumque fateare, ibid. 20. nunc sic affecti sunt &c. * de animi perturbationibus ad Att. XII, 32. graviter affectus, * tractatus, Verr. IV, 67. ut abs te affecta est, ita in te

animatam videmus. * significat statum rei quemcumque. Fin. I,

II. manus tua sic affecta, de manu extensa. Tusc. III, 9. manus recte affecta. Part. Or. 23. quidam animi habitus sic affecti & constituti. * Top. 2. res, quæ quodammodo affectæ sunt ad id, de quo queritur. i. e. ad eam referuntur aliqua ratione, ei junctæ, ut conjugata, genus, simile, differens, contrarium, adjunctum, antecedens &c. &c. c. 3.

AFFERO. Phil. II, 7. vim afferebam senatui. v. Vñ. Quint. 27. manus allatas esse. v. Manus. Tusc. III, 31. hic mihi afferunt mediocritatem.

AFFICIO. tracto, habeo. Off. I, 23. Corpus ita afficiendum est, ut obedire consilio rationique possit. * Tusc. II, 7. dolorem his verbis afficias, quibus Epicurus voluptatem. i. e. appelles. * de perturbatione Rosc. A. 24. sua quemque amentia afficis h. e. ad furem redigis.

AFFIGO. Tusc. III, 28. huic generi malorum non affigitur ea opinio. Sed in Davianiana est affingitur, ut est c. 33.

AFFINGO. Tusc. III, 3. qui nihil opinione affingit: addis, auget.

AFFIRMATE. jurejurando. Offic. III, 29. quod affirmate promiseris.

AFFIRMATIO religiosa. Offic. III, 29.

AFFLO. ad Att. XVI, 5. rumoris nescio quid afflaverat. i. e. ortum erat.

AFFLA-

INDEX LATINITATIS

AFFLATVS furoris. de Or. * Quinct. 2. *jaetata & agitata*
II. 46. *est ἐν θυμῷ φῶς*. *aequitas; i. e. omni ratione in-*

AFFLICTO. male me habeo, *pedierunt, quo minus, quod*
ut sit in nimio luctu. Tusc. III, *aquum erat, obtineretur.* *
32. cum se Alcibiades *affligeret*. Verr. II. 1. *agitari scelerum poe-*
ibid. 27. *affligitari* lamentarique *nis. i. e. perturbari ita, ut fu-*
cepisse. * Har. Resp. 19. *affli-*
atur resp. *ror consequatur.*

AFFLICTVS. Quinct. 30. ab *AGMEN*. de Or. I. 34. ora-
afflicta amicitia transfigere ad *tionem in medium agmen dedu-*
florentem. i. e. cum homine af- *cere e domestica exercitatione.*
flicto. *i. e. in judicio causas dicere.*

AFFLIGERE. idem, quod af- *AGNASCOR*. de Or. I. 57.
fligare. Divin. II. 2. nec *agnascendo* testamenta rumpi. *se-*
affixi me. * Sext. 41. Causam fulce- *quis post testamentum natus es-*
ptam *affligere*. i. e. *prævaricari.* *set, ad quem, si nullum testamen-*
* Brut. 12. *affligere* rem vitupe- *sum esset, hereditas perveniret,*
rando. *opponitur, augere rem* *neque testamento est, exceptus;*
laudando. *quod vales etiam de adoptioni-*
bus. v. de variis agnascendi mor-
dis Cajum Instit. II. 3. & ibi Inst.
in Schulz. Jurisp. Antejust.
p. 100. sqq.

AFFLUO. Fin. I. 12. præte- *AGNATIO*. de Leg. I. 7. *agna-*
ritas voluptates affluere patiatur *tionibus familiarum distinguun-*
ins. ad animum, recorderetur. *tur status. h. e. serie generis, per*
personas generis virilis, distin-
guuntur familia patricia &
plebeia.

AFFLVENS. Or. 24. de me- *AGO*. dicitur de iis rebus, de
diocri genere dicendi. *quibus actio magistratum, se-*
nasorum, accusatorum & peti-
torum. v. Attip. L. Manil. 1. de
Or. I. 30. in Cæcil. 5. lege agere
i. e. ex lege, permittente lege ac-
cusare vel petere. de Or. I. 38:
agere in hereditatem. i. e. petere
b. Quint. 9. ex sponsione agere
sc. causam. Mur. 17. agere
cum populo tanquam ex syn-
grapha. v. Syngrapha. Ad. I. in
Verr. 12. agere de rep. cum po-
pulo. Lael. 25. in forum versus
ent. 32. agitata res se, in judicium.

AGILITAS naturæ. ad Att. *I. 17.*

AGITO. ad Att. I. 19. Agra- *ria lex vehementer agitur, au-*
ctore Pompejo. b. e. a legistato-
re vehementer & crebro agitur
ad populum, ut lex accipiat.
** vexare, reprehendere &c. ac-*
cusando, distendi &c. de Or.
*II. 58. 59. Balb. 25. * agitari*
etiam dicuntur, de quibus cre-
bro deliberatur, ut de Offic.
I. 24. rebus agitis, i. e. explo-
ratis, deliberatione facta. Clu-
ent. 32. agitata res se, in judicium.

INDEX LATINITATIS.

ore versus forum, ubi plebs est, cum solerent magistratus honoris causa convertere ex ad senatum & comitium. v. Intt. ad b. l. ad Div. I, 9. quæ ego agebam sc. in senatu. * Brut 92. agens orator. dicitur, cujus uehemens est actio pene ut histrionam, ut res non narrari, sed agi videatur. * Arch. 7. hæc studia (humanitatis) adolescentiam agunt, i. e. subigunt, acunt ingenium adolescentum, quod & alere dicitur; unde eodem sensu legitur in edd. nonnullis alunt. vid. de hac significatione Muret. Var. L. XII, 15. sc. est etiam agitare ap. Quintil. I, 10. In Geometria fatentur esse partem utilem teneris ætatibus, agitari namque animos, & acui ingenia, & celeritatem percipiendi inde venire &c. * Notandæ sunt etiam hæc formulæ: ad Div. III, 6. agere torum. v. Forum. Verr. IV, 6. agere spumas in ore. ad Att. XIV, 9. agere rimas, ad Att. XIII, 52. ἐμπερικνῆν agere. v. Ind. Gr. Tusc. III, 21, actum habeo, quod egeris. Verr. I, 3. agunt præcipitem pœnæ civium Rom. i. e. conscientia scelerum in cives Rom. pœnas ab eo exigunt. eum ita furiosum efficit, ut ad insana consilia ruat. * agere animam ad Div. VIII, 13. mors propinquum esse. de qua forma dicendi v. Gron. ad Sen. Controv. 11.

AGRARIJ. Catil. V, 2. Gracchus agrarios concitare studuit. i. e. eos, qui agros legibus agrariis consequi cupiebant. de Agrar. Legibus v. Ind. LL.

AGRESTIS. qui non commo- vetur his rebus, quibus animus humanus commoveri solet. Arch. 8. agrestis animus. * de Or. I, 25. agrestis motus corporis, reprehenditur in oratore. * de Or. II, 3. agrestes libri, i. e. jejuni, exiles, non elegantes, de libris rhetorici. * Orat. 3. agrestiores Musæ, dicuntur Jurisprudentia & ceteræ artes, quæ non comprehenduntur humanitatis nomine, nec elegantie quicquam aut suauitatis habent.

AGRICOLA. Deiot. 9. de rege Deiotaro, qui multos agros habebat, & quibus fructus percipiebat.

AGRIPETAE. ad Att. XV. ult. sunt agrarii, de quibus supra.

AJO. ad Att. VI, 1. IV, 4. ain' tu? h. e. estne, ut dicis? uo- re ita sentis?

ALARII. ad Div. II, 17. sunt alæ equitum ex Italia & provincieis collectæ, quæ singulis legionibus addebantur loco 30. turmarum, quæ olim ex ordine equestri addebantur. de variis alæ discriminibus pro ratione temporis vid. quem hic laudas Grævius, Schellum & Hyginum p. 66.

ALBATVS. Vat. 13. veste alba indutus, hoc est, qui, ut Livius ait, addidit cretam in vestem, quod & ii, qui honores petebant, faciebant & qui spualis solemnibus intererant &c.

ALBVM. tabula alba, in qua edita & alia hujusmodi proponebantur.

INDEX LATINITATIS.

mebantur. de Or. II, 12. *isem omnes libelli, risuli proponendi in publico.* Salmas. mod Usur. p. 678.

ALEA. de re incerta & a casu pendente. Div. II, 15. non perspicitis, *aleam* quandam inesse hostius deligendis. *fortuitum esse,* quibus extis *hostia* deligatur.

ALIAS. interdum. Cato. 15. *alias* - plerumque.

ALIENATIO. Or. 42. *alienatio* sacrorum, cf. de Leg. III, 20. cum nos sacris liberamus, ut aut intersant aut ad alios transferuntur.

ALIQVIS. Tusc. III, 18. si vero etiam aliquid. per εὐφραϊσιν, de re Peneva. *similis εὐφραϊσιν* est in his: si quid ei acciderit; &: si quid acciderit, de morte, et de bellica. * Dicitur etiam aliqui pro aliquis, vid. v. c. Acad. IV, 26. annularius aliqui.

ALITER. Tusc. III, 30. *aliter* ferunt atque ut aliis auctores fuerunt.

ALIVS. ad Att. XVI, 14. *aliud* ex alio scribere; ut quod que in mentem venit. Phil. II, 33. *alio* die. formula, qua utebantur qui comitia obnunciatione dirimebant. * pro altero, secundo, ad Quir. p. Red. 5. & ibi Grav.

ALLEGRO. Rosc. Am. 9. *allegat* iis homines nobiles. *submitte* ad eos, qui cum iis agant. Not: *Publice* legantur homines, qui iude legati dicuntur; *privatim* allegantur, unde allegati.

ALLEGATIO. Verr. I, 16. quibus *allegationibus* illam sibi *legationem* expugnavit.

ALLEGATVS. ad Qu. Fr. II, 3. Nerijs index edidit ad *allegatos* &c. Manns. interpretatur, prater eos, quos jam ediderat, *nominaverat.* quo fere sensu Plin. Pan. 70. hoc senatui *allegandum* putavi. i. e. significandum. sed dubito an aurei seculi sit ista notio verbi. Es Nerijs unum *Seftium* ediderat non plures. F. Junius rectius *allegatos* esse dicit eos, quos vulgo deputatos vocant, quibus *mandatum* sit *adire* indicem, & *indicia* audire. scil. ad *allegatos* dictum est ut ad iudices. v. in ad. sic est etiam pr. Cluent. 13. vid. in pr. Gron. ad Liv. XXXVI, 11.

ALLEVO. minuo. de Inv. I, 42. * ad Att. VII, 1. *allevaturum* corpus sc. a febris.

ALLIDO. Qu. Fr. II, 6. *Servius* *allisus* est, ceteri conciduntur. i. e. in periculum venit, quod evasit, ceteri condemnantur. v. Gron. ad Sen. Nat. Qu. II, 44.

ALLIGO. dicitur de omnibus rebus, de quibus obligare dicitur. Cluent. 56. Rabir. P. 7. lege *alligari*. Cluent. 55. Rabir. P. 6. quaestione nova *alligari* Rosc. Com. 12. stipulatione *alligare*. Tusc. II, 17. *vulnus* *alligare*. Div. I, 54. *oculus* *alligatus.* quem locum & *farmam* loquendi *vin* dicat Gronov. ad Liv. VII, 24. cf. ad Sen. ep. 94. Flacc. 17. *ab* *ligare* se scelere. Planc. 33. *beneficio* *alligari*. v. *Obligare*. * Leg. II, 20. *Sacris* *alligari*, dicuntur, qui *sacra* *hereditare* aut quacunque ratione accipiunt. * de Or. III, 44. *alligare* verba certa

INDEX LATINITATIS.

certa lege versus. * Fin. II, 24. *altior* interdum *heret*. *dictum* me sine fructu *alligatus* sis sc. *de his, quibus ipsa magnitudo amio*. * Cluent. 64. *alligatum* nuptiis haberet in potestate. * ad Att. VIII. 16. *alligari* atque impediri re aliqua.

ALLVDO. Nat. D. II. 39. mare terram appetens litoribus *alludit*. de Or. I. 56. *alludere* varie, *dicitur, qui aliquem variis rationibus aggreditur, ut aut de sententia deducas, aut in suam sententiam adducas*.

ALSVS. *frigidus*. Qu. Fr. III. 1. nil *aliquid* *alium*. cf. ad Att. IV. 8.

ALTERCATIO. *disputatio, qua interrogando & respondendo constat, in senatu aut iudicio. particulam huiusmodi altercationis vid.* ad Att. I. 16. Clodium fregi in senatu *altercatione* ejusmodi. cf. IV. 23. ad Div. I. 2. Brut. 44. * *disputatio quacunque*. Nat. D. I. 6. oritur mihi magna de re *altercatio* cum Velleio.

ALTERCOR. *de alternis juriorum interrogationibus & responsionibus*. Brut. 43. Crassus in *altercando* invenit parem neminem. v. Budens ad Pand. p. m. 48.

ALTERNVS. Vat. 11. *alterna* consilia rejicere. v. Ind. LL. Lex *Patina*. Planc. 15. *alterni* iudices, ibid. Arch. 10. *alterni* versus. i. e. generis *elogiaci*. v. Gronov. in Stat. c. 8.

ALTITVDO. Rabir. P. 16. mentis luminibus offuscit *altitudo* fortunæ & gloriæ. Mil. 8. mens *alta*, i. e. *que res humanas consemnit*. * Fin. II, 16. ut

altior interdum *heret*. *dictum* me sine fructu *alligatus* sis sc. *de his, quibus ipsa magnitudo rerum, quas dicunt, videtur animi magnitudinem afferre, ita, ut, qui audias, sentire possis*.

AMANDARE. *avertere*. Nat.

D. II. 56. *amandavis* a sensibus.

AMANDATIO. *relegatio*. Rosc. A. 15.

AMARVS. ad Att. XIV, 21. *amariorem* me senectus facit, *Stomachor* ad omnia. ad Att. XVI, 13. via *amara*. sed *Grav*. habet: inepta.

AMBIGVVM. de Or. II, 24. *quæ sit causa ambigui: ejus rei de qua controversia est*.

AMBITIO. *petitio honorum honesta*. de Or. I. 1. ad Div. VII. 1. ad Att. I. 1. *ambitio* nostra nititur &c. * *ambitio* dicitur de omnibus rebus, *quæ aut gratia colligenda causa facimus, aut ut nos gratiosos esse ostendamus apud hos, a quibus petimus aliquid*. Verr. II, 55, 40. ad Div. V, 20. tum *ambitioni* reservata esse, *h. e. tibi relicta, ut gratiam inire ab aliis possis, quibus hoc beneficii tribuas*. Brut. 69. *ambitione* labi sc. in laude, cum laudamus indignos, *ut gratiam ineamus*. ad Div. XIII, 5. *ambitione* mea i. e. *precibus meis, quibus utor, ut impetras rebus, gratiosus videar*. Cluent. 26. *ambitio* iudicum &c. *vid. de hoc vi verbi* Gron. ad Liv. XLV. 36. * Off. I. 30. in Scipione *ambitio* major, vita tritior. *est æquioris quadam & gravitas in cultu & habitu*.

AMBITIOSE fieri dicuntur, *que*

INDEX LATINITATIS.

qua gratie causa sunt ad Div. XHI. 69. ad Att. XV, 1. ut concionem *non ambitiose* corrigere h. e. *non leviter, tacens vitia*, ut gratiam a se inirent. * quia *qua gratie causa facimus*, solemus studiosus facere, *ambitiose dicitur etiam pro studio* se, ad Div. III, 7. *ambitosus* facere soleo, quam dignitas mea pollulat.

AMBITIOSVS. *qui gratias hominum caput, aut gratiosus apud homines magnos videri vult.* Cluent. 38. Verr. HI, 84. ad Qu. Fr. I, 2, 2. ne me in Græcos tam *ambitosum* factum mittere. Flacc. 18. ita est *ambitosus*, ut omnes vos nosque salutet quotidie. ad Div. VI, 6. cedit *ambitosius* voluntatibus, & ibid, 12. rogationes *ambitiose*; *qua sunt*, non quod officium amicitia, propinquitatis postulet, sed ut *gratiosos* nos esse apud, eos ostendamus, quos rogamus, si ab iis rogata impetramus, & simul gratiam incamus, ad Att. I, 18. amicitia nostræ *ambitiose* sunt in quodam splendore forensi. ad Div. XIII. 1. homo minime *ambitosus*, minime in rogando molestus.

AMBITVS. *crimen quod admittitur, cum minime legitimis modis magistratus impetrare studemus*, h. e. iis, quos leges de ambitu prohibent. ad Qu. Fr. II, 3. de ambitu postulatus est. * de Or. III, 48. Brut. 44. &c. verborum *ambitus*, est *neglodus*.

AMEROSIA. de Or. II, 57. *ambrosia* alendus, dicitur de eo,

qui in aliqua re, præter ceteros excellit, cujusmodi hominem divinum & Deum adeo latini appellant. v. Deus.

AMBVSTVS, *qui de crimine capitali accusatus vix evasis, & insignem tamen turpitudinem abstulit.* Mil. 5. Har. R. 3.

AMENTATVS. de Or. I, 57. Brut. 78. *amentata* hasta; *amentum*, quod est lorum in media hasta; cuius ope majori vi projicitur hasta; unde metaph. *amentata* haste comparatur crimen, quod ita impingitur alicui, ut facile in eo batere possit.

AMFRACTVS. Cluent. 56. Vita remota a procellis invidiarum & judiciorum *amfractus*: est eorum, qui Senatores fieri nolunt, ne sibi judicandum sit. * Leg. II, 8. *amfractus* annuus, pro anno.

AMICTVS. Or. II, 2. *amictus* oratoris, est compositio *soga*, cum ad dicendam surgit, v. Cæsar ad Plin. Ep. II, 3.

AMOR. ad Att. VI, 1. est mihi, in amoribus * Fin. III, 20. *Amores sancti, sunt amores pudici, non quicunque, ut Davianus interpretatur, sed puerorum pulcrorum, quos licitos esse Stoici dicebant.* v. Tulc. IV, 33. Nam primo dicit Cicero, sapientem uxorem adjungere & velle ex ea liberos; hi sunt amores casti. deinde addit: Ne amores quidem sanctos alienos esse a sapientem arbitrantur.

AMPHORA, *mensura, de ut jus magnitudine non satis convenit.*

INDEX LATINITATIS:

nia. Volusus Meccianus & Festus unde ampliatio. formula ampliandi erat. Non liquet.
 XII, 15. *est amphorum; quod* AMPLIFICARE rem. de Or.
alii dicunt esse pro amphorarum. III, 26. *est rem dicendo aut ma-*
ioris. Manut. Victorius, formari ab *jorem aut deteriore facere pro*
ἀμφορεύς. *consilio oratoris. hinc*

AMPLE dicere. Brut. 55. *in*
genere magnifico & sublimi.

AMPLECTOR. Tusc. II, 13.
 quod idem interdum virtutis
 nomine amplectimur. i. e. ex pri-
 mumus, significamus. * amplecti
 dicimus eos, quos omni ratione
 colimus, eisque studemus. Mil.

27. amplecti plebem, quod fa-
 ciunt populares. Phil. VII, 8. am-
 plecti equites. ad Div. IV, 8. am-
 plecti nobilitates & dignitates
 hominum. Qn. Fr. II, 12, totum
 aliquem amplecti. Flaec. 18. am-
 plecti remp. est ambigue dictum;
 nam est curare remp. eique con-
 sulere, & pecuniam publicam ad
 se rapere. * laudare, probare.
 Phil. X, 4. amplecti virtutem. *
 ad Att. XII, 35. cogitationem
 toto pectore amplecti. * Catil.
 IV. Caesaris sententia amplecti-
 sur omnes acerbitates ceterorum
 suppliciorum. * Rose. Com. 12.
 quod ego argumentum pluribus
 verbis amplecterer, si non alia
 certiora & clariora testimonia in
 causa haberem.

AMPLEXARI, laudare, pro-
 bare. Fin. II, 9. voluptatem am-
 plexari saepe vehementius. Acad.
 I, 9. species, quas mirifice Pla-
 to erat amplexatus.

AMPLIARE. Verr. I, 9. est
 verbum forense, quod significat,
 judices non decernere, sed pro-
 nunciasse amplius. v. *Amplius.*

AMPLIFICATIO. Partit. 15.
 est gravior quædam affirmatio,
 quæ motu animorum conciliat
 in dicendo fidem.

AMPLITUDO animi. Tusc.
 II, 26. * hominum *amplitudo,*
de qua saepe Cicero, oritur ex
potentia, aut majestate aut co-
piis. v. de Inv. II, 55.

AMPLIVS. Verr. I, 29. pro-
 nunciare amplius. sc. rem esse
 cognoscendam & deliberandam.
 cf. Brut. 22. v. *Ampliare.*

ANAGNOSTES, servus, qui
 inter cœnandum aliquid legi-
 ad Att. I, 12. ad Div. V, 9.

ANAPÆSTVS. Or. 56. Ari-
 stophaneus, genus versuum di-
 ctum, quod eo usus est imprimis
 Aristophanes. * Or. 56. *anapa-*
sta. Tusc. III, 24. illud *anapa-*
stum regis. i. e. *carmen anapa-*
sticum.

ANATOCISMVS. cum sol-
 vuntur usurae usurarum. ad Att.
 V, 21. *anatocismus* anniversa-
 rius, cum solvantur usurae usu-
 rarum, sed earum tantum, quæ
 singulis annis solutæ sunt pro
 sorte, non pro usuris. Tamquam
 si quis accipiat mille florenorum
 usuram pro sorte; anniverfarius
 anatocismus est, cum postero an-
 no, adjectis mille florenis ad ca-
 put, capiuntur 50. floreni am-
 plius, 1050. tertio 1100. quarto
 1150. &c. nulla autem usura sol-
 vitur

INDEX LATINITATIS.

visus anno tertio pro illis so-
florenis, qui ad caput pro usuvis
usuratum accesserant.

ANCEPS. de Or. III, 36. *vis*
incipites, sunt rationes Acade-
micorum in utramque partem
de re disputandi, de Nat. D. I,
37. ancipites bestiz, sunt gemi-
nam naturam habentes.

ANDABATA. ad Div. VII.
10. quem ne *Andabasam* qui-
dem defraudare poteramus. *Est*
genus gladiatorum, quod ex equis
galea frontem oculosque rectum
pugnabat. de quo genere vid. Lips.
Saturn. Serm. II, 12.

ANGVLVS. Nat. D. II, 18.
nihil *angulis* incisum.

ANGVSTE, tenuiter, *exili-*
ter, Dialecticorum more. Part.
40. *anguste* differere, ut Dialecti-
ci qui appellantur. Brut. 84. *an-*
guste dicere. Nat. D. II, 8. *angu-*
ste concludere, *de subtilibus &*
brevibus ratiunculis Socraticorum.
* Tusc. V, 31. habere se *angustius*
i. e. pluribus difficultatibus ur-
geri.

ANGVSTIA. Brut. 47. nisi
in eas *angustias* petitionis inci-
disset, *quæ sc. fuere temporibus*
Marianis, cum pauci ad Consu-
latum pervenire possent, quod
Marius ei semper imminabat &c.
* Nat. D. II, 8. *angustia* con-
clusionis non facile se tutatur.
i. e. *subtilitas, brevisitas. v. an-*
guste. * Pil. 11. *angustie* pecto-
ris. *tribuuntur homini humili,*
abjecto, s. m. quam, invidio, ava-
ro &c.

ANGVSTVS. periculosus, mi-

ser. ad Div. X, 16. in rebus tam
subitis atque angustis. * *humilis,*
abjectus. Fin. I, 18. homines mi-
nuti & *angusti.* * *subtilis, exilis,*
jejunus. de Or. II, 14. *anguste*
disputationes. * Acad. I, 10. cum
ea contraherent, in *angustum-*
que deducerent i. e. modum ad-
hibendum dicerent.

ANHELATVS. de Or. III, 11.
anhelata verba. virium in pro-
nunciando.

ANIMA. ad Div. VIII. 13. Hor-
tensius animam agebat. *morris*
proximus erat. Rosc. Com. 8. si
tu hos *quæstus* recipere posses,
non eodem tempore & *gestum*
& animam ageres. *jocose de ho-*
mine nimis cupido pecunie.

ANIMADVERSIO. Or. 55.
notatio naturæ & *animadversio*
peperit artem, de Or. II, 34. at-
que hoc totum est sive artis, sive
animadversionis, sive consuetu-
dinis, nosse regiones, intra quas
venere & pervelliges, quod *quæ-*
ras. Offic. I, 29. *animadversio &*
diligentia excitanda. * Cæcin.
12. actoris notio & *animadver-*
sio &c. de hoc loco multa sunt
disputata, quibus nil expeditum
est, quæ vid. in ed. Græviana.
si verba hæc sunt a Cicerone,
non capienda sunt ita, ut notio
& animadversio sit actoris tam-
quam cognoscentis & animad-
versantis, (prætor enim habet
notionem & animadversionem,
non actor); sed ut vindicandi
actoris & ulciscendi & defen-
dendi juris ejus causa prætor
cognoscat & animadversat. Sic
Rosc. Am. 24. *parentum pæne-*
Cel.

INDEX LATINITATIS.

*Cal. 29. reip. pana. Flacc. 38. Len-
tuli pana, quam quis luit pro-
pter parentes, reip. Lentulum. v.
Punire. Condemnare.*

ANIMADVERTO. ad Div. XI,
27. dignitas tua facit, ut ani-
madversatur, quicquid facias.
Rosc. Am. 40. animadvertere
peccata. i. e. punire; quia pu-
niuntur peccata, cum animad-
versantur & cognoscuntur, cum
contra, non punire, sit, negli-
gere peccata.

ANIMABILIS natura. Nat.
D. II, 36. aer.

ANIMALIS. Tusc. I, 17. ani-
males, id est, spirabiles.

ANIMATIO. de univ. §. 31. est
ἐμψύχωσις.

ANIMOSE vivere. Off. I, 26.
magno animo.

ANIMVS, pro cupiditate. ad
Att. XII, 46. vincere animum, cf.
pr. Marcell. 3. * Cluent. 42. vis
animi. i. e. magnitudo. * super-
bia, temeritas. in Cæcil. 11. ani-
mos ejus retardaret.

ANNALES, sunt libri, qui-
bus monumenta solum tempo-
rum, locorum, hominum gesta-
rumque rerum conscribuntur. de
Or. II, 52. Annales maximi au-
tem dicebantur, quos Pontifex
M. conficiebat & in album effe-
rebat &c. ibid. * ad Att. XII, 24.
est etiam: liber annalis.

ANNECTO. Off. I, 4. rebus
præsentibus annectis futuras i. e.
præsentibus colligit futuras.
Top. 13. quod annexum est; di-
citur consequens in enunciatione
conditionali.

ANNONA. pretium frumen-

ti, quod e copia aut paucitate
frumenti oritur, quod anno quo-
quo provenit. item ipsum fru-
mentum, quod provenit. Verr.
III, 92. ratio frumenti e tempo-
ribus & annona est consideranda.
ibid. 93. annone similis. Dom. 6.
annona durior. Phil. VIII. 8. per-
fugia annone. in caritate annone.

ANNOTO. Oecon. inis. an-
notares, quid & quando cuique
dedisset.

ANNVLARIVS. Acad. IV,
26. an tibi querendus erit an-
nularius aliqui, quoniam galli-
narium invenisti Deliacum illum,
qui ora cognosceret?

ANNVLVS. signum eque-
stris dignitatis est aureus annu-
lus, unde Verr. III, 76. annu-
lum invenit. i. e. eques factus est.

ANNUMERO. Rosc. Am. 32.
ego in grege annumeror.

ANNVO. nuda significare,
velle nos aliquid. Quint. 5. simul
ac annuisset, numeraturum se
dicebat.

ANNVS. Verr. III, 93. annus
est in vilitate. Agr. II, 1. Mil. 9.
annus suus. est is, quo cuique per
leges annales petere magistra-
tum aliquem licet. v. Leges An-
nales in Iud. LL. Nat. D. II, 20.
annus magnus; qui dicatur v.
ibid. de Leg. II, 12. anni com-
positor.

ANNVVS. ad Att. XII, 3. an-
nua die solvere. v. Dies. & Gro-
nov. Obf. I, 16.

ANQVIRO. Off. I, 3. Lael.
21. 23. & ibi Inst.

ANSA. Lael. 16. ansas dare
alicui ad reprehendum; oc-
casio.

INDEX LATINITATIS.

rationem, materiem &c. Sext. 10. primum erat: A. P. i. e. antiqua sermone infans dare. i. e. in sermone

hominum sua culpa incurrere.

ANTECEDENS. Top. 12. *locus ex antecedentibus, est conclusio & confusio, quae scilicet effectum antecedunt.*

ANTECEPTVS. Nat. D. I, 16. *antecepta animo rei informatio; est πρόληψις Epicurea, notitia insita.*

ANTECESSIO. Top. 13. *pro causa. Sic Offic. I, 4. antecessiones rerum videre, est causas intelligere.*

ANTEFERRE. ad Div. V, 16. *consilio aliquid anteferre, i. e. praecipere, ante quam veniat, dolorem v. c. minuire; ante quam tempus, dies, cum leniat; nam sic quasi antefertur dies.*

ANTEQVAM devenire pro deveniatur. Quint. 17.

ANTESTARI. Mil. 25. *te tamen, Magne, antestaretur h. e. testem innocentiae suae citaret, & foro petirum verbum. vid. de in propria locum Horat. Sermon. 19. Salmasius ad Jus A. & R. c. 30.*

ANTICIPATIO Deorum. Nat. D. I, 16. *est πρόληψις Epicurea, notitia insita.*

ANTICIPO. ad Att. VIII, 14. *anticipare molestiam alicujus.*

ANTIQVITAS, de moribus similibus iis, qui apud antiquosant, de candore, fide &c. Rabir. P. 10. Sext. 3. *gravissimam antiquitatis vir.*

ANTIQVARE legem. Leg. III, 17. Off. II, 21. i. e. non recipere, rejicere. Verbum inde natum, quod in tabella scri-

ANTIQVVS. Rosc. Am, 9. *antiqui homines. i. e. simplices, qui ex suo ingenio aliam judicant, & quoniam ipsi honesti sunt, alios etiam tales putant. Quint. 22.*

*antiqui officii homo. v. antiquitas. * Verr. IV, 47. antiquum opus. Ag. I. Verr. 5. artificium antiquum, defuturum & vasis, in quo genere antiqui praestabant artifices eorum temporum. * ad Div. X, 35. nihil antiquius judicavi. Div. I, 15. antiquior mihi possessionibus gloria.*

APERIO. promissa. ad Att. V, 1. iniit. * explicare. Or. 13. *aperire notitiam, scilicet communem notionem obscuriorem ad definitionem perspicuam revocare. * Verr. V, 71. locum aperire inspicioni.*

APERTVS. Cluent. 17. *quis apertior in iudicium adductus est. scilicet. reus, de quo magis apertum esset. * aperta nave. Verr. V, 40. opponuntur conditio. v. apertus.*

APEX, summum ornamentum. Cato. 17. *apex senectutis est auctoritas. * Leg. I, 4. Terminus apicem ab aquila impositum. Est pileus sublevis in medio virga eminens. v. Gualter. Jura. P. I, 29.*

APHRACTVS. ad Att. V, 13. *aphractorum imbecillitas. Est genus navium, quod oppositum cataphractis s. constratis, h. e. iis, quae tabulis tegebantur, ut sub hoc veluti secto stare proprios motus & in hostium tela tueris*

INDEX LATINITATIS.

- mittere possent, de utroque gene-*
re vid. Scheff. de Re Nav. L. II. c. 5.
AP. SCOR. *adipiscor.* ad Div
 IV, 5. Leg. I, 20. *cujus apiscen-*
di causa. ad Att. VIII, 22. &c.
APLVSTRVM. in Arat. Na-
 vibus assumtis fluitantia quære-
 re *aplustra*. *Aplustrum vel a-*
plutke autem est ornamentum
navium in puppi, de quo post
Sehefferum de re nav. II, 6. &
alios v. Heins. & Drakenb. ad
Silium X, 325. Locos, ubi hæc for-
ma occurrit, suppedisabit Sal-
mas. ad Silin. p. 404.
APODYTERIVM. v. *Ind. Græc.*
APOTHECA, cella ubi repo-
 nuntur in futurum usus v. c. vi-
 nuum, frumentum Vatin. 5. Phi-
 lipp. II, 27.
APPAREARE. Qu. Fr. II, 3. *appa-*
rabantur in Seltium crimina.
APPAREERE, *præsentem esse,*
si quid forte jubeatur, de lictor-
ibus, viatoribus, scribis &c. Clu-
ent. 53. apparere quaestioni, di-
cuntur scribæ, lictores &c. hinc
de Leg. II, 8. apparere Diis, di-
*cuntur ministri sacrorum. **
 Phil. II, 34. *ubi merces apparet?*
i. e. ostende, quid pro tanta
mercede didiceris.
APPARITOR, *qui apparet*
magistratui. Verr. III, 78. *ita*
appellatur Vercis scriba.
APPARITIO. ad Qu. Fr. I, 1. 4.
 quos vero ex necessariis *appari-*
tionibus tecum esse voluisti, qui
quasi ex cohorte prætoris appel-
lari solent. v. cohors prætoris.
APPELLARE. *pronunciare.*
 Brut. 35. *appellandarum litera-*
*rum suavitatis. * auxilium petere,*
 Quint. 7. *appellantur tribuni.*
 Verr. IV, 65. *appellatur præ-*
*tor. * agere cum aliquo, ad Div.*
 I, 2. *quod singulis appellandis*
rogandisque perspexeram. Verr.
 I, 41. *appellat Annium - docet*
*hominem quid fieri possit. * de*
debitoribus. Phil. II, 29. *appell-*
ari de pecunia. cf. Quint. 11. *
 Offic. I, 25. *ne iisdem de causis*
alii plectantur, alii ne appelleg-
navum tur quidem.
APPELLATIO, *provocatio ad*
trib. pl. auxilii causa. Vatin. 14.
Silium X, 325. Locos, ubi hæc for-
ma occurrit, suppedisabit Sal-
mas. ad Silin. p. 404.
APPELLATOR, *qui, provo-*
cat. Verr. IV, 65.
APPENDICVLA *causæ, Ra-*
bir. P. 4. dicitur actio in ali-
quem ex capite legis de repe-
tundis: ad quem ea pecunia per-
veniret; qualis est Rabiriana.
Nam cum ex bonis Gabini non
sansum coactum esset, quanti
ei lis aestimata erat, agebatur in
Rabirium, quasi ad eum pars
pecuniæ pervenisset, quam Ga-
binus a Prolemaeo acceperat.
APPLICARE, *conjungere de*
 Fin. II, 12. *ut ad honestatem ap-*
plicetur voluptas. sc. in senten-
*tia de summa bono. * de discen-*
tibus, qui magistrum deligunt.
 Brut. 91. *applicavi me ad Mo-*
*lonem. * Or. I, 39. se ad ali-*
quem quasi patronum applicare.
v. applicatio.
APPLICATIO, *conjunctio.*
 Lael. 8. (9) *applicatio animi,*
cum quodam sensu amandi, de
*amicitia. * de Or. I, 39. appli-*
cationis jus, Peregrini vel in-
quidini, Athenis lege, Romæ
consuetudine, sibi deligebant
aliquem, quem sibi adoptarent
patronum (προστάτην), ad
quem

INDEX LATINITATIS.

- quem ita se, ut clienses Roma-
ni, habebant. *Jus applicatio-*
nis igitur est, quod habet patronus
in eum hominem, qui se ad eum
applicuit, in ejus bona, heredi-
tatem &c. un possit v. c. ei he-
res esse, si intestato mortuus
sit, nec ne &c. sed de hoc alio
loco fortasse plura dicemus.
- APIONEKE, subornare. Verr.
I, 10. calumniatores e sinu suo
apposuit. ib. IV, 19. &c.
- APPOSITE ad persuasionem.
Inv. I, 5. apte.
- APPOSITVS, idoneus. Verr.
I, 11.
- APPRIMO. Fin. III, 9. proap-
prime, sed Davisius & Wulke-
rus malebant: a primo. recte.
Est autem, quod paullo post dixit:
in prima susceptione.
- APPROBARE, confirmare ar-
gumentis. Inv. I, 34. ductum a
conductoribus operum publico-
rum, qui dicuntur approbare
opus suum, cum est ex lege cen-
soria factum, ut ostendit Gron.
ad Sen. N. Q. II, 16.
- APPROBATIO assumptionis.
Inv. I, 34. i. e. confirmatio.
- APPULSVS, accessus. Nat. D.
I, 10. appulsus solis. * Div. I, 30.
Deorum appulsu somnare. de
somnia a Deo objectis.
- APTE. Or. 68. sententia
apte exposita atque absolute.
de numero 10, qui cernitur in
vinciendo oratione. v. aptus.
- APTVS, aptum dicitur quod-
cunque ex alio pendet, Tusc.
V, 25. causæ aliæ ex aliis aptæ
& nexæ. Acad. IV, 10. ex qua
re una vita omnis apta sit, Cæ-
cin. 18. non ex verbis aptum
pendet jus. Tusc. V, 12. ex se
- ipso ei apta sunt omnia; de eo
cujus animi tranquillitas non
pendet a rebus externis, sed ab
internis perpetuisque bonis. Off.
III, 29. apta pinnis, pro: cui
pinnae aptæ sunt, πτερόεσσαι.
Sic Virgil. Aen. XI. 242. cælum
stellis fulgentibus aptum. *
apta dicuntur etiam, quæ recte
inter se juncta sunt. Or. 52. apta
oratio, est numerosa, in qua
apta omnia inter se sunt verba
ita, ut numerose cadat. Or. 70.
ex aptis dissoluta, v.uncta ora-
tio. Scopæ dissoluta. * apta
videntur etiam pro perfectis
dici. Nat. D. II, 19. Perfe-
ctissimam formam dixerat esse
rotundam. Descripta autem
sphaera ratione, addit: Quo ni-
hil fieri potest aptius.
- AQVA. Acad. IV, 26. Ly-
sippus eodem aere, eadem tem-
perations, eodem cælo, aqua,
ceteris omnibus centum Ale-
xandros ejusdemmodi facere non
posset? aqua autem in statuis &
vasis cum ferreis cum æneis co-
lori inservit, & aqua aqua in
hoc genere præstat, ut ex Phl-
sarcho ad h. l. demonstrat Petr.
Faber. Hinc explio locum
Virgil. Aen. XII, 91. * Aquæ
inter voluptatis mollitiæque ge-
nera commemorantur v. c. Cæl.
20. & intelliguntur Baje. * de
re Veneræ, Cæl. 14. de Clodius
egone aquam adduxi, ut ea tu
incede uterere. ad Att. I, 16.
de eadem; Arpinates aquos
concupivit. cf. Lips. Lect. Ant.
I, 12. * Fin. II, 22. fundamenta
causæ tamquam in aqua poni-
tis; de fundamentis lubricis &
infirmis. * Qu. Fr. II, 8. in hac
cau-

INDEX LATINITATIS.

causa mihi aqua hæret. unde du-
sta sit hæc loquendi ratio v. ap.
Salmast. in Solin. p. 77. * aqua
& igni interdiceret. i. e. in exi-
lium ej cere. ad Div. XI, 1.

AQVARIUS, qui aquas pu-
blicas in urbem deducit, curator
aqueductuum & aquarum pu-
blicarum. Cæsl. VIII, 6. ad
quem locum v. Manut. * Vatinii,
5. provincia aquaria; est Osti-
ensis, quæ cum obsigisset que-
storî Vatinio, 'propterea accla-
mabatur a populo, quod libidini-
bus erat infamis, aquæ autem
in Venero usus, & aquam ge-
rere esset ministri lenonum, ut
ait Lampridius in Commodò, c. 2.
cujusmodi homo aquariolus dici-
tur. vid. Casaub. ad Lamprid. l. c.

AQVILENTVS. humidus. Nat.
D. II, 19. aquilenta regio & au-
stralis.

AQVVLA. de Or. II, 39. se-
clusa aliqua aquula; dicitur
ars, a cæterarum artium orbe
divulsa.

ARA. perfugium, asylum.
Nat. D. III, 10. tamquam in
aram confugitis ad Deum.
Verr. V, 48. ara sociorum est
lex de repetundis. * ara & foci
cum junguntur, cave puer,
aras de templis, focos de ædibus
privatis intelligi, ut vulgaris
opinio fert, in illo proverbio:
pro ara & focis pugnare. quem
errorem etiam erravit Cl. Du-
røus ad Flor. III, 13. cum cum
locus illo docere meliora potuis-
set, quem frustra sentas. Sed
utrumque de privatis ædibus,
in quibus ara erat Deorum Pe-
natarum, patriorum, in impluvio
(v. Impluvium), focus autem in

atrio, isque Larinum eras. pr.
Dom. 40. uniuscujusque vestrum
sedes, aras, focos &c. Deiot. 3.
te amicum & placatum Deiotar-
i ara focique viderunt. Phil.

VIII, 3. templa - penates, aras,
focos. Nat. D. III. ult. distin-
guuntur, ara focique, templa
& delubra Deorum &c. cf. Sext.
42. init. Philipp. II, 40. Liberi
Cn. Pompeji repetebant Deos
patrios, aras, focos, larem suum
familiarem, in quæ tu invaseras.
v. Penates. Laves. Vidis jam
aliqua ex parte, sed obscurius, ne-
que rationem reddidit, cur sic
locuti sint, Corvius ad Sallust. Ca-
til. 52, 3. * Sidus quoddam. Nat.
D. II, 44.

ARARE dicuntur, qui agros
habent, quibus colendis vitam
sustinent & rem quaerunt. Verr.
III, 5. &c.

ARATOR, qui arat. Verr.
I, 37. II, 13. 64. III, 20. &c.
Sunt autem aratores non so-
lum provinciales sed etiam
cives Rom. qui agros publi-
cos colunt, & pro iis decumas
solvunt, ut e Verrinis clare pa-
ret. Verr. III, 20. aratores diri-
gere. ibid. 27. summi aratores,
qui magnas arationes habent.

ARATIONES dicuntur agri,
quos quisque arat. Verr. III, 53. de-
sertæ arationes. Phil. II, 39. arati-
ones grandi fœnore & fructuosæ.

ARBITER est, in sensu foren-
si, qui aut honoris causa delig-
tur ab his, qui controversiam
habent, aut a prætore datur, ut,
modum judex, sed ex fide bona,
ex æquo & bono, controversi-
am dirimat. vid. de discrimine
arbitri

INDEX LATINITATIS.

arbitri & **judicia**, **arbitrii** & **judicii**, Top. 17. *est de dñe, pñt divor-*
pr. Rofc. Com. 4. 5. Off. III, 16. Top.
10. arbitrum adigere aliquem.
i. e. agere, cogere ad arbitrum.
Cæcin. 7. arbiter familiæ herci-
feundæ i. e. rei, hereditatis in-
ter coheredes dividenda. Hinc
metaphorice eleganter Chryfip-
bus Fat. 17. *arbiter* honorarius
*inter duas sectas dicitur. * Sed*
est tamen interdum pro judi-
ce, ut arbitrium pro judicio.
Nam Rofc. Am. 39. *arbiter* dici-
tur iudex mandati, quia etiam
in judicio mandati additur: ex
*fide bona. * testit. Flacc. 36.*
quis est decisionis arbiter? qui
interfuit, eamque factam esse, &
quomodo facta fit, testari potest?
hinc Verr. V, 31. ab arbitris
remotus locus. cf. Corrius ad Sal-
lust. Catil. 20, 1.

ARBITRATUS. Qu. Fr. II,
4. arbitratu suo aliquem conci-
dere: prohibitum.

ARBITRIVM est decisio ex
æquo & bono, ex bona fide. v.
Arbiter. Rofc. Com. 4. *judicium*
est pecuniæ certæ, arbitrium in-
certæ. Vid. locus ipsum. hæc
arbitria dicuntur honoraria,
Rofc. C. 8. quia arbitris bono-
ris causa deferatur arbitrium.
Sed est tamen etiam interdum
pro judicio. pr. Quint. 3. arbi-
trium pro socio, est judicium
focietatis. Vocatur autem pro-
pterea arbitrium, quia simile
est arbitrii. Nam prætor in
formula, in quam iudicium
dat, addit: ex fide bona. Ju-
dicium autem esse, ex eo patet,
quod Prætor formulam dat,
*quod in arbitriis non fit. * ar-*
bitrium rei uxoriæ. Off. III, 15.

Top. 17. est de dñe, pñt divor-
tium v. dies annua. bina, tri-
*ma. * Dom. 13. arbitria fune-*
ria. Sic lege etiam Sen. post
Red. 7. non arbitraria. v. Gron.
ad Liv. XI, 9. qui docet arbitri-
um esse pecuniam, quam socii
b. e. publicani solvunt pro redi-
mendo jure monopolii, quod vo-
cant; ad quem b. l. provocat
Grævius. *Sed quomodo ad ar-*
bitria funeris hæc significatio
transferenda sit, non ostendit.
Hosomannus interpretatur pecu-
niam vespillonibus datam alitis-
que funus juvenibus. Arbi-
tria sunt omnes impensæ quæ in
funus fiunt. Ita cepit etiam
Gustberius de Jur. Pont. II, 3.

ARBOR infelix. C. Rabir. 4.
est, crux. cf. Liv. I, 26. Cæterum
quæ arbores infelices a Rom,
dictæ sint docet locus notus ap.
Macrobi. III. 20.

ARCA. Qu. Fr. II, 12. *arca*
*nostræ fiducia. i. e. pecunia. * Mil.*
22. Servi in arcas conjiciuntur,
ne quis cum iis colloqui possit.

ARCERE, conserere, coercere.
Har. R. 3. arcevi otii finibus.
Tusc. II, 21. vinclis prope & cu-
stodiis arceamus. Nat. D. II, 54.
alvus arces, quod recipit.

ARCESSI crimine. Verr. II,
46. int. in judicium.

ARCESSITVS. Nat. D. I, 6.
ipsum rogatu arcessituque.

ARCHITECTARI volupta-
tes. Fin. II, 16. *excogitare.*

ARCHITECTVS, auctor, in-
ventor. Fin. I, 10. architectus
beatæ vitæ dicitur Epicurus. cf.
Rofc. A. 45.

ARCTE. Div. I, 28. *arctè* dor-
mare.

INDEX LATINITATIS.

ARCULA. ad Att. II, 1. *meus liber arculas discipulorum* Isocratis consumsit. *h. e. m. 40* omnia ornamenta adhibita sunt ex præceptis Isocrateorum. *arculas vocat* *μυροθήκαι, ληκύθες &c.* de Off. II, 7. *est de scrinio, quo vestes muliebres servantur.*

ARDENS. Sext. 54. *ardens tribunatus.* i. e. *seditionis.* ad Att. XIV. 10. *ardentes* in eum literas misit. i. e. *vehementes, iracundas.* Fin. III, 11. *avaritia ardens.*

ARDOR cæli. Catil. III, 8. *visas ab occidente faces ardoremque cæli.* Nat. D. II, astra, quæ oriuntur in ardore cælesti, qui æther vel cælum nominatur.

ARGENTARIA est genus negotii, quod in vendendis *h. e. permutandis cum compendio nummis* versatur; quod qui exercens, argentariam facere dicitur. Verr. V, 59. Cæcin. 4. *ut sagariam facere est sagis vendendum rem querere.* Ab ea dicti argentarii, quorum non semel apud Ciceronem mentio, videtur cum mensariis, numulariis, trapezitis, cellubistis. v. *imprimis Salmas. de Usur. c. 17. it. Budæum ad Pand. p. 1497. Cujac. Obs. X, 14.*

ARGENTEVS. Muren. 9. *argentea stena.* i. e. *argento ornata;* ut *gemmea vagina ap. Ovid. Met. est gemmis distincta.*

ARGENTVM. Verr. IV, 20. *argentum bene factum, pulchra vasa argentea.* Verr. IV, 22. *purum, opponitur cæato, in quo nulla sunt emblemata s. figilla.* de quo genere vid. *Salmas. ad Solm. p. 736. Rois. Am. 46. v. cæ-*

latum. Fin. II, 8. *Corinthium.* v. *Ind. Geogr. Corinthus.*

ARGUMENTATIO. Syllagismus. Inv. I, 34. *argumentationis summa* i. e. *propositio major.* Sed Partit. 13. *est argumenti explicatio.* Et sic pluribus locis.

ARGUMENTVM. *fabule genus, de quo Invent. I 19. * genus ornamentum, in valvis &c. quod exhibebat historias, ut in nostris tapetibus fieri solet.* Verr. IV, 56.

ARGVTIAE digitorum. Or. 18. *effectatio in motu digitorum inter dicendum.*

ARGVTVLVS. ad Att. XIII, 18. *arguenti libri dicuntur* *Academici* Ciceronis, *argute scripti.*

ARGVTVS; *arguta dicuntur omnia, a quibus arguatur aliquid & colligi potest.* Sic ad Att. VI, 5. *argutissima literæ.* Div. II, 12. *exta argutissima, quæ opponuntur his, quæ muta dicuntur.* v. *Heins. ad Silium l. 138. Leg. I. 9. nam & oculi nimis arguti, quemadmodum animo affecti finus loquuntur.* * *elaborata arte & polita.* Sic Or. 12. *ambitus verborum arguti, sunt concinnipene nimis & elaborati;* cum v. c. *paria paribus respondens, qualia sunt in nobili illa & hæc in Rosctana, hinc * argutum dicitur, quod nimium est in re ceterum bona, ineptum.* ad Div. VIII. 1. *arguta sedulitas.* Or. III, 59. *arguta manus.* v. *argutæ & Gell. N. A. I. 5.*

ARIDVS. Rois. A. 27. *vidus aridus, est rusticorum, qui raro cibum sumunt, post quem manus lavandæ sint;* unde ipsa *vita rustica arida dicitur* Quint.

INDEX LATINITATIS.

- Quint.** 30. *cf. Burman. ad loculus, in quo vestes, vasa, aurum, libri, pecunia reponuntur.* *Quintil. Inst. Or. II, 3. p. 134. qui vulgarem cibum interpretatur.* *Verr. IV, 12. Cluent. 64. &c.*
- de Or. II, 38. aridum genus orationis, est subtile, jejunum, sine ornamentis & snavitate, quale est dialecticorum & reliquorum, qui artis præcepta tradunt. Sic Seneca sepe rhetores & declamatores aridos vocat, eodem sensu. v. Gron. ad Sen. Contr. 34.**
- ARIES.** *est machina bellica, qua muri percutiuntur & rumpuntur, de Offic. I, 11. quamvis murum aries percussit, v. Lips. Poliorces. III, 1. hinc transferuntur ad argumenta, & cetera, quibus contra aliquem utimur. Top. 17. ex quo aries ille subjicitur in vestris actionibus.*
- ARISTOLOCHIA,** *Div. I, 10. est verba, quæ ex se nomen inveniunt, quod percurantes juvenes, ut tradit Dioscorides III, 4. cf. Salmas. ad Solin. p. 504. Contra serpentum morsus valere, ut tradit Cic. I. c. alii etiam ex veteribus docuerunt, quos laudat ad h. I. Davies.*
- ARMAMENTA,** *in Arates: omnia caute armamenta locans tuto labere sub undas. instrumenta navium & alia, v. Grav. ad Flor. IV, 3. 76.*
- ARMAMENTARIUM** *est navale, & locus ubi armamenta, arma reponuntur, C. Rab. 7. ex armamentariis pop. R. arma dantur, de Or. I, 14. Philo architectus, qui Atheniensibus armamentarium fecit, &c.*
- ARMARIUM,** *est scrinium,*
- ARMATVRA** *levis, Phil. X, 6. &c. est velutum, quorum arma erant gladius, hasta & panceretorum militum est gravis armatura. Lips. de Re Mil. III, 1. Div. II, 10. Sed hæc nobis fuerit, tamquam levis armatura, prima orationis excursio; nunc cominus agamus &c. quo loco levis armatura pro ipsis velutibus ponitur.*
- ARMILLÆ,** *ornamenta militarii, de rep. IV, 20. Priscian. Armilla quæ brachialia vocantur, v. Grav. ad Flor. I, 1. 12. ubi docet, eas proprie viriolas dictas & Gron. ad Gell. II, 11.*
- ARRIDEO,** *Opt. g. d. 4. Cum adhibiti derideantur. Nam si arrideantur, esset id ipsum Atticorum; probentur.*
- ARRIPPIO,** *disco, probō. Rosc. C. 11. quod ipse celeriter arripuit, id cum tarde percipi videt. Mur. 30. hæc (Stoicorum placita) Cato arripuit. Nat. D. I, 27. arripere rem nullo modo probabilem. *Cato, 18. non cani, non rugæ repente auctoritatem arripere possunt. Div. XI, 10. arripere omne genus &c. de cogens militibus. *accusare Planc. 23.*
- ARROGANTER,** *ad Div. XI, 13. arroganter sustinent; ins. hostem. i. e. animose & cum contemptu hostis.*
- ARS.** *de Or. II, 11. ad artem revocare, quod quomodo fiat, ibidem docetur.*
- ARTICVLVS** *Cato. 15. articuli*

INDEX LATINITATIS.

*sticuli sarmentorum, sunt, qui & nodi vocantur, item gemicula, neque modo in sarmentis, sed etiam in flagellis arborum & cunctis. v. Græv. ad h. l. * Quint. 5. in ipso articulo temporis. * articuli orationis. v. Or. II, 88. ad Herenn. IV, 19.*

ARTOLAGANVS, genus plantæ vilioris. ad Div. IX. 20.

ARUSPEX v. *haruspex*.

AS, proprie æneus numus Rom. qui pendebat libram pondit, & erat ipsa æris libra. Ejus partes hæc sunt: uncia, sextans, quadrans, triens, quincunx, semis, septunx, besis, dodrans, dextans, deunx, ita, æas habet 12. uncias, 6. sextantes, 4. quadrantes, 3. trientes, 2. semisses, unum dextantem, unum dodrantem, unum bessem, unum septuncem, duos quincunces. De uncia partibus v. in Uncia. de distributione assis v. Polastum, feci, nec salutaria esse intel-
Mecianum ap. Gron. de Pec. lex.

vet. p. 395. Assum valor variis fuit. Olim librales erant, in quoscadvis definitio supra posita. hujusmodi assem exhibet Spanhem. de Usu & Pr. Num. Diff. l. p. 22. Belli Punici I. temporibus autem propter penuriam pecuniæ falsi sunt sextantarii, h. e. qui sextantem assis libralis æquarent. Bello Punico II. Semiunciales, ut quartam & vicissimam libralis partem æquarent. v. Plin. XXXIII, 3. asses librales intelliguntur æris gravis nomine. v. Perizon. de Aere gravi. p. 25. sqq. Quoniam au-

tem commoditates multas habebat in comparationibus totius in 12. partes distributio, etiam aliter ad assimodum distributas sunt; imprimis benediciteas, v. Cæcin. 6. ad Div. XIII, 20. Hæc tironum causa de assis addere placuit.

ASCISCO, arrogo. de Or. I. 19. * Fin. III. 5. rerum cognitiones - præpter se asiscendas arbitramur. ibid. quæ natura primo ascita sunt. ibid. V. 7. primum ascitum. est vocabulum philosophia Stoica, quo Cicero utitur de rebus in, quæ & prima natura, 'principia naturæ, commendatio prima naturæ, dicuntur h. e. de iis, quas homo primas, & natura appetit & diligit.

ASINVS, ad Att. IV, 5. me asinum germanum fuisse: i. e. stupidum, qui quæ suassisti, non distribuisti, nec salutaria esse intel-

ASOTVS, Fin. II, 18. notum mihi fingere asotos, ut soletis, qui in mensam vomant, & quæ de conviviis auferantur, crudæque se rursus postredie ingurgitant &c.

ASPERITAS judicialis. de Or. II, 15. cernitur in *καλῶς*, sensentiarum aculeis (& omni illa consensione, quæ judiciali eloquentia propria est.

ASPERNOR, Ros. Am. 53. hanc proseriptionem nisi hoc iudicio a vobis rejicitis & aspernamini. od. ad Qu. Fr. I, 1.

ASSECLA, Cluent. 63. asella dicitur servus Stratonis. Sic Verr.

INDEX LATINITATIS.

Verr. I, 24. *Rubrius comos* & *minister in provincia Verriis legatus*, dicitur legati *afsecta*. * ad Att. VI, 3. qui potentissimorum contumelias non tuli, ferrem hujus *afsecta*. * in Sallust. 8. omnium mentarum *afsecta*. i. e. *parasitus*. Sans autem ap. Cic. *afsecta* semper vilioris generis; *afsectatores*, de quibus statim, *non item*. Sed dicitur tamen ap. Nep. Att. 7. *legatus*, *prætoris affecta*.

ASSECTARI dicuntur, qui aliquem bonoris & gratia causa in comitia, curiam, forum, domumque deducunt. Sic Or. I, 36. dicitur Ser. Galba consularis P. Crassum ædilitatem petentem *afsectatus* esse, quod Crassi filiam C. filio suo despondisset.

ASSECTATOR, qui *afsectatur*. Verr. II, 11. *Africani veteris affectator*. Balb. 27. cum ducibus ipsis, non cum comitatu *afsectatoribusque* confingant. Petit. Conf. 9. assidua *afsectatorum* copia. b. l. distinguuntur clare a *saluatoribus* & *ductoribus*; quamquam & *horum* *afsectatio* dicatur. ibid. *Eos autem distribuit in voluntarios, & eos, qui id debent*.

ASSECTATIO, opera *afsectandi*. Muren. 34. *tenues homines habent hanc in nostris petitionibus operam atque affectationem. ex quo loco colligas affectationem de tenuibus hominibus, clientibus dici tantum, ferunt ut illi afferunt; sed non qui & soli apud Ciceronem as-*

sertare est affectari, neque de tenuibus solum, sed principibus etiam dicitur (v. affectari); sic affectatio etiam utriusque generis communis est. Testis locus classicus de Petit. Conful. 9. Et quoniam affectationis mentio facta est, id quoque curandum est, ne quod iudicium cuiusque generis, & ordinis & ætatis utare &c. Huius autem rei tres partes sunt; una saluatorum, altera deducorum; tertia affectatorum &c.

Quorsum autem hæ affectationes pertinuerint, ibidem docetur his verbis: Nam ex ea ipsa coniectura fieri poterit, quantum sis in ipso campo virum & facultatis habiturus.

ASSENTIOR, ad Div. I, 9. *assentiri temporibus pro, in-*

asserere. Flacc. 17. Cum in causa liberali, eum qui *asseretur*, cognatum suum esse diceret. *Asserere in foro dicitur & is, qui eum, quem quis sibi, tamquam suum servum, vindicet, liberum esse testatur & ab eo, qui vindicat, defendit; & qui in servitutem vindicat. Utriusque est assertio, & vindicie, utriusque asserere & vindicare, uterque assertor; sed alter in servitutem, alter in libertatem; quod patet e Livio. III, 44. s. qui locus est classicus. b. l. est ejus qui vindicat in libertatem.* * in Lexico Nroliano ex Offic. III, 13. *asserunt ut illi afferunt; sed non est neque in bonis corda. neque*

INDEX LATINITATIS.

- Dii &c. * in rhetoricis assumere, est extrinsecus petere argumenta, non ex ipsa causa. Top. 2. alii loci in eo ipso, de quo agitur, hærent, alii assumuntur extrinsecus. cf. Or. 35.
- ASSVMPTIO. Fin. III, 5. *assumptione digna sunt περὶ συνέχευε.*
 * Inv. I, 34. assumptio, est minor propositio syllogismi.
- ASSVMPTIVVS. Inv. I, 11. *assumptiva constitutio. quid sit? vid. ibid.*
- ASSVS, a, um, ad Div. IX, 20, usque ad assum vitulinum opera producitur. * ad Att. XII, 6. pro isto asso sole, quo tu abusus es in pratulo nostro, a te nitidum solem unctumque repetemus. i. e. pro eo, quo usus es sine unctione. v. Buchner ad b. l. & Casaub. ad Pers. p. 346. * ad Qu. Fr. III, 1. in balneariis assa in alterum apodyterii angulum promovi. h. e. sudatoria, ut Seneca appellat, i. sudationem, ubi sudabatur tantum, sine lotionem. vid. Salmas. ad Cævinum c. 17. p. 810. b. figuram ejus ex antiquo monumento exhibet J. A. Fabricius ad Sextum Emp. p. 30. Casaubon. ad Theophr. περὶ αἰσθητικῶν. p. m. 144. distinguis assam cellam a sudatoria, & in nonnullis balneis quatuor cellas fuisse ais, in quibus præter sudatoriam assa fuerit, quod ex b. l. & ex Dial. Adriani cum Epicteto confirmat. In loco Ciceronis quidem non distat a sudatoria cella distinguitur assa. Quomodo autem assa cella a sudatoria distaret, vellem demonstrasset Casaubonus.
- ASTRA. ad Att. II, 25. tollere laudes ad astra. ibid. 21. decidere ex astris. i. e. amittere laudem.
- AT. servis objectionibus. Verr. II, 6. At enim istum soli Siculipersequuntur &c. Fin. II, 24. At enim sequor utilitatem &c. & infinitis locis aliis. * saltem. Verr. III, 85. si non bonam, aliquam rationem asserere &c.
- ATER. ad Att. II, 41. albus aserve fuerit, ignorans.
- ATOMVS. femin. g. Corpusculum minutum & individuum, quo in explicanda origine mundi utebatur Democritus & post eum Epicurus. Fin. I, 17. Nat. D. I, 20. &c.
- ATQVE. infervis inistis & transitionibus. de Or. I, 22. Atque, inquit Sulpicius, hoc primum a te quaerimus. de Legg. III, 9. Atque ut Flaminium & ea quæ præca sunt relinquam. Catil. III, 6. Atque illud, quod primum faciendum fuit, factum atque transactum est. cf. Or. 4. in it. ad Div. XI, 28. &c. * cum adeo in correctionibus adhibetur, imprimis cum intendi sententiam volumus. ut sis: friv. potius. ad Att. I, 14. ego princeps - atque adeo secundus fui. Rosc. Am. 10. hoc confilio, atque adeo hac amentia impulsus. &c. ibid. 35. Si prodierit, atque adeo, cum prodierit. * statim, confestim. de Legg. II, 4. Si in jus vocat, atque eat. Nam sic

INDEX LATINITATIS.

sic legendum, videre viri docti. nuata nimia religione oratio, de hac vi particula v. Gron. ad subtilis ad jejunitatem usque.
Liv. XXVI. 39. & alios Davifio ATTINET. *opus est, conve-*
ad h. l. citatos. nit. Verr. V. 66. quid atti-

ATQVI. ad Div. VI, 6. *atqui* *nuis &c. Off. I, 31. neque atti-*
utebar familiarissime Cæsare, ad nes naturæ repugnare, * Rosc.
 Att. VII, 7. *atqui* certe ille age- A, 43. nihil ad me attinet. i. e.
 re debuit. Nat. D. II, 7. *atqui* contemno, non timeo. * *sine*
 nihil melius est mundo. Verr. *præpos. Ad. ad Att. XV, 1. pri-*
 II, 59. Quid vero? modum mum quod attinet.
 statuarum haberi nullum pla-
 cet? *atqui* habeatur necesse
 est.

ATRAMENTVM. Nat. D. II. 50. *succus sepia.* ad Div. IX. 21. *atramentum* futurum.

ATTENTARE. Verr. II, 54. omnium inimicos diligenter cognoscere, colloqui, *assensare*: i. e. perspicere, quo animo sint: Or. 61. *attentare* fidem iudicis; dicuntur oratores, qui blanditiis orationis iudicem a iustitia abducere conantur. Sext. 4. quam urbem ab illa scelerata manu *attentari* suspicabamur.

ATTENTATVM. ad Quir. p. R. 7. *classis attentata, in quam impetus hostium factus.* de Or. III, 28. melius fuerat prædicare, quam *attentatum* delere: *abjicere, quod capere discere.*

ATTENTVS. Rosc. A. 15. *attentus & rustica vita.* Quint. 3. *paterfamilias prudens & attentus.*

ATTENVATE dicere. Brut. 55. *est boni oratoris in genere tenui versantis, idem, quod preesse, quod ei jungitur.*

ATTENVATVS. Or. 30. *attenuata multa habet, i. e. e genere subtili.* Brut. 32. *atte-*

ATTINGERE. *cadere in aliquem, convenire, proprium esse.* Nat. D. I. 9. labor non attingit.

Deum. Off. I, 6. veri investigatio maxime attingit naturam humanam. Fin. V, 9. quatenus

quicquid se attingat. h. e. *ad se pertineat.* * Tusc. V. 33. cupiditates necessitatem non attingunt. i. e.

non sunt necessariae. Leg. II, 5. quæ non magis legis nomen at-

tingunt, (merentur) quam si latrones aliqua sanxerint. * Leg. II, 1. alia causa me delectat, quæ te non attingis ita, * Tusc.

IV, 13. ut in malis corporis similitudo attingit animi natu-

ram, sic in bonis. h. e. *quemadmodum affectiones, morbi que animi habent quandam similitudinem cum corporis morbis*

affectionibusque, sic bona corporis cum bonis animi: animus in utroque genere similis est corpori. * Rosc. A. 26. bestia, quæ

tantum scelus attingens. i. e. *de tam scelerato homine comeditens,*

*ut Græci ante dædæ eodem modo. v. c. Thucyd. II, 50. * Muren. 9. attingere forum, dicitur*

qui posita prætexta a præ-tore in foro accipiunt togam puram, qua accepta in licet in foro

INDEX LATINITATIS

dicuntur auctores iudiciorum & juris, quia iudicia haberi volunt, ea administrant, & suum cuique jus reddi volunt.

16) *Senatus quo sensu auctor sit, Patres auctores sunt. v. in auctoritas senatus.*

AUCTORITAS tribuitur ei, qui, quocunque sensu, auctor 1) est, nunciando, iubendo, suadendo, inveniando, docendo, wendendo, resistendo, defendendo, rogando, exemplum praecundo &c. aut 2) esse potest, aut 3) esse posse putatur. Est ergo

1) auctoritas ejus, qui primus quid invenit & fecit. Invent. I, 28.

2) *sensentia iudicium; non solum, quia auctores sunt condemnationis vel absolutionis, sed etiam, quia eo ipso auctores sunt alicujus rei omittenda, vel licentia, sejus facienda impune. Verr. III, 94. providete, ne auctoritate vestra, (sensentia vestris absoluto Verre) avaritiae viam patefaciatis illustrem atque latam.*

3) *est defensoris & accusatoris. Sull. 1. quantum ille, (accusator) de mea auctoritate deripisset. Verr. III. 5. expectato auctoritatem accusationis meae. i. e. dum ego vobis accusando fidem auctor Verri condemnandi.*

4) *est confirmantis aliquid, sensita, ut differas ab ea, quae est testimonium dicentis. ad Quir. p. R. 7. audistis non solum au-*

thoritatem (sc. dicentis a me temp. servatum) sed etiam testimonium.

5) *exemplum. Sext. 6. reipubl. capellendas auctoritatem praescribere. sc. commemorando ejus tribunatu. Tusc. II, 22. valuit auctoritas &c. Leg. I, 13. in differendo aliorum auctoritati parere. h. e. ea methodo uti, quae alii usi sunt. Verr. III, 93. Antonii factio atque auctoritate defendito, V, 32. auctoritas majorum. i. e. quae majores fecerunt, ut nobis exemplum praeviens. Lael. 21. utrumque egit graviter, auctoritate & offensione animi non acerba h. e. ut non daveret exemplum amicitiae acerbe ruptae. Rosc. A. 6. auctoritate causam nobilitatis defendit sc. apud municipes suos, quod exemplo suo suaderet, nobilitatis pariter sequi. Verr. III, 19. auctoritatem superiorum pratorum repudiare.*

6) *consilium. ad Att. X, 1. auctoritas ejus mihi vivit, h. e. etiam mortui consilium sequor. Off. III, 30. eorum auctoritate pax facta. cf. Cato. 6. Off. III, 37. I, 23. ad Div. VI, 6. Verr. I, 42.*

7) *est philosophorum, quorum sententias libenter amplectuntur homines. Acad. IV, 22. inconstantia levatur auctoritas; quod eos non facile auctores sequimur, qui inconstantes sunt in sententiis. Off. I, 1. summa doctoris auctoritas & urbis; quia eruditissimus est, adeoque bonus auctor philosophiae, & in urbe inventa est.*

INDEX LATINITATIS.

est philosophia. Div. I, 39. nemo philosophus aliter sensit, in quo esset *auctoritas*. Off. III, 29. maxima *auctoritate* philosophi. Acad. IV, 3. ad unius se *auctoritatem* conferre.

8) *opinio insignis de alicujus virtute, doctrina &c.* Verr. III, 90. *auctoritas* eorum est tanta, ut etiam delicti suspicionem tegere possit. Manil. 15. Imperatoris *auctoritas* Ver. I, 2. iudiciorum *auctoritas* constituta. Brut. 67. *auctoritate* eget, de eo cuius nullum nomen, in patronis causarum esset, cum diligensissimus esses. Leg. I, 5. nunc ab uno magna *auctoritate* & scientia sustinetur. Cato: 18. non cani, non rugæ repente *auctoritatem* asferre possunt.

9) *quæcunque res, cuius aliquis auctor est.* Acad. I, 9. *auctoritas* veteris disciplinæ. (sc. *Academice*) h. e. disciplina, cuius veteres Academici auctores fuerunt.

10) *auctoritate alicujus utitur, cum eum auctorem, approbatorem, consentientem nobis, dicimus.* Div. I, 43. leges suas *auctoritate* Apollinis confirmavit. Acad. IV, 5. in eorum *auctoritate* delitesceret. Div. I, 1. ut ab ultimis *auctoritatem* repetam. Tusc. V, 12. hujus sententiæ gravitas a Platonis *auctoritate* repetatur; inde, quod auctorem habet Platonem. Lxl. I. sermo positus in veterum hominum *auctoritate*. i. e. qui a veteribus habitus dicitur.

11) *narrantis & testimonium dicens fides, item, rebus narratis &c. facta fides.* Offic. II, 9. ad

Att. V, 21. Flacc. 22. *auctoritatem* esse in eo testimonio &c. Div. II, 54. *auctoritatem* nullam debemus rebus commenticiis adjungere. ibid. 17. 22. quid hartsu-picina *auctoritatem* habeat. ibid. 59. soniorum *auctoritas*. Lxl. 25. cum ad vanitatem accessit *auctoritas*, h. e. si is assentatur, qui auctor esse posse, qui fide dignus videtur.

12) *approbatio.* Tusc. IV, 34. amoris *auctoritatem* tribuere, cf. Phil. III, 2. Div. I, 3.

13) *sententia, cuius se quis auctorem profiteatur, iudicium de re aliqua.* Cluent. 50. errat si quis in orationibus nostris *auctoritates* nostras se confignatas habere arbitratur. Manil. 22. *auctoritatem* suam defendere. ibid. 20. Catuli *auctoritas* & sententia. Nat. III, 3. mihi hoc persuasum est, *auctoritate* majorum. cf. Lxl. 4. i. e. quia majorum sententia fuit.

14) *quicquid facimus, quo auctores alicujus rei faciendæ, credendæ, fieri possumus.* Cluent. 42. *auctoritas* censoria, dicuntur notæ censorum, quibus auctores sunt, aliquem criminis cuiusdam reum esse. Nat. D. III, 38. utrum poëtæ Stoicos depraverint, an Stoici poëtis dederint *auctoritatem*. i. e. amorem probando, fecerint, ut poëta tam multa de amore &c. ad Qu. Fr. I, 3. spero, si quid mea spes *auctoritatis* habet.

15) *ejus est auctoritas, qui primus legensciujit.* Dom. 31. sc. quia reliquis est auctor legis sciscendæ, & primi suffragium

INDEX LATINITATIS.

plerumque tota prerogativa, ut prerogativa cetera centuria sequuntur. v. Prerogativa.

16) voluntas jubentis, rogantis, hortantis. de Or. I, 23. ibid. 1. Verr. I, 40. auctoritas patris.

17) Off. I, 26. amicis major quam ante tribueuda auctoritas h. e. plus eorum consilio, quam ante utendum. Est ergo ista auctoritas, cum quis dignus judicatur, qui consulatur.

18) litera, tabula & quicquid prodest ad faciendam fidem. sic Verr. III, 62. auctoritates civitatum; sunt litera publica & tabularis, & testimonia per legatos. ibid. 71. auctoritates societatum, sunt tabula eorum & litera; quae erant tamquam auctores futurorum Verrii.

19) auctoritas eribuitur etiam locis. Sic Manil. 1. de suggestu pro rostris, e quo magistratus cum populo agebant: auctoritatem hujus loci nondum attingere potui; quia sc. ex eo loco populo fiebant auctores legum jubendarum, antiquandarum &c.

20) auctoritas est etiam eorum, quorum consiliis, jussu, voluntati libenter obedimus. Cato. 17. non solum in sententia, sed etiam in nutu residebat auctoritas. Leg. III, 15. auctoritatem optimatum legem tabellariam abstulisse; quod hac perlata licebat in suffragiis suam voluntatem sequi, non optimatum. ibid.

17. reliqua voluntas auctoritati traditur sicut gratiae.

21) genus venditionis, cum venditor est auctor (v. auctor n. n.) & actione tenetur de evictione. pr. Muren. 7. multa domus sunt - jure optimo, jure privato, jure hereditario, jure auctoritatis, jure mancipii, jure nexi. v. Salmas. de Vsuris p. 207. f. Hinc eleganter transfertur, ut:

22) auctoritas sit eorum omnium, qui aliquid se fecisse, aut fieri jussisse, suasse proficerentur. Sull. 11. defugere auctoritatem consulatus sui. i. e. nolle fateri, se auctorem esse eorum, quae in consulatu facta sint. cf. Terent. Eunuch. Act. II, 4, 105.

23) jns rei suae vindicandae. f. ipsa actio pro rei suae evictione & vindicatione, cui locum facit illa altera auctoritas n. n. Cæcin. 19. auctoritatem fundi & usum lex jubet esse biennium. cf. Top. 4. Off. II, 12. ejus rei aeterna auctoritas. i. e. semper vindicari, evinci potest, nunquam usu capi. vid. in primis Salmas. de Vsuris c. 8. p. 210. f.

24) est & imperatoris, quod milites ea faciunt, quorum auctor est, quae jubet. Phil. III, 3. legio auctoritatem Caesaris persecuta est. ad Div. X, 28. si legiones se ad Caesaris auctoritatem contulissent.

25) nomina eorum, qui alicujus rei auctores sunt. Sull. 13. auctoritates principum conjurationis colligebat. h. e. qui essent principes conjurationis, quod, si essent magnis nominibus homi-

nes,

INDEX LATINITATIS.

nes, facilius essent auctores Allobrogibus futuri &c. Nat. D. III, 4. auctoritates contemnitis, ratione pugnas. de Or. III, 2. auctoritates per scriptas. Sums nomina eorum, qui scribendo asfuerant Scio, & quorum nomina Scio praeponuntur. An dicendum sit per scriptas praescriptave? vid. persequo.

26) potestas jubendi, statuendi &c. Verr. II, 49. habet auctoritatem legum dandarum a senatu. V. 58. tantum sibi auctoritatis suscepit. sc. ut jubet homines interfici. Phil. VIII, 8. auctoritatem reip. secum attulerat: eam potestatem habebat, quam ipsa respublica, ut ipsa adesse & cum Antiocho agere videretur. Nat. D. III, 35. oratio haec videtur auctoritatem asferre peccandi.

27) quaecunque & in quocunque genere vis. Leg. II, 7. antiqua verba plus auctoritatis habent. ad Div. VI, 6. Constitui apud te augurii auctoritatem h. e. tuae praedictiones augurii vim habebunt. Div. I, 18 auctoritatem vetustatis habet. i. e. valet, quia vetus est. ad Div. IX, 9. preces meae apud eum non minus auctoritatis habent. Off. III, 30. utilitatis species ab honestatis auctoritate superata est. h. e. honestas plus valet. ad Div. I, 7. auctoritatem habet officii nostra propugnatio potius, quam sententia.

28) auctoritas est hominum honoratorum & potentium, quatenus verentur ipsos ledere, ita

negare aliquid &c. Verr. I, 48. Ligur (Senator) non dubitabat, quin aequitate causae & auctoritate sua commovere hominem posset. — ad extremum petere coepit, ne usque adeo suam auctoritatem contemneret gratiamque despiceret.

29) species & ostentatio magnae eruditionis & sapientiae &c. assumta, Div. II, 67. de atomis Democriteis: Nec cognovi quemquam (prater Democritum), qui maiore auctoritate, nihil diceret.

30) pro solatio est ad Div. VI, 6. animum tuum hominis amicissimi — auctoritate confirmandum puto.

31) augurum auctoritas. de Leg. II, 12. maximum jus est augurum, cum auctoritate conjunctum. ibid. nihil sine augurum auctoritate posse cuiquam probari. Sc. Augures sunt auctores verum gerendarum & omittendarum. Hinc auguria & auspicia ipsa dicuntur de har. resp. 14. rerum gerendarum auctoritates. Huc pervinet religionum auctoritas, quae publica regi dicitur Div. I, 40.

32) ipsum decretum, & quod decretum est. Leg. II, 19. haec jura Pontificum auctoritate consecuta sunt. ibid. 21. maneret Pontificalis auctoritas.

33) Senatus auctoritas; quamquam in genere est voluntas senatus & quicquid senatus decrevis, approbavit; tamen non una ejus est interpretatio. Itaque distincte de ea agemus.

a) Leg. III, 12. potestas in popu-

INDEX LATINITATIS.

populo, auctoritas in senatu sit. Cum Romulus senatum instituisse, ejus auctoritas omnis in hoc uno cernebatur, ut consultus a rege, quid de quaque re videretur, diceret. *Et tempore igitur auctoritas senatus nibil erat, nisi consilium senatus.* Liv. I, 9. Tum ex consilio patrum Romulus legatos circa vicinas gentes misit. Romulo mortuo, cum plebs novum regem creare cogitaret, idque patres impediri non posse viderent, ipsi regis creandi auctores fuerunt. Atque hic accessio aliqua auctoritatis patrum facta est, quae in hoc cernebatur, quod, primo comitia regis creandi haberentur auctoribus patribus, h. e. jubentibus s. permittentibus, & quod in iis populus jussisset, non valeret, nisi patribus auctoribus h. e. probantibus v. Liv. I, 17. His terminis circumscripta mansit auctoritas senatus, donec exacti reges essent & iis successissent consules annui. Quamquam enim consulibus nihil deminutum esset ex potestate regia, auctore Livio II, 1. tamen, quoniam summa potestas a Bruto ad populum translata & cum eo agi coeptum esset, si quid fieri extra ordinem consul vellet, ex eoque alterum genus comitiorum existisset, nempe legibus ferendis; ea auctoritas iduatus, quae in comitiis creantes regibus & postea Consu-

libus fuisset, ad comitia legibus ferendis translata est. Liv. II, 2. *ext.* Brutus ex SCto ad populum tulit, ut omnes Tarquiniae gentis exules essent. Accessit illud ex nova reipublicae descriptione, ut senatus auctoritate uterentur magistratus, & (tantum) quasi ministri gravissimi consilii essent. Cic. pr. Sext. 65. *ne adeo non solum ad comitia auctoritas senatus pertineret, sed ad omnia, quae publice vel a populo, vel a Consulibus agerentur.* Ita celeriter ad *καμὴν* Senatus auctoritas pervenit. Et id quidem, quod ultimum accessit auctoritati senatus, mansit perpetuo; quae autem ad comitia pertinebat, ea ita sensim imminuta, ut nihil paene praeter nomen restaret. Hinc Livius I, 17. hodie in legibus magistratibusque rogandis usurpatur idem jus, vi adempta; quod quam vim habeat, egregie, ut omnia, ex historia Rom. demonstrat Gronov. Observ. I, 25. Imminuta est primum tribus comitiis lege Publilia & Lætoria inductis, & patribus e concilio plebis submotis, & plebejis magistratibus tribus comitiis creari coeptis. Liv. II, 56. Deinde legibus latitis, ut plebiscita etiam patricios obligarent, Horatia Valeria, Liv. III, 55. Publilia Vth, 12. & Hortensia. Liv. Epist. L. XI. Gell. XV, 27. Porro cum rogationibus tribunitiis de modo

INDEX LATINITATIS.

- modo agrorum, fanare, de al-*
tero consulatu latis post lon-
gas seditiones, senatus coactus
est Scrum facere, quo Patres
auctores omnibus ejus anni co-
mitiis ferent. Liv. VI. exiv.
Tandem lege Publilia Liv.
VIII. 12. Et Mania (vid. Ind.
LL.) qua le-gum, qua comitiis
centuriatis ferrentur, ante ini-
rum suffragium patres fieri
auctores iussu sunt. Quid? quod
alterum genus auctoritatis,
quod in decretis faciendis erat,
quodammodo minuitum est
tribunis factis, qui interceden-
di potestatem haberent, Et id
irritum saepe faciebant, quod
senatus decreverat. Talem enim illis ipsa merces auctora-
igitur auctoritatem senatus
Ciceronis temporibus nobis
fingere debemus, cum ei tam-
quam propria quaedam res
tribuitur. Nam, quemadmo-
dum equestris ordinis est
splendor, plebei, libertas
Sext. 65. universi populi,
majestas & potestas; sic sena-
tus est auctoritas.
- b) *Scrum. Leg. II. 15. senatus*
vetus auctoritas de Bacchana-
libus. att. Div. I. 2. senatus au-
toritas intercesserat. Off. III.
30. sine senatus auctoritate
foedus fecerat. &c.
- c) *Scrum, cui a tribuno pl. in-*
tercessum est. ad Div. VIII. 8.
- d) *voluntas senatus, non decer-*
nendo, repugnando &c. si-
gnificata. Cato. 4. C. Flami-
nus agrum Picenum contra
auctoritatem senatus victim
dividebat.
- e) *consilium Senatus. Sext. 65.*
auctoritate senatus uti magi-
stratus. sc. consulendo, eo-
rum consilium relatione ex-
quirendo.
- f) *opinio insignis de prudentia,*
aequitate senatus &c. quae fa-
ciat, ut cum malis omnes au-
ctorem sequi. Cluent. 55. vi-
dent auctoritatem hujus ordi-
nis confirmari.
- AVCTORAMENTVM.** *pre-*
tium aut merces auctorati, b. e.
ejus, qui se sua sponte alicui in
quodammodo minuitum est
servitutem addixit, imprimis
ad gladium. Nomen inde du-
ctum, quod fit ipse auctor liber-
tatis amittende. Offic. I. 42. Est
enim illis ipsa merces auctora-
mentum servitutis. vid. Salmaf.
de mod. Usur. p. 361. sqq.
- AVCVPARI.** *Cecin. 18. ver-*
ba aucupari. i. e. nimis verbis
inherere in interpretando, &
isacalumniari, ad Att. VI. 8.
aucupaturi eramus tranquil-
licates (maris) i. e. expectaturi.
Sext. 55. omni ex genere ora-
tionem aucupari. i. e. materiam
nimis studiose quaerere, in qua
ornamenta locum habeant, in
qua te jactare possis. v. Gron.
ad Sen. Controv. 21. hinc
- AVCVPIVM.** *Or. 25. aucu-*
pium delectationis & quadrandae
orationis industria. i. e. nimium
studium auditoris delectandi.
Cecin. 23. aucupia verborum
& literarum tendiculæ. v. aucu-
*pri. * de Fin. V. 11. Philoſteta*
propagabat vitam aucupio fa-
gittarum.
- AVDIENTIA.** *in Cæcil. 13.*
X 3 audi-

INDEX LATINITATIS.

- audientiam* sibi facere cf. de Or. II, 80.
- AVDIO.** *eleganter adhibetur, cum concedimus adversario aliquid; ut sit: esto, sit ita.* Verr. II, 59. 60. Rosc. Am. 18.
- AVDITIO.** *rumor.* Planc. 23. *audiciones* fictæ. ad Div. VIII. 1. *tenuissimam audicionem* de eare accipi. * Verr. I, 46. *auditione* expetere cœpit feminam. i. e. *cum tantum audisset, eam formosam esse.*
- AVDITOR.** Dom. 24. *ille ne auditor quidem suæ gloriæ, ego etiam spectator meæ laudis esse potuissim.*
- AVELLO.** Tusc. IV, 11. *ærotatio avelli non potest.*
- AVERRERE.** *pecuniam a sociis.* Verr. III. 96. *eripere.*
- AVERSOR.** Verr. V, 58. *aversor pecuniæ publicæ*
- AVERSVS.** de Or. II, 63. *adversus & aversus impudicus es.* Tusc. IV, 15. *aversusa ratione. repugnans rationi.*
- AVERTERE.** *furavi, in rem suam convertere.* Verr. III, 19. *avertere pecuniam domum.* cf. II, 58. I, 4. III, 69. * ad Att. XVI. 7. *qui me a tanta infamia avertis.* i. e. *prohibuit.* * ad Div. XII, 6. *omen aversant Dii. formula, quæ utebantur, cum aliquid accidisset, aut dictum esset, quod mali ominis esset.* *Quare? v. ap. Casaub. ad Theophr. περὶ ἀεραίων p. m. 212.*
- AVFERRE.** *accipere.* Rosc. 4. *qui unquam ad arbitrum, quantum petiit, tantum abstulit.* * Quint. 5. *paucos dies aufert a scapulis.* i. e. *impetrat paucorum dierum dilationem.* v. *Paxserat.* ad b. l. & Græv. ad Pl. ad Div. 12. * ad Div. II, 7. *ne te auferant aliorum consilia.* ad Div. VIII, 17. *bona mens iracundia & amore ablata.* sc. *Aufertur dicuntur; qui affectibus aut quacunque ratione transverſi rapiuntur, neque rationem audiunt, atque ita male agunt.* v. *Græn. ad Liv. XXXV. 12. Dukar. ad Flor. II, 6.*
- AVGEO.** Offic. II, 6. *augere hominem.* i. e. *ejus commodis inservire.* * *est etiam oratoris, cum amplificat.* Or. I, 21. v. *amplificatio.*
- AVGVR.** *interpres omnis auguriorum.* ad Div. VI. 6. *quare, cum ut augures & astrologi solent &c.* * *Sacerdotum genus Romæ, cui interpretatio auguriorum erat publice mandata.* ad Div. VI, 6. *ego augur publicus.* ibid. III, 10. *augurem olim Romæ cooptari non licebat, &c. vid. in primis de Leg. II, 8.*
- AVGVRALIS.** Brut. 77. *jus augurale.* ad Div. III, 11. *libri augurales* i. e. *de jure augurali, quos Appius scripserat.* de Divin. I. 33. *augurales libri* Etruscorum. ad Div. III, 11. *auguralis cœna; quam dabant novi augures.*
- AVGVRATIO.** *auspiciū, divinationis.* de Div. II, 30. *quæ tandem ista auguratio est ex passim scribis.*
- AVGVRATVS,** a, um. *consecratus; de locis, quæ certis*

INDEX LATINITATIS.

cerimoniis consecrantur, ejusmodi loca omnia templa vocantur. v. *templum*. Vatin. 10. in illo augurato templo ac loco, i. e. pro rostris.

AVGV RATVS, ūs. sacerdotium augurum. Vatin. 9. ne diutius loquar de auguratu tuo. de Div. I, 17. lituus inſigne auguratus. * ſcientia augurum. ibid. ſcientia auguratus.

AVGV RIVM. ipſa actio auſpicandi. hinc: augurium agere, capere &c. Div. I, 17. Offic. III, 16. &c. de Div. I, 47. ſalutis augurium (ὁρίωνισμός ὑγίαιας) Dio Caſſius L. XXXVII. p. 40. explicat quid ſit: τὸ τοῦ θεοῦ μαντείας τῆς τέχνης ἐστὶν πῶς ἂν τινὰ ἔχωρ, εἰ ἐπιτρέπεται σφίσι ὁ θεὸς ὑγίαιαν τῷ δῆμῳ ἀντιῆσαι, ὡς ἔχ' ὄριον, ἕτε ἀντησὶν αὐτοῖς, πρὶν συγχωρῆσθαι, γενέσθαι, &c. cf. Interpr. ad Sueton. Auguſt. 31. Augurium capere etiam de privatis dici, & augurium etiam pro omne quocunque, atque adeo oraculo dici, docet Cel. Burman. ad Sueton. Aug. 95. * interpreſatio auſpictorum, & futuri in de prædictio. ad Div. VI, 6. Conſtitui apud te auſtoritatem augurii & divinationis meæ. &c. * Cato. 4. ſcientia juris augurii. cf. ad Div. III, 9. de quibus locis vid. Gronov. ad Gell. I. præf.

AVIARIVM. ad Qu. Fr. III, 1. locus, ubi aves aluntur vel neceſſariis & utilitatibus, vel voluptatibus

& ſuavitatis cauſſa. Ex poſteriori genere fuit aviarium, de quo ſermo ap. Ciceronem, de aviariis vid. Varr. R. R. III, 3. & 4.

AVIS. ad Div. VII, 28. quaſi avem, ſed videntur bene ſentientem civem videre: proverbialiter de re rara: de Divin. I, 16. averſa avi. i. e. contra auſpicia.

AVLAEVM. velum pictum, cujus non ſolum in ædibus (Corſius ad fragm. hiſt. p. 960) porticibus, (Propert. II, 23, 46.) uſus, ſed etiam in theatris. Cæſ. 27. deinde ſcabilla concrepant, aulaum tollitur. de iis eſt inprimis inſignis locus Ovid. Met. III, 3. ſ. f. Lucr. IV, 73. f.

AVLOEVS Muren. 13. Ut ajunt in artificibus Græcis, eos aulædos eſſe, qui citharædi fieri non potuerint.

AVRA. ab vento leniori tra, ducitur ad quancunque rem, qua nos aliquo propellit; ſc. ut agamus aliquid, aut conſequamur; non quod vulgo exiſtimant, ad favorem tantum levem populi. Nam ipſe ſavor ille aura propterea dicitur, quia homines ad ea res agendas impellit, quas agere non conveniebat, aut ne animus quidem erat. Haruſp. Reſp. 20. Sulpicium longius, quam voluit, aura popularis pro- vexit. Verr. I. 13. ſperat ſibi auram poſſe aliquam, affari in hoc crimine, voluntatis aſſenſionisque eorum h. e. ſe voluntate eorum & aſſenſione, qui Cn. Car- bonem odervint, tamquam aura ſecunda, ex hoc crimine emer- ſurum.

INDEX LATINITATIS.

furum & tamquam scopulos tacem haberent. vid. plura ap. præservedurum. Muren. 17. Furesum ad Symmach. IV, 14. totam opinionem (sc. de eventu ad Att. II, 7. auspices legis curia- comitiarum) parva nonnunquam tæ; de Pompejo, qui in auspicio aura rumoris commutat (tam- fuit, dum lex Curia a Cesare quam cursum navis) Sext. 47. ferretur.

extr. Q. Catulus, quem neque periculi tempestas, neque aura ptis antea, de Divin. I, 1. Romu- bonoris potuit unquam de suo los auspicio urbem condidit. cursu dimovere. Ap. Liv. XXII, AVSPICATO, inauguratus, 26. aura favoris popularis, di- sacer. Rabir. Po. 8. qui in Cam- scitur de gratia apud populum, po Martio, - auspicio in loco. sed quatenus C. Terentius. qui AVSPICIUM, Div. II, 38. aves auspiciam ratum fecere. ibid. I, 16. eumentium auspiciam. II, 36. augures præcipiunt, ne iugo auspiciam obveniat, ut iumenta jubeant disjungere. Jugo au- spicium est, cum junctum iumen- tum stercus facit. Festus de Div. II, 36. Prætores auspicii non habent. i. e. jui auspicii capi- endi.

AVRICULA. Qu. Fr. II, 15. Ita me & esse & fore scito auri- cula infima molliorem.

AVRIS, Arch. 10. aures suas dedere poetis, ad Att. II, 14. si- tientes aures, Arch. 6. aures de- fessa. Or. 29. aures avidæ & capaces. sc. in dijudicandis ver- borum complexionibus, earum- que justa magnitudine. Rabir. Perd. 14. aures referit istis ser- monibus. Mil. 12. aures pere- grinantur, neque versantur in sermone civitatis, &c. Planc. 27. aures hebetes populus Rom. ha- bet, ad Att. I, 4. dare aures su- asalicui. Orat. 9. Atticorum aures teretes & religiose. ad Div. XII, 16. noli putare, me hoc da- re auribus tuis, &c.

AVSPEX, Cluent. 5. auspices nuptiarum, de Divin. I, 16. nup- tiarum auspices, - qui, omitta- re, nomen tantum tenent. cf. Valer. M. II, 1. qui petebant auspicio, ut nuptiarum aucteri-

AVSPICATO, auspiciis ca- ptis antea, de Divin. I, 1. Romu- los auspicio urbem condidit.

AVSPICATO, inauguratus, sacer. Rabir. Po. 8. qui in Cam- po Martio, - auspicio in loco.

AVSPICIUM, Div. II, 38. aves auspiciam ratum fecere. ibid. I, 16. eumentium auspiciam. II, 36. augures præcipiunt, ne iugo auspiciam obveniat, ut iumenta jubeant disjungere. Jugo au-

spicium est, cum junctum iumen- tum stercus facit. Festus de Div. II, 36. Prætores auspicii non habent. i. e. jui auspicii capi- endi.

AVSPICARI, auspiciam age- re, capere. de Div. II, 36. Præ- tores - nec tripudia auspican- tur. v. Duker. ad Flor. I, 1, 6.

AVSTERVS, de Or. III, 26. suavis auster & solida, (oppo- nitur dulci & decoctæ) qualis fuit vini Falerni, habens dele- ctationem virilem, nam feminæ dulcia amant.

AVTHEPSA, Rosc. Am. 46. est vas in superiori parte conti- nens rem coquendam, in inferi- ori ignem; qualia hodie etiam addibentur ad poriones aquæ ca- lida, Theæ, Caffea. Lumpriid. in Elagab. 18. argenteas anthepsas commemorat. ubi vid. Salmas. Refertur h. l. inter vasa Corin- thia & Deliaea.

AVXL

INDEX LATINITATIS.

AVXILIARIVS. ad Div. X, 32. militem non modo legionarium, sed ne *auxiliarium* quidem. Prov. Conf. 7. *tamen occurris cohors auxiliaria. Est autem cohors legionis pars.*

AXILLA. Or. 45. quomodo enim vester *Axilla* Ala factus est, nisi fuga literæ vastioris.

B.

BACCA. de omni fructu arboris. Leg. I, 8. fruges & *bacca.* Div. I, 51. *bacca* arborum. Nat. Deor. II, 51. idque semen inclusum est in intima parte earum *baccarum*, quæ ex quaque stirpe funduntur.

BACCHÆ. ad Div. VII, 23. *statua, quæ speciem baccharum referebant.*

BACCHARI. Catil. I, 9. quanta in voluptate *baccharere.*

BACILLVM. *insigne magistratum in municipiis, loco fascium.* Agrar. II, 34. Lictores non cum *bacillis* sed cum fascibus anteibant, ad quem locum v. *Turnebum.*

BALBVTIQ. de iis, qui satis clare, quæ sentiunt, dicere nolunt. Tusc. V, 26. desinant *balbutire* Academici aperteque & clara voce audeant dicere. * *male inapteque differe.* Div. I, 1. Epicurus *balbutiens* de Natura Deorum.

BALNEARIA. *balneæ.* ad Q. Fr. III, 1. ad Att. XIII, 29.

BARBARIA. de Or. I, 26. hæc *barbaria* forensis dat locum vel vitiosissimis Oratoribus, b. e. *turbæ forensis inscitia.*

BARBATVLVS. ad Att. I, 14. *juvenes barbati concursabant. sc. qui nondum tondentur, qui lanuginem nondum deposuere. v. barbarus.*

BARBATVS. de juvene, qui lanuginem nondum deposuit. Catil. II, 10. quos aut imberbes aut bene *barbatos* videtis. *abi vid. Grav. cf. Cæsar. 14. * de antiquis Romanis, qui barbati alebant; quod factum ad a. V. 454. quo tempore primus Africanus barbati posuit.* Mur. 12. *barbati* illis veteribus ridicula videbantur. de Fin. IV, 23. quod antiqui illi, quasi *barbati*, ut nos de nostris solemus dicere, crediderint &c.

RARO. *homostupidus.* Fin. II, 23. nos *barones* stupemus. cf. Div. II, 70. ad Att. V, 11. Apud Patronem & reliquos *barones* te in maxima gratia posui; quo loca male *Nizolius* principes sc. *Epicureæ sectæ* intelligi volebas, quam vim apud veteres hoc verbum non habuit. *Jocandi causa ita Epicureos ad Atticum Epicureis faventem scribens appellat; ut in epistola ad Pætum ad Div. IX, 26. Quæ autem hic de muliere quadam Barone quidam comminiscuntur, nihili sunt.*

BASILICÆ. *ædificia publica & magnifica, cujusmodi erant circa forum samquam comitium, rostra, ubi judicia exercebantur &c. unde homines subrostrani idem dicuntur subbasilicani.* Verr. IV, 3. forum ac *basilicas* ornare. *Aliæ autem loca*

INDEX LATINITATIS.

in Verrinis stacuis ornatum dicitur Comitium. Mur. 34. si unius *basilica* spatio honestatur. ad Att. IV, 16. *basilicam* in foro texere. ad Att. II, 14. *Basilicam* habeo, non villam, frequentia Formianorum; ex quo satis intelligitur, *basilicas* loca publica fuisse, quae frequentia hominum celebrarentur, qualia sunt, quae diximus.

BATVO. ad Div. IX, 22. *batuis*, inquit, impudenter, deplit multo impudentius, de coitu dicitur. sumtum e gladiatoria arte verbum, in qua quid sit, rudibus barueri, docet Lipsius Saturn. I, 15.

BEATE. de Fin. V, 29. ut bene, sic etiam *beate*.

BEATITAS. BEATITVDO. utrumque verbum durum iudicatur de Nat. Deor. I, 34.

BEATVS. otiosus. de Orat. II, 33. Mur. 12. ne se *beatum* putet. * *dives*. de Inv. II, 1. Crotoniatæ cum inprimis *beati* nominarentur. de Nat. III, 33. civitas *beatissima*.

BELLE. ad Att. VI, 1. *belle* curiosus. ad Div. XVI, 4. *bellissime* navigavimus. XIV. 14. *bellissime* mecum esse poteritis. *b. e. commodissime*. ad Att. IV, 16. hæc quomodo fers? *belle* hercule. i. e. ut statim ipse interpretatur: facile. *ibid.* XIII, 33. cecidit *belle* i. e. *festive, lepide*. cf. de Orat. III, 26. *inir. bene & præclare* quamvis nobis sæpe dicatur, *belle & festive* nimium sæpe nolo. De Petit. Conf. 12. *belle* negandum est, ut demon-

stres necessitudinem, ostendas quam moleste feras, alijs te id rebus exsarturum esse persuadearas; ex quibus verbis ipsis, quid sit *b. l. belle*, facile intelligitur.

BELLVS. urbanus, humanus, qui dolorem dissimulare potest &c. ad Att. I, 1. durius accipere visus est, quam homines *belli* solent. ad Att. V, 10. fero fronte ac vultu *bellis*, sed angor intimis sensibus. * *lepidus, elegans*. ad Div. XIV, 7. Cicero *bellissimus*. * *commodus, probabilis*. ad Div. IX, 2. *bellum* esse, aliquo exire. ad Att. XV. 11. *bella* juris licentia. Phil. X, 7. satis *bella* affert. * *de eo, qui e morbo convalescit*. ad Div. XVI, 18. &c.

BENE. valde. ad Att. X, 16. *bene* mane. Verr. II, 70. *bene* penitus. * *Tusc.* I, 35. Pompejo *melius* est factum. i. e. *convalescit*. * *laure*. Fin. II, 8. Hos ego *afotos bene* quidem vivere dixerim, at *beate* numquam dixerim. *ibid. bene* cœnare.

BENEFICIUM. *eleganter dicitur de homine, qui a provinciali magistratu commendatur & laudatur, ut aut eo facilius honores in republica a populo Rom. consequatur aut in iudiciorum periculis sublevetur. Ea autem commendatio apud ærarium deponitur.* Arch. 5. in *beneficiis* ad ærarium deferri. cf. ad Div. V, 20. Balb. 21. v. *Giron. de Sestert.* III, 17. * *Læli.* 25. ad populi *beneficium* sacerdotia transferebantur.

BES. *otto uncia*. ad Att. IV, 15. *Fœnus ex triente factum erat*

INDEX LATINITATIS.

erat *bestibus*. *Famulus bestibus* est, cum singulis mensibus pro censum assibus, fœnoris loco, solvuntur duæ tertiæ assis, adeoque annis singulis octo asses pro censensis.

BESTIARIUS. genus gladiatorum, qui cum bestiis componuntur. Eorum mentio Sext. 64. ad Qu. Fr. II, 6.

BETA. genus olevis, cujus folia speciem Græcæ literæ referunt. ad Div. VII. 26. a beta & malva deceptus sum.

BIBLIOTHECE. ad Div. XIII, 77. qui bibliothecæ multorum numerorum tractavit.

BIBO. Verr. I, 26. ut Græco more biberetur. Est autem Græcus mos, cum merum cyathis libans, saluantes primo deos, deinde amicos suos nominatim. nam toties merum bibunt, quoties & Deos suos & caros suos nominatim vocant. Asconius.

BIMARITVS. duarum mulierum vir. Planc. 12. *bimarium* appellas, ut verba etiam singas, non solum crimina.

BIMVS. ad Div. III, 8. Hortensium roges, ut de sententia *bima* discadat; h. e. quæ censuit, mihi in alterum annum esse provinciam prorogandam ad Div. X, 24. legio *bima*, h. e. quæ duos annos morat.

BLANDITIÆ flagitiosæ *Aspronii* Verr. III, 26. mihi videntur in eo consistere, quod ei proscorto fuit. Nam blanditiæ feminis maxime & meretricibus conveniunt.

BONVM. Fin. IV, 26. *bonum*,

ex quo appellatum sit, nescio. Mil. 12. dictum *Cassianum*. Cui bono fuerit. Rosc. Am. 5. accusant, quibus bono fuit.

BONVS. Sext. 66. bona fama bonorum. i. e. optimatum, de quibus capiendum semper, cum de republica loquens bonos viros nominat. de Or. II, 54. bona dicta sunt facetiæ, joci acuti. *salles*. Verr. I, 56. *bonum* suo cuique facito. erat in lege *Verris*, quam redemptori operis publici præscripseras, & hanc vim habebas, ut singula genera *matronarum* bona essent. Mur. 7. *bono* genere natum esse. i. e. *amplo* & *honesto*. ad Div. IX, 16. *bonam* copiam ejurare. v. *ejurare*.

BOS. ad Att. V, 15. *bovi* impositæ cliteLLæ. v. *Clitelæ*.

BRACCATVS. Pis. 23. *braccata* cognationis dedecus. Cognatio *braccata* est cum hominibus e natione *braccata* Gallorum.

BRACCHIVM. ad Att. II, 1. molli *bracchio* objurgare aliquem. h. e. *leviter*.

BVCCA. Pis. 11. fluentes & cerussatæ *buccæ*. v. *Fluens* & *cerussatus*.

BVCCINATOR. ad Div. XVI, 21. quod polliceris, te fore *buccinatorem* exultationis meæ.

BVLEVTERIVM. locus Syracusis, ubi curia erat. Verr. II, 21.

BVLLA. aurea bulla insignis puerorum ingenuorum, cordis figura, quod collo in pectus dependebat. Verr. I, 58. sine bul-

INDEX LATINITATIS.

*la venerat. * in ornamento val-
vatum commemorantur etiam
aurea busta. Verr. IV, 56.*

BVSTVARIVS. Pis. 9. *gladiator, qui ad bustum alicujus depugnat, quod in honorem mortuorum fiebat. v. Lips. Saturn. I, 8.*

BVSTVM. Tusc. V. 35. *Sardanapalus incidi iussit in busto i. e. sepulcro, monumento sepulchrali. Sic bustum Basili ad Att. VII, 9. item: Catuli bustum Petio. consul. 3. Leg. II. 26. Pena est, si quis bustum (nam id puto appellari τῦμβον) &c. * Pis. 4. Cum tu interim bustum reipublicæ &c.*

C.

CADERE. *dicitur de oratione in fine periodi. Orat. 69. cadit oratio. Brut. 8. numerosc cadere. * in aliquem cadere, est, locum apud eum habere. Tusc. III, 4. Cadis in sapientem ægritudo. ibid. non cadis in consuetudinem nostram. * de iis, qui in pugna intereunt. Phil. III, 14. cadere cum dignitate. * causam, litem perdere. Muren. 28. cadere in iudicio, ad Div. VII, 14. causa cadent. * de eventu rei. Brut. 40. sed ita cadebat &c. &c. * incidere. Tusc. IV, 14. non in omnem morbum animus ingenui cadit. * venire in potestatem alterius. Verr. V, 55. cadere sub legum & iudiciorum potestatem, ad Att. VIII, 3. cadendum in unius potestatem, * eveni fortunis, ad Att. XVI 15. Turpius est privatim cadere, quam publice.*

CADVCVS. Cato. 15. *Vitis natura caduca est. * Phil. X, 5. hereditas caduca, de Or. III, 31. possessio caduca. i. e. deserta, quam nemo pesit.*

CAECATVS. Brut. 76. *rapida & celeritate cæcata oratio. i. e. obscurata, quæ inselligi non potest.*

CAECVS. *passive, pro, latens. de Or. II, 87. res cæca. Agr. II, 14. cur hoc est tam obscurum atque cæcum. * cæcus faciens & obscurum. Mil. 19. neque cæca nox ostendisset Milonem. Dom. 10. cæca nubes reipublicæ. * pr. Ligat. 1. cæcus timor, est inanis & falsus.*

CAELATOR. Verr. IV, 24. *artifex argenti calandi, qui magna vasis aureis aut argenteis illicanda calat. v. Cælatus.*

CAELATVS. Verr. I, 36. IV, 19. *argentum calatum dicitur vasa argentea, quibus signa arte illicata sunt, ut aut tota aut dimidiata emineant, sine quibus argentum purum est. v. in prius Salmas. ad Solinum p. 735. f. Tusc. I, 35. testa calata.*

CAELARE. *sculpere sigilla ex aurâ aut argentea, quod fit celo. Div. I, 36. Hanc speciem Praxiteles calavit argento. Salmas. l. c. & p. 774.*

CAERIMONIA. *sanctitas. Rosc. Am. 39. caerimonia legislationis. * sacra ipsa. Mil. 22. caerimonia violata, de sacris bonæ Deæ, quæ Clodius polluerat.*

CAESIM. Or. 67. *caesim dicere. i. e. per intesa, sine comprehensione verborum.*

CAE.

INDEX LATINITATIS.

CAESVS. Top. 26. *ruta & caesa* recipere. cf. de Or. II, 59. v. *ruta*. ad Att. V, 18. inter *caesa* & porrecta. v. *porrecta*.

CAESTVS est lotum *clavis ferreis*, cui manu *dextra* implicatur, ut pugil eo *fortius* ferire possit. *figuram* ejus exhibet *Zorinus* in *Bibl. Antiqu. Exeg.* Tusc. II, 17 *caestibus* contundi.

CALAMISTRVM. *instrumentum ferreum*, quo *capilli* crispantur *utendo*, unde *calamistrati*. hinc *traducitur* ad *nimia orationis ornamenta*. v. c. Brut. 75. *orationem calamistris* inungere.

CALAMITAS. *tempestas frugibus perniciofa*. Verr. III, 98. *calamitas* fructuum. hinc ad *perniciosos homines* transferitur, qui *crocodiles* *complant* *hominesque* *re familiari* *revertunt*. Sic *Verris* II, 37. *Calamitas* *Siculorum* *dicitur*. * *jactura*. Lel. 21. *calamitas* in *amittendis* *amicitiis*.

CALANTICA. *semen capitis*, quo *maiores* *utebantur*; *cujus* *usum* *propterea* *Clodio* *objicit* *Cicero* in *Clod.* ap. *Nonium*.

CALCEVS. Nat. D. I, 29. *calcei* *repandi*. v. *repandus*.

CALCVLVVS. Fin. II, 19. *voluptatum calculis* *subductis* Lel. 16. ad *calculos* *vocare*. * *de ludo duodecim scriptorum*: *fragm.* *Hortens.* ut *calculus* *reducas*, si *te* *dati* *pœnitet*.

CALEFACIO, CALFACIO. *vexo*, *agito*, *molestiam* *creo*, *negotium* *facio*. ad Qu. Fr. III, 2. *eodem* *die* *Gabinium* *ad* *populum* *luculenter* *calefeceras* *Mem-*

nius. ad Div. VIII, 6. Si *vos* *Parthi* *nihil* *cafaciunt*, *nos* *hic* *frigore* *frigesimus*. *ibid.* XVI, 18. *calface* *hominem*.

CALEO. *uxor* *ad* *Div. VIII*, 6. nunc *cales*. * *caleto* *dicuntur*, *quaestulose* *aguntur*, *jactantur*. Phil. V, 4. *calebant* *nundinae*. Planc. 23. *crimen* *calant*, *re* *recenti*, i. e. *sermonibus* *vehementer* *jactatum* *est*. *Simili* *ratione* *etiam* *homines* *dicuntur* *calere*, ut *Brut.* 66. *calere* *in* *agendo*. ad Att. XV, 6. an *ego*, *cum* *omnes* *caleant*, *ignaviter* *aliquid* *faciam*? * *Verr.* I, 26. *postquam* *fatis* *calere* *res* *vila* *est*. b. e. *postquam* *visi* *sunt* *convivae* *fatis* *vinocalere*, *animisque* *esse* *commoti*.

CALIDVS. Off. I, 24. *calida* *consilia*. *temeraria* *&* *periculosa*.

CALIGA. *genus calcei* *militare*. ad Att. II, 3. *de* *Pompejo*: *michi* *ejus* — *caligae* *non* *placebant*.

CALIGO. Fin. V, 15. *per* *facilem* *cernitur*. i. e. *obscurus* * *status* *reip.* *perturbatus*. Sen. p. Red. 3. *caligo* *anni* *illius*, *de* *tempore* *Clodiano*. v. *tenebrae*.

CALLERE. *callum* *ducere*, *obdurescere*. ad Div. IV, 5. *in* *illis* *rebus* *exercitatus* *animus* *jam* *callere* *debet*.

CALLIDE. *intelligenter*, *solenter*. de Or. I, 20. *callide* *dicere*. Or. 28. *callide* *&* *argute* *dicere*. Cæcin. 5. *nihil* *callide* *agi* *posse*.

CALLIDVS. Nat. D. III, 10. *Callidos* *voco*, *quorum* *tamquam* *manus*

INDEX LATINITATIS.

manus opere, sic animus usu con-
calluit. * *solers, inselligens*. Nat.
D. II, 57. natura nihil est calli-
dus.

CALLVM. Tusc. II, 15. La-
bor quasi *callum* obducit dolori.
ibid. III, 22. diuturna cogitatio a-
nimis *callum* vetustatis obdu-
xerat.

CALVMNIA. *lis, quam ali-*
cui sine causa intendimus, us ei
molestiam, & periculum creemus.
Mil. 27. *calumnia* litium fundos
alienos petebat. ad Q. Fr. I, 1. a-
cerrima ministra prætorum avar-
itiæ *calumnia*. Verr. II, 27. a
quo HS. centena millia per ca-
lumniam malitiamque petita
sunt. Cæcin. 7. *calumniam* ob-
trivit & contudit. *h. e. terrorem*
ditis improbe * *hinc ductæ æstima-*
tiæ formula, in quibus calumnia
significat actionem, iudicium ca-
lumniae, aut simile quid, cujus
objectum est calumnia. Cluen. 59.
Calumniam non effugiet. i. e. ca-
lumnia damnabitur. ad Div. VIII,
8. *calumniam* ferre. i. e. *damna-*
ricalumniam *ibid.* *calumniam* ju-
rare. *den Eyd vor die Gefabrd.* *
malitiosa, aut falsa saltem in-
terpretatio. Cæcin. 21. in frigi-
da & jejuna *calumnia* delitescere.
Off. I, 10. existunt injuriæ ca-
lumnia. ad Div. VI, 7. *calumnia*
timoris. cum propter timorem
omnia deterius interpretamur,
omnia pejora fingimus. * *falsus*
prætextus, uti loquuntur, &
quicquid dicimus aut facimus,
ut alia de causa & aliud agere
videamur, atque agimus. ad Div.
I, 1. *calumnia* religionis, *de ea-*
dem re dicis ad Q. Fr. II, 2. per
obtestatores Lentuli res calu-
mnia extracta est. ad Att. IV, 3.
Metellus *calumnia* dicendi tem-
pus exemit. *h. e. longiori oratio-*
ne, quæ, non quod opus erat, in
sententia dicenda, sed ne Scrum
fieri posses, adhibebatur. Acad.
IV, 1. Inimicorum *calumnia*
tardius, quam debuerat, tri-
umphavit. * *Captio*. Fat. 14.
nec ullam adhibebat *calumniam*.
* *inanis reprehensio*. Nat. D.
II, 8. effugiunt Academicorum
calumniam. * *simulatio*. Catil.
II, 2. amare *calumnia* cœperat,
i. e. *simulato amore*. * Acad.
IV, 5. Arcefila *calumnia* opponi-
tur verecundiæ Democriti. De-
mocriti verecundia in eo confi-
sis, quod ita imbecillos sen-
sus dixerat *hæmanos*, ut ve-
rum tamquam in profundo
puto latere, nihil. pene sciri
posse diceret. Arcefila autem
calumnia, est sive impudensia,
qui nihil plane cognosci posse di-
ceret, sive impudens interpreta-
tio dictorum Democriti, Empe-
doclis, Socratis, qui non, quod
ita existimarent, sed modestia
causa, nihil sciri posse dixerant,
& tamen auctores sententiæ suæ
ab Arcefila citabantur.

CALVMNIATOR. *quadrup-*
plator, delator, qui falsas lites
intendit. Verr. II, 9. Cæcin. 23.
calumniatoris esse scriptum se-
qui &c.

CALVMNIOR. *falsam litem*
intendo. Verr. III, 15. *calumni-*
andi quæstus. * *tempus fictis*
causis ducere. Sen. p. Red. II.
meque,

INDEX LATINITATIS.

meque, si diutius *calumniorenrur*, redire iussistis. Quint. 21. jacet res in controversiis, isto *calumniante*, biennium. * *de iis, qui falso omnia timent, propter timorem omnia peiora fugiunt.* ad Div. IX. 2. sed *calumniabar* ipse. &c. cf. *calumnia*: *ibid.* 7. nam quod antea *calumniatus* sum (*sic enim cum Grævio legendum*) indicabo malitiam meam.

CALX. *terminus curriculum in circo, qui calce aut creta olim notabatur: unde formula hæc*: Tusc. I, 8. Video *calcem*, ad quam cum sit decursum &c. Læ. 27. e carceribus ad *calcem* pervenire. Cato. 23. a carcere ad *calcem* revocare.

CAMARA. Q. Fr. III, 1. *re-ctum conclavis fornicibus suspensum.*

CAMPESTER. Harusp. R. 20. *campestris* quæstus est pecunia a *candidatis* accepta, a Campo Martio dicta, ubi magistratus creabantur. Cæ. 5. ludus *campestris*, est exercitatio corporis, ejus plura genera erant, quibus juvenes in Campo Martio utebantur.

CAMPVS. *de Campo Martio simpliciter dicitur* v. c. Nat. D. III, 27. &c. Aët. I, in Verr. 7. de Or. II, 19. * *de quacunque re, quæ magnam fucilem alicujus rei præstat.* Cæcin. 29. me ex campo æquitatis ad verborum angustias & omnes literarum angulos revocas &c.

CANCELLI. Verr. III, 59. *can-* gellos alicui circumdare, *dicimur*, IX. 21. C. Carbo, accufante

cum cavemus ne quis pro libidine sua male facere possit, ducta dicendi ratione a bestis, quibus cancelli circumdantur, ne offundere, aut nocere cuiquam possint. *Sext. 58. *cancelli fori.* *sepsa.* v. Salmas. ad Hist. Aug. T. II. p. 80.

CANDIDATORIVS. ad Att.

I, 1.

CANEPHORAE. Verr. IV, 3. *statuæ referentes speciem virginum sacerdotum Cereis, quæ in solemnibus Cereis bina canistra ferebant, & inde Canephoræ dicebantur.* v. Spanheim. ad Callim. Hymn. in Cerer.

CANESÇO. Or. 2. cum oratio jam *canesceret*, haberetque suam quandam maturitatem & quasi senectutem.

CANIS. *affecta*, ad Att. VII, 3. Clodii *canis*. * *de homine qui ad investigandas & odorandas res adhibetur.* Verr. I, 48. multa canibus suis opus esse, quos circa se haberet. &c.

CANO. Verr. I, 20. Agr. II, 26. *intus canere.* proverbium in eos, qui omnia ad suam utilitatem referunt. ducta dicendi ratio a statuâ quadam citharistæ speciem exhibente, qui intus caneret, hoc est non dextra manu uteretur & ab exteriori parte hordas plectro percuteret, sed sinistra tantum ab interiori parte chordas carperet, atque ita totam cansionem perficeret. v. Ascon. ad Verr. I. 20

CANTHARIS. *genus insecti venenati & morsiferi.* ad Div. IX. 21. C. Carbo, accufante L. Cras-

INDEX. LATINITATIS.

L. Crasso, *cansbaridas* sumisse *pacem*. h. e. quibus dicendo inprimisque amplificando satisfieri; minitanti, magnum vero, dixit, effecisti, si *cansbaridis* vim habuisti.

CANTHERIVS. de Nat. D. III, 5. ad Div. IX, 22.

CANTILENA. de notissimis & crebro usurpatis obsolescentisque dictis, versibus, præceptis &c. de Or. I, 23. *cantilena* e scholis; de vulgariis rhetorum præceptis. ad Att. I, 16. ut crebro mihi infusurret Epicharmus *cantilenam* illam suam, *ἡΐφε* &c. * de re, quæ fama & sermonibus hominum jactatur. fama. ad Div. XI, 26. Crede mihi, totam istam *cantilenam* ex hoc pendere, ut quam plurimum lucri faciant.

CANTIO. Brut. 60. idque beneficiis & cancionibus Titinij factum esse dicebat.

CANTOR, actor, Sext. 55. *cantorum* convicia. Tusc. III, 19. *cantores* Euphorionis. quo loco etiam interpretantur laudatores. v. Salmas. ad Hist. Aug. T. II. p. 433. 842. * hinc ducta ea ratio, cum cantorem alicujus rei dicunt, qui eam sæpe multumque, ut actores fabulas, decantat. de Or. I, 55. Legulejus quidam, præco actionum, *cantor* formularum, auceps syllabarum.

CANTVS. Orat. 18. Est etiam in dicendo quidam *cantus* obscurior.

CAPAX. Orat. 29. Ipse Demosthenes non semper implet *meas*: ita sunt avidæ & ca-

CAPE DO & CAPEDVN-CVLA. vasculum ex eo genere, quo in sacris utebantur. Parad. I. Nat. D. III. 17.

CAPESSERE. *capere*. Nat. D. II, 47. *capeffere* pactum. * *invenire*. Div. I, 20. quærere te, neque corde posse *capeffere*. e Poëta. * *capeffere* reipublicam, est cum accedere ad reipubl. v. accedere, cum negotium quodcumque publicum suscipere & administrare. ad Att. I, 17. Sext. 6. auctoritas *capeffenda* reipubl. exemplum quod sequi possunt, qui in republica versantur, negotia publica gerunt, * moveri ad locum. Tusc. I, 18. superiora *capeffere*, ascendere. ad Att. X, 9. *capeffere* Melitam. Nat. D. II, 45. omnes terræ partes medium locum *capeffentes* nituntur æqualiter. * Phil. X, 9. initium libertatis *capeffende*. i. e. vindicande.

CAPIO. *assumo*, mihi comparo, consequor. Phil. III, 11. patrium animum *capere*. Nat. D. II, 56. *capere* Deorum cognitionem. Phil. V, 18. sensum gloriæ *capere*. Quint. 31. *capere* misericordiam. i. e. *misereri*. * in sacris *capere* est deligere Verr. II, 51. *capere* sacerdotem. Nat. D. II, 4. Vitio sibi tabernaculum *captum*. * in re pecuniaria *capere* & bene & male dicitur, male sament usitatus & sæpius. In bono sensu est Leg. II, 19. in malo autem Verr. II, 10, III, 30. &c. unde

INDEX LATINITATIS.

unde Verr. III, 40. *adjiçitur: per vim atque injuriam captæ & conciliatæ pecuniæ, negue erat, quare post Muretum V. Lest. IX, 19. Davifius ceperunt in clepferunt, mutares de Fin. V, 25. Atque ut reliqui fures earum rerum, quas ceperunt, figna commutant, &c. * docipere. Muren. 10. Jureconfulti est, cavere, ne fui confultores capiantur. cf. Acad. IV, 20. * Pifon. 11. non capiunt anguftiæ pectoris tui tantam perfonam; quod paullo post interpretatur: fuftinere. ad Div. II, 6. nulla eft gratia tanta, quam non vel capere animus meus in accipiendo, vel remunerando cumulando, que illuftrare poffit.*

CAPITAL. *facinus, cui capitis pena propofita eft. de Legg. II, 8. extr. quamquam noftra editio ibi habet: capitale. pro quo eft apud Plautum & alios ἀρχαῖος capital. neque id adeo apud Ciceronem displicet, quem videmus, ut moris erat, in legis formulæ archaifmis ftudio ufum effe. Sepe autem in libris veteribus pro antiquo capital repofitum effe a librariis capitale, dudum paffim monuere, eamque vocem reftituere viri docti. vid. Gron. ad Liv. XXIV, 37. Tennul. ad Frontin. Stratag. IV, 6, 3. Modius ad Juftin. II, 7. & Viri docti ad Silium XIII, 155. & ad Sueton. Calig. 24.*

CAPITALIS, *e. quod ad caput pertinet, in quo caput agitur; quod quale fit vid. in ca-*

*put. Sio Verr. II, 39 rei capitalis reus, ibid. 28. rerum capitalium quaftiones. Rabir. Perq. 9. admittere fraudem capitalis. * hinc res periculofa, capitales, dicuntur. Fin. IV, 12. hoftis capitalis &c. * item perniciofa. Off. II, 21. capitalis oratio. * fcelerati etiam dicuntur capitales Offic. III, 21. Capitalis Eteocles vel potius Euripides &c. * capitales dicimus etiam ingeniofos ad Q. Fr. II, 12. Philiftus dicitur Siculus capitalis ille, creber, acutus, brevis &c. de qua vi hujus verbi v. Muret. Var. Lest. II, 5.*

CAPSA. *receptaculum litterarum & fcriptionum, in Caecil. 16. fi te femel ad meas capfas admifero.*

CAPTATIO. *Partit. 22. disputandi prudentiam concertatio, captentioque verborum imitatur.*

CAPTIO. *Sophifma, genus disputandi, quo alterum decipimus, fraus. Fat. 13. omnes ejus generis captiones eodem modo refelluntur. Fin. II, 6. captiones Dialecticæ. Acad. IV, 14. ab iis quæ clara funt, quafi præftigiis quibusdam & captionibus depelli. ibid. 15. captiones difcutere. Divin. II, 17. induitis vos in captiones, quas nunquam explicabitis. * ad Att. X, 15. Servii confilio nihil expeditur. omnes captiones in omni fententia occurrunt, h. e. Servii confilium non mihi fatisfacit. Atque omnia adeo confilia in hac caufa hujusmodi funt, ut rem non expediant, nullius confilii exitum inveni-*

INDEX LATINITATIS

venimus, ut ep. antec. dixerat. Nam quancunque sententiam, quodcunque consilium capias, semper magna dubitatio occurret & relinquerur, semper multa rationes occurrunt, quibus consilium delectum impugnari potest, semper periculi aliquid subest. Hæc est illius loci sententia; quam nec Manutius cepit, nec qui hunc locum in Lexico Fabr. interpretatus est; quorum uterque de Servio accipit, quasi ei, tamquam Cæto omnes captiones in mentem veniant. Ceterum mentionem Cæti Ciceroni captionum verbum in memoriam redegit facile concedo; nam Cæti cavent clientibus, ne ab adversariis capiantur. v. in Capiō & Captiuncula. * ut fraus est pro damno, sic captio. si vera lectio, de quo dubitans quidam, qui maluit cautio. ad Att. V, 4. et si pæne præterii, chartam tibi deesse, mea captio est; siquidem ejus inopia minus multa ad me scribis, facile apparet sensum hunc esse: Mibi fraudi, damno est, quod tibi charta deest, quando ea res eo vult, ut breves literas accipiam. Cap os dici, qui damnum accipiunt, jacturam faciunt, certum est; neque solum fraude aliorum bonorum, sed quacunque ratione. Sic mente, membris oculis capti dicuntur, qui earum rerum jacturam fecere. Et est captio sic ap. Plautum & alios ut dudum Lexicographi docuerunt. Sic captiosus pro damnosus.

CAPTIOSVS. ad decipiendam accommodatus, paratus Acad. IV, 15. captiosa interrogatio. Fin. I, 7. quæ via captiosa (lophiænata) solvantur &c. Rosc. Com. 29. o! captiosam societatem! * periculosus, damnosus. Cæcin. 14. est captiosum omnibus, rem ullam constitui ejusmodi. Brut. 52. quam capiosum est populo!

CAPTIVNCVLA. periculum ad Att. XV, 7. Servius pacificator videtur obisse legationem, & omnes captiunculas pertimescere. Timidum fuisse Servium in bello civili. vid. ibid. X, 14. 15. Videtur autem verbum sumtum e jure. Cæcium cavens clientibus, omni captionis, periculi que generi occurrere student. Hinc pericula, quæ timebas & cavere cupiebas Servius, captiuncula eleganter dicuntur. v. Captio.

CAPTO. allicio. Inv. II, 52. res nos emolumento captas. * quero, aucupor, expecto. Inv. I, 31. inductio est oratio, quæ rebus non dubiis captas alienationem ejus, qui &c. ad Div. X, 23. Lepidus desperato adventu meo, quem non mediocriter captabat. * decipere Acad. IV, 29. quid enim ad illum, qui te captare vult, utrum tacentem irretiat, an loquentem?

CAPVT. decretum philosophi Acad. IV, 101. Ita nobis tacentibus ex uno Epicuri capite, altero vestro, perceptio & comprehensio tollitur. * summa Verr. III, 35. de capite aliquid demere.

INDEX LATINITATIS.

demere. *ibid.* 11. aliquot nominibus de capite, quantum commodum fuerit, frumenti detraxit. * quod est in quaque re principium & summum, plurimum valet. Tusc. V, 34. se jure illo nigro, quod caput cæne erat, delectatum. Orat. I, 35. caput est, -- quamplurimum scribere. *ibid.* II, 82. ad consilium dandum caput est. * auctor rei. Flacc. 18. caput est Græcorum concitandorum Heraclides ille Temnites. Planc. 23. si quid sine capite manabit, & cujus auctor non exitet. * Sed inprimis hæc significatio & obvia & nosanda est, cum caput dicitur pro hominis statu, libertatis & civitatis jure atque adeo vita. Topic. 4. Si ea mulier testamentum fecit, quæ se capite numquam diminuit, h. e. numquam alicui missis; adeoque non transit in aliam familiam, amissa pristina; quæ est diminutio capitis minima. v. Diminutio. Causa capitis porro, res capitales, in quibus caput hominis agitur, sunt, cum aliquis in judicium vocatus est publicum, quo condemnatus locum in senatu, aut alia sui ordinis commoda. Orat. I, 40. civitatem, libertatemve amittit, solum vertere cogitur, aut vitam adeo perdit, quod v. c. in causa perduellionis fiebat, provincialibus antem & peregrinis, item militibus etiam in aliis causis accidebat, prout erat legibus constitutum. Itaque quoties formula hujusmodi apud Latinos occurrit, semper de quibus hominibus, de quibusque causis sermo sit, videndum, & quibus ex legibus causa agatur, inque qua pena propostia fuerint. Nam ita demum, capitis quæ sit vis, intelligi poterit. Est vero ubi etiam pro sola existimatione & fama hominum ponitur caput. ut Quint. 4. Ego qui caput alterius - defendo - *ibid.* 19. ut ante se ipse capitis damnaret, si satis dedisset. In eadem oratione causa Quintiana causa capitis dicitur. Erat etiam privata, pecuniaria, in qua proprie caput non agitur. Sed quia Quintius vadimonii deserti infirmulabatur, male autem audiebant, & negligentes dissolutique putabantur, qui vadimonia deseruissent, adeoque lites perderent, propterea capitis causa dicitur, in qua scilicet bona Quintii fama laboret. Sic est etiam Verr. II, 40. Non autem proprie hic capitis verbum adhiberi, vel ex Rosc. Com. 6. intelligi potest: Judicia summa existimationis & pene dicam capitis. * Div. II, 12. Caput jecoris, CARCER. in plural. locus in circo, unde cursus initium fit. Div. I, 48. Cato. 23. &c. laudatur etiam in singulari hoc sensu ex W, 3. ad Herenn. & ita est ibi in ead. nonnullis, sed alæ, & in his Gronoviana habet carceres, quam lectionem etiam in Lips. Cod. reperi.

CARDIACVS. Div. I, 37. Nec cardiacis hoc tribuendum nec phretheticis. Cardiaci autem dicuntur, qui doloribus

INDEX LATIN ITATIS.

stomachi laborant, quem vere-
res Græci καρδιαν appella-
bant v. Schol. Thucyd. ad L. II,
c. 49. unde angustia pectoris, su-
dorque existunt. v. Celsus. III, 19.
 CARERE, *quid significet. v.*
Tusc. I, 36.

CARITAS. ad Att. IX, 9. *ca-*
ritas numorum.

CARMEN. *formula certa*
verborum solemnitis. Mur. 12.
 Prætori quoque *carmen* compo-
 situm est. Rabin. Perd. 4. *crude-*
*lissimi cruciatus carmina. *Fin.*
 V, 15. Sunt enim plurima ele-
 menta naturæ; quibus auctis,
 virtutis quasi *carmen* efficitur.
Nempe elementa naturæ sunt,
ut singuli versus, virtus est tan-
quam carmen ex his compositum.
Concentus virtutis.

CARO. Pis. 9. Ego illius pe-
 cudi ac putidæ *carnis* consilio
 &c. *de homine stupido.*

CARPERE. *deligere. Sext. 56.*
 flosculos undique *carpere* ac de-
 libare. Cluent. 46. *sed carpat,*
ut velis. i. e. deligas in quem
animadversere velis. ibid. in
multorum peccato carpi paucos
*ad supplicium non oportet. *de*
Or. III, 49. carpere membris
orationem. h. e. non uti com-
prehensione verborum, sed mem-
*brasim casumque scribere. *re-*
prehendere. Balb. 26. carpius
non illo inimico, sed hoc ma-
ledico dente.

CASA. ad Div. XVI, 18. *ca-*
sa in horto, sc. frondea, qualis
est ap. Ovid. Fast. III, 527. &
ramis frondea facta casa est.

CASCVS. Tusc. I, 12. *illud*
erat instum priscis, quos En-
nius cascōs appellat.

CASSVS. *inanis Tusc. V, 41.*
castum quiddam & inani vocis
sono decoratum.

CASTELLANVS. Brut. 73.
triumphus castellanus, i. e. de
castellis.

CASTELLVM. Div. II, 16.
Urbem philosophiæ proditis,
dum castella defenditis.

CASTIGATVS. Tusc. II, 21.
Videsne ut obmutuerit, non
sedatus corporis, sed castigatus
animi dolor.

CASTIMONIA corpo-
 ris. Leg. II, 10. *puritas a sordi-*
bus, a Venere &c.

CASTVS. Phil. XIII, 4. *casta*
res familiaris a cruore civili,
Tusc. I, 3. qui se integros ca-
stosque servassent, sc. a vitiis hu-
manis. Har. Resp. 13. castissimi
ludi i. e. sanctissimi. Rabin.
 Perd. 4. *casta concio, sanctus*
campus, de Leg. II, 18. ebur-
haud satis castum donum Deo.
 Rosc. Com. 7. *perjurum castus*
fraudasse dicitur.

CASVS. Flacc. 1. *acerbissi-*
mus reipublicæ casus, de conjura-
ratione Casilina: dicitur einm
de quovis magna calamitate.
 ibid. 13. *casus est in capiendo.*
 ad Div. X, 3. *in quo casu inter-*
pellatus & adhuc vivit & dicitur
viſturus; de vi sibi ipsi illata a
Laterense. ibid. 18. hæc res
magnum casum habet, valde
pender a fortuna. ibid. 8. Cum
in eum casum me fortuna
dedisset, ut aut &c. id ibi
in

INDEX LATINITATIS.

in die Umstände gekommen bin.

CATADUPA. *cataractæ* Somn. Sc. 5. Sicut ubi Nilus ad illa, quæ *Catadupa* nominantur, præcipitat ex altissimis montibus, ea gens quæ illum locum accolit, propter magnitudinem sonitus, sensu audiendi caret.

CATAMITVS. *cinædus, scorum masculum.* Phil. II, 31.

CATAPLVS. Rab. Post. 14. *classis; imprimis & h. etiam loco ea, quæ Alexandriam cominebat.* v. *inpr. Salmaf. de mod. usur. p. 357.*

CAVEA, *locus ubi spectatores ludorum sedent.* Cato. 14. *magis delectatur, qui in prima cavea, quam qui in ultima spectat.* cf. Leg. II, 15. &c.

CAVEO. *de Juraconsulis dicitur, cum litigantibus aut aliquid contrahentibus, sive verbis, sive scripto, ostendant, quomodo his instruenda, resque contrahenda sit, ne causa cadant, aut decipiantur.* Mur. 9. *caves ne tui consultores decipiantur.* *ibid.* Servius hic nobiscum urbanam militiam respondendi, scribendi, cavendi fecutus est. ad Div. III, 1. *de Valerio JCro: melius ei cavere volo, quam ipse aliis solet.* cf. Cæcin. 27. de Or. I, 48. * *hinc cavere dicuntur etiam 1) qui sibi fastidari jubent in re aliqua, Brut. 5. nisi prius a te caverō, amplius eo nomine neminem petiturum.* cf. Verr. II, 23. Verr. III, 54. *prædibus & prædiis populo tantum est.* 2) *qui a-*

liquid excipiunt in formula pactionis, aut conditionem aliquam paciscuntur. Verr. I, 11. *viderunt in cautione, cum ita caverent, si post Kal. Jan. in consilium iretur.* 3) *qui aliqui quacunque in re prospiciunt.* Cluent. 59. cum HS. XXX scripta essent, pro HS. CCC, neque ei satis *cautum* videretur; voluit, eum aliquid acceptum referre liberalitati. Leg. II, 21. v. *Cause.* * *prohibere lege, edito.* Verr. I, 43. cur hoc, cum in eodem genere sit, non *caves.*

CAVILLATIO, de Or. II, 54. *genus facetiarum in toto sermone fustum.*

CAVILLOR. *jocor,* Nat. D. III, 34. atque in eo etiam *cavillatus est.* ad Att. II, 1. jam familiariter cum ipso *cavillor* etiam & *jocor.* * *jocose perstringo* ad Qu. Fr. II, 12. ejus prætextam *rilu sum cavillatus.*

CAVPONOR. ex Ennio Off. I, 12. *non cauponantes bellum h. e. lucri causa gerentes.*

CAVSA, *res, de qua in judicio agitur, controversia forensis, quæstio finita,* Gr. ὑπόθεσις. s. ut Cicero definit: res quæ habet in se controversiam, in dicendo positam, cum interpositione personarum certarum. de Invent. I, 6. cf. de Or. II, 19. *Hinc, ubi res & causa junguntur, P. Moanstrus, rem de toto negotio in se considerato, causam de momentis temporum personarumque accedentibus re-*

INDEX LATINITATIS.

ret. * ad Qu. Fr. I, 4. *cautum* consilium.

CEDO. Mil. 23. *Cedere legibus, est, sustinere æquum animo panam legibus constitutam.* Sull. 25. *cedere reipublicæ, est, aliquid ferre reipubl. causa.* Li-
gar. 7. *cedere auctoritati, est, parere consilio.* ad Div. I, 1.

Hortensii - *sententia cedis religioni de exercitu, h. e. Hortensius censet non esse exercitum in Aegyptum missendum, quod libris Sibyllinis ita videatur.* Mil. 1. *cedere tempori, est, ea*

non facere, quæ tempus fieri non sinis, aut quibus propter temporis rationem profici nil potest. Sull. 16. *Cedo amicitia, est, ignosco propter amicitiam.* ad Div. VI, 6. *Cedis ambitiosis voluntatibus, est, facis, quæ volunt homines ambitionis causa.* de Offic. II, 11. *Cui exercitus nostri cesserunt, h. e. a quo victi sunt? v. quos laudas Dukerus ad Flor. I, 14, 2. II, 6, 61.* Cæcin. 1. *Cedere in causâ, est, inferiorem discedere, vinci, causa cadere.* Acad. IV, 30. *Cederet scilicet, est, concederes, verum esse, quod dicitur.* ad Div. VII, 3.

pudori tamen malui famæque cedere, quam salutis meæ rationem ducere. h. e. malui consulere pudori & famæ, facere, quæ pudor & fama postulant. * *cedere interdum est simpliciter pro abire, ut in illo cedere vita &c.* Cato. 19. *horæ quidem cedunt & dies & menses & anni.* * *de formula: cadere foro. v. Forum.*

CELEBER. locus. Partit. 10. *opponitur deserto.* Arch. 3. *urbæ celebris i. e. abundans incolis.* Manil. 12. *portus celeberrimus.* Læli. 3. *dies celeberrimus, dicitur, quo Africanus major a senatu, populo, sociis &c. donum deductus erat.*

CELEBRATIO. *confluxus hominum in locum aliquem.* Sull. 26. *Quæ domus? quæ celebratio quotidiana? * convexus hominum frequens.* Offic. I, 4. *hominum cætus & celebrationes obire.*

CELEBRITAS. *convexus & confluxus hominum, item de loco, ubi frequentes convenire homines solent.* Tusc. V, 3. *totius Græciæ celebritas, de ludis Olympiis.* Offic. III, 1. *in maxima celebritate atque in oculis civium vivimus.* Leg. II, 26. *sublata etiam erat celebritas virorum & mulierum - habet enim luctum concursus hominum. de funeribus.* * Off. II, 13. *qui ab ineunte celebris causam ac nominis habet, qui ab ineunte ætate certa de causa notus omnibus est.*

CELEBRARE. de Or. I, 1. *celebrare artes, est, colere.* Muren. 41. *factum esse consulem, nuncii literæque celebrassens, h. e. crebri nuncii literæque nunciassens.* Sull. 2. *quorum studio ac dignitate celebrari hoc iudicium vides, de advocatis, cum frequentes adsunt.* de Or. I, 45. *senectuti celebranda peritugium, dicitur res, quæ efficiatur, ut etiam senem ad celebraretur adiungimus multisudi-*

no.

INDEX LATINITATIS.

me. Verr. I, 26. *Celebratur omnium sermone lætitiæque convivium, cum omnes convivæ hilariter multisque sermonibus convivium peragunt.*

CELERIPES. ad Att. IX, 7. Venit autem eo ipso die ille *celeripes*, quem Salvius dixerat.

CELLA. *templum.* Phil. II, 8. *Cella concordiz.* * locus, ubi *canditur in usus futuros v. c. frumentum, aut vinum.* in Cæcil. 10. *frumentum in cellam, est, quod Provinciali magistratui a provincialibus datur, unde cum suis panem habeat.* v. *Cibaria.*

CELSVS. de Or. I, 40. hæc ignorantem erectum & *cessum* vagari magna cum caterva toto foro. &c. *de habitu hominis sibi valde confidentis.*

CENSEO. ad Div. IX, 2. Tibi igitur hoc *censeo.* * Arch. 6. ex his studiis hæc quoque *censetur* oratio & facultas, i. e. *aus, judicatur, æstimatur, ut Budæus interpretatur ad Pandectas p. m. 16. aus, in horum studiorum genere ponitur.* * *est etiam vocabulum proprium Senatorum, cum senectutem dicunt in Senatu.* ad Div. XI, 20. si tibi videtur, agros eorum militum his dandos *censeas* ab utrisque nobis. * *censere est etiam in censum deferre apud censorem.* Flacc. 32. in qua tribu prædia *censuisti?* *ibid.* si aliena *censendo* sua facere posset. Aët. I, in Verr. 18. *censendi causa.* Flacc. 32. Sintne ista prædia censui *censendo?* *h. e. an possint a nobis in censum deferri.* In

censum autem deferri possunt possessiones, quæ sunt mancipi & juris civilis. v. Cic. I. c. *cf. Festus in Censui censendo. hinc, qui & nomen & rem apud Censorem deferret, censeri dicitur.* v. c. ad Att. I, 15. Flacc. 32.

CENSOR. *magistratus Rom. major, de quo cognoscas licet e L. III. de Legg. c. 3. Cluent. 46. Dom. 52. &c. de Fin. II, 10 quæ jam oratio non a philosopho aliquo, sed a censore opprimenda est.*

CENSORIVS. Agrar. I, 2. *Censoria tabulæ, sunt libri, in quos nomina resque civium & notæ referuntur.* ad Qu. Fr. I, 1. *lex censoria.* v. Ind. LL. de Censoria notione, notis censoriis, subscriptionibus v. suis locis. de Or. II, 90. *censorium opus, est, dignum nota censoria.* Sic est etiam ap. Gell. IV, 12. & Plin. H. N. XVIII, 3. *censorium probum.* pro nota censoria autem ap. Columell. XII, præf. & Sueton. Caf. 41. ubi vid. Casaub.

CENSVS. *Censoris actio censendi.* Sext. 47. *censu prohibere, dicitur Censor, cum aliquem, quia civem esse non putat, bona sua in censum deferre non sinis.* Cluent. 48. cum in equum *censu* Sacerdos prodijisset. * *tabulæ censoriæ.* Arch. 5. *census nostri.* v. Gronov. Sest. IV, 1. *hinc etiam bona in censum deferri dicuntur.* * *pro re familiari dici, notissimum est.*

CENSVS, a, um. *civis Rom.* Verr. I, 41. neque *census* esset. v. Ind. LL. in Lege Voconia.

INDEX LATINITATIS.

Nam ea significatio hujus verbi, cum is census dicitur αὐτῷ ἐξ ἑξήκον, qui centum millia aeris habes, v. Gron. Selt. III, 16. ut Classicus, qui in prima classe censetur, cum etiam ceteri censi sint & classici, ea huc non pertinet, ut docuit Perizon. de Lege Voconia.

CENTESIMAE (*ins. partes sortis*), usurae, sunt, cum singuli asses in mensem solvuntur pro centenis, unde sunt duodeni in annum. Gronov. de Centes. & *Unciis Usur. p. 481. 631. 632. impr. de Sestert. III, 13. Verr. III, 70. centesimis binis fœnerari. i. e. acceperis duobus assibus pro centenis in singulos menses. unde facile intelligi potest, quæ sint verba & quaternæ centesima.* ad Att. VI, 1, 2. *ibid. I. dico me centesimas ducturum. ibid. V, 21. centesima perpetuo fœnore ductantur. rechenen, passiren lassen, de prætoro provinciali; apud quem quis syngraphas persequitur, ad Att. VI, 2. centesima perpetua sunt, cum adjiciuntur quotannis forti, sine anatocismo. Interpretatur ipse Cicero ibid. Scaptius centesimis, renovato NB. in singulos annos fœnore, contentus non esset. lis opponuntur ibidem: centesima renovata NB. quotannis: Sed centesimis ductis ex proxima quidem syngrapha, nec perpetuis, sed renovatis quotannis, v. Gronov. Mantiss. Pec. Pet. p. 414. * Centesima, de quibus dictum, sunt vectigal*

privatum; ab his differi centesima, quæ est vectigal publicum. ad Brut. ep. 18: Obdurefcunt quotidie magis boni viri ad vocem tributis: quod ex centesima collatum, impudenti censu locupletum, in duarum legionum præmiis omne consumitur. Hæc centesima solvitur ex rebus venalibus & ærario militari inferunt. v. Lips. Magnit. Rom. II, 4. Gronov. Selt. III, 13.

CENTVMVIRI. Cæcin. 24. *sunt assessores judicii centumviralis, de quo statim. Ad centumviros, est in judicio centumviri.*

CENTVMVIRALIS. Cæcin. 18. *centumvirale judicium, dicebatur, a numero judicum vocum de enunciato; nam iudices erant omnino census & quinque, cum ex singulis tribubus terni delibarentur. v. Festus in Centumviri alia iudicia. Ad ejus judicii notionem pertinebant causæ plurimæ, quas enumerat Cæ. de Or. I, 38. sed imprimis hereditaria. de eo judicio extat elegans libellus Sibrandi Tetardi Siccamia vocatus Hake a. 1729, quem vid. impr. I, 6. II, 5. & 8, qua capite de iis causis ad centumviros actis exponis distinxit. Etius, quarum ap. Ciceronem est mentio, aliosque auctores Latinos. hinc intelligas, quæ sint causæ centumvirales de Orat. I, 38.*

CENTVRIÆ, dicuntur partes populi aut exercitus. Nam cum populus a Servio in classes

INDEX LATINITATIS.

classēs sex descriptus effēt, cui-
que classī etiam certus numerus
centuriarum attributus est. Ne-
que centum praeiſe homines con-
tinet; nam ūltima classis, in
qua aliquos millia fuisse certum
est, una centuria continetur.
Sed centuria est cuiusque nu-
meri aut multitudinis nomen,
ut decuria; quorum verborum
hoc tantum discrimen est, quod
decuria de ordinis nobiliorum
hominum dicitur, ut: decuria
iudicum; centuria etiam in pri-
misque de ignobilioribus plebe-
jisque. Brut. 67. Centuria pau-
er ad consulatum defuere. &c.
v. Comitria centuriata, ad Div.
XI, 16. cum equitum centurias
tenes, in quēis regnas, mitte
ad Lupum nostrum, ut is nobis
eas centurias conficiat. Erant
duodeviginti equitum centuria,
eaeque ad classē primam per-
tinebant. Centurias equitum
tenet in iisque regnat, qui est
apud eos graciosus, in magna-
que auctoritate constitutus, ut
facile ejus suffragationem se-
quantur. Conficere autem cen-
turias alicui, est, facere, ut eum
renunciens, * Agr. II, 13. in co-
mitatu & instrumento magistra-
tus provincialis commemoran-
tur: tabernacula, centuria,
supellex. Turnebus emendabat:
tentoriis. Gravins suspicaba-
tur, intelligi centurias fabrum;
neque tamen multum huic in-
terpretationi tribuebat. Non
liquet, * Campanos in cen-
urias describit. v. Consviare.

CENTURIARE, est, in cen-

turias describere, ad centurias
redigere homines, scil. ut mili-
tens. ad Att. XVI, 9. Centurias
Capuz, dinumerat: jam jamque
video bellum. ad Quir. p. Red. 5.
cum centuriari homines vidis-
sem &c. de Clodio, qui homines
plebejos, servos convocabat, in
ordines describebat, ut pugna-
rent contra Ciceronem, si resi-
stere legi & Romae manere vellet.

CENTURIATVS, a, um,
comitia centuriata sunt e Ser-
vii Tullii institutio, in quibus
aut leges a magistratibus maio-
ribus feruntur, aut magistratus
maiores, exceptis adilibus cura-
libus, creantur. Dicitur ita,
quia populus per centurias suf-
fragia ferro ex ordine classium,
deinde post prerogativam, de
qua suo loco, in classibus ex ordi-
ne a Servio instituto, unde iuro
vocatae dicuntur. Cur in centuri-
atis etiam tribuum mentio, infra,
in Tribus Comitria, docebitur.

CENTURIATVS, locus cen-
turiatus Pil. 36. centuriatus pa-
lam venditos.

CERA, pro tabula, cera in-
ducta, cerata. Verr. I, 36. ex-
trema cera nomen infamum in
flagitiola litura fecit. v. impr.
Salm. de Mod. Uf. p. 463. 465. f.

CERARIVM. Verr. III, 77.
percuria, qua pro cera datur;
ex omni pecunia, quam arato-
ribus solvere debuisti, certis no-
minibus deductiones fieri sole-
bant: primum deinde, pro ne-
ficio quo cerario.

CERNO. iudico, agnosco.
Off. I, 20. magnus animus dua-
bus

INDEX LATINITATIS.

bus rebus *cernitur*. Tusc. V, 8. Rosc. Am. 16. *certum* patrem quæ genere, non numero *cernerentur*. * *refertur ad causam, propter quam aliquid facimus*. Leg. I, 18, ubi est gratus, si non eum ipsum *cernunt* grati, cui referunt gratiam. * *pugnare, contendere*. ad Div. VIII, 14. quamdiu civiliter *cernitur*, h. e. *consenditur, non armis, sed in modis, quibus cives inter se contendere decet, lege, iudicio &c.* Off. I, 12, vitam *cernamus* utrique, i. e. *pugnemus de vita*. v. Perizon. ad Sanct. Minerv. p. 771. * *Cernere hereditatem, est proprie, deliberare de hereditate, utrum eam velimus adire, nec ne; deinde significat id, quod hanc deliberationem fere sequitur, nempe, adire hereditatem*. v. Perizon. l. c. cf. quæ contra Kusterum de hac formula disputat. ibid. p. 780, b. - 797. & infra in Cretio. ad Div. IX, 14. Sinas me hanc quasi falsam hereditatem alienæ gloriæ *cernere* h. e. *adire*, ad Att. XI, 2. eque ipso die ex testamento crevi hereditatem &c. * Leg. II, 9. quibus Diis *creverint*, procurant. de haruspiciis, cum respondent, quibus Divis *piaculum* debeat.

CERTARE. Catil. II, 8. *certare* fructibus cum usuris, dicuntur, qui velut usuras sortis acceptæ solvere redditibus prædiorum, atque id aut difficillime aut plane non efficiunt.

CERTVS. ad Div. I, 7. *certi* homines, quibus fides haberi, epistola recte committi potest.

dicuntur habere, quorum matres castæ pudicæque fuerunt. Sic de Inv. I, 2. *certos* liberos, pater dicitur habere, cum eam uxorem habet. Quint. 3. *certus* pater familias, est diligens, q̄rens, verum suarum curiosus. nam statim subjicit: una in re paulo minus consideratus, ut Verr. III, 75. *certæ* rationes, opponuntur perurbatis, sine ordine scriptis, interpositis adeoque fide indignis. Rosc. Amer. 19. *Certus* accusator, fide dignus, qui ita accusat, ut testibus arguens, ut fides ei haberi possit, adeoque sui muneris bene gerens. Nam propterea fide dignus est, probatusque, quia eum intelligentem accusationis instruenda, exercitatum, & munere suo recte fungentem sciimus. Non hic reprehendendus erat a Grævio. Hostmannus. Ceterum v. Græv. ad pr. Quint. 3. ad Div. IX, 19. * *Cæcin*. 4. *certum* jus non obtinere, h. e. *causam justissimam*. * *opponitur infinis*. de Or. II, 110. *certum* genus quaestionis. Rosc. Com. 4. *certa* pecunia, cujus summa & magnitudo definita est.

CERVICULA. Verr. III, 19. *Cerviculam* jactare, gestus erat, quo Hortensius solebat uti, cum aliquid in oratione tractabas, in quo sibi placebas, cui confidebas plurimum. v. in Cervix.

CERVIX. Orat. 18. in Hortensio reprehenditur mollitia cervicis, h. e. jactatio *cervicis* (v. Cervicula) quæ affectum

INDEX LATINITATIS.

lium effeminatorumque hominum. Sic *everfas cervices obijcit Cliripboni Syrus ap. Terent. Heaut. II, 2, 131. homini molli & effeminato.* Verr. III, 59. qui erunt tantis cervicibus, h. e. *santa audacia & impudentia.*

CERVULA. ad Att. XV, 14. *miniata cerula tua pluribus locis notanda sunt.* *ibid.* XVI, 11. *miniatura cerula.* Scilicet *veres solebant ceram affigere locis librorum, de quibus querere amplius volebant, aut quos reprehenderent, quod, signare cera, dicitur ap. Vitruv. IX, 3. v. Salmaf. de Mod. Us. p. 446. & ad Solin. p. 775.*

CERVSSATVS. *fusco oblatus* Pis. 11. *cerussata buccæ.*

CESSIO. Leg. I, 3. *cessio libera & otiosa, est, cum quis abis e patria sua sponte otii causa, aut legationis liberæ ergo.* * *Cessio in jure.* Top. 5. *est, cum aliquis apud prætorem, cedit alicui rem suam, cum mancipi sum nec mancipi, addicente vindicanti prætore.* *vid. Boetb. ad Cic. l. c. ex quo reperit Cajus Inst. II, 1, 6. ubi vid. Inet. Ceterum in jure cessio inprimis fit a debitoribus, qui, cum non sunt solvendo, creditoribus bona sua cedunt.* v. *Salmaf. de Mod. Usur. p. 600.*

CETEKL, æ, a. plur. Quint. 3. *fane ceterarum rerum certus paterfamilias -- una in re minus consideratus. Est elliptica locutio pro: in ceterarum rerum negotio.* v. *Hosomann. Obs. IV, II.* * *Est etiam femininum ge-*

nus in nominativo & ablativo ap. Ciceronem obvium. Verr. I, 2. *cetera audacia.* ad Att. VI, 2. *jam cetera jurisdictio.* de Pettit. Conf. 13. *in cetera vita, &c.*

CHIROGRAPHVM. I. *est id, quod Græci Χειρα Latini manum, (v. Salmaf. Mod. Usur. p. 391.) nos eines seine Hand, appellamus* Phil. II, 4. *quo me teste convinces? an chirographo?* at *literæ sunt librarii manu.* ad Att. II, 20. *non utor meo chirographo, neque signo.* Nat. D. III, 74. *chirographum sex primorum imitatus est &c. 2. ipsum id, quod manu scriptum est, literæ manu nostra scriptæ.* ad Div. XVI, 21. *credidi chirographis ejus & affirmationi presentis Laterensis.* *ibid.* XII, 1. *ejus etiam chirographa defendimus.* 3. *genus cautionis, & id quidem distinctum a syngrapha.* de Syngrapha suo loco. *Chirographum est cautio unius debitoris manuscripta, quales sunt hodie obligationes nostræ & literæ cambiales.* de quo genere *Salmaf. l. c.*

CHIRVRGIA, ad Att. IV, 1. *dicta curari incipio: chirurgiæ tædet.* h. e. *armis, vi, nolumus uti,*

CHLAMYDATVS. Rabir. Posth. 10. L. Sulla imperator *chlamydatus.*

CHLAMYS. *est vestis militaris, non omnium militum, sed Imperatoris & honoratiorum, adeoque eadem, quæ Romanis paludamentum, ut docuere Rubenius de lato clavo p. 29. seqq. II, 114. &c. Ferrar. de Re Vestiaria*

INDEX LATINITATIS.

stria P. II. L. III. pluribus capp. ad defendendum Rabirium tra-
 fed est tamen proprie vestis let, qui apud Græcos, non Romæ,
 Græca, Imperatoribus propria; necessitatis casu, usus est veste
 unde Græci, scriptores cum de græta. Hæ dubitationes &
 paludamento Romanorum dice- difficultates inde nata sunt,
 rent, hac voce usi sunt, & quod sibi substituta consuetu-
 postea, cum Græca lingua Ro- dine sunt verba, res similes, ra-
 ma notissima esset, hoc vocabu- tione usus, non easdem signifi-
 tum etiam in latinam linguam cantes; cum plebs non intelligit,
 traductum. Itaque cum de Ro- verba linguarum, in hoc præ-
 manis rebus sermo est, & chla- fereim genere, sibi non satis re-
 mydis mentio fit, est ea vox ita spondere. ad Herenn. IV, 47.
 uti supra diximus accipiendu: Cirbarado tribuitur chlamys
 ceterum, quando de Græcis re- purpurea coloribus variis intex-
 bus, non vestem Romanam signi- ta & palla inaurata.
 ficat, sed Græcum a Romana CHORAGIVM, est appara-
 militari differentem. Et sic est, tus scenicus, atque adeo quic-
 quicquid contra disputes Fer- quid sumus sit in ludis scenicis,
 rarius l. c. c. 4. pro Rab. Posth. quod qui faciunt choragi dicun-
 10. Rabirio objicitur usus vestis tur. v. nos ad Xenoph. memor.
 græcæ, qua privati sc. uterentur. III, 4. Casaub. ad Sueton. Aug.
 b. e. pallii, defendit eum c. 70. ut alios mittamus. hinc
 Cicero exemplis Sullæ & L. Sci- ad Herenn. IV, 48. eleganter:
 pionis Asiatici, quorum uterque aut aliquod fragile falsæ chora-
 sc. veste græca usus sit, alter gium gloriæ comparatur, h. e.
 etiam calceis Græcis: Sullam instrumentum falsæ gloriæ, o-
 chlamydatum, hunc autem non minia ea, quibus falsa gloria
 solum cum chlamyde, quod comparatur.
 jam ipsum Græcum esset, sed CHOREVS. trochæus. Or. 63.
 cum crepidis etiam in Capisolio CIBARIA, quibus alimur.
 videre licere; quod essent hoc Rosc. Am. 20. Cibaria (int. an-
 vestium, utus Græcorum, genere, serum) locantur. * cibaria di-
 aliquando usi, neque, cum usi- cuntur frumentum, quod ma-
 essent, sermones hominibus de- gistratibus provincialibus co-
 disse. Hic est sensus illius loci. rumque legatis, quæstoribus &c.
 Sullæ & Scipio usi sunt chlamy- a provincialibus dabatur, quod
 de & in statua præ se tulerunt & frumentum in cellam dici-
 chlamydis speciem, non Roma- tur; v. Cella. Verr. III, 93. ubè-
 næ, b. e. paludamenti, hoc ni- riora facta sunt cibaria carita-
 hil ad rem; non enim vestis te. ad Att. VI, 3. Cibaria præ-
 Romanæ usus, est alienus afecti. cf. ad Div. V, 20. Græci
 consuetudine, reprehenditur, sed cibaria interpretantur σιτο-
 peregrinæ, græcæ: atque hoc μέτρον, demensum Terentio
 di. i.

INDEX LATINITATIS.

dicitur, v. Salmas. Mod. Usur. c. secuti sunt. Ex loco nostro falsum esse apparet, citum in er-
4 p. 163.

CIBARIVS panis. Tusc. V, 34. est panis *nigrior & vilior, qui servis dari solebat, ut ex Asidoro Orig. XX, 2. patet, quem & laudavit Davianus. Nonius autem c. ii. etiam suis temporibus ciharium neutro genere de hoc pane dictum tradit, quod olim de cuni pane dicebatur. Eadem est adjectivi ratio, quod tamen citius quam substantivum de viliori pane dictum ex hoc Ciceronis loco intelligitur.*

CIBVS. Nat. Deor. II, 55. animalis *cibus, de acre. de Fin. V, 19. animi cultus erat ei quasi quidam humanitatis cibus.*

CIEO. de Or. I, 56. *erctum cieri, i. e. distribui. sed de ercto s. hercto cito infra in erctum dicemus. Ceterum ex hoc*

loco concludit tota Salmasii disputatio ad Solinum de voce citum, in illo: herctum citum.

*p. 891. Ex græco κίω i. e. προπέω, ad ambulandum pro-
 voco, putat esse ciere, & hinc
 citare, citus, pro celer. Sed
 in hoc citus primam esse bre-
 vem. Ab alia origine esse
 citus pro divisus. Nam in
 ea primam esse longam. Esse
 autem a Græco verbo σκίω,
 κινεῖν, qui a κινᾶν mi-
 pro quo & σκίζω ut πείω,
 πρίζω. Pro σκίω esse & χίω
 ut σφαιρίζω, & σφαιρίζω.
 hinc cio, unde herctum citum,
 patrimonium divisum &c. Hæc
 semidocti tamquam oraculum*

*erctum cieri, non ciri. Vete-
 res dicebant cieo & cio; ab illo
 citus brevi prima, ab hoc citus
 prima longa, sed eadem vi.
 Sic in compositis, ut possa docent
 latini, excitus & excitus, ah
 excieo, illud, hoc ab excio.
 Utrumque est commotus, exci-
 tatus, provocatus. Erctum cie-
 re autem non est proprie divide-
 re, sed cum erctum, h. e. ut
 infra demonstrabitur, bona,
 qua acribus v. c. paternis conti-
 nebantur & tamquam arceban-
 tur, moveretur loco suo & dividi-
 tur, adeoque in alios ades transiit.*

CINCINNVS. Or. III, 25, in *cincinnis oratoris aut poetæ of-
 fendi, de ornamentiis nimis &
 affectatis.*

CINCINNATVS. Nat. D. II, 5. *stellæ cincinnatæ.*

CINNVS. de Or. III, 74. Or. 6. *cinnus amborum. de genere di-
 cendi medio, quod ita dicitur,
 quia mixtum est e tenui & ma-
 gnifico. Est enim cinnus, ut
 Nonius tradit, commistio pluri-
 morum, unde etiam potionis
 genus ex pluribus liquidorum ga-
 neribus mistum, quod Græci
 κινεῖν, scere vocatur, vacans, apud
 eundem Nonium & Arnobium
 Cinnus dicitur. Hinc Gortakernus
 Miscellanea s. Adversaria sua
 Cinnum inscripsit, hæc vox præ-
 termissa est in Nizoliano Lexico.*

CIRCUTIO. N. D. II, 17. *cir-*

INDEX LATINITATIS.

stiarum P. II. L. III. pluribus cap. ad defendendam Rabirium vestis est tamen proprie vestis Græca, Imperatoribus propria; unde Græci scriptores cum de paludamento Romanorum dicerent, hac voce usi sunt, & postea, cum Græca lingua Romana notissima esset, hoc vocabulum etiam in latinam linguam translatum. Itaque cum de Romanis rebus sermo est, & chlamydis mentio fit, est ea vox ita uti supra diximus accipienda: ceterum, quando de Græcis rebus, non vestem Romanam significat, sed Græcum a Romana militari differentem. Est sic est, quicquid contra dispuat Ferrarius l. c. c. 4. pro Rab. Posth. 10. Rabirio objicitur usus vestis Græcæ, qua privati sc. uterentur, h. e. pallii, defendit eum Cicero exemplis Sullæ & L. Scipionis Asiatici, quorum uterque sc. veste Græca usus sit, alter etiam calceis Græcis: Sullam chlamydatum, hunc autem non solum cum chlamyde, quod jam ipsum Græcum esset, sed cum crepidis etiam in Capitolio videre licere; quod essent hoc vestium, utur Græcorum, genere, aliquando usi, neque, cum usi essent, sermones hominibus dedisse. Hic est sensus illius loci. Sulla & Scipio usi sunt chlamyde & in statua præ se eulerunt chlamydis speciem, non Romana, h. e. paludamenti, hoc nihil ad rem; non enim vestis Romana usus, etsi alienus a consuetudine, reprehenditur, sed peregrina, Græca: atque hoc

ad defendendam Rabirium vestis, qui apud Græcos, non Romæ, necessitatis causa, usus est vestis Græcæ. He dubitationes & difficultates inde nata sunt, quod sibi substituta consuetudine sunt verba, res similes, ratione usus, non easdem significantes; cum plebs non intelligit, verba linguarum, in hoc præsertim genere, sibi non satis respondere. ad Herenn. IV, 47. Citharædo tribuitur chlamys purpurea coloribus variis intexta & palla inaurata.

CHORAGIVM, est apparatus scenicus, atque adeo quicquid sumus sit in ludis scenicis, quod qui faciunt choragi dicuntur. v. nos ad Xenoph. memor. III, 4. Casaub. ad Sueton. Aug. c. 70. ut alios mittamus. hinc ad Herenn. IV, 48. eleganter: aut aliquod fragile falsa choragium gloriæ comparatur, h. e. instrumentum falsæ gloriæ, omnia ea, quibus falsa gloria comparatur.

CHOREVS, trochæus. Or. 63. CIBARIA, quibus alimur. Rosc. Am. 20. Cibaria (ins. anserum) locantur. * cibaria dicuntur frumentum, quod magistratibus provincialibus eorumque legatis, quæstoribus &c. a provincialibus dabatur, quod & frumentum in cellam dicitur. v. Cella. Verr. III, 93. uberiora facta sunt cibaria caritate. ad Att. VI, 3. Cibaria præfecti. cf. ad Div. V, 20. Græci cibaria interpretantur σιτομέτρων, demensum Terentio di. i.

INDEX LATINITATIS.

dicitur, v. Salmas. Mod. Usur. c. fecuti sunt. Ex loco nostro falsum esse apparet, citum in er-
4. p. 163.

CIBARIVS panis. Tusc. V, 34. *est panis nigrior & vilior, qui servis dari solebat, ut ex Isidoro Orig. XX, 2. pater, quem & laudavis Davissus. Nonius autem c. 11. etiam suis temporibus cibarium neutro genere de hoc pane dictum tradit, quod olim de omni pane dicebatur. Eadem est adjectivi ratio, quod sament citius quam substantivum de viliori pane dictum ex hoc Ciceronis loco intelligitur.*

CIBVS. Nat. Deor. II, 55. *animalis cibus, de atre. de Fin. V, 19. animi cultus erat ei quasi quidam humanitatis cibus.*

CIEO. de Or. I, 56. *erctum cieri, i. e. distribui, sed de ercto s. hercto cito infra in erctum dicemus. Ceterum ex hoc loco concidit tota Salmasii disputatio ad Solinum de voce citum, in illo: herctum citum.*

p. 891. Ex græco κίω i. e. πορεύω, ad ambulandum pro-
voco, putas esse ciere, & hinc
citare, citus, pro celer. Sed
in hoc citus primam esse bre-
vem. Ab alia origine esse
citus pro divisus. Nam in
ea primam esse longam. Esse
autem a Græco verbo σκίω,
pro quo & σκίζω ut πρίω,
πρίζω. Pro σκίω esse & χίω
ut σφαιρίζω, & φαιρίζω.
hinc cio, inde herctum citum,
patrimonium divisum &c. Hæc
semidotti tamquam oraculum

sum esse apparet, citum in er-
ctum citum esse a cio. est enim
erctum cieri, non cieri. Vete-
res dicebant cieo & cio; ab illo
citius brevi prima, ab hoc citus
prima longa, sed eadem vi.
Sic in compositis, ut possæ docent
latini, excitus & excitus, ab
excieo, illud, hoc ab excio.
Utrumque est commotus, exci-
tatus, provocatus. Erctum cie-
re autem non est proprie divide-
re, sed cum erctum, h. e. ut
infra demonstrabitur, bona,
quæ ædibus v. c. paternis conti-
nebantur & tamquam arceban-
tur, movetur loco suo & dividi-
tur, adeoq; in alias aedes transit.

CINCINNVS, Or. III, 25, *in*
cincinnis oratoris aut poetæ of-
fendi, de ornamentis nimis &
effectatis.

CINCINNATVS, Nat. D. II, 5. *stellæ cincinnatæ.*

CINNVS. de Or. II, 74. Or. 6. *cinnus amborum. de genere di-*
cendi medio, quod ita dicitur,
quia mixtum est e tenui & ma-
gnifico. Est enim cinnus, ut
Nonius tradit, commistio pluri-
morum, unde etiam potionis
genus ex pluribus liquidorum ga-
neribus usum, quod Græci
κυνσάνα, qui a κύναν mi-
scere vocatur, vocans, apud
eundem Nonium & Arnobium
Cinnus dicitur. Hinc Gostakerus
Miscellanen s. Adversaria sua
Cinnium inscripsit, hæc vox præ-
termissa est in Nizoliano Lexico.
CIRCUTIO. N. D. II, 17.

cir-

INDEX LATINITATIS.

circumtione quadam Deos tollit. *barbari dicere* indirecte s. per indirectum. * *in rhetoricis quid sit.* v. ad Herenn. IV, 32.

CIRCUVITVS. de Or. III, 51. *circuitus* verborum est *periadus*. cf. Or. 23. &c.

CIRCUVITVS, a, um. Cornel. I. *circuisis* rostris.

CIRCVLARI, Bruto 54. *iudex circulan*, qui in ipso iudicio, dum causa continua oratione agitur, surgit & cum hominibus consistit & circulos facit, colloquitur.

CIRCVLATOR. ad Div. X, 32. *circulator* auctionum, est *circumforaneus*, qui cum scruiis & undique collectis mercibus fora obit & congestas res auctionibus vendit. Eodem modo *circulator*es dicuntur *medici circumforanei*. v. Salm. ad Solin. p. 739. a. G.

CIRCVLVS, *conventus privatus hominum colloquendi causa*. de Or. I, 34. quemcunque patremfamilias asripuissetis ex aliquo *circulo*. ib. 38. cum in *circulo* decipere adversarii alicujus stipulationcula. Balb. 26. in conviviiis rodunt, in *circulis* vellicant.

CIRCVM. Quint. 6. pueros *circum* amicos dimittit, v. *Puiferat*. ad b. l. cf. ad Att. VIII, 9. &c. Verr. I, 36. *circum* pedes homines formosi & literati. *de servis, quia scilicet in conviviiis ad pedes stant*.

CIRCVMCIDERE. *tollev.* de Fin. I, 13. *circumcisaque* inanitate omni & errore.

CIRCVMCVRSARE. ad Div. VII. 1. ut nostras villulas obire & simul mecum *lectica circumcursare* posses.

CIRCVMFLARE. Verr. III, 11. ventis omnibus invidiæ, *circumflari*.

CIRCVMFLVERE. *abundare*. Verr. III, 5. rebus omnibus *circumfluere*. Lael. 15. omnibus copiis *circumfluere*. ad Att. 21. *circumfluere* gloria.

CIRCVMFORANEVS. Cluent. 14. *pharmacopola circumforaneus*. v. Salm. ad Solin. 739. ad Att. II. 1. ære *circumforaneo* me obruerunt, i. e. ære alieno sub favore sumpto. Rasio dicendi inde ducta est, quod pecunia omnis Romæ in foro tractabatur, ubi apud argentarios deponi solebat a ditioribus, qui de mensa, raro de arca solvebant. vid. v. c. Budæum ad Pand. p. m. 196.

CIRCVMJICIO. *complector*. de Univ. 13. animus a medio profectus, extremitatem cæli a suprema regione rotundo ambitu *circumjicit*. ad Div. II. 62. quod anguis domi vesticem *circumjctus* fuisset.

CIRCVMIRE. ad Att. XIV. 21. *circumire* veteranos, sc. rogandi causa. v. *Circum*. cf. ad Div. X, 30. * ad Att. XIII. 20. qui se totius belli fluctibus *circumiri*, quam illum progredi maluit.

CIRCVMILVVIO. de Or. I, 38. *circumluoionum* jura.

CIRCVMPLICO. Div. II. 62. si anguis vesticem *circumplexisset*.

CIR-

INDEX LATINITATIS.

CIRCVMRODERE. ad Att. IV, 5 *dudum circumrodo*, quod devorandum est.

CIRCVMSCRIBERE. *coerce-* re, Sext. 45. Sed genus universam brevi *circumscribi* & *definiri* potest. Mil. 33. Senatus, credo, prætorem teum *circumscripsisset*. - An consules in prætore coercendo fortes fuissent. cf. Græv. ad Att. VII, 9. * *decipere*. Rosc. Com. 8 dic nunc, te ab Roscio *circumscriptum* esse.

CIRCVMSCRIPTA. Or. 66. *circumscripte* & numeroſe dicere. h. e. *per periodos*. nam op. ponitur tū *incise* & *membra- sim dicere*. * N. D. II, 59. Singulas res definimus, *circumscrip- teque* complectimur. v. *circumscriptus*.

CIRCVMSCRIPTIO. *frans.* Offic. III, 15. *circumscriptio* adolescentum. Flacc. 30. emtiones falsas, prædiorum proſcriptiones cum mulierculis, aperta *circumscriptione* fecisti. * *circulus circa aliquem factus*. Phil. VIII, 8. nisi prius respon- disse, quid facturum esset, quam ex ista *circumscriptione* excede- ret. * Tusc. I, 20. cum totam terram intueri licebit, ejusque cum situm, formam, *circumscrip- tionem*, tum &c. * Brut. 8. ipsa natura *circumscriptione* qua- dam verborum comprehendit concluditque sententiam.

CIRCVMSCRIPTVS, *brev-* vis. Or. I, 22. *circumscripta* ex- plicatio. v. *circumscripse*. * *ere-*

ptus, *sublatius*. Verr. I, 18. omni tempore Sullano exaccu- satione *circumscripto*. Fin. III, 9. *circumscriptis* igitur senten- tiis, quas posui. * *qui coercetur*. Phil. II, 22. *circumscriptus* a Se- natu Antonius. v. *circumscribere*.

CIRCVMSPECTARE; *de* *providis* & *timidis*, qui sape *circumspiciunt omnia*. Tusc. I, 30. *circumspiciens* nostra vebitur oratio.

CIRCVMSPICERE, *quere-* re. Verr. III, 90. non *circum-* spiciam, non quæram foris, *sc.* *exempla*, cum habeas *judices* &c. * *de his*, qui nesciunt, quid agant, tamquam auxilium querendi cau- sa, sape *circumspiciunt*. Rosc. Com. 14. *Circumspicit*, æstuat, negat nos &c. * *de iis*, qui se nimis amant, sibi nimis placend. Rosc. Com. 2. Usque conc de diligis & magnifico *circumspicis*. Ica se *circumspiciebas* Kaxias ap. Xenoph. Memor. Socr. II, 1.

CIRCVMVECTIO. ad Att. II, 16. portorium *circumvectio-* nis.

CIRCVMVENIO. *decipio*, ad Div. V, 1. nunc video illum *circumventum*, me desertum. Rosc. Com. 9. quem per arbitrium *circumvenire* non posses &c.

CIRCVS, est *ædificium pu-* blicum in oblongam & ab alte- ra parte rotundam formam ab altera rectam extructum, in quo ludi equestres, qui inde *cir-* censes dicuntur, habebantur. Medius Circus *diremtus* erat spina,

INDEX LATINITATIS.

agitur *L. XLIX.* Sed adjiciamus alium locum e Cicerone *pr. Cæcin.* 2. simul illud futurum arbitrati sunt, ut in hac causa non de improbitate Sext. Aebutii, sed de jure civili judicium fieri videretur. Improbitas *b. l.* est vis, quàm Aebutius Cæcinæ ejusque advocatis fecerat. Ea erat casu publica in judicio publico, ex lege de Vi armatis hominibus, disceptanda, adeoque juris publici; Judicium autem de jure civili, est de possessione, quod est privatum. Ceterum ipsa definitio juris civilis Ciceroniana in *Topicis c. 2.* rerum hoc quod diximus confirmat. Jus civile est æquitas constituta iis, qui ejusdem civitatis sunt, ad res suas obtinendas. * *Divin. in Cæcil.* 5. Nam civibus eum sunt creptæ pecuniæ, civili fere actione, & privato jure repetuntur. Civilis actio est, qua utitur civis non modo contra civem, sed quemcunque, a quo ei injuria facta est; ea autem est juris privati, non in omnibus casibus, sed in pecuniariis ceterisque privatis. Sic de *Orat. I.* 11. civiles controversiæ, sunt forenses in casibus privatis. * de *Or. III.* 16. cum a re civili & a negotiis animi quodam judicio abhorrent. *b. e.* cum neque rem publicam capessere, neque in foro versari vellent. *ibid.* 31. civilis scientia *ibid.* 1. 14. rerum civilium cognitio, est conscientia, qua opus est ei, qui rem publicam capessere, & in judiciis versari

cupit. Unde de *Invent. I.* 5. civilis ratio, est ars, cujus in civitate magnus est usus item *Orat. 9.* Oratio civilis; quæ aut in senatu, aut in concione, aut in judiciis habetur ad cives & de rebus civilibus, in quæ negat obscuras, abduasque sententias locum habere, reprehenditque Thucydidem, qui in conciones referret. * *Milon. 13.* quid enim odisset Clodium Milo, præter hoc odium civile, quo omnes improbos odimus. Odium civile est, quale impune erga cives exercere licet, remotum a vi & armis. Sic vis civilis est, qua uti possunt cives in possessionibus, cui opponitur vis vera. *v. argumentum Or. pr. Cæcina. & in vis.* * *Pianc. 10.* Minturnenses coloni, quod C. Marium ex civili errore, atque ex impiis manibus eriperunt &c. *h. e.* cum civilis cives fugeres in bello civili. * Civilis eleganter dicitur, qui æquo jure omnes cives secum esse patitur, neminem contemnit, nihil sibi præcipui arrogat, verbo, ita in omnibus rebus se præbet, ut, ceteros quoque cives esse, videatur meminisse. Nam qui aliter agit, homines liberos non putare dicitur, ut *Verr. I.* 47. *Fin. V.* 23. Cum sic hominis natura generata sit, ut habeat quiddam innatum quasi civile atque populare; quod Græci πολιτικὸν vocant; quicquid agit quaque virtus, id a communitate, & ea, quam exposui,

cari-

INDEX LATINITATIS.

caritate atque societate humana non abhorrebit. &c. v. *Casamb.*
ad *Sueton. Aug. 51. Torrent. ad Cas. 75. Gronov. Obs. IV, 5.*
* ad Div. XI, 28. pro *civili* parte. i. e. *quantum civis pro sua parte & potest & debet.*

CIVILITER. ad Div. VIII, 14. quamdiu *civiliter*, sine armis, cernetur, *est de contentionibus ad remp. pertinentibus, quales esse in senatu solent, &c.* fragm. ep. philosophiæ quidem præcepta noscenda, vivendum autem *civiliter*.

CIVITAS. Sext. 42. conventicula hominum, quæ postea *civitates* appellatæ sunt. Somn. Scip. 2. concilia coetusque hominum jure sociati, quæ *civitates* appellantur, &c. * pro *urbe*. L. Nani, 22. quæ *civitas* est in Asia. * pro *jure civitatis*. Arch. 4. *Civitas* data est Heracleensibus.

CLAM. Cæcin. 32. ab se illum aut vi aut *clam* ut præcario possedisse. *clam* possidere, ut *Ulpianus* definit, dicitur, qui *furtive ingressus est possessionem, ignorante eo, quem sibi controversiam facturum suspicabatur, & ne faceret timebat*, L. VI. Dig. de *acquir. poss.*

CLAMATOR. rabula, opponitur oratori. Brut. 49. Ego ita de unoquoque dicam, ut intelligi possit, quem *clamarorem*, quem oratorem putem fuisse, cf. de Orat. III, 34.

CLAMATORIVS. quædam editiones habent ad Q. Fr. III,

3. *sed meliores legunt*: declamatorio genere.

CLAMOR. de acclamatione plaudentium Brut. 95. Itaque Hortensius, utroque genere *florens, clamores* faciebat adolescens. Sic ad Q. Fr. III, 1. *clamosos* efficere.

CLAMOSVS. ad Her. III, 13. continuatio est orationis enunciandæ acceleratio *clamosa*.

CLANGOR. Sonus avis volantis. Tusc. II, 10.

CLARARE. de D. vin. I, 12. Jupiter excelsa *clarabat* sceptræ columna.

CLARITAS. de Div. II, 47. cum *claritate* mori.

CLARVS. præstans, egregius. de Fin. III, 2. quasi belluari libris, si hoc verbo in tam *clara* re utendum est, videbatur.

CLASSIS. de partibus civium; in quas descripti a Servio censui causa erant, dici passim notum est. Sed hinc ducuntur ea ratio, cum ad significandam hominum præstantiam & contra adhibetur. Sic classici auctores dicuntur præstantissimi, quod ditissimi erant in prima classe, in qua qui erant, *κατὰ τὸν* classici dicebatur, ut *Helius* docet. Hæc pertinet, illud Acad. IV, 23. qui mihi, cum illo collati, quinta classis videntur. h. e. *ultima*. Nam sexta, in qua capite censi, non numerabatur; unde quinque classium apud auctores inter-
dum videntur.

CLAUDICARE. oratio dicitur,

INDEX LATINITATIS.

eiſur, cum numeruſa non eſt, neque vincla, aut fluminis inſtar leniter procurrens, ſed ſepe bias & ſamquam inſiſtis. de Or. III, 51. Si quid in oratione noſtra *claudicat*. Sic, *claudicans* oratio eſt. Orat. 51. 58. v. Claudere, * Nat. Deor. I, 38. tota res vacillat & *claudicat*. Offic. I, 33. nec in ullo officio *claudicare*.

CLAUDERE, *proclaudicare*, Or. 51. quid eſt cur *claudere* aut inſiltere orationem malint. Tuſc. V, 8. beatam vitam eſſi ex aliqua parte *clauderet*, tamen maiore multo ex parte obtinere nomen ſuum.

CLAUDVS. Piſon. 28. *claudus*, quomodo aiunt, pilam retinere. *proverbium* in eos, qui *quæ a magiſtro audierunt ſement ſed neque recte intelligunt, neque eo recte uſi poſſunt. Nam claudus in pilæ ludo, nil poſt miſi pilam ſibi traditam retinere, non ea ex regulis ludi uti, propterea quod currere celeriter non poſeſt.*

CLAVICVLA, de Nat. D. II, 47. *Claviculis* apprehendunt adminicula vites.

CLAVSTRVM. Muren. 8. cum ego tanto intervallo *clauſtra* nobilitatis reſregiſſem.

CLAVSVLA. de Or. III, 46. *clauſulae* atque interpuncta verborum animæ intercluſio atque anguſtiæ ſpiritus attulerunt. * *exitus fabulae*. Coel. 27. Miſi eſt jam exitus, non fabulæ: in quo cum *clauſula* non invenitur, fugit aliquis e manibus, &c.

CLAVVS. Tuſc. IV, 35. *clavo* clavum ejicere, * Verr. V, 21. Et ut hoc beneficium, quemadmodum diceret, trabali *clavo* figeret &c.

CLEPERE, *furari*. Tuſc. II, 10. cum doctus Prometheus *clepſiſſe* dolo.

CLEPSYDRA. Or. III, 34. at hunc non clamator aliquis ad *clepsydræ* latrare docuerat. *Ameloven. ad Quintil. XII, 6. ex quos ibi laudas.*

CLITELLAE. ad Att. V, 15. *clitellæ* bovi ſunt impoſitæ. *proverbium* in eos, quibus aliquid negotii datur, cui adminiſtrando idonei non ſunt, *clitellæ* enim aſinis imponuntur non bubus.

CLVDO. *laudatur* e Nat. D. II, 39. *ſed ibi in Gron. eſt eludit. in Daviſ. alludit, neque cludit apertum eſt huic loco.*

CLYPEVS. Orat. 71. *clypeum* diſſolvere, dicitur in eos, qui res junctas & copulatas diſſolvendo corrumpunt.

COACERVARE. Agrar. II, 25. *coacervare* agros.

COACESCO. Cat. 18. non omnis ætas vetuſtate *coaceſcit*.

COACTOR, dicitur, qui in auſtionibus pecunias cogit, *quæ ab emporibus ſolvende ſunt, & eſt fere argentarius*, Cluent. 64. *noſtri: Caſſirer. v. Salmaſ. de Uſuris. c. 17. p. 497. & Græv. ad h. l. Sed & dicitur de omnibus, qui in quocumque negotio cogende pecuniæ miniſtri ſunt.* Manut. ad h. l. Sic Rabir. Po. I. utrum acces-

INDEX LATINITATIS.

accessionem decumæ, ut nostri facere coactores solent, centesima, suis ministri publicanorum, qui decumas exigunt.

COACTVS. Cæcin. II, 12. coacti homines & armati. Est verbum interditi. c. 13. 21. Et significat coactos ad vim faciendam.

COAEDIFICARE. ad Att. XIII, 33 campum Martium coaedicari. Partit. 10. locus coadificatus opponitur vasto.

COAEQVARE. Verr. III, 41. omnia ad libidinem suam coequare h. e. summos & infimos, quæ in testamentis faciendis sacra & profana eodem modo addibetur, declarant, item in pro libidine tractare, nulli parere & c.

COAEVVS, laudant e Vatin. 13. Sed meliores Codd. & edd. habent coquos, quod est rectum. Coxvus non est usitata bono scriptori vox.

COAGMENTARE. Phil. VII, 7. coagmentare pacem. Brut. 17. coagmentare verba, est apte collocare & vincere. Unde de Or. III, 43. coagmentatus concursus verborum, opponitur hiuleo. * e partibus diversis compositus. Tusc. I, 29. nihil est in animis coagmentatum h. e. liberi sunt animi a concretionem, nihil est in iis mixtum, ut aliis locis dicit.

COAVCTIO. Verr. III, 82. Crimen est ex coavctione annoz atque æstimationis. Non crimini datur Ferri æstinasse frumentum, & pro frumento pecuniam accepisse, sed nimis

magnam pecuniam pro frumento coegisse.

COCTVS. ad Att. XIII, 52. bene coctus & conditus sermo.

CODEX. pro Rosc. Com. 1. Simpliciter dicitur pro tabulis acceptorum & expensorum.

CODICILLI. ad Div. VI, 18. statim quæsi a Balbo per codicillos. ad Qu. fr. II, 11. epistolam hanc convicio efflagitarunt codicilli sui. Sunt autem codicilli codices cerati minoris formæ, in quibus testatores voluntatem sine ulla solemnitate, quæ in testamentis faciendis adhibetur, declarant, item in quibus epistolæ scribuntur; unde pro epistolis in huiusmodi tabulis scriptis, & pro voluntate mortui hoc modo declarata ponuntur. v. Salm. de mod. Usur. c. 10. p. 419. cf. inprimis Murus. ad Cic. ad Qu. fr. l. c.

COELESTIS. Phil. V, 11. legiones divinæ & cælestes, quæ rem optime & e republica gesserunt. v. Heins. ad Vell. II, 24. 3. qui e memoria laudavit Verinas pro Philippicis.

COELVM. ad Att. II, 9, 19, 20. in cælo esse, h. e. vehementer laudari. ibid. XVI, 6. in cælum ferri. ibid. II, 1. digito se cælum putant attingere. h. e. se beatissimos esse putant. Phil. II, 42. de cælo detraxisti collegam, fecisti ut esset dissimilis sui, ut paulo post dicit adeoque laudem partem amitteres. ibid. 44. gloria quæ vix cælo capi posse videatur. Nat. D. II, 24. in cælum tollere] pro] consecrare.

INDEX LATINITATIS.

* Div. I, 43. *caelum discollisse* VII, 29. *senes coemtionales, sum.*
ibid. II, 28. *cali discessus.* Ge- *servi, qui singuli propter sene-*
mus ostensi. *Etiā in sacris li-* *Entem pretium nullum inveni-*
bris est ἀπαροι ἀνέωχθησθαι *unt, juncti autem aliquos, ut*
Matth. 3, 26. ὅχι ἀπαροι ἀπα- *docuit Gronov. de Sestert. IV, 9.*
ροι Marc. I, 10. &c.

COENACVLVM. *est pars*

COEMTIO. Flacc. 34. Or. I, *superior domus.* Gr. ὀπισθῶν.
 46. Mur. 12. *genus matrimonii* Agr. II, 35. *Roma cœnaculis*
ineundi s. risus, quo in viri ma- *suspensa atque sublata; et sicut*
nus femine conveniebant, de *habe Häuser von vielen Esagen*
quo multa scriptores de nuptiis *dariunen. v. Turneb. ad h. l.*
Brissonius & alii. Illud cer- *in his habitabant fere pauperes,*
gum est, emtionem quandam *unde locus apud Plaut. Amphitr.*
imaginariam in hac coemitione *III, 1, 3. ubi histrio Jovis perso-*
intervenisse, qualis autem, & *nam sustinens: in superiori qui*
quibus verbis & ritibus peracta *habito cœnaculo, ubi v. Inst. &*
*fit, non satis certo constat. * Ab* *Fahr. Lex. * Gruterus non im-*
hac autem coemitione plane di- *probabat lectionem cœnaculo*
versa est ea, de qua Muren. 12. *pro Scena, ad Herenn. I, 14.*
senes ad coemitiones faciendas. *que in Codd. nonnullis Grute-*
Hoc enim genus comparatum *rianis suis, & in Lipsiensibus*
erat ad sacra interrimenda, ut *que & Winckleriano reperitur.*
Cicero ait. Nempe, ut primus *Verba hæc sunt: Mimus quidam*
vere demonstravit J. Fr. Gro- *Accium poetam nominatim*
novius, heres, qui hereditatem *compellavit (h. e. perstrinxit*
sine sacris habere cupiebat, eam *v. compellare) in scena, pro qua*
vendebat seni per æs & libram, *est, ut dixi, in Codd. plerisque:*
venditione imaginaria. Hæc *coenaculo. Coenaculum de lu-*
res hanc vini habebat, ut quo- *dis dici dubium non est. Apud*
miam senex bona haberet, non *Suet. Aug. 45. Ipse Circenses ex*
ut hereditatem, sed ut emta, *amicorum fere libertorumque*
bona ea libera sacris essent. Us *cœnaculis spectabat, interdum*
autem redderet senex domino *in pulvinari, & quidem cum*
hereditatem facta emtionem, sti- *conjugæ & liberis sedens. Quis*
pulationis cavebatur. v. hæc la- *hic de ædium partibus superio-*
rius disputantem Gronov. de *ribus cogitans, valde erravit.*
Sest IV, 7. Cave autem hos se- *Quis enim unquam legis Indos*
nes confundas cum senibus co- *ex ædibus extra circum positis*
emtionibus, ut post alios Hei- *spectari. Cœnacula sunt que*
mercius fecit in Antiqu. Juris *spectacula apud Livium dicuntur*
I, 10, 10. *(Logen) a podio paullo re-*

COEMTIONALIS. *ad Div. moriora atque adeo suspensa & subla-*

INDEX LATINITATIS.

*fablata, quæ a similitudine cum
cenaculis edium ita dicuntur.
Sed hæc nō ad munus.*

COENVM. convicii genus.
Sept. 11. Dom. 18. ad Att. II,
21. Pompejus obitus cæno.

COEVO. ad Div. V, 19. Phil.
II, 10. coire locietatem. Sen. p.
R. 7. cum hoc tu coire sc. socie-
tatem de re mala. cf. Cluent. 54.
Si quis coisset sc. ob rem malam.

COFPI *instino, decerno.*
Verr. II, 38. coepis vendere &
vendidisset &c.

COERATOR. Leg. III, 4. pro
curator, amicus. Male laudat
Nizolius: coerarius, quæ vox
nihil est. Ibidem est coerare
pro curare.

COERGEVO. Nat. D. II, 22.
omnia complexu suo coerces &
continet.

COGERE. ad Att. I, 12. co-
gere pecunias. * de Fin. III, 2.
dum senatus cogerosur. Phil. I,
5. acerbe in senatum cogebat
sc. minis, pignoribus capitis &c.

* Or. II, 29. Cogi dicuntur quos
commovendis πᾶσι θεῶν Ora-
tor adducit, quo vult. * Nat. D.
III, 13. cogi potest h. e. effici,
concludi. * Or. II, 33. Se jus
civile, quod nunc diffusum &
dissipatum esset, in certa genera
coacturum.

COGITARE. ad Att. X, 10.
contra alicujus rationes cogita-
re. ibid. XIV, 14. Si amabiliter
in me cogitare vis.

COGITATIO. pro spe Deiot.
3. venerunt non sine aliqua spe
& cogitatione. * Tusc. IV, 11,
cogitatione inter se differunt, re-

quidem copulata sunt, pro quo
barbari philosophi: idea, abstra-
ctione, præcisione, non autem
extra mentem. * Roic. Am. 24.
malæ cogitationes, bases Gewis-
sen. * Commentatio oratoris,
de Or. I, 33, 34. in quotidianis
cogitationibus. MSS. & Edd.
Vett. concitationibus, unde Ma-
nutius fecit: commentationi-
bus. Pearcei exercitationi-
bus. Sed præter rem. Cogita-
tiones & concitationes sæpe
confunduntur a librariis. vid.
v. c. Gruter. & I. Gronov. ad
Aust. ad Her. III, 16. Cogitatio-
nes autem quare non pro com-
mentationibus dici possint, non
video, cum cogitare & medita-
ri, pro exercitatione uti, dica-
tur. c. 61. meditando perfecit
Demosthenes, &c. h. e. exerci-
tatione. Sic meditatio belli est
præparatio ad bellum. Eadem
ferè sensu cogitatio est apud Vi-
truvium. Hæc ex prolusione
de libris Cic. de Oratore a. 1736.
edita, in qua obiter Pearceianas
quasdam conjecturas rejecimus.

COGNATIO. Div. II, 14, 15.
naturæ cognatio est συγγα-
μία Philosophorum. v. Ind. Gr.
συγγαμία. * ibid. 69. quæ
naturalis cognatione thesaurus
cum somnis jungitur. * conjun-
ctio, cum unum implicatum est
alteri, ut sine eo consistere satis
non possit. Arch. I. studia huma-
nitatis quadam cognatione inter
se continentur. * Div. I, 30. Deo-
rum cognatione teneri, * ele-
gans illud est. Sull. 20. num-
quam

INDEX LATINITATIS.

* Div. I, 43. *caelum discollisse* VII, 29. *senes coemtionales, senes*
ibid. II, 28. *cali discellus.* Ge- *servi, qui singuli propter senem*
us ostensi. *Esiam in sacris li-* *Esitem pretium nullum inven-*
bris est ἔπαροι ἀνέωχθησαν *unt, juncti autem aliquos, us*
Matth 3, 26. ὅχι ἄλλοι ἐπα- *docuit Gronov. de Sestert. IV, 9.*
voi Marc. I, 10. &c.

COENACVLVM. *est pars*

COEMTIO. Flacc. 34. Or. I, *superior domus.* Gr. ὀπίστων.
 36. Mur. 12. *genus matrimonii* Agr. II, 35. *Roma cenaculis*
meundi s' ruius, quo in viri ma- *suspensa atque sublata; es* *smid*
nus femina conveniebant, de *habe* *Hauser von vielen Esagen*
quo multa scriptores de nuptiis *dariannen.* v. Turneb. ad h. l.
Brissonus & alii. *Illud cer-* *in his habitabant fere pauperes,*
tum est, emtionem quandam *unde locus apud Plaut. Amphitr.*
imaginariam in hac coemtionem *III, 1, 3. ubi bistrio Jovis perso-*
intervenisse, qualis autem, & *nam sustinens: in superiori qui*
quibus verbis & ritibus peracta *habito cenaculo, ubi v. tess. &*
fit, non satis certo constat. * *Fahr. Lex. * Gruterus non im-*
Ab *probabas lectionem coenaculo*
hac autem coemtionem plane di- *pro Scena, ad Herenn. I, 14.*
versa est ea, de qua Muren. 12. *que in Codd. nonnullis Grute-*
senes ad coemtionem faciendas. *rianis suis, & in Lipsensi quo-*
Hoc enim genus comparatum *erat ad sacra interimenda, us*
quas ad sacra interimenda, us *que & Winckleriano reperitur.*
Cicero ait. Nempe, ut primus *Verba hac sunt: Mimus quidam*
vere demonstravit J. Fr. Gro- *Accium poetam nominatim*
movius, heres, qui hereditatem *compellavit (h. e. perstrinxit*
sine sacris habere cupiebat, eam *v. compellare) in scena, pro qua*
vendebat seni per as & libram, *est, ut dixi, in Codd. plerisque:*
venditione imaginaria. Hac *coenaculo. Coenaculum de lu-*
res hanc vim habebat, ut quo- *dis dici dubium non est. Apud*
nam senex bona haberet, non *Suet. Aug. 45. Ipse Circenses ex*
ut hereditatem, sed ut emta, *amicorum fere libertorumque*
bona ea libera sacris essent. Us *cenaculis spectabat, interdum*
autem redderet senex domino *in pulvinari, & quidem cum*
hereditatem facta emtionem, sti- *conjugis & liberis sedens. Qui*
pulatione cavebatur. v. hac la- *his de aedium partibus superio-*
rius disputantem Gronov. de *ribus cogitans, valde errant.*
Sest IV, 7. Cave autem hos se- *Quis enim unquam legis ludos*
nes confundas cum senibus co- *ex aedibus extra circum positis*
emtionibus, ut post alios Hei- *spectari. Cenacula sunt quae*
neccius fecit in Antiqu. Juris *spectacula apud Livium dicun-*
I, 10, 10. *tur (Logen) a podio paullo re-*

COEMTIONALIS. ad Div. *motiora atque adeo suspensa &*
subla-

INDEX LATINITATIS.

sublata, quæ a similitudine cum cenaculis ædium ita dicuntur. Sed hæc nil ad munus.

COENVM. convivii genus. Sept. 11. Dom. 18. ad Att. II, 21. Pompejus obitus canio.

COEO. ad Div. V, 19. Phil. II, 10. coire societatem. Sen. p. R. 7. cum hoc tu coire sc. societatem dote mala. cf. Cluent. 54. Si quis coisset sc. ob rem malam.

COEPI infitio, decerno. Verr. II, 38. capis vendere & vendidisset &c.

COERATOR. Leg. III, 4. pro curator, antiquo. Male laudat Nizolius: coecarius, quæ vox nibili est. Ibidem est cocrare pro curare.

COERGEQ. Nat. D. II, 22. omnia complexu suo coerces & continet.

COGERE. ad Att. I, 12. cogere pecunias. * de Fin. III, 2. dum senatus cogerosur. Phil. I, 5. acerbe in senatum cogebat sc. minis, pignoribus captis &c.

* Or. II, 29. Cogi dicuntur quot commovendis πᾶσι θεῶν Ὁρατορ adducit, quo vult. * Nat. D. III, 13. cogi potest h. e. effici, concludi. * Or. II, 33. Se jus civile, quod nunc diffusum & dissipatum esset, in certa genera coacturum.

COGITARE. ad Att. X, 10. contra alicujus rationes cogitare. ibid. XIV, 14. Si amabiliter in me cogitare vis.

COGITATIO. pro spe Deiot. 3. venerunt non sine aliqua spe & cogitatione. * Tusc. IV, 11, cogitatione inter se differunt, re-

quidem copulata sunt, pro quo barbari philosophi: idea, abstractione, præcisione, non autem extramentem. * Rolc. Am. 24. malæ cogitationes, bases Gewissen. * Commentatio oratoris. de Or. I, 33, 34. in quotidianis cogitationibus. MSS. & Edd. Verr. concitationibus, unde Manutius fecit: commentationibus. Pearceius exercitationibus. Sed præter rem. Cogitationes & concitationes sæpe confunduntur à librariis. vid.

v. c. Gruet. & I. Gronov. ad Aul. ad Her. III, 16. Cogitationes autem quare non pro commentationibus dici possint, non video, cum cogitare & meditari, pro exercitatione uti, dicatur. c. 61. meditando perfecit Demosthenes, &c. h. e. exercitatione. Sic meditatio belli est præparatio ad bellum. Eodem fere sensu cogitatio est apud Plautum. Hæc ex prolusione de libris Cic. de Oratore a. 1736. edita, in qua obiter Pearceianas quasdam conjecturas rejecimus.

COGNATIO. Div. II, 14, 15. naturæ cognatio est συµπαῖς θεῶν Philosophorum. v. Ind. Gr. συµπαῖς θεῶν. * ibid. 69. quæ naturali cognatione thesaurus cum somniis jungitur. * conjunctio, cum unum implicatum est alteri, ut sine eo consistere satis non possit. Arch. I. studia humanitatis quadam cognatione inter se continentur. * Div. I, 30. Deorum cognatione teneri, * elegans illud est. Sull. 20. numquam

INDEX LATINITATIS.

quam sibi cognationem cum prædiis esse existimavit suis h. e. *namquam ita amavit prædia sua, ut ea nolisset vendere, si res postulasset.* Melius hæc intelligis ex Catil. II, 8.

COGNATUS. Or. III, 51. Cognatum mentibus nostris, est res natura menti humanæ ita conveniens, ut ea mens nostra moveatur, inter quam adeo & mentem nostram est quædam *συμπάθεια*.

COGNITIO. ad Capitonem L. XVI. ad Att. ep. 16. Consulibus cognitionem dedit. h. e. cognitionis generis illud, quod juri ordinario h. e. questionis opponitur, quæ sit ex legibus per certos magistratus. Nam cognitio sit extra ordinem ab eo qui extra ordinem constitutus est, ut rem cognoscat, ut docens *Salmas. de mod. Usur. c. III. p. III. sqq. & Grav. in Animadv. ad Sigon. de Judic. II, 4.* Cæsarum cum cognoscere etiam dicatur de ordinario jure, quod nemo in dubium vocare potest, aut vocavis; non video, quare non & cognitio proprie sit communis ordinariis & extraordinariis causis, & abusu demum sit, & per ellipsin quandam ad extraordinarias traductum. Sic Suet. Claud. 12. cognitionibus magistratuum, tamquam consiliarius, interfuit. item apud ipsum Cic. Brut. 22. eum dies cognitionis esset, pro auctoris judicii, & ejus quidem ordinarii. Verr. II, 25. de judi-

cio de falso: ne qua ipsius cognitio, absente illo, de existimatione ejus constituitur. Sic & cognoscere interdum simpliciter de causa extraordinaria dicitur, ut Verr. II, 13. Se cogniturum &c. de rebus extraordinariis accipe etiam Agr. II, 22. cognitionem agrorum h. e. de agris & ibid. 21. cognitionem decemvirum, * de Leg. II, 19. quod positum est in una cognitione, id in infinita dispartiantur. * Nat. D. I, 17. innatas cognitiones Deorum.

COGNITOR 1) est, qui nobis testis est, esse nos eos, quos dicimus esse, & confirmas nos sibi cognitos esse, Verr. I, 5. Civem Romanum, qui cognitores honestos daret, sublatum esse in crucem. Verr. V, 65. cognitorem locupletem dare. ibid. non semper cum cognitoribus esse possunt. 2) Jam quia hujusmodi homines sunt ei, cujus cognitores sunt, auctores & defensores, cognitores etiam dicuntur auctores & defensores. Sic. Cat. IV, 5. auctor & cognitor sententiæ, dicitur qui se ejus sententiæ proficitur auctorem. Harusp. Resp. 21. cum in me cognitorem illarum rerum omnium, illa flamma illorum temporum conjiciebatur. res illæ sunt, ut ex contextu patet, auctoritas senatus, sensus bonorum, status Italiæ. harum rerum & auctor & decum dies cognitionis esset, pro, fenerator Cicero fuerat in consulari iudicio, & ejus quidem ordinarii. Verr. II, 25. de judi-juris sui &c. Hinc 3) inprimis co-

INDEX LATINITATIS.

cognitor dicitur, qui *præfentis causam in controversia civili agit, quemadmodum absentis procurator.* ibid. II, 43. **cognisorem** adscribit Sthenio. i. e. *adscribis in literis publ. quis cognitor Sthenii fuerit, quis ejus causam egerit.* Cæcin. 5. **cognitor** viduarum. Rosc. Com. II. *me cognisorem dedisti. vide de hoc verbo accuratissime disputantem I. Fr. Gronov. de Sest. II, 3, 4 Verr. III, 34. Aeschrio & Docimus marici Pippæ & Tertie. quibuscum rem Kerves habebat, bona cum navitorum pace, qui uxorum nomine conduxerant decumas quarundam civitatum, cognitores uxorum dicuntur.* Veniunt Herbitam duo Prætores æmuli non molesti; muliercularum teterrimarum improbißimi **cognitores**, incipiunt postulare, polcero, minari. *Aperturn est cognitores dici, quia uxorum res agebant, earumque nomine decumas exigebant; adeoque cognisorem dici etiam, cujus opera in rebus nostris quibusunque utimur. Eodem modo ibid. 60. Apronius cognitor Verris dicitur, quia, quas decumas redemerat, Verris redemerat, & ejus nomine exigebat.*

COGNITVS, Br. 25. homo per se cognitus, opponitur nobili, qui propter majores nobiles notum nomen habet, homo novus.

COGNOMINATVS, Partit. 18. *cognominata verba.*

COGNOSCERE, ad Div. 3. 9. *fidem cognovi hominum non ita magna mercede, idem quod spectare, ut cognitus idem est, qui spectatus. v. spect.* * Verr. I, 5. Cum eum Syracusis amplius centum cives Rom. **cognoscere** h. e. *dicerent, se scire, qui sis, eumque esse, quem se dicat.* cf. V, 59. v. **cognitor**, n. I. * Or. II, 41. **cognoscere** artem præ agnoscere, sentire, artem esse adhibitam. * ad Her. IV, 18. qui privatus intolerabili superbia fuerit, cum cominodum & sui **cognoscentem** videre in potestate quis speret.

COHAERENTIA, Nat. D. II, 62. ad mundi **cobarentiam** pertinent sc. *quod sine iis viudus consistere non potest.*

COHAERERE, *consistere*, Tusc. V, 28. Virtutes sine beata vita **cobere** non possunt, nec sine virtute vita beata. Har. Resp. 27. si undique fulciamus, **cobarebunt**. * Tusc. III, 25. fulciendi sunt, qui ruunt, nec possunt **cobere** propter magnitudinem aegritudinis. * Leg. I, 8. alia quibus **cobarens** homines, partes quibus **constans**. * Cæcin. 18. sermo familiaris & quotidianus non **cobarebit**. Coel. 7. vix **cobarebas** oratio. h. e. *vix sibi constabat.* * Or. III, 43. **cobarens** oratio, *quæ oritur & compositione apta verborum, opponitur diutæ.*

COHIBERE, ad Div. IV, 5. Vis ne tu te **cobihero**. i. e. *moderari animi commotionem v. c. dolorem, impetum.* cf. Marc. 2. Tusc.

INDEX LATINITATIS.

Off. II, 12. Cæcin. 4. nostri: *Geld anlegen. Unde eleganter Cicero sæpe hac dicendi forma utitur: beneficium collocare.* v. c. Phil. III, 2. collocare patrimonium in salute recip. Verr. V, 14. ædilitas recte collocata. * pro eo apud nos dicimus, *ein-quartieren.* Verr. I, 24. comites ejus item apud ceteros hospites collocantur. * Tusc. V, 1. totos se in optimo vitæ statu collocarent. Cæc. 20. se in meretricia vita collocavit. Off. I, 44. collocare se totum in cognitione & scientia.

COLLYBVS, ad Att. II, 6. in collybo est detrimenti satis. Verr. III, 78. deductiones fieri solebant primum pro spectatione & collybo (h. e. permutatione pecuniæ, *pagio*) -- nam collybus esse qui potest, cum omnes utantur eodem genere numorum.

COLOR, ornamenta orationis. ad Qu. fr. II, 15. pingam coloribus tuis, penicillo meo. Or. III, 25. ornatur oratio genere primum & quasi colore quodam & succo suo. Sic ibid. 52. color orationis oriri dicitur e scribis generibus, sublimi, medio & tenui. * Brut. 44. veritatis color ibid. 46. Urbanitatis color.

COLORATVS. Br. 48. oratio urbanitate colorata.

COLUMNÆ. Sext. 8. adhærescere ad columnam. Columna Menia in foro fuit, ad quam Triumvirii capitales de furibus & servis supplicia sumebant, uti Asconius tradit, ad

Divin. in Cæcil. 16. adde, & de debitoribus, qui satisfacere non possent, qui sunt furibus semillimi. Nam b. l. quidem de obærato sermonem esse, nullum est dubium. cf. inprimis Cluent. 30. ubi de Q. Manilio Ilvirio Capitali: Ex petulanti atque improbo scurra, in discordiis civitatis, ad eam columnam, ad quam multorum conviciis deductus fuerat, cum suffragiis populi pervenit. v. ibi Manut. Adhærescere ad columnam igitur est, propter æs alienum ad columnam Meniam deduci, nec solvere debitum possi. allegoria ducta ab his, qui in columnis maritimis adhærescunt h. e. ad eas illi naufragium faciunt.

COLUMNARIVM, ad Att. XIII, 6. columnarium vide, ne nullum debeamus: quamquam mihi videor audisse a Camillo commutatam esse legem. Est autem vestigial, quod solvitur pro columnis.

COLUMNARIVS, ad Div. VIII, 9. Nolo te putare Favonium a columnariis præteritum esse. Optimus quisque cum non fecit. Apparet fuisse de plebe homines nullius pretii, iique aut propterea columnarii dicti, quod ibi rei essent, v. Columna, ut videtur Manutio ad b. l. aliisque, aut, quod potius crediderim, quia circa eam columnam otii causa fallendi versarentur, similes subrostranis & subbasilicanis, quos & ipsos inde dictos scimus, quod pro rostris & ad basilicas esse sole-

INDEX LATINITATIS.

solerent. Comprehenduntur turba forensi, plebe urbana, ille qua saepe Cicero.

COMEDERE. ad Att. VI, 1. *numos alicujus comedere.*

COMIS. de Fin. II, 25. *comis in amicitia tuendis. Ceterum qui comis dicatur, quid sit comiter, declarat Cicero ipse. v. comiter.*

COMISSATIO. Mur. 6. Cat. II, 5. *est convivium nocturnum tempestivum cum vagatione nocturna per urbis vicos & plateas, adhibitis tædis & symphonia. v. Lamb. Bos de verbo κομίσσας. ζειν in Exercit. ad N. T.*

COMISSATOR. ad Att. I, 16. *comissatores conjurationis.*

COMITARI. Tusc. V, 24. *tardis mentibus virtus non comitatur.*

COMITATVS. de Fin. II, 34. *quid opus est tanto virtutum comitatu? Antecessit instrumentum in optimis artibus comparandis honestorum studiorum concursus &c. * de adiutoribus est pro Marcell. 4. Ceteræ duce te gestæ sunt magnæ illæ quidem, sed tamen multo magnoque comitatu.*

COMITER, *quid significet, docetur pro Balbo. 16.*

COMITIA. ad Qu. fr. II, 15. *Comitia gratuita, in quibus nulla largitio versata est. Sen. p. R. 11. Comitia iusta sunt centuriata. Verr. I, 7. mea comitia, h. e. in quibus petitor fui. Verr. II, 52. Comitia etiam de electione sacerdotis per sortitionem*

in Sicilia facta dicuntur. Coel.

8. *Comitia Pontificia sunt creandis Pontificibus, in quibus Pontifices creantur. sic consularia, Pratoria &c. De generibus Comitiarum suis locis agitur.*

COMITIALIS. ad Q. Fr. II, 2. *dies comitiales h. e. per quos comitia habentur aut haberi possunt. cf. ibid. 5. Sic Verr. II, 52. mensis comitalis.*

COMITIATVS, us. pro comitiis, de Leg. III, 4. *comitiatus maximus dicuntur comitia centuriata, quoniam in iis omnes ordines populi suffragia ferunt, in tribus plebs tantum.*

COMITIVM. Brut. 84. Verr. I, 19. Div. V, 17. *locus in foro Romano, ubi, ut auctor est Varro L. L. IV, 32. coibant comitiis curiatis & litium causa, unde & nomen duxit.*

COMMENDATIO. de Fin. II, 12. *Epicurus cum in prima commendatione voluptatem dixisset. h. e. in iis rebus, quæ nobis primæ a natura quasi commendari videntur, quod eas nostra sponte appetimus, & earum causa alias cōsectamur. * Planc. 13. commendatio dulcissima naturæ. h. e. quæ oritur a natura. Sic Or. I, 26. probitatis commendatio. Brut. 25. commendatio majorum. * Or. II, 87. oculorum commendatio, cum quas res memorie tradere volumus, eas oculis intuemur. Or. 31. hunc librum si minus nostra commendatione, tuo tamen nomine divulgari necesse est.*

COM-

INDEX LATINITATIS;

COMMENDARE. Leg. II, 26. *Sacro commendatum h. e. in templo depositum.*

COMMENTARI, dicuntur qui cogitant & scribunt, quæ dictari sunt, unde quicquid accurate cogitamus aut scribimus, id *commentari* dicimus. ad Div. IV, 6. ut ante *commensetur* inter nos, quæ ratione nobis traducendum sit hoc tempus. Phil. XI, 6. quorum alter *commensatus* est mimos, alter egit tragiædiam. ad Div. VII, 1. te ipsum, qui id jam multos annos *commentaris*, docebo profecto, quid sit humaniter vivere. Brut. 99. declamitantem *commentari*. Tusc. III, 13. futuras mecum *commentabatur* miseria. Phil. III 14. multos menses de libertate pop. Rom. *commentanti* atque meditati. Div. I, 41. *commentarii dicuntur magi Perfarum, cum conveniunt & inter se de rebus suis colloquuntur & deliberant.* de Or. III, 23. de magistro Samnitium gladiatorum *dicuntur commentarii.*

COMMENTARIOLVS de Fin. IV, 4. ne necesse sit iisdem rebus semper quasi dictata decantare, neque a *commentariolis* suis discedere. h. e. a libellis in quos præcepta de philosophia memoria causa congestissimus.

COMMENTARIVS. Rabir. Perd. 5. *Commentarii regum sunt libri, in quibus leges &c. regum scriptæ sunt, ut illa consuetudo de iudicando perduelle. Sed Commentarii in genere sunt libri, in quibus memoria causa*

res perscribimus quascunque, unde de tabulis acceptorum & expensorum, de tabulis Censoris, libris Pontificum sæpe dicitur.

COMMENTATIO pro *meditatione & exercitatione v. commentari.* Tusc. II, 18. de Or. I, 33. Tusc. I, 30. *exc. commentatio moris.* Tusc. III, 16. *commentatio parendi.*

COMMEO. Nat. Deor. I, 11. *animum esse per naturam rerum omnem intentum & commensum.*

COMMERCIVM. Verr. III, 40. *Commercium in eo agro Panormitanis non est. pro possessione emendi agros.* cf. II, 49.

COMMETIRI. Inv. I, 26. *commetiri cum tempore h. e. comparare.*

COMMINV. ad Att. IV, 3. *re familiari comminui.*

COMMISCEO Nat. D. II, 51. *commiscendorum corporum libido.*

COMMISSIO. ad Att. XVI, 5. *Commissione Græcorum frequentiam non fuisse. Sunt ludii Græci, certamina Græcorum in quibus Græci homines, aut certe habitu Græco committuntur.* Itaque pergit Cicero: quod quidem me minime fefellit. Scis enim quid ego de Græciis ludis existimem. cf. *ibid.* XIII, 25.

COMMISSVRA Nat. D. II, 55. *Commissura ossium &c.*

COMMITTERE. de Fin. III, 2. *ludis commissi i. e. capitis.* * *Simplex pro crimine* committere. Rosc. Am. 20. *cum verisimile erit aliquem commississe.*

INDEX LATINITATIS.

fiſſe. * *Cluent.* 37. *committit* *commoditati* ingenium . . eſſe
re multam, pro facere, quo impedimento.

multa digni ſas &c. *Hinc* *COMMODOVM*, adv. ad Att.
ſape dicitur pro eo quod nos XIII, 19. *Commodum diſceſſe-*
rat *Verf.* ut *Verr.* rat *Hilarus.*

I, 42. *nemo committeret.* *COMMODOVM*, de *Fin.* V,

* *Role. Am.* 5. *committitur* 21. *prima naturæ commoda.*
judicium inter ſicarios pro ha- *Sunt habilitates propenſiones-*
bezur. * *Sich wohin wagen.* que, qua *primæ* ſe in hominibus

Rosc. A. 23. *committit* ſe in con- *exſerunt tanquam ſtudium ſci-*
clave. *Verr.* II, 4. *committit* ſe *endi, cum hominibus verſandi*
in conſpectum populi. *Sext.* 54. &c. * *quod nobis commoda-*

Se theatro populoque R. commi- *tum eſt.* *Verr.* IV, 3. qui fo-
ſeris. * *Elegans eſt etiam hæc* *rum commodis hoſpitum non*
ratio. *Verr.* I, 32. *committit* *furtis nocentium ornarent. vid,*

incommoda ſua legibus & ju- *Salmſ. de Uſur. c. 7,*
diciis. h. e. non ipſum vindica-

re, ſed judicio perſequi inju- *COMMODOVS, mitis, qui*
rios ſuas. * *eſt etiam committi-* *nec facile in rebus levibus, nec*
tere pro perdere, cum facimus *nimis irasitur.* ad *Qu. Fr.* I, 1,

aliquid, quo commiſimus, ut *I3, atque in hoc genere (in*
aliquid pereat. *Verr.* I, 10. II, *traſcendo) multo te eſſe jam*

14. hereditas commiſſa, eine *commodiorem mitioremque*
Erbſchaft, die verfallen iſt. Sic *nunciant.*

Flacc. 21. *commiſſa* *fiducia* *COMMORARI. Or.* 40. in

ein verfallenes Pfand, hypothe- *ſententia commorari.*

caz commiſſe. ut eſt ad *Div.* *COMMORATIO, quid in*
XIII, *hinc ducitur elegans va-* *rhetoricis.* ad *Her.* IV, 45.

rio pr. Dom. 57. *devotio convi-* *COMMOTIVNCULA. levis*
ſta & commiſſa, cum accidi id, *imperis febrilis, qualis eſſe ſo-*

quod voto ſuſcepto a Diis con- *ſe iam debilitata & fracta*
ſequi volebamus. *febris vi.* ad *Att.* XII, 11. *Atti-*

COMMODARE. Verr. IV, *ca commotiunculis* *συμπλά-*
42. *nomen ſuum alicui ad trans-* *σχω.*

lationem criminis commodare. *COMMOVERE. ad Qu. Fr.*

COMMODO, ad Div. XI, *II, 6. perlevisiter commoveri. h. e.*
23. *commode* de aliquo ſentire. *agrotare. * de philoſophis, qui*

COMMODITAS, Inv. I, 25. *nova comminſcuntur.* *Acad.*
corporis commoditas i. e. ha- *IV, 6. Philo, dum nova quadam*

bilitas ad res varias agendas. *commover, quod ea ſuſtinere*
Rosc. A. 4. *de elegancia oratio-* *vix poterat, quæ contra Aca-*

nis: neque ſatis commode me *demicorum pertinaciam dice-*
dicere poſſe, intelligo . . nam *bantur & aperte mentitur &c.*

INDEX LATINITATIS:

COMMENDARE. Leg. II, 16. *Sacro commendatum h. e. in templo depositum.*

COMMENTARI, dicuntur qui cogitant & scribunt, quæ dictari sunt, unde quicquid accurate cogitamus aut scribimus, id *commentari* dicimus. ad Div. IV, 6. ut ante *commentemur* inter nos, qua ratione nobis traducendum sit hoc tempus. Phil. XI, 6. quorum alter *commentatus* est mimos, alter egit tragediam. ad Div. VII, 1. te ipsum, qui id jam multos annos *commentaris*, docebo profecto, quid sit humaniter vivere. Brut. 99. declamitantem *commentari*. Tusc. III, 13. futuras mecum *commentabur* miserias. Phil. III 14. multos mentes de libertate pop. Rom. *commentati* atque *meditati*. Div. I, 41. *commentarii dicuntur magi Persorum, cum conveniunt & inter se de rebus suis colloquuntur & deliberant.* de Or. III, 23. *de magistro Samnitium gladiatorum dicitur commentarii.*

COMMENTARIOLVS de Fin. IV, 4. ne necesse sit iisdem rebus semper quasi dictata decantare, neque a *commentariolis* suis discere, h. e. a libellis in quos præcepta de philosophia memoria causa congestimus.

COMMENTARIVS. Rabir. Perd. 5. *Commentarii regum sunt libri, in quibus leges &c. regum scriptæ sunt, ut illa constitutio de iudicando perduelle. Sed Commentarii in genere sunt libri, in quibus memoria causa*

res perscribimus quascunque, unde de tabulis acceptorum & expensorum, de tabulis Censoris, libris Pontificum saepe dicitur.

COMMENTATIO pro meditatione & exercitatione v. *commentari*. Tusc. II, 18. de Or. I, 33. Tusc. I, 30. ext. *commentatio moris*. Tusc. III, 16. *commentatio parendi.*

COMMEO. Nat. Deor. I, 11. animum esse per naturam rerum omnem intentum & *commemantem*.

COMMERCIVM. Verr. III, 40. *Commercium* in eo agro Pannonitanis non est. *pro postestate emendi agras.* cf. II, 49.

COMMETIRI. Inv. I, 26. *commetiri* cum tempore h. e. *comparare.*

COMMINGVI. ad Att. IV, 3. re amilari *commingui*.

COMMISCEO Nat. D. II, 51. *commiscendorum corporum libido.*

COMMISSIO. ad Att. XVI, 5. *Commissione* Græcorum frequentiam non fuisse. *Sunt ludi Græci, certamina Græcorum in quibus Græci homines, aut certe habitu Græco committuntur.* Itaque pergit Cicero: quod quidem me minime fefellit. Scis enim quid ego de Græcis ludis existimem. cf. *ibid.* XII, 25.

COMMISSVRA Nat. D. II, 55. *Commissura* ossium &c.

COMMITTERE, de Fin. II, 2. ludis *commissis* i. e. ceptis. * *Simpliciter* pro crimine committere. Rosc. Am. 20. cum verisimile erit aliquem *commississe*.

INDEX LATINITATIS.

figg. * *Cluent. 37. committere* multam, pro facere, *que multa dignis fiat &c.* Hinc *sepe dicitur pro eo quod nos dicimus: et verſehen.* ut Verr.

1. 43. nemo committeret. COMMODOVM, adv. ad Att. XIII, 19. *Commodum* diſceſſerat Hilarus.

* *Rosc. Am. 5. committitur* iudicium inter ſicarios pro habetur. * *Sich wohin wegen.* COMMODOVM, de Fin. V, 21. prima natura commoda. *Sunt habilitates propenſiones que, qua prima ſe in hominibus exerſunt tanquam ſtudium ſciendi, cum hominibus verſandi &c.* * *quod nobis commodatum eſt.* Verr. IV, 3. qui forum commodis hoſpitem non

furtis nocentium ornarent. vid, *Salmas. de Uſur. c. 7.* COMMODOVS, mitis, qui nec facile in rebus levibus, nec nimis irasſcitur. ad Qu. Fr. I, 1, 13. atque in hoc genere (*in irasſcendo*) multo te eſſe jam commodiorem mitioremque nunciant.

vario. Verr. I, 32. *committere* incommoda ſua legibus & iudiciis. h. e. non ipſum vindicare, ſed iudicio perſequi injurias ſuas. * *eſt etiam committere pro perdere, cum facimus aliquid, quo committimus, ut aliquid pereas.* Verr. I, 10. II, 14. hereditas *commiſſa*, eine Erbſchaft, die verfallen iſt. Sic Flacc. 21. *commiſſa* fiducia. ein verfallenes Pfand, hypothece *commiſſe.* ut eſt ad Div.

XIII, hinc ducitur elegans ratio pr. Dom. 57. devotio convicta & *commiſſa*, cum accidis id, quod voto ſuſcepto a Diis conſequi volebamus.

COMMODARE. Verr. IV, 42. nomen ſuum alicui ad translationem criminis *commodare.* COMMORARI. Or. 40. in ſententia *commorari.*

COMMORATIO, quid in *rhetoricis* ad Her. IV, 45.

COMMOTIVNCULA. *levis* impetus febrilis, qualis eſſe ſolet iam debilitata & fracta febris vi. ad Att. XII, 11. Attice *commotiunculis* *συντάξις*.

COMMOTIVNCULA. *συντάξις*.

COMMOVERE. ad Qu. Fr. II, 6. perlevisiter *commoveri.* h. e. agrotare. * *de philoſophis, qui nova comminſcuntur.* Acad.

IV, 6. Philo, dum nova quadam *commover*, quod ea ſuſtinere vix poterat, quæ contra Academicorum pertinaciam dicebantur & aperte mentitur &c.

COMMODITAS. Inv. I, 25. corporis *commoditas* i. e. habilitas ad res varias agendas. *Rosc. A. 4. de elegancia orationis: neque ſatis commode me dicere poſſe, intelligo* . . nam

INDEX. LATINITATIS.

* *Suscipere moliri.* ad Att. XVI, bito testimonio, quanti id cum
 15, hæc, quæ commota sunt, mea laude *communicem.* Or. I,
 quorum evadant, unde com- 15. *communicare* cum aliquo,
 movere se dicuntur, qui aliquid *pro consulere aliquem.* Rosc.
 moluntur. Catil. I, 2. ne com- Am. 40, 49. *res & ratio cum*
 movere te contra rempublicam *aliquo* communicari *dicitur,*
 possis. * *commoveri cum de* quem *locum in commodis aut*
 animo *dicitur, tribus modis su-* *negotio sumimus.*
 mitur, primo cum refertur ad COMMVNIS, ad Div. I, 9.
 ingenium, est, rationibus qui- abhorrent a præceptis *commu-*
 buulam, eo perducere, ut aliquid *nibus* ibid. VII, 1. *communes*
 verum falsumve putemus. de- mimos spectarent *femifomoi.*
 inde cum de perturbationibus Or. 33. *commune* iudicium, de
 animi, quæ & commotiones ani- *judicio populi* Dom. 18. *com-*
 mi appellantur, dicitur, plerum- *munia* tempora, quæ ad *univers-*
 que certam aliquam commotio- *sani* *remp.* *pertinent.* Balb. 5.
 nis speciem indicat: ut, morte *communis* imperii fines, i. e. *no-*
 alicujus commoveri. i. e. *terreri* *stri,* *Rom.* *Sext.* I, *communis*
 aut tristitia officii. Ad volun- *libertas.* ibid. 6. *communem*
 tatem denique ubi refertur *salutem* reficere. Planc. 14. *com-*
 significat, certis de causis *munis* ille sensus in aliis fortasse
 nobis aliquid esse constitutum. *latuit.* h. e. *alii* fortasse *dis-*
 Exempla pauca adjiciemus: *mularum* *dolorem,* qui ad *c-*
 Arch. 5. Unius nominis liti- *munes* *pertinebat.* Or. III, 29.
 ra se commotum dixerit i. e. *quid in communi* *menta* quasi
 propter unam lituram sibi *tubu-* *impressum* sit, est *notio* *confu-*
 las suspectas esse. Muren. 19. *sa,* quam omnes habent, & quem
 commovebar ludis Antonii, *evoluit* *philosophus.* Pil. 38.
 timorem afferebant, ne mihi *communis* *salutatio* h. e. *qua in*
 nocerent in petitione. * Or. II, 5. *omnes* *utimur,* etiam *ignotos.*
 Græcarum disputationum me- Or. II, 77. *commune* *exordium,*
 moriam commoverat h. e. *in-* *quod multis* *orationibus* *præ-*
 flauarar, revocarar. * Or. I, *miti* *potest,* & est in *vitio.*
 15. ingenium arte commovere *ibid.* 17. *communes* *litteræ,* sunt.
 pro augere acutere * *evertere,* *artes liberales,* quibus omnes
 revellere, confutare. Or. II, 51. *operam* *dare* *solent.* Or. III, 27.
 Si convellere adorianur ea, quæ *locus communis* *dicitur,* quia
 commoveri non possunt. *rem omnem* *ad genus* *refert*
 COMMVNICO ad Div. I, 7. *adeoque* *ad omnes* *formas* *per-*
 Non solum a me provocatus *tinet.* Phil. II, 4. *homo* *vita*
 sed etiam sua sponte de te *communis* *ignarus,* ein *Mensch,*
 municare solet. Acad. IV, 1, *der nicht zu leben weiß,* ut nos
 itaque privabo illum potius de- *dicimus,* qui *nescit,* quæ *omni-*
bus,

INDEX LATINITATIS.

bus, etiam inimicis officia tribuenda sint, & vulgo tribuantur Or. I. 49. *versatus in causis forensibus atque communibus.* *Tironum causa monendum est, communia dici, quæ ad plures pertinent, adeoque communia dici posse etiam quæ vulgaria alias dicuntur. Quid enim sunt communia præcepta, a quibus Ciceronis de oratore libri abhorrent, nisi vulgaria, quæ in vulgaribus rhetoricis libellis occurrunt? Est tamen etiam aliud quid inter vulgaria & communia discriminis, hoc est: Vulgaria dicimus, quæ communia sunt omnibus, sed ita ut hoc ipso verbo contentum eorum significemus. Communia autem & ipsa ad plures, atque adeo ad omnes pertinent, sed sine consensu. Sic dicimus communem sensum, communem rationem, communia præcepta, communia mala, vitium commune, sed simpliciter respicimus ad id quod ad plures aut ad omnes pertinet, * Verr. II, 46, 63. Commune Siciliae i. e. universam Siciliam. Verr. I, 38. Commune Milyadum.*

COMMVNIO. Mil. 36. *bona, fortunas meas ac liberorum meorum in communionem tuorum temporum contuli.*

COMMVNITAS. de Fin. III, 20. *communitas naturalis.* ibid. *Communitas civilis.* ibid. V, 14. *prima communitas naturalis.* off. I, 7. *vita communis.* ibid. 16. *communitas & societas humana.* * Top. 6, res

disiuncta a communitate i. e. a genere ad speciem traducta, aut, in definitione, adiectis propriis ad communia.

COMMVTABILIS. Inv. I, 18. *commutabilis exordium.*

COMPACTO. adv. ad Att. X, 12. *ut compacto prohibiti videamur.*

COMPAGES. Senec. 21. *compages corporis.*

COMPAR (*πρόσθεν*). in *rhetoricis quid?* ad Her. IV, 20.

COMPARABILE, *simile* Inv. I, 42, 30.

COMPARARE. Verr. I, 1. *accusationem comparare, dicitur actor cum ea conquirat, facit, quæ ad recte accusandum pertinent.* Inv. I, 15. *animus auditoris idonee comparare ad reliquam dictionem, h. e. facere, ut attendat reliquæ orationi.* Quinct. 3. Verr. I, 36. *res, quæ in Gallia comparabantur, sunt fructus prædiorum Gallicorum &c. qui Romam mittuntur &c.* Quinct. 16. *maiores nostri comparaverunt i. e. statuerunt, siue potius, legibus, Scetis, aut aliis modis effecerunt, sc. aut ne quid fieret, aut, ut aliquid fieret. plura e Cicerone suggeret Passeratius ad b. l. Quinct. I, ut ego cum patrono disertissimo comparer. Elegans ratio e ludo gladiatorio ducta, quæ dicitur e imparari, cum paria gladiatorum designantur h. e. constituitur, quis cum quoque contendat. Comparatur ergo*
Aa 2 patro.

INDEX LATINITATIS.

patronus cum patrono, quia inter se de victoria contendunt.

COMPARATIVVS. Inv. II, 25. *comparativa iudicatio; quid sit, ibidem docetur.*

COMPARATIO. ad Qu. fr. I, 2. ext. quibus ego ita credo, ut nihil de *comparatione* mea diminuiam h. e. *nihil minus me contra eos comparem.* Mur. 21. *comparatio testium.* Br. 76. *ipia comparatio disciplinae dicendi.* * Inv. I, 11. *Comparatio est pars constitutionis assinitiva.*

COMPELLARE. *reprehendere, inuehi in aliquem, item accusare in iudicio, aut certe nomen deferre.* ad Att. II, 2. *Nigidius minatur in concione, se iudicem, qui non adfuerit compellaturum.* ad Div. VIII, 12. *Cum parum procederet, ut ulla lege mihi accusatorem ponerent, compellari ea lege me voluerunt, qua &c. ad Herenn. I, 14. minus quidam Accium poetam compellavit in scena Phil. III, 7. Idem Q. Ciceronem compellat edicto, nec intelligit commendationem esse compellationem tuam.*

COMPELLATIO. *reprehensio, accusatio.* Phil. III, 7. *nec intelligit commendationem esse compellationem suam.*

COMPELLI. ad Div. I, 9. *Cum in hunc sensum alliciar beneficium hominum, & compellar injuriis.*

COMPENDIVM, *lucrum.* Rosc. Com. 16. *compendium facere ad Her. IV, 42. turpe compendium &c.*

COMPENSARE. Flacc. 29. *Catonis est dictum: pedibus compensari pecuniam. Est de re mitis sed salubriter emittis praedix, in his Cato putabas, itinera propter longinquitatem tantum impensa habere, aut certe molestia, ut aequae cara esse ac propinqua videantur.*

COMPERENDINARE. A8. I, Verr. 11. *Est jubere reum iterum adesse, ut causa secundum vice agatur, & quidem in diem perendinatum, ut tradit Asconius. Cfer Comperendinatus.*

COMPERENDINATIO. & **COMPERENDINATIVS,** Verr. I, 9. Brut. 22. *unum, quasi comperendinatus, medium diem fuisse.*

COMPERIRE, ad Att. I, 14. *Clodius - me tantum comperisse omnia criminabatur. Scilicet Cicero in causa Catilinae crebro dixerat: comperi omnia. Ea res locum dedit dixeris in Ciceronem, cum, cum omnia comperisse visus causa dicerent.* v. Casaub. ad h. l.

COMPETITRIX, Mur. 19. *habui scenam competitricem. eleganter Antonius scenam arrogantem in ludis dederat; collega Ciceronis in adilitate. hinc metuebat Cicero, ne scena illa plus apud populum in petitione valeret, quam ipse & scena petere consulatum pro Antonio videbatur.*

COMPINGI, *coerceri, includi.* Or. I, 11. *in iudicium & concionculas tamquam in piltrium*

INDEX LATINITATIS.

num aliquod detrudi & *compingi*. ad Att. VIII, 1. Apuliam amiserat culpa sua, in vicenum se *conpegevat*.

COMPITALIA. ad Att. II, 3.

COMPITALITIVS dies ad Att. VII, 7. ludi *compitalitii* Pison. 4. Solemnia, quae in *compitiis* agebantur.

COMPLECTI ad Div. II, 6.

Si *complecti* hominem volueris. ibid. 8. da te homini: *complectetur*, mihi crede cf. ibid. 13. dicitur de his, qui aliquem in amicos recipiunt, & liberaliter, beneficeque tractant. Hinc Læli. 15. fortuna quae os *complexa* est item: Phil. V, 16. causam eam *complexus* est, pro ad eos partes accessis. * in agri cultura & re hortensi *complecti* terram dicitur eleganter de plantis, quae convalescunt, adberefcunt, comprehendunt, bekleiben hinc ductum videtur hoc: Tusc. II, 4. cum philosophia idoneam *complexa* est naturam. * pro concludere in syllogismo est. Invent. I, 40. quemadmodum ipsa conclusio dicitur *complexio* v. *complexio* * Tusc. I, 22. Deum cogitatione *complecti* non possumus, wir kennen uns Gott nicht vorstellen. * ad Div. VI, 6. literis *complecti*, de re aliqua scribere, de poetis & historicis dicitur &c. * ad Att. II, 6. Sic *complexus* sum otium, ut ab eo divelli non possim * consequi. ad Div. X, 12, eam facultatem habes maximam, quam cum *complexus* es, tens. * adju-

gere Pil. 31. *complecteris* amplissimos viros ad tuum scelus. * *passive est* Tusc. V, 14, in eo genere, quo vita beata *complectitur*, ubi vid. Daviss. Sic Rulc. A. 13. quo uno scelere omnia scelera *complexa esse* videantur.

COMPLEMENTVM. Or.

69. *complementa* numerorum sunt verba inania, quae inferciuntur periodis, ut eo numerus cadat oratio, ut Afustici facere solobant.

COMPLETVS, plenus. Verr.

V, 57. *completus* mercatorum carcer.

COMPLEXIO. ad Herenn.

IV, 14 est genus figurae dictum, inde, quod duo genera exornandi *complectitur*, ut ibi ostenditur. * Inv. I, 34. ponitur pra conclusionem Syllogismi, quae inde *complexio* dicitur, quia propositionis & assumptionis conceptus non communes *complectitur*. * genus argumenti, quod dilemma dicunt alio nomine Inv. I, 29. *Complexio* est, in qua utrum concesseris, reprehenditur ad hunc modum: Si improbus est, cur uteris; Si probus, cur accusas. * Or. III, 46. verborum *complexio est* periodus. Sed Phil. II, 37. mira verborum *complexio*, est mira loquendi ratio. * Copia Tusc. V, 10. cummulata bonorum *complexio*.

COMPLEXVS. Tusc. III,

20. *complexus* corporum, de coitu. Catil. II, 10. de *complexu* ac sinu dicuntur familiarissimi cujusque v. Grav. ad b. l. de Nat. D. II, 40. restat ultimus

INDEX LATINITATIS.

suunt se futuros, interposita arbitraria pena. ad Qu. fr. II, 15. Tribunicii candidati *compromiserunt*, HS. quingenis in singulos apud M. Catonem depositis, petere ejus arbitratu, ut qui contra fecisset ab eo condemnaretur.

COMPVNGERE. Or. II. 38. *compungere* se suis acuminibus. *de dialecticis, in primis Stoicis dicitur, qui dissolvere inexplicabilia a se reperta ipsi non possunt. stigmati notari.* * Off. II. 7. *compunctus* notis Threidicis.

CONARI. *pro posse, conari enim effectum. S. pro actione ipsa.* in Cæcil, 14. *de Hortensio:* numquam ullo artificio me pervertet, numquam ingenio me suo labefacere atque infirmare conabitur. *S. c.* Verr. II, 14. leuiore illo artificio aggredi conatur pro aggreditur.

GONCALLEO. Nat. D. III, 10. *concalluit* manus opere.

CONCEDO, *cedo* ad Div. IV, 3. *concedo* nemini, qui majorem ex perniciæ reip. molestiam traxerit. ad Att. XIV, 18. neque ei quidquam in desperatione *concedo*, Verr. II, 44. ut vix Apronio de familiaritate *concedere* videatur. Rosc. A. 40. *de arte concedere.* * *condonare* Verr. I. 49. quid est aliud peccata *concedere* omnibus cf. Or. III, 51, Rosc. Am. I. naque temere dicto *concedi* potest. ad Div. V, 6. non putat se sustinere posse causas multorum. Si tibi, cui justius videtur irasci pos-

se, *concesserit.* in primis *elegant* ter dicitur concedere alicui, cum alicui ignoscimus alterius causa. v. c. Marcell. I. cum M. Marcellum senatui populoque R. *concessisti.* Prov. Conf. 18. *concedere* inimicitias reip. cf. Ligar. 12. Cluent. 69. *Esiam* *judices eleganter dicunt* concedere alienis peccatis, cum absolunt criminibus convictos. Verr. III, 96. * Dom. 36. *remp. concedere* unius discessu. Si vera est lectio concedere h. l. est abire, sed commodior est lectio altera, quam habet Græciana: concedere. * Rosc. Com. 6. crimen gratiæ concedebas h. e. criminabare gratiæ a Fannio in eandem causam. * Cat. I, 9. *Concedere* reip. temporibus dicuntur, qui ferunt & faciunt quamquam inuiti, quæ reip. tempora postulant. * Phil. II. 2. petitionem alicui concedere est abstinere a petendo, alterius causa. * obtemperare Cæcin. 24. *Concedere* Jctis. * Tusc. II, 7. ei *concedendum* est gementi h. e. non reprehendendus est, sed ei permittendum est, ut gemat.

CONCELEBRARE. Inv. I, 3. studia *concelebrata* ab optimis &c. sunt diligenter tractata & culta. Manil. 21. omni studio visere & *concelebrare* h. e. magna frequentia honestare.

CONCENTIO. Sext. 55. Caterva tota (*histrionum*) clarissima *concentione*, in ore impuri hominis traminens concionata est.

CON.

INDEX LATINITATIS.

CONCENTVS. Div. II, 15. *concentus naturæ est συμπαρ.*
Susa. Or. III, 6. *concentus doctrinarum est nexus & cognatio earum.*

CONCEPTIO. Inv. II, 19. *ibi omnis conceptio privatorum judiciorum constituitur.*

CONCERTATIO. verborum Tusc. II, 13.

CONCERTATORIVS. Brut. 83. *Thucydides hoc forente concertatorium judiciale non tractavit genus.*

CONCESSIO. in Tog. Cand. *concessio competitorum. v. concedere.*

CONCHYLIVS *purpureus* Phil. II, 27. *conchyliata peristromata.*

CONCIDERE. ad Qu. fr. II, 4. *Vatinius a quo palam opugnabatur (reus Sextius, pro quo est oratio) arbitrato nostro concidimus, diis hominibusque plaudentibus sc. in oratione sc. potius interrogatione in Vatinium, qua ei, quicquid a tribuatu sceleris conceperat, obiecit. * damnare ad Qu. fr. II, 6. sed hoc incommodum, consolantur quotidianæ damnationes inimicorum, in quibus me lubente Servius allisus est, ceteri conciduntur. * verberare Ver. I, 47. virgis plebem R. conciderit. * Or. 69. concidere sententias dicuntur, qui minus numeros sequuntur. * refellere. & quidem paulo acerbius. Nat. D. I, 33. concidere aliquem tota voluminibus.*

CONCIDERE. Or. 43. *nummez artes concidissent h. e. nullus earum usus amplius esset.*

CONCILIARE. Verr. II, 55. *conciliare pecuniam pro capere iniustis modis erigere. cf. ibid. 58. III. 30. 84.*

CONCILIATIO. de Fin. III, 6. *prima conciliatio hominis v. commendatio. * Nat. D. II, 31. inter le civili conciliatione & societate juncti.*

CONCILIATRIVS. A. Sext. 9. *blanda conciliatrix, dicitur nobilitas esse, ut natura, conciliatrix & quasi sui lena de Nat. D. II, que sibi quemque conciliavit & commendavit.*

CONCINO. Fin. V, 28. *videsne ut hæc continent? Nat. D. II, 8. omnibus inter se concinentibus mundi partibus. Sext. 21. concinere fata. Sed Grav. canere.*

CONCINNE distributus de Or. II, 19. *est, e dialectorum præceptis.*

CONCINNITAS. Or. 25. *illam autem concinnitatem, quæ verborum collocationem illuminat his luminibus, quæ Græci σχηματα appellant. &c.*

CONCINNITVDO. Inv. I, 18. *eadem quæ concinnitas est.*

CONCINNVVS. Or. 19. *sententias concinnavas magis exquisierunt, quam probabiles philosophi h. e. quæ magis propter acumen placeant, quam quia veræ sint.*

INDEX LATINITATIS.

CONCIO. ad Att. IV, 2. *concionem* alicui dare, *dicuntur* magistratus, cum *privatum* hominem, cui ex *rostris* cum *populo* agendi potestas non est, *producunt*, eique *dicendi* potestatem *faciunt*, oratio ad *populum*, ad Div. epistola *concionis* in modum scripta h. e. *vehemens*. ibid. II, 12. ita tumultuosæ *concionēs* afferbantur. * Or. II, 84. *funebri* *concio*, sc. *in qua laudatio habetur*.

CONCIONALIS, ad Qu. fr. II, 5. *senatus clamor* prope *conciōnalis*. ad Att. I, 16. *conciōnalis* *histrudo* *ararii*, *misera* ac *jejuna* *plebecula*.

CONCIONARI, Tusc. I, 49. *velut e loco superiori concionandum*, *de re*, *qua graviter dicenda est*. * Sext. 55. *de histrionibus* *dicitur*, *quia clara voce agunt*, *ut ii*, *qui pro rostris concionantur*.

CONCIONARIUS *populus* ad Qu. fr. II, 3.

CONCIONATOR, Catil. IV, 5. *est homo turbulentus populum concitans concionibus*.

CONCIPEKE, ad Qu. fr. II, 15. *negat enim Trebatius*, *in tanta multitudine eorum*, *qui una essent*, *quomquam fuisse*, *qui vadimonium concipere posset*, h. e. *formulam dare*, *qua vadimonium promittitur*, *quod est proprie Pecorum*. * *ex cogitare*. Har. Resp. 26. *conceptum est iustitium & meditatum*, *Grav. e Franc. malebas concosum*, *Sed v. concoquere*, *hinc*

pro consequente ponitur h. e. *pro ipso facto*: Tusc. I, 30. *qui fraudes conceperint*. * *concepi*, *pro oriri*. Nat. Deor. III, 36. *conceptus a se ipso dolor opponitur immisso divitiis*. * Att. I, in Verr. 15. *concepta huic ordini turpitudine*.

CONCITATIO, Tusc. V, 15. 16. *concitationes animi*, πᾶσι,

CONCLAMARE, Phil. VI, 1. *cum vos (de populo) universi una mente atque voce iterum a me conservatam esse remp. conclamastis*. Flacc. 7. *quod Mithridates - se velle dixit*, *id sutores & zonarii conclamarunt*.

CONCLVDERE, Or. 51. *absolute concluderetur oratio*, *v. absolute*.

CONCLVSIO, Or. II, 8. *conclusio verborum est periodus*, *in qua verba numeratē collata sunt*. cf. ibid. III, 44. Or. 50. *conclusio sententiarum est*, *cum sententiæ apta periodo comprehenduntur*. Inv. I, 29. *simplex conclusio*, *quid sit?*

CONCLVSIVNCVLA, Acad. IV, 24. *conclusivuncula fallaces*. Tusc. II, 18. *conclusivuncula contorta & minuta*.

CONCLVSVS, Or. 5. *conclusa oratio est structa, numerosa*, Or. I, 42. *conclusa artibus dicuntur*, *quæ ad formam artis redacta sunt*, Verr. II, 82. *facinus crudelitate perfectum & conclusum*.

CON-

INDEX LATINITATIS.

CONCOQUERE. ad Div. IX, 4. an hec *xp̄is*, quam noster Diodotus non *concoquebat* h. e. *quæ probari ei non poterat.* * Roic. Com. 15. Tibi vero diu deliberandum & *concoquendum* est. Sed *Gravius legendum putas*: coquendum, quod coquere consilia dicatur de deliberationibus, non *aversu* concoquere, quod est probare. In quo sibi non satis *co*stas *Vir Cel.* Nam ad Har. R. sp. 26. pro conceptum iustitum & *Franciana* malebas concoctum. Ibi autem de exigitata & deliberatione inuenta re sermo est. Atque ut *duces* concoquere hoc modo dici, utebatur hoc loco & *Rosciana* quem *tamen* *refectui* cupierat. Certe non est *verisimile* conceptum in concoctum mutatum: est enim *facili* *sententia* & *obvius* *vocis* *significatus.* Sed concoctum posuit in conceptum mutari, quod hoc sensu dici posse non putaret, sive *librarius*, sive *Grammaticus.* Neque tamen propterea in *Rusciana* quicquam mutandum. Scilicet concoquere est valde coquere valde enim *cocta* res concoquitur. Illud etiam dicere attinet, *composita* ex eo sæpe pro simplicibus poni, ejusque rei ignoratione deceptos *Grammaticos* interpolasse *auctores.* v. concurrere & concurrere: sed id fit non sine quadam vi. Nam illud conintendit *viri simplicis.* * ad Q. Fr. III, 3. hæc odia non sorbeo solum, sed etiam concoquo,

CONCREPO. Off. III, 19 ut si digitis *concrepueris.* Agr. III, 30, qui simulac decemviri *concrepuerint*, (*int. digitis*) expediti ad eadem esse possunt.

CONCRETIO. Tusc. I, 17. mens segregata ab omni *concrezione* mortali, h. e. *libera a partium mixture*, & *conjunctione*, in qua nihil duplex, nihil mixtum, nihil *coagmentatum*, ut eodem loco dicit.

CONCRETUS. Nat. Deor II, 23, nimis *concreti* humores. ibid. 16. cælum *crassum & concretum.* * *narum, ortus* Tusc. I, 24. * *compositus & diversis partibus* Tusc. I, 27. nihil est in animis mixtum & concretum.

CONCUPISCO. ad Div. X, 9. *concupisco* mihi nihil, contra quod ipse pugno.

CONCURRERE. de nno *homino* sed *anxie* & *studiose* *currens.* Quint. 16. non statim ad *Aquiliu* *concurrisses.* v. concoquere *concurfio.* * ad Att. XVI, 3. concurrere nomina, dicuntur cum pecunia debita, non solvitur ad diem, adeoque *constituimur.*

CONCURSARE. de *singulis*, vario *significatu.* Roic. Am. 29. qui tum dies noctesque *armati concursabant.* Verr. V, 31. prætores *adire* provinciam & *concurfare* consueverunt. ibid. 12. cum *concurfants* ceteri prætores h. e. *cum peragrans provinciam, obeunt fora & jurisdictionem exercent.*

CONCURSATIO. *studium,* con-

INDEX LATINITATIS:

- consensio etiam singulorum hominum.* Sull. 23. *eius concursatio.* ad Div. I, 1. Libonis & Hyplazi non obicura *concurfatio* & contentio &c. * Agr. I, 3. *concurfatio* decemvialis, de *peragrations* provinciarum a decemviris suscipienda. * *in-
mulus*, *auslauf*. Dom. 6. *con-
cursatio* puerorum nocturna. * Div. II, 71. cedo, qui sit ordo aut quæ *concurfatio* omniorum. * Brut. 69. C. Cosconius -- eam verborum copiam -- præbebat populo, cum multa *concurfatione* & clamore h. e. ut populus *concurfaret* ad eum audiendam & clamores faceret.
- CONCURSIO.** Verr. I, 30. quid huius lacrymas & *concurfationes* proferam uti male *Horomaninus* malebas *concurfationes*. v. *concurrere*.
- CONCURSVS.** *sumulus*, *auslauf*. Sull. 5. lapidatio atque *concurfus*. * Or. III, 43. *concurfus* verborum hiulus. * Deiot. 20. *concurfus* facere, de eo, quo conspecto homines concurrere solent. * *multitudo* ad Div. VII, 33. *concurfus* occupationum. Fin. IV, 34. *concurfus* honestissimorum studiorum.
- CONDECENTIA.** Or. III, 52. *Pearcius autem e Codd. MSS. restituit: decencia, quod illud nullam auctoritatem idoneam habes.*
- CONDEMNARE.** Verr. V, 69. omnium mortalium sententiis *condemnari*. i. e. *fieri ut condemnaretur*. ibid. II, 8. sibi *condemnat*, Veneri absolvit.
- h. e. *absolutis quidem, ne quid Veneri dare cogatur, sed tamen cogit sibi dare, ut absolvetur*. Cæcin. 31. *condemnari* sponfionis.
- CONDERE.** Verr. V, 29. *condere* in carcerem.
- CONDICERE.** ad Div. I, 9: *denunciare alicui, nos ad cenam venturos. Nostris: Sichers Gaste bitten. v. Horom. ad Rose. Com. 9.*
- CONDIMENTVM.** ad Q. Fr. I, 1. multis *condimentis* humanitates mitigare.
- CONDITVS.** *repositus ad usus futuros*. Verr. II, 2. id non apud eos nasci, sed domi *conditum* putaremus. Mur. 24. ut ei jam domi *conditus* consulatus putaretur & sic sepe. Natur. Deor. II, 60. *condita* vetustati.
- CONDITOR.** Sen. p. R. 6. *conditor* convivii.
- CONDITVS.** *suavis*. Brut. 48. *neino suavitare Conditior*. ibid. 29. nisi id quod dicitur, sit voce, vultu gestuque *conditis*.
- CONDITIO**, *status hominis*. Off. I, 13. *infima conditio* est servorum. * *voluntas alterius, id quod nobis præscribitur &c.* Verr. III, 62. *venire ad conditiones* alicujus. *profutere, quod quis vult*. Quinct. 6. perduceret eum ad suas *conditiones*. * *passio*. Act. I. in Verr. 6. *mansit in conditione*. cf. Quinct. 22. * *jus*. Quinct. 28. *conditione* pari uti. Verr. I, 54. *conditione* optima esse dicuntur in *redimento*, qui præcipuum aliquod jus habent *redi-*

INDEX LATINITATIS.

redimendi, ut ad ipsos potius, quam ad alios res redimenda perveniat, ein Vorrecht, προτιμωσις. Agr. III, 2. *optima conditione prædia, pro quo dicitur sæpissime optimo jure.* * *sed Verr. II, 59. optima conditione locare, est quam minimo prejo.* Q. Fr. II, 2. *bona conditio de emtione.* ad Att. XII, 3. *Vesteni conditio semisse. varsum a Vesteno sub usuris semissibus.* * *natura rei.* Marcell. 4. *a quo conditio vique victoriz devicta est.* ibid. 2. *quæ naturam & conditionem, ut vinci possent habebant.* * *largitio.* ad Qu. fr. I, 1. *nullius pecuniz conditione ab integritate deduci.* Manil. 23. *quibus conditionibus, quibus jacturis homines in provincias proficiscantur.* *Ita scilicet capio, nam conditio ponitur pro eo, quod est tamquam objectum conditioni.* J. Fr. Gronovius autem de Sest. IV, 4. *extr. passionibus & syngraphis factas, interpretatur, sed addis: promissa pecunia vel gratia.* *Similis usus hujus vocis est, cum ponitur pro nuptiis, quia sunt sub conditione dotis. s. pro simina, quam uxorem ducimus dotis ratione habita, eine Mitgabe.* Læl. 10. *uxoria conditio.* Phil. II, 38. *filiam ejus, sororem tuam, ejecisti, alia conditione quaesita & ante perspecta.* ad q. I. v. Abram & Græv. * *Hinc deinde & simpliciter dicitur & de feminis & viris, quibus cum con. umbitur, etiam extra*

conjugium. Cæl. 15. *Clodia dicitur conditiones legere. h. e. adolecentes, viros, quibuscum cubet.* ubi v. Abram, cf. Gron. Obs. I, 6. & Græv. ad Sueton. Aug. cf. *perspicere.* * *Flacc. 10. tamen in conditioe atque exemplo pertimescenda videantur.* *Gravins ex Vistor. ana. reposuit: imitatione sc. quia sequitur paullo post: imitatio exempli. Sed hoc ipsum docere poterat, imitationem & exemplum fere idem esse, & ταὐτολογεῖν Ciceronem, si ita scripisset, ne taceam dicendum potius fuisse in exemplo & imitatione.* *Neque vero video, quomodo librariis in mentem veneris pro imitatione quod facile intelligitur ponere conditione, quod difficiliter intelligitur.* *Potuit autem imitatione ex sequentibus huc trahi, sive aberrante librarii oculo, ut sit, sive corrigente Grammatico aliquo.* *Quicquid sit, conditione commodam interpretationem habet sensus verborum hic est: Videntur pertimescenda, quod hæc nostrorum magistratuum & civium conditio misera utique futura est, ut hoc exemplo invisati homines, ipsis molestias hujusmodi & pericula creare audeant, etiam sine casu idonea.* *Mur. 28. iniquam legem judices, & miseram conditionem instituet periculis hominum.* *Catil. II, 7. conditionem miseram non modo administrandæ sed etiam conservandæ*

INDEX LATINITATIS:

de reip. *Et sic sapissime conditio dicitur.*

CONDITIO. Nat. D. II, 58. *condiciones ciborum.*

CONDONARE, pro *donare*, *tradere in possessionem alterius.* Dom. 23. cum alteri totam Achaïam - - hon. ei civium *condonaret* Agr. II, 13. regna decemviro- rum ditioni iudicio potestatisque *condonata* esse dico. ibid. 6. *condonari* certis hominibus omnia. Phil. II, 27. *condonabantur* apothecæ hominibus nequillimis. Phil. V, 3. Agitur, utrum M. Antonio facultas detur - - agrorum suis latronibus *condonandi.* ad q. I. Ferrarius idoneis auctoritatibus hoc genus loquendi: agrorum *condonandi* pro *condonandorum* defendit * hinc ducitur elegans ratio, cum *condonare* dicitur v. e. pro *condemnare*, ita uti deie- re, ac pro omni actione, qua quis homo aut res aliqua in po- testatem alterius venit. Hujus generis exempla hæc sunt: Verr. I, 41. *condonare* alicui here- ditatem, de prætoris, qui alieni hereditatem decernit prætor- jus. Coel. I, ne patiamini M. Coelium libidini muliebri *con- donatum* i. e. *damnatum* in mu- lieris gratiam, fr. pro Scauro: ut M. Aemilius - - vanissimæ genti, & prope dicam, pellitis testibus, *condonetur* v. Gron. Selt. IV, 9, ext. * *sed etiam in bonam parrem* dicitur pro ab- solvere. Cluent. 39. non sibi ac defensionis suæ *condonatum* esse

oppianicum. * *condonare* ali- quem alicui *eleganter*, est pro *ignoscere alicui in alterius gra- tiam*, uti, concedere, de quo supra: Ligar. 12. *condonare* aliquem reip. item Phil. V, 18. inimicitias reip. *condonare*, pro- mittere inimicitias, quia *salus* reip. ita postulat.

CONDONATIO. Ag. I, in Verr. 4. in jure dicundo bono- rum possessionumque contra om- nium infirmita addictio & *condonatio* v. *condonare*.

CONDUCTERE, pro *redime- re*, *opponitur* locare. Div. II, 21. qui columnam de Cotta & Tor- quato *conduxerat* faciendam. Sic apud Phædrum Simonides Carmen *conduxisse*, circa mer- cede, dicitur.

CONDUCTOR, *redemptor* ad Q. Fr. III, 1.

CONFATALIS. Fat. 13.

CONFECTIO. Flacc. 9. *con- fectio* tributi ex est *actio*. Div. I, 51. *confectio* materiæ; est *usus* materiæ ad res ex ea *conficien- das*.

CONFERRE. de *discente* Lel. I, me ad pontificem Sex- volam *contuli*. * Planc. 14. *con- ferantur* multa in eum; ibid. aliorum dicta in me *conferun- tur* h. e. *mibi tribuuntur*, tam- quam a me *profecta essent*. * Verr. III, 12. *conferre* capita est *eluculentum deliberatum*. * Or. III, 51. *conferre* causam in tempus, h. e. *in causa dicenda se accommodare ad temporis rationes*. * Verr. V, 35. *suppli- cia* - - ad tuum non ad populi Ro.

INDEX LATINITATIS.

Romani tempus *conferes*? h. e. *sumes tibi supplicia cum tibi placueris, non cum utilis reip. postular.* * Planc. 19. non possum magis *pedem conferre*, ut ajunt, aut propius accedere. * Lig. 1. orationem ad misericordiam *conferre*, est *abstinere a defensione, & uti deprecatione, loco defensionis*, * *convertere*. Sull. 14. Vos me ab omnibus cogitationibus ad salutem reip. *contulistis. Sed Gravius legendum censebat ex Pal. 9. convertistis prater necessitatem. Nam conferre Ciceroni dici pro convertere, cum illud docet, quod antea proposuimus. ex Ligar. 1. orationem ad misericordiam conferre; in quo commode conferre per convertere explices; sed etiam hoc: Marcell. 6. Dii spem salutis ad clementiam victoris & sapientiam consulerunt, Phil. XII, 3. est: conferre se in salutem reipubl.* * ad Att. XIII, 12. rem ad me *esse collatam, pro delatam nempe ad arbitrium meum, ut de ea constituam.* * ad Att. XIII, 19. Academica cum Catulo, Lucullo, Hortensio *consulterau.*

CONFERTVS Tusc. III, 19. liber *confertus* voluptatibus. h. e. *in quo de nulla re, nisi de voluptatibus agitur s. in quo multa de voluptate disputatio est.*

CONFICIENS Flacc. 14. civitas *conficiensissima* literarum.

CONFICIO. *facio*. Verr. IV, 45. *conficere* lacra. * *efficio*. Partit. 26. *causa conficiens.* * *in-*

servicio. Mil. 14. Sicut illius me pene *confectis*. * *absumo*. Sext. 51. ornamenta equestris ordinis *confecit*. * *comparare cogere*. Flacc. 9. *conficienda* pecuniae ratio. * Quinct. 15. praconis vox praedicat, & pretium *conficit*. * ad Att. XIII, 18. *conficiantus* hortos. i. e. *negotium de hortis.*

CONFIGO. Har. Resp. 5. ducentis *confixus* Sctis, *in quem Sctis facta sunt.* cf. Phil. XII, 7. * Phil. VII, 2. *cogitationes* in reip. salute *configere*.

CONFIRMO. Quinct. II, cum te ipse *confirmasses* h. e. *cum quantumvis obstreperante pudore, aliisque dubitationibus, tamen statuisses fortis esse, & appellare hominem de pecunia.* * *animum addare.* ibid. 25. Tum mihi Roscius - *confirmandi* mei causa dixit. * Fin. V, 32. iste locus tibi est *confirmandus*.

CONFIRMATIO, Arch. 7. cum ad naturam eximiam atque illustrem accesserit ratio quaedam *confirmatioque* doctrinae pro quo alii; uti & *Gravius habent confirmatio doctrinae, quod quin eleganter dicitur non est dubium, ut est cap. 6. Sic conformare animum & mentem.* cf. c. 1. vox conformata. *Neque tamen confirmatio absurdum est. Confirmatio hoc sensu ducitur a corpore, quod conformatur & fingitur arte. Inde etiam confirmatio ducitur. Inprimis hoc pertinet locus in Lat. omnino ami-*

INDEX LATINITATIS:

amicitiæ cortoboratis jam confirmatisque & ingenii & ætatis. *Vides confirmare de ingenio eleganter dici, quod usu, exercitatione & doctrina robur & firmitatem nactum est. Sic Acad. IV, 8. cum esset ipsa ratio confirmata querendo. Fin. V, inventa vitæ via est confirmatioque omnium officiorum. lingue vix audeo de lectione hujus loci in alterutram partem pronunciare. Confor-
mari & confirmari permutata sunt etiam de Fin. IV, 2. ubi legitur: confirmari mores & conformari, sed ibi conformari rectius puto, quia mores non confirmantur; nulli enim sunt natura, sed formantur doctrina & finguntur.*

CONFIRMATOR, qui confirmavit promisitque aliquid. Cluent. 26. sequetter & confirmator pecuniz.

CONFISIO. Tusc. IV, 37. *confisio animi.*

CONFITERI. Leg. II, 12. *confitendarum religionum facultas.*

CONFLAGRARE. Verr. I, 15. *invidia consummasset.*

CONFLARE. Verr. II, 129. *conflare in se crimen. Ligar. 12. consensus conspirans & pene confusus.*

CONFLICTARI. Verr. III, 28. *iniquissimis verbis, iniquissimis recuperatoribus, conflictari malebant. den. Proceß fubren. * Leg. I, 11. eadem superstitione consistantur sc. zanguam morbo aliquo animi.*

Nam de morbis gravibus eleganter conflictari dicitur.

CONFLICTIO, *comparatio.* Partit. 15. 29.

CONFLIGO, *comparo.* Inv. II, 3. *factum adversarii cum scripto configere.*

CONFLVO. Inv. I, 4. *confluit ad eos laus. Tusc. II, 2. si ad hæc studia plures confluerint.*

CONFORMATIO. Or. 39. *conformatio sententiz, pro, figura. cf. Brut. 37. Top. 5. conformatio insignita, est notio. Nat. D. I, 38. talem conformationem animi ceteri philosophi motum inanem dicunt. i. e. speciem, visum. * Arch. 7. conformatio doctrinæ v. confirmatio.*

CONFORMARE. Arch. 1. *vox hujus præceptis conformata. ibid. 6. excellentium virorum cogitatione mentem animumque conformantem. Mur. 29. nonnulla in re conformare & leviter emendare possum.*

CONFRINGERE. Verr. I, 1. *confringere consilia senatoria, pro vi, i. e. pecunia aut aliis injustis artibus facere ut absolvere; pro quo & perumpere dicitur. Milon. 14 qui eam præturam posset confringere h. e. impedire, quo minus Prætor potestate sua abuteretur.*

CONFVNDERE. Or. II, 79. *confundere in totam orationem h. e. per totam orationem, non uno certo loco adhibere. Off. I, 27. totum est eum virtute confusus h. e. conjun-
ctum, ab ea re non differens.*
Sext. 2.

INDEX LATINITATIS.

Sext. 2. *confusa* atque universa defensio, est cum omnes simul defendamur, non singulos singillarim. Partit. 30. Hæc, quæ primam contentionem habent ex arguendo & resistendo, lata & *confusa* sunt. Rationum & firmamentorum contentio adducit in angulum disceptationem.

CONFUSIO. Mur. 23. *suffragiorum confusio*, est, cum non ex censu suffragia feruntur, & centuriæ numerantur, a prima classe factò initio, ut fieri ex instituto Servii solebat, sed cum suffragia omnium classium & centuriarum numerantur, ut primo cujusque civis suffragium eandem vim habeat, deinde nesciatur, quis quemque suffragio suo Consulem aut Praetorem creavit. Id ut fieret, ambitus tollendi causa, postularat Servius Sulpicius & hunc Cicero appellat æquationem gratiæ, dignitatis, suffragiorum.

CONFUTARE. Tusc. V. 31. dolores confutare est, resistere dolori cumque suppressere; eleganter profectò. Nam confutare proprie est aquam ebullientem, propter fervorem suppressere, ne exundet.

CONGIARIVM. ad Att. X. 7. *donæ, quæ inter populum urbanum distribuuntur, res a frumentariis largitionibus orruntur*. de congiariis v. Spanb. de usu & pr. Num. T. II. p. 529.

CONGLACIO ad Div. VIII,

6. Curioni tribunatus *conglaciatus*, nil in tribunatu agit.

CONGLOBATVS. *copiose allatus*. Partit. 15. maxime valent definitiones *conglobatæ* & consequentium frequentatio.

CONGLVTINARE. Or. I. 42. *dissoluta & divulsæ conglutinare, dicitur de eo, qui a iquid in arenæ formam redigit*. Phil. III. 11. totus est ex audacia, petulantia &c. *conglutinatus* ad Att. VII. 8. *amicitiæ conglutinare*.

CONGLVTINATIO. Or. 23. *conglutinatio verborum: de structura & collocaçione*.

CONGRESSVS. Cœl. 8. *congressu & constituto de injuriis experiri, est, quod Cicero Quint. 11. intra parietes experiri vocat, & opponit summo juri: non, si quid in controversiam veniret, aut intra parietes aut summo jure experiretur*. ad qu. I. v. Hermannus, qui d. cet moris fuisse, ut antequam in jus irent, viderent, si privasim, ascitis amicis & discipulatoribus domesticis res componi posset.

CONGRVENTER. *apte ad rem & causam*. Or. III, 10, *congruenter dicere*.

CONJECTOR. Div. II. 65. *interpretor somniorum, portentorum*.

CONJECTVRA. Muren. 4. *Conjecturam de tuo ipsius studio ceperis* Div. II, 26. *Conjectura omnis in multas ac diversas, aut etiam contrarias partes diducitur*.

CONJICIO. Or. III, 50. *con-jicere*
B b

INDEX LATINITATIS.

ficere se in verfum mente ac voluntate. *de eo, qui verjus facere cogitat.* Catil. I, 6. *petitio ita confecta, ut vitari non posse videretur.* v. *petitio.* Sext. 18. *oratio improbe confecta in clarissimos viros.* Mil. 19. *conjicere* se in noctem. Dom. 23. *conjecerit Pompejum domum, h. e. metu coegerit Pompejum, domi manere.* conjuncta deshebunt. Fat. 7. hoc vere *connectitur*, *de enunciationibus ex antecedente, ut dialectici loquuntur, & consequente compositis.* * Acad. IV, 30. ipsum ex se *connexum* est. *dicuntur de enunciationibus identicis, quas hodie dicunt: Si lux est, lux est.* CONNITI. Verr. III, 56. *nervis omnibus conniti.*

CONJVGATA. *quæ dicantur?* Top. c, 3.

CONJVGATIO. *συζυγία.* Topic. 9. *quid sit?*

CONJUNCTIO. Fat. 6. *conjunctio ex repugnantibus, est genus enunciationis.* cf. c. 8. *init.* * Divin. II, 14, 15. *naturæ conjunctio, est συμπράξις.* * Coitus Off. I. 4. *Conjunctionis appetitus.*

CONIVNGERE. Manil. 9. *bellum conjungere, dicuntur, qui fœdus meum belli gerendi causa.* Quir. p. R. 7. *causam meam cum communi salute conjunxit. i. dixit, Salutem communem a mea pendere.* Cluent. 44. *Conjunctum cum re judicium i. verum.* * Verr. IV, 65. *conjunctis sententiis decernere. pro quo Grævius habet: cunctis.*

CONJVRATIO. Catil. IV, 3. *haberi conjurationem a civibus nunquam putavi.*

CONNECTERE. Or. 71. *connectere dissipata; est numeris vincire.* Nat. D. II, 65. *si singula non movent, univèrse certe tamen inter se conexu &*

CONNITL. Verr. III, 56. *nervis omnibus conniti.*

CONNIVERE. Tusc. I, 49. *conniventem somno consopiri.* Coel. 17. *blandimentis naturæ sopita virtus connivet.* *ibid.* 24. *connivere in sceleribus hominum.*

CONNVBIVM. Top. 4. *quicquam connubium non est. Scilicet connubium est matrimonium inter civem & civem; inter civem autem & peregrinæ conditionis hominem, aut servilis, non est connubium, sed contubernium v. Boetius ad b. l. Hinc in missis militibus ap. Gruterum, Sponsum, Mæsseum & alios jus connubii datur cum uxoribus, quas tunc habuissent, cum est civitas data; de quo vid. Mæsseum in Antiquit. Aquitan. cp. 1.*

CONQVASSATIO. Tusc. IV, 13. *conqussatio totius valetudinis corporis.*

CONQVISITIO. Prov. Conf. 2. *exercitus durissima conquestione collectus.*

CONSCIENTIA. *societas.* Phil. II, 11. *quis nomen meum in illius gloriosissimi facti conscientia audivit.* * Fœn. II, 22. *conscientia stabilis.*

CON.

INDEX LATINITATIS.

CONSCINDERE. ad Att. *cii*, Conscripti, qui novo Bruto VIII, 16. Is me ab optimatibus ait conscribi. conviciis lacervari.

CONCRIBERE. *verbum militare; cum novi milites scribantur, & in centurias describuntur.* Quir. p. R. 5. cum homines conscribi centuriarique vidissem; quamquam ibi est, de iis, qui a seditiosis hominibus colliguntur, & in centurias aut decurias conscribuntur, ut iis utantur ad depugnandum contra bonos cives: sic dicitur etiam describere, de quo suo loco. Planc. 18. hæc profer, huc incumbere. Laterensis, decuriasse Plancium, conscripsisse, teque-strem fuisse &c. hic est de ulia, sed simili tamen re. Scilicet, qui corrumpere populum student, cum in decurias describunt, & quid decuriis singulis daturum sint, pronunciant; illi autem de quibus antea, in centurias describunt suos; ut pugnent. Itaque eodem loco, pro conscribere dicitur etiam describere. Sic reperies etiam

in Sen. p. Red. c. 13. Dom. &c.

* Simul scribere. ad Att. XII. 19.

Balbus ad me cum Oppio conscripsit. Sed dicitur tamen etiam de uno pro scribere, Verr.

V. 4.

CONSCRIPTVS. Patres Conscripti. Catil. I, 1. dicitur pro Patres & Conscripti, ut docet Liv. L. II. c. 1. Antiqui & sæpe omitebant, ut in illo: de vi armatis hominibus & aliis. Patres sunt ii, qui sunt generis patri-

ci, Conscripti, qui novo Bruto instituto ex equestri ordine, quibus postea seminarium senatus fuit, senatui adscripti sunt.

CONSECRARE. Agr. I, 2. consecravit Karthaginem i. e. usum soli, quo Karthago stetit, hominibus ademisse, sacrum fecit, ne arari, inaedificarique posset. * Leg. II. 2. patria, in qua omnia nostra ponere & quasi consecrare debemus. * Tulo. III, 1. ars Deorum inventionem consecrata i. e. tributa.

CONSECRATIO. Balb. 14. consecratio capitis; genus legis sacranda, cum scilicet caput ejus sacrum pronuncietur, quod contra legem fecerit. v. Ind. Legg. v. Leges sacratae. * Dom. 48. an consecratio multum habet jus; dedicatio est religiosa? Ad hunc locum disputat Gravina de discrimine inter consecrationem & dedicationem; quæ tota disputatio hanc summam habet, ut consecrationem locorum, arearum, agrorum dicat, dedicationem autem templorum, ararum, simulacrorum. Sic a Clodio dicta consecratam esse aream Ciceronianæ domus, dedicatum autem simulacrum libertatis in area. In hanc rem etiam multa disputat Guther. Jur. Pont. III, 13. IV, 22; sed, ut omnia, parum accurate; quemadmodum eorum, quæ dicam apparebit. Læcius Classicus de consecratione & dedicatione est pro Domo c. 45-56. ex quo hæc notanda sunt. c. 46. Si quis domum

INDEX LATINITATIS.

ejus per pontifices *dedicavit* - - *f. consecratio simulacri liberta-*
piles Crepionis essent dedica- *ti. tantam religionem affert,*
ta - - & *aram & simulacrum,* *tantaeque religione obligat are-*
templum dedicare. c. 47. Si *am?* Scilicet Cicero non distin-
bona civis ejuspiam consecra- *guis consecrationem a dedicatio-*
rit. c. 49. An tu haec ita per- *ne in genere, sed absurdum esse*
turbas, ut quicumque velit, quod *dicat ejusdem rei, b. e. conse-*
velit, quomodo velit, possit *crationis f. dedicationis diver-*
dedicare. Video enim esse le- *sam vim statui pro diversis ob-*
gem veterem, tribunitiis, quae *jectis, cum in hac cerimonia*
vetat injussu plebis, aedes, cer- *non res, in qua adhibeatur, sed*
ram, aram consecrare. *vides, ipsa consecrandi dedicandique*
quod ante dedicare dicebatur, *cerimonia & sanctissimae specta-*
id statim consecrare dici, de *tur.*
indem rebus utrumque, aliter **CONSECTARI.** Cæcin. 19.
ac Grævio visum est. c. 52. *consectari verba, est nimis urge-*
ades - - dum *de dico demum Ci-* *re literam, neque rem potius &*
ceronis, ut mihi præstatis, po- *rationem spectare; quod est ca-*
stemque teneatis. c. 55. *aram* *lumnium & rabulatum,*
consecrare. In *dedicatione, ait* **CONSECTARIUM.** conse-
Grævius, postis tenebatur. *ctaria sunt brevès & acutæ con-*
Etiamne cum ara, simulacrum de- *clusiones quarum una ex altera*
dicatur? Jam aedes Ciceronis *nullius alius interjectu colligi-*
consecratae erant, non potest ne- *tur; ut sit in serie. de Fin.*
gari, distorsit enim traditur; & *III, 8. consecraria stoicorum*
hic postis tenebatur. v. c. 52. *brevia & acuta.* *ibid.* IV, 18.
Dedicatio fiebat populi jussu; *Nunc venio ad illa tua brevìa,*
sed & consecratio. c. 49. *Plin.* *quæ consecraria esse dicebas.*
Hist. Nat. VII, 35. Sulpicia - quæ *ibid.* illud vero minime conse-
simulacrum Veneris dedicaret. *ctarium, sed inprimis hebes.*
Valer. M. VIII, 15, 12. Ut Ve- **CONSECTIO** arborum. N.
neris Verticordis simulacrum *D. II, 60.*
consecraretur. Sed non opus in **CONSECVTIO.** effectus,
re manifesta pluribus exemplis. *quod quamquam res sequitur,*
Sed quoniam Grævium decepisse *locus rhetorum. Topic. 13. Di-*
videtur locus a nobis primo lo- *tribuitur hic locus in consecu-*
co proposuimus, in quo consecra- *tionem; antecessionem &c. cf.*
tio & dedicatio distingui vi- *Inv. I, 28. Or. III, 29. * Partit. 6.*
dentur, age enim explicabimus. *consecutio verborum; est cum*
Sensus autem ejus hic est: An *oratio non est perturbata gene-*
consecratio ædium, honorum *ribus, casibus, numeris, perso-*
nullum habet jus, si injussu po- *nis, temporibus. * in Dialecti-*
guli facta est, dedicatio autem *ois est consecrarium, quod vo-*
cant

INDEX. LATINITATIS.

cane, quod ex altero concluditur. Inv. 1, 29. simplex conclusio ex necessaria consecutione conficitur. Fin. II, 19. qui consecutiones videat.

CONSENESCO. ad Att. II, 13. cognomen (Magnus) *consequescit* ibid. 23. omnes illius partis auctores & socios *consequescere*, nullo adversario.

CONSENSIO. Or. III, 5. omnia una *consensu* nature constricta esse. Græce: *συμπάθεια*. * *Cicero*. Planc. 15. & per hanc *consensum*, quæ honeste magis quam vere soliditas nominaretur.

CONSENSVS. Nat. D. IH, 11. Div. II, 14, 15. *consensus* nature. Gr. *συμπάθεια*.

CONSENTANEVS. Tusc. V, 8. quid cuique *consentaneum* sit, i. e. quid ex quoque sequatur, concludi possit.

CONSEQUENS. quod ex aliquo colligi concludique potest. Or. II, 53. demonstrando, id, quod concludere illi velint, non effici ex propositis, nec esse *consequens*. Tusc. V, 8. alterum alteri *consequens* est; de enunciatione *conditionalis* & *convertibili*, ut *dialectici* loquuntur. * Part. 6. ut in simplicibus verbis, quod non est latinum; sic in conjunctis, quod non est *consequens* (in quo non est consecutio v. consecutio verborum) vituperandum est.

CONSEQUI. investigando aperire. Act. I. in Verr. 16. conatus alicujus *consequi*. * ex-

primere Phil. V, 13. verbis laudes alicujus *consequi*. * *sequi*, probare. Catil. III, 6. quas sententias senatus sine ulla varietate est *consecutus*. * Verr. IV, 26. nullo modo possum omnia istius facta memoria *consequi* aut verbis complecti. * *studere alicui rei* Brut. 82. exilitatem ille de industria *consequetur*.

CONSERTE. Fac. 14. omnia naturali colligatione *consertere* contextequæ fiunt, i. e. naturali *connexione causarum*.

CONSERERE. Orat. I, 10. ex jure manu *conserutum*. Muren. 14. non ex jure, manu *conserutum*. Est autem formula veteris juris de vindicationibus in re *presenti*, cum vi civili & *festivaria* utuntur, de qua vide inprimis Gell. Noct. Att. XX, 10. ex quo intelligitur, legendum esse: manum *conserutum*, quod vel ipsa ratio grammatica docet.

CONSERVARI. Verr. I, 47. voluntatem *conservare* mortuorum; *curare ut fiat*, quod mortui valuerunt.

CONSESSOR. Flacc. 11. *confessor* accusatoris, *sunt ejus advocati*, & qui in ejus *subsellis* in judicio sedent.

CONSESSVS. Flacc. 17. *confessio* vestro (sc. iudicium) i. e. cum vos in judicio *confideretis*. Sext. 50. gladiatorum *confessus*. c. 54. gladiatorii *confessus*; sunt ludi gladiatorii.

CONSIDEO. Muren. 8. *consedit* nomen in quaestura. *desistit celebrari*.

INDEX LATINITATIS.

CONSIDQ. Orat. III, 5. ibi magna expectatione audiendi *confiditur*.

CONSIGNATVS. Tusc. I, 24. *instita & quasi consignatae in animis notiones.*

CONSILIVM. Quint. 16. *consilium capere, cum infinitivo pro gerundio.* * *Consilium & Concilium differunt ita: Concilium dicitur de conventu hominum, qui audiendi causa conveniunt, Consilium de eo, in quo deliberandi causa.* v. Gronov. ad Liv. XLIV, 2. *Hinc Quint. 15. in consilio adlunt. ib. 10. in consilio esse et. in Cæcil. 4. Verr. II, 29. * de iudiciis, assessoribus ejus, qui iudicio sive privato sive publico præest, hinc Prætor cum consilio, Imperator cum consilio decem Legatorum &c. Or. I, 26. Consilium dimittere. Rabir. Perd. 2. &c. Consilium publicum de senatu, sed Rolc. Am. 52. de iudicio dicitur. * deliberatio. Verr. I, 9. Cluent. 30. mittere in consilium, dicitur, cum perorata causa qui præest iudicio jubet iudices sententiam ferre. Id. *subas olim post deliberationem, cujus vestigium reperies.* Verr. III, 12. *ipsi autem iudices dicuntur ire in consilium.* Catil. I, 2. *publici consilii particeps fieri dicitur, qui interese deliberationibus senatus.* Verr. I, 11. Cluent. 20. * *publicum consilium est etiam decretum Senatus.* Verr. II, 5. *nulla alia civitas publico consilio laudat. * calbi-**

*dum inventum, Nat. D. III, 6. consilium imperatorium, Gr. συνεσιπια * prudentia, ea facultas animi, cui prudentia inest.* Muren. 12. *mulieres propter infirmitatem consilii.*

CONSISTERE. Tusc. II, 16. *Sanguis consistit. * desinere.* Or. I, 1. *ambitio consistit.* Tusc. I, 23. *omnis natura consistat oportet.* ad Div. VII, 26. *Dictæpora cepit consistere. * de iis, qui sibi obvi facti colloquantur.* Aët. I, in Verr. 7. *cum hoc consistit, hanc amplexatur, jubet sine cura esse. * immigrari.* Verr. I, 38. *in uno nomine consistam. * Rolc. Am. 52. non modo nulla culpa, sed ne suspicio quædam potuit consistere.* Cluent. 29. *similis in aliis nonnullis suspicio consistebat. * non consistere dicuntur, qui ita sunt perturbati, ut, quod velint, facere non possint.* Verr. I, 3. *consistere animum non sinunt.* Phil. II, 28. *consistere mente non posse.* Dom. 54. *ut neque mens neque lingua consisteret.* Cluent. 39. *non posse consistere in dicendo, se. quia acclamationibus impeditur. * Or. 9. qui in forensibus causis præclare possit consistere i. e. bene eas agere.* Quint. 24. *diffidebam, me animo satis certo & confirmato in hac causa posse consistere summum et re gladiatoria doces Burmann. ad. Quintil. Degl. 6, 2. * verbum in re lusoria.* Div. II, 21. *Venerium ca-*

INDEX LATINITATIS.

- fu jaci posse, quatuor talis ja- CONSTARE. ad Div. VII, 1.
 tis; quadringentis centum Ve- *constitit mihi fructus otii mei.*
 nerios non posse *consistere*. vid. *epi fructum.* *
Venerius
 CONSOCIARE. in Sen. p. CONSTITUTIO. in *rhetor-*
 R. 7. ausus es cum A. Gabinio *icis quid sit?* Inv. I, 8.
consociare consilia peltis mex. CONSTITVERE. Verr. I, 1.
 CONSOLARI, ad Div. IV, 8. *constituere* accusationem, *dici-*
consolari dolorem alicujus. *tur actor, cum ea comparat,*
 CONSOLIDATUS, ad Div. *quae ad accusationem sunt ne-*
 V, 20. rationes *consolidatae*, sunt *cessariae*. Part. 9. fidem *consti-*
 in quibus accepta & expensa *tuere, est, fucere, ut fides babea-*
 consentiunt; quae quadrans, ut *tur*. Muren. 5. ex Asia laus fa-
 consilio loco Cicero dicit, *liquida* *miliz constituta est, i. e. con-*
 sunt, ut docet Ascon ad Verr. I, *parata*. Rabir. Per. 2. Or. I, 9,
 constitutuere rempubl. dicuntur. *constituere* rempubl. dicuntur.
 CONSORS, Flacc. 15. *con-* *qui legibus alinque rationibus*
sorsis mendicitatis. Mil. 37. *malis reipubl. ingravescentibus*
consors temporum meorum. *medentur*. Agr. II, 5. a Grac,
 CONSPIRARE. Ligar. 12. *con-* *chis video multas esse reipi-*
sensus conspirans. cf. ad Div. *partes constitutas; multas leges*
 X, 12. *esse, ut judicarias, frumenta-*
 CONSPIRATIO, *consensus* *rias lazas reipubl. saluantes.*
 Catil. IV, 10. *conspiratio* hono- Marcell. 8. *constituenda* judicia
 rum. *pro restituenda* ad Att. IV, 1.
 CONSTANS, Rosc. Am. 14. *constituere* reliquias suas v. *con-*
opponitur amenti, *cujus sc.* *stitutus n. 4*. Agr. II, 5. Grac-
mens non potest sibi constare. *chos plebem in agris publicis*
 CONSTANTER. Or. 58. *constituisse v. collocare* * *consti-*
oratio aequaliter & constanter *tuere dicuntur, qui de re aliqua*
ingredians; de oratione nume- *paciscuntur, inter quos de re ali-*
rosa. Tusc. V, 8. non *constanter* *qua convenit* ad Att. I, 7. Cinc-
 dicuntur i. e. *sibi repugnant, non* *cio HS. viginti millia constitui*
consentanea sunt. cf. Acad. IV, *me curaturum, vide plura ex Ci-*
 3. Fin. V, 27. v. *constantia*. *ceroine exempla collecta a Gro-*
 CONSTANTIA, Planc. 15. *nov. Obj. I, 2 p. 14, 15.*
constantia tua dignam, i. e. si CONSTITUTVS. *campa-*
id fecisses, tum tibi constares in *rusus* Tusc. II, 4. ita animo *con-*
bacere & id erat sapiente homi- *stitutus*. * *constitutum dicitur*
ne dignum. * *Constantia* Philo- *quicquid jam eo parvenit &*
sophorum. Tusc. V, 10. *est cum* *reductum est, quo debuit, ut*
nihil decernis, quod alteri decre- *quale sit cognosci possit*. Rosc.
to suo non consentias, cum o- Am. 6. *Constitutura* victoria. Or.
mnia inter se sunt apta & con- II, 16. *res constituta & definita*
sta. Rosc.

INDEX 'LATINITATIS:

Rosc. Com. 11. lite contestata, iudicio damni iniuria (daci) *constitutum*, * Verr. III, 61. *constitutum* crimen ex periculi tui tempore. i.e. *factum & completum*. * *constituta dicuntur, quae in bonum statum pervenerint* v. *constituere*. Rabir. Po. 1. bene *constituta* fortunæ. Sext. 45. bene de rebus domesticis *constitui*. *ibid.* 65. bene natura *constituti* viri, *sunt naturali honesti amore imbuti*. Lael. 13. animi bene *constituti* est, lactari bonis rebus, dolere contrariis. Off. II, 11. *respublica constituta*. Tusc. II, 6. corpus bene *constitutum*, ad Att. XI, 3. rebus *constitutis*, i.e. bello civili *finito* , & rebus ad meliorem statum *redactis*. * *Constituta dicuntur, de quibus inter duos pluresve convenit*. ad Div. VII, 4. si quid *constitutum* habes cum pœdagra, fac in alium diem differas. Coel. 25. *Constitutum* factum cum servis. Cæcin. 12. ad *constiturum*, int: diem. Coel. 8. congressu & *constituito* cepisse de tantis injuriis experiri. v. congressus. *de hac significatione vid. plura ap. Gronov. Obs. I. 1. p. 14. sq.*

CONSTRATVS. Verr. V, 34. novis *constrata* v. Apertus. CONSULTOR. Muren. 10. *Acti* est, cavere, ne *consultores* sui capiantur.

CONSUMO. Fin. V. 19. Aristoxeni ingenium *consumsum* in musicis, ad Att. XVI, 2. manus suas in plaudendo *consumere*.

CONTAGIO. *contagius*. Nat. D. II, 55. *contagione* pulmonum calefcit spiritus. * *influxus, vis cujusque rei in alteram*. Div. I, 30. cum animus somno sevocatus est a *contagione* corporis. *ibid.* II, 44. qui potest *contagio* ex infinito pane intervallo ad terram pertinere. Tusc. I, 30. quibus fuit minima cum corpore *contagio*. Fat. 3. 4. *contagio* naturæ, opponitur casui fortuito & fato absoluto *causis & cæco*. * *vitium quod contractum in alios transfunditur s. communicatio vitii*. Off. II, 23. *contagiones* malorum. Cluent. 6. 8. *contagionem* ad speciem fugere. * *conjunctio societas*. Verr. V, 71. ad quos conscientia *contagio* pertinebit.

CONTEMNENDVS. Verr. III, 27. Siculi non *contemnendi*; *sunt fortes, honesti*.

CONTEMNERE. *elegantèr* contemnere aliquid *dicuntur*, qui satis ab eo se rutos putant, neque metuunt ullo modo. Sic Mil. 16. qui ita iudicia pœnamque *consemserat*, ut eum nihil delectaret, quod aut per naturam fas esset, aut per leges liceret. Eodem modo Virgil Georg. II, 265 *arborescens* contemnere ventos, cum ita adolevit, ut satis robusta sit ad resistendum vento; sic interpretatur etiam Bensleyus illud Horatii in Epod. 4. in quatuordecim sedilibus inprimis magnus eques Othone *Consemso* sedet; *abi vide ipsum*.

CON.

INDEX LATINITATIS.

CONTENDERE. Verr. II, 21. *contendere* omnia; de accusatore, qui nihil pratermissis. quod in reum dici potest. * Rosc. Am. 34. Quæ res cum nocte una tantum itineris *contendere* coëgit. * Verr. III, 42. quoad fieri aliquo modo posset, *contenderunt*; de licitantibus.

CONTENTE. cum summa contentione vocis aut virium. Tulc. II, 24. *contente* dicere.

CONTENTIO. computatio. Off. I, 17. Si *consentio* fiat. * Or. II, 6. *consentio* animi.

CONTENTVS. qui in aliqua re acquiescit, nihil ulterius postulat; satis rei tribuit. Cluent. 42. animadversionibus censoris non ita *contenta* fuit civitas nostra ut rebus judicatis.

CONTERERE. *refutare.* Tulc. V, 30. *conterere* facile est reliqua.

CONTESTARI. *proprie est testem aliquem in re aliqua facere hac formula: testis esto. Unde litem contestari ad Att. XVI, 15. Rosc. Com. II. est, cum adversarius uterque, qui controversiam ad Prætozem deferat, iudicio disceptandam, causa exposita breviter & narrata Prætori, dicebat presentibus: testes estote. v. Macrob. Saturn. III, 9. Festus in h. v. Menardus ad Cic. pro Rosc. Com. II.*

CONTEXERE. ad Div. X, 13. *contexere* extrema cum primis. h. e. efficere ut extrema similia sint, respondeant primis.

CONTEXTĒ. Fat. 14. omnia *contexte* fiunt, h. e. naturali connexionē & implicatione causarum & effectuum.

CONTEXTVS. Part. 23. totus *contextus* orationis. *pro tota oratione.* Fin. V, 28. mirabilis apud eos est *contextus* rerum, de philosophis, in quorum philosophia constantia reperitur, cum multa inter se *consensientes & inter se apta sunt.*

CONTEXTVS, a, m. Tulc. V, 33. *contexta* voluptates. *pro perpetuis, quarum una excipit statim alteram.*

CONTINENS. quod retinet. v. *continere.* Partit. 29. Ea quæ sic referuntur *continentia* causarum vocentur: quamquam non magis, quæ contra rationem defensionis asseruntur quam ipsæ defensionis rationes *continentes* causas. * Fin. II, 19. Neque porro ex eo natus cum Pyrrho bellum gerens, consul cecidisset in prælio, itaque e *continenti* genere, tertiam victimam reipublicæ præbuisset.

CONTINERE. *continere aliquid, dicitur, quod est in eo summum & præcipuum, plurimum valet.* Brut. 29. rem *continet.* Partit. 29 defensionis rationes *continent* causas. Pith. IV, 6. quod *continet* philosophiam. * *contineri est etiam pendere ex re aliqua, conservari ab aliquo.* Dom. 37. meus reditus vestro iudicio *continetur.* Marc. 9. Vita corpore & spiritu *continetur.* Off. II, 24. nulla res

INDEX LATINITATIS.

vehementius *remp. continet*, quam fides. * *consineri* est *versari in re aliqua*. Verr. III, 1. hac cura *continebatur*. * *reprimere*. Har. resp. 1. furentem exultantemque *continui*. * *abstinere*. Or. II, 20. sin plane abhorrebit & erit absurdus, ut se *contineat* aut ad aliud studium transferat. * *resicere*, *custodire* ne *proferatur*. Or. II, 55. *continero* dicta. Or. I, 47. ut ea quæ *continet*, neque adhuc *protulit*. - explicet nobis & illa dicendi mysteria enunciet. ad Att. XIII, 21. Tu tamen commode feceris, si reliquos (int. libros) *continueris*. * ad Div. VII, 19. *exercitatione consequere*: in qua te nos *consinebimus*. Brut. 97. *contine te* in tuis perennibus studiis.

CONTINVARE. Agr. III, 4. *continuare* agros, est cum multis *fundi coeuntur*, ut per longum spatium nullus alienus *uagris interjectus sit*.

CONTINVATIO. Or. III, 13. *continuatio* verborum, est *periorius*. Nat. D. I, 20. *continatio* causarum, *quæ hodie natus dicitur*. Div. II, 69. *continuatio* nature est *superabunda*. Nat. D. I, 4. est enim admirabilis *continuatio* seriesque rerum ut alia ex alia nexa & omnes inter se apte colligatzque videantur.

CONTORQVERE dicitur *proprie de eo motu hastæ aut cuiuscunque jaculi, quo ei majorem vim atque impetum ad-*

dimus, ut rotatione gladio, atque is motus eaque agitatio fit, pro ratione jaculorum, aut manu, aut machina aliqua, quæ hic tormentum dicitur. Exempla copiose sunt apud pædas. Hinc fit, ut quicquid celerius movetur, & feretur, quicquid vehementius propter brevitas aut celeritatem pronunciationis ferit, quæ acutiores sunt brevioresque conclusiones, quibus pæne resisti, quamvis falsis, rationem non potest, id omne contorqueri, contortum dicatur. Exempla ex præcipuis generibus hæc sunt: Nat. Deor. I, 10. globus dicitur magna celeritate contorqueri. Or. II, 17. quæ (sc. homo vel animus) tamquam machinatione aliqua, tum ad severitatem, tum ad remissionem animi, tum ad tristitiam &c. est contorqueudus. Orat. 70. extr. Demosthenis non tam vibrarent fulmina illa, nisi numeris contorta ferrentur. Tusc. III, 26. de Aeschine in Demosthenem invehente: quas sententias colligit? quæ verba contorquet? ut licere quidvis rhetori intelligas. Divin. II, 51. Videsne igitur, quæ dubia sunt, ea sumi pro certis atque concessis? deinde contorqueunt & ita concludunt: Non igitur &c. et contortus, contorte.

CONTORTE. ad Her. I, 9. Invent. I, 20. *inter præcepta narrandi est: nequid perturbate, nequid contorte dicatur. h. e. obscure. &c. Or. I, 59. res contorta & difficiles. Est autem*

INDEX LATINITATIS.

Item de eo genere obscuritatis quod ex nimia brevitate oritur, quod oratio nimis brevis citius, quam intelligi potest praeferretur. Tusc. III, 10. *commemoratis brevibus & apertis inter se conclusionibus Stoicorum: hæc concluduntur contortius a Stoicis.*

CONTORTIO. Fat. 8. *Contortionem orationis. de conclusionibus fallacibus Chrysippi.*

CONTORTVLVS. Tusc. II, 28. *contortula conclusiones.*

CONTORTVS. Or. I, 59. *res contorta & difficile.* Tusc. V, 27. *contorta conclusiones.* Acad. IV, 24. *contorta & aculeata sophismata. cf. in contorque.*

CONTRA. Agr. II, 33. *petere contra, dicitur de competitoribus.* Muren. 4. *si turpe putas, te advocato, illum ipsum, quem contra veneris, causa cadere. h. e. quem in iudicio aliquo oppugnaveris. v. Manut. ad b. l.* Cluent. 48. *Si quis contra dicere vellet. i. e. accusare.*

CONTRACTIO. *brevis* ad Att. V, 4. *metam in eo parsimoniam contractio paginæ indicat.* Partit. 6. *contractione orationis sit obscurum. * contractio cum de animo dicitur, est tristes aut ejus effectus.* Tusc. I, . *Eodem vitio est effusio animi in lætitiâ, quo in dolore contractio.* ibid. I, 37. *quod in hoc in est omnis animi contractio, ex metu mortis.*

CONTRACTIVNCVLA. Tusc. III, 34. *agritudo sublatâ erit mærens: morfus tamē & contractinacula quædam animi relinquentur.*

CONTRACTVS. *parvus, infirmus, diminutus.* Cæcl. 31. *quæ studia in his jam ætatibus nostris contractiora esse debent.*

ad Div. VII, 31. *propter res tuas ita contractas, ut nec caput nec pedes.* * *brevis Brut.* 31. *contractior oratio.* * *susceptus, initus. de negotiis, in primis pecuniariis.* ad Att. VII, 7. *quid sit optatum, male contractis rebus, plane video.* Sull. 20. *ratione magna (sc. pecuniaria) contracta cum Mauritiana rege.* Off. I, 5. *rerum contractarum fides.* Rabir. Po. 9. *hoc semel suscepto atque contracto, cf. Offic. * Leg. II, 27. quæque in porca contracta jura sunt. porca contracta esse dicitur, cum aliquid committitur, quod porca immolanda expiandum est, quæ præcidanea dicitur.* Davissius laudat Gell. IV, 6. *ad q. l. v. Inq. Nam contracti dicuntur, quæ nobis culpa nostra & peccato accidunt & perpetuenda sunt.*

CONTRAHERE. *de iis qui societatem in negotio aliquo pecuniario ineunt.* Quint. 11. *qui cum contraxisset (sc. societatem) * Quint. 2. res quemadmodum gesta & contracta sit, videte * contrahi verba dicuntur, cum in pronuntiando ultima vocalis littera alterius verbi, propterea, quod sequens verbum*

INDEX LATINITATIS.

bum a v. calī incipit, eliditur. Or. 45. * continere, opponitur. *76* dissipare Lat. 7. quæ in rerum natura, totoque mundo constarent, ea *contrahere* amicitiam, dissipare discordiam. * Div. II, 58. *Contrahi* autem animum Zeno, & quasi labi putat atque concidere, & id ipsum esse dormire. * ad Q. Fr. I, 1. te rogo, ne *contrabas* aut demittas animum. * Offic. I, 29. appetitus *contrahendos* sedandosque.

CONTRARIE. Or. I, 31. *contrarie* scriptum; est, in quo repugnantia sunt. ibid. II, 65. verba relata *contrarie*, est genus ridiculi, cum ei, qui nos lucet, eodem modo respondetur. exemplum vid. l. c.

CONTRARIUS. Inv. I, 28. Contrarium, quid sit? Tusc. II, 3. in *contrarias* partes differere, est, quod aliter, in utramque partem, dicitur.

CONTRECTARE. Tusc. III, 15. mente *contrectare* voluptates. Orat. III, 6. oppressi sumus opinionibus - - leviter eruditorum hominum, qui, quæ complecti tota nequeunt, hæc facilius diuulsa & quasi discerpunt *contrectant*.

CONTRIBVERE. ad Att. XIV, 39. urbem ad eam rem pecuniam dare, *contribuere*, solvere jubeant.

CONTVBERNALIS. Ligar. 7. domi una eruditi, *contubernales* militiæ, sunt qui simul stipendia faciunt, & in castris in

eodem tentorio sub eodem decano degunt. v. Veget. II, 17. Planc. 11. Fuit in Creta postea *contubernalis* Saturnini propinqui sui, miles hujus Q. Metelli. cf. Sull. 15. * *Imperatorum autem contubernales, sunt adolescentes nobiles, qui in cohorte Prætoria militanti, ut, quoniam ea est circa imperatorem, sub ejus oculis sint, cum eo esse, ab eo erudiri in re militari possint, ejus consiliis intersint,* Cæst. 36. Cum autem paullum roboris accessisset atati, in Africam profectus est Q. Pompejo Proconsuli *contubernalis*. * *Ab his duobus generibus alia dicendi rationes ductæ. Sic Brut. 27. L. Gellius Carbonis contubernalis in consulatu, dicitur, quia cum secturus est in consulatu, mære adolescentum, qui se aut insignem aliquem virum applicabant, ne ab eis dicerent, ejus consiliis de republica inerecessent.* ad Att. XII, 28. *Contubernalis.* Quirini dicitur Cæsar, quem XII, 45. *συνναός* ejus vocat. (v. Ind. Gr. in *συνναός*.) cui, ut Romulo, divini honores tribuebantur. Placc. 17. *contubernales* Latii, vocat, quos paullo post hospites dicit. &c.

CONTVBERNIVM. Planc. 11. ut *contubernii* necessitudo, & adolescentuli pudor postulabat. v. *Contubernalis*. n. 2. & Intt. ad Sueton. Cæs. 2. *Vespas* 3. * de vita impudica maris & femina extra conjugium,

INDEX LATINITATIS.

gimm. Verr. V, 40. ubi illud *conubertium* muliebria militiz in illo delicatissimo litore.

CONTVMACIA. Tusc. I, 30. *contumacia libera, de Socrate.*

CONTVMELIA. *convicium* Sull. 7. *contumeliam* jacere, * *stuprum.* Harusp. R. 20. *contumelias* piratarum passus est.

CONTVENDO. *aliquantum* frango, ad Att. XII, 44. *Contudi* animum & fortasse vici.

CONTVRBARE. *decoquere, es alienum contrahere* Planc. 28. Fac me multis debere, & in his Plancio. Utrum igitur me *conturbare* oportet (*int. rationes*) ad Q. Fr. II, 12. nihil esse, quod post hac arca nostræ fiducia *conturbaret.*

CONTVRBATVS. Tusc. III, 7. *conturbatus* oculus. i. e. *morbo affectus.*

CONVECTOR. ad Att. X, 17. navi ejus & ipso *convector* me usum puro.

CONVELLERE. *refutare,* Or. II, 51. ne *convellere* adortiamur ea, quæ non possint commoveri. * *eripere.* ad Att. V, 20, ut, quod tuo meoque beneficio puer habet, ne qua ratione *convellatur.*

CONVENIENS. *amicis,* *concor.* Off. I, 17. bene *convenientes* propinqui. cf. Rosc. Am. 34.

CONVENIENTIA naturæ. Nat. III, 11. *est συμπαθεια,* cf. Div. II, 15, 60. * Fin. III, 6.

quod *ὁμολογία* Stoici, nos appellemus *convenientiam*, si placet. * *Consensus, constantia.* Nat. D. II, 21. hanc in stellis constantiam hac tantam tam variis cursibus in omni æternitate *convenientiam* temporum. Amic. 27. in amicitia est *convenientia* rerum, in ea stabilitas, in ea constantia.

CONVENIENTER. Tusc. 9. *convenienter* dicere aliquid; *de philosophi est, cum, quod dicunt, non repugnat aliis placitis ipsorum. v. constant.*

CONVENIRE. *in aliquem convenire dicitur, quod ad eum pertinet, in eum cadit, ei aptum est.* Rosc. Am. 23. suspicio *convenit* in aliquem. Sull. 7. *contumelia* ad maximam partem civium *convenit.* Fin. III, 14. si cothurni laus esset, ad pedem apte *convenire.* * *Constare, consensire,* Tusc. V, 11. quam sibi *conveniat. v. convenienter.* Fin. III, 22. posterius priori non *convenit.* * *res convenit, est, componitur pacificatione &c.* ad Att. IX, 6. dumque rem *conventuram* putamus. Phil. XIII, 1. Si *convenisset, sc. Pax inter Sallam & Scipionem.* Leg. I, 20. Si nollent ætatem in litibus conterere, posse rem *convenire. v. Gron. Sestert. p. 23.* * in manum *convenire* Top. 3. *dicuntur uxores, quibuscum aut usu aut coemptione matrimonium contrahitur. v. Inst. ad l. c.* Flacc. 34. mulier in manum *convenerat.* Nunc audio. Sed quæro:

INDEX LATINITATIS

quæro: usum, an vocemtionem? *hic est locus classicus.* * Verr. II, 15. adversarii postulant, ut in eam rem iudices dentur ex his civitatibus, quæ in id forum convenirent, *die in diese Kreis-Stadt gebarten, quod scil. eo conveniebant, cum conventus prætor ageret, quibus aliquid controversum esset.* v. *Conventus.* * Cluent. 43. Neminem voluerunt majores nostri non modo de exultatione cujusquam, sed ne pecuniaria quidem de re minima esse iudicem, nisi qui inter adversarios convenisset. pro, de quo convenisset. eodem modo dicitur illud, quod supra attulimus: res convenit. &c.

CONVENTVM. Cæcin. 18. pacti & conventi formula.

CONVENTVS. corona auditorum in iudiciis. Brut. 62. minime dignos elegantis conventus auribus, aptissimos cognovi turbulentis soncionibus. Sext. 56. Scio, quid gravitas vestra (sc. iudicium) quid hæc advocatio, quid ille conventus &c. postulet. ubi vid. *Mantus.* * *pallum.* ad Att. VI, 3. ex pacto & conventu ab aliquo discedere. Cæcin. 8. ex conventu &c. * 1. dies, quo magistratus provincialis in civitate certa jus dicis questionisque causarum capitalium exercet. *Gr. αἰγῶπιος.* Hinc Verr. V, 11. conventus agere. IV, 48. conventus indicere &c. cf. ad Div. III, 8. Vatin. 5. &c. *Ducta est*

ratio inde, quod homines cum, qui aliquid controversie habent, tam alii, audiendi cause his diebus in foro convenire solent. v. *Convenire.* unde Et ipsam coronam auditorum judicialium conventum dici vidimus. 2. ab his conventibus ipse urbes in quibus agebantur, quæ fora dicuntur, etiam conventus dicuntur. Verr. II, 20. Res ab omni conventu cognita, celeriter domum nunciatur. *Sermo est de urbe Syracusana.* Lig. 8. conventus firmi atque magni. 3. inprimis autem conventus dicuntur cives Romani qui in ejusmodi urbe negotiandi causa domicilium sibi constituerunt. Verr. II, 13. ex civium R. conventu. *ibid.* V, 36. is est conventus Syracusis civium Rom. cf. V, 5. II, 13. &c. vid. *Gr. nov. Obs. III, 22.*

CONVERSIO. commutatio in deterius Dom. 18. conversio status. Flacc. 38. conversio rerum & perturbatio. * *Periodæ etiam dicuntur conversiones orationis aut verborum.* Or. III, 48. 49. Ita autem dicuntur, quia convertenda oratione efficiuntur. v. *conversus.*

CONVERSUS, perturbatus Flacc. 38. respublica conversa. * Partit. 7. reliquum est, ut dicas, de conversa oratione atque mutata, quid sit convertere orationem, ibidem docetur.

CONVERTERE. Brut. 38. sed hoc vitium, huic uni in bonum convertebat. de hoc usu verbi vertere & convertere. v.

Corr.

INDEX LATINITATIS.

Cort. ad Salh. Catil. 6. Jugurth. 85, 9.

CONVESTIRE. Q. Fr. III, 1. topiarium laudavi, ita omnia *convestitis* hedera. Dom. 38. *convestita* est domus duobus lucis.

CONVICIVM. clamor. ad Div. I, 5. *convicio* jactatus est sc. acclamantium. Arch. 5. aures *convicio* defessa. Verr. V, 11. *convivia* cum maximo clamore atque *convicio*. * *Conviciam aurium*, eleganter dicitur, cum aures aliquid, tamquam minus suave repudiant, nec ferre possunt & nobis tamquam injucunditatem exprobrant. Orat. 48. aliquando, idque sero, *convicio aurium* cum extorta mihi veritas esset, usum loquendi populo concessi, scienciam mihi reservavi. Sic ad Div. XVI, 26. Verberavi te cogitationis tacito duntaxat *convicio*.

CONVICTVS. *victus oppressus*. Fin. III, 1. Voluptatem concessuram arbitror, *convictam* superiore libro, dignitati. Flacc. 17. reprehensus, *convictus* fractusque Leg. I, 13. *fracta & convicta* festa. Catil. II, 6. *convictus* conscientia. Cluent. 2. causa prope *convicta* atque damnata est. * Dom. 57. *convicta* & commissa est devotio, ita dicitur, ut illud alterum: damnari voti. Quir. P. R. i. ejus devotionis me esse *convictum* &c. * Sull. 30. *convinci* in re aliqua.

CONVINCERE. pro vincere. Phil. II, 4. *convincere* aliquem chirographo. Verr. III, 72. *convincere* adversarium. *refutare* Tusc. I, 6. quid est negotium pictorum portenta *convincere*. cf. *convictus*. * *convinci*, dicuntur, quorum crimina ita manifesta sunt testibus &c. facta, ut negari non possint. Amic. 17. malefici *convinci*. * *docere*, docendo vincere & obtinere. Parad. 5. extr. Ratio & veritas ipsa *convincit*, Nat. D. III, 16. sed ut, Stoicos nihil de Diis explicare, *convinceret*.

COPVLARE. Orat. 45. libenter copulando verba jungebant, ut sodes pro, si audes, * Fin. II, 14. cum praesentibus futura copulare. * Verr. II, 66. *copulati* in jus pervenimus.

COR. Tusc. I, 8. Aliis cor ipsum animus videtur; ex quo excordes, vecordes, & concordas dicuntur.

CORAM. Verr. II, 41, 42. *coram* deferre aliquem. h. e. cum qui domi, est, nec peregrinatur.

CORBITA. ad Att. XVI, 6. navis oneraria, ut ipse statim prest appellat. Nomen habet a corbe, quam in malo summo solebant interdum suspendere loco signi, ut auctor est Festus. Hujus generis etiam mentio apud Lucilium & Plautum. v. Scheff. de re Nav. p. 178.

CORDAX. Orat. 57. Aristoteles autem trochaeum qui est eodem spatio quo choreus, *cordacem* appellat, quia contra-

Si

INDEX LATINITATIS.

Atio & brevis dignitatem non habeat. Trochæus *b. l.* ut apud Quintilianum passim est idem pes qui tribrachys dicitur. Hunc igitur pedem ut molliorem *καρδαχικώτερον* appellavit Aristoteles, unde Mæursius in *Orchestra* in *καρδαχ* volebat hic & ap. Quintil. IX, 4. legi cordacicum. de quo vid. Viri doctus ad Quintil. l. c. Ceterum de corde saltatione molliore, lasciva & comica, in qua celerissima corporis pedumque agitatio dominatur v. Mæurs. l. c.

CORNIX. Muren. 11. cornicum oculos contingere. Flacc. 20. est, acutum & callidum decipere.

COROLLARIUM, est proprie idem quod corolla. Corollæ autem fiebant non solum e floribus & frondibus, sed etiam e laniatis tenuibus æneis, quæ auro argentoque inducebantur, quod genus passim in antiquis monumentis occurrit suspensum de collis hominum. vid. v. c. Cistophorum illum Belonæ ap. Gorium in *Inscript.* Dominis loco supra in Cistophorus citato. Eodem modo autem describuntur corollaria ap. Plin. H. N. XXI, 2. Corollaria e lamina ærea tenui inaurata aut argentata dabantur. Hujusmodi corollæ metallica dabantur histrionibus in scena si placuerant, teste Varr. L. L. IV, 16. cf. Paschal de Coron. I, 7. Atque idem præmioli genus corol-

larium dicitur. Verr. III, 79. de corollariis scemicorum decuriam emerat. cf. Sueton. Aug. 45. & ibi Ines. Dabantur etiam acroasmatibus in convitiis, cum probarentur. Verr. IV, 22.

Hic, quasi festivum acroasmata, ne sine corollario de convivio discederet. ibidem convivis insipientibus, emblemata avelenda curavit. Sed cum honoris causa antea tantum veræ corollæ darentur, postea pecunia aut aliæ res præstii alicujus dabantur; cuius rei testis est locus in Verr. III, 79. & Suetonius l. c. Jam quia præter constitutum rectamque mercedem hæc præmiola dabantur, corollarium deinde dictum est pro auctario. Sic est Verr. III, 50. corollarium numorum: Ut esset unde Apronia ad illos fructus arationum hoc corollarium numorum adderetur.

CORONA. Verr. V, 11. Ipse autem coronam unam habebat in capite, alteram in collo. Att. XIV, 18. Brutus noster vel coronam auream (h. e. triumphalem) per forum ferre posset. sed aurea corona etiam mortuis impositæ. v. Flacc. 31. Etiam Leg. II, 24. prohibetur, ne longæ coronæ ne acerræ mortuis præferantur. Longæ coronæ similes sunt his longioribus corollis in monumentis de quibus supra. * circulus hominum, qui aliquod, tamquam urbem in obsidione, aut iudicium in foro audiendi causa, ab omnibus partibus circum-

Tulc.

INDEX LATINITATIS.

Tuse. 1, 5. Milon. I. Fin. II, 22.
Flacc. 28 &c.

CORONARIUS, Agrar. I, 4. quod ad quemque imperatorem pervenit, pervenerit, ex præda, ex manubiis, ex auro coronario, quod neque consumtum in monumento, neque in ærarium relatum sit. *Ex quo loco intelligitur præclare, ad imperatorem pervenire solitam fuisse prius eam partem prædæ, quæ populi esset, adeoque in ærarium referretur, deinde aliam partem, quam in monumento aliquo, tamquam templo, quod vovisset, ante, quam paludatus ex urbe exires, consumeretur, tertio aurum coronarium. Id habet nomen a corona; quoniam dabatur imperatori a provincialibus ut in corona aurea triumphanti consumeretur, si triumphus ei esset decretus. Cum a provincialibus exigebatur, erat genus exactionis, honesto nomine, adeoque legibus non prohibitum omnino, sed re plerumque durum & iniquum.* cf. Agrar. II, 22. Pison. 37. mitto aurum coronarium, quod de diutissime torfit, cum modo velles, modo nolles. Lex enim generi tui & decerni & accipere vetabat, nisi decreto triumpho. *Ex hoc deinde nata est genus doni, quod Caesaribus offerretur, cum magno sæpe hominum incommodo, unde coronarium remissum in beneficiis Caesarum memoratur. de quo vid. Auct. laudatus in Lex. Fabr. in Coronarius & coronarium. Lips. Magnis, urb. Rom. II, 9.*

CORPORATIVS. *corporeus.*
Univ. 4.

CORPVS. *caro corporis* ad Div. VII, 26. itaque corpus amissi. * *de libro*, ad Q. Fr. II, 13. ad Div. V, 12. a principio conjuratōnis usque ad nostrum reditum videtur modicum quoddam corpus confici posse. cf. *Salmas. ad Solin. p. 3.*

CORREPERE. ad Att. X, 12. occulte in aliquam onerariam correndum.

CORRIPPIO. *farari*, ad Div. XII, 15. *corripere* vestigalia. *ibid.* quicquid ex pecunia correptum est. in Cæcil. 2. ut apertus in pecuniis corripiendis fuit.

CORRVMPPO. *ad partes meas trahere, ut contra iusticiat.* Verr. III, 68. Apronius ipsum Metellum non pretio, non convivio, non muliere, non sermone incauto atque improbo posset corrumpere.

CORS. *l. chors pro cohors.* Septum in villis quo pecudes coercentur. *Nostri: der Hof.* Orat. II, 65. Villam in Tiburte habes, *cortem* in palatio. v. *de hoc verbo Salmas. ad Solin. p. 220.*

CORYMBVS. *est modus componendi capilli, quo femina utebantur, cum capilli e fronte in verticem colliguntur, & ibi nodo constringuntur, dictus a corymbis, i. e. arvis hederæ, propter similitudinem, unde & Botrys dicitur.* v. *impr. Salmas. ad Solin. p. 534. 536.* ad Att. XIV, 3. *est Corymbus Ser-*
C e vius

INDEX LATINITATIS.

pus Balhi, qui ab hoc genere colligendi capilli women accipit.

CREATOR. Balb. 13. *creator hujus urbis Romulus.*

CREDO. ad Div. I. 7. qui ei credidissent. sc. pecunias. * Sunt qui putant, a poetis tantum dici crede mihi. in prosa semper dici: mihi crede. Id esse falsum ex his locis intelligitur. ad Div. VIII. 7. XII. 12. ad Att. V. 10. VI. 6. VIII. 14. XIV. 15. &c.

CREPIDO. ora litoralis, portus &c. Verr. V. 37. piraticus myoparo ad omnes urbis crepidines (in portu Syracusano) accessit. Sed hic videntur in primis intelligi loca in portubus interioribus, ad quæ naves appollunt. Curr. IV. 5. dum applicant navigia crepidini portus. v. Scheff. R. N. p. 213. * Orat. 67. omnia tamquam crepidine sustentur, de periodo, qua sententia plures junguntur, ne dissolvantur. nam periodo opponitur soluta oratio; ducta metaphora a crepidine, cui tamquam fundamento innixur ædificium, ne collabatur.

CREPVNDIA, *παιγνία*, quæ pueris dantur, ut iis ludant, se oblectent; tamquam monilia, torques, annuli, crepitacula & similia. ex iis solebant aut expostiti aut rapti a prædonibus &c. infantes agnosci; unde *παιγνίσματα*. Brut. 9. Nunc quoniam totum me non nœvo aut crepundin, sed cor-

pori omni videris velle cognoscere. v. *Salmaf. ad Vopisc. Aurelian. c. 4. T. II. p. 421.*

CRESCERE. de numero rerum. Sext. 32. mihi absenti crevisse inimicos. * Arch. 6. ex his studiis hæc quoque crescit oratio. hæc est lectio vulgata. Sed emendatiores habent: Censetur. probat tamen vulgaram Gesnerus in *Chrestom. Cic. p. 243.* * de hominibus dicitur, qui famam nominis, gloriamque consequuntur, aut gratiosi apud populum fiunt, eoque sibi viam ad honores muniunt. Rosc. Am. 30. accusarem alios potius, ex quibus possum crescere. Cluent. 28. ut ex invidia senatoria posset crescere. Verr. V. 67. extr. de multis mihi crescere licebit.

CRETA. terra Asiatica, quæ & Cimolia dicitur, Plin. XXXV. 16. 17. ab insula maris Cretici, quæ aqua molliori potest & tenax est, qua ad literas ob signandas utebantur. Flacc. 16. Hæc quæ est a nobis prolata laudatio, ob signata erat creta illa Asiatica, qua utuntur omnes in publicis privatisque literis. Cretula est etiam in Verr. III. 26.

CRETATIVS. ad Att. II. 3. Pompeji fasciæ cretæ non placebant. Nam fasciæ albæ, maioris splendoris causa addita creta, ut in albis togis, inter signa regni v. fasciæ.

CRETICVS. est pes in versu. v. Orat. 64.

CRETIO. est spatium semporis, quod datur heredi a testatore ad deliberandum, utrum velis

INDEX. LATINITATIS.

velit hereditatem adire nec no. ad Att. XI, 12. Gaconis hereditatem crevi; puto enim cretionem simplicem fuisse, quoniam ad me nulla missa est. ibid. XIII, 46. cretio libera. Cretio libera quæ sit, non convenit inter doctos. Cujac. Obs. IX, 29. dictam putas ita, ut legationem liberam, h. e. quam adire licet, cum libuerit, nullo certo dierum numero constituto, quod fieri vulgo in cretionibus solebat. Sed quoniam huic explicationi obstant illa verba: Sexaginta diebus, quam e veteribus libris revocant viri docti, legendum censet cum nonnullis edd. sexaginta duobus, ut ad testes referantur. Sed hanc interpretat: nem illud contemnit, quod, sexaginta duobus sc. testibus, absurdum est, ut recte viderunt Malaspinus & Mannuzius; quorsum enim tam multi? Itaque magis mihi placet Mutatii interpretatio qui cretionem liberam dicit esse hereditatem liberam, int. a legato; nam coheres Hordeonius legata solvere debebat. Simplex autem cretio est, cum unus rotam hereditatem cernit, adeoque coheredem nullum habet. Cicero conjecerat, se unum esse heredem, quoniam nemo illi scripserat se esse coheredem, & hereditatem pro sua parte crevisse. * Orat. I, 22. De his, credo, rebus, ut in cretionibus scribi sollet: quibus sciam poteroque. Hunc locum optime interpretamur ex Ulpiano: Cretio aut

vulgaris dicitur aut continua. Vulgaris, in qua adijciuntur hæc verba: Quibus scieris poterisque. Continua in qua non adijciuntur, v. Tit. ex Corpore Ulp. tit. 22. in quo multa de cretionibus, a §. 27-34. ubi vid. Interpr. in Jurispr. Antequam Justin. Schulting. p. 642. sqq. de ipso verbo Cretio; autem lege Periz. contr. Kister. in Sanctis Miura. p. 790.

CRIMINOSE dicere Rosc. Am. 20. est cum possumus crimen non modo proponere, sed etiam & augere, & probare iudicibus, ut non confictum sed verum esse videatur.

CRIMINOSVS, qui criminose dicit. Cluent. 34. Res autem criminosa dicitur, quæ criminatur. Verr. II, 67. &c.

CROCOTA. est vestis mulieris & mollium virorum, ut ex Or. de Har. Resp. 21. P. Clodius a crocota, a mitra, a muliebrithus soleis &c. Hærent autem nomen vel a croceo colore, vel ἀπὸ τῆς κρόκης h. e. subremine densiore, quod quæ habent molliores sunt vestes, ut putat Salmasius ad Capitolin. Pertinac. 8. T. I. p. 547. f. Sive ab utroque, quod hæ vestes, densiore trama, fere croco inficerentur. de ea v. Ferrar. Redat. III, 1. p. 189. & c. 20. p. 241. Salmasius ad Tertull. de pallio p. 329. f.

CROTALVM. Pis. 9. Neque collegæ tui cymbala & crotala fugi. Est autem crepitaculum æneum,

INDEX LATINITATIS.

anens, quo Syra mulieris ute-
batur, sonumque edebat non
absimilem cymbali sonq, unde
Et jungitur utrumque genus de
90 vid. Auctores laudatos in
Lex. Fabri. Inst. ad Petron. c.
67. Gesnerum in Chrestom. Plin.
p. 436. Salmast ad Popisc. Ca-
rin. 19. T. II. p. 821.

CRUDITAS. est vitium stor-
machi ex mala concoctione, cum
tamquam crudi cibi coalescunt
in eo. ad Div. IX, 18. cruditate
satiatur hic, quam illic fame.
ibid. XV, 17. D. Sulla mortuus
cruditate.

CRUDVS. qui cruditate la-
borat. Fin. II, 8. Aloti, qui in
mensam vomant, crudique
postridie se rursus injurgent.
Orat. I, 27. Noluit hodie agere
Roscius, aut. crudior fuit. ² in-
maturus, de fructibus arborum.
Cato. 19. quasi poma ex arbori-
bus, cruda si sint &c. cf. Sal-
mast. ad Solin. p. 252.

CRUSTA. Verr. IV, 23. O-
mnia (vasa calata) deferuntur.
Cibyratae fratres vocantur: pau-
ca improbant: quæ probarant,
iis *crusta* aut emblemata detra-
huntur. Sunt autem crustæ or-
namenta vasorum argenteorum,
tamquam simulacra, eaque ex-
trinsecus alligata, sed diversa
ab emblemaz. Nam emble-
mata sunt sigilla statuis similia,
b. e. quæ totam ex omni parte
rem exprimunt, crustæ autem
unum tantum latius ostendunt,
neque adeo eminent magnopere;
Gr. *περὶ στήθεος* vocant, ut em-

blemata, *περὶ στήθεος* v. hæc
lucius disputantem Salmast. ad
Solin. p. 736. Crustæ dicuntur
semper de eo, quæ res aliqua in-
ducitur Et tamquam loricator,
sine ulla eminentia. Notæ sunt
crustæ in operibus tessellaz Et
musivis, quæ non eminent, sed
in calce rotæ latent, ac unum
tantum latius exhibent. Ap. Plin.
H. N. XXXVI, 6. Mamurra pri-
mus Romæ dicitur parietes do-
mus suæ crusta marmoris ope-
ruisse. Ipsum testorium, quo
parietes operiuntur, crusta pa-
rietis, dicitur. In lignea su-
pellectili, tamquam mensis, ar-
cis Et c. Germani vocant: ein-
geleg: e Arbeit.

CVBILE. locus ubi fœra cu-
bare, dormire solent. Verr. II,
77. non jam vestigia, sed ipsa
cubilia videre possint.

CVLTVS, victui aut babi-
tui junctus, significat vestitum,
interdum etiam supellectilem
omnem apparatusque, Et vi-
vendi rationem externam. ad
Div. IX, 3. dabimus sermonem
iis, qui nesciunt, nobis, quo-
cunque in loco sumus, eundem
cultum, eundem victum esse.
Offic. I, 39. Eadem mediocritas
ad omnem usum cultumque vi-
tæ transferenda est. Orat. I, 8.
homines a fera agrestique vita
ad hunc humanum cultum civi-
lemque traducere. &c. cf. Bur-
mann. ad Sueton. Cæs. 45. p.
103. f. ² Partit. 26. est genus ho-
minum ad honestatem natum
malo

INDEX LATINITATIS.

malo cultu corruptum i. e. educatione mala.

CVM. Brut. 1. cum quo certare erat gloriosius. * 3d Div. XV, 11. facturusque sum cum studiose, ac (pro, cum) libenter.

CVM MAXIME. d'cant esse nunc, hoc ipso tempore. v. Grav. ad Suet. Domit. 10. ad Cic. Off. 11, 7. Duker. ad Flor. 11, 16. ut alios taceam. Nec negaverim in multis locis, ita commode explicari posse. Neque tamen concedi, cum maxime proprie nunc significare. Sed 1) est locutio elliprica pro ut cum maxime, v. c. Offic. 11, 7. Nec vero hujus tyranni solum, quem armis oppressi pertulit civitas, quæ paret cum maxime mortuo &c. non absurde explices: quæ paret nunc mortuo; sed proprie est, quæ paret mortuo ita, ut quo tempore maxime servire putabatur, nempe ut vivo. Har. Resp. 15. quæ sunt cum maxime, est: quam frequentissime, ita, ut nunquam magis facta sint. & ita est etiam in reliquis exemplis, quæ proferri solent. Itaque 2) interdum illud: ut additur. ad Q. Fr. 11, 8. Domus celebratur ut cum maxime. Si ut omisisses, quod potuisses facere, dicere non Grammaticis cum maxime b. l. esse nunq. quod nunc, jam in verbo celebratur luter, ut supra in paret. Sed sensus est: domus mea celebratur non minus, quam quo tempore maxime celebrari putabatur. Terent. Hecyr. 1, 2, 36. Bac-

chidem amabat, ut cum maxime, tum Pamphilus; in quo loco plane absurdum esset de nunc cogitare. Quid? quod 3) tñ cum maxime interdum nunc additur, quod non fieret, si per se nunc significaret. Cluent. 5. quæ multos jam annos, & nunc cum maxime filium interfectum cupit h. e. nunc ita cupit, ut nunquam magis cupierit. Ter. And. 1, 1, 125. nunc cum maxime a te postulo; &c. quæ non videt, cum maxime esse vehementissime? & sic cape etiam sine nunc. Ennuch. 111, 5, 33. cum maxime volo te operam dare. Plin. Epist. X, 58. quod est multo deprellior opere eo. quod nunc maxime surgit. Ex his judicari etiam potest de contraversione, an dici etiam possit tum maxime, quod contra Grævium defendunt Cortius ad Plin. Ep. IX, 13. & Duker. ad Flor. 11, 16. Scilicet, quemadmodum dici potest, nunc maxime, pro, nunc ut cum maxime; sic etiam tum maxime, pro tum, ut cum maxime. sed illud falsum est, quemadmodum cum maxime pro nunc dicatur, ita tum maxime pro tum dici.

CVMVLARE. ad Att. IV, 1. ad cumulandum gaudium. Fin. V, 14. quod cumulat ex integritate corporis & ex mentis ratione perfecta. b. e. perficitur, absolvitur. Or. 11, 24. eloquentiam cumulare. Cœl. 16. Nunc mihi animus ardet, & meum cor cumulat ira Sext. 40. hoc

INDEX LATINITATIS.

est perfecta *cumulataque* virtutis.

CUPA. Pison. 27. Panis atque vinum de propola atque de *cupa*. *Cupa est femina quæ vinum in caupona vendit, ut propola, qui panem.*

CUPIDITAS. Tusc. IV, 31. *cupiditas* est effusio animi in appetendo, ut lætitia in fruendo. *Sed imprimis cupiditas dicitur de avaritia, libidine, & nimio honorum magnarumque rerum studio.* Cluent. 55. qui sine cupiditate vixerunt, dicuntur qui integri sunt ab avaritia & pecuniis captis. Phil. III, 10. Naso carens omni cupiditate i. e. non appetens provinciam. Verr. I, 36. cupiditas in eo genere, de nimio studio signorum. Act. I, in Verr. 12. cupiditas dicitur de patre suo causarum, qui sepeper obtinere vile causam quamvis injustam, qui regnare in iudiciis cupit, ut Horatius. * de iudicibus imprimis cupiditas dicitur, qui sunt parvium studiosi, quoniam scilicet aut odio aut amore ducti nimis vehementer, etiam contra leges & reliquæ, alienius damnationem aut absolutionem cupiunt. Marell. 9. sine cupiditate iudicare. Planc. 17. de quaestore: voluntatem erga Cn. Plancii salutem sine ulla cupiditate præ se fert. cf. Flacc. 19. Font. 9. Verr. I, 1. * Neque tamen de iudicibus solum, sed & de aliis, ut testibus &c. qui non iudicant, dicitur hoc fere sensu cupiditas. Flacc. 26.

Hicce utitur laudatoribus Flaccus, his innocentie testibus, ut Græcorum cupiditati (*qui sc. in Flaccum, odio ducti, graviter pro testimonio dixerunt.*) Græcorum auxilio resistamus. Sic, de studio rei opprimendi:

Quint. 28. qui summis opibus S. Nævium defendunt: si id est defendere, cupiditati alterius obtemperare, quo is facilius, quem velit, iniquo iudicio possit opprimere, * tribuitur etiam emporibus & conductori-
bus, qui nimia spe lucri nimis caro emunt vel conducunt. ad Att. I, 17. Afiani, qui de censu-
sogibus conducebant, questi sunt in Senatu, se, cupiditate prolapsos, nimium magno con-
duxisse, * de re, cuius cupiditate flagramus, ad Q. Fr. I, 1. ex
impurissimis faucibus inhonestissimam cupiditatem eripuit.

CUPIDE. ad Div. XVI, 9. Interea qui cupide profecti sunt, multi naufragia fecerant. Vatin. 17. cupidissime falsum testimonium dicere.

CUPIDVS. parsium studi-
sus. Cluent. 24. cupidus auctor, cf. Cæcin. 3. Fonteij. 6.

CVRARE. pro solvenda pecuniam curare, item solvere, ad Div. XVI, 9. me, cui iussisset, curaturum. ibid. V, 20. erat nobis curata pecunia Valerii mancipis nomine cf. ad Att. I, 6. V. 21. ad Q. Fr. II, 4. Quint. 4. ubi v. Passerat. &c. similis ellipsis est in hoc: ad Att. XV, 1. 3. signa quæ nobis curasti, se, emenda. * Fin. IV, 19. ut ridere non

INDEX LATINITATIS.

non cures. ad Div. I, 9. neque sine redire cures. * edere Or. III, 61. curemus nos.

CURIA. 1. pars tricesima civitatis Rom. in quas partes 30 Romulus eam descripserat. Dom. 29. Si id 30. curiæ iussissent, num id iussum esset ratum. 2. Curia quæque antiquitas habuisse eadem, ubi sacra curia faceret flumen curia, qui Curio dicebatur, & ubi curiales convenirent de rebus communibus acturi. Certe Varr. L. L. V, 6. curias olim dicitur esse tradit, ubi sacerdotes res divinas curarent, quæ & templa dici potuerunt, quia in augurata erant, unde & pro templo dicitur, v. impr. Sigon. Ant. Jur. Civ. R. II, 3, p. 17. 32. Divin. I, 17. lituus cum litus esset in curia Saliorum. Curia Saliorum profecto nil est aliud nisi ædes, in qua convenirent salii, cum sacra facturi, cum aliis de rebus suis. 3. locus consilii publici, ubi senatus conveniebat, sine nomine ducto ab illo curiarum genere, de quo ante dictum est; sine, quod non essent ab iis diversa, sed quemadmodum in templa quæcumque Deorum, sic in ædes publicas curiæ cujuscunque convocari senatus posset, quamquam illud verius. Nam Varro dicitur duo genera curiarum facit, unum in quo res divinæ, alterum, in quo humana a senatu agerentur. Certe Romæ non una curia Senatoria fuit, ut in vestris urbibus, Div. II, 9,

curia Pompeja memoratur; sed ea post Caesaris mortem obstruita est teste Sueton. in Cæs. 88.

& tamen postea sæpe sic curia mentio; & præterea Hostilia aliaque memorantur. In urbibus autem municipalibus & Græcis unus certus locus fuit, quæ curia dicebatur, Gr. βουλευτήριον, auctore ipso Cicerone in Verrenis. Sed καὶ ἱερόν τι τamen curia dicitur ea, quæ erat in foro, a Tullo Hostilio ante comitium extructa, de hac Cic. Flacc. 24. speculatur atque obsidet rostra vindæ temeritatis, & moderatrix officii, Curia. * hinc tropice etiam ponitur pro ipso Senatu, auctore Cic. Orat. III, 42. * Or. I, 7. tantam in Crasso humanitatem fuisse, ut, cum lauti accubissent, tolleretur omnis illa superioris tristitia sermonis: eaque esset in homine jucunditas, & tantus in jocando lepos, ut dies inter eos curiæ fuisse videretur, convivium Tusculanum. Sigon. de Ant. Jur. C. R. II, 3. extr. putat respici ad consuetudinem curiarum, qui certis diebus intererent sacris quæ per Curionem pro curia fierent; quod ego non capio. Dies curiæ, est dies Senatus vel legitimæ vel extraordinariæ convocari. Sermo fuerat de republica inter principes civitatis, i. quæ severus & tristis, qualis foret, si in ipso Senatu dixissent de sanctis rebus; sequitur convivium nihil minus, hilare, qualis vel maxi-

INDEX LATINITATIS.

me esse solet in villis, in quas relaxandi animi causa secedimus.

CVRIALIS. Offic. II, 18. Cimonem Athenis etiam in *curiales* suos Laciadas hospitalem fuisse. *Curiales non sunt, ut, Manutius interpretatur, Φρατρες, in quem errorem inductus est, quod & hos curiales interpretari Latini solent, nec Φυλῆς ut Nicolini, sed δημότης. Nam λακία ἢ λακιάδαι non sunt Φρατρία, sed δῆμος populus vel pagus tribus (Φυλῆς) οἰκηδός (v. Potter Arch. Gr. I, 9. p. 51.) Itaque quos & populares Latini vocant, Ci. ero b. l. curiales vocat.*

CVRIATVS. Agr. II, 11. *Curvata comitia tantum auspicio- rum causa remanserunt. Curvata comitia sunt, quibus ex insituito Romuli per curias suffragia feruntur. de iis est locus Classicus Agr. II, 10. 11. 12. In iis fiebant adoptiones, & potestas rei militaris administranda dabatur. Agr. II, 11. Lex curvata. v. Ind. LL. ad Att. II, 7. legis curvatae auspices, sunt, qui in auspicio fuerunt, dum lex curvata ferebatur.*

CVRIOSITAS. ad Att. II, 8. Sum in *curiositate* ἐξυπείκω.

CVRIOSVS. in bono & malo sensu occurrit. Dom. 12. quid tam *curiosum*, quam ea scire velle, de quibus maiores nostri

vos solos scire & consuli voluerunt. Fin. II, 9. reperiant multos, non tam *curiosos*, nec tam molestos, quam vos estis, quibus quicquid velim, facile persuadeam. ad Div. III, 1. homo non solum prudens, verum etiam, quod juvet, *curiosus*. *ibid.* IV, 13. *curiosior* ad investigandum. *ibid.* VIII, 1. tamen tu, scio, quam sis *curiosus*, & quam omnibus peregrinantibus gratum sit, minimarum quoque rerum, quae domi gerantur, fieri certiores Tusc. I, 45. est in omni historia *curiosus*. i. e. omnem historiam cum cura diligenter tractavit.

CVRRERE. ad Att. I, 20. pedarii senatores raptim in eam lententiam *cucurrerunt*.

CVRRICVLVM. Phil. VII, 3. *curriculum* industriae nostrae in foro &c. elaboratum est. Murren. 22. cum te de *curriculo* petitionis deflexisses. cf. Læli. 12. Rabir. Perd. 2. me ex constituto spatio defensionis in semihora *curriculum* coëgisti. Cato. 11. haec sunt exercitationes ingenii, haec *curricula* mentis: Orat. 3. me oratorem - ex Academiae spatiis extitisse. Illa enim sunt *curricula* multiplicium variorumque sermonum. &c. *metaphora ducta est a studio, in quo exercentur homines currendo, athletæ. n. Cato. 10. quadrigarum etiam curriculum est Murren. 27. * Har. Resp. 10. Te appello, Lentule, tui sacerdotii sunt tensae, curricula, praecentio, &c. Haec curricula sunt curtus*

INDEX LATINITATIS.

curvus, quibus in ludis circensibus certatur; alia exempla vid. ap. Scheff. de re vehic. L. I. c. 1. p. 3. Gravius etiam laudat Sueton. in Cajo Calig. c. 19.

CVRRVS. pro curru triumphali, atque adeo triumpho ipso. ad Div. XV, 6. quem currum aut quam lauream cum tua laudatione conferre. alia exempla congestit Drukenb. ad Sil. Ital. VI, 545.

CVRSVS. ad Att. III, 8. ille tibi non ignotus cursus animi & industriz mex. Offic. I, 32. implicari aliquo certo genere *curfusque* vivendi. Sext. 21. Vita brevis est, gloriæ *curfus* sempiternus &c. ad Div. III, 11. *curfus* honorum. ibid. X, 15. *curfus* bonorum consiliorum. Fin. I, 11. virtutum *curfus* ad voluptatem. ad Div. X, 3. *cursum* ad gloriam. Brut. 81. *cursum* suum transcurrere. Hæ loquendi rationes ducuntur a stadio, in quo proprie *curfus* est. Sed dicitur etiam *curtus* de navigatione; unde crebra illa ap. Cic. formula *cursum* tenere. Orat. 1. teneat *cursum*, quem potest. Phil. VIII, 4. quem enim *cursum* industria mea tenere potuisset, sine forensibus causis, sine iudiciis, sine legibus. Quir. p. Red. 1. secundus vitæ *curfus*. * Planc. 7. *curfu* ad honorem venire. i. e. meritis, nobilitate, reſtis ar-ribus, opponitur obrepere. * Or. II, 10. *curfus* orationis dicitur, de oratione perpetua.

CVRVLIS. Verr. V, 14. Sella curulis. Fuit ante regum, post

magistratuum majorum, puta, Consulum, Censurum, Prætorum & Aedilium Curulium; in qua cum in publico essent, considerent. Ejus forma quæ fuerit e numis conspici potest, e quibus de ea doctè differit Spanhem. de Us. & Pr. Num. Diff. X. Gradibus conscendebatur & eboræ ornata erat atque sigillis. cf. Cusaub. & Burn. ad Sueton. Aug. 44. Ab hujus selle usum dicti sunt ædiles curules, ut distinguerentur a plebejii. & Har. Kelp. 13. curulis ædilitas.

CVSTODIRE. ad Att. XV, 13 Orationem tibi misi; ejus custodienda & profecunda arbitrium tuum sit. Or. II, 2. *custodire* literis est, memoria prædere.

CVSTOS. Sen. p. Red. 11. Custodes in comitiis dicuntur amici, qui a candidatis urnis & diribitoribus tabellarum apponebantur, ne fraus intercedere posset. Gruch. Com. I, 3. 4.

CYBEA. Verr. V, 17. &c. ex quo loco apparet onerariam navem fuisse ad deportandas merces accommodatam. Propter latitudinem, qua pæne ad nōßæ formam accedebat, ita dicta.

CYNOCEPHALVS. ad Att. VI, 1. Erat cynocephalus in esedo. De Cynocephalis fabulosa sunt ap. Plin. H. N. VI, 30. Verum est, simiarum genus fuisse; quod ita appellaretur. v. Salmas. ad Solin. p. 267.

INDEX LATINITATIS.

D.

DACTYLICVS. Orat. 57. *dactylicus numerus hexametrorum magniloquentiæ est accommodatior. Dactylicus numerus est, qui e pedibus dactylicis non modo oritur, sed etiam ex reliquis, qui eodem tempore continentur, ut anapaesto, spondaeo. Sic est ap. Longin. S. 38. ῥυθμὸς δακτυλικός, ubi vid. Instr. & conf. Clark. ad Homer. Iliad. T. I. p. 68.*

DAEMON. de Univ. 11.

Dii, quos Græci *δαίμονας*, appellant, nostri, ut opinor, Lares; si modo hoc recte conuersum videri potest.

DAMNATORIVM. iudicium Verr. III, 21.

DAMNVN. sumtus, iactura rei familiaris, atque adeo et alienum. Verr. I, 12. *damnum*, quæres patris eius pertulit, prætereantur. ibid. V, 13. *damna*, quæ ætatis fructu dissoluta ex compensata sunt. Phil. II, 27. *damna* aleatoria, * genus coercitiuæ, & poenæ leuioris, qua v. c. Consules utebantur in Senatores, qui ipsis parere nãlebant. Phil. I, 5. quis unquam tanto *damno* senatorem coegit? aut quid est ultra pignus aut multam. Offic. III, 5. qui conjunctionem civium dirimunt, eos leges morti, exilio, unculis, *damno* coercent. * genus iniuriæ. Resc. Com. 11. *damni* iudicium. &c.

DATIO. Agr. II, 22. legum *datio*,

DATVM. v. infr. post. *daro*,

DE. Muren. 33. *de nocte* surgis, est statim a media nocte, s. multa adhuc nocte. sic de die, est statim a meridie simulsa adhuc die, ut in illo convivari de die n. Burr. ad Phædrum III, 10, 20. quamquam interdum osiam a mane esse vult Salmas. ad Solin. f. 456. ad Q. Fr. II, 14. de multa nocte vigilare. Petit. Conf. 12. ut de nocte domus completatur, ins. c. ientibus. ad Q. Fr. fac ut diligenter considerateque naves de mense Decembri. alii aliter explicans. Vatin. 15. intelligo de gestu. i. e. ex gestu. Sic ad Div. VII, 29. duos parietes de eadem fidelia dealbare, Phil. II, 27. persona de mimo, modo egens, repente dives, * *pro*, al. Cæcin. 36. nec minus vereretur, ne contemnere Aebutium, quam ne de eo contemptus esse videatur ad Art. XIII, 31. de Pilio cmit.

DEBEO. ad Div. I, 1. *exrr.* Nos in causa auctoritatis minus habemus, quod tibi *debemus*. sc. propter beneficia tua.

DEBILITARE. Flacc. 30. membra *debilitare* lapidibus, fustibus; est *confringere*, & eorum usum auferre. Nam debiles dicuntur, qui aliquo membra corporis capiti sunt. v. Græv. ad Agrar. II, 33.

DEBILITAS. de corporibus parte aliqua truncatis, Tusc. III, 34. Fin. V, 28. bonum integritas corporis, misera *debilitas* est.

DEBI-

INDEX LATINITATIS.

DEBILITATVS. Quint. 1. *Sed si attendisset vir doctissimus, facile magnam copiam locorum in ipso Cicerone colligere potuisset, ubi decedere de primariis dicitur. Paucos de multis laudasse sufficiet.* Verr. II, 27. *Romam decedere* mecum cupierunt Heraclius & Epicrates. *ibid.* 65. ut Siculi sibi e Sicilia decedendum arbitrentur. *ibid.* 77. Verrutius ille in Sicilia sit, iam *decesserit*. ad Att. V, 21. equites ex Cypro decedere iussi. *&c* est etiam *ibid.* VI, 1, 3. ad Div. II, 11. X, 32. XII, 30. *exer. &c.* Neque solum de provincia decedere dicitur, sed Roma etiam. ad Div. VIII, 10. *extr.* mei officii est, meminisse, qua ob testatione decedens mihi mandatis. Atque adeo pro decedere dicitur. *ibid.* 1. quod tibi decedens pollicitus sum, h. e. *discedens a te, cum te abeuntem in provinciam profectus essem.* ubi v. Manuz. * ad Div. XIII, 56. decedere de hypothecis, est hypothecam creditori tradere ut eas non hypothecarum, sed domini jure habeat. * ad Att. VII, 2. quarta decessit. * decedere dicuntur nobis, qui cum nobis obvii sunt, honori casu de via declinant, ne nobis id facere opus sit Cato. 18.

DEBITIO pecuniae. Planç. 28.

DECANTARE. Or. II, 18. pervulgata præcepta decantare. * *Causum finire.* Tusc. III, 22. jam decantaverant.

DECANTATVS. cognitus planeque perspectus. Or. II, 22. omnes quaestiones percurtas animo ac propere decantas habere debent.

DECEDERE. Verr. II, 120. Itaque Sthenius - de provincia decessit. Grævius probabat conjecturam Horovanni, qui discessit legendum putabat, quod magistratus tantum decedere dicerentur. Eodem modo tentavi Grævius locum Verr. III, 41. negotiatores inveni Romam raroque decedunt.

DECEMPRIMI, decem seniores & principes senatores in municipiis aliisque civitatibus liberis, qui magistratus proxime sequuntur. Rolc. Am. 2. ubi v. Græv. Verr. II, 67. magistratus & decemprimi.

DECEMVIRI 1. decemviri
Alii.

INDEX LATINITATIS.

stribus (anisque, pro, *litibus*) confilii esse *decerat*. * Quint. judicandis, sunt *judices* causa- 2. Uno judicio de fortunis om- rum p*ro* *masarum*, creari non nibus *decernit*. ad Att. X, 10. multo *p*ost *prætorum* peregrina- suo capite *decernere*. nam, auctore Pomponio in O- DECESSIO. Rabir. Po. 11. rigg. Juris; de quibus vid. Sicca- utrum accessionem pecuniaz an mude Judic. Centumvir. c. 9. & decessionem de summa fecerit, 10. Sigonius de Judiciis. & Inter. ib. *decessionem* mille talentum Pomponii. Dm. 29. Si de- esse factam. Tusc. I. 46. *decessio* cemviri sacramentum injustum bonorum; opponitur cumulo. judicassent, Cæcin. 33. Cum * *abitus* de provincia cum ma- Arretinæ mulieris libertatem gistratum, cum privatorum, defenderem, & Cotta *decemvi-* ad Qu. Fr. I, 1. Spem mature *ris* religionem iniecisset, non *decessionis* afferre. ad Div. IV, posse sacramentum nostrum ju- 10. de Marcello privato: Sub- stum judicari. Orat. 46. *Decem-* vereor, ne te delectet tarda *de-* virorum *litibus* (s. *stribus*, ut Muretus in MS. invenit) ju- *cessio*, ad Att. VII, 3. In ipsa *decessionem* significavit, sperasse dicandis, dico nunquam. 2. ma- se aliquid.

gistratus extraordinarius legum DECESSVS. *abitus* de pro- scribendarum causa sine inter- vincia. ad Div. VIII, 10. quod ad decessum tuum attinet. Phil. Liv. III, 33. Agr. II 9. Nostri *de-* II, 38. Creta post M. Brutii *de-* cemviri, qui XII. tabulas scrip- *cessum* potuit liberari.

serunt &c. 3. de *Decemviris* Rullianis v. Agr. II, 7. sqq. DECENTIA. Nat. D. II, 58. Venustatem, ordinem, & ut ita dicam *decentiam*, oculi judicant. DECERNO. Quint. 8, 20. prætor *decernit*: cum ex edi- cto jus dicit, v. c. possessionem, aut interdictum *das*, addicis &c. * *decernere* porro di- cuntur Senatores, cum dicunt, quid a senatu *decerni* ve- lin. Mil. 6. ego ipse *decevi*. ad Div. I, 1. Crassus tres legio- nes *decernit*. * ad Q. Fr. II, 12. *decernendum* nihil confeo, pro rem *rejiциendam* puto * *putare*. ad Div. II, 6. In quo posita o- mnia mea esse *decevi*. ad Att. III, 15. quod in me ipso satis

confilii esse *decerat*. * Quint. 2. Uno judicio de fortunis om- nibus *decernit*. ad Att. X, 10. suo capite *decernere*.

DECESSIO. Rabir. Po. 11. utrum accessionem pecuniaz an decessionem de summa fecerit, ib. *decessionem* mille talentum esse factam. Tusc. I. 46. *decessio* bonorum; opponitur cumulo. * *abitus* de provincia cum ma- gistratum, cum privatorum, ad Qu. Fr. I, 1. Spem mature *decessionis* afferre. ad Div. IV, 10. de Marcello privato: Sub- vereor, ne te delectet tarda *de-* *cessio*, ad Att. VII, 3. In ipsa *decessionem* significavit, sperasse se aliquid.

DECESSVS. *abitus* de pro- vincia. ad Div. VIII, 10. quod ad decessum tuum attinet. Phil. II, 38. Creta post M. Brutii *de-* *cessum* potuit liberari.

DECIDERE. *pacisci*, trans- igere. Quint. 4. per te *decidis*. P. Quintius, quod dissolveret cf. Rosc. Am. 39. Rosc. Com. 11. Verr. II, 32. &c. Gron. Obs. II, 6.

DECIPERE. Rosc. Am. 40. inducere, *decipere*, destituere. Hæc tria ita differunt: indu- cere est fallere consilio dando & ad rem aliquam faciendam impellendo; destituere, dese- raud. eum, qui, quia promisse- ras aut debebas, a te aliquid au- xilii expectabas: decipere de- nique, sub utilitatis specie no- cendo, ad Div. V, 16. Ea im- pendere reipublicæ, quæ qui reliquerit, in nullo modo mihi quidem *deceptus* esse videatur. h. e.

INDEX LATINITATIS.

h. e. *nihil detrimenti fecisse, &c.*

DECISIO. *Pactio, transactio, atque adeo conditio transigendi.* Rosc. Com. 13. post *decisionem* veterem. Flacc. 36. *decisionis* arbiter. Provinc. Conf. 4. *pactiones* pecuniarum cum tyrannis, *decisiones, &c.*

Verr. I, 54. negat eum sibi illa *decisione* satisfacere posse.

DECLAMARE. *exercitationis causa dicere.* Fin. II, 2. Ad studium, ajunt, *declamare* solitum Demosthenem. * *etiam in vera causa.* Verr. IV, 66. qui pro isto contra me vehementissime *declamasset.* Rosc. Am. 29. quæ mihi visus est ex alia oratione *declamare*, quam in alium reum commentaretur.

* ad Div. III, 11. *majestas est, ne in quemvis impune declamare* liceret.

DECLAMATOR *orator.* Or. 15. *declamator* de ludo. Or. III, 34. non eum *declamator* aliquis ad clespydrum latrare docuerat.

DECLAMITARE. Tulc. I, 4. *declamitabam* causas. Brut. 90. *Commentor declamitans,* sic enim nunc loquuntur, sæpe eum M. Pisoné, aut cum aliquo quotidie.

DECLARARE. ad Div. II, 3. Rupz non defuit studium *declarandorum munerum* h. e. *populo pollicendorum.* Muren. 2. in judicio consulis designati, is potissimum Consul, qui Consulem *declaravit*, h. e. *creatum a populo* pronuntiavit.

DECLINATIO. *degressio in oratione.* Partit. 15. *declinatio* ad amplificandum.

DECLINATIVS. Fin. V, 7. *primum declinatum, quod homines nati primum aversantur & fugiunt.*

DECOCTVS. de Or. III, 26. *Suavitas austera & solida, non dulcis & decocta.*

DECOLORATIO. *pro coloratione.* Divin. II, 27. *decoloratio* ex aliqua contagione terrena potest sanguinis similis esse. *Sic sunt manus decoloratz Sueton. Aug. 5.*

DECOQUERE. *consumere impensis & sumtu* faciendo, ad Att. IX, 19. Sciebam eum agrum *decoquere* quoto anno. Phil. II, 18. *tenesne memoria te prætextatum decoxisse.*

DECORVM. *poetarum.* Off. I, 28. *quid sit?*

DECRETVM. *philosophi placitum.* Acad. IV, 9. &c. * *responsum.* Cris. Muren. 13. *responsa atque decreta vestra* eventuntur sæpe dicundo. * *jurisdictionis prætoris pars:* Verr. II, 48. *quin is ab Siculis ob decreta* interponenda pecuniam acceperit, qui M. Octavium Ligurem ob jus dicundum poposcere. *v. Jurisdictio.*

DECVMANVS. Verr. III, 6. *ager decumanus* h. e. *pro quo decumæ dantur.* * *publicanus, qui decumas a populo redemit.* Verr. III, 8. II, 13. III, 48. II, 71. *Decumani principes & quasi senatus publicanorum. Scilicet, quemadmodum honestissimum, de more Romano, genus rei quærenda est agricultura, sic etiam inter publicanos honestissimi,*

INDEX LATINITATIS.

*stiffimi, qui decumas conduce-
re.* * *magus*. Fin. II, 8. ac
pensere eum *decumano*. In ru-
sticis sunt ova, prona *decumana*.
Noti etiam sunt versiculi Ori-
diani, de fluctu maximo: hic
fluctus superemines omnes, po-
sterior nono est, undecimoque
prior.

DECUMBERE. *de gladiis*
toribus, cum gladium recipiunt,
angularique se patiuntur. Tusc.
II, 17. Mittunt etiam vulneribus
confecti ad dominos, qui qua-
rant, quid velint; si satisfactum
is sit, se velle *decumbere*. *ibid.*
turpiter *decumbere*, cf. Phil. III,
14. * Verr. III, 25. Cum in
triclino decubuisse.

DECURIA. *tabula s. album,*
*in quo senatorum nomina scri-
pta, qui judicia administrare
debent, s. classis iudicum.* Do-
curiarum autem ex instituto
vetere tres fuerunt, totidem
sc. in quot partes senatores ju-
dicantes descripti erant; qui-
bus quartam adjecit Augustus
Sueton. c. 33. ubi vid. Casaub.
quintam Cajus auctore eodem
Sueton. c. 16. Sextam quam-
quam rogatus tamen addere no-
luit Galba Sueton. c. 14. v. Verr.
I, 61. II, 32. Cluent. 37. De
iudiciis decuria etiam est, sed
alio sensu Verr. III, 11. Quid
tandem postulat arator? nihil
nisi ex edicto iudicium in octu-
plum. Quid Apronius? non
recusat. quid prætor? jubet re-
cuperatores rejicere. *Decurias*
scribamus. (sc. *arator dicis*)
Quas decurias? (respondet Verr.

res) de cohorte mea rejicies.
Scilicet hic decuria non est, ut
Romæ, quod videbatur Hoto-
manno, numerus civium Rom.
de conventu provinciali, quo-
rum est, causas judicare, sed in-
diculus iudicum delectorum ad
causam aliquam cognoscendam
& judicandam. Arator non
postulas, ut sibi copia fiat decu-
riæ iudicum, sed ut decuria ju-
dicum scribatur & deligatur.
* in decurias etiam distributus
erat ordo scribarum, reliquo-
rumque ministrorum, qui ma-
gistratibus apparebant, unde
Verr. III, 79. Ad eos me scribas
roga, si placet: noli hos colligere,
qui - - decurias emerunt.
v. inprimis Vales. ad Ammian.
XXVIII, 6. & alios, quos lan-
dant Viri docti ad Sueton.
Claud. 1.

DECURIARE. in decurias
conscribere, quod faciebant,
qui, tribuni largitione cor-
rumpendarum causa coitiones
faciebant, unde de sodalitiis
rei. Planc. 18. doce decuriasse
Plancium, conscripsisse popu-
lum. *ibid.* 19. tu doce Plancium
sequestrem fuisse, largitum esse,
conscripsisse, tribules decuria-
visse. Erat autem Plancius
reus de sodalitiis. Sic Clodius
seditionis causæ dicitur populi
fecem decuriasse. Sext. 15.
Cum vicatim homines conscri-
berentur, decuriarentur. Phil.
VII, 6. non rursus improbos de-
curiabis? non sollicitabit agra-
rios? Plane sic etiam est cen-
turiare; de quo supra.

DECV-

INDEX LATINITATIS.

DECURIATIO. Planc. 18. *denique modo, quo condonare & decuratio tribulium.* v. *decuriare.*

DECURIO. *Senator municipalis aut colonicus.* Rosc. Am. 9, 39. Sext. 4. ad Div. VI, 18. *ei me obstrictum profitebar, ejusque me totum fore pollicebar.* v. *Græv.* ad b. l. * *ibid.*

DECURRERE. Cæcin. 23. *ad istam hortationem decurrunt: i. e. confugiunt, veniunt tandem.* Quint. 15. *ad hæc extrema & inimicissima jura tam cupide decurrebas. Ducta ratio de stadio & circo. Sic est quædam.* Tusc. 1, 8. *Nunc video calcem; ad quem cum sit decursum &c. hinc etiam ad navigationem, ut ipsum curius verbum, v. in cursum, traducitur.* ad Div. XVI, 4. *Cum Melcinio quæstore te bellissime decursurum puto.*

DECURSIO. ad Div. XI, 10. *decursionibus vastare loca. sunt incursiones, quæ de montibus fiunt.*

DECURSUS. a. um. Quint. 31. *ætate acta & decursu.* Cato 23. *decursu spatio.* ad Div. VIII, 13. *hæc ætate sunt decursu de vitiis, quæ per ætatem ipsius rationem deponi solent.* Or. I, 32. *decursa abs te de arte. i. explicata breviter.*

DECURSUS. us. Or. I, 1. *decursus honorum est, cum omnibus honoribus perfuncti sumus.* ad Div. III, 2. *decursus mei temporis.*

DEDERE. de reo. Rosc. Am. 3. *libidini alterius dedere aliquem, est, condemnare, quia abstri placet.* *ibid.* 22. *quem dedi putabas, cf. Quint. 18. extr. Eo-*

DÉDICARE. *proprie idem est, quod consecrare, de quo vid. supra in Consecratio. hinc eleganter.* Leg. 1, 22. *ingenium in se suum, sicut simulacrum dedicatum putabit.* * *deferre.* Flacc. 32. *dedicare in censu.* *Docti viri laudaverunt Gell. VII, 11. ubi vid. Gronovium & eundem Sestert. IV, 1.* *Ceterum hæc videtur esse propria verbi hujus significatio antiquis usitata, ut sis, dare, attribuire. Nam & quæ diis dedicantur, ea iis dantur, attribuantur; unde mirifice confirmatur dispositio nostra in Consecratio. Resus: Dedicare est proprie dandi deferre.*

DÉDICATIO. Dom. 48. *an consecratio nullum habet jus, dedicatio est religiosa. de hoc loco disputavimus supra in consecratio.*

DEDI-

INDEX LATINITATIS.

DEDITIVVS. ad Brut. 3. *dicuntur feminae, quae concubitus causa ad aliquem in cubiculum perducuntur.* Verr. III, 34. *qui ad illud deduxerat* Tertiam. cf. *Torrent. ad Sueton. Caes. 49.*

DEDVCERE. Rosc. Com. 12.

huc omnis causa deducitur, i. e. hic credit haec est summa causa.

Or. II, 17. *odium deducere ad benevolentiam.* ad Att. IX, 19.

deducere exercitum in hiberna.

ad Div. X, 24. *Summam remp. in discrimen deducere.* Acad. I,

12. *dies plerosque deduceres, i. e. consumeres totos.* Or. I, 8.

deducere unde velit, i. e. a qua sententia velit. ad Div. I, 1. ab eo deduci non potest. Verr. I,

24. *deducitur ad hospitem.* cf.

c. 25. * Agr. I, 6. *deducere*

coloniam. * Verr. IV, 4. *deducere*

testes de provincia. cf.

Flacc. 10, 15, 19. * *deduci ad*

aliquem dicuntur, qui alicui o-

rudiendi traduntur, aut certe

commendantur, ut cum eo ver-

sari & ab eo discere possint.

Mos enim erat Roma, ut paren-

tes filios adolescentes alicui vi-

ro primario commendarent,

ex cuius consuetudine profice-

rent. LxI. I. *eram deductus ad*

Sczvolam. Cxl. 4. *hunc a patre*

continuo ad me esse deductum.

* *est etiam comitari aliquem &*

prosequi honoris causa. Muren.

194. *ut interdum ad forum de-*

ducimur. cf. Cato. 18. * *est et-*

iam verbum in vi civili & fe-

stucaria. Cxcin. 7. *deduci de*

fundo moribus; unde mihi vi-

detur haec ratio dicendi ducta

esse, v. c. Verr. I, 2. a mente &

confilio deduci. * *deduci etiam*

DEDVCTIO. *ritus in con-*

troverſis de poſſeſſionibus,

quam vim civilem appellant,

ut modo diximus. Cxcin. 11.

deductio moribus fieret. * Div.

I, 44. *deductio aquae.* Albanae,

* Verr. III, 77. *deductiones fie-*

bant sc. pecuniae de capite vel

summa. Cxcil. 10. *nequa de-*

ductio fieret. * Inv. I, 14. *Non*

potest ex deductione rationis

naſci judicatio.

DEDVCTORES. *sunt clien-*

tes & amici, qui aliquem ho-

noris causa deducunt. v. *dedu-*

cere. Petit. Conf. 9. *Jam de-*

ductorum officium quo majus

est quam ſalutatorum &c.

DEDVCTVS. a. um. Leg. II,

20. *Si in testamento deductus*

ſcripta non ſit. v. *Partitio.*

DEFATIGATVS. Dom. 44.

licitatores defatigari.

DEFECTVS. us. Nat. D. II,

19. *defectibus in initia recurrit*

luna.

DEFECTVS. a. um. Sext.

64. *ille eis, a quibus audieba-*

tur, quotidie aliquid defecti ef-

ſerebat. *Varie hunc locum ten-*

tarunt viri Docti. *Maxime*

placet Manutii conjectura: ali-

quid de me ſiſti. * ad Att. XIII,

23. *edd. quadam habent defe-*

cti libri, quod explicans per-

ſoſti. Sed ea lectio eſt abſurda.

Defectus pro perfecto dici non

potest.

INDEX LATINITATIS.

potest. cf. deficiat.

DEFENDERE. *propulsare.* Rolc. Am. 1. Omnes injuriam novo scelere constatam putant oportere defendi. Mur. 2. *defendere* pericula civium. * Quint. 13. ne locum suum, quem adhuc honestissime *defendit*, obtineat. * Verr. III, 90. id aliorum se fecisse exemplo *defendat*, i. e. contendat, *defensionis* loco dicat. * *velle aliquid, & e republica esse, dicere*, idque ut *fiat*, oratione aliisque modis pugnare. Rolc. Am. 47. me - - posteaquam id, quod maxime volui, fieri non potuit, ut componeretur, id maxime *defendisse*, ut ii vincerent, qui vicerunt. * *Defendere non solum esse* cum *propositione* a *sed etiam contra*, docens duo loci. Orat. I, 39. ad Div. XI, 27.

DEFENSOR. *propulsator.* Muron. 2. *defensor* periculi.

DEFENSIO. Coel. 4. Est brevis *defensio* ad omnem istam orationem.

DEFENSTRIX. e Cicero's *Timaeo* laudat Priscianus p. 245.

DEFERRE. *proprie est ad locum quemcumque portare.* Verr. IV, 57. Ita factus animo & corpore, ut multo appositior ad *deferenda*, quam ad *deferenda* signa esse videatur. Fr. Corn. 1. Sitellam ipsam *deferre*. ad Att. XIII, 2. Balbo epistolas *deferri* jubebis, &c. * *hinc pro narrare.* Fin. II, 17. ad amicos rem ita *deferres*. Verr. I, 25. is ad eum rem istam *defert*. * *Etiam Clipes dicuntur causam deferre*

ad patronos, quod alio modo docere dicitur. Or. III, 13. * *defert etiam rem, qui deliberandi causa ad alios de re aliqua refert.* Verr. II, 7. Itaque decurmanos convocat: rem *defert*. statuunt illi atque decernunt *sc.* * *defertur etiam res, auxilii petendi causa.* ad Div. V, 8. ut intelligeres, nihil neque te scripseris, neque quemquam tuorum frustra ad me *detulisse*. * *accusator nomen defert sc. ad praetorem, ejus, quem accusare suscepit, ut illud inter reos scribat, quod est recipere nomen.* Rolc. Am. 3. non nihil tamen in *deferendo nomine* secuti. *Sed non solum hominis nomen defertur, verum etiam criminis nomen; propterea, quod non solum nomen rei edendum apud praetorem est, quem accusare aliquis constituit, sed etiam crimen, cujus eum accusaturus est.* Verr. II, 28. inimici Socrates ad Verrem, cum is sacerdoti succellit, ejusdem rei *nomen deferunt sc. capitalis* * *deferrunt etiam calumniatores.* Agr. III, 1. quæ apud vos de me *deferunt; unde delatores dicuntur.* * *dicitur & pro ultro offerre, conferre.* Verr. V, 70. dormientibus beneficia *deferre.* ad Div. VI, 22. voluntatem suam ad aliquem *deferre.* cf. Phil. II, 20. Rabir. Po. 17. totum te ad me cum tuis copiis *detulisti.* * *dare, committere.* ad Att. VI, 1. praefecturam *deferre* alicui. ad Div. XIII, 55. *deferre* alicui legationem. ad

D d

Att.

INDEX LATINITATIS.

Att. XIII, 12. tibi præconium aliquanto sentire coepimus. h. e. deferam. * *elegantè est pro commendare aut reipublica, aut magistratui provinciali aliquem, ut ad honores eum provebat.* ad Att. V, 7. ait Pompejus, trinos se præfectos delaturum. *ibid.* 11. præfectos, quos voles, deserto. &c. hoc genus deferendi commodum habet; commendati enim præfecti fiunt. alterum, cum ad ærarium deferuntur in beneficiis, bonorum æranum est. v. beneficium. & Gronov. Sest. III, 17. p. 253. Locis ibi laudatis adde hunc Balb.

28. Cæsar Balbum in prætura, in consulata præfectum fabrum detulit. * *eadem ellipsis tibi ad ærarium est in hac forma: rationes deferre pro referre.* ad Div. V, 20. quamquàm justis de causis rationes deferre prope rarum; nam apud ærarium deponerentur rationes provinciales. Sic Phil. V, 5. deferre nomina judicum ad ærarium, h. e. deponere. * *Sic Scta deferri dicuntur, pro referri. Nam quod ad Div. XII, 29. est: falsa senatus consulta tum deferrebantur pro eo cp. i. est: Senatus consulta falsa referuntur: int. ad ærarium, ibi enim Scta servabantur.* * Dom. 5. malum delatum; opponitur nativo.

DEFERVESCO. Coel. 18. cum cupiditates defervissent. ad Div. IX, 2. dum defervescit hæc gratulatio. * Orat. 30. quantis illa clamoribus diximus de supplicio patricidarum? quæ nequaquam satis deferbuisse poss

DEFICIO. ad Quir. p. R. 1. ut quod odium in omnes bonos conceptum jamdiu continebant, id in me uno potius, quam in universa civitate deficeret, i. e. desineret, in me ita se exfereret, ut simul consumeretur. Oratores dicuntur deficere, cum ohmutescunt, & dicere desinunt memoria ingeniove destituti. Sed Viri docti locum corruptum existimant. * Har. Resp. 19. nepotes principesque auxilio dimixti deficiantur. Defici & participium defectus, sic simpliciter dici docuerunt Davisius ad Cæsar. B. C. III, 4. & Oudendorpius ibidem: & ad Lucan. II, 567. V. 339. &c. * deferere. Verr. III, 46. Leoneina civitas me defecit.

DEFICTVS, ad Att. XIII, 29. Libri ad Varronem non morabantur; Sunt enim deficti, ut vidisti: tantum librariotum menda tolluntur. Si vera est lectio, quam debemus Bosio, qui eam e MS. quem decurtatum vocat, reposuit, defictus est pro perfectus. Nam hunc sensum contextus postulat; & hunc verbo desingere tribuebat Bosius, quod præpositio de plerumque perfectionem & absolutiorem facti significaret incompertis. Cato R. R. 77. dixit: desingere panem, pro effingere, & sic est etiam

INDEX LATINITATIS.

etiam deformare & deformatio de describendis figuris geometricis apud Vitruvium. cf. Salmas. ad Solin. p. 766. Sed sic quidem satis illud defecti descendi puto. Lambinus, probante Gravio legebat, detexti. F. Gronovius adfecti, i. e. prope ad finem perducti. Idem quem dixi Bosius in uno Codice reperit: defecti. Quid si Cicero scripsit: descripti. Nam ep. 21. hoc verbo usus est: Varroni quidem quæ scripsi, te auctore, ita propere mittere, ut jam Romam militem describenda. Receperat descriptos libros Roma. Hinc scribit: non morabuntur, sunt enim jam Roma descripti & ad me redierunt; unumque illud, restat, ut menda librarii, si qua sunt, tollantur. Variatio potuit ex compendio descriptionis existere.

DEFIGO. Leg. II, 8. extr. quæque augur inusta, nefasta, vitiosa, dira defixerit. irrita infestaque sunt. Defigi incantationibus & veneficiis dicuntur homines, cum iis vis cocundi cum femina aufertur, ut dudum docuere viri docti. vid. Grav. ad C. Rabir. 10. hinc augures quoque dicuntur aliquid defigere, quia defigendo potestatem agendi auferunt. Pertinet hic locus Senec. Benef. VI, 35. caput dira imprecatione defigis. Malebat tamen Lipsius: dixerit, Davissus, edixerit; præter rem, ut mihi quidem videtur. defendit: defixerit Salmas. ad Solin. p. 766. ubi plu-

ra de hoc verbo. * pro refigere ad Div. VII, 29. quo facilius te ad ver videre, & nostra defigere deportareque tuto possimus. Sed alii hoc ipsum refigere pro defigere reponi volunt. * Flacc. 1. Spem reliquorum in vestra potestate - defixam putetis. Dom. 39. doloris mei defixum iudicium ad memoriam.

DEFINIRE. *deligere* & *definare* Phil. VIII, 3. ædes sibi optimas, hortos, Tusculana, Albana *definiunt*. * *comprobande*. *complete*. Offic. III, 29. nam pirata non est perduellium numero *definitus*, sed communis hostis omnium. * Verr. III, 91. cur hinc præcipua lex injuriæ *definitur*, i. e. *constituitur*. * Or. III, 3. oratio eis *definitur* viris. h. e. ii tantum inducuntur. * Nat. D. II, 40. cursus ordinatos *definiunt*. * Div. II, 7. ex omni æternitate *definita* sunt fataliter.

DEFINITE. *in specie, nominativum*. Orat. II, 27. de genere universo, vel *definite*; de singulis hominibus &c. Balb. 14. Lex Gellia & Cornelia, quæ *definite* potestatem Pompeio civitatem donandi dederat.

DEFLVO. ad Div. IX, 20. ubi salutatio *defluxit*. i. e. *abiit*. Sext. 32. ex novem tribus unus *defluxit*, mutavit sententiam, a meisque partibus *decessit*. * Lael. 16. *defluere* in terram dicuntur, quæ *pererunt*. * Tusc. I, 25. a necessariis artificibus ad elegantiora *defluximus*. i. e. *pervenimus*.

INDEX LATINITATIS.

DEFORMO. Coel. 2. quæ alicujus commodi, honoris, con-
accusatores hujus deformandi sequendi amittunt atque re-
causa dixerunt; ne cum defor- *pulsam ferunt* ad Div. VIII, 4.
mem & turpem esse ostenderent. *de petitoribus ædilitatis:* Nam M.
* Cæcin. 5. quem supra *defor-* Coelium promulgatio de dicta-
mavi, est descripsi. v. Græv. tore subito *dejecit, dejectumque*
magno clamore *insecuta est.*

DEFRINGERE. Or. III, 28.
furculum defringere; mutavi
aliquid ex alia disciplina.

DEFVNGOR. *eleganter di-*
citur de eo, qui levi aliqua jactu-
ra aut malo liberatur, majore,
aut levi labore perficit, ut ma-
jore molestia careere possit. ad
Div. VIII. l. hoc mendacio sc.
de morte sua, si qua pericula
inpendere, ut *defungeremur,*
optavi. *dass wir damit loskom-*
men machten. *ibid.* X, 24. ne-
que ego pro maximis beneficiis
tuis tam vili munere *defungar*
orationis. cf. Verr. III, 16.
* Verr. V, 68. *defungi hono-*
ribus.

DEFVSVS. Fin. II, 8. vinum
defusum pleno sic. *e Lucilio.*

DEGENERARE. a Zenone
Tusc. II, 25. *deficere ab ejus*
placitis, cum sis Stoicus.

DEGVNTARE. ad Att. IV, 8.
tu velim Fabium cedere & istum
convivam tuum *degustes.*

DEJICIO. *detraho, demo.*
Tusc. I, 8. vide quantum mali
de humana conditione *dejeceris.*
Verr. V, 49. Si metum hunc Si-
ciliæ *dejecero.* * Phil. IX, 4. *de-*
jicere aliquem de sententia. ad
Att. XV, 11. cito *dejectus est*
de illo inani sermone h. e. eo
reductus est, ut, quæ se factu-
rum dixerat, *emitteret.* * *dejici*
eleganter dicuntur, qui spem

Muren. 36. Quintus Tubero
Prætura *dejectus est.* Act. I. in
Verr. 8. si me ædilitate *dejecis-*
sent. * *de formulis,* de gradu,
& de statu *dejacere, vid. in*
gradus, & status. * Verr. IV,
40. præcipitem in forum ali-
quem *dejacere,* * *verbum rei*
militaris Verr. III, 16. propu-
gnaculum *dejacere.* * *vincere*
Tusc. IV, 37. vitia ratione a se
esse *dejecta.* * Rosc. Com. 2.
hæc nomina sunt *dejecta* (sc. in
tabulis) illæ (sc. tabulæ) in or-
dinem confectæ *sed pro deje-*
cta alii mallent disjecta aut fi-
mi'e quid. * Rosc. Am. 35.
habeo dicere, quem contra mo-
rem majorum, minorem LX
annis, de ponte in Tiberim *de-*
jecerit. Seniores LX. annis in
comitiis cum pontem ex uno
sepro in alterum transirent,
dejeciebantur, ne suffragium
ferrent, unde deponant senes.
* *dejici dicuntur etiam in edi-*
ficio prætoris, qui vi de fundo
aut alia possessione aliqua pulsi
sunt. Cæcin. 8. ut, unde *deje-*
cisset, restitueret. cf. c. 11. 12.
Quint. 25. * Phil. I, 1. nec a
republ. *dejeciebam* oculos cf.
Verr. IV, 15. * Quint. 6. *dejice-*
re libellos sc. quibus actio pro-
scripta.

DEJVNCTVS. Cæcin. 32.
de-

INDEX LATINITATIS.

dejuncta interdicta. i. e. *diversa*.

DELABOR. ad Att. XII, 47. eo magis *delabor* ad Clodium, h. e. eo magis *inclino* in eam partem, ut Clodia hortos *emam*. — ad Q. Fr. I, 1. Sed nescio quomodo ad præcipiendi rationem *delapsa* est oratio mea. * *oriri*. Or. III, 57. *delapsa* sunt ab his plura genera.

DELECTVS. *delecti* iidem, qui principes civitatis, sunt. Sext. 49. cf. Vatin. 9.

DELEGATIO. ad Att. XII, 3. *delegatio* a mancipe v. *delegare*.

DELEGARE. in re pecuniaria dicitur *delegare*; qui non ipse de arca solvit, sed ad alium remittit creditorem per attributionem (v. *attributio*), a quo pecuniam accipit, quod s. solvere ab alio dicitur; unde deinde ceteræ rationes dicendi ducuntur, cum, quod ipsi facere debebamus, id per alterum fieri curamus, & qui id a nobis petunt, ad alium rejicimus: unde & pro transferre dicitur. ad Att. XII, 12. Balbi regia conditio est *delegandi* ad q. l. v. Gronov. ut & obs. l. 20. *ibid.* XIII, 46. Quinto *delegabo*, si quid tui meo alieno superabit. Dom. 7. petebatur a me frumenti copia, annonæ vilitas — *delegavi* amico locupletiori &c. ad Div. VIII, 1. quod hunc laborem alteri *delegavi*. Orat. II, 28. extr. Sed hæc ipsa, que nunc ad me *delegare* vis (oratione laude tua), ea semper in te

eximia & præstantia fuerunt. Fonteij. 4. quid si hoc crimen optius nominibus *delegare* possumus? perquam *elegantius* hoc sensu: quid si hoc crimen ad eos transferamus, qui facile futeantur, se hoc, quod crimini Fontejo datur fecisse, quod officii ratio postulare. Itaque sic pergit: & ita, ut non culpam in alios transferamus. Sed ut doceamus, eos isti munitioni præfuisse, qui facile officium suum & prætere & probare possunt. * *Difficilis* locus est, in quo hoc etiam verbum occurrit ad Div. VII, 5. ex epistola Cæsaris: M. Oranium, quem mihi commendas, vel regem Gallie faciam, vel hunc Leptra *delega*. Si vis tu ad me alium mitte, quem ornem. Ceterum locus est obscurus, rei ipsius & historiae ignorati-
ne, ut vere iudicat Vofforius.

DELICATVS. de pueris & ancillis pulchris & elegantibus, sensu honesto. Milon. 10. *delicatus* comitatus ancillarum puerorumque. v. Burm. ad Perron, c. 63. * *mollis, effeminatus, de hominibus & rebus; libidinis luxurie deditus*. Brut. 53. adulescens *delicatus*. N. D. I, 37. Epicurus, quasi pueri *delicati*, nil cessatione melius exili-
mat. Muren. 9. Asia *delicata*. *ibid.* 35. juvenis (*hominis*) *delicatus*. Tusc. II, 11. vitæ *delicata*. Orat. II, 64. cum haberet filium *delicatiorem*. Fin. V, 5. ratio *delicatio* molliorque, quam virtutis vis gravitasque postulat de eorum senten-

INDEX LATINITATIS.

Att. XIII, 12. tibi præconium aliquanto sentire coepimus. h. e. deferam. * *elegantè est pro commendare aut reipublica, aut magistratui provinciali aliquem, ut ad honores eum provehat.* ad Att. V, 7. ait Pompejus, trinos se præfectos delaturum. *ibid.* II. præfectos, quos voles, deserto. &c. hoc genus deferendi commodum habet; commendati enim præfecti fiunt. alterum, cum ad ararium deferuntur in beneficiis, bonos tantum est. v. beneficium. & Gronov. *Seft.* III, 17. p. 253. *Locis* tibi laudatis adde hunc Balb. 28. Cæsar Balbum in prætura, in consulata præfectum fabrum detulit. * *eadem ellipsis tū ad ararium est in hac forma: rationes deferre pro referre.* ad Div. V, 20. quamquàm justis de causis rationes deferre proferarum; nam apud ararium deponerantur rationes provinciales. Sic Phil. V, 5. deferre nomina judicium ad ararium, h. e. deponere. * *Sic* SCta deferri dicuntur, pro referri. Nam quod ad Div. XII, 29. est: falsa senatus consulta tam deferrebantur pro eo cp. 1. est: Senatus consulta falsa referuntur: int. ad ararium, ibi enim SCta servabantur. * Dom. 5. malum delatum; opponitur nativo.

DEFERVESCO. Coel. 18. cum cupiditates deservissent. ad Div. IX, 2. dum deservescit hæc gratulatio. * Orat. 30. quantis illa clamoribus diximus de supplicio patricidarum? quæ nequaquam satis deservuisse poss

in eo loco nos nimis indulgisse ingenio & studio juvenis eloquentiæ ingenilique demonstrandi, adeoque redundantiæ ei loco inesse juvenilem & lasciviam.

DEFICIO. ad Quir. p. R. 1. ut quod odium in omnes bonos conceptum jamdiu continebant, id in me uno potius, quam in universa civitate deficeret, i. e. desinere, in me ita se exferret, ut simul consumeretur. Oratores dicuntur deficere, cum ohmutescunt, & dicere desinunt memoria ingenioque destitui. Sed Viri dacti locum corruptum existimant. * Har. Resp. 19. ne potes principesque auxilio dimitti desiciantur. Defici & participium defectus, sic simpliciter dici docuerunt Davisius ad Cæsar. B. C. III, 4. & Oudendorpius *ibidem*; & ad Lucan. II, 567. V. 337. &c. * deferere. Verr. III, 46. Leontina civitas me defecit.

DEFICTVS. ad Att. XIII, 29. Libri ad Varronem non morabantur; Sunt enim deficti, ut vidisti: tantum librariorum menda tolluntur. Si vera est lectio, quam debemus Bosio, qui eam e MS. quem decurtatum vocat, reposuit, defictus est pro perfectus. Nam hunc sensum contextus postulat; & hoc verbo defingere tribuebat Bosius, quod præpositio de plerumque perfectionem & absolutionem facti significaret incompertis. Cato R. R. 77. dixit: defingere panem, pro effingere, & sic est etiam

INDEX LATINITATIS.

etiam deformare & deformatio *ra de hoc verbo.* * *pro refingere* de describendis figuris geom- ad Div. VII, 29. quo facilius -
etricis apud Vitruvium. cf. te ad ver. videre, & nostra defi-
Salmas. ad Solin. p. 766. Sed gere deportareque tuto possi-
ne sic quidem satis illud deficti mus. Sed alii hoc ipsum refi-
descendi puto. Lambinus, pro- gere *pro defingere reponi volunt.*
bante Gravius legebat, detexti. * Flacc. 1. Spem reliquorum in
F. Gronovius adfecti, i. e. prope vestra potestate - *defixam* pu-
ad finem perducti. Idem quem tetis. Dom. 39. doloris mei de-
dixi Bosius in uno Codice repe- fixum iudicium ad memoriam.
rit: defecti. Quid si Cicero scri-
psit: descripti. Nam ep. 21. *DEFINIRE. deligere & de-*
hoc verbo usus est: Varroni qui *stinare* Phil. VIII, 3. ades sibi
idem quæ scripsi, te auctore, ita optimas, hortos, Tusculana, Al-
perpero mittere, ut jam Romam bana *definiunt.* * *comproben-*
miserim describenda. Recepe- dere. *complecti.* Offic. III, 29.
rat descriptos libros Roma. Hinc nam pirata non est perduellium
scribit: non mirabuntur, sunt numero *definitus*, sed communis
enim jam Romæ descripti & ad hostis omnium. * Verr. III, 91.
me redierunt; unumque illud, cur hinc præcipua lex injuriæ
restat, ut menda librarii si qua *definitur*, i. e. *constituitur.* * Or.
sunt, tollantur. Variatio potuit III, 3. oratio eis *definitur* viris.
ex compendio descriptionis exi- h. e. ii tantum inducuntur.
stere. * Nat. D. II, 40. cursus ordina-
tos *definiunt.* * Div. II, 7. ex
omni æternitate *definita* sunt fa-
taliter.

DEFIGO. Leg. II, 8. *extr.* quæque augur injulta, nefasta, vitiosa, dira *defixerit.* irrita infectaque sunt. Defigi incan-
zationibus & veneficiis dicuntur homines, cum iis vis coeundi cum femina aufertur, ut du-
dum docuere viri docti. vid. Grav. ad C. Rabir. 10. hinc augu-
res quoque dicuntur aliquid de-
figere, quia defigendo potesta-
tem agendi auferunt. Pertinet
huc locus Senec. Benef. VI,
35. caput dira imprecatione
defigis. Malebat tamen Lipsi-
us: dixerit, Davissius, edixerit;
præter rem, ut mihi quidem vi-
detur. defendis: *defixerit* Sal-
mas. ad Solin. p. 766. ubi plu-

DEFINITE. *in specie, nomi-*
nation. Orat. II, 27. de genere
universo, vel *definire*; de singulis
hominibus &c. Balb. 14. Lex Gel-
lia & Cornelia, quæ *definitæ* pote-
statem Pompeio civitatem do-
nandi dederat.

DEFLVO. ad Div. IX, 20. ubi
salutatio *defluxit.* i. e. abiit.
Sext. 32. ex novem tribuniis
unus *defluxit*, mutavit senten-
tiam, a meisque partibus deces-
sit. * Lael. 16. *defluere* in ter-
ram dicuntur, quæ pereunt.
* Tusc. I, 25. a necessariis arti-
ficiis ad elegantiora *defluximus.*
i. e. pervenimus.

INDEX LATINITATIS.

DEFORMO. Coel. 2. quæ alicujus commodi, bonoris, con-
accusatores hujus deformandi sequendi amittunt atque re-
causa dixerunt; ne cum defor- pulsum ferunt ad Div. VIII, 4.
mem & turpem esse ostenderent. de petitore ædilitatis: Nam M.
* Cæcin. 5. quem supra defor- Coelium promulgatio de dicta-
mavi, est descripsi, v. Grav. tore subito dejecit, dejectumque
magno clamore insecuta est.

DEFRINGERE. Or. III, 28.
furculum defringere; mutuari
aliquid ex alia disciplina.

DEFVNGOR. eleganter di-
citur de eo, qui levi aliqua jactu-
ra aut malo liberatur, majori,
aut levi labore perficit, ut ma-
jore molestia cavere possit. ad
Div. VIII, 1. hoc mendacio sc.
de morte tua, si qua pericula
impenderent, ut defungeremur,
optavi, dafs wir damit loskom-
men mæchten. ibid. X, 24. ne-
que ego pro maximis beneficiis
tuis tam vili munere defungar
orationis. cf. Verr. III, 16.
* Verr. V, 68. defungi hono-
ribus.

DEFVSVS. Fin. II, 8. vinum
defusum o pleno sit. e Lucilio.

DEGENERARE. a Zenone
Tusc. II, 25. deficere ab ejus
placitis, cum sis Stoicus.

DEGVSTARE. ad Att. IV, 8.
tu velim Fabium cedere & istum
convivam tuum degustes.

DEJICIO. detrabo, demo.
Tusc. I, 8. vide quantum mali
de humana conditione dejeceris.
Verr. V, 49. Si metum hunc Si-
ciliæ dejecero. * Phil. IX, 4. de-
jicere aliquem de sententia. ad
Att. XV, 11. cito dejectus est
de illo inani sermone h. e. eo
reductus est, ut, quæ se factu-
rum dixerat, omitteret. * de jici
elegantè dicuntur, qui spem

Muren. 36. Quintus Tubero
Prætura dejectus est. Act. I. in
Verr. 8. si me ædilitate dejecis-
sent. * de formulis, de gradu,
& de statu dejicere, vid. in
gradus, & status. * Verr. IV,
40. præcipitem in forum ali-
quem dejicere, * verbum rei
militaris Verr. III, 16. propu-
gnaculum dejicere. * vincere
Tusc. IV, 37. vitia ratione a se
esse dejecta. * Rosc. Com. 2.
hæc nomina sunt dejecta (sc. in
tabulis) illæ (sc. tabulæ) in or-
dinem confectæ sed pro deje-
cta alii mallent disjecta aut fi-
mi'e quid. * Rosc. Am. 35.
habeo dicere, quem contra mo-
rem majorum, minorem Læ.
annis, de ponte in Tiberim de-
jecerit. Seniores LX. annis in
comitiis cum pontem ex uno
septo in alterum transirent,
dejiciebantur, ne suffragium
ferrent, unde deponuntur senes.
* de jici dicuntur etiam in edi-
ficio prætoris, qui vi de fundo
aut alia possessione aliqua puls-
sunt. Cæcin. 8. ut, unde de-
cisset, restitueret. cf. c. 11. 12.
Quint. 25. * Phil. I, 1. nec a
republic. dejiciebam oculos cf.
Verr. IV, 15. * Quint. 6. de jice-
re libellos sc. quibus auctio pro-
scripta.

DEJVNCTVS. Cæcin. 32.
de-

INDEX LATINITATIS.

dejuncta interdicta. i. e. *diversa*.

DELABOR. ad Att. XII, 47. eo magis *delabor* ad Clodium, b. e. eo magis *inclinor* in eam partem, ut Clodia hortos emam. — ad Q. Fr. I, 1. Sed nescio quomodo ad præcipiendi rationem *delapsa* est oratio mea. * oriri. Or. III, 57. *delapsa* sunt ab his pluragenera.

DELECTVS. delecti *iidem*, qui principes civitatis, sunt. Sext. 49. cf. Vatin. 9.

DELEGATIO. ad Att. XII, 3. *delegatio* a mancipe v. *delegare*.

DELEGARE. in re pecuniaria dicitur *delegare*, qui non ipse de arca solvit, sed ad alium remittit creditorem per attributionem (v. attributio), a quo pecuniam accipit, quod & solvere ab alio dicitur; unde deinde ceteræ rationes dicendi ducuntur, cum, quod ipsi facere debebamus, id per alterum fieri curamus, & qui id a nobis petunt, ad alium rejicimus: unde & pro transferre dicitur. ad Att. XII, 12. Balbi regia conditio est *delegandi* ad q. l. v. Gronov. ut & obs. 1, 20. *ibid.* XIII, 46. Quinto *delegabo*, si quid tui meo alieno superabit. Dom. 7. petebatur a me frumenti copia, annonæ vilitas — *delegavi* amico locupletiori &c. ad Div. VIII, 1. quod hunc laborem alteri *delegavi*. Orat. II, 28. extr. Sed hæc ipsa, que nunc ad me *delegare* vis (oratione, laude tua), ea semper in te

eximia & præstantia fuerunt. Fontej. 4. quid si hoc crimen optivis nominibus *delegare* possumus? perquam *eleganter* hoc se'su: quid si hoc crimen ad eos transferamus, qui facile futeantur, se hoc, quod crimini Fontejo datur fecisse, quod officii ratio postulare. Itaque sic pergit: & ita, ut non culpam in alios transferamus. Sed ut doceamus, eos isti munitioni præfuisse, qui facile officium suum & præstare & probare possunt. * *Difficilis* locus est, in quo hæc etiam verbum occurrit ad Div. VII, 5. ex epistola Casarisi: M. Orsum, quem mihi commendas, vel regem Galliarum faciam, vel hunc Lepidum *delega*. Si vis tu ad me alium mitte, quem ornem. Ceterum locus est obscurus, rei ipsius & historiarum ignorantia ne, ut vere judicat Victorinus.

DELICATVS. de pueris & ancillis pulchris & elegantibus, sensu honesto. Milon. 10. *delicatus* comitatus ancillarum puerorumque. v. Burm. ad Petron. c. 63. * *mollis, effeminatus, de dominibus & rebus; libidinis luxurie deditus*. Brut. 53. ad olescens *delicatus*. N. D. I, 37. Epicurus, quasi pueri *delicati*; nil cessatione melius existimat. Myren. 9. Asia *delicata*. *ibid.* 35. juvenus (*dominis*) *delicata*. Tusc. II, 11. vitæ *delicata*. Orat. II, 64. cum haberet filium *delicatiores*. Fin. V, 5. ratio *delicatiores* molliorque, quam virtutis vis gravitasque postulat. de eorum sententia

INDEX LATINITATIS.

etia, qui in felicitatis & summi & antiquioribus Codd. & ipsam boni parte non unam virtutem, quoque usitatum est in hoc genere etiam voluptatem aut boni quomodocumque ponunt. Offic. I.

40. *delicatum* aliquem sermonem inferre sc. *de pulchris hominibus, de amore, de rebus videretis, qualis ille Sophoclis erat, cum diceret Pericli, obvio puero formoso: O puerum pulchrum!* ad Att. II, 14. *delictum* convivium, quod ἀσέλγης vocat ep. 12. Or. III, 25. quanto molliores sunt & *delicatiores* in cantu flexiones & fallax vocalis, quam certæ & severe. 12. * *concinuus, elegans, Pison. 29. delicatissimus* versus * *suavis, jucundus.* Verr. V, 40. *delicatissimum* litos * *delicatus est etiam homo insellgens deliciarum, (v. delicæ) & iis abundans.* Verr. IV, 57. *populus potius haberet, quam elegantissimus & eruditissimus.* Verres? nimirum contra dici nihil potest. Nostrum enim unusquisque, qui tam beati, quam iste est, non sumus, tam *delicati* esse non possumus &c. Verres hæc habeat domi &c. * e Parad. I, 3. *laudantur delicatæ pateræ, tamquam genus deliciarum in supellectili; & ita est in quibusdam libris, neque absurde. Nam delicatum est in his rebus usitatum latinis, quas & delicias vocant; & delicata dicuntur omnia, quæ ad magnificentiam & ostentationem pertinent v. Cuper. Obs. I, 3. Sed illud alterum filicata est ex melioribus*

DELICIAE. *elegantissima & pulcherrima supellectilis genera, ut aurum argenti que calatum, vestes stragula, tabula pictæ & similia.* Verr. IV, 23. Sic Haluntini, excussis *deliciis* (h. e. crustis & emblematis) cum argento puro domum reverterunt. * *magnificentia & ostentatio, quæ præstiosa supellectili queritur.* Paradox. I, 3. num ullam cogitationem habuisse videntur - aut argenti ad avaritiam aut amenitatum ad delectationem; aut supellectilis ad *delicias*, aut epularum ad voluptates * *studium hujus elegantie & magnificentie.* Verr. IV, 57. Etiamne hujus operarii studia & *delicias* perferetis. * *amores & elegantie hominum amaribus deditorum.* Coel. 19. *init, amores autem & delicæ hæ, quæ vocantur.* &c. * *ipsi homines utriusque generis, qui amantur.* Dom. 24. Cum alter se Catilinæ *delicias* fuisse diceret. * *in oratione delicæ sunt concinna sententia, arguti, certi & circumscripti ambibus verborum.* Orat. 12. longissime tamen ipsi a talibus *deliciis* vel potius ineptiis abfuerunt.

DELIGERE. *ejicere.* Vatin. 14. *subsellia dissipavit, urnas delegeris &c. ubi, vid. Grav. Cæcin. 27. Si ingressum modo delegeris. Sic enim ibi e MS. Erf. repositis Gravii, cum ante esset: deieceris.*

DE.

INDEX LATINITATIS.

DELINITOR. Brut. 70. judex, cujus *delinitor* debet esse orator.

DELIQVESCO. Tusc. IV, 17. alacritate futili gectiens *deliquesco*.

DELITESCO. Balb. 2. in mendacio *delitescere*. Acad. IV, 5. in eorum auctoritate *delitescerat*.

DELITVS. Verr. I, 55. *deliram* testiorum. in fragin. epp. sunt etiam ceræ & literæ *delitæ*.

DELVMBIO. Orat. 6. *desumbar* sententias dicitur, qui minutis numeris & oratione in eisa earum vim minus.

DEMENTIA. in plur. de magnificentia, ad Att. IX, 9. cave contemnas ejus *dementia*s.

DEMERERE. Petit. Conf. 2. extr. qui capita *demebant* &c. alii legunt: demetebant, quod probat, Burmann. ad *Valer. Argon.* III, 670. ubi hæc verba confundi in libris solere docet. cf. eundem ad *Suet. Calig.* c. 33.

DEMERSVS. Sull. 31. *demersam* patriam extuli.

DEMITTO ad Div. X, 8. cum in eam casum me fortuna *demisit*.

DEMISSUS pro modesto & pudente homine Muren. 40. sit apud vos modestiæ locus, sit *demissis* hominibus perfugium, sit auxilium pudori.

DEMONSTRARE narrare, dicere. Inv. I. 31. apud Socraticum Aeschinem *demonstrat* Socrates, cum Xenophontis uxore & cum ipso Xenophonte Aspasiam locutam. ad Div.

III, 3. mihi Fabius *demonstravit*, me a te plurimi fieri. *ibid.* IX, 24. Spurinna, cum ei rem *demonstrassum*, & vitam tuam superiorem exposuissim, magnum periculum summæ reip. *demonstrabat*, nisi ad superiorem consuetudinem revertis- ses. * de actore, explicare, agere. in Caecil. 13. *demonstrare* causam non posses. * *demonstrare* dicitur etiam de interpretibus antiquitatum & rerum in quoque loco memorabilem. Verr. IV, 59. nam ut ante *demonstrabans*, quid ubique esset, &c.

DEMONSTRATIO. *institutio, doctrina* Or. III, 55. *demonstratio* hujus generis & doctrina vulgaris est. * *interpretatio antiquitatum & rerum memorabilium*. Verr. IV, 59. itaque nunc conversam habent *demonstrationem* suam.

DEMOVEO. Cæcin. 15. *demovere* de certo statu. & gladiatoria peritum est. Dom. 26. *demovetur* a republ. simili labes in posterum. b. e. *cavetur*, ne ei in posterum accideret, possit.

DEMVM. tandem. Tusc. V, 37. exilium quantum *demum* a perpetua peregrinatione differt.

DENARIVS. est nimis qui, cum sequestius duos asses cum dimidio valebas, decem asses valebas: postea sedecim, cum unus sequestri quatuor asses erant. respondet Græcorum drachmæ. Quint. 4. Decidis statuisque tu.

INDEX LATINITATIS.

quid iis. *ad denarium solvere-*
tur: h. e. *quid & quantum*
solvendum esses, si pro numis
Gallicis, qui erant in rationi-
bns, & debebantur, solveren-
tur numi Romani; quantum
officeretur, si summa numo-
rum gallicorum, quæ debeba-
tur, ad denarios redigeretur.
v. *Græc. Dialect. III, 10.* Sic *ad*
Att. II, 6. *opponuntur denari-*
us & Cistophorus h. e. numi
Asiatici & Romani.

DENEGARE, *pro plane ne-*
gare *ad Att. I, 1.* *Aquilius de-*
negat (sc. se potiturum) & ju-
ravit morbum & illud suum re-
gnum judiciale opposuit.

DENICALES, *feriæ mortuo-*
rum, de quibus Cicero Leg. II,
22. sic: Nec vero tam *denica-*
les, quæ a nece appellatæ sunt,
quia residunt mortui, quam ce-
terorum coelestium quieti dies,
feriæ nominarentur, &c. -
Eas in eos dies conferre jus, qui-
bns, nec ipsius nec publicæ fe-
riæ sunt. Viri docti laudant
Gell. XVI, 5. cf. Kirchmann. de
funerib. IV, 1.

DENIQUE, *ut paucis me*
expediam. *Verr. II, 51.* *ne-*
gant id Syracusani per reli-
giones sacrorum ullo modo fi-
eri posse: fas denique negant
esse. vid. de hac vi verbi Græv.
ad Sueton. Aug. 23. Duker. ad
*Flor. I. 16. &c. * sed quod Græ-*
vius sic esse putat etiam ad
Div. X, 10. in his verbis: Is
enim denique mihi honos vi-
deri solet, qui &c. errat Nam in
his denique est demum. Sic

in Sall: ea demum vera volu-
ptas est. Denique pro demum
passim obvium. ad Div. IX. 14.
tantum accessit, ut mihi nunc
denique amare videar, antea dile-
xisse. v. Vallæ Eleg. L. L. VIII, 3.

DENOTARE, *significo Ma-*
nil. 3. quod is una significatione
literarum cives Rom. necandos
trucidandosque denotavit.

DENOTATIVS, *cognitus &*
perspectus; quod quæ notamus,
ea facile agnoscimus & reperti-
mus. Acad. IV, 18. sapien-
tem, cum ei res similes occur-
rant, quas non habeat denota-
tas, retenturum assensum.

DENTATIVS, *ad Q. Fr. II,*
14. charta densata res agetur,
h. e. dente polita & levigata.
Manut. Plin. H. N. XIII, 12.
Scabritia chartæ levigatur den-
te conchave.

DENVNCIARE, *dicuntur,*
qui aliquem jubent esse paratum
ad rem aliquam, quæ interdum
diserte adjicitur interdum
omittitur & e vicinia verbo-
rum supplenda est. Sic: Verr.
I, 19. II, 27. Rosc. Am. 38. est:
denunciare alicui testimoni-
um. Sed simpliciter denun-
ciare, eodem sensu, Flacc. 15.
Verr. II, 4. ubi. vid. Græv.
Dom. 44. Cum Tribunus, vel
denunciare, vel cogere potueris,
int. pontificibus, ut convenirent.
Cæcin. 32. Cæcinæ denuncia-
bas. int. controversiam ad Div.
XI, 2. denunciat veteranis sc. ut
conveniant, eos convocas. cf. V,
*11. * hinc dicitur etiam pro mi-*
nari. ad Att. XV, 20. genus il-
lud

INDEX LATINITATIS.

lud interitus quasi *denunciatus* nobis ab Antonio. Agr. II, 5. oculis *denunciare* omnibus vim tributitiam cf. ad Att. II, 21, 23. &c. * *mandare*. Or. III, 36. plus attulisti, quam tibi esset tributum a nobis ac *denunciatum*. ad Div. XIII, 77. si quid tibi opus sit, ne dubitent mihi jure suo *denunciare*. * *polliceri quid facturi simus*. ad Att. XIII, 12. Jam Varro mihi *denunciaverat* magnam sane & gravem *περὶ πόλεως*. * *profiteri, ostendere*. Or. I, 22. *denunciare* se paratum. Planc. 22. *denunciasti* quid de summa reipubl. sentires. * *Etiam de interpretationibus haruspicum dicitur*. Div. II, 13. tum hereditates, tum damna *denunciant*. Rosc. Com. 9. Venisti domum ultro Roscii: satisfecisti, quod temere commisisses, in *judicium* ut *denunciaret*, rogasti, ut ignosceret; te affuturum negasti &c. *Denunciares legendum vidis recte Hosmannus, & contextus docet*. Denuncio in *judicium*, si *lectio sana est, significat*, jubeo in *judicio* adesse, ad *judicem* venire. *itaque subjicit*: negasti te affuturum.

DENVNCIATIO. Sull. 18. Catilinæ *denunciatione* venisti; ab eo *jussus* venire. * Or. II, 19. prima *denunciatio*, *dicitur*, cum in *exordio audientium assentum esse jubemus*, * *communiatio* ad Div. XI, 20. *denunciatione* periculi terrere. * *profectusque, promissio*. *ibid.* X, 8.

præmatura *denunciatio* boni civis imparati, quam periculosa esset, ex casu collegæ videbam.

DEPASCI. Leg. I, 21. *depasce* veterem Academiæ possessionem non sinemus. Or. II, 23. *stilo depascere* luxuriam orationis.

DEPELLERE. Tusc. III, 32. ut sibi turpitudinem *depelleres*. h. e. *se a turp. liberares*. Sext. 19. interfectus esset is, qui hac una medicina potuit a communi peste reip. *depelli*. ad Div. V, 20. ut multa tam gravis Mario *depellatur*. * Brut. 87. Longi sermonis initium *depulisti*. Attice. *Sed hæc lectio mihi absurda videtur*. *Nostra habet*: *pepulisti*. *Manutius & Lambinus dedere*: *detulisti*. * Part. 12. Aut jure factum *depellitur*, aut ulciscendi doloris gratia &c. *Lambin.* defenditur; *quod est Ciceronianum v. defendere*. *Sed quid est defendere proprie, nisi depellere?*

DEPENDERE. *solvere*. ad Div. I, 9. tibi *dependendum* est, quod pro illo *spopondisti*. cf. ad Att. I, 8. extr. Sic Catil. IV, 5. Sext. 67. *dependere* poenas.

DEPICTVS. Orat. 12. nimis *depicta* i. e. *ornata*.

DEPLORARE. Verr. II, 27. ne *deplorare* quidem de suis incommodis liceat.

DEPONERE, ad Div. XIII, 1. *deponere* ædificationem ad Div. V, 2. *deponere* provinciam in concione. ad Div. II, 17. rationes Apameæ *deponere* cogitabamus. ad Div. I, 5. *causam deponere* i. e. *relinquere*.

D d 5

DE.

INDEX LATINITATIS.

tur universis. Or. II, 33. *descri-*
pta generatim; pro quo max:
 in certa genera coacta. *ibid.* ut
 quæ sint in jure, vel apte *descri-*
bere, vel ornatè illustrare possit.
ibid. 71. in multa genera *descri-*
bere. * ab hac dividendi signi-
 ficatione multa formula dicen-
 di ducuntur, quas ita possis in-
 terpretari, ut nulla divisionis
 mentio fiat; sed semper ad di-
 visionem aliquam respicitur S.c.
 Verr. V, 25. Describere civitati-
 bus summas pecuniarum ad Div.
 XII, 1. pecunia maxime *descri-*
buntur. ad Q. Fr. I, 1. vectigal
 describere. In quibus omnibus
 describere reddi potest: impè-
 rare, sed ita ut intelligas, impè-
 ratum esse ita, ut sit constitu-
 tum final, quantum quæque
 civitas daret. Offic. I, 34. jura
 describere. Verr. V, 11. *descri-*
bere jura æquitate. Leg. II, 5.
 jura sunt varietate & ad tempus *de-*
scripta populi. Off. I, 16. quæ
descripta sunt legibus & jure ci-
 vili, hæc ita teneantur, ut sit
 constitutum. Sext. 42. nondum
descripto jure civili. Acad. IV,
 36. officia *describere*, jura *de-*
scribere, idem est, quod jura da-
 re, constituere; sed propterea
 jura describere pro dare dici-
 tur, quia in juribus dandis di-
 scrimen servatur ordinum, æta-
 tum &c. quamquam in nonnul-
 lis harum formularum etiam
 respici potuit ad illam alteram
 significationem, qua pro definire
 dicitur. Verr. II, 54. *describe-*
bat censores binos in singulas
 civitates, est: faciebat, crea-

bat, at eodem capite est; sed
 describere est pro facere, quia
 censores CXXX facti sunt (c.
 55.) ita, ut totus ille numerus
 censorum civitatibus distribue-
 retur, & singulae binos accipe-
 rent. * describere est etiam de-
 finire; undè, de quo definire dici
 potest, de eodem etiam *descri-*
bere dicitur. Or. I, 49. *descri-*
bere finibus ingenii sui. &c. * *de-*
scribere dicitur etiam mathe-
 matici, cum formas geometri-
 cas scribunt. Catu. 14. * *descri-*
bere aliquem dicunt, qui cum
 quidem non nominant, sed ita
 de eo loquuntur, ut facile in-
 telligi possis, de quo sermo sit.
 unde pro innuere, significare.
 in qua ratione dicendi saepe ac-
 cedit ista vis, ut contumelia
 causa id fieri innuatur. ad Q.
 Fr. II, 3. Crassum *descripsit*.
 Mil. 18. Videlicet illi me latro-
 num *describebant*. Sull. 29. quia
 sunt *descripti* consulares. h. e.
 ab accusatore oratione *designa-*
ti. Pison. 28. non mehercule
 contumeliaz causa *describam*
 quemquam, præsertim ingenio-
 sum &c. Phil. II, 44. illa tua
 minime avara coniux, quam
 ego sine contumelia *describo*.

DESCRIPTIO. distributio.
 Offic. I, 7. privatarum possessio-
 num descriptio. Flacc. 14. in
 descriptione æquabili sumtus.
 Off. I, 27. est decori descriptio
 duplex. h. e. in duas formas di-
 stribuitur. * ordo, qui sc. ab a-
 pta distributione rerum & par-
 tium pender. die Einrichtung
 und Ordnung. Off. I, 39. ædifi-
 candi

INDEX LATINITATIS.

candi *descriptio*. Or. II, 9. aut si via ulla traditur -- *descriptio* nis atque ordinis. Cato. 17. atqui ego ista sum dimensus, mei sunt ordines, mea *descriptio*: multæ etiam istarum arborum mea manu sunt factæ. Sext. 65. *descriptio* civitatis. Leg. III, 2. magistratuum *descriptio*ne omnis reip. moderatio continetur. * *descriptio* etiam dicitur, eodem modo, ut *descriptus*, cum homines centuriantur & decuriantur, de quibus suo loco dictum est. Planc. 18. decuriatio tribulium, *descriptio* populi, suffragia largitione devincta. * *de formis geometrarum*, ut describere. Tulc. II, 17. nisi quid erat numeris aut *descriptionibus* explicandum.

DESCRIPTVS. *divisus*, ad certas, partes aut classes redactus, constitutus. Catil. II, 6. quemadmodum ei esset ratio totius belli *descripta*. ad Att. XVI, 5. o! dies -- lepide *descriptos* &c. v. *describere*. * *ordine factus*. Fin. III, 22. natura nihil est aptius, nihil *descriptius*. * Har. R. 28. suffragia *descripta* tenentur a paucis, h. e. pauci quidam & potentes homines ita habent in sua potestate suffragia centuriarum & tribuum, ut cuique imperent, cui suffragium des. v. Græv. ad b. l. male olim legebatur: districta, quod, ut cetera hujusmodi, servavit nova Italorum editio Nizoliani thesauri. * Planc. 20. Vocatæ tribus, latum suffragium, *descriptæ* tribus, renunciata. Nihil

hic interpretes. E. Cod. Erf. notat Grævius: diribitæ Sed ea lectio nihili est. Diribitio enim refertur ad tabellarum distributionem: quid autem diribitio post suffragia lata. Cogitabam aliquando: diremta ex quo fieri potuit: diribitæ. Sed *descriptæ* etiam explicari potest. Nempe post lata suffragia & diremta, punctis notabantur in tabulis, unde punctum pro suffragio. v. punctum; id dici commode posse putem: tribus describere. Describere dici pro: in tabulas referre, docet Schulting. ad Calpurn. Declam. subjectam Quinctilianens p. 794 * Dom. 5. cum decurios ac *descriptos* haberes exercitus perditorum, in quo *descriptus* idem est, quod *decuriatus*, nam describuntur milites, cum decuriantur aut centuriantur; sc. in decurias & centurias. pro describere hoc sensu, dicitur etiam conscribere, Planc. 18. nam cum decuriantur, conscribuntur, sc. in decurias. v. Conscribere.

DESERERE. ad Att. III, 19. non deseram preces fratris, nec ceterorum promissa, nec spem uxoris, nec obsecrationem filiarum, nec fideles literas tuas. Tulc. I, 46. tardius *deseres* fama Curtium.

DESERVIRE. in bonam & malam partem dicitur. Ver. III, 98. si vobis *deserviunt* suo labore. Sull. 9. si vigilis meæ *deserviunt* amicis. Offic. I, 30. cuius *deserviunt*, dum, quod

ve.

INDEX LATINITATIS.

velint, consequantur. ad Div. XII, 2. *deservire* latroni &c.

DESIGNARE. Nat. D. I, 13.

Aristoteles quodam loco mundum *designas* Deum. *ibid.* 11. Anaxagoras omnium rerum descriptionem & modum mentis infinitæ vi ac ratione *designari* & concili voluit.

DESIGNATIO. *dispositio*, *collocatio*, ad Att. IV, 4. offendes *designatioque* Tyrannionis anirificam librorum meorum bibliothecam.

DESIGNATOR, ad Att. IV, 3. post has ruinas desertus a suis vix jam Decimum *designatorem*, vix Gallium retinet. Designator est curator & arbiter ordinis & loci in ludis & spectaculis, h. e. qui unicuique suum locum designans, quod genus hominum nos Marschalle appellamus, item in certaminibus, qui leges & præmia dant agonistis. de his v. Budæum, Lipsium, Fabrum, quos laudat Græv. ad b. l. & hinc Lexicon Fabri.

DESIGNATIVS. de magistratibus recens creati locus classicus est. Muren. 1. Consul *designatus* a populo suffragiis, declaratus autem vel renunciatu ab alio consule voce. hinc eleganter Cluent. 11. *designatus* reip. civis, de infante concepto matris utero, sed nondum nato. * *expressus*, significatus. Or. 2, 23. verbis *designata*. * *constitutus*, *descriptus*. Nat. D. III, 35. resp. ratione & disciplina *designata*. Divin. I,

38. neque dii ignorant, quæ ab ipsis constituta & *designata* sunt.

DESINO. ad Div. VII, 1. libenter mehercule artem *desinere*m. Sic & alii locuti. v. Heins. ad Ovid. *Art. Am.* 11, 726. *Torrent. ad Suet. Tib.* 37. Acad. IV, 25. *desine*, quælo, communibus locis: domi ista nascuntur.

DESPERARE. Cluent. 25. *desperare* salutis. Sen. p. R. 14. *desperare* suis fortunis. Divin. II, 21. non *despero* ista esse vera.

DESPERATIO. Sen. p. R. 3. Muren. 25. *desperatio* reipubl. i. e. de salute reip., de republica.

DESPERATIVS. Verr. II, 4. *desperatissimum* perfugium h. e. quo, qui de causa sua plane *desperant*, aliudque perfugium non habent, confugere solent.

DESPICERE. Rosc. Am. 8. simulatque ille *despexerit*. Grævius sic interpretatur: Simulat cæperis oculos tot negotiis intentos movere, ut circumspiciens. *Despicere* est *videre*. Male mea sententia. *Despicere* non est videre simpliciter, sed desuper videre, deorsum spectare, unde ipsa contemnendi vis ducitur. Neque tribus illis locis, quos adduxit, confirmari potest, *despicere* esse pro videre simpliciter. Nam primus ex Har. Resp. tollam altius tetum, non ut ego te *despiciam* &c. manifeste contra est, & ubi *despicere* illam deorsum spectant.

INDEX LATINITATIS.

stādi vim habet de altero ex IV. de Fin. mox dicemus. *in* *tertia ex Sueton. Neron. 19. est* *despicere quod a despicere dif-* *fert, ut suo loco docēbimus, ne-* *que adeo buc persinet; quam-* *quam hic tantum est operarum* *exitio, nam Grāvius voluit: de-* *spicere, ut est in ejus Suetonio.* *Sed ibi rectius legitur despicere,* *cum Cel. Burmanno & aliis.* *Despicere h. l. idem est, quod* *alio locis Cicero dicit: deicere* *oculos, quod faciunt, qui ali-* *cui rei attendere desinunt. v.* *Deicere. * Fin. IV, 23. catuli,* *qui jamj despecturi sunt, cæci* *æque & ii qui modo nati. ibid.* *24. catuli æque cæci priusquam* *despexerunt. Sed post Lambi-* *num Davistius recte vidit legē-* *dum esse & reposuit: despectu-* *ri & dispexerunt, de quo verbo* *post dicitur. Verba hujus ge-* *neris confundi cum ab inter-* *pretibus tum a librariis notissi-* *imum est. Sic, degredi, digre-* *gredi, destingere, distringe-* *re &c. v. Burmann. ad Sueton.* *Neron. l. c.*

DESPICIENTIA. Off. II, 11. *despicientia animi h. e. quæ est* *in animo, qua nateur animus.*

DESPONDERE. *spondendo* *polliceri, unde filios & filias de-* *spondere parentes dicuntur, quia* *interrogati: Spondes? respon-* *dent: Spondeo. sed singulare* *est ap. Catium ad Div. VIII, 7.* *de sponso: despondere sibi filiam* *alterius. * hinc ad alias tradu-* *citur. ad Att. XI, 6. L. Lentulus* *sibi Cæsaris hortos & Bojæ de-*

sponderat. i. e. sibi pactus erat, *aut certe speraverat, niſi Cæsa-* *re, hæc a Pompejo præmii loco si-* *bi destinaverat. ibid. XIII, 12.* *Illam περί τελευτῶν σύνταξιν* *Bruto despondimus; destinavi-* *mus inscribere Bruto. ad Div.* *XII, 9. hæc spes despondetur* *anno consulatus tui; quod o-* *mnēs putant, se demum consu-* *le, aliquid sperari posse.*

DESPONSVS. *destinatus,* *speratus. Har. Resp. 3. desponsum* *& destinatum laudem alicui* *præcipere. Prov. Conf. 15. ut* *provinciam desponsam, non de-* *cretam habere videatur. ad Att.* *I, 13. desponsam homini jam* *Syriam ademi.*

DESTINATVS. Tusc. II, 2. *certis destinatisque sententiis* *addicti.*

DESTITVO. *constituo.* *Verr. III, 36. destitui alios in* *convivio. Verr. V, 42. nudus* *pæne est destitutus. v. Græv. ad.* *Ep. ad Div. IX, 22. hinc est in* *sensu obsceno ad Div. l. c.: Ita* *destituit me nudum sc. compri-* *menti causa. * exponere ali-* *quem periculis, alterius potesta-* *ti obnoxium reddere. Phil. V,* *12. qui ne sorti quidem fortu-* *nas nostras destituit, sed libidi-* *ni cujusque nos addicit. Non* *erat, quare Grāvius destinavit* *legeret. v. destitutus. Scilicet res* *destituitur, ponitur in medio,* *de qua sortitio fit, ut cedat ei,* *cui sorte obvenit. * relinquere,* *deserere. ad Att. III, 15. Italiam* *in me erectam, destitui ac reli-* *qui*

INDEX LATINITATIS.

diversorium¹ pro deversorium,
v. *Heinsius ad Quid. Amor. II, 6,*
9. Et præterea quos laudat
Burm. ad Petron. 10. scil. deverti
est aliquo se convertere, in
quo tamen etiam respicitur ad
locum unde veneris. Sed diver-
ti dicitur de duobus, qui diver-
sam viam instituunt, unde ipsum
diversum est, Et illud: diversum
abiire; divortium Et c.

DEVINCIO. *de periodis.*
Brut. 37. verba comprehensione
devincire. Orat. 25. nec ac-
cervation multa frequentans una
complexione devinciat. v. Vin-
cire. * Fat. 9. qui introducunt
causarum seriem sempiternam,
ii mentem hominis, voluntate
libera spoliata, necessitate fati
devinciunt. * *retinere in au-*
diendo, attentum reddere. Brut.
80. duo summe tenuit, ut &
rem illustraret differendo; & a-
nimos eorum, qui audirent, de-
vinciret voluptate * *in potesta-*
tem suam redigere. Pison. 13.
de Pompejo, ut nobis nocere non
possit, qui omnes omnium gen-
tium partes tribus triumphis de-
vinxerat, is se in publico sta-
*tuit tuto esse non posse. * Ce-*
terum ea formæ dicendi fre-
quentes sunt, cum devincire eo
sensu dicitur, quo obligare, ob-
stringere. ut ad Div. XIII, 7.
Summo beneficio tibi tuisque in
perpetuum devinxeris, de qua
metaphora dicemus aliquid in
obligare. Huc etiam illud re-
fer Dom. 51. Si sedem ipsam
ac templum publici consilii re-
gione concordie devinxisset.

DEVINCTVS. Brut. 12.
Nec in impeditis ac regum do-
minatione devinctis nasci cupi-
ditas dicendi solet. Prov. Conf.
S. nationes nondum legibus, &
jure certo, nec satis firma pace
devinctæ. Plana. 15. largitione
devinctas tribus habere. *ibid.*
18. suffragia largitione devin-
ctæ. ad Div. XV. 4. extr. studi-
is dediti ac devincti.

DEVIVS. Læl. 25. animus
flexibilis & devivus assentatoris
i.e. *inconstans, qui sæpe tamquam*
aberrat a via, aliter alio tem-
pore agit. Phil. V. 13. homo in
omnibus consiliis præcept & de-
vius. Fragm. Acad. III. Si lice-
ret . . vitam devivam secutis
corrigenere errorem poenitendo.

DEVOCARE. Prov. Conf.
12. devocare aliquem de pro-
vincia. Manil. 14. ab instituto
cursu ad prædam aliquam devo-
cavit. Tusc. V. 4 Socratis, pri-
mus philosophiam devocavit
de cælo h. e. desit de rebus cæ-
lestibus, astris &c. philosophari.

DEVOLARE. Quint. 36. ab
afflicta amicitia transfugere, &
ad florentem aliam devolare.

DEVOLVERE. ad Att. IX,
10. deliberationem accuratius
devolvere. Phil. VII. 4. devo-
luri estis ad spem inanem pacis.

DEVORARE. *cupido lego;*
audio, item de rebus omnibus,
quæ nobis valde placent. &c. ad
Att. VII. 3. devorare libros. Sext.
10. verbum ipsum voluptatis
omnibus modis animi & corpo-
ris devorabat. ubi vid. *Abray-*
*nius. * perferre res graves Et*
mo-

INDEX LATINITATIS.

molestas, item facere rem quamquam molestam, Phil. VI, 5. *devorare* molestiam. Brut. 67. *devorare* stultitias & ineptias hominum. ad Att. IV, 5. dudum circummodo, quod *devorandum* est * *decoquo*. ad Div. XI, 21. hanc ipsam rem recentem novam *devoravit*. * *præcipere*, de iis rebus, quas certe speramus nos consecuturas. Dom. 23. *devorare* aliquid spe & avaritia Verr. I, 51. qui jam spe & opinione illam prædam *devorasset*. * Brut. 82. ejus oratio nimia religione attenuata, doctis & attente audientibus erat illustris; a multitudine autem & foro, cui nata est eloquentia, *devorabatur*. h. e. *audiebatur quidem*, sed ita, ut nihil voluptatis afferret, & a pane inivitis, neque intelligebatur adeo aut sentiebatur ejus vis; quemadmodum qui cibos insuaves necessario comedunt, non comminutos & gustatos quantum possunt deglutiunt. de hoc genere dicendi Cicero aliis locis sic: abhorret a populari ratione.

DEVOTIO. Nat. D. III, 6. tu autem etiam Deciorum *devotionibus* deos placatos esse censes. Dom. 57. hanc ego *devotionem* capitis mei convictam esse & commissam putabo. v. *devovere*.

DEVOVERE. proprie idem est, quod *vovere*. vid. v. c. off. III, 25. deinde est certis ritibus se mori s. Telluri & diis magnibus consecrare, pro salute rei-

publ. & perniciæ ejus aliquam calamitate avertenda, de qua est locus Classicus ap. Liv. VIII, 9, 10. Fin II, 19. Cum se Decius *devoveret*, unde illi etiam caput suum *devovere* dicuntur, qui se, aut periculis maximis *interpide* pro patria *objiciunt*, ut faciunt illi, qui se *devoverunt*. Quir. p. Red. 1. Cum me fortunasque meas pro vestra incolumitate, otio, concordia *devovi*; aut *votum facinns*, in quo caput suum, tamquam pro hostia, Diis offerunt, cujus exemplum egregium est pr. Dom. c. 57. ducitur hinc etiam *lusus* ille Cicéronis Phil. XI, 6. Vide te etiam P. Decii austipnem; qui majorum suorum vestigia persequens, pro alieno se aris *devovit*. * Divin. I, 48. Hinc Remus auspicio se *devovet*, solus avem servat.

DEVOTVS. *destinatus*. Harusp. R. 3. Clodius, *devota* Annio hostia & constituta. h. e. quem certo video ab Annio Milone interfectum iri.

DEVVS. qui in aliquo genere insigniter excellit, Or. I, 23. II, 42. * *benefactor*. Quir. p. R. 3. Lentulus consil. parens, deus, salus vitæ nostræ. * Deus est etiam de feminis. Tusc. I, 47. de Junone. cf. Invent. II, 31. Sic etiam Græci *Deos*.

DEXTELLA. *amictus fidelis*, ad Att. XIV, 20. Q. filius Antonii est *dextrella*.

DIADEMA. *est fasciæ nithæ, qua caput redimire reges olim solebant*; unde *insigne regie*

INDEX LATINITATIS.

potestatis purabatur. itaque etiam Ciceroni, ut ad Articum scribis, fasciæ cretæ Pompeji in cruribus displicebant, quod potentie parum civilis cupiditatem significare videbantur. Male. quidam interpretantur coronam, quæ hodie ejus vim obtinet. Phil. II, 34. Sedebat in rostris collega tuus, amictus toga purpurea, in sella aurea, coronatus (hic nil regium; & zauten coronæ mentio): adscendis, accedis ad sellam, diadema ostendis. gemitus toto foro . . . tu diadema imponebas cum plangore populi. v. Cuper. Obs. I, 6. Casaub. ad Sueton. Cæs. 79. Ciampin. oper. Musiv. c. 14. p. 110. &c.

DIÆTA. lenia remedia, imprimis illud, quod dies & rempus offert, apponitur vrs. ad Att. IV, 3. diæta curari incipio, nam chirurgiæ tædet.

DIARIUM. ad Att. VIII, 14. iis diariis Cæsar militum celeritatem incitat, ut timeam ne citius ad Brundisium, quam opus sit, accesserit. Diaria h. l. sunt stipendia aut præmia in singulos dies promissa, sc. si celeriter ire pergant. Nam quicquid datur in dies singulos, diarium dicitur. Servorum quoque sunt diaria, i. e. eibi in dies singulos assignati, prout se fidos præstiterunt. v. Intt. ad Petron. c. 24. Græcius etiam laudat Victorii Var. Lectiones. Lucus est L. I. c. 23.

DIBAPHVS. vestis bis tincta, primo cocco, deinde purpura, qua utebantur sacerdotes, ad

Div. II, 16. Curtius Dibaphum cogitat, sed eum infector moratur ad Att. II, 19. Strummanni Vatinii sacerdoti dibapho vestiant. v. Ind. Græc. διβαφος.

DICA. γπαθη, actio, quæ alicui intonditur. Verr. II, 15. Scribitur Heraclio dica. ibid. dicas fortiri, est forum agere, & cum dicitur dicam fortiri, est iudices dare foretione: & quoniam id fit cum causa agenda est, dicitur etiam ita, ut sit: causam cognoscere: quoniam in conventu forensi, cum causas agenda sunt iudices fortitur prætor, qui causa cognoscant & iudicent. qui putant rationem ductam, a fortitione, nescio qua, ipsarum dicarum, ut scil. quo ordine agenda sint causæ, constituatur, locum Ciceronis non recte perpendunt. Dicas fortiri, dicitur, ut iudicia rejicere, pro iudices rejicere & alia his similia. Rem consciunt hæc verba c. 17. Venit in mentem, e lege Rupiliæ & eas fortiri oportere. Educit ex urna tres; iis ut Heraclium absentem condemnent, imperat.

DICACITAS. quid sit? Or. II, 54.

DICATIO, Balb. 11. non solum dicatione, sed etiam postliminio potest civitas mutari. v. dicare.

DICARE, Balb. 11. dicare se civitati. ibid. 13. dicare se in civitatem. est jus civitatis petere & consequi. τῶ dicare opponitur donare.

DI-

INDEX LATINITATIS.

DICHOREVS. duplex cho-
reus. Orat. 63.

DICERE. Verr. III, 8. legem
dicere, de censore, qui conditio-
nes redemptibus proponit, qui-
bus pactio sit. * constituere, de-
finire, Verr. I, 57. diem dicis
operi faciundo. Flacc. 34. extr.
doti Valeria omnem pecuniam
suam dixerat. * est etiam pro-
prium verbum in creando dicta-
tore, ad Att. IX, 18. Voleat Cæsar,
ut prætor dictatorem dicas.

DICIS causa. Verr. IV, 24.
At tamen ut possit se emissâ di-
cere, Archagathus imperat, ut
aliquid illis numulorum, *dicis*
causa, daret h. e. in speciem, *zum*
Schein, ut imago saltem emen-
tis esset. hanc formulam etiam
Ciceroni restituere viri docti
pr. Muren. 12. Sed anne tu di-
cis causa vindicaveris, de vindi-
ciis imaginariis, h. e. de vi ci-
vili illa & imaginaria. Hanc
formulam primus recte expli-
cavit Lælius Taurellus de mili-
tariis ex casu, in *Thesaur. Otto-*
nis T. IV. p. 1635. & post *Ans.*
August. Emendat. II, 2, ibid. p.
1472. cf. Victor. V. Lect. IV,
23. & in Lex. Fabri de hac for-
mula dicta.

DICROTVM. navis bire-
mis, h. e. quæ duos remorum
ordines habet, ad Att. V, II,
XVI, 4. v. Scheff. *Re. Nav. II,*
2. p. 100. Foemininum genus est
ap. *Hirtium B A. 47.* quod defen-
dit contra Schefferum *Ouden-*
dorpium

DICTATOR. magistratus
municipalis nomen in municipi-
o Lanuvino. *Mil. 10.*

DICTATA. sunt thesæ,
præcepta, decreta, quæ a ma-
gistris aut alicujus discipulis
scribenda traduntur, ut ab iis
ediscantur. Et quoniam hujus-
modi dictata non adeo solent
aut debent esse acuta & subti-
lia, in iis acquiescere, iis uti, in
consensu habetur, ad *Q. Fr. III,*
1. meam in illum orationem
omnes pueri tamquam dictata
ediscunt. *Tusc. II, 11.* Verius
admiscet, quasi dictata, nullo
dilectu, nulla elegantia. *Nat.*
D. I, 26. ista enim a vobis tam-
quam dictata redduntur. *Fin.*
II, 29, extr. Si longus, levis,
si gravis brevis. Hæc sunt di-
ctata. *ibid. IV, 4.* de peripa-
reticis differendi artis peritis:
quæ quidem res efficit, ne sit
necesse, de iisdem rebus, sem-
per quasi dictata decantare, nec
unquam a commentariolis suis
discedere.

DICTION. Oratio. declama-
tio. *Or. I, 15.* dictione explicare.
Inv. I, 5. dictione persuadere.
Or. II, 33. dictiones subijce *Tusc.*
II, 3. dictioni operam dare, * *Or.*
1, 6. dictiones sunt genera dicendi

DICTVM. dictarian, face-
re dictum v. *Orat. II, 54.* ubi et-
iam ex *Ennio* laudatur: bonum
dictum, an bon mot. * *Brut. 18.*
& *Livio Andr. dicti* studiosus
i. e. eloquentie

DIDERE. divulgare; diffu-
sare. *Coel. 16.* & *Cæcilio:* Di-
de ac dislice, per me licebit. Si
egebis &c. *Vocabulum anti-*
quioribus poetis; inprimis: Lu-
cretia, usitatissimum, in quo cor-
rumpit.

INDEX LATINITATIS.

*rumpe*ndo frequentes fuerit li-
brarii. v. Drackenb. ad Sil. Ital.
3, 186. *Et* qu: ibi laudat.

DIDUCERE. Or. III, 6, ora-
tio est *diducta* rivis non fontibus. h. e. *et* in *diversis* rebus
persatur oratio, *et* *diversis* lo-
cis adhibetur, tamen *per se* ca-
dem est eloquentia, *ibid.* 44.
Vastius *diducere* verba: *Id* *fit*,
cum *ultima* *et* *prima* duarum
vorum *litera* non coeunt *sam-*
quam in *unum* verbum. v. c.
 magna ubertas, *magno* utique.

DIES. dicitur *sape* *et* va-
riis modis de die certo *et* con-
stituto, ut de die, qui *agendis*
causis in foro *dictus* est. Verr.
II, 15. *diem* differt *dicis* omni-
bus. *inprimis* de die *solutionis*.
Planc. 28. cum *cujusque* *dies*
venerit, cf. ad Att. XVI, 15.
Tusc. I, 39. nulla *die* (*solutio-*
nis) *præstituta*. Quint. 23. nomi-
na *diem* petivit. ad Att. VIII,
10. *dies* nondum est. ad Att.
X, 5. *dies* pecuniæ *Id.* Novemb.
ad Div. VII, 23. *dies* annua. est
dies *solutionis* quæ est, exactio
annò uno; v. *Manut.* ad h. l.
ubi *et* de die *bima* *et* *trima* a-
gitur. * ad Att. I, 10. extr. Tul-
lia tibi *diem* dat. i. e. *diem* *so-*
lutionis *constituit*. cf. Gronov.
ad Senec. *Benefic.* IV, 12. por-
ro de *cerris* *morborum* *diebus*,
quibus scil. *febris* *accedit*, *dici-*
tur. ad Att. IX, 2. *et* *Id.* mart.
die tuo, ut opinor, *expectabam*
epistolam a te *longiorem* &c.
Contra XIII, 42. de *nasali*; *di-*
em *meum* *scis* esse III. Non.
Jan. *aderis* igitur. *et* Or. 13.

cum *dies* *meus* *venerit*, *pro* *die*
morsis. * *tempus*, *spatium* *tem-*
poris. Aët. I. in Verr. 2. *diem*
perexiguam *postulavi*. Tusc.
III, 22. *dies* *procedens* *mitigat*
ægritudinem. ad Div. I, 6. ut
infringatur *inimicorum* *impro-*
bitas - *ipsa* *die*. * *pro* *eo* *quod*
in *die* *fit*. ad Div. I, 2. hic *dies*
nobis *honestissimus* in *senatu*
fuerat. h. e. *quæ* *eo* *die* *in* *senatu*
acta *sunt*, nobis *honestissima*
fuerunt. ad Att. X, 8. non tam
dius *ille* *dies* *Sullanus* C. Mario
*fuisse*t. v. Gronov. *Obs.* I, 2. p.
29. *et* ad Senec. de *ira*. III, 36.
Duker ad Flor. II, 6, 58. * in
diem *vivere* non *eodem* *sensu*
dicitur. *habet* *tamen* *semper*
aliquam *incuria* *et* *negligentia*
significationem. Phil. II, 34.
Gravius *ita* *interpretatur*: *om-*
nia *divina* *et* *humana* *con-*
temnere, *nec* *de* *futuro* *aut* *ju-*
dicio *hominum* *soliciti* *sunt*.
Orat. II, 40. *est* *simpliciter* *fu-*
turi *curam* *non* *habere*: si *har-*
barorum *est*, *in* *diem* *vivere*,
nostra *consilia* *sempiternum*
tempus *spectare* *debent*. Tusc.
V, 11. *Academici* *elegant* *er* *di-*
cuntur *in* *diem* *vivere*, *quod* *ita*
ipse *interpretatur* *Cicero*:
quodeunque *nostros* *animos*
probabilitate *percussit*, *id* *die-*
mus. *Ei* *objectum* *erat*, *se* *in* *alio*
libro *aliter* *sensisse*; *respondet*.
Academici *non* *curare*, *quid*
aliquando *statuerint*, *aut* *olim*
suis *statuturi*. * *de* *formulis*:
proferre, *producere*, *eximere*,
obire *diem* *et* c. *suis* *locis* *agitur*,
* *in* *diem* *etiam* *aliter* *dicatur*,
et

INDEX LATINITATIS.

Et opponitur tui statim. Petit. c. 12. Si promittas, & incertum est, *in diem* (sc. promittit) fin autem id neges & certe abalienes, *statim*. Castet. 24. cur pœnas scelerum *in diem* reservatis. * Phil. II, 33. alio die, *est formula*, qua obmunitio fiebat *in comitiis*. * Phil. III, 8. *in ante diem* IV, Kal. Dec. cf. Catil. I, 3. &c. idem est, ac si diceretur *in diem* IV. ante Kalendas Dec. v. Ferrar. ad Phil. III, 8. qui multa ex Cicerone & aliis exempla congestit. cf. Corneius ad Sallust. Catil. 20. 1.

DIFFERENTIA. *forma s. species generis.* Top. 7. genus est notio ad plures *differentias* pertiens.

DIFFERRE. de Invent. I, 27. occasio *cum* tempore hoc *differt*.

DIFFICILIS cui nihil facile probari potest. Orat. 29. usque eo *difficiles* ac morosi sumus.

DIFFICULTAS. Verr. II, 28. *difficultas* numaria. Catil. I, 6. *difficultas* domestica h. e. et alieum.

DIFFLVERE. Brut. 91. *diffuere* extra ripas. Off. I, 30. *diffuere* luxuria. Or. III, 32. otio *diffuere*, dicuntur hi, qui nihil neque publici neque privati negotii habent, quod necessario sit obeundum, quales sunt docti homines, qui in otio vivunt. Brut. 79. *diffluentia* opponuntur hiis, quæ numeris adstricta sunt.

DIFFVNDENDO. Div. I, 36. diuim suam longe lateque *diffundunt*.

Lat. 13. Virtus ex bonis amici, quasi *diffunditur*, & in commodis contrahitur. h. e. *latissimam percipit*.

DIFFVSVS. *diffusum* dicitur, quod non est ad formam artis redactum, Or. I, 42. hæc ignota quondam omnibus & late *diffusa* videbantur. Adhibita igitur est ars quædam extrinseca &c. ibid. II, 33. ius civile, quod nunc *diffusum* & dissipatum est, in certa genera coacturum, & ad artem facile redacturum. * Partit. 7. prima adversariorum contentio *diffusam* questionem habet, ut in conjectura: Ceperitne pecuniam Decius. - - hæc lata ut dixi & confusa sunt. rationum & firmitamentorum contentio adducit in angustum disputationem &c.

DIGAMMA. ad Att. IX, 9. tuum *digamma* videram. *digamma est proprie litera F, ea autem quia est prima in Fœnotis verbo, propterea ludens Cicero digamma de fœnore dicit.*

DIGERERE. *in partes totum aut in fortunas genus distribuere.* Or. II, 19. ut eos item quatuor, quinque sexve vel etiam septem (quoniam aliter ab aliis *digeruntur*) in quas est omnis ab his oratio distributa. * ordinare, constituturo. Rabir. Post 9. *digerere* optime temp. Græc. *amon legio*: *gelkerat*.

DIGESTIO. Or. III, 52. *in figuris rhetoricis continemur*, & est *metaphor.* Phil.

INDEX LATINITATIS.

Phil. V, 7. ipse interea septem & decem dies, (ut digestio potius quam declamatio videretur) de re in Tiburtino Scipionis declamavit, sitim quærens: *Si hæc parentibus esset a Cicerone, digestio esset Concoctio, quam declamatio afferre & crudelitatem minuere putabatur. sed recte est a Grævio auctoritate doctissimorum hominum ejecta.*

DIGITVS, Verr. III, 11. digito liceri, Verr. I, 54. tollit digitum. i. e. licetur, ad Att. VII, 3. digitum nusquam sc. distendere. Cæcin. 25. quæ digitum proferat, non habet, h. e. nihil agere, nihil moliri potest.

DIGNITAS, definiens ipso Cicerone Invent. II, 55, est cuius honesta auctoritas, quæ cultu, honore & verecundia digna est. Sed hæc definitio non in omnes locos convenit. Et quoniam sæpe in hoc verbo interpretando tironibus aqua hæret, alias afferemus, quarum ope facile ubique huius verbi vis intelligi & erui possit. I. dignitas est conditio, qua quis dignus est aliqua re, tamquam magistratu, honore, verecundia &c. beneficio. quæ definitio fere convenit cum Ciceroniana. Muræn. 8. non eundem ordinem esse dignitatis & renunciationis, ibid. 9. dignitate contendere h. e. quis altero sit consula tu dignior. ibid. 11, summa dignitas esset in iis &c. dignissimi sunt consula tu, ibid. 13. dignitas consularis in ista scientia non fuit h. e. nemo propter illam

scientiam dignus consula tu judicatus est. ad Div. XI, 17. Læmia petit præturam: omnes intelligent, nec dignitatem ei deesse nec gratiam Verr. II, 69. an quorum auctoritate in statuas tuas cohonestare conatus es, eorum ego dignitate accusationem meam comprobare non potero? h. e. Si statuas tuas tibi honorificas potuisti efficere, quod Siculos auctores earum ponendarum dixisti fuisse, ego etiam mihi honestum esse probabo, te accusare, si dixerò, Siculos esse dignos, quibus hoc officii tribuatur a me. Jam quoniam ii, qui digni sunt, quibus huiusmodi res tribuantur, in quadam amplitudine, splendore & auctoritate sunt, propterea dignitas etiam dicitur pro splendore, amplitudine, auctoritate, gradu honoris, quæ ex magistratibus rebusque publicis bene gestis, sapientiæ opinione &c. profisciscitur, Off. I, 39. ornanda dignitas domo. Verr. II, 29, nitabatur frequentia consilii & dignitate, pro quo aliis locis splendor dicitur. sensus autem hic est, hoc potissimum confidebat causæ suæ, quod iudices essent non solum multi, qui non facile omnes possent corrumpi, sed etiam prudentes, iusti, & hac laude insignes, atque digni adeo, qui iudicaret causas. hic sensus est maxime obuius. est adeo ubi pro magistratu dicitur ad Div. II, 9. lætor tum presenti tum etiam sperata tua dignitate ubi v. Manut. 2. dignitas dicitur

INDEX LATINITATIS.

tar de in rebus, quae aliquo dignae sunt, b. e. cum decent, oique conveniunt, si denique debentur. Off. I, 39. plena dignitas domus h. e. digna domini persona. ad Q. Fr. I, 2. Species ipsa tam gratiosi liberti aut servi dignitatem habere nullam potest. Tusc. V, 10. dignitate sententiae capitur, b. e. quia honesta est, digna homine honesto. Or. II, 85. retinere dignitatem in rebus asperis, h. e. forem se praebere; fortitudo autem in rebus adversis maxime decet magnos homines & sapientes. Invent. II, 53. iustitia est habitus, suam cuique tribuens dignitatem. Hinc, quoniam apta & pulchra, neque tamen nimis venusta forma & species decet viros, propterea dignitas etiam de pulchritudine viri digna dicitur. Off. I, 30. In forma dignitas & venustas. cf. Invent. II, 1. neque solum de pulchritudine forma humanae, sed etiam aliarum rerum, Or. I, 31. de oratore: agere cum dignitate & venustate. Ipsum denique πρέπον, ἡδὸς quod rhetores dicunt, dignitas vocatur. Invent. I, 21. personarum dignitates servare.

DIGNVS. Phil. 9. ex editio M. Ansonis: Nulla contumelia est, quam facit dignus. Hunc locum ab omnibus male intellexum primus egregie explicavit J. Fr. Gronov. commemoratis superiorum sententiis, Obs. III, 8. ubi ostendit, dignum esse b. l.

qui jure & merito & sine culpa faciat, qui debeat fucere, seu jure, seu irritatus seu ob mores notus, seu quacumque de causa, quod si alius faceret, contumelia puniretur. * cum genitivo. ad Att. VIII, 15. Balbus: suscipe curam & cogitationem dignissimam tuae virtutis. Balb. 2. pro dignum reo, in Cod. Exford. erat dignum rei. Harusp. resp. 24. unum esse in hac civitate dignum hujus imperii; ubi vid. Græv. cf. inpr. Heinj. ad Ovid. Trist. IV, 3, 57.

DIGREDI, opponitur tñ congregi, uri v. c. ad Q. Fr. I, 3. congressio & digressio. Itaque ubi alio sensu reperitur digredi, & digressio, scribendum: degredi, degressio, v. Duker ad Flor. III, 16. extr. Har. Resp. 2. qui hesterno die dolore me flatum & iracundia longius digressum arbitrantur, quam hominis sapientis cogitata prope ratio postulare. int. tamquam de via. Alii Codd. habent progressum. Sed digressum defendit Grævius. Ex ea autem regula, quam dixi, & quam multis locis arguit ipse Grævius, legendum: degressum.

DIJUDICATIO. Leg. I, 21. ista magna dijudicatio est b. e. hujus rei dijudicatio magni est momenti.

DILABI, Martell. 8. omnia, quae dilapsa jam fluxerunt, severis legibus vincienda. Codd. ibi quidam habent: delapsa; sed dilapsa recte defendit Grævius.

INDEX LATINITATIS.

vius. sed Phil. XIII, 5. sunt alii plures, sed memoria mea dilabuntur, legendum: delabuntur. Dilabi enim non est defluere, sed defluere; quod etiam in reliquis locis scribendis tenendum.

DILATARE. Paradox. 1. Cato nullum sequitur florem orationis, neque dilatat argumentum. i. e. *amplificat, augeat ornando.* Brut. 74. *dilatate litteras, est visum pronunciationis.*

DILIGENS. *parcus rei familiaris conservanda & augenda studiosus.* Verr. I, 45. qui in re adventicia & hereditaria tam diligens & attentus esset.

DILIGENTIA. *providentia.* Agr. II, 27. est operae pretium, diligentiam majorum recordari. Mil. 24. laudabam diligentiam Cn. Pompeii ** studium augenda & servanda rei familiaris.* Agr. II, 30. Vobis nulla gleba de paternis & avitis possessionibus relinquetur; ac tantum intéret inter vestram & privatorum diligentiam &c. ** Off. I, 39. commoditatis diligentia. * Inv. I, 11. Negotialis constitutio est, in qua, quid juris ex civili more & æquitate sit, consideratur; cui diligentiae præesse apud nos Jcti existimantur, * Industria & diligentia quomodo differant intelligi potest ex Verr. I, 6. quo in negotio industriam meam celeritas reditionis, diligentiam multitudinem litterarum & testium declaravit.*

DILIGENTISSIME. in

commendando intercedendo, deprecando est, cum cura & cum delectu verborum & sententiarum, ex quibus, quantum aliquid velimus, intelligi potest. v. c. ad Div. XIII, 10. *diligentissime scribere. * cum singulari*

dilectu Verr. II, 53. ille enim est magistratus, qui diligentissime mandatur a populo.

DILIGERE. *idem est proprium quod diligere.* Fin. III, 5. animal ipsum sibi commendari ad se conservandum, - & ad ea, quæ sunt conservantia sui status diligenda. Hinc diligere aliquem est, aliquem propter virtutes ejus a nobis cognitas *agnoscere facere, cum amare contra sit, suavi illo sensu moveri amoris, qui non tam ex virtutibus alterius atque a certo judicio profisciscitur, quam a sensu & phantasia; unde interdum distinguuntur, diligere & amare* v. c. ad Div. IX, 14. Ibid. I, 9. eum perpetuo quodam judicio diligebam. &c.

DILORICARE. Or. II, 28. *diloricare tunicam. i. e. retogere, nam loricare etiam est protegere. Sc parietes dicuntur loricari testorio.*

DILVERE. *minuere* Tusc. III, 16. *dilvere molestias.*

DIMINVTIO. Prov. Conf. 15. multari imperatorem diminutione provincie, contumeliasum est. Mil. 36. Si qua diminutio capitis futura est.

DEMINVTVS. Top. 6. qui capite non sunt diminuti; quam ibi etiam legitur deminuti,

INDEX LATINITATIS.

ti. & sic est in nostra. Ca. put.

DIMISSVS. Acad. IV, 4. philosophia, quæ nunc prope *dimissa* revocatur.

DIMITTERE. Verr. V. 58. *dimittere* injuriam impunitam. ad Div. IX, 12. cælum & terram *meam* suam, si tibi conveniat, *dimittere*. Phil. XIII, 1. si aliquid de summa gravitate Pompejus, multum de cupiditate Cæsar *dimisisset*. Planc. 39. libertatem meam neque *dimisi* unquam, neque *dimittam*. ad Att. XVI, 13. nondum legere poteramus; nam & lumina *dimiseramus*, nec satis lucebat.

DINUMERARE. *distribuire*. ad Att. XVI, 9. Octavius Cæpæ centurias *dinumerat*; jam jamque video bellum.

DINUMERATIO in *rhetoricis* quid sit? Or. III, 34.

DIOECESIS. ad Att. V, 15. ad Div. III, 8. v. Ind. Græc. *διοέκκρισις*.

DIOECETES. *dispensator*. *muneris* genus. apud reges Alexandrinorum. Rabir. Post. 8. *diœceses* regius.

DIPLOMA. ad Div. VI, 12. ad Att. X, 17. Pis. 37. ita dicebant *litteræ publicæ*, quæ pro-fecturis dabantur, ut in oppidis per quæ iter esset, *magistratus* operam darent, ut celeriter equos, quæ ad iter sunt necessaria, reperirent. Nomen ductum est a duplici tabellarum forma. v. Casaubon. ad Sueton. Aug. c. 51. Qui docet,

non solum de *litteris itineris* causis datis dici *diplomata*, sed etiam alia *diplomatum* genera esse. In Cicerone tamen semper de illo genere dicitur *diploma*. cf. Budæus ad Pand. p. m. 322. 323.

DIRA. DIRAE. Divin. I, 16. etenim *dira*, sicut cetera auspicia - - non causas afferunt. Daviss. *diræ* ibid. *dirarum* obnuntiatio. int. *imprecationum*. Appianus *diras* interpretatus est *ἀπαὶς δεινὰς καὶ ὀφειλάδεις*. Sed diligenter de hoc verbo agitur in Lexico Fabri. quod autem Davissius in altero loco pro *dira*, reponit *diræ*, non adeo necessarium puto. *Dira* sunt, quæ quis alicui obnuntiat. In *dirarum* obnuntiatione quoque commodius intelligi puto rerum, quam *imprecationum*, res enim, auspicia &c. obnuntiantur, non preces. Intelligi etiam in *dira* potest, omina s. auspicia; sunt enim, ut diserte Cicero tradit, in auspiciis *diræ*.

DIRECTO. opponitur *circumtioni* & *anfractu*. Div. II, 61. quid opus est *circumtione* & *anfractu*, ut sit utendum somniorum interpretibus potius, quam *directo*. Partit. 13. alterum ad fidem *directo* spectat, alterum se inflectit ad motum.

DIRECTVS. Cæli. 16. *directus* senex. Grævius retinuit *vulgatam*: decrepitus; alteram *lectionem* muenitur Lambinus, Grævius, &c. sed non eodem modo interpretantur: Gulielm.

INDEX LATINITATIS.

mius interpretabatur: senex. cañur, in quam tabella mittamur; in alio, quod ante dibimus ex antiquis libris reponitur: tabellæ diribentur sc. judicio, opinor pro severo; (b. dicibus sententiæ ferendæ caue. qui omnia recte, sapientia, moderate fieri vult) cujus locutionis exempla requiro. Hæc

Hutemannus. Age dabimus: Cæl. 18. sic adolescentia liberior: non omnia voluptatibus denegentur; non semper superet illa vera & directa ratio. quid est vera & directa ratio, nisi se vera illa & tristis vivendi ratio, quam antea descripseras c. 17. qua Fabricii, Camilli, Curii usi sunt, quam philosophi prescribunt; quam ibid. severitatem appellat, & paullo post: directum iter ad laudem. Roic. Com. 4. Quid est in judicio? directum, asperum, simplex &c. Quid est in arbitrio? mite, moderatum.

DIREPTVS, us. Tusc. I, 29. Est enim interitus quasi discessus & secretio ac *direptus* earum partium &c.

DIRIBERE, *distribuere* Fr. Corn. 1. dum tabellæ *diribentur*, dum situla defertur. Pil. 40. an ego expectem, dum de te LXXV tabellæ *diribentur*, de quo jam pridem omnes mortales judicaverunt, *Uterque locus mirifice facit ad convellendam Abrahami sententiam, qui ad b. l. & ad Pison. c. 15. disputabat contra Gruchium, diribere esse se tenere suffragia, quæ a iudicibus aut populo lata sint. Nam in primo, tabellæ diriberi dicuntur ante, quam situla delata di-*

DIRIBITIO, *distributio* Plane. 6. *sic est in Græviana & aliis, sed Gronoviana habet; Directive.*

DIRIBITOR, *distributor, genus operarum comitialium & judicialium, quæ tabellas distribuant*, Sen. p. Red. 18. Pil. 15. ubi quidam: distributores, v. Gruch. de Comit. I, 3. In comitiis diribitores sunt iidem qui divitiores, quamquam aliter videtur Budæo ad Pandect. p. m. 330. & aliis.

DIRIGERE, Fin. II, 22. *voluptate omnia dirigentes h. e. ad voluptatem referentes, in voluptate summum ponentes bonum.* Div. I, 14. *divinatio ad veritatem sæpillime dirigit; opponitur: fallax.* Or. I, 28. *dirigere laudem oratoriam ad similitudinem histrionis, &c. * est etiam in re augurali usus hujus verbi, pro definire, determinare.* Div. I, 17. *Romulus liquo direxit regiones.*

DIRIMERE, Leg. I, 20. *hæc controversia omnia dirimit i. e. facit inficidium, ut inter eos convenire non possit. * Div. I, 39. pulmo incisus dirimit tempus & profert diem. h. e. facit, ut res suscepta eo die peragi non possit, sed in alium diem differenda sit, tamquam commi-*

ria

INDEX LATINITATIS.

ria &c. cum obnunciatur &c. Gronov. ad Liv. I, 36.

DIRIPERE. *compilare bona alterius; in quo animadvertant tirones, tum demum dici cum a pluribus sit ista compilatio, tamquam in expugnationibus urbium; aut cum res ad plures pervenit. cum autem unus compilat, aut aufert, aut pro detrabere & auferre simpliciter dicitur, deripere dicendum esse, non diripere. Huius rei ignoratio fecit, ut librarii hæc duo verba sæpe confunderent, quæ in plerisque auctorum editionibus adhuc regnat confusio; quæ, hac regula pervulgata, sensim in auctoribus edendis & in dicendo scribendoque vitari poterit.* v. Græv. ad Or. pr. Sull. c. 1. ad Verr. II, 7. ut Heinsum ad Ovidium & Drakenborchium ad Silium taceum, jam in Lexico Fabri laudatos. Verr. III, 20. paterere aratores indignissimis injuriis vexari ac diripi licet a redemptoribus decumatum. Contra, cum Verr. II, 7. dicitur in Gronoviana: argenti veltisque itragulæ quod esset, esse direptum; cum id factum sit a solo Verre, aut certe omnia ista ad Verrem pervenerint, recte Grævius reposuit: deceptum. Sic ad Q. Fr. I, 2. direptum terti a tuis, dum is abesset. h. e. tuos male administratos esse rem tuam, neque compilatos. Neque vero habere debent tirones, ubi etiam de singulis dici videtur, cum re vera de pluribus dicatur, tamquam cum

imperatores & magistratus provinciales dicuntur fucios, provincias, civitates diripuisse, tamquam ad Div. VIII, 10. quæ diripuisse ipse, ut viderentur ab hoste vastata, in Tog. Cand. Antonius diripuit socios.

DIRITAS. *malum, calamitas, Tusc. III, 14. si qua invecita diritas casu foret. ex Græco Euripidis: ἢ ἐστὶ πᾶσι κακοῖσι. * sævitia, crudelitas. Vatin. 3. quamquam sis omni diritate atque immanitate teterrimus.*

DIRVERE. Verr. V, 13. *are dirui.* v. Acs.

DIRVMPERE. *magnopere contendere.* ad Div. VIII, 1. *pæne dirumpi me in judicio Galli familiaris tui. * de invidentibus est dirumpi.* ad Div. XII, 2. *dirumpitur fratris tui plautum.*

DIRVPTVS. Phil. XIII, 12. *homo diruptus dirutusque, scintilla in herniosum.*

DIRVS. *in re augurali & haruspicina totaque divinatione frequentissimum verbum.* Div II, 15. *exta dira.* Leg. II, 8. *quæ augur injusta, nefasta, vinosa, dirave debuerat &c. cf. Diræ.*

DIRVTVS. Phil. XIII, 12. *homo diruptus dirutusque ins. aere.* v. Acs.

DISCEDO. Brut. 91. *discedere a gloria sperata i. e. consilium gloriæ persequenda abjicere.* Fin. I, 20. *amicitiam negant a voluptate posse discedere i. e. sejungi.* Brut. 79. Fin. V, 11. *a se discedere i. e. mutari.* ad

Div.

INDEX LATINITATIS.

Div. VI, 14. in opinionem hanc *tor domesticus; de arbitro bo-*
discessi. v. *discessio.* ibid. IX, 26.
 a litore cum *discessi.* i. e. cum
desu literis operari dare eo die.

DISCEPTARE. *judicare; ju-*
dicis aut arbitri partes sustine-
re. Tusc. IV, 3. Academia cor-
 rum controversias *disceptat.*
 Leg. II, 6. bella *disceptant;* de
fecialibus, qui arbitri sumunt.
cur & iudices, ut, utrum bel-
lum suscipiendum sit & jure
sustipi posse, statuunt. * *dis-*
ceptare tamen etiam dicuntur
partes litigantes & certantes.
 ad Div. VI, 1. non consiliis nec
 auctoritatibus nostris de jure pu-
 blico *disceptatur.* Verr. II, 15.
 ut sibi cum palæstritis æquo ju-
 re *disceptare* liceat. * *res ipsa*
dicuntur disceptare, de qua est
controversia; ἐπεγρητιχὸν ἄν-
τι παρητιχῶν. ad Div. X, 10.
 quamquam in uno prælio omnis
 fortuna reip. *disceptat.*

DISCEPTATIO. Partit. 30.
 ex rationis & ex firmamenti
 consensione & quasi concursu,
 quæstio exoritur quædam, quam
disceptionem voco, in qua
 quid devenit in iudicium, &
 de quo *disceptetur,* queri solet.
 Agr. II, 21. nulla *disceptione*
 sc. ad iudicem. Off. I, 11. duo
 genera decertandi; alterum per
 vim, alterum; *per disceptionem.*
 Agr. III, 1. æquitatem ve-
 stræ *disceptionis* (vestri judi-
 cii) retinuisent.

DISCEPTATOR. Part. 9.
disceptor est rei sententiæque
 moderator. Cæcin. 2. *discepta-*
tor domesticus; de arbitro bo-
poraria. Flacc. 38. *disceptato-*
rem populum non reculo.

DISCESSIO. genus sententiæ
in senatu declaranda, cum di-
ctis sententiis ab iis, qui eo loco
essent, ut sententiæ dicenda jus
haberent, si eum essent rogari,
consules jubere reliquos sena-
tores discedere ad eum locum,
ubi esset alicujus sententiæ pro-
nunciata auctor. ad Div. I, 4.
 nemo est, qui nesciat, quo mi-
 nus *discessio* fieret, per adver-
 sarios tuos esse factum. Sext. 34.
discessio sine ulla varietate. Phil.
 III, 9. SCtum de supplicatione
 per *discessionem* fecit, cum id
 factum esset ante nunquam. U.
 Gell. III, 18.

DISCESSVS. Dom. 32. *dis-*
cessu meo. h. e. cum ego *disces-*
sissim. * ad Att. XII, 40. Si quis
 requirit, cur Romæ non sim;
 quia *discessus* est. Viri docti in-
 terpretantur de tempore, quo Se-
 natores discedere solebant, quod
 Senatus nullus haberetur. Sed
 Grævius & Balliolensi malebat
discessimus, quod dubitares,
 verbum hoc nudum de tem-
 pore dici posse. * Tusc. I, 29.
 est enim interitus, quasi *disces-*
sus & secretio & directio earum
partium.

DISCIDIVM. *dissectio re-*
rum & seunctio. *disunctio* ho-
 minum non solum animis sed
 etiam corporibus. ad Att. XV,
 29. constitutum est *discidium;*
 de divortio. Sic ibid. XI, 23.
 melius quidem in pessimis nihil
 fuit *discidia.* sed Dom. 36. *dis-*
cidium

INDEX LATINITATIS.

*diūm conjugis dicitur de sejun-
ctiōe, quæ eo tempore fuit,
cum Cicero maritus in exilio
esset.* Acad. I, 12 docere, quod
& quā de causā *discidium* fa-
ctum sit; ut videamus, satisne
iusta sit ista defectio. *Sull. 21.
disiunxit eos a colonis, ut hoc
discidio ac *dissensione* facta, op-
pidum in sua potestate posset &
Pompejanos habere. Primum
omnis Pompejanorum colono-
rum *conjugio dissensio* &c. *olim hic
legebatur*: *dissidio*, ut ex nota
Lambini, qui *discidio* legendum
conjectabat & ex Var. Lect. in
edd. Græv. intelligitur. Id quare
hic mutatum & *discidio* in
Gron. & Græv. receptum sit
non videt. Sermo est de dis-
sensione, uti post amice appella-
tur. Jam quamquam in *disci-
dio* plerumque est etiam *dissensio*,
tamen non omnis *dissensio*
est *discidium*. *Dissident* inter-
dum sententia & voluntate di-
ves, conjuges &c. neque tamen
inter eos fuit *discidium* h. e. se-
junctio quedam & separatio.
Dissidium fuit inter Pompeja-
nos veteres & novos colonos,
qui ei civitati adscripti erant.
Sed manserunt in urbe utrique.
ergo *discidium* illud non fuit,
sed *dissidium* ac *dissensio*. de
horum verborum discrimine &
permutatione vid. fuse & ac-
curate disputantem J. Fr. Gron-
nov. ad Liv. XXV, 18. a quo re-
petiere eandem observationem
Grævius ad Ciceronem passim
& alii. Hac regula de *disci-
mine* *discidii* & *dissidii* decerni

etiam potest de lectione vera.
Orat. III, 16. Hinc *discidium*
illud extitit, quasi linguæ atque
cordis, - - ut alii nos sapere,
alii dicere docerent. *ubi olim
legebatur*: *dissidium*. male pro-
fecto. Non enim *dissidere* lin-
guæ & cor dicuntur, sed disjun-
gi h. e. philosophia & eloquen-
tia pro duabus diversis & se-
junctis artibus haberi.

DISCINGI. ad Q. Fr. II, 13.
Cæsar, mihi crede, in sinu est;
neque ego *discingor*, h. e. neque
desinam eum in sinu gestare.
Nam qui *discinguntur*, ut, quæ
in sinu habent, excidunt. Sic
interpretatur etiam Mamæus.
Ceterum mihi videtur esse qui-
dam jocus ex ambiguo, in ver-
bo *discingi*. Nampe *discincti*
dicuntur homines negligentes,
rerum suarum parum curiosi,
securi; unde *discincti* nepotes,
qualis Nomentanus apud Hora-
tium. Laxo sinu ferre nuces opud
Eund. Sermon. II, 3, 172. pro signo
futuræ negligentiae habetur, &
hominis Nomentano similis fu-
turi. Itaque sensum hunc pu-
tem esse: Canto eundem, quem
tu Cæsarem, neque uni Pompejo
nitior, sed illum quoque amo,
verum ita, ut numquam me
aut remp. ab eo satis securam
putem, aut nobis non ab eoa
vendam existimem.

DISCIPLINA. de Div. II, 3.
eadem in literis ratio est, reli-
quisque rebus, quarum est *dis-
ciplina*. h. e. quæ doceri solent.
*secta philosophorum. Nat. D.
I, 7. tres trium disciplinarum
prin-

INDEX LATINITATIS

principes convenistis. * Sext. 6. Hortensii oratio digna esset, uti & reip. capeffenda auctoritatem disciplinamque praeberet. * disciplina civitatis aut reip., legibus & moribus publice privatumque receptis continetur. Orat. I, 1, & 34. Brut. 10. Verr. III, 69. * Sic disciplina navalis Rhodiorum pr. L. Manil. 18. item ut disciplina militaris continentur institutus & legibus militaribus & navalibus, de acie instruenda, castris ponendis, militum moribus, vita, laboribus, exercitationibusque &c.

DISCLVSVS. Tusc. I, 33. ægritudines, iræ, libidinesque - quas is, contra quem hæc dicuntur semotas a mente & discclusas putat,

DISCO, simpliciter, pro literis operam do. de Or. II, 1. Antonius autem hoc probabiliorē populo orationem fore censēbat suam, si omnino dedidisse nunquam putaretur. * discere causam Or. I, 12. &c. dicitur Patronus, qui causa actionem suscipit, cliens contra docere. v. Gron. Sestert. IV, 3. p. 272.

DISCREPANTIA. Fin. III, 12. maiorem multo inter Stoicos & Peripateticos esse discrepantiam rerum, quam verborum. * opponitur constantie & æquilitati vitæ & morum. Offic. I, 31. in actiones omnemque vitam nullam discrepantiam conferre debemus,

DISCREPARE. differre.

Tusc. III, 7. discrepat a timendo confidere. * aptum non esse non convenire. Offic. I, 40. videndum est in vita, ne quid forte discrepet.

DISCVS. Or. II, 5. hoc ipso tempore cum omnia gymnasia philosophi teneant, tamen eorum auditores discum audire, quam philosophum, malunt: qui simul ut increpuit, in media oratione de maximis rebus & gravissimis disputantem philosophum omnes unctionis causa relinquunt. Fuit autem discobolia inter genera exercitationis apud veteres, cum in masse plumbeæ, in disci spectem rotundam conformata, projectionibus se exercerent & vires bracciolorum augerent. Itaque Horat. Carm. I, 8. inser reliquæ exercitationum genera etiam discus commemoratur.

DISCVTERE. Acad. IV, 15. discutere captiones; pro quo alius locis est, dissolvere, frangere. ad Div. X, 33. discutere alicujus cunctationem. ad Q. Fr. II, 12. rem totam discusseram (i.e. ut rejiceretur effeceram.) - nihil facilius est, quam reliqua discutere. ibid. 11. de Commageno rege, quod rem discusseram.

DISERTVS. Or. I, 21. quomodo ab eloquente differat?

DISJVNGTIO. genus cunctationis, quam hodie oppositionem appellant. Top. 14. in disjunctione plus uno verum esse non potest. Nat. D. I 25. in omnibus disjunctionibus, in quibus, aut etiam, aut non, ponitur,

INDEX LATINITATIS.

nitur, alterutrum verum est. * *in rhetoricis quid sit?* traditur ad Herenn. IV, 27.

DISJUNCTVS. Acad. IV, 30. omne, quod ita disjunctum sit, quasi aut etiam, aut non, non modo verum esse, sed etiam necessarium.

DISJUNGERE *discernere* Tusc. III, 5. *disjungimus* infamiam a furore. * Tusc. I, 31. *disjungere* se a corpore, est, a corporis vitiis, h. e. iis, ad quæ propendit animus propter corporis contagionem & commercium, se abstinere.

DISPARATVM. de Inv. I, 28. *quid sit?*

DISPARILIS. Div. I, 36. *in disparili* adspiratione terrarum.

DISPENSARE. *administrare, procurare* ad Att. XI, 1. qui nostras res domesticas *dispensavit* * *disponere*. Or. I, 31. *dispensare* inventa.

DISPENSATIO. *administratio, procuratio*. Rabir. Po. 10. *dispensatio* regia; a qua Rabirius dioecetes appellatur. Vat. 17. *dispensatio* ærarii. cf. ad Att. XV, 15.

DISPERSVS. Or. I, 42. dum hæc quæ *dispersa* sunt, coguntur. h. e. *nondum ad certa genera & formas revocata & distributa*, adeoque non ad artis formam redacta. cf. Petit. Conf. 1.

DISPERSVS. us. ad Att. IX, 9. *dispersu* illorum actio de pace sublata est. hoc verbum præmissum est in Nizoliano Theatro.

DISPICIO. *non significat, quem admodum quidam interpretantur, videre; sed intendere actum oculorum ad videndum. Itaque ubi sic dicitur, ut providere simpliciter dictum videatur, semper quadam consensio intelligenda est, qua efficitur, ut videre possimus aut videamus, unde & pro considerare diligenter dicitur, ut exempla subiecta docebunt. Sic de cæculis dicitur, cum primum oculos aperiant, & videre consentiant. v. despiciere. Fin. II, 30. Epaminondas - cum vicisset Lacedæmonios, simulque gravi vulnere se exanimari videret; ut primum *disperxit*, quasi vitæ, salvasne esset clipeus. Tusc. I, 19. *de hominibus in tenebris densissimis*; tamen acie mentis *dispicere* cupiebant. Fin. V, 15. *de infantibus*: cum autem *dispicere* coeperimus, & sentire, quid simus. * *cogitando videndoque animadvertere & reperire*. ad Att. II, 26. Si *dispicere* quid coepero. ibid. XI, 16. Si quid *dispiceres*. ad Q. Fr. I, 3. quid sperem, non *dispicio*. Div. II, 39. verum *dispicere* non possunt. Sull. 15. nec possum tantum meo ingenio dare, ut tot res, tantas - mea sponte *disperxerim* * *considerare*. ad Att. VI, 8. nunc velim *dispicias* res Romanas: videas quid nobis de triumpho cogitandum putes. * Sen. p. Red. 3. postquam ex superioris anni caligine & tenebris lucem in republ. Kal. Jan. *dispicere* coepimus. Græ-*

INDEX. LATINITATIS:

vius reposuit: respicere. quod *plura colligit Budaeus ad Pand.*
eum in vulgatis esset, nulla *p. m. fo.*
MSS auctoritate e vestigiis Cod.
qui despiciere habebant, quod
saepe cum dispicere permutatum
in despiciere diximus, pro eo
dispicere docti viri reposue-
rant. Dispiciere sine dubio re-
ctum est, quod significat initi-
um videndi. Non enim plena
lux reddita erat reipubl. Dis-
picere autem de his dici, qui
ex tenebris attollunt oculos &
lumen requirunt oculis, ante
*demonstravimus exemplis. * Sed*
Phil. II, 1. pro dispicere recte
Græc. despiciere.

DISPLICERE *sibi dicuntur,*
qui sunt ægri animo, Phil. I, 5. cum
devia languerem, & mihi nec
displicerem, ad Att. II, 18. displi-
ceo mihi, nec sine summo dolo-
re scribo. ibid. 21. ut ille tum
humilis, ut demissus erat? ut
ipse etiam sibi, non iis solum,
qui aderant, displicebat.

DISPOSITIO. *quid sit?*
Inv. I, 7. Herenn. I, 2.

DISPOSITVS. *Or. III, 25.*
in ornatu disposita insignia &
lumina. Muren. 14. nunc de
studiis ad honorem dispositis
disputo. h. e. de iis, quæ sunt,
honorum consequendorum præ-
sidia. Nam præsidia disponi
dicuntur; atque hinc ducta est
dicendi ratio. Petit. Conf. 5. extr.
fac ut plane iis omnibus, quos
devinctos tenes, descripimus ac di-
spositum suum cuique munus sit.

DISQVISITIO. *iudicium*
Sall. 28. in magnis disquisitio-
nibus, repentinisque periculis
vitam uniuscuiusque esse testem.

DISRVMPI *dicuntur, qui*
aliorum bonis nimis dolent.
Dom. 27. Vatin. 7. ad Att. IV,
15. 16. VII, 12.

DISSENTANEVS. *Part. 2.*
consentanea aut dissensanea.

DISSERERE. *de actore cau-*
sæ. Agr. II, 15. at cum ideam
differet & iudicabit, impelli non
poterit, ut fallum iudicet?

DISSICO. *ere Coel. 16. di-*
de ac dislice. (int. bona) per
me licebit, e Cæciliano. vid.
de hoc verbo. Puteani disputa-
tionem apud Abramium ad b. l.
qui cum aliis, multis, quos lan-
dat Drakenborebius ad S. Iulium
IX, 136. dictum putat antiquæ
pro dissiccare. Sed magis probò
Gronovii ad Senec. Phœnissas,
343. Heinssique ad Ovidium
Met. XII, 128. &c. sententiam,
quæ dictum putant pro dissiccare.
vid. in primis Drakenb. l. c.

DISSIDIUM. *Sæpe confun-*
ditur in Codd. Ciceronis cum
dissidium. In Nizoliano Lexico
multa loca in hoc verbo lau-
dantur, ubi dissidium est, cum
esse debebat dissidium; quos
facile discernes, adjunctis his, quæ
dixi in dissidium.

DISSIMVLANTER. *Brut.*
79. numeri non aperte & eo-
dem modo, sed varie dissim-
lanterque conclusi, scil. hoc effi-
cit ipsa varietas conclusionis,
ut non appareat concludendi
studium, quod secus est, cum e-
odem modo omnia concluduntur.

DISSIMVLANTIA. *Or. I.*

INDEX LATINITATIS.

67. ironia & dissimulatio. sc. ipsa ironia est dissimulatio, ut ex Theophrasto Char. c. 1. intelligi potest, & iis, quæ ibi Cassaub. Aliis locis Cicero dissimulationem interpretatur.

DISSIPARE. ad Div. VIII, 1. te subrostrani dissipant perisse. Verr. I, 6. cum istius amici sermones huiusmodi dissipavissent. * Phil. II, 3. cum dissipavisses reliquias reip. de Antonio, qui pecuniam, quæ in ærario fuerat abstulerat & effuderat.

DISSIPATIVUS. dissipata dicuntur, quæ non sunt ad artis formam redacta. Or. II, 33. ius civile, quod nunc fuscum & dissipatum est, in certa genera cogere, & ad artis forum redigere cf. I, 12. * opponuntur numerosis Or. 71. facilius est apta dissolvere, quam dissipata connectere * Brut. 59. de oratore: in instruendo dissipatus: qui inventa non ordine & apte disponit.

DISSOLVERE. in re pecuniaria,olvere debita, variisque modis dicitur. Verr. II, 75, 77. dissolvere alicui pecuniam Quint. 5, dissolvi cum scapulis. Planc. 28. dissolvere nomen. i. pecuniarum. Verr. V, 13. damna quæ ætatis fructu dissoluta & compensata sunt. * Sed dicuntur etiam, qui dissolvunt pecuniam & nomen, dissolvi. Catil. II, 8. dissolvi nullo modo possunt. * depascisci, imprimis in re pecuniaria. Rosc. Com. 18. dissolvere pro sua parte. * Hinc etiam ad alia transferuntur. Sic ad Att. XV, 11. dissolvere vota * refellere. Or. II, 38.

dialectici multa inveniunt, (ins. Sophismata) quæ ipsi non possunt dissolvere. Tusc. III, 30. utrumque dissolvitur. Rosc. Am. 29. dissoluta est criminatio. Div. II, 15. hoc erat, quo ego non rebar posse dissolvi. At quam festivè dissolvitur. * tollere. Cæcin. 14. periculosum est, dissolvi; hoc interdictum.

DISSOLVTE. opponitur TQ severè. Phil. VI, 1. dissolute res confecta. ad Q. Fr. II, 13. dissolute iudicare. * Or. 39. dissoluta dicuntur plura b. e. demis conjunctionibus, ut ipse interpretatur.

DISSOLVTIO. confusatio. Cluent. 1. dissolutio criminum cf. Partit. 17. * interitus. Fin. V, 11. dissolutio nature, ibid. 41, 31. quæro autem quid sit, quod cum dissolutione, id est, morte, sensus omnis extinguatur.

DISSOLVTVS. nimis negligens, opponitur severo & iusto. Catil. I, 2. dissolutus in reip. periculis. Verr. V, 3. maluisse Domitium crudelem in animadvertendo, quam in prætermittendo dissolutum videri. ibid. III, 57. iudicium dissolutum ac perditum. * opponitur numero: Or. 57. Poema nimis est vinctum, ut de industria factum appareat: alterum (sermo vulgi) nimis dissolutum, ut pervagatum ac vulgare videatur. * isom apto. Off. I, 35. nec histrionibus concedendum, ut iis hæc apta sint, nobis dissoluta * in re familiari opponitur assenso. Quint. 11. quis tam dissolutus in re familiari fuisse.

INDEX LATINITATIS.

fuiſſet, quiſtam negligens. *ibid.* qui, in quam partem decernae,
 12. quis tam perditus ac pro- non videt. Acad. IV, 44. Di-
 ſuſus nepos ſic diſſolutus fuiſ- ſtrabor: tum hoc mihi proba-
 ſet. * diſſolutum etiam dicitur, bilius, tum illud videtur. * Phil.
 quod non eſt ad artis firmam II, 10. quid ego illum ab eo di-
 rectam Or. I, 42. adhibita ſtrabere conarer. ſc. ut no ſit ei
 eſt ars, - quæ rem diſſolutam amicus.
 diſſolutamque conglutinaret &c. DISTRIBUTE. adhibita ge-
 DISSVERE. Offic. I, 33. a- nerum in formas diſtributione
 micitias, quæ minus deſeſcentur Tuſc. II, 3. diſtribute ſcribere.
 & minus probentur, magis de DISTRICTVS. Q Fr. II, 16.
 decere cenſent ſapientes paula- a cauſis diſtrictum eſſe. ad Div.
 tum diſſuere, quam repente præ- II, 15. diſtrictus mihi videris
 cedere. eſſe, quod & bonus civis eſ, &
 DISTANTIA. diverſitas. bonus amicus ea. b. e. nescis,
 Læ. 20. morum ſtudioſiorumque quorſum te vertas, utrum ad
 diſtantia. Pompejum, quod eſt boni civis,
 DISTINCTE. Tuſc. II, 3. an ad Cæſarem, quod eſt ei qmi-
 diſtincte ſcribere. b. e. ambigua cus. * diſtrictus conſundi cum de-
 diſtinguendo. ſtrictus ſupra demonſtratum eſt.
 DISTINCTIO. Ornatus. DITHYRAMBICI. Opt gen.
 Or. II, 90. diſtinctio oratoris. dic. 1. Eſt genus poetarum, a
 DISTINCTVS. Flacc. 12. dithyrambis dictum, b. e. ear-
 provincia portubus diſtincta. minibus, proprie in Bacchum,
 Or. III, 25. diſtinctum, opponi- deinde omnibus, in quibus ea-
 tur ei, quod eſt ſuſum æquabi- dem, ſublimitas & audacia ad-
 liter per omnem orationem. bibita eſt, atque in iis ſolebat,
 DISTINGVERE. ornare. quæ in Bacchum erant.
 Partit. 13. argumentationem DITIO. de diis Leg. II, 7. ea
 dilucide diſtinguere. quæ gerantur, deorum geri vi,
 DISTRACTIO. opponitur diſtione, ac numine. * de eo, cui
 conjunctioni, amicitia. Offic. alter obnoxius eſt. Verr. I, 37.
 III, 6. cum tyrannis ſumma di- Scaurus, qui Cn. Dolabellam ac-
 ſtractione eſt. culavit, iſtum in tua poteſtate ac
 DISTRACTVS. contrarius. diſtione tenuit. h. e. ita ei obnoxius
 Tuſc. V, 15. concitationes di- ſuit, ut quæ velles, contra Do-
 ſtractione. labellam diceret pro teſtimonio.
 DISTRAHERE. Or. 45. di- DIVERTERE. v. devertere.
 ſtrahere voces, eſt pronunciandi DIVIDERE. diſtinguere, di-
 ratio, oppoſita ei, qua cliſio- ſcernere. Leg. I, 16. legem bo-
 nem vicant, & quæ contra- nam a mala nulla alia niſi na-
 hi voces dicunt. Cicer. * fini- turæ norma dividere poſſumus.
 te Cæcin. 2. diſtrahere con- Or. 32. ambigue dicta dividi
 troverſas. * diſtrahi dicitur, & explanari oportet. * ad Div.
 1. 2.

INDEX LATINITATIS.

I, 2. postulatum est, ut Bibuli sententia divideretur. h. e. ut, quoniam sententia Bibuli res duas contineret, quarum alteram probarent, alteram non item; de utraque sigillatim decerneretur, ne aut utramque probare aut rejicere cogerentur. de hoc more senatorio postulandi, ut sententia divideretur. v. Briffon. Form. II, 59. & Viros doct. ad Plin. ep. VIII, 14.

DIVINARE. elegans est locus Divin. II, 3. dicendum mihi est ad ea, quæ sunt a te dicta, sed ita, nihil ut affirmem quæram omnia, dubitans plerumque & mihi ipse diffidens. Si enim aliquid certi haberem, quod dicerem; ego ipse divinarem, qui esse divinationem nego. h. e. res obscuras & incertas certo sciri & intelligi posse, quod de futuris divini dicunt.

DIVINATIO. in foro est, cum de constituendo accusatore quaeritur; quod genus causæ cur divinatio dicatur, non consentiunt Grammatici. v. Ascon. argum. Divinationis in Cæcilium & Gell. N. A. II, 4. occurrit hoc verbum etiam ad Div. VIII, 8.

DIVINE. de divinatione rerum futurarum, cui eventus respondet, Div. I, 55. Multa divine præsensu & prædicta reperiri. ad Att. X, 4. nunquam de rep. nisi divine cogitavi. b. e. quæcunque prædixi in rep. evenitura, evenerunt. v. Græv. ad b. l.

DIVINITAS. natura divina, Deus. Div. II, 11. quod ani-

mus arriperet aut exciperet extrinsecus ex divinitate, unde omnes animos haustos haberemus. * divinatio. Div. II, 38. extr. de populis barbaris; a quibus divinatio inventa putabatur: placet igitur humanitatis expertes divinitatis auctores habere.

DIVINITVS. de divinatione, cui eventus consensit. Orat. I, 7. multa divinitus a tribus illis consularibus deplorata narrabat. &c. * Verr. III, 76. divinitus in fraudem incideret h. e. pæna quadam a Deo immissa.

DIVINVS. qui præclare aliquid facit. Q. Fr. II, 8. senatus frequens divinus fuit in supplicatione deneganda. * vates. Div. II, 3. qui divini habentur, cf. ibid. l. 58. Græv. ad Att. X, 4. * res divina, pro sacrificio; Div. II, 10 nihil levare divina potest. ibid omnia levius casura, rebus divinis precoratis. * Fin. II, 12. Scientia divinarum & humanarum rerum, Tusc. V, 3. divinarum & humanarum rerum cognitio. est definitio sapientiæ s. philosophiæ, de qua pauca dicenda videntur, tironum causa. scilicet res divinx sunt physica, quæ & theologiam naturalem, quam vocant, ex veteri partitione, complectitur. (Nam veteres tres partes philosophiæ faciebant, quarum prima erat ars differendi i. e. dialectica, altera de natura, tertia de moribus.) res humanæ autem dialecti-

INDEX LATINITATIS.

Iusticia & doctrina de moribus ita est ab his, qui Græcas litedicuntur. Or. 34. manifeste *ras didicerant, ut multæ aliæ.* divina dicuntur pro physicis. Sic cum magnitudo animi di-
ta definitio autem non est a citur cerni in rerum humana-
Socraticis demum excogitata, sed rum consensu, omnia ea signi-
a Socrate profecta est & for- ficantur, quæ sunt hominum, ut
gasse hoc ipso est antiquior. divitiæ, honores, genus &c. aut
Nam esse primus ille doctrinam iis accidere possunt, quia sunt
morum, philosophiæ adjunxit, homines, ut morbus, periculum,
tamen dialectica ante eum a paupertas &c. Sic amicitia Lael.
philosophis tractata erant, a 6. est omnium divinarum hu-
quibus philosophia rerum huma- manarumque rerum consensio
marum scientia dici potuit. Cer- cum benivolentia & caritate;
te apud Platonem non semel quod quale sit, explicat ipse
hec definitio reperitur. ap. Xe- c. 17. inis. His igitur finibus
noph. mem. Socr. I, 1, 12. αὐ- utendum arbitror, ut cum e-
τὸν πρῶτον & δαιμόνιον mendati mores amicorum sint,
dicuntur, ut illa doctrinam de tum sit inter eos omnium
moribus, hæc physica significans rerum, consiliorum, volun-
cf. § 16. Neque vero in hoc tatuum sine ulla exceptione com-
multum difficultatis est. Sed munitas. huc pertinet etiam il-
res divinæ & humanæ etiam lud, quod c. 18. dicit, amicum
aliis modis dicuntur, atque id oportere esse consentientem, ut
ipsum Socratico more, quem qui iisdem rebus moveatur. Porro
non intelligunt, in hac ratione divina & humana sæpe dicuntur
dicendi interdum habent. A- absolute pro eo quod est Rosc.
puod eandem Xenophontem l. c. Am. 23. divina & humana jura
§ 15. αὐτὸν πρῶτον Ex quibus intelligantur, latine
dicuntur nescire, qui illam juris defini-
de quibuscunque artibus, quæ tionem Iustinianeam aut non
in rebus ad vitam humanam intelligunt, in qua res divinas &
pertinentibus versantur, nempe humanas, pro jure divino & hu-
artibus opificum. ibid. §. 19. Dii mano s. legibus divinis & hu-
dicuntur hominibus significare manis, b. e. naturalibus & posi-
ἐπεὶ τῶν αὐτῶν πρῶτον πάν- titivis ut hodie loquuntur, dici
των; in quo res humanæ sunt, manifestum est, vel ex eo, quod
quæ hominibus accidunt. ibid. ei due formæ jus naturæ & ci-
1, 3, 4. αὐτὸν πρῶτον vile subjiciuntur aut reprehenden-
tur τῇ τῶν θεῶν ἐπιβουλῇ, dum adeo, cum latinus defini-
adeoque sunt consilia humana, ri non possit. Sed hoc aliis et-
Atque hæc ratio Græcorum et- iam definitionibus accidit, ut
iam in linguam latinam inve- non intelligantur latini sermo-
ben-

INDEX LATINITATIS.

*tendantur. v. Vinculum. Ea autem ratio de legibus aut etiam officiis loquendi a Socratis profecta est. Plato de Legg. L. V. p. 842. ed. Francif. ἐπιτηδεύματων . . . λέ-
 λεχθαι σχεδὸν ὅσα ΘΕΙΑ ἔσι· τὰ δ' ἌΝΘΡΩΠΙ-
 ΝΑ τῶν ἡμῶν ἔκ εἰρηται ;
 ubi divina officia dicuntur ea, quæ pro objecto habent res divinas, hoc est, ut ipse ait, in quibus si peccaveris, Deum ultorem habetas, humana autem, quibus objecta sunt res humana. p. 840. ἔσι δὲ φύσει ἀν-
 θρώπειον μάλιστα ἡδοναὶ καὶ λυπαὶ καὶ ἐπιθυμίαι &c. p. 842. Sed vereor ne modum Indicis excedam in hac disputatione. Itaque plura addere exempla non audeo.*

DIVISOR dicitur, cui mandata est in coloniarum deductione & ex lege Agraria agrorum inter colonos distributio Phil. XI, 6. primum duos collegas Antoniorum & Dolabellam Nuculam & Lentonem, Italicæ divisores lege ea, quam per vim latam senatus judicavit: *ibid.* V, 7. tantum quisque habebat possessor, quantum reliquerat divisor Antonius * diviso-
 res sunt etiam inter operas campe-
 stre in comitiis, per quas tabellæ tribubus distribuuntur, *idem*, qui diribitores, de quibus ex his locis etiam cognosce. Har. Resp. 20. divisores

omnium tribuum domi ipse sua crudelissima morte mactaret. *fr. Cornel. 1.* Nisi poena accessisset in divisores. Muren. 26. de divisorum, indicis & de deprehensis pecuniis - respondeho. Petit. Conf. 14. Si divisores aliqua ratione coer-
 cemus, pertici potest, ut aut largitio nulla fiat, aut nihil valeat. Verr. III, 69. homo in furis ac divisoris disciplina educatus. *Ad. I. in Verr. 8.* diviso-
 res omnium tribuum noctu ad ipsum vocatos, *ibid.* ex eadem familia Q. Verrem Komitia, ex optima divisorum disciplina patris istius discipulum & amicum, qui HS. quingentis milibus depositis id se perfecturum polliceretur. Or. II, 83. Numium diviso-rem, ut Neoptolemum ad Trojam, sic illum in campo Martio nomen invenisse. Plane. 19. doce quo divi-
 fore tribus corrupta sit. Ex quibus locis patet, primo summi cuique tribui diviso-rem, atque *fr. i.* etiam plures fuisse; deinde eribus per hos fere esse corruptas, quod per eos commodis sine fieri posset, eamque tandem ob causam infame & suspectum divisoris nomen factum esse, fore ne præconum, atque *ideo* in convivii loco adhibiturum fuisse. *cf. Gruch. de Comit. I. 3. p. m. 245. f. Unum losumme Serton. Aug. 3.* adjiciemus: hunc quoque a nonnullis argentari-um, atque etiam inter diviso-
 res operasque campe-
 stre prodictum. *ad q. l. Torrentius male hoc genus*

INDEX LATINITATIS.

genus cum illo superiori, qui agros dividunt, confundis.

DIVORTIVM. Orat. 18. Sic ex communi sapientium jugo sunt doctrinarum facta divortia. h. e. *sestæ diversæ oriæ sunt.*

DIVVLSVS. divulsa opposuntur redactis ad artis formam. Or. 1. 42. ars quæ rem dissolutam divulgantque conglutinet.

DO. are. bujus verbi tam varius & multiplex usus est, vix ut omnem illam varietatem commemorare possim. Quæ nobis præcipua genera visa sunt, afferemus. * dicitur in philosophorum disputationibus, pro concedere. Fin. V, 28. prima si dederis, danda sunt omnia. cf. Inv. I, 31. * sed pro concedere dicitur etiam eo sensu, quo ipsum dicitur interdum, np. pro, veniam dare alterius causa. Ligar. 12. ut concessisti M. Marcellum Senatui, sic da hunc populo. * est porro verbum forense. Rolf. Com. 1. lis datur secundum eum, huc pertinent etiam hæc: judicium dare, iudices dare, testes dare, cognitorem dare, cognitionem dare &c. de quibus dicere non est necesse. * constituere, dicere. Att. I, 10. Tullio tibi diem das, sponso rem appellat. v. dies. & cf. Duker. ad Flor. III, 3, 14. * in re militari dare nomina dicuntur, qui se militaria stipendia facturos proficiuntur, propterea quod nomen suum scribi in albo militari patiuntur. Phil. VII, 4.

* Orat. II, 1. sermonibus se dare i. e. interesse. simile est hoc.

Agr. II, 5. cum familiariter me in illorum sermonem insinua-

rem ac darem. * ad Div. XII, 16. non putare, me hoc auribus tuis dare. b. e. propterea

santum scribere, quod gratum fore pusem, assentandi causa.

* ad Div. V, 13. das mihi jucundas recordationes. * conciliare,

amicum reddere. ad Att. X, 4. Oppios Terentiz dabis. * dare

se alicui dicuntur, qui ad eum se applicant, qui ei grati esse

laborant omni obsequii officit, que genere. Harusp. R. 22. nisi

te dedisset iis. ad Div. II, 8. da te homini: complectetur,

mibi crede. Rabir. Po. 2. Rabirius dicitur regi se dedisse, quod

ei pecunias crediderat. Rabir. Perd. 3, dare se auctoritati se-

natus. * committere Sext. 58. dare se populo; de iis, qui in

theatrum veniunt. Nam hi se tamquam committunt populo,

cum sperant, se non exsibitatum iri. * ad Div. XIII, 1. dare se

ad lenitatem. pro, leniorem fieri. * studium suum conferre ad ali-

quid, dicitur dare se ad aliquid, suscipere aliquid. in Cæcil. 2.

qui me ad defendendos homines ab ineunte adolescentia de-

dissem. Or. III, 16. eloquentia, varietate copia, quam se cum-

que in partem dedisset, omnium fuit facile princeps. * tri-

buere. Sull. 15. non possum tantum ingenio meo dare, ut &c.

* in deleganda pecunia, soluenda non ex arca sed per

attri-

INDEX LATINITATIS.

attributionem, etiam dare dicitur. Flacc. 15. quantum tibi ablatum dicit homo impudentissimus, tantum nunquam est ausus, ut haberet, optare. *Ab* A. Sextilio dicit *se dedisse & a suis fratribus.* Potuit Sextilius dare. * *fabulam dare est pro docere, de auctoribus fabularum.* Brut. 18. Livius minor fuit aliquanto is, qui primus *fabulam dedit*, quam ii, qui multas *docuerunt* &c. * *dicere.* Acad. I, 3. sed *da* mihi nunc. * *dicere* ad Att. XII, 5. *dabis* igitur tributum, &, si poteris, Tubulus quo crimine &c. * Nat. D. III, 26. ita *das* se res. h. e. *ita accidit, ita procedit.* v. Gron. ad Liv. XXVIII, 5. * *dare* se etiam *elegant*er dicuntur, quibus facile aliquid persuademus, quod sua sponte in eas partes inclinans. Or. II, 44. Si se *dans* iudices, & sua sponte, quo impellimus inclinans. * *Constructionis causa* haec offero: Inv. I, 14. *praecepta dare* in ratione. Cod. Gronov. *habebat*: in rationem; *& sic est* c. 10. Agr. II, 7. ut id, quoad liceret, *ad populi partes daret*: pro, ad populi beneficium *transferret*, ut alio loco dicit. Brut. 88. Q. Scævola se nemini *ad docendum dabit*.

DATVM. munus, donum. Cluent. 24. tantum donis, *datis*, muneribusque perfecerat; nam *fic distinguendum cum Grævio, quem vide ad b. l. Ceterum* huiusmodi verba, munus donum *ungi solere, quamquam* Synonyma sunt, *docet Salmias.*

ad Lamprid. Severum. c. 26. T. II. p. 923.

DOCERE. fabulam docere, *dicitur scriptor cum eam edit spectandam.* Brut. 18. Livius minor fuit aliquanto is, qui primus *fabulam dedit*, quam ii, qui multas *docuerunt.* Tuscul. IV, 29. Cum Orestem *fabulam* Euripides *doceret*, primus tres versus revocasse dicitur Socrates, * *Causam docere dicitur de cliente, cum eam desert ad patronum.* Cluent. 69. v. Gron. de Sest. IV, 3. p. 372.

DOCHIMVS. Orat. 64. *dochimus* autem e quinque syllabis, brevi, duabus longis, brevi longa, ut est hoc: amicos tenes.

DOCTRINA. *dicitur cum de institutione, rum de eo quod ex institutione discitur.* Prioris significationis haec exempla sunt: Or. II, 54. *doctrina* tradere. *ibid.* 25. *doctrinam* redolet. Sext. 56. mihi sumsi hoc loco *doctrinam* quandam juvenuti, qui essent optimates. Leg. I, 22. a lege vivendi *doctrina* ducitur. &c. *alterius haec*: Or. III, 31. *doctrina* puerilis, sunt artes quibus pueri *erudimur.* Balb. 1. studia *doctrinae, de philosophia.* Or. III, 32. liberales *doctrinae.*

DOCUMENTVM. exemplar. Dom. 48. scelerum flagitiorumque *documentum.*

DOLIUM. Brut. 83. si potare velit, de *dolio* sibi hauriendum putat. *Dolium est vas magnum vinarium in cella sub-*

INDEX-LATINITATIS.

*terranea, in quo vinum vitem minari dicuntur, quibus in
servatur, unde deinde defun-
ditur in testas & amphoras, &
in apothecam conditur. hinc
vinum recens doliare dicitur,
eique opponitur defusum. Illud
homines tenuis bibunt & paupe-
res, hec beatores. v. Abram ad
Phil. II, 27.*

DOMESTICVS. Or. 45. *do-
mestice literæ, sunt, quæ non
prodeunt in forum, curiam &c.*
Verr. III, 61. *domesticum cri-
men, pro, ficto, quod domi ac-
cusatoris natum & excogitatum
est.* Sext. 45. *domesticæ malis
impediti. i. e. ore alieno.* Sic
Catil. I, 6. *domestica difficultas*
Catil. I, 6. *domestica turpitudi-
do, de libidinosis fugitiis, luxuria
& similibus.*

DOMICILIVM. Balb. 5. *ut
ejus domicilium gloriæ commu-
nis imperii finibus terminetur.*
Or. I, 23. *Roma dicitur imperii
& gloriæ domicilium.* ad Div.
XVI, 17. *huic verbo proprium
domicilium est in officio.* Pison.
31. *suorum improbitissimorum
sermonum domicilium in auri-
bus vestris collocaverunt.*

DOMINA. Or. II, 60. *natura
domina est. h. e. in hac re plu-
rimum valet.*

DOMINARI. *plurimum va-
lere, præcipuum esse.* Or. I, 8.
*eloquentia dominatur in liberis
civitatibus. ibid. 14. hoc domi-
natur in oratore. * in Cæcil. 7.
dominari in judiciis, dicuntur,
qui semper obtinent causas ex-
tiam injustas, & malis artibus.*
* Verr. II, 19. *in auctione do-*

DOMINATIO. Aët. I. in
Verr. 12. *dominatio judiciorum.*
Verr. V, 68. *regia dominatio in
judiciis. v. dominari.*

DOMINATIVS. Or. IH, 59.
*in eo omnis dominatus est oculo-
rum. h. e. oculi plurimum va-
lent.* Nat. D. II, 60. *terrenorum
commodorum omnis est in ho-
mine dominatus.*

DOMINIVM. Verr. IH, 5.
*hujus argento dominia vestra
ornari. lectio Gruteriana, quam
interpretatur de magisteriis vini
aut regnis, quæ Horatius vo-
cat. Sed Grævius recepit reli-
quorum librorum lectionem:
domus vestras; & dominia ita
dici posse negavit. Dominia,
quia in bonis Codd. repertum
hoc verbum est, non ausim re-
jicere. & in domus vestras mu-
satum credo, quod non intelli-
geretur. Domus vestras autem
non potest esse a Cicerone, quod
nullum exemplum poterit as-
ferri, quo argento domus or-
nari dicatur. Signa in domo-
rum ornatu commemorari me-
mini, argentum non item.
Convivia autem exornari ar-
gento, sc. in abacis posito, non
semel apud Ciceronem aliosque
legi. Alqui veteres de convi-
viis dixere dominia, quod Græ-
vium fugiēbas, cum ea scribe-
ret. Gell. II, 24. in quo Scro-
juben-*

INDEX LATINITATIS.

jubentur principes civitatis, qui ludis Megalensibus antiquo ritu mutitarent, h. e. mutua interser dominia agitarent, jurare &c. in quo loco quidam interpretamentum convivia receperunt. Sed Fulvius in append. Triclinii Ciacconiani & Lipsius Sarsurnal. I, 19. dominia vestiturum. v. Gronov. ad h. l. Dominia autem dicuntur convivia, non ob illis magistris Horatianis; ut Gruetero visum, sed a domino convivii. v. Dominus.

DOMINVS. Ag. I. Verr. 9. dominus comitiorum, dicitur, qui largitionibus efficit, ut creentur, quos velit. Quint. 5. dominus auctionis, est is, qui aliquid de sua auctione vendit. Sext. 59. domini concionum, sunt homines populares & sediciosi, qui in concionibus dominantur, eamque, quo volunt, impellere possunt. Vatin. 13. cum ipse dominus epuli Q. Arrius alatus esset. h. e. qui epulum praebebat. Or. II, 17. dominus rei, iudex dicitur.

DORMITARE. Or. II, 33. sapientia dormitans h. e. quae nihil laboris offert, otiosa, de jurisprudentia.

DOS. Or. I, 55. Cujus artem cum indotatam atque innotam videres, verborum eam dote locupletasti &c.

DRACHMA. numus graecus, qui respondet Romanorum denario. ad Div. II, 17. &c. v. Gron. Sest. II, 6. p. 91.

DVA pro duo ex Accio laudatur Orat. 46.

DVBITARE. ad Div. X, 8. non dubio, quid praesentiant. ad Att. X, 1. non dubio, quid nobis agendum putes. * *confiderare.* Rosc. Am. 31. restat, ut hoc dubitemus, uter potius S. Roscium occiderit.

DVCERE. dicitur absolute, pro, in carcerem, siue domesticum, siue publicum, ducere. Agr. II, 37. ne mihi in carcere habitandum sit, si trib. pl. duci iussisset. Flacc. 19. 21. quem iudicatum duxit Hermippus. h. e. cum iudicatum esset, eum solvere oportere, neque posset, ab Hermippo abductus est domum in carcerem; quod genus hominum ap. Livium nexi dicuntur. v. additus. Sic Verr. II, 12. si non accipit, quod te debere dicis, accuses; si petit, ducas. C. Fuscium duci iussit petitorum &c. *ibid.* 26. quisquis erat eductus Senator Syraculanus ab Heraclio, duci iubebat. Itaque permulti ducti sunt. * *in rationibus pecuniariis ducere est de summa, quae efficitur singulis nominibus colligendis.* Verr.

III, 49. quoniam XC millia medimnam duximus &c. ad Att. VI, 2. ut fenus quaternis centesimis ducant. v. Gron. Obs. II, 10. p. 284. hinc ad alia transfertur; cuiusmodi est hoc: Quint. 16. officii & existimationis rationem ducere, pro habere. cf. Verr. I, 48. * *Tusc.* II, 18. oratio tua ad credendum ducit. * *Inv.* II, 2. ad vitia quoque ejus accedere, cujus aliquo bene praeccepto duceremur. h. e. cujus praecceptum

INDEX LATINITATIS.

ceptum aliquod nobis probaretur. Orat. 9. quis potero unquam Græcorum rhetorum a Thucydide quidquam duxit i. e. repetit, quod exempli causa commemoraret. * ad Div. X, 32. Balbus quaestor -- duxit se a Gadibus. i. e. abiit clanculum. * Div. I, 18. oracula, quæ æquatis fortibus ducuntur. np. fors proprie ducitur, cum ex urna nianu tollitur. * diem ducere ad Att. V, 21. pro consumere. v. ibi Græv.

DVCTOR. imperator. Tusc. I, 37. ductores nostri.

DVELLVM. Leg. II, 8. res duelli. antique pro bellum &c.

DVLCICVLVS. Tusc. III, 19. d. l. cula potio.

DVLCIS. Or. III, 26. dulcis suavitas, de ea, quæ est feminis grata, e saccharo & aliis condimentis. * indulgentes etiam d. cuntur dulces. L. el. 24. extr. amici, dulces, sunt qui omnibus obsequuntur nobis studiisque nostris, nec verum unquam nobis d. cunt.

DVLCITVDO. Or. III, 25.

DVMETVM. de spinosis & jejunis disputationibus philosophorum. Acad. IV, 35. orationem in Scæcorum dumeta compellit.

DVPLEX. mistum, concretum. Tusc. I, 29. nihil est in animis duplex &c.

DVONDIVS. nummus duarum libellarum h. e. duorum assium. Nam singuli asses olim, cum gravi ære utebantur Rom. valebant libram s. pondo. Quint. 16. si tuus dupondius ageretur.

DVRITAS opponitur comitati & bilivitati in sermone & consuetudine. Orat. 15. duritas & severitas, & quasi mœstitia orationis. Cato. 18. quanta in altero duritas? in altero comitas.

DVRITIA. Orat. 17. duritiam in sermoneocratico adamarat. h. e. placuerant ipsi imprimis Socratis disputationes de dolore aliisque hujus generis malis perferendis.

DVRVS. Dom. 6. durior annona, pro, carior. Arch. 9. durior ad hæc studia videbatur; h. e. non is esse videbatur, qui ex his studiis poeticis voluptatem percipere, atque adeo iis pretium statuere posset. Brut. 18. signa dura, opponuntur mollioribus, h. e. politius elegantiusque elaboratis, Norus est versiculus Virgilianus: Excudent alii spirantia mollis æra; h. e. quæ ita elaborata sunt, ut quamproxime ad viventis animantis speciem accedant.

DVVMVIRI. Rabir. Perd. 4. Orat. 46. Sunt duumviri, qui ex instituto Tullii Hostilii perduellionis judicandi causa constituebantur. Liv. l. 26.

E.

EBVLLIRE. jactare aliquid sermone. Tusc. III, 18. Si virtutes ebullire volent & sapientias, nihil aliud dicent. Fin. V, 27. Dixerit hoc Epicurus, semper beatum esse sapientem; quod quidem solet ebullire nonnunquam. Davissus laudat Turneb. Adv. XXV, 14.

ECCE.

INDEX LATINITATIS.

ECCE. cum simpliciter, tum traxit a similitudine equi. Mil. adjuncto tibi dicitur de re im-
provisa et subita vid. v. c. ad
Att. VII. 19. XIII. 16. XV. 4.
Cluent. 28. Prov. Conf. 18.
Verr. V. 33. Or. II. 23. &c.

ECDICVS. ad Div. XIII. 56.
Ecdici Mylasii. Est autem Ec-
dicus idem qui Syndicus, h. e.
qui civitatem defendit, cogni-
tor civitatis, ut Cicero pro Flac-
co ait, v. in cognitor, in primis
autem civitatis pecunias curas
& persequitur. Glossæ veteres:
ἐκδίκος, cognitor. v. Gron. de
Bst. IV. 3. p. 277. quem jam
laudavit Grævius Justiniani
Novell. 15. inscribitur Gr.
περὶ τῶν ἐκδίκων. de defen-
soribus civitatis titulus e. Coll.
Justin. & Theod. s. laudant
Viri docti ad Plin. Ep. X. III.

ECLOGARIVS. ad Att. XVI.
2. Est genus servorum, quo in
studiis utebantur, dicti ἀπὸ
τῶν ἐκλογίων, hoc est a locis
insignibus, quos e libris excer-
pebant, aut notabant: sive, ut
J. Fr. Gronovio placebat, qui
distinguebant libros & inter-
pungebant, & nomina interlo-
quentium in dialogis rubrica
picta interponebant, ut eo faci-
lius intelligi libri possent.

ECQVÆ. pro ecqua. Sext.
30. ecquæ vox ad Att. VIII. 12.
ecquæ persona.

ECVLEUS, machina, qua in
questionibus utebantur, ad ve-
rum extorquendum. de quo est
Magii doctus libellus. Nomen

22. Deiot. 1. extr.

EDICERE. dicitur frequen-
ter de magistratibus, cum ali-
quid aut scripto publice propo-
sito, aut voce, jubens aut consti-
tuunt, pronunciant, in eo genere,
in quo potestatem habent. ad
Q. Fr. I. 1. 21. prætores edi-
cere, ne fiat aliquid &c. ad Att.
XII. 7. Antonius edixit, ita ut
me & Lælium exciperet. Vat. 14.
edixerint prætor, - ut adesses
die tricesimo. ad Div. XI. 6. cum
trib. pl. edixissent, adesset sena-
tus a. d. XIII. Kal. Jan. Verr. I.
54. edicere diem, ibid. non
dum proscripta neque edita
die - hinc dicitur pro constitue-
re & publicare s. publice propo-
nere. Verr. III. 7. Censores di-
cuntur legem sc. vectigalium lo-
caudum, edicere h. e. publice
proponere, ut cognosci conditio-
nes locationis possint. Offic. III.
20. Marius a sublellis in rostra
rea, idque, quod communiter
compositum erat, solus edixit.
est etiam interdum pro sim-
plici dicere, pronunciare, pro-
ferre, narrare. Or. 39. Nullus
fere a Demosthene locus sine
conformatione sententiæ edici-
tur. Lael. 16. Si prius edixero,
quid maxime Scipio sit solitus
reprehendere. Phil. I. 5. nisi pro
amicitia (sc. ad Consulem An-
tonium) qui hoc ediceret. Sed
mollius profecto est, quod post
Muretum & Faerium aliosque
e Cod. Vatic. reposuit Grævius:
ei diceret. Leg. II. 10. ut ego,
uti rogas, possim edicere. Ain
tan.

INDEX LATINITATIS.

tandem, Attice? non es edicturus aliter. Turnebus, Lambinus, Davisius reposuere: dicere, edicturus; quod etiam placebat Sigon. ad Liv. VI, 38. ad hæc verba: & uti rogas, primæ tribus dicerent. Mihi autem secus videtur. Ra io, qua Davisias utitur, quod edicere non sit privatorum, sed magistratuum, nihili est. Edicere est pronunciare, quod de suffragiis & sententiis iudicum dicitur.

EDISCERE. cognoscere. Div. I, 47. malunt enim disserere, nihil esse in auspiciis, quam, quid sit, ediscere.

EDITICIUS. Planc. 15. editicii iudices. cf. Muren. 23. sunt, qui ab accusatore eduntur, non a prætore ducuntur sorte. quod in qua causa factum sit ex ll. cc. cognoscet. v. edere.

EDITIO. Planc. 15. editio iudicum. v. edere.

EDO. edere. Sext. 27. scelus edidit in me. Leg. I, 13. ruinas edere, pro, facere ut ruinae fiant. Fin. V, 1. vitam ediderat i. e. mortuus erat. Brut. 5. quare, si tibi commodum est, ede illa, quæ coeperas, Bruto & mihi. * in rebus forensibus multipliciter dicitur. Planc. 15. tribus edere, dicitur, accusator, cum ex lege de sodalitatibus, quas tribus iudices esse vellet apud prætorem profectur; unde iudices editicii Quint. 21. iudicium id, quod edat, accipere i. e. quodcunque genus actionis intendat. se paratum esse descendere cum eo in certamen, id dicitur edere iudicium, quia ap. prætorem, pronunciat, quod genus actionis intendere, & quod iudicium sibi dari velit petitor. ibid. 20. iudicium acciperet, in ea ipsa verba, quæ Naevius edebat. Verr. III, 29. quantum edidisset sibi deberi. b. e. professus esset. S. c. testes edi dicuntur sapissime, cum accusator eorum nomina profectur apud prætorem. Indices etiam dicuntur edere ad Q. Fr. II, 3. Neri index edidit ad al-legatos. hat ausgesagt. Dom. 6. operis edideras (dixeras) meum nomen, Verr. II, 42. postulata edere, dicuntur provinciales, cum ea ad Consules deferunt; item: in postulatis edere aliquid Quint. 24. Socium in his bonis tibi edidisti Quintium i. e. professus es. * de oraculis etiam dicitur. Off. II, 22. Pythius Apollo oraculo edidit.

EDVCATOR. Planc. 33. quis est nostrum liberaliter educatus, cui non educatores, cui non magistri atque doctores. videntur Gesnero pedagogi. Sic est ap. Tac. A. 14, 3. Sed quia sequitur: alius, inrell. altores & parentes. N. D. II, 34.

EDVCERE. pro, educare, de Or. II, 28. * emittere aquam Div. I, 44. educere lacum. * educi dicuntur homines, qui sunt magistratibus eorum rogati aut iussu in provincias profecti sunt, quemadmodum contra deduci, qui e provincia jubentur cum aliquo Romam venire. Pison. 34. Sed ei medico, quem tecum eduxeras, inperasti. * est etiam in sortitionibus educere.

Verr.

INDEX LATINITATIS.

Verr. II, 17. *educit* ex urna tres. cf. Agr. II, 8. * Verr. II, 26. Metellus Heraclium restitui iusserat non restituebatur. quisquis erat *eductus* Senator Syracusanus ab Heraclio, duci jubebat. itaque permulti ducti sunt. *Locus obscurus, in quo explicando sudavunt viri docti, offensi verbo:* *eductus*, quod cum Lambino in editis mutatum cupiebant Gravius. Sed locus nihil viri habet. Educere est in jus ducere, rem facere; & hoc sensu non uno loco usus est Cicero: *ibid.* 37. Ita illi non procrastinant: Sthenium statim *educunt*: ajunt ab eo literas publicas esse corruptas, *ibid.* III, 47. & cum in jus ipsum *eduxi*, *ibid.* 65. adiutum est ad Metellum: *eductus* est Apronius: *educte* vir primarius C. Gallius senator: postulat a Metello, ut ex edicto suo iudicium daret in Apronium. &c. sensus ergo hic est: Metellus cum jussisset, ut Heraclius Syracusanus & Epicrates Bidis restitueretur, hic restitutus est, ille non ita. Cujus rei causa cum Heraclius senatores, ad quos pars rerum suarum pervenerat, ad Praetorem Metellum in jus vocasset, iique restituere non possent, Heraclio addicti, ab eo in vincula ducti sunt. cf. *ducere*. Ceterum hic pertinet etiam locus pr. Planc. 23. Atque is quidem *eductus* ad Consules, qui tum in crimen vocabatur, se inique a tuis jactatum, graviter querebatur &c.

EFFARI. *verbum augurale,*

de consecrationibus, dedicationibus. ad Att. XIII, 42. extr. opinor augures nihil habere ad templum *effundum*. Leg. II, 8. urbem & agros & templa liberata, & *effusa* habento. Dom. 55. nec ullum verbum solenne potuit *effari*. v. Manut. ad Cic. ad Att. XIII, 42. Davis. ad Leg. II, 8. Int. ad Gell. XIII, 14.

EFFATVM. *verbum dialecticum, quo Cicero interpretatur Gr. αἴψα.* v. Acad. IV, 29. * Leg. II, 8. fatidicorum & vatum *effura*.

EFFECTIO. Fin. III, 14. quemadmodum opportunitas non fit major productione temporis, sic *recta effectio*; *κατὰ τὸν χρόνον* enim ita appello &c. * *causa efficiens*, Acad. I, 2. physica continentur ex *effectione*, & ex materia ea, quam fingit, & format *effectio*.

EFFEMINARE. Nat. D. II, 26. *effeminarunt* aerem, h. e. feminam fecerunt, Junonem appellando.

EFFERO. *de terra & agris* &c. Brut. 4. *efferre* fruges Verr. III, 47. cum ager, id quod per raro evenerat, cum decimo exulisset sc. quod *sagnum* erat. *ibid.* 86. videbatur id perdere arator, quod agri segetesque *extulissent*. *ibid.* II, 2. ut quicquid ex sese Sicilia posset *efferre*, id non apud eos nasci &c. Nat. D. II, 33. ea, quæ *efferrant* aliquid ex sese, perfectiores habere naturas, quam ea, quæ ex iis *efferruntur*. Or. II, 22. curate,

INDEX. LATINITATIS.

tates singulae *extulerint* prope. *ibi laudant*, * *efferre*, *dicere*. singula genera dicendi. * *ostendere se, nasci*. Or. II, 21. *efferrat* se fecunditas in adolescente. Læl. 27. cum se *extulit* ostenditque lumen suum virtus. Brut. 7. qua in urbe primum orator se *extulit*. * *de omni commotione animi, neque solum ea, quæ animum dilatat, sed etiam quæ contrahit, atque de his quæ hinc existunt*. ad Att. I, 8. Cato. 23. *efferrit* studio. Læl. 15. *efferrit* fastidio & contumacia. Sull. 10. interdum *efferratur* immoderatione verborum. * *efferre se est etiam pro, recreare se, recuperare vires*. Conf. Prov. 14. quamquam sunt accitæ res, tamen *efferrunt* se aliquando, & ad renovandum bellum revirescent. * *vulgare* Or. I, 24. petamque a vobis, ne has meas ineptias *efferratis*. *ibid.* II, 12. res omnes singulorum annorum mandabat literis Pontifex Maximus, *efferebatque in album*, & proponebat tabulam domi, potestas ut esset populo cognoscendi &c. *Pearcius cum Lambino legendum censet*: referebatque in album; *quæ forma loquendi est ap. Liv. I, 32. si efferebat rectum est, quod mihi etiam nunc videtur, sensus hic est: Cum libris res anni cuiusque mandasset, duobus exemplis librum annalem proponebat, alterum publice in albo, ut prætor edictum, alterum domi. Efferrit simpliciter dicitur pro efferre domo. v. Virro doctos ad Suet. Claud. 49. & quos*

Or. III, 11. non solum videndum est, ut verba *efferramus* ea, quæ nemo jure reprehendat. N. D. 1, 25. hoc per sæpe facitis, ut, cum aliquid non verosimile dicatis, & effugere reprehensionem velitis, *efferratis* aliquid, quod omnino ne fieri quidem possit; *ubi Davisius reposuit: afferatis*.

EFFICACITAS. Tusc. IV, 13. corporis nervi, vires & *efficacitas*. Potit. Conf. 3. tantum habet in libidine artis & *efficacitatis*, ut prope in parentum gremiis prætextatos liberos contumpravit.

EFFICAX. *rebus gerendis aptus*. ad Div. VIII, 10. nostri Marcellum, quam tardus & quam parum *efficax* sit.

EFFICERE. *de agris eleganter dicitur, ut efferre*. Verr. III, 63. agri vero Leontii qui plurimum *efficit*, *ibid.* 86. quid aratio sustinere, quid pati, quid *efficere* possit. *ibid.* 47. ager *efficit* (*sc. quod servitur*) cum octavo. *sed ibi Grævius malebat cum Manusio reficit; cuius commendationis necessitas nulla est. ibid.* 56. tantum decumanum professum esse ex edicto sibi deberi, quantum ille bonis suis omnibus *efficere* non posset. *Similia his, quamquam in alio re, hæc*: Verr. III, 33. Liciti sunt usque eo, (*sc. in decumarum auctione*) quoad se *efficere* posse arbitrantur. *so lange sie dus gebotene wieder heraus zu bringen gedachten*. * ad Att. VI, 1.

INDEX LATINITATIS.

VI, 1. ea tributa vix, in foenius Pompeji quod satis sit, *efficiunt*, *ibid.* nec id satis *efficitur* in ulu-ram menstruat * *de dispensanti-bus*. Tusc. III, 28. hoc student *efficere*. Partit. 1. Cato minu-tis interrogatiunculis, quasi pun-ctis, quod proposuit, *efficit*. * *facere*. Phil. 14, 3. quæ L. Antonius in Parmensium uxori-bus *effecerit*. Brut. 78. itaque tantos processus *efficiebat*.

EFFINGERE. Sext. 35. *ef-fungi* Sanguinem spongiis e foro, *alia exempla vid. ap. Cujac. Obs. XIII, 13. Ceterum de hoc verbo vid. Heins. ad Ovid. Heroid. 20, 135.*

EFFLIGERE. *perdere*. ad Att. IX, 19. filium misit ad *ef-figendum* Cn. Pompejum v. *Græv. ad b. l. hoc verbum non est ap. Nizolium.*

EFFLVERE. *exire in vul-gus*. Dom. 46. multa ex vestra disciplina *effluunt*, & ad aures nostras perveniunt. * *desfluere*. Div. I. 43. quondam lactis im-ber *effluit*. *Davissus, legit: de-fluxit, quod est usitatus neque-* *raten alterum rejicerem. Nam* & effundi imber *dicitur. legi-* *etiam effluere de veste, nescio* *ubi* * *abundare*. Or. 13. *efflu-* *ens* dicendi genus. *Nizolius ex* *Div. I, 29. laudat: abundat &* *effluit. sed emendatioribus edd.* *habent: affluit.* * Brut. 61. *mens effluit. h. e. memoria cum* *destituit.*

EFFOEMINARE. v. *effemi-nare.*

EFFLORESCERE. Or. II, 78. exordium debet *efflorescere* ex causa, i. e. *duci, nasci.*

EFFVGERE. Leg. II, 3. *di-citur debitor, a quo propter ob-livionem non exigitur pecunia,* *quisque ita eam lucratur.*

EFFVGIVM. Nat. D. II, 47. alias habere *effugium* pennarum.

EFFVNDERE. *de terra &* *agris ut, efferre* Or. 15. *Segetes* *foecundæ & uberes non solum* *fruges verum herbas etiam ef-* *fundunt.* Brut. 9. *effundis hæc* *aetas hanc copiam oratorum,* ** de prodigis.* Agr. I, 5. *effun-* *damus ærarium.* * *dimittere* *ad Div. I, 9. effundere odium,* ** perdere.* ad Div. II, 16. *effun-* *dere gratiam collectam.* * *de di-* *centibus ea, quæ ante reticie-* *rant, aut reticere debebant.* ad *Att. XVI, 7. Brutus effudit illa* *omnia, quæ tacuerat.* Orat. I, 34. *effudi vobis omnia quæ ha-* *bebam.* Flacc. 19. *testis effudit,* *quæ voluit, omnia.* * *Parad. 3.* *an temperantem eum dices, qui* *se in aliqua libidine continuerit,* *in aliqua effuderit.* * *ad Att. IV,* *9. pompejus in nos est suavissi-* *me effusus v. effusio.*

EFFVSIO. *studium in se-* *que liberaliter officio sequæ ali-* *quem tractandi* ad Att. VII, 3. *nequaquam satis pro meis offi-* *ciis, pro ipsius in alios effusione* *illum in me liberalem fuisse.* ** de affectibus latioribus.* Tusc. IV, 31. eodem vitio est *effusio* *animi in latitia, quo in dolore* *contractio.*

EJECTVS. *homo privatus*
Gg 10.

INDEX LATINITATIS.

verbis suis, ducta metaphora a naufragis, qui eieciti dicuntur. Roic. Am. c. 26. cf. Gron. ad Liv. XLIV, 19. Quint. 19. *ejectus* homo * *rejeetus* Fin. IV, 8. *ejecta* sententia. v. *ejicere*. * Or. II, 66. *ejecta* lingua.

EJICERE. *rejicere*. Off. I, 41. Cynicorum ratio est *ejicienda* cf. Or. I, 32. II, 24. ad Att. II, 24. eoque magis id *ejectum* est. * Sed imprimis dicitur de iis, qui exploduntur & exsibilantur, ut histrionibus, *misceis*, orat. ribus &c. Or. III, 50. idem fit in vocibus, ut a multitudine & populo, non modo catervæ & atque conventus, sed etiam ipsi sibi singuli discrepantes *ejiciantur*. Sext. 55. Cantorum vocibus *ejiciebatur*, de Clodio, qui cum in theatrum, *venisset*, *cantores versus*, qui in eum conveniebant, in os immittentes ejus clarissime canebant, ne omnes intelligerent, ad eum pertinere. Cluent. 31. *explosum* atque *ejectum* est; ubi Grævus legit: *rejectum*, quod dubitat latine sic dici. Non dubitandum esse, quin ita dicatur, loca propofita docens. Græci sic: ἐκβαλλειν vid. v. c. Aelian. V. H. II, 24 XIII, 17. & ibi Perizon. & Kühn. * *etradicare*. Div. II, 72. Superstitionis stirpes *ejicienda*.

EJERARE. idem quod *ejurare*. Or. II, 70. cum ei M. Flaccus P. Mucium judicem tulisset, *Ejero*, inquit, iniquus est. - Ah P. C. non ego illum mibi iniquum *ejero*, sed omnibus.

EJVRARE. iniquum *ejurare* est, *rejicere* aliquem, quia iniquum nobis putamus e foro *pe-lita* ratio Verr. III, 60. negotiatores putant esse turpe, id forum sibi iniquum *ejurare*, ubi negotiantur: prætor provinciam suam totam sibi iniquam *ejurat*. Phil. XII, 7. Sic me iniquum *ejurabant* (Græv. *ejerabant*): de me querebantur. * *bonam copiam ejurare*. ad Div. IX, 16. tu autem quod mihi bonam copiam *ejures*, nihil est. Est autem formula e foro, qua significatur, aliquem *jutasse*, creditoribus se satisfacere non posse. v. Manur. ad h. l. quod cum factum esset, persona debitoris pignori capiebatur, & creditori addicebatur; ut docet Salm. f. Mod. U. Jur. c. 19. p. 805.

ELABI. *elegantier d. cuntur* rei, qui, cum noxii sint, tamen, sive artibus suis, sive, quacunque de causa alia absolvuntur. Acl. I. Verr. 12. *elabitur* reus. Verr. I, 34. *elabi* ex crimine. ibid. II, 58. *elabi* ex criminibus. Sext. 64. *elabi* ex judicio. * hinc traducitur ad eos, qui censoris notam *conmeritam* effugiant. Cato. 13. Tito fratre *ceniore elapsus* est. * *elabi* etiam dicuntur, quæ præter opinionem amittuntur. Or. II, 50. *elapsa* est causa. * Tule. I, 11. *assensio omnis elabitur*. h. e. de *desino* *offensivi*.

ELABORARE. Phil. VII, 31. omne *curriculum* *industriæ nostræ* in foro, in curia, - *elaboratum* est.

ELA-

INDEX LATINITATIS.

ELATIO. *sublimitas.* Brut. 17. *elatio & altitudo orationis.* * *de vehementi affectu, ut efferre, de quo supra* Fin. III, 10. *geltientis animi elatio voluptaria.* * *magnitudo animi* Offic. I, 19. *elatio animi.*

ELATIVS. *excessus, magnus* Offic. I, 18. *animus elatus.* * *commotus* Div. I, 24. *elatus cupiditate respexit.*

ELEGANS. *dicuntur quicumque est in aliquo genere imprimis intelligens, precipue sament in iis, que ad magnificentiam cul- tus, pertinet.* Inv. I, 39. *a rhetoribus iis, qui elegantissimi at- que artificiosissimi putati sunt.* Brut. 62. *minime dignos ele- gantis conventus auribus.* ad Div. VII, 23. *homo in omni ju- dicio elegantissimus.* Verr. IV, 57. *populus potius haberet (si- gua &c.) quam elegantissimus* Verres. * *elegantia opponuntur popularibus, minus acutis & subtilibus.* Fin. IV, 10. *Mihi placet agi subtilius, & pressius, quæ enim adhuc protulisti, po- pularia sunt; ego autem a te elegantiora desidero.* Tusc. IV, 3. *Illius, veræ elegantisque phi- losophiæ, quæ ducta a Socrate in Peripateticis. permanet & idem alio modo dicentibus Stoi- cia &c. opponitur philosophia Epicuri, in qua res parum sub- tiliter dicuntur, ut paullo post- dicis, qui a consensibus ele- gantiam differendi.* Fin. II, 9. * *Fin. III, 2. artes ingenue & elegantes opponuntur illibera- libus opificum, adeoque et-*

iam philosophiam & manifeste continent, subriles quippe & acutos. * *elegans dicitur parvo de servis pueris delicatis & va- riis artibus eruditus.* Rosc. Am. 42. *elegantissima familia pue- rorum* * *elegans dicitur etiam, qui medium tenet inter parvum & magnificum, modestus.* Or. 24. *cf. elegantia.*

ELEGANTER. *Scire, intel- ligenter, cum delectu, provida, pondenter.* Inv. II, 3. *Sin autem temere aliquid alicujus prateritis- se, aut non satis eleganter secuti videbimur.* Verr. III, 68. *quid potuit elegantius facere prætor cupidus extirpationis bonæ, qui ab se omnem suspicionem propulset, &c.* ad Div. III, 8. *quid a me fieri potuit elegantius aut iustius, quam ut summa elegantissimarum civitatum ma- nuem sine ulla imminutione dignitatis tuæ?* v. *Drapp. ap. Grav. ad b. l.*

ELEGANTIA. *subtilitas & acumen dialecticorum & phi- losophorum.* Fin. II, 9. *in hac di- visione elegantiam desidero, ibid. elegantia differendi ad Div. IV, 4. de Sulpicio: facile cedo tuorum scriptorum subtili- tati & elegantia.* Fin. III, 2. *agricultura, quæ abhorret ab omni politiore elegantia, tamen eas res, in quibus versatur, novis notavit verbis.* Or. I, 2. *elegan- tia doctrinæ, est philosophia cum ceteris artibus, in quibus subtili- tas & acumen est, quæ ab arti- bus illiberalibus, absque tu au- tem eloquentiam ab elegantia* doctrinæ

INDEX LATINITATIS.

doctrina segregandam putas. *Jam quia elegantia in artibus est subtilitas, facile intelligitur elegantiam in dicendo* Brut. 20. Or. I, 11. *non esse ornatum illum oratorium & magnificum, sed quæ & ipsa subtilitas dicitur in scribendo, h. e. tenue illud, & in ipsa tenuitate & negligentia, suis veneribus gratum dicendi genus, quo Cæsar, Terentius, Nepos & Cicero in philosophicis & c. usi sunt; quod & vidit Vassor de Vi & Vsu Verb. p. 321, ed. Lips. itaque ad Att. III, 3. Terentio nominatim elegantia tribuitur.* Or. II, 7. *subtilitati jungitur: Catulus cui Græci solent ipsi suæ linguae subtilitatem elegantiamque concedere.* Brut. 75. *Cæsar ad hanc elegantiam verborum latinorum, quæ etiam si orator non sis, & sis ingenuus civis Roman. tamen necessaria est, adjungit illa oratoria ornamenta dicendi. Planissime est ad Herenn. IV, 12. elegantia est, quæ facit, ut unum quodque pure & aperte dici videatur, ejus partes sunt Latinitas & explanatio. * Similiter in cultu elegantia non est magnificentia, sed aliquid inter sordes & magnificentiam intermedium h. e. munditia.* ad Div. IX, 20. *Verrius tuus & Camillus, quæ munditia homines, quæ elegantia? Itaque etiam de oratione hæc duo junguntur.* Orat. 23. *Fucati vero medicamenta candoris & ruboris omnia repellentur; elegantia modo & mundi-*

*tia orationis remanebit * est etiam elegantia in reliqua vita, quæ moribus & rebus gerendis continetur innocentia* Sull. 28. *Vestra, qui cum summa elegantia atque integritate vixistis hoc maxime interest, non ex libidine aut similitate aut levitate testium causus honestorum hominum ponderari.*

ELEMENTA. *fontes alicujus rei* Or. II, 1. *ta licebit illam laudationem amare, neque illa elementa desiderare. * Fin. III, 5. prima elementa naturæ sunt quæ & principia naturalia, prima naturæ dicuntur.*

ELEVARE. *minuere, infringere.* Nat. D. III, 4. *perspicuitas argumentatione elevatur.* ad Div. V, 14. *elevare sollicitudines.* Sic Tusc. III, 16. *elevare ægritudinem, pro quo tamen e MS. Norvicensi Davisius reposuit: enervet; quod tamen obtundere melius jungitur.* Or. II, 58. *elevare adversarium.* i. e. frangere.

ELICERE. *artibus quibusdam evocare.* Inv. I, 2. *elicere opportunitatem, quæ in animis est, & præcipiendo meliorem reddere.* Vatin. 6. *inferorum animas elicere * invenitur etiam pro emittere.* Coel. 24. *nonne ipsam domum metuet, ne quam vocem elicias? Sed viri docti legendum censent: ejiciat, tamquam Muret. V. L. II, 17. & alii. Ursinus etiam in MSS. reperisse se dicit. Verum uti durum elicere hoc sensu & in usita-*

INDEX LATINITATIS.

infertum, tamen nec ejicere vobis mollius putem ac Cicerone dignum. Neque exemplum hujus formæ loquendi quisquam quod sciam, attulit, aut me reperire memini. Ursini autem fidem in hoc genere subleſtam esse quis neſcit? Poſeſt etiam eliciat referri ad Clodium. Veretur ne eliciat ædibus vocem. Quod ſi eliciat ad domum referas & interpretare emittat, ſimile eſt illi: erumpere ſtomachum ad Att. XVI, 3. pro effundere. Stomachus enim erumpit proprie non erumpimus ſtomachum. Sic vox elicitur ædibus proprie, non domus elicit vocem.

ELIDERE. *Frangere, rumperere, Tuſc. III, 34. Stirpes ægritudinis trunco everſo omnes elidendæ ſunt ibid. fibras ſtirpium elidere. ibid. II, 11. Poetæ nervos omnes virtutis elidunt. ibid. V, 6. qui rebus his fractus ægritudine etiaſtur.*

ELIMARE. *elaborare diligenter ad Att. XVI, 7. Velim σχολῶν aliquod elimas ad me, oportuiſſe te iſtuc facere.*

ELIMATVS. *ſubtilis, acutus Acad. IV, 20. magnus ſum epinotor & cogitationes meas dirigo - ad rationes has latiore ſpecie, non ad tenue elimatas. Rationes latiore ſpecie, ſunt, ut poſt interpretatur, viſa quæ acriter mentem ſenſumque pellunt. Rationes autem ad tenue elimatæ ſunt ſubtiles, ratiuncule A;ademicorum, quibus viſis*

non eſſe aſſentiendum, eaque fallere, docent.

ELOCARE. *verpachten. Verr. III, 22. rem ad ſe pertinere negabat: fundum eſſe carum dicebat.*

ELOCATVS. *Flacc. 28. quod illa gens victa, quod elocata, quod ſervata. Si ſanus eſt locus, ſenſus eſt, veſtigalem & tributariam eſſe factam, ſc. ad Pompejo; atque hoc dicit elocatam eſſe gentem, quod tributa ſolebant publicanis locari. Servata, quod Manuſius non concoquebat, Grævius interpretatur, noſtra (non Dei ſui) bonitate & miſericordia ſervata, cum exſcindi facile a nobis poſuiſſet. Quid? ſi ita interpretemur: in poteſtate noſtra ſervata eſt, nec ſe liberare potuit: Ita melior certe erit gradatio: niſi forte eos ſequi lubet, qui ſerva facta legendam cenſent.*

ELOGIVM. *titulus, inſcriptio. Tuſc. I, 14. quid ipſa ſepulchrorum monumenta, quid elogia ſignificant? Fin. II, 35. elogia monumentorum. v. Caſaub. ad Sueton Jul. 47. Calig. 24. Salmaſ. mod. Uſur. p. 670. 675. ſ. hinc vero ducta ea ſignificatio, qua elogium pro laude ponitur. Nam tituli monumentorum continebant honorum rerumque geſtarum nomina. Cato. 17. &c. * capus, ῥῆσις. Cluent. 48. elogium de teſtamento recitaſti Cn. Egnatii, idcirco ſe exheredaſſe filium &c. Sed quia in eo capite cauſa aſ-*

INDEX LATINITATIS.

ferobatur, quare exheredaretur, uti in titulis & elogis reorum & ad supplicium ducendorum cause carceris & poenae; propterea elogium in re testamentaria pro causa dicitur exheredationis aut legati &c. Quinsil. Decl. II, 15. quod ideo putetis nullum adjectum ad exheredationem juvenis elogium, quia de sceleris constet. laudat ibi Burmannus Comment. ad Petron. c. 57.

ELOQVI. Offic. III, 15. Si ad eloquendum venerit, non plus quam semel eloquetur. de venditoribus rerum promercalium, cum pretium rei dicunt.

ELVDERE. vexare. Verr. III, 40. eludere aratores. Milon. 12. eludere temp. in suis furoribus cogitatis.

ELVERE. sensim tollere. Lael. 21. eluere amicitias remissionis usus.

EMANARE. Or. I, 42. forma e generibus emanans.

EMANCIARE parentes dicuntur liberos, cum eos e patria potestate emittunt, ut, aut sui juris sint, aut ab alio adoptentur, in cujus patria potestate sint. Dom. 14. adoptatum emancipari statim, ne sit ejus filius, qui adoptarit. Fin. I, 7. filium in adoptionem D. Silano emancipaverat. * hinc emancipari alicui eleganter dicitur, quod est alteri in potestatem graditum, additum, nostraque voluntate abnoxium. Cato. II. Si senectus nemini emancipata est. Phil. II, 21. tum iste vendi-

tum atque emancipatum tribunatum consiliis vestris opposuit. v. Gronov. ad Senec. ep. 45.

EMBAENETICA. ad Div. VIII, 1. Ego qui scirem Q. Pompejum Baulis embaeneticam facere, & usque eo, ut ego miserer ejus eluriei &c. De hoc verbo quae disputentur vid. ap. Grav. ad h. l. neque enim ea hic transferre nostri est instituti. Addamus illud unum tantum, Vossium ad Catull. p. 84.

legere: ἐμπνητικὴν, & haec adicere: Bauli olim erat taberna & diversorium socius Campaniae affluensissimum. Ibi Pompejus corpus largi curabat dapibus, unde Cicero (Coelius volebat dicere) dicit, se misereri ejus, utpote qui taneum esuriat. Turnebi lectionem: campeneticam, α πινωῶν, post Lambinum probabat etiam Salmas. ad Sot. p. 707. b.

EMBLEMA. sigillum est in argenteo caelato Verr. IV, 17. v. Calatus, crusta. Salmas. ad Sot. p. 736. dicitur tamen etiam de operibus tessellatis pavimentis, in quibus nulla sigilla περιέχει. f. eminentia. Or. III, 43. o Lucilio: endo pavimento & emblemate vermiculato. Sic Varr. R. R. III, 2, 4. de villarum veterum: frugoliatore: num hic citrum, num aurum vides? - num quod emblemata aut litha strotum?

EMBOLIVM. Sext. 54. de Clodio; Ille ipse maxime ludu-

INDEX LATINITATIS.

us, non solum Ipectator, sed a-
 ctor & acroama, qui omnia so-
 roris embolia novit. Quia de
 scena servio, manifestum est ul-
 lud ad embolia fabularum, quæ
 ἔπεισδία dicuntur, hoc
 est, digressiones a fabula, vel
 exodia. Ludis autem in an-
 tiquitate verbi. Nam quia
 ἐμβόλιον est, quod extrinsecus
 inferitur & immittitur, tradit-
 um est h. c. verbum ad puden-
 da masculina, ut ex Hesychio do-
 cuit Grævius ad b. l. Itaque
 omnia embolia sororis novit, est
 acute dictum, pro amores soror-
 is, in quibus & ipse erat. Nam
 quod Grævius naturam Clodii
 intelligi putat; primo ἐμβό-
 λιον est quod immittitur, non
 quod recipit; deinde plures ne-
 tina naturas habuit, quas omnes
 noverit Clodius frater? de em-
 boliis jam laudavit vir do-
 ctus ad b. l. Salmas. ad Histor.
 August. Locus est ad Vopsc.
 Aurelian. 42. T. II. p. 537.

EMENTIRI. Tusc. III, 24.
 quantum sit ementita opinio,
 apparet. - h. e. quid falsi in ea
 sit.

EMERGERE. Har. resp. 25.
 se emergit serpens. * exserere se,
 erumpere ad Att. IX, 6. emergit
 rursus dolor. ibid. 10. emer-
 git amor. * liberari aliqua mo-
 lestia. Verr. I, 5. emergere iudi-
 cio. ad Att. V, 8. emergere va-
 letudine ibid. 10. emergere
 ex negotiis. * Coel. 12. emerge-
 re, dicitur de iis, qui ad fru-
 gem redeunt.

EMETIRI. Brut. 4. ego tibi
 voluntatem professo emetiari,
 sed rem nondum posse videor,
 idque, ut ignoscas, a te peto.

EMINENS. Tusc. III, 2.
 eminens effigies virtutis h. e. ex-
 pressa; non adumbrata, ut aliis
 locis dicit. Nat. D. I, 27. Spe-
 cies Deorum quæ nihil concreti
 habeat - nil expressi, nil emi-
 nentis.

EMINENTIA. Acad. IV, 6.
 multa vident pictores in umbris
 & in eminentia, quæ nos non
 videmus. Nat. D. I, 38. res nul-
 lam habens soliditatem nec emi-
 nentiam.

EMINERE. Or. 14. orna-
 menta eminent, sc. cum in oculos
 cadunt & statim animantur
 tunc. Verr. V, 62. toto ex ore
 crudelitas eminebat. Tusc. II,
 26. amplitudo animi maxime
 eminet contemnendis & despici-
 endis doloribus.

EMISSARIUS est, cuius quis
 opera utitur in aliis accusandis,
 vexandis, explorandis; rebus
 item aliis consiciendis, quas ipsi
 non sustinemus agere. Sic Tur-
 pia & Apronius dicuntur Ver-
 ris emissarii in decumis, quod
 suo nomine decumas Verris re-
 demerant Verr. III, 40. V, 41.
 superioris significationis exem-
 pla sunt ad Div. I VII, 2.
 VIII, 8.

EMISSARIUM, in re rusti-
 ca est foramen in lacu, per quod
 aqua emittitur & educitur, sub-
 lato scil. ligno, quod ei oppositum
 est. ad Div. XVI, 18. festertia
 ducenta dabat, nullo horto, nul-

INDEX LATINITATIS.

lo *emissario*, nulla maceria, nulla casa. v. *Grav. ad b. l. Adjiciamus locum e Plin. H. N. XXXIII, 4. emissaria in piscina quina pedum quadratorum terminum fere relinquuntur, & repleto stagno excussis obturamentis erumpit torrens &c.*

EMISSIO. Tusc. II, 24. tormenta co graviore *emissiones* habent (*int. telorum*), quo sunt adducta atque contenta vehementius.

EMITTERE. Div. II, 19. nubium conspectu ardor expressus se *emissit*. * tela *emitti dicantur tormentis* v. *emissio*. hinc Or. II, 53. *argumenta emitti dicuntur, cum proponuntur*. *ibid.* 54. *facetum dictum emissum haret*. Coel. 12. *emittere* aculeos in hominem. * *dimittere, absolvere reum nocentem, ducta metaphora a bestiis, quae e caveis emicuntur*. Sext. 64. *emitti ex judicio gratia*. Har. resp. 18. *te judices emisserunt; ubi Gravius prater rem legitur: dimiserunt*. Sic c. 21. *Clodius dicitur emissus ancillarum beneficio sc. e domo Caesaris, ne caperetur*.

ENATARE. *difficultatem superare*. Tusc. V, 31. reliqui se videntur habere angustius; *Enatant* tamen.

ENDO. *antique pro in*. Leg. II, 8. *endo, caelo, &c.* v. *Salmast. mod. Vsur. p. 819.*

ENERVATUS. *de philosophis qui non omnia virtuti tribuunt, sed voluptati etiam aliquid &c.* Or. I, 52. quis hoc

philosophus - tam *enervator*, tam omnia ad voluptatem corporis doloremque referens probare possit. Tusc. II, 6. *enervata muliebrisque sententia*.

ENIM. *in objectionibus*. Verr. I, 9. *Causam enim, inquit cognosci oportet. Insuper dum adjicitur* at. Verr. I, 56. *At enim si pupillo redimi non licebat*.

ENITERE. Tusc. II, 4. fruges etiam et si in segetem deteriorem sunt datae, ipsae tamen sua natura *enitent*. h. e. *sursum, progerminant*. Inv. I, 56. *enituisse studia* h. e. *nitorem accepisse*.

ENODARE. *explicare*. Nat. D. III, 24. *enodare nomina sc. etymologiis exquirendis*.

ENODATIO. Nat. D. 24. *enodatio nominum v. enodare*. Top. 7. *notio est cognitio enodationis indigens*.

ENODATE. *accurate, subtiliter*. Fin. V, 9. haec igitur nobis explicanda sunt; sed si *enodatus*, vos ignoscetis: hujus enim aetati - servire debemus.

ENTHYMEMA. Top. 13. *quid sit?* v. Ind. Gr.

ENVCLEARE. *subtiliter acuseque explicare, ut dialectici solent*. Part. 17. nec quicquam in amplificatione nimis *enucleandum* est. Tusc. V, 8. haec *enucleare* non necesse est.

ENVCLEATE. *subtiliter, dialectice, reuniter*. Tusc. IV, 4. *enucleare* disputant Stoici. Brut. 9. nihil subtiliter, nihil *preste*, nihil *enucleate* potest, quo

INDEX LATINITATIS

quo fieri aliquid possit limatius in Demosthene. *ibid.* 30. Sed Q. Mucius *enucleate* quidem & polite, ut solebat, nequaquam autem ea viatque copia, quam genus illud iudicii & magnitudo causæ postulabat. Or. 9. putant enim qui horride inculteque dicat, modo id eleganter *enucleate*que faciat, cum solum attice dicere. Fin. IV, 3. qui grandia ornate vellent, *enucleate* minora dicere. *ib.* V, 29. pauca neque ea ipsa *enucleate* ab hoc, de virtute, dicta.

ENUCLEATVS, Or. 26. *enucleatum* genus. Planc. 4. & blandita illa non *enucleata* esse suffragia. *enucleata* suffragia sunt, quæ damus re accurate ponderata, & de dignitate candidari iudicio facta. Nam antea dixit: comitiis ædilitiis studium esse populi, non iudicium.

ENVDARE, *explicare*. Leg. I, 9. rerum obscuras & necessarias intelligentias (*καὶ τὰς ἐν νόμῳ*) *enudavit*.

ENVMERARE, *numerare*. Brut. 32. *enumera* me in plebisque.

ENVNTIARE, *divulgare*. Or. I, 47. & illa dicendi mysteria *enunciet*. * *dialecticis enunciare* idem est, quod *recentioribus* prædicare. Acad. IV, 29. Nempe fundamentum dialecticæ est, quicquid *enunciatur*, aut verum esse aut falsum; quamquam etiam de tota propositione intelligi potest. Fat. 9.

quod ita *enunciatur*: Descendit in Academiam Carneades. **EPHEMERIS**, *commentarius rerum, quas quotidie facimus. Journal, sive etiam Kalendarium, in quo scilicet scribebat, quæ quotidie faceret, memoriæ causæ*. Quint. 18. in memoriam rediit Quintius, quo die Roma in Galliam profectus sit. ad *ephemeridem* revertitur; invenitur dies profectiois prid. Kalend. Febr. *Ap. Plin. H. N. XXIX, 1.* est *ephemeris* mathematica, in qua scilicet *fiderum motus in dies singulos* consignatus est.

EPICOPVS, ad Att. XIV, 16. phaselus *epicopus* h. e. qui remis agitur. Remis autem aguntur militares naves, velis onerariæ, unde *ἐπικώπια πλοῖα* sunt militares. v. Scheffer, de R. N. II, 2. init. Bosius ad Att. V, 11. ubi in Græviana & Victoriana *ἐπικώπων*, sed nullo sensu idoneo.

EPICVS, opt. gen. d. 1. *poëta* genus, quod & heroicum dicitur, qualis Homerus & Virgilius. Nam hoc genus carminis *ἔπος* dicitur, de cuius carminis natura luculentissime scripsit, præter alios, Bossulus (Bossu) in libro Gallico: sur le poëme Epique.

EPIPHORA, ad Div. XVI, 23. Balbus scripsit, se tanta *epiphora* oppressum, ut loqui non posset. Est autem *epiphora morbus*, cum destillatio sit humoris in oculos, lacrimarum specie.

INDEX LATINITATIS

• EPVLO. Har. Ref. 10. *emulo- nes Jovis Opt. Max. Or. III, 19.* ut Pontifices veteres, propter sacrificiorum multitudinem *et viros epulones* esse voluerunt, cum essent ipsi a Numā, ut etiam illud ludorum epulāre sacrificium facerent, instituti: *ex quo loco, quod genus sacerdotum fuerint, intelligi potest.*

• EQVIDEM. cum secunda & tertia persona, item prima plurali: ad Div. XIII, 1. *equidem* si, quod ipse sentiam, *quarta.* Sext. 57. *equidem* audiebamus Pison. 34. cum *equidem* -- fuir. Sic est etiam ap. Sallust. Catil. 52, 16. cum prima autem persona *aurea etasi usuratissimum, neque hac exempla facile imitanda.* Tota res *et* redit, *utrum equidem sit, ergo quidem, an quidem simpliciter.* Sed adhuc sub iudice lis est. v. *Cont. ad Sallust. Catil. 51, 15.* Ceterum in his ipsis locis, in quibus aliter est equidem quam cum prima persona, cautio adhibenda est, ne decipi nos patiamur, Nam librarii & editores veterum librorum inscitia sepiissime in hoc verbo errare. In Nizolio etiam Facciolutiano omnia exempla, in quibus equidem est cum tertia, aliter sunt in emendatis edd. Quid si de ceteris itaque paucis locis idem pronuntiandum? ut aut pro quidem utinam scriptum sit, aut pro & quidem.

• EQVVS. equites. ad Div. X, 30. equum immissi. *ibid.* IX, 7. equis viris est. Offic. III, 33. Phil.

VIII, 7. ubi v. *Ferrari. Gronov. ad Liv. XXI, 27.* hac formula deinde habet vim nāctā est, ut, omni contentione rem agi, significet. * Sen. p. 11. *equis insignibus & curru aurato reportari. b. e. triumphalibus.* * Lel. 17. quo utamur, quasi *equis sensatis*, sic amicitia; aliqua parte periclitatis moribus amicorum. equum tentare est *periculum facere, an sefforom patietur & sit itineribus facienda idoneus; ne si viam ante ingrediamur, aliqua parte iam praefigurata, sero intelligamus, idoneum equum non esse.* * Brut. 51. si auditor omnino tamquam *equus non facit, agitando finis faciendus est. equus non facit, ut ex ipso loco intelligitur, qui loco moveri non potest, neque calcitrans subditis, neque flagellis adhiberi, adeoque itineri*

• ERECTVS. de auditore attento. Brut. 54. idem si praetereiens adspexerit erectos intuentes iudices - aut oratione quasi suspensos teneri. * est etiam habitus hominis sibi confidentis. Or. I, 40. erectum & celsum alacri & prompto ore ac vultu, huc atque illuc intuentem &c.

• EREPTVS, extorsus, expressus. Verr. I, 30. quod pronuntiatum est, non per Neronem iudicatum, sed per Dolabellam ereptum existimabatur. Nam Dolabella precibus effecerat, ut Nero invitus condemnaret Philodamum.

ERGA-

INDEX LATINITATIS.

ERGASTVLVM. *est carcer rusticus, in quo mancipia opus faciunt, pistrinum &c.* Cluent. 8. M. Aurius in Q. Sergii manus incidit & apud eum fuit in *ergastulo*. (quem locum illustrabit Sueton. in Aug. 32. Tib. 8. cf. Salmas. ad Spartian. c. 18. T. I. p. 172.) ad Div. XI, 10 & 13. *ergastula* solvere; quod est *dimittere servos ex ergastulis aut potius eripere & milites facere.*

ERGO. *eleganter post longiorum parentesi.* ad Div. XV, 10. quum ita accidit - - quum *ergo* ita accidit.

ERIGERE. Leg. I, 9. hominem *erexit* Deus. * *recreare.* Brut. 3. *erexit* se populus Rom. Sext. 31. causa *erigere oculos & vivere* videtur. * *resistere.* ad Q. Fr. I, 1, 1. ne te obrui negotii magnitudine finas, sed contra *erigas* atque *resistas*. * *erigete* se dicantur *auditores, cum attentiores sunt, admirantur aliquid in oratione.* Rosc. Am. 22. * Cael. 12. nec quos *aculei* habet *severitas gravitasque vestra*, cum eos *accusator erexerit in rem*, in vitia, in mores, in tempora, *emittere in hominem & in reum.*

ERIPERE. *de reo noxio, cum artibus ejus aut amicorum, eloquentia patroni, potentia advocatorum, largitione efficitur, ne absolvatur.* A&I. I. in Verr. 8. *eripi* accusatori reum, Verr. I, 4. cui reus tam nocens &c. *im-pune eripi* possit. *ibid.* II, 31. *vi se eripere* ex judicio, * ad Div.

XVI, 21. multum mihi *eripitur* operæ in *exscribendis hypomnematis.*

ERRARE. Orat. I, 48. oratio *errat*; *dicatur* de λογισμαχῶσι.

ERROR, *de eo, qui, quid agat, nescit.* in Cæcil. 14. qui tibi æltus, qui *error*, quæ tenebræ erunt? * ad Att. XII, 43. ferendus tibi in hoc meus *error*. antea *vocaverat ineptias.*

ERVEDITVS. *etiam de philosophis dici, docebunt loci hi* Muren. 30. 31. 36. ubi *Zeno Stoicus & alii hujus generis philosophi sic appellantur.* Or. I, 15. *eruditus* in philosophia. * Brut. 2. vox *erudita* b. e. græcis & latinis literis & artibus *formata.* Paradox. 5. oculos *eruditos* habemus; h. e. qui *judicare possunt v. c. de picturis &c.*

ERVERE. *utelicere dicitur,* Or. II, 88. *mémoriam eruere* *exercitatione, si est nulla naturalis.* * *invenire latentes & fugientes;* ad Div. V, 10. *illam ornam;* *de servo Ciceronis fugitivo. mem pro invenire est in hoc:* ad Att. X, 14. *difficultatem pecuniarum, qua erui nusquam posset.* cf. ad Att. XIII, 30. extr. * *eripere voluntatem.* ad Att. XII, 36. sanum fieri volo; neque hoc mihi *suada erui* potest.

ERVMPERE. ad Div. VIII, 14. si illi amores & invidiosa ob-trectatio ad bellum se *erumpit*, *plura exempla v. ap. Drakenb. ad Sil. VII, 355. Catu. I, 3. &*

INDEX LATINITATIS.

erumpunt omnia h. e. *patefunt*. ubi ad Suetonium se de his *fusus* acturum *promisit*, quod nondum *dixisset* aliquis de iis quidquam.

ERUMPERE. de vino est vim suam perdere. Div. II, 57. vinum *evanescit*. * Tusc. V, 30. sententia eorum *evanuit*. h. e. nullum amplius *sectatorem* habet.

ESCENDERE. *adscendere*, *conscendere*. Tusc. V, 9. Off. III, 20. & aliis locis, quibus *Gruterus* & alii e MSS. hanc vocem *restituerunt*, aliis auctoribus alii; ubique enim fere, a librariis in *ascendere* aut *conscendere* *mutatum* est. v. Gron. ad Liv. II, 28. IIX, 17. XI, 29. XLV, 1. &c.

ESSEDARIUS. ad Div. VII, 6. tu qui aliis cavere didicisti, cave ne ab *essedariis* decipiare. *genus militum Britannicorum*, qui ex *essedis* pugnant. v. Cas. B. G. I. V. 24.

ESSEDVM. *genus belgici, britanici vehiculi* (v. *essedarius*) quo deinde *usi etiam sunt Romani*. ad Att. VI, 1. Vedius mihi venit obviam, cum duobus *essedis*. Phil. II, 24. *vehabatur in essedo* tribunus plebis. v. Scheff. de Re Vehic. II, 23.

ETHOLOGVS. de Or. II, 59. mimorum *ethologorum* est, si nimia est ista imitatio. Nam mimi quam possit fieri accuratis sine exprimere & imitari mores aliorum solent risus excitandi causa. Dicuntur & *aretaologi* biologi &c. v. Salmast. ad Vopisc. Aurelian. 42. T. II. p. 530.

EVELLERE. Dom. 13. *radicitus evellere* omnes actiones tuas. h. e. irritas facere.

EVENIRE. ad Att. VII, 2. bene *eveniat*, dicit Carneades; spurce. Est enim formula qua *præfubatur*, tanquam boni omnis causa, *coitum habebiturus cum femina*.

EVERRICVLVM. Nat. D. III, 30. *everriculum*, *ualitiarum omnium*, *judicium de dolo malo*. Verr. IV, 24. quod unquam huiusmodi *everriculum* in provincia ulla fuit.

EVERSIO. de Fin. V, 10. quæ vitæ sunt *eversio*.

EVERSVS. ad Div. V, 21. fortuna funditus *eversa*.

EVERTERE. Catil. I, 7. quæstiones *evertere* i. e. *perfringere*, *ut se eripere quæstioni*.

EVICTVS. Verr. I, 6. qui tam nefariis criminibus, tam multis testibus *evictus*, ora iudicum *adspicere* auderet. *Grævius sic interpretatur*: *evictus est, qui pudore aut ratione incitatur ad aliquid agendum; atque exemplis confirmat ita dici evictus. Sed hæc vis est ab hoc loco aliena. Num enim criminibus*

INDEX LATINITATIS.

minibus & testibus quis incitari potest, ut audeat udspicere iudices? Absterreant hac eum potius necesse est. Evictus est pro convictus, plane victus. Nam evictus hanc vim habet, atque adeo plus est quam victus, ut docuit Brockhus. ad Propert. IV, 7, 2.

EVIGILARE. *excogitare vigilando* ad Att. IX, 12. *consilia evigilata* cogitationibus.

EVISCERATVS. *cujus viscera diserpuntur, eximuntur.* Tusc. II, 9. *evisceratum* corpus. cf. I, 44.

EVITARE. Tusc. I, 35. *hæc omnia vidi inflammari, Priamo vi vitam evitavi h. e. eripi.* e *Poeta vetere.* v. Bober. ad b. l.

EVOCARE. *dicitur ita, ut elicere.* Or. II, 8. *memoriam evocare.* ad Att. X, 8. *ne meam ipse supradictam jam evocem.* * *evocare dicitur aliquem magistratus provincialis, senatus, cum eum jubet aliunde ad se venire.* Verr. I, 10. 33. ad Att. II, 24. V, 21. &c.

EVOCATVS. *commotus.* Deiot. 14. *evocata oratione* misericordia. Fin. II, 31. *probitas mercedibus evocata.* * *peregrinus jussus adesse.* Deiot. 5. *venit evocatus, ut is, qui Senatui parere didicisset.* * *evocati sunt milites, qui stipendia legitima fecerunt, sed precibus commoti castra alienius sequuntur.* ad Div. III, 6. *præfectus evocatorum.*

EVOLARE. Or. I, 35. *evola-*

vis oratio. h. e. celeriter præteritis, ut vix quæ dicta sint, percipi potueritis. ibid. II, 78. *totum repente evolare.* h. e. *omnes suas vires celeriter ostendere.* Verr. I, 5. *evolare ex se veritate.* h. e. *absolvi quomodo noxium.* Sic Prov. Conf. 6. *pœnam evolavunt.* ad Att. IX, 10. *profecto evolare cupio.* ib. X, 10. *curris hinc istis invitissimis, evolare cupio.*

EVOLVERE. *explicare, exponere.* Or. III, 55. *Sol jam præcipitans me quoque hæc præcipientem pæne evolvere coëgit.* v. Heins. & Drak. ad Sil. VII, 435. Off. III, 19. *si quis voluerit animi sui complicatam notionem evolvere.* cf. ad Att. IX, 12. Topic. 2. *definitio, quæ quasi involutum evolvit id de quo quaeritur.* * *reperire.* Cæl. 23. *cujus criminis ego neque principium invenire, neque evolvere exitum possum.*

EVOLUTVS. Or. II, 86. *evolutus* integumentis dissimulationis.

EVRIPIVS. Leg. II, 1. *ductus aquarum, quos illi euripos vocant.* de euripis lege Salmaf. ad Solin. f. 638. f. *ubi etiam de euripis maritimis & Circensibus agitur.*

EX. post. Mur. 1. 7. *ex prætura triumphasset.* * Cæc. 30. *ex loco, quomodo differat a loco.* * ad Div. X, 4. *literæ, quas ex sermone Furni te scripsisse animadverto.* * ibid. VH, 28. *ex meis literis de animum meum desiderare.*

EXA-

INDEX LATINITATIS.

EXACTIO. ad Div. III, 8. in *exactionem* capitum atque olli-
orum inducuntur suutus mi-
nus necessarii.

EXACVERE. *impollere.* ad
Att. XII, 36. cohortati & *exa-
cuere.*

EXAEDIFICARE. *de orato-
ribus est, latius diffundere.* Or.
I, 35. *exaedificare* opus.

EXAGGERARE. *angere* Off.
I, 26. rem familiarem non omni-
ratione *exaggerantes.* Cæcio. 7.
cum sextulam suam nimis *ex-
aggeraret.* h. e. nimis *pra* *sex-
tula sua postulares, nimis ma-
gnam diceret.*

EXAGGERATIO. Tusc. II,
26. *exaggeratio* quadam altissi-
ma animi.

EXAGGERATVS. *altus, am-
plius.* Orat. 17. 57. *exaggerata*
oratio.

EXAGITARE. *commovere,
augere.* ad Att. III, 7. ne & me-
um mœrore *exagitem,* & te in
eundem luctum vocem.

EXAGITATVS. *agitatus.*
Sull. 21. cum jam multos annos
esset *exagitata* dissensio. * *ad-
iutus.* Or. 3. *exagitatus* est ora-
tor Platonis & aliorum philoso-
phorum disputationibus, & ad-
iutus.

EXAMINARE. Or. II, 38.
populari trutina *examinare.*

EXANCLARE. *exanclare.*
Tusc. I, 49. cum *exanclavisses*
omnes labores. cf. II, 8. Div. II,
10. Acad. IV, 34. *Daviscus* pro
exanclare semper *reponendum*
conset. *exanclare,* ubi pro *exa-
haurire* aut *tolerare* dicitur.

h. ad Tusc. I, 49. *Eadem est* *Lam-
bini* *sententia* *ad* *Acad. IV, 38.*
qui tamen probat exanclare pro
ministrare; ubi *Est* *Daviscus* *re-*
liquis in contextu: exanclatum,
cum in ceteris locis mutaveris.
Quintil. Instic. I, 6. *hoc verbum*
ponis in nimis antiquis, neque
facile usurpandis. Est autem a
vetere ancla, quod fuit vas, quo
agna hauriebatur; ut adeo idem
sit exanclare *Est* *exanclare* *v.*
Salmas. ad *Vopisc. Bonos. c. ult.*
T. II. p. 774. Burm. ad *Quintil.*
I. c.

EXANGVIS. Orat. I, 13. de
quibus ille tenui quodam &
exangui sermone disputant, hic
cum omni gravitate & jucundi-
tate explicet.

EXARARE. *proprie est, a-
rando erueri.* Div. II, 23. *exa-
ratum* esse. Deum dicam an
hominem? Leg. II, 23. sepul-
chra *exarata* sunt. unde deinde
exarari dicitur, quod agro co-
lendo *quæstus in frugibus capi-*
mus. Verr. V, 38. tantum labo-
re suo frumenti *exarabant.* * *de*
scribentibus cum dicitur, exrem-
poralem *scriptionem* *Est* *subitam*
significat. ad Att. XIV, 29. sta-
tim hoc nescio quid *exaravi.*
ibid. XVI, 6. statim novum pro-
tempius *exaravi* &c. cf. ad Div.
XII, 20. IX, 26. &c.

EXARDESCO. Har. Resp. 31.
excepi *flammam* (*sc. quæ in-
ciobatur patriæ*) & solus *exar-
si* pro patria. Tusc. V, 29. inge-
nitum ejus *exar-sit* contra Stoi-
cam disciplinam. Rabir. Post. 6.
ad *periculum* innocentium tem-
pus

INDEX LATINITATIS.

pus exarserat. Læl. 21. intol-
rabilis injuria *exarsit.* sc. in nos.
Phil. IV. longo tempore ad
spem libertatis *exarsimus.*

EXARESCO. Tusc. III, 31.
opinio vetustate *exaruit.* l. c.
evanuit.

EXCELLENTIA. Tusc. IV.
1. incredibilis cursus ad omnem
excellentiā factus est.

EXCERPERE. *eximere.* Or.
II, 11. *excerpere* de numero &c.

EXCETRA. *hydra.* Tusc. I.
II, 8. hæc dextra Lernam, ma-
gistra *excetra,* placavit.

EXCIDERE. Or. I, 21. *exci-*
dit libellus. *ibid.* 2. quæ incho-
ata ac rudia *exciderunt.* ad
Att. III, 12. oratio *excidit.* h. e.
præter voluntatem nostram in
vulgus exiit.

EXCIPERE. ad Div. I, 9. il-
lustri gratia aliquid *excipere.*
Or. II, 8. *excipere* voluntates
hominum, est, adducere quor-
um velis?

EXCITARE. *testem in judi-*
cio ad dicendum testimonium
vocare. Rabir. Post. 12. in ju-
dicio Gabinii tertio quoque ver-
bo *excitabatur.* negabant Ga-
binio pecuniam datam. *hinc*
etiam de aliis, quæ testimonii
aut exempli causis adducimus.
Tusc. V, 23. *excitabo* homi-
culum a pulvere & radio, * *di-*
citur etiam de edificii. Sext. 2.
quibus iocitiis & fundamentis -
hæc laudes *excitata* sint. * Or.
II, 21. facilius in vitibus revo-
cantur ea, quæ se nimium pro-
fuderunt, quam si nihil valet ma-
teries, nova sacramenta cultura
excitantur.

EXCITATIVS. Or. II, 41. his
locis in mente & cogitatione de-
fixis, & in omni re ad dicen-
dum posita *excitatis.* h. e. in
memoriam revocatis & ad u-
sum. * Rabir. Post. 15. magnis
præmiis *excitata.* * ad Div. II, 16.
fortuna *excitata,* opponitur ja-
centi.

EXCLVDERE. *reficere.* Har.
R. 21. quod frater Metellus Pom-
pejo sententiam dicenti *exclu-*
serat, acerrimeque una voce ac
mente restiterat: id . . ita per-
turbatum, itaque permutatum
est, ut, quod frater consul, ne
fieret, obstitit: quod affinis &
sodalis . . *excluserat:* id is con-
sul efficeret &c. * ad Att. XII,
40. de hortis hoc videtur effici
posse . . ut præconi subiciantur:
id nisi sit, *excludemur.* sin ad-
taulam venimus, vincemus fa-
cultates Othonis nostra cupiditate.

EXCVDERE. *elaborare.* ad
Att. XV, 27. tibi de gloria *excu-*
dā aliquid ἡρακλειδίου.

EXCVRRERE. Or. 51. ora-
tionem non claudicare, nec in-
sistere, sed cum sententia pariter
excurrere; dicitur de oratione
vineta & numerosa, cum, verbi
causa, enunciationes plures ita
sibi implicantur & inter subje-
ctum & prædicatum primari-
um media interjiciuntur, ut in
subjecto incipiat in prædicato
desinat periodus. * de profecti-
bus. Brut. 78. studio autem ne-
minei nec industria maiore co-
gnovi . . itaque tantos pro-
cessus

INDEX LATINITATIS.

cessus faciebat, ut evolare non *excurrere* videretur.

EXCVTERE. *videre, si quis quid absconditum secum habeat, quod fere sit excutienda toga. scrutari.* ad Div. X, 31. tabellarii ubique *excutiuntur*. Rosc. Am. 34. *excusio* te, si quid ferri habuisti. cf. Agr. II, 11, 23. *hinc ducitur illud*: Off. III, 20. *explica & excute* intelligentiam tuam, ut videas, quæ sit in ea species & forma & notio viri boni. ad Q. Fr. I, 1, 2. neque sane placet, scrutari te omnes fordes, *excute* unumquemque. * *eripere, auferre*. Tusc. I, 4. *excute* opinionem radicitus. Har. R. 18. *excussus* & exhaustus, sc. pecunia. Sull. 16. noli aculeos orationis meæ, qui reconditi sunt, *excussos* arbitrari.

EXEDRA. *locus in porticibus, villarum imprimis, pluribus instructus sedibus, ut ibi confideri, disputandi causa, possit.* Or. III, 5. Fin. V, 2.

EXEDRIVM. *idem.* ad Div. VII, 23.

EXEMPLVM. Verr. II, 42. *facere exemplo.* h. e. non primum, sed post alios.

EXEMTVS. v. *eximere*.

EXERCITATVS. Or. III, 21. *exercientia oratio.*

EXERCITVS. ad Att. I, 11. Scito nihil tam *exercitum* fuisse Romæ, quam candidatos omnibus iniquitatibus. Tusc. II, 16. miles vetus *exercitus*.

EXHAURIRE. *auferre, eximere.* ad Div. IV, 16. *exauriri* tibi iste dolor potest, ad Att. II,

21. *amor exauriri* nulla potest injuria. Sext. 21. eadem sibi manu vitam *exhaustisse.* *ibid.* 37. una plaga si accessisset, reliquum spiritum *exhaustisset.* * ad Q. Fr. I, 2. *exhaustus est* sermo hominum. i. e. *desit, conquievit.* * *perficere.* ad Att. V, 1. 13. *exaurire* mandata * Agr. II, 26. urbanam plebem nimium in rep. posse: *exauriendam* esse, sc. *tamquam sentinam aliquam.*

EXHIBERE *est producere aut testem in iudicium, ad populumve, aut servum in questionem &c. verbo, præstare præsentem aliquem, cum opus est.* Flacc. 15. fratres *exhibe*, non denunciavi. Verr. V, 7. *servum* itatim *exhibere* jubet, * ad Att. V, 18. sed jam *exhibeo* pupillum, non defendo. Sunt enim lenta & inania negotia. *intell. creditoribus, ut ipsi exigant ab eo pecuniam.* Phil. VI, 3. horam *exhibere* nullam in tali cive liberando sine scelere non possumus. h. e. *omne tempus in tali cive liberando consumere debemus.* omnes (suas) horas in re aliqua *exhibere, quin legime dici possit, non dubitandum* p. 10. *Eximere* horam quod Ferrario Grævio ad h. l. Budæo ad Pand. p. m. 83. placebat, *elegantius dici scio, & sæpe est apud Ciceronem, ut mirandum esset, si librarii hic mutassent, aliis locis reliquissent.* Mihi autem h. l. non placet, ita legi, primo quia *unquam idoncum sensum habet, ut dixi, deinde quia nullam non possumus, non est aptum*

INDEX LATINITATIS.

Tō eximere dicō, *legendum* que esset ullam non possumus.

EXIGO. *inve pecuniaria est creditorum, & quibuscunque pecunia debetur.* Flacc. 34. *exigendi causa legationem liberam iumere.* Fin. II, 22. *ex rebus voluptatem, quasi mercedem exigit.* * *exigere dicuntur etiam qui curatores alicujus rei sunt, cum aut jubens fieri aliquid, nut, factum a redemptoribus iisve, qui debebant, perspicunt probandi causa aut reprehendendi.* Verr. I, 59. *exigisti viam thesaurum & pompæ.* ibid. 40, 50. *exigere tarta teta, inde hoc ducitur:* Verr. III, 46. *exigere diligentia pensum* * *agere* ad Div. X, 24. *de his rebus, ut exigeres cum eo, Furnio mandavi*

EXIGVE. ad Att. XI, 16. *epistola exigue scripta.* h. e. *quæ parum spei affert.* Lael. 16. *nimis exigue ac tenuiter ad calculos revocare amicitiam; ut par sit ratio acceptorum & expensorum.*

EXILIS. *jejunus, nimis tenuis, de oratione.* Or. I, 18. *Spinosa & exilis oratio.* ibid. II, 38. *genus sermonis affert non liquidum sed exile &c.* ibid. 77. *nullum exordium mihi occurrit, nisi aut exile, aut nugatorium aut vulgare aut commune* * *de animalibus est macer, tenuis.* Div. II, 13. *aliæ pecudis jecur nitidum & plenum, aliæ horridum & exile.*

EXILITAS. *nimia remissitas in dicendo opponitur ubertati in dicendo & copia.* Or. I, 11.

EXILITER. *ita dicitur de oratione, ut exilis.* Or. I, 11. *exiliter disputare.* Brut. 84. *exiliter dicere est Atticorum* * *de pronunciatione:* Or. III, 11. *examinata exiliter exeunt verba.* h. e. *sine vi, ut vix intelligi possint.*

EXIMERE. *diem eximere, est impedire, ne quis quid eo die agere possit, quasi tollere diem & eripere alicui.* ad Q. Fr. II, 1. *diem dicendo eximere; id fiebat in senatu, cum in sententia dicenda data opera multum temporis consumebant, & aliena quoque dicebant, ut sol accideret ante, quam Scam fieri posset, quo facto, Scam fieri non poterat.* ibid. II, 6. *Si sibi cum populo agendi dies essent exempti.* ibid. *dies comitiales eximere pro eximere est.* Leg. III, 19. *diem tollere* * *Verr. IV, 19 eximere de reli.*

EXISTIMARE. *judicare, & quidem in deteriore partem, reprehendere.* Agr. II, 12. *tantummodo, si quis ea potestate temere est usus, existimamus.*

EXISTIMATIO. *judicium.* Rosc. Am. 19. *extr. ita tamen te questus cupidum esse oportebat, ut horum existimationem (in. judicium) & legem Remmiam putares aliquid valere oportere.* v. Gron. ad Liv. IV, 41. XXXIV, 2.

EXISTIMATOR. *judex.* Brut. 93. *tantum detraxit, quantum*
H h tum

INDEX LATINITATIS.

tum non quivis unus e populo, sed *existimato*r doctus & intelligens posset cognoscere. Orat. 31. *existimato*r alicuius artificii, non magister &c.

EXITVS. *infabulis est ultima pars; in qua omnes nodi, quos vocant artis magistri, resolvuntur, & res ad finem aliquem insperatum & inexpectatum perducitur; quam Catastrophen vocant.* v. Scalig. R. Poet. l. 9. id fieri cum non potest, fabula exitum non habere dicitur. Nat. D. I, 20. ut tragi-

ci poetæ, cum explicare argumenti *exitum* non potestis, confugitis ad Deum. Coel. 27. est ergo mimi *exitus*, non fabulæ. v. Clausula. * hinc formulæ plures de malo aut difficultate insuperabili & inexplicabili & contra. Dom. 47. nullum fortunis communibus *exitus* reperietis Verr. III, 82. *exitum* & rationem defensionis invenire. Div. II, 24. responsa nullum *exitum* habuere, i. e. nil accidit ex responso. Or. 33. nec recte differi, nec unquam ad *exitum* perveniri potest, sc. *disputationis*. Nat. D. I, 37. male instituta ratio *exitum* reperire non potest. ad Att. XI, 15. *habet* aliorum omnium ratio *exitum*. ibid. IX, 5. quid illa, DIC MI

TVLLI, quem habebunt *exitum*. ibid. X, 14. cf. XIV, 1. *exitum* consilii invenire. &c. Inv. II, 40. in lege est, si meretrix

gessit auream coronam publica ultio. Si publica refertur ad commonem, *lex exitum habet*, sin

ad meretricem, nullum habet. * Verr. V, 6. perditæ civitates hos solent *exitus* habere. b. e. *his rebus perire solent, hac in civitatibus perditis solent fieri, quo funditus pereant.* * occasio de via descendendi, elabendi &c. Or. II, 77. *exitus* dare ad degressionem. Fin. V, 22. Cum autem etiam *exitus* datur conturbato errantique regi: ambo ergo una vivere precamur. * ad Q. Fr. III, 5. promissorum *exitus*.

EXORIOR, respiro, emergo: ad Att. VII, 26. nunc paulum *exorior*, & maxime his literis, quæ Roma afferuntur.

EXORNO. Tusc. II, 14. quid *exornamus* philosophiam, i. e. colimus, ei operam damus. * *suborno*: ad Herenn. IV, 15. utrumne aliquem *exornari* oportuit, qui ista prohiberet.

EXOSTRA. Prov. Conf. 6. a suis Græcis subtilius eruditus, quibuscum jam in *exostra* heluatur, antea post Siparium solebat. *Est autem exostra, machina in scena, qua circumacta, qua post siparium geruntur, a spectatoribus cerni possunt.* Gruterus laudas Turneb. Adv. XX, 5. cf. Scalig. R. Poet. I, 12. p. 88. &c.

EXPECTORARE. Tusc. IV, 8. e veteri poeta: pavor omnem sapientiam mihi *expectorare*.

EXPEDIRE. *In re pecuniaria est;olvere debitum.* ad Att. XVI, 6. nomina sua *expedire*, ibid. XII, 29. si *expediatur* illud

ad Att. VII, 26. nunc paulum *exorior*, & maxime his literis, quæ Roma afferuntur.

EXORNO. Tusc. II, 14. quid *exornamus* philosophiam, i. e. colimus, ei operam damus. * *suborno*: ad Herenn. IV, 15. utrumne aliquem *exornari* oportuit, qui ista prohiberet.

EXOSTRA. Prov. Conf. 6. a suis Græcis subtilius eruditus, quibuscum jam in *exostra* heluatur, antea post Siparium solebat. *Est autem exostra, machina in scena, qua circumacta, qua post siparium geruntur, a spectatoribus cerni possunt.* Gruterus laudas Turneb. Adv. XX, 5. cf. Scalig. R. Poet. I, 12. p. 88. &c.

EXPECTORARE. Tusc. IV, 8. e veteri poeta: pavor omnem sapientiam mihi *expectorare*.

EXPEDIRE. *In re pecuniaria est;olvere debitum.* ad Att. XVI, 6. nomina sua *expedire*, ibid. XII, 29. si *expediatur* illud

ad Att. VII, 26. nunc paulum *exorior*, & maxime his literis, quæ Roma afferuntur.

EXORNO. Tusc. II, 14. quid *exornamus* philosophiam, i. e. colimus, ei operam damus. * *suborno*: ad Herenn. IV, 15. utrumne aliquem *exornari* oportuit, qui ista prohiberet.

EXOSTRA. Prov. Conf. 6. a suis Græcis subtilius eruditus, quibuscum jam in *exostra* heluatur, antea post Siparium solebat. *Est autem exostra, machina in scena, qua circumacta, qua post siparium geruntur, a spectatoribus cerni possunt.* Gruterus laudas Turneb. Adv. XX, 5. cf. Scalig. R. Poet. I, 12. p. 88. &c.

EXPECTORARE. Tusc. IV, 8. e veteri poeta: pavor omnem sapientiam mihi *expectorare*.

EXPEDIRE. *In re pecuniaria est;olvere debitum.* ad Att. XVI, 6. nomina sua *expedire*, ibid. XII, 29. si *expediatur* illud

INDEX LATINITATIS.

Iud Faberianum sc. *nomen*, si suas cupiditates, *pro*, *satisfaco*. *Faberius* pecuniam. *soluat*. *re cupiditatibus suis*. *Gravius* legi: *explere*; *quod quin recte dicatur non dubito*; *sed illud defendendum & in tuto collocandum*. *Nostri*: *Seima Lust büßen*, eodem sensu, * *expiare* dicitur de portensis, cum sacrificiis aut alia ratione eventum aversere studemus *Div. II, 63*. quæ dii significant, quemadmodum ea procurentur atque expiantur.

EXPEDITVS. *in re pecuniaria est, certus*. ad Att. XIII, 29. *expeditum nomen*, ad Div. I, 3. *in provincia tua multa habet & expedita negotia*. * ad Att. XI, 1. *fidem expeditam relinquere; quod sit solvendi debitis aut promissis ad diem*. * *paratus* ad Div. XI, 24. *pecunia expeditissima* quæ erat, tibi decreta est. * ad Div. X, 25. Video autem, Planco consule, etiam sine eo rationes expeditas haberes, tamen splendidiorem petitionem tuam.

EXPENSVS. *Rosc. C. I.* *expensam* alicui pecuniam ferte. *h. e. scribere in tabulis expensorum, pecuniam alicui datam*. ad Div. VIII, 4. *Pompejo expensam tulit legionem Cæsar, h. e. dedit*. Scil. etiam huiusmodi res datæ & acceptæ in tabulis acceptorum & expensorum scribebantur. cf. *Verr. I, 57*.

EXPERIRI. *sæpe dicitur in controversiis juris forensibus*. *Rosc. Com. 9.* *experiri* iudicio. *Quint. 11.* *experiri* summo iure. *ibid. 16.* *experiri* potestas non est. *Cæcin. 12.* *experiri* iuris gratia, cf. *c. 7. Coel. 8.* *experiri* de injuriis.

EXPIARE. *Pis. 35.* tua scelera dii in nostros milites expiaverunt. * *Prov. Conf. 1.* *expiare*

EXPINGERE. *pictura exprimere*. *Tusc. V, 39.* qui motus hominum, qui ferarum non ita ab Homero expictus est &c.

EXPLANATIO. *interpretatio* *Har. R. 9.* *explanationes portentorum*, *ibid. 6.* *religionis explanatio*, *pro expiatio*, quod *Gravius* probat, *pro explanatio*, *hunc certe sensum ibi explanatio habet, si est a Cicerone*.

EXPLANATIVS. *Acad. I, 5.* *explanata* vocum expressio. *de pronuntiatione verbi dicitur*, cum ejusmodi est, ut omnes syllabæ & literæ facile intelligantur.

EXPLERE. *satiare*. *Sull. 32.* *expleum* esse miseris alticujus, * *Or. 13. 50.* *sententias explere*, est, *iuxta mensuram periodo complecti*.

EXPLETVS. *perfectus*. *Fin. II, 15.* *expleta* forma honestatis. *ibid. III, 9.* *expletum* omnibus suis partibus.

EXPLICARE. *conficere*. ad Att. XIV, 23. *explicare* mandata. *ibid. VIII, 3.* *explicare* rema. *ibid. XII, 29.* de hortis quæso

INDEX LATINITATIS.

explicat. cf. V, 12, * *quid faciendum, statuendumve sit docere, aut invenire* ad Att. VIII, 11. cogitando nihil *explicatur.* *ibid.* XIII, 18. plane hoc mihi *explices* velim, h. e. *mihi sententiam dicas.* *ibid.* XVI, 8. hoc *explica* i. e. *quid faciam doce.* ad Div. VII, 3. quo tempore me vidisti ita conturbatum, ut non *explicarem*, quid esset optimum factu. * ad Div. IX, 25. totam *κῆρυξ παίδειαν*, quam contrariam legendo, in hoc imperio *explicavi*. h. e. *in usum converti, adhibui.* * *exitum reperire.* ad Div. XIV, 12. metuo, ne id consilii ceperimus, quod *explicare* non facile possimus. * *in re pecuniaria dicitur ut expedire.* *de quo ante.* ad Att. XIII, 29. Faberius nobis nomen illud *explicat.* i. e. *solvit debitum* cf. *ibid.* V, 1. 4. 5. * *dissolvere.* Div. II, 17. quas captiones nunquam *explicetis.* * *exsolvere.* Verr. V, 58. *explicare* se ex laqueis vi & ratione * *interpretari ex alia lingua in aliam.* Or. I, 34. ut summorum oratorum Græcas orationes *explicarem.* * *proferre.* Agr. II, 5. *explicare* longam orationem. * *eruerre, investigare.* Verr. IV, 51. ubi cum equitibus Rom. illos Verrucios, de quibus ante dixi, *explicabam.*

EXPLICATIO. *perspicuitas.* Brut. 38. mira in differendo *explicatio.* * Phil. VII, 1. quarum rerum etsi facilis *explicatio.* h. e. *de quibus etsi facile sententia dicitur, quid faciendum sit.*

EXPLICATIVUS. *certus.* ad Div. VI, 1. habet *explicatam* rationem salutis suæ. ad Att. XV, 20. solutio *explicata.*

EXPONERE. *edere.* Cat. III, 5. *exponere* indicium * *provincere.* ad Att. V, 4. de Cppio bene curasti, quod ei DCCC *exposuisti.* cf. ep. 1.

EXPOSITIVUS. , *propositus.* Phil. VIII, 10. mors *exp. sita.* Græcorum *legis:* *proposita, quod est usitatus.* Sed tamen sic *est etiam* Or. I, 4. præmia *exp. sita.* Phil. II, 44. factum *exp. situm* ad invitandum. Quint. 23. præmio sceleris *exp. situs* &c.

EXPOSTVLO. *postulo.* Rosc. Com. 17. vix a Ballione hoc *exp. postulare* auderes & impetrare posses.

EXPRESSVS. *certus, manifestus.* Rosc. Am. 22. *exp. pressa.* sceleris vestigia. Planc. 12. *exp. pressa* indicia, *opponuntur adumbratis & obscuris.* * *in re statuarum* *exp. pressa* signa *opponuntur adumbratis, & sunt ea, quæ plane elaborata sunt, ut, quem referant: statim cervi possit, unde acinde ad alia transferuntur.* Coel. 5. non *exp. pressa* signa sed adumbrata virtutum. *exp. pressa* signa *virtutum, sunt vera virtutes.* Tusc. III, 2. *exp. pressa* res, non adumbrata. * Offic. I, 37. *exp. pressa* literæ, sunt, quæ putide promunciantur.

EXPRIMERE. *exigere, in re pecuniaria & aliis rebus, accipere* ad Att. XII, 25. HS. DC *exp. rimet* ab Hermogene. *ibid.*

INDEX LATINITATIS.

X, 15. non mediocriter laborat hoc occultum malum non modo de usuris, sed adhuc nihil *expressit*. Planc. 6. Cur tu in judicio *exprimis*, quod non fit in campo. *ubita men Gravius malebat*: exigis. Mil. 4. lex quam ex ipsa natura arripuimus, haufinu, *expressimus*. * in dicendo etiam dicitur exprimere, & variis quidem modis. Arch. 9. *expressum* ab eo est bellum &c. Rabir. Perd. 3. an de tabulario in.ento longa est *exprimenda* oratio? Acad. IV, 24. nemo superiorum non modo *expresserat*, sed ne dixerat quidem. * *sequi*. Rab. Po. 2. consuetudinem aliorum *exprimere*. Fin. V, 29. *de Platone*: ut cum Socratem *expressisset*, adjungeret Pythagoreorum disciplinam.

EXSEQVOR. *prosequor*. Tusc. I, 48. laude aliquem & laetitia *exsequi*. * *persequi*, *continuuare*. Rabir. Po. 2. id *exsequi* usque ad extremum. * ad Att. IX, 2. cur non omnes fatum illius una *exsecuti sumus*.

EXSILIO *abeo*. Flacc. 23. *exsiluerunt* principes, neque in illa concione adfuerunt.

EXSISTO. *emergeo, subito in conspectum venio* &c. Tusc. III, 34. fibræ stirpium elidendæ, nulla unquam possit *existere*. Verr. IV, 48. qua spelunca Diem ferunt *existisse*. Quint. 26. si omnes Crassi *existant* sc. ab inferis. Div. I, 28. tum te repente latum *existisse*, int. ex aqua. *ibid.* 46. cum nulla vox *existisset*. * *eminere, cerni*. Off. I, 38. ne ira *existat*. Verr. I, 15.

non *existit*. &c. cf. Or. I, 12.

EXSORBERE. Muren. 9. *exsorbere* difficultates.

EXSTRVERE. *de epulis magnificentis & copiosis*. Tusc. V, 21. mensæ *extruebantur* epulis. * Fin. V, 24. *extrue* animo altitudinem excellentiamque virtutum.

EXVLTARE. *de vehemente commotione animi* Tusc. IV, 6. animus *exultat* inaniter & effuse. Sext. 44. furor *exultans*. * *equi etiam ferociores dicuntur exultare, unde ad alia, tanquam ad orationem transferuntur*. Or. III, 9. *exultare* verborum audacia. Or. 8. *exultare* audacius. Fin. I, 16. laus, in qua maxime ceterorum *exultant* oratio.

EXSVPERANTIA. Tusc. V, 36. omnem *exsuperantiam* virtutes oderunt.

EXSVRGERE. *recreari*. ad Div. XII, 10. *exsurget* respublica.

EXTA. Div. II, 12. *extorum* pars inimici, pars familiaris. *ibid.* 15. *extorum* minz. *vid. etiam in argutus*.

EXTABESCO. Nat. D. II, 2. opiniones fictas & vanas diuturnitate *extabuisse*.

EXTENDERE. *augere*. Dom. 58. *copiam extendere*. cf. Gron. Obs. III, 1. p. 435. Burm. ad Quinril. Deel. II. p. 205.

EXTENVARE. *diminuere, depellere*. Tusc. IV, 17. error *extenuatur* die. * *comminuere*.

INDEX LATINITATIS.

Nat. D. II, 54. *cibus extenuatur num questionibus. nam questiones eo fere ordine habebantur, quo erant crimina delata, nisi lege causum esset, ut ejus criminis, quod delatum esset, ceteris omnibus praeferretur.*

EXTERERE. Nat. D. II, 54. *alvum calorem multum habere exterendo cibo, h. e. digerendo, concoquendo.*

EXTERSVS. *exinanitus.* * Verr. V, 14. *extraordinariae cupiditates, opponuntur naturae ac necessitati.* * ad Att. V, 9. *munus extraordinarium, ibid. V, 4. extraordinarii honores sunt, qui non perpetui sunt in republica, sed aut urgente aliqua necessitate, aut alia de causa gravi, per SCta aut leges conferuntur, aut qui alicui per legem aliquam tribuuntur, cum ex lege annali aut aliis legibus ex quibus ordinarii honores mandantur fieri non possit.*

EXTINGVERE. Mil. 2. *extinguere salutem alicujus. ibid. 27. memoriam tabulis impressam extinguere.*

EXTISPEX, *aruspex.* Div. I, 16.

EXTOLLERE. ad Div. VI, 12. *ad aequitatem animi se extollere.* Dom. 45. *perculsum manibus suis extollere.*

EXTRA. Inv. I, 33. ad Att. VI, 1. *extra quam si formula exceptionis.*

EXTRAHERE. *eruerе, eradicare.* Tusc. IV, 38. *extrahere errorem, quasi radicem malorum, stirpitus. cf. Fin. II, 9. * producere.* ad Div. I, 4. *extrahita res est calumniā.*

EXTRANEVS. Inv. I, 22. *ornamenta extranea. h. e. non eo ipsa re ducta, sed aliunde adscisa & assumpta.*

EXTRAORDINARIVS. Rosc. Com. 1. Verr. II, 70. *extraordinariae pecuniae, sunt, quas, quia iniustis & turpibus modis conchitatae sunt, non audemus in tabulas acceptorum referre, ne ex iis convinci possimus.* * ad Div. VIII, 8. *reus extraordinarius, est, de quo quaestio extraordinem habenda est, h. e. relictis ceterarum crimi-*

EXVLCERATVS. *iratus.* Deiot. 3. *exulceratus animus.*

EXVERE. Verr. V, 58. *exvere se ex laqueis.*

EXVRERE. Nat. D. III, 3. *michi ex animo exuri, non potest, esse Deos.*

EXVVIAE. Manil. 18. *exviae nauticae, sunt rostra navium*

INDEX LATINITATIS.

bus decepta & sanguam vi-
Et utia signa alicubi suspensa.

F.

FACETVS. *venustus, de pul-*
chritudine generis tenuis, sed
per totam orationem fusa. Or.
6, alii in eadem seunitate (v.
seunitus) concinniores, hoc est,
faceti, florescentes etiam & leviter
ornati. *G. Quintil.* 1.3. 4.

FACIES, *de toto corporis*
habitu & specie, Rosc. Com.
10. *Facies* non erat, ars erat
pretiosa. - nemo enim eum
ex trunco corporis spectabat,
sed ex artificio comico aestima-
bat. Or. 1, 28. *facies*, vultus,
sonus, - vox tragicorum,
gestus pæne summingrum acto-
rum. * *hinc pro specie*, Phil.
VIII, 8. *faciem* senatus auctori-
tatemque reip. secum attulerat.
Nat. D. 1, 38, *cujus crebra facie*
pellantur animi.

FACILITAS *est in bonis re-*
bus, quod proclivitas in malis
Tusc. IV, 12. * *opponitur mo-*
rositati Off. 1, 25. ad Att. XII,
40. *quis aut congressum meum*
aut facilitatem sermonis deside-
ravit.

FACIO. *eres magistratum*
&c. Planc. 4. *populus facit eos,*
a quibus est maxime ambitus.
* *in re sacra.* Mur. 41. *Junoni*
omnes Consules facere necesse
est. * *Manil.* 20. *si quid eo fa-*
ctum esset, per eu *Πρωικον*
pro, si mortuus esset. * *Verr.*
II, 16. *quid hoc homine facias.*
Acad. IV, 30. *quid faceres huic*
conclusioni. * *singo.* Nat. D. 1,

30. *his nominibus deos esse faci-*
mus, quibus a nobis nominantur.
Verr. III, 42. *tributum facere*
coegitli. i. e. dare.

FACULTAS, *pro copia.*
dicuntur diversi modi, ut
ipsum copia verbum. Sull.
14. *Cujus generis virorum*
facultas in tenatu maxima,
Quint. 4. *facultas* numorum,
ad Div. X, 4. *si facultas tui præ-*
sentis esset. Quint. 1. *facultates*
*amicorum * de possibilitate, oc-*
cassione &c. ad Div. I, 7. *si res*
facultatem habitura videatur.
ibid. II, 3. *facultatem* munerum
nemo admiratur, est enim co-
piarum, non virtutis. Mur. 5.
vera *facultas* maledicendi. Rosc.
Am. 33. Age nunc ceteras *fa-*
cultates consideremus,

FACTIO. *ius faciendi* Top.
11. ad Div. VII, 21. *factionem*
testamenti non habere. * *par-*
tes, etiam in hono sensu, ad Q.
Fr. IV, 1. *Gabinium tres abuc*
factiones postulant.

FACTVS. *elaboratus arte*
Verr. IV, 20. *argentum bene*
factum. Brut. 8. *quodammodo*
oratio facta.

FALCARIVS. Sull. 18. *Catili*
1, 4. *inter falcarios, locus Roma*
fuit, in quo Lecca domum ha-
bebat.

FAMES. Tusc. H, 1. *oppo-*
nitur copia in dicendo.

FAMILIA. *Servi.* ad Div.
XIV, 4. *familia* liberata est.
ad Div. I, 3. Brut. 22. &c. *hinc*
Cluent. 15. *familia* martis h. e.
servi martis, qui Martiales di-
cuntur, similes Feneris in Si-
cilia,

INDEX LATINITATIS.

gilia. * *gladiatores, quia & ipsi servi.* Sulk. 19. comparare familiam. *item: praeesse familiae.* cf. Sext. 60. * *res familiaris* Cæcin. 7. familia *berciscunda.* (v. *bercisco*) *Veteres jungebant familiam & pecuniam, ut docet Salmas. ad Solin. p. 892. cf. Burm. ad Suet. Ner. 5. Sed post, quia domini eadem in ceteras res suas, quæ in servos, potestas, familia de omni re familiari dicta est.* Ulpian. l. 195. §1. de Verb. Signif. * *dicitur etiam de secta philosophorum.* Orat. I, 10. de Div. II, 1. Peripateticorum familia &c. unde illud fluxit etiam de Trebatio: familiam ducit in jure civili, ad Div. VII, 5.

FAMILIARIS. Quint. 27. manus allatas esse ante lares familiares. h. e. in atrio & Laribus. * *in extis quid sit pars familiaris, fissum familiare v. fissum.*

FAMOSVS. *de feminis impudicis & male fama.* Orat. II, 68. extr. me mater vetuit ad famosas ire. Fr. de Rep. 4. si qua erat famosa, ei cognati osculum non ferebant.

FANATICVS. *nimis superstitiosus.* Div. II, 57. philosophi superstitiosi & pene fanatici, de Stoicis, qui nimis oraculis, & omni divinationi tribuebant. Dom. 40 homo fanaticus.

FASCES. Brut. 6. cum tibi ætas nostra jam cederet fasces, que summitteret.

FASCIA. *de cruralibus vtro-*

rum. ad Att. II, 3. etenim mihi ejus caligæ, ut fascia cretatz, non placebant. Fr. in Clod. cum vincerentur pedes fasciis. Sunt autem hominum molliorum, v. fascioli. * *sunt etiam a-grorum.* Brut. 60. Cn. Octavius devinctus erat fasciis, & multis medicamentis, propter dolorem artuum, delibutus.

FASCIOLAE. Har. R. 21. Clodio inter alia muliebria ornamenta, quibus utebatur, obijciuntur purpureæ fasciolæ. Ap. Sueton. Calig. 17. purpureæ ac conchylii fasciæ distribuantur, sed feminis & pueris vid. inprimis Salmas. ad Lamprid. Alex. Sev. c. 40.

FASTIDIOSE. Or. I, 61. quod ego non tam fastidiose in nobis, quam in histrionibus spectari puto. h. e. in eo facilius hominibus satisfaciemus, quam histrionibus, a quibus plus in hoc genere postulatur. Or. II, 89. pudentius, vel invitius, vel etiam fastidiosius facere aliquid ibid. I, 26. quam diligenter & prope fastidiose judicamus.

FASTIDIOSVS. *cui non facile satisfieri potest.* Her. IV, aurium lenius fastidiosissimus. * *contemptor.* Brut. 70. fastidiosus latinarum literarum.

FASTIDIRE. *omnia, etiam recta, reprehendere, nihil facile probare.* Mil. 16. etiam in recte factis fastidimus v. Gron. Obs. IV, 10.

FASTI. *Kalendarium, in quo inser alia, qui dies fasti aut nefasti sunt, consignatum est.* Mu-

INDEX LATINITATIS.

Mureu. 11. posset agi lege nec ne, pauci quondam sciebant; *fastos* enim vulgo non habebant. * *annales* Pl. 13. hos consules non dicam animi hominum, sed ulli *fusti* ferre possunt.

FASTIGIVM proprie est *templorum*. v. *inprimis* Or. III, 46. unde inter cetera invidiosa a *Cæsare* usurpata etiam *fastigium* memoratur Phil. II, 43. cf. *Sueton. Cæs. 81. & ibi Int.* Sed *inprimis* *Salmas. ad S. ar. zian. Pescenn. c. 12. qui Cæsaris fastigium docet, non de secto capiendum, sed de ornamento scilicet, quale vulgo etiam in templis fuerit. Plutarchus αὐγομήτριον vocat, quod ita accipitur.* v. *Ind. Gr. cf. eundem ad Solin. p. 853. Sed est tamen etiam de privatis.* ad Q. Fr. III, 1. * *off. III, 7. operi fastigium imponimus.*

FATALIS. Catil. III, 4. *anus fatalis ad tertium &c.*

FATVM. *homo pestifer. pernicies ipsa, interitus.* Sext. 43. de *Gabinio & Pifone*; duo illa reip. *fata.* Dom. 57. si in illo pane *fato* reipubl. * *vari. cinium* Catil. III, 4. *fata* *Sibyllina.*

FAVERE. *verbum theatralis de plausu, unde ad alia trahitur.* Ligar. 3. *favere* industriz & gloriz alicujus. ad Att. XII, 49. me tamen ei *fanturum* &c. * *Div. II, 26. ex Ennio; galli silentio noctis favent* faucibus ruffis cantu.

FAVOR. *spec. notum.* Rosc.

Com. 10. quem favorem secum in scenam attulit Panurgus. * *Leg. II, 5. favore* magis quam re legum noimen tenent.

FAVTOR. Rosc. Am 6. nobilitatis *fautor*; *parcium nobilium studiosus, esse non castra eorum sequeretur.*

FAVX. *angustus aditus.* Quint. 6. *fauces* macelli. Verr. III, 76. *Timarchides* premit *fauces* defensionis. h. e. *facis, ut defendi non possis.*

FAX. Tusc. II, 25. cum quasi *faces* doloris admoventur. Tusc. V, 27. dolor *faces* arden-tes intentat * *Tusc. I, 19. Cumque corporis facibus* inflammari soleamus ad omnes cupiditates. * *retorum faces sunt τὸ πῦρ.* Or. III, 1. verborum *faces* ad-movere. h. e. *quibus ira commoveri possit.* Or. II, 51. neque parvis in rebus admoventz sunt hz dicendi *faces* * *homo reip. perniciosus, autor seditionum.* Har. R. 2. de *Gabinio & Pifone*; cum his furiis & *facibus* - bellum mihi inexpressibile dico esse susceptum. * *ibid. 22. in-jecta est fax* foeda & luctuosa reip. - qua ego solus exarisi: * *Div. I, 11. Fax* *Phoebi* * *Nat. D. II, 5. faces* coelestes. *genus moseori.* cf. Catil. III, 8.

FECIALIS. Leg. II, 9. *foederum, pacis, belli, induciarum oratores, feciales* iudices duo sancto. Off. I, 11. belli quidem *aequitas sanctissime feciali* populi Rom. *jure* perscripta est cf. Verr. V, 19.

INDEX LATINITATIS,

FELICATVS, ad Att. VI, 1, in *felicatis* lancibus & splendidissimis canistris, olusculis nos solēs pascere. *Felicitas*, *itē*; *felicitate* dicitur a *filice* herba, quæ calata in lancibus erat. cf. *Parad.* 1. *quamquam ibi quidam habens*; *delicatum* v. *delicatus*. v. *Græv.* ad l. c. *Salmas.* ad *Solin.* p. 737.

FERALIA, ad Att. VIII, 14. *festus dies*, quo manibus sacra sunt. v. *Ovid. Fast.* II, 569.

FERIRE. *Fat.* 17. *medium ferire* voluit. h. e. *extrema vitare*.

FERRE, ad Div. V, 20. *fermentationes pro, referre*, * *Verr.* II, 31. *sententiam ferre*, dicitur de *senatore*, cum proprie dicatur de *iudiciis*, post legem *tabellariam*, quod antea, pronunciare, dicebatur. *Defendebat eam sectionem Grævius*, contra eos, qui negabant de *senatoribus* dici: *sententiam ferre*. *Non observat vir doctus alium locum, nempe ad Div. XI, 21.* Cum ego sensissem, de iis, qui exercitus haberent, *sententiam* ferri oportere, iidem illi, qui solent, reclamant. * *Planc.* 19. *ferre tribum*, dicitur, qui *tribus suffragiis* creatur. * ad Att. XV, 29. at, hic, sibi *Juliam ferre*, *int.* *condicionem*, *vel* *Juliam* *sibi* *nubere*. * *Cluent.* 64. *ferre in quætionem* *seruum*, est, *permittere ut torqueatur*. * *ferri* dicitur *navigantes*. *Or.* 23. jam quidem, quocumque *fereretur*, *vel* *dari*

da sunt. *Sed imprimis*, qui *proxima* *anxi* *convulsione* & *cupidine* *nesciunt*. *quid agant*. *Quint.* II, 1. *ferret ferretque* *avaritia*, *Cluent.* 70. *cæcus* *crudelitæ* & *sævitia ferri* *videtis*, cf. *Verr.* V, 46. &c. * *Or.* 40. *rem supra ferre*, quam fieri potest, *de hyperbole*. * *referre in tabulas*. ad Div. VIII, 4. *ei expensum tulit*, *legionem*, * *Phil.* IX, 4. *aures ferunt* *cohortationem*, i. e. *non peremunt cohortationi*. * ad Div. VIII, 10. *calumniam ferre*, dicitur, *de eo*, qui *calumnias accusasse* *convincitur*.

FERVERE, ad Div. X, 23. *dedi operam*, ut - - non miles ullus, non eques - - ab illis *ferventibus* *latronibus* *interciperetur*. h. e. *furiosis*.

FERVOR. *Tusc.* IV, 10. *fervor animi*, *de perturbatione*.

FESTIVITAS, *Inv.* I, 19. *qua virtus orationis sit*? *Or.* II, 34. *perpetua festivitas*, dicitur de *capillatione*, de qua *ibid.* *Or.* 52. *his festivitatibus* *insolentius* *abutitur*.

FIBRA. *Div.* I, 10. *fibra* *in extis*. *Fibra* sunt *ipsa exta*, *jecur*, *cor*, *pulmo* v. *Seneo. oedip.* p. 357. &c. & *ibi Viri docti* *proprie* *autem* *extorum extrinsecas*, *ἀδύτοι*.

FICTOR. *Dom.* 54. *est genus ministrorum in sacris*, *piscor dulciarius*. *Varro* *L. L.* *histores dicti a fingendis libris*. v. *Casaub.* ad *Sveton.* *Aug.* 5. *Gustet. Jur.* *Pons.* II, 14. p. 237.

FIDE

INDEX. LATINITATIS.

FIDELIA. *vos testorum.* ad Div. VII, 29. de eadem *fidelia* duos parietes dealbare.

FIDELIS. *de quo recte dicatur?* ad Div. XVI, 17. *ibid.* *fidelis* ager.

FIDELITER. *de quo dicatur?* ad Div. XVI, 17. *ibid.* X, 23. per quorum loca *fideliter* mihi pateret iter.

FIDENTIA. *quid sit?* Tusc. IV, 37.

FIDES. Iav. I, 39. *sefellentur per fidem.* *b. e.* quia *ipsis fides est habita.* Rols. Am. 4. quod mihi *cum fide* impositum est. *h. e.* propter opinionem *de fide mea.* * *den Credit.* Agr. II, 3. *fides* de foro sublata est. Marc. 8. *revocare fidem.* Manil. 7. *concidit fides.*

FIDUCIA *hypotheca, pignus.* Flacc. 21. *fiducia accepta.* *ibid.* *fiducia commissa.* v. *Faernus* ad *h. l.* * *genus iudicii, in quo iudicatur ex aequo* Et *bono* hac formula adjecta: *ut inter bonos bene agere oportet.* Off. III, 15. ad Div. VIII, 12. v. *Salmas.* *mod. Usur. c. 14. de Usur. c. 4.* * *fiducia est etiam in hereditatibus* Et *emtionibus, nempe cum aliquis heres sit, hac conditione, ut accepta hereditate, eam reddat alteri, quem heredem scribere per legem non licebat, tamquam filius, quæ ex lege* *Proconia* *heres esse non poterat.* item, cum alicui venditur aliquid venditione *imaginaria, ut res venditam statim reddat, quod fiebat in hereditate a facris liberanda* &c. *Cæcilia*, 3.

qui per tutelam, aut societatem, aut rem mandatam, aut *fiduciam rationem* fraudavit aliquem. Rols. Com. 6. Si qua sunt privata iudicia summæ estimationis & pæne dicam capitis, tria hæc sunt, *fiducia, tutela, societas* cf. Nat. D. III, 30. Offic. III, 17.

FIGERE. Nat. D. I, 34. *figere* maledictis cf. Or. 26.

FIGURA. Or. I, de Or. II, 23. *figura* dicendi. Or. III, 52. *figura orationis* Gr. *Idæa, est genus dicendi, tamquam cense, aut sublimis aut medium.*

FILICATVS. v. *felicitus.*

FILVM. Or. III, 26. *filum orationis. est ipsum genus dicendi, quod patebit conferenti.* Or. II, 22. Orat. 36. * *ipsa orationis materia.* Læli. 7. *auri divi non invitus equidem, sed aliud quoddam expetimus filum orationis tunc h. e. de alia re se audire cupimus.* * ad Div. IX, 12. *munusculum leviusdenc, crasso filo.*

FIMBRIA. Pison. 11. *madentes fimbriae cinnamorum.* *Fimbriae sunt cirri canillorum; extremitates calamistratae.* *Servius legit h. l. fibræ, quod idem esse docet Salmas.* ad *Capitolini Pertin.* 8. nam *fimbriae & fibræ* sunt *proprie extremitates rerum* cf. ad *Solin.* p. 99.

FINGO. Brut. 31. *fingitur oratio commodius i. e. elaboratur.* Sull. 28. *fingi natura subito non potest.* Or. II, 28. *orator, quem nunc fingo h. e. qui qualis esse debeat, doceo.* Tusc. III,

INDEX LATINITATIS.

III, 15. *vultus a mente fingitur.*
Or. 28. *fingere totum se ad alterius arbitrium & nutum.*
Brut. 38. *figere animos. b. e. flectere quosvis velis. de oratore.* Nat. D. II, 59. *lingua fingit vocem & terminat, h. e. facis, ne, ut in brutis. sine distinctione literarum & syllabarum erumpat.* ad Att. VI, 3. *formam totius reip. velim mittas, quæ mihi obviam fiat, ex qua me fugere possim.*

FINIS. *formula, quem ad finem. non significat apud Ciceronem, zu was Ende, sed quamdiu.* Catil. I, 1. *quem ad finem sese effrenata tua iactabit audacia.* cf. Verr. V, 29. IX, 26. Nat. D. II, 51. * *pro consilio rationem finis dicitur.* Invent. I, 5. *officium ejus facultatis videtur esse, dicere apposite ad persuasionem: finis, persuadere distione.* * *dicitur etiam ut exitus, de quo supra.* ad Div. IV, 9. *qui finis istius consilii est.* * *finis dicitur etiam, quod est in quaque re summum.* Fin. I, 17. *finis bonorum & malorum, est summum bonum & summum malum.* Planc. 25. *finis bonorum populi, est consulatus.* Tusc. II, 1. *finis sperandi, est summum, quod quis sperare potest ausperat.* * Leg. I, 21. Mur. 9. *regere fines, est constituere, decernere de finibus, de quibus controversia orta est, quod faciunt arbitri finium regundorum.* v. Lex Mamilia.

FINITIMVS. Or. I, 16. *finitimus oratori posta.*

FINITOR. *agrimensor, qui agros in colonis deducendis metitur & definit.* Agr. II, 13. *finisorem mittant: ratum sit, quod finitor uni illi, a quo missus erit renunciaverit.* cf. c. 17, 20. v. *Goesii Antiqu. Agrar. c. 4. in primis. p. 31.*

FINITVS. *certus.* Nat. D. II, 35. *motus finiti.* * *moderatus.* Fin. I, 19. *cupiditates finitæ.* * *definitus.* Tusc. III, 25. *mors est omnibus finita.* * *numerose cadens.* Or. 51. *finita pronunciare.*

FINIRE. *regere, moderari.* Fin. II, 9, 20. *cupiditates finire.* * *ad Att. VIII, 3. finientis provincias Gallias restitit. i. e. cum censeret Casarem & Gallias detrahendum.*

FIO. Tusc. III, 5. *ita fit, pro: ex quo sequitur: ex arithmetici ducta ratio dicendi.* * Agr. II, 27. *quid fiet pecunia. Græv. pecunie. utrumque rectum est.* Sic quid facias homini, & homine. v. facio. * *ad Div. VII, 18. nihil fieri, frigere te. b. e. nihil quæstus te facere.*

FIRMÈ. Fin. III, 9. *assensus suos firme sustinere. h. e. cavere, ne elaboratur nobis assensus, rebusque incertis tamquam certis assentiamur.*

FIRMVS. *ad Att. I, 1. firmus candidatus. h. e. qui propter gratiam suam & amicorum magnam spem habet consulatus consequendi.* in Cæcil. 9. Verr. II, 1. *accusator firmus. h. e. fortis, minime timidus.*

FISCINA. *est utensile rusticum*

INDEX LATINITATIS.

*cum, cujus etiam apud Cato-
nem & Columellam mentio. v.
Lexic. rustic. Geineri in h. v.
Flacc. 17. fiscina fidorum.*

FISCVS. *de pecunia, quia in
fiscis reponebatur. in Cæcil.
8. 9. fisci Siciliones. cf. Verr.
III. 79.*

FISSVS. *Div. II, 13. fissum
familiarē & vitale. ibid. I, 10.
fissum in extis. Nat. D. III, 6.
fissum jecoris. Div. II, 12. quod
fissum periculum, quod com-
modum aliquod ostenderet.
fuit autem fissum linea imagi-
naria extra bipartito dividens,
ut altera pars ad hostes, altera
ad sacrificantem ejusque amicos
pertineret. unde familiare fissum,
pars familiaris extorum dicitur.
v. Turneb. Adv. IV, 18. Delvius
ad Senec. Oedip. p. 363. s. ubi,
quod fissum Ciceroni, Seneca
etiam limes, dicitur. Illa linea
autem dicitur, ab eo, quod Græci
πύλην vocant, ubi lodi jecoris
funduntur, quod est proprie fis-
sum. v. Salmas. ad Solin. p.
91. a.*

FISTVLA. *canalis plumbens
vel ligneus ad aquam deducen-
dum aliquo. Rab. Perd. I. 1. fistu-
las præcidi imperarat. * explu-
so, ad Att. I, 3. & ludis & gladiato-
ribus maximas ἐπιστημασικας
sine pastorina fistula aufereba-
mus. v. Salmas. l. c. p. 156.*

FISTULATOR. *Or. III, 61.
sed fistulatorem domi relinque-
tis &c. fistulator est servus, qui
fistula subjicit domino dicenti
sonum, quo incipias, & sensim*

*adscendens a nimia conten-
tione revocat. Hujusmodi servo
Græcibus usum refert Cicero
l. c.*

FIXVS. *certus, perpetuus.
Tusc. V; 14. bonum fixum.
Cluent, 45. non ita fixum esse
deberet, ut convelli non liceret.
Rabir. Po. 9. hoc maneat & fi-
xum sit ad Div. XIV, 4. si hæc
mala fixa sunt. * Sext. 5. fixa
vestigia, opponuntur leviter
pressis.*

FLABELLVM. *Flacc. 23.
cujus lingua, quasi flabello se-
ditionis concio est ventilata.*

FLACCVS. *Qui aures habet
magnas & languidas. Nat. D.
I, 29.*

FLACCERE. *ad Q. Fr. II, 15.
Messala flaccet. sc. in petitione.
i. e. parum spei habet.*

FLACCESCERE. *Brut. 24.
flaccescit oratio.*

FLAGITARE. *exigere. Dom.
20. flagitare Cistophorum.*

FLAGRANTIA. *Coel. 20.
flagrantia oculorum. signum
libidinis.*

FLAGRARE. *Verr. II. 53.
flagrabas domus studio & cu-
piditate hominum. Sic etiam
poetis fervere dicuntur loca in
que homines studiis frequen-
terque coeunt. v. Herm. ad Va-
ler. Fl. I, 121. Flacc. 28. multi-
tudo flagrans in concionibus.
i. e. seditiones movens. Verr. IV,
32. convivia, quæ domesticis
stupris flagitiisque flagrant.*

FLAMEN. *genus sacerdo-
rum. Erant Romæ flamines
tres, Dialis, Martialis & Qui-
rina.*

INDEX LATINITATIS

tinalis, additis deinde quartus, curvus, ubi alteram partem circi exegerunt, circa spinam & metas flectuntur. Sed Or. I, 1. est de virili etate ad senectutem vergente.

FLOS. Brut. 87. pigmentorum flores. Balb. 6. iptum florem dignitatis infringere.

FLUCTUARE. Or. 58. fluctuans oratio, est non numerosa & structa.

FLUCTVS. Flacc. 24. fluctus concionum.

FLUENTER. ad Att. VII, 14. fluenter lippire.

FLVERE. spectare, devenire. ad Att. IV, 16. res fluit ad interregnum ibid. IX, 10. illius rationes quorsum fluant. * succedere. Off. I, 26. res fluit ad voluntatem. * divulgari.

Tusc. IV, 1. Pythagoræ doctrina cum longe lateque flueret, * Tusc. II, 22. fluere mollitia. * interire. Marc. 8. omnia que dilapsa jam fluxerunt. cf. Or. 3. Gron. ad Lio. XXVII, 17. * Or. 58. de Or. III, 49. oratio fluens, opponitur vinctæ periodis & numerosæ. Contra fluens æquabiliter oratio. ibid. est laus ubique oratio, in qua nihil asperum, hincum &c. * Or. II, 6. Gallus distortus, eiecta lingua, buccis fluentibus. h. e. ut alii loquuntur labentibus, propter vim morbi, aut senectutem, aut corpus male quacunq; de causa constitutum. v. Gronov. ad Senec. Hippol. v. 364 & Inst. ad Sueton. Aug. 99. Sed Pil. 11. Sen. p. Red. 6. fluentes buccæ

FLEXIBILIS. uartus, inconstans. Læl. 25. flexibilis assentatoris animus * Or. III, 45. flexibilis oratio dicitur, quia collocatio verborum modis multis variari potest.

FLEXIO. circuitus. Pil. 22. de verticula flexioneque quære. Or. III, 25. flexiones incantum sunt, que nos semitonia vocamus, quibus mollis & suavis cantus efficitur, unde Demoftheni Aeschines vocis flexiones obijciebat tamquam molles & gravitatem oratoris non decentes. Or. 18.

FLEXVS. Coel. 31. ætatis flexus, est virilis ætatis initium. Metaphora ducta est, a circo, in quo flexus est, cum

furo

INDEX LATINITATIS.

fuso interpolata & corrupta, foenerandas & diripiendas pro-
qua calore & sudore fluunt, ut vincius.
similes sint, quemadmodum Pe-
troniis c. 23. ait, parieti labo-
ranti nimbo.

FLVXIO. *illuvio, diluvium*
 Div. I, 49. *fluxiones aquarum.*

FOCUS. *de formula: pro-*
aris & focus. v. Ara. Rosc. Am,
8. foci patris.

FOCVLVS. Dom. 47. *est ara*
genus parvum & portatile, quod
in consecrationibus adhibetur.
Ejus figura extant in numis &
aliis monumentis v. v. c. Gueber.
J. P. II, 14.

FODICO. Tusc. III, 16. *fo-*
dicantibus iis rebus, quas malas
opinamur.

FOENEVS. fr. Corn. 1. ho-
 mines *foenei. v. Asconius adh l.*
Scil. in spectaculis tauri sole-
bant irritari f. eneis imagini-
bus aut pilis. unde foenei di-
cuntur, qui nomen & speciem
rei tantum habent, non vim. v.
Salmas. ad Spartian. Pescenn.
c. 11.

FOENERATOR. Off. I, 42.
foeneratorum quæstus in odia
incurrunt. ad Div. V, 6. erunt
autem Romæ foeneratores ho-
mines divites cujuscunque or-
dinis, qui pecunias sub usuris
collocatas habebant. Capitali-
sten, Renteniers.

FOENERARI. *sub usuris da-*
re pecuniam Læli. 9. beneficium
foenerari. itaque pecunia pro-
prie foeneratur; sed homines
etiam dicunt foenerari. Parad.
6. dimissiones libertorum ad

FOENICVLARIVS cam-
 pus. *ubi foenum metitur. ad*
Att. XII, 9. utrum Cæsar in foe-
nicularium an in Martium cam-
pum cogitet.

FOETVS. *de frugibus agro-*
rum. Or. II, 30. quo meliores
ager foetus possit & grandiores
edere. item bacis arborum
*Div. I, 9. * actus edendorum*
fructuum Leg. I, 8. quæ frugibus
& bacis terræ foetu profun-
*duntur. * proventus, γενη. Brut.*
49. nec ulla ætate uberi-
or oratorum foetus fuit.

FONS. ad Q. Fr. III, 1. ipsi
fontes jam siccant.

FORAS. ad Q. Fr. III, 1. *fo-*
ras coenare.

FORE. ad Att. V, 21. *fore*
venturum.

FORES. ad Div. XIII, 10.
aperire amicitia fores.

FORI. Catò. 6. cum alii ma-
 los scandant, alii per *foros* cura-
 sent. *Fori sunt tabulata navi-*
um. v. Salmas. ad Solin. p. 646.

FORIS. *varie & multis mo-*
dis dicitur. præcipuos adfere-
mus, quos quidem observavimus.
ad Q. Fr. II, 8. foris valde plau-
ditur; nempe extra senatum,
h. e. a reliquis ordinibus. Verr.
III, 9c. non quæram foris (i. e.
extra judicium) cum habeas
judices principes civitatis. ibid.
91. non quæram exemplum fo-
ris: hoc ipso ex consilio utar
exemplis. Rosc. Am. 47. domi
dignitas & foris (apud exteros)
augo.

INDEX LATINITATIS.

autoritas, Arch. 7. delectantur. Phil. V, 5, *forma* iudicis. * *Species rei in animo expressa & comprehensa*. Or. 5. habuit profecto comprehensionem animo quandam *formam* eloquentiæ. - eos, quibus aliquid aut plura deerant, in eam *formam* non poterat includere. * *externus apparatus, insignia*. Agr. II, 13. *formam* adhuc habetis & speciem ipsam tyrannorum. v. Grav. ad b. l. * Nat. D. II, 40. *forme igneæ sunt sidera*. FORMARE. Brut. 38. *formare animos, dicitur orator, qui eos flectit, quosdam vult*. FORMIDO. *quod timorem incutit*. Fin. V, 11 quasdam post mortem *formidines* extimescant. Tusc. I, 16. cuius ignorantia finxit inferos, easque *formidines*, quas tu contemnere videbare. Boetius adeo de Poetarum Dea *Formidine* interpretatur; sed nihil opus.

FORMA *Dialecticis est species generi subiecta* Top. 7. In divisione *formæ* sunt, quas Græci *ideæ* vocant, nostri species, appellant, non pessime id quidem, sed inutiliter ad mutandos easus in dicendo &c. Fin. V, 4. *forma* disciplinæ triplex. * *delectatio ædificii & cuiuscunque rei* ad Div. II, 8. ut cum *formam* reip. viderim, quale ædificium futurum sit &c. cf. Or. I, 35. extr. ad Div. III, 11. quod ad me quasi *formam* communem temporum & totius reip. misisti expressam. * *In rhetoricis forma dicitur, ut figura, primo de tribus generibus dicendi: Χαρακτήρ ἢ ἰδέα*. Or. II, 23. Or. II, 17. *de Schematibus* Brut. 17. sententiarum & orationis *forma*. * *ratio, consilium*. Tusc. II, 15. qui Græci *formam* ætæ publicæ dede-

runt. Phil. V, 5, *forma* iudicis. * *Species rei in animo expressa & comprehensa*. Or. 5. habuit profecto comprehensionem animo quandam *formam* eloquentiæ. - eos, quibus aliquid aut plura deerant, in eam *formam* non poterat includere. * *externus apparatus, insignia*. Agr. II, 13. *formam* adhuc habetis & speciem ipsam tyrannorum. v. Grav. ad b. l. * Nat. D. II, 40. *forme igneæ sunt sidera*.

FORMARE. Brut. 38. *formare animos, dicitur orator, qui eos flectit, quosdam vult*.

FORMIDO. *quod timorem incutit*. Fin. V, 11 quasdam post mortem *formidines* extimescant. Tusc. I, 16. cuius ignorantia finxit inferos, easque *formidines*, quas tu contemnere videbare. Boetius adeo de Poetarum Dea *Formidine* interpretatur; sed nihil opus.

FORMULA. *forma*, Acad. I, 4. *formula* disciplinæ, * *generale pronuntiatum, ex quo de singulis rebus judicari possit*. Off. III, 4. *formula* quædam constituenda est. &c. * *in iure civili formula est sermo verborum modus*. *Formulae sunt* 1. *æ*, in quas iudicia dantur, Quint. 8. 2. *Ætorum*, quibus agitur in aliquem, quibus testamenta sponsores, stipulationes & reliqui huiusmodi actus iuris fiunt, quibus cavens alicui. v. Causio. &c. & ipse sunt verborum *conceptiones & formæ*; unde etiam

INDEX LATINITATIS.

estum nomen dixerunt. Mot. 13. *formulae vestrae atque actiones &c.*

FORNIX. *præter vulgarem illam significationem, significat virtutem triumphalem aut bonoris causam etiam non triumphanti constitutam; quod genus crebro in numis, tamquam Germani, occurrat.* Aët. I. Verr. 7. *fornix Fabianus.* Verr. II. 63. *hujus fornix in foro Syracusis est, in quo nudus filius stat, ipse autem ex equo nudatam ab se provinciam prospicit; quem locum egregie illustrant numi, qui fornices exhibent statuis impositis ornatos.*

FORTE. Or. III, 12. & aliquid, *si forte, motum.*

FORTICVLVS. Tusc. II, 19. *forticulum se præbet.*

FORTIS. *de accusatore in Cæcil. 7. Si accusandi voluntas ad viros fortes & spectatos translata sit. * de defensore, advocatus.* Quint. 2. *habet adversarium verbo 3. Nævium: revera hujus ætatis homines disertissimos, fortissimos, ornatissimos.* v. Grav. ad h. l. ** de judice.* Aët. I. in Verr. 17. Verr. I, 1. *In his omnibus fortis est, qui neque metu, neque periculo neque ulla alia re deterretur ab eo, quod est officii sui, qui libere dicit, quæ sentit, &c. eodem modo Catil. III, 6. fortissima sententia dicitur. * fortes sunt etiam, qui labores, dolores ferunt, voluptates repudiunt &c.* ad Att. XV, 11. *Callius fortibus sane oculis matrem sustulisti, ubi vid. Laureda-*

*speciare, fr. Hottent. in dolore podagræ nihilo fortior. &c. * vehement, gravis, acer.* Or. I, 54. *orationem disertam sibi & oratoriam videri; fortem & virtutem non videri.* Phil. XII, 3. *acerrimam & fortissimam libertatis recuperandæ cupiditatem imminutam & debilitatam.* Or. III, 9. *genus dicendi Antonii forte, vehemens, commotum &c.*

FORTISSIMÆ. Quint. 8. *injuriam facere fortissime per severat.*

FORTITVDO. *quid sit?* Tusc. V, 14.

FORTVITV. Phil. X, 2. *Gravius tamen debet fortuito sed cf. off. I, 29.*

FORVM. Or. I, 35. *ego istos non modo oratoris nomine, sed ne foro quidem dignos putarim; de oratoribus, qui causas in foro agunt, cum juris civilis imperiti sint.* ad Div. XIII, 10. *in forum venire, ibid. V, 3. Mur. 9. forum attingere. de his dicitur, qui parum etiam h. e. virilem in foro acciperunt a prætoribus, atque deinde in judiciis versari & causas agere possunt. * quia in foro tabernæ argentiarii sunt, ibique pecuniæ perscriptionibus, transcriptionibusque &c. tractantur, propterea sæpe in re pecuniaria fori mentio, Marcellus nil. 7. ratio pecuniarum, quæ in foro versatur. Flacc. 29. in foro versari, dicuntur negotiatores. Agr. I, 8. fidem de foro sustulisti, ubi vid. Laureda-*

INDEX LATINITATIS.

rum. Rabir. Post. 15. Postu-
mum non habetemus in foro.
ex sacre banquerout. quod &
foro cedere dicitur. * fora di-
euntur conventus provinciales
h. e. non modo civitates in qui-
bus aguntur, sed ipsi etiam
dies conventuum. Verr. III, 15.
extor forum suum vadimonium
promittere. *ibid.* II, 15. civita-
tes, quæ in id. forum conveni-
rent. cf. c. 70. ad Div. III, 6.
ad Att. V, 21. *forum agere.*
* Civitates etiam. Italiae que-
dam fora dicuntur, ut ad Div.
IX, 17. *forum* Julii Catil. I, 9.
forum Aurelium &c. de quibus
o. S. gon. Ant. Jur. Ital. II, 15. * ve-
stibulum Leg. II, 24. *lex forum*,
id est, vestibulum sepulcri bu-
stiumve usucapi vetat.

FOVERE. *delectare.* Mur.
35. *fovere* sensus hominum.
* *cureffer.* ad Div. I, 9. inimi-
cum meum in manibus habe-
bant; sic *fovebant*, sic oscula-
bantur, cf. ad Q. Fr. III, 5. ad
Att. XV, 13. * *lenire* ad Att.
XII, 18. nam, dum illud tracta-
bam, quasi *fovebam* dolores
meos.

FRANGERE. *refutare, dis-
solvere.* Acad. IV, 29. *frangere*
sortiten. ad Div. I, 4. *frangere*
sententiam alicujus * *in sensen-
tiam suam adducere.* Tusc. I,
21. ut rationem nullam affer-
ret Plato, ipsa auctoritate me
frangeret. * *supprimere mo-
tum animi* ad Div. IV, 6. *fran-
gere* se ipsum. * *domare.* Sen.
p. Recl. 8. Sceleratum civem aut
domesticum potius bottem ju-

dicta frangendum esse * *uraga-
re aliquem pene invitum.* ad
Div. IV, 4. *fregit* hoc meum
consilium Cæsaris magnitudo &
senatus officium. * ad Div. X, 17.
rogatu Servilii P. Titius inter-
cessit. res in posterum dilata.
Venit paratus Servilius, Jovi
ipsi iniquus - - hunc quemad-
modum *fiegerim*, quantaque
contentione intercessorem ab-
jecerim &c. * ad Div. X, 3. in-
videntes ingenio industriaque
fregisti * *qui male dividunt,
rem frangere dicuntur.* Fin.
II, 8. duo genera, quæ erant,
fecit tris. hoc est non dividere
sed *frangere rem.* * Or. I, 62.
paulum requiescet, dum se ca-
lor *frangat.*

FRAUS. *crimen.* Rabir.
Perd. 9. *fraus* capitalis Verr.
III, 76. in *fraudem* incidere
* ad Att. IV, 11. *fraudem fac-
ere* alicui, *ibid.* VII, 25. quod
multo rectius fuit, id mihi
fraudem tulit.

FREMITVS. Div. I, 18. *fre-
mitus* terræ. Har. R. 5. respon-
sum haruspicum de *fremitu* re-
citavit.

FREQVENTARE. *frequen-
tas convocare, cogere.* Catil.
IV, 7. quos cum casu hic dies
ad ararium *frequentasset.* * *cre-
bro, copiose usurpare.* Or. 25.
acervatim multa *frequentare*
* *replere.* Or. III, 52. *frequen-
tare* orationem luminibus &
sententiarum & verborum.
* Herenn. III, 24. primas quas-
que partes in animo *fre-
quentata.*

FRE

INDEX LATINITATIS.

FREQUENTATIO. *usus frigide agunt, ut nolle existimentur.* *frequens.* Partit. 16.

FREQUENTIA. Planc. 8. solidam & robustam & assiduam *frequentiam* præbuerunt.

FRETVM. *pro freso* Scula. ad Att. II, 1. *v. Ind. Geogr. Fretense mare.*

FRETVS. *pro fretum.* Verr. V, 66. perangusto *fretu.* *v. Gell. XIII, 20. cf. J. Gron. ad Gell. X, 26.*

FRIGERE. *dicatur de eo, cui in quocunque genere res non succedit.* ad Div. XI, 14. plane jam *frigeo* (nihil efficere possum in republica). ὄψωνον enim meum senatus erat. id est jam dissolutum. *ibid.* VII, 11. Sin ista *frigebunt.* *b. e. si nihil questus facis.* *ibid.* VII, 18. nihil heri: *frigere* te, ne charitam quidem tibi suppeditare. Verr. II, 25. cum omnia consilia *frigerent.* *h. e. non commoda viderentur.* * *nihil agere.* ad Div. VIII, 6. Curionem valde *frigere.* * *inprimis frigere dicuntur oratores, musici, actores, qui non placent audientibus.* Brut. 50. tibicen Antigénidas dixit discipulo sane *frigerenti* ad populum mihi cane & Musis. * *conremni.* Phil. VI, 5. *friges* patronus Antonius. *sc. quia nemo ejus beneficiis uti vult.*

FRIGESCERE. ad Div. VIII, 6. nos hic frigore *frigesceimus* *h. e. nihil agitur hic.*

FRIGIDE. *remisse, lente.* ad Div. VIII, 10. quæ cupiunt, ita

FRIGIDVS. *jejunus, puerilis. de eo, qui acuminis sublimitatemve sectatur, neque assuequitur & ridiculus fit.* Brut.

67. acumen sæpe stomachosum, nonnumquam *frigidum*, interdum etiam facetum. Orat. 26. vitabit ridicula quæ sita, nec ex tempore ficta, sed domo allata: quæ plerumque sunt *frigida.* Or. II, 63. in ambiguo, quæ sint *frigidiora*, vitemus. Verr. I, 46. alii etiam *frigidiores*, sed quia stomachabantur, ridiculi videbantur esse. * *ita ut frigere dicatur de eo, qui non probatur, cui non res succedit.* ad Div. VIII, 9. in defensione sua fuit disertissimus, in accusatione satis *frigidus.* ad Q. Fr. III, 4. aculator *frigidissimus.* * *tardus.* Brut. 48. lentus in dicendo & pæne *frigidus.* * ad Div. X, 16. *frigida* & inconstantes literæ Lepidi. *h. e. ex quibus dubiæ fidei esse hominem intelligebatur, in novam partem satis luculenter & fortiter scriptæ.*

FRIGVS. *otium a rebus publicis, cum nihil agitur in rep. nihil proficitur.* ad Div. VIII, 6. nos hic frigore frigesceimus, ad Q. Fr. II, 12. tantum fuit *frigus* in senatu ut populi convicio Appius coactus sit; nos dimittere. *ibid. extr.* reliqua singulorum dierum scribemus ad te - quamquam ejusmodi *frigus* impendebat. &c.

INDEX LATINITATIS.

- FRONS.** Rabir. Post. 2. ve- *III. in Perrem, Pil. 35.* fir-
rissima *frons*, *opponitur* ei, quæ *mentum honorarium, est fru-*
mentitur, *ut ait* ad Q. Fr. I, 1, *mentum in cellam.*
- FRVOR.** Tusc. III, 16. *frui*
aut ingenuisse, *ut frons*em fe- officio, *pro: fungi. Sed Davi-*
rias, ad Div. IX, 10, adeone *frus reposuit: fungi. Vulgatum*
hi excussam severitatem putas, *defendunt Wopken Lett. Tull.*
ut ne in foro quidem reliquæ *I, 14. & Boberius ad b. l. * Brut.*
pristinæ *frontis* appareant, ad *97. te tua virtute frui cupi-*
Att. V, 10. hæc sero *frante &*
vultu bellis, sed angor intimis *mus. h. e. digna virtutis præ-*
sensibus, ad Att. IV, 14. Pom- *nia capere.*
- FVCATVS.** *corruptus rebus*
pejus fremit - sed utrum *adscitis & alienis. Muren. 12.*
fronte an mente; dubitatur. *de jurisprudentia: iisdem ino-*
Planc. 6. si populo grata est *ptis fucata sunt omnia.*
- FVCOSVS.** Rab. Post. 14.
tabella (comitalis) quæ *fron-*
tes aperit hominum, mentes *fallaces & fucose merces; quæ*
tegit. *sc. talia videbantur esse, ac-*
- FRONTONES.** *homines quæ erant.*
magna fronte. Nat. D. I, 29.
- FRVCTVS.** *reditus prædio-*
rum & agrorum Catil. II, 8. *ni. poetæ ac fucus. ad Att. I, 1.*
certare cum usuris *fructibus* *line fuso & fallaciis, more ma-*
prædiorum, conf. Flacc. 37. ad *jorum, negatur.*
- FVGERE.** Off. III, 22. vi-
Q. Fr. I, 1. * *voluptas, suavi-*
tas. Agr. II, 2. animi mei fru- *num fugiens, est, quod alio lo-*
ctum & c. Har. R. 1. capere *co evanescens dicitur, quod bre-*
fructum. Div. II, 9. omnem fru- *vi tempore vim suam perdit.*
ctum superioris vitæ perdi- **FVLGERE.** *fulgurare. Vat.*
dissent. *8. Jove fulgente Nat. D. II, 25.*
coelo fulgente.
- FRVGALITAS.** Tusc. III, 8. **FVL MEN.** Balb. 15. duo
quid sit, & quam late pateat? *fulmina imperii nostri de Scri-*
Deiot. 9. *frugalitatem.* id est, *pionibus in Hispania interemis.*
modestiam & temperantiam *v. Abram, ad b. l.*
virtutem maximam judico.
- FVNDATVS.** Fin. IV, 1.
FRVGI. Tusc. III, 8. *homo disciplina fundata & exstructa.*
frugi qui dicitur & ibid. IV, 16. Flacc. II. nihil veritate funda-
homo *frugi* omnia recte facit. *tum. Dom. 36. familia funda-*
FRVMENTARIVS. *ins. sissima. familia fundari dicitur*
mercator. Offic. III, 13. *liberis susceptis. v. Præceus ad*
- FRVMENTVM.** *de fru-*
mento decumano, *estimato, em-*
so, in cellam. v. Argum. Or. *liberos respicitur, quos jam an-*

INDEX LATINITATIS.

te cum fratre nominaverat, quam rem familiarem, qua & ipsa fundari, constitui, dicitur. Sic Rabir. Po. I. fundata fortuna.

FVNDERE. Fin. III, 15. quamquam negent nec virtutes nec vitia crescere; attamen utrumque eorum fundiquodammodo & quasi dilatari putant.

FVNDVS. Balb. 8, 11, 18, 21. populi fundi. fundum fieri. v. Ind. Legg. Lex Julia L. Cesaris & add. J. Gron. ad Gell. XVI, 13. & addenda ad b. l. * Off. II, 15. largitio fundum non habet.

FVNESTVS. opponitur puero. Leg. II, 22. quæ finis funestæ familiaris.

FVNVS. pestis. Prov. Conf. I. C.abinus & Piso dicuntur: nonnulli arbitrantur, sed etiam funera reipublicæ * Tusc. I, 15. nec funera fletu facit. Boberius a Polybio L. VI. memoratis in e Cod. Leidensi rescribis: funera lectum; & funera interpretatur de muliere, quæ inpreiebas lectum canere in pompa funebri. Funeram dictam esse hanc feminam jam monuerat ad hos versus Emii Scalliger in Catalectis & Vossius in Erypal. & Vir doctus in Mistell. Obs. Brit. Vol. I. p. 403.

FVRCILLA. ad Att. XVI, 2. furcilla extrudi, hoc verbum prætermisit Næolius. Est enim a Lamb. & Turnebo.

FVNIA. ad Div. I, 9. de Clo-
mo: furia muliebrium religionum.

FVRIALIS. Har. R. 18. cum curiales voces in concionibus ungitis,

FVRIOSVS. dicitur sapissimmo apud Ciceronem, qui contra rempublicam sensit, dicit, agit, ad Div. X, 11. quod quædam pars exercitus non minus furiosa est, quam qui cum Antonio fuerunt.

FVRERE. contra temp. sentire, facere, ad Att. VII, 8. sin autem ille fureres; vehementer hominem contemnebat.

FVROR. studium contra rempubl. ad Div. X, 11. decima legio ad eundem furorem re-

FVSTVARIVM. int. suppli-
cium. Phil. III, 6. si fustuarium meruerunt legiones, quæ consulem reliquerunt. Est suppli-
cium militare non solum, ut urbanum, ut ex criminibus, intelligi potest, quæ fustuarium merebans. v. Lips. Mil. R. V, 18. Vossius & Boeclerus ad Vellez. II, 78. extr.

FVSVS. Or. II, 15. fustum genus orationis, est lene, non asperum. ibid. 30. fustum genus sermonis, opponitur conciso & minuto. ibid. 77. fustum in oratione, dicitur, quod non uno aliquo loco sed per totam orationem adhibetur. Sic Nat. D. II, 56. tacitus toto corpore fustus esse dicitur.

GALLICAE. Phil. II, 30. Sunt calcei, qui imas tantum plantas tegunt, ut crepide & soleæ. v. Græc. ad b. l.

GAL-

INDEX LATINITATIS.

GALLINARIUS. *qui gallinas ratis jure dicendum. Scilicet, curat.* Acad. IV, 26. quoniam gens est communis diversis stirpibus s. familiis. Sic gens Claudia comprehendit diversas familias patricias & plebejas, Appios, Marcellos &c. Stirps autem s. familia est pars gentis.

GEMINUS. *similis.* Partit. 7. memoria est gemina literaturæ.

GENEALOGI. Nat. D. III, 7. dii qui a genealogis antiquis nominantur. Genealogi dicuntur, qui Deorum generationes scripserunt, ut Hesiodus & alii.

GENERATIM. Or. I, 41. generatim componere, h. e. rebus ad certa genera revocatis.

GENERALITER. Inv. I, 26. tempus generaliter definire difficile est.

GENERATIVUS. *elaboratus.* Div. I, 12. Species generata Nattæ.

GENIALIS. Cluent. 5. lectus genialis i. e. nuptialis. v. Lips. Elect. I, 16.

GENICULATIVUS. Cato. 15. cūlnus geniculatus, h. e. qui nodos habet. genicula enim sunt nodi caulium & culmorum, ut ad h. l. docuit Grævius & e rusticis notum est.

GENO. pro gigno Or. II, 32. genitur.

GENS. *quid Romæ fuerit, intelligitur ex hoc loco:* Or. I, 39. Cum Marcelli ab liberti filio stirpe, Claudii patricii ejusdem nominis hereditatem gente ad se redisse dicerent:

nonne in ea causa fuit oratoribus de toto stirpis ac gentilibus Germanus. Brut. 96. germana ironia. Leg. II, 1. germana patria. ad Att. IV, 5. asinus germanus. Or. II, 38. germani artis magistri.

INDEX LATINITATIS.

GERMANITAS. Arusp. 20. *germanitatis* stupra, i. e. cum *germana* sorore.

GESTVS. *motus* quidam *corporis*. Or. II, 57. *gestum* agere. * *Χηματρα*, *figura*. Or. 25. quæ Græci, quasi aliquos *gestas orationis*, *Χηματρα* appellant.

GIGNERE. Or. III, 30. *permotionem gignere*. de *oratore*, qui *auditores* movet.

GLADIATOR. *gladiatoribus* dicitur pro: *ludis gladiatoribus*, cum *gladiatorum spectaculum* esset. ad Div. X, 32. ad Att. VI, 3. Phil. IX, 7.

GLADIATORIVS. Mur. 35, *locus gladiatorius* h. e. in *ludis gladiatoribus*, unde *ludi spectari possunt*.

GLOMERARE. Div. I, 12, *omnia fixa tuus glomerans* determinat annus. Annus *glomerans est*, ad *finem* veniens.

GLORIA. Marcell. 8. *quid sit?* * *gloriandi consuetudo*, *f. gloriæ cupiditas* ad Div. VII, 13. *meriar*, ni. quæ tua *gloria est*, puto te malle a Cæsare *confuli*, quam *inaurari*. *ibid.* VIII, 15. Si *scias*, quam *solicitus* sim, tum hanc *meam gloriam* *derideas*.

GLORIOSE. *jaſtante*. ad Div. VIII, 15. *quid jam*, inquis, *glorioſe omnia?*

GLOKIATIO. Fin. III, 8. *gloriatione*, ut ita dicam, *dignam esse*. de *προνυμείους*.

GRACILITAS. *tenuitas orationis*. Brut. 16. *gracilitatem* *conſectari*.

GRADVS. Verr. III, 74. *quod vultis esse* in uno furto *peccatorum gradus?* ut si *singulis* *inſiltere* velim, *progredi* ita non possit: Brut. 65. *quod gradus* tuos & quasi *progressus* *dicendi* cupio *cognoscere*. Verr. II, 1. in *Africam* ex hac *provincia* *gradus* *imperii* est *factus*. Or. 64. *stabilis* quidam & non *expers* *dignitatis gradus*. de *pedibus* *longioribus* in *oratione* * in *re gladiatoria* dicitur *gradus gladiatoris* *idem* qui *Estan* *tus* dicitur, *das Lager*, ex quo *gladiatores* in *primis* *judicabantur* v. *Gron.* ad *Senec.* *Agamem.* 515. *hinc plures* *formulae*, ut *Off.* I, 23. *tumultuantem* de *gradu* *dejici*. cf. ad Att. XVI, 14. &c.

GRAECVLVS. Sext. 51. *græculum* se *putari* voluit: h. e. *græcum philosophum*. Sen. p. R. 6. cum *Græculis* *philosophant* * *nulla fide dignus*, *levis* ad Div. VII, 18. *græcula* *cautio chirographi*, de quo loco v. *Burm.* ad *Petron.* c. 46. *ubi etiam* de *aliis* *hujus verbi* *significationibus*.

GRAECVS. Or. II, 36. *dare* *significationem* *græcarum rerum* h. e. *græcæ eruditionis*. ad Att. XVI, 5. VII, 1. *Græci* *ludi*, *sunt scenici*, in quibus *fabule* *græci argumenti* *more* *græcè* *aguntur*.

GRAMINEVS. Verr. IV, 56. *etiamne* *gramineas* *hastas?* - *erant* *hujusmodi*, ut *semel* *vidisse* *fatis* *esset*. in quibus *neque* *manu* *factum*, *neque* *pulchritudo*

INDEX LATINITATIS.

tudo erat ulla, sed tantum magnitudo incredibilis. *Ex insuloso parer, hostas hos fuisse opus natura. Credo fuisse graminis cymos in usitata magnitudinis, ut hostam aequarent. Ita etiam Verburgius & Gesnerus.*

GRAMMATICA. Or. I, 42.

quid sit, quae obiecta habeat?

GRAMMATICI. Div. I, 18.

Grammatici interpretes poetarum.

GRASSATOR. Fat. 15. genus latronum, quod in urbe videtur obsidet & obvios injuria opportunitat verberat, spoliat & morte territas, de quo Torrent, & Causaub. ad Sueton. Aug. 32, Budens ad Pand. p. 342.

GRATIA. ad Att. V, 20. erat nostrum nomen in gratia. Ma- nil. 24, aliquam bonam gratiam, sibi quaerere, Muren. 20, provincia Murenz multas bonas gratias attulit. ubi vid. Grav. Sull. 15. gratiam referre, pro, ulcisci. v. Grav. it. ad Or. ad Quir. p. Red. 9. ad Div. I, 1. gratiam nostram extinguit hominum suspicio. h. e. nihil efficere, quamquam graciosus apud homines, possum, quia suscipiuntur &c. Verr. III, 82. in beneficii gratiaque loco potere.

GRATVLATIO. jungitur laetitia. Verr. IV, 34. summa cum gratulatione civium & laetitia reponitur statua. Flacc. 39. quanta laetitia - - quanta gratulatio. * Muren. 41. in sua gratulatione i. e. cum consul designatus esset, * dies festus, quo

Diis gratiae aguntur pro re laeta. ad Div. XI, 18. hac tam recenti gratulatione, quam Diis ad omnia templa fecimus.

GRATVITVS. ad Q. Fr. II, 15. Comititia gratuita sunt, in quibus nulla largitio versata est.

GRAVIDATVS. Nat. D. II, 33. gravidata feminibus terra.

GRAVIS. qui oratione gravi, magnifica utitur. Or. III, 45. graves finus * Sen. p. R. 6.

graves oculi, sunt eorum, qui nondum edormivere crapulam.

* magnam vim habens. ad Div.

XIII, 29. quod per se est grave.

ad Div. X, 12. litterae graves.

* quem homines vereantur. Agr.

II, 17. grave est nomen imperii.

* magnanimus Arch. 7. excel-

lenti animo & virtute homines

- - moderati & graves. * pa-

stus. Agr. II, 26. succumbent

jam, oppresso, Sullanis oneribus

gravi. * sonus humillimus, il

lusto. opponitur acutissimo.

Or. III, 61. I, 59.

GRAVITAS. ad Att. XI, 22.

gravitas coeli, est pestilentia

aeris. * Or. I, 13. gravitas ser-

monis, opponitur temeritati Or.

31. cum orator locis gravita-

tis utitur. * Or. III, 11. gravi-

tas linguae, est sonus vocis paul-

lo agrestior & rusticianus. Pro-

arcus praeter rem legi vult:

pravitas. Nam pravitas laetis

parer gravitate. Gravitas au-

tem quoniam in deteriore partem

de malis rebus dicitur, non est

dubitandum. Aliud est gravi-

tas orationis, quae semper in

laude est, aliud gravitas linguae.

Sc

INDEX: LATINITATIS

Sic gravitas vultus in laude, gravitas oris est vitium animae * *serveritas*. in Cæcil. 3. *gravitas* judiciorum. * *magnificentia*, *dignitas*. ad Div. X. 12. *gravitas* sententiarum. &c. * *magnitudo* Agr. II, 32. *gravitatem* imperii ac nomen sustinet. * *constantia*, *equabilitas* in vivendo. Offic. I, 21.

GRAVITER. ad Div. X, 17. *graviter* se habere, pro agrotare.

GREGALIS, *familiaris*, & *qualis*. Or. II, 62. *gregales* cum in campum non venisse requirebant. ad Div. VII, 33. *gregalibus*, quibus te plaudente, vivebamus, amissis, &c.

GREMIVM. Pis. 5. hæc sunt in gremio sepulta consilatus tui.

GREX. in contemptum dicitur. Rosc. Am. 32. ego in grege annuere.

GVMIA. Fin. II, 3. * *Lucilio*, vox antiqua, quæ belluonem & gulo mancipium significat.

GVRGES. Verr. III, 19. vorago & gurgēs vitiorum. Dom. 47. ille gurgēs simul tecum holluatus est sanguinem recipu- blicæ.

GVRGVSTIVM. Pis. 6. *Festus*: genus habitaculorum angustiorum.

GVSTARE. percipere vim, *suavisatem* alicujus rei. Arch. 8. si ipsi sensu nostro gustare non possumus.

GYMNASIARCHVS. Verr. IV, 42. est præfectus & caretur gymnasii publici, de quo ge-

nere hominum præter alios. v. van Daleu Diff. VIII.

GYRSATVS, ad Div. VII, 6, quibus Medea *gyrsas* affinis manibus persuasit, quæ sine *gyrsas* manus magna controversa est. *Varias sententias* v. in editione Græv. Lex. Fabr. Nicol. Loesf. Epiphyl. II, 10. qui de *histrionica Medea* interpretatur, quæ, de more *gyrsas* manus habuerit; referreque ad verbum persuasit, quem sequitur *Gonsalvus* ad Perron, 127. qui huc trahit illa: digitis ad gubernantibus vocem; impro- bante Burmanno, qui ad Medea referri putat, opponique Medea, g. m. matronis op- tentis optimatibus.

GYRVS. Offic. I, 36. homines secundis rebus effrenatos & sibi præfidentes tamquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportere. Or. III, 19. Orato- rem in exiguum *gyrum* com- pellitis. h. e. ad ejus artem pauca refertis. *Ducta* est me- capora ab equis, qui a domi- toribus in *gyrum* aguntur cre- bro, ut mansuetiores & facili- ores fiant.

H.

HABENAE. Lxl. 13. laxis- simas *habenæ* dare amicitia, quas vel adducas, cum velis, vel remittas.

HABERE. *habitare* ad Div. VII, 6. quæ Corinthum arcem altam *habebant* matronæ. Rosc. Am. 46. qui in Brutis, aut in Salentinis *habent*. quamquam hic etiam intelligi potest; præ-

INDEX LATINITATIS.

dia rustica. * habere dicuntur *Burm. ad Sueton. Caf. 44. Div.*
divites, liberi ab aere alieno. ad II, 13. *habitu* extorum & co-
 Att. VIII, 10. *habere* in numis. lore declarari futura.
 Verr. III, 86. *habet* in numis. HACTENVS. *in sanum,*
 in urbanis pradiis. v. *Græv. ad eatenus.* Nat. D. I, 10. nunc
 Div. VII, 29. * Rosc. Com. *hactenus* admiror eorum tardi-
 17. HS. milies iudicium ha- atem. Div. I, 8. qui *hactenus*
 bent. * *suscipere, agere.* Div. I, aliquid egit, ut &c.
 43. omitto nostros, qui nihil in HAERERE. *versari diligenter,*
 bello sine extis agunt, nihil sine *perpetuo in re aliqua* Or. I, 38.
 auspiciis domi habent. * Verr. *oratores dicuntur* haerere in
 II, 29. iudicium habebant; de jure, ad Att. XIII, 4. *haerere* in
 petitore & eo unde petitur * ad libris, Or. 40. *haerere* in eadem
 Att. VI, 1. habeo Junium in mo- sententia, *de oratore, cum rem*
 tu, * *adhibere.* Verr. I, 6, vim auget. Verr. V, 64. hic teneo,
 in inquirendo habere. * Quint. hic haereo, hoc sum contentus.
 25. studium & officium erga Phil. XIII, 3. *haerunt* in ocu-
 aliquem habere. * Verr. I, 23, lis nostris. * *ex aliqua re se*
 habet, quomodo emeris? h. e. *expedire non posse.* ad Div. VI,
demonstrare potes? * Phil. II, 5. non posse te diu *haerere* in
 32. habebat hoc omnino Cæ- tam acerba injuria. * *haerere*
 sar. h. e. *mos hic illi erat.* dicuntur *faces injectæ adibus*
 * Phil. II, 28. res suas sibi ha- &c. *cum non sine vox decidi-*
 bere iussit. *est formula divor-* *dum, sed incendum;* unde *hec*
 14. ducuntur Rosc. Com. 6. *haeret*
 HABILIS. Or. I, 54. calcei peccatum huic homini. Or. II,
 habiles. 54. *facetum dictum emissum*
 HABITARE. Mur. 9. *habere* debet, Catil. I, 6. quod
 rare in foro, Or. I, 62. *habitare* dedecus non *haeret* infamiae tuæ,
 in subselliis. *Utrumque de iis,* *Gravius cum Grutero malebat;*
qui crebro causas agunt. Or. in haeret fama tuæ. *de fama tuæ*
 II, 38. qui *habitaverunt* in hac non *intercesserim;* inhaeret non
 una arte transanda. *ibid.* 72. *ba-* *opus videtur.*
bitare in re, dicitur etiam ora- HAESITARE. *rudem esse.*
 tor, cum loco alicui immoratur Or. I, 10. *haesitare* in majorum
 agendi causa. Planc. 27. *ba-* institutis.
bitare in oculis populi. HALLVCINARI. *effundere*
 HARIVS. Or. III, 52. *ba-* *semere aliquid.* ad Q. Fr. II, 11.
bis orationis, dicitur de tri- epistolæ debent interdum *bal-*
 gliici illo genere dicendi, Arch. lucinari. Nat. D. I, 26. ista
 7. naturæ ipsius *habitu* prope vobis tamquam dictata reddun-
 divino. Brut. 91. *habitus* cor- tur, quæ Epicurus oscitans *bal-*
 poris, *est species & figura v.* *lucinaus* est.

HA-

INDEX. LATINITATIS.

HARA. *stabulum porcorum.* Pis. 16. Epicure ex *bara* producte.

HASTA. Verr. IV, 56. *hasta graminea, v. gramineus.* * *ausilio publica, quia hasta signum actionis publicae: quamquam est, qui etiam in privatis hastam positam putet.* v. Dukerius ad Flor. p. 346. Phil. VIII, 3. *hasta Cæsaris.* cf. offic. II, 8. ad Div. XV, 17. *hasta refrixit.* * *argumenta oratoris* Top, 17. Jcti patronis ad eorum prudentiam confugientibus *hastas* ministrant. * Mur. 21. *hastam* abjicere, *de hasta* amantata v. *Amentanus.*

HASTATUS. *est genus militum, quod in acie prima constituebatur, ut in media principes, in ultima Triarii.* Div. I, 35: *signifer primi hastati, h. e. prima centurie hastatorum.* v. Lipsius Mil. R. II, 8.

HAVD. *teneans tirones vim formule: haud scio an; quæ cum dubitationem habere videatur, tamen simpliciter affirmat.* Fin. V, 3. Aristoteles, quem, excepto Platone, *haud scio an recte* dixerim principem philosophorum. ad Q Fr. I, 1, 10. ut tibi tanti honores haberentur, quanti *haud scio an* nemini. &c.

HAVEO. *aveo.* ad Att. V, 20. *haveo* scire.

HAVRIO. *percipio, fero.* Coel. 24. hunc *hausi* dolorem. Dom. 1. *haurire* me unum pro omnibus calamitatem indignissimam. c. Tusc. I, 35. *extr.*

HAVSTVS. *locus ubi aqua hauritur.* Cæcin. 26. aquæ ductus, *hausus*, iter, actus.

HEBDOMAS. ad Div. XVI, 9. *ad Tironem agrotum: Symphoniam Lysonis vellem vitasles, ne in quartam hebdomada incidere.* Hebdomas est *spatium septem dierum, quo spatium morbi in decursum aut melius mutari solet. septimenim dies sunt Critici et disciplina medicorum.*

HEBES. *opponitur acuminato,* fragm. Acad. II. cur lunæ nascentis alia *hebetiora*, alia acutiora videantur cornua, * *opponitur subtili.* Fin. II, 10. *rhetorica forensis, cum populariter loquatur, est interdum paullo hebetior.*

HEDRYCHVS. Tusc. III, 19. *hedrychum* incendamus. *Davisius reposuit, hedychrum, ex coniectura P. Victorii, nam hedrychus nihili vox est, illa altera autem græca.* Illud autem scrupuli hic restabat, quod auctore Dioscorid. I, 61. *hedychrus est unguentum de quo verbum* incendamus *dici non potest. hunc scrupulum sublatus Davisius, ex auctoritate Mss. primo demus & incendamus permutas; deinde pro incendamus comicit legendum: intendamus, i. e. porrigamus. Ejus sententia subscribitur Bobertius ad h. l.*

HELVARI. Dom. 47. *beluari* reip. sanguinem Fin. III, 2. quasi *beluari* abris.

HELVO.

INDEX LATINITATIS.

HELVO. Seix. 11. *belus* patriæ, *belus* patrimonii.

HELVELLÆ. *minuta herba* ad Div. VII, 26.

HEMICYCLIVM. *Solum, sedes patris familias.* Lxi. 1. augur domi in *hemicyclo* sedens. *Solum* ita vocatur a figura *semicirculari* *Sidon.* *Apoll.* Ep. II, 2. *Solus hemicyclium.* v. *Gronov.* ad *Sueton.* de *Grammat.* c. 17.

HERCISCERE. Or I, 56. qui quibus verbis *hercisci* oporteat nescit, idem *herciscunde* *familia* causam agere non potest *Cæzin.* 7. *Æbutius* nomine heredis arbitrarium *familia herciscunde* postulavit. b. e. ad *divisionem* provocavit, ut *hodie* loquuntur. *hercisci* est dividi, et hoc sensu iam *Ciceronis* tempore dictum esse *hercisci*, *usitatumque* eam vocem fuisse, loci notari. Et alii, qui sunt apud *auctores*, dubitare nos non sinunt. Non valet igitur *Tribonianus*, Et ex veteri usu in *Dig.* X, 2, titulum fecit de *familia herciscunda*, quicquid sit de corruptione verbi. Nam *Trebonianus* ejus auctor non fuit, nec hæc vox Latinis *præcis* ignota, ut *Salmasio* ad *Solinum* places p. 391. f. Ceterum credo Et *Salmasio* Et *Ger.* J. *Vossii* in *Etymol.* in *ercisco*, quos sequuntur *Burm.* viii. ad *Petron.* c. 141. Et *Sueton.* *Nor.* 5. et *Petiscus*, qui verbosus exscripsit *Salmasianæ*; credo ite, inquam, Et ratio notationis docet, *erciscere* esse per corruptionem, aut per

contractionem duarum vocum in unam pro *erectum* *ciscere* f. *ciere*. Est enim profectio a *græca* *ἐρκος* ortum, aut latino *erceo*, pro *arceo*, a quo dividendi vis duci non potest. *Veteres*, quorum *divitiæ* in *pecoribus* erant, ut notum est, *aulam* habebant ante *edes*, b. e. *spatium* septo *circum* datum, quod septum *ἐρκος* appellabant, unde *εὐερκὴς* ap. *Homerum*, v. *Ind.* *Eustath.* in *ἐρκος* etc. *Jupiter* *ἐρκῆος* etc. *Hic* non mirum, si *heretum*, quod est proprie locus clausus, (unde *Græcis* *ἐρῆτος* *carcer*) pro *patrimonio*, auctore *Donato* apud *Servium*, ad *Virgilium* *Aen.* VIII, 642. Et pro *hereditate* dictum est. Cum ad *divisionem* provocarent *heredes* *heretum* ciendum erat b. e. *movendum* loco suo, non ut *Salmasio*, *Vossii*, *Burmanno* places, *dividendum*. v. *Ciere*; hinc *heretum* *ciere* pro *dividere* dictum. *Viri docti*, quos dixi, *conspiciunt*, *veteres* *Heret* dixisse; *familiam*, *heretum* *ciscere*, ac pro eo *dictum* deinde *familiam* *herciscere*.

HERCTVM. v. *hercisco*. Et *Cisus*.

HERE. pro *heri*. ad *Att.* X, 13. ubi v. *Malasp.* ibid XV, 1. et *Quintil.* l. 7. *Vossii* *Etymol.* in *heri*.

HERES. *Verr.* I, 4. *heres* secundum *filium* institutus, ut sc. ea *demum* sine *heredibus* mor-
gna

INDEX LATINITATIS.

sua heres sit bonorum, qui dicuntur heres secundus. Ciment.
11. Top. 4. Verr. I, 43. ad Div. XIII, 61.

HEREDITAS. Flacc. 34. *hereditas lege ab eo venit. cf. Verr. I, 10, etc. unde hereditate accepta pecunia adventitia dicitur.*

HEREDITARE. ad Att. II, 1. cum cum in Sicilia hereditatem saepe hereditasset. *Sed variant libri in hac voce.*

HERMATHENAE. ad Att. I, 3. *Statua ex Mercurio & Minerva.*

HERMERACLAЕ. ad Att. I, 10. *Statua e Mercurio & Hercule.*

HEROVS. Or. III, 47. *per herous, qui in heroico crimine adhibetur, anapaestus, dactylus, spondeus.*

HIARE. Verr. II, 54. *hians avaritia. * elisionem vocalis litterae negligere Or. 45. poetae, qui ut versus facerent, saepe hiant, ut Nævius.*

HIATVS. *neglecta elisa.* Or. 23. *habet ille tamquam hians concursu vocalium molle quiddam.*

HIC. *praesens, qui est nunc hoc tempore.* Or. I, 1. *hi mores.* Verr. II, 3. *ad illam veterem disciplinam, non ad hanc, quae nunc increbuit. ibid. III, 90. hac licentia. ad Q. Fr. I, 1. praesertim cum hi mores ad ambitionem incubuerint * pro ille: Rose. Can. 2. quid est, quod negligerenter scribamus adversaria? quid est, quod diligenter*

conficiamus tabulas. quia haec sunt mentitua, illae sunt attestatione etc. v. Gron. Obs. III, 16. Sancti. Minerv. II, 9. & ibi Perizon.

HIR. de Fin. II, 8. *vola manus, quae utuntur interdum, qui furtim vinum gustant, cum syphon aut aliud instrumentum non est ad manum, ut vidit Scaliger.*

HIRVDO. *sanguisuga* ad Att. I, 13. *plebs hirudo ararii.*

HISTORICVS. Muren. 7. *homines literati & historici Or. 36. historicus sermo, quotidianus distinguitur.*

HIVLCVS. Or. III, 43. *hiulcus concursus verborum ibid. 44. voces hiulae. v. hiatus.*

HOMO. *pro, bonis hominis.* Rose. Am. 8. *hominis studiofissimi nobilitatis manceps sit Chrysogonus i. e. bonorum ejus manceps, sector, fit. sic homines vendi, venales pendere dicuntur, pro, bonis eorum. * Tusc. III, 32. cum nihil hominis esse ad Q. Fr. II, 11. virum te putabo, hominem non putabo. Or. II, 10. Nox te exposcit, hominemque reddidit.*

HOMVEVS. *homuncio.* Pil. 25. *hic homulus ex argilla & luto fictus Epicureus.*

HONESTAS. *derus, laus.* Mur. 40. *ceterae ante partem honestates. * de hominibus, ut decet: Sext. 51. In qua omnes honestates consentiunt. Ceterum hoc non est in editione Manuzii * magnificentia, sublimitas Or. III, 31. rerum copia ver.*

INDEX LATINITATIS:

verborum copiam gignit & si est *honestas* in rebus, existit ex rei natura quidam splendor in verbis, * *bona fama* app. *infamia*. Rosc. Am. 39. damnatus per arbitrum, & rem restitueret, & *honestatem* omnem amitteret.

HONESTE. *pulchre*. ad Q. Fr. III, 1. id testum *honeste* vergit in testum inferioris porticus.

HONESTVS. *splendidus*. Brut. 81, *quis sit*? Verr. II, 28. *honestus* eques. * Quint. 13. *honestus* iudicium. quod ipsi *fama ejus*, cui intenditur, non tantum periculum offert.

HONOR. in plurali de magistratibus dicitur v. ad Div. X, 9. 10. etc. de magistratu autem in singulari sic Sull. I, 18. honor de consulatu, cf. Mur. 14. Inv. I, 54. etc. Flacc. I. *honoris* potius L. Flacci adiutorem futurum. Ibi quia *Ferni Codd.* habuerunt: honorum, *Gravius* honorum malebat; quod esset *usitatus* de magistratibus, sed de consulatu sermo est. non de pluribus magistratibus; ergo singulari opus. Nunquam vidi, cum honores dicerentur de singulari magistratu. * *præmium*, donum & quicquid honoris causa datur, aut datum honori est. Sic de hereditate Quint. 4. ut ad quem maximus inerat morte sua perveniret, ad eum maximus etiam *honor* etc. Rosc. Am. 37. nonne satis fuit, his gratias agi? denique ut liberaliter ageretur, *honoris* aliquid haberi? cur tria prædia

tante pecunie statim capitoria dantur. *ibid* 47. quod viris fortibus *honor* habitus est; laudo. ad Div. XVI, 9. medico *honor* habeatur. Sic *Græci* τιμᾶν pro *præmio* afficere, item ἐπαινεῖσθαι. * Fin. II, 10. *honor* profundus.

HONORARIVS. *arbitrari* *theton*, quod honoris causa ad aliquem *arbitrium* defertur. Tusc. V, 41. quorum controversias solebat tamquam *honorarius* *arbitrari* judicare Cæneades. Rosc. Com. 5. *honoraria* arbitria. Cæcin. 2. *honoraria* opera amici (sc. *arbitri*) * *honorarium* est, quod non debemus sed nostra sponte facimus libere, honoris causa. Opt. g. d. i. docere debitum est, delectare *honorarium*, permovere necessarium. Sic Pil. 35. *honorarium* frumentum. v. *frumentum*.

HONORATVS. qui magistratus gerit aut gessit. Brut. 81. qui honorem sententiis & suffragiis adeptus est - is mihi *honestus* & *honoratus* videtur. Off. I, 39. hominis *honorati* & principis domus Or. 9. Thucydides fuit *honoratus* & nobilis. Cato. 17. *senectus* *honorata*.

HORNOTINVS. *hujus anni*. Verr. III, 18. frumentum *hornotinum*.

HORRIDE. *dure*, *asper*. Quint. 18. *horride* vivere. * *sine* *ornamentis* *minus*, *elaborate*. Or. 9. *horride* dicere. *ibid*. 25. de

INDEX LATINITATIS.

de oratore in genere semper: iisdem ornamentis utetur horridus.

HORRIDVS. *asper, durus.* Quint. 18. *vita horrida & arida.* * *minus elegans, polius.* Or. 11. *horrida pictura.* Or. 5. *horrida oratio.* * *incultus.* Verr. III, 18. *horridus campus.* * Div. II, 13. *jecur horridum & exile, opponitur nitido. lisaem modis dicitur horridulus.* ad Att. II, 1. Or. 45.

HORROR. *frigus febrile.* ad Att. XII, 6. *sine horrere est.* v. *Duxer.* ad Flor. p. 300.

HORTOR. ad Att. VII, 14. *pacem quidem hortari non desino.* Fragm. Com. 1. *legem dedit, an tulit, an rogavit, an hortatus est.*

HOSTIA. Agr. II, 34. *hostia majores.* Leg. II, 21. *hostia maxima parentare.*

HOSTIS. Off. I, 12. *qui olim dictus?*

HVMANE. *moderate.* Tusc. II, 27. *humane ferre aliquid.* ad Div. VIII, 10. *de provinciis non humane loquitur.* * *hilare, festive.* Tusc. III, 27. *aliquid fecit humane, aut dixit hilariter.* ad Div. XVI, 21. *Cratippus sublata severitate philosophiae humanissime nobiscum jocatur.* Brouckhusius *si dictum putabat, ac si scripsisset: sapius humane (h. e. verbis communibus & vulgaribus) quam philosophice.* v. Burm. ad Petron. 100. *male. humane opponitur severitati, quae solet esse philosophorum.*

HVMANITAS. *natura ipsa humana.* Rosc. Am. 22. *magna est vis humanitatis.* Or. I, 12. *omnem vim humanitatis tenere causasque eas, quibus mentes aut incitantur aut reflectuntur.* * *hinc etiam humanitas dicitur de omnibus rebus, quae hominibus sunt attributa natura, de ingenio, de propensionibus, sensibus, & omnibus, quae in homines, quia homines sunt, cadunt.* Itaque 1. *dicitur de desiderio & amore nostrorum.* ad Att. IV, 15. *humanitatem tuam amorem, quae in tuos reditus celeritas declarabit.* 2. *de studio valetudinis.* ad Div. XVI, 11. *fac, quod humanitatis tuae est, ut nullam aliam rem cures, nisi ut valesas.* 3. *de sensu illo doloris, laetitiae &c. in rebus laetis & tristibus.* Rosc. A. 33. *sensum humanitatis amittimus.* Lael. 13. *humanitas ex animo extirpata.* Tusc. IV, 14. *habet humanitatis speciem misericordiae, metus.* Or. 40. *humanitatis mollitudo.* ad Att. XIII, 2. *humanitatem omnem exuere.* Rosc. A. 16. *natura tibi dedit, ut humanitatis non parum haberet.* 4. *de studio exhilarandi se, ubi in otio sit, aut locus patitur.* Or. I, 8. *quid in otio tam humanitatis proprium, quam facetus sermo.* * *& quia 1) literarum solus homo capax est, 2) humanam naturam, h. e. ingenium, mentem, animum mores, quae literae expoliunt, ut tamquam magis homines simus & eo latius, a brutis se jungantur, unde*

INDEX LATINITATIS

unde Fin. V, 19: *animi calculus* humanitatis *cibus* appellatur. 3) *homo natura dicitur sciendi cupiditate, cumque adeo* 4) *vel maxime decet, propterea studia humanitatis dicuntur*. Or. I, 16. omnes *humanitatis partes*. *ibid.* 9. omne genus *humanitatis* *ib.* II, 17. *politior humanitas*. *ibid.* 10. *inopi humanitatis*. cf. Mur. 9. Arch. I, ubi v. *Passerat*. *ibid.* 2. &c. Or. I, 60. ad Q. Fr. I, 1. *studitis humanitatis autem contineri omnes artes liberales, atque adeo vel imprimis philosophiam, item Mathematicam, cum hi loci demonstrentur, tum a nobis demonstratum est in profusione: de finibus humaniorum studiorum regundis a 1738. edita.* * *Sed quoniam admodum homini proprium est scire, ita etiam ei quodam officio propria sunt, quae adeo praestare aliis debet, & quia ipse homo est, & quia hi, quibus praestat ea, homines sunt, adeoque naturae quodam vinculo cum eo iuncti. In quo observandum est, Latinos tres habere gradus in iis rebus, quos aliis debemus, ut sunt tres gradus conjunctionis inter homines. primus gradus est ipsius naturalis conjunctionis, quae omnes homines amplectitur; huic est proprium vocabulum humanitatis. alter gradus est ejus conjunctionis arbitrarie, quae est inter cives, socios, verbo, aequales; huic respondet officium. tertius gradus, est inter, magistratus & cives, parentes & liberos, conjuges, fratres, bene-factores & eos qui beneficia acceperunt. huic proprium est pietatis vocabulum, v. pietas. Itaque saepe haec verba, ut dixeris junguntur, sed permiscuntur tamen etiam interdum. pietatis & officii verbum interdum uno necessitudinis continentur. v. c. ad Div. X, 34. humanitatis & necessitudinis causa eorum salutis rationem habuimus. *ibid.* XI, 28. ab officio aut ab humanitate desciscere. cf. Verr. II, 47. Off. III, 10. omisit & pietatem & humanitatem, (de fratricida). Ita-que humanitas significat multa, in facilitatem, aequitatem omnium in ferendis malis, misericordiam, aequitatem erga alios, mansuetudinem, placabilitatem &c. ad Div. XI, 22. ut vel humanitatis tuae vel mea causa eusti conservatum velis. ad Q. Fr. I, 1. humanitatis est aliorum consulere commodis. ad Att. XV, 1. humanitas editorum. ad Att. XV, 16. humanitatis tuae est ignoscere. Off. III, 6. in figura hominis feritas & immanitas belluae a communi tamquam humanitate corporis segreganda est. Arch. II. humanitas opponitur acerbitati. Catil. IV, 6. humanitas & misericordiae. Quint. 16. humanitas communis. Or. II, 56. humanitatis est responsio. Verr. II, 40. humanitatis rationem habere. ad Div. V, 21. tibi cum summam humanitatem, tum etiam literas profuisse, sc. ut ferres*

INDEX LATINITATIS.

ferres iniurias. ad Div. XI, 27. * *bilare*, ad Div. VII, 1. ne-
humanitas tua, qui amicum et-
iam mortuum diligis. Lael. 2.
nec fuisse id (*sc. moderate ferre*
mortem amici) *humanitatis tuæ*.
Mil. 13. crudelius punitus est,
quam erat *humanitatis*. meæ
postulare. Cat. 1. *humanita-*
tem (*æquitatem in rebus hu-*
manis ferendis) & prudentiam
Athenis deportasse. Off. III,
23. utilitate potius dirigi offi-
cium, quam *humanitate*. Phil.
II, 4. *humanitatis* expers, qui
litteras sibi ab amico scriptas,
rupta amicitia, profert. * *cul-*
tas humanus, vite ratio homi-
ne digna. Sext. 42. *vita humani-*
tate perpolita. Or. III, 15. ut pue-
rorum mentes ad *humanitatem*
& virtutem fingerentur. Div.
II, 38. barbari *humanitatis* ex-
pertes * *quia denique h. mini*
proprium est videre, letari
rebus letis, jocari. Or. I, 8.
propterea humanitas est etiam
pro urbanitate, lepore. ad Att.
I. 13. *sal humanitatis sparsæ.*
ad Div. XI, 27. lepos, *huma-*
nitas, *litteræ.* Rosc. A. 41. li-
teris eorum & urbanitate duci-
tur - - horum *litteras* adama-
rit aut *humanitatem.* Verr.
III, 4. at sermone, at literis at
humanitate ejus delectamini.
Or. II, 67. Socratem in hac
Ironia dissimulantiaque longe
lepore & *humanitate* omnibus
præstitisse.

HUMANITER. *æquo ani-*
mo, ut homo debet ea, quæ scit
homini occidere posse & solere
ad Att. I, 2. *ferre humaniter.*

que nos lepore tuo, neque tu-
meo frui posses propter mole-
stissimas occupationes meas;
quibus si me relaxaro, - doce-
bo profecto, quid sit *humaniter*
vivere. v. humane.

HYMANVS. *homo.* ad Att.
XIII, 21. possum falli, ut *hu-*
manus. *plura exempla suspedi-*
tabit Gronov. ad Liv. II, 9.
Heins. ad Silium VII. 5. * Verr.
II, 69. nullum est aliud genus
humanum in provincia. * *ab*
homine expectandus, hominibus
usitatus & naturalis Verr. III,
97. *humana & usitata ratio.*
Tulc. II, 6. *humanum* id qui-
dam, non enim e felice nati su-
mus, Or. 62. oratio composita
aufert *humanum* sensum acto-
ris, h. e. *facit ut non possit*
cum animi commotione, quæ
hominibus solemnise est in his re-
bus, dicere. * *doctus.* Or. II, 1.
humanissimus homo. * *homine*
dignus. Or. I, 8. *humanus cul-*
tus, Arch. 7. *animi adversio*
humanissima. Acad. IV, 41.
humanissima completur animus
voluptate. * *æquus, moderatus.*
ad Div. X, 24. *moderatissimi*
atque *humanissimi* sensus fuit
* *urbanus, lepidus.* Fin. II, 31.
homo bellus & humanus * *acu-*
sus sive etiam curiosus, quia
hominibus hoc innatum est, ut
velint scire, inprimis ea, quæ
occultantur. Verr. V, 28. Sy-
racusani homines periti & *hu-*
mani, qui non modo ea, quæ
perspicua essent, videre, verum
etiam occulta suspicari possent;
habe-

INDEX LATINITATIS.

habebant rationem quotidie piratarum, qui securi ferirentur, quam multos esse oporteret, conjiciebant. * *humana* & *res humana* dicuntur quæ hominibus propria sunt, iis accideri possunt, divitiæ, honores, morbi, pericula, paupertas, mors &c. offic. I, 4. *humanarum rerum* contentio. Leg. II, 17: quæ fateor *humana* esse. Lael. 5. amicitiam omnibus *rebus humanis* anteponatis. cf. Fin. II, 14. V, 25. ad Div. V, 12. VI, 1. ad Att. XV, 20. Tusc. III, 24. &c. Or. I, 18. *res humanæ dicuntur virtus & vitium*. Fin. II, 12. scientia *rerum* divinarum & *humanarum*. v. *divinus*. * Or. 34. *humana dicuntur de jure civili & historia* * *humanum jus*. v. *Jus*.

HUMATUS. Leg. II, 22. & quod communiter nunc in omnibus sepultis est, ut *humati* dicantur, id proprium tum erat in iis, quos humus injecta contegeret. Hunc locum miror neminem vidisse ex viri doctis, qui in Nepotem scripserit, qui *Eumen*. 13. extr. *humare dixit pro sepelire, cremare*.

HVMILIS. *supplex*. Inv. I, 56. *humilis oratio*. * *inferior, deterior* Inv. I, 4. *humilior* multis rebus est homo bestiis.

HVMILITAS. *de homine inopi, neque gratia neque pecunia poscente*. Quint. 1. nihil est quod *humilitatem* cujusquam gravitas & virtus judicis consoletur. * *opponitur magno*

animo cum aliis supplicamus, & indigna nobis facimus. Inv. I, 56. nam sæpe virtus & magnificentia - plus proficit, quam *humilitas* & obsecratio. Or. I, 53. hæc Rutilius valde vituperabat, & huic *humilitati* dicebat vel exilium fuisse, vel mortem ante ponendam.

HYDRAVLVS. Tusc. III, 18. *hydraul* hortabere ut audiat voces potius, quam Platonis. *Hydraul* fuit instrumentum musicum, simile huic nostro, quod inflatum spiritu sonos edit, nam quod in hoc nostro spiritus, id in illo aqua efficiebat; de eo est egregia dissertationiuncula in Chrestomathia Pliniana Gesneri p. 404. f. cf. Bærm. ad Perron. c. 36. e veteribus lege *Vitruvium* X, 13. *Claudian de Consul. Malli Theod.* v. 434. seqq. *Ausbol.* I, 16. &c. Ceterum nescio, quomodo in animum induxit Boberius credere, *hydraulam tantum de instrumento dici, non hydraulum; cum hydraul* passim occurrat. v. c. *Plin. H. N. II, 8. hydraul* tantum ap. *Vitruv.* X, 10. quem locum tamen *Salmasius ad Solinum* p. 416. *postulios sollicitavit, μόνωυλός, μόνωυλον, μονώυλιον, de instrumento dicitur. terminatio a & es in hujusmodi verbis non est instrumenti sed inflantis, ut in Pythaulēs, pythaula, choraules, choreaula, &c. Et sic hydraulas dixit Capella v. Savaronem ad Sidon. Ep. I, 2. p. 19. ubi de hoc instrumento agit.*
C.

INDEX LATINITATIS.

Ceterum, quia Victorius reperit in quibusdam codd. hydraulicos, & in aliis Græce scriptum fuit hoc verbum, ut docet Boetius; non intercedam, quominus hydraulis verbum Ciceronianum putetur, quoad etiam Græci: υδραυλῖς.

HYPODIDASCALVS. *magister secundarius.* ad Div. IX. 18.

HYPOMNEMA. ad Div. XIV, 21. multum temporis mihi eripitur in exscribendis *hypomnematis. h. e. præceptis & dictatis magistrorum.*

HYPOTHECA. ad Div. XIII, 56. *hypotheca* commisse sunt. v. Ind. Gr. ὑποθήκη. *Salmas, mod. usur. c. 11. f.*

I.

I. litera. Or. III, 12. Cotta noster, cujus tu illa lata, Sulpici, imitaris, ut *jota* literam tollas, & Eplenissimum dicas, non mihi oratores antiquos, sed messoros videtur imitari.

JACEO. *commorari aliquamdiu alicubi.* ad Att. XI, 6. *jacere* Brundisii * *in medio esse, non occupatum esse.* Or. III, 45. Sed ea cum *jacencia* sustulimus e medio. &c. * *jacere dicuntur, qui minus gratiosi sunt.* ad Att. X, 7. *jacere* Cæsarem offensione populari. *in primis autem, qui nullam spem magistratus consequendi habent, cum candidati sunt, aut eam ipsam ob causam, quia nihil sperant ne, petunt quidem.* Muren. 8. multis viris fortibus ne

ignobilitas generis objiceretur, in eo labore esse perfectum; qui *jacebant.* *ibid.* 21. videsne tu illum tristem? *jacet*, diffidit, abiicit hastas. Off. III, 20. C. Marius, cum a spe consulatus longe abesset, & iam septimum annum post præturam *jaceret*, neque petiturus unquam consulatum videretur. * *contemni, parvi duci.* Phil. VI, 5. *jacet* beneficium Nuculæ. Tusc. I, 2. *jacet* ea semper, quæ improbantur. Rosc. Com. 1. *jacet* pecunia extraordinaria? *h. e. ita negligis, ut non referas ex adversariis in tabulas.* Off. III, 33. *justitia jacet.* Acad. IV, 43. *virtutem jacere.* * *diminutum esse.* Rosc. Com. 12. *jacet* pretia *Passerat.* v. ad b. l. Sic dicuntur agri *jacere ap. Petron.* 44.

* *confutatum esse.* Div. II, 51. *jacet* igitur tota conclusio. Fin. V, 28. *jacet* omnis ratio Peripateticorum * ad Div. VIII, 6. dici non potest, quomodo hic omnia *jaceant.* h. e. *nihil agatur* * *nil valere, nil efficere.* Mil. 18. *jacet* suis telibus. * *adiiciemus etiam formas quasdam promiscue* Verr. I, 39. in oblivione *iacere.* Or. II, 15. in silentio *jacere, de ea re, de qua nihil scriptum est aut præceptum.* ad Att. X, 4. *iacere* in moerore, ad Div. V, 17. tempora in ruinis reip. *iacuerunt.*

JACIO. *proprie dicitur de missilibus in primis telis, unde deinde transfertur ad alia, quibus aliquem ledimus & tanquam vulneramus.* Planc. 12.

INDEX LATINITATIS.

iacis adulteria. Rosc. Com. 9. *runt*. cf. Or. II, 58. * *hinc est iacere* crimen. Sul. 7. *iacere* iam orator dicitur se *ja*ctare, contumeliam. Or. 26. *jacere* item philosophus, cum argumen- & mittere ridiculum. * *signifi-* care, *denuñciare*, *minari*. ad id urget Sc. Verr. V, 1. novi Att. II, 7. illud quid sit scire cupio, quod *iacis* obscure. ad Att. II, 23. terrores *iacit* atque denunciāt. * *edere*, *ostendere*. ad Att. XV, 26. nonnullos inter- terdum *iacis* igniculos viriles. * Agr. II, 15. gradum & aditum *iacere*.

JACTATIO. Tusc. IV, 9. *jactatio* est voluptas gestiens & se efferens insolentius. * *jacta-* tio est etiam studium caprandæ gratiæ, *venditandi* se alicui. Mar. R. 20. hic primus aditus ad popularem *iactationem* Cluent. 35. Prov. C. 16. *ia-* ctatio. popularis. Or. 3. *iacta-* tionem habuit in populo elo- quentia. * Muren. 2. e magna *iactatione*, terram videre. v. *iac*tare.

JACTARE. *motus quasi pro-* lusionis. Tusc. II, 23. *iac*tare cestum * *ostentare*, insolenter se *efferre*, *gloriarī*. Deiot. 10. quantus concursus facere sole- bat, quam se *iac*tare, quam ostentare. ad Att. II, 21. qui antea solitus esset *iac*tare se magnificentissime in illo loco summo cum amore populi - ut ille tum humilis, ut demissus erat, Flacc. 26. in hac igitur urbe se *iac*tens, quam oderunt. Rosc. A. 9. in bonis Sext. Ro- scii se *iac*tantem, Catil. II, 9. qui se insperatis repentinisque pecuniis suntuosius insolentiusque *iac*tā- sunt. Rosc. A. 26. *iac*tantur

* *hinc est iacere* crimen. Sul. 7. *iacere* iam orator dicitur se *ja*ctare, contumeliam. Or. 26. *jacere* item philosophus, cum argumen- to alicui confidit, ei *immoratur*, id urget Sc. Verr. V, 1. novi locum : video ubi se *iac*taturus sit Hortensius. Fin. I, 1c. in quo se *iac*tare posset veltra oratio. Rosc. A. 32. quo te modo *iac*tā- rus. cf. Flacc. 20. * *venditare* se, *gratiam capere*. Sext. 53. ita se in populari ratione *iac*tarat. ad Att. II, 1. v. Græv. ad Cic. ad Div. VIII, 10. video Curio- nem se dupliciter *iac*taturum. quamquam ibi *iac*tare dictum esse aliter puto, nempe ut ad Div. II, 15. in qua tu te non magnopere *iac*tas. h. e. nihil magnopere agis, quiescis. * *est adeo pro* placere. Brut. 66. non ita diu *iac*tare se potuit. &c. * *est etiam actionis vitium*, quod scil. proprium est fere is, qui se vendicans, aut sibi in aliqua orationis parte nimis pla- cent. Brut. 60. nisi se suo mo- do *iac*tavisset, hodie te illic muscæ comedisent. Verr. III, 19. *iac*tabis cerviculam, de Hortensio. * *commovere* se, Tusc. II, 19. his tu presentibus gemere, & te *jac*tare non au- debis. * Tusc. IV, 10. *iac*tan- tibus se opinionibus inconstan- ter & turbide. * *jac*tari dictu- rum, qui aut in turba aliqua ab uno loco in alium trahuntur, ut consistere non possint. Planc. 7. *iac*tor in turba. Verr. I, 26. *iac*tatur domi suæ : aut a ma- rissima tempestate deprehensi sunt. Rosc. A. 26. *iac*tantur

Aucti-

INDEX LATINITATIS.

fluctibus. *hinc est pro*, quacunque ratione vexari. Planc. 23. inique se a tuis *iactatum*. Quint. 2. *iactata* & agitata æquitas. in Cæcil. 14. te vero quam sit omni ratione *iactaturus*. Planc. 4. nostrum est, qui in hac tempestate populi *iactemur* ac fluctibus. * ad Att. XI, 16. Si recipior ab his - - Sin *iactor*. * Offic. III, 20. *iactabatur* numus, sic ut nemo posset scire, quid haberet. *h. e. præteritum ejus varium erat, modo maius, modo minus* * *agitare aliquid*. Cluent. 47. *iactare* rem in concione. * *de sermonibus disseminatis*. Catil. IV, 7. *iactantur* voces. * *sæpe, multum in re aliqua versari*. Or. I, 38. *iactare* se in causis centumviralibus. * *minari, denunciare sermonibus*. ad Div. VIII, 6. Legem viariam alimentariamque *iactavit*. Sext. 23. terrorem suum falso *iactare*. Quint. 14. minx *iactentur*.

JACTATUS. Verr. III, 6. te jam prætor *iactatum* (sc. *sermonibus*) crimen. Cluent. 32. *iactata* res (*int. in concione*) Quint. 2. agitata & *iactata* æquitas. Or. I, 16. *iactatus* in opere gladiatorio. Mur. 12. vulgata atque in manibus *iactata*. v. *iactare*.

JACTURA. pecunia largitione, mercede, aut alia ratione consumpta. Coel. 16. nulli sumtus, nulla *iactura*, nulla versura. ad Att. VI, 1. exhausta sumtibus & *iacturis* provincia. Manil. 23. quibus *iacturis* ho-

mines in provincias proficiscantur. Cluent. 8. ipsum Aurium, non magna *iactura* facta tollendum interficiendumque curavit. cf. Mil. 27. Fin. II, 24. Gron. de Sest. p. 284. * ad Att. XVI, 2. cum tanta a nobis *facta sit iactura* juris. ad Div. IV, 5. in unius mulierculæ animum *iactura facta est*.

JAM. in transitionibus, pro deinde. sed est interdum statim in principio. ad Div. IV, 5. V, 2. Jam illud &c. Manil. 11. iam vero virtuti Cn. Pompeji quæ par inveniri potest oratio. * *pleonastice cum nunc*. ad Att. I, 6. Herma tui - - iam nunc admodum me delectant.

ICERE. Pis. 12. foedus quod *iceras*. Balb. 16. *icisse* foedus.

ICHNEVMON. Nat. D. I, 36. de hoc consulendus Plin. VIII, 24.

ICTVS. Fin. I, 10. voluptas non dolendi non movere potest appetitum animi: nec ullum habet *ictum*, quo pellat animum.

IDEA. Or. 3. has rerum formas (sc. *animo comprehensus*) appellat *ideas* ille non intelligendi solum, sed etiam dicendi auctor gravissimus & magister Plato. v. *Ind. Gr.*

IDIOTA. imperitus, opponitur intelligenti alicujus rei, elegant. Verr. IV, 2, & philosopho. Sext. 51. Pis. 26. *idiotarum* divitiæ. sc. quas indocti, non philosophi admirantur.

IDOLA. Fin. I, 6. sunt Epicuri

INDEX LATINITATIS.

vari exuviae corporum v. Ind. Gr.

IDONEVS. *dignus.* Manil. 19. *idoneus* non est, qui inpetret. ad Att. VIII, 22. non satis *idonei* sunt, qui a te probentur.

JECVSCVLVM. Div. II, 14. *iecuscula* musculorum.

IENS. *ab ire est* ad Att. XVI, 21. IV, 9.

JEJVNE. ad Att. XII, 21.

quis *ieiunius* dixit inimicus, i. e. magis *invidere*, minus *honorificare*, ut *faciunt se invidi*. cf. *ieiunus*. * *nimis subtiliter*. Or. I, 11.

videmus iisdem de rebus *ieiunis* quosdam & exiliter disputasse. Acad. IV, 35. videtur nimis etiam nunc agere *ieiune*; cum enim sit campus, in quo possit exultare oratio, cur eam in tantas angustias, & in stoicorum dumeta compellimus.

JEJVNITAS. *est vitium in genere tenui, cum nimis exilis & arida est oratio.* Brut. 55. *est tamen ubi tantum ubertati opponitur & de tenui genere etiam non vitioso dicitur.* Or. 6. alii in eadem *ieiunitate* (h. e. ut ante dixerat, in subtili & pressu oratione) concinniores, id est, faceti, florentes etiam & leviter ornati, cf. Brut. 82. Tusc. II, 1. * *inseiria*. Or. II, 3. *ieiunitas* bonarum artium

JEJVNVS. *ignarus.* Or. 30. *ieiunas* huius multiplicis generis aures accepimus. h. e. *hoc genus sum erat inauditum nostris hominibus.* * *sterilis*. Verr. III, 37. *ieiunus* ager. * *parvus*,

contemnendus. ad Div. XV, 4. si non *ieiunum*, quod ego gessi. * *inanis, tenuis*. Or. III, 14. de horridis rebus nitida, de *ieiunis* plena est oratio tua. Brut. 30. sunt ejus orationes *ieiunae*. * *absurdus, ineptus, inutiles*. Or. II, 16. *ieiuna* concertatio verborum. Off. I, 44. cognitio solivaga atque *ieiuna*. * *invidus*. Div. II, 17. illud vero pusilli animi est, & ipsa malevolentia *ieiuni* atque inanis.

IGITVR. *elegantem est post digressionem.* Or. I, 7. Cum igitur vehementius &c. cf. Acad. IV, 6. Fin. V, 32. Balb. 5. &c.

IGNAVVS. *timidus.* Cæcia, 16. *ignavi* milites. * *Fat.* 12. *ignava* ratio. v. *Ind. Gr.* ἀργὸς λόγος.

IGNIS. *de causa odii & inimiciorum.* Rabir. P. 6. huius ordini novum ignem subijci.

IGNOTVS. *active.* Verr. I, 7.

ILLAQUEATVS. Har. R. 4. *illaqueatus* legum periculis.

ILLE. *pro hic v. hic.* * *Catil.* IV, 2. neque tamen ego sum ille ferreus - qui non movear.

ILLECEBRAE. *stimuli.* Cæl. 5. erant apud eum *illecebre* libidinum. h. e. *natura sua ad libidinem propensior erat.* * *Catil.* II, 4. quæ tanta ullo unquam in homine *illecebra* juventutis fuit.

ILLIBERALIS. Or. I, 32. non est *illiberalis* ad cognoscendum.

ILLI.

INDEX LATINITATIS.

- ILLICIO.** Nat. D. III, 27. conjugem *illixe* ad stuprum. ad Att. IX, 13. ab iisdem *illisti famus. i. e. inducti, decepti.*
- ILLIDERE.** Har. R. 25. *illisa* serpens morietur.
- ILLIGARE.** *exprimere.* Or. III, 44. *illigare* sententiam verbis. * *immiscere, adhibere.* Or. 27. in quo omnes *illigantur* lepores. Acad. IV, 2. qui sermonibus ejusmodi nolint perfonas tam graves *illigari.* * *de vasis cælestis est hoc verbum.* Verr. IV, 24. *illigare* figilla poculis. * *obligare* Phil. XIII, 4. multis pignoribus M. Lepidum resp. *illigasum* tenet. * *Constringere.* Or. II, 14. *illigasus* liber angustis disputationibus. * Tusc. I, 25. motus stellarum in sphaeram *illigavit.*
- ILLIM.** *pro illinc.* ad Att. VII, 13. *ubilege P. Pictarium.*
- ILLIQUEFACTVS.** Tusc. IV, 9. quæ sunt omnes ad perfundendum animum tamquam *illiquefactæ* voluptates.
- ILLVDERE.** *ostendere.* Or. II, 3. quod merito *illudi* possit.
- ILLVSIO.** *ἐπιγωγία, urbana.* Or. III, 53.
- ILLVMINARE.** *ornare.* Or. III, 31. *illuminare* verba. (sc. tropis) *ibid.* 6 *illuminare* orationem. Brut. 37. *illuminare* sententias (sc. figuris).
- ILLVMINATE.** dicere. Or. III, 14. *ornate.*
- ILLVMINATVS.** Brut. 58. *ext.* O! generosam stirpem; & tamquam in unam arborem plura genera; Sic in istam do-
- mum multorum insitam atque *illuminatam* sapientiam.
- ILLVSTRARE.** *aperire.* Catil. I, 3. si *illustrantur*, si erumpunt omnia cf. III, 1. * *ornare.* Div. II, 1. locus, qui totam philosophiam maxime *illustras.* * *explicare.* Or. II, 33. ut, quæ sint in jure, vel apte describere, vel ornate *illustrare* possit. Or. I, 23. generibus *illustrata* Acad. I, 2. *illustrare* philosophiam latinis literis. * ad Div. II, 6. nullam gratiam esse tantam, quam non vel capere animus in accipiendo, vel in remunerando cumulandoque *illustrare* possit. i. e. *illustrem reddere & celebrem.*
- IM.** *antique, pro, cum.* Leg. II, 24. est *im* cum illo sepelire &c.
- IMAGO.** *opponitur rei ipsi, ut nomen.* Rab. Po. 15. umbra & *imago* equitis R. * *de echo.* Tusc. III, 2. *imago* vocis. * *ἐἰδωλα Epicuri* (v. Ind. Gr.) Div. II, 67. Nat. D. I, 12. Fin. I, 6. * Verr. V, 14. *ius imaginis* ad memoriam posteritatemque prodendæ. *hoc jus dabat ædilitas curulis & ceteri magistratus maiores. Itaque imagines sunt signa nobilitatis. nobiles enim sunt quorum maiores magistratus maiores gessere.* v. nobilis. Agr. II, 1. *imagines* familiarum suarum. Planc. 7. qui *imaginibus* ducuntur. Sext. 8. *imaginis* ornandæ causa. *imago* ornatur *titulis magistratum, triumphorum &c.* v. Lipf. *Elect.* II 29. *Sym. Ant.* J. C. II, 20. *Budeus ad Pand.* p. m. 52. f.

INDEX LATINITATIS.

IMBECILLITAS. Nat. D. I, 44. extr. omnis in *imbecillitate* est gratia & caritas. *h. e. in natura imperfecta, signum est natura imperfecta, ut est humana.* * Tusc. II, 6. *imbecillitas tribuitur philosophis, qui dolorem inter mala regere.*

IMBERBVS. Dom. 14. *Grav. imberbis, utrumque usitatum.*

IMBIBERE. *constituere secum, discernere.* Quint. 6. quod si facere nolit, atque *imbiberis* eiusmodi rationibus eum ad suas conditiones perducere.

IMBVTVS. *qui alicujus rei initium fecit.* Phil. III, 2. *imbutus* hac crudelitate.

IMMANITAS. Fin. IV, 9. *immanitas* ista verborum.

IMMATVRITAS. *properatio in rebus ante tempus agendis.* Quint. 26. quid hæc festinatio, quid hæc *immatvritas* tanta significat.

IMMINERE. *de cupidis.* Verr. II, 54. *imminens* avaritia Dom. 18. *imminere* cupiditate in tribup. potestatem. * *de gestu oratorum & histrionum.* Or. II, 55. gestu omni *imminenti*. sc. in eum, contra quem *d'cebat.* Sext. 55. in ore impurissimi hominis *imminens* concionata est histrionum caterva.

IMMINVTVS. Or. 7. *imminutum* verbum, ut nolle, pro novisse

IMMISSIO samentorum. Cat. 15. *opponitur* amputationi.

IMMITTERE. *possessionem dare* Verr. I, 54. *immittes* in mea bona. * Parad. 4. *iaccere & immittere* iniuriam in aliquem,

IMMO. *in correctionibus, au contraire.* Caccin. 7. concedit, credo, - - *immo* calumniam stultitiamque obtinuit. cf. Snll. 17. &c.

IMMODERATVS. Or. 58. in oratione numerosa nihil est propositum, nisi aut ne *immoderata*, aut angusta, aut dissoluta aut fluens sit oratio.

IMMORTALITER gaudeo. ad Q. Fr. III, 1.

IMMORTVVS. *plane mortuus.* ad Att. I, 11. *immortuus* reliquæ coniurationis.

IMMVNITVS. Caccin. 19. *via immunisa.*

IMMVTATIO. Br. 17. *immutationes* verborum. Gr. τροποι.

IMPATIBILIS. Fin. II, 17.

IMPEDIRI. Inv. I, 11. *impediri* invidia. *h. e. in errorem induci.* Snll. 17. nullius amicitia *impediri* ad propulsanda pericula.

IMPELLERE. Rabir. Po. 1. *impellere* precipitantes. Or. II, 79. *impellere* leviter iudicem.

IMPENDIO. *valde.* ad Att. X, 4. itaque *impendio* magis odit senatum.

IMPENDIVM. *cumulus, avaritium, usura.* Brut. 4. *impendiis* augere largitatem punieris. ad Att. VI, 1. cogito fœnus & *impendium* reculare.

IMPENSVS. *magnus.* ad Att. XIV, 13. vel *impenso* pretio. v. Popma ad *h. l.* * *valde propensus.* Sext. 62. hæc tam *impensa* voluntas.

IM-

INDEX LATINITATIS.

IMPERATOR. est honoris *et* tione maxime sustineri dicit. *Et* §. 1. nullum ei bellum gerendam dicit. Alterum genus est militare, quod habens magistratus provinciales, quibus potestas belli alicujus gerendi mandata est, aut alii quibus extraordinem belli administratio mandatur. Hoc imperium, qui habent, dicuntur esse cum imperio. ad Div. I, 1. huiusmodi est Vetr. III, 51. infinitum imperium Antonii, *et* imperium Lentuli ad Div. I, 7. *Et* c. unde interdum imperia *et* magistratus opponuntur, de discrimine formularum: in imperio *et* cum imperio, v. Sigon. A. 7. Pr. III, 14. neque tamen hoc est perpetuum, ut iam vidit Gruchius, qui omnes magistratus provinciales cum imperio esse defendebat. Nam ad Q. Fr. I, 1. 10. de Quinto. quoniam in illis verbis cum summo imperio *et* potestate versaris, sic etiam reperias in imperio, pro cum imperio ad Att. XIV, 15, v. Burm. ad Svet. Cæs. 25. de utroque genere imperii lege Sigon. Aus. 7. Prov. L. II, 5. 6. III, 5. 7. f. Manut. ad Cic. Ep. ad Div. I, 1. * Verr. I, 23. in nonnullis ead. tamquam Aldina, sic legitur: legationis nomine cum imperio *et* securibus mercator signorum tabularumque missus est. (*Et* memoratur Verris legati lictor. c. 28. extr. *et* 31.) Gravius ad Prov. Conf. 3. obliis in sua editione hæc verba non esse, ibi improprie vocem imperii accipere dicit. pro potestate quadam ex-

IMPERIOSVS. Fin. II, 32. nimis imperiosi philosophi * qui imperium tenet. Or. 34. imperiosi populi.

IMPERARE. Or. II, 7. domi nihil imperavi, ins. coenula. ad Div. IX, 25. ades ad imperandum. b. e. ut tibi imperetur.

IMPERIVM. Manil. 4. de imperio dimittere. dicitur cum bellum est non de aliqua regionis parte, sed uter alteri, servias, * Verr. II, 31. imperium iudiciorum, de Hortensio. v. dominiari. * Imperii, quod magistratum est, duas formas facio, alteram civilis & quasi togati, quod est magistratum urbium, *et* omnium provincialium, *et* alio nomine potestas dicitur, habetque prehensionem, animadversionem, coercionem, in provincia etiam jus securium, f. ut sub Caesaribus appellatum est, gladii, atque alia multa, quæ ratio magistratus postulat, unde dicuntur hi magistratus esse in imperio. Quinto fratri Ciceronis L. I, ep. 1, 6, 8. extr. 10, 12, 13. *Et* c. tribuitur summum imperium, cum rei militaris potestatem non habuerit. Nam ibid. §. 7. Asia administrationem totam iurisdic-

tionem maxime sustineri dicit. *Et* §. 1. nullum ei bellum gerendam dicit. Alterum genus est militare, quod habens magistratus provinciales, quibus potestas belli alicujus gerendi mandata est, aut alii quibus extraordinem belli administratio mandatur. Hoc imperium, qui habent, dicuntur esse cum imperio. ad Div. I, 1. huiusmodi est Vetr. III, 51. infinitum imperium Antonii, *et* imperium Lentuli ad Div. I, 7. *Et* c. unde interdum imperia *et* magistratus opponuntur, de discrimine formularum: in imperio *et* cum imperio, v. Sigon. A. 7. Pr. III, 14. neque tamen hoc est perpetuum, ut iam vidit Gruchius, qui omnes magistratus provinciales cum imperio esse defendebat. Nam ad Q. Fr. I, 1. 10. de Quinto. quoniam in illis verbis cum summo imperio *et* potestate versaris, sic etiam reperias in imperio, pro cum imperio ad Att. XIV, 15, v. Burm. ad Svet. Cæs. 25. de utroque genere imperii lege Sigon. Aus. 7. Prov. L. II, 5. 6. III, 5. 7. f. Manut. ad Cic. Ep. ad Div. I, 1. * Verr. I, 23. in nonnullis ead. tamquam Aldina, sic legitur: legationis nomine cum imperio *et* securibus mercator signorum tabularumque missus est. (*Et* memoratur Verris legati lictor. c. 28. extr. *et* 31.) Gravius ad Prov. Conf. 3. obliis in sua editione hæc verba non esse, ibi improprie vocem imperii accipere dicit. pro potestate quadam ex-

INDEX LATINITATIS:

extraordinaria, quam ipsi Dolabella dederat, ut tanta eius esset ubique, quanta ipsius Prætoris auctoritas. Mibi videtur illud cum imperio ac securibus ex IV, 5. repetitum esse, ubi de Ferre: o præclaram defensionem! mercatorem cum imperio ac securibus in provinciam missimus, nisi forte Cicero invidiose & accusatorie rem augere voluit.

IMPETRATIO. ad Att. XI, 22. *impetrationes nostras nihil valere.*

IMPETRARE. Div. I, 2. *magna vis videtur esse in impetrandis consulendisque rebus. Est verbum augurale, idemque significat, quod impetrare, de quo mox.*

IMPETRIRE. Div. I, 16. *avibus magnæ res impetrari solebant. ib. II, 15. qui evenit, ut qui impetrare velit, convenientem hostiam rebus suis ducat. Est autem impetrare, auspiciis, extis. &c. consulere Deos, an, quod in manibus habemus, felicem successum sit habiturum nec ne; unde quod aves admittunt, exta felicia suadent, id impetratum dicitur. v. Manut. ad Div. I, 16. & Hotomann. Obs. IV, 3. VI, 11. quem iam laudavit Davistius. hoc verbum non est in Nizolio.*

IMPETVS. Deiot. 2. *impetus dicendi, pro contentione & vi in dicendo * poeta veteres hoc verbo in periphrasi utuntur. Accius Div. I, 22. nocturno impetu, pro, noctu. Tusc. II, 8.*

biformato impetu centaurus, pro, biformatus, bicorpor. Est tamen etiam in prosa: Nat. II, 38. impetum cæli moveri vertique, pro: cælum. Sæpe ita est apud Lucretium. v. Ind. Gifanii in impetus.

IMPIVS. Phil. 6. *extr. impii cives, (e lectione Grav.) sunt, qui patriæ exitio sunt.*

IMPLERE. Or. 29. *implet aures; de periocha numerosa & iusta magnitudinis.*

IMPLICATIO. Sext. 46. *applicatio rei familiaris, est æs utilem.*

IMPLICARE. *immiscere, indere. Div. I, 36. Dii vim suam hominum naturis implicant.*

IMPLICATVS. *conjunctus. ad Div. VI, 12. habeo eos implicatos consuetudine. Vatin. 1. inconstantia periurio implicata. Off. I, 5. implicata inter se sunt cf. Phil. II, 32. * difficilis, obscurus. Or. III, 14. reliquæ sunt magnæ, implicata, varæ &c. Fin. III, 1. nec in Torquati sermone quidquam implicatum aut tortuosum fuit. * insitus Leg. I, 17. quæ in omni sensu implicata insidet. * Verr. III, 35. implicatum legibus teneri h. e. impediri. Har. R. 4. expectatione supplicii implicatus.*

IMPLUVIUM. Verr. I, 23. *signa, quæ nunc ad impluvium tantum stant, ibid. 56. columnas singulas ad impluvium esse locatas &c. Est locus subdivalis in mediis ædibus, in quem aqua de tectis*

INDEX LATINITATIS.

testis confuit. Gr. μεσούλειον, ubi Dii penates colebantur more Græco, de quo v. Lar. impluvium, ex locis citatis paret, primo particibus cinctam fuisse in ædibus beatorum cf. Virgil. Aen. II, 526. sqq. deinde statuas ibi positas ornatas causa: ex quo lucem capiti locus Quintil. XI. 2. primum locum vestibulo quasi assignant, secundum atrio, tum impluvia circum eunt, nec cubiculis modo aut exedris, sed statuis etiam similibusque per ordinem committunt: Statuis mihi rectius videtur, quam lectis stratis, a Burmanno & Gesnero recepta. Statuæ f. signa in ornamento ædium sunt etiam Nat. D. II, 37. Verr. I, 19, Signa, quæ apud te nuper ad omnes columnas, omnibus etiam intercolumniis in silva denique disposita sub divo vidimus. Vident statuas inter columnas porticum & supra, e Verr. I, 56. columnas ad impluvium memorari.

IMPOLITVS, Prov. C. 14. impolitæ res & acerbæ. v. acerbis. * inscitus. Or. II, 31. quam sit hoc genus eorum, qui sibi eruditi videntur, hebes atque impolitum.

IMPONERE. ad Div. VIII, 17. qui me in hanc perditam causam imposuit. Sext. 19. imponere plagam. ad Att. I, 13. imponere vulnus. Cæcin. 25. f. ius testis subornari solet & imponi falsæ tabulæ. Lambinus & Hofmannus quia imponi non conquebant, quod omnes libri

habent, legabant: interponi. Sed imponere usitatum est in fraudibus unde impostores dicuntur, qui imponunt hominibus aliquid in re aliqua pro vero. Nostri eodem modo: einem etwas ansprechen.

IMPORTARE. Or. I, 9. detrimenta importata. ad Div. XVI, 21. suspicionem alicui importare.

IMPORTVNITAS. est hominis difficilis & morosi. Cato 3. & crudelis Or. I, 53.

IMPRESSIO. Or. III, 48. & si numerosum est id in omnibus sonis atque vocibus, quod habet quasdam impressiones, & quod metiri possumus intervallis æqualibus. hæ impressiones sunt quæ alio loco percussiones dicuntur, de quibus infra dicemus. * expressio. Acad. I, 6. explanata vocum impressio.

IMPRESSVS. ad Div. V, 20. vestigiis impressa. Or. II, 4. 5. motus impressus est in ipso oratore.

IMPRIMERE. Tusc. I, 25. imprimi quasi ceram animum putamus. Phil. V, 6. imprimere reip. dedecus.

IMPROBITAS. iniquitas. Quint. 27. improbitatem & gratiam cum inopia & veritate contendere. * vis, quæ est contra leges. Cæcin. 2. improbitas Aebutii. * penulantia Div. II, 32. improbitas summa.

IMPROBVS. qui contra leges facit. Verr. I, 42. testamentum improbum.

IM.

INDEX LATINITATIS.

IMPVDENS. Verr. I, 54. *impudens pecunia.*

IMPVLSIO. Inv. II, 5. *impulso* est, quæ sine cogitatione per quandam affectionem animi facere aliquid hortatur, ut amor, iracundia &c.

IMPVNITVS. Or. I, 52. omnium rerum *impunitam* libertatem tenere. h. e. *plenissimam, non imminutam.*

IMPVNITAS. Rabir. Po. 10. *impunitas* a iudicio & sermone Brut. 91. *impunitas* iuvenilis & licentia dicendi, *dicitur de redundantia illa in scribendo, quæ in Cicerone displicebat Moloni.*

IMPVRE. *illiberaliter.* ad Att. IX, 12. a quo *impurissime* hæc uostra fortuna, despecta est.

IN. cum acc. pro abl. Arch. 5. *lituram in nomen* A. Licinii videtis. Rosc. C. 17. *in iudicio* habere. Quint. 5. *ibi Passerarius.* Verr. I, 16. Quint. 30. Dom. 29. *in Cæcil.* 20. ad Div. XII, 15. &c. * *in Piræa an vestum sit?* ad Att. VII, 3. * Fin. I, 20. *potare in rosa.* h. e. *roseis coronis ornatum.* Gron. ad Sen. Vit. Beat. c. 11. cf. de huiusmodi periphrasi Lex. Fabri. 3n.

INAESTIMABILE. ἀπογογγμασμένον. Fin. III, 6.

INANIS. in oratione & de periodo opponitur plenæ. Brut. 8. * *pufillas, bamilis* ad Div. II, 17. animus ipsa malevolentia ieiunus atque *inanis*. * Fin. I, 13. 16. cupiditates *inanes.*

INAVDIRE. *leviter audire rem quæ occultatur.* ad Att. XV, 26.

INCALLIDVS. Inv. I, 3. oratores non *incallidi.* v. *callidus.*

INCEDERE. ad Div. VIII, 9. pudeat te, ausum illum unquam esse *incedere* tamquam tuum competitorem. *ibid.* II, 9. repente *incessi* omnibus lætitiis.

INCENDIVM. *iudicium capitis.* ad Att. V, 20. *incendio* Platoriano adustus est. * *pestis* Dom. 50. *tribunatus Clodii dicitur: incendium civitatis.*

INCENDERE. *iratum facere.* ad Div. I, 9. ab eo in me est *incensus.* * *illustrare.* Nat. D. I, 31. *incensa* luna radiis solis.

INCENSVS. *qui bona sua in censum non detulit.* Cæcin. 34. *populus cum incensum vendit.*

INCERTVS. Verr. V, 52. *incerta* & lubrica ætas adolescentis.

INCIDERE. Inv. I, 2. atque harum aliquam in omne causæ genus *incidere* necesse est. Verr. II, 74. *incidi homini* sane præter opinionem &c. *oppressi eum.*

INCIDERE. *tollere.* Or. II, 82. *incidere* deliberationem. Phil. II, 19. *incidamus* media. * *conscindere.* ad Q. F. III, 1. poema *incidi.* * Dom. 30. quid te audacius, qui in eius nomen *incideris.* *Viri docti aut omittunt in, quod a Pall. Codd. præ-*

INDEX LATINITATIS.

præter unum absuit, aut addunt æs. alterutrum probasse I. Fr. Gronovium ex obs. IV, 1. patet. mihi autem placeat vulgata. Nam utraque correctio sensum eum habet, qui minus, quam pro mente Ciceronis, dicit: Sedulum primum sciuisse legem scripserat Clodius. Solebat enim nomen ejus, qui primus sciuerat una cum lege incidi. Hoccine vero est simpliciter: nomen alicujus incidere. Non possum conoquere. Quid ergo? Intellego legem. Legem incidere in alicujus nomen, latine mihi dici videtur pro, ita incidere legem in æs, ut ab eo primum scitum esse addatur. Namine ejus abutitur in hac lege &c. Sic nostri: auf ernes Namen lügen, borgen, etwas thun. b. e. in mentiundo, sumendo &c. alicujus nomine abuti.

INCILE. ad Div. VIII, 5, in incili omnia adhaeserunt. Incile est fossa, quæ in via fit, ad deducendam aquam; ut auctor est Festus. unde ap. Apuleium via lacunosus incilibus voraginosa. Jam in hujusmodi incilibus facile hærent currus. vid. latus hæc disputantem Salmas. ad Solin. f. 512.

INCISVM. κόμμη. Or. 62. hinc incise scribere est per commata. ibid. 63. i. e. singulis membris, sine periodis.

INCISIO. Or. 61. incisiones ambitus, sunt partes periodi.

INCITARE. angere, propagare Or. III, 6, incitatur ea ra-

tio, i. e. invalescit. Or. I, 20, incitare celeritatem, cf. Li- gar. 4.

INCITVS. celer. N. D. II, 35, inciti delphini.

INCLAMARE. ad Att. II, 20. expeditus ut sis: si inclamare, ut accurras.

*INCLINARE. Inv. I, 21. inclinare aliquem ad commodum suæ causæ. * ad Div. I, 1. inclinata res est. h. e. afflicta, prope perdisa. cf. II, 16.*

INCLINATIO. temporum. Planc. 39. Dom. 18, conversio, de qua supra.

INCLVSVS. abditus, latens. ad Div. I, 9. inclusum odium. cf. Brut. 95.

INCOMMODVM. clades, calamitas. Manil. 12. incommodum Ostiense.

INCONTENTVS. Fin. IV, 27.

INCONTROVERSVM Jus. Or. I. 57.

INCREPARE. Mur. 10. simulac increpueris suspicio tumultus. Catil. I, 7. quicquid increpuerit, Catilinam timeri: vvenn sich vvas regt.

*INCVL CARE. inferere, sed fere in deteriorem partem accipitur. Off. I, 31. græca verba inculcare h. e. sermoni ubique immiscere Or. 69, inculcare inania verba, quasi complementa numerorum. Or. 15. extr. de firmissimis alia prima ponet, alia postrema, inculcabitque leviora. b. e. passim firmis immiscebit. * Or. II, 5. qui se auxilium nostris inculcant. h. e. qui nobis*

INDEX LATINITATIS.

nobis ad satietatem usque dis-
spuant.

INCULCATVS. ad Att.
XVI, 3. συνταγματὰ retracta-
tius, crebris locis inculcatum
& refectum h. e. cui passim
aliquid additum est, ut fit in
retractandis scriptis.

INCVLTVS. de pictura.
Or. II.

INCVMBERE. Or. II, 79. in-
oratio incumbit inclinato, eum
impellit, ut plane nobiscum sen-
tiant, faciat quæ volumus,
cum iam sponso non esset a sen-
su & voluntate nostre ali-
enus. v. impellere. Or. III, 14.
quocumque incubuerit, h. e. in
quancumque partem commove-
re auditorem voluerit * ad Q.
Fr. I, 1. præsertim cum hi mo-
res ad ambitionem incubue-
runt. * ad Att. V, 13. in Cæ-
saris cupiditates incubui te au-
ditore. h. e. eas iuvi.

INCVRRERE. incidere, &
multis quidem modis. ad Att.
VII, 7. tua λήψις, in quem
diem incurras, nescio. Off. I, 9.
in alterum genus injustitiæ in-
currunt cf. Planc. 38. Leg. I. 3.
incurreret etiam (in scribendo)
in annum suum. Or. II, 42. in-
currere in aliquid casu. * ad
Att. V, 4. modo ne illa exceptio
in aliquem incurrat bene de no-
bis meritum. * Agr. II, 30. pri-
vati agri, qui in publicum in-
currerant.

INCVRSARE. ad Att. XII,
4. incurfabis in te dolor meus,

non jure ille quidem, &c. h. e.
sibi molestiam creabit.

INCVRVISCERE. Tusc. I,
28. Or. III, 38. Est hæc scriptu-
ra a Lambino. Codd. MSS. &
edd. vet. habent incurvescere.
quod unice probat Boberius ad
Tusc. I. c.

INDEX. ad Mur. 24. Græ-
vius queris, qui sint indices,
idque se negat scire. Verba
sunt: Catilinam vallatum in-
dicibus atque ficariis. Sic sunt
etiam Sull. 24. Lentuli societa-
tes cum indicibus. Sed nec hic
nec illic locum huic verbo pu-
tas, sed latronibus aut simili
generi. Lambinus coniciebat:
audacibus; quia c. 38. ferrum
& audacia iunguntur. Sed præ-
ter hæc etiam alia loca anim-
adverſi, ubi h. c. verbum sic est,
ut in his. v. c. Sext. 44. septus
armatis indicibus. Salva igitur
res est: Indicis verbum Ciceroni-
s temporibus convicium &
nomen hominis perdisi fuit &
nocentis, ut, imprimis sub impe-
ratoribus, nomen delatoris &
cognitoris. v. Gron. Sest. IV, 3.
scil. quemadmodum quidam de-
latoribus & cognitoribus, qua-
druplatores utebantur, ut
aliis calumniis litium molestiam
crearent, sic homines seditiosi
conducebant egentes & impu-
dentes perditosque, ut per eos
bonos cives vexarent, cum eos in
concionibus producerent, ut ab
se interrogari conficta crimina
& invidiosa proferrent, quibus
populum in eos concitarent, aut
in senatu, ut huiusmodi res ede-
rent

INDEX LATINITATIS.

*rent, vid. Vatini. 10. 11. Flacc. 39. Sexti. 63. ad Q. Fr. II, 3. Sueton. Cæs. 17, 20. * titulus. ad Att. IV, 15. parantur orationibus indices gloriosi.*

INDICIVM. *quod indices ediderunt.* Sull. 13. lege *indici-um. præmium indicii.* Vatin. II. Rosc. Am. 37. * *delatio nominis, partes accusatoris.* in Cæcil. II. *fit tibi indicium potestas dari.*

INDICARE, *præstium dicere,* Off. III, 16. *ut sibi fundus, cuius emptor erat, semel indicare-*

sur.
INDIGNITAS. *ad Div. VI, 14. cum omnem illius conveniendi indignitatem sustinuissemus.* *ad Att. X, 8. tacita esse poterit indignitas nostra?* Vatin. I. *quid tua indignitas potestularet.* in Cæcil. 19. *quorum nemo propter indignitatem repudiatus est; quasi sc. non posset accusatoris partes sustinere.* Mur. 25. *neque tamen satis se-vere, pro indignitate rei, decrevit.*

INDIVIDVA. *int. corpuscula. atqmi.* Fat. II. N. D. I, 23. Fin. II, 23.

INDOCTVS. Fin. I, 8. *in-*
doctum fuisse Epicurum; sc. quia reliquas partes eruditionis politionis non attigerat. cf. ad Div. XIII, 1. Atticus valde diligit Patronem, valde Phædrum (Epicureos) amavit. non quo sit existis, est enim omni liberali do-
ctrina politus.

INDORMIO. *negligens sum in re aliqua.* *ad Q. Fr. II, 15.*

in isto homine colendo tandem indormivi. Phil. III, 14. *Si indormiremus huic tempori.*

INDVCERE. *afferre.* Inv. I, 36. *inducere approbationem ad Div. XI, 22. causam inducere. * commemorare.* Dom. 34. *ad Att. XIII, 19. sermonem al-*
*terius inducere. * referre in*
rationem ad Div. III, 10. ratio-
nes, in quibus, quantum lega-
tis datum, induxit. cf. Verr. I,
*41. * delevit.* Dom. 4. *induce-*
re Sctum, ad Att. XIII, 14. ip-
ducere nomina.

INDUCTIO. Inv. I, 31. Top. 10. *quid sit?* * N. D. II, 60, *in-*
ductio aquarum.

INDUCTVS. *adhibitus.*
Coel. II. *inducta oratio ad cri-*
*minandum. * inventus, rece-*
ptus in philosophiam. Acad. IV, 33. *inducto & constituto probabili.* Tusc. I, 26. *quinta na-*
*tura ab Aristotele inducta. * in-*
ceptus. ortus. Tusc. II, 4. *fer-*
mo inductus a tali exordio.

INDVLGENS. Cluent. 5. *indulgens est nomen maternum,*

INDVLGENTIA. Leg. I, 23. *animus ab obsequio indul-*
gentiaque corporis discessit,
Verr. I, 44. *filiarum indulgen-*
tia commoveri. *ad Div. X, 24.*
necessitudo - videtur deside-
rare gratiarum actionem - sed
malo præsens observantia, in-
dulgentia, assiduitate memorem
metibi probare.

INDVO. Div. II, 19. *venti*
se in nubem induerunt. Tusc. I, 38. *habes somnum imaginem*
mortis, eamque quotidie induis
** iui*

INDEX LATINITATIS.

- * *impedire se, irrevire.* Verr. II, 42. dum se expedire vult, *induit se.* Div. II, 17. *induitis vos in eas captiones &c.* cf. Verr. V, 29. Mur. 25. Acad. IV, 6.
- INDVSTRIA, *quomodo a diligencia differas. v. in diligencia.* * *inprimit dicitur apud Ciceronem de studio agendae, in foro controversiarum.* Sext. 65. Mur. 10, 7. * Verr. III, 4. *odistis has nostras industrias.*
- INENODABILIS. Fat. 9. *res dux inenodabiles.*
- INEPTE. *alieno tempore, praeter rem.* ad Div. VI, 7. *ne ea res mihi inepte noceret.*
- INEPTIAE. *res minutae, non dignae alicuius persona, ut ineptiarum crimen effugiam.* Or. III, 49. * *de desiderio patriae nimio est.* ad Div. VII, 6.
- INEPTVS. Or. II, 4. *qui sis?*
- INERTIA. *in plurali est.* Partit. 10.
- INEXPLICABILIS. Pic. 33. *Si Caesar se mihi implacabilem inexplicabilemque praderet. Graev. legit. inexpiablem. Sed hoc de hominibus dici, qui se placari non sinant, non memini, nec credo. de rebus autem ut invidia, odia, scio dici.* v. Burn. ad Quinsil. Instit. II, 16. Sueton. Caesar. 18. *inexplicabilis est difficilis, vidi. v. c. ad Att. VIII, 3, difficiles autem dicuntur, quibus satis fieri nequit, qui lesi placari non possunt.* * Acad. IV, 29. *inexplicabilia, sunt sophismata veterum, quae negabant dissolvi posse, ut sorites, mentiens &c.*
- INIRE. Agr. II, 25. *iniretur ratio.* v. Graev. ad h. l.
- INFANS, *opp. eloquenti.* Brut. 23. Inv. I, 3. * *vanus, inanis.* ad Att. X, 18. *Hortensiana omnia fuerunt infantia.*
- INFANTIA. *opp. eloquentiae.* Or. III, 51. ad Att. IV, 16.
- INFELIX. Rab. Perd. 4. *infelix arbor. v. arbor.* * *periculosus.* Phil. II, 26. *si quis sit reip. infelix.*
- INFERCIO. Or. 69. *infercium verba, quasi rimas expleat.*
- INFERIOR. Att. II, 24. *ex inferiori loco dicere, de altiore causa forensis, respectu praetoris.*
- INFERRE. Cæcin. 5. *inferre se, de eo, qui se sponte nemine postulante offert in negotiis alterius gerendis, volens ut amicus, ut paulo post dicit.* * Balb. 10. *se in periculum capitis inferre.* * Or. II, 53. *misericordiam inferre, de oratore, cum incipit movere misericordiam.*
- INFCICIO. *imbuo, erudio.* Fin. III, 2. *infici iis artibus.* * ad Att. I, 13. *vereor, ne hoc, quod infectum est, serpat longius. Sive hoc infectum de macula capiat, sive cum Gronovio interprete peste tabe contactum, impropria est locutio. Nam macula inficit, non inficitur, nec id quod tabe infectum est, sed taves, pestis serpit.*
- INFIXVS. Part. 2. *infixa rebus ipsis argumenta.*
- INFINITIO. Fin. I, 6.
- INFI.

INDEX LATINITATIS.

INFINITVS. Or. I, 31. *infinita* rei questio. h. e. *sejuncta a circumstantiis personarum & temporum, quæ uno verbo causa dicitur.*

INFIRMATIO. Agr. II, 4. *infirmitas* rerum judicatarum.

INFIRMITAS. Rosc. A. 4. *infirmitas* animi, *de timore.* ad Div. VI, 7. alterum laudare, de quo quicquid detrahas, necesse est aut *infirmitati*, aut invidiæ assignetur. h. e. *ingenii imbecillitati.*

INFIRMARE. *refutare.* in Cæcil. 9.

INFITIALIS questio. Top. 25.

INFITIATOR. *unde peccator.* Or. I, 37, * *malus delictor* Catil. II, 10. *inficiatores* lenti.

INFLAMMATIO animorum Or. II, 46. *enthusiasmus.*

INFLAMMARE. *augere* Marcell. 10. *inflammare* odium est. Aët. I Verr. 1.

INFLATIO. Div. I, 30. *ci-bus* habet *inflationem* magnam.

INFLATVS. a. um. *agrotus, perturbatus ira* etc. Tusc. III, 9. *inflatus* animus * Or. III, 11. *inflata* verba, *virium* in pronunciando.

INFLATVS. Div. I, 6. *inflatus* divinus.

INFLECTERE. Brut. 9. *inflectere* orationem. h. e. *mollirem & suaviorem reddere.* * Quir. p R. 3. *inflectere* oculos. h. e. *movere ad dolorem,* * ad

Div. I, 7. *magnitudinem animi inflectere* h. e. *demittere.*

INFLEXVS sonus. Or. 17. *medius* inter *acutum & gravem, mollis* *Semitonium.*

INFLVERE. *placere.* Off. II, 9. *influeret* in animos multitudinis Lacl. 25. *influebat* in aures concionis. Leg. II, 15. nihil tam facile in animis *influit* * *irrumperet* Prov. C. 13. *influentes* in Italiam Gallorum copias.

INFORMATIO verbi. Part. 29. *est definitio aut descriptio.*

INFORMARE. *describere.* ad Att. VII, 3. qui in VI. libro *informatus* est. * *componere* *instruere* Sull. 18. *informat* adhuc adumbratum indicium filii. v. Græv. ad b. l.

INFORMATVS. *adumbratus, constitutus.* Quint. 10. *informata* causa. v. *constitutus.* ad Att. XI, 6. proscriptio non nominatim sed generatim *informata.* ad Att. I, 1. *petitorum* hæc est adhuc *informata* cogitatio. Off. I, 4. *animus* bene a natura *informatus, est liberalis, ingenuus.* v. *constitutus.*

INFREQVENS causa. Or. II, 79. *in qua agenda pauci audientes adesse solent.*

INFRINGERE. Balb. 6. *invidere* virtuti, *velle infringere* *florem dignitatis.*

INFVLTA. *infulte sunt ornamenta sacerdotum, velamina capitis, ut ex monumentis antiquis videre licet.* Verr. IV, 50. *sacerdotes* cum *infutis & verbenis.*

INDEX LATINITATIS

- * *ornamentum*. Agr. I, 2. *agri qui liberis parentibus nati publici dicuntur insula imperii sunt, quorumque nemo ju- R. sc. quia sunt ornamenta, tam servitutem servitio. Verr. I, 58. ingenuitatis signum. v. Bulla.*
- INGRAVESCERE, Cato. II. corpora defatigatione & exercitatione *ingrarescunt*.
- INGVRGITARE, Pil. 18. *ingurgitare se in flagitia.*
- INHÆRERE, Div. II, 46. *lingua inhaeret, ut loqui non possit. * Fin. I, 20. virtutes quemadmodum semper voluptatibus inhaerens sc. ex mente Epicuri.*
- INHALARE, Pil. 18. *popi- nam inhalare alicui.*
- INHIBERE *de remigibus quid sit v. ad Att. XIII, 21. ex quo loco docet Pearcius Or. I, 33. extr. pro inhibuerunt esse legendum sustinuerunt. de re ipsa v. Gronov. Obs. IV, 26.*
- INHIBITIO *remigum quid sit? ad Att. XIII, 21.*
- INHONORATI Tusc. III, 24. *nullis honoribus usi.*
- INHUMANITAS, Or. I, 22. *est negantis, quæ rogatur, cum facere possit. Mur. 4. dicitur de eo, qui defensionem rei deponit, opp. officiosus. Cato 3. de eo, qui res humanas æquo animo non fert. Mur. 36. opponitur profusus epulis, & sordibus jungitur. Verr. V, 44. opponitur mansuetudini. &c. * de eo qui consuetudines vitæ communis non servas. Phil. II, 4. in quo te convinco inhumanitatis.*
- INHVMANE, Off. III, 6. *inhu-*
- * *ornamentum*. Agr. I, 2. *agri qui liberis parentibus nati publici dicuntur insula imperii sunt, quorumque nemo ju- R. sc. quia sunt ornamenta, tam servitutem servitio. Verr. I, 58. ingenuitatis signum. v. Bulla.*
13. ubi v. Lips. Or. III, 21. *Quare Coracem istum vestrum patiamur - - Pamphilumque nescio quem finimus in insulis tantam rem, tamquam pueriles delicias, depingere, de hoc loco ita Turnebus ad Agr. I, 2. putem Ciceronem illudere in Pamphilum, hominem, ut ait Plinius, omnibus literis eruditum, eundemque pictorem, qui cum de arte dicendi scripsisset, irrideatur, ut non rhetor, sed ut pictor, qui non tam librum scripserit, quam insulas pinxit; ut enim reor insula pingi solebant. Hæc ille. Pearcius autem nihil de hoc loco dicit. Quia mentio puerilium deliciarum, mihi videtur alludi ad pnpas & plangunculas, quæ sunt pueriles deliciae, ab iisque studiose & magnifice, pro capto suo, ornari solent, adeoque etiam insulis, quæ non modo sacerdotum, sed etiam regum ornamenta sunt.*
- INFVSCARE. *corrumperet Brut. 74. quos non barbaria domestica infuscaverat, recte loquebantur.*
- INGENIVM, Fin. V, 13. *quid significet? * Rasc. A. 22. nec ingenio accusatoris res judicatur. h. e. non ex oratione ejus, qua crimen anxie & omnibus coloribus veri infect.*
- INGENVITAS. *est eorum,*

INDEX LATINITATIS.

inhumane facere, contraque legem naturæ.

INHUMANVS Off. III, 11. *inhumanum* est, usu urbis prohibere peregrinos. Læl. 14. non *inhumana* est virtus, sc. quia *populis universis consulit*. * *rusticus*. Off. I, 36. *agrestis & inhumana negligentia* * *sordidus, qui utilitatem honesto præfert*. Læl. 13. * *stupidus, indolens*. Or. 51. *aures inhumane*. Sen. p. R. 6. *inhumanum negotium*. * *ferus*. Verr. III, 2. * Verr. I, 42. *testamentum inhumanum*, * *inurbanus*. Quint. 3. neque *inhumanus præco* est existimatus. * Off. I, 40. *inhumanus dicitur, qui in convivio meditatur assensus, quod alienum est, ab homine, in convivio non hilarem esse, loqui &c.*

INIBI. Phil. XIV, 2. *inibi sum*. i. e. *hæc ipsum cogito &c.* v. Ferrar. ad h. l.

INJICERE. *mentionem facere, dicere, edere*. ad Att. XVI, 5. Bruto cum sæpe *injecissem*, de *ἐμνοίας*, non perinde atque ego putaram, arripere visus est. cf. Quint. 21. Dom. 6. *imperitis injecerat nomen meum* * Nat. D. I, 20. in quam se animus *injiciens* ac intendens &c. * ad Div. VII, 16. nunc in hibernis *injectus* esse videris, itaque te commovere non curas. * Verr. V, 9. nisi existimatis hominem sine aliqua causa *injectum* esse ad tam incredibile crimen. Græv. elequm. *injectum, potest significare; edi-*

tum ut supra: injecerat nomen meum imperitis, pro ediderat; editi dicuntur etiam delati; nam delatores edunt nomina eorum, quos deferunt. v. edere. Apollonius *delatus* erat ap. Perrem, quasi servas haberet, qui bellum facere vellent.

INIQUITAS Cæcin. 23. *dicatur de eo, cum summo jure agitur.*

INITIA naturæ Fin. II, 12. III, 6. v. *Commendatio. elementum*. * Acad. IV, 36. *initia mathematicorum*, quibus non concessis digitum progredi non possunt. * *mysteria*. Leg. II, 14. nihil melius illis *mysteriis*, quibus ex *agresti immanique vitæ* exculsi ad humanitatem mitigatique sumus: *initiaque* ut appellantur, ita revera principia vitæ cognovimus. v. *mysterium*.

INITIATVS. Tusc. I, 13. *ad mysteria admissus*.

INJVNGO. ad Div. XI, 13. ne quod detrimentum reip. *injungant*.

INJVRIA. Quint. 21. prætor *injuriam* decernebat.

INNOVARE. Pis. 37. *innovare* se ad suam intemperantiam.

INOBSCVRARE. Phil. IX, 5. nulla *inobscurabit* oblivio.

INOFFICIOSVS. Verr. I, 42. *inofficiosum testamentum, quo prætermittuntur liberi, conjuges, proximi, quibus officii nostri est consulere.*

INOPIA. Quint. 27. *opp. gratia, opibus* * Brut. 55. *inopia*

INDEX LATINITATIS.

pia orationis, est vitium in tenui genere.

INOPS. ad Div. IX, 17. *causa inops, quæ non recipit multa ornamenta oratoria.*

INORATVS. Rofc. A. 9. *re inorata legati reverterunt.*

INQUIRO. Verr. IV, 65. *quod ad inquirendum in te venerit v. inquisitor.*

INQUISITIO. Mur. 21. *inquisitio candidati, prænuncia repulsæ; est meditatio & comparatio accusationis.*

INQUISITOR. Aët. I. Verr. *inquisitor Achaicus. Ita dicitur accusator, cum tabulas, literas, testes conquirat, imprimis in causa reperundarum in provincia, quibus in accusatione utatur.*

INSANIA villarum ad Q. Fr. III, 1. *nimia magnificentia.*

INSANIRE. *nimis cupide & multum licitari.* Verr. III, 48.

INSATIABILIS. *active.* Fin. IV, 5. *insatiabilis voluptas* Tusc. V, 25. *insatiabile gaudium.* cf. N. D. II, 39. 62.

INSCIENTIA. *ignorantia.* N. D. III, 38. *Deo non est excusatio inscientiæ.* cf. Inv. I, 2. Acad. IV, 47. * *est etiam vocabulum philosophicum.* N. D. I, 1. De hac questione tam variz sunt doctissimorum hominum tamque discrepantes sententiæ, ut magno argumento esse debeat, causam, id est, principium philosophiæ esse inscientiam, prudenterque academicos a rebus incertis assensionem cohibuisse. Hujus loci quos sine explicatio-

nes atque emendationes, difficile est enumerare. Oliverus, novem doctorum hominum sententiis commemoratis, ipse ita verba, de quorum sensu quaeritur, interpretatur: *que in philosophiæ doit portere sur des principes évidemment connus; approuvant le doctissimo homme, Boberus. vid. Entretiens de Cicéron sur la Nature des Dieux T. I. p. 341. 437. Sed non erat, quare sic se verum verborum sensum vidisse existimaret. Nam si quis Academicæ disciplinæ rationem consideret, quæ nihil certi esse ac percepti contendit, & hanc interpretationem cum sequentibus comparat, facile intelligat profecto, longe aliam his verbis vim esse potestatemque subjiciendam. Vidit hoc vir doctissimus, qui in Miscell. Observat. Vol. III. T. II. p. 154. quamquam interpretationem Oliveri viderat, tamen novam sententiam proposuit. Socrates, ait, a quo Academici profecti sunt, in cujus auctoritate certe libenter delitescunt, is igitur dicere solebat, se unum hoc scire, quod nihil sciat. Ideoque inter Academicos receptum esse putat (cur non potius, fuit?) hoc placitum: ἀρχὴν τῆς φιλοσοφίας εἶναι τὴν τῆς ἀγνοίας γνῶσιν. Hæc omnia recte. Quid ergo? Censeo legendum: inscientiæ scientiam. Quia sensum, non male, sed emendatione nil opus. Alius vir doctus*

INDEX LATINITATIS.

eodem loco commemorat conjecturam docti hominis, nescio cuius; e Bernardi Novis Reip. Liter. qui legebat: Principium philosophiæ esse Sceptim; sed sibi, etsi se nondum expediat, tamen placere maxime ostendit Basili conjecturam, qui reponi volebat: principium philosophiæ non esse scientiam. Viderunt viri doctissimi veram loci sententiam, sed præter rem medicas ei admove-runt manus. Scilicet inscien-tiæ verbum duplicem vim ha-bet apud Ciceronem, vulgarem alteram, quæ neminem fugit, alteram vero remotam ab usu plebis, eamque in nullo Lexico, quod sciam, commemoratam. Ea est Acad. I, 12. Si quid ita eras comprehensum, ut convelli ratione non posset scientiam; *sin* aliter inscientiam nomina-bat Zeno: ex qua existeret opi-nio, quæ esset imbecilla & cum falso incognitoque commu-nis. Hanc inscientiam defen-debans Academici, qui nihil sta-tuebant esse perceptum, h. e. ita comprehensum, ut convelli ratione non posset, Acad. I, 6. Itaque hanc summam legem & principium totius phi-losophiæ putabant, nihil certo sciri, nihil percipi posse, contra quos coorti Stoici scientiam menti humanæ & perceptionem comprehensionemque asse-re-bant. Quare cum Cicero, id quod inter omnes constat, Aca-demicam rationem sequeretur, vel illam philosophorum de na-

tura Deorum diffensionem con-firmare inscientiam Academi-cam existimabat, & Acade-micos propterea prudenter, cum omnia incerta sint, assensionem ubique cobibendam putare. hæc ex prolusione a. 1737. edita, qua varios locos, in libris de Nat. D. emendavimus & illu-stravimus.

INSECTARI. instare, urge-re. Font. 1, insector ultro, at-que insto accusatori; insector, inquam, et flagito testes.

INSEPVLTVS. non sepul-tus. Phil. I, 2. qui illam inse-pultam sepulturam effecerant. h. e. qui Cæsarem sepelierant, qui sepeliendus non erat, ut, opi-nione hominum, & jure, idem sit, ac si sepultus non esset. Contra pro sepultus est. Phil. XIV, 12. vestra virtus nec ob-livione eorum, qui nunc sunt, nec reticentia posterorum inse-pulta esse poterit.

INSEQVI. obicere. Sall. 29. insequi turpitudinem vitæ. Or. II, 3. nec vero te rheto-ricis libris insequor ut erudiam.

INSIDERE. Deior. 3. fictum crimen insidet in animo h. e. creditur. Tusc. II, 4. insidet in animo oratio. h. e. vim habet in animum.

INSIGNE. criterium. Acad. IV, 11. insigne veri. Or. II 9. insignia verborum & sententi-arum, sunt lumina orationis, tropi & figura.

INSIGNIS. ad Div. III, 11. vir insignis ad laudem.

INDEX LATINITATIS.

INSIGNITE. Or. II, 85. *insignite vituperare.* Quint. 23. *insignite improbus.*

INSINVARE. Phil. V, 3. *ecceui potestas in forum insinuandi fuit.* h. e. *veniendi, cum aditas sepfisset Ansonius.* v. *Manus.* ad h. l. *de omisso pronomine se.*

INSISTERE. *immorari.* Verr. III, 74. *insistere singulis peccatorum gradibus.* * *constitutum esse* Sext. 67. *in tanta gloria insistentes.* Or. III, 47. *insistere jugo imperii.* h. e. *habenas imperii tenere.* ab *aurigis sumtum est.* * *fungi.* Or. III, 45. *quonam modo tantum munus insistemus.* * Or. III, 49. *oratio insistit interius; n. cum peridos plenax non habes, neque aures implet.* Or. 51. *quid est cur claudere aut insistere orationem malint, quam cum sententia pariter excurrere.*

INSITVS. *insita dicuntur interdum, quae nobis propria sunt, quae ita infederunt opinione aus consuetudine tenaciter, ut innata esse videantur.* Mur. 14. *insita cujusque virtus.* Tusc. IV, 11. *opinio penitus insita.* Off. III, 32. *ut esset insitum militibus vincere.*

INSOLENTIA. *dicatur, ut insolens, non solum ratione rerum inusitatarum & insolitarum ut Deiot. 2. Sed etiam ratione hominum, qui insueri sunt alicujus rei.* Rosc. A. 31. *propter insolentiam fori judiciorumque.* Pis. 11. *insolentia rerum secundarum.*

INSPECTIO. Phil. II, 32. *pro spectione.* Sed *Gravius post Ferrarium & alios recepte Spectio, quod verum est.* inspicere & *inspectio havispectio est, non angutum.*

INSPICERE. *aliquid exigere, examinare.* Cacin. 21. *tamquam si arma militis inspicenda sint; ita probet armatum.*

INSTAR. *Semper aliquam magnitudinem indicat apud optimos scriptores & Ciceronem.* Verr. V, 34. *navis urbis instar,* ad Div. IX, 6. *instar vitæ.* Off. III, 3. *ut vix minimi momenti instar habeant.* Rab. Perd. 8. *mortis erat instar.*

INSTAURATIVVS. Div. I, 26. *instaurativi ludi, qui de novo habentur, quod primi aliqua re funestati sunt, unde etiam instaurare ludos.* Div. I, 26.

INSTIMVLATOR *seditionum.* Dom. 5.

INSTITVERE. Mur. 9. *instituenere actionem, idem est quod informare, de quo supra* constituenere, inducere.* ibid. 28. *miseram conditionem instituit periculis hominum.*

INSTITVTIO. Tusc. I, 25. *progressiones institutioneque stellarum, hanc vocem nullum idoneum sensum habere viderunt viri docti. Quidam legunt institutiones, quod receptum est in Davisianam secundam. Id habet commodam interpretationem. Nam planities, de quibus sermo, interdum instil-*

INDEX LATINITATIS.

re h. e. *flare* videntur. *Bo-* proscriptis *insulam*. cf. Fin. II.
berius autem legendum censet 26. v. *Græv. & Manut. ad*
insecutiones, & pro progressio- Cael. 7.
nes, prægressiones, nixus loco
Nat. D. II, 20. tum antecedunt, INSVLSITAS. ad Att. V,
tum subsequuntur. Sed ibi hæc XIII, 29. *insulstatem* rei ferre *ibid.*
verba referuntur ad solem, INTEGER. ad Div. V, 20.
quem Planeta modo antecede- coll. Or. III, 4. res est in *inse-*
dunt, modo sequuntur; hic au- gro; ita dicitur ut cautela *inte-*
tem de eorum cursu simplici- gra ad Div. I, 1, * *inviolabile.*
ter & per se loquitur Cicero. Rosc. A. 38. *jus integrum.* *
ibidem autem hæc stellæ dicun- ad Div. X, 3. ad societatem *in-*
tur interdum ad quoddam tegerrimorum periculorum ac-
*sempus infiltere. * Nat. D. II,* cedere * Or. II, 45. *integre*
13. in omni institutione rerum. sententia. h. e. *nullo furo cor-*
h. e. in omnibus rebus; quas rupta. * Div. I, 29. *integri op-*
natura insistant, fecit. ponuntur *repletis jam cibo &*
 INSTRVCTOR convivii. *potu. sic, integra fames* ad Div.
 Sen. p. R. 6. IX, 20.

INSTRVCTVS. Or. 5. *in-* INTELLIGENTIA. *notio*
structa oratio, est apte compo- Top. 5. *intelligentia impressa*
sita, structa, numerosa. cf. Leg. I, 9. 10. * *captus.* Leg.
 INSTRVCTVS. ūs. Or. III, I, 16. Or. I, 58. *intelligentia*
 6. eodem *instru*ctu et ornatu communis. Or. 33. *intelligen-*
 comitata oratio. tia popularis. *opponitur subtri-*

INSTRVERE. Off. II, 7. ita *lioni, quæ ex arte potitur. hinc*
se instruunt, ut metuantur. i. e. intelligentia *simpliciter.* Verr.
hoc agunt. pro instruere dici- IV, 21. *tribuitur ei, qui de re*
tur etiam hoc sensu compara- aliqua bene *judicat, tanquam*
re se. *de tabulis, vasis cælestis &c. eo-*

INSTRVMENTVM. *ma-* dem modo dicitur *etiam*
teria, facultas. Rabir. Po. 1. INTELLIGERE. Verr. IV,
instrumentum bonitati quæret. 14. 2. cf. *Burm. ad Sueton de*
Catil. II, 5, instrumenta virtu- Grammat. 6, 10. * *Inv. I, 39.*
tis, sunt bona naturalia, qui- intelligitur ex se; *de axioma-*
bus ad virtutem facilius per- tis, quæ *hodie vocantur.*

INSVLA. domus a nulla *INTEMPERANS.* Tusc. II,
parte aliis adibus juncta. f. 17. est *intemperans* *militaris in*
potius ædes plures junctæ uni- forti viro *gloria.*
us; domini & ab omni parte INTENDERE. *de eo quod*
libera. Cael. 7. *insulam esse ve-* quis *instemuit* *facere in quocun-*
nalem. Off. III, 16. *Clandius* quod *genere.* Or. I, 20. 31. *id-*
quod intendere *confirmat.*

INDEX LATINITATIS:

re. v. *Intensio*. Quint. 29. quem, quomodo nunc *intendis*, ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse, ad Div. I, 2. Lupus *intendere* cepit, ante se oportere discessionem facere. *ibid.* VIII, 4. Se *intendunt* adversarios in tribunatum ejus.

INTENTIO. Inv. I, 10. *apud rhesores quid sit?*

INTER. Rosc. A. 5. *judicium inter* sicarios. *formula antiqua pro, de* sicario, *de* cade rei. Phil. II, 4. *inter* sicarios defendere aliquem. h. e. *reum edit.*

INTERARESCERE. Tusc. V, 14. nihil *interarescere* debet eorum, in quibus vita beata consistit.

INTERCALARE. *diem unum aut plures inferere, quod fiebat. ut annus cum ratione celi congrueret.* v. Verr. II, 52. ad Att. VI, 1. quasi *intercalatum* non sit,

INTERCALARIS. *intercalarius*. Quint. 25. ante V. Kalendas *Intercalares*. intellige de mense *intercalato* ex instituto Numæ. de qua re vid. quem ad h. l. laudat Grævius, Gronov. Obs. II, 18. sed ejus mentem ex Grævianis verbis vix intelligas. est autem hæc: Annus Numæ erat 355. dierum ex quo instituto quia octo annorum spatia 90. dies aberrabat annus a cursu solis, hos 90 dies in quatuor menses *intercalares* sive *Markedonios* de-

scripsit Numæ, duos *binum*, duos *ternum* & *viginti* dierum, & post *biennium* unum quondam unum ex his, & quidem alternis, modo *parem* modo *imparem*, *interpulsis*. *Eos* menses a Græcis *inventos* *adhibuerat*. quia autem Græci tantum 354 dierum *faciebant* annum, post *tertiam* *octaevida* h. e. post 24rum annum, dies evans 24. *superflui* Numæ, illi scilicet, quos *singulis* annis, in honorem *imparis* numeri, *adjecerat*. itaque *tertia* *octaevide* non 90. ut in *primis* *duabus* *octaevidibus*, sed 66. dies *interposuit*, quo *facto* *solem* & *lunam* ad easdem *metas* *reduces* habebat. Atque *hic* est *cyclos* Numæ 24. annorum, de quo est apud Livium I, 20. ad Div. VI, 14. Kalend. *intercalares* *priores*. hunc locum cape de *mensibus* *intercalariis* *Cæsaris*. Is, quia *anni ratio* propter *intercalandi* *licentiam*, qua *Pontifices* *usi* erant, *perturbata* erat & ipse *fastos* *emendare* *instituerat*, primo *instituit* annum 365 dierum; deinde ut ante in *ordinem* *rediret* *annus*, *fecit* annum, quem *vocant* *confusionis*. In eo erant *tres* *mensēs* *intercalarii*, *primus* is, qui ex *instituto* *Numæ* in illum annum *incidebat*, deinde *duo* *Cæsaris* *integri* *interjecti* *inter* *Novembrem* & *Decembrem*. *Prioris* *Kalendæ* *diedæ* *sunt* *Intercalares* *priores*, *alterius* *posteriores* v. Sueton. Cæs. 40. & Scaligeri *distributi* de hac *correctione* *fasto-*

INDEX LATINITATIS

fastorum sub initium Libri IV. de emend. temporum.

INTERCALARIVS mensis.

Verr. II, 52.

INTERCEDERE, *sponsorem fieri pecunia, quam suo quis interventus alteri conciliavit.* ad Att. VI, 1. *intercessisse se pro iis magnam pecuniam. ubi v. Manus. cf. I, 16. Phil. II, 18. Sihnaf. mod. usur. p. 726. de tribunis quid sis intercedere, notum est.*

INTERCESSIO. *Sponsio in re pecuniaria.* Parad. 6, 2. *intercessionem pecuniarum. * opera ejus, qui se in aliqua re interponit, mediator sit.* ad Att. I, 4. *mea intercessio & est & fuit parata.*

INTERCESSOR, *qui se interponit, mediator, ut hodie dicunt.* Rosc. A. 38. *isto hortatore, auctore, intercessore legati ad Sullam non adierunt. * Sponsor.* ad Div. VII, 27. *utinam semper tribunus esses, intercessorem non quæreres. Ludit in ambiguitate verbi, quod & sponsorem significat, & tribunum intercedentem alicui rei h. e. vetantem.*

INTERCOLUMNIVM *spatium columnis interiectum.* Verr. I, 19. ad Q. Fr. III, 1.

INTERDICERE, *verbum prætorium. v. interdictum.* Cæcin. 8. 13.

INTERDICTVM, *decretum prætoris, ceteris formulis conceptum, quo aliquid jubet vel vetat. imprimis in controversiis de possessionibus, cum cum*

qui ex aliquo loco dejectus est, vestitus jubet, donec res iudicio plana facta sit. v. Iustin. Inst. IV. 10. & ibi Horamann. Cæcin. 3. possessio per interdictum repetita ib. 14. hujus rei interdictum majoribus in mentem non venisse. ib. 31. interdictum quotidianum, ad. Div. VII. penult. interdictis defendere possessionem. Or. I. 10. interdicto tecum contenderent Dom. 26. interdictum sceleris, i. e. sceleratum. de lege, qua Ciceroni aqua & igni interdictum erat.

INTERDVCTVS, *signum interpunctionis.* Or. 68. *interductus librarii.*

INTERFATIO, *interpellatio.* Sext. 37.

INTERIMERE, *toltere.* Mur. 12. *interimere sacra.*

INTERIOR, *remotior, & pene ultimus.* Manil. 22. *gentes interiores sc. Asia, remotiores ab ora maritima, adeoque etiam Roma.* ad Q. Fr. III, 1. *interiore epistola h. e. pene ultima: ad q. l. Manus. Extratio atque alia formulæ ostendunt, interius esse, quod a conspectu longe remotum est. hinc interiora dicuntur subtiliora.* N. D. III, 16. *interiores & reconditæ literæ.* ad Div. VII. 33. *interiores literæ.* cf. II, 10. XVI, Div. II, 16. *hæc in promptu sunt, interiora videamus cf. intimus. * ad Q. Fr. I, 1. Octavius qui Macedoniam regebat, dicitur Ciceronis Asiae prætoris Vicinus interior.* 1^a

INDEX LATINITATIS.

* *impedire se, irrevire.* Verr. II, 42. dum se expedire vult, *induit se.* Div. II, 17. *induitis vos in eas captiones &c.* cf. Verr. V, 29. Mur. 25. Acad. IV, 6.

INDVSTRIA, *quomodo a diligentia differas. v. in diligentia.* * *inprimis dicitur apud Ciceronem de studio agendarum, in foro controversiarum.* Sext. 65. Mur. 10, 7. * Verr. III, 4; *odistis has nostras industrias.*

INENODABILIS. Fat. 9. res duz *inenodabiles.*

INEPTE. *alieno tempore, praeter rem.* ad Div. VI, 7. ne ea res mihi *inepte* noceret.

INEPTIAE. *res minutae, non dignae alicuius persona, ut ineptiarum crimen effugiam.* Or. III, 49. * *de desiderio patriae nimio est* ad Div. VII, 6.

INEPTVS. Or. II, 4. *qui sit?*

INERTIA. *in plurali est* Partit. 10.

INEXPLICABILIS. Pis. 33. Si Caesar se mihi implacabilem *inexplicabilemque* praeberet. *Græv. legit. inexpiablem, Sed hoc de hominibus dici, qui se placari non sinant, non memini, nec credo. de rebus autem ut invidia, odio, scio dici.* v. *Burm. ad Quinsil. Instit. II, 16. Sueton. Caesar. 18.* *inexplicabilis est difficilis, vid. v. c. ad Att. VIII, 3, difficiles autem dicuntur, quibus satis fieri nequit, qui lesi placari non possunt.* * Acad. IV, 29. *inexplicabilia, sunt sophismata veterum, quae negabant dissolvi posse, ut sorites, mensiens &c.*

INIRE. Agr. II, 25. *iniernatio.* v. Græv. ad h. l.

INFANS, *opp. eloquenti.* Brut. 23. Inv. I, 3. * *vanus, inanis* ad Att. X, 18. Hortensiana omnia *fuere infantia.*

INFANTIA. *opp. eloquentia.* Or. III, 51. ad Att. IV, 16.

INFELIX. Rab. Perd. 4. *infelix arbor. v. arbor.* * *perniciosus,* Phil. II, 26. si quis sit *reip. infelix.*

INFERCIO. Or. 69. *inferciens verba, quasi rimas expleat.*

INFERIOR. Att. II, 24. *ex inferiori loco dicere, de altiore causa forensis, respectu praetoris.*

INFERRE. Cæcin. 5. *inferre se, de eo, qui se sponte nemine postulante offert in negotiis alterius gerendis, voluarius amicus, ut paulo post dicit.*

* Balb. 10. *se in periculum capitis inferre* * Or. II, 53. *miseri cordiam inferre, de oratore, cum incipit movere misericordiam.*

INFICIO. *imbuo, erudio.* Fin. III, 2. *infici iis artibus* * ad Att. I, 13. *verecor, ne hoc, quod infectum est, serpat longius. Sive hoc infectum de macula capiat, sive cum Gronovio interprete peste tabe contactum, impropria est locutio. Nam macula inficit, non inficitur, nec id quod tabe infectum est, sed tabes, pestis serpit.*

INFIXVS. Part. 2. *infixare* bus ipsis argumenta.

INFINITIO, Fin. I, 6.

INFI.

INDEX LATINITATIS.

- INFINITVS.** Or. I, 31. *infinita* rei quaestio. h. e. *sejuncta* a circumstantiis personarum & temporum, qua uno verbo causa dicitur.
- INFIRMATIO.** Agr. II, 4. *infirmitas* rerum judicatarum.
- INFIRMITAS.** Rosc. A. 4. *infirmitas* animi, de timore. ad Div. VI, 7. alterum laudare, de quo quicquid detrahas, necesse est aut *infirmitati*, aut invidiae assignetur. h. e. *ingenii imbecillitati*.
- INFIRMARE.** *refutare*. in Czeil. 9.
- INFITIALIS** quaestio. Top. 25.
- INFITIATOR.** unde pestis. Or. I, 37, * *malus delictor* Catil. II, 10. *inficiatores* lenti.
- INFLAMMATIO** animorum Or. II, 46. *enbustiasmus*.
- INFLAMMARE.** *angere* Marcell. 10. *inflammare* odium est. Aët. I. Verr. 1.
- INFLATIO.** Div. I, 30. ci-bus habet *inflationem* magnam.
- INFLATVS.** a. um. *agrotus*, *perturbatus ira* etc. Tusc. III, 9. *inflatus* animus * Or. III, 11. *inflata* verba, *vitium in pronunciando*.
- INFLATVS.** Div. I, 6. *inflatus* divinus.
- INFLECTERE.** Brut. 9. *inflectere* orationem. h. e. *mollire* & *suaviorem reddere*. * Quir. p. R. 3. *inflectere* oculos. h. e. *movere ad dolorem*, * ad Div. I, 7. *magnitudinem animi inflectere* h. e. *demittere*.
- INFLEXVS** sonus. Or. 17. *medius inter acutum & grave*, *mallis Semitonium*.
- INFLVERE.** *placere*. Off. II, 9. *influere* in animos multitudinis Lacl. 25. *influebat* in aures concionis. Leg. II, 15. nihil tam facile in animos *influit* * *irrumperet* Prov. C. 13. *influentes* in Italiam Gallorum copias.
- INFORMATIO** verbi. Part. 29. *est definitio aut descriptio*.
- INFORMARE.** *describere*. ad Att. VII, 3. qui in VI. libro *informatus est*. * *componere instruere* Sull. 18. *informat* adhuc adumbratum indicium filii. v. Græv. ad b. l.
- INFORMATVS.** *adumbratus*, *constitutus*. Quint. 10. *informata* causa. v. *constitutus*. ad Att. XI, 6. *proscriptio non nominatim sed generatim informata*. ad Att. I, 1. *petitorum hæc est adhuc informata cogitatio*. Off. I, 4. *animus bene a natura informatus, est liberalis, ingenuus*. v. *constitutus*.
- INFREQVENS** causa. Or. II, 79. *in qua agenda pauci auditores adesse solent*.
- INFRINGERE.** Balb. 6. *invidere* virtuti, *velle infringere* florem dignitatis.
- INFLVA.** *inflata sunt ornamenta sacerdotum, velamina capitis, ut ex monumentis antiquis videre licet*. Verr. IV, 50. *sacerdotes cum infuls & verbenis*.

INDEX LATINITATIS:

- * *ornamentum*. Agr. I, 2. *agri qui liberis parentibus nati publici dicuntur* insulæ imperii sunt, quorumque nemo ju-
R. sc. quia sunt *ornamenta*, nam servitum servitio. Verr.
I, 58 *ingenuitatis signum*. v. Bulla.
- INGRAVESCERE, Cato. II. corpora defatigatione & exercitatione *ingravescent*.
- INGVRGITARE. Pil. 18. *ingurgitare se in flagitia*.
- INHÆRERE. Div. II, 46. lingua *inheret*, ut loqui non possit. * Fin. I, 20. virtutes quemadmodum semper voluptatibus *inherens* sc. ex mente Epicuri.
- INHALARE. Pil. 18. popi-
nam *inhalare* alicui.
- INHIBERE *de remigibus*
quid sit v. ad Att. XIII, 21. ex
quo loco docet Pearcius Or. I,
33. extr. pro inhibuerunt esse
legendum sustinuerunt. *de re*
ipsa v. Gronov. Obs. IV, 26.
- INHIBITIO remigum quid
sit? ad Att. XIII, 21.
- INHONORATI Tusc. III,
24. nullis honoribus usi.
- INHUMANITAS. Or. I, 22.
est negans, quæ rogatur, cum
facere possit. Mur. 4. dicitur
de eo, qui defensionem rei de-
ponit, opp. officiosus. Cato 3.
Brut. 74. quos non barbaria
domestica *infrascaverat*, recte
loquebantur.
- INGENIVM. Fin. V, 13.
quid significet? * Rosc. A. 22.
nec ingenio accusatoris res ju-
dicatur. h. e. non ex oratione
ejus, quæ crimen anxie & o-
mnibus coloribus veri infecit.
- INGENVITAS. est eorum,
qui liberis parentibus nati
sunt, quorumque nemo ju-
stam servitum servitio. Verr.
I, 58 *ingenuitatis signum*. v.
Bulla.
- INGRAVESCERE, Cato. II.
corpora defatigatione & exer-
citatione *ingravescent*.
- INGVRGITARE. Pil. 18.
ingurgitare se in flagitia.
- INHÆRERE. Div. II, 46.
lingua *inheret*, ut loqui non
possit. * Fin. I, 20. virtutes
quemadmodum semper volupta-
tibus *inherens* sc. ex mente
Epicuri.
- INHALARE. Pil. 18. popi-
nam *inhalare* alicui.
- INHIBERE *de remigibus*
quid sit v. ad Att. XIII, 21. ex
quo loco docet Pearcius Or. I,
33. extr. pro inhibuerunt esse
legendum sustinuerunt. *de re*
ipsa v. Gronov. Obs. IV, 26.
- INHIBITIO remigum quid
sit? ad Att. XIII, 21.
- INHONORATI Tusc. III,
24. nullis honoribus usi.
- INHUMANITAS. Or. I, 22.
est negans, quæ rogatur, cum
facere possit. Mur. 4. dicitur
de eo, qui defensionem rei de-
ponit, opp. officiosus. Cato 3.
Brut. 74. quos non barbaria
domestica *infrascaverat*, recte
loquebantur.
- INGENIVM. Fin. V, 13.
quid significet? * Rosc. A. 22.
nec ingenio accusatoris res ju-
dicatur. h. e. non ex oratione
ejus, quæ crimen anxie & o-
mnibus coloribus veri infecit.
- INGENVITAS. est eorum,
qui liberis parentibus nati
sunt, quorumque nemo ju-
stam servitum servitio. Verr.
I, 58 *ingenuitatis signum*. v.
Bulla.

INDEX LATINITATIS.

inhumane facere, contraque legem naturæ.

INHUMANVS Off. III, 11. *inhumanum* est; usu urbis prohibere peregrinos. Læl. 14. non *inhumana* est virtus, sc. quia *populis universis consulis*. * *rusticus*. Off. I, 36. *agrestis & inhumana negligentia* * *sordidus*, *qui utilitatem honesto præfert*. Læl. 13. * *stupidus, indoctus*. Or. 51. *aures inhumana*. Sen. p. R. 6. *inhumanum negotium*. * *severus*. Verr. III, 2. * *Verr. I, 42. testamentum inhumanum*, * *inurbans*. Quint. 3. neque *inhumanus præco* est existimatus. * *Off. I, 40. inhumanus dicitur, qui in convivio medicatur attentius, quod alienum est, ab homine, in convivio non bilarem esse, loqui &c.*

INIBI. Phil. XIV, 2. *inibi sum*. i. e. *hæc ipsum cogito &c.* v. Ferrar. ad b. I.

INJICERE. *mentionem facere, dicere, edere*. ad Att. XVI, 5. *Bruto cum sepe injecissem, de cunctis, non perinde atque ego putaram, arripere visus est*. cf. Quint. 21. *Dom. 6. imperitis injecerat nomen meum*. * *Nat. D. I, 20. in quam se animus injiciens ac intendens &c.* * *ad Div. VII, 16. nunc in hiernis injectus esse videris, itaque te commovere non curas*. * *Verr. V, 9. nisi existimatis hominem sine aliqua causa injectum esse ad tam incredibile crimen*. *Græv. electum. injectum, potest significare; edi-*

tum ut supra: injecerat nomen meum imperitis, pro ediderat; editi dicuntur etiam delati; nam delatores edunt nomina eorum, quos deferunt. v. *edere*. *Apollonius delatus erat ap. Perrem, quasi servas haberet, qui bellum facere vellent*.

INIQUITAS Cæcin. 23. *dicitur de eo, cum summo jure agitur*.

INITIA naturæ Fin. II, 12. III, 6. v. *Commendatio. elementum*. * *Acad. IV, 36. initia mathematicorum, quibus non concessis digitum progredi non possunt*. * *mysteria*. Leg. II, 14. *nil melius illis mysteriis, quibus ex agresti immanique vita exculi ad humanitatem mitigatique sumus: initiaque ut appellantur, ita revera principia vitæ cognovimus. v. mysterium*.

INITIATIVS. Tusc. I, 13. *ad mysteria admissus*.

INJUNGO. ad Div. XI, 13. *ne quod detrimentum recip. injungant*.

INJURIA. Quint. 21. *prætor injuriam decernebat*.

INNOVARE. Pis. 37. *innovare se ad suam intemperantiam*.

INOBSERVARE. Phil. IX, 5. *nulla inobscurabit oblivio*.

INOFFICIOSVS. Verr. I, 42. *inofficiosum testamentum; quo prætermittuntur liberi, conjuges, proximi, quibus officii nostri est consulere*.

INOPIA. Quint. 27. *opp. gratia, opibus*. * *Brut. 55. inopia*

INDEX LATINITATIS.

pia orationis, est vitium in tenui genere.

INOPS. ad Div. IX, 17. *causa inops, quæ non recipit multa ornamenta oratoria.*

INORATIVS. Rpsc. A. 9. *re inorata legati reverterunt.*

INQUIRO. Verr. IV, 65. *quod ad inquirendum in te venerit v. inquisitor.*

INQUISITIO. Mur. 21. *inquisitio candidati, prænuncia repulsæ; est meditatio & comparatio accusationis.*

INQUISITOR. Aët. I. Verr. *inquisitor Achaicus. Ita dicitur accusator, cum tabulas, literas, testes conquirat, inprimis in causa repetundarum in provincia, quibus in accusatione utatur.*

INSANIA villarum ad Q. Fr. III, 1. *nimiam magnificentiam.*

INSANIRE. *nimis cupide & multum licitari.* Verr. III, 48.

INSATIABILIS. *active.*

Fin. IV, 5. *insatiabilis voluptas Tusc.* V, 25. *insatiabile gaudium.* cf. N. D. II, 39. 62.

INSCIENTIA. *ignorantia.* N. D. III, 38. *Deo non est excusatio inscientiæ.* cf. Inv. I, 2. Acad. IV, 47. *est etiam vocabulum philosophicum.* N. D. I, 1. De hac questione tam variæ sunt doctissimorum hominum tamque discrepantes sententiæ, ut magno argumento esse debeat, causam, id est, principium philosophiæ esse inscientiam, prudenterque academicos a rebus incertis assensionem cohibuisse.

Huius loci quos sint explicatio-

nes atque emendationes, difficile est enumerare. Olivetius, novem doctorum hominum sententiis commemoratis, ipse ita verba, de quorum sensu quaeritur, interpretatur: que la philosophie doit porter sur des principes évidemment connus; approbante doctissimo homine, Boberius vid. Entresiens de Cicéron sur la Nature des Dieux T. I. p. 341. 437. Sed non eras, quare sic se verum verborum sensum vidisse existimaret. Nam si quis Academicæ disciplinæ rationem consideres, quæ nihil certi esse ac percepti contendit, & hanc interpretationem cum sequentibus comparat, facile intelligas profecto, longe aliam his verbis vim esse potestatemque subjiciendam. Vid. die hoc vir doctissimus, qui in Miscell. Observat. Vol. III. T. II. p. 154. quamquam interpretationem Oliveti videbat, tamen novam sententiam proposuit. Socrates, ait, a quo Academici profecti sunt, in cuius auctoritate certe libenter delibescerant, is igitur dicere solebat, se unum hoc scire, quod nihil sciat. Ideoque inter Academicos receptum esse potuit (cur non potius, fuit?) hoc placitum: ἀρχὴν τῆς φιλοσοφίας εἶναι τὴν τῆς ἀγνοίας γνῶσιν. Hac omnia recte, Quid ergo? Censeo legendum: inscientiæ scientiam. Quid sensum, non male, sed emendatione nil opus. Alius vir doctus

INDEX LATINITATIS.

eodem loco commemorat conjecturam docti hominis, nescio cuius, e Bernardi Novis Reip. Litter. qui legebat: Principium philosophiæ esse Sceptim; sed sibi, etsi se nondum expediat, tamen placere maxime ostendit Baelii conjecturam, qui reponi volebat: principium philosophiæ non esse scientiam. Fiderunt viri doctissimi veram loci sententiam, sed præter rem medicas ei admoverunt manus. Scilicet inscientiæ verbum duplicem vim habet apud Ciceronem, vulgarem alteram, quæ neminem fugit, alteram vero remotam ab usu plebis, eamque in nullo Lexico, quod sciam, commemoratam. Ea est Acad. I, 12. Si quid ita eras comprehensum, ut convelliratione non posset scientiam; fin aliter inscientiam nominabat Zeno: ex qua existeres opinio, quæ esset imbecilla & cum falso incognitoque communis. Hanc inscientiam defendebant Academici, qui nihil staret esse perceptum, h. e. ita comprehensum, ut convelliratione non posset, Acad. I, 6. Itaque hanc summam legem & principium totius philosophiæ putabant, nihil certo sciri, nihil percipi posse, contra quos coorti Stoici scientiam menti humane & perceptionem comprehensionemque asseriebant. Quare cum Cicero, id quod inter omnes constat, Academicam variouent sequeretur, vel illam philosophorum de na-

tura Deorum dissensionem confirmare inscientiam Academicam existimabas, & Academicos propterea prudenter, cum omnia incerta sint, assensionem ubique cobibendam putare. hæc ex prolusione a. 1737. edita, qua varios locos in libris de Nat. D. emendavimus & illustravimus.

INSECTARI. instare, urgere. Font. 1, insector ultro, atque insto accusatori; insector, inquam, et flagito testes.

INSEPVLTVS. non sepultus. Phil. I, 2. qui illam insectam sepulturam effecerant. h. e. qui Casarem sepelievant, qui sepeliendus non erat, ut, opinione hominum, & jure, idem sit, ac si sepultus non esset. Contra pro sepultus est. Phil. XIV, 12. vestra virtus nec oblivione eorum, qui nunc sunt nec reticentia posterorum insecta esse poterit.

INSEQUI. objicere. Sall. 19. insequi turpitudinem vitæ. * Or. II, 3. nec vero te rhetoricis libris inseguor ut erudiam.

INSIDERE. Deior. 3. fidum crimen insidet in animo h. e. creditur. Tulc. II, 4. insides in animo oratio. h. e. vim habet in animum.

INSIGNE. criterium. Acad. IV, 11. insigne veri. Or. II. 9. insignia verborum & sententiarum, sunt lumina orationis, tropi & figuræ.

INSIGNIS. ad Div. III, 11. vir insignis ad laudem.

INDEX LATINITATIS.

INSIGNITE. Or. II, 85. *insignite vituperare.* Quint. 23. *insignite improbus.*

INSINVARE. Phil. V, 3. *ecceui potestas in forum insinuandi fuit.* h. e. *veniendi, cum aditus secessisset Antonius.* v. *Manus. ad h. l. de omisso pronome se.*

INSISTERE. *immorari.* Verr. III, 74. *insistere* singulis peccatorum gradibus. * *constitutum esse* Sext. 67. in tanta gloria *insistentes.* Or. III, 47. *insistere* iugo imperii. h. e. *habenas imperii tenere. ab aurigis sumtum est.* * *fungi.* Or. III, 45. quoniam modo tantum munus *insistemus.* * Or. III, 49. *oratio, insitis* interius; *np. cum peridos plenas non habes, neque aures implet.* Or. 51. quid est cur claudere aut *insistere* orationem malint, quam cum sententia pariter excurrere.

INSITVS. *insita dicuntur interdum, quæ nobis propria sunt, quæ ita insederunt opinionione aut consuetudine tenaciter, ut innata esse videantur.* Mur. 14. *insita* cujusque virtus. Tusc. IV, 11. opinio penitus *insita.* Off. III, 32. ut esset *insitum* militibus vincere.

INSOLENTIA. *dicatur, ut insolens, non solum ratione rerum inusitatarum & insolitarum ut Deiot. 2. Sed etiam ratione hominum, qui insueti sunt alicujus rei.* Rosc. A. 31. propter *insolentiam* fori iudiciorumque. Pis. 11. *insolentia* rerum secundarum.

INSPECTIO. Phil. II, 32. *pro spectione. Sed Grævius post Ferrarium & alios recepit Spectio, quod verum est. inspicere & inspectio horuspitum est, non augurum.*

INSPICERE. *aliquid exigere, examinare.* Cæcin. 21. tamquam si arma militis *inspicenda* sint; ita probet armatum.

INSTAR. *Semper aliquam magnitudinem indicat apud optimos scriptores & Ciceronem.* Verr. V, 34. *navis urbis instar,* ad Div. IX, 6. *instar vitæ.* Off. III, 3. ut vix minimi momenti *instar* habeant. Rab. Perd. 8. *mortis erat instar.*

INSTAURATIVVS. Div. I, 26. *instaurativi ludi, qui de novo habentur, quod primi aliqua re funestari sunt, unde etiam instaurare ludos.* Div. I, 26.

INSTIMVLATOR *seditionum.* Dom. 5.

INSTITVERE. Mur. 9. *instituere actionem, idem est quod informare, de quo supra constituere, inducere.* ibid. 28. *miseram conditionem instituit* periculis hominum.

INSTITVTIO. Tusc. I, 25. *progressiones institutionumque stellarum. hanc vocem nullum idoneum sensum habere viderunt viri docti. Quidam legunt institutiones, quod receptum est in Davisianam secundam. Id habet commodam interpretationem. Nam planior, de quibus sermo, interdum institutio*

INDEX LATINITATIS.

re h. e. stare videntur. Bo- *proscriptis insulam. cf. Fin. II.*
herius autem legendum censet 26. v. *Grav. & Manut. ad*
insecutiones, & pro progression- *Cœl. 7.*
nes, prægessiones, nixus loco *INSULSITAS. ad Att. V,*
Nat. D. II, 20. tum antecedunt, *II. insulsiatatem rei ferre ibid.*
tum sublequuntur. Sed ibi hæc *XIII, 29. insulsiat villæ.*
verba referuntur ad solem, *INTEGER. ad Div. V, 20.*
quem Planeta modo antece- *coll. Or. III, 4. res est in inee-*
dunt, modo sequuntur; hic au- *gro; ita dicitur ut causa inte-*
tem de eorum cursu simplici- *gra ad Div. I, 1. * inviolabile.*
ter. & per se loquitur Cicero. *Rosc. A. 38. jus integrum. **
ibidem autem hæc stellæ dicun- *ad Div. X, 8. ad societatem in-*
tur interdum ad quoddam *tegrerrimorum periculorum ac-*
*tempus insistere. * Nat. D. II,* *cedere * Or. II, 45. integræ*
13. in omni institutione rerum, *sententiæ. h. e. nullo fūco cor-*
h. e. in omnibus rebus; quas *ruptæ. * Div. I, 29. integri op-*
natura insituit, fecit. *ponuntur repletis jam cibo &*
INSTRVCTOR convivii. potu. sic, integra fames ad Div.
Sen. p. R. 6. *IX, 20.*
INSTRVCTVS. Or. 5. in- *INTELLIGENTIA. notio*
structa oratio, est apre compo- *Top. 5. intelligentia impressa*
sita, structa, numerosa. *cf. Leg. I, 9. 10. * captus. Leg.*
INSTRVCTVS. ūs. Or. III, *I, 16. Or. I, 58. intelligentia*
6. eodem instructu et ornatu *communis. Or. 33. intelligencia*
comitata oratio. *popularis. opponitur subti-*
INSTRVERE. Off. II, 7. ita *liori, quæ ex arte potitur. hinc*
Je instruunt, ut metuantur. i. e. *intelligentia simpliciter. Verr.*
hoc agunt. pro instruere dici- *IV, 21. tribuitur ei, qui de re*
tur etiam hoc sensu compara- *aliqua bene iudicat, tanquam*
re se. *de tabulis, vasis caloris &c. eo-*
INSTRVMENTVM. ma- *dem modo dicitur, etiam*
teria, facultas. Rabir. Po. 1. *INTELLIGERE. Verr. IV,*
instrumentum bonitati quærare. *14. 2. cf. Burni. ad Sueton de*
Catil. II, 5. instrumensia virtu- *Grammat. c. 10. * Inv. I, 39.*
tis, sunt bona naturalia, qui- *intelligitur ex se; de axioma-*
bus, ad virtutem facilius per- *tiis, quæ hodie vocantur.*
venitur. *INTEMPERANS. Tusc. II,*
INSVLA. domus a nulla *87. est intemperans militaris in*
parte aliis ædibus iuncta. f. *forti viro gloria.*
positus ædes plures iunctæ uni- *INTENDERE. de eo quod*
us; domini & ab omni parte *quis insituit facere in quocum-*
libera. Cœl. 7. insulam esse ve- *que genere. Or. I, 20. 31. id-*
nalem. Off. III, 16. Claudius *quod intenderentur confirma-*

INDEX LATINITATIS:

re. v. *Intensio*. Quint. 29. quem, quomodo nunc *intendis*, ne in vivorum quidem numero tum demonstrat fuisse, ad Div. I, 2. Lupus *intendere* cepit, ante se oportere discessionem facere. *ibid.* VIII, 4. Se *intendunt* adversarios in tribunatum ejus.

INTENTIO. Inv. I, 10. *apud rhesores quid sit?*

INTER. Rosc. A. 5. *judicium inter* sicarios. *formula antiqua pro, de* sicario, *de cade rei*. Phil. II, 4. *inter* sicarios defendere aliquem. h. e. *reum edit*.

INTERAESCERE. Tusc. V, 14. nihil *interavescere* debet eorum, in quibus vita beata constitit.

INTERCALARE. *diem unum aut plures inserere, quod fiebat, ut annus cum ratione cali congrueret*. v. Verr. II, 52. ad Att. VI, 1. *quali intercalatum non sit*.

INTERCALARIS. *intercalatus*. Quint. 25. ante V. Kalendas *Intercales*. *intellige de mense intercalato ex instituto Numæ. de qua re vid. quem ad h. l. laudat Grævius, Gronov. Obs. II, 18. sed ejus mentem ex Grævianis verbis vix intelligas. est autem hæc: Annus Numæ erat 355. dierum ex quo instituto quia octo annorum spatium 90. dies aberrabat annus a cursu solis, hos 90 dies in quatuor menses intercalares sive Mercedonios de-*

scripsit Numa, duos biennium, duos ternum & viginti dierum, & post biennium unum quodque unum ex his, & quidem alternis, modo parent modo imparem, interposuit. Eos menses a Græcis inventos adhibuerat. quia autem Græci tantum 354 dierum faciebant annum, post tertiam octaeterida h. e. post 24rum annum, dies erant 24. superflui Numæ, illi scilicet, quos singulis annis, in honorem imparis numeri, adjecterat. itaque tertia octaeteride non 90. ut in primis duabus octaeteridibus, sed 66. dies interposuit, quo factis solem & lunam ad easdem metas reducere habebat. Atque hic est cypius Numæ 24. annorum, de quo est apud Livium I, 20. ad Div. VI, 14. Kalend. intercalares priores. hunc locum cape de mensibus intercalariis Caesaris. Is, quia anni ratio propter intercalandi licentiam, qua Pontifices uti erant, perturbata erat & ipse fastos emendare instituerat, primo instituit annum 365 dierum; deinde ut ante in ordinem rediret annus, fecit annum, quem vocans confusivum. In eo erant tres menses intercalarii, primus is, qui ex instituto Numæ in illum annum incidebat, deinde duo Caesaris integri interjecti inter Novembrem & Decembrem. Prioris Kalendæ dictæ sunt Intercales priores, alterius posteriores v. Sueton. Cæs. 40. & Scalgeri distribens de hac constitutione fasto-

INDEX LATINITATIS

fastorum sub initium Libri IV. de emend. temporum.

INTERCALARIUS mensis. Verr. II, 52.

INTERCEDERE, *sponsorem fieri pecunie, quam suo quis interuentu alteri conciliavit.* ad Att. VI, 1. *intercessisse se pro iis magnam pecuniam. ubi v. Manus. cf. I, 16. Phil. II, 18. Sahnas. mod. usur. p. 726. de tribunis quid sis intercedere, notum est.*

INTERCESSIO. *Sponsio in re pecuniaria.* Parad. 6, 2. *intercessionem pecuniarum. "opera ejus, qui se in aliqua re interponit, mediator sis.* ad Att. I, 4. *mea intercessio & est & fuit parata.*

INTERCESSOR, *qui se interponit, mediator, ut bodie dicunt.* Rosc. A. 38. *isto hortatore, auctore, intercessore legati ad Sullam non adierunt.* "Sponsor. ad Div. VII, 27. *utinam semper tribunus esses, intercessorem non queres. Ludit in ambiguitate verbi, quod & sponsorem significat, & tribunum intercedentem alicui rei h. e. verantem.*

INTERCOLUMNIVM *spatium columnis interiectum.* Verr. I, 19. ad Q. Fr. III, 1.

INTERDICERE. *verbum prætorium. v. interdictum.* Cæcin. 8, 13.

INTERDICTVM, *decretum prætoris, certis formulis conceptum, quo aliquid jubet vel vetat. imprimis in controversiis de possessionibus, cum eum*

qui ex aliquo loco dejectus est, restitui jubet, donec res iudicio plana facta sit. v. Iustin. Inst. IV, 10. & ibi Horamann. Cæcin. 3. possessio per interdictum repetita ib. 14. hujus rei interdictum majoribus in mentem non venisse. ib. 31. interdictum quotidianum. ad. Div. VII. penult. interdictis defendere possessionem. Or. I, 10. interdicto tecum contenderent Dom. 26. interdictum sceleris. i. e. scelestum. de lege, qua Ciceroni aqua & igni interdictum erat.

INTERDVCTVS. *signum interpunctionis.* Or. 68. *interductus librarii.*

INTERFATIO. *interpellatio.* Sext. 37.

INTERIMERE. *solvere.* Mur. 12. *interimere sacra.*

INTERIOR, *remotior, & pane ultimus.* Manil. 22. *gentes interiores sc. Asia, remotiores ab ora maritima, adeoque etiam Roma.* ad Q. Fr. III, 1. *interiore epistola h. e. pane ultima: ad q. I. Manus. Esra- tio atque alia formula ostendunt, interius esse, quod a conspectu longe remotum est. hinc interiora dicuntur subtiliora.* N. D. III, 16. *interiores & reconditæ literæ.* ad Div. VII, 33. *interiores literæ.* cf. III, 10. XVI, Div. II, 16. *hæc in promptu sunt, interiora videamus cf. intimus. "ad Q. Fr. I, 1. Octavius qui Macedoniam regebat, dicitur Ciceronis Asiae Prætoris Vicinus interior.* *

INDEX LATINITATIS.

avstior, conjunctior. Off. III, 17. *interior* societas. *ib.* I, 17. *interius* est, esse ejusdem civitatis. * *brevior* N. D. II, 41. cursu *interiore* brevi convertitur orbe. Acad. IV, 20. cursu *interiore* * *medius*. Or. III, 61. contentionis extremum, quod tamen *interius* est, quam acutissimus clamor. est item contra quiddam in remissione gravissimum.

INTERIVS. Or. III, 49. *in aëri* insillere. v. *insistere*.

INTERMORTVVS. Mil. 5. *intermortue* conciones, *interpretantur*, *intermissas*, *quæ desere*. Ego autem languidas, *interpretor*, in quibus parum quis potest, quas non potest concitare amplius, esse *velite*. Sic plautus mortuus, pro languido. ad Att. II, 19. Caesar cum venisset plautu mortuo.

INTERVNDIA *Epicuri* Fin. II, 23.

INTERPOLARE. Verr. I, 61. *interpolare* tabulas, *int. cera*, nam *cera* sequuntur *litteræ*, quas occultare in tabulis volumus, ut *fusco* macula faciei.

INTERPOSITIO cum verba *quædam libro iam scripto inseruntur*, ad Div. XVI, 22. una *interpositio* difficilior est, de quadrimo Catone.

INTERPOSITVS. *rebus & verbis interpositis turbatus, corruptus*. Verr. III, 75. *interparsa* rationes.

INTERPRES. *internuncius, mediator, per quem quid transigitur inter duos*. Att. I,

Verr. 12. *interpretes* corrupti iudicii. Cluent. 36. *nummarius interpres* pacis & concordie. *Grævius* laudas de hac vocis vi Cuper. ad Inscr. *subiectas Apostheos*. Hom. p. 273. * Nat. D. II, 4. *interpretes* comitorum, *dicuntur aruspices, qui soil. sciunt, utrum iusta comitia fuerint, an vitiosa*.

INTERPRETARI. *religiones Dom. 1. est aruspicum, pontificum &c. qui de prodigiis, locis & rebus sacris respondent*.

INTERPRETATIO *fœderis* Balb. 6. *vis, sententia*.

INTERPVNCTIO. *distinctio*. Mur. 11. *interpunctiones* verborum.

INTERPVNCTVM. *idem*. Or. III, 46.

INTERPVNCTVS. *distinctus, variegatus*. Or. II, 86. *interpuncta* narratio sermonibus; cui *dialogismi* inmiscentur.

INTERREX. Dom. 14. *est magistratus extraordinarius, qui comitorum habendorum causa creatur, cum magistratus major nullus est, qui habere possit. Nomen retinuit in libera rep. quod olim acceperas, post mortem Romuli in interregno*. Liv. I, 17. *Interregem autem & patricium esse & a patricio prodi oportebat*. Dom. I, c.

INTERREGNVN. *in libera republica fuit, cum nullus magistratus major esset, propter dilata & obnunciacionibus crebris dirempta comitia*.

INDEX LATINITATIS.

ad Att. VIII, 9. IX, 11. ad Div. VII, 11. ad Q. Fr. III, 8.

INTERROGARE. Flacc. 10. benetellem interrogavit. sc. moris erat, cum testis ab aliquo in iudicio producebatur, ut & ipse qui eum produceret, de iis rebus, quas vellet testimonio eius confirmari, eum interrogaret, & patronus eius, contra quem producebatur, si forte responsiones elicere posses eiusmodi, quibus se impediret ipse, quibusque testimonium eius convinci posset falsitatis; in quo in primis ingenium & artificium patroni cernebatur. Atque hoc est, bene interrogare.

Interrogatio * compellare de crimine aliquo, quod est accusatoris Dom. 29. quis me interrogavis ulla lege? quis postulavit? quis diem dixit. Sic saepe usus est hoc verbo Tacitus.

INTERROGATIO, est actio, cum sestem sive suum sive adversarii interrogas, cuiusmodi est oratio in *Vasini*, v. *Argum.* Or. in *Vas.* ad Div. I, 9. tota vero interrogatio mea nihil habuit, nisi reprehensionem Tribunatus eius. Ex interrogatione hac *Vasini* intelligitur, etiam obiecta esse testibus interrogando, quibus fides eorum infirmari posset. cf. de hoc genere *Casaub.* ad *Dves.* Aug. c. 33. *Gruter.* ad *Tacit.* A. VI, 47.

INTERSPIRATIO. Or. III, 51. *interpirationes* aequales, sunt aequales partes periodorum, atque adeo perio-

di, quae uno spiritu pronuntiantur, ut adeo aequalibus intervallis respiraretur.

INTERSUM. Acad. IV, 26. quod ab eo nihil interfit, pro, eiur.

INTERTRIMENTVM. Verr. I, 50. est damnum quod ad duos pertinet, ut detrimentum ad unum. *Ascon.*

INTERVALLVM, Or. III, 46. sine intervallis loquacitas. h. e. sine interpunctis & inspirationibus.

INTERVENTOR. *interpellator* Fat. 1. vacuus ab interventoribus dies.

INTERVERTERE, avertere, intercipere. Dom. 43. *interversa* aedilitas. Verr. IV, 30. *interversum* donum.

INTERVISERE. *invisere* ad Div. VII, 1.

INTIME. ad Q. Fr. I, 2. *intime* commendavi.

INTIMVS. accuratissimus, subtilissimus Or. I, 21. *disputatio intima* * Dom. 34. non quo mihi P. Scipionis vis intima, privati hominis, displiceret. *Manuzius* conjiciebat: ultima, quod non displicebat *Grutero*. Si de loco esset, intimus posset esse ultimus; v. *interior*. nunc durum videtur; quamquam nec ultima, aut si hunc sensum haberet, intima, concoquerem. Optimum videtur esse, cum *Palas.* 9. amittere hanc vocem.

INTORQVERE. Tusc. IV, 36. alternis versibus intorquensur inter fratres contumeliae.

INTRA.

INDEX LATINITATIS.

INTRACTATUS. *indomitus.* Lxl. 19. *intractatus* equus.

INTRARE. Flacc. 10. *intrabo* etiam magis. *sc. in causam, accuratius agam.*

INTRVDERE *se.* Cæcin. 5. *idem est, quod inferre se; de quo supra.*

INTVERI. *sequi, imitari.* Sext. 45. quod *intueri* debeant. Or. II, 21. *intueri* aliquem. * *imperturbati animi. signum, intueri id, quod periculum minatur.* Sext. 9. tempestatem *intueri.* v. *Interpr. ad illud Horatii:* qui rectis oculis monstra natantia vidit.

INTVS. Verr. I, 20. *intus* canere; *de citharædo Aspendio, est sinistra manu tractare fides.* v. Canere. Agr. II, 26. *proverbialiter est, pro, suis commodis studere.*

INVALIDVDO. ad Att. VII, 2.

INVEHERE. Tusc. IV, 17. quemcunque casum fortuna *invehit.*

INVIDERE. *cum accus.* Vatin. 10. Lucullam *invidebas.* cf. Tusc. III, 9. *unde ductum verbum? cf. Bober. ad b. l.*

INVIDENTIA. Tusc. III, 9. *quomodo ab invidia differat?*

INVIDIA. Tusc. IV, 7. dicitur non solum in eo, qui *invidet*, sed etiam in eo, cui *invidetur.*

INVISVS. *quem videre nefas.* Har. R. 27. maribus *invisis*, sacra.

INVITATIO. Tusc. III, 34. *invitatio* ad dolendum.

INVITIATVS. Fin. II, 31. probitas *invitiata.*

INVOLATVS. *volatus.* ad Div. VI. 6. ex *involato* alitis.

INVOLVTVS. *obscurus, non satis explicatus.* Fin. I, 9. *notio involuta.* cf. Or. 33, * Phil. VII, 6. bellum *involutum* pacis nomine.

INVSTVS. Har. R. 25. *inustum* animis hominum odium Planc. 12. Signa probitatis domesticis *inusta* notis veritatis. Or. II, 45. nisi omnes ii motus quos orator adhibere volet iudici, in ipso oratore impressi esse atque *inusti* videbuntur.

INVTILIS. *perniciosus.* Inv. I, 49. *seditionosus est is, qui malus atque inutilis est civis.* *vid. de hac significatione Burmann. ad Ovid. Pont. II, 8. 59.*

IPSE. *cum numeris adjectur, indicat, non numerum certum pro incerto aut rotundum poni, sed verum, cui nihil neque additum neque detractum sit.* Verr. II, 9. ipso vigesimo anno, ad Att. III, 21. triginta dies *ipsi.* cf. *ib.* V, 11. Brut. 16. * *significat, per se, sua sponse.* Coel. 19. valeat tamen *ipsum* suis viribus. Div. I, 34. *valve se ipse aperuerunt.* Or. I, 24. non *ipse* aliquid a me promississe, sed fortuito in sermonem vestrum incidisse.

Si Græci utuntur τῷ αὐτῷ. Callim. H. in Apoll. v. 1. * *pro reciproco.* Rr. II, 85. *virtus fru-*

INDEX LATINITATIS.

fructuosa aliis, *ipsi autem laboriosa*. * *cum pronomini-
bus mihi, me, tibi, &c. jungitur,
modo in eodem casu ponitur,
modo diverso*. Mur. 20. in me
ipso. ib. 3. *mihimet ipsi*. Or.
52. *Se ipse*. &c. Critici saepe
pro obliquo casu reponunt re-
ctum ut Grævius in Cicerone.
Sed quia certam legem, ex qua
resingant loca, non habent,
saepe relinquunt obliquum ca-
sum, ubi alienus est, & rectum
contra ponunt interdum, ubi
obliquo opus. Scilicet ego sic
existimo: in oppositionibus re-
quiri obliquum, in ceteris lo-
cis rectum. Or. II, 3. ratio-
nem dicendi per te ipsum, u-
sum per nos - voluisti. ib. 52.
alium - seipsum. cf. Cæcin.
14. ubi nil Critici, & recte.
Contra male Pearcius Or. I,
26. in vobis - & in me ipso ex-
terior, legendum censet: ipse
cum sit in oppositione. Cete-
rum non negabo, huic regulæ
meæ abstinere duo loca, ex lecti-
one vulgata, quæ mihi quidem
se obtulerunt. ad Div. I, 1, 1.
Or. 52.

IRREPERE. *insinuare se ar-
sibus alicui*. Or. 28. *irrepere*
in sensus hominum. Har. R. 25.
in opinionem gratiæ *irrepere*.
* *de heredipetis*. Offic. III. 19.
ut possit nomen ejus in testa-
mentum *irrepere*.

IRRETIRE. Tusc. V, 21.
illis erratis se *irretierat*, ut. &c.
Vatin. 1. loquacitatem interro-
gationibus *irretitam* retardare.

Har. R. 4. *irretitus* est odio
bonorum.

IRRIDERE. ad Div. IX, 26.
qui etiam in philosophum
irriseris.

IRROGARE. *est populum le-
ge rogare, ut aliquid jubeat,
quod ad alterius incommodum
pertinet*. Dom. 22. multam *ir-
rogare*. v. multa. Sext. 30. *ir-
rogare* privilegium. v. privile-
gium.

IRROGATIO. v. *irrogare*.
Rabir. Perd. 3. *irrogatio* mul-
tæ.

IRRVMPERE. Lig. 5. *ir-
rumpes in sctum nostrum b.
e. impedies, interpellabis.*

IS. *reciproce*. Or. I, 54. *se
se meruisse, ut - decoraretur,
& ei victus, publice preberetur
* dat. eo, pro ei*. Verr. IV, 4.
quod eo loco præerat.

ISTIC. Fin. V, 26. *istic sum.*
i. e. *hoc ago, cogito facere*.

ITA. *in confirmando*. Cutil.
IV, 6. *ita mihi salva rep. per-
frui liceat, ut ego &c.* cf. Verr.
V, 14. * *hac causa allata*. Verr.
I. 46. *ita intercessit, quod &c.*

ITER. L. I. 13. *iter* hujus
sermonis vides. Att. IV, 2.
iter amoris nostri & officii. ad
Div. XI, 13. *itinera* multo
majora fugiens, quam ego se-
quens, Græviana addit: fecit.

ITERARE. ad Att. XV, 13.
tibi *itero* dicere. Tusc. II, 16.
ad Att. XIV, 14. *iteradum* ea-
dem ista mihi. ubi vid Gronov.

ITERATIVS. Or. II, 30. a-
ger, non semel aratus, sed no-
vatus

INDEX LATINITATIS

vatus & iteratus. v. *Salmaf. ad Solin. p. 509. ff.*

IUVBEO. de populo proprie dicitur, cum legem accipis. ad Brut. 4. Senatus censuit, populus R. iussit * de *prætoris ius dicente, cum decernit, & quidem, ut Hotomanno placet, cum ita decernit, ut recusare liceat, cum contra decernere dicatur, ubi non licet recusare: Quint. 8. quin ita satisfacere iuberetur. ibid. iubet P. Quintum sponsonem facere, recusabant qui aderant tum Quintio. Hotomanni sententiam is ipse locus refellit. nam statim subicit Cicero: Dolabella aut satisfacere aut sponsonem iubes facere, & recusantes nostros advocatos acerrime submoventi. * an iubere casum accusativum vel dativum regat apud aures ætatis scriptores disputatur. v. *Lexic. Fabr. in loco Ciceronis ad Att. IX. 13. inis.* quamquam hæc mihi literæ Dolabellæ iubent ad prietas cogitationes reverti, Corradus intelligebat scriptæ, ut ad literas referatur. Malim mihi pleonastice additum dicere, ut in illa: vide mihi hominem, & similibus. quæ ratio etiam in nostra lingua obrinet, in familiari in primis sermone.*

IUCUNDITAS. plural. ad Att. X, 8. nihil mihi unquam ex plurimis tuis iucunditatibus gratius accidisse.

IUDEX. Planc. 15. iudices alterni. v. *alternus.* Brut. 76. iudex questionis, v. *questio.*

IUDICATIO. Inv. I, 19. quid sit?

IUDICATVS. manus iudicandi ad Att. XII, 19. quod de iudicatu meo &c.

IUDICATVS. adi. Inv. I, 30. quid sit iudicatum? ibid. religiosum & approbatum iudicatum quid? * *constitutus, sanctus.* Rabir. Po. 4. Sanctius iudicata. * Quint. 7. iudicatum solvi. * Har. R. 14. domum iudicatum secundum fratrem, eius.

IUDICIALIS. Verr. IV, 47. iudiciali iure persequi.

IUDICIARIVS. Cluent. 26. iudiciarius questus. Verr. I, 2. iudiciarie controversiæ.

IUDICIUM. iudicium & arbitrium ut differant? Rosc. Com. 4. Mil. 1. iudicium novum. h. e. *extraordinarium & nova lege constitutum, quale Milonis fuit* Cluent. 44. iudicium cum re coniunctum, b. e. *verum.* ad Div. IX, 25. iudicia turpia sunt, quæ sunt inter fratres, quos non decet iudiciis inter se conflictari, sed Rosc. Am. 38. turpe iudicium, est quod turpe furti, mandati &c. Rosc. C. 5. iudiciu legitima, legibus constituta. Mur. 2. iudicium Confilii designati, est, quod intenditur Conf. def. in Cæcil. 1. Brut. 33. &c. iudicia publica sunt, in quibus causa publica agitur v. *Causa, privata contra Or. I, 38. in quibus privata. Sed Arch. 2. iudicium publicum dicitur, quod est de causa privata. Est enim illud iudicium de iure*

INDEX LATINITATIS

*iure civitatis, quod est privati iuris. Sed ita dicitur, ut interdum ius publicum, de privato. v. Jus. Item, quia iudicium illud Archieps agebatur ex lege Plautia Papiria, quae est iuris publici Dom. 31. iudicia Senatus, sunt SCta. * iudicia dicuntur etiam honores, praemia, quia sc. dantur his, qui iis digni iudicantur. Or. 41. cuius de meritis senatus tanta iudicia fecisset cf. Manil. 15. Planc. 39. ubi de supplicatione dicitur Rosc. A. 37. Age nunc ex Chrysogoni iudicio Rosciorum factum consideremus. h. e. ex praemia, quod Roscius Chrysogonus dedit. * acumen in iudicando & facultas ad Div. VI, 18. quicquid iudicii habuerim de dicendo, ib. tantundem de mei iudicii fama detrahitur. ib. X, 25. cum tantum tuum consilium iudiciumque sit * sequuntur quaedam formulae dicendi, in quo huius verbi usus est. Caecin. 3. Verr. II, 12 iudicium dare ibid. I, 53. iudicium in me ne det. Quint. 22. iudicium reddi. de praetore dicitur, & est iurisdictionis pars. Verr. II, 26. iudicia restituta sunt. Quint. 28. Verr. III, 28. iudicium pati, ita dicitur, ut accipere iudicium. v. accipere. Ver. I, 53. iudicium habere; de reo. Sed Verr. II, 29. de petitore & reo dicitur Leg. II. 17. iudicia per rumpere v. perrumpere Sen. p. R. 8. tollere iudicia, de Clodio, qui corruperat. Arch. 11. iudicium exercere, de eo, qui praest iudicio. ad Div. V, 18. iudicium potentiae alicuius condonare, b. e. ita pronunciare, ut potens alicui placeat - Brut. I. fecerat iudicium dignitatis mea. Flacc. 37. cum non deducendo iudicium feceris, plus falsam epistolam habituram ponderis. Sed Gravius e Franc. i. malebat: iudicium, quod rectius puto. Mur. 2. periculum iudicii praestare, dicuntur ii, qui in eo, quod vendunt, eversionem praestant. v. auctoritas. n. 21. I. Verr. I, 53. etenim id iudicium me uno defendente vici. Gravio non displicebat lectio Franciani: in iudicio. sed recepta tenenda. genus enim hoc loquendi Ciceroni non inusitatum in aliis rebus. Sic Caecin. 31: vincere sponsonem est in Gravianae, quod proba. * iudicium dicitur etiam pro iudiciis. Verr. II, 18. iudicium sortiri.*

IVDICO. iudicem esse. Inv. I, 50. Verr. I, 8. * ad Att. X, 8. cum ab eorum consiliis abesse iudicasti, i. e. voluisti.

IVGATIO. Cato. 15. capitulum iugatio in vitibus. Varr. R. I. 8. Columell. IV. 17. f.

IVGATIVS. Tusc. III, 18. omnes virtutes inter se nexae & iugatae sunt. proprie de vitibus dicitur. v. iugatio.

IVGIS. Div. II, 36. ne iuge auspiciu fiat, iubent iumenta disjungere. Est iuge auspiciu, cum iumentum iunctum stercus facit. Servius ad Virg. Aen. III, 537. Davies.

IVGYMA. Verr. III, 11. in singulis

INDEX LATINITATIS.

singulis iugis arant. Jugum est, libellus de Jurisdictione & imperio, in quo multa parum verere possunt Varr. R. R. I, 10. & ibi Just. * par. Phil. XI, 2. de Anthonio & Dolabella: hoc ingum impiorum nefarium. ubi vid. Ferrar.

IVMENTVM. equus: ad Div. XI, 13. eram sine equitibus, sine iumentis. ad Att. XII, 32. iumentis Athenis nil opus, v. Cuper. ad Petron. 117. ubi Petronius ipse caballum interpretatur: sic est etiam ap. Sueton. Ner. 5.

IVNCTVS. Or. III, 43. oratio juncta. opponitur hiulca, atque adeo oritur ex collocatione apta verborum.

JVRARE. ad Att. XII, 13. perpetuum morbum jurare. Rosc. C. 1. esse ne quemquam tanta audacia præditum, ut quod injuratus in codicem referre noluit, (sc. quia falsum erat) id jurare in litem non dubitet. h. e. id sibi deberi, iureiurando confirmet, litis obzinenda causa * iurare Jovem lapidem. ad Div. VII. est per fectis simulacrum Jovis in Capitolio, ut ostendis Rycquius de Capitolio c. 18. p. 229. de ipso ritu iurandi sic v. Gell. I, 21. & alios, quos Rycquius laudat l. c.

JVRIDICIALIS. Inv. I, 11.

JVRISCONSULTVS. Or. I, 48. extr. quid sit?

JVRISDICTIO. quid fuerit non convenit satis inter JCtos, de eaque multa parum accurate dicuntur. Est Ger. Noodtii

Jurisdictionem Ciceronis temporibus usque versatam esse in causis privatis, iisque ita propriam fuisse, ut publicis quæstionem. Nam 1) iuridictio omnis posita est in edicto & ex edicto decretis. Usus illorum trium verborum, do, dico, addico, omnis in decretis consuetus est; quod ex prima & secunda Verrina, quæ sunt sedes propriæ huius argumenti, sole clarius est: Verr. II, 48. an dubitabit quisquam, quin is venaletem in Sicilia iurisdictionem habuerit, qui Romæ totum edictum atque omnia decreta vendiderit? quin is ab Sculis ob decreta interponenda pecuniæ acceperit, qui M. Octavium Ligurem ob ins dicendum poposcit. Vides tamquam res easdem sibi substitui iurisdictionem & decreta cum edicto. Verr. I, 40. extr. ita me de præturæ criminibus audito, te, ut ex utroque genere & iurisdicendi & factorum &c. Locus de iurisdictione Verris est c. 41 - 48. totus autem est in exprobrando edicto iniquo & decretis iniustis. ib. 46. quæ libido istius in iure dicenda, quæ varietas decretorum fuerit. cf. ad Q. Fr. I, 1, 7. 2) Romæ uni prætori urbano tribuitur, & peregrino, quorum magi-

INDEX LATINITATIS.

magistratus in solis causis privatis versabatur, (nisi si forte Scro, aut alia causa eis esset, iam questio quædam tributa fuit, ut Verr. v. Verr. I, 60.) & questionibus discrete opponitur. Itaque jus dicere, & jurisdictionem non semel ponitur pro ipsa prætura urbana. Verr. V, 14. Cum tibi forte obtigisset, ut jus diceres. Muren. 20. in ipsa prætura nihil ne exstinas inter quam & illius sortem interfuisse? Murenæ fors ea fuit, quam omnes necessarii tui tibi optahamus, iuris dicendi, (fuit autem Myrenæ prætor urbanus) qua in sorte sapiens prætor, qualis hic fuit, offensionem vitæ, æquabilitate decernendi, benevolentiam adiungit lenitate audiendi. quid tua fors? tristis, atrox: questio peculatus. cf. Flacc. 3. Ex quo efficitur, ut Prætores, qui publica iudicia exercent, jurisdictionem nullam habeant; sed potius imperium, verum civile & quasi togatum, v. imperium. Hinc explica locum e Tacit. Agric. 6. idem præturæ tenor & silentium, neque enim jurisdictionem obvenerat; quem locum male, nescio quis, interpretatus est in Lexico Fabri, quasi habuerit quidem jurisdictionem, propter præturam, sed eam non exercuerit. Silentium erat in prætura, quia non habebat urbanam aut peregrinam, quæ negotiosa erat, sed questionem, cujus exercendæ raræ occasiones. Et quoniam in provinciis unus prætor aut Proconsul & causis privatis publicis præerat, propterea & jurisdictionem habebat, quas causas privatas, & imperium, qua publicas. Quod Verrinæ secunda inscribitur de jurisdictione Siciliensi, in qua tamen etiam de iudiciis publicis, prima pervinere potest tantum ad partem aliquam ejus libri, ut inscriptio L. I & V. Deinde hæc inscriptiones non sunt a Cicerone, sed forte Asconio, quæ ætate jurisdictionis notio variata erat, & ita dicebatur, ut etiam publicarian causarum cognitionem complecteretur. Sic est iam apud Suetonium. Jul. 40. & pluribus aliis locis. Flacc. 40. Asiaticæ jurisdictioni (quam male a Flaccio administratam dicunt) urbana jurisdictionis respondebit, cf. c. 3. Flaccus autem prætor urbanus fuerat. De iurisdictione prætorum urbana v. Sigon. J. A. C. R. l. 20. de iurisdictione provinciali eundem de A. J. Prov. II, 5.

JVS. Significat omnia ea, ex quibus, quid iustum sit, quid faciendum, quid mittendum, intelligitur, tanquam leges. edita prætorum, consuetudo &c. Verr. I, 41. Huius iuris plura genera sunt: Apud Ciceronem hæc observavi:

1) Civile, v. Civilis. sed aliter sumitur jus civile Flacc. 32. quæro, sintne ista præmia cui censendo: habeant inscribere. nempe ita, ut significet com-

INDEX LATINITATIS.

actionem qua gaudent prædia, ius prætorium constitutum est, que in censum deferri possunt. semper hoc iure usi sumus. b.

2) Divinum est a. naturale

Sext. 42 tum domicilia conjuncta, quas urbes dicimus, invento & divino & humano jure, mœnibus fœperunt. antea dixerat naturale & civile.

Har. R. 16. jus legatorum cum hominum præsidio munitum

fit, tum etiam divino jure esse vallatum. b. pontificium.

Har. R. 7. extr. domum publico omni præcipuo, & humano & divino jure munitam.

Liberala erat Ciceronis domus a Pontificibus, adeoque divino

jure, deinde a populo, lege. c.

adeoque humano iure. Sed adeoque hoc ius publicum est.

3) Gentium est naturale. Ulp. III. 5. neque hoc solum

requiritur, id est iure gentium, sed etiam in legibus populorum, qui-

bus in singulis civitatibus resp. agitur. cf. *ibid.* c. 17.

4) Humanum. Cum opponitur divino, est modo positivum, quod vocant, omne, cum

publicum enim privatam, mox ea tantum, que in rebus

profanis versatur. v. *divinus*,

5) Pontificium: Dom. 13. est de rebus Sacris, in quibus Pon-

tifices cognitionem habent. v. *Guth. Jur. Pont. I, 2.*

6) Prædicatorium. Balb. 20. v. *prædicatorius*.

7) Prætorium dicitur a). *editum prætorum*. Off. I, 10. quæ quidem pleræque iure præ-

torio liberantur, nonnulla legibus. Verr. I, 44. posteaquam

totam iurisdictionem prætori-

am. Verr. II, 12. ejusdem

modi totum ius prætorium fuit per triennium in Sicilia, Verre

pratore. Phil. II, 2. quam injuriam iste intercessoris bene-

ficio obtinuit, non iure præ-

torio. 8) Privatum, est civile a.

strictè sic dictum, de quo v. *civilis*, in Cæcil. 5. Civibus cum

sunt ereptæ pecuniæ, civili fere actione & privato iure repe-

tuntur. b) deinde pro condi-

tione, quæ ex iure civili illo oritur. Har. R. 7. domus est

iure privato, sc. quam tene-

mus hereditate, auctoritate, max-

cipio, nexu. 9) Publicum a. opponitur

privato, & cum sacrum f. *pontificum, tum profanum ius complectitur. v. divinus*. Dom. 53.

Sed ut revertar ad ius publicum dedicandi unde b. domus iure

publico, dicitur Har. R. 7. quia & a populo lege centuri-

ata, & decreto pontificum li-

berata erat. c. est vero etiam pro iure communi, Div. I, 5. quod

ad omnes cives pertinet, adeo-

que etiam pro civili illo, quod alias privatam dicitur. Dom.

13. nego potuisse iure publico, legibus iis, quibus hæc civitas

utitur &c. *ibid.* versor in mediò iure publico. *ib.* 49. nec de

iure pontificio sed de publico di-

sputo. ad Div. IV, 14. si de iure publico armis disceptabi-

tur. v. *Græv. ad pr. Dom. 13*

INDEX LATINITATIS.

Cæcin. 26. sic est ap. Docton. Aug. 10. Tib. 50.

10) Urbanum. Att. 1. Verr. I. prædo juris urbani. est civile privatum, ex quo jus dicit prætor urbanus.

* JVS est etiam, quod legibus, edictis, consuetudini b. e. superiori illi iuri consentaneum est, quod nobis ex eo debetur, &c. Sic est in his: ius dicere. Verr. I, 40. Quint. 26. &c. ius suum obtinere. Verr. I, 26. ius suum amittere. in Cæcil. 18. ius eripere. Quint. 28. si intercessisset collega, remp. laxisset, sed iure laxisset Sext. 63.

* jus summum, Gr. ἀντισέδικον, cum in eo, quod nobis debetur, aut deberi putamus, non ex æquo & bono, sed acerbe agimus, nihil remittentes de iure nostro, ex quo summæ sepe iniuriæ existunt. Quint. 11. aut intra parietes, aut summo iure experiri. ubi v. Grav. Cæcin. 23. si verbis & literis, ut dicitur, & summo iure contendere &c. cf. ibid. 4. ad Att. XVI, 15. Quint. 15. jus extremum. * conditio quæ ex iure oritur. v. ius civile, privatam, publicam. h.) Arch. 4. quæ civitas cum esset æquisimo iure ac fœdere. * hoc si-

gnificat etiam in illa forma: optimo iure, pro quo etiam dirigitur optima lege, optima conditio, nempe eam conditio nem, quæ plenissimum ius aliqujus rei affert. quæ ut hodie dicitur, cum omnibus privile-

giis & prærogativis conjuncta est. Quint. 23, par jus. Har. R. 7. domus iure optimo. Agr. III, 2. prædia iure optimo. Verr. III, 91. quæ est ista conditio Siciliæ? cur, quæ optimo iure, propter antiquitatem, fidelitatem, esse debet &c. Phil. V, 16. demus imperium Cæsari: sit pro prætore eo iure, quo qui optimo. Phil. XI. 12. C. Cassium pro Consulē provinciam obtinere, ubi qui eam optimo iure provinciam obtinuerit. v. Festus in Lex optima. Gronov. ad Liv. IX, 34. * potestas in rem aliquam sive iusta sive iniusta. Verr. I, 7. quod eos in iudicando nimium sui juris sententiaque cognosceret. Phil. IV, 4. omnes sub iure & imperio consulis debent esse, provinciæ, unde suo iure facere aliquid dicuntur, qui libere, pro arbitrio, nemine impediēte, faciunt. Fin. V, 25. Manil. 22. Verr. II, 14. ad Div. XIII, 77. v. Grav. & Duker. ad Flor. I, 17, 5. * locus ubi ius dicitur. Quint. 19. in ius vocas: sequitur Cæcin. 19. quando te in iure conspicio. cf. Quint. 25. Verr. II, 77. IV, 65. Sen. p. R. 9. * æquum. Phil. II, 29. ius postulat. quid ad rem? plus ille poterat.

JVSTITIVM. est, cum in iudicio & iudicia publica nominantur, id sit edicto. Coss. Phil. V, 12. iustitium edici.

JVSTVS. facti magnus. sufficiens ad Att. V, 2. iusta iudicia ad Div. II, 10. iusta vi-

INDEX LATINITATIS.

storia. * iusta dicuntur exsequie, funus. Rosc. A. 8. iusta solvere. Flacc. 38. iusta facta Catilinæ. cf. Leg. II, 22. Addamus verba Gronovii, *stiracum causa*: Iusta sunt certus quidam modulus rerum stato tempore faciendarum, fungendarum, dandorum, percipiendarum: quodvis pensum, officium, solennia. Obs. IV. 6. p. 80. f. hinc explica etiam solennia & iusta ludorum Mar. Resp. 1. c. extr.

JVVARE, ad Div. III, 1. homo quod iuvet, curiosus, formula, qua utimur in re, qua bonam & malam interpretationem habet, ne deterius, ac volumus, accipiat.

L.

LABARE, de mustauris consilium, partes. Phil. VI, 4. cum ei labare videretur, ad Att. X. 15. cohortes labare dicuntur.

LABEFACTARE. Inv. I, 2. ingenio freta malicia, pervertere urbes & vitas labefactare cepit.

LABELLVM. Leg. II, 26. nam super terræ tumulum noluit quid statui, nisi columellam tribus cubitis ne altiore, aut mensam aut labellum. b. e. lapidem excavatum in labri formam, quam & arcam vocabant v. Gualter. sur. Man. II, 23. 24. qui & figuræ exhibet. Greci vocant πύλον.

LABES, ruina. Div. I, 43. labes agri Privernatis. Dom. I, labes ac flamma reip. Flacc. 10. labes innocentie.

LABI de rebus interisuris. Or. 3. 1. cetera nasci, occidere, fluere, labi. * in deterius mutari. Leg. II, 15. mores lapsi ad molliorem. * degressi. Leg. I, 20. Div. II, 27. labor, longius.

LABOR. Tusc. II, 15. quid sis? * Cluent. 53. labor legitimus, est eius, qui accusatur ex legibus.

LABORARE. Nat. P. II, 60. nullo in motu laborat; de eo, cui facilis est omnis motus.

LABORIOSVS. de homine multis doloribus affecto. Fin. II, 28. extr.

LABRVN, ad Div. XIV, 20. vas balneare, in quo fit lavatio.

LACERARE. Quint. 15. lacere reliquias vitæ b. e. auctione vendere.

LACERATVS. Verr. III, 70. lacerata pecunia, est, cuius pars averfa est.

LACERNA. vestis crassior, qua a frigore & pluvio se in itinere manebant. Phil. II, 30. de hac veste multis agit. Ferrar. R. K. P. II. L. l. c. 1. 6. f. Ruben. I, 6. Salmas. ad Scripse. Hist. Aug. pluribus locis.

LACERTI. in Oratione vim significant, que a tennitate & subtilitate abest, oratorum propria Brut. 16. quos, valetudo modo bona sit, tenuitas ipsa deleat, quamquam in Lydia sunt sæpe etiam lacerti, sic ut nihil fieri possit valentius. * ad Div. IV, 7. lacerti & vires.

LACINIA. Or. III, 28. lacina obtinere aliquid. b. e. vix.

LACYNA. iactura largitio-

INDEX. LATINITATIS.

ne aut fronde facta. Verr. II. 55. *lacunam* rei familiaris explere. ad Att. XII, 6. vide, ne qua *lacuna* sit in auro.

LACVNAR. Tusc. V. 21. *est ætatem templi, aut vicinii, magnifice calatum aut pictum, sed e tabulis ligneis.* v. Salmast. ad Vopisc. Aurelium, 46. T. II. p. 547. 548.

LACVS. Brut. 83. quasi de musto ac lacu fervidam orationem fugientem. Lacus, ut ex ipso loco patet, est dolium, in quod mustum mittitur, donec defuerit, & in restus defundi possit. Vinum de dolio, & lacu, est mustum, vinum recens; & oratio de lacu est ea, quæ novitates verborum conjectatur.

LAENA. Brut. 14. M. Popilius cum Consul esset, eodemque tempore sacrificium publicum cum *laena* faceret, quod erat flamen Carmentalis. *Laena* est duplex amictus (quo purpureo utebantur flamines) iniectus super togam, similis *chlamydis*. v. Ferrar. R. V. P. I. L. I. c. 13. P. II. L. I. c. 9. Ruben. II, 14.

LAETVS. Or. I, 18. *laetum* genus verborum.

LAEVIS. Or. III, 43. *laevis* coneursum verborum, opponitur *hiulo*.

LAMINA. Verr. V, 63. ardentes *laminae*. sunt inter instrumenta cruciatus.

LANGVIDE. Tusc. V, 9. *languide* dictum, est, quo fortuna, rebusque humanis ceteris

aliqua ad beatam vitam vis tribuitur.

LANGVIDVS. Or. I, 52. de philosopho. v. *languide*.

LANGVNCVLA. ad Att. VI, 1. *exst.* vox corrupta, pro qua Bosius, probantibus Lambino, Iunio aliisque, *plutuncula*; quas dicit fuisse pusillas imagines cereas, puppas, de quibus vid. ipsum Bosium. sed Grævius negat esse latinum verbum, & mavult corruptam vocem retinere.

LANISTA. est magister gladiatorum. Rosc. A. 6. 40. ad Att. I, 16. reus, tamquam clemens *lanista*, frugalissimum quemque secerneret. Clemens *lanista* est, qui servum frugi ab his secernit, quos gladiatores facit. Gron. Obs. I, 7.

LANX. *patina* maior, cuius in sacrificiis & epulis usus ad Att. VI, 1. *Lancibus* & splendidissimis canistris nos soles pascere.

LAPATHVS. Fin. II, 8. *herba salubris*, & *suavis sauerampfer*.

LAPIS. ad Div. VII, 12. *Io-* vem lapidem iurare. v. *intrare*: lupitur lapis, est *ἀπλῶν ὄντι*

κρητικῶν, ut Grammatici loquuntur, pro Iupiter lapideus

* Dis. 15. *emti de lapide* tribuni. *Mos eras, præconem, cum venderetur servi, in lapide stare, qui Athenis ἀΐδος προατὴν dicebatur, unde servi de lapide emi dicuntur*, v. præter eos, quos iam alii laudaverunt, Por-

INDEX LATINITATIS.

verum Arch. Gr. L. I, c. 10. p. 68. ed. Venet.

LAPSIO. proclivitas Tusc. IV, 12. v. proclivitas.

LAPSVS. de motu stellarum Div. I, 11. tēvera cetero lapsu motuque feruntur. * volatus. Nat. Dⁿⁱ II, 39. volucrum lapsus * offensus. Or. II, 83. lapsus popularis.

LAQUEATUS. Verr. I, 51. Tusc. I, 35. tecta laqueata, sunt lacunaria, de quibus supra.

LAQUEVS. fallax conclusiuncula. Fat. 4. Chryssippi laquei cf. Tusc. V, 27. * Cæcin. 29. laqueo verbi capi.

LARES. Dom. 41. lares familiares, sunt manes maiorum, quorum imagines ad focum in atrio stabant. sic Virgil. Aen. IX, 355. V. 722. 724. Assaracilar. Erat autem Assaracus de maioribus Aeneæ. cf. Cerdu ad Eclog. V, 70. v. Salmas. ad Solin, p. 293. 641.

LARGIRI. Or. I, 15. largimur inertiae h. e. non postulemus ab inertibus hominibus.

LARGITIO. lex agraria. Mur. II. largitioni resistere * Balb. 13. largitio civitatis.

LASCIVIA. est proprie animalium voluptate gestientium. Div. I, 14. piscium lascivia.

LATEBRA. Off. III, 29. quaeritur latebra inertiae Div. II, 20. te mirificam in latebram conieciisti ib. 54. adhibuit latebram obscuritatis. ad Div. III, 12. latebra tabellae (sc. comitiales.)

LATERE. Catil. I, 6. latet mihi. * subterfugere ius vel

le, neque experiri iure volentis eius potestatem facere. Quint. 23. quis est, qui fraudationis causa latuisse dicat?

LATERNARIVS. qui laterenam praefert. Pil. 9. Gravius autem legis: lanternarius, quem vide.

LATINITAS. ad Att. XIV, 12. est ius latii, quod ex fœdere cum Latinis ortum est, & est iure civitatis deterius, iure Italiae autem melius. Ex eo iure peterant Latini primo, in comitiis Rom. legum ferendarum causa, si vocati essent a magistratu Romano, suffragium ferre, deinde cives Rom. fieri, si in civitatibus suis magistratibus functi essent, atque ita civitate Rom. impetrata, honores Romae petere, v. Sigon. Ans. I. Lat. I, 4. & Spanhem. Ord. Rom. L. I. c. 8.

LATITARE. in foro est idem; quod latere. Quint. 23. ego experiri non potui? latitavit; procuratorem quillum reliquit. cf. c. 17. 19.

LATRARE. de rabulis, malis oratoribus Or. III, 34. latrare ad clepsydram. Brut. 15. latrant iam quidam Oratores, non loquuntur.

LATVS eris. in oratore sunt pulmones, Or. I, 60. nonquam lateribus aut clamore contenderent. Or. I, 25. latera, vire. Sed hic Pearceius mallet, quod in MS Joan. reperit, reponere: laterum vire. que vero in Catone 9. pro laterum etiam & virium, legendum laterum etiam

INDEX LATINITATIS.

etiam vitium, ut exemplar unum vetustum habes, & ipsi Grævio placet. Nam paullo ante est etiam: lateribus & laceratis. Sic jungitur etiam Verr. IV, 30. quæ vox? quæ latera? quæ vires huius unius criminis querimoniam possint sustinere. * Vatin. 5. per tuum *latus* fauciatur.

LATVS, adj. ornatus, copiosus Or. 27. *late* disputationes; ubi male Gulielmus: *late*. Sic ad Div. VI, 7. scribendi genus non modo liberum sed etiam incitatum atque *latum*; ubi tamen Grævius reposuit: elatum. * Acad. IV, 12. pauca dicemus. Non, quo non *latus* locus sit &c. * *ibid.* 20. rationes sequor *latiore* specie, non ad tenue clinatas, b. e. populariores, minus subiles. * in pronunciando idem est vitium, quod & vultum dicitur Or. III, 12. *late* Cottæ. * Partit. 30. hæc quæ primam contentionem habent exarguendo & resistendo, *late*, ut dixi, & confusa sunt rationum & firmitum contentio adducit in angustum disputationem.

LAUDATIO, genus testimonii publici quod magistratibus provincialibus a civitatibus per legatos Romæ tribuitur, cum rei de repetundis facti sunt. Font. 2. in Verrinis harum laudationum creberrima mentio.

LAVREATVS, ad Att. VIII, 10. lictores laureati, dicuntur qui fasces laureatos præferunt Imperatori victori.

LAVREOLA, Triumphus ad Div. II, 10. negotium, quod esset ad laureolam (sc. parandam, merendum) satis.

LAVTVS, locus. Or. I, 7. * elegans. Verr. I, 6. cum homines lauti & urbani, tertiones huiusmodi dissipavissent &c. Flacc. 29. quod unis vestimentis tamdiu *lautus* es, cf. ad Div. VII, 14.

LAVTVMIAE, carcer Sicilia celeberrimus v. Verr. V, 27. 1, 5. hanc scripturam verbi defendit & confirmat Gronov. ad Liv. XXXII, 3.

LECTICA, Verr. V, 11. *lectica* octophoros. de *lecticis* v. collecta a Lipsio Elef. I, 19.

LECTICARIVS, qui *lecticam* fert. ad Div. XIV, 12.

LECTVS, epitheton femininum. Inf. I, 31. ad Att. X, 8.

LEGATIO, ad div. XII, 21. *legatione libera* legatus Flacc. 34. *legationes libera* surpere. ad Att. II, 18. *libera legatio* voti causa datur. Ex quo loco intelligitur a libera legatione non differre legationem votivam, & eius esse speciem. ad Att. XIV, 22. de *libera legatione* v. Ind. Leg. in lege Julia de legationibus liberis. * id, cuius causa legamur. Phil. IX, 1. renunciare legationem. b. e. quid in legatione actum sit, ad Div. I, 4. nisi legationibus perfectis, b. e. nisi a senatu decretum sit, quid legatis respondendum sit.

LEGATORIVS, ad Att. XV, 9. aliqua *legatoria* provincia.

LEGARE, legatum facere aliquem.

INDEX LATINITATIS.

aliquem. ad Att. XV, 11. Dola-
bella me sibi legavit. ad Att.
XIII, 6. solitos esse majores no-
stros legare in decemviris, qui
essent imperatorum necessarij.
* *vocabulum testamentarium*
Top. 4. legare a filio. h. e. ut
filius solvas legatum.

LEGIONARIUS. ad Div. X,
32. non modo militem legio-
narium, sed ne auxilium quid-
dem. Legionarius miles est ex
electu civium, sic legio pro ta-
li exercitu. v. Gron. ad Lin.
XXVII, 38.

LEGITIME. *vere, proprie.*
Cæcin. 20. qui legitime procu-
rator dicitur.

LEGITIMVS. legibus con-
sentaneus, legibus constitutus.
Aët. I. in Verr. 111. ad Div. X,
25. legitimus tempus. Cluent.
53. legitimus periculum. ad
Div. VIII. 6. legitimus ius Rosc.
C. 5. legitima iudicia cf. ibid. 3.
Arch. 2. Mil. 10. &c.

LEGVLEIVS. Or. I, legulo-
lus quidam cautus & acutus,
præco actionum, cantor formu-
larum.

LEMNISCATUS. Rosc. A.
35. lemniscata palma. *proprie*
est, in qua maioris honoris
causa lemnisci sunt. Nam
lemnisci sunt vitæ, quæ sunt
in honoribus Deorum usitata.
w. Aufon. ep. 20. in Decreto
Beronices urbis Africa est
ἐξέφορος ἐλαφύς καὶ λήμνισκος
maioris honoris causa corona
additus, ap. Maffæum Antiqui-
tates. Gallic. p. 7. hoc loco pal-
ma lemniscata est eadem immu-

nissima. Palmae dabantur gla-
diatoribus ob victoriam h. e.
ob interfectum eum, quocumque
compertati erant.

LENITAS. Or. II, 29. exor-
dium lenitatem orationis desi-
derat. Muren. 20. lenitas au-
diendi, est prætoris ius dicen-
tis, opt. g. or. 2. verborum est
structura quædam, duas res ef-
ficiens, numerum & lenitatem.

LENTITVDO. Verr. IV, 61.
vitorum nimia in istum (adulte-
rum) lenitudo. Sed Gravius le-
gis rectius: lenitudo.

LENOCINIUM. Nat. D. II,
58. lenocinia corporum.

LENOCINARI. *servire ni-
mis, obsequi* Cæcil. 15. de ac-
cusatore: tibi (adversario) le-
nocinabitur.

LENTE. Or. II, 45. lente
ferre.

LENTITVDO. nimia leni-
tas & patientia. Tusc. IV, 19.
ad Q. Fr. I, 1.

LENA. Nat. D. I, 27. blan-
da conciliatrix & quasi sui lenæ
natura.

LESSVS. Leg. II, 23. quid sit?

LEVIS. Rosc. C. 5. cui levif-
sima pecunia semper fuit. h. e.
non magni habita, contempta.

LEVITAS. Brut. 27. levi-
tas in populari ratione, in Cæ-
cil. 3. levitas iudiciorum h. e.
injustitia. Nat. D. III, 29. leni-
tates comice. i. e. amatoria,
quarum exempla sunt in co-
mædiis. Fin. I, 18. amatoria le-
vitates. Tusc. IV, 31. eadem le-
vitas est cupiditas in appeten-
do, qua lenitas in fruendo. No-
tas

INDEX LATINITATIS.

cont. sirones; levitatem eribui omnibus vehementibus & inanis cupiditatis & perurbationibus animi, propterea, quod in his nulla est constantia, nulla gravitas; unde etiam leves dicuntur, qui iis dediti sunt. Et quem admodum gravitas dicitur de omni virtute, in qua est constantia & aequalitas agendi, sic levitas de omni vitio, quod in vitio nulla fere est constantia.

LEX. de hoc verbo dictum est sub initium Indicis legum. hic adjiciamus, quae ibi commemorata non sunt. Rabir. Perd. 5. leges Censoria. Verr. I, 55, lex Censoria v. Ind. Legg. in: Censoria leges. ibid. Lex opere faciundo. de hac forma loquendi v. Gron. Sest. I, 6. Est autem ipsa lex Censoria, sive locatio operis faciendi a Censore proposita. Formulam huiusmodi legis attulit Hotomann. ad b. l. eadem est apud Gruter Thes. Inscript. T. I. p. CCVII. Partit. 31. Lex praedii, est formula venditionis praedii, ex qua indicatur, quid emptori tradatur, quibusque conditionibus hinc lex dicitur pro conditione. Tusc. III, 16. lex vitæ, est conditio, qua nati sumus, ut ahi dicit. Har. 7. lege optima. Agr. II, 11. si optima lege a populo essent creati. de formula: lege optima v. Conditio * Offic. III, 5. naturæ ratio, quæ est lex divina & humana. Scilicet lex naturæ est etiam lex divina, v. lex divinum, leges humanæ au-

tem, quæ ad societatis utilitatem pertinent, non differunt a lege naturæ, sed ex ea sunt repositæ, & cum natura consentiunt; quod nisi est, iniquæ sunt & iniustæ. * Verr. III, 7. leges edicere, dicitur de Censoribus, cum locationum formulas proponunt publice. ibid. 20. legem dicere de eadem locatione dicitur, quatenus scilicet ea conditiones redemptoribus prescribuntur. Agr. II, 19. leges dare

provinciar. hoc dicitur de superiori, qui habet summam potestatem constituendi iubendi quæ, differtque ab illa, quod dicitur: legem ferre; nam hoc est magistratus urbani, qui legem populo iubendam aut reiciendam proponit. * in Cæcil. 5. lege agere, est actionem alicui intendere ex lege aliqua, quæ facultatem intendendæ actionis dat: oportere eorum arbitratu lege agi, quorum causa lex sit constituta. pro eo paullo post est: quo nomine abs te HS. millies de lege repeti. cf. Muren. 11. posset agi lege nec ne; pauci quondam sciebant. Fallos enim vulgo non habebant. &c. in quo loco latius patet. rō lege agere. Nam latissime sumpta hæc formula, continet, quicquid ex lege apud prætorem sit, iuris sui obtinendi causa, ut vindicatio, in intercessio, emancipatio, tutoris, interditi, possessionis, actionis &c. postulatio, eique a prætoris respondet ius dicere vel reddere. Itaque hæc duo

INDEX LATINITATIS.

etiam apud Ovidium in definitione diei fasti & nefasti sibi substituntur, quia postea uno alterum ponitur, & ubi actio legis, ibi necessario jurisdictionis, deo dico, addico) silentur. Fastus erit per quem lege licebit agi. v. *Sigon. Judic. I, 9.*

LEXIS, *verbum*, Or. III, 43, & Lucilio.

LIBARE, *decerpere* Div. I, 49. a natura. Deorum libas animos habemus.

LIBATIO. Har. R. 10. libationes epulæque ludorum publicorum sunt sacrificia, quæ fiunt defundendo vino.

LIBELLA. as. Verr. II, 10. de libella v. Gronov. *sest. III, 12.*

LIBERALIS. Flacc. 17. causa liberalis, est in qua de libertate alicuius agitur. Off. II, 12. sumptus liberalis, distinguitur a necessario.

LIBERALITAS, est proprie omnis ratio vivendi & agendi, quæ a liberali educatione proficitur, & est proprius hominum honeste liberaliterque educatorum, eorumque personis digna. Sic pro cultu liberali homine digno est Off. I, 39. quæ pertinent ad liberalitatem speciei & dignitate moderata sint. * pro hilaritate quadam vultus & sermonis, quæ severitati opponitur. Brut. 25. homo non liberalitate, sed ipsa tristitia & severitate popularis.

pro studio alterius commodis aut largitione aut officiis inseruiendi, quod est liberaliter educatorum proprium. Offic. I, 14. f. * pro eversione, quæ omnes eque bonos, ac nos sumus, iudicamus, facilitate. ad Q. Fr. I, 1, 4. a quibus, rudis cum esses, videtur decipi posse liberalitas tua, nam ut quisque est optimus, ita difficillime alios improbos suspicatur.

LIBER. adj. Or. II, 16. libera questio est, quæ in genere versatur, nullis adstricta personis certis, * fortis, qui neminem timet, dicis, facis, quæ ipse probat, quæ vult, etsi aliis displicent. Vatin. 10. maxime liber in tuenda communi libertate. Planc. 37. liberum esse in republica. Act. I. Verr. 9. Siculos in eo liberos fuisse, & non venisse. ad Div. XII, 28. ne nimis liber in ulciscendo viderere. quod idem mox dicit: nimis fortis. * bona libera dicuntur, quæ non sunt obligata, oppignerata. ad Div. XI, 10. tantum abest, ut meæ rei familiaris liberum quicquam sit, ut omnes jam meos amicos & re alieno obstrinxerim. * ad Att. XIV, 13. libero lectulo negat esse quicquam jucundius. liber lectulus est hominis celibis.

LIBER. subst. Div. I, 43. ad liberos ire iussit. inq. Silyllinos.

LIBERARE. a vestigalibus immune facere. Agr. II, 21. liberare publica. (publici agri vestigi-

INDEX LATINITATIS.

*vestigales sunt. liberati ergo 38. tamenne tu libertatem
fuerint privati.)* Verr. II, 31. *li-* requies meam *ibid.* 39. *liber-*
beret Byzantios. * ad Att. *tatem* dimittere. *v. liber.* * *po-*
XVI, 6. Butrotios cum Cæ- *restas libera facienda quid ve-*
sar liberavisset, *sc. ne agri eo-* *ln. quod placet.* ad Div. I, 5.
rum ex lege agraria divideren- *libertas in rep. capeffenda**
tur. * Har. R. 8. *liberare do-* Cæcin. 12. *imminuta liberat,*
num. ins. a religione. * Off. I, *est iniuria.* * *Tirones notent,*
10; *pletraque promissa jure* *cum libertas conditionem & sta-*
prætorio liberantur, quædam *tum significat, duplicem eius*
etiam legibus. sc. ne ea ser- *vim esse. Nam primo, id quod*
vare cogere in libertatem vin-* *notissimum est, opponitur ser-*
dicare. Cæcil. 17. *liberare se* *vituti, & est libertinorum at-*
a Venere. v. liberta secernere* *que ingenuorum: deinde, quan-*
Tusc. I, 22. *divinus animus li-* *do de civis Rom. libertate ser-*
beratus. a corpore. * ad Div. *mo est, eo uno verbo continen-*
III, 7. *ad facultatem ædifican-* *tur omnia iura, quæ civet*
di liberare aliquem. ins. ab in- *Rom. habent, suffragiorum fe-*
terdicto. * *de prædibus, oppo-* *rendorum, honorum omnium*
nitur Tō obligare. ad Div. V, *petendorum, provocandi &*
20. *Volusii liberandi meum* *quicquid ius civile universum*
*fuit consilium. * in auspiciis* *et leges tribunitiæ & Consula-*
est. Leg. II, 8. *templa liberata* *res sanxerunt, pro populi com-*
& effata habento. Liberata *modis, tamquam Valeria, Por-*
templa sunt, quæ liberum ab *cia, Pubilia, Horatia, tabella-*
omni parte prospectum habent. *via &c. Sic pro Cæcin. 33.*
Nam augures cum locum ali- *Cum Arretinæ mulieris liberta-*
quem auspiciis consecrant, quod *tem defenderem &c. Decemviri*
est effari, ius habent amovendi *sacramentum nostrum iustum*
ea, quæ liberum prospectum im- *judicaverunt. Hoc statim sic*
pediunt. v. Off. III. 16. *interpretatur: ut omnes, qui*
in eadem causa sunt, (quæ sc.
illa mulier) & lege agant, &
suum jus persequantur & om-
nes jure civili utantur &c.
ex quo intelligitur in hoc loco
libertatem poni pro jure Quiri-
tium. Apud Livium in illis de-
sputationibus de communican-
do cum plebe consulari & st-
milibus, tribuni semper se pu-
sententis dicendis, in agendis
rebus, quæ aliis displicent. Planc
tate; quod profecto nullam ali-
am

LIBERTA Veneris. Cæcil.
17. *quæ se a Venere libera-*
vit. b. e. quæ pecunia redemit.
omnis a maioribus acceptum,
sumtus certis Veneris sacris
suppedstandi, quod qui sustine-
bant, servi Veneris, Veneri,
dicebantur. v. Græv. ad b. l.

LIBERTAS, *fortitudo in*
sententiis dicendis, in agendis
rebus, quæ aliis displicent. Planc
tate; quod profecto nullam ali-
am

INDEX LATINITATIS.

am vinu habet, nisi hanc, ut o- homines, qui libros latinos de-
vines ordines iisdem commodis scribunt & vendunt.
reip. eodem iure utantur. cf.

Sigon. *Ans.* 7. C. R. 1, 6.

LIBERTINI. Or. 1, 9. Rosc.

A. 7. Sext. 45. &c. sunt homi-
nes e servis liberi facti, & op-
ponuntur ingenuis.

LIBERTI. iidem sunt qui li-
bertini, sed ita dicuntur in re-
latione ad patronum. *Locus*
re capere. Verr. III, 76. non
in Sueson. Claud. 24. induxis
imperitos, ut existimarent, li-
bertinos dictos esse libertorum
fictos; quod est falsissimum.
Suetonius non hoc dicit, sed
Appii Cæci temporibus nomen
cui operam aliquam dare,
libertinorum mansisse etiam in
posteris libertinorum, quamvis
iam ingenuis. Itaque sirones
ab hoc errore sibi caveant, qui
etiam nunc quorundam doctri-
nam virorum libros obsides,
quos nominare non est necesse.

LIBIDO. parvum studium.
Rabir. Perd. 5. tabella occultat
libidinem iudicum. Cluent, 22.
libido iudicum. Verr. I, 46.
libido in iure dicundo. * oppo-
nitur rationi. Quint. 4. multa
libidine non ratione gessisset.

LIBRAMENTVM. est super-
ficiæ æqualis altitudo: quod
nos vocamus *wagerecht*. Acad.
IV, 36. Punctum est extremi-
tas & quasi libramentum.

LIBRARIVM. capsula libro-
rum chartarum. Mil. 12. libra-
rium, legum vestrarum.

LIBRARIVS. servus scriba.
Age. II, 5. Or. III, 44.

LIBRARIOLVS. Bulb. 6. *librarioli*
latini, sumo impediti, quo minus de ea re
ante

LIBRATVS. in æquilibrio
servatus. Tusc. V, 24. terra
quibus librata ponderibus, qui-
bus cavernis maria sustineat.

LIGVRRIO. proprie est de-
gustare. hinc varie dicitur, ut
pro exigua parte ex aliqua
re capere. Verr. III, 76. non
reperietis hominem timide nec
leviter hæc improbißima lucra
ligurriem. Devorare omnem
pecuniam publicam non dubi-
tavit. Item, pro disciplina ali-
cui operam aliquam dare,
Dom. 18. Sexte noster, bona
venia, quoniam jam dialecticus
es & hoc quoque ligurris. (i. e.
hanc quoque artem attigisti &
degustasti. Sed illud quoque
innuit esse idem ex ambiguo
& alludi ad id, quod præ-
batur naturam Clodia ligurri-
re) quod factum non est, ut
sit factum, ferri ad populum -
potest? Male vulgo in hoc loco
interpretantur: appetis. Sic et-
iam in hoc ad Div. XI, 21.
Cum quidam de collegis nostris
agrariam curationem ligurri-
rent, disturbavi rem, totam
que vobis reservavi; Mammius
interpretatur: appeterent; non
absurde, sed plenus sensus hic
est: Cum mentionem curatio-
nis agrariæ in senatu facerent,
us, quibus mandanda esset, de-
cerneretur, (in qua potant eo-
rum quoque cupiditas aut spes
intercedere & apparere) ego

INDEX LATINITATIS:

ante quicquam decerneretur, quam vos redissetis.

LIGVRRITIO. *pars agrotationis animi.* v. Tusc. IV, 11. *eius libri, qui res nudas, sine*

LIMARE. *proprie est lima superflua abraderet, ut politior res sit. hinc est pro detrahere.* ad Div. III, 8. *de liberalitate tua limavit aliquid posterior annus.* Or. III, 9, *tantum alteri affinxit, de altero limavit.* * *de oratore, qui tenuis & exilis dicendi genus confectatur.* Opt. g. d. 3. *se adminuta genera causarum limavit. & de philosopho, qui rem subtiliter remoto omni ornatu oratorio edisserit.* Off. II, 10. *alia est illa, cum veritas ipsa limatur in disputatione, subtilius * pro acueret, elaborare, perficere.* Or. I, 25. *neque hæc ita dico, ut ars aliquid limare non possit.* Brut. 67. *acumen arte limare.*

LIMATVS. *subtilis, tenuis.* Or. I, 34. *limatus oratione atque subtilis.* Fin. III, 12. *limata tenuitas * politus, elegans, accuratus.* Brut. 24. *qui genus limatius dicendi confectantur.* ad Div. VII, 33. *limatulum iudicium.* Nat. P. II, 29. *urbanitate nostrorum hominum limatus.*

LINEA. *pro perpendiculari.* Fin. I, 6. *solida corpora ferri suo deorsum pondere ad lineam.*

LINEAMENTVM. *delineatio operis, adumbratio.* Brut. 87. *intelliges nihil Catonis lineamenti nisi eorum pigmento-*

rum, quæ inventa nondum erant, florem & colorem defuisse. Lineamenta Catonis sunt eius libri, qui res nudas, sine ornatu tradebant, sed recte sa-
men subtiliterque, adeoque simili-
les delineationi pictoris, ex qua
qualis pictura futura sit, intel-
ligi potest, & quæ est funda-
mentum bonæ picturæ. Paullo
aliter est hoc verbum Or. 55. *quasi quandam palæstram & extrema lineamenta orationi at-*
tulit.

LINGVA. Or. III, 30. *linguam protrudere, est exercere dictionem, declamare.*

LINERE. ad Q. Fr. II, 11. *Lucretii poemata ista sunt multis luminibus ingenii.*

LINTER. *iris.* Brut. 60. *loqui ex lintre. i. e. obscure, ut intelligi non possit.*

LINTRICVLVS. ad Att. X, 10. *ego vero lintriculo, si navis non erit, eripiam me &c.*

LIQVEFACIO. Tusc. V, 6. *quos nullæ futiles lætitiæ languidis liquefaciunt voluptatibus.*

LIQVESCERE. Tusc. II, 22. *liquefcere mollitia.*

LIQVIDO. *cum fiducia quadam, certo.* Verr. III, 59. *liquido dicere.* ad Div. XI, 27. *liquido negare.* Fin. II, 12. *quod eo liquidius faciet, si perpexerit &c.*

LIQVIDVS. *parvus.* Brut. 79. *liquida oratio.* Fin. I, 18. *liquida voluptates.* Or. II, 38. *liquidum genus sermonis, oppo-*
nitur exili & arido.

INDEX LATINITATIS.

LIQUIER. *pro lingui.* Div. 6. &c. Hinc * Græcæ literæ
I, 22. sunt artes Græcorum libris il-

LIS. Fin. II, 12. *lites privatae, suis causæ privatae.* * pecunia, de qua est iudicium. Rabbir. Post. 4. *summa litium, est aestimatio litis, quæ dicitur* Cluent. 116. *ubi etiam est restimare litem: quod sit, cum summa sit omnis ejus pecuniæ, de qua iudicium est. tamquam in causa de repetundis, in qua lis dicitur aestimari; cum omnium futurorum, quæ ab aliquo repetuntur, summa sit.* v. Aët. I, Verr. ult.

LITERÆ. *lingua.* Leg. I, 2. *ahæst historia literis nostris* * libri. Div. II, 2. *græcæ de philosophia literæ.* Brut. 64. *literis illustratum genus scriptionis.* ad Div. VII, 19. *nullam artem literis sine interprete percipi posse.* * *tabulæ & chartæ scriptæ quæcunque.* Leg. III, 20. *publicis literis consignatam memoriam publicam non habemus.* Quint. 11. *literæ societatis.* Verr. III, 71. *literæ publicanorum, in Cæcil. 9. literæ in Verrem.* Nota: in Verrinis interdum *tabulæ & literæ* junguntur, quod ubi est, *tabulæ sunt acceptorum & expensorum Codices, literæ aliæ scripturæ.* Interdum vero uno *tabularum* nomine omnia genera scripturarum, & *literarum* verbo etiam *tabulæ* comprehenduntur.

* *artes liberales omnes.* Or. III, 34. *instructa literis eloquentia.* ad Div. XV, 21. *literæ reconditæ* cf. Rosc. A. 41. Arch.

Græcæ literæ sunt artes Græcorum libris illustratæ. Acad. I, 2. IV, 11. Or. I, 18. II, 7. Cato 1. &c. & *latine literæ latinis libris illustratæ artes.* Acad. I, 3. cf. *Prolusionem de finibus humanitatis regundis.* * *Dicitur tamen etiam de singulis generibus, ut de Grammatica.* Inv. I, 25. Or. I, 3. III, 10. Off. I, 37. de philosophia. Balb. 1. Sext. 51. Harusp. R. 9. &c. de reliquis præter philosophiam artibus liberalibus. Pis. 29. est autem hic non philosophia solum, sed etiam *literis* perpolitus. * *epistolæ* ad Att. XI, 5. *conficere plures literas* non potui. iis tantum rescripti, a quibus acceperam.

LITERATE. Brut. 28. *literatus loqui, est acuratus, magis ex regulis artis, doctus.* Har. R. 5. *literate respondissem.* Gravius dictum putas pro polite, eleganter, per ironiam, sed contextum consideranti videbatur esse: ad literam. Ciceo rogetur ab adversario, cujus esset civitatis? respondit, ejus quæ cavere ipso non posset. Clodius ingemuit. Quid igitur responderem? pergit. me Civem esse Romanum? literate respondissem. Pis. 25. *literate & scite perscriptæ rationes.*

LITERATURA. *scriptura.* Partit. 7. *memoria est gemina literaturæ.* - Nam ut illa constat e notis literarum & ex eo, in

INDEX LATINITATIS.

in quo imprimuntur ex nota
&c.

LITERATVS. *doctus in aliquo genere.* Or. III, 11. *literatissimus* togatorum. Mur. 7. *nobilitas* hominibus *literatis* & *historiis* est notior. * *qui legere potest.* Nat. D. III, 9. hoc si placet jam efficias, ut mundus optime librum legere videatur. Zenonis enim vestigiis hoc modo poteris rationem concludere: quod *literatum* est, id est melius, quam quod non *literatum* est.

LITO. *parento, hostiis placato.* Flacc. 38. *litemus* Lentulo. * *litare dicuntur, qui in hostiis bona exa inveniunt.* Div. II, 15. proxima hostia *litatur* saepe pulcherrime. cf. c. 16. v. Gronov. ad Liv. VIII, 9.

LITVRA. Verr. I, 36. nomen in *litura* fecit. ib. II, 42. nomen est in *litura*. b. e. ubi illud nomen est, aliud ante fuit, quod delerum esse apparet.

LITVVS. Div. I, 17. unde dicatur *lituus* angurum? ad Att. XI, 12. *lituum* profectio- nis mex fuisse. b. e. auctorem, nam *lituo* aequae, ac suba in bello signum datur.

LOCARE. *usum alicujus rei aut fructum alteri, certa mercede concedere* Cæcin. 6. *locare* fundum. Rosc. Com. 10. *locare* se dicitur, qui operam suam certa mercede alteri pollicetur. * *consistere.* Offic. III, 17. prudentia est *locata* in delectu honorum. * *locant etiam, qui redemptori aliquid addi-*

cant. v. redemptor. Verr. I, 54. 56. ad Att. XV, 17. *hinc etiam locatio sic dicitur v. c. ad Att. IV, 3.*

LOCVPLES. *de testibus, cognitioribus &c. dicitur.* Part. 33. Flacc. 17. &c. *Passeratius* ad pro Quint. 11. *locupletem dici putat a loco, quem quis honestum obtinet in civitate. sic cognitoris eius, qui se aliquem nosse profuerit epibeton est honestus. Sed vero similior est eorum sententia, qui a loco, pro agro, fundo dictum putant.*

LOCVS. *caput philosophiae aut cujuscunque artis, materia.* Div. II, 1. *perpurgatus est locus* de finibus bon. & mal. a nobis quinque libris. *ibid.* quintus cum *locum* complexus est. * *sunt etiam loci rhetorum, qui sunt fontes argumentorum.* Or. I, 31. in *Topicis passim* item in *arte memoriae.* Or. II, 87. * *Loci autem communes sunt, cum de re universa tractatur, cum oratio revocatur ad genus.* Or. III, 27. * *statui, in re gladiatoria & militari, ut gradus.* Catil. II, 1. *loco* ille motus est, cum ex urbe est depulsus. * *dignitas.* ad Div. XIV, 18. isto *loco* femina. cf. Verr. I, 48. * *ordo, classis in civitate.* Quint. 13. *locus*, quem honestissime obtinuit. v. *Passeratius* ad b. I. * *fundus Aggar.* III, 2. ita interpretatur *Turnebus, quem vide.* * *res.* in Cæcil. 15. cui *loco* consulite ac providete. * *genus, pars.* Off. I, 6. *loci, in quos honesti natu-*
ram

INDEX LATINITATIS:

ram divisimus. *ibid.* 15. alter
locus cautionis * *locum relin-*
quere & dare, non eodem mo-
do dicitur. Verr. V, 50. fortu-
na alicujus veniam & *locum*
dare, ignoscere, concedere.
Cluent. 42. *locum* defensionem
non *relinquere, est de iudice.*
qui pecunia corruptus inuti-
lem defensionem reddit. ad
Div. I, 1. *locum non relinquit*
precibus, de eo, qui & non ro-
gatus facit, quæ volumus, ut
non opus sit precibus. * Verr.
V, 14. *adilitas in loco posita.*
b. e. recte beneque.

LOGICA. Tusc. IV, 14. *quæ*
sunt? cf. Ind. Gr. λογικά.

LOLIGO. genus piscis Div.
II, 70.

LOMENTVM. *fabarum fa-*
rina, qua ad interpolandam
faciem & tegendam deformi-
satem utebantur. ad Div. VIII,
14. Censuram *lomentum* & ni-
trum putat.

LONGVLVS. ad Att. XVI,
13. *longulum* sane iter.

LVCANICA. *fascimen* ad
Div. IX, 16.

LVCERE. *inprimis emine-*
re, apparere ad Att. III, 15.
officia & studia mea parum an-
te luxerunt. cf. Brut. 7. Phil.
XIII, 11. *ornamenta in virtu-*
te & industria posita lucens *
Mil. 23. *res ipsa lucet* tot tam
claris argumentis signisque Off.
I, 9. *extr. æquitas lucet* ipsa
per se; dubitatio cogitationem
significat iniuriæ.

LVCERNA, ad Att. VIII, 2,

eodem *lucerna* hanc epistolam
scripsi, qua inflammaram tuam.

LVCVLENTER. Fin. II, 5.
græce luculenter scire.

LVCVLENTVS. *amplus,*
magnus. ad Att. XVI, 4. *luc-*
ulenta navigia * *firmus.* ad Div.
X, 24. *luculentissima legio.* * ad
Att. X, 14. 16. *luculentus au-*
tem Hor. i. e. *fide dignus.*

LVCVS. *silva sacra* Milon.
31. Div. I, 45. &c. *de hoc ge-*
neris silvarum est docta differ-
entia Eschenbachii inter eius
dissertationes.

LVDERE. *simulare.* ad Div.
VIII, 9. *civem bonum ludis.* *
armis exerceri Or. II, 20. vi-
deant, ad ludendum an ad pu-
gnandum arma sint sumturi. *
ridere. Or. I, 12. *irrisione lu-*
dor. ad Div. VII, 5. *quod tu*
lulist.

LVDIVS. *bistris, saltator.*
Har. R. 11. *si ludius constitit.* *b.*
e. si eius saltatio interrupta est.
v. Salmf. & Trebell. Claud. 5.
T. II. p. 362. *ad Popisc. Car-*
inum. p. 443.

LVDVS. *de re facili* Verr. V,
70. ad honores per ludum &
negligentiam pervenire. cf. Fin.
I, 8. Or. II, 17. * *de fraude.*
Dom. 48. *si ille tibi ludus fuit* --
si est illud ratum. * Phil. VI, 4.
ludus dicitur de tempore, quo
ludi sunt. * Sext. 55. *ludos fa-*
cere, dicitur de eo, cujus san-
ctu sunt. Har. R. 11. *ludi per-*
emti sunt. * in Cæcil. 10. *ludi*
plebeji. cf. Verr. V, 14. *nude*
pates. *Flora* eos *ludos factos.* ad
Div. VII, 1. *ludi olci, sunt fa-*
bula.

INDEX LATINITATIS.

Gula Astellana proprie, sed l.
e. dicuntur pro rebus ineptis &
ridiculis. Aët. I. Verr. 10. la-
di Victoriz, instituti a Sulla in
memoriam victoriæ a Maria-
dis reposita. ibid. ludi votivi.
est. Div. I. 26. qui sunt e voto
Imperatoris ad bellum profecti.
Et cum victoria reversi. ibid.
ludi Romani. celebrati pridie
Non. Sept. ex instituto regio.
LVDIVS. bistris, saltator.
Har. R. 11. si ladius constitit.
b. e. si ejus saltatio ininterrupta
est. v. Salmas. ad Trebell.
Claud. 5. T. II. p. 362. ad Vo-
lisc. Carinam. p. 343.

LVMEN. quod in quaque
re eminet imprimis, præcipuum
est, ornamentum. ad Q. Fr. II,
10. illorum prædiorum scito
mihi vicinum Marium lumen
esse. Sen. p. R. 4. hoc lumen
consulatus sui fore putavit.
Fin. II. 22. hoc vestrum lu-
men est. Acad. IV. 33. sed il-
la duo lamina vestra, quæ ma-
xime causam continent. Nat.
D. I. 28. Nævus Alcxo lumen
*videbatur * præsidium, cuspida.*
Sul. 11. Roma lumen gentium
** fenestra, prospectus. Dom.*
44. obstruere luminibus, unde
Et metaphora, tamquam Ra-
bir. Po. 16. mentis luminibus
officit altitudo fortunæ & glo-
riæ. Brut. 17. Catonis lumi-
bus obstruxit hæc posteriorum
*altius exaggerata oratio. * Brut.*
75. videtur tamquam tabulas
bene pictas collocare in domo
lumine.

LVMINARE ad Att. XV,
26. est fenestra, ut lumen.

LVMINOSVS. insignis. Or.
36. tum sunt maxime lumino-
sa & quasi astuosa partes duæ

LVSTRVM. tempus quinque
annorum, sub cuius finem a Cen-
soribus Censui habetur, Et postea
publicæ preces et sacrificia novæ
rauriha fiunt, quod dicitur lu-
strum condere. Or. I. 41. qui
domini voluntate census sit, con-
tinuone, an, ubi Instrum condi-
tum sit, liber sit. ibid. II. 66. is
quæ ex ætatis eximit, Instrum
condidit, & taurum immolavit.
v. Liv. I. 44. Et ibi Gronov.

LVX. Nat. D. I. 115. senten-
tiæ lucem autoris desiderant.
Ligar. 2. lux liberalitatis & sa-
pientiæ tuæ mihi oboritur.
Tusc. II. 26. beneficia in lucē
se collocari volunt. Sch. p. R.
3. lucem in rep. dispicere coe-
pistis. Phil. X. 6. lux venisse
quædam & spes reip. videbatur.

LYCHNVCHVS. ad Q. Fr
III. 7. hanc scripsi ante ad ly-
chnuchum ligneolum, qui mihi
erat periculus, quod eum te
ajeabant, cum esses Sami, curas-
se faciendum. Lectionem hanc
contra Smithium & Licetum
defendit & ipsum locum illu-
strat Spanhem. de Vsu & Pr.
Nun. T. I. p. 170.

LYMPHATVS. Div. I. 36.
Gr. νυμφόληπτος. ita dice-
bantur, qui nympham aquasti-
cem viderant, et aquam timē-
bant, unde deinde de perterritis
esse nubiismo aliquos parentibus

INDEX LATINITATIS.

ut b. l. dicitur. v. Cuper. Obs.
III, 12. Heinſius et Drakenb.
ad Silium. I, 459.

M.

MACHAEROPHORVS. ad
Q. Fr. II, 10. qui ſit, non ſatis
certum puro.

MACHINAE. artes, doli.
Dom. II. deſinant iisdem ma-
chinis ſperare me poſſe labefa-
ctari. ef. Nat. D. III, 29. * Pe-
tit. Conf. 2. amicam de machi-
nis emit Siliaſ. ad Silium. p. 85.
interpretatur de cataſta, in qua
incluſi venales preſtiterint ſer-
vi; quod οἰκητὰς νοταργεῶν
Plutarchus dicat, Livius inter-
pretetur machinam. Sic etiam
Coſaub. ad Perſii Sat. VI. p. m.
514. de his Marſialis: quos ar-
cae ſervant tabulata cataſta.

MACHINATOR. inventor
rei mala. Roſc. A. 45.

MACHINARI. excogitare.
Or. III, 44. quod machinari ſunt
ad voluptatem. Nat. D. II, 51:
quod perpetuitatis cauſa ma-
chinari eſt natura.

MACROCOLON. ad Att.
XIII, 25. XVI, 3. eſt membrana
longior & maior. v. e Salma-
ſto ad Popiſci Firmum a Gra-
vio ad h. l. excerpta.

MACTARE. placare. Vat. 6.
extis puerorum Deos manes
mactare ſoleas * nocere reo.
Flacc. 22. mactare aliquem ci-
vitatſ testimonio.

MACULA. foramen in reti.
Verr. V, 11. reticulum minutis
maculis.

MACVLOSVS. cenſoria no-
ta infamis, turpis vitii ad Att.
I, 16. maculoſi ſenatores.

MAGISTER. director, ut ho-
die dicunt. Verr. III, 7. Magi-
ſter ſcripturae ib. II, 74. Magi-
ſter Societatis. ibid. 70. pro
magiſtro in ſcriptura. eſt Vice-
Director. ſimiliter dicuntur
magiſtri (auctorum), qui cum
bona alicuius venduntur auctio-
ne, ab iis, quorum intereſt, con-
ſtituuntur, ut eius rei curam
ſuſcipiant, quos hodie Curatores
honorum appellant. Quint. 15.
ad Att. VI, 1. ad Div. XII, 30.
ad Att. I, 1. * magiſter. equi-
tum ad Att. IX, 18. eſt quaſi
collega dictatoris, qui eum fa-
cit. Nomen hinc traxit quod
in exercitu equitatu praefſt.
Ipſe autem dictator magiſter
populi dicitur. Leg. III, 4.

MAGISTERIVM. in convi-
vio eſt eius, qui mod imperator
dicitur, regnum vini, ut Ho-
ratius ait. Cato 14. me & ma-
giſteria delectant; a maioribus
inſtituta * Prov. Conf. 19. mo-
rum magiſterium, eſt Cenſura;
nam & Cenſor Magiſter mo-
rum dicitur.

MAGISTRATVS. dici &
ipſos Conſules, Praetores, Aedi-
les &c. & eorum munus, no-
tum eſt. unum locum adſcribe-
mus in quo eſt hoc verbum.
Verr. I, 12. accedere ad magi-
ſtratus. quod eodem modo di-
citur, ut accedere ad rempu-
blicam.

MAGNIFICE. magno ani-
mo. Offic. I, 26. magnifice vive-
re, ad Div. IV, 7. magnificen-
tiſſime Conſulatum gerere Fin.
IV, 2. eas virtutes nos magni-
ficienſius appetere & audacius.
* bono.

INDEX LATINITATIS.

* *honorifice*, Catil. II, 1. *magnifice* vicinus.

MAGNIFICVS, *honorificus*, Sen. p. R. I. *magnificentissimum* decretum.

MAGNIFICENTIA, *magnus* animus Inv. I, 56. Off. I, 21. Inv. II, 54. *quid sit?*

MAGNILOQVENTIA Hor. meri, ad Div. XIII, 15.

MAIALIS, Pil. 9. *est* porcus pinguis, qui *Maia* mactatur.

MAIESTAS, *est* populi, quam qui lœdit, *maiestatis* reus est; de quo crimine. v. Partit. 30. Or. II, 39. 25. Verr. I, 5. *maiestatis* iudicium, sed tribuitur etiam Consuli Phil. XIII, 9. * Mil. 30. pro, nisi qui nullam vim ducit, numenque divinum, Grævius legit; nisi qui nullam *maiestatem* ducit, n. d. ut *maiestas* sit divinitas; quam verbi-
vini pluribus exemplis confirmat. cf. de hac voce disputa-
rimumculam Salmasii ad Trebellii Gallienos c. 14.

MALE, in emendo est, nimis magno pretio ad Q. Fr. I, 1. publica male redimere. in vendendo, nimis vili. Verr. III, 98. male vendere. * parce, tenuiter. ibid. male percepti fructus. * in foro variis in formulis est. Cæcin. 28. male facere spon-
sionem, est causa cadere, in qua spon-
sionem fecisti. Quint. 14. male agere, est actionem alicui intendere, quam obin-
re non possis, ut formula ca-
das, quemadmodum dicitur. v. Interp. ad h. l. sed c. 16. 27. est fraudare, decipere velle,

MALITIA, Nat. D. III, 30.

quid sit? * *callida iuris inter-*
pretatio, quæ & calumnia di-
citur. Cæcin. 1. *malisia* iam est
usitatum. ad Div. IX, 7. ca-
lumniatus sum, indicabo *ma-*
lisiam meam * *sollertia & per-*
spicacitas in dolis hominum vi-
dendis, nam qui ipsi dolos ne-
scire possint, ii etiam fraudes
verentur, & ubi fiunt, vident.
ad Att. XV, 26. nisi tua *malisia*
affuisset. * Fin. III, 11. quas
Græci *kakias* appellant, vitia
malo, quam *malisias* nominare.

MALITIOSVS, *callidus*. Off. I, 10. *malitiosa* iuris interprê-
tatio. Off. III, 18. mihi etiam
veræ hereditates non honestæ
videntur, si sint *malitiosis* offi-
ciorum blanditiis quæ fixæ, non
veritate, sed simulatione.

MALITIOSE, per calu-
mniam Cæcin. 7. novæ litis ge-
nus tam *malitiose* intenderet.

MALLEOLVS, *invitis* est
palmet novus cum parte ligni
durioris ab utraque parte reci-
sus, ut *malleoli* figuram habeas,
Cato. 15. * in re militari sumæ
manipuli spartei pice inducti,
quibus sagitta inserta, unde
malleoli figura, ut projiciatur
in hostilia munimenta, opera,
tecta, &c. incendii excitandæ
causa. Pechkraenze. Catil. I, 13,
Mil. 24.

MALVM, v. *orbiculatus*.

MANCEPS, *redemptor*, con-
ductor. Sic publicani dicuntur
manipes, quia publica vesti-
galia redimunt Dom. 10. item
alii redemptores decuriarum in

INDEX LATINITATIS.

Cæcil. 10. porro redemptor ædificii alicuius aut operis publici. Verr. I. 54. item, qui prædam emit. Dom. 18. item is, qui & sedor dicitur. Rosc. Am. 8. manceps hominis studiosissimi nobilitatis h. e. bonorum eius. denique is, qui pecuniam emit, & eam alio loco ei, a quo accepit, aut in eodem genere, aut in alio numorum solvenda curat. ad Div. V. 20. erat enim nobis curata pecunia Valerii mancipis nomine. h. e. Valerius redemerat pecuniam sine periculo nostro nobis, quo loco volebamus solvendum.

MANCIPATVS. venditus mancipio datus, additus. Cato II. si senectus sui iuris est, si nemini mancipata.

MANCIPI. est pro mancipii, ut dudum videre viri docti itaque, quæ de hac voce dicenda, ad mancipii vocem retulimus.

MANCIPIVM. Top. 26. mancipio dare. cf. ad Att. XIII, 5. h. e. iure mancipii, de quo mox. * res mancipi sunt, quæ venduntur per æs & libram presentibus quinque testibus, quæ viri venditor obligatur ad eversionem præstandam. Mur. 2. si in iis rebus repetendis, quæ mancipi sunt, is iudicii periculum præstare debet, qui se nexu obligavit. Unde ius mancipi s. mancipii. Har. R. 7. Flacc. 32. Cæcin. 26. quod est earum rerum, quæ mancipio & nexu, h. e. visu commemorato, nobis traditæ sunt. Cæserum notandum

est, Ciceronem, cum iungat plurimumque mancipium & uexum, tamquam eandem vim habentia; tamen Har. R. c. 7. ea distinguere; quod & faciebat auctore Parrone Scævola, cum haberes. Scilicet Manilius, quicquid per libram geritur, id nexum putabat, adeoque etiam mancipium: Scævola contra eam tantum nexus nomine comprehendebat, quæ per æs & libram dabantur, ut obligarentur, & ab hac appellatione mancipium excludebat. v. Sahnas. de Vsur. c. 8. p. 105. sqq. de rebus man-

cipi & iure mancipii vid. etiam Bynkershoekii Diss. de rebus mancipi nec mancipi, in Opusc. p. 105. imprimis C. 1. & 2. a quo miror non esse c. 19. ubi de prædiis provincialibus agit, adductum locum Ciceronis Flacc. 32. qui huc inprimis perimebat. * mancipium est etiam pro formula & conditionibus abalienationis Off. III, 16. hoc in mancipio Marius non dixerat. pro quo est mancipii lex, Or. I, 391 mancipii lege servire dicit.

MANDARE. ad Att. VI, 1. vasa mandavi. ich habe sie bestellet.

MANDATVM. commissio. Rosc. A. 38. iudicium mandati. cf. Offic. III, 17. de mandato, eius origine & c. agit Noodt Probab. Iur. Civ. IV, 12.

MANDATVS. Tusc. II, 16. pestis mandata hostili manu. de vulnere.

MANEO, Phil. II, 5. Cuius idem

INDEX LATINITATIS.

Idem tibi fatum, sicut C. Curioni mater.

MANICA. *chirotheca, quater facientes & feminae utebantur.* Phil. XI. 11. *quamquam miror tamdiu morari Antonium. Solet enim accipere ipse manicas, nec diutius obsidionis metum ferre. i. e. ut homo mollis & timidus fugere.* v. Ruben. R. V. 1, 4.

MANICATVS. Catil. II, 10. *manicata tunica, sunt, quae Graecis chirothecae dicuntur, v. Gell. V. 11, 12. latinis etiam manuleatae, Sueton. Caes. 45. ad manus fimbriatae, (nam latus clavus, qui ad manus fimbriatus dicitur, est tunica lazielavii) ubi v. Casaub. Id genus tunicae molliis Romanis videbatur & faminis convenientius quam viris, qui brevibus & subtilissimis utebantur, ut auctor est Gellius l. c. Hinc ap. Virgil. Aen. IX, 616. convicium est: Et tunicae manicas et habens redimicula misit.*

MANIPVLARIS. ad Att. IX, 10. *Pompeium tamquam unus manipularis secutus sum. Est miles legionis gregarius. Nam manipulus est cohortis legionariae pars tertia.*

MANARE. *exidere, exire in vulgus.* ad Att. III, 12. *scripsi equidem olim iratus -- sed ita compresseram, ut nunquam manaturam putarem. quomodo exiderit, nescio.*

MANSVS. Or. II, 39. *qui omnes tenuissimas particulas, atque omnia minima mansu, ut*

nutrices infantibus pueris in os inserunt.

MANVBIAE. Arch. 11. Dom. 38. Rosc. A. 37. &c. *est pars praedia, quam imperator caput, ut in monumentis aliquo conservatur.* v. Agr. II, 22.

MANVMISSIO. *Donatio libertatis* Coel. 29.

MANVMITTERE. *servum libertate donare.* ad Div. XIII, 77. ad Q. Fr. I, 2.

MANVPRETIVM. Verr. I, 56. *manupretium machinae, h. e. merces data, pro conficienda machina, nulla materiae ratione habita, sed pro mercede simpliciter* Pis. 24. *provincia ista tibi manupretium fuit, non eversa per te sed perditae civitatis.*

MANVS. *labor manuum.* Verr. III, 11. *manu quærere, de aratoribus * proboscis elephantis.* Nat. D. II, 47. *manus data elephantis. * ad Div. XI, 13. quae in manibus sunt, dicitur de praesenti rerum statu.* Sext. 32. *res jam manibus tenetur, h. e. pene confecta est.* ad Div. I, 19. *Sic in manibus habebant, sic osculabantur.* ib. VIII, 1. *manus ad os apponere. signum silentii servandi.* Flacc. 6. *porrigere manum. modus Graecorum suffragii ferendi.* ad Div. VII, 5. *collere manus. admirantis gestus.* ad Att. III, 15. *vulneribus suis manus afferre. h. e. dolorem instaurare, augere.* ad Div. X, 23. *Vocantii sub manu ut essent. h. e. parati, si quid vellem.*

INDEX LATINITATIS.

*lem, ad manum. de hac formula, quæ non tandem ubique vim habet. v. Int. ad Sveson. Aug. 49. imprimis Burmannum; quoniam in illi loco Svesonii, quem hic laudantur Grævius et Cortius, aliam, atque hic, vim habet; et Gronovium ad Senec. ep. 94. * Topic. 4. mulier viro in manum convenit. id fit per coemtionem de qua supra.*

MASTRVCATVS. Provinc. Conf. 7. *mastruca: latrunculi, dicti a mastruca, villosa veste, qua montani Sardi utebantur. Viri dicti ad b. l. laudantur Turneb. Advers. XX, 9.*

MASTRVCA etiam est in fr. pro Scauoro.

MATERIA. *objectum.* Inv. I, 5. *materia artis.* Div. II, 4. *divinationi aliqua materia danda est, in qua versari possit. * eleganter etiam dicitur, de deisibus naturalibus, quas sc. tantumquam materiam d. scribina elaborat. Verr. III, 63. materies Catonis.* Inv. I, 2. *quæ materia esset in animis humanis.*

MATERIATVS. Off. II, 13. *ædes male materiata.*

MATELLIO. *matula.* Parad. V, 2. *matellionem Corinthium cupidissime tractare.*

MATERIS. *velum Gallicum* ad Herenn. IV, 32. *nec tam facile ex Italia materis Transalpina depulsa est.*

MATRIMVS. *cui mater superstes.* Har. R. 11. *matrimus puer.*

MEDICAMENTVM. Or.

23. *medicamenta, fucati candoris & ruboris.*

MEDIDIES. Or. 47. *quare non dicatur, sed meridies?*

MEDIETAS. Univ. 7. *vix audeo dicere medietates, quas Græci μεσότητος appellant.*

MEDIMNVVM. *mensura sex modiorum.* Verr. III, 45. 47. 49. &c.

MEDITATIO. *exercitatio.* Tusc. II, 17. Div. II, 16. * *disquisitio.* Cluent. 31. *causa in meditatione versatur.*

MEDITARI. *de exercitatione, præparatione.* Or. I, 32. 61. Catil. I, 10. *ad hujus vitæ studium meditati illi sunt labores. passive.*

MEDIVS. Off. III, 3. *media officia quæ sint?* * Acad. Q I, 10. *media, quæ sunt interiecta, inter ea quæ sunt secundum naturam, & quæ sunt naturæ contraria. * qui est neutrius partis.* ad Att. X, 12. &c. * Phil. II, 13. *nego quidquam esse medium pro quo nostri: iersum non datur.*

MEDVLLA. Brut. 15. *Svædæ medulla* * Phil. I, 15. *in medullis populi R. ac visceribus hærebant.*

MELICVS. Opt. g. d. 1. *est genus poetarum, dictum a carminibus, quæ μέλη vocabantur. Cuius generis fuit S. monides.*

MEMBRATIM. Or. 63. *in cise & membratim b. e. per κῶλα, sine periodis.*

MEM-

INDEX LATINITATIS.

- MEMBRUM.** *κόλον*, Or. 17. si prætor dedit, a quaestore numeravit; quaestor a *mensa publica*: *mensa* aut ex vectigali, aut ex tributo. Pison. 36. stipendium militibus per omnes annos a civitatibus, *mensis* palam prepositis, numeratum *v. M. usurarius*. * denique deorum in *templis*. Har. R. 27. Nat. D. III, 34.
- MEMINI.** cum *perfecto*, Or. II, 47. ascendisse *meminissim*.
- MEMORIA.** *tabula*, *litera*, quibus rei *memoria conservatur*. Arch. 4. *literarum memoriam* flagitare. Cluent. 23. *extat memoria*, sunt *tabulae publicae*. * *memoria publica*, est *rerum publicarum*, *publice*, in *senatu*, *concione*, *bello gestarum*, Or. II, 12. Leg. III, 20. * Or. I, 2. ac mihi repetenda est *veteris cuiusdam memorie*, non sane satis explicata recordatio. In quo videtur *memoria dici*, pro re olim gesta, *disputatio* ne *veteri*. Brut. 69. in *memorian* notam & prope æqualem *incurro*. * Phil. II, 43. Et tu in *Cæsarii memoria* diligens. *ius conservanda*, *bonoranda*.
- MENA.** Fin. II, 28. *piscis non adeo delicatus nec pretiosus*.
- MENDOSVS.** qui *mendum facit*, Verr. II, 77. *servus mendosus* est.
- MENS.** *cogitatio tacita*. Catil. I, 12. his ego reip. *vocibus* & reliquorum *mentibus* respondendo.
- MENSAE.** ad Div. XVI, 21. *mensa secunda*, *b. e. bellaria*, *poma*, *pira* &c. Fin. II, 28. *Syracusanæ mensæ*. Tusc. V, 35. *mensæ* *Italicæ*, *Syracusæ* *b. e. lautæ*, *delicis refertæ*, ad Att. V, 1. *discubimus omnes præter illam*; cui tamen Quintus *de mensa* misit. * est & *mensariorum*, de quibus mox, Flacc.
- MENSARIVS.** Flacc. 19. est *magistratus civitatis Græcæ Asiaticæ*: quatuor *mensarii*, qui apud illos a populo creantur. *Videntur curam habuisse pecuniæ publicæ hanc*, ut per eos *quaestor publicam pecuniam acciperet*, & quibus opus esset & *senatus vellet solveret*. Nam paullo post ait: si prætor (*sc. Teimnitarum*) dedit, a quaestore numeravit: quaestor a *mensa publica*: *mensa* aut ex *vectigali* aut ex tributo. *de mensarii multa disputat Salmast. de Usuris* c. 17.
- MENSIO.** *dimensio*. Or. 53. *mensio* *vocum*.
- MENTIO.** Verr. II, 38. *Consules mentionem faciunt in senatu*. *b. e. ad Senatum referunt*.
- MERACIVS.** *sumere*. Nat. D. III, 31.
- MERCARI.** ad Att. IX, 5. hæc officia *mercandu* *vita* puto.
- MERCEDVLA.** *prædiorum* ad Att. XIII, 11. est *vectigal locationis*. *v. merces*.
- MERCENARIVS.** Verr. I, 43. *mercenarium* *proemium*.
- MERCES.** *veditus ex locatione*, Verr. III, 50. *merces ex fundo*, ad Att. XV, 17. *merces insularum*. * *incommodum*, ad

INDEX LATINITATIS.

Div. I, 9. non ita magna mercede.

MERCVRIALES. ad Q. Fr. II, 5. Collegium mercatorum, de quo Liv. II, 21. 27.

MERERE. stipendia facere. Balb. 20. si tot consulibus meruisset. * elegans est hæc ratio: Verr. IV, 60. quid arbitraris Reginos merere velle, ut &c. h. e. qua mercede induci posse, &c. cf. Fin II, 22.

MERIDIATIO. somnus meridians Div. II, 68. lucubrationes detraxi, & meridiationes addidi, quibus uti antea non solebam.

MERITARE. Verr. III, 50. fundus, qui HS. dena meritasset. h. e. ex quo tantum redisset, sed Grævius aliter legit.

MERITORIVS. Phil. II, 41. pueri ingenui cum meritoriiis versabantur. meritorii sunt sortia masculina.

MERVLA. Fin. V, 15. avis, quam nostri vocant cin Ansel.

MESSIS. Parad. VI, 2. qui cædes municipiorum, qui illam Sullani temporis messem recordetur.

META. est conus, quæcumque res laca basi acutoque fastigio. Div. II, 6. umbra terræ, quæ est meta noctis. hinc in Circo metæ sunt collumellæ posite in flexu Circi ad spinam, quas studiose vitabant aurigæ, ut ex Horatio notum est. hinc illud ductum est Coel. 31. hæc ad metæ fama adolescentis.

METATOR. Phil. XI, 5. ca-

strorum antea metator, nunc, ut sperat, urbis. cf. XIV, 4.

MICARE. dicitur de motu celeri & tremulo venarum. Nat. D. II, 9. micare non desinunt arteriæ & venæ. Div. I, 47. anguis semianimis & varia graviter cervice micans. * par im. par ludero Off. III, 19. digna quicum in tenebris mices. cf. Div. II, 41. v. Gronov. Off. III, 13. p. 546. f.

MILES. pro pedite, est ad Div. X, 10. ubi v. Græv. Gronov. ad Liv. XXVI, 19. XXVIII.

MIMA. Phil. II, 24. XIII, 11. Verr. III, 36. v. mimus.

MIMVLA. Phil. II, 25.

MIMVS. histrionis genus, quod actiones dicta moresque hominum, sive in scena, sive etiam extra eam festive; risus commovendi causa, imitatur. v. Echologus. Verr. III, 36. * poema scenicum, idque vel strivum vel ridiculum Rabir. Po. 12. mimorum argumenta. Coel. 27. mimi exitus, non fabulæ; qui locus inprimis videndus. Phil. II, 27. persona de mimo.

MINA. continet centum drachmas s. denarios. Acad. IV, 30. &c.

MINIANVS. Jupiter. ad Div. IX, 16. dictus a minio, quo statua Iovis in capitolio inducenda locabatur.

MINIATVLEVS. ad Att. XVI, 11. miniatula cerula v. Cerula. ibid. XV, 15. est miniata cerula. cf. Castrob. ad Pers. p. m. 418.

MINISTER. Or. I, 45. 99. ministres

INDEX LATINITATIS.

ministros se præbeant oratoribus in iudiciis, ii qui *πρωθυπουργοι* vocantur. Idem dicitur

MINISTRATOR. Or. II, 75.

MINVTATIM interrogare. Acad. 29. id fit in foris.

MINVTVS, describendi genere cum dicitur, est tenue ac paruo ieiunum. Brut. 83. quid tam fractum, tam minusum. ib. 84. *minuta* subtilitas. Or. II, 38. *minutum* genus sermonis * in *Dialecticis* sunt Tusc. II, 18. *minuta* conclusiunculæ, quas alio verbo contortulæ, *consecutaria*, vocat. * Philolophi *minuti*. Cato. 23. Fin. I, 18. sunt *abstracti* & *consequendi*. * Partit. 17. *minuta* est omnis diligentia.

MIRMILLO. Phil. III, 12. VI, 4. gladiator qui cum regiorio & Threæ componitur. Lips. Saturn. II, 8. 10. dicitur a *μῆρμιλλος* & *μῆρμιλλον* piscis, quod insigne in galea gerebant, ut post *Salmastium* ad Solin. p. 213. statuis Gronov. in Epist. ad Ant. Clementium subiecit. libris de Sestert. p. 698. f.

MISCERE, moliri res turbulentas. Mil. 9. quanto ille plura *miscere*. Har. R. 22. *miscet* ac turbat. Catil. IV, 3. novæ quædam *misceri* & concitari. ad Div. V, 16. ea *misceri*, parari, impendere reip. * de oratore, est commovere animos. Or. I, 51. *miscere* animorum motus. Sic Or. 9. *Pericles* dicitur, permiscuisse Græciam.

MISERABILITER. ad Att.

XIV, 10. laudari *miserabiliter* h. e. ut *miser cordia* commoveatur eius, qui laudatur.

MISERE. vehementer, nimis ad Div. XII, 12. *misere* noluit.

MISERERI. *passive* Inv. I, 3. ut maioribus natu assurgatur, ut supplicum *misereatur*.

MISERIA. periculum rerum. Flacc. 1. *miseriarum* deprecator. * labor tædiosus & molestus. Rosc. C. 11. cum summa *miseria* erudire * Off. II, 41. ne omnia superstitiosa *miseria* crederent. h. e. nimia superstitio.

MISSIO. *antis.* ad Div. V, 12. cum præcones ante *missionem* ludorum corona donentur.

MITELLA. Rabir. Po. 10. est mitra parva, sive corolla e vestio serica diversicolori, nunguentis madida, ut ex Plin. XXI, 3. demonstrat *Salmast.* ad Solin. p. 392.

MITIFICATVS. Div. II, 26. *mitificatus* cibus, est concoctus & in corpus diffusus. Sic, *mitigare* cibum Nat. D. II, 60. pro coquere.

MITRA. Harusp. 21. est fascia, qua capus redimitur. sed barbaris illius usus frequentior, quam Græcis, ut e Virgilio constat, vid. v. c. Aen. V, 215. cf. Græv. Lect. Hesiod. c. 35. & inter Græcos Romanosque feminis non viris. v. *Salmast.* ad Solin. p. 392. & *Abram.* ad Or. pr. Rab. Po. 10.

MOBILIS. periturus, instabilis. Dom. 58. caduca semper & mobilia hæc esse duxi.

Na 5

MODERA-

INDEX LATINITATIS.

MODERATOR. Part. 3. rei bebunt. *h. e. numerosa, apse sententiæque moderator, de disceptatore.*

MODERARI. *parcere.* Flacc. 35. *moderatus* est religioni suæ in testimonio dicendo.

MODERATIVS. Or. II, 8. qui cantus *moderate* orationis pronunciatione dulcior.

MODESTE. *modice.* ad Att. IX, 19. ea, cum *modeste* fiunt, tamen ipsa per se molesta sunt. *v. modicus.* * *opponitur tñ hostiliter.* ad Div. XIV, 14. si ille *modeste* Romam venturus est, recte in præsentia domi esse potestis.

MODESTIA. Off. I, 40. *quid sis?* * *temperantia.* Tusc. III, 8.

MODESTVS. Sen. p. R. 2. *modesti* consules, dicuntur, qui *verentur contra leges agere* * *iræ potius.* Verr. I, 47. v! *modestum* ordinem, qui te vivum istinc abire passus est. * *opponitur seditiosa.* Agr. II, 31. plebs *modestissima* * Lael. 13. *opponitur* flagitioso *h. e. libidinoso.*

MODICVS. Leg. III, 18. *modica*, id est, modesta atque sedata. Fin. II, 19. Græcis hoc *modicum* est. *h. e. Græci in hoc genere parum exemplorum proferre possunt.*

MODIFICATIVS. Partit. 5. *verba* ab oratore *modificata* & inflexa quodammodo; qualia sunt ea, quæ transferuntur &c. Or. III, 48. *membra* (int. orationis), *modificata* esse de-

bebunt. *h. e. numerosa, apse cadentia.*

MODIVS. ad Att. VI, 1. Sic illa jam habent, *pleno modo*, verborum honorem, invitationem crebram.

MODO. *pro non modo non dici non modo, si sequitur ne quidem, notum est.* v. ad Div. IX, 17. *¶ Manut. ad Div. I, 9. sed est etiam ante verum etiam ad Att. II, 1. non modo excitatum, sed etiam plane perterritum. Duo alia exempla ex L. II. III. Offic. dedie Mures. V. L. X, 7.*

MODVS. Quint. 7. *modo* & ratione omnia fecisse. *h. e. recte & ordine, via & ratione.* * ad Q. Fr. II, 6. *bono modo* desidero, est, *quodammodo.* v. *Manut. ad b. I. * in musicis sunt etiam modi.* Or. III, 26. *modos* facere. Tusc. I, 44. *pressi & flebiles modi* * ad Div. IV, 7. sed habet ista ratio quendam *modum.* *h. e. ista vario non ubique locum habet, est, quod hic dici contra possit.*

MOENIA. Catil. II, 1. *mœnibus* ipsis intra *mœnia* nulla jam perniciēs comparabitur. *Gravius primum esse pro domibus dicis, & sic dici hoc verbum non est dubium. Vid. præter ipsum Duker. ad Flor. p. 50. sed potest tamen hic urbs universa intelligi per synecdochē; quamquam urbs & ædificia urbis non adeo differunt; uti accepit Gronov. Obs. II, 12. qui media mœnia ap. Curium in-*

INDEX LATINITATIS.

interpretatur, mediam urbem & media tecta.

MOERERI. Sext. 39. *mærebamini, sed Gravius habet: mærebatis.*

MOESTITIA. Or. 16. orationis *mæstitia*, est, cum ab omni cultu & ornatu destituta est. Sic etiam tristitia dicitur *ibid.* 3.

MOLA. Div. II, 16. *molam inspergere; quod uno verbo immolare dicitur. Mola est fur rostum comminutum & sale mistum, quo victima conspergitur.*

MOLESTIA. *quicquid est minimum in aliquo genere.* Brut. 38. *diligens sine molestia.*

MOLIRI. *movere.* Or. II, 51. hæc fere maxime sunt in iudicium animis *molienda*, amor, odium &c.

MOLITOR. *auctor, edificator.* Vniv. 3. *effector mundi & molitor Deus.*

MOLLIS. *suavis.* Or. III, 25. quanto *molliores* sunt & delicatiores in cantu flexiones & *fallæ* vocalæ, quam certæ & severæ. Or. 23. *habet molle quiddam &c.* cf. Brut. 9. * *lenis, facilis.* ad Q. Fr. II, 15. *auricula infima scito molliorem* cf. ad Div. VI, 14. * *qui facile aliqua re dolet &c.* ad Att. III, 9. *amantissimum mei, molissimo animo, in tanto mærore adpicerem.* * Brut. 18. *signa mollia, sunt elaboratiora, politoria.* * *muliebris, fractus.* Off. I, 36. *tarditas mollior in gressu.* * Or. 19. *mollis est o-*

ratio philosophorum & umbratilis h. e. in qua nulli motus animi, quam asperitatem iudicialem vocas. * Or. I, 52. *philosophus mollis est, qui voluptati aliquid tribuit in ratione honorum, ut Epicurei.* * *mutabilis.* Mil. 16. *nihil est tam molle, quam voluntas erga nos civium.*

MOLLITIA. Or. 19. *mollitia cervicum & argutie digitorum. Est vitium in motu cervicis, cum est delicatior, quam viros deceat. Hoc vitium objicit in Verrinis Hortensio.* * ad Att. I, 17. *mollitia naturæ, v. mollitudo.*

MOLLITVDO. Or. III, 40. *mollitudo humanitatis; que facile scilicet rebus lætis & tristibus &c. movetur.*

MOMENTVM. *pondus, gravitas proprie & improprie.* Nat. D. II, 46. *altra forma ipsa figuraque sua momenta sustentant.* Mur. 2. *momenta officiorum perpendere.* Mur. 8. *non mento pari fortis.* Or. I, 31. *momento quodam atque iudicio dispensare.* * *causa* Phil. V, 10. *minimis momentis maxime temporum inclinationes fiunt.*

MONETALIS. ad Att. X, 11. *jocose dictus, qui numos nimis amat, acerbe exigit, &c.*

MONEDVLA. Flacc. 31. *non plus aurum tibi, quam monedule committebant.*

MONITOR. *in iudiciis est patroni, cui subijcit, si quid prætermittit, aut non recordatur.* in Cæcil. 16. *video non te,*

INDEX LATINITATIS.

te, sed hunc librum, quem *monitor* tuus tenet, esse responsum. * *nomenclator*. Mur. 36. cives per *monitorem* appellare.

MONOGRAMMVS. *adumbratus, delineatus*. Nat. D. II, 23. *monogrammi* Dii Epicuri. Sic appellantur, quia non habent verum corpus sed quasi corpus, adeoque similes sunt delineatis a pictore corporibus, non expressis.

MONSTRVM. Div. I, 42. unde dicatur?

MONS. Pis. 21. ad hunc quoniam Tusculanum extruendum, de villa nimis magna.

MONTANI. Dom. 28. commemorantur inter genera plebis urbana ita, ut a paganis distingui videantur: pagani aut montani. Gravius negat se, qui sunt, scire. Mihi autem videntur iidem esse, qui pagani. Nam hi in montibus habitabant. v. pagus.

MONTIVAGVS cursus. Tusc. V, 27.

MONUMENTVM. dicitur, templum, statua, via & quodcumque publicum aedificium, quo alicujus memoria conservatur, quia aut in honorem ejus, aut ab eo extractum est. Agr. I, 4. pecunia non consumta in monumento, sc. ab imperatore, qui propterea manubias accipit. Verr. I, 4. monumenta Africani, sunt statuae, quas Siculis, Carthagine capta, reddiderat, quibusque ideo nomen ejus erat inscriptum,

Planc. 32. Div. I, 28. *monumentum* Marii, est templum ab eo constructum. Mil. 7. in majorum suorum monumentis, de via Appia. Dom. 20. Clodium meam domum monumentum fecisse, quia in ea signum libertatis dedicarat. ad Div. I, 9. monumentum suum Cicero vocat aedes suas, publico sumtum stauratas. Hinc deinde simpliciter & sine relatione ad aliquem hominem, cuius monumentum sit, pro templo ponitur. Arch. 11. templorum ac monumentorum aditus. Verr.

I, 50. in celeberrimo monumento. * *sepulcrum* Rosc. Am. 50. * *litera publica*. Dom. 28. scribitur nobiscum in rationibus publicis monumentisque versantur * sic dicuntur etiam Commentarii Pontificum. Dom. 55.

MORA Spartiarum. Tusc. II, 16. λόγος, coherens militum, quorum numerus non suis certo constat, cum alii quingentos, alii plures tradant. v. ad h. L. Gronov. Obs. III, 6.

MORATOR. in Cæcil. 15. est caustidicus imperitor, qui adhibetur tantum ad faciendam moram, dum reperitur alius melior patronus, aut jam repperit se ad diendum comparet. v. Alcon. ad h. l. Savata ad Sidon. Ep. V, 7.

MORATVS. Div. I, 31. poema tenerum, moratum atque molle, in quo mores hominum eleganter expressi sunt.

MON-

INDEX LATINITATIS.

MORBOSVS. Tusc. IV, 24. *morbosus* iracundos solos nominaverunt. *sed Davifius legit: morofus, recte probantibus Beutlejo, et Boberio.*

MORDERE. *molestia afficere* ad Att. XIII, 12. me epistola *memorderunt.* *ib.* VI, 2. qui scribis *morderi* te interdum, quod non simul fis. * ad Div. XI, 23. *mordere* frenum. *proverbiatiter dicitur de iis, qui indignantur conditionem suam, neque tamen ea se liberare possunt.*

MORDICVS. *morsu.* ad Q. Fr. II, 14. auriculam fortasse *mordicus* additulisset.

MORIOR. Cael. 31. sermo *moritur.*

MORTVVS plausus. ad Att. II, 19. *tenuis, parvus.*

MOROSITAS. Off. I, 25. *v. morosus.*

MOROSVS. *fastidiosus, cui nihil facile probatur.* Or. 29. ad Div. VII, 15. ad Q. Fr. II, 4.

MORS. *plural.* Tusc. I, 48. *clarz moriet.*

MORSVS *pro dolore leviori* Tusc. III, 34. *morsus animi.* *sed in genere pro dolore* Off. II, 7. *morsus* acriores sunt intermixta quam retenta libertatis.

MOS. Cæcin. 7. deduci moribus. *ib.* 1. *facta vis est moribus. de vi Civili, quæ dicitur, de qua suo loco*

MOTVS. Part. 3. *in animo quid?* Or. I, 25. *ingenii celeres motus.* Brut. 66. *motus* plenus,

de actione. Sext. 7. fuerat ille annus in magno reip. *mor.* cf. Cat. II, 2.

MOVERI. *de ingenio* Acad. I, 9. cf. ad Div. XV, 21. *acutè movebatur.* * *de visis.* Acad. IV, 11. 15. *vere inaniterne moveatur. nempe vere move-mur, interdum, inaniter noctu in somniis, ex vulgari quidem opinione. sed Academici etiam interdum inaniter moveri nos putant.* * Fin. II, 10. *voluptas movens, opponitur stanti.* * ad Att. VII. 5. *in valetudine aliqujus moveri.* * *ib.* I, 12. a Consilio numum *movere* non possent i. e. *accipere.* cf. Flacc. 19.

MVCRO. Cæcin. 29. hic est *micro* defensionis tux.

MVGINARI. *tarde conari, cessare.* ad Att. XVI, 12. dum tu *mginarii*, nec mihi rescribis, cepi consilium domesticum.

MVGITVS terræ. Div. I, 18.

MVLCATVS. Brut. 22. scriptores male *mulcasti*, qui assequi dictantem nimis celeriter non poterant.

MVLIERARIVS. Cael. 28. *mulieraria* manus. *b. e. a muliere missa.*

MVLIONICVS. Sext. 38. *mulionica* penula.

MVLTA. *pæna pecuniaria.* Cæcin. 33. *legis multa.* Verr. I, 60. *multam* petere dicitur accusator, qui aliquem accusat ex lege, in qua multa est constituta. Phil. XI, 8. Crassus Consul Flacco, collega, flamm-

INDEX LATINITATIS.

- ni Martiali *multam dixit*, si a *opponitur principibus publica-*
sacris discessisset; quam mul-
tam populus remisit. Mil. 14. *MVLTO*, *ave*. Verr. II, 8.
multam irrogare. *Multa* dici-
tur a magistratibus, irrogatur
lege a magistratu lata. v. Si-
gon. ad Liv. XXV, 3. Consules
habuisse ius multa dicta cigen-
di in ordinem Senatorem, qui
is parere nollet, testis est locus
Phil. I, 5. Non autem ut multa,
ita etiam multare de pecunia-
riis poenis tantum dicitur, sed
etiam de capitalibus, in signi-
ficatione privandi. vid. v. c. ponent. est ad Att. VII, 2.
*Tusc. I, 22. Verr. I, 5. &c. **
damnum pecuniarium. ad Div. pii. Cluent. 16. qui & municipa-
V, 20. ut multa tam gravis T. lis dicitur ad Att. VIII, 21. &c.
Mario depelleretur.
MVLTFARIAM, pluribus *genus oppidorum Italiae, quod*
locis Orat. II, 41. si aurum cui, *iure civitatis Rom. donatum*
quod esset multifariam defos-
sum, commoustrare vellem.
MVLTIPLIX, Nat. D. II,
 54. *multiplex stomachus & tor-*
tuosus, ita dicitur propter pli-
cas, quæ sunt in interiore sto-
*macho. * Leg. I, 7. homo ani-*
mal providum, sagax, multi-
plex. h. e. variis dotibus instru-
*ctum, aut ad multa aptum. **
inconstans. Lael. 25. animus
*multiplex assentatoris. * Or. 3.*
 30. Brut. 31. *mul. iplex oratio,*
est copiosa, varia, in qua omnia
genera dicendi insunt, opponi-
turque tenui Dialecticorum.
MVLTIPLICABILIS, mul-
 tiplex. Tusc. II, 9. *multiplicabi-*
lis tortus.
MVLTITVDO, Verr. II, 71.
Sociorum multitudine remota,
monogenem, is pes est ex tri-
bus

INDEX LATINITATIS.

- bus longis & una brevi syllaba, versa; v. conversus. commu-*
notiori nomine epieritus quar- **MVTVATIOQ.** *versura Tusc.*
tus contrarius paoni, qui est ex **I, 42.** *sine mutuatione dissol-*
tribus brevibus & una longa, **vere.**
atque adeo aptus huic loco.
ejus pedis mentio est ap. Hepha- **MVTVS.** *ad Att. VIII, 14.*
stionem de metris. p. 11. quem *tempus mutum a literis. Or. III,*
librum a Viro ill. latine con- **7.** *artes quasi musæ, sunt pi-*
versum & docto commentario *ctoria, statuaria & similes, in*
illustratum scio. Gesnerus autem *quibus nullus vocis usus, quæ ad-*
ad Quintil. XI, 3, 22.: quid si *delectant. Explicabat hinc*
pro hoc monstro legamus: et- *non nemo artes mutas apud*
iam ionem. vel ionium. sed il- *Virgilium, qui sic artem me-*
lud etiam languet & inculca- *dicam appellat. Sed contextum*
sum esset a Cicerone. *consideranti facile apparebit,*
MVNVS. *hoc, verho com-* *mutas artes esse ibi ignobiles,*
plectuntur omne genus ludorum *quæ non tantam famam affe-*
& spectaculorum, quæ magi- *runt, quantam artes militares,*
stratus aliique populo præbent. *quibus manifeste medicina ibi*
Hinc ad Div. II, 3. declarare *opponitur. Mutæ artes dicun-*
munera. h. e. polliceri populo. *tur, ut surdæ herbæ apud Pl-*
Sull. 19. præbere munus cf. *inium, h. e. quarum nomina*
A3. I. Verr. 12. Dom. 43. ad *ignota sunt. Adjectiva acti-*
Div. XI, 16. inde eleganter *vam vim habentia sæpe & pas-*
mundus vocatur munus Dei. *sive dicuntur, ut gravis, na-*
Tusc. I, 29. Nat. D. II, 35. *tus &c.*
MVRIA. *Fin. V, 14. est sal-* **MYOPARO.** *navis piraticæ.*
sus ille liquor, in quo salsumen- *faciendæ idonea. Verr. I, 34.*
ta servantur. **IV, 52. v. Scæffer Re Nav. II,**
MVSTACEVM. *genus pla-* **2. Savaro. ad Sidon. Epist.**
centæ, quod quale fueris, Cato **VIII, 6.**
de re rustica exposuit. v. Lex. **MYSTAGOGVS.** *Verr. IV,*
Fabr. ab hoc proverbium ad **59. qui dicatur?**
Att. V, 20. laureolam in mu- **MYSTERIA.** *Nat. D. II, 54.*
staceo quætere. *de sacris Cereris & Bacchi ar-*
MYSCOSVS. *ad Q. Fr. III, 1.* *canis, quæ lat. initia dicuntur.*
ἐμυσκώσιον nihil aliud, nihil *Initia dicta sunt a Romanis,*
myscosius. non quia muscum ha- *quia & Græci & ipsi mysteris*
bebat, sed quia æque, ac mu- *homines ad veram virugem,*
scus in humidis locis, delecta- *& ad illum statum perducere*
bas. Mannius. *debant, in quo animi fuerint,*
MVTATVS. *Partit. 7. mu-* *antequam in corpus venissent.*
tata oratio. eadem est, quæ con- **v. inpri-**

INDEX LATINITATIS.

v. imprimis Casanbonum de hac re disputantem exercit. adv. Baron. XVI, 43. * *Roma mysteria dicebantur sacra bona* Deo ad Att. V, 21. v. Gronov. *Obj. IV, 9.*

N.

NAENIA. Leg. II, 24. *extr. quid sit?*

NAEVVS. Brut. 91. totum aliquem, non *navo* atque crepundiis, sed corpore omni vel le agnoscere. *Petium est e fabulis, in quibus finguntur homines, liberi, e navis agniti esse aut crepundiis. cf. crepundia.*

NAM. in transitionibus. Verr. I, 57. *Nam* quid argumentamur, quo ista pecunia pervenerit? ad Att. III, 20. *nam* quod purgos eos &c. v. *Mant. ad Div. III, u. V, 20.* * *enim vero, atqui.* Verr. III, 85. *Nam* speraveram, inquit arator, me ad denarios perventurum; sed si ita necesse est, quanti frumentum sit, considera ubi vid. *Horom. ib. II, 29. extr.* Dic, inquit; illi adesse non possunt. *Nam* hercule, inquit, Q. Minucius, me quoque Petillius, ut sibi in consilio adessem, rogavit. *ibid. I, 56.* Lapis aliquis cadendus & apportandus fuit machina sua. (*est obiectio*), *nam* illo non saxum, non materies advecta est. *Clar. kius autem ad Homerum in huiusmodi locis ellipsin esse non absurde statuit eius, cuius ratio reddatur; ut v. c. in hoc ultimo, in responsione ad ob-*

jectionem omissam sit id, quod facile intelligatur: minime vero.

NAMQVE. pro *nam*, enim; ad Div. X, 15. *namque* assiduis internunciis eum Lepido egi. * *enim vero, atqui.* Or. I, 22. Tum ille: *namque* quod tu non poteris, nemo poterit. * *sed.* Or. I, 16. *Namque* illud quare Scævola negasti.

NARRO. Tusc. I, 16. An tu hæc non credis. A. minime vero. M. male hercule *narras*. A. cur? quæso, ad Att. XVI, 14. *male narras* de Nepotis filio, valde me hercule moveor, & moleste fero. *ibid. XIII, 33.* Othonem, quod speras posse vinci, sane *bene narras*. * *narrō tibi, est formula, qua utuntur in re nova, inexpectata, mira &c.* ad Div. XI, 24. *narrō tibi:* antea subiraſcebar brevitati tuarum literarum, nunc mihi loquax, esse videor. ad Att. IX, 12. *narrō tibi:* hæc loca venusta sunt. *ibid. II, 7.* *narrō tibi:* plane relegatus mihi videor, cum in Formianorum. *ibid. XV, 21.* *narrō tibi:* Quintus exultat læticia. *ibid. narrō mibi:* reges Armenii patricios salutare non solent. * ad Div. II, 10. quo in loco sæpe, ut ex te audiui, Clitarchus tibi *paravit*, Darium ab Alexandro esse superatum. *pro, in Clitarcho legisti. Sic est etiam in Bruto. 43.* ita tacitus tribunatus, ut, nisi in eo magistratus cenavisset, apud præconem Gra-

tium,

INDEX LATINITATIS.

rium, ilque nobis *narravisset* *populo, ad quem quis originem*
Lucilius &c.

NARTHECIVM. *myrtosbe-*
cium, capsula, in qua unguenta,
medicamenta, servantur Fin.
II, 7. *medicamenta illa tam-*
quam de narthecio promant.

NAKVS. *gnarus.* Or. 47.
notierant, & *navi & nari:* qui-
bus cum *his* praponi oporteret,
dulcius visum est ignoti, ignavi,
ignari dicere.

NASSA. Att. XV, 20. ex hac
nassa exire constituit, non ad
fugam, sed ad spem mortis
melioris.

NASTVRTIVM. Fin. II, 28.
Tusc. V, 34. Persas Xenophon
negat quidquam ad panem ad-
hibere præter *nasturtium*.

NATALIS. ad Att. III, 20.
diēs natalis reditus mei.

NATALITIVS. Div. II, 42.
natalitia prædicta, *sunt, quæ*
sunt ex hora natali, ibid. 43.
sidera natalitia.

NATARE. Nat. D. III, 24.
in quo tu mihi magis *natare*
vilis illius, quam ipse Neptunus.

NATIO. *genus hominum.*

Mur. 33. tota *natio* candida-
torum. Sext. 44. quæsisisti, quæ
esset nostra *natio* optimatum.
ib. 45. esto igitur, ut hi sint,
(quam tu *nationem* appella-
sti) qui integri sunt & sani &c.
ibid. 63. habes igitur, quod ex
me quæsisisti, qui essent optima-
tes, non est *natio*, ut dixisti,
quod ego verbum agnovi. est
enim illius &c. Ex duobus po-
stremis locis patet, *nationis* ver-
bum in *consecutum* dici. * de

populo, ad quem quis originem
refers. ad Div. XV, 20. Ora-
torem Sabino tuo commenda-
vi. *Natio* me hominis impulit,
ut ei recte putarem. *sc. quia*
est ex Sabinis, quod genus Ita-
lorum simplex, honestum est,
minimeque fraudulentum.

NATIVVS. *ortus, natus.*
Nat. D. I, 10. Anaximandri o-
pinio est, *nativos* esse Deos,
longis intervallis orientes occi-
dentesque. * *nativum* oppo-
nitur *aliunde allato. insitum, in-*
natum. Dom. 5. medicina, quæ
& hoc *nativum* malum, & hoc
delatum sanare posset. Har.
Resp. 9. denique ipso hujus
gentis ac terræ domestico *na-*
tivoque sensu. Nat. D. II, 39.
belluarum, partim ad saxa *na-*
tivis testis adherentium. Sic
Salmasius ad Terullianum de
Pallio p. 214. demonstrat, *nati-*
vum colorem esse eam, quem
quæque res *natura* & sua spon-
te habeat. * Partit. 5. simpli-
cia verba partim *nativa*, par-
tim reperta. *Nativa*, quæ li-
gnificata sunt sensu &c.

NATVRA. *indoles hominis.*
Cæl. 6. *natura* varia multi-
plexque. * *res ipsa, cujus est*
certa natura. Sic Verr. I, 15.
non potest *ea natura*, quæ
tantum facinus commiserit, hoc
uno scelere esse contenta. *pro,*
homo ea natura. Nat. D. II,
57. his *naturis* relatus sonus
amplificatur. *pro, rebus hac*
natura. * *est etiam in per-*
phrasi. Nat. D. II, 54. *natura*
alvi *pro, alvus.* * *puerenda mu-*
lie-

INDEX LATINITATIS.

bobria. Div. II, 70. matrona vilis est obliqnata habere naturam. cf. N. D. III, 22. *ordo rerum naturalis.* Sext. 21.

vita reservata natura * ad Div. VI, 10. Cæsar mihi quotidie delabi ad æquitatem & ad rerum naturam videtur. *h. e. videtur sensim oblivisci injuria & misior fieri, ut fert natura humana.* Leg. I, 12. jus in natura positum esse. cf. Or. I.

NATURABILE. Tusc. III, 6. hanc vocem, quam alii in naturale mutant, Beneslejus & Davisius natura fecit, defendit auctoritate Codd. Mss. Boberius ad h. l.

NAVARCHI. Verr. V, 24. III, 80. &c. sunt, qui singulis navibus præfunt.

NAVARE. ad Div. IX, 2. si minus in curia atque in foro, at in literis & libris navare rempublicam. ad Div. II, 10. ut istic quoque nostram te benevolentiam navare possimus. Or. II, 7. mihi videor navasse operam, qui huc venerim. *h. e. bene collocasse.*

NAVFRAGVS. bonis everfis. Catil. I, 12. Sull. 14.

NAVFRAGIVM. reliquia naufragio. Sext. 6. naufragium reip. colligere.

NAVICVLARIA. Verr. V, 18. naviculariam facere, est rem nauticam exercere, navicularium esse. Navicularii an-tem questum querunt, navibus suis homines & merces alienas pro ceruo mercede trajiciendo, non, ut Grævio ad h.

l. videbatur, navibus ædificandis & vendendis. v. Navicularius.

NAVICVLARIVS. dominus navis, qui hominibus mercibusque trajiciendis lucrum querit. ad Div. XVI, 9. solent nauta questus sui causa festinare. Cautus sis, mi Tiro. -- si poteris cum Meseinio. si minus, cum honesto aliquo homine, cujus auctoritate navicularius moveatur cf. Verr. II, 55. ad Att. IX, 3.

NAVICVLATOR. idem, qui navicularius. Leg. Manil. 5. sed Græviana habet navicularius.

NAVIS. ad Div. II, 5. in eadem es navi. *h. e. in eodem periculo.*

NE. Mil. 24. Planc. 22. ne aliquid. * ad Div. X, 14. XI, 12. ad Att. XVI, 9. ne qua, pro ne qua. * fac, finge. Tusc. II, 5. ne sit sane summum malum dolor, malum certe est.

NECESSARIE. Inv. I, 29. aut probabiliter ostendens, aut necessarie demonstrans.

NECESSARIVS. naturalis. Mil. 7. mors necessaria. v. necessitas. * conjunctus cum aliquo sanguine, affinitate, collegio aut quacunque alia ratione. v. necessitudo. Sic in Cæcil. 2. Siculi dicuntur Ciceronis necessarii, quia apud eos quaestor fuerat, & cum iis amice vivebat. ad Brut. ep. 6. noli pati a tuis necessariis injuriam fieri. ne essario meo. Necessarii sunt Dyrbachini, qui erant in fide Bruti

INDEX LATINITATIS

Bruti * ad Div. VI, 12. *necessaria* rogationes sunt, quae propter *necessitudinem* aliquam, pro *necessario* sunt. * Phil. VII, 2. tempus *necessarium* h. e. quo *necessario* subveniendum est.

NECESSE. de eo, quod natura sit. ad Quir. p. R. 2. id quod *necesse* erat, parvus sum procreatus.

NECESSITAS. de natura, ordinis naturae, quod, quae natura sunt, *necessaria* sunt. Catil. IV, 4. mors aut *necessitas* naturae, aut laborum miseriarumque finis est. Sext. 21. ut vita, quae *necessitati* deberetur, patriae potius donata, quam *natura* servata videretur. Inv. I, 34. quadam *necessitate*, semper eodem modo sunt. Or. 50. *necessitate* ipsa, pro sua sponte, natura sua. Gron. Obs. II, 2. * vis divina, fatum. Ligar. 6. humana consilia *necessitate* divina esse superata * *coniunctio sanguinis, amoris, officii*. Rosc. A. 24. magnam *necessitatem* possidet paternus maternusque sanguis. Sull. 1. si nostram *necessitatem* familiaritatemque violasset. * de rebus ad vitam conservandam *necessaria*. Verr. V, 14. ipsi naturae ac *necessitati* negare. Off. I, 35. *necessitati* quam occultissime parent, de excretionem urinae, fecum &c. * Acad. IV, 36. perivadendi *necessitas*.

NECESSITUDO. natura, opponitur casui. Har. R. 9. or-

do rerum ac *necessitudo* * omnis *coniunctio, sanguinis, affinitatis, conjugii, collegii, amicitiae* &c. quae a causa aliqua oritur, quae nobis *necessitatem* amoris benevolentiaeque offert.

ad Q. Fr. I, 1. summa *necessitudine* nos attingunt publicani cf. Manil. 2. sc. quia *Cicerones* erant equestri genere, equites autem publicani. in Caecil. 2. *necessitudo* cum Siculis, apud quos quaestor fuerat, inter quos hospites multos & amicos habebat. ibid. 18. *necessitudo* inter praetorem & quaestorem Planc. 11. *necessitudo* contubernii. Rabir. Perd. 1. cum omnibus civibus mihi *necessitudinis* causam esse duxi. ad Div. I, 3. propter nostram *necessitudinem* (sc. inter Ciceronem & Lentulum, qui eum restituerat in patriam) vehementer confidit his literis &c. ibid. IX, 13. municipio Caleno, quocum mihi magna *necessitudo* est. quia ejus erat patronus. * causa *coniunctionis, amoris*. ad Div. XII, 12. cum eo mihi omnes *necessitudines* sunt.

NECTERE. Fin. III, 22. quid non sic aliud ex alio *nectitur*, ut non, si ullam literam moveris, labent omnia? Leg. I, 20. videtisne, quanta series rerum sit, atque ut ex alio alia *nectantur*? Topic. 15. ex hoc genere causarum fatum a Stoicis *nectitur*.

NECTVS, Leg. III, 10. per Ti. Gracchum non solum *nectus*, sed etiam sublatus inter-

INDEX LATINITATIS.

cessor erat. *Sed in voce hac Verr. I, 77. Fonteij. 1. & Tac- corruptum esse Ciceronem cum rentio ad Sueton. Aug. 42. nec doctis viris ad b. l. credo.* omnes ii, qui in provinciis se-

NEDVM pro non modo. ad dem fortunarum suarum con- Att, IX, 8. ep. Balb: *Nedum stituerant, cum cives Romani hominum humilium, ut nos sumus, sed etiam amplissimorum agros habebant, quorum fru- virorum consilia ex eventu, non stus per procuratores suos ven- ex voluntate, a pterisque proba- debant b. e. aratores, quæ est ri solent. ibid. X, 16. Tu quoniam quartana cares, & ne- Grævii sententia ad Verr. II, dum morbum removisti, sed et- 77. aliisque locis, cuiusmodi ne- iam gravedinem &c.* gotiatorem putas fuisse Tre- bonium, ad Div. 1, 3. quem de- inde secutus est Vir doctus in

NEGANS. Top. 11. sunt e- nim valde contraria illa, quæ appellantur *negantia*. Ea cō- φαντα Græci, contraria a- gentibus, sic: si hoc est, illud non est.

NEGANTIA. Top. 14. De- inde addunt conjunctionum *ne- gantiam*, sic: non & hoc & il- lud est: hoc autem, non igitur illud.

NEGLIGENTIA. Or. 23. *negligentia diligens.*

NEGLIGERE. de iudiciis cum nocentem absolvunt. Verr. III, 94. *negligere pecuniam cap- tam.*

NEGOTIALIS. Inv. I, 11. *constitutio negotialis, quid sit?*

NEGOTIARI. ad Q Fr. I, 1. Verr. I, 27. II, 3. *quid sit, vide in negotiator.*

NEGOTIATOR. de nego- tiatoribus egimus peculiari qua- dam dissertatiuncula, quam hic in compendium misimus. Ne- gotiatores primo non sunt ara- tores, publicani, aut pecuarii, qui adeo commēent, quod

est proprium de mercatoribus ver-
nis. item ab aratoribus, & pe- cuariis, Verr. II, 3. ut arare, ut pascere, ut negotiari libeat. ibid. 62. quantum ab aratori- bus, quantum a negotiatoribus, qui Syraculis negotiantur. Fonte- j. 1. unum e toto genere negotiatorum, colonorum, pu- blicanorum, aratorum, pecua- riorum numero testem produ- cant. Aratores etiam non sunt semper cives Rom. sed etiam provinciales. Verr. III, 8. cum negotiatores sint soli cives Ro- mani. Neque vero sunt mer- catōres, ut nonnullis placeat. Nam ab his quoque distingui- tur. Vatin. 8. Verr. II, 3. duo genera civium facit in provin- cia, alterum eorum, quos mer- cibus suppeditandis cum que- stu compendioque dimittat, est proprium de mercatoribus

INDEX LATINITATIS,

verbum; alterum borum, quos propria eras vestigalium publ. retineat, ut pascere, ut negoti. redemptio, unde publicani da-
ari libeat, ut denique sedes ac ti. de quibus generibus suis lo-
domicilium collocare. Planc. cis dictum est. Sed cum tanta
26. negotiatoribus comis, mer- esset hominum in omni ordine
catoribus justus. Mercatura copia, ut non possent omnes
semporibus libera reipublice Romae faverari pecunias, aut
non satis digna honesto cive in Italia pradia habere, aut
Rom. putabatur, ne dum equi- publica redimere, magna equi-
ti, sed a feca plebis, libertinis cum plebejorumque pars pecu-
exerceretur. v. Cic. Off. l. nias suas in provinciis occupa-
42. Et ibi Grav. Non ergo has. Itaque regione aliqua
Casaribonorum tempora satis distin- victa Et in provincia formam
xit, cum ad Sueton. Aug. 42. redacta, conferebant equites
scriberet: Negotiantes esse, qui- Et plebeji, qui volebant, po-
cunque aliquam negotiationem trimonium suum in eam pro-
exercerent, cujusmodi erant vinciam, Et aut arabans, aut
centonaria, sagaria, lignaria, pascebant, aut negotiantesque,
carbonaria & similia. Nam Negotiationis autem hac pra-
qui hoc genus mercatura exer- cipua ratio erat, ut pecunias
cebant, Ciceronis temporibus mutuas darent provincialibus
nondum negotiatores diceban- ac fenus exercerent; qua va-
tur. Sermo ibi est de frumen- tio eo fructuosior erat, quod
tationibus publicis, de quibus nulla lege in provinciis fano-
Lipfius Elect. l. 3. quas Augu- ris magnitudo definirebatur. I-
stus tollere volebat, sed deinde itaque ibi saepe hixis, sernis,
ita rem temperabas, ut non quaternis centesimis pecunia
minorem rationem aratorum collocata reperitur. Verr. lll.
Et negotiatorum, quam populi 70. ad Att. Vl. 1. 2. nisi forte
duceret. In qua re locum ista Praetor impudentiam negotia-
mercatura genera non habens. torum coerceret, ut Cicero, se-
Sermo autem est de negotiato- cit. l. c. Et ejus frater, ad Q.
ribus frumentariis de quibus Fr. l. 1. Hinc & forum ne-
nox. Qui ergo fuerunt nego- gotiatorum commemorantur,
tiores? Id nunc, quam bre- quo cedere negotiatores disun-
visissime poterimus, docebimus. tur cum bonis eversionibus. Jam
Dna Roma erant honesta rei hac testimoniis Ciceronianis
querenda rationes, quarum conformem. Flacc. 39. ne-
altera faverando, altera fru- gotiatis in libera civitate. quo-
stibus pradiorum percipiendis usque negotiari? annos jam
Et vendendis continebatur. Ab triginta versaris in foro, sed ta-
illa feneratores, ab hac rustici men in Pergamena. Verr. lll.
Rom. dicebantur. Equitibus 60. negotiatores sibi turpe pu-
tant.

INDEX LATINITATIS.

NERVOSE. *fortiter, severe.* ad Div. X, 23. Tu, quod adhuc fecisti, idem præsta; ut vigilanter, *nervoseque* nos, qui stamus in acie, subornes. Off. III, 29. *nervosus* qui ista deserunt, solum audent malum dicere id, quod turpe sit: qui autem remissius &c. * *quid sit nervose dicere, intelligi potest.* ex Or. 36. extr. dicantur autem non Peripateticorum more, (est enim illorum exercitatio elegans jam inde ab Aristotele constituta) sed aliquantulo *nervosius* v. *nervus*.

NERVOSVS. Brut. 31. quis est Aristotele *nervosior*? v. *nervus*.

NERVVS. *fortitudo animi.* ad Div. VI, 1. quantum in cuiusque animo roboris est atque *nervorum*. * *vehementia* & *vis, contentio, quæ in causis forensibus ab oratore adhibetur. in arguendo, refellendo, quæ & asperitas judicialis dicitur, cum philosophis contra molles tribuatur.* Or. III, 21. *nervi forenses.* Or. 19. oratio philosophica neque aculeos neque *nervos forenses* habet. * Or. III, 27. *inhærentes loci in nervis causarum, sunt, qui ex ipsa causa petuntur, quos ipsa causa ratio suppeditat.*

NESCIO. *formula nescio quid, fere in contemptum dicitur de re parva, contemptibili, quod ita fere non satis attendere, aut studio oblivisci solemus.* Nat. D. I, 33. quia *nescio quid* in philosophia dissen-

tiret. Rosc. A. 39. non paullum *nescio quid*, sed &c. ad Att. XV, 4. *nescio quid* literarum. *ibid.* XVI, 5. *rumoris nescio quid* afflavit. *ibid.* XIII, 28. *nescio quid* e quercu exculpseram, quod videretur simile simulacri. *sed est tamen etiam de re excellenti & ejusmodi, ut ejus magnitudinem & præstantiam mens nostra vix videatur assequi posse.* Arch. 7. tum illud *nescio quid* præclarum ac singulare folere existere. *Estiam nescio quis de bonis obscuris & indignis memoria.* ad Q. Fr. I, 1, 16. *Paconii nescio cuius &c.*

NEVTER. Acad. I, 10. *neutra Stoicis quæ dicantur?*

NEXVS. *est ritus vendendi per as & libram, præsentibus quinque testibus, quo venditor obligatur ad evictionem præstandam.* Muren. 2. in iis rebus repetendis quæ mancipi sunt, is iudicii periculum (*evictionem*) præstare debet, qui se nexu obligavit. Top. 5. *traditio nexu.* Parad. 5. *mancipia, quæ sunt dominorum facta nexu.* ad Div. VII, 30. *cujus proprium te esse scribis mancipio & nexu.* *Distinctus tamen a mancipio.* Har. R. 7. *de quo vid. in mancipium.*

NEXVS. *adj. pendens ex alio, junctus.* Tusc. III, 8. omnes virtutes inter se *nexæ* sunt. Div. I, 55. cum causa causæ *nexa* rem ex se gignit. Fat. 16. ea non esse *nexa* causis æternis & a fati necessitate esse libera. * *de collo-*
catione

INDEX LATINITATIS.

catione verborum. Orat. 41. res collocatæ & quasi struuntur & nexæ verbis. *v. vincere.*

NEXVM. Or. III, 40. *nexum* quod per libram agitur. Har. R. 7. multæ sunt domus jure mancipi, jure *nexti*. *v. mancipium.* Cæcia. 26. Sulla ita tulit de civitate, ut non sustulerit horum *nexa*.

NIHIL. in Cæcil. 14. *nihil* est in prolofione. *b. e. nihil valet.*

NILVS. genus aquæductus, qui & *curipus* vocatur, de quo *supra*. Leg. II, 1. ductus aquarum, quos isti *nilos* & *curipos* vocant. cf. ad Q. Fr. III, 1. *v. Salmaf. ad Solin. p. 638. f.*

NIMBUS. calamitas, malum. ad Att. XV, 10. hunc *nimbum* cito transiisse lator.

NIMRV. *sine dubio.* Muren. 15. quæ non modo summa bona, sed *nimumum* vel sola audebo dicere.

NISI. Rosc. Am. 35. *nescio*: nisi hoc video. *i. e. præterquam quod, nempe omittitur quod.* Rosemannus interpretatur sed; quo sensu sæpe est apud veteres nisi; ut ipse ostendit, & alii ostenderunt. ad Div. XIII, 1.

NITEDVLA. Sext. 33. ut illa ex repreculis extracta *niredula* remp. conaretur arrodere. Est autem mus agrestis, quæ & *nitela* dicitur, quam etiam vocem Ciceroni reddendam quidam censent, ut *Salmafius*, qui sic legit ad *Solin. p. 223.* ubi ostendit nitelam esse sciurum (das Eichhorn) & habere nomen a *niten-*do, quod *nitatur* in arboribus

scandendis. Sic laudas etiam *Servius* ad *Georg. l. 181.* & *Ciceronis Sextiana* sed sine dubio e memoria. n. *tedula* autem habent omnes scripti editique & sic laudas *Priscianus*. *v. Bentlej. ad Horat. Epist. l. 7. 19.*

NITERE. Agr. I, 7. vestigal quod in pace *niteat*, in bello non obsolescat. *b. e. reip. sit ornamento, ut in Agr. II. dicitur, unde vestigalia etiam infulas imperii vocat.*

NITIDVS. cultus, segetibus, vitibus &c. confusus. Verr. III, 18. campi collesque *nitidissimi* viridissimique. * Or. I, 18. *nitidum* & lætum genus verborum Or. II. in pieturis alios horrida -- alios *nitida* delectant.

NITRV. ad Div. VIII, 14. censuram *nitrum* & lomentum putat. *nempe, quo possit superioris nitæ maculas eluere.*

NITI. de pondere, gravitate. Nat. D. II, 45. partes terræ undique medium locum capessentes, *nituntur* æqualiter cf. *nixus.* * de *incedentibus.* Nat. D. II, 48. quædam serpentes, extra aquam ortæ, simulac *niti* possunt, aquam persequuntur. *hinc eleganter transfertur* Planc. 27. quod ego hue, a me ortus & per me *nixus*, ascendi. * *contendere disputando.* Acad. IV, 21. *nitatur* igitur, nihil posse percipi.

NIXVS. gravitas. Nat. D. II, 46. terra *nixu* suo conglobata.

NOBILIS. est proprie qui facile noscitur (noscibilis) *b. e. agnoscitur, qui sit, qualis est Rosc. qui ortus est ex familia,*

INDEX LATINITATIS.

sive patricia, sive plebeja, in qua magistratus fuisse; nam ejus nomine audito, notum esse nomen apparet, & unde ipse sit constet. Et quia magistratus habens jus imaginis suae ad posteritatem prodenda Verr. P. 14. propterea nobilis etiam sic definitur, ut sit is, qui imagines majorum habet. Or. II. 48. populo Romano dari sine nobilium dissensione potuisse. Sed innumeris locis sic occurrit. Unum addam tantum. Or. 9. Nec vero Thucydides, si historiam non scripisset, nomen ejus extaret, cum praesertim fuisset honoratus & nobilis. Manifestum est de fiderari in verbis: nomen ejus extaret, adverbium non. Et hoc vidit jam Lambinus & alii.

NOBILITAS. *de eo qui inter majores magistratus populi Rom. habet. Muren. 7. tua nobilitas etsi summa est. Brut. 14. princeps nobilitatis vestrae, sc. qui primus e vestra familia Consul fuit. * nobiles ipsi. Agrar. II, 2. claustra nobilitatis refregissem. * gloria. Arch. 11. philosophi in quo nobilitatem praedicationemque despiciunt.*

NODVS. *ad Div. VIII, 11. incidimus in difficilem nodum. Lel. 14. nodus amicitiae. Or. 66. his singulis versibus quasi nodi apparent continuationis, quos in ambitu conjungimus.*

NOLLE. *ad Att. IV, 15. debemus patrem familias domi suae occidere nolle. h. e. fugere, cavere &c.*

NOMEN. *verbum. Tusc. III, 34. omnis casus in quo calamitatis nomen poni solet. Off. I. 12. recessit nomen a peregrino, & proprie in eo, qui arma contraferret, remansit. * claritas, nobilitas, sc. quia nobilium nomen notum est. Planc. 7. nominibus ducuntur. ad Div. III, 7. ista vestra nomina nunquam sum admiratus. * Cluent. 32. res suo nomine in judicium nunquam est vocata. b. e. nullius quaestio- nis proprium crimen fuit, ut ait ibid. 35. * species, praetextus, stitulus. ad Div. I, 4. nomen fidei religionis. Caezin. 25. honesto ac probabili nomine. * cum nomen saepe opponatur rei, ut ad Att. V, 15. cum exercitum no- ster amicus habeat tantum, me nomen habere duarum legionum exilium. b. e. non veras, sine vi- ribus. ubi v. Graev; est tamen etiam de re. Planc. 12. Jacis adulteria, quae nemo non modo nomine, sed ne suspicione qui- dem possit agnoscere. * nomen de reo etiam dicitur, ut satis notum est. Inv. II, 19. cum ve- nefici nomen esset delatum & extra ordinem esset acceptum, * quia in tabulis acceptorum no- mina hominum, quibus aut de- bemus, aut qui nobis debent, item rerum, pro quibus, & pe- nis de re pecuniaria & quidem va- riis modis dicitur. Nomen er- go primo est debitum & quidem active & passive. Top. 3. quae in nominibus sunt, opponuntur pecuniae paratae. Planc. 28. no- men, quod urget, dissolvere.*

Quint.

INDEX LATINITATIS.

Quint. 4. quibus nominibus pecuniam curari oportere. ad Att. XIII, 29. *nomen* explicat. XVI, 6. *nomen* expedi. 2. *debitor*. ad Att. V, 21. nam aut bono nomine centesimis contentus erat; aut non bono; quaternas centesimas sperabat. 3. *capita in tabulis scripta*. Postea, *Pamphile*. Verr. I, 36. in Codicis extrema uerba in infimum in flagitiosa litura fecit. Quint. II. nominibus certis grandem pecuniam debet. cf. ad Div. V, 20. *nomen* erat Sestertius XXX. Rosc. C. i. non refert parva nomina in codices. Teneant etiam tirones hanc formulam: ad Div. VII, 23. accepi Aviani literas, in quibus hoc erat liberalissimum, *nomina se facturum*, qua ego vellem die. In quo apparet nomina facere esse creditoris, cum non accipit pecuniam paratam, sed summam in tabulis scribit, certa die exigendam. v. *Salmasius*. Usur. 6. Sed de debitore, qui non parata pecunia emit, videtur esse Offic. III, 14. emit homo cupidus & locuples tanti, quanti Pythius voluit, & emit instructos: nomina facit, negotium conficit. Et sic interpretatus est Fr. Fabricius: neque si ita scripsit Cicero; aliter fieri potest. Quod cum videres F. Fr. Gronovius legendum censebat: Pythius nomina facit; probante Grævio. Neque aliter expedire nos possumus, si ratam habeamus illam opinionem, quæ nomina facere tantum creditorem censeat. Fa-teor tamen, mihi non ita absur-

dam videri Fabricii interpretationem, & ex analogia & ut verborum nomina facere etiam de debitore dici posse. Quidem est nomina facere, cum de creditore dicitur, nisi in suis, fortis etiam in aliorum, tabulis scribere nomen debitoris & nomen pecunie in expensis? Quid? nonne etiam debitor scribit nomen creditoris & nomen summe in suis, & si opus est, etiam aliorum tabulis; & quidem in acceptis. Cur ergo non ipse quique possit dicere: nomina facere? Nam nomina facere nihil est proprie, quam nomina scribere, ponere. Sic ad Att. XIII, 14. placeatne tibi, mitti ad Varronem, quod scripsimus, etiam ad te aliquid pertinet. nam scito de ei dialogo adjunctum esse tertium, opinor igitur confideremus: et si nomina jam facta sunt; sed vel induci vel mutari possunt. Ceterum usum, ut in multis aliis; ad unam partem flexisse hanc formam & sæpius usitatiusque de creditore dictam, haud negaverim. vid. Vas.

NOMENCLATOR. *seruus* qui domino, imprimis candidato, nomina obviatorum suggerit, ut nomine suo quemque appellare possit, quod erat blandus; unde aliquando lege ambitus prohibuitur, ut est apud Livium: ad Att. IV, 1. Mur. 36. hinc

NOMENCLATIO. cum aliquem nomine suo appellamus honoris, blandiendi causa. Petit. Conf. II. altera pars petitionis, qua

INDEX LATINITATIS

que in populari ratione verfatum. Ea defiderat *nomenclationem*, blanditiam &c.

NOMINATIONIS, *genus fuffragationis, Vorfchlag*. ad Attic. XIII, 12. paternus auguratus locus, in quem ego cum mea *nominacione* cooptabo. ad Brut. 7. eam *nominacionem* a te petimus.

NOMINARE, *fuffragari, commendare, vorschlagen*. ad Brut. 7. digniorem *nominare* non potes quam Bibulum. Phil. II, 2. *nominare* augurem. * *nomen* tribuere. Fin. III, 1. ex omnibus philofophis Stoici plurima *nominaverunt*.

NON, *omittitur in non modo non, cum fequitur, ne quidem*. Agr. II, 20. ad Quir. 4. *Et fequitur* fed etiam. Catil. I, 3. *fed de hoc satis dictum eft in Lex. Fabri*.

NORMA, *in Geometricis dicitur regula angulorum, proprie quidem rectorum, qui inde normales dicuntur, Quintil. XI, 3. fed deinde etiam reliquorum, quatenus fcilicet applicata norma, acuti an obtufi fine, intelligitur, Et hinc tolerari potest, definitio Philandri ad Virg. IX, 2. item in Lexic. Fabri, ubi omnium angulorum menfura dicitur* fr. Acad. II, p. 65. Si id crederemus, non egeramus perpendicularis, non *normis* (sic legendum) non regulis. cf. Budæus ad Pandect. p. m. 174.

NOSCERE, *agnoscere, probare*. ad Att. XI, 7. quod te ex-

causas: ego vero causas tuas *noscere*. * *discere, percipere*. fr. ep. p. 20. philofophiæ quidem præcepta; *noscenda*, vivendum autem civiliter. Nat. D. I, 2. omnes philofophiæ partes tum *noscuntur*, cum totæ quæftiones fcribendo explicantur.

NOTA, Or. III, 44. librariorum *notæ, funt figna interpunctionum*. * *nota eft fignum infulum fervo fugitivo* Off. II, 7. barbarus compunctus *notis* Threiciis. v. Hug. Orig. fcrib. c. 19. *hinc nota pro ignominia. Sic quæ ignominia cenforia dicitur, ea et nota appellatur*. Cluent. 46. *nota cenforiæ feveritatis, in qua oratione c. 42. eft locus infulis, de vi notatum cenforiarum, quæ fuere: movere e fenatu, equum adimere, tribu movere Et ætarium facere, deinde ad omne genus ignominie transferitur. dicitur tamen etiam nota, etiam cum verbo in urere in bonam partem*. Planc. 12. figna probitatis, domesticis inulta *notis* veritatis. * *dicitur etiam de vino*. Brut. 83. fiquis Falerno vino delectetur, fed eo -- nec ita vetere, ut Opium aut Anicium confulem quærat. atque *notæ* funt optimæ. *fed de his notis abunde interpretes Hærafii*. * Muren. 11. extr. irati iureconfulti, quod funt veriti, ne -- fuæ fuæ opera lege poffet agi, *notas* quasdam compoluerunt, ut omnibus in rebus ipfi intereffent. *Notas alii interpretantur fignas, cum pro fingu*

INDEX LATINITATIS.

*Singulis verbis literæ singula exempla notarum composita ponuntur, alii formulas actionum, quæ subjunguntur, sunt enim, ut Camerarius, alii obsequiæ formulæ actionum. Porro ra verba, ut Manutius, alii componere de formulis dici signa quibus verbum unum aut potest, non de signis obscuris, plura exprimebantur, cujus & siglis. & paullo post dicitur, modi sunt adjecta Corpori In- prætori quoque carmen com-
 scribe. Gruteriano; ut Gravi- positum est. Neque in toto-
 us. quam sententiam probarem hinc loco quicquam de occultis
 & ipse, si res & locus Cicero- signis dicitur. Illud tantum
 nis pateretur. Primo nulla est dicitur, quam dicit occultis ha-
 neceffitas dicendi, notas fuisse formulæ fuerint, peritas esse
 signa ejusmodi qualia sunt il- ab iis qui tenebant, donec nul-
 la, quæ dixi. Nam per notas gata sint (nempe ab Ælio).
 scribere, ut a Sueton. Ang. 88. Pompon. Origg. Jur. l. c. Neque
 Cas. 55. constat, etiam dicitur quisquam veterum quod sciunt,
 cum integra quidem verba li- de his signis formularum mo-
 teris scribantur, sed ita, ut morie prodidit. Quorsum au-
 literæ non suam ordinariam rem opus scribere formulas illas
 vim habeant, sed v. c. litera per notas? Ne a sermo iterum
 d pro a, e pro b. ponitur etc. aut scriba publicarentur? sus-
 Ergo omnis ratio scribendi occul- ficiat cavere, ne in talis
 elor est per notas. Cujac. Obs. hominis manus ventrent, qui
 XII, 40. distinguit quidem no- iis vulgandis gratiam popularem
 tas a siglis; & est certum non captare vellet et possit. Ne
 omnes notas esse siglas; neque ii autem publicarent, qui eas
 tamen propterea sigla non tenebant, ut Ælius fecit, ne
 sunt notæ: itaque et ipse locum per notas quidem capere pote-
 Ciceronis de siglis interpreta- rant. Itaque mihi totum hoc
 tur ad Pompon. Orig. Jur. §. 7. de notis formularum commen-
 Illas autem notas, de quibus ticiam videtur. Notasque com-
 Cujacius in Observ. vix putem ponere nihil aliud significare,
 tam vetustas, ut de his aus- quam, formulas obscuras &
 milibus Cicero intelligi possit. contrarias actionum componere.
 Seneca quidem ep. 90. vilissimo- NOTARE. de nominibus
 rum Mancipiorum inventa vo- rerum. Fin. III, 2. nominibus
 cat. cf. Troz. ad Hagon. p. 175. res notavit novis. Tusc. III, 9.
 qui p. 181. locum Ciceronis de melius hæc verbis notata lati-
 formulis explicat, et hanc in- nis, quam Græcis. * ita infig-
 terpretationem Grævio tribuit, nire, ut agnoscat & ab aliis di-
 quod est a vero alienum. Dein- scerni possit. ad Div. VII, 32
 de Cicero hic manifeste defor- ita notata me reliquisse gene-
 mulis actionum loquitur. Nam ra dictorum meorum, ut co-
 gnosci*

INDEX LATINITATIS.

nis, Or. 64. paeon, quod plures habeat syllabas quam tres, Fin. IV, 20. pauciores quasi numeros a quibusdam non per haberetur. Numerus & pes (ῥυθμὸς & μέτρον) quomodo differant v. Quintil. IX, 4. Nempe rhythmici spatio temporum constant, pedes etiam ordine. v. c. pes dactylus, semper habet primam longam, numerus autem etiam tertiam. Itaque omnis pes est numerus, non autem omnis numerus etiam per: quod tenendum est propterea, quia interdum numeri manifeste pro pedibus dicuntur. Or. 57. dactylicus numerus hexametrorum magniloquentiae est accommodatus. Atqui in hexametris non licet anapaestum pro dactylo ponere, qui tamen est rhythmus dactylicus. Or. III, 44. numerus adstrictus; qui proximae ad poeticum accedit: solutus, qui longius recedit. * certus & concinnus corporis gestus & motus in histrionibus, saltatoribus, palaestris etc. quia sc. ut illi numeri poetici, certis numeris exprimuntur, cum inter valles temporum contineantur. dividitur autem in ἀγῶν & δέξις Parrad. 5. histrio si paulo se moveat extra numerum, exhibetur. Leg. I, 4. numeri in cantu. * hinc duci possunt illas formulas, omnibus numeris absolutum esse, omnes numeros habere; quod mihi secus videretur. Nam manifestum est, numeros dici interdum pro partibus & earum numero, qui requiritur, ut perfecta res sit. Fin. IV, 20. pauciores quasi numeros officii praeterirent. Div. I, 13. omnes habet in se numeros veritatis. Verr. II, 69. quod genus hominum, quem admodum, quem ordinem proferre possis. hoc interpretatur ipse ibid. ab universa provincia, generatimque a singulis ejus partibus etc. Ovid. Met. I, 427. animalia imperfecta suisque trunca videntur numeris. ibid. VII, 126. utque hominis speciem materna sumit in alvo, perque suos intus numeros componitur infans. Cohortes eandem ob causam numeri dicuntur, quia sunt legionis partes. ad Div. XI, 10. septennum numerum nunc legionum alo. ubi Gravius legit: septem nunc numeris legionum & cohortes interpretatur recte. ibid. XII, 13. Gracorum militum numeros, sic legendum pro numero. v. Grav. ad l. c. atque in universum de ordinibus militaribus dicitur, ut de turma, de mille militibus, qui sub uno tribuno sunt. v. Intr. ad Sueton. Vespas. 6. pertinet huc etiam illud: Verr. V, 51. si naves suum numerum haberent. h. e. vectres, remiges, quorum numerus certus requiritur. * locus. in Cæcil. 19. parentis numero prator esse quaestori debet.

NVMARIUS. pecunia corruptus. Verr. III, 57. numarium judicium. Cluent. 27. numarii judices.

NVMA.

INDEX LATINITATIS

NYMATIO, *nundinatio*. Phil. II, 45.

NYMVS, *cum simpliciter ponitur, fore sequester intelligendus*. Rosc. Amer. 2. etc. * Rosc. Com. 8. versari in suis numis, opponitur in *are alieno*. Verr. III, 56. habet in numis, habet in urbanis prædiis.

NYNCIATIO. Phil. II, 32. nos (*augures*) *nunciationem* solum habemus, consules etiam *speculationem*. v. *speculatio*. Ceterum *nō* nunciare *disserio* tribuitur *auguri* Phil. II, 33. Leg. II, 12.

NYNDINARI, *frequenter convenire*. Div. II, 31. ubi ad focum *angues nundinari* solent. * *emere*. Verr. I, 46. *nundinari* ab aliquo jus.

NYPER, *de longo tempore*. Nat. D. II, 50. quid ea, quæ *nuper*, id est, paucis ante seculis *reperita* sunt. Sull. 32. *est nuper, de triennii tempore*. item Div. I, 39. *de tempore satis longo*; Et sic *alii* etiam locis. cf. Duker. ad Florum I, 11. Et qui ibi *laudantur*.

NVTARE, *incertum esse, fluctuari*. Nat. D. I, 43. *nutat* in natura deorum.

NVTVS, *gravis corporum, pondus*. Or. III, 45. tenetur *nutu* suo terra. cf. Fin. I, 6. Nat. D. II, 39.

O.

OBDVCIERE, *insuper addere*. ad Att. XVI, 6. igitur ad Sicam. ibi tanquam domi *mez* scilicet. itaque *obduxi* posterum dicam. * *opponere*, *adversari* *adducere*. ad Att. I, 1. mihi vi-

deatur non esse *obduciere*, Curiam *obducere*. v. Grav. * *habere a vide*. Tusc. I, 40. *venenum* ut sitiens, *obduxit*. Sic etiam accipit in aliis locis, *et metaphorâ hinc ducta*. Pi. Florius Par. Lett. XV, 7. cf. Interpret. ad Petron. c. 43.

OBDVCTIO. Rabir. Perd. 5. *obductio* capitis. *Plerique ex emendatione Mureti malunt: obnuptio*. Sed *lectionem omnium Codd. defendit Gruterus*. Neque video, quare *obductio* improbetur, cum *obducere* sit *operire, obducere, operus*, ut omnes sciunt.

OBDVARE, *durare, perferre*. ad Att. XII, 3. quare *obduretur* hoc triduum. * *obdurescere*. Fin. III, 11. quis contra studia naturæ tam vehementer *obduravit*.

OBIICERE. Leg. II, 19. *erroris obijciendi causa*. Cæcin. 25. *errorem obijcere* iudici. * Arch. 6. *obijcissim me* intantæ diminationes. Cluent. 41. *nego rem esse ullam in quemquam obijctam*, quæ *Fidiculanus obijctæ* non sit. * Tusc. II, 4. *obijciunt* metus animo.

OBIRATIO. ad Att. VI, 3. *abiit iratus*. hujus *nebulonis obiratione* si Brutus moveri potest. &c.

OBLIGARE, *proprie esse constat vincere, devincire*, ut Tusc. II, 16. *de vincere: a medico obligari*. Sed *metaphorice obligari dicuntur in universum omnes, quibus quacunque*

Oo.

causa

INDEX LATINITATIS.

causa & quocunque modo necessitas est imposita alicujus rei faciendae, praestanda, ferenda, patiendae. Causa & ratio, quae necessitatem imponit, quorundam obligamur & alligamur (v. alligare) dicitur hinc vinculum. (v. vinculum) Hinc
1. obligari scelere dicuntur. Dom. 8. & legum poenis obligari Fin. I. 14. qui in necessitatem incidunt poena ferenda, qui in poenas incidunt sceleribus aut suis aut alienis. 2. obligantur, qui jurejurando sibi necessitatem alicujus rei faciendae imponunt. Off. I. 11. Verr. II. 72. Balb. 15. 3. item promissis, fœdere. Balb. I. c. populus se obligavit fœdere. Phil. V. 18. audeo obligare fidem meam. 4. item spondendo pro aliquo, cavendo praediis quae & ipsa obligari dicuntur. Agr. III. 2. ad Div. V. 20. ad Brut. 18. Cæcin. 3. 5. porro qui mancipio & nexu sibi imposuerunt necessitatem periculi judiciorum (evictionis) praestandi. Muren. 1. Topic. 10. 6. qui beneficiis acceptis necesse habent aliis gratiam referre, occasione data, unde & in aere alienum esse, ei debere dicuntur. ad Div. VIII. 12. VI. II. X. 8. XI. 16. &c. 7. res, quae Deo alicui consecrata sunt. Dom. 40. unde contra quae profana & sacris sunt liberari dicuntur. (v. liberare.) 8. est etiam pro impediri. Act. I. Verr. 9. quod eos intelligere videbam, me hoc judicio districtum & obligatum futurum.

OBLIGATIO. *Ciceroni & bonis auctoribus semper active dicitur, nunquam, ut Iodice Phils & philosophis, passive. ad Brut. 18. gravior est ac difficilior animi ac sententiae pro altero, quam pecuniae obligatio.*

OBLINERE. *inquinari. Brut. 13. ut se eloquentia externis oblineret moribus.*

OBLIVUS. *corruptus, factus. Verr. III. 4. oblita sunt omnia stultitia atque inhumanitate. Phil. XIV. 3. oblita vita libidine, ibid. XI. 12. parricidio oblita. ad Heren. IV. 11. si exortationes crebrae collocabuntur, oblitas reddent orationem. * in bono sensu est tamen etiam ad Div. IX. 15. mirifice capior facietis, praesertim cum eas videam oblitas latio.*

OBNUNCIARE. *auspicium malum, diras, comitia habenti nunciare, ut comitia dirimantur; in quo utebantur hac formula: Alio die. Sen. p. R. 5. legem tribunus pl. tulit, ne auspicis obtemperaretur, ne obnunciare comitiis aut concilio liceret. cf. ad Att. IV. 3. Phil. II. 33. consul consuli obnunciasti: ubi etiam illa formula alio die occurrit. Sed non solum comitiis obnunciatur, sed etiam singulis hominibus. Div. I. 16. Atepi Crasso obnunciavit (nuncpe in provinciam ituro.) v. dira.*

OBNUNCIATIO. *ad Q. Fr. III. 3. ad Att. IV. 15. v. obnunciare.*

OBREPERE. *Planc. 7. obrepere ad honorem. opponitur curia*

INDEX LATINITATIS.

cusu venire ad honorem. illud 24. vultus *obscurores* * *sublimis*
fit precibus, gratia alitque bu- *fabrilis.* Or. I, 14. *scientia obse-*
quijmodi artibus; hoc meritis, *rior.* * *testus, callidus.* Ag. I.
OBROGARE. *legem ferre,* Verr. 2. *obscurus in agendo.*
que adversetur alteri legi, ut **OBSECRATIO.** *supplicatio*
ea perlata, altera tollatur. Phil. Deorum, in, *malis s. periculis pu-*
 I, 9. quid quod *obrogatur legi-* *blicis.* Har. R. 28. *constituendæ*
 bus Cæsaria. cf. ad Att. III, 23. nobis sunt *procuraciones & ob-*
 v. *inprimis de hoc verbo Duker.* *secrationes.* v. Gutber. *Jur. Pon-*
ad Florum III, 15, 5. *tif. IV, 14.*
OBVERE. Har. R. 20. Dii **OBSEQUIVM.** *indulgentia,*
obruant omen. Tusc. V, 19. *studium, alicui gratificando & in*
 Marius Catuli interitu sex suos *ominibus se ad ejus sensum, stu-*
obruis magistratus. h. e. *obscu-* *dia, accommodando, placendi. ad*
vavit coram gloria, Or. I, 25. Att. VI, 6. *obsequio & comitate*
 quicquid est, in quo offenditur, *adolescentis valde audio mulieres*
 id etiam illa, quæ laudanda sunt, *delectari.* Cœl. 6. *tueri obsequio*
obruis. Verr. II, 62. *obruatur* *amicitiam.* Læl. 24. *obsequium -*
testimonis aratorum. h. e. *con-* *quod peccatis indulgens præci-*
pitem amicum ferri finit. *& se*
 Mur. 40. *recentem* *gratulationem lamentatione ob-* *semper est apud Ciceronem &*
ruere. *bonos auctores, non pro obe-*
OBVSSA. *est auri experi-* *dientia.*
mentum quod igne sumitur ex **OBSERVANTIA.** *quid sit*
Græco ὀβρύσα: unde post & *v. Invent. II, 22. ad Att. XIII, 11.*
aurum obryzum dictum. Brut. *ne magnam onus observantia*
 74. *adhibenda, tamquam obrussa,* *Bruto nostro imponerem, h. e.*
ratio est, quæ mutari non pot- *ne cum me visere & salutare*
est, nec utendum pravissima con- *vellet, longius iter haberet.*
suetudinis regula. de obrussa & *Planc. 18. ut observantia, ut*
aurum ad obrussam v. Interpr. ad *suffragatio tolleretur. v. obser-*
Sueton. Neron. 44. Salmast. ad *vare.*
Solin. p. 760. Goshofred. ad Cod. **OBSERVARE.** *curiose spe-*
Theodof. l. 1. de oblat. Vet. & *ctare, aucupari, captare, es-*
quos ibi laudas Cl. Ricterus. *iam in deteriore partem &*
OBSCOENVVS. *insaufus.* *insidiarum causa.* ad Div. XI,
 Dom. 55. *omina obscena.* Sic *16. ut tempus observares epi-*
aves obscenæ dicuntur. *stolæ reddendæ. cf. Rosc. A. 8.*
OBSCVRE. ad Att. IX, 7, ni- *Verr. III, 1. vitavi observari plu-*
 hil minus *obscure* tulit. Inv. I, *ribus oculis. cf. observatio. * cu-*
 15. *obscure* subire animum au- *stodire.* Tusc. II, 8. *draco obser-*
 ditoris. *vans arborem. v. Davies. ad b. l.*
OBSCVRVS. *crislin.* Mur. * *observare dicitur de officiis*
salm.

INDEX LATINITATIS.

salutandi, deducendi &c. & OBSESSVS. Rofc. A. 12. *ab-*
hinc in genere pro colere. Mu- *seffa domus. h. e. ab aliis occu-*
 ren. 34. si interdum ad forum *pata, ut ingredi non poss.*
 deducimur - diligenter *observa-* * Vatin. 7. *obseffus tribunatus.*
ri videmur. ad Att. XIII, 49. si *h. e. quo non licet facere, que*
observare est servire. imprimis *velis.*
autem eleganter dicitur de iis. OBSIDERE. *replere, occu-*
qui candidatos sectantur, peti- *pate.* Nat. D. 1, 23. *corporibus*
tionem eorum sua suffragatione *omnis obfideatur locus.* * *Specu-*
juvans. Phil. II, 20. *observatus* *lari curiofo, Flacc. 24. obfides*
a me in petitione quaesturæ. *rostra curia. Catil. I, 10. obfidere*
hinc recte explicat Manueius il- *stuprum. Act. I. Verr. 2. qui*
lud ad Div. VII, 27. ego te in *meum tempus obfident; sc. ut*
confulatu obfervaram. * *ad Div.* *mibi infidiis eripians.* * *elegan-*
 XIII, 27. *observare* *commendationes alicujus. h. e. completti*
tionem alicujus. h. e. completti *obfidere & tenere Or. 62. cum*
eorum, qui commendatus est. * *eum jam in suam sententiam im-*
 Tule. V, 41. *tantam præstan-* *pulis & adduxit.*
tiam in bonis animi esse dicunt, *OBSIDIO. periculum, quod*
ut ab his corporis externa ob- *ab altero nobis struitur & rebus*
servens. Bemlejus emendabat: *nostris.* ad Div. V, 6. *qui fene-*
corporis & externa obfcren- *ratore ex obfidiome exemerit.*
tur. probat Boherius ad h. l. *h. e. liberavit a periculo pecu-*
 OBSERVATIO. Muren. 24. *nia perdenda, quod a Catili-*
observationes, testificationes, *narius, & qui tabulas novas fe-*
seductiones testium -- animad- *ri volebant, struebatur cf. Ra-*
vertebant. Nempe Sulpicius & *bir. Perd. 10.*
ejus amies diligenter observa- *OBSIGNARE. fignare, sub-*
bant Murenam, & amicos, si *fignare. Quint. 21. obfignare*
quam largitionem facerent. * *tabellas. Pilon. 28. &c. v. impr.*
 Or. I, 20. *eloquentiam esse ob-* *Salmaf. m. 4. Ufur. c. 11.*
ervationem non artem. Div. II, *OBSIGNATOR. fignator,*
 71. *diuturna obfervatio notan-* *qui fubfignat. Flacc. 36. deci-*
 dis *rebus fecit artem cf. I, 49.* *tionis obfignator. ad Att. XII, 10.*
 Offic. II, 25. *obfignatores testamentorum.*
 OBSERVITARE. *diligenter* *OBSISTERE. defendere.*
obfervare. Div. I, 45. *Cluent. 17. obfiftere crimini.*
 OBSES. *pignus, quodcunque* * *Fin. III, 9. & aliis locis: obfi-*
signum certum voluntatis &c. *stere vilis. h. e. non statim affen-*
 Cluent. 30. *damnationem dede-* *tivi, ne decipiare.*
rat obfidem &c. in Cæcil. 22. *OBSITVS. confitus. Verr.*
obfides a nobis habet populus. *III, 18. obfitus campus.*
 cf. Catil. II, 2. Cæcl. 32. *OBSOLETVS. ufqueque, op-*
 ponitur

INDEX LATINITATIS.

promissus, novus, inauditus. OBSTRINGERE, *ita dicitur*
Veri V, 44. *obsoleta crimina.* ut obligare. v. obligare. Vetr. I,
*Or. III, 9. *obsoletior oratio, dic-* 3. sceleribus se obstringere. ad
citur ea, quæ nullum defectum Div. XI, 10. aere alieno obstrin-
urborum nec ornatum habet. gere &c.

* de eo, qui in luctu & sordibus est. Pison. 36. jacuisti moriens aliquot dies, atque inde ob- OBSTRICTVS. obnoxius, qui
soletus Thessalonicam venisti. est in alterius potestate. Cael. 19:
ibid. 32. additum, deditum, obstrictus voluptatibus tenetur.
obstrictum vobis tenebitis. ibid. 32. additum, deditum,

OBSONARE. Tusc. V, 34. obstrictum vobis tenebitis. OBSTRVCTIO. de simula-
obsonare famem. tione. Sext. 9. hæc obstric-
OBSTARE. officere quasi tionis. Sext. 9. hæc obstric-
luminibus alicujus. v. officere. tione est &c.

Sext. 20. obstare sibi me. * no- OBSTENTARE. tentare, ad
tere. Rosc. A. 52. numquid hic Att. IX, 10. spes quædam me
aliud videtis obstare Roscio, nisi obtentabat, fore.

quod patris bona venierunt. OBTERRERE. contemnere.
OBSTINATIO. Prov. Conf. Div. I, 16. artem obterrere extispici-
17. obstinatione quadam senten- cum. Cael. 19. obterrere volup-
tiam repudiavi. tates.

OBTIPVS. de cervice rigida, quam Suetonius appellat, OBTESTATIO. Balb. 14.
in regum nimis reclinato. Nat. Sanctiones sacrandæ sunt, aut
D. II, 42. cf. fragm. Arat. init. genere ipso, aut obtestatione &
E. ibi Gruter. p. 4264. ed. Gro- consecratione legis, aut pœna &c.
nov. qui ostendit, hoc verbum b. e. populo per legislatorem ad
duobus modis dici & quidem jusjurandum adigendo, quo
contrariis. jures, obtestans, b. e. testes faciens, Deos, se velle legem ser-

OBTITVS. fulmine tactus, vare. unde leges sacratæ. vid.
Leg. II, 9. fulgura atque obstita Schwarz. Diss. de Desestatione
expianto. v. Festus in hac v. & Sacrorum §. 15. * Dom. 48. quid
ibi Interpretes. Savaro ad Si- ergo tua illa tum obtestatio ti-
don. Carm. IX. 189. (non 180) bicinis? Fuit pars cerimonie in
quem laudat Davies, nihil de dedicationibus. Cum interpre-
hæc voce habes, sed tantum de tes nihil ad h. l. dicano, Cl.
locis fulmine tactis agit. Schmarz. l. c. §. 16. putes ob-

OBTREPERE. Or. III, 13. testationem esse eandem, quæ &
oratores obscuro dicuntur sibi detestatio dicatur, b. e. denun-
ipsi in dicendo obtrepere, Mar- ciationem testibus presentibus
cell. 3. res clamore militum ob- factam. Quæ autem illa tibi-
strepere videntur, b. e. obscurari, cinis obtestatio s. denunciatio
ut minus illustres sine; in quo fuerit, non addit. Mibi vide-
entiam infolens constructionem sur facta iidem propemodum
notanda.

O o 3 * verbis,

INDEX LATINITATIS.

judiciorum *offensiones*, dicuntur *corruptiones* iudicium, quibus iudicia in *hominum* populo *contaminantur*. * Tusc. IV, 11. *offensio* negotiationi contraria *quid sit*?

OFFENSIVUS. *repulsa*. Planc. 21.

OFFENSVS. *odiosus*. Catil. I, 7. si me meis civibus *offensum* viderem. cf. Cluent. 18. * Verr. II, 47. existimatio *offensa* i. e. mala. Verr. II, 76. statim suspitione *offense*, ad ea ipsa nomina oculos animumque transtulimus.

OFFERRE. *apparere*, *cerni*, *ostendere*. Div. I, 36. Dii ipsi se nobis non *offerunt*. Rosc. A. 31. os *offerre*. * *obviare*. ad Div. VI, 20. adventibus se *offerre*. * *obicere*. Sext. 1. *offerre* salutem in discrimen. Off. I, 24. *offerre* se periculis. * Sext. 6. si qui fecerunt aliquid aliquando, atque iidem nunc tacent, & quiescunt: nos quoque finis oblati: si qui se *offerunt* insolenter & insistantur &c. *Gravius malebat e Codd. MSS. offerunt. Sed paullo post idem est verbum: neque quemquam offendet oratio mea, nisi qui se ita obulerit*, ut in eam non invasisse sed irruisse videamur. * *resistere*. ad Brut. 15. statim me Antonii sceleri *obstuli*.

OFFICERE. *est proprie liberum prospectum impedire*, *obstare*. Off. III, 16. quorum altitudo *officeret* auspiciis. cf. Or. I, 39. Tusc. V, 32. *hinc eleganter dicitur pro commoda* aliquis *impedire*, *laudem* aliquis

maiori laude inminuere. *Uterque nocte in genere*. Rabir. Post. 16. nec mentis luminibus *offici* altitudo fortunæ. Brut. 17. horum concessis sententiis *officere* Theopompus elatione atque altitudine orationis suæ. Rosc. A. 38. ac meis commodis *obstas & officis*.

OFFICINA. *quomodo differat a taberna v. Manat. ad Ep. ad Div. VIII, 6. Illad autem elegans est*: Leg. I, 13. philosophi, qui quasi *officinas* instruxerunt sapientia.

OFFICIUM. *honor* qui ex more alicui *salutando*, *occurrendo*, *deducendo*, *sestando* &c. *habetur*. Muren. 33. frequentiam in isto officio (*np. obviam eundi*) gratiam - non desuisse *ibid.* 34. noli igitur eripere hunc inferiori generi hominum *officii* fructum *b. e. voluptatem quam ex hoc officio prestando capiunt. Ab hoc genere officii interdum dicitur*.

OFFICIOSVS. *ibid.* illa *officiosissima*, quæ neminem patitur non honeste in urbem introire, candidatorum natio.

OFFVNDERE. *obscurare*. Fin. III, 14. *offunditur* luce solis lumen lucernæ. * Marcell. 4. omnium Marcellorum memoria pectus meam *obsudit*. *videtur esse converse dictum pro: omnium M. memoria pectori affusa est. v. Grav.*

OLERE. Rosc. C. 7. superciliosa *olere* malitiam & clamitæ calliditatem videntur. Nat. D. I, 16.

INDEX LATINITATIS.

1; 26. Epicurus nihil *olæ* ex Academiâ; nihil ex Lyceo.

OLEVM. ad Att. II, 17. *opera & oleum* nostræ philologiæ perierit. * *exercitatio ambrariis*. Or. I, 18. nitidum quoddam genus est verborum & lætum; sed palæstræ magis & *olei*, quam hujus civilis turbæ ac fori.

OLIM. *de futuro*. ad Att. V, 21. quid *olim* mali C. Julius fecerit. v. *Grævius ad b. l.*

OMEN. *proprie quid sit, de eo est locus classicus*. Div. I, 45. 46. dicitur tamen etiam de aliis auspiciis. *ibid.* 48. sic *aquila* clarum firmavit Jupiter *omen*.

OMNINO. *prorsus, plane*. Fin. V, 8. tres *omnino* fuerunt. *præcise drey, nicht mehr und nicht weniger*. Div. I, 39. fieri *omnino* neq̃es. Tusc. II, 1. *omnino* philosophari haud placet.

* *disertis verbis*. Tusc. V, 9. non usquam id dicit *omnino*, sed, quæ dicit, idem valent * *in genere, in universum*. LæI. 21. *omnino* omnium eadẽ cautio est. Off. I, 25. *omnino*, qui reip. præfuturi sunt, duo præcepta Platonis teneant. cf. *ib.* 33. in Cæcil. 4. quod *omnino* Marcællorum nomini tota illa provincia adjuncta est. cf. Acad. IV, 2. Tusc. I, 25. LæI. 23.

ONCHESMITES. *ventus a portu Epiri Onchesmo spirans versus Italiam*. v. ad Att. VII, 2. & ibi *Interpretes*.

ONVS. Agr. II, 26. Sullani oneribus gravis, dicitur, qui e proserptionibus Sullani possessiones habet. & inde in invidia est.

OPERA. *primo notanda constructionis varietas in formula operam dare*. Tusc. I, 4. in quam exercitationem *operam* dedimus. Or. H, 28. *operam dare* ad audiendum. *deinde* *us* *ejus* *multiplex* est. Verr. II, 29. *operam dare* jabet Penitium, quod rei privatæ iudex esset; *pro judicio interesse & cognoscere*. ad Att. XII, 50. *operam dare* auctioni, *pro interesse &c.* * *videretur pro tempore, quam opera requirit, sumi* ad Div. XVI, 21. multum *opera* mihi eripitur in exscribendis hypomnematis. v. *Græv.* ad b. l.

OPERAE. *dicuntur & de ipso labore*. Muren. 9. assiduitatis & harum *operarum* quotidianarum (*np. in causis agendis & respondendo de jure*) putat esse consulatum: & *de iis quorum operam conduximus*. ad Div. XIII, 9. esse in *operis* societatis ad Att. I, 13. *opera* comparantur. cf. Verr. I, 56. Flacc. 38. Sext. 27. &c.

OPERARIVS. *qui manibus opus facit, abjectumque adeo hominum genus*. Sic Rosc. A. 41. homines *operarii* ex disciplina patrisfamilie rusticant. *deinde de iis dicitur qui quamcunque artem non erudire, non via & ratione didicerunt, sed ut opificium quoddam tractant. si vabula dicuntur operarii* Or. I, 18. Brut. 86.

OPERTVM. *adytum, locus quem adire nefas*. Parad. IV. Clodius in *opertum* Bonæ Deæ accessit. *ibid.* & quidem in *oper-*

INDEX LATINITATIS

ea fuisse. * *evocula ex adyto edita*. Div. I, 50. quo e genere Apollinis *operta* prolata sunt c. II, 55.

OPES. *proprio sunt auxilia; unde deinde posito genere pro pecie, opes dicuntur omnes ea res, quarum auxilio aliquid efficiamus, consequimur; ut 1. Labore, opera* Div. II, 2. omnium opibus refrenanda est. 2. *pro consilio* ad Att. IX, 16. ut tuis consiliis & opibus uti possim 3. *de viris*. *ibid* XI, 2. ista hereditas meam fidem & famam tuere potest, quam quidem intelligo, etiam sine hereditate, tuis opibus de defensorum fuisse. * *gravis*. Quint. 2. *opes* luas experiri. cf. c. 1. Verr. I, 1. * *advocatis in judicio*. Quint. 2. Summa: *opes* * *potentia singulorum hominum, quae ponitur in multitudine amicorum, clientum, gratia etc. (größer Anhang) quo possis efficere quae velis, etiam in vitis civibus* Off. I, 19. ut *opes* quam maximas consequantur. cf. c. 21. Cluent. 24. Lael. 6. Off. II, 11. Brut. 81. * *reipublicae potentia in divitiis exercitiis, sociis posita*. Sext. I. pro tantis opibus reipubl.

OPIME. ad Herenn. IV, 4. pro optime vestitus cicero edus, *Clor. Christius legendum censet: opime b. e. magnifice. Et ita opime est v. c. ap. Plaut. Bacchid. III, 1, 6. Sic dicuntur etiam spolia opima. Itaque valde haec emendatio arripet. Neque tamen recepta levis absurda.*

OPIMVS. minus suavis aut

elegans Or. 43. *eisdem erat verius: nec tamen eisdem opimis, iisdem male sonabat. ibid. 8. opimum genus orationis * est tamen etiam in laude*. Brut. 78. ornamenta non satis *opima*

OPINABILIS. *incertus*. Acad. I, 8. Tusc. III, 31.

OPINARI. *rei incertae assensivi*, Acad. IV, 20. nihil *opinari*

OPINATIO. Tusc. IV, 7. *opinatio est imbecilla assensio*. cf. Acad. I, 11. IV, 34.

OPINATOR. *qui rebus quamvis incertis, tamen assensitur ut certis*. Acad. IV, 20. ego sum magnus *opinator*

OPINATIVS. Tusc. III, 11. *opinatum bonum, opponitur vero & certo*.

OPINIOSVS, *opinaor*. Acad. IV, 47. Antipater & Archidemus *opiniq.issimi* homines.

OPPIDANVS. Brut. 69. multa opera ignoti homines & repentini quaestores facti sunt *oppidano* quodam & incendio genere dicendi.

OPPIGNERARE. *pignori dare* Sext. 51. libello etiam pro vino sepe *oppignerabantur*.

OPPONERE. *excusationis causa offerre*. ad Att. I, 1. illud suum regnum iudiciale *opposuit*. * *laudare*. Sext. 19. eos *opponi* auctores. * ad Div. VIII, 1. manus ad os *opponere*, est *signum silentii servandi*

OPPORTUNITAS. Inv. I, 2. *opportunitates in animis. serum maximarum, de doribus animi*

OPPRESSIO. *servitus*. ad Att. II, 18. hac tamen in *op-*

pre-

INDEX LATINITATIS.

pressionem sermo -- liberior est, quam fuit. cf. Offic. III, 21.

OPPRESSVS. *in sermone est obscurus, non satis clare pronuntiatus, ut intelligi possit.* Offic. I, 37. *literæ neque oppressæ neque expressæ, ne aut putidum sit, aut eblicurum* * non liber. Pison. 13. *mens oppressa præmio* * impediens. *ibid.* 17. *conscientia scelerum oppressus* nihil ausus est ad senatum scribere. * *carcissus, frenatus.* Flacc. 16. *audacia comprehensa & oppressa* tenetur. * *furto ablatas & rostratus.* Verr. II, 19. *quicquid scelati argenti, Corinthiorum vasorum -- hoc nemo dubitabat, quin ex illa domo capta & oppressa etc.* * *de moribundo est* Cael. 24. *mens oppressa.* * *subito ruptus* Læli. 21. *ut amicitia potius extincta quam oppressa videretur* (np. *ficus incendium ruina*) Cæcin. 16. *jus civile oppressum, est cum potentia, gratia, pecunia efficitur, ut contra jus agatur.*

OPPRIMERE. *coercere.* Fin. II, 10. *quæ jam oratio non a philosopho sed a Censore opprimenda est.* * Verr. I, 9. *opprimi* reus dicitur, qui iudicia causa, iniuste condemnatur. * *cogere* Verr. III, 58. *institit; oppressis; non remisit.* * *opprimi* dicitur, cuicumque aliquid subito & præter opinionem accidis. Verr. IV, 67. *ne subito a me opprimamur sc. interrogando.* *ib.* III, 91. *Antonium mors oppressit.*

OPTARE. *requirere.* Cæcin.

10. *quid causa optares.* * *deligere unum e pluribus.* Rosc. A. 11. *optes* utrum malit. v. *Grævus*, ad p. *Quint.* 9. * *optare eleganter dicuntur philosophi, qui aliquid consentiens verum esse, & cupiunt propugnare & confirmare, sed non possunt idoneis argumenta afferre.* Tusc. II, 13. *optare* hoc est non docere. cf. Acad. IV, 38. Nat. I, 1, 8. *optata* magis quam inventa videtur.

OPTIMATES. *qui propriis finis, nempe ii, qui optimas partes in republ. sequuntur, opponunturque popularibus, de quibus mox, docetur* Sext. 45. 66. *qui sunt loci classici.* & *quoniam hi fere sunt homines superiorum ordinum, pauci de plebe, nisi forte locupletiores, propter ea optimates etiam interdum opponuntur plebi* v. Tusc. I, 45.

OPTIO. *in Cæcil.* 14. *optio nem facere, i. e. dare.*

OPVS. *res edificanda aut instauranda, eip. Ban.* Verr. I, 45. *lex opere faciundo.* v. *Lex.* *ib.* 54. *opus* pupillo redimitur. * *munimenta arte facta.* Phil. VIII, 7. *opus* munitionemque ostendebat * *omne arte factum.* Verr. IV, 57. *antiquum opus* * *in ipsis arte factis opus* opponitur materiz. *die Arbeit darant.* Verr. IV, 56. *non opere delectabatur sed pondere.* * Brut. 54. *si nihil audierit, tamen oratorem in illo iudicio versari, & opus oratorum fieri, aut perfectum esse intelliget.*

OPVS. *non opus est, pro, no-*
xium

INDEX LATINITATIS.

xiu est. Cluent. 50. ut si quid ali quando, quod non opus esset, ab se esset dictum. sic opus est pro utile est, ad Div. I, 9. legem Curiam opus esse, necesse non esse. cf. Sigon. Ant. Jur. Prov. III, u.

ORARE. agere dicendo, nam apud veteres orare dicebatur pro agere. Brut. 12. neminem melius oravisse causam capitis. * *perorare*. Quint. 13. causam priore loco dicat, & eam cum oraverit &c.

ORATIO. Mur. 29. oratio habenda est non cum imperita multitudine. Verr. III, 44. brevis oratio Aetnensium. b. e. de Aetnensibus * stilus, facultas scribendi & dicendi. Offic. I, 1. orationem latinam efficies plenioris nostris legendis.

ORATOR. demagogus; nam hi Gr. ῥήτορες dicebantur, ut e Demosthene apparet. Cato. 6. proveniebant oratores novi, stulti, adolescentuli * legatus. Har. R. 16. oratores contra jus fasque interfectorum. Brut. 14. Fabricius ad Pyrrhum de captivis reddendis missus orator.

ORBICVLATVS. ad Div. VIII, 15. ut milites malis orbiculatis pasti esse videantur. b. e. optimis & delicatissimis. Rosunda enim mala, ova &c. optima putantur, unde mala orbiculata b. l. per jocum pro lautissimis cibis dicuntur. v. Gesneri Lex. Rustic. in b. v.

ORBIS. Div. II, 44. orbes finientes. der Horizons. Or. III, traordinarius. Cluent. 31. qui se

51. orbis verborum est perioria, ut ex ejus definitione Ciceroniana patet, qua dicitur oratio; bi inclusa procurrare oratio; quod quid sit intelliges ex iis, qua de vincendis sententiis dixi, in Vincere. * ad Att. II, 9. minore sonitu, quam putarant, hic orbis reip. est conversus. cf. ib. 21. * Pis. 10. ne tum quidem, cum saltatorium versaret orbem, fortunæ rotam pertimescebat.

ORDINARE. Or. II, 10. ordinare litem, est instituere causam, & quomodo agenda sit, constituere

ORDIRI. Marcell. 11. unde vis orsa est, in eo terminetur oratio. Gravius passive accipit & provocat ad Voss. Anal. II, 6. sed nihil opus. Commodè orsa est interpretari possumus; inceptit.

ORDO. omne hominum in civitate genus. Sic de libertinis dicitur Verr. I, 47. de scribis ibid. III, 79. de publicanis ad Div. XIII, 9. &c. in milisia ordines sunt tricesime partes legionum in quarum quaque decem centurie a decimo hastato usque ad primum pilum. unde Pis. 36. ordines assignare, & Phil. I, 8. ordines duxerunt. v. Lips. Mil. R. II, 8. * subsellia theatri. Phil. II, 18. sedisti in XIV. ordinibus. * Rolf. A. 48. recte atque ordine facere; est formula antiqua pro: ex legibus, laudabiliter, sapienter, * extra ordinem, est aliter ac legibus est constitutum, contra leges. v. extraordinarius. Cluent. 31. qui se

INDEX LATINITATIS.

se ab reo pecuniam, cum iudex esset, etiam atque *extra ordinem* accepisse confessus esset. ad Div. VI, 5. spes quam *extra ordinem* habemus, est major quam de ceteris.

ORIRI. Planc. 27. Phil. VI, 6. homo a se *ortus*. i. e. novus.

ORNAMENTVM. Sext. 51. *ornamenta* equestris ordinis, *appellat* Censum.

ORNARE. honores, titulos, *supplicationes* &c. *decernere*. Deiot. 1. quem ante *ornare* cuncto cum senatu solebam. ad Div. I, 1. quod Pompejum *ornasti*. h. e. ei *praefecturam* annonae *decreuisti* * *magistratus* autem *provinciales* & ipsae *provinciae* *ornantur* ad Q. Fr. II, 3. ad Att. IV, 18. cum iis *decernuntur* *necessariae* militum *copiae*, *stipendia*, *legati* &c. v. Sigon. *Ant. Jur. Prov. II*, 11. ad Div. XII, 10. exercitus *ornatur*, *praemiis* *decernendi*. * *Legis Curiata ornari* Agr. II, 10. quid *sis*. v. Ind. LL.

ORNATVS, a, um, ad Att. III, 24. *provinciae ornatae*. v. *ornare*. * *instructus* rebus omnibus *necessariis*. Quint. 31. *ornatissimus* fundus, cf. ad Verr. I, 34. in Czeil. 15. Czein. 21.

OS oris. *impudentia*. ad Div. V, 10. non si Appii os haberem. Acad. I, 1. os *Academix*.

OS ossis. Fin. IV, 3. *ossa* *nudare*, *dicuntur* *Stoici*, qui de rebus magnis *jejeune* & *sine* *ornatu* *scribunt*.

OSCINES. Nat. D. II, 64. *aves augurales*, quae *canu* *auspicium* *faciunt*.

OSCITARE. Or. II, 35. *oscitans* *sapientia*. i. e. *otiosa*, quae *nihil* *laboris* *offert*.

OSCITANTER. Brut. 80. *oscitanter* *agere*, de *actione* *frigida*.

OSCVLARI. nimis *magni* *facere*, *amare*. Muren. 10. *quoniam* *iurisprudentiam* *tanquam* *filio* *lam* *oscularis*.

OSTENDERE. Or. I, 32. *ostendere* se, *dicuntur* *res* quae *primum* *inveniuntur* * ad Q. Fr. I, 2. se *optime* *ostendere*, est *magnam* *spem* *sui* *facere*, * ad Div. I, 22. *ostentum* est tibi, *pro* *ostensum*.

OSTENTARE. *minari*. ad Div. IV, 14. *belli* *exitus* *eadem* *ostensas* * *polliceri*. Agr. II, 28. *agrum* *Campanum*, quem *vobis* *ostendant*; ipsi *concupivere*. * *jaclare*. ad Div. I, 4. quidem *me* *ostentem*? cf. Deiot. 10. *hic* *refer* *etiam* *illud* *Marcell*. 9. *aeternitati* se *jaclare*. h. e. *facere* ea, quibus *memoriam* *sui* *aeternam* *facias*.

OSTENTATIO. *pollicitatio*, *spes*, quam *alicui* *facimus*, ad Att. V, 13. *ostentationes* *meae* *nunc* *in* *discrimen* *esse* *adductas*.

OSTENTVM. quid *sis*? N. D. II, 3. *res mirra*. ad Div. VIII, 14. Appium *ostenta* *facere*.

OTIOSVS. *neutri* *parti* *ad-* *dictus*, *sed* *pacem* *servans* *cum* *utroque*. ad Div. IX, 5. 25. Marcell. 6. * *doctus*, qui *nullam* *rei* *publ.* *partem* *capessit*. Sext. 51. *graculum* se atque *otiosum* *putari* *voluit*; *studio* *literarum* se *subito* *dedidit*. *Atque* *in* *uni-* *uer-*

INDEX LATINITATIS.

versum otiosi sunt, qui ad remp. quam Strabonem, apparet ex Ho-
non accedant. Offic. I, 21. * *Sext. variis Sar. l. 3, 44. Nat. D. I. 29.*
46. dignitas oriosa. h. e. cum redeo ad Deos; ecquos si non
otio conjuncta. * *liber a commo-* tam Strabones, at petulos esse
otione amitti. Brut. 24. cum octo- arbitramur.

sus stilum prehenderat Et.

OVARE. *minus est quam tri-* **PAGANVS.** Dom. 28. in hac
nimbare; ingredi urbem, ob ni, qui non &c. *huius loci in-*
victoriam non adeo magnam, *serpretatio unice repetenda est*
troire Caesari liceret decrevi. v. *ed. Sylb. qui tradit Serv. Tul-*
Sigon. Ant. Jur. C. R. I, 22. & *lium in locis montanis & natu-*
Ant. J. Prov. II, 10. *ra adeo munis fecisse rusticis*

P.

PACTIO. *inter publicanos* *perfugia, & pagos Grato vo-*
& provinciales, qui agros de- *cabulo dixisse. Hinc illi homi-*
cumanos habebant, pactiones *nes, qui in plebe R. erant, quo-*
fiabant ad Div. XII, 65. ejus sum- *niam in tribubus urbanis cen-*
ma existimatio agitur in eo, ut *sebantur, pagani dicti; qui non*
pactiones cum reliquis civitati- *differunt a montanis, quos hic*
bis conficiat, cf. ad Att. V, 13. *Cicero commemorat; quod fa-*
ad & Fr. I, 1. Ejus retrasio in- *cile ex loco Dionysii intelligitur.*
tellegi potest & Verrina tertia *Pagos commemorat Q. Cicero*
vid. v. c. 14. cf. Burm. de Vetti- *Petit. Conf. 22.*

PALAESETRA. *exercitatio*
umbrasilis, schola. Or. I, 18.
nitidum quoddam genus est ver-
borum, - sed palaestra magis &
otei, quam hujus civilis turbæ
*ac fori * artificium ad Att. V, 3.*
utemur ea palaestra, quam a te
didicimus. v. palaestricus.

PALAESTRICVS. *Opt. g. o. 3.*
fani & sicci habeantur, sed ita, ut
palaestrice spatium in xysto ita
liceat, non ab Olympiis coru-
nam petant.

PALAESTRICVS. *Off. I, 36.*
palaestrici motus sæpe sunt o-
diosiores. sc. quia nimis sunt or-
ificiales, h. e. adstricti certis
temporum intervallis. v. nume-
rus.

PAEDOR. *squalor, sordet,*
inducium luctus. Tusc. III, 12.
barba paedore horrida. cf. ib. 26.

PAETVLVS. *υπονομισινος*
pro patris, quod intus esse, **PALATVM,** *Nat. D. II, 18.*
pala-

INDEX LATINITATIS:

palatium cœli, ut dixit Ennius. Rabin. Post. 9. *Nam Pallium est nempe propter similitudinem, quam habet cum palato, ut ait Isidorus Orig. XI, 1. v. inpr. Davies ad h. l. male hunc locum interpretatus est nescio quis in Lexico Fabri. Palatus laudatur e*

Fin. II, 1, sed e Codd. Paris. duobus palatum restituit Davisius.

PALILIA. ferie in honorem Deæ rustica, quæ Palos vocatur, celebratæ XIII. Kal. Maj. in quas incidit natalis Romæ, dicuntur etiam Parilia; Et sic expressit editio Gruteriana, quam nostra secuta est. Div. II, 47. cf. Ord. Fast. IV. 72. 79. Et ibi Hein.

PALIMPSESTVS. ad Div. IV, 47. charta pergamena, in qua deleta sunt Et erasæ, quæ antea scriptæ erant.

PALLA. Phil. III, 6. Herenn. VII, 18. est pallii genus, (non tunica, ut visum est Rubenio Re Vest. I, 20. contra disputante Ferrar. Anal. de R. V. c. 25. cf. Rei Vest. III, 18.) quo utebantur citharædi, tragædi, mæro-næ. In quo tamen illud animadvertendum est, quod recte monuit Cl. Christius in Prolog. Acad. de Imaginibus musarum, p. 5. ut palla citharædorum, tragædorum, Deorum etiam quarundam distinguatur a palla Romanarum Et pallio Græcarum. Nam ex imaginibus apparet eas induendi ratione differre; cum illa induerentur ut pælo, ista amiciebantur tantum.

PALLIATVS. opponitur togata. b. e. Græcus Romano.

*Rabin. Post. 9. Nam Pallium est habitus Græcorum. * Q. Fr. III, 1, illi palliati topiariam facere videntur. Manutius interpretatur de statuis inter columnas, habitum Græco.*

*PALMA. palmarum radices pro victu. Verr. V, 33. 38. * cædes. Rosc. A. 6. multarum palmarum vetus gladiator. cf. c. 30.*

PALMARI. pro adulari laudatur ex Ep. ad Div. X, 33. defenditurque a Manutio, quod hæc lectio omnium est Mss. Codd. Et palma eodem modo blandimur ac palpo: sed alii æque in his Grævis legendum censent: palpari

PALPARE. blandiendo aliquid consequi studere. ad Att. IX, 9. palpaboque, quonam modo possim, voluntate ejus &c.

PALVDATVS. paludamentis, veste imperatoria, indutus. Sext. 33. paludari Vulturii

PANGERE. constituere, ponere. Leg. I, 21. requiri terminos, quos Socrates pegeris. in Pil. 16. autem constanter Et Codd. Et edd. habent: fines pepigerat.

PARARE. comparatione pacisci. ad Div. I, 9. si curiata lex non esset; se paraturum cum collega. np. in quam quisque provinciam irer. v. Gron. Obs. I, 10. Et quos laudat Lexic. Fabri in hac voce.

*PARATVS. promptus consilio, manu. Catil. III, 7. hominem tam acrem, tam paratum, tam audacem. v. Græv. * instructus ad Div. VIII, 19. paratus ad exercitu,*

INDEX LATINITATIS.

citu. Brut. 39. Scævola *in jure paratissimus*. * *parabilis*, factilis, obuius, qui ad manum est. Or. II, 36. philosophi habent paratum, quid de quaque re dicant. cf. Græv. ad Catil. I, c. qui hanc vocem restitutum cupit. Pin. Ep. III, 5, ubi vulgo est: erat somni paratissimi. receperuntque Corinus & Gesnerus; male, tamen iudice; rationes vid. in Ep. Gesneri subiecta Plinio ipsius; in qua etsi defendat, eam emendationem contra rationes meas, tamen mihi nondum persuadet, ut veram putem. * Leg. II, 26. civis tuenda civitatis paratissimus.

Or. II, 27. quæ tota ab oratore parminitur excogitationem non habent difficilem. cf. Wopken. Lect. Tull. I, 16.

PAROCHVS. qui redemissionem necessaria legatis peregrinis & hospitibus &c. præbenda. ad Att. XIII, 2. Sestius noster parochus publicus. v. Inscr. ad Horat. Sat. I, 56. cf. infra in Festigal. Burmanni. de Festigal. c. 6. p. 67.

PARS. in scena est persona, quam quis suscepit agendam. in Cæcil. 15. actores secundarum & tertiarum partium: unde dein de ad alia transferuntur. Flacc. 27. servus primarum partium. * pars virilis Veri. III, 4. v. virilis. * genus, species. Or. I, 6. pars dicendi. Topic. 7. formas qui idem putat esse, quod partes, confundit artem &c. & tam. Man. II, 12. cf. parentare. Sed non sæpe sic usus est. v. c. In sunt etiam parentalia privata, quæ a privatis agebantur in cognatorum memoria. v.

PARENTALIA. inferia, & quidam publica h. e. publica auctoritate & publice celebranda. Phil. I, 6. v. Guther. Jur. Man. II, 12. cf. parentare. Sed sunt etiam parentalia privata, quæ a privatis agebantur in cognatorum memoria.

PARENTARE. est inferias agere in memoriam mortui. Phil. I, 6. cuius sepulcrum nusquam extet, ubi parentetur. Leg. II, 21. hostia maxima parentare. * ulcisci mortem alienj Flacc. 38. parentemus Cethego.

PARENS. Off. I, 22. parentiores exercitus.

PARERE. Leg. I, 21. requiri placere terpinos, quos Socrates pegerit, iisque parere * pro apperere, demonstrari, verbum forense antiquum. Rosc. Com. 4. Si paret

PARERE. invenire, excogitare. Fin. III, 1. verba parienda.

Or. II, 27. quæ tota ab oratore parminitur excogitationem non habent difficilem. cf. Wopken. Lect. Tull. I, 16.

PAROCHVS. qui redemissionem necessaria legatis peregrinis & hospitibus &c. præbenda. ad Att. XIII, 2. Sestius noster parochus publicus. v. Inscr. ad Horat. Sat. I, 56. cf. infra in Festigal. Burmanni. de Festigal. c. 6. p. 67.

PARS. in scena est persona, quam quis suscepit agendam. in Cæcil. 15. actores secundarum & tertiarum partium: unde dein de ad alia transferuntur. Flacc. 27. servus primarum partium. * pars virilis Veri. III, 4. v. virilis. * genus, species. Or. I, 6. pars dicendi. Topic. 7. formas qui idem putat esse, quod partes, confundit artem &c. & tam. Man. II, 12. cf. parentare. Sed non sæpe sic usus est. v. c. In sunt etiam parentalia privata, quæ a privatis agebantur in cognatorum memoria.

PARENTALIA. inferia, & quidam publica h. e. publica auctoritate & publice celebranda. Phil. I, 6. v. Guther. Jur. Man. II, 12. cf. parentare. Sed sunt etiam parentalia privata, quæ a privatis agebantur in cognatorum memoria.

PARENTARE. est inferias agere in memoriam mortui. Phil. I, 6. cuius sepulcrum nusquam extet, ubi parentetur. Leg. II, 21. hostia maxima parentare. * ulcisci mortem alienj Flacc. 38. parentemus Cethego.

PARENS. Off. I, 22. parentiores exercitus.

PARERE. Leg. I, 21. requiri placere terpinos, quos Socrates pegerit, iisque parere * pro apperere, demonstrari, verbum forense antiquum. Rosc. Com. 4. Si paret

PARERE. invenire, excogitare. Fin. III, 1. verba parienda.

Sic

INDEX LATINITATIS.

*Sic Græci τίκτεν, etiam de patre v. Davids ad b. l. & Viram Doff. in Miscell. Obs. quæ cura Cel. Dorrilli prodeunt. Vol. I. p. 409. * factus. Or. II, 40. feræ parvus suos diligunt.*

PARTVIRIO. *metaphorice de re matura, mox eruptura in lucem.* Muren. 39. periculum conceptum resp. *parturit.* Phil. II. extr. utinam reipublicæ dolor pariat, quod jam diu *parturit.* * *laborare.* Læli. 13. securitate frui animus non potest, si tamquam *parturit* unus pro pluribus.

PASCERE. *in re augurali aves pascuntur.* Div. II, 34. *cum avide offam pulsus devorant, ut tripudium fiat.* * *pascere dicitur de iis, qui rem pecuariam exercent.* Verr. II, 3. qui arent, qui *pascant* &c. Offic. II, 25. *bene pascere.* * *pasci pro vivere ex re aliqua.* Off. II, 11. qui *scelere & maleficio pascuntur.*

PASCUA. Agr. I, 1. utrum hanc silvam in relictis possessionibus, an in *consorum pascuis* invenisti? *b. e. quæ a consoribus locantur. v. scriptura.*

PASSER. Fin. II, 23. quæ *passeribus* nota est omnibus.

PATEFACTVS. *inventus.* Div. I, 39. nec ante philosophiam *patefactam* — hac de re communis vita dubitavit.

PATELLA. *dis propria, in qua iis cibi ponuntur.* Fin. II, 7. ita non religiosi, ut edant de *patella.*

PATER. Dis. 33. &c. *Patres*

Conscripti. unde Senatus sic dictus. v. Liv. II, 1.

PATERE. ad Div. VI, 10. omnia Ciceronis *pacere* Trebiano. *b. e. iis Tr. uti potest ut suis.* Rosc. C. 2. nomen in adversariis *pates.* Div. II, 1. ut nullum philosophiæ locum esse *pateremur*, qui non latinis literis illustratus *pateret.* Off. I, 73. minus multa *patent* in eorum vita, quæ fortuna feriat.

PATERFAMILIAS. *pro homine indocto, & rei familiaris tantum studioso.* Or. I, 29. qui sicut unus *paterfamilias* his de rebus loquor.

PATERPATRATVS. Or. I, 4. Cæcin. 34. *qui sit, docet Liv. I, 24.*

PATIBILIS. *tolerabilis.* Tusc. IV, 23. *patibilis* dolor putandus, * *in quem perperisso cadere potest.* Nat. D. III, 12. omne animal *patibilem* naturam habere.

PATRICIVS. *qui e familia aliqua eorum senatorum ortus est, quos Romulus & Tarquinius Priscus legerunt; & qui ab illis quidem orti sunt, majorum gentium, qui ab his, minorum gentium dicuntur.* *Patricii opponuntur plebei.* ad Div. IX, 21. *de patriciis satis dictum in Lexic. Fabri & scriptores laudati.* * *ad Brut. 5. dum unus erit patricius magistratus, auspicia ad patres redire non possunt. Patricii magistratus sunt Consulatus, Prætura, ædilitas &c. quia olim patriciis proprii fuerunt, & a patriciis capi potuerunt.* Leg. II, 2. Fibrenus præcipit in Li-

INDEX LATINITATIS.

vium, & tamquam in *patrigiam* pecorum alendis *quæstum* *quæ-*
familiam venerit, amittit nomen *tis*, sive ex *privatis* sive e *pu-*
obscurius *blicis* pro certo *vestigali* *condu-*

PATRIVS. a *majoribus* *reli-* *ctis* *pascuis*. Verr. II, 6. Fontej. I.
ctus & *traditus*, *antiquus*; Or. Dejot. 9. rex *Dejotarum* *pecuarius*
I, 18. *mos* *patris* *Academiz*. *dicitur*. *Sunt etiam*, *qui pu-*
Mur. 41. *sacra* *patria*. *Sic es-* *blicanos* *pecuarios* *dictos* *arbi-*
iam Verr. I, 3. *Dii* *patrit*, *sunt*, *trantur*, *qui* *vestigal* *redeme-*
quorum *cultus* *a* *majoribus* *ad* *rant*, *quod* *de* *pascuis* *publicis*
nos *venit*. * *paternus*. Rosc. A. *daretur*; *sed* *loci* *Ciceroniani* &
46. *animus* *patritus* *in* *liberos*, *Liviani* XXXIII, 42. XXXV, 10.
hoc *propterea* *adjeci*, *quia* *vidi*, *non* *sunt* *de* *publicanis*; *quid* *ii*
qui *dubitarent*, *sic* *dici* *lastine*, *enim* *ad* *Aedilium* *cursum* *per-*
& *inde* *haberent* *in* *loco* *Liui* *tinant*?

II, 5. *eminente* *animo* *patrio* *in-* *PECVLATOR*. *qui* *peculatus*
ter *publicæ* *pæne* *ministerium*. *reus* *est*. *Offic.* III, 18. *Est au-*
PATRIMVS. *cui* *pater* *su-* *tem* *peculatus* Rosc. A, 29. *cri-*
perstis *est*. Har. R. II. v. *Heinecc.* *menquo* *tenetur*, *qui* *avarium*
Antiq. J. R. *ad* *Inst. Jusl.* I, 10, 5. *defraudavit*.

PATRITVS. *patris*. Tusc. *PECVLIARIS*. *proprius*. *ad*
I, 19. *patriciam* *illam* & *avitam* *Q. Fr.* II, 10. *hoc* *mihî* *fuit* *pe-*
philosophiam. *culiare*.

PATRVVS. *reprehensor*, *ma-* *PECVLIATVS*. *dives*, *num-*
gister. Cæli. II. *fuit* *pertristis* *mitus*. *ad* *Div. X*, 32. *plane* *pe-*
patruus, *censor*, *magister*. *scil.* *catinus* *discessit*

quia *plus* *vident* *homines* & *re-* *PECVLIVM*. *pecunia*, *quam*
prehendunt *severius* *in* *fratrum* *servus* *domini* *permissa* *colligit*.
liberis, *quam* *in* *suis*. v. *Inst.* *Verr.* I, 36. *peculia* *servorum*.
ad *Horat. Sat.* *Drakenb.* *ad* *Parad.* 5. *qui* *cupiditate* *peculii*
Silium XV, 10. *Casaub.* *ad* *Per-* *nullam* *conditionem* *reculant*
sium p. 52. *durissimæ* *servitutis*.

PAVIRE *ferire*. *Div.* II, 34. *PEDARIVS*. *de* *senatoribus*,
terram *pavire* &c. *qui* *non* *dicenda* *sententia* *jus*

PAX. *in* *formulis* *precum*. *habent*, *sed* *sanguinem* *assentian-*
Rabir. *Perd.* 2. *pacem* & *veniam* *tur* *discessione*, *quia* *nondum*
peto. *magistratum* *aliquo* *functi* *sunt*.

PAVIMENTATVS. *Q. Fr.* *ad* *Att.* I, 16. 17. v. *Gell.* III, 18.
III, 1, 1. *porticus* *pavimentata* *nam* *is* *est* *locus* *classicus*
sc. *opere* *teffellato*. v. *Spon.* *Mi-* *PEGMATA*. *loculi* *lignei*, *in*
scell. *Frud.* *Ans.* p. 40. *quibus* *libri* *reponuntur*. *ad* *Att.*

PECCATVS. *Verr.* II, 78. *in* *IV*, 8.

peccatu *manifesto* *tenebatur*. *PEIERARE*, *quid* *fit*? r. *Off.*

PECVARIVS. *qui* *gregibus* III, 29

PEL.

INDEX LATINITATIS.

PELLECTIO. *lectio*, ad *Aq.*
1, 13.

PELLERE. dicuntur res ex-
terne, cum agunt in sensum in-
strumenta, & quidem in utram-
que partem, suaviter & cum
molestia. Or. 53. quod cum ani-
mos hominum auresque populis-
set, ut intelligi posset, quod
cæcia effudisset, cecidisse iucun-
de. * deinde pellere non, aut
mentem dicuntur species rerum
intrinsecarum, cum animo concipi-
untur. Acad. IV, 10. vñ nos
pellerent. ib. IV, 20. visa men-
tem scholamve pepulerunt. * de-
nique quæ animam suaviter aut
molestè afficiunt. Fin. II, 10. nec
illum habet isum, quo pellat
animum hic status nihil dolendi.
Div. I, 36. ut pellantur animi
vehementius, sæpe etiam cura
& timore. Cael. 15. candor hu-
jus te & proceritas, vultus ocu-
lique pepulerunt. Sic legit
sc. Grævius pro vulgato per-
pulerunt. nam cum pepule-
runt, ignorantia librariorum
sæpe permixtum est perpule-
runt & pereulerunt. v. Græv.
ad b. l. & Gronov. ad Liv. III,
30. Sic ad Div. IV, 13. nulla
insignis me privatim pepulit in-
juria. b. e. attingit, alie. edd.
habens: perculit. * Brut. 87.
longi sermonis initium pepulisti;
quod eleganter dictum arbitror
pro: movisti, commovisti, qui-
bus verbis in hac re utuntur
veteres. Sed cum hanc elegan-
tiam non caperent quidam, aut
depulisti, aut detulisti ex eo fe-
cerunt.

PELLICERE. dicitur de ar-
tibus magicis, quibus v. c. segetes
ex agro vicini in vestram du-
cuntur, nam de hoc est apud
Plin. Hist. nat. hinc elegan-
ter ad alia transfertur. Or. I,
57. iudicum sententias lepore,
& sale, pellicere. &c.

PELLIS, quia pellibus ster-
nuntur sententia in castris, pro-
pterea pro ipsi sententia ponun-
tur. Acad. IV, 11. ut non mul-
tum imperatori sub ipsis pellibus
otii relinquatur

PELLITVS. fr. Or. pr. Scaur.
M. Aemilius sordidissima genti,
ac prope dicam pellitis testibus
condonetur. Pelliti sunt pro-
prie pellibus, pro veste recti, ut
rustici, qui inde pelliti dicuntur.
Sed quia hic cultus est, etiam its
gentibus communis, qua barba-
re sunt, & ab hoc humaniori
cultu absunt, propterea bar-
bari etiam, ut b. l. sunt pelliti.
Sic eos appellavit etiam Clau-
dian. de IV. Consul. Honorii v.
466. Est autem ap. Ciceronem
sermo de Sordis, qui pelliti di-
sceris vocantur ap. Liv. XXIII,
40. v. ibi Gronov. sed imprimis
Patricius ad fr. Or. pr. Scauræ
T. III. P. II. p. 105. ed. Græv.

PELLVCENS. Brot. 79.
mollis & pellucens oratio

PENATES. unde dicti? v.
Nat. D. II, 27. Verr. IV, 8. Sull.
31. penates ac Dii patrii. cf.
Dom. 57. Har. R. 17. Nempe
penates & Dii patrii, item fa-
miliares, sunt iidem; nempe ii,
quos & quæque urbs communi-
ter a maioribus tradita & qua-

INDEX LATINITATIS.

affectatio regno, eribimo plebis lisse perscriptas scite & literate pulsato aut interfecto, eius b. e. callide & ad regendas Rom. indetta causa virgis casto, fraudes & furia accommodatissime, ita ut ipse scriba hanc caliditatem perspexerit, & secum dixerit, vatio apparet, est exercitatus, cum T. Labienus accusares Rabinum; quasi-Sarninum erib. pl. interfecisset; ubi v. Int. cf. Verr. I. 5. Formam huius iudicii peto o. Livio I. e. cf. Turnebi argum. ad Or. pr. Rabin. Perd. Sigon. l. c.

PERDVELLIS. qui proprie sit? v. Offic. I. 12.

PEREGRINARI. peregrinum esse. Mil. 12. tuz peregrinatione aures, neque in hoc pervagato civitatis sermone versantur.

PEREGRINVS. v. Ind. Legg. in Lege Papia.

PERENNIS. Nat. D. II, 3. perenne auspiciam. ibid. nulla perennia servantur. Perenne auspiciam est, cum in auspiciis omnes auspicio transierint. Festus in perenne & ibi Scutiger, quem hic jam laudavit Divius.

PERFRICARE. Tusc. III, 18. quæ, cuius os, perfricasti; toties dicere. b. e. cum impudens factus es; pudorem deposuisti. Sed Pis. 25. caput sinistra manu perfricare, Victorio Kar. L. VNI, 6, & alius videtur esse signum hesitantis, qui, quid faciendum sit, nescit. Mihi vero etiam b. l. de impudentia accipiendum videtur, de homine, qui nihil vereatur, nihil timeat. Nam Piso ira inducitur, ut dicat, rationes se ad ararium retu-

PERFRINGERE. Sext. 64. perfringere leges & iudicia opibus & potentia. Catil. I, 7. perfringere quaestiones. cf. Cæcin. 26. Aët. I. Verr. 1. Mil. 32. dicitur de reis, qui pecunia, gratia, vi, penam evadunt & absolvuntur. de oratione sublimi: Or. 28. hac modo perfringis; modo irrepit in sensum. Brut. 9. Theophrastus fuit suavitatis ea, qua perfunderet animos, non qua perfringeret.

PERFUGIVM. Cluent. 19. perfugia caularum, sunt artificia, quibus mala causa defendi possunt.

PERFVNDERE. Rosc. A. 29. nos persuadere iudicio, accusare autem eos, a quibus mercedem accepisti.

PERFVNGI. e regula Grammaticorum de bonis rebus dicitur, ut ad Div. IV, 5. omnibus prope bonis perfunctum esse. Sed est etiam de malis, ut defungi. Marcell. 10. perfuncta resp. est bello misero. cf. Har. R. 8. ad Div. V, 12.

PERICVLVM. iudicium, quod periculum capitis offert. Sic Rosc. A. 30. periculum creare, pro accensare. Arch. 6. pericula

INDEX LATINITATIS;

cula amicorum. Manil. 1. *pericula* privatorum. * ad Div. XIII, 68. quid sentiam, non sēpe scribam, propter *periculum* ejusmodi *litterarum*. * *Specimen*, quod experiundarum virium *cursa*, fit, Leg. I, 1 faciunt imperite, qui in isto *periculo* non ut a poeta, sed ut a teste veritatem exigant. * Verr. III, 79. scribis tabulæ publicæ *pericula*que magistratuum committuntur. *Pericula* sc. sunt *tabellæ*, *libelli*, in quibus aliquid scribitur, quamquam Grocius, Simonidus aliique maline *pericula* legi. Sed vide inprimis, quem hic Grævius laudavit, Salmas. mod. Usur. c. 15. & Bosium * ad Nepot. Epamin. 8. Gotb. Fred. ad Cod. Theod. tit. de sententiis e *periculo* recisandis; ut alias *saceramus*, qui passim copiose laudantur.

PERILLVSTRIS. ad Att. V, 20. ibi morati biduum *perillustros* fuimus. *b. e.* magnam laudem re bene gerenda consecuti sumus, rem optime gessimus.

PERIMERE. tollere. item impedire aliquid ne fiat. Planc. 42. si vis aliqua major reditum *peremisset*. Tusc. I, 38. sensu *peremisso*. Har. R. 11. *peremissi* sunt ludi. Sext. 22. mors mea causam publicam *peremisset*. Off. III, 7. nisi aliqui casus consilium *peremisset*.

PERIPETASMA. uestis stragula. Verr. IV, 12. Attalica *peripetasmasa*. v. Ind. Hist.

PERISTROMA. idem. Phil. II, 27.

PERISTYLIUM. Dom. 44. porticus cum coelavibus pavimentata trecentum pedum, amplissimum *peristylum*. Est autem *peristylum* locus, qui a columnis undique ambientibus nomen habet. v. Int. ad Sueton. Aug. 82.

PERIVRARE. item *PERIVRIVM* quid sit? v. Offic. III, 29. Perjurare autem est vera *lectio* illius loci, quam asserunt Lambinus, Fabricius &c. Vultgo autem olim legebatur: *pejorare*, sub qua voce etiam b. l. laudat. Nizolius. Et quoniam idem est *pejorare*, quod *perjurare*, ut *irones* etiam illam vocem recte intelligerent, etiam ibi hunc locum laudavimus. Ceterum *perjurare* & *pejorare* dici arbitror de falso *jurejurando*, ut Græcum ἐπιόρκων; quod est proprie *sæpe* & *malem jurare*. qui autem hoc faciunt, illi etiam facile falso *jurant*.

PERIVRISSIMVS. le. no. Rosc. Com. 7.

PERLITVS. Rosc. A. 52. *perlitus* sanguinis crudelitate; de eo, qui eandem fecit.

PERMANARE. Or. II, 77. ut ad eorum merces movendas *permanare* possint. Tusc. II, 18. conclusumtula ad sensum non *permanantes*. *b. e.* quæ non *persuadent*, etiam si nil contra dici possit.

PERMISCERE. Or. 9. ab Aristophane poeta -- Græciam *permiscere* dictus est Pericles. Gr. μῆλιν

INDEX LATINITATIS.

PERMITTERE. Verr. I, 32. *permittere dolori suo incommoda. b. e. ipsum ulcisci infurias sibi illatas.* Contra Sext. 33. *permittere inimicitias patribus & reipubl. est non ulcisci, senatus & reip. causa v. concedere, condonare. * tradere in potestatem.* Agr. II, 15. *regna decemvirorum ditioni - permissa esse dico.* Catil. I, 2. *permissa est reip. Consulibus. id fiebat.* SCto; *videant Coss. ne quid & c. quo liberam potestatem accipiebant reip. etiam non consulto senatu, quibus videretur rationibus defendenda.*

PERMVTARE pecuniam. ad Div. II, 17. ad Att. XI, 22. XV, 15. XII, 24. & c. *permvtatio publica pecuniae ad Div. III, 5. est collybus, de quo supra.*

PERNICIES. Rosc. A. 45. *quorum nihil pernicii causa consilio divino factum putamus, de hoc Genitius, quem ex hoc loco Gellius IX, 4. laudas vid. Voss. Anal. II, 19.*

PERORARE. Quint. 10. *namquam perorari potuisse. b. e. finiri controversiam.* Sic Verr. III, 66. *perorabo hoc crimen decumanum; simpliciter est, pro, desinam de hoc crimine dicere.* ad Heren. I, 10. *perorare narrationem.*

PERPESSIO. *facultas perpendendi & tolerandi.* Tusc. III, 24. *ceterorum perpeccio facit, ut multo minora videantur.*

PERPETVARE. Or. III, 46. *perpetuare verba, est eodem spiritu pronuntiare, nihil inter-*

PERPETVITAS. Or. II, 54. *perpetuitas sermonis, de orationis continua, quae opponitur ei, quae est in interrogando aut respondendo.* ibid. III, 49. *perpetuitas verborum; de periodo.* Or. 2. *perpetuitas dicendi, de tota serie & contextu orationis.* Tusc. V, 10. *extr. non ex singulis vocibus philosophi speculandi sunt sed ex perpetuitate & constantia.* Philosophorum perpetuitas est, cum omnia inter se apta sunt, unum ab altero ducitur, nihil ante dictis repugnans. Off. I, 33. *ut constare in vitæ perpetuitate nobis possumus.* Fin. II, 27. *in perpetuitate temporis vita beata duci solet.*

PERPETVVS. A&L Verr. 11. *perpetua oratio. v. perpetuitas n. 1. ad Div. V, 12. historiae perpetuae sunt, aut, quas nos universales appellamus, aut certe regni aut reip. totius, op. ponunturque historiis singulorum hominum.* Or. 36. *perpetua quaestio, est universalis, cum de genere universo quaeritur.* ad Att. V, 21. *ut centesima perpetuo fenore ducerentur. b. e. us centesima usura in singulos annos ducerentur in supputatione, non autem etiam centesimarum usura.* v. Gron. *Maniss. Ves. P. p. 414.*

PERRVMPERE. Verr. I, 5. *perrumpere quaestiones.* Leg. I, 15. *perrumpere leges & c. v. perrumpere.*

PERSCRIBERE. *solvere, non ex arca, sed de mensa argensarii*

INDEX LATINITATIS

taui, per attributionem, per assignationem. ad Att. IX, 12. viri Boni usuras *perscribunt*? Flacc. 19. pecuniam se *perscripisse* dicunt. *Salmaf. mod. Usur. p. 473. Gronov. Observ. IV, 9. " in Codice aliquid referre.* Rosc. C. 1. neque tabulae condemnantur ejus, qui verum non retulit, & ejus qui falsum *perscribit*. *ibid.* falsum *perscriberes* nomen. * Scrum *perscribitur* Catil. III, 6. quod nondum ari insitum est.

PERSCRIPTIO. *solutio de mense, eius Assignation.* ad Att. XII 51. Phil. V, 4. * *perscriptio est. etiam omnium earum rerum quae literis consignansur, in Codices referuntur, ari insidantur.* Agr. II, 9. *perscriptio legis.* Or. I, 58. si de tabula & *perscriptionibus* controversia est &c. *sic enim legendum.*

PERSCRIPTOR. Verr. III, 7. scribam tuum *perscriptorem* hujus saeculationis fuisse.

PERSECARE. *decidere cum aliquo.* ad Att. XIII, 23. da te in sermonem, & *persecuta* & confice.

PERSECUTIO. *actio in aliquem civilis.* Or. 41. in juris scientia *persecutionum* cautio- numque perceptio. v. *actio, scribere, cavere.*

PERSEQVI. *sequi.* Phil. III, 3. quarta legio Caesaris auctoritatem & exercitum *persecuta* est. ad Div. IX, 3. ego neglecta barbarorum inscitia te *persequar.* * *per singulas partes enarrare,*

accurate & plene narrare; explicare. ad Div. V, 13. nullum membrum reip. reperies, quod non fractum debilitatumve sit: quae *persequer.* * *exsequi* ad Att. VI, 1. mandatorum mihi libellum dedit - omnia sum diligentissime *persecutus.* ad Att. VIII, 11. *in ep. Cic. ad Pomp.* ut quodcumque tu consilium praecipisses, id nobis *persequendum*, putaremus. *Sed hoc etiam ad primam perferri significacionem potest.* cf. ad Q. Fr. II, 13. * *ulcisci* Acad. IV, 1. inimicitias paternas *persequi.* * *est etiam verbum juris, quod significat actionem in aliquem, & est positivis, imprimisque in re pecuniaria dicitur: exigere pecuniam.* Rabir. Post. 4. *persequi* ab aliquo pecuniam. Leg. III. 3. Syngraphas suas *persequi.* Verr. III, 13. bona sua repetere ac *persequi* lite ac judicio. * *hinc ductum illud genus arbitror, cum persequi poenas dicitur, qui sumis poenas ab aliquo, ulciscendi causa.* ad Div. I, 9. poenas a seditioso *persequi.* Cacin. 11. poenas alienius *persequi.*

PERSOLVERE. *solvere.* ad Att. VII, 3. si hoc mihi *ὑπὸν* *persolveris*, magna me molestia liberaria. * *satisfacere, non modo solvenda pecunia, sed etiam respondendo, officio praestando &c.* ad Att. XIV, 20. *persolvi* primae epistolae: venio ad secundam. Quir. p. K. 9. *persolvere* officium. cf. Verr. V, 69.

PERSONA. *πρόσωπον,*
p p 5 *facies*

INDEX LATINITATIS.

factis fitta histriouis. Or. II, 46. *lis illa vox - - secum & illos & cum ex persona mihi ardere oculi histriois viderantur.* Sed consules facere, *personabas.* de hac & ceteris hujus verbi *PERSPICERE.* diligenter significacionibus disticte & ac- *considerare & examine pro-* curare, etiam ex Cicerone, a- *bandi aut improbandi causa.* gitur in Lexic. Fabri; ad quod *befichtigen, besehen.* Mil. 20. *perspicere villam.* ad Q. Fr. III, 1. *perspicere viam.* ad Div. IX, 19. *domum cum fabricis perspi-* *cere.* Phil. II, 38. *quaerere &* *perspicere conditionem, quam-* *quam h. l. Gravius malebas:* *prospicere.* Muren. 3. *personam gravitatis* *PERSTRINGERE.* *severitatisque non appetivi.* ad *leviter* *percurrendo consingere.* Att. XV, 1. *fecda est persona* *Phil. II,* *ipsius senectutis.* Verr. II, 17. *19. celeriter cursum perstrin-* *per sona calumniar imponatur.* *gere.* Agr. II, 25. *terram aratro* *2. personam per periphrasin* *perstringere.* * *hinc metaphorice* *quandam dici de hominibus,* *Sull. 16. nemo me tranquillam* *sed cum respectu ad eorum con-* *suspicionem perstrinxit.* * *Cete-* *ditionem, officium, mores &c.* *rum quoniam, si quod virgali-* *Cluent. 29. hujus Staloni perso-* *tum perstringit oculorum aci-* *na ab nulla turpi suspicione* *em, ea obsunditur, propterea* *abhorrebat.* 3. *Arch. 2. in ejus-* *perstringere aciem splendore,* *modi persona, quæ - minime in* *dicitur Rabir. Post. 16. Fin.* *judiciis periculisque tractata est.* *IV, 14. &c. ut non opus sit, cum* *Manutius refert ad Archiam,* *nonnullis existimare, librarius* *qui in foro versatus non fuerit.* *perstringere in his posuisse abi-* *Sed rectius Passeratius refert* *que pre perstringere; cæsi ce-* *ad Patrum Ciceronem, pro-* *terum negari non possit, inter-* *pter verbum tractare.* *Nam* *dum id factum esse,* *PERTINERE.* *constructio* *histriois dicuntur proprie per-* *quadruplex est ap. Ciceronem,* *sonas tractare. v. tractare.* *cum præpos. ad, in, per, & cum* *PERSONATUS: facie fitta* *ablative.* Or. II, 2. *pertinet in* *indurus.* Or. III, 59. *persequutus* *prudenciam, pro quo Perarum* *Koscius.* * *simulator & diffi-* *reposuit: ad; ex odio. Venet.* *simulator.* ad Att. XV, 1. *quid* *& Mediolan. & ita judicatos* *est autem cur ego personatus* *jam Lambinus. Est samentum* *ambulem.* *in, quoniam alio sensu. Nat.* *PERSONARE.* *valde clama-* *D. II, 55. ut mox videbimus.* *re, clara voce dicere.* Cœl. 20. *Ceteros formas suis locis offer-* *non loquuntur solum, sed et-* *mus.* * *utile esse, valere.* ad Att. *jam personant.* Planc. 35. *furia-* *III, 1.*

INDEX LATINITATIS.

- III, 1. ad multa *perstinuit*. Off. II, 10. quæ ad gloriam *perthinent*. Quint. 29. ad rem *pertinent* testimonia. * *meare, attingere*. Nat. D. I, 14. ratio *persinens* per omnium rerum naturam. *ibid.* II, 55. implicatio nervorum toto corpore *pertinens*. *ibid.* *venæ in omnes corporis partes persinientes*. *ibid.* 54. eaque ad pulmones usque *pertinet*. * *Sentiri, vim habere in aliquem*. Div. II, 44. aliquid vim cælestem ad eos, qui in terra gignuntur, *pertinere*. Tusc. I, 38. nihil *persinuit* ad nos ante ortum. *ib.* 45. nihil ad mortuos *pertinet*. Arch. 11. *perstinebit* ad aliquam animi mei partem. cf. Læz. 4. * *dicitur eam ad aliquem pertinere id, cuius quis auctor est*. Rosc. A. 36. ad quem maleficium *persinere*. Verr. I, 17. *pertinet* res ad ipsum.
- PERTISVM. *quidam volebant dici pro pertesum*. Or. 48.
- PERTVRBARE. *exturbare, ejicere*. Herenn. IV, 8. ut eum præcipitem *perurbatis* ex ea civitate.
- PERTVRBATIO cæli. Div. II, 45. *opp. serenitati*. * *affectus vehementiores dicuntur perturbaciones, de quibus ex insano agitur Tusculana quæstio*.
- PERVELLERE. *vellere, minus quam convellere, molestia officere*. Tusc. II, 20. si te dolor *percellit* aliquis. *ibid.* III, 17. fortuna *pervellere* te potuit & pungeri; non potuit certe vires frangere. * *reprehendere*. Or. I, 62. non mihi fuit molestus, quod jus nostrum civile *pervellit*.
- PERVERTERE. Cluent. 39. Quintius Junium *pervertis*. b. c. eo *redegit*, ut *condemnavetur*, adeoque omnibus ornamentis *fortuna privaretur*.
- PERVVLGARE. ad Att. XII, 45. tu vero *pervulga* Hirtium. b. c. *librum ejus*.
- PERVSTVS. ad Div. XII, 15. hominem *perustum* gloriæ, volunt incendere.
- PES. *quomodo a numero differat*. v. Or. 64. & *supra in v. numerus*. * *pars terræ exigua*. ad Att. VII, 22. *pedem* in Italia video nullum esse, qui non in istius potestate sit. * *in navibus pedes sunt funes, quibus interiores veli anguli versus puppim trahuntur*. Or. III, 40. *pes* in navi. ad Att. XVI, 6. *pedibus æquis*. ubi v. Grav. cf. Vossium ad Catull. ep. 4. p. 12. * Cluent. 13. constituitur *anse pedes* &c. *dicuntur de eo, qui coram tribunali aus subsellis judicium constituitur*. * *Sæpe etiam servi dicuntur esse ad pedes, circum pedes*. &c. Verr. I, 36. *homines circum pedes habebat*. Deiot. 1. *servum a legatorum pedibus abduxit*. * Sen. p. R. 4. *ne pedibus ictis, de senatoribus perdaris, de quibus supra. cf. discessio*. * *pedibus trahi, est pessime atque iniquissime tractari*. ad Div. VII, 31. *de judiciis non laboro: trahantur per me pedibus omnes res*. ad Att. IV, 16. per

INDEX LATINITATIS.

per me ista pedibus erabantur. *saviis nocere student.* Or. III, 54. v. *Vistor. Var. Lect. XXI, 24, qui ex Homero hoc proverbium repetit.* * *Vatin. 5. pedibus iter facere, est terra proficisci & opponitur Tō navigare.*

PESTILENTIA. Agr. II, 27. in Salapinorum pestilentia finibus; pro, pestilentibus f.

PETASATVS. ad Div. XV, 17. itinere paratus; quod in iuvenibus petaso utebantur, ad solem arcendum, ut e Sueton. Aug. 82. intelligi potest.

PETERE. de ictibus gladiatorum & athletarum. Quint. 7. caput petere. Or. 68. ut athletas, nec multo secus gladiatores videmus nihil nec vitando facere caute, nec petendo vehementer &c. * *ad se suasque partes alligere.* ad Div. XIV, 1. qui ab his me amari putabam, qui invadebant, eos non sequebar, qui petebant. * *est etiam actoris in causa privata.* Flacc. 34. possessionem petere. *ins. a pratore, qui dat possessionem.* Rosc. C. 12. amplius se a nemine petiturum. cf. Verr. III, 11. &c. itaque is, in quem actio suscipitur, unde petitur, dici solet de Or. I, 37. ad Div. VII, 11. ubi v. *Græc.*

PETESSERE petere. Tusc. II, 26. qui laudem hanc petessunt. Div. I, 11. terrasque petisses.

PETITIO. istus. Catil. I, 6. petitiones corpore effugere. unde ad oratores traducitur & eorum artificia, quibus aduer-

sariis nocere student. Or. III, 54. orationis ipsius, tamquam armorum, est vel ad alium comminatio & quasi petitio. in-Catil. 14. novi omnes hominis petitiones rationesque dicendi. * *actio in aliquem, item postulatio a pratore, ut jus nostrum nobis concedat, tamquam hereditatis possessionem &c.* Brut. 5. cuius petitio sit. Rosc. C. 12. petitionem integram reliquit. Inv. I, 8. petitioni opponitur recusatio, quæ est ejus, unde petitur.

PETITOR. actor, qui litem intendit, in causa privata, cui opponitur is, unde petitur. v. *petere.* Or. I, 37. Quint. 13. Rosc. C. 14. Verr. III, 11.

PHALERAE. ornamenta equestrum. Verr. IV, 12. phalera pulcherrime factæ.

PHASELVS. ad Att. I, 30. XV, 17. est navicula longior & singul angustior cum prora longe & oblique supra aquam porrecta unde mira ejus velocitas.

PHILOLOGIA, ad Div. XVI, 2.

PHILOLOGVS. ad Att. XIII, 12. 29. ad Q. Fr. II, 10. v. *Inv. Græc.*

PHILOSOPHIA. ad Q. Fr. III, 1. ea villa tamquam philosophia videtur esse, quæ obijrgat ceterarum villarum solaniam. Sed *Faernus & Ursinus legunt: philosopha.* * *secta philosophica.* Or. III, 27. quæ exercitatio nunc propria duarum philosophiarum videtur.

PICA-

INDEX LATINITATIS.

PICARIAE. *loca in silvis, ubi propter capiam picarum pix coquitur.* Brnt. 22. liberi societatis ejus, quæ picarias redemisset. *Hæ picariae fuere, ut ex illo loco apparet, in silva Sila in Bruttii; unde Bruttia picæ omnium celeberrima.* v. Burmann. de Vestigal. c. 1. p. 14.

PICTURA. Verr. IV, 1. *picture in textili, est vestis stragula opere Phrygio acule picta, v. Junius de Pictur. p. 86.*

PICTVS. *de oratione, significat genus dicendi ornatum ornamentis iis, quæ ingenium ostendunt & suavitatem tantum habent.* Or. 27. *pictum orationis genus.* Brut. 85. *Lysia nihil potest esse pictius.* * Fin. V, 27. *qui nunquam philosophum pictum, ut dicitur, viderunt.*

PIGMENTARIVS. *pharmacopola, quia inter pharmaca, etiam χρωματῶν, pigmenta.* v. impr. Salmas. ad Solin. p. 740. 741. ad Div. XV, 17.

PIGNERARI. Phil. XIV, 12. *Mars ipse ex acie fortissimum quemque pignerari solet.* b. e. *eripere morti, quam forsiter in acie pugnantem saepe oppertunt, & ita, tamquam pignore quodam ab eo accepto, proprium sibi reddere.* Nam pignerari est etiam pignus accipere securitatis causa. v. pignerator, & pignus.

PIGNERATOR. *qui pignus capit a possessore securitatis causa, possessorem nihil deo-*

rius in re, quam possidet, dum lis est, facturum. Verr. III, 1.

PIGNVS. Phil. I, 5. *cogi pignoribus.* Or. III, 1. *pignoribus ablatis coercere.* Fuit genus coercionis, quo utebantur magistratus, imprimis Consules, in senatores, qui parere, tantumquam vocati in senatum, nollent. *elegantius pignora dicuntur omnia ea, quæ fiduciam faciunt, qualem aliquis se præstiturus sit.* ad Att. VIII, 9. *minus multa illi dederant reipublicæ pignora.* Phil. XIII, 4. *magna & multis pignoribus M. Lepidum resp. illigatum tenet.* Ea pignora deinde enarrantur, & sunt parim commoda multa, quæ habet in republ. & a republ. propter quæ ei adversari non potest, parim specimina amoris in temp. ab eo jam edita.

PILA. Pil. 28. *claudus pilam, v. claudus.*

PILVS. ad Q. Fr. II, 16. *ego ne pilo quidem minus me amabo.* Rosc. C. 7. *ne ullum pilum boni viri habere videatur.*

PINGERE. Brut. 37. *verba pingere; quod sit tropus & χηματισμός λέξεως.* ad Att. IV, 5. *bibliothecam mihi pinxerunt constructione & fittibus.*

PINGVIS. *de rebus philosophicis, est minus subtilis & acutus, sed popularis.* Læl. 5. *agamus pingui Minerva, ut ajunt h. e. non utamur illa subtilitate Stoicorum.* Acad. IV, 34. *quod ipsi Antiocho pingue videbatur &*

INDEX LATINITATIS.

& sibi contrarium. * *ditius*, minus suavis. Arch. 10. pingue sonantes poetæ.

PINNA: genus conchæ. v. Nat. D. II, 48. * in piscibus pinnae sunt, instrumenta natandi, loco pedum datae, ut ait Plinius; ut in avibus sunt instrumenta volatus, unde proverbialiter ad Att. IV, 2. pinnas alicui incidere; ubi tamen Grævistana habet: pennas.

PINNOTERES, squilla. v. Fin. III, 19. Nat. D. II, 48.

PISCINARIUS, qui piscinis murenarum aliorumque pretiosorum piscium delectatur; quailis L. Lucullus fuit. ad Att. I, 16. 17.

PISTRINUM, carcer privatus. ad Q. Fr. I, 2. §. 4. in publicam custodiam, vel in pistrinum.

PIVS, ad Div. X, 24. pie propinquitates.

PLACARE, Tusc. II, 8. hæc dextra Lernum, maciata: excetra, placavit. i. e. tantam reddidit. Sed videtur legendum; placavit. Placari quidem mare dicitur, sed aliam ob causam nempe quia tempestates, iræ maris dicuntur: cum autem a Suetonio. v. Burman. ad Svet. prædonibus liberatur, pacari dicitur mare, non placari. has voces permutari norum est. vid. Drakenb. ad Silium II, 483.

PLACATVS, Tusc. IV, 17. sibi ipse placatus, de homine tranquillæ animi. Quir. p. R. I. h. e. si nil adversi mihi accideret.

PLANGVNCVLA, pupa, simulacrum cereæ, ex Græco

πλανγγών. ad Att. VI, 1. inventæ sunt quinque planguncula matronarum. v. Bosius ad h. l. qui hanc vocem Ciceroni restituit, probante Lambino, Junio, &c. cum ante esset sine sensu langunculae, quod servavit Grævius. Reperit etiam in Cod. Bessarionis Mantuinus. cf. Spanhem. ad Callim. p. 711.

PLANVS, impostor. Cluent. 26. hanc vocem Viri docti restituerunt etiam Capitolin. in Anton. Phil. c. 13.

PLATALEA, avis. v. N. D. II, 49.

PLAVSVS, Div. II, 26. Galli cantu plausuque alas premunt. * gratia, laus. Cluent. 47. ex tota ista subscriptione rumorem quendam & plausum popularem esse quaesitum.

PLENVS, Prov. Conf. 8. quis plenior inimicorum fuit Mario. * lautus, copiosus, Rosc. A. 2. in alienam pecuniam tam plenam atque præclaram invaderis. Ceterum male huc traxit Grævius plenum convivium e Cas. 49. * plenum dicitur corpus carnosum & succulentum; opponiturque macilento. v. Salmas. ad Solin. p. 203. unde transfertur ad orationem, & nui. Off. I, 1. orationem latinam efficit plenior. Or. III, 14. de horridis rebus nitida, de jejunis plena, de pervulgatis nova

INDEX LATINITATIS.

nova quædam est oratio tua. *ibid.* 52. si habitum orationis & quasi colorem aliquem requiritis, est & plena quædam, sed tamen teres. &c. * in voce plenum est in laude, si adjecta est suavis. Or. I, 29. neminem vobis pleniorē aut suaviorē mihi videor audisse. Sed etiam in visio, cum abest suavis, & significat vastum. Or. III, 12. cuius tu illa lata nonnunquam imitaris, ut E plenissimum dicas. * Or. 47. sic loqui, nosse, iudicasse vetant, novisse jubent & iudicavisse, quasi nesciamus & plenum verbum recte dici, & minutum usitate.

PLERA. Leg. III, 3. antiquæ pro pleraque, quamquam Latinus & Davif. malunt pluria. v. Lex. Fabri in b. v.

PLUMBEVS. Tusc. I, 29. plumbeus in physicis. Em. IV, 18. o! plumbeum pugionem. ad Att. I, 13. illum plumbeo gladio jugulatum iri.

POEMA. Tusc. II, 11. poemata lecta, de quibus ex aliquo poemate.

POENA. Cluent. 43. pœna vitæ. * Rosc. A. 24. pœnæ parentum. Verr. I, 3. pœnæ civium. Phil. XIII, 20. patriæ pœna. ad Att. IX, 14. pœnas alicujus persequi. In his omnibus significat ultionem injuriæ alicui factæ. * Furia ultrix. Pis. 37. o! Pœna! o! Furia sociorum. Dom. 2. & furæ sic est in quibusdam, quæ ante adduximus. cf. Drakemb. ad Sil. II, 551.

PŒNIRE. antiquæ pro punire. Tusc. I, 44. Sic habens etiam Codd. quidam. Milton. 31. Sic antiqui dicebant: Pœniens, mœnera, mœri, pro Punctus, munera, mûri. v. Drakemb. l. c. I, 602.

PŒNITET. pœnitere nos ejus rei dicimus eleganter, quæ parva est, quæcum consenti non sumus, quæ nobis non placeat, cui parum tribuimus. Or. 37. non pœnitet me quanta sint. Or. III, 9. pœnitet memet mei. ad Div. I, 7. fortunæ meæ ne me nimis pœniteret. Tusc. V, 18. sapientiam nunquam fui pœnitet. ad Div. VI, 1. fortunæ suæ maxime quemque pœnitet. Div. I, 15. negat se eorum auspiciis pœnitere. * cujus nominativo Inv. II, 13. utrum id facinus sit, quod pœnitere fuerit necesse. Tusc. V, 28. nihil, quod pœnitere possit, facere.

POETICE. poetarum more. Fin. V, 4. ut poetice loquar.

POLITE. de genere scribendi tenui, est acutè, subtiliter, de quibus suis locis. Brut. 19. quædam simantur polities. *ibid.* 20. Mucius enucleate ille qui idem & polite, nequaquam autem ea vi & copîa &c.

POLITICVS. Or. III, 28. quæ ex particula parvæ urbis ac loci nomen habent & Peripatetici philosophi, aut Academici nominantur: olim autem, propter eximiam rerum maximarum scientiam, a Græcis politici philosophi nominati, universarum rerum. nomine appellabantur.

POL.

INDEX LATINITATIS.

- POSTVLATIO.** *in sacris est quibus multum in republ. eff-*
prodigium, quo dii postulant *citur, in quam rem est locus*
aliquid, ira sua avertenda *Quint. 1. quæ res duz in civita-*
causa fieri, unde deinde pro *te plurimum possunt, eloquen-*
ipso sacro piaculari dicitur, *tia ex gratia &c. Mur. 11. erant*
Har. R. 10. postulationes esse Jo- *in magna potentia, qui confu-*
vi, Saturno &c. ibid. 14. co- *lebantur. Cæcin. 25. potentia*
dem ostento Telluri postulatio *quiescit. Sull. 7. nullam a me*
deberi dicitur. v. Græv. ad c. 10. *potentiam Sullam exspectare.*
** verbum forense est, cum si-* *Quint. 2. & ad Div. XIII, 29.*
gnificat petitionem apud Præto- *junguntur potentia et gratia.*
rem, ut liceat nomen deferre *Mil. 5. potentiam suam ipse ita*
alicujus. ad Div. VIII, 6. inter *interpretatur: Senatum, non*
postulationem & nominis dela- *quod, sentiret, sed quod ego vel-*
tionem uxor a Dolabella disces- *lem decernere. Cæcl. 9. Contra*
sit. Ligar. 6. primus aditus & *potentias hominum. cf. Off. I,*
postulatio Tuberonis hæc fuit, *21. Or. I, 41. Quint. 9. Sed*
velle se de Q. Ligarii scelere di- *hæc potentia est civilis elicita..*
cere. v. postulare. *hinc contra ad Brut. 10. quan-*
- POSTVLATVM.** *est petitio*
beneficii, quam socii & provin-
ciales ad Senatum deferunt.
Verr. II, 4. Siculi postulata Con-
sulibus, quæ non postulata, sed
criminea in istum viderentur esse,
*ediderant. cf. postulare. * con-*
ditiones pacis. ad Div. XII, 4.
legati ab Antonio ad nos into-
lerabilia postulata retulerunt. cf.
ad Att. VII, 15.
- POTATVS.** *Tusc. V, 5. ista*
me non movent (argumenta)
non solum, quia pervulgata
sunt, sed multo magis, quia,
tamquam levia quædam vina ni-
hil valent in aqua, sic Stoico-
rum ista magis gustata, quam
potata delectant.
- POTENS.** *gratiosus. Quint.*
22. potentissimus Nævius. sed
vid. potentia.
- POTENTIA.** *dicitur ut opes,*
de gratia, auctoritate, mul-
titudine amicorum & clientium,
eloquentia & omnibus rebus,
- POTESTAS.** *in republ. est*
magistratuum, judicum, & o-
mnium, quibus aliqua pars reip.
bello & pace, domi & foris ad-
ministranda commissa est, mi-
nus quam imperium. Quint. 2.
est de judice. Leg. III, 10. ver-
sari cum imperio & potestate in
repub. ad Q. Fr. I, 1, 10. quo-
niam in istis urbibus cum sum-
mo imperio & potestate versa-
*ris. Sed vid. in Imperium. * jus*
in aliquem. Agr. II, 31. in pote-
state sua esse, de civitatibus liberis
*& sui juris. * facultas, copia a-*
licujus rei. Dom. 29. potestas cer-
*torum hominum est. &c. * Tusc.*
III, 5. ex potestate exire quid sit?
ubi vid. Davies. Tusc. IV, 36.
exire de potestate, hoc est, de con-
silio, de mente, de ratione.
- POTIRI.** *Tusc. I, 37. Si gen-*
tem aliquam urbem nostram po-
tiri-

INDEX LATINITATIS

ubi totus hic Ciceronis de Collegio Pontiff. locus difficultis planissime explicatur.

POPA. *caupo*. Mil. 24. *ubi v. Abrani.*

POPVLARIS. *qui est ex eodem populo*, δημότις. Leg. I, 23. non *popularis* alicujus definiti loci, sed *civis totius mundi*. ad Att. X, 1. *Solon popularis tuus*. * *a populo tributus*, *ortus*. Dom. 18. *honor popularis*. Phil. XI, 7. *imperium populare* *semper ventosum est*. Leg. II, 4. *lex popularis*. * *populo usitatus*, *ad ejus captum accommodatus*. Off. II, 10. *popularibus* *verbis* *utendum & usitatis*. Or. II, 38. *popularis* *trutina* * *popularis* *porro est idem*, *qui civilis bono sensu dicitur*. Fin. V, 23. *homo habet innatum quiddam civile & populare*, quod *Græci πολιτικόν* *vocant*. * *studiosus populi*, *ejusque gratiam capiens etiam cum detrimento reip.* & *contra honestatem*, *de quo est locus classicus* Sext. 45. Off. I, 25. *alii populares*, *alii studiosi optimi cuiusque &c.* *Sed paullo honestius* Agr. II, 1. *popularem* *Consulem se futurum pollicetur*. *nempe vere*, *non ficto & fallaciter popularem*, *ut est* Dom. 29. * *hinc ratio popularis* *ad Div. I, 2. Sext. 53. Dom. 33. Petit. Conf. 11. de partibus popularium*, *quas aliquis amplectus est*. *s. studio gratia populi capienda*. * *populo gratus*, *probabilis*. in *Cæcil. 3. nomen censorium jam populare & plausibile factum est*. ad Att. X, 4. *quod putaret popularem esse*

clementiam. Agr. II, 4. *quid est tam populare*, *quam pax?* * *illustris*, *pervagatus*, *speciosus*. Agr. II, 1. *popularis laus & lux*. Acad. IV, 2. *quorum ad illustres & populares laudes has etiam minus notas adjungimus*. *Petit. Conf. 13. tota petitio*, *cura*, *ut pompæ plena sit*, *ut illustris*, *ut splendida*, *ut popularis*. * *ad populum movendum*, *incisandum*, *aptus*. Verr. I, 58. *quid tandem erat in illo puero populare?* *quid invidiosum?* *ibid.* *non illius ætas*, *sed causa*: *non vestitus*, *sed fortuna popularis videbatur*. *ibid.* *neque erant hæ lacrymæ populares* *magis*, *quam nostræ &c.* * *Or. II, 83. popularis lapsus* & *Tulc. V, 36. popularis offensio de iis*, *qui in re aliqua, oratione, actione populum offenderunt*. Or. 44. *oratio popularis*. *b. e. ad populum*. ad *Q. Fr. I, 1. popularis accessus ac tribunal*.

POPVLARITER. *more populi*, *ut populus intelligere possit*. Leg. I, 6. *populariter loqui*. Fin. V, 4. *populariter scribere*. * *seditiose*, *invidiose*. Verr. I, 58. *me populariter agere &c.* *v. popularis*.

POPVLVS. Verr. I, 42. *ut questio ejus ad populum pertineat*. Leg. III, 16. *judicium populi*. *hec quomodo capienda sint*, *v. in Ind. Legg. Leg. Tabellaria Cassia*. & *in addend. ad b. legem*.

PORCVS. Leg. II, 22. *porco femina* *piaculum pati*. *v. Davif. ad b. l. & quos ibi laudat*.

PORRECTVS. ad Att. V, 18. *nequid inter casu & porrectu*
Pp* ut

INDEX LATINITATIS.

ut ajunt, oneris mihi addatur I, 1, 11. Offic. I, 42. v. *Casaub.*
aut temporis. *Proprie est tempus interjectum inter victimam*
mactationem, & extorum in

aram inpossessionem, quo tempore fari licet. Exta porrecta, sunt exta data Deo, ut ait Ovid. Fast. I, 51. Inter cæsa & porrecta autem, per proverbium nobis aliquid dicitur accidere, cum accidis nobis aliquid, dum aliis rebus intenti sumus, aut absumus, neque nobis ab eo possumus cavere.
PORTORIVM. *vestigal, quod in portu pro mercibus solvitur. Font. 5. portorium vini. Verr. II, 75. portorii vicesima. h. e. vicesima mercium; quam portorii loco solvebant. Inv. I, 30. portorium locare. cf. ad Att. II, 16. Plif. 36. &c. de portorio omnium optime egie Burmann. l. c. c. 5.*

PORTIVOSVS. ad Div. VI, 20. *navigatio portuosa, b. e. in qua multi portus patent. Or. III, 19. mare portuosum, est portubus frequens.*

PORTENTVM. unde dicitur? Nat. D. II, 3.
PORTICVS. *ambulatio communis suspensa circa templum, & in ædibus privatis in atrio, im- pluvio item ante aedes, qua a pluvio, & solis ardore defende- rentur. Verr. III, 40. Sopatrum à porticu in qua sedebat &c. cf. ad Q. Fr. III, 1. Dom. 44.*

PORTITORES. *sunt operæ publicanorum, qui portoria re- demerant, qua in portu sede- bant, merces excutiebant, & portorium exigebant; in quo cum iniquius & acerbius versa- rentur, omnibus hominibus odi- osi fuere, ut etiam e libris sa- cris constas. nam qui ibi memo- rantur τελαωνες, sunt portito- res, operæ publicanorum, non publicani. vid. Agr. II, 23. ubi*

Turnebus male publicanos in- terpretatur, qui ei error cum multis communis est, & ab Asco- niq. haustus. Vatin. 5. ad Q. Fr.

I, 1, 11. Offic. I, 42. v. Casaub. ad Theobraft. c. 6. Burmann. de Vestigal. p. 140.
PORTORIVM. *vestigal, quod in portu pro mercibus sol- vitur. Font. 5. portorium vini. Verr. II, 75. portorii vicesima. h. e. vicesima mercium; quam portorii loco solvebant. Inv. I, 30. portorium locare. cf. ad Att. II, 16. Plif. 36. &c. de por- torio omnium optime egie Bur- mann. l. c. c. 5.*

PORTIVOSVS. ad Div. VI, 20. *navigatio portuosa, b. e. in qua multi portus patent. Or. III, 19. mare portuosum, est por- tubus frequens.*

PORTVS. Cæcin. 34. *portus supplisii, vocatur exsilium, quod in exilium damnati eunt, ut supplicium fugians.*
POSCERE. Verr. I, 26. *posce- re majoribus poculis. Rosc. A. 5. quos populus poscit. int. ad supplicium, ductum e ludis gla- diatoris, in quibus populus in- terdum flagitare gladiatores notos ab editore ludorum sole- bat. v. Sueton. Aug. 44. hæc gladiatorum parva postulatitia dicuntur a Seneca ep. 7. & op- ponuntur ordinariis. Verbum postulare sæpe sic dicitur. vid. v. c. Suet. Calig. 30.*

POSSESSOR. Agr. I, 5. *invi- dia aut pestilentia possessori, b. e. agrorum pestilentium & inoi- diam possessoribus afferentium.*

POST. Verr. I, 7. *post hunc statum reipubl. b. e. a quo tem- pore hic est status reip.*

POSTMERIDIANVS. Or. 47. *pomeridianas quadrigas, quam postmeridianas libentius dixe- rim.*

INDEX LATINITATIS.

Am. / *Apud veteres saepe sic* mentio matutinorum & meridianorum; qui sunt gladiatores dicti a tempore, quo edebantur. Illi dicuntur etiam bestiarii ap. Sueton. Claud. 34. ad quem locum v. Torrens. & Lips. Saturn. II, 15. qui de utroque genere e-rudire agunt. Dabantur au-tem meridiani, ut, quemadmo- dum Seneca l. c. ait, oculi a cru- deli spectaculo matutinorum re- ficerentur. Aequae eandem ob- causam post gladiatores tempo- re pomeridiano dabantur inter- dum Circenses ludi, quorum sunt quadrigae. Itaque Augustin. Confess. L. VIII. Circenses diser- se appellat spectaculum pome- ridianum; quem locum debet Torrensio, qui eum l. c. attulit. hinc Ciceronis quadrigas pome- ridianas intellige.

POSTERIOR. improbiior. Prov. Conf. 4. sic fortuna cum improbitate certavit, ut nemo posset, utrum posterior, an in- felicior esset, judicare. Viri docti laudans ad b. l. Turneb. Advers. XX, 9. Pis. 27. nihil scitote esse luxuriosius, nihil li- bidinosius, nihil posterius, nihil nequius. Sic Rosc. A. 47. po- steri homines.

POSTLIMINIVM. ἐπὶ ἀνο- δος, reversio, reditus. Topic. 8. quae a nobis alienata sunt, cum ad hostem pervenerint, & ex suo tamquam liniue exie- rint, cum redierint ad idem li- men, postliminio dicuntur redi- re. Sed totus ille locus & ibi Boethius legendus. cf. Or. I, 40. Balb. II. postliminio fieri potest civitatis mutatio. ibid. 12. Civi-

Romano licet esse Gaditanum, sive exilio, sive postliminio &c. b. e. si redieris Gades, ubi ante civis fueras, quam Civis Romanus fu- ctus erat, & ejus civitatis jus re- cipis, civitate Rom. accepta amif- sum. ubi v. Grav. & Salm. ad J. Act. c. 26. quem Grav. laudas. Int. ad Caji J. L. 6, 2. Menag. Am. J. C. 39.

POSTVLARE. saepe dicitur sensu forensi; in quo proprie est, in causis privatis Praetorem rogare, ut liceat actionem ali- cui intendere; in causis publi- cis autem, ut liceat nomen de- ferre; unde deinde, per meto- nymiam antecedentis pro conse- quente, pro accusare dicitur. Exempla haec sunt, & quidem posterioris generis; nam prioris nullum animadverti. ad Q. Fr. III, 1. Gabinium tres factiones postulant. ad Div. VIII, 12. Ap- pium eadem lege postulavi. locus clarissimus est in Cæcil. 20. nuper cum in Gabinium Pi- so delationem nominis postu- laret. Sed in universum postu- lare de omni desiderio apud praetorem exposito dicitur. Mil. 20. Servos postulare in questio- nem. Sic est saepe in Verrinis. v. inpr. Sigon. de Judic. I, 20. II, 9. * Offic. III, 7. ut Geome- trae non omnia solent docere, sed postulare, ut quaedam sibi concedantur. sic ego a te postu- lo, ut mihi concedas &c. * po- stulare etiam dicuntur provin- ciales & socii, cum aliquid de- cerni, constitui sua causa a se- nato R. petunt. Balb. 15. Gadi- tani a senatu de foedere postu- laverunt. &c. v. postularum.

INDEX LATINITATIS.

POSTVLATIO. *in sacris est quibus multum in republ. effi-
prodigium, quo dii postulant citur, in quam rem est locus
aliquid, ira sua avertenda Quint. 1. quæ res duz in civita-
causa fieri, unde deinde pro te plurimum possunt, eloquen-
ipso sacro piaculari dicitur, tia ex gratia &c. Mur. 11. erant
Har. R. 10. postulationes esse Jo- in magna potentia, qui consu-
vi, Saturno &c. ibid. 14. co- lebantur. Cæcin. 25. potentia
dem ostento Telluri postulatio quiescit. Sull. 7. nullam a me
deberi dicitur. v. Græv. ad c. 10. potentiam Sullam expectare.
* verbum forense est, cum si- Quint. 2. & ad Div. XIII, 29.
gnificat petitionem apud Præso- junguntur potentia et gratia.
rem, ut liceat nomen deferre Mil. 5. potentiam suam ipse ita
alicujus. ad Div. VIII, 6. inter interpretatur: Senatum, non
postulationem & nominis dela- quod sentiret, sed quod ego vel-
tionem uxor a Dolabella disces- lem decernere. Cæcl. 9. Contra
sit. Ligar. 6. primus aditus & potentias hominum. cf. Off. I,
postulatio Tuberonis hæc fuit, 21. Or. I, 41. Quint. 9. Sed
velle se de Q. Ligarii scelere di- hæc potentia est civilis elicita-
cere. v. postulare. hinc contra ad Brut. 10. quan-*

POSTVLATVM. *est petitio
beneficii, quam socii & provinc-
ciales ad Senatum deferunt.
Verr. II, 4. Siculi postulata Con-
sulibus, quæ non postulata, sed
criminea in istum viderentur esse,
ediderant. cf. postulare. * con-
ditiones pacis. ad Div. XII, 4.
legati ab Antonio ad nos into-
lerabilia postulata retulerunt. cf.
ad Att. VII, 15.*

POTATVS. Tusc. V, 5. ista
me non movent (*argumenta*)
non solum, quia pervulgata
sunt, sed multo magis, quia,
tamquam levia quædam vina ni-
hil valent in aqua, sic Stoico-
rum ista magis gustata, quam
potata delectant.

POTENS. *gratiosus. Quint.
22. potentissimus Nævius. sed
vid. potentia.*

POTENTIA. *dicitur ut opes,
de gratia, auctoritate, mul-
titudine amicorum & clientium,
eloquentia & omnibus rebus,*

POTESTAS. *in republ. est
magistratum, judicium, & o-
mnium, quibus aliqua pars resp.
bello & pace, domi & foris ad-
ministranda commissa est, mi-
nus quam imperium. Quint. 2.
est de judice. Leg. III, 10. ver-
sari cum imperio & potestate in
republica. ad Q. Fr. I, 1, 10. quo-
niam in istis urbibus cum sum-
mo imperio & potestate versa-
ris. Sed vid. in Imperium. * jus
in aliquem. Agr. II, 31. in pote-
state sua esse, de civitatibus liberis
& sui juris. * facultas, copia a-
licujus rei. Dom. 29. potestas cer-
torum hominum est. &c. * Tusc.
III, 5. ex potestate exire quid sit?
ubi vid. Davies. Tusc. IV, 36.
exire de potestate, hoc est, de con-
silio, de mente, de ratione.*

POTIRI. Tusc. I, 37. Si gen-
tem aliquam urbem nostram po-
tiram-

INDEX LATINITATIS.

astutam putem. Rofc: Am. 25. Athenienfium resp. dum ea *re- rum potita* est. *b. e.* & *fui ju- ris fui*, & *in fua potestate alias Græcas civitates habuit.*

POTIVS! cum comparativo. Pif. 14. quævis fuga *potius opta- tior.*

POTVLENS. Nat. D. II, 56. qua efculentis & *potulentibus* iter pateret. *Ita dedere ex opti- mis Codd. MSS. Viri docti. Sed Davifius tamen poculentis legis, quem vide.*

PRAECENTIO, est *sibici- tum, qui in ludis caneabant ti- biis, item, cum facrificaretur.* Her. R. 10.

PRAECIDERE, *recusare, ne- gare.* ad Att. X, 16. quod quia plane *præcideras.* *ibid.* VIII, 4. plane, sine ulla exceptione *præ- cidis.* * Cato. 16. brevi *præci- dam, b. e. paucis dicam.*

PRAECIPERE, ad Att. VIII, 34. quodcunque tu confilium *præcepiffes.* * *autè capere, præ- vertere cogitatione, factis &c.* Off. I, 23. *præcipere* cogitatione futura. cf. ad Div. IV, 16.

PRAECIPITANS. *præceps.* Rabir. Po. 1. *præcipitantes* im- pellere. Sull. I. 31. *præcipitans* republ.

PRAECIPITATVS, ad Div. XI, 25. *atque præcipitata. b. e. fumma.*

PRAECIPVVM. *προνυμέ- ρον.* Fin. III, 16.

PRAECISE, *sine exceptione addita, absolute.* ad Att. VIII, 4. *præcise* negare. * *omiffio ver- bo aliquo brevitatis causa.* Nat. D. II, 29. existimas ab his pro-

videntiam fingi, quasi quandam Deam-- fed id *præcise* dicitur. *vid. locum.*

PRAECISIO. Or. III, 53. est *figura ἀπὸ συνωνύμων.*

PRAECONIVM, *vite genus, quod est præconum.* ad Div. VI, 18. qui *præconium* facerent.

* *præconis proclamatio.* Rabir. Po. 17. o! meum miserum acer- bumque *præconium.* ad Div. VII, 24. additus Hipponæteo *præconio.* *Sed h. l. est meta- phorice: v. additus.* ad Att. XIII, 12. Ligariana *præclare* vendidisti (laudando *vendibi- lia fecisti.*) Posthac quicquid scripsero tibi *præconium* defe- ram. *b. e. te venditorem, lau- datorem constituam.*

PRAECVLTVS. *præpara- tus.* Partit. 13. quidam perfecti habitus, ad virtutem quasi *præ- culti.*

PRAECVRSIO. *prægressio- preparatio.* Top. 15. *præcurfio- nem* adhibent ad efficiendum.

PRAECVRSOR, Verr. V, 41. hunc *præcurforem* habebat & emissarium.

PRAEDIATOR, *interprete Salmaf. mod. Usur. c. 16. est, qui prædia publico obligata & ven- denda emit, adeoque, ut Gro- novius de Centes. & uncis p. 516. interpretatur, pecuniam suam in prædiis habet.* ad Att.

XII. 14. 17. *atque hanc esse ejus verbi vim analogia docet.* *sed* pr. Rab. 20. *hanc vim habere non potest:* Scavola cum de ju- re prædatorio confuteretur, consultores suos nonnunquam ad Furium & Cascellium *præ- diato-*

INDEX LATINITATIS.

diatores rejiciebat. Itaque Man-
nusius interpretabatur cum
Budæo aliusque: peritus juris
prædicatorii. Et profecto, si
locus sanus est, aliam vim b. l.
verbum habere non potest; in-
primis cum Furius & Cascellius
Œti fuerint. Sed Salmas. l. c.
vocem prædiatores delendam
censet. Quoniam autem omnes
libri MSS. & editi eam præfe-
runt, durum mihi hoc vide-
tur. Ac potest fortasse ratio
inveniri, qua possimus rem ex-
pedire. Mihi sic in mentem ve-
niebat: Propria quidem verbi
vis ea est, quam Salmasius tra-
dit. Sed quoniam prædiatores,
qui prædiis publico obligatis e-
mendis questum faciebant, ope-
ram dabant, ut hanc partem
juris, quæ est de prædiis publi-
co obligatis, commodi sui causa,
cognoscerent, ut sunt apud nos
mercatores majores juris cam-
bialis, quod vocant, plerumque
non minus, quam Œti, periti:
propterea fieri potuit, ut præ-
diator deinde etiam diceretur,
qui juris prædicatorii peritus es-
set. Judicant, quimo sunt doctio-
res & acutiores.

PRAEDIATORIVS. Balb. 20.
 cum Q. Mucius de jure prædia-
 torio consulatur. b. e. de eo,
 quod ad prædia publico obliga-
 ta; & e lege prædicatoria ven-
 denda perinebat. Hujus juris
 quædam sunt ad Div. V, 20.
 vid. Salmas. mod. Usur. c. 16. In-
 terpres ad Sæton. Claud. 9.
 ubi Burmannus memorat dis-
 sertationem de hoc jure scri-

psisse Grævium filium, quæ pro-
dieris, nec me, nescio.

PRAEDICABILIS. *laudabi-*
lis, Tusc. V, 17. prædicabile
nihil est in vita misera.

PRAEDICATIO. *præconium.*
 Agr. II, 18. ipsi præconi præ-
 dicationem acerbam futuram.
 Act. I, Verr. I. Sæpe ac præ-
 dicatione.

PRAEDITVS. in Cæcil. 2.
præditus scelere, Tusc. V, 14.
 non ut parvo metu præditus sit,
 sed ut nullo.

PRAEDIUM. Verr. III, 86.
 habet in numis, in urbanis præ-
 diis. Prædia urbana sunt apud
 Œtos omnia ædificia sive in
 urbe sive in villa. Justinian.
 Instit. II, 3.

PRAEESSE. Or. I, 53. cla-
 rissimi cives ei studio etiam ho-
 die præfunt. b. e. ei operam
 dant & in eo excellant. ad Div.
 I, 7. temporibus atque laudi meæ
 præfuit. b. e. plurimum me
 juvisti mihi que favisti. Or. I, 10.
 Œtus dicitur prædicæ contro-
 versiam intendenti, quem com-
 silio juvat, cui formulas dat. & c.

PRAEFECTVRA. *civitas,*
quæ neque suas leges, neque suos
magistratus habet, sed aut a
prætoris R. aut a præfecto, quem
prætoris dedit administratur.
 Rabir. Perd. 8. omnis præfectu-
 ra, regio vicinitas vestra. cf.
 Nat. D. II, 2. vid. de præfectu-
 ris Sgon. Ant. Jur. Ital. II, 10. f.
 * munus præfecti. (v. præfe-
 ctus.) ad Att. VI, 1. præfectu-
 ras sumere. ibid. dare & defer-
 re præfecturam. ib. V, 21. pe-
 tere præfecturam.

PRAE-

INDEX LATINITATIS.

PRAEFECTVS. in Cæcil. 17. *dam dicimus, quibus efficitur, præfectus Antonii.* Balb. 28. *us reliquam orationem minus ægre ferant iudices. Exemplum genera quatuor fuisse. huiusmodi præmunitionum sunt.* Nam fuisse præfecti alarum, qui in Or. pr. Murena, Flacco, Ligariis, Marcellis.

præfecti evocatorum, præfecti fabrum, & civitatum denique, b. e. qui a magistratu provinciali in eas civitates mitterentur, in quibus ipse assidue esse non posset, ut jus dicerent. de singulis vid. accuratè dispensantem Manut. ad Cic. Ep. ad Div. II, 17. Sed hi præfecti in provinciis fuisse; quibus addde eum, qui a Prætoris Romæ in Italia in præfecturam mittitur. v. præfectura. * præfectus morum ad Div. IX, 15. est censor, qui & moribus civium præesse dicitur.

Cluent. 45. **PRAEMVNIRE.** Leg. I, 12. quæ præmuniuntur omnia reliquo sermoni disputationique nostræ, quo facilius jus in natura positum esse, intelligi possit.

PRAENOTIO. notio instans. N. D. I, 17. v. notio.

PRAEPES avis Div. I, 47. quæ volatu auspiciū facit.

PRAEPOSITVM. προσημειωv. Fin. III, 16. Acad. I, 10. **PRAEPOSITIO** de eadem re. ibid.

PRAEPOSTERVS. Or. III, 13. præpostera tempora, sc. verborum, cum imperfectum & plusquam perfectum, aut alia, permutantur.

PRAEFRACTVS. de oratore, est durus, asper, minus suavis & lavis. Or. 13.

PRAEFVLGIRE. ad Att. V, 13. præfulci atque præmuni. **PRAEIGNAS.** ansique pro prægnans. ad Att. I, 10. v. Intè.

PRAEIVDICARE. Leg. III, 20. de iis censoribus præiudicant. v. præiudicium. unde Cluent. 2. ne quid huc præiudicari affertis.

PRAEIVDICIVM. in Cæcil. 4. non præiudicium, sed plane iudicium iam factum putatur.

PRAEMOLESTIA. Tusc. IV, 30. metum præmolestiam appellabant. **PRAEMVNITIO.** Or. II, 75. in homines caros iudicibusque iucundos sine ulla præmunitione orationis invehit. Nempe præmunio est, cum antea qua-

dam dicimus, quibus efficitur, us reliquam orationem minus ægre ferant iudices. Exemplum genera quatuor fuisse. huiusmodi præmunitionum sunt. in Or. pr. Murena, Flacco, Ligariis, Marcellis.

Pp 4 *

INDEX LATINITATIS.

*crearat, v. Muren. 18. Plane. 20. nat. ad b. l. * in Lexic. Fabri*
Et quia hoc quoque spectabatur, laudatur ex Or. pr. Rofc. C. 2.
ut prerogativa nomen haberet, praescriptio pro passione. Sed
boni ominis, unde Div. II, 40. ibi bona ediciones recte habent
praerogativa, omen comitiorum perscriptio, quae lectio vera est,
dicitur; propterea accidit, ut jungitur enim tabulis s. libris,
praerogativa pro bono omine, Et v. perscriptio. Saepem autem haec
significatione aliqua discretur. duo verba confunduntur, ut
ad Div. XV, 5. supplicatio est Or. I, 58. ubi v. Fearcius.

praerogativa triumphi. Aet. I. PRAESENS: certus, magnus.
Verr. 9. dedit praerogativam ad Div. I, 9. fructus praesentio-
rum voluntatis ejusmodi, ut eam res tulisses. ad Div. XV, 4. pra-
*pro praerogativis reddidisse vi sentes infidiae. * in rem pra-*
deatur, ubi v. Alcon. Sed in- sentem venire. Or. I, 58. Cae-
primis de hac re anni legendus cin. 7. est proprie, in eum le-
*Gronov. Obs. IV, 1. * Muren. cum de quo controversia est:*
18. praerogativum omen deinde, coram adesse ipsum.

PRAEROGATIVS. Planc. 20. v. Grav. ad Offic. I, 10, cf. Gel-
eius in honore non unius tri- lium XX, 10.

bus pars, sed comitia tota com- PRAES. qui aut suo aut alie-
mitia] fuerint praerogata. Cod. rius nomine praediis populo cae-
Pithei Et Erf. habent praeroga- ad Div. II, 17. praedes pecuniae po-
tiva, quod recepit Gravius, qui blicae. cf. ibid. V, 20. Rabir. Po-
Et, comitiis, delendum censet. 4. Phil. II, 29. diffi tamen ce-
Praerogata non est absurdum, tiam in libris privatis fidejus-
idemque significat, quod pra- sores, qui praediis cavebant.
rogativa. Praerogare sententias Verr. I, 45. pro praede litis vin-
ex Sueton. Aug. 35. laudatur in diciarum cum satis accepisset.
Lexic. Fabri. Sed ibi legendum Pro. praede est praede, vel praedi-
est e melioribus libris, Et sen- bus. Sic Verr. II, 51. pro suf-
sententia postulante, perrogare v. fragio est suffragio, vel suffragiis.
Grav. Et Burm. ad c. l. Est v. Gron. Obs. IV, 1. Verr. I, 54.
tamen praerogare verbum bonae consuetudo in bonis praediis
notae, a quo etiam praerogativus praediisque vendendis, ubi vid.
ductum est. Grav. formula: praedibus ac

praediis cavere populo est etiam
praesagitio. facultas praesi- ap. Liv. XXII, 60. de praedibus
praesiendi. Div. I, 31. v. inpr. Salmast. mod. Usur. c. 16.

PRAESCRIPTIO. Agr. II, 9. PRAESENSIO. notio insita,
*praescriptio legis, sunt nomina πρόληψις. Nat. D. II, * divi-*
auctorum, legum, quae legi natio Div. I, 1.

ad Div. V, 2. PRAESENTIRE. de notioni-
Scitum ea praescriptione est Et bus insitis. Nat. D. II, 17. cum
de nominibus eorum, qui scri- talem esse Deum certa notione
bendo affuerunt, quorumque animi praesentiamus.
nominia praeposita sunt. v. Ma-

PRAE.

INDEX LATINITATIS.

PRAESIDERE dicuntur magistratus, cum in solenni & publico loco sella curuli sedent. Vatin. 7. praesidentibus in templo duobus, non consulibus sed &c. Gruteriana habet, sedentibus, quam secusa est Græviana. Sed alia habent: praesidentibus, quod est etiam in Cod. Erfurt. quam lectionem approbo. Est enim hoc verbum solenne in hac re, quo saepe usus est Suetonius. v. c. Aug. 26. 35. de iudicibus in subscelliis suis sedentibus idem verbum est. Mil. 37.

PRAESTARE Plane. 1. fin omnia praestitero. h. e. inesse demonstravero. *aliquem praestare dicuntur, qui spondent pro eo, qualis sit, aut futurus sit, aut, sicut talis sit, qualis debeat, aut qualem alii volunt, efficiat. ad Q. Fr. I. 1. 3. esse circumspiciendum diligenter, ut in hac custodia provinciarum nonne unum, sed omnes ministros imperii tui sociis praestare videre ad Att. VI. 2. nec satis est, se quemque praestare. ibid. quem ego praestare non poteram. ad Q. Fr. III. 8. Messalam Caesari praestabo. h. e. certo scio, eum, ut Caesar optat, Consulem fore. Leg. 1. 4. jus civile eatenus exercuerunt. quatenus populum praestare voluerunt. int. satum, a periculo in causis forensibus, consilium, formulas actionum dando, cavendo &c. sed mihi locus suspectus est. Interpretationem Davisi non admittunt verba, & loca allata sunt ab hoc aliena, nec contextus patitur. Idem de Turnebiana censendum. * Similiter res dicuntur praestari,

cum aliquis caves eas non eveniuras, aut ita, ut volumus, vel earum periculum & culpam suscipias. ad Div. I. 4. 2 vi praestare nihil possum. ib. VII. 17. ultima tibi jucunda & honesta praestabo. Or. I. 24. culpam praestare. Mur. 1. periculum iudicii praestare.

PRAESTITVERE. praescribere Cæcin. 3. praetor non praestituit petitori, qua actione uti velit. * ad Att. XIII. 47. diem praestituere. cimen Terminetion.

PRAESTRINGERE. bebetare. Vatin. 10. praestringit oculos splendor ejus. in Cæcil. 14. praestringere aciem ingenii. Interdum permutatur cum perstringere. v. in h. v. item cum praestinguere, quod Lambinus sentit per illi verbo substituenidum censet. v. Drakenb. ad Silium I. 358.

PRAESVL. praefulcor. Div. I. 26. II. 66. v. Vorst. ad Val. I. 7.

PRAESVMTIO. προληψις. notio insita. Div. II. 53.

PRAETENDERE. praetexere. Vatin. 6. hominis doctissimi nomen tuis immanibus moribus praetendere.

PRAETER. nisi. Manil. 23. non locupletari praeter paucos. v. Græv.

PRAETERIRI. repulsam ferre. Vatin. 16. quos omnes scimus aedilitate praeteritos consules factos esse. Planc. 3. populus solet nonnunquam dignos praeterire.

PRAETEXTA. toga alba cum limbo purpureo, a quo nomen duxit; qua utebantur magistratus, sacerdotes, magistri ludorum & pueri puellaeque ingenuae. Sen. p. R. 5. consul cum

INDEX LATINITATIS.

toga prætecta cf. ad Q. Fr. II, 31. Verr. I, 58. & c. præterscriptores de re Vestiaria, vid. Manus. ad Cic. Ep. ad Div. II, 16. * fabula Romani arguenti, in qua prætextati b. e. magistratus, inducebantur, ad Div. X, 32. prætextam posuit. b. e. agendam curavit. ibid. prætextum si voles legere. vid. Manus. ad b. l.

PRAETEXTATUS dicitur, quicunque prætextatus sit. unde Verr. III, 9. Muren. 5. prætextati filii. Phil. II, 18. te prætextatum decoxisse. Dom. 37. prætextati inimici, de Coss. cf. Phil. II, 43. & ibi Græc. ad Att. VI, 1. magnus prætextatus illo die fui. Sermo est de eodie, quo Consulatum deposuit. Prætextatus ergo, ut Dom. 37. est Consul, magistratus.

PRAETOR, olim nomen Consulis, quia exercitus idem ducebat. Leg. III, 3: c. XII. tabb. regio imperio duo sunt, iique præeundo, judicando, consulendo, Prætores, iudices, Consules appellantur. v. Perizon. Diss. de Prætorio p. 8. * postea a Consulatu separata est iurisdictio, & nomen prætoris datum ei, qui eam acceperat, is dictus est prætor urbanus, qui iudicabat inter cives, cuius sæpe mentio ap. Cicéronem. additus post, alter, qui jus diceret inter cives & peregrinos, & prætor peregrinus dictus est; de quo est erudita Diss. Ci. Conradi in Paveris. Cum autem a. V. DCIV. quæstiones perpetuæ constitutæ fuissent, creati sunt prætores, qui quæstionibus præessent, & hinc

quæstiores dicti sunt. v. Quæstitor. quorum numerus cum numero quæstionum auctus est. Sulla se. fecit, Julius Cæsar octo, alius addidit Augustus etc. v. Manus. ad Q. Fr. II, 1. horum quoque crebra mentio ap. Cic. v. inpr. Pigh. Annal. ad a. V. 387. quo primus prætor creatus. sed prætores etiam dicti, non solum, qui post præturam in urbe missi sunt in provinciam, & Proprætores quoque appellati; qualis Verres prætor Sicilia; sed etiam, qui post Consulatum, & qui proprie Pro Consules dicti, sic ad Div. II, 17. Bibulus Proconsul. Syria appellatur prætor, ad quem locum v. Manus. Itaque non erat, quare Pighium ad. a. 544. Verr. III, 54. pro Prætoribus legi vellet: Proconsul. & prætoribus, quod Levinus a Consulatu in Siciliam venerat. cf. Perizon. l. c. p. 23. f.

PRAETORIVM, tabernaculum prætoris in castris. Div. I, 33. cum Sulla in agro Nolano ante prætorium immolaret. * ædificium magistratus provincialium habitabat. Verr. IV, 28. ut id in prætorium inferrent. alio loco autem docet Cicero prætorium fuisse regionem Syracusanis. sed de hoc verbo eruditissime scripsit Perizon. Diss. de prætorio & ejus apologia contra Vlr. Huberum edita Franck. 1690. Verr. V, 72 mentio fit prætorii, in cujus celeberrimo loco Castoris templum sit, unde Horomannus colligebat, locum in foro fuisse, quod prætorium diceretur. sed illud templum in fori parte coleberrimum

INDEX LATINITATIS.

rima fuit. v. Verr. I, 49. 50. Ita-
que vocabulum plane est ab hoc
loco alienum. Lambin. legebat:
urbis, Perizon, prætoribus, Grav.
optime populi R. aut fori.

PRAETORIVS. Quir. p. R. 7.
Prætorii, qui Prætores fuerunt.
* Verr. I, 52. prætoria turba,
qualis sc. confuere ad præto-
rem urbanum solet. Cohors
prætorii v. cohortis. Jus præto-
rium. v. Jus. n. 7.

**PRAEVARICATIO & PRAE-
VARICATOR.** quid sit? Par-
tit. 36. Div. II, 43. quod Dioge-
nes Chaldaei quasi quadam
prævaricatione concedit.

PRAEVERTERE. vincere.
Sall. 16. nemo me unquam le-
vissima suspitione pertrinxit,
quem non præverterim.

PRAGMATICVS, juris pe-
trus, oratorum minister. Or.
I, 59. v. Ind. Gr. * politicus,
prudens, ad Att. II, 20. homines
pragmatici, cavere jubent, &
vetant credere. ibid. XIV, 3. si
quid pragmaticum habes, scribe.

PRECE. Inv. I, 16. prece hu-
mili. ad Att. XI, 15. cum ma-
gna prece ad aliquem scribere.

PREMERE. contemnere.
Tusc. IV, 28. humana omnia
premens. * urgere aliquem in-
terrogando, objiciendo. Verr.
I, 53. ut cum a me premeveram,
omnia potius responderet &c.
Div. II, 20. quod intelligeres sc-
re, ut a me premevere, cum ex
te causas exquirerem &c. * in-
morari alicui rei, urgere aliquem.
Tusc. I, 36. premere argumen-
tum. * nocere Or. II, 75. pre-
mere causam. * assiduum al-
tubi esse, Planc. 27. premere fo-

rum. * cedere Tusc. I, 7. quo-
niam me verbo premis.

PRENDERE. rogare. ad Div.
VIII, 11. renunciatum nobis
erat, cum diutius disciturum,
prendimus cum: non fecit

PRENSARE. de potentibus
magistratum. Or. I, 24. ad Att.
I, 1.

PRESSE. de voce significat
leniter, suavis, non vasse. Off.
I, 37. presse loqui & leniter. cf.
Or. III, 12. Or. 35. * de sermone
autem significat subtiliter, ac-
curate. Tusc. IV, 7. eas defini-
unt pressius. Fin. IV, 10. aga-
mus pressus. Or. 8. pressius di-
sputat. cf. Brut. 9. 55. Acad. IV,
34. Or. 33.

PRESSVS, de voce est 1. ob-
secrus. Sen. p. R. 6. pressa vox
& temulenta. 2. bene expres-
sus. Nat. D. II, 59. lingua sonos
vocis distinctos & pressus efficit.
* de oratione autem, 1. brevis,
& opponitur luxurianti. Or. II,
23. oratio pressior. 2. tenuis,
subtilis, acutus. Or. II, 13. pres-
sus verbis. Brut. 55. cavenda est
presso oratori inopia & jejunitas:
amplo &c.

PRESSVS. us. Or. III, 11. le-
nitas vocis atque ipse oris pres-
sus ac sonus. est oris confur-
matio in pronunciando, quæ vel
est vasta, vel rotunda, unde os
rotundum Horatii.

PREMARIVS vir, est bone-
stus, in suo quisque ordine ac
genere excellens, unde etiam
Rufius Comædus sic dicitur pr.
Rosc. C. 6. cf. Verr. II, 33. Fin.
II, 35.

PRIMVS. Verr. I, 26. vir
primus. ib. III, 71. primi homi-
nes

INDEX LATINITATIS.

nes & honestissimi. v. *primarius*. * *prima naturæ*. Fin. II, III, 6. v. *principium*.

PRIMIPILVS. *pilatorum ordo primus*. Balb. 15. *primipili* centurio. cf. ad Att. V, 20.

PRINCEPS. *auctor*. Tulc. I, 21. *ejus inventor & princeps*. Arch. I. hunc mihi *'principem* & ad suscipiendam, & ad ingrediendam horum studiorum rationem extitisse. * *principes civitatis sunt principes optimatum* v. Sext. 45. 48. 49. 66. S. p. Red. 3. *sed optimates uox e' ἑορῆς principes dicuntur*. Or. I, 7. *principum causa*. Dicuntur tamen sic etiam primores potentissimi cum popularium suorum optimatum. ad Div. I, 9. *principes in republ.* * *Princeps Senatus*, Fr. Or. pr. Scauro, *est is, quem Censor Senatum recensens primum legit*. Princeps juventutis, Vatin. 10. ad Div. III, 11. *cujus nomen primum recitavit censor, ordinem equestrem recensens*. * Flacc. 22. *ut princeps principum esset Mæandrius*. * *genus militum, qui olim gladii pugnabant, medii inter hastatos & pilanos, & ordo ejus generis*. ad Brut. 8. *Cretenſi bello octavum principem duxit*. h. e. *octavum principum ordinem*.

PRINCIPALIS causa. Fat. 18. *est efficiens*.

PRINCIPATVS. Cato. 18. *sententiæ; principatus*. h. e. *primi loco dicta, aut ejus dicenda primo loco jus*. * τὸ πρῶτον ἔχον quod Græci vocant. Nat. D. II, 11. *omnem naturam necesse est habere in se aliquem principatum &c.*

PRINCIPIVM. Fin. II, 11. III, 1. *principia naturalia, sunt primæ naturæ impetus, appetitus, aversiones &c.* * *Offic.* III, 12. *ea principia naturæ habes, quibus parere -- debes, ut utilitas tua communis utilitas sit*. Acad. IV, 36. *principia rerum, sunt elementa &c.*

PRISCE. Cael. 14. *utrum me secum severe & graviter & prisce agere malit, an remisse ac leniter & urbane*.

PRIVATIM, *per se, suo nomine*. Quint. 4. *nec societas tibi debet, nec privatim Quintius debuit*. * *Inv.* I, 4. *eloquentia publice & privatim abutuntur*. h. e. *in causis publicis, in republ. & in causis privatis*. Vert. II, 4. *multi a me publice privatimque defenduntur*.

PRIVATVS. *uni proprius*. Quint. 4. *privatæ res, opponuntur communibus*. Fin. III, 1. *verbis in docendo quasi privatis utuntur & suis*. * *de singulis*. Dom. 17. *leges privatis hominibus irrogare, ubi tamen Scaliger vult: privis*. * *privati opponuntur regibus, & magistratus quoque complectantur*. Div. 140. *item magistratibus*. Catil. III, 6. *in privato* P. Lentulo. Catil. I, 2. P. Scipio Pontifex max. *privatus vocatur, ubi v. Martini*. * *judicia privata* Resc. C. 6. *que sunt causarum privatarum, v. causa*.

PRIVILEGIUM. Dom. 17. *vetant leges sacræ, vetant XII. tabulæ leges privis hominibus irrogari: id est enim privilegium*. cf. Brut. 21. Sen. p. R. 11. Sext. 30. Leg. III, 4. 19. &c.

PROA-

INDEX LATINITATIS:

PROAGORVS. *nomen summi magistratus in quibusdam Siciliae civitatibus.* Verr. IV, 23. *ubi v. lurr.*

PROBABILIS. *qui placet, probatur.* Or. I, 28. *discipulus probabilis.* cf. II, 36.

PROBARE, *cum dativo persona, efficere quocunque modo, ut aliquid alicui rectum, verum, justum &c. videatur.* Tusc. II, 10. *mihi non probans mediocritates suas.* Balb. 20. *possumusne tibi probare auctorem exempli Marium Sull. 1. Quint. 30. probare causam alicui.* Mil. 24. *quod acu punctum videtur, probari.* pro icu gladiatoris. Verr. V, 30. *quem pro illo probare velles.* cf. in Cæcil. 6. Cæcin. 21. Verr. III, 91. &c. * *examinare, perspicere.* Agr. II, 34. *probare hostias.* v. *probatio.*

PROBATIO. *examen, exploratio.* die *Befichtigung.* Font. 4. *falsum est -- & ob probationem (operum,) quod multa improbata sunt.* Verr. I, 54. *probatio futura est tua, qui locus.* Off. I, 40. *athletarum probatio.* v. *Drakenb.* ad Liv. IV, 22.

PROCEDERE. *oriri.* Div. I, 39. *posteaquam philosophia processit, nemo philosophus aliter sensit.*

PROCESSVS. *profectus.* Brut. 78. *tantos processus faciebat, ut evolare, non excurrere videretur.* * *gradus.* Brut. 65. *processus dicendi.* v. *gradus.*

PROCINCTVS. Or. I, 58. Nat. D. II, 3. *testamenta in procinctu.* *Sunt militaria, quæ fiunt ante, quam ad prælium irtur, tum enim miles est in procinctu.*

PROCLAMATOR. *rabula.* Or. I, 46.

PROCLINATVS. *inclinatus.* ad Att. X, 8. *proclinusa jam re.* **PROCLIVITAS.** *quid sis?* Tusc. IV, 12.

PROCONSVL. *pro Propertore.* Verr. III, 91. *ubi v. Manu.* cf. *Prætor.*

PROCVRATOR. *est qui res alterius absentis curat, causam agit, defendit.* ad Div. I, 3. Quint. 7. Cæcin. 20.

PRODERE. *relinquere, trade- re.* Verr. V, 14. *imaginis prodende jus.* Leg. II, 19. *ut deinceps familiis prodantur.* creare.* Mil. 10. *flaminem prodere.* cf. Dom. 14. * *deserere.* Flacc. 41. *ego te prodidero.* v. *Gron. Obs.* III, 20. *Græv. ad b. l.*

PRODICTVS. Dom. 17. *prodicta die.*

PRODROMI. ad Att. XVI, 6. *aquilones spirantes paullo ante aestatem.* Popma ad b. l.

PRODV cere. *ornare bonoribus.* Dom. 9. *quem tu non pro illius dignitate produxeras?* v. *Græv. ad b. l. & ad Div. XII, 13.*

* *in concione alicui potestatem dare dicendi, sive quod velit, sive testimonium.* Dom. 15. Sext. 14. Brut. 60. *item, jubere aliquem in concione respondere ad crimina,* Agr. II, 36. *nemo ad pop. R. vos adducere, nemo producere possit.* *ubi v. Laured. & Turneb.* ad Div. XII, 3. *productus in concionem a Cænutio, turpissime discessit.* producuntur etiam qui in spectaculis exhibentur.* ad Att. IV, 15. *is erat ante mandonissus, quam productus - palmam tulit.* differre.* ad Q. Fr. II, 3. *producta*

INDEX LATINITATIS.

- Ha des est in IV. Id. Febr. * ex-* **PROFLVENS.** *copiosus.* Or. II, 38. *profluens* genus orationis cf. III, 7. *Sic profluenter est productus.* * ad Q. Fr. II, 14. Cicerone nostro minore *producendo. hoc non intelligo.*
- PRODVCTVM.** *πρὸς γυμνάσιον.* Fin. III, 16.
- PROFECTIO.** Cluent. 30. *profec-* **PROFUNDERE.** Or. II, 21. *in vitibus de sarinentis luxuri-* *profundere se univertsum.* * ad Att. VII, 3. *si totum se ille in me profudisset.* h. e. *largissime me liberalitate sua & amore complexus esset.*
- PROFERRE.** *differre.* ad Att. XIII, 14. *laxius proferre diem.* *ibid.* 12. *proferre auctorem.* cf. Cæcin. 4. Planc. 20. * *invenire, excogitatum publicare.* Acad. IV, 1. *ars, quæ tum primum proferebatur.* Nat. D. III, 10. *judicium protulit.* * *perferre.* Fin. III, 22. *usque ad rogiun protulisset.*
- PROFESSIO.** ad Att. XIII, 33. *relata professio, i. e. bonorum in censum delata.* cf. Arch. 4.
- PROFICISCI** *initium facere.* Leg. I, 5. *placuit proficisci a lege.* Fin. II, 14. *profectus a caritate.* cf. III, 22. * Div. I, 3. *qui a Zenone profecti sunt.* h. e. *sectatores.*
- PROFITERI.** *edere, dicere.* Verr. III, 56. *tantum Decumanum professum esse sibi deberi.* Arch. 4. *professus est apud Praetorem, int. nomen*
- PROFLIGARE** *magnam rei partem conficere.* Tusc. V, 6. *profligata jam quaestio est, & pene ad exitum adducta.* Prov. Conf. 14. *oporteret ab eodem illa omnia, a quo profligata sunt, confici velle.* cf. ad Div. XII, 30. cf. *ibid.* 14. VIII, 9. *Duker. ad Flor. p. 414.* * Rosc. A. 13. *omnia in homine ad perniciem profligata & perdit.* * *verxure, perdere.* Or. III, 1. *cum suis consiliis temp. profligasset*
- PROJECTVS.** Verr. IV, 10. *urbs projecta in altum.* * Cluent. 65. *projecta atque eminent audacia.* * *deservus.* ad Att. III, 19. *a consiliariis meis proditus ac projectus.* cf. IV, 5.
- PROICERE** ad Att. IX, 6. *ne me projiciam.* h. e. *periculum subeam.* * Cael. 9. *si qui testes se in judicium projecerint.* h. e. *al- ro se obruturans.*
- PROLAESIO.** Cael. 17. *sed Grav. malebat: prolapsio.*
- PROLATVS.** *ampliat, dilatus.* Brut. 22. *res prolata.* Mur. 13. *prolatis rebus.* h. e. *in justisio vel propter ferias, vel aliis de causis.* v. *Maurus.* cf. ad Att. XIV, 5. ad Q. Fr. III, 8. * *divulgatus.* ad Att. X, 8. *rumor de aliquo prolatus.*
- PROLATIO.** *commemoratio.* Or. 34. *prolatio exemplorum.* * *dilatatio.* Rab. Per. 3. *prolatio judicii.* * *continuati.* ad Div. V, 16. *prolatio temporum perditorum.* * ad Att. VII, 12. *prolatio rerum, est justitium.*
- PROLECTARE.** *allicere.* Flacc. 8.
- PROMOTVM.** *πρὸς γυμνάσιον.* Fin. III, 16.

INDEX LATINITATIS.

PROMVLGATIO, *est legis cum publice proponitur ante comitiis.* ad Div. I, 5. nefaria promulgatio. cf. Leg. III, 19.

PROMTVS. Planc. 14. vultu promissum habuit & lingua dolorem. Rosc. A. 43. promissum & propositum est. h. e. apertum, ut intelligi possit facile.

PRONVNTIARE. promittere. Cluent. 29. quam pro reo pronuntiasset pecuniam. v. Grav. cf. Planc. 18. * pronuntiare dicuntur magistratus edictis. Verr. III, 20. * Consules pronuntiant sententias ad Div. I, 2. cum senatoribus sententia, quæ dicta sint, breviter dicunt, & deinde discessionem fieri jubent.

PRONVNCIATIO. enunciatio. Fat. 11. * dicitur etiam de iudiciis. Cluent. 20.

PROPAGARE. continuare. Prov. Conf. 8. propagatur impunitas. cf. Cat. II, 5. Dom. 33. Sic propagatio pro continuatione. ad Div. V, 15. Tusc. I, 35. & propagator provinciarum ad Att. VIII, 3. qui facit, ut aliquis diutius provinciam obtimeat.

PROPONERE. de præmiis & pænis. Verr. V, 58. III, 79. ordo senatorius industriæ propositus est. * publice affigere. ad Att. II, 21. locus ubi edicta proponuntur. Quint. 15. proponere libellos. * præficere. Sext. 65. ut consilium senatus reip. proponerent. * de scopo, summa rei. Fin. V, 6. quod propositum sit arti. cf. Cæc. 3. * de philosophis, cum ponunt de quo dicant. Tusc. V, 4. sic sit propositum, de quo disputaremus. Sic est etiam Fat. 2. ubi male reprehenditur a Daviso. * item de majori

sylogismi. Inv. I, 39. quatuor partibus constat argumentatio; cum aut proponimus aut assumimus &c. cf. Fat. 11. extr. ubi male Davisus: positum legi vult. hinc in universum Or. II, 53. summationes, proposita. * ad Att. V, 10. nihil erat propositum ad scribendum. h. e. nulla a te data occasio.

PROPOSITVS. v. proponere. * paratus. Verr. V, 13. mulier proposita omnibus. * propositum est deus. Top. 21. Sed Fin. II, 22. est προσημύμενον.

PROPOSITIO. consilium. Tusc. III, 18. propositio huius vitæ. * major sylogismi. Inv. I, 34-35-36.

PROPRIE. Or. II, 14. proprie dicere de unoquoque h. e. uti cuique convenit. Sext. 16. proprie suscipere causam h. e. tamquam nostra esset. Sic explica Sext. 41. quis umquam tam proprie (sic leg. non promte cum Gravio) reip. causa. * ad Att. V, 2. cetera universe mandavi, illud proprie.

PROROGARE. differre. Verr. I, 38. diem prorogare. sic prorogatio diei ad Att. XIII, 43. sed est continuatio Mur. 23. prorogatio legis.

PROSCRIBERE. publice scriptum proponere, inprimis de rebus venalibus Quint. 4. auctionem proscribere. Verr. I, 54. proscribere diem. cf. Quint. 6. ad Att. XVI, 4. IV, 3. 2. XII, 49. Sic.

PROSCRIPTIO. Catil. II, 10. vadimonii, iudiciis, proscriptio-nibus bonorum defatigati.

PROVIDERE. cavere. Phil. II, 8. multa vita excedens providit. cf. Rabir. Po. I.

PROVOCATOR. gladiator, qui

INDEX: LATINITATIS.

quod quartam partem ejus pecunia accipiebat, de qua de-
latio erat, aut multæ, quæ
damnato irrogabatur: alii ali-
unde, in Cæcil. 7. ubi v. Afcon.
Verr. II, 7. 8. quadruplatorum
deterimus. iidem dicuntur
c. 9. calumniatores.

QVAERERE. vocabulum
Philosophorum pro: quæstio-
nem ponere. Nam solebant
ita postulare materiam dis-
cendi: num quis quid quærit?
Or. I, 22. * de quæstione per-
tormenta. Rosc. A. 21. quærere
ex aliquo. ib. 41. quærere in
aliquem. * de quæstione rei
capitalis. Aët. I. Verr. 8. quæ-
rere de repetundis. * delibe-
rare, excogitare. Phil. VIII, 1.
honores quærere alicui. * de-
siderare. vermissen Verr. III,
18. quærere multitudinem in-
gerum.

QVAESITOR. est prætor,
qui quæstioni capitali præest.
Aët. I. Verr. 10, Catil. IV, 5. de
iis v. Sigon. de Judic. II, 4.

QVAESTIO. in rhetoricis
quid sit? Inv. I, 6. Or. II, 19. *
materia quæcumque, de qua
quæritur. Or. 10. Sustinere
quæstionem tantam non pos-
sim. Att. XIII, 19. omnis Aca-
demica quæstio. * tormenta ad
veritatem exquirendam adhi-
ta. Rosc. A. 41. in quæstionem
dari. hinc etiam de iis dicitur,
quæ tormentis expressæ sunt.
Cluent. 65. tabellæ quæstionis.
ib. 66. quæstio ficta ut. de ad-
vocatis, quibus præsentibus
quæstio habita est. Clu. 63. quæ-

stio dimissa est. * judicium in
causa capitali. Aët. I. Verr. 10.
quæstioni præesse. Mil. 5. quæ-
stio nova. h. e. nova lege con-
stituta, Rab. Po. 6. quæstione
alligari. id sit, cum lex ficta
est, ex qua accusari in causa
publica possumus. Brut. 27.

quæstiones perpetuæ. Is locus
est classicus. De quæstionibus
perpetuis tirones hæc teneant:
Ante L. Pisonis tempora cau-
sæ publicæ agebantur apud po-
pulum in comitiis, unde judi-
cia populi dicebantur, cum
nullæ leges essent, ex quibus
apud magistratum reus agi
aliquis de crimine publico pos-
set; de quibus judicis v. Si-
gon. de Jud. c. L. III, 1. f. A. V.
autem DCIV. Censorino & Ma-
nilio Coss. tribunus plebis L.
Piso primus legem de repetun-
dis tulit, quam deinde aliæ
leges de criminibus publ. se-
cutæ sunt, quibus causam e-
rat, uti ad quæsitorem ali-
quem, cui ea quæstio obtrigis-
set, hæc causæ per judices sele-
ctos agerentur. Et quoniam
quotannis creabantur quibus
hæc quæstiones mandarentur,
adeoque semper essent, qui eas
exercerent, propterea perpe-
tuæ sunt appellatæ. Ejus rei
causa creati sunt præter urba-
num & peregrinum prætorem
quatuor alii, quibus hæc quæ-
stiones mandarentur sorte,
quorum numerus, autem quæ-
stionum numero, & ipse au-
ctus est. Nam Sulla additis
novæ quæstionibus dupl. adli-
dit,

INDEX LATINITATIS.

dit, duos alios Caesar, & alios alii. * *Judex questionis.* De eo *igitur Sigonius de Judic. 11, 5. & qui hunc secuti sunt nulla nova re addita Heinemannus Antiqu. Jur. L. W. ult. Noodtius de Jurisdic. & imper. 11, 5. cf. etiam Cassaub. ad Suer. Cas. 11. Adjiciamus Ciceroniana, ex quibus satis timores de hoc judice questionis cognoscere possunt. Brut. 76. is cum post curulem ædilitatem judex questionis esset. Cluent. 27. Patronus L. Quintius concivium C. Junio, judici questionis, maximum fecit, ut ne sine Stenone in consilium iretur. ib. 29. Atque in hanc flammam recentem, C. Junium qui illi questioni præfuerat, injectum esse memini, & illum hominem ædilitium, jam prætorem opinionibus hominum constitutum &c. cf. ibid. 33. in quo omnia judici questionis tribuuntur, quæ prætori quaestori, ut præesse questionis, quærere lego, sub sortitio. Rosc. A. 4. questionis judicem præesse. Ex quibus intelligitur fuisse prætoris vicarium. * *judices & quicumque judicio intersunt.* Verr. II, 30. dimisit questionem.*

QVAESTORIUM. *ædes, in quibus quaestor habitat.* Planc. 41.

QVAESTORIVS. Verr. I, 21. *legatus quaestorius, est, qui post quaesturam sit alicujus imperatoris legatus.*

QVAESTVS. *de fervore.*

Pis. 35. *in quaestore relinquare pecuniam.* cf. Manil. 13. Cluent. 26. 36. *quaestor forensis & judiciarius; de pecunia ob judicandum contra leges accepta.*

QVAM. *valde.* ad Att. X, 10. *tuum consilium quam verum est.* Q. Fr. II, 6. *sane quam refrixit.*

QVAMVIS. *valde.* Rosc. A. 32. *quamvis diu dicere.* cf. Tusc. I, 21.

QVANDOQVE. *aliquando* ad Div. VI, 19. *quoad ille quandoque veniat.*

QVASI. *fere, circa.* A& I. Verr. 8. *quasi decem fisci.* cf. Or. 13.

QVASSVS. *Subst.* Tusc. II, 21.

QVATVORVIRI. Cluent. 8. *magistratus municipales, de quibus v. Manut. ad Epist. ad Div. XIII, 76. ubi est colonici magistratus nomen.*

QVIMAD Att. XIII, 23. *habere, qui utar.* Gron. Sest. II, 7.

QVIESCERE. Acad. IV, 29. v. *ἡσυχάζει in Ind. Gr.*

QVINCVNX. Cato. 17. *directi in quincuncem ordines hoc quid sit, satis expositum est in Lexic. Fabri.*

QVIPPE. *respondens est pro recte.* Fin. IV, 3.

QVIRITARE. ad Div. X, 32. *& illo misero quiritanti, Civis Rom. sum &c. proprium est in hac re verbum.*

QVOD. *quoad, quantum.* Dom. 13. *quod in te est.* Rosc. A. 34. *quod salva fide &c.* ad Q. 3 Att.

INDEX LATINITATIS.

Att. XII, 48. *quod licebit ubi u. Grav. * ab initio periodi saepe ponitur pro:* in quo, in qua re, ad id quod attinet, *uti etiam in illo quod si. Sed semper refertur ad antecedens aliquid.* Verr. I, 46. *quod vos oblitos esse non arbitror, quæ multitudo &c. ib. IV. 56, quod famem nemo suspicari debet, tam esse me cupidum &c. Cæcin. 25. quod vobis venire in mentem profecto necesse est; nihil esse &c.* Coel. 32. *quod cum vobis hujus adolescentiam proposueritis.* Nat. D. II, 9. *quod quidem Cleanthes docet - - quanta vis inest &c. J. Fr. Gron. ad Liv. XXXVIII, 11 in hujus generis locis quod πλεονάζον putabat & sic alii etiam. nobiscum facit Perizon. ad Sanct. Minerv. IV 5, 9. * pro ut decipiat Periclus Or. II, 1. sed locus ille est sine dubio corruptus, & locis adductis nil confici, alio loco ostendimus.*

QVOTENVS. ad Att. XII, 33. *nescio quoteporum jagerum.*

QVOTIDIANVS. *vulgaris.* Or. I, 25. *loquacitas quotidiana. * Coecin. 32. vis quotidiana. v. Vis. ib. 31. interdittum quotidianum, quod est de vi quotidiana.*

R.

RABERE. *furere.* Div. I, 31.

RADIX. Coel. 6. *nisi vitorum immanitas quibusdam facilitatis & patientiæ radicibus nitescatur.* ad Att. X, 11, hæc

suas radices habent. i. e. suapte natura satis est.

RAMVS. Tusc. III, 6. *ramos amputare miseriarum.*

RAPAX. *appetens, alliciens.* Læli. 14. *nihil rapacius similitum sui, quam natura.*

RAPERE. ad Att. V, 21. *rapit hominem Postumius Romanum int. in jus.* Fin. III, 5. *ipse res verba rapiunt.* Planc. 12. *vaptum esse mimulam. int. de scena.*

RAPTARE. Sext. 69. *rapta conjux. sc. cum ignominia causa duceretur ad tabulam Valeriam, ut scribit ad Div. XIII, 2.*

RATVS. certus. Top. 14. *rata conclusio.* Fin. II, 7. *Ætus maxime ratas. * Tusc. I, 39. pro rata parte, pro quo & dicitur proportione.*

RATIO. Inv. I, 12. *contraversia in ratione, opponitur ei, quæ est in scripto. * ars, scientia.* Inv. I, 5. *civilis ratio.* Arch. 1. *si in me est hujusce rei ratio aliqua.* Brut. 74. *non fuit rationis aut scientiæ.* in Cæcil. 11. *aliqua in foro, judicii legibus aut ratio, aut exercitatio. * methodus, regule.* Fin. V, 4. *necessaria mathematicorum ratione concludere.* Off. I, 2. *omnis quæ a ratione suscipitur institutio.* Fin. I, 9. *ratione & via.* Nat. D. II, 16. *ratione & numero moveri.* Brut. 37. *ad rationem dirigere omnia. ib. 74. rationem adhibere * artificium aliquod.* Agr. II, 8. *quod per ceremonias pop.*
fieri

INDEX LATINITATIS.

signi non potuit, ratione affectus est. * *sententia*. Manil. 17. ab hac ratione dissentiunt. Fin. V, 5. ratio delicatior ac mollior. * *disciplina philosophi alicujus*. Fin. I, 9. Epicuri ratio. * *consilium*. in Cæcil. II. tua ratio est. ad Div. II, 5. tua ratio postea est commutata. * *commodum*. Quir. p. R. 1. si rationes meas vestrae salutis anteposuissem. Aët. I. Verr. 9. ratio non erat, pro, non erat e. re mea. * *ponitur & pro re ipsa*. Inv. I, 1. ratio ipsa. Cæcin. 3. per fiduciam rationem fraudare. Verr. I, 2. veritatis ratio. * *species*. Verr. III, 85. quam rationem habet, non dico equitatis, sed improbitatis. * *Nat. D. III, 27. ratio bona i. e. sana.* * *Verr. II, 70. re ac ratione conjunctus, de sociis in negotiatione aliqua.* * *addamus formulas quasdam*. Snll. 3. fin est in me ratio reipublicæ, pro, si habet ejus rationem. ad Div. XI, 14. pecuniæ ratio habebitur, h. e. curabitur, ut desit. Nat. D. III, 29. levitates comicæ parum ne in ratione versantur. h. e. adhibent rationem. Verr. I, 23. est aliqua rei ratio.

RATIOCINATIVVS, Inv. I, 11.

RAVDVSCVLVM, ad Att. IV, 8. VI, 8. VII. 21. XIV, 14. est paululum pecuniæ. rauduculum proprie est particula aris, pondere libellæ s. assis, unde iis temporibus, quo are ru-

di utebantur assis locum obtinuit. Salmas. mod. VI. p. 26. Valer. Max. V, 6, 3. olim ara raudera dicebantur. ubi v. Pigh. & reliquos las.

RECEDERE. Quint. II. recedit res ab eo. b. e. alium posessorem nanciscitur. ad Div. VIII, 14. conjunctio non ad occultam recedit obtestationem, sed ad bellum se erumpit.

RECENS. ad Div. XI, 21. res recens nova v. Manus.

RECENSIO. est censorum. Mil. 27.

RECEPTVS, Or. II, 24. quemadmodum differat a suscepto. v. in recipere.

RECEPTATOR, locus. Mil. 19.

RECESSVS, Tusc. IV, 7. recessum animi & fugam efficit metus. ad Div. IX, 14. cum accessus ad causam, tum recessus.

RECIDERE, concidere. Brut. 91. recidis nimia vocis contentio.

RECIPERARE, ad Div. VI, 10. XII, 2. antequam pro recuperare.

RECIPERE. in Cæcil. 8. recipere causam, dicitur de eo, cui oblata est. Suscipit, qui sponte eam agere instituit. * *accipere*. Rosc. C. 7. si recipere hos quæstus posses, Rabir. Po. 4. nec ex eius bonis, quantasumma litium fuisset, recipi a populo. * *est & verbum forense*. Nam prator recipere nomen dicitur, cum delatum

INDEX LATINITATIS.

*ab aliquo in numerum rerum
refers.* ad Div. VIII, 8. * *exci-
pere in venditione.* Top. ult.
venditores - ruti cæsis rece-
pit, concedunt tamen aliquid
emptori, &c. *quam significatio-
nem egregie illustravit Gron.
ad Senec. Conf. ad Marc. c. 10.
cf. Gellium XV/II, 11.* * *gladia-
tores recipere ferrum, dicen-
tibus, cum se jugulari ab adver-
sario patiuntur.* Sext. 37. Tulc.
II, 17.

RECIPROCARÉ. *in dialo-
gicis est, convertere consuetudi-
nem.* Div. I, 6. si quidem ista sic
reciprocantur,

RECOGITARE. ad Q. Fr.
II, 2. *recogitare de re aliqua.*

RECOGNITIO. *recorda-
tio, qua fit alio narrante, mon-
strante.* Verr. IV, 50. in re-
cognitione scelerum suorum.

RECOGNOSCERE. *in me-
moriâ revocare.* Verr. II, 6.
cum istius furtum recogno-
scescit.

RECONCINNARE. Q. Fr.
II, 6.

RECONDITVS. *subtilis,
non vulgaris.* Brut. 79. *recondi-
ta exquisitæque sententiæ ib.
76.* ad Div. XV, 21. *recondita li-
teræ, v. interior.* * Quint. 19.
fuit enim natura tristi & re-
condita b. e. solitudinis amante.

RECREARE. ad Att. II, 23.
ambulare recreande voculæ
causa. Nat. D. II, 4. *recreare
iterum consules.*

RECTE. Verr. III, 98. *recte
vendere, h. e. bono pretio.* Fin.
I, 6. *recte ferri, de motu per-
pendiculari.*

RECTIO. Fin. IV, 22. *re-
ditiones rerumpubl.*

RECTVS. Rabir. Po. 17.
*rectis oculis urbem intueri.
i. e. sine pudore ac dolore, quo
exules solent & foro cincti. de
hac loquendi forma v. Bentley.
ad Horat. Carm. 1, 3. Brut. 75.
Cæsar's commentarii nudi
sunt & recti. rectum dicitur de
subtili & elegante genere ora-
tionis, in quo hoc tantum spe-
ciatur, ut nil vitii infit.* v.
Gron. ad Sen. ep. 100.

RECVPERATOR. *est iudex
in causa privata, ad quem de
re pecuniaria aut possessione
quocunque certatur.* Verr. III,
13. in Cæc. 17. Cæcin. 1. & ibi
Hotomannus. *Quod autem con-
tra hanc definitionem affert
Hotomannus, recuperatores
etiam de injuriis cognovisse;
non tam de facto, quam de esti-
matione injuria pecuniaria ju-
dicabant.* v. Salmaf. mod. Vsf.
p. 794. & Budeus ad Pandect.
p. m. 376.

RECVPERATORIVM ju-
dicium. Verr. III, 11.

RECVSATIO In. I, 5. *op-
ponitur petitioni judiciali.*

REDEMPTIO. A& 1. Verr.
6. *redemptio iudicii.* Pis. 36. *re-
demptiones rerum.*

REDEMTOR. *mancep.* v.
redimere. Verr. I, 56. qui a ve-
tore redemptore acceperit.

REDHIBERE. *est recipere,
quod erat venditum, propterea,
quia improbatum est, deservit-
que repertum, quam venditor
dixerat.* Offc. III, 23.

REDI-

INDEX LATINITATIS.

REDIGERE. *cogere, accipere.* Rosc. C. 17. *redigere pecuniam, sc. a debitore.* in Cæcil. 17. *est de pecunia ex rebus venditis v. Gronov. Obs. I, 19.*

REDIMERE. *dicitur de mancipe, qui adificium extruendum conducit, ei opponitur locare.* Verr. I, 54. Si pupillo opus redimitur. .. ne liceat pupillo opus redimere. *ib.* 56. *qui redemerit satisdet &c. hinc illud intellige Verr. I, 11. qui istum eripiendum redemerunt.* * *pecunia data se aut aliam aliquam molestia liberare.* Verr. III, 20. *redimere pericula sua.* *ib.* 96. *redimere* conentur rem confessam. *unde & metaph. ad Div. II, 16. acerbitem a republ. privatis incommodis redimere.* *ib.* X, 8. non præteritam culpam videri volo redemisse. *Rosc. Com. 12. societatis, non suas lites redemit, cum a Flavio fundum accepit, invidiose dicitur de eo, qui non redemit, sed a quo alter redemit. Dicendum erat: de societatis non suis litibus decedit.*

REDIVIVVS. Verr. I, 56. *redivivus lapis, qui e veteri edificio destructo est reliquus & salom. ibid. rediviva sibi habet.* v. Gron. *ad Senec. Troad. 472.*

REDOLERE. Brut. 82. ex illius orationibus *redolere* ipsæ Athenæ videntur.

REDOMITVS. Sull. 1. *redomiti ac victi.*

REDVCTVS. Fin. V, 30. ut

ista producta *reducta* ἀπορρηχθέντα * Rabin. Po. 17. possum excitare multos *reductos* testes liberalitatis tuæ; quod sæpe audivi patri tuo, qui id fecisset, magno adjuvamento in periculo capitis fuisset. Hunc locum, in quo Grævius negat se scire, qui sint *reducti*, sic interpretor: possum adducere multos testes lib. t. quos tu, cum ere alieno concidissent & solum vertissent, *reduxisti*, restituisi, ere alieno ipsorum tua liberalitate dissoluto, quod cum & pater tuus fecisset, ei opem tulit in iudicio capitis. adque tibi etiam *prodesse debet.* Sic *reductio* regis Alexandrini ad Div. I, 7. *est restitutio in regnum. Patricii, & Manutii interpretationem recte Grævius rejicit. Non enim quadrat.*

REDVNDANTIA. Or. 30. ipsa illa pro Roscio juvenilis *redundantia.* h. e. nimia sententiarum, acuminum, ornamentorumque omnium copia, *que & luxuria dicitur.*

REDVNDARE. Or. III, 4. ornatus *redundat.* v. *redundantia.* Balb. 29. ut aliqui sermones hominum etiam ad aures vestras permanent, & in ipso iudicio *redundarent.*

REDVVIA. *est particula cutis, qua circa ungues digitorum se resolvit. deinde proverbio de re parva & levi dicitur.* Rosc. Am. 44. *reduviam curare.*

REFERCIRE. *implere* Tusc. II, 2. libris omnia *referferunt.*

INDEX LATINITATIS.

ab aliquo in numerum reorum refert. ad Div. VIII, 8. * *excipere in venditione.* Top. ult. *venditores* - rutis cælis *receptis*, concedunt tamen aliquid *emtori*, &c. *quam* *significationem* egregie illustravit Gron. *ad Senec. Conf. ad Marc. c. 10.* cf. *Gellium XV/II, 11.* * *gladiatores* *recipere ferrum*, *dicuntur*, cum se jugulari ab *adversario* *patiuntur*. Sext. 37. Tusc. II, 17.

RECIPROCARÉ. *in dialecticis est, converttere enunciationem.* Div. I, 6. si quidem ista sic *reciprocantur*.

RECOGITARE. ad Q. Fr. II, 2. *recogitare de re aliqua.*

RECOGNITIO. *recordatio, qua fit alio narrante, monstrante.* Verr. IV, 50. in *recognitione* *scelerum suorum.*

RECOGNOSCERE. *in memoriam revocare.* Verr. II, 6. cum istius *furtum* *recognoscere*.

RECONCINNARE. Q. Fr. II, 6.

RECONDITVS. *subtilis, non vulgaris.* Brut. 79. *recondita* *exquisiteque sententia* *ib.* 76. ad Div. XV, 21, *recondita* *litera*, v. *interior*. * Quint. 19. fuit enim *natura* *tristi* & *recondita* *b. e. solitudinis amante.*

RECREARE. ad Att. II, 23. *ambulare recreande vocula* *causa.* Nat. D. II, 4. *recreare iterum consules.*

RECTE. Verr. III, 98. *recte vendere*, *b. e. bono pretio.* Fin. I, 5. *recte ferri*, *de motu perpendiculari.*

RECTIO. Fin. IV, 22. *rationes rerum publi.*

RECTVS. Rabir. Po. 17. *rectis oculis urbem intueri.* i. e. *sine pudore ac dolore, quo exules solent* *et foro eiecti.* *de hac loquendi forma* v. Bentlej. *ad Horat. Carm. I, 3.* Brut. 75. *Cæsaris commentarii nudi sunt & recti.* *rectum dicitur de subtili et elegante genere orationis, in quo hoc tantum spectatur, ut nil vitii insit.* v. Gron. *ad Sen. ep. 100.*

RECVPERATOR. *est iudex in causa privata, ad quem de re pecuniaria aut possessione quacunque certatur.* Verr. III, 13. in Cæc. 17. Cæcin. 1. *et ibi Hotomannus.* *Quod autem contra hanc definitionem affert Hotomannus, recuperatores etiam de injuriis cognovisse; non solum de furtis, quam de estimatione injuria pecuniaria judicabant.* v. *Salmas. mod. Vsf. p. 794.* *et Budæus ad Pandect. p. m. 376.*

RECVPERATORIVM *judicium.* Verr. III, 11.

RECVSATIO *Inv. I, 5.* *opponitur petitioni judiciali.*

REDEMTIO. A& 1. Verr. 6. *redemptio judicii.* Pis. 36. *redemptiones reorum.*

REDEMTOR. *manceps.* v. *redimere.* Verr. I, 56. qui *avertere redemptore acceperit.*

REDHIBERE. *est recipere, quod erat venditum, propterea, quia improbatum est, deseruique repertum, quam venditor dixerat.* Offic. III, 23.

REDI-

INDEX LATINITATIS.

REDIGERE. *cogere, accipere.* Rosc. C. 17. *redigere pecuniam, sc. a debitore.* in Cæcil. 17. *est de pecunia ex rebus venditis v. Gronov. Opf. I, 19.*

REDIMERE. *dicitur de mancipio, qui edificium extruendum conducit, ei opponitur locare.* Verr. I, 54. Si pupillo opus redimitur. -- ne liceat pupillo opus redimere. ib. 56. qui redemerit satisset &c. hinc illud intellige Verr. I, n. qui istum eripiendum redemerunt. * *pecunia data se aut alium aliquem molestia liberare.* Verr. III, 20. *redimere pericula sua.* ib. 96. *redimere* conentur rem confessam. unde & metaph. ad Div. II, 16. acerbitem a republ. privatis incommodis redimere. ib. X, 8. non præteritam culpam videri volo redemisse. Sed Rosc. Com. 12. societatis, non suas lites redemit, cum a Flavio fundum accepit, invidiose dicitur de eo, qui non redemit, sed a quo alter redemit. Dicendum erat: de societatis non suis litibus decedit.

REDIVIVVS. Verr. I, 56. *redivivus lapis, qui e veteri edificio destructo est reliquus & saltem ibid. rediviva sibi habeto.* v. Gron. ad Senec. Troad. 472.

REDOLERE. Brut. 82. ex illiqs orationibus redolere ipsæ Athenæ videntur.

REDOMITVS. Sull. 1. redomiti ac victi.

REDUCTVS. Fin. V, 30. ut

ista producta *reducta* ἀπορρυμῶν * Rabin. Po. 17. possum excitare multos *reductos* testes liberalitatis tuæ; quod sæpe audivi patri tuo, qui id fecisset, magno adjuvamento in periculo capitis fuisse. Hunc locum, in quo Grævius negat se scire, qui sint reducti, sic interpretor: possum adducere multos testes lib. t. quos tu, cum ære alieno concidissent & solum vertissent, reduxisti, restituisisti, ære alieno ipsorum tua liberalitate dissolutum, quod cum & pater tuus fecisset, ei opem tulit in iudicio capitis. adque tibi etiam prodesse debet. Sic reductio regis Alexandrini ad Div. I, 7. est restitutio in regnum. Patricii, & Manutii interpretationem recte Grævius rejicit. Non enim quadrat.

REDVNDANTIA. Or. 30. ipsa illa pro Roscio juvenilis *redundantia.* h. e. nimia sententiarum, acuminum, ornamentorumque omnium copia, quæ & luxuria dicitur.

REDVNDARĒ. Or. III, 4. ornatus *redundat.* v. *redundantia.* Balb. 29. ut aliqui sermones hominum etiam ad aures vestras permanerent, & in ipso iudicio *redundarent.*

REDVVIA. *est particula cutis, quæ circa ungues digitorum se resolvit. deinde proverbio de re parva & levi dicitur.* Rosc. Am. 44. *reduviam* curare.

REFERCIRE. *implere* Tusc. II, 2. libris omnia *referferunt.*
Qq 4 Rabin.

INDEX LATINITATIS.

no *refruxerat*. ad Q. Fr. III, 2. Scaurus *refruxit*.

REFUGERE. Or. I, 22. me semper a genere hoc sermone *refugisse*. Tusc. III, 2. *refugere* oculi.

REFUTARE. Prov. Conf. 13. *refutare* bello nationes. Har. R. 4. *refutare* conatum alicujus. ad Div. I, 9. *refutare* alicujus cupiditatem. Tusc. II, 23. inprimis *refutetur* ac rejiciatur clamor Philoctetæus. Rabir. Po. 16. quam bonitatem non modo non aspernari ac *refutare*, sed complecti etiam & augere debetis.

REGERE. Cœl. 6. *versare* suam naturam & *regere* ad tempus, atque huc & illuc torquere ac *flectere*. Reliqua verba ostendunt eò tegere Grævi non quadrare. confer etiam Drakenb. ad Sil. II, 382.

REGIO. Agr. II, 35. *regionibus* officii se continere.

REGNARE. Brut. 10. Græcia jam *regnante*. h. e. libera a regum, quos ante habuerant, *dominatu*. ad Div. XI, 16. cum equitum centurias tenes, in quibus *regnas*. h. e. plurimum *potes*. v. *regnum*.

REGNUM. *potentia alicujus nimia in aliquo genere* Sull. 7. se *regnum* meum ferre non posse. A&I. Verr. 12. *regnum* judiciorum *dicitur* tamen etiam *honestum*. de eo, in quo quis *excellit præ ceteris*. ad Div. IX, 18. *regnum* forense. ad Att. I, 1. *regnum* judiciale.

REGVSTARE. ad Att. XIII.

13. crebro *regustare* literas. cf. XIII, 48.

REIECTANEVS. Fin. IV, 26. non appello mala, sed *reiectanea*. v. *rejeclum*.

REIECTIO judicium. A&I. Verr. 3. v. *rejecere*.

REIECTVS. Acad. I, 10. Fin. III, 16. &c. *rejecla sunt Stoicorum ἀπορρηγμένα*. * Rofc. A. 19 *rejeclum* a ceteris suspitionibus. h. e. *ceteris suspic. quas attulerat, rejeclis & improbatis*.

REIICERE. *absterrere* Top. 1. a libris te *rejecit* obscuritas.

* *differre*. Q. Fr. II, 3. legationes in Idus Febr. *rejecliebantur*. * *ad alterius arbitrium & judicium delatum velle*. Verr. III, 60. Romam *rejeclias* causam. ad Div. X, 16. nihil huc *rejeclias*. * *forense est*: *rejicere* judices. *Nempe cum prima judicium sortitio a prætoris facta est, utraque pars habet potestatem rejiciendi judices ex eo numero, quos velis, quosque putet aut inimicos sibi, aut cupidos, aut non satis integros esse*. Verr. II, 13. cum alternæ civitates *rejeclæ* sunt. h. e. *alternis, nempe ab utraque parte*. Sic Vat. II. alternæ consilia *rejicere*. Verr. III, 60. *rejiciendi potestatem facere*. Hinc fit ut consequens pro antecedente dicatur, sive pro tota actione judicium sorte & *rejeclione deligendorum*. Verr. III, 59. præterea conventus *honestus Syraculis*, multi equites Rom. viri primarii, ex qua copia

reclm.

INDEX LATINITATIS.

recuperatores rejici oporteret, qui aliter judicare non possent. *ibid.* 29. recuperatores *rejice*, quod adversus edictum feceris, ubi frustra Grævius suspicatur: recipe. Non magis recte sollicitas locum Verr. III, 11. quid prætor? jubet recuperatores *rejicere*. Decurias scribamus. quas decurias? de cohorte mea *rejicies*, inquit. Sic judicia sortiri pro exercere, quia exercendorum judiciorum pars, sortiri judices, ut docet Gronov. ad Senec. Herc. Fur. 731.

RELATIO, Div. I, 1. *relatio* criminis. Piso. 13. Consulis *relatio*. int. ad senatum. cf. ad Div. VIII, 1.

RELATOR. qui ad senatum refert. ad Att. VIII, 15.

RELICTIO reipubl. ad Att. XVI, 7.

RELIGIO. *sacra*. genus sacerorum Dom. 41. *religiones* suscipere, est *sacra* nova institueret, sive sacrum aliquid efficere. *ib.* 47. date huic religioni (sc. huic modo sacrandarum aditum cf. Phil. I, 6. * *sanctitas* loci. Dom. 39. inferre religionem -- eripere religionem * *res* quæcunque, quæ ad religionem pertinet sic Verr. II, 51. *lex* de religionem, est de sacerdotio. item religiones dicuntur de auspiciis, prodigiis &c. quæ dubitationem apendi offerunt, aut impediunt aliquid Dom. 54. cum ejus dedicatorem fectis religionibus impedi- rent. ad Div. X, 12. oblata Cor-

nuto religio est, admonitu pul- latorum. cf. Agrar. I, 2. * *cul- pa quæ contrahitur, si religio- nes violantur*. Nat. D. II, 4. *re- ligio* hæret in republica. Cæ- cin. 4. *religione* solvi * *super- stitio*. Div. II, 54. *religiones* suscipere. *ib.* *religiones* deponere. Dom. 49. homo *religionibus* deditus. * *obligatio* quæ- cunque ad aliquid omittendum, cujus respectu rebus quadam sanctitas inest, propter quam eas violare nefas est; unde & pro dubitatione, scrupulo -- in rebus agendis. Verr. I, 15. si nul- lam religionem fors habet. in Cæcil. 14. *religio* sortis. Verr. III, 58. *religio* societatis. Rosc. Am. 24. magnam religionem possidet paternus sanguis. ad Att. XII, 36. posteritas habet religionem. Catil. III, 6. ut, quæ religio C. Mario non fue- rat, ea nos religionem in privato P. Lentulo puniendo liberare- mur. cf. n. 3. * *summa* in qua- cunque re diligentia; ne quid minus recte fiat. ad Div. XI, 29. *religio* in consilio dando. Cæ- cin. 2. judicandi mora & reli- gio. Or. 8. eorum religioni (qui sc. nihil nisi rectissima proba- bant) cum serviret orator. Brut. 8. *religio* oratoris. *ib.* *re- ligio* nimia. * *difficultas*, obje- ctio. Or. II. hac ego religionem non sum ab hoc conatu re- pulsus.

RELIGIOSVS. Dom. 48. *dedicatio* est *religiosa*. h. e. *reli- gionem* affert, *sacrum* aliquid efficit. ad Att. IX, 5. *religiosus* dies.

INDEX LATINITATIS;

dies, ad Div. I, 7. homines religiosi, h. e. aut superstitiosi, qui nomine religionis abutentes. Or. 9. aures teretes & religiose h. e. nihil nisi perfecta probantes.

RELINQUERE. Verr. I, 33. relinquere injurias suas. i. e. non persequi, non ulcisci.

RELIQUIAE. Nat. D. II, 9. 55. reliquiae cibi, de fecibus, excrementis. Lag II, 22. reliquiae Marii, sunt ossa & cineres. Cat. 6. ut avi reliquias persequare, dicitur e persona Catonis, qui Scipionem juniorem hortatur, ut Carthaginem deleat, & quicquid Carthaginensibus avus Africanus major reliquerat ad Div. VI, 8. reliquiae Asiaticae negotiationis. debita nondum exacta quae & reliqua dicuntur.

RELIQVVS. ad Att. XV, 15. ex reliquis, quae nonis April. fecit. reliqua hic sunt ea pecunia, quae eo tempore, confectis omnibus rationibus, residua fuit. Sed ad Att. XVI, 3. maxime me angit ratio reliquorum meorum; quae quamquam explicata sunt. & ad Div. II, 13. publicanis etiam superioris lustris reliqua conservaram: sunt debita nondum exacta, Resten.

REMEDIUM. Cluent. 19. remedia causarum dicuntur, quibus mala causa defendi potest. ibid. 35. sine iudiciorum remediis salvi esse non possemus. ibid. 44. mucronem multis remediis retundere.

REMIGARE. Tusc. IV, 4. utrum mavis statim nos vela

facere; an quasi e portu egredientes paullulum remigare. Sensus est: utrum malis statim copiose & late disputari, an vero ante ad huc aliquandiu subtiliter rem se persequi: quemadmodum qui portum egrediuntur, non statim vela dant, sed lentius progrediuntur. Id autem fit remigando. ceterum probat Boberius lectionem Laïd. codicis statim nos vela facere, tamquam egredientes e portu, an paullulum remigare. Subituros portum sine velis navigare scio, egessos non item.

REMIGRARE. Tusc. V, 21. remigrare ad iustitiam.

REMISSE. Off. III, 29. qui ista remissius disputant; h. e. minus severe. in Epicureos dictum est, qui non sola beneficia dicunt esse bona.

REMISSIO. lenitas. Cat. IV, 6. remissio poenae.

REMISSVS. finitus. Tusc. I, 44. remissa vita humana. e Poeta. * levis. Verr. III, 92. remissior aestimatio. * lenis, facilis. ad Att. XVI, 15. utrum remissior essem, an summo jure contenderem. * comis, hilaris. Cael. 6. remissus -- severus. * Sext. 53. remissius dicendi genus, opponitur forensi, contentioso. Versatur enim in eo oratio plerumque in narrando aut decedendo, philosophi more, quorum mollius est, sine asperitate & vebementia, oratio.

REMITTERE. dimittere. Clu. 2. remittere opinionem.

REMO.

INDEX LATINITATIS.

REMOTVS. Fin. III, 16. *remota, sunt ἀνομασίου στοι-
corum.*

REMOVERE. Or. 2. nec se
ab artibus suis removerunt.

REMVNERARE. Sen. p.
R. 12.

REMVVS. Tusc. IV, 5. Dia-
lecticorum *remis* orationem
propellere, *est initium facere
a subtili & Dialectica disputa-
tandi ratione. v. remigare.*

RENOVARE. *reficere re-
creare.* Sext. 69. *renovare rem-
publ. * repetere* Div. II, 2. *stu-
dia hæc renovare cœpimus.*

RENOVATIO, ad Att. VI, 1.
*renovatio singulorum anno-
num. est. genus anatocismi, de
quo supra in anatocismus di-
ctum est. * repetitio.* Brut. 74.
*laudandus maxime est, qui
hoc tempore consoletur se,
cum conscientia optimæ men-
tis, tum etiam usurpatione &
renovatione doctrinæ.*

RENVNCIARE. Verr. I, 54.
*renunciat illam decisionem.
h. e. nunciat illam passionem,
quam fecissent, ratam non esse,
improbari ab eo, cujus in ea re
voluntas maxime spectanda est.
nostri: wieder auf sagen * pro-
dere dicendo.* Att. I. Verr. 6.
*renunciata est tota conductio
judicii.*

RENVNCIATIO. *rapport
registratur.* Verr. I, 34 *rem ge-
stam renunciarat, - renuncia-
tionemque ejus, quæ erat in
publicas literas relata, tolli
jussit.*

REPANDVS. *in curvum in-*

flexus. Nat. D. I, 30. *calcei re-
pandi Junonis. quorum sc. spe-
ciem conspiceret licet in numis,
qui Junonem referunt, & in
Gorianis monumentis in ejus
Museo Etrusco.*

REPASTINATIO. Cato 15.
*genus operis rustici, cum vineæ
veteres refodiuntur.*

REPENTINVS. *subito or-
tus, novus.* Verr. III, 75. *repen-
tina rationes.* Brut. 69. *repen-
tini homines & ignoti.*

REPETERE. *vindicare sibi
ereptum aliquid.* in Cæcil. 3.
repetere jus suum. Mur. 2. *res
repetere.* Sext. 26. *nullis repe-
titis rebus. int. per faciales de
qua repetitione v. Liv. I, 32.*

REPELVNDÆ in Cæcil.
4. *de pecuniis repetundis no-
men alicujus deferre. v. in Ind.
Legg. de Repetundis.*

REPLICARE. Sull. 4. *repli-
care memoriam annalium.
Leg. III, 14. replicare memo-
riam temporum.*

REPLICATIO. *conversio.*
Nat. D. I, 13. *replicatio mundi.*

REPONERE. *restituere* ad
Att. XIII, 12. Catulo & Lucu-
lo alibi *reponemus, int. quod
hic ab atum est.*

REPOSCERE. *poscere* Verr.
III, 1. *qui ab altero vitæ rati-
onem reposcunt.*

REPRHENDERE. *revocâ-
re.* Verr. III, 20. *quod erat
prudencia prætermisum, id,
quæstu ac tempore admoni-
tus, reprehendisti. * corrigere,
emendare.* Dom. 33. *si se colle-
gisset, temeritatem atque in-
juriam*

INDDX LATINITATIS.

juriam suam restitutione mea reprehendisset. * Verr. III, 96. si senatores judicarent, hoc genus pecuniæ per injuriam cogendæ non posse reprehendi. h. e. ita accusari, ut rem damnaretur.

REPRÆSENTARE. *est proprie in re pecuniaria pecuniam statim solvere, atque adeo prænumerare, ante diem solvere.* ad Att. XII, 25. dum a Fabia repræsentabimus. ib. 29. Si qua etiam jactura facienda sit in repræsentando. ib. 31. v. Gron. Sest. 1, 5. p. 30. * hinc dicitur pro facere aliquid ante tempus, citius quam debeat, aut constitutum sit. ad Att. XVI, 2. mihi videntur etiam istorum animi incendi ad repræsentandam improbitatem suam. h. e. citius demonstrandam, quam ante constituerant. ad Div. V, 16. neque expectare temporis medicinam, quam repræsentare ratione possumus. In hoc loco male negatur in Lexico Fabri vis anticipandi inesse, cum repræsentare idem sit, quod ante dixerat: anteferre consilio. ad Div. XVI, 14. dies promissorum adest (b. e. non longe abest) quem etiam repræsentabo, si adveneris. b. e. etiam ante libertas dabitur, quam promissuram. Phil. II, ult. quin etiam corpus libenter obtulerim, si repræsentari morte mea libertas civitatis potest. b. e. si mors mea efficere potest, ut eo citius libertas restituatur civitati. * Sext. II. quod ipsum tem-

plum repræsentabas memoriam consulatus mei. &c. præsentem animis faciebat, instaurabat * ad Div. VIII, 2. me repræsentante est absolutus. quod quam vim habeat nemo, quod sciam, explicavit, neque ego explicaverim. Es est forte lectio corrupta.

REPRÆSENTATIO. *de re pecuniaria.* ad Div. XVI, 24. ad Att. XII, 31. XIII, 29. v. repræsentare.

REPRIMERE. *angustius brevius, tardius facere.* ad Att. X, 9. dubitabat nostrum nemo, quin Cæsar itinera repressisset. Brut. 91 dedit operam, ut nos nimis redundantes & superfluentes juvenili quadam dicendi impunitate & licentia, reprimeret. * abstinere. Sext. 55. vix odium suum a corpore represserunt. Verr. V, 29. a præsentis periculo tuo se repressit populus R.

REPROMISSIO. *Rosc. Can. 13. est restipulatio, de qua mox.*

REPROMITTERE. *Brut. 5. non repromittere illud ausus sum. cf. Rosc. Com. 13. de restipulatione dicitur v. restipulari.*

REPUDIARE. *tollere.* Or. III, 1. repudiare a republ. consilium senatus. * Verr. III, 74. repudiari dicuntur, quorum frumentum improbatum.

REQUIRERE. *reprehendere.* Mur. 29. quæ nonnunquam requirimus, ea sunt omnia non a natura, sed a magistro.

RES. *de re familiari, pecuniaria.* Cato 7. rem male gerentes

INDEX LATINITATIS.

rentes petrefam. Rabir. Po. 2. in pluribus provinciis ejus versata res est. Quint. II. cum res ab eo, quicum contraxisset, recessisset. * *causa, com- modum*. Phil. II, 2. contra rem alicujus venire. dicitur de eo, qui in judicio aliquem quacumque ratione oppugnat. * Sext. 62. ad res redire dicuntur cives Rom. ex agris, qui e comitiis domum redeunt. * Sen. p. R. II. res redire dicuntur, cum cause in foro aliaque publica negotia intermissa, quod res prolatas, dicunt v. prolatus, repetuntur. v. Lambin. ad b. l. * Or. II, II. inesse in ratione rerum Or. I, 21. positum esse in re atque natura. de iis rebus, quæ sunt, non modo finguntur. * Verr. I, 14. res rationum; per periphrasin pro: rationes * Verr. III, 35. res gestæ, sunt leges Sullæ, ad Div. I, 5. res gestæ Lentuli, imprimis capiendæ de revocatione Ciceronis ab exilio & lege Centuriatæ ejus rei causæ ab eo lata ad populum. * res publica. v. infra in hac voce.

RESCINDERE. locum Agr. II, 1. est aperire, cum obstructus esset antea.

RESCRIPTVS. Tusc. IV, 2. cantus fuisse rescriptos vocum sonis. sc. sana lectio est, de quo dubitant viri docti, v. Boher. ad b. l. sensus hic est: cantuum illorum certos modos factos esse, signisque expressos, quod nos vocamus: componere.

RESECARE. Tusc. IV, 21.

resecanda esse, evelli penitus non posse.

RESERVARE. *servare, retinere*. Cluent. 70. nihil ad similitudinem hominis reservavit. ad Div. V, 4. ne cum velis revocare tempus omnium reservandorum, cum, qui servetur, non erit, non possis. * ad Q. Fr. III, 1. Minucio me -- reservabam. b. e. expectabam Minucium - ut per eum scriberem, quæ scire te volo.

RESIDUUS. Verr. III, 97. quid potest esse in calamitate residui. b. e. quæ calamitas est reliqua. Cluent. 34. de pecuniis residuis reus. Residua pecuniæ sunt ea, quæ magistratibus ex ærario data sunt, ut in re publica consumerentur, ab eo autem oppressæ & in rem suam conversæ sunt.

RESIGNARE. Arch. 5. fidem tabularum resignasset. b. a. corrumpendo sustulisset.

RESILIRE. Rosc. Am. 29. resilit crimen ab eo. b. e. non haberet, falso in eum conferri intelligitur. v. habere.

RESONARE. Tusc. III, 2. laus virtuti resonat tamquam imago (sc. vocis,) sc. enim eccho latinis vocatur. Lambinus adeo addebat: voci; quod non opus esse videtur. Ceteræ emendationes nihili sunt. Nat. D. II, 57. in fidibus testudine resonatur. Div. II, 14. nervos in fidibus alios aliis resonare.

RESPECTARE. *desiderare, expectare*. Planc. 18. respectare munus par ab aliquo.

RE.

INDEX LATINITATIS.

RESPECTVS. *per fugium.* Phil. X, 4. *respectus pulcherri-
mus & presidium firmissimum*
reip. Phil. XI, non ut *respe-*
ctum haberemus ex acie. *ali-*
ter interpretantur viri docti &
Schottus Nod. Cic. I, 15. *sed a-*
berrant a Ciceronis mente. *
adus respiciendi. Div. I, 32. *fu-*
giantibus miserabilem respe-
ctum incendiorum. * *reveren-*
tia. Phil. V, 18. *sed cum respe-*
ctum ad senatum & ad bonos
non haberet &c. de hac signi-
ficatione v. Schott. l. c.

RESPICERE. *succurrere.* ad
Div. X, II. si modo *rempubl.*
respicere velit. cf. ad Att. VII,
1. * ad Div. X, 24. si Cæsar se
respexerit. h. e. *ad salubriora*
consilia redierit, hoc est, salutis
publicæ atque adeo suæ ratio-
nem habuerit. Nam antea di-
xerat, Cæsarem ad mala consilia
& reip. minus salutaria se con-
tulisse.

RESPIRARE. Quint. II.
quem nunc *respirare libere*
non sinis. h. e. *omni ratione vo-*
cas. * *intermitti.* Phil. VIII, 7.
oppugnatio respiravit.

RESPIRATIO. *exhalatio.*
Nat. D. II, 10. *aer oritur ex*
respiratione aquarum.

RESPIRITVS. Nat. D. II, 55.
quæ se in *respiritu* dilatant.

RESPONDERE. *est eorum*
qui consuluntur, ut lictorum
Pontificum, conjectorum, hario-
lorum. Leg. II, 12. *respondendi*
juris facultas. Or. I, 45. *in iure*
respondendo. in quo animad-
vertenda est forma: jus respon-

dere, pro usitatori, de iure
resp. ad Att. IV, 1. Pontifices
responderunt. * *respondere, di-*
citur de litigantibus in foro,
petitore, accusatore & reo.
Verr. I, 1. *Verrem non respon-*
surum. cf. Verr. II, 40. ad Att.
IV, 16. * *etiam in delectu mi-*
litari respondere, dicuntur,
qui militiam non detrectant.
hinc dictum videtur illud, cum
pedes, quibus numeri causa uti-
mur, dicit Or. III, 49. responde-
re non vocatos. * *huc verbo*
etiam utitur ad exprimendum
Græcum ἀντιρροπον εἶναι. Or. 32.
rhetorice respondere ex alte-
ra parte dialecticæ. Nam sic
expressit illud Aristotelis Rho-
tur. I, 1. πρὸς τὴν ἐν ἀντιρροπον
τῶ ἀνταρκτικῶν. * *paria præstare,*
gratiam referre. ad Att. IV, 3.
re familiari comminuti su-
mus. Quinti fratris tamen
liberalitati pro facultatibus
nostris, ne plane exhaustus
esset, respondemus Male hunc
locum interpretatur Gravins
ex ea hujus verbi vi, quæ signi-
*ficat * solvere ad diem consti-*
tutam ad Att. XVI, II. fit sæ-
pe, ut II, quin debent, non re-
spondeant ad tempus. v. Gro-
nov. Obs. II, 4.

RESPONSITARE. *de Jctis*
Leg. I, 4.

RESPUBLICA. *quia in hoc*
verbo tirones inprimis hærent,
paullo explicatius de eo agemus.
Respublica tribus modis dici-
tur, nempe primo, de univer-
sitate aut imperio, quod ubi
est, reddi potest, der Staat, die
repu-

INDEX LATINITATIS.

republic. Deinde de singulis ejus partibus. Reipubl. partes autem commemorantur commode ab ipso Cicerone Sext. 46. religiones, auspicia, potestates magistratuum, senatus auctoritas, leges, mos majorum, judicia, jurisdictio, fides; provinciae, socii, imperii laus, res militaris, ærarium. Tercio dicitur de quacunque actione, negotio, quod publica utilitatis causa suscipitur, aut quocunque modo ad remp. pertinet. Itaque in legendo Cicerone judicare debent tirones, ad quod genus quoque loco referendum sit, tumque demum se hoc verbum, cum ad alterum tertiumque genus pertinet, putent intelligere, cum possant partem illam universam reip. aut negotium publicam nominare, de quo capiendum esse contextus doceat. Prime significationis exempla dare supervacuum esset. Alterius hæc sunt. * *leges.* Verr. I, 2. *republicam* posse Senatorio consilio defendi. Sermo enim est de lege de pecuniis repetundis & de judicio ex ea. * *magistratus, potestas.* Verr. I, 12. ad *republicam* accedere, nam hoc de iis dicunt latini, qui quaestores fiunt, aut potestatem aliquam consequuntur primum, quæ magistratuum esse solet. v. Phil. V, 18. Rosc. A. 1. Or. II, 25. * *bellum, res militaris.* Manil. 21. *republicam* bene gerere ad Div. X, 11. *remp.* ex vestra sententia administrare. *h. e. vincere.* cf. ib. 17. XII, 11. * *viçtoria.* Nat. D. II,

2. temere de *republic.* locutus. * *ærarium, pecunia publica.* Phil. II, 3 reliquias reip. diffinire. Verr. I, 13. *republicam* administrare, de quaestore. ib. V, 21. de *republic.* detrahare. * *provincia.* ad Div. XIII, 68. si ad me de *republic.* id est, de statu provinciae, de institutis tuis familiariter scribes. * *libertas publica.* ad Div. XI, 13. bonam spem de summa *republica* vos habere volumus. ib. X, 3. unus est, per tot annos *republic.* devexata, cursus *reipublicae* bene gerendæ ad gloriam. * *securitas publica.* Rosc. A. 49. ideo nò nobilitas recuperavit *republicam.* &c. * *supplicatio.* Phil. III, 9 cum de rep. telaturus fuisset -- fecit Scitum de supplicatione &c. Tercii generis exempla hæc sunt: Cæcin. 20. abiit *reipublica* causa. *h. e. legationis aut belli gerendi causa* Verr. II, 55. *republica* administrari non poterat. *h. e. exactio & solutio tributû.* Mil. 15. *reipubl.* partem suscipere, de cade Clodii. Balb. 20. a *republic.* bene gerenda. *h. e. a fortibus viris civitate donandis.* Phil. V, 16. *republic.* sæpe bene gesta. v. c. restitutione Sext. Pompeji, bello civili extinguendo. cf. de altera & tertia significatione Gronov. ad Liv. IIX, 31. * *Pis.* 32. Cæsarem non eadem de *republic.* sinisse, quæ me scio. Verr. I, 14. quod de *republic.* sensit. Hæc formula capienda est de partibus, quas quis in *republic.* sequitur, utrum scil.

INDEX LATINITATIS.

popularis sit, an cum optima. quibus faciat * Mur. II. *republica perfrui possumus h. e. omnibus commodis, quæ jure, lege &c. civis Ro. sunt* cf. Dom. 57.

RESPVERE. Sull. 24. *cujus aures unquam hoc respuerunt. h. e. non probaverunt, non verum putarunt.*

RESTILLARE. ad Att. IX, 7. *literæ mihi quiddam quasi animulæ restillarunt.*

RESTINGVERE. Sext. 21. *animos hominum sensusque morte restingui.*

RESTIPVLARI. Rosc. Com. 17. *est vicissim ab eo aliquid stipulari, qui a nobis aliquid stipulatus est. v. c. in spon- sione, quam Quintius cum Na- vio facit, hic stipulatur a Quin- tio: spondeſne te tantam sum- mam pecuniæ daturum, tam- quam pœna loco, si bona tua ex edicto possedi. Quintius re- spondet: spondeo: sed deinde si- bi & Quintius similiter a Na- vio stipulatur: spondeſne te &c. si non possedisti, hoc est: resti- pulari.*

RESTIPVLATIO. *fit, cum restipulamur.* Rosc. C. 17.

RESTITVO. *est verbum ju- ris, 1) cum aliquem reduco in eum locum, fundum, aedem, unde vi dejeci.* Cæcin. 13. 22. *vim factam restituere. 2) cum is, qui restituere jubetur a prætorc, negat se dejecisse; nam id facit, cum dicit: restitui. quoniam enim eum non dejecit; & man- ſit in possessione is, qui restitui*

jubetur, idem est, ac si dejectus restitutus esset. Cæcin. 19. 29. 32.

* Verr. II, 26. *judicia restituta sunt. h. e. res judicate subla- tæ, & ii qui judicio damnati erant, in integrum restituti sunt.* * ad Att. XV, 4. *nescio quid ab eo literarum, ut me sibi restituerem. h. e. sibi ite- rum amicus fierem.*

RESTRICTE. Leg. II, 18. *cetera non tam restricte præ- finio.*

RESTRICTVS. *parcus.* Planc. 22. *restrictos & tenaces fuisse.*

RETENTIO. ad Att. XIII, 21. *Carneades retentionem au- rigæ similem facit* τρωγῆ Acad. IV, 25. *retentio alienſio- num* * *deductio de pecunia sol- vendæ.* ad Att. XIII, 23. *ista re- tentione omnes ait uti Treba- tius.* cf. ib. 25.

RETEXERE. *retractare, mu- tare.* Phil. II, 13. *itaque jam re- texam orationem meam.* &c. Verr. II, 26. *omnia erant Me- telli ejusmodi, ut totam præ- turam Verris retexere videretur.* sc. *rebus judicatis infir- mandis, censu aliter habendo, de- cumis aliter vendendis.* ad Div. XI, 28. *id nunc commutem, meque ipse retexam.* ib. 14. *no- vi timores retexunt superiora.*

RETICENTER. ad Att. X, 6.

RETICERE. *non responde- re, de reo.* Verr. I, 1.

RETICVLVM. Verr. V, 11. *reticulum sibi ad nares admo- vere.*

INDEX LATINITATIS.

vere. sc. floribus factum folliculum.

RETINERE. ad Div. V, 12. quæ hominum animos vehementer in legendo *retinere* possit. ad Div. I, 7. virum excellentem, nonnihil suspicantem illa epistola *retinasti. int. in amicitia.* Dom. 34. tantum impios homines *retinebat* odium, *pro:* tantum o. impij *h. retinebant.*

RETRACTARE. ad Att. VIII, 9. augere dolorem *retractando.* Nat. D. II, 28. qui omnia, quæ ad cultum Deorum pertinerent, diligenter *retractarent.* * *recusare, tergiversari.* Tusc. I, 31. Veniet tempus, & quidem celeriter, sive *retractabis*, sive *proporabis.*

RETRACTATIO. *tergiversatio.* Tusc. V, 29. sine *retractatione* libere dicere. ad Att. XIII, 3. sine ulla dubitatione aut *retractatione.*

RETRAHERE. *trahere, ducere.* Part. 39. *retrahere* in odium judicis.

RETRVSVS. *abditus.* Or. I, 19. *retrusus* in media philosophia.

RETVNDERE. *opprimere.* ad Div. VIII, 6. *retudit* sermones.

RETVSVS. *obtusus, hebet.* Div. I, 36. *retusum* ingenium.

REVELLERE. *tollere.* ad Att. V, 20. omnes injurias *revellemus* superiores.

REVEREOR. *vereor, timeo.* Or. II, 28. dicam enim non

reverens assentandi suspici-nem.

REVINCERE. *convincere.* Arch. 5. nunquam neque suo neque amicorum judicio *revincetur.* v. Gronov. ad Gell. VI, 11.

REVIRESCERE. Prov. C. 14. *revirescunt* res. de Gallis, qui, *recuperatis aliquantulum viribus, bella instaurare cogitabant.*

REVIVISCERE. Phil. VII, 1. ad auctoritatis pristinae spem *reviviscere.* Græc. *revirescere.*

REVOcare. *invitare ad convivium, a quo ante excepti sumus.* Rosc. Am. 19. * Or. II, 52. ad suas res *revocare* aliquem dicitur, qui ei in memoriam redigit, quæ ipsi accidunt, aut ipse fecit. * *referre.* Flacc. 12. *revotare* omnia ad gloriam splendoremque. * *expedire se ex re aliqua, in quam nos immisimus.* Pil. 29. *revocare* se non poterat, familiaritate implicatus. * Dom. 55. *revocare* se dicitur, qui hæsit in legendo, recitando, dicendo * *aliores dicuntur revocari, cum jubentur a spectatore repetere versus aliquos* Tusc. IV, 29. Socrates dicitur ter *revocasse* versus primos. cf. Sext. 56. 58. & ibi Abram. sed in genere *revocari dicuntur, qui eandem rem altera vice dicunt.* Arch. 8. * *item, qui jubentur altera vice accusari.* ad Q. Fr. II, 6. *populus revocat* * *instaurare, reficere* ad Div. VII, 26. *vires & corpus amisi.* Sed si morbum depulero, facile, ut spero, illa

INDEX LATINITATIS.

revocabo. v. Gron. Obs. II, 19.
** temperare sibi, dicitur, revocare se.* ad Att. XIII, 1. ** corrigere.* Div. II, 46. cum ita nati essent, ut quædam depravata haberent, restituerentur & corrigerentur, ab natura, cum se ipsa *revocasset* aut arte aut medicina.

REVOLVI. *redire aliquo.* ad Att. XIII, 26. *revolver* identidem in Tusculanum. cf. Or. II, 30. 31.

REVS. *is cuius res agitur, non solum accusatus, sed etiam is, unde petitur.* Or. II, 79.

REX Sacrorum. Dom. 14. *de eo, & cur hoc nomen habuerit, lege Liv II, 2. init.*

RHETORICA. Fin. II, 6. *rhētorikā philosophorum - rhetorica forensi.*

RICINIUM. Leg. II, 23. *Est autem pallium mulierum, quo in adversis rebus & luctibus utebantur.* v. Ferrar. Re Vest. l. 25. Ruben. l. 7. Salmas. ad Vopisc. Aurelian. 49. p. 541.

RIDICVLVS. *qui dīcteria jacit, aut jacere potest.* Verr. I, 46.

RIGIDVS. Brut. 18. *signa rigida, opponuntur mollibus, elaboratioribus.*

RIVALITAS. Tusc. IV, 26.

RITE. iure. Nat. D. I. 19.

ROBVR. *lectus durus, ex ligno duriori, tamquam ilice.* Mur. 39. *qui quotidianis epulis in robore accumbunt.* *

Cluent. 56. *robora populi Romani, dicuntur equites iusti &c.*

ROBVSTVS. *magnus.* Phil. V, 11. *robustius* sic. malum. Planc. 8. *robusta frequentia.*

ROGARE. *in petitionibus est amicorum candidati, qui populum pro eo prestant.* Planc. 13. *neque enim ego sic rogabam, ut petere viderer, quia familiaris esset meus - sed ut quasi parenti. deinde vero etiam Candidati; de quo si dicitur, in deteriore parte accipitur. Nam petere proprie. est verbum, quo utuntur, cum prestantur populo. rogare autem dicitur, cum unus hac potestate est, ut magistratus tribuat, cui velit, adeoque ab eo Candidatus magistratum petit.* Phil. II, 30. extr. *in proximum annum consulatum peteres, vel potius rogares; is per municipia coloniasque Gallie, a qua nos tum, cum consulatus petebatur, non rogabatur, consulatum petere solebamus.* * *rogare est porro magistratum, cum servat ad populum legem, aut comitiis creandorum magistratum prestant.* Muren. 1. *quibus consulatus, me rogante (quippe consule illius anni & quidem primum creato) datus esset.* ad Att. IX, 15. *ut Consules roget prætor, vel dictatorem dicat, quorum neutrum jus est.* Sext. 26. *Pisoni provincia rogata est.* Leg. II, 12. *lex jure rogata.* v. Lex. *Jure autem rogatur lex, cum in lege ferenda nihil sit contra leges de auspiciis aliasque.* * Flacc. 13. *nos hic in mare superum & inferum sæstertidum ter & quadragies rogabamur.* i. e. erogabamus, quo verbo paulo post in eadem re utitur, unde

INDEX LATINITATIS.

unde etiam Lambinus ex Turnebi conjectura reposuit: erogabamus. neque mihi ea conjectura displicet. Gruterus intelligi vult populum. quasi vero in sumtibus ex arario faciendis ad populum latum esset, & non potius ad Senatum a Coss. relata & a Senatu decreta res esset. Si esset ea rogatio facta, a tribuno profecto populari facta esset; quod esset contra jus & auctoritatem senatus, non minus ac si rogaretur provincia alicui. Itaque Cicero non dixisset: nos rogabamus; quod ad Senatum referendum est necessario.

ROGATIO. intercessio & prelatio in Comitibus. Planc. 10; rogatio semper est gratiosissima. *lex. Sull. 22. rogatio Cæcilia.

ROGATIVNCULA. Dom. 20 ea te ex una rogatiuncula fecisse.

ROGATOR. in comitiis est 1. magistratus, qui comitiis preest. v. rogare. Nat. D. II, 4. rogatorem comitiorum iustum non fuisse. 2. amici Candidati, aut ejus, ad quem lex pertinet, qui singulos cives suffragia ferentes rogant, quem suffragio suo creatum velint, quid de lege fieri velint, idque ex veteri instituto, quo suffragia voce dabantur. post tabellis inducis mansit nomen rogatorum. Sen. p. R. II. quando illa dignitate rogatores, diribitores, custodesque vidistis Pis. 15. vos rogatores, vos distributores, vos custodes fuisse tabularum. Div. II, 35. rogator centuriæ.

ROSA. Fin. II, 20. potans in rosa Thorius. v. in.

ROTA fortunæ. Pis. 10.

ROTVNDVS. in oratione est de periodicis & collocatione verborum. Brnt. 78. rotunda constructio verborum. Or. 13. Theodorus (ita legendum, non Thucydides) præfractor, nec satis rotundus. Ducitur metaphorâ a globo aut cylindro tereti, in quo nihil asperi, nihil eminentiæ, nihil lacunarum, ut adeo facile vel leviter impulsus procurrat. oratio rotunda ergo est ita collocata & structa, ut nulla asperitas, nulli hiatus sint, sed ut pronuntiari leviter suaviterque possit.

RVBEO. pudet. Att. XV. 4.

RVBOR. verecundia Or. II, 59 ruborem suum præstare.

RVDIS. baculum, quem accipiebant gladiatores, qui mittebantur e ludo, tamquam signum libertatis. rudibus enim exercentes se gladiatores pugnabant. Phil. II, 29. rudem accipere. v. Schott. Not. Civ. II, 6.

RVERE. de eo, qui impotentia animi per motus violentis consiliis utitur, fere ut, qui furere dicuntur. ad Att. VII, 20. illum ruerere nunciant. ib. 21. sed antiquiores literæ, quam ruere cœpit. Rosc. Am. 32. qui tamquam si offusa reip. sempiterna nox esset, ita ruebant in tenebris, omniaque miscebant. *peccare, labi. Dom. 55. non potuit ullo modo non in agendo ruere ac sæpe peccare. *Fin. II, 6. sed dum dialo-

INDEX LATINITATIS.

Alicam contemnit Epicurus — *ruit* in dicendo, ut mihi quidem videtur, nec ea, quæ docere vult, ulla arte distinguat.

RVINAE. *mala, calamitates.* Sen. p. R. 8. horum confusum ruinas (*quarum sc. autores sunt*) vos Consules vestra virtute fulsisit. ad Att. X, 1. quod pesti has ruinas non contigerat.

RVMOR. Clusent. 47. extorta ista subscriptione *rumorem* popularem & plausum esse quæstum. *apparet, rumorem popularem esse famam, laudem populi.* ib. 28. *rumorum* ventii. cf. 38. v. *aura. ventus.* Gron. Sest. IV, 9.

RVNA. *genus teli* Leg. III, 9. *runa & sic. e. latione Davisii.*

RVSTICARI. Arch. 7. Or. II, 6. *dicuntur Romani homines, cum ex urbe in pradia rustica secedunt, delectationis & otii causa.*

RVSTICATVS. *nr.* ad Att. XII, 1.

RVSTICE. *imperite, inficite.* Off. III, 9. *urgent rustice.*

RVSTICVS. *indoctus.* Or. II, 6. *rustici Romani, atque adeo rustici simpliciter dicuntur cives Rom. cum de plebe, tum etiam de equestri ordine.* (Rosc. Am. 7. 18) *qui non Romæ, sed in municipiis & coloniis habitant.* Arch. 10. Sext. 45. ad Div. XVI, 21. cf. Gronov. Sest. IV, 9.

RVTA. *de dicendi genere minus suavi, horrido.* ad Div.

XVI, 23. ad cuius *rutam* mihi pulegio tui sermonis atendum.

RVTA. *orum.* Top. 26. Or. II, 55. Partic. 31. *ruta cæsa. Ita dicitur suppellex omnis, quæ loco moveri potest, eique opponuntur fixa.*

S.

SACRAMENTVM. *iurandum militare.* Off. I, u. ut secundo eum obligaret militiæ *sacramento*; quia priore amisso, iure cum hostibus pugnare non poterat. *in foro sacramentum erat pecunia, quæ a litigantibus deponebatur apud Pontificem, ut, qui causa caderet, antisteret eam pecuniam: quod ejus rei causa fiebat, ne impune alicui negotium petendo, aut iusta petenti inficiando, frustra crearetur. Instituta autem res est etiam propter inopiam avarii, auctore Varro, ut id inde aliquem reditum haberet.* Differt. e. *sponsione sacramentum in aa.* quod in sponsione non deponitur pecunia, sed tantum promittitur. v. *Horemann.* ad Or. pr. *Quintio c. 2.* pro eadem re habet *Facciolatus* ad hunc orationem. vid. *Indicem* in sponsio. ad Div. VII, 32. *sacramento contendere.* hinc ipsa *petitio sacramentum dicitur, quæ sacramento interposita sit.* Cæcin. 33. non posse nostrum *sacramentum iustum* iudicari. Dom. 29. si decemviri *sacramentum* in libertatem iniustum judicassent. Or. I, 10. *iusto*

INDEX LATINITATIS.

justo *sacramento* contendere. cf. Mil. 27.

SACRARE. *sacrum* & *inviolabile* efficere Balb. 14. *sanctiões sacrandæ* sunt, aut genere ipso, aut obtestatione & consecratione legis, aut pœna.

SACRATVS. *leges sacratæ* v. Ind. Legg.

SACROSANCTVS. *inviolabilis* ita, ut, qui violare audeat, sacer sit. Balb. 14. *sacro-sanctum* nihil esse potest, nisi quod populus plebsve sanxisset.

SAGA. Div. I, 31. *saga* anus, quia multa scire volunt.

SAGAX. Div. I, 31. *sagaces* dicti sunt canes.

SAGINA. *largitiones*, in primis *frumenti* Flacc. 7. qui multitudinem non auctoritate sed *sagina* tenebat.

SAGIRE. Div. I, 31. *sugire* est sentire acute.

SAGVM. est vestis militaris, qua etiam omnes cives Rom. in arbe utebantur: ex Scto in tumultu, v. tumultu Phil. XIV, 1, ad *saga* ire.

SAL. sal & sales dicuntur de utroque genere *facetiarum*, nempe eo, quod est in singulis verbis, quæ *dictoria* dicuntur, & quod est *fusum* *equabiliter* per totam orationem. vid. Or. 26. init. Or. II, 54. *ars salis*.

SALEBRÆ. *asperitates* *viarum* proprie. In oratione *salebrae* sunt in collocazione verborum, cum asperere verba concurrunt. vid. Or. 12. in *Philosophia* autem sunt *difficulta-*

tes, ex quibus non facile quis se expediat. Fin. II, 10. hæc sunt contraria (*repugnantia*) hic si definire vel dividere didicisset, -- nunquam in tantas *fulebras* incidisset. cf. V, 28.

SALINÆ. *sales*, *facetia*. ad Div. VII, 32. non satis diligenter a te possessionem *salinarum* mearum defendi.

SALSVS. *venustus*, *lepidus*. ad Att. XVI, 12. *de libris*: negotia *falsa*. Nat. D. I, 28. hoc ipsum (*nævum* in articulo habere) *falsum* illi & *venustum* videbatur.

SALTARE. Mur. 6. nemo saltat sobrius, v. *salsator* * Or. 67. numerosam comprehensionem perversæ fugiens *Megeſias*; saltat, incidens particulas. h. e. semper incise & membratim dicens, nunquam longiori & numerosa periodo utens, quo quasi molius salientem orationem efficit.

SALTATOR. *convicium*. Muren. 6. Sen. p. R. 6. Off. I, 42. ad quem locum Grævius fuisse disputat in hanc sententiam, saltationem non omnem fuisse turpem, sed *histrioniam* & *scenicam*. itaque saltatorem esse histrionem, qui *carvina* saltet, quod erat Romæ in primis *pantomimorum*, qui nonnisi saltando fabulas exhibebant, ut jam docuit erudite *Salmaſ.* ad Vopisc. Aurelian. 7. p. 433. & Carin. p. 830. f. saltationem autem fuisse etiam honestam, ex multis rebus intelligi posse, tamquam quod in pompis sacris

INDEX LATINITATIS.

fuert addibita &c. Neque ta-
men mihi videtur tota illa di-
sputatione vulgarem senten-
tiam satis confutare, quæ sal-
tare turpe fuisse Romæ censet.
Scilicet qui huic sunt addicti,
non negant honestum fuisse, in
sacris ludis & pompis ad præ-
scriptos ceremoniis modos sal-
tare; de his saltationibus non
est sermo, sed an extra hoc ge-
nus sacrum v. c. in convivio
honestum fuerit saltare. quod
mihi non videtur. Nam di-
serte Cicero pr. Muren. 6. nemo
saltat sobrius, nisi qui forte
in sanit: neque in solitudine,
neque in convivio moderato
atque honesto: tempestivi
convivii, amœni loci, multa-
rum deliciarum comes est ex-
trema saltatio. Vtinam dixis-
set Grædus, ubi locus fuerit
honeste saltationi præterquam
in sacris. Si non in solitudine,
non in convivio honestum est
saltare, ubi tandem est? Off.
III, 19. dares hanc vim M. Cras-
so -- in foro, mihi crede, sal-
taret. Estne hoc: histrionem,
pantomimum ageret? si non
per se indignum honesto & gra-
vi homine esset saltare, quomo-
do hoc dicere potuisset? sensus
est, omnia indignissima heredi-
tatis causa faceret Crassus, &
quod etiam domi turpe est, id
vel in foro faceret, ut salta-
ret

SALTATORIVS. Pl. 10.
saltatorius orbis. v. orbis.

SALTVS. pascua. Quint. 6.
extr. Quintius interea de sal-

tu agroque communi detra-
ditur. idem ante dixerat c. 3.
pecuaria res ampla & rustica.
hoc sensu verbum hoc crebro
est ap. Ciceronem. v. Festus
in b. v.

SALVS. res a qua salus
pendet. in Cæcil. 21. Verr. I, 1.
nulla salus major reipubl. re-
periri potest. v. summus.
* Verr. III, 57. quo ex iudicio
si ulla salus servare posset.
* Div. I, 47. addubitato salutis
augurio. Fuit autem salutis
augurium genus auspicii, quo
tamquam consulebant Deor,
an sibi liceret salutem populi
ab ipsis petere, quod fieri non
licebat, nisi ubi aves adduxis-
sent. Eo die autem id augu-
rium agebatur, quo nullus mo-
tus esset militaris, neque con-
tra hostem, neque ab hoste. Ita-
que in bellis civilibus & gra-
vioribus aliis non agebatur.
Hæc Dio tradit L. XXXVII.
quem ad h. l. laudat Ruysius.
de hoc augurio v. Torrent. &
Cassaubon. ad Sueton. Angust. 31.

SALVATARITER. raro. ad
Div. X, 23. vel ut celeriter
accedere, vel salutariter re-
cipere me possem.

SAMNITES. Sext. 64. ge-
nus gladiatorum, quod nomen
traxit ab armatura Samniti-
ca, quam describit Liv. IX, 40.
Ante Romanos jam Campani
contumelia causa gladiatores
Samniticis armis habituque
pugnare instituerant, quos se-
cuti deinde Romani sunt. Liv.
ibi,

INDEX LATINITATIS.

ibid. cf. de hoc genere gladiatorum Lips. Saturnal. II, 11.

SANCTIO. est caput legis, quod penam continet, quæ tamquam sanctæ & inviolabiles leges fiunt. Verr. IV, 66. Balb. 14.

SANCTITAS. ius inviolabilitatis. Sext. 37. fœtus sanctitate tribunatus. ad Div. X, 4. sanctitas patriæ.

SANCTE. Rabir. Po. 4. sanctius iudicata dicuntur, quæ legibus novis severius constituuntur.

SANCTVS. inviolabilis Leg. III, 3. tribuni pl. sancti sunt. Fin. III, 20. amores sancti. v. amor.

SANGVEN. Fin. V, 11.

SANGVIS. cædes. Rosc. A. 4. quotidianus sanguis. *pecunia, cum de privatis, ararium, cum de rep. dicitur Sext. 36. sanguis reip. cf. Dom. 47. hinc eleganter plebecula, in quam propter frumentarias largitiones pecunia ex arario impenditur, hirudo ararii dicitur. v. hirudo.

SANNIO. scurr. Or. II, 61. ad Div. IX, 16. extr.

SAPERE. ad Div. I, 10. ubi solus sapere videre. est locus ex ambiguo. scribitur enim de JCro, quorum scientia dicebatur sapientia. v. sapientia.

SAPIENS. de JCro. Læl. 2. Balb. 15.

SAPIENTIA. Or. III, 15. quid Græcis sit? ib. II, 1. sapientia omnis, est eruditio. *Juris scientia. hinc ad Div. 110. locus ad Valerium JCrum:

ubi audacia licet pro sapientia uti * Tusc. III, 18. in plurali, sapientiz.

SAPOR. Sen. p. R. 6. homo sine sensu, sine sapore Brut. 46. Supor vernaculus, est venustas, elegantia vernacula.

SARISSA. Herenn. IV, 32. ut si quis Macedonas appellaret hoc modo: non tam cito sarisse Græcia potiti sunt. ex qua patet fuisse zelum aut peram Macedonum.

SARTVS. Verr. I, 40. 49. facta testæ exigere. Sarta testæ sunt opera publica, in primis templa, quæ a censoribus locantur, ut aut nova edificentur, aut surciantur, si quid in eis aut vitii est, aut melius aliquid novumve extruendum esse videtur. Ubi autem opus arcedemso-re ex lege censoria traditur censoribus, Censores exigere dicuntur sarta testæ. Græci πέντε δηνάρων & ἑξήκοντα δηνάρων dicunt. v. Salmas. ad Kopisc. Aurelian. 35. T. II. p. 509. cf. ad Div. XIII, 11. hinc metaphorice est ib. 50. factum & testum ab omni incommodo præstare.

SATIETAS. Or. III, 25. ea, quæ leviter voluptate sensum movent, facillime fugiunt satietatem. Cogitabam legendum effugiunt. Syllaba prima posuit intercidere, quod ex veteri scribendi ratione in Miss. hæc due literæ semel scriptæ essent, bis legende, cujus rei negligentia sæpe in errorem induxit librarios & visiosum scripturam effecit. Sed nihil

INDEX · LATINITATIS.

definitio. Mur. 9. *satietaatem sui superare, est efficere, ne homines nostri satietas capiat.*

SATIS. Quint. 13. *iudicatum solvi satis accipere. respondet r̄p̄ satis dare, - de quo mox. Verr. I, 45. satis accipere pro præde.*

SATISDARE. *est, datis prædibus cavere alicui, aut sponsoribus, in re pecuniaria. ad Div. XIII, 28. si quid satisdandum erit. cf. Rosc. C. 12. Quint. 7. &c. iudicatum solvi satisdare, est datis prædibus cavere alicui & p̄sticere, quod iudices judicaverint solvendum esse petitori, solum iuri. Ex ea autem oratione intelligitur honestum fuisse interdum satisdare, nempe cum pecunia, hereditas &c. peteretur, vid. c. 28. extr. minus autem honestum interdum fuisse, iuberi a pratore satisdare, ex c. 8. 9. intelligi potest. Nam jubebantur ex jure pratorio satisdare petitori ii, qui vadimonium deseruerant, quorumque bona XXX. dies ex edicto possessa erant. Itaque recusabat procurator Quintii ejusque amici reliqui hoc nomine satisdare pro Quintio absente, quod si id facerent, eo ipso faterentur & concederent, bona Quintii esse possessa.*

SATISDATIO. ad Att. V, 1. & sunt aliquot satisfactiones secundum mancipium (s. ut Salmasio placet mancipia) b. e. ex sententia Salmasii, si mancipia i. e. servi ad satisdan-

dum non sufficiunt, sunt alia quibus satisfaci potest, nempe prædia Attiliana & Memmiana. v. Salmas. mod. V. jur. c. 16. p. 732. Cujacius autem Obs. X, 4 sic interpretatur, ut satisfactiones prædiorum secundum mancipium sint, cum venditor prædiorum satisfacit emteribus, ut iis de evictione caveatur. Earum autem satisfactiones esse nudas repromissiones, nullis datis fidejussoribus. Hunc autem vim satisfactionibus interdum esse ex libris Juris Civilis demonstravit Ryckius ad b. l. in editione Græviana, qui & in se Cujacianam interpretationem probat & confirmat.

SATISDATO. ad Att. XVI, 6. *satisdato debere h. e. facta pro alio idonea cautione debere, quia pro alio nos soluturos spondimus. ib. 15. illi turpe arbitror, eo nomine, quod satisdato debeat, procuratores ejus non dissolvere.*

SATISBACERE. *solvere debitori, quod debemus. ad Div. XIII, 56. aut pecuniam solvant, aut fructibus satisfaciunt. hinc, pro solvere simpliciter, ad Att. IV, 16. populo tributum domi suæ satisfecerat. cf. ad Div. XVI, 6. * excusare se alicui. Rosc. C. 9. satisfecisti, quod temere commisisses &c. cf. Phil. II, 20. Murena. 3. * defendere suam causam in iudicio, probare aliquid Verr. III, 62. satisfacere iudicibus. Verr. II, 7. de quo multis testimoniis satisfactum est. * iratum &*

INDEX LATINITATIS.

Et male de nobis sentientem reconciliare A&I. Verr. I. adduxi hominem, in quo reconciliare existimationem iudiciorum amissam, redire in gratiam cum pop. R. *satisfacere* exteris nationibus possent. Verr. III, 58. nec illum ante tibi *satisfacere*, quam tu omnium existimationi *satisfecisses*. * ad Div. XIII, 16. *satisfacere* cupit immortalitati laudum tuarum. h. e. *scribere de tuis rebus gestis constituit* * ad Div. X, 1 vita, cui *satisfeci*. ad Att. X, 8. me illi nullo modo *satisfecisse*, quod in senatum non venerim. Phil. II, 23. oratio mea non poterit *satisfacere* vestrae scientiae. b. e. non possum dicere tantum, quantum vos scitis.

SATISFACTIO excusatio. ad Div. VII, 13. accipere *satisfactionem*. ad Att. IV, 6. aliquid *satisfactio* levitatis habere videtur.

SATUR. Or. 36. nec *satura* jejune dicit. *Satura* dicit res magnis & parvis interjectas, h. e. mediocres.

SAVGIVS. de red ita dicitur, ut ambustus. ad Div. VIII, 8.

SCABIES. quod nos irritat suavitatis sua. Leg. I, 17. quae natura bona sunt, quia dulcedine hac (*voluptatis*) & *scabie* carent, non cernimus.

SCABILLVM. Coel. 27. mimi exitus non fabulae; in quo cum clausula non inven-

nitur, fugit aliquis e manibus: deinde *scabilla* concerpant, auleum tollitur. *Erant autem scabilla crepitacula ex ferro aut ex ligno, quae pedibus, quibus adstringebantur (unde & nomen duxerunt, nam inusitatum est scabillum proprie) concati solebant, & strepitum faciebant, uti docet & antiqua statua exscribenda, in qua occurrit scabillum, confirmat Rubenius de Re Voss. II, 17. auctores in Fabri Lexico laudari scabillorum rationem perspectam non habere: Rectiora tradidit ante Rubenium etiam Salmasius ad Vopisc. Carum c. 19. p. 238. f. T. II.*

SCALMVS. est proprie lignum, cui remus adligatur, unde deinde pro remo ponitur. tot enim sunt remi, quot *scalmi*. ad Att. XVI, 3. tribus aequariolis, decem *scalmis*. Or. I, 38. navis duorum *scalmarum*. Brut. 53. ut Crassus ab adolescente delicato, qui in hircore ambulans *scalum* reperisset, ob eamque rem navem edificare concupivisset, exorsus est: similiter Scævola ex uno *scalmo* captivonis, centumvirale iudicium hereditatis effecit.

SCAMMONEA. Div. I, 10. quid *Scammoneae* radix ad purgandum possit.

SCAPHIVM. Verr. IV, 17. poculum in hemisphaerii similitudinem rotundum. Nam *scaphium* est hemisphaerium. Sic etiam *scaphia* dicebantur vasa

INDEX LATINITATIS.

*vasa ex are rotunda, quæ bo-
rologiis inferiebant, ut auctor
est Martianns Capella, de quo
v. Salmast. ad Solin. p. 448. b.
quidam tamen a similitudine
cymbæ dictum volunt.*

SCATVRIO. *mediator, me-
lior.* ad Div. VIII, 4. totus,
ut nunc est, hoc *scaturit.*

SCENA. Planc. II. quæ si
minus in *scena* sunt, at certe
cum sunt prolata, laudantur.
*b. e. si minus per se sunt illu-
stria & in oculos incurrunt.*
* ad Brut. ep. 5. *Scena* servire.
b. e. tempori.

SCENICI. Planc. 12. Verr.
III, 79. *Sunt histriones, mimi
& actores omnes.*

SCHEDA. Att. I, 17. enite-
re, ne qua *scheda* depercat.
*Scheda est plagula chartæ ex
scapo revulsa, quibus committe-
bant veteres, quicquid subito
commentabantur, ut emenda-
tum postea in mundio rem char-
tam scriberetur, ut docet Sal-
mast. ad Vopisc. Firmum. c. 3.
T. II. p. 701.*

SCHOLA. *disputatio.* Pil.
35. vertes te ad alteram *scho-
lam.* ib. 27. ubi sunt vestræ
scholæ. Tusc. III, 34. separa-
tim sunt certæ *scholæ*, de ex-
silio ib. I, 4 *scholæ* Græcorum
more habere. Fin. II, 1. *scho-
lam* explicare.

S ILICET. *scito, scias li-
cet.* ad Q. Fr. II, 8. illud *scili-
cet:* cœnabis, cum veneris.
ad Div. IX, 6. est igitur ad-
ventus *scilicet* Cæsaris in ex-
pectatione. ib. 21. privatas

causas & eas tenues, agimus
subtilius; capitis aut fame
scilicet ornatus. v. Gronov.
Obs. III, 9.

SCINDERE. ad Att. III, 15.
ne *scindam* ipse dolorem me-
um. *b. e. renovem.* sed Gra-
vius putat Ciceronem scripsisse:
rescindam. ad Att. XIII, 33.
ego ita egi, ut non *scinderem*
penulam. *b. e. non vebemen-
tius invitavi & rogavi, ut ma-
nerent.*

SCIO. *de formula:* haud
scio an. v. haud, exempla su-
perioribus addæ hæc Or. I, 62.
60. II, 17. Verr. I, 15. Acad.
IV, 25. Leg. I, 6.

SCISCERE. *est proprie in
legibus jubendis & quidem
plebiscitis.* Planc. 14. *scivis* le-
gem primus cf. Dom. 30. &c.
unde plebiscitum. hinc pro
probare dicitur, quod, qui
sciscunt, probant. Prov. C. 15.
simul ostendit, se eam legem
sciscere, quam legem esse no-
gât. Sed est tamen etiam de
omni suffragio Leg. III, 3. cum
sciscuntur suffragia &c.

SCISSVS. Or. III, 57. *scis-
sum* vocis genus. de hoc v.
Quintil. Inst. Or. XI, 3. n. 20. 21.
scinditur vox &c. -- *finditur*
etiam Spiritus objectu aliquo,
sicut lapillo tenues aquæ &c.
*Est quod nos vocamus der
Lipseln.*

SCOPAE. ad Att. VII, 13.
L. Cæsarem vidi cum absur-
dissimis mandatis, non homi-
nem, sed *scopas* solutas Or. 71.
isti autem cum dissolvunt
ordie-

INDEX LATINITATIS.

orationem - non clypeum, sed, ut in proverbio est, *scopas* mihi videntur dissolvere.

SCOPVLOSVS. *difficilis*. in Cæcil. 11. intelligo quam *scopuloso* *difficili*que in loco verter, *defendit hoc verbum* Drakenb. ad Sil. VII, 274.

SCOPVLVS. in oratione ac *disputatione scopuli*, dicuntur loci *difficiliores*, de quibus *difficile est explicare ac dicere*. Cœl. 21. *scopulos prætervecta oratio*. * *pro monte ex Ennio est*. Brut. 18. cum neque *Mularum scopulos* quisquam *sUPERARAT*.

SCRIBA. *genera scribarum duo fuere*, alterum *privatorum*, alterum *publicorum*. *Privati sunt hominum privatorum servi* ad Div. V, 20. *publici autem sunt homines liberi, sed plebeji ordinis imprimique libertini, qui in certas decurias descripti erant, & mercedem ex aerario accipiebant. Sæpe distribuebantur inter magistratus*. Dom. 28. *scriba nobiscum in rationibus publicis monumentisque versantur*. Cluent. 45. *scriba ædilitius. ex quo loco etiam intelligitur, prætores ædilesque legisse scribas*. Verr. III, 78. *scriba -- apparitor* cf. Sigon. A. I. C. R. II, 15. Brut. 84. *gratiosi sint scribae in dando cedendoque loco, sc. cum iudicium publicum habetur*. Verr. III, 79. *Ordo scribarum honestus est. quis negat? est vero honestus, quod eorum hominum fidei tabulæ publicæ &*

periculæ magistratuum committuntur. ib. scriba, qui digni sunt illo ordine, patres familias, viri boni atque honesti - ad eos me revoca: noli hos colligere, qui numulis corrogatis de nepotum donis, ac de scenicorum corollariis, cum decuriam emerent, ex primo ordine exploforum, in secundum ordinem civitatis se venisse dicunt, -- mirabimur turpes aliquos ibi esse, quo cuius licet pretio pervenire. Ex hoc loco de honestate scribarum publicorum judicari potest, quam impugnavit Sigon. A. J. C. R. II, 9. defendit Guther. Jur. Pontif. II, 13 & Grav. ad Dom. 28. de vilitate eorum & contemptu agant etiam Ferrar. de Orig. Rom. p. 14. f. in T. 1. Thes. Grav. in quo ei assentitur Spanhem. de Vsu & Præst. Num. T. 1. p. 705. de scribis Rom. est etiam doctus & inprimis legenda Diss. Eschenbachii inter Diss. Acad. p. 257.

SCRIBERE. dicuntur *sciti*, cum formulas cavendi &c. componunt petentibus. Mur. 9. *Servius hanc urbanam militiam respondendi, scribendi, cavendi - securus est: jus civile didicit. &c. cf. ad Div. VII, 14. ubi v. Victor. & Manut. cf. Gronov. Sess. p. 644 * S. p. R. 4. ad Att. IV, 18. scribendo adesse, int. Senatus Consulto. dicitur de his, qui scito nomina sua præmitti curant, ut in suam inprimis sententiam factum esse intelligatur, quod honoris causa*

INDEX LATINITATIS.

causa fiebat, cum de honoribus
& commodis alicujus esset
SCUM.

SCRIPTITARE. multum
commentari. Or. I, 33.

SCRIPTOR. scriba. Or. I, 50.

SCRIPTVM. Or. I, 31 scri-
pti interpretatio. Cæcin. 13.
sequi scriptum (litteras & ver-
ba) calumniatoris esse.

SCRIPTORVM. ludus. Or.
I, 50. duodecim scriptis lude-
re. Nominativum faciunt scri-
ptum, ut sit arcola lineis cir-
cumscripta, ut Salmasius, Ges-
nerus alii; & recte quidem.
nam & diminutivum scriptu-
lum est: trames scriptorum
dicitur, quem calculi decur-
runt. Aliiter sentire video
Pearcium ad hunc locum, qui
nominativum facit: scriptus,
ut intelligatur lapis, calculus,
in quo tamen Fesli auctoritate
abusus est, nam scriptus lapis
Fesli hic non pertinet. Ne-
que id adeo ignorare Pearcius
potuisset, si Festum ipse evolvis-
set. Ceterum de hoc ludo, qui
est ille ipse, qui hodie Schachi-
cus dicitur, aut ei saltem si-
millimus, Græcis recentioribus
Zarghus, diversus a ludo alea,
in quo præter calculos etiam
tesseris opus, qui a ludo scripto-
rum exulant, in quo uno inge-
nio & arte opus est, vid. præ-
ter ceteros eruditissime dispu-
tantem Salmas. ad Vopisc. Pro-
culum c. 13. T. II. Hist. Aug.
p. 736. sqq. & Hydenum de Ner-
diludio p. 2. J. Fr. Gronovius Sest.
III, 15. ludam duodecim scri-

ptorum distinguit a ludo la-
truncolorum, quod minus recte
fieri contra Casaubonum de-
monstrat l. c. Salmasius, contra
cujus argumenta nihil Grono-
vius offert. Putat nempe lu-
dam duodecim scriptorum esse
eum, quem nos vocamus aus
und ein, in quo etiam tesseris
opus. Sed quomodo is duode-
cim scriptorum ludus esse pos-
est, cum ipse fateatur in illo
ludo aus und ein utrumque lu-
dentium quindecim calculos ad-
bibuisse, qui in duodecim arco-
lis locum non habent. Cete-
rum scriptorum descendum esse
non scruporum defendens præ-
ter hos Burmann. ad Quintil.
XI, 2. Victor. V. L. V, 13. Gro-
nov. l. c.

SCRIPTVRA. commenta-
tio oratoris. Or. I, 33. * ita ut
scriptum, de literis ac verbis le-
gis, testamenti, edicti. ad Her.
I, 4. &c. * vestigal ararii e pa-
suis. Verr. II, 70. scriptura
Siciliæ. ad Div. XIII, 65. in
scriptura pro magistro dat o-
peras. v. in Ind. Hist. Alabaz-
ches. ubi Cicero pro Plinio er-
rore memoria laudatus est.
Sed aperienda est claritas hujus
verbi vis. Nempe vestigal hoc
scriptura propterea dicitur,
mea sententia, quia, qui pascos
publica conducere certo ve-
tigali volebant, nomina sua
deferebant & subscribebant a-
pud eum, cui ejus rei procura-
tio data erat. Nam ita etiam
in agris publicis decumantis ob-
tinuit. Verr. III, 51. numerus

INDEX LATINITATIS.

aratorum quotannis apud magistratus publice subforibitur &c. accessit deinde decumarum vestigal, cum ante, auctore Plinio; animum e pascuis fuisset. retinuit antiquum illud vestigal nomen suum, & novo aliud datum est, etsi proprie in hoc novum aque atque in illud petus conveniret.

SCRVPVLOSUS. Tusc. IV, 14. scrupulosus cantibus. Bentlejus & Davism, probante Böhro, reponunt, scrupolis. Putabam aliquanto scopulosus, ut in Cæcil. II. sed scrupulosus & scruposus confunduntur, & est hoc melius. v. Heins. ad Valer. II, 518.

SCRIPVLVM. ad Att. IV, 16. neque argenti scripulum esse ullum in illa insula. Scripulum quod & scriptulum, & quidem accuratius, dicitur est ducentesima & octogesima octava pars libra s. quarta & vicesima unciae, quæ est duodecima libra parvi. de scriptulo v. Gronov. Sest. IV, 13. ejusque signis & notis, quibus sc. exprimitur, III, 15.

SCRVPVLVS. omne quod nobis in animo molestum est, & nos tamquam urit. Fin. IV, 28. scrupulum abeunt. ad Att. V, 13. scrupulum non ignoro. ib. X, 14. odiosus scrupulus &c. Rosc. A. 2. scrupulum ex animo evellere. i. e. timorem.

SCVRRÆ. est parasitus, aut parasitici moribus; quod genus hominum studio placendi & delectandi perulantibus & obsce-

nis dicerent utitur, inque etiam in eas res grassatur, quas revereri debebant, ut in religionem & Deos, magistratus innocentes &c. Mur. 6. scurrarum convicium.

SCVRRILIS. Or. II, 60. scurrilis dicacitas.

SCVTVM. Tusc. II, 23. abjecto scuto fugit. ad Att. XI, 29. scutum abjicere, pro, ab armis discedere. Or. II, 72. ut non modo non abjecto, sed ne rejecto quidem scuto fugere videar. Sc. fugientes turpiter scutum abjiciunt, honestius autem retinent. scutum & post tergum rejiciunt, ne telis petiti a persequentibus ladi possint.

SCVTELLA. Tusc. III, 19. scutella - dulciculæ potionis. b. l. esse pro poculo facile intelligitur. Significat etiam lancem. v. de hoc verbo Salmaf. ad Vopisc. Car. 20. p. 861.

SECESSIO. fectio. Ligar. 6. secessionem tu illam existimasti (sc. inter te & Pompejum) non bellum. * dicitur etiam de iis, qui seorsum eunt, deliberandi, colloquendi causa. Mur. 24. seductionem testium, secessionem subscriptorum animadvertunt.

SECO. verbum chirurgicum. Tusc. II, 22. C. Marius cum fecaretur. pro quo alio loco, cum ei varices secarentur.

SECTA. partes. ad Div. XIII, 4. qui sectam Cæsaris sequuntur. cf. Brut. 2.

SECTARI. est servorum, quatenus in alienius domino sunt.

INDEX LATINITATIS.

sunt. Rosc. A. 28. *sectantur* servi Chrylogonum. b. e. sunt apud eum, non amplius apud Roscium. * clientum, ut affectari. Muren. 33. *sectantur* eum multi * Verr. IV, 66. *sectantur* eum pueri. de homine omnium ludibrio.

SECTOR. affectator, de quo supra. Mur. 34. quid opus est *sectoribus*? ibid. lex Fabia de numero *sectorum* v. Ind. Legg. * comes. Rabir. Po. 8. Num Gabinii Comes vel *sector*? negat. intelligendum autem de comitibus magistratum in provinciam, quorum saepe est ap. veteres mentio, imprimis apud Suetonium.

SECTOR. redemptor bonorum. Rosc. Am. 29. ad Div. XV, 19. Verr. I, 23. ad quem locum Afconius sequendo spem verbum hoc ducit, qua sententia est etiam Nonius: *secare*, sequi, unde & *sectatores* bonorum *sectores* dicti sunt. Verrius autem *sectionem* bonorum, persecutionem interpretatur, unde & *sectores* dictos ait, qui emta sua persequuntur. cuius sententiam probat Salmas. mod. usur. c. 18. p. 830. Qui redimebat *sectionem*, inquit, vel *præda*, vel omnium bonorum proscripti damnati, cum universa ejus bona, quacunque in re aut jure consisterent, accepisset, ubicunque essent reperienda, ea persequabatur &c. Mihi si luberes sectorem a sequi reperere aliam rationem redderem. Nempe olim in republ. libera,

cum nondum proscriptio esset audita, *sectores* tantum erant redemptores *præda*. Itaque qui hoc genere *questus* ducebantur, *sectabantur* exercitus ad omnes urbes, quas obsidebant, ut iis expugnatis *sectiones* *prædarum* emerent; de quo genere hominum non semel est apud Livium. Similes iis ex parte sunt & in re minori aut in partibus faciunt quod illi in majori aut universa s. in privata *præda*, quod illi in publica & *avario* inferenda, *lixæ*, qui & ipsi exercitus *sequebantur*, ut cibus vendendis, & *præda* a militibus singulis emenda *lucrum* facerent, unde Livius V, 3. minus militum periiit, quia præter agros *lixarum* in modum omnes per agros vicinæque urbes negotiabantur. Caesar B. G. VI, 38. etiam mercatores commemorat, qui exercitum *sequebantur*, & sub vallo tendebant. Sed illud hic relinquitur dubii, quod hac ratione probata, etiam *lixæ* & mercatores reliqui *sectores* dici possent. Itaque rectiorem puro vulgarem sententiam, quæ a secando ducit hoc verbum & *sectores* a secandis bonis dictos censet, quod *sectores* universa bona, universam *prædam*, hanc ob causam redimebant, ut iis per partes vendendis *lucrum* facerent, quemadmodum ipse Afconius tradit. Homines adeo *secari* dicebantur, quorum bona auctione distrahebantur. Id nomen deinde mansit etiam cum ali-

INDEX LATINITATIS.

aliquis emeret proscripti bona; aut retineret ipse. Idque adeo confirmari puto etiam loco Ciceronis Rosc. A. 29. Iidem erant sectores bonorum & colorum.

SECTIO. *redemptio prædæ universæ, aut bonorum proscripti damnative omnium. Phil. II, 26. nemo fuit, qui ad illud sectionis scelus auderet accedere. cf. c. 29. * bona ipsa quæ redimuntur Inv. I, 45. cujus prædæ sectio non venierit. ex Agrar. I, ap. Gell. XIII, 24. hoc fragmentum est: prædam, manubias, sectionem, castra denique Cn. Pompeii, sedente imperatore, X viri vendent. Ex quo loco intelligitur, eam tantum prædæ partem sectionem esse appellatam, quæ ad publicum pertineret, quemadmodum etiam Romæ sectio est tantum eorum bonorum, quæ ærario inferenda sunt. Nam præda est militum, manubiæ imperatoris, sectio ergo populi.*

SECUNDAE. *int. partes, verbum scænæ, in qua prima secunde & tertiæ partes sunt, unde ad alia traducitur Brut. 69. fuit Crasso quasi secundarum.*

SECUNDVS. *Tusc. II, 1 secundo populo id facit. h. e. probante & favente populo.*

SECUNDVM. *ex præscripto alterius. Acad. I, 10. secundum naturam * ex commodo sententiaque alterius, ad Att. IV, 2. loco sententiam rogatus, multa secundum cau-*

*sam nostram disputavit. Unde & in jure secundum aliquem dicitur decerni, cum causam obtinet. Verr. I, 44. * secundum mancipium, quomodo capiendum sit, utrum præter, an ex lege mancipii, disputatur. v. satisfactio. * prope, juxta. ad Att. VIII, 19. si Cæsar secundum mare ad me ire cœpisset. cf. XVI, 8.*

SECVRIS. *plaga, Planc. 29. gravem infligere securim reipubl. Mur. 24. quam te securim putas injecisse petitioni tuæ. pro quo est c. 23. plaga injecta est petitioni tuæ. * ad Q. Fr. II, 11. securis Tenedica. v. Ind. Georg. securis conspiciatur in numo Tenediorum, qui est in Cimeliarchio Senatus Ampliss. Lipsiens. v. Stephani Lexic. Gr. in ἀιδανος.*

SECVTOR. *ad Att. VII, 14. secusorum in ludo Ico fuerunt. Secutor est gladiator, qui componitur cum retiario, ut putas Lips. Saturn. II, 7. 8. ubi pro Ico reponendum censet c15 c15 quod ille numerus major fide esset. Salmas. ad Lamprid. Commod. 15. p. 315. T. I. Hist. Aug. secutores diablos putat gladiatores, qui forte victis sufficerentur, & victoribus compararentur, Gr. ὑποδοποι.*

SED. *eleganter adhibetur ut igitur, de quo supra, post parenthesin, imprimis longiorem Off. I, 90. sed si quis est. Or. II, 90. sed tamen &c. Or. III, 12. &c.*

INDEX LATINITATIS.

SEDECULA. ad Att. IV, 10. *alii fedicula malunt. v. Lexic. Fabr.*

SEDERE. *versari, morari.* ad Div. XVI, 7. venti si essent, nos Corcyrae non *federemus*. Sext. 23. *sedens* imperator ad portas. * *nihil agere, quiescere.* ad Att. IX, 12. ego ipse *sedeo*. coner illuc ire, ut infans? &c. Fr. Agr. 1. *ex Gell. XIII, 24.* praedam, manubias, sectionem castra denique, *sedente* Cn. Pompejo imperatore, decemviri vendent. * *sedere dicuntur, qui in tabernis aut locis publicis merces vendunt.* Verr. II. 62. Albam Aemilium, *sedentem* in faucibus macelli * *sedentes* opponuntur dicentibus *cum in senatu, tum in judiciis.* ad Div. V, 2. *sedens* iis assensu. Rosc. A. 1. Cum tot summi oratores, hominesque nobilissimi *sedant*, ego potissimum surrexerim. * *de magistratibus dicitur, cum pro rostris in suggestu sedent in sella curuli, aliis dicentibus, legem ferentibus, suadentibus; aut in tribunali jus dicunt, vel quaestioni praesunt.* Sen. p. R, 5. quo *sedente* legem trib. pl. tulit. Sext. 15. *sedentibus* consulibus. Brut. 43. Scævola tribuno in rostris *sedente* suavit. Servilium legem Crassus * *item de iudicibus & consiliariis iudicis praeiorum, & advocatis partium.* Or. 1, 36. nonne, nobis *sedentibus* in tribunali Q. Pompeji praetoris urbani, familiaris nostri &c. Rosc. C. 4. *sede-*

re in Consilio Cluent. 38. sedere in aliquem. *ib. 37.* paucos dies ex subfortitione *sedere.* ad Div. I, 9. *sedente* Cn. Pompejo Or. II, 47. Cum C. Marius mororem orationis meae praesens ac *sedens* multum lacrimis suis adjuvaret -- atque ipsum advocatum, ad communem imperatorum fortunam defendendam invocarem.

SEDES. Cael. 13. nullum est fundamentum horum criminum, nulla *sedes*, h. e. *crimen demonstrari non potest.*

SEDVCERE. ad Div. I, 9. saepe eum in senatu, modo *sedere* *seducerent*, sc. *tamquam si qua de re gravi cum eo colloqui & deliberare vellent, aut cum eo communicare & consilere.* cf. ad Att. V, 21. Or. I, 55.

SEDVCTIO. Mur. 24. *seductiones* testium, secessionem subscriptorum animadvertabant. v. *seducere.*

SEGETS. Mil. 13. quid enim odisset Clodium Milo, *segetem* ac materiam suae gloriae?

SEGNITIA. Brut. 81. vir sine arrogantia gravis, & sine *segnitia* verecundus.

SEIVGATVS. *distinctus.* Div. I, 32. humani animi partem, quae sensum, motum -- habeat, non esse ab actione corporis *sejugatam.*

SEIVNCTVS. *distinctus.* Or. 20. *sejunctus* igitur orator a philosophorum eloquentia, -- explicandus est nobis, qualis futurus sit.

SEIVNGERE. *discernere.* Or. II,

INDEX LATINITATIS.

Or. II, 25. ut possis liberalitatem a largitione *sejungere*.
Tusc. IV, 13. *sejungere* cogitatione morbum ab ægrotatione. * *avocare*. **Fin. I, 20.** animus a spe *sejungi* non potest.
 * *abstinere* **Cœl. 3.** *sejungere* se a libertate verborum.

SELECTVS. **Verr. II, 13.** iudices *selecti*, sunt qui in iudiciis publicis *sedent*. **Cluent. 43.** prætores urbani debent optimum quemque in *selectos* iudices (*b. e. decurias eorum*) referre. Nam in iudiciis *sedent* sorte *questoris*.

SELECTIO. *delectus*. **Fin. III, 6.** ut eam rerum *selectione* expoliarent. *opponitur* rejectioni.

SELLVLARIVS. *fragm. incert.* de plebeja fece, *sellulariorum*. Ita dicuntur, qui Græce *βίαιων* appellantur, *b. e. opificia tractantes, quæ artes sellulariæ dicuntur. cf. Stella.*

SELLA. *simpliciter* pro sella curuli. *junguntur* interdum sella ac tribunal, quia prætores *sedent* in sella curuli posita in tribunali. **Verr. II, 38. III, 59. Verr. I, 46.** * *sedes magistris*. ad **Div. IX, 18.** *sella* tibi erit in ludo, tamquam hypodidasca-
 19, proxima. * *sedes opificum* **Catil. IV, 8.** qui non ipsum illum *sella* atque operis & *questus* quotidiani locum sal-
 vum velint.

SEMINARIVM. **Pis. 40.** Macedonia dicitur triumpho-
 rum fons & *seminarium*.

SEMINATOR. *auctor. Nat.*

D. III, 26. *versus* *feminator* om-
 nium malorum.

SEMIS. *dimidius as. item de genere usurarum quæ semisses dicuntur, cum sc. pro centenis assibus solvitur usura loco singulis mensibus dimidius as, ad-
 eoque in annum seni pro cen-
 tenis.* ad **Div. V, 6.** omnino *se-
 missibus* magna copia est. **v. Gron. Sest. IV, II. p. 331. &c.**

SEMVNCIA. *dimidia un-
 cia. v. as.* **Verr. III, 23.** *semmu-
 cia auri.*

SENATVS. ad **Div. V, 2.** *senati* consultum. in **Cæcil. 9.** quod beneficio *senati* juris habui &c. **Har. R. 1.** *senatus* da-
 tus, dicitur, cum aliquis, *v. e. legatus, baruspex &c.* in *senat-
 um* admittitur, exponendi cau-
 sa, quæ velit.

SENEX. *maturus, virilis.* **Brut. 43.** *senior* oratio, quam illa ætas ferebat. * *antiquus* **Leg. II, 4.** hæc vis est *senior*, quam ætas populorum. * de senibus coemotionalibus & ad coemtionen, *supra dictum est.*

SENSVS. *judicium.* ad **Div. IX, 10.** a certo sensu & vero judicare, *ib. I, 9.* sed etiam sensu jam tabellaque docue-
 runt. **v. Gron. Obs. I, 4. p. 239.** * *sensus* de rep. significat partes vel optimatum vel popula-
 rium. ad **Div. I, 8.** quam sit dif-
 ficile, *sensum* in republ. depo-
 nere. *ib. XII, 15.* *sensibus* in
 rep. conjunctissimus. **Marcell. 6.** nostri *sensus* congruebant.
 * **Dom. 36.** *communem* nature
sensum repudiare. *Sensus* com-
 munis

INDEX LATINITATIS.

munis continetur 1) notionibus infitis, & naturali facultate intelligendi, iudicandi, ratiocinandi, recti & boni cognoscendi &c. Or. III, 50. omnes tacito quodam sensu, sine ulla arte, aut ratione, quæ sint in artibus ac rationibus recta ac prava, dijudicant: idque cum faciunt in picturis -- tum multo ostendunt magis in verborum, numerorum, vocumque iudicio: quod ea sunt in communibus infixis sensibus, neque earum rerum quemquam funditus natura voluit esse expertem. Partit. 5. nativa verba sunt ea, quæ significata sunt sensu: reperta, quæ ex his facta aut novata &c. hinc pro indole dicitur sensus: Har. R. 10. sensus terræ (s. incolarum) domesticus ac-nativus. Sed 2) Dom. I. c. est pro humanitatis eo genere, quo rebus malis commovemur & angimur. * in oratione autem & oratore sensus sunt, cum ita dicit orator, ut ipse commotus esse videatur & omnia, etiam in narrandis rebus, ita dicit, ut ipse pro certis, magnis, turpibus, latis habere, & ut opus est & res sunt, affectus esse. Or. III, 25. ut oratio sensus, ut dolores habeat. ib. II, 43. hoc vel in principiis, vel in re narranda, vel peroranda tantam habet vim, si est suaviter & cum sensu tractatum, ut sæpe plus quam causa valeat. Tantum autem efficitur sensu quodam &c. hac ab ipso Cicerone expli-

cantur c. 45. toto. ib. c. 46. quia ipse in commovendis iudiciis iis ipsis sensibus permoveret.

SENTENTIA. Acad. IV, 47. ex sui animi sententia jurare voluerunt. h. e. ita mi sentiret, crederet rem esse. hinc ille jocus Or. II, 64. ridicula illud L. Porcius Nasica censori Catoni, cum ille: ex tui animi sententia tu uxorem habes? Non hercule, inquit, ex mei animi sententia. nam illud est, quod nos dicimus: Auf dein gewissen. hoc: ex voto, uti vellem. Pis. 32. beneficiis aliqujus suam sententiam tradere. Cluent. 53. mens & animus, & consilium & sententia civitatis posita est in legibus. * sententiam ferre dicuntur proprie iudices post legem tabellariam Cassiam; deinde vero etiam senatores. vide locum in sentire ex ad Div. XI, 21. ubi sententias ferre de aliquo est ejus rationem habere. cf. ferre. * dividere sententiam. v. div. * referre sententiam de senatore, pro ferre. Quir. p. R. 10. v. referre. * sententias dicere de senatoribus notum est; sed est etiam de Consulibus Sext. 32. consules cum in senatu privativim (i. e. a senatoribus, qui magistratus non erant) ut de me sententias dicerent, flagitabantur, h. e. ut de sententiis, quas ipsi sc. senatores, relationem egredientes, dixissent, ad senatum referrent. vid. Grav. ad b. I.

SEN.

INDEX LATINITATIS.

SENTIRE. *intelligere, providere.* Rabir. Po. 1. nihil *sensisse.* * Catil. III, 2. de republ. præclara atque egregia *senti-re b. e. optinatem esse.* * *sententiam dicere.* ad Div. XI, 21. sed tamen cum ego *sensissem, de iis, qui exercitus habent, sententias ferri oportere: iidem illi qui solent reclamationum.*

SEPARATVS. Inv. I, 18. *exordium separatum est, quod non ex ipsa causa ductum est.* &c. *ibid.* 36. *separatum* quidam est *extra assumptionem approbatio.* ad Q. Fr. I, 15. si mihi quicquam esset abs te *separatum b. e. nisi anea tua, & tua mea putarem.*

SEPELIRE. Leg. II, 23. in urbe ne *sepelito, neve urito* -- quod autem addit, *neve urito, indicat, non, qui uratur, sepeliri, sed qui humetur.* Sed ut *humare, v. humatus, ita etiam sepelire ad combustionem & quodcumque genus amovendi mortui traductum.* Cuper. Obs. I, 7.

SEPIA. *piscis atro sanguine* Nat. D. II, 50. *atramenti effusione sepiæ se tutantur.*

SEPIMENTVM. Leg. I, 23. atque hæc omnia quasi *sepi-mento* quodam vallabit disserendi scientia.

SEPIRE. Or. I, 31. *sepire memoria.* ib. II, 34. *cogitatione sepire*

SEPTEMVIR. *magistratus extraordinarius agris dividendis ab Antonio creatus.* ad Att. XV, 25 & in *Philippicis passim.*

SEPTENARIVS. *versus jambicus septem pedum,* Tusc. I, 44.

SEPTVM. Mil. 13. *extr. locus in Campo Martio, qui & Ovile dicitur, in quem coibant in comitiis, qui suffragii jus habebant, quod ei nomen etiam post sublata comitia populi mansit, ut ex Suetonio aliisque notum est.* c.f. ad Att. IV, 16.

SEQUESTER. *est interpret & internuncius, quo ad rem aliquam transigendam utimur, apud quem in corruptionibus iudicum aut comitiorum pecunia deponitur. Itaque sequester est in conviciis, pro corruptore &c.* Cæcl. 7. *crimen sequestrium.* Planc. 16. *cujus tribus venditorem, corruptorem, sequestrum Plancium fuisse clamitas.* c.f. Aët. 1. Verr. 12. Cluent. 8. Verr. II, 44. *is est C. Claudius, qui in Sicilia sequester istius, interpret, confector negotiorum, prope collega Timarchidi numerabatur.*

SEQUI. *persequi.* Off. I, 31. *nec quicquam sequi, quod assequi nequeas.* * *sequi aliquid dicuntur, qui locum adeunt, ut ibi aliqua re utantur, fruuntur, non, qui adeunt simpliciter, ut visum Drakenb. ad Sil. II, 86.* * Leg. II, 1. *præferim hoc anni tempore hanc amœnitatem loci sequor.* Nat. D. II, 56. *secuta sunt nares vicinitatem oris.* * *invenit causam, propter quam aliquid sit Rosc. A. 1. ut adfuit propterea, quod officium se-*

INDEX LATINITATIS.

quantur. Planc. 15. *secutus*.
editicios iudices. Off. I, 11.
credo aliquid secutos, *b. e. gra-*
vi de causa fecisse. * *accommo-*
dare se alicui rei, spectare ali-
quid. ad Div. IX, 5. diem se-
quar. Aët. I. Verr. 7. non crimi-
na, non testes, non existi-
mationem pop. Rom. sequen-
tur * *in computationibus est pro*
vulgari ponere. Verr. III, 49.
sequi minimum. *das kleinste*
angeben oder annehmen. * *in*
jure liberi dicuntur patrem se-
qui, cum post divortium apud
eum remanent & cum eo sunt.
Top. 4.

SERERE. *instituere.* Leg. I,
6. *serendi sunt mores.*

SERIES disputationum. Or.
II, 16. *est dialectica ratio disse-*
rendi de rebus philosophicis.
Sed sapissime series dicitur sim-
pliciter de ordine rerum ejus-
modi, cum altera alteri apta
& colligata est. Acad. IV, 7.
Fat. 9. Leg. I, 19 &c.

SERMVNCVLVS. ad Att.
XIII, 10. *sermunculum omnem*
reslinguere.

SERPERASTRVM, ad Att.
VII, 3. *de serperastris cohortis*
meæ nihil est, quod doleas.
Serperastræ proprie sunt admi-
nacula, quæ cruribus puerorum
primum ambulantium alligan-
tur, ne vari aut compernes
fiant, dicti a sirpando. b. e. li-
gando: unde sirpula apud Var-
ronem dicitur L. L. ideo fortasse
scribendum sirpirastræ. Hoc
autem nomine Cicero notat le-
gatos, questores, tribunos &

alios quos secum duxerat, quo-
rum opera in coercendo exer-
citu & regenda provincia ute-
batur. eos audierat Atticus pes-
sime se gerere, ideo scripserat
Ciceroni, se dolere. hæc Bosm
recte ad b. l.

SERPERE. Or. II, 50. *dici-*
tur de oratore, qui pedetentim
ad causam tractandam accedit,
quemadmodum ipse Cicero fe-
cit in Agraria secunda. * *ali,*
augeri. Verr. III, 76. *serpis in-*
situm in natura malum. * *di-*
cuntur ea, quæ increbrescunt,
vulgantur, ultetius procedunt,
in Cæcil. 21. serpis ac prodit
consuetudo. Rabir. Po. 6. ser-
pis malum. cf. ad Att. I, 13.
Fin. II, 14. ib. V, 23. societas
serpis sensim foras, cognatio-
nibus primum &c.

SERVARE. *conservare* ad
Div V, 20. *ut populus suum*
servaret. * *servare de cælo est*
augurum. Dom. 15. Vatin. 7.
Divin. II, 35. *in Ind. Legg.*
Lex Aelia, ubi ostendimus hæc
formulam tantum esse capien-
dam de fulminibus. Ad id
confirmandum imprimis illud
pertinet, quod Divin. II, 18.
scribit Cicero: Comitiorum
solum vitium est fulmen.
Qui ergo de cælo servant, ut
comitia impedian, nihil aliud
nisi fulmen aut tonitru obser-
vant. * *ad Att. V, 17. paucis*
diebus habebam certos homi-
nes, quibus darem literas ita-
que eo me servavi. i. e. scri-
bere distuli.

SERVILIS. Or. II, 80. *ser-*
vilis

INDEX LATINITATIS.

viliis percunctatio, est, cum e servis aliquid percunctamur.

SERVIRE. *de edibus. Or. I, 39. v. servitus.*

SERVITVS. *Planc. 39. officii servitutem adstringere vinculo sempiterno. * in jure est aedium, & fundorum, s. ut in jure est, prædiorum urbanorum & rusticorum. Aedium servitus est, cum vicino jus est altius tollendæ domus suæ, stillicidii in eas avertendi, cloacæ immittende, tigni immittendi, prospectus faciendi &c. Fundorum autem, cum vicinus habet jus itineris per eos, viæ, aquæductus, banus nquæ, pecoris ad aquam appellendi, pascendi &c. de quibus servitutibus est in Digestis. ad Q. Fr. III, 1. servitutem fundo imponere. ad Att. XV, 26. paucos specus in extremo fundo, & eos quidem subterraneos servitutis putat aliquid habituros. h. e. aliquid incommodi & servitutis sibi, vicino, allaturos.*

SERVVS. *adi. Agrar. III, 2. prædiæ serva -- libera. serva sunt, in quibus est servitus.*

SERVVS. *Verr. II, 77. servi societatis, sunt ministri publicanorum in provincia, qui portorium, scripturam; decumas exigunt & rationes conficiunt. Phil. VIII, 8. servi publici.*

SESQVI *Orat. 56 est contracte pro semisque. sed dicitur sesqui pro sesquo, ut heri pro, here. Id verbum cum adjungitur alicui quantitati, ea cum dimidia parte intelligenda*

est. sic l. c. sesqui pro non est pro unus cum dimidio. sic cape sesquimodum, sesquicertium &c.

SESELIS. *Nat. D. II, 50. herba, qua cervæ ante partum se purgant.*

SESSIO. *sedes, scamnum. Or. II, 5.*

SESTERTIVS. *int. numus, quod verbum interdum adjicitur, ut Rabir. Po. 17. valuis primo duos asses cum dimidio, deinde quatuor asses, ut denarius, qui quatuor sestertios æquat, primo decem, post sedecim asses habuit. SESTERTIVM autem, in quo intelligendum est pondo, æquat mille sestertiorum numerum summam. Nam quoniam singuli asses sunt ad libram argenti, ut unum ad mille, b. e. quoniam una libra argenti æquat mille assium summam, sestertium pondo, b. e. duæ libræ cum dimidia, etiam bis mille & quingentos asses æquent necesse est. Teneant autem tirones hoc: Cum sic dicitur: quadraginta millia HS. aut simili modo in aliis numeris, capiendum est de nummis sestertiis, & HS. est genitivus pluralis. Pro eo dici etiam potest quadraginta sestertia. Sed cum dicitur: quadragies sestertium, primo sestertium est nominativus aut accusativus singularis numeri; deinde est compendiosa locutio, pro quadragies centies sestertium. Nam pro decies centies sestertium dicebant*

INDEX LATINITATIS.

ceebant decies sestertium, & sic in reliquis. Adeoque quadragies sestertium idem est, quod quadragies centena milia sestertiorum numerum s. quater millies mille sestertii numi. Hæc late & erudite demonstravit Gronov. de Sestert. L. I. inpr. c. 4. Exempla utrimque nominis & formarum loquendi afferre, quoniam ubique in Cicerone occurrunt, nihil attinet.

SEVERITAS. *justitia judicium in pronunciando. in Cæcil. 3. severitas judiciorum. cf. Rosc. A. 3. &c. * Catil. IV, 4. versari in severitate, dicuntur, qui severam sententiam dicunt.*

SEVERVS. *justus. Rosc. A. 3. acria ac severa judicia Aët. I. Verr. 10. familia tum ad ceteras res, tum ad judicandum severissima.*

SEVOCARE. *Nat. D. III, 8. provocare mentem ab oculis. * distinguere. Or. 20. ab his non multo secus, quam a poetis hæc eloquentia, quamquam rimus, sevocanda est.*

SEXCENTI. *de magno, sed incerto numero, ad Att. XIV, 12. sexcenta similia. cf. Rosc. Am. 32. &c.*

SEXTANS. *duæ uncia, quæ sextam assis partem conficiunt, unde pro sexta hereditatis parte. ad Div. XIII, 29, in sextante esse. v. As.*

SEXTVLA. *sexta pars uncia Cæcin. 6. duæ sextula. ib. sextulam adpersit.*

SL. *Or. 24. si aliquid. cf. ad*

*Att. III, 14. XIII, 13, 17. Fat. 19. Prov. Conf. 20. Catil. IV, 10. & aliquando * si quæ pro si quæ. ad Att. IV, 2. ad Div. V, 8. 12. Or. II, 72. 75. Cæc. 20. Leg. II, 5.*

SIBILVS. *ad Div. VIII, 2. sibilus rudentum.*

SICCITAS. *subtilitas. & tenuitas orationis. Brut. 82. siccitas orationis. cf. Nat. D. II, 1. * Tusc. V, 34. siccitas, quæ consequitur continentiam in victu. Cato. 10. summam in eo esse corporis siccitatem. v. Xenophon. Cyropæd. I, 2.*

SICCVS. *dicatur de sano corpore, in quo nihil vitiosi humoris, quod non pituitosum, non mucosum &c. v. siccitas. unde ad orationem subtilem traducitur, cujus maximum ornamentum est vitiorum absentia. Brut. 55. nihil erat in ejus oratione, nisi sincerum, nihil nisi siccum atque sanum. Opt. gen. d. 3. sed quatenus valuerunt, sani & sicci tantum habeantur. * sobrius. Agr. I, 1. sicci opponuntur vinolentis: utrum esse vobis consilia ficcorum, an vinolentorum somnia videntur.*

SIGILLATVS. *calatus, de quo supra. Verr. IV, 14. scyphi sigillati.*

SIGILLVM. *signum, simulacrum. Nat. D. I, 30. Epicureos novi omnia sigilla nuntiantes. ad Att. I, 8. purealia sigilla.*

SIGNATVS. *de ære aut argento, est, quæ pecunia dicitur, Verr.*

INDEX LATINITATIS.

Verr. V, 25. argentum factum acque signatum.

SIGNARE. notam facere, qua agnoscere & ab aliis discernere possis. Acad. IV, 22. nihil ita signari a vero posse, ut non eodem modo possit a falso.

SIGNIFER. in re militari est, qui signum militare portat. Div. I, 35. signifer primi hastati, unde pro duce & principe alicujus rei. ad Att. II, 1. te signifero ac principe. Sull. 12. signifer juventutis * orbis signifer est Zodiacus, qui sic dicitur a duodecim signis, hoc est sideribus certorum animantium alicujusque rerum speciem & figuram pra se ferentibus. Div. II, 42. Nat. D. II, 20.

SIGNIFICARE. Or. I, 26. significare inter se dicuntur, qui sibi annuntiant &c. * obiter aliquid dicere, ut tantum moneas alterum. ad Div. X, 3. quare modum faciam. Nunc tantum significandum putavi.

SIGNIFICATIO. Sext. 49. populi judiciis & omni significatione florebant, intell. voluntatis, amoris &c. quae fit plausu &c. cf. c. 59.

SIGNVM. Fin. V, 25. fures rerum signa commutant. * in re militari. ad Att. IX, 10. sub signo habere. de militibus jam lectis * simulacrum, quia sc. est signum ejus rei, cujus speciem exhibet. Fin. IV, 13. debet institutum illud, quasi signum, absolvere. hinc sidera dicuntur signa Milon. 30. &c. quia

& ipsa speciem corporum quorundam praferunt, aut praferre patantur, indeque nomina sortita sunt. Hinc intellige illum elegantem locum. Nat. D. I, 9. Deus mundum, signis & luminibus tamquam aedilis ornavit. Scilicet aediles cum munera edunt, signis ornant forum & plateas, per quas pompa ducitur, unde, forum ornatum, in Verrina prima dicitur. Mundus autem Dei munus dicitur. v. munus. Sidera ergo etiam hoc nomine eleganter signa dicuntur. Coel. 5. signa virtutum non expressa sed adumbrata. Nempe vero & perfecta virtus est signum expressum h. v. absolutum, elaboratum; naturalis autem illa materia virtutis, quam Cicero vocat, hoc est impetus naturales, ex quibus vera virtus existere potest, item simulata virtus, est signum adumbratum. * Marcell. I. ad bene de omni republ. sperandum, quasi signum aliquod sustulisti.

SILVS. qui nasum eminentem & repandum habet, Nat. D. I, 29.

SILEX. Tusc. III, 6. non e silice nati sumus,

SILLVS. ad Att. XVI, 11. sine sillo Luciliano. Silli sunt versus salibus referti, similes satirae latinorum, ut docet Casaub. de Sat. II, 2. Satiras autem Lucilium scripisse notum est. Sed Codd. & Verr. edd. habent vallo, aut ullo, quorum

INDEX LATINITATIS:

ibud servat *Græviana* *Grævius* volebat: sale.

SIMILE. *similitudo*, *ὁμοιωσις*. Or. II, 78. eos ipsos, unde hoc *simile* ducat, illas primas hastas ita jactare leniter &c.

SIMILITUDO. *imitatio*. Or. II, 23, quod velint, sine cujusquam *similitudine*, consequantur. * *uniformitas*. Inv. I, 41. *similitudo* satietatis mater. Or. II, 17 *similitudini* relinquere dicitur, quod quis non *distincte* & *separatim* explicat, sed ex *his* rebus, quæ explicatae sunt, & quibuscum *similitudinem* habet, quale sit, cognoscendum relinquit.

SIMPLEX unus Inv. II, 1, nihil *simplici* in genere omni ex parte perfectum natura expolivit. itaque, tamquam ceteris non sit habitura, quod largiatur, si uni cuncta concesserit, aliud alii commodi muneratur. * Cato 21. cum *simplex* animi natura esset. hoc & *similibus* locis usuntur hi, qui demonstrandum suscipiunt, veteres philosophos quosdam *immaterialitatem* animi, quam dicunt, probasse. Id fit, quia *simplicitatis* verbo nostri philosophi de *immaterialitate* utuntur, unde veteres eandem vim huic verbo subjecisse credunt; in quo falluntur. Nam veteres *simplex* opponunt mixto & ex diversis generibus elementorum concreto, non ei, quod partes habet. Nat. D. III, 14. Etenim aut *simplex* est natura animantis, ut vel

terrena sit, vel ignea, vel animalis, vel humida, quod quale sit, ne intelligi quidem potest: aut concretum ex pluribus naturis &c. *Et in genere simplex in omnibus rebus* opponitur ei, quod est ex pluribus disparibus & dissimilibus, atque hanc ipsam ob causam homines candidi & sinceri dicuntur simplices, quia idem dicunt, idem cogitant &c. quod qui non faciunt multiplices dicuntur. v. *multiplex*. * *sine conditione* & *adjunctione*. Inv. II, 57. esse quosdam cum adjunctione necessitudines, quasdam *simplices* & absolutas.

SIMPLICITER. *clare*, ut ab omnibus intelligi possit. Or. II, 16. qui leges, qui jura, qui civitates constituerunt, locuti sunt *simpliciter* & splendide. * *sine dissimulatione* & tergiversatione. Or. III, 17. *simpliciter* defendere aliquid. * *sine respectu ad hominum potentiam, gratiam, periculum* &c. Quir. p. R. 10. in sententia *simpliciter* referenda. * *serius*, *figuratim*. Inv. II, 33. quaedam genera causarum *simpliciter* & ex sua vi considerantur, quædam autem si aliud aliquod controversiæ genus assumunt. * *per se*. Top. 22. cum autem, quale sit, queritur, aut *simpliciter* queritur aut comparate.

SIMPVLM. *vas parvum, simile cyatho, quo in sacrificiis vinum libant*. Har. Resp. II. si ædilis verbo aut *simpulo* abet-

ravit.

INDEX LATINITATIS.

ravit. Leg. III, 16. excitabat enim fluctus in *simulo*, ut dicitur, Grati dius, quos post filius ejus Marius in Aegeo excitavit mari.

SIMVL. *pro simulac.* Tusc. IV, 6. *simul* obiecta species est.

SIMVLACRVM. *species, umbra.* Rabir. Po. 15. *simulacrum* pristinae dignitatis. Fin. V, 15. virtutum *simulacra* Off. I, 15. in quibus praeclare agitur, si sunt *simulacra* virtutis. * Nat. D. II, 30. *simulacra* Democriti. v. Ind. Gr. *ἑδδαορ*.

SIMVLATIO. *nomen, praetextus.* ad Div. XJ, 13. *simulatione* reipublicae. Sull. 19. *simulatione* Fausti gladiatores emtos. *sc. hoc praetextu, quasi emerentur Fausto.* Agr. II, 6. *simulatione* ac nomine legis agrariae.

SIMVLATOR. *signif. v. Ind. Gr.* Off. I, 30.

SINCERVS. *verus, incorruptus, rectus.* ad Div. XV, 6. *judicium sincerum* ac subtile.

SINGVLARIS. Inv. II, 3. *singulare* vitium. *quod est alicui proprium.*

SINISTER. Div. II, 39. *latinis quae sinistra dicantur?*

SINVS. Verr. I, 50. *negotium* sibi in *sinum* delatum. *i. e. sua sponte sibi & commode accidisse.* ib. 50. ex *sinu* nostro apponere dicimur *testes calumniatores, subornatores a nobis eosque amicos nostros & nostris commodis studentes.* Tusc. III, 21. in *sinu* gaudere, h. e. *se-*

cum, privatim. ad Q. Fr. II, 13. in *sinu* esse. h. e. *amari.*

SIPARIVM. *velum, quod secundum obtenditur, aulaeum.* Prov. Conf. 6. Piso cum Graecis jam in exostra *hellua-* tur, cum ante post *siparium* solebat. h. e. *clam, occulte.*

SISTERE. *omisso se (v. Gron. ad Liv. IV, 12.) significat erigere se, recreari &c.* Verr. III, 96. qui *remp. sistere* negat posse, ni ad equestrem ordinem *judicia* referantur. * *de obeuntibus vadimonium.* Quint. 7. *sistere* *vadimonium.* *ibid.* ut Idibus Sept. P. Quintius *sisti* Sext. Alphenus promitteret.

SITELLA. *vas, in quod tabella a suffragia ferentibus conjiciuntur.* Nat. D. I, 38. Ti. Gracchum cum videor concionantem in Capitolio videre de M. Octavio deferentem *sitellam.* cf. Fr. Cornel. 1.

SITTYBAE. ad Att. IV, 5. v. Ind. Grac.

SITIENTER. *cupide.* Tusc. IV, 17. *sitienter* experere.

SITIRE. *cupidum esse.* Planc. 5. *sitientem* me virtutis tuae deseruisti. ad Q. Fr. III, 5. *sitire* honores * *deficere.* ad Q. Fr. III, 1. ipsi fontes jam *sitiunt.*

SITVS. Leg. II, 22. *siti* dicuntur ii, qui conditi sunt.

SOC CVS. *indumentum pedum Graecum, ut calceus Romanum; unde pallium & soccus junguntur.* Rabir. Post. 10. P. Rutilius *soccus* habuit & *pal-*

INDEX LATINITATIS.

pallium. Or. III, 32. *pallium*, quo amictus, *soccos*, quibus indutus esset.

SOCIALIS. *ad socios pertinens populi Rom. eorumque injurias vindicandas*: in Cæcil. 5. hæc lex *socialis* est: hoc *jus nationum exterarum*: Verr. II, 6. in hac quæstione de pecuniis reperundis, quæ sociorum causa constituta est, lege judicioque *sociali*, sociorum querimonias audire oporteret.

SOCIETAS. *συντροφία*. Div. II, 71. nulla naturæ *societas* cum somniis. * *de publicanis simpliciter dicitur*. cf. *socius*. ad Div. XIII, 9. *societas* Bithynica. Planc. 13. *societatum* maximarum auctor, plurimarum magister. * Rosc. Com. 6. *societatis* judicium, est, quod & pro socio dicitur. v. *socius*. * Quint. 4. *societatem* sibi debere. Rosc. Am. 43. sub quo nomine tota *societas* statuitur. Quint. 3. magna fide *societatem* gerere.

SOCIVS. *de publicanis simpliciter, & adjecto vestigialis nomine, quod redemerunt*. Planc. 9. *sociis* unice diligebatur. cf. Verr. II, 20. Div. XIII, 9. *socii* Bithyniæ. *ibid.* 65. *socii* scripturæ. * arbitrium pro socio Quint. 3. est, in quo quis a socio sibi injuriam & fraudem factam persequitur. hinc Flacc. 18. pro socio damnari, cum quis fraudis in *socium* convincitur.

SODALIS est collega, non

in quocumque collegio, nam *sodalitas* a collegio *diserit* distinguitur Brut. 46. *sed* in eo, quod sacrorum causa in honorem alicujus Dei constitutum est, cujus membra una epulantur, quales sunt *ἐκαστον* Græcorum. Coel. 11. *sodalis* in Lupercis. Cato. 13. primum habui *sodales* semper. *sodalitates* autem me quæstore constitutæ sunt, sacris Idæis Magnæ Matris acceptis. epulabar igitur cum *sodalibus* omnino modice. *de his* *sodalibus* & *sodalitatibus* v. Budæum ad Pandect. p. m. 299. f. Salmas. ad Jus Aræj. & Rom. c. 4. * Verr. I, 37. quæstor appellatur *sodalis* legati. Or. II, 49. quæstor appellatur *sodalis* Prætoris. * *Socius*. Verr. I, 36. *sodalis* istius erat in hoc morbo & cupiditate. * *sodales* dicuntur etiam, qui coeunt, ut magistratum alicui iniustis modis conficiant. v. *sodalitas*. Coel. 7. crimen *sodalium*.

SODALITAS. *collegium sodalium*. v. *sodalis*. Cato. 13. *sodalitates* autem me quæstore constitutæ sunt. Brut. 46. homo summa nobilitate, cognitione, *sodalitate*, collegio. * *coitio*. Planc. 15. per hanc consensionem, quæ honeste magis quam vere, *sodalitas* nominaretur. Nempe illa consensio, ut recte Grævius, *coitio* erat epulis & largitionibus contractorum civium, ambitus causa, ut per eos tribus corrumperebantur. hoc genus consensu

INDEX LATINITATIS.

senſionis turpe eſt, ſodalitas autem honeſta. Itaque honeſtum nomen rei turpi tribuitur. cf. ad Q. Fr. II, 3. * *neceſſitudo inter quaſtorem & legatum.* Verr. I, 37. abs te officia ſodalitatis flagitet.

SODALITIVM. *ſodalitas, coitio.* Planc. 15. lex Licinia, quæ eſt de ſodalitiis. v. Ind. Leg. & Budeum l. c. * *convivium ſodalium.* Herenn. IV, 51. venit in ædes quædam, in quibus ſodalitium erat eodem die futurum.

SOL. Brut. 9. proceſſerat in ſolem & pulverem, non ut e militari tabernaculo, ſed ut e Theophraſti umbraculis. de umbra & umbraculis ſuo loco. ſol cum umbra opponitur, ſignificat, in re militari, pugnas, prælia vera; quæ opponuntur exercitationibus militaribus: in oratoria autem, orationes in foro aut concionibus, quæ opponuntur declamationibus b. e. orationibus, quæ de rebus fictis exercitationis cauſa habentur in ſchola. * Mur. 14. cædat umbra ſoli. b. e. juris-prudentiæ rei militari.

SOLARIVM. horologium, quod ſolis radiis tempus meſi-
tur, cujuſmodi in foro Rom.
fuiſſe Plinius & Cenſorinus
tradunt. v. Horom. ad Or. pr.
Quint. 18. Nunc, quoniam in
foro homines urbani circa me-
ridiem conveniebant, partim
negotiõrum, imprimis pecunia-
riorum, partim otii fallendi
cauſa, ut mercatores in empo-

riis, in fora ſua, quas burſas
vocant, & Lipſiæ nobiles aliique,
tempore mercatus, in Complu-
vium ædium Aurobacenſium;
hinc ergo inter modos viſæ
ſuaviter eleganterque tranſſ-
genda referuntur ad ſolarium
venire. Quint. 18. Vixit ſem-
per inculte atque horride;
natura triſti ac recondita
fuit: non ad ſolarium, non
in campo, non in convi-
viis verſatus eſt. ad Herenn.
IV, 10. ita petulans eſt atque
acer, ut ne ad ſolarium qui-
dem idoneus, ut mihi vide-
tur, ſed penes ſcenam & in
ejuſmodi locis exercitus ſis.
*Reſpicitur ad eos homines, qui
aſſidui in foro ad ſolarium
pro roſtris erant, qui ſere
erant homines urbani, b. e.
ſalibus abundantes & diſſertis
alios inceſſantes, ſcurræ, v. Gro-
nov. de Seſt. IV, 9. p. 318. f. Ne
ad ſolarium quidem idoneus
ergo eſt, nimis ſcurrilis & mi-
micus, ita in diſſertis impu-
dens & acer, ut mimi & hi-
ſtriones in ſcena. Neque ve-
ro de eo ſolum genere horologii
dicitur, de quo diximus, ſed
etiã de clephydris.* Nat. D.
II, 34. ſolarium vel deſcrip-
tum, vel ex aqua, quo horæ
declariantur.

SOLEAE. ſunt calcei mu-
lierum, & hominum mollio-
rum, unde Clodio & Verri ob-
jiciuntur. Har. Reſp. 21. ſoleæ
muliebres. cf. ſoleatus. Gell.
XIII, 20. * *compedes.* Herenn.
I, 13. Malleolus judicatus eſt
matrem

INDEX · LATINITATIS.

matrem necasse. ei damnato
- - *solea* lignæ pedibus in-
ductæ sunt, & in carcerem
ductus est. cf. Inv. II, 50.

SOLEATVS. Verr. V, 33
stetit *soleatus* prætor populi
Rom. cum pallio purpureo
&c. Pis. 6. nescio quo e gur-
gustio te prodire, involuto
capite, *soleatum*; quorum
utrumque erat indicio, *Piso-*
nem potasse. Nam in convi-
viis *soleati* erant, & caput te-
gebant. v. *Abram. ad h.l.*

SOLIDVS. integer, cui nil
detrahitur. Rabir. Po. 17.
solidum suum cuique solvere.
ad Att. VI, 1, usura *solida*.
* opponitur etiam inani. Pis. 25.
quibus ex rebus nihil est quod
solidum tenere possis. * porro
adumbrato, petita a statuis
metaphora, pro perfectus, per-
spiciunt. Tusc. III, 2. *solida* res
& expressa, non adumbrata.
Planc. 12. *solida* indicia & ex-
pressa. Or. III, 26. *Solida* sua-
vitas, est ea, quæ ex assatu
carnibus aliisque cibis *solidi-*
oribus percipitur. * verus.
Fin. I, 21. *solida* utilitas.
* Planc. 8. *solidam* frequen-
tiam præbuerunt. h. e. veram
& magnam.

SOLISTIMVS. Div. I, 15. ad
Div. VI, 6. tripudium *solis-*
simum, dicebatur in augura-
li disciplina, cum pulli e cavea
emissi ita avidè pascuntur, ut
ossa ex ore in terram cadat.

SOLITARIVS. unicus. Inv.
I, 44. *solitarium* ac rarum ju-
dicatum.

SOLITVDD. dicitur de
iis, qui potenter amicos non
habent. Quint. 1. de viduis.
Cæcin. 5. de liberis sine parte.
Dona. 36. de iis, quorum do-
mus non celebratur. Or. I, 45.
de homine nihili, inutili. ad
Att. XII, 18.

SOLIVAGVS. solitudinem
sequens, extra societatem vi-
vens. Tusc. V, 13. bestię *soliv-*
vagæ, congregatæ. Off. I, 44.
nisi ea virtus, quæ constat
ex hominibus tuendis, id est,
ex societate generis humani,
atingat cognitionem rerum,
solivaga cognitio & jejuna
videatur.

SOLIVM. est sella excavata,
& propterea commodior, quæ
patres familias omnes uteban-
tur & femine in conviviis. In-
primis autem *JCrī* solebant,
cum domi de jure responderent,
in solio sedere. Leg. I, 3. more
patrio, sedens in solio consu-
lentibus responderem. Or.
II, 55. in rutis cæcis solium pa-
ternum recepisse, nempe *Bruti*
patri JCrī. Or. II, 33. a sub-
felliis in otium soliumque se
contulerit. h. e. desierit cau-
sas in foro agere & contra de
jure responderit. * Diis etiam
in templis sella posita sunt,
quæ solia dicebantur. Har. R.
27. Deorum ignes, solia, men-
sas &c. v. *Græv. ad h.l.* * Pis. 27.
bibitur usque eo, dum de so-
lio ministratur. *Grævus* so-
lium h. l. putat esse lectum vel
sellam, ubi hospes *Pisō* sederis
solus, ut sit hic sensus: bibe-
tur,

INDEX LATINITATIS.

tur, quamdiu hospes convivis propinat. Sed neque commodus est hic sensus, neque verba eam putiuntur. Nam primo, hic sensus si esset, intemperantia in bibendo non apparet: deinde usque eo dum cum conjunctivo non potest significare quamdiu. Si solum est a Ciceronis manu, putem esse dolium. Nam solum etiam in balneis est vas genus, quod & labrum dicitur. Sed mihi placet Augustini emendatio, qui legebat: de dolio. bibitur tandem, donec vinum defusum & resustum non suppetat amplius, sed etiam vinum recens, doliare, ministratur.

SOLOECISMVS. ad Herenn. IV, 12. *quid sit?*

SOLVM. *area, in qua edificatur.* Brut. 74. *solum* & quasi fundamentum oratoris vides locutionem emendatam & latinam. * *pavimentum.* Parad. 6. *aurata tellus & sola marmorea in villis facere.* * Nat. D. I, 23. *quodcumque in solum venit, ut dicitur, effingis & efficis.* ad Div. IX, 26. *loquor, quod in solum, int. venit.* proverbium de rebus, quas temere ac fortuito, ut casus fert, arbitrato nostro, non ratione, facimus. v. *Manut.* ad l. c. * ad Att. IX, 9. *sciebam enim, te, quoto anno, & quantum in solo, solere quærere: int. habere.* in solo habere dicitur, de praediis, ut in numis habere, de pecunia.

SOLVO. *ab alio solvere significat, non ex arca sua solvere, sed per attributionem, delegationem v. delegare. aut numis alterius Cæcin. 6. solvitur a Cæcennia.* cf. ad Att. VII, 18. *ibid.* V, 21. *homines non modo non recusare, sed etiam hoc dicere, se a me solvere.* quod enim prætori dare consueverant, se a me quodammodo dare. * *liberari ab obligatione aliqua. dispensatione bekommen.* Agr. II, 36. *solvi legibus. opponitur: teneri legibus.* * *refellere.* Fin. I, 7. *qua via captiosa solvantur.* * *nautæ dicuntur solvere, cum ancoras tollunt, & navigant.* ad Att. I, 10. *solvere ancoras.* Mur. 2. *portu solves.* Div. I, 16. *solvere imperat.* ad Div. XVI, 9. *nos eo die cenari solvimus.*

SOLVTE. *libere, sua sponte.* Div. II, 48. *solute movetur animus; de dormientibus, quorum animus non sensibus, sed sua vi movetur, unde somnia.* * *facile, volubiliter.* Brut. 29. *nisi id queas solute & suaviter dicere.* *ibid.* 48. *facile soluteque verbisolvere sententias.* * *remisse, de actione pratoria.* Brut. 80. *quod ille tam solute egisset, tam leniter, tam oscitanter.*

SOLVTIO. *Offic. II, 23. solutio rerum creditarum.* ad Att. XII, 50. *solutio nominis Valeriani.* * *Or. I, 25. solutio linguæ, de facilitate & volubilitate in dicendo.*

SOLV.

INDEX LATINITATIS.

SOLVTVS. *liber, cui integrum est facere, quod velit.* ad Div. I, 9. *omnia mihi solutissima sunt.* Verr. II, 78. *soluti ad causas veniebant. de patronis, qui nullam mercedem acceperunt ab iis, quorum causam receperunt, ut iis non sit necessarium, quamvis manifesta scelera defendere.* Mil. 13. *soluta* prætura. ad Att. II, 18. *cum videas voluntatem civitatis solutam, virtutem alligatam.* * Agr. III, 2. *soluta* prædia, *opponuntur obligatis.* * Planc. 30. *solutus opponitur ei, qui nullis beneficiorum vinculis obstrictus est.* * Deiot. 1. *solutus opponitur ei, qui est in equuleo.* * *remissus, negligens.* Catil. II, 12. *mea lenitas solutior visa est.* * *facilis.* ad Div. VI, 7. *solutum* putatur alterum laudare. * *debilitatur, cui nervi exsecuti sunt.* Agr. II, 33. *urbs soluta.* * *de hominibus facietis, qui libere vident omnia.* Dom. 39. *o! rem, quam soluti homines ridere non desinant.* * *absolutus* Mil. 4. *scelere solutus* * *in dicendo solutus est primo, qui facilem & volubilem linguam habet.* Brut. 47. *solutus* in explicandis sententiis. *ibid.* verbis *solutus* satis. *ibid.* 48. *solutissimus* in dicendo. *deinde in actione remissor:* Brut. 62. *tam solutus & mollis in gestu &c. tertio qui verba apto collocare, quod vincere dicitur, nescit.* Or. 52. *verbis solutis*

numeros primus adjungit. cf. Brut. 79. &c.

SONARE. Fin. II, 15. *inani voce sonare.* Arch. 10. *extr. poetæ pingue quiddam sonantes.* Fin. II, 2. *quid sonet vox voluptatis.* Brut. 74. *sonabas* contrarium Carulo, *subagreste quiddam &c.*

SONIVIVS. *adj.* ad Div. VI, 6. *tripudia sonivia, sunt, cum offa excidit pullis pascensibus & terram cadens sonum facit.*

SOPHISMA. Acad. IV, 14. *sophismata* sic enim appellantur fallaces conclusiunculae.

SOPHISTES. Acad. IV, 13. *qui sit?*

SORBERE. ad Q. Fr. III, 9. *ista odia non solum sorbeo, sed etiam concoquo.* Phil. XI, 5. *quid eum non sorbere animo? quid non haurire cogitatione? cujus sanguinem non bibere censetis?*

SORDES. *avaritia, quasus turpis.* ad Q. Fr. I, 1. *nolo te uniuscujusque sordes scrutari.* ad Att. IV, 16. *judicium sordes.* Flacc. 3. *nullam sordem* in re familiari proferri posse. Muren. 36. *populus non amat profusas epulas, sordes & in humanitatem multo minus.* * *omnis turpitudine animi & vitæ & generis.* Brut. 62. *sordes fortunæ & vitæ.* Sen. p. R. 4. *mens opulenta sordibus.* ad Div. VIII, 14. *dum sordes eluere vult, de infima plebe.* ad Att. I, 15. *apud sordem urbis & fecem.* * *sordes sunt*

INDEX LATINITATIS.

sunt etiam in luctu. ad Div. XIV, 2. *jacere in lacrimis & sordibus.*

SORDIDATUS. *sordidus* Pis. 27. *sordidasi* servi ministrant. * *de reo.* Pis. 41. nec minus libenter metuentem videbo, ne reus fias, quam reum: nec minus lætabor cum te semper sordidum, quam si paullisper *sordidarum* viderem.

SORDIDVS. Or. IH, 32. *sordidior ars, dicitur de arte sellularia & illiberali.* * *turpis.* ad Div. XII, 1. ut mihi videamur omne jam tempus ab illo duntaxat *sordidissimo* periculo tuti futuri. sc. quod a fece populi imminabat, quæ ad bustum Cæsaris congregabatur, ad Att. IX, 11. omnium turpissimus & *sordidissimus.*

SORITES. Acad. IV, 16. 29. v. *Ind Græc.*

SORS. Div II, 33. *sortes, quæ ducuntur, non quæ vaticinatione funduntur, quæ oracula verius dicimus.* * *munus quodcunque sorte delatum, ut provincia, si eas magistratas sortiti sunt, questura, manus scribarum &c.* Planc. 27. numquam ex urbe afuit, nisi sorte. cf. Att. I. Verr. 8. in Cæcil. 14. Catil. IV, 7. ad Div. II, 19 &c.

SORTILEGVS. *qui per sortes futura prædicat* Div. I, 58.

SORTITIO. Planc. 22. *sortitio ædilitia, fit, cum competitores ædilitatis pures suffragis sunt.* Phil. II, 33. *sorti-*

no prærogativa. v. *prærogativa.* ad Q. Fr. II, 1. *sortitio* iudicum. Clu. 46. ut *sortitione* in quosdam animadverteretur.

SORTITO. *per sortitionem.* ad Div. VIII, 8. eos *sortito* in provincias mitti placere Verr. II, 51. *lex Jovis sacerdotem sortito* capi jubet.

SORTITVS. Dom. 19. quid si etiam de pluribus rebus uno *sortitu* retulisti. *Quid in rogatione ferenda sortitio sit, nemo interpretum demonstravit.* Manutius adeo suspectum habet de mendo locum, & *reponendum censet:* scitu *sed non magis scitus ad legis rogatorem refertur, quam sortitus.* Non nego, scitu *posse dici, pro rogatione accepta, posito consequente pro antecedente.* Verum ita etiam *sortitus de omni rogatione cum accepta tum antiquata dici potest.* Nam *rogatione facta, & tabellis suffragiorum distributis, fit sortitio tribuum, quæ prærogativa d-finitur.* Sensus igitur est: *Cum plures leges vuleris, de iis tantum semel & simul suffragia ferri iussisti, contra legem Cæciliam.*

SO TER. Verr. II, 63. Ita que eum non solum patrum istius insulæ sed etiam *sortera* inscriptum vidi Syraculis. Hoc quantum est? ita magnum, ut Latino uno verbo exprimi non possit. Is est nimirum *Sorter*, qui saltum dedit. *de hoc cognomine,*
Tc quod

INDEX LATINITATIS.

quod crebro in numis Jovi, Neptuno, Aesculapio, Dioscuris, Herculi, medicis, Regibus & Caesaribus tribuitur, & saepe Evergetæ jungitur, v. Spanhem. de Usu & Præst. numism. Diff. VII. p. 416. f. Diff. XII. p. 500. Verbum Salvator, quo Græcum commode interpretantur, Ciceronis ætate nondum usitatum fuit. de eo verbo & ætate v. præter Cellar. in Lex. Fabri, Cl. Heumannum ad Sammarth. Elogia p. 239. Verum quæri potest, cur Cicerone neget latino uno verbo reddi posse, cum Servator latine dicatur, idque verbum sine dubio respondeat Græco. Nam in numis, & lapidibus, qui Græcis soterus dicuntur, latinis sunt Servatores. Scilicet servator est σωτήρ, quatenus a malis & periculis libera, non autem. quatenus σωτήρ idem est εὐεργέτης, qui nos commodis auget & ornat. Nam soter est idem, qui evergeta, aut paullo plus & interdum alterum pro altero ponitur, sic. v. g. p. 500. Polyb. L. V. commemorat, Antigenum tutorem non solum vivum esse Evergetam appellatum sed etiam sotera post mortem.

SPARGERE. Catil. II, 10. qui siccas vibrare, qui spargere venena didicerunt.

SPARVS. Mil. 24 genus teli, de quo videndus Abramius ad h. l.

SPATIVM. locus ubi curvendo & bigis, quadrigis &c.

agendis exercitantur homines, curriculum Or. 3. Spatis Academicæ. Rabir. Perd. 2. qui me ex constituto spatio defensionis in semihoræ curriculum coegisti. Or. III, 2. O fragilem fortunam, & inanes saepe contentiones, quæ in medio spatio saepe franguntur & corruunt & ante in ipso cursu obruuntur &c.

SPECIES. Top. 7. in divisione formæ sunt, quas Græci ιδίαι vocant, nostri - species appellant: non pessime id quidem, sed inutiliter ad casus mutandos. Noli enim, ne si latine quidem dici possit, specierum & speciebus dicere. * Or. 1. quæ sit optima species & quasi figura dicendi. hanc quoque speciem & Græcorum ἰδέα transitivis. * Acad. I, 8. mentem solam censebant idoneam cui crederetur, quia sola cerneret id, quod semper esset, simplex & uniusmodi, & tale, quale esset. hanc illi ideam appellabant, jam a Platone ita nominatam: nos recte speciem possumus dicere. de hac specie cf. Or. 2. 3. * externus apparatus, ornatus, dignitas quæ in oculos cadit imprimis. Agr. II, 13 species tyrannorum. ubi v. Græv. Or. I; 29. hæc, quæ sunt in specie posita, in te divina sunt; de dotibus oratoris externis corporis. Or. II, 74. adhibere quandam in dicendo speciem atque pompam. Plu. u. fuit pompa fuit species, inces-

INDEX LATINITATIS.

inceffus saltem *seplasia* dignus *ib.* magnum nomen est, magna *species*, magna dignitas, magna majestas consulis Brut. 62. magis *specie* & motu atque ipso amictu capiebat homines, quam dicendi copia. * *opinio orta ex eo, quod esse videtur tale, quale non est.* Marc. 6. *specie* reipubl. lapsi. Tusc. II, 23. doloris *speciem* ferre non possunt. * *Sed dicitur etiam sepiissime de eo ipso, quod videtur esse tale, quale non est.* Nat. D. I, 3. *species* fidei simulationis. Planc. 12. signa probitatis non fucata forensi *specie*. * Tusc. IV, 14. Or. III, 25. prima *specie*. quod vulgo dicimus: primo adspecu. * *simulacrum.* Div. I, 12. *species* ex ære vetus. *ibid.* 36. hanc *speciem* Praxiteles celavit argento.

SPECILLVM. Nat. D. III, 22. Aesculapiorum primus -- qui *specillum* invenisse, & primus vulnus obligasse dicitur. *Est instrumentum chirurgicum*, Gr. *μῆλη*. v. Ind. Gr. *μη λῶμα*.

SPECIMEN. *exemplum.* Leg. III, 3. ceteris *specimen* esto Pis. 39. *specimen* innocentie. Tusc. I, 14. num dubitas, quin *specimen* virtutis capi debeat ex optima quaque natura.

SPECTACVLVM. *locus unde spectatur.* Mur. 34. at *spectacula* sunt tributum data. *cf.* Sext. 58. Liv. I, 35. * *ad Att.*

X, 2. homini nostra incommoda *spectaculo* esse nollem.

SPECTARE. *judicare.* Rosc. C. 10. nemo illum ex trunco corporis *spectabat*. ad Att. XII, 39. ex meo otio tuum *specto*. * *sequi aliquid, cupere.* Vatin. 10. ad imperatorias laudes a puero *spectarar*. * *operam dare.* ad Div. V, 8. ut primum forum attingi, *spectavi* semper, ut tibi quam maxime possem esse conjunctus. * Or. II, 40. si barbarorum est in diem vivere, nostra consilia in sempiternum tempus *spectare* debent.

SPECTATIO. *exploratio numorum, an genuini sint & probi nec ne.* Verr. III, 77. deductiones certis nominibus fiebant pro *spectatione* & collybo. v. Hotom. ad b l. Budæum ad Pand. p. 187. Grav. ad Flor. II, 7. unde pro quovis experimento ponitur *cf. spectatum*.

SPECATVS. *de metallis, quæ aut igni, aut lapide Lydio explorantur. item de numis, qui spectari dicuntur, cum explorantur probi sunt nec ne.* Off. II, 11. hunc igni *spectatum* arbitrantur. *cf. spectatio.* hinc *spectatum* dicitur, quicquid certis experimentis, quale sit, cognitum est. in Cæcil. 4. *spectata* fides Or. I, 27. ceterarum artium homines nobiles & *spectati*.

SPECTIO. *est verbum augurum & Consulum & reliquorum magistratum cum in*

INDEX LATINITATIS.

auspicio sunt. Phil II, 32. Nos augures nunciationem solum habemus, consules & reliqui magistratus etiam *speculationem*; Scaliger verba nunciationem & *speculationem* transponit. Augures enim *speculationem* habere, non, potest facile dubitari, quamquam Gruchins de Comitibus augures ex b l. colligit jussu magistratum demum *auspicia* agere potuisse.

SPECTRUM ἄδων Epi- cureorum ad Div. XV, 16. 19. sed ex priori loco intelligi potest hanc Catianum interpretationem verbi Græci Ciceronem non probasse.

SPECVLA. A&I, Verr. 16. homines in *speculis* sunt Deior. 8. regem semper in *speculis* fuisse. h. e. omnes actiones tuas observasse.

SPECVLVM. Fin. II, 10. infantes, pueri & bestia, quæ Epicurus putat esse *specula* naturæ.

SPECVS. *aqueductus.* ad Att. XV, 26. *specus* subterranei in extremo fundo. v. *Vistorium* ad b. l.

SPEIRO. de re mala. Or. III, 13. extr. quoniam hæc satis *spero* vobis molesta & putida videri.

SPES. Verr. III, 18. Agri Leontini antea *spes* hæc erat, ut cum obsitum vidisses, annonæ caritatem non verere. Rosc. A 50. major *spes* emtionis, de securitate retinendi ejus, quod emeris. Verr. II, 22. quo quidem tempore *spem*

maximam reliquorum peccatorum nactus est. b. e. *impauitatis spem.*

SPICVM. *spica.* Cat. 15. fundit frugem *spici.* Nat. D. II, 42. *spicum* illustre tenens splendenti corpore virgo.

SPINA. in scribendo dicuntur *spinae* de nimis subtili & Dialecticorum jejuno differendi genere. Fin. IV, 28. *spinae* differendi. Tusc. IV, 5. *spinae* partiendi & definiendi.

SPINOSVS. *subtilis* Fin. III, 1. *subtile* ac *spinofum* differendi genus. Tusc. I, 8. hæc enim *spinofiora* prius me ut conficere cogunt, quam ut assentiar.

SPIRITVS. æt. Catil. I, 6. *spiritus* cæli. * *succus quidam in-ventriculo, qui concoctionem adjuvat.* Nat. D. II, 54. ut *spiritus* omnia cocta atque confecta in reliquum corpus dividantur. * *contentio, animositas* Verr. I, 30. quid ego nunc in alteram actionem Cn. Dolabellæ *spiritus*, quid hujus lacrimas & concorsiones proferam. * *superbia, insolentia.* Verr. III, 9. illos ejus *spiritus* Sicilienses quos fuisse putetis Sull 9. *spiritus* attulerunt res gestæ. Flacc. 22. remittere *spiritus*.

SPISSE. tarde, cum difficultate. Brut. 36. *spisse* atque vix ad Antonium Crassumque pervenimus.

SPISSVS. tardus, difficilis. ad Att. X, 18. omnia adhuc tarda & *spissa*, ad Q. Fr. II, 14. *spissum* sane opus & operosum.

INDEX LATINITATIS.

sum. Or. III, 36. si est *spissius*.
ib. II, 53. in utroque genere
principia tarda, & exitus *spissi*
& producti esse debent.

SPLENDESCERE. Cato 9.
canorum in voce *splendescit*
etiam in senectute.

SPLENDIDE. *clare, perspicue.* Or. II, 16. qui leges, qui
jura - constituerunt, locuti
sunt simpliciter & *splendide*.

SPLENDIDVS. *de homi-*
nibus in magna dignitate pos-
itis, gratia, divitiis, genere
florentibus. Læ. 6. secundas
res *splendidiore*s facit amicitia.
Cæ. 2. pater parum *splendi-*
dus. Verr. II, 23. *splendidus*
eques * *excellens* Off. III, 5.
splendidissimum ingenium. * *or-*
natus. Brut. 20. *splendidior*
consuetudo loquendi Brut. 55.
dicendi genus *splendidus* &
magnificentius. * *honestus.* Fin.
II, 21. disputatio *splendida* &
certamen honestum Rosc.
A. 49. *splendidior* causa nobi-
lium fuit. * *bene, clare sonans,*
amplum & eundem tamen ju-
cundum sonum habens. Brut. 55.
vox cum magna, tum suavis
& *splendida*, opponitur *fusca*.
Or. 49. *splendidus* nominibus
illuminatus est versus, sed
proximus inquinatus, insua-
vissima litera finitus. *de sin-*
gulis generibus cf. splendor.

SPLENDOR. *claritas cum*
suavitate efficit splendorem
in voce Brut. 68 sic est etiam
capiendus splendor verborum
Or. 49. nempe de verbis am-
ple suaviterque sonantibus. * in

oratione splendor ornatus
in elocutione. Or. III, 31. 36.

Inv. I, 18. exordium debet ha-
bere *splendoris* & festivitatis
& concinnitudinis minimum.

* *splendor existit ex gratia,*
amicorum potentium, clien-
tium, deductorum, salutato-
rum copia. ad Att. IV, 1. *Splen-*
dor forensis. Quint. 22. *splen-*
dor & gratia. Brut. 48. vitæ
splendor. * *omnis dignitas,*
que ex quacumque re existit,
inprimis ex virtute, ut in hic
ad Div. I, 7. ut eos non tam
constantia in rep. nostra de-
lectet, quam *splendor* offen-
dat. Planc. 12. hunc tu vitæ
splendorem maculis adspergis.

Cluent. 16. *splendor* muni-
cipum, hominum sc. *honesto-*
rum. Rosc. C. 5. *splendor* ad-
vocationis. * *proprius autem*
est splendor equitum, unde
proprie splendori dicuntur, ut
de plebe homines honesti dicun-
tur, & senatui auctoritas tri-
buitur. Rosc. A. 48. *splendor*
equester. Sext. 65. auctorita-
tem senatus *splendore* proximo-
rum ordinum confirmari. cf.
ad Div. I, 3. &c. * *de magnitudine*
animi. Brut. 77. animi *splendor.* *

SPONDALIA. Or. II, 46.
cum ex persona histronis
oculi ardere viderentur, *spon-*
dalia illa dicentis &c. *Spon-*
dalia erant carmina, quæ inter
sacrificia adhiberi solebant, ad-
bibitis etiam tibicinibus, qui
modos facerent, ne *sacrifi-*
cans aliquid male ominatum
audire posset. Constabant au-

INDEX LATINITATIS.

sem maxime eo pede, qui Spondens inde dicitur, propter gravitatem. Spondalia autem est lectiq Gruteriana; Turnebus Spondialia, Salmasius Spondalia legendum censet, ut jam notatum est in Lexico Fabri.

SPONDERE. proprie est dicere, ut ex compositis respondere intelligitur; deinde in stipulationibus significat: promittere. Nam qui stipulatur, interrogat: spondesne v. e. hanc pecuniam solutum iri, decem doctis proximo anno dare? alter respondet: Spondeo. h. e. promitto. Rosc. Com. 5. stipulatus est? ubi? quo die? quo tempore? quo presente? quis spondidisti me dicit? nemo. Verr. V, 54. ut aliquando spondere se diceret. sc. is qui iussus erat HS. duobus milibus sponsionem facere cum lictore suo, ni furto questum faceret. v. sponsio * spondere pro aliquo, est fidem suam interponere pro aliquo in re pecuniaria. Nam si quis pecuniam mutuum petebat, cui tuto credi non posse videbatur, petebat creditor ab eo, ut aliquem daret, qui solutum iri promitteret, h. e. sponderet. ad Att. XII, 15. Scire velim quando dicat spondidisse, & pro patre anne pro filio. ibid. 18. pro Cornificio abhinc amplius annis XXV. spondidisti. ad Brut. ep. 18. magis enim illum, pro quo spondidi, quam me obligavi &c. de verbo hoc longa &

docta disputatio est ap. Salmas. Mod Vjur. c. 16.

SPONSALIA. dicuntur, cum pater se filiam alicui daturum spondet. ad Att. VI, 6. factis sponsalibus. * convivium, quod præbatur, cum sponsalia sunt. ad Q. Fr. II, 6. ad VIII. Id. Ap. sponsalia Crassipedi dedi, cui convivio Quintus rursus defuit.

SPONSIO. est proprie promissio ejus rei, quam alter stipulatur. v. spondere. In controversiis privatis, ne calumniis impune quisquam alterum vexaret, aut solēbat certam pecuniam deponere petitor, quæ sacramentum dicebatur, de quo supra, aut tantum spondebat, se aliquam pecuniam summam daturum, ni vinceret, stipulante eo, unde petebatur. Cum autem spondidisset petitor, idem stipulabatur ab eo, unde petebatur, & hic eodem modo spondebat. Et hinc dicebatur is, qui litem intendebar, sponsionem facere. Quint. 8. 26. Verr. III, 62. Cæcin. 8. Rosc. Com. 45. Off. III, 19. v. Hotom. ad pr. Quint. 8. & sponsio dicitur pro causa, quæ agitur, s. iudicio, quod intenditur, agitur, sponsione interposita, s. actione, qua fit sponsione interposita. Cæc. 16. sponsionem optime facere posse, dicitur, de eo, qui justam causam habet. hinc & alie formule Verr. III, 57 sponsione lacerare. Cæcin. 32 sponsione certare. ib. 31. condem-

INDEX LATINITATIS.

condemnati sponſionis. Quint. 26. *sponſione* vincere. Cæcin. 31. *sponſionem* vincere. v. *vincere*. Verr. III, 62. *sponſiones* prohibita judicari. *Leg. II, 16. **Voti sponſio**, qua obligamur Deo.

SPONSOR. *qui pro altero ſpondet.* ad Div. V, 18. *sponſores* pro Pompejo ib. VII, 5. *sponſor* humanitatis tuæ. cf. ad Att. XIII, 10. XVI, 5. I, 8. 10. XV, 5. XVI, 14. *hinc* junguntur creditores & ſponſores, quod qui pro altero in re pecuniaria ſponderunt, eodem periculo ſunt, quo creditores. Quint 23.

SPONSVM. *sponſo.* Quint. 9. *ex ſponſo* egit.

SPONTE ſua. ſua natura, per ſe. Tuſc. IV, 15. ſua ſponſe laudabilis virtus. Verr. I, 42. ſua ſponſe ſclerata res Or. 32. ſua ſponſe ſqualidior.

SPORTELLA. *eſt obſonium, cibis, qui opponitur cenæ juſta.* ad Div. IX, 20. *dediſcendæ tibi ſunt ſportellæ & artolagani tui.* h. e. non, ut ſoles, placentiæ & ſimilibus cibis levioribus nos excipere debes, poſt quos manus non lavantur, ſed juſtis conviviiis v. *Lex Fabr. in Sportula. n. 2.*

SPVTATILICVS. *ſpuito conſpuendus, h. e. contemnendus* Brut. 74. Siſenna defendens dixit, quædam ejus ſpvtatilica eſſe crimina. u

SQUALOR. *de lugentibus, quibus & ſordes tribuntur* Sext. 14. *Squalabat* civitas.

SQUALIDVS. *de rebus ſubtilibus, qualiâ ſunt Dialecticorum præcepta, aut quæ ex ijs ſubtilius diſputantur.* Or. 32. ſed quia hæc ſua ſponſe ſqualidiora ſunt, adhibendus erit in hiſ explicandis quidam orationis nitor. ſic etiam dicitur adverbium ſqualide. Fin. IV, 3. ſed vos ſqualidius (ſc. deſinitis, partimur): illorum vides, quam niteat oratio.

SQUALOR. *de lugentibus* ad Div. V, 1. in luſtu & ſqualore ſum. Verr. V, 48. extr. adſpicite ſqualorem ſordesque ſociorum. it. *de ſupplicanti- bus.* Planc. 8. quam nunc multitudinem videtis in ſqualore & luſtu ſupplicem vobis.

SQVILLA. *piſcis, qui & pinnoteres dicitur.* v. Nat. D. II, 48. Fin. II, 8.

STABILIS. Fin. II, 23. voluptas ſtabilis Epicureorum, quid ſit?

STARE. *in re militari ſignificat primo ſimpliciter, in acie eſſe, unde formula: cum aliquo ſtare, a partibus alicujus ſtare &c ducitur;* Brut. 79. nemo contra civium perditorum popularem turbulentamque dementia a ſenatu & a bonorum cauſa ſtetit conſtantius; ſed etiam manere in acie, opponiturque r̃p̃ fugere. Tuſc. II, 23. ut enim ſit in prælio, ut ignavus miles æt timidus, a - - abjeſto ſcuto fugiat, - - ob eamque cau-

INDEX LATINITATIS.

sam pereat nonnumquam etiam integro corpore, cum ei, qui steterit, nihil tale evenierit. * stare porro dicuntur, qui locum in reipubl. dignitatem, fortunas obtinent & tuerentur. ad Div. VI, 2. eorum auxilio, qui me stante, stare non poterat. * item, qui constantes sunt in re aliqua, qui a sententia suscepta, promissis &c. non recedunt. ad Att. VII, 15. omnes cupiebant Cæsarem stare conditionibus iis, quas tulisset. ad Div. IX, 2. modo nobis stet istud; una vivere in studiis. ad Att. II, 4. si in eo non stat. * stare dicitur, quod decretum est & constitutum. ad Att. III, 13. neque adhuc stabat, quo potissimum &c. * stare etiam ii dicuntur, qui habent unde vivant, vitam transigant. Flacc. 6. qui domi stare non poterant, largo ac liberali viatico commoveret. * Fin. II, 10. voluptas stans & movens, quid sit? v. ib. 23. * stare etiam est pro dicere, quia stantes dicebant. Har. R. 4. cum mihi stanti minaretur. Marcell II, non est stantibus necesse omnibus dicere. Or. 63. me stante &c. hinc illud intellige ad Div. I, 4. cum in senatu pulcherrime staretis, quod iam illam sententiam Bibuli fregeramus &c.

STATARIUS. est actor, qui sedatius agit, neque in scena discurret, unde ipsa fabula statariæ dicuntur, quæ sedationes sunt, quibus opponuntur

motoriæ, in quibus multa negotia, cursus &c. hinc ad oratorem transfertur, qui minus vehementer dicit & agit. Brut. 30. 68. cf. Gron. Obs. IV, 7.

STATASSARÈ. de Leg. II, 11. vincendi atque potiundi statassandique cognomina statoris & Invisi Jovis. sed hanc vocem ex corruptione ortam, omnes fatentur. v. Græcæque Turnebus & Gronov. ad h. l.

STATIO. locus, ubi naves stare possunt, sed minus suto quam in portu, unde a Virgilio malefica dicitur. ad Div. XII, 15. urbs, portus, statio, quæ extra urbem est. * castridia, excubie Cato. 20. de statione vitæ in jussu imperatoris decedere. * deversorium. ad Att. VI, 9. exur. In arce Athenis statio mea nunc placet.

STATIVA. Agr. II, 15. agros, urbes, stativa, portus, totam denique Bithyniam vendituri sunt. Interpretes superiores stationes nativum esse putant. Gravius autem stagna interpretatur, quæ vox adeo in Pithæano & Erfurtens. Codic. reperitur pro: stativa. Nam stativas aquas esse stagna, ut auctor est Varro ap. Nonium in Putei. Vt adeo stativa sint stagna & lacus piscosi, qui care venduntur. Mihi autem prior interpretatio magis placet. Nam primo urbem, portum, & stationem jungi ex ad Div. XII, 15. ante videmus in statio. Deinde est stativo

INDEX LATINITATIS.

stativa aquae dici possunt, tamen non propterea etiam *stativa* stagna; in quo esset puerilis tautologia. Si quis autem probaret lectionem *Pisbaeni* *Es Esjunt*. Codd non haberem magnopere, quod decrem contra.

STATOR. minister magistratus, apparitor, tabellarius. *a stando*, ad Div. II, 17. literas a te mihi *stator* tuus reddidit. cf. II, 19. X, 21. * *sed cognomen Fovis est a sistendo*, auctore Livio I, 12. Cicero videtur ducere a *statuendo* Catil. I, 13. Seneca *a stando*. *sed ut vere pronunciat Gron.* de Seneca etymologia Obs. IV, 14. ita etiam Ciceroniana illa est *lusus in verbo*, proposito ejus serviens.

STATUS adj. census, definitus. Har. R. 94. *status* sollemnesque caerimonias. Offic. I, 12. *status* dies cum hoste.

STATUS. subst. ap. rhetores quid sit? v. Top. 25. * *status in re gladiatoria idem est, qui gradus, de quo supra; unde haec formula: Or. 37. de jicere de statu adversarios. h. e. vincere advers.* Caecin. 15. vis, quae formidine animum perturbatum loco saepe & certo de statu demovet. *h. e. ira perturbat, ut propositum persequi, & constantiam retinere non possit.* v. P. Faber ad b. l. *Es Passeratius* Cluent. 38. de *statu* suo declinare. *h. e. constantia.* Verr. II, 4. deducere de vitae meae statu, *h. e. de vitae ratione, quam inierat,*

Es in qua permanere decreveram, nempe ut defenderem roos non accusarem quumquam. Dom. 18. *status* (reip.) conversio. *Et quoniam & statu maxime spectantur gladiatores, itaque & milites, quam diu statum obrinent, tamdiu salvi sunt; propterea status dicitur de commoda rerum conditione & salute.* Sext. I. offerre salutem in discrimen pro *statu* civitatis. Sull. 22. *status* reip. maxime judicatis rebus continetur. Tusc. III, 7. & quemadmodum oculus conturbatus. & reliquae partes totumque corpus *statu* cum est motum, deest officio suo & muneri. Dicitur tamen etiam pro conditione & ratione alicujus rei simpliciter. ad Div. IX, 6. sed hoc viderint ii, qui nulla sibi subsidia ad omnes vitae *status* (np. *Es secundus & adversus*) paraverunt. Porro, quoniam in statu militum inest firmitas & constantia, propterea status opponitur & interitus. Fin. III, 5. * Agr. I, 1. urbes pacatae, agt. sociorum, regum *status* decemviris donabantur.

* *Est etiam verbum juris, quo conditio hominum civilis significatur ratione libertatis, utrum nempe aliquis servus an liber, porro liber utrum ingenuus an libertinus, libertini denique utrum aives Romani, an Latini, an deducitii, de quo est in Digestis de statu hominum. Sed significat ap. Ciceronem etiam conditionem ci-*

INDEX LATINITATIS.

vilem hanc, qua quis est aut plebejus aut patricius. Leg. I, 7. quod in civitatibus ratione quadam, de qua dicitur idoneo loco, agnationibus familiarum distinguuntur status &c. Nam omnes agnati sunt ejusdem familiae, adeoque etiam omnes aut plebeji aut patricii. v. c. in gente Claudia agnationibus distinguuntur familiarum status ita, ut omnes Marcellorum agnati sint plebei, quod ea familia plebeia est: omnes autem Appiorum & Pulcrorum agnati patricii, quia haec familia patricia est. Itaque in gentibus in plures familias distribuitur, easque & plebejus & patricius, cum primum scio, cujus sit agnatus, intelligo patriciusne sit, an plebeius.

STELLATIVS. in stellis relatus, Tusc. V, 3. *stellatus* Cephæus traditur cum uxore.

STERILITAS. de eo quod non vitio sed natura sua parere non potest. Div. I, 18. mula peperit: fetus extitit infertilitate naturæ.

STERTERE. negligentem esse in re aliqua, non facere, quæ debebas. ad Att. IV, 3. Marcellus candidatus ita stertebat, ut ego vicinus audirem.

STIGMATIAS. servus fugitivus notus in fronte compunctus, quæ signata dicuntur. Off. II, 7.

STILLA. gutta. Fin. III, 14. interit magnitudine maris Aegæi stilla muræ.

STILVS. dicendi genus,

Brut. 45. *Stilus* Atticus. * *exercitatio scribendi* Or. II, 12. in summa ubertate inest luxuries quædam, quæ *stilo* depascenda est

STIMVLARE. *angere, inquietum reddere.* ad Att. IX, 15. congressus hujus *stimulas* ibid. XII, 13. me hæc solitudo minus *stimulat.* cf. XIII, 23. * *impellere.* ad Div. III, 12. nam ut antea *simulas* me *stimulabat*, ut caverem.

STIMVLVS. Tusc. II, 27. *stimuli* doloris.

STINGVERE. *exstinguere.* in Arat. *his.*

STIPATIO. *comitatur.* Sull. 23. Autronii concursatio, *stipatio.*

STIPENDIARIVS. Verr. III, 6. Inter Siciliam ceterasque provincias in agrorum vestigalium ratione hoc interest, quod ceteris aut vestigal impositum est certum, quod *stipendiarium* dicitur, ut Hispanis & plerisque Poenorum aut censoria locatio constituta, ut Asiæ lege Semproniam: Siciliam sic in amicitiam fidemque recepimus, ut eodem jure essent, quo fuissent &c. Balb. 9. Nam & *stipendiarios* ex Africa, Sicilia, Sardinia, ceteris provinciis, multos civitate donatos videmus. &c. Ex loco altero intelligitur stipendiarios esse, qui certam quotannis pecuniam *stipendium* solvunt, quæcumque frugum sive ubertas sive caritas sit, cum reliquis tantum accu-

INDEX LATINITATIS:

decumas aut alia *vestigalia* dent, quæ incerta sunt, modo *majora*, modo *minora*, pro *frugum copia* aut *inopia* &c. hosque esse *aquiori jure*, quam *stipendarios*. v. *Hotom.* ad *Verr.* III, 6. *Lips. Magnit. Urb. Rom.* II, 2. *Cujac. Obs.* VII, 3. 4. *Aquiori* autem illo jure utuntur *socii*, *iniquiori* *altero*, *bello* & *vi victi*, unde in *Cæcil.* 3. *junguntur socii stipendarii* que *pop. R.* Sed exoritur difficultas quædam ex duobus *in locis*. Nam in primo *Stulti a stipendiariis distinguuntur*, in altero *iis adnumerantur*. Ea videtur sic tolli posse. Non omnes ejusdem *provincia civitates* eodem jure erant, alie *sociæ*, quod se sponte in *fidem Rom.* contrulissent, aut non diu *repugnassent*, alie non item, quæ *hostiliter ad extremum se gessissent*. Alie *liberæ*, alie non item: alie *immunes*, alie *vestigales* & *decumana*, alie *stipendiaria*. Jam cum in *Sticilia* quoque *urbes* essent *vi victæ*, ut *Syracusa*; est fortasse, ut hæc *stipendiaria* fuerint, nam *Syracusan* & quæ his *expugnatis metu se dedidissent*, *durius habitæ* esse, *locupletes auctores* assert *Sigon. A. J. Provinc.* I, 3. quamquam ex *Verr.* III, 6. colligi posse videtur, etiam *vi victas tantum vestigales fuisse*. si brevius re expedire vis, *stipendarios confundi cum vestigalibus credas*. Certe *Ascon. ad Div. in Cæcil.* l. c. *stipendarios interpretatur*,

quibus *vestigal imposuim* est, *Burmam. de Vestigal.* p. 2. laudat de hac re *Cujacium l. c.* sed ibi nihil de hac *confusione*.

STIPENDIVM esse *mercedem militum* & *vestigal. certum populorum bello victorum*, satis notum est. Ab illa prioris *significatione* oritur illa, cum *stipendia dicuntur anni militaria*. *Manil.* 9. qui *stipendiis confectis erant*, b. e. *emeriti*, qui *legitimos annos militatæ operum reip. præstuerant*. hinc *eleganter Cato* 14. *emerita stipendia libidinis* &c. de senibus dicit, quem modum loquendi *rariorem* esse recte observat *Facciolatus*, cum *emeritos milites* *proprie dicamus*, non *emerita stipendia*.

STIPES. *homo stupidus*, qui sc. *propter stuporem mutus est*. *Han. R.* 3. *stipes* ille, qui quorum *hominum esset*, nescimus. cf. *Sen.* p. *Red.* 6.

STIPS, *numuli*, qui a *sacerdotibus* *cervogantur* *Diis*, aut certe in *honorem Deorum* dantur. *Leg.* II, 9. præter *Idææ matris famulos*, eosque *justis diebus*, ne quis *stipem cogito*. *ibid.* 16. *stipem sustulimus*, *nil* eam, quam ad *paucos dies propriam Idææ matris excipimus*. Implet enim *superstitione animos* & *exhaurit domos*. de *stipe matris Idææ* v. *Turneb.* ad *h. l.* de *more stipis colligenda* *Diis in univ.* sum autem *Cuper. Obs.* III, 4.

STIPVLARI est *interrogare alterum solenni formula*,

an

INDEX LATINITATIS.

an velit nobis aliquid polliceri, prestare &c. v. c. *Spondeſne te* &c. *respondet ergo* & *spondere, qui interrogat, postulat, stipulatur, qui respondet, pollicetur, jubet* &c. *Sponder. v. spondeo.* Rosc. Com. 5. reliquum est, ut stipulatum se esse dicat. -- *stipulatus es? ubi? quo? presente? cf. stipulatio,*

STIPVLATIO. est interrogatio ex formula solemnī, qua postulamus aliquem spondere, fidejubere, polliceri, dare &c. quam ubi secuta est sponsio, fidejussio &c. obligatio oritur. Rosc. C. 12. cur tam imperite facit, ut nec Roscium stipulatione alligeret &c. Cæcin. 18. stipulationes infirmare aut convellere. ad Att. XVI, 11. etsi stipulationes nondum legeram. Leg. II, 21. ut ea pecunia ex stipulatione debeatur de stipulationibus. v. *Sat. mas. mod. usur. c. 16.* formulas stipulationum habes ap. Varr. R. R. II, 2, 63. 55, 11.

STIPVLATIVNCVLA. Or. I, 38. stipulatiuncula decipi.

STIPVLATIVS, adj. passivæ. Rosc. C. 5. pecunia stipulata.

STIRPS. principum rei, fundamentum. Cæc. 32. firmata jam stirpe virtutis. Leg. I, 6. reperam stirpem juris a natura. Fin. IV, 2. differo eam partem, quæ est quasi stirps hujus questionis. * familia, distinguitur a gente Or. I, 39. Marcelli ab liberti filio stirpe Claudii ejusdem nominis ho-

reditatem gente ad se redisse dicebant. v. *Gens.*

STOLA. Phil. II, 18. sumisti togam virilem, quam statim muliebrem stolam reddidisti. quamquam ibi Grævius habet: togam sed in stola melior est oppositio, ibi stolam dare de sponse.

STOLIDVS. iners, nihil agens, ut terra, lignum. Top. 14. nihil agens & quodammodo stolidum.

STOMACHVS, os & aditus ventriculi. Nat. D. II, 45. linguam autem ad radices ejus hærens excipit stomachus, quo primum illabuntur ea, quæ accepta sunt ore &c. * ingenium hominis cujusque aut animus in rebus aut probandis aut sustinendis. ad Div. II, 16. nostri enim stomachi mei; cujus ea similem quondam habebas, in hominum insolentium indignitate fastidium. ad Div. VII, 1. ludi apparatusissimi, sed non tui stomachi. ibid. VIII, 13. stomacho est Pompejus M. nunc ita languenti, ut vix, quod sibi placeat, reperiat. ibid. IX, 2. consuetudo diuturna callum jam obdixit stomacho meo.

STRAGVLA vestis Rosc. A. 46. est, qua lecti stercuntur; caperum, peristrama.

STRAGVLVM. idem. Tust. V, 21. collocari jussit hominem in aureo lecto, strato pulcherrimo, textili stragulo, magnificis operibus picto. Ceterum ut hoc obiter moneam, in b. l. legendum cre-

INDEX LATINITATIS.

seo: pulcherrime. Lectus laureus stratus erat pulcherrime, nempe stragulo textili coquo picto. &c. Phil. II. 27. lectus stratus conchyliato peristromate.

STRANGVRIA. *difficilis. Et dolor in urina mittenda. Tusc. II. 19.*

STRATVM. *laudatur. Tusc. V. 21. sed vid. stragulum.*

STRENVVS. *Phil. II. 32. celeriter isti & redisti, ut cognosceret te, si mihi fortis acramen strenuum.*

STRICTIM, *obiter, breviter. Or. I. 35. strictim adspicere. Coel. 7. strictim ponere. ad Att. II. 1. strictim attingere librum.*

STRIGILIS. *instrumentum balneus & unctorium, quo ad radendum detergendumque corpus utebantur in sudationibus, lotionibus & unctionibus. de ea v. Eschenbach. Diff. de unctionibus c. 3. p. 478. f. qui & p. 483. figuras strigilis exhibet, quas & videre licet ap. Pignorium de servis, aliosque. Fin. IV. 12. si ad illam ampulla aut strigilis accedat.*

STRIGOSVS. *de oratore. Brut. 16. est toto genere strigiosior. h. e. tenuior, jejunior. dicitur enim proprie de equis macie confectis, Gr. στρίγιος. v. Victor. Var. Lect. IV. 22.*

STROPHIVM. *Har. R. 21. P. Clodius a crocota, a mitra a muliebribus soleis purpureisque fasciis, a strophio repente factus est popularia. Strophium h. l. interpretantur*

de fasciola, qua papillae feminae coercebant. v. Interpret. ad. Catull. epigr. 65. Ferrar. R. V. P. I. L. III. c. 21. Graecis στρόφιον & στρόφιον, ut auctor est Pollux VII. 14. cf. Cuper. Obs. I. 6. quod mihi securus videretur. Nam si hoc strophii genus Clodio datus, etiam papillae feminarum turgidas ei denique necesse est, quod est ridiculum. Quod si hujusmodi strophium in vitro locum haberet, jam purpureis fasciis contineretur. Putabamus aliquando strophium esse h. l. coronam e pluribus & diversicoloribus fasciis ortam, quod genus in femineo ornatu fuit. v. de hoc genere strophii Festum in strupus, & Salmas. ad Solin. p. 263. sed adversatur fragmentum orationis in Clodium, quod offert Nonius in strophium: Cum strophio accurate praecingere. Ex quo intelligitur, strophium, quod Clodio obicitur esse Zonam s. cestum acu pictum, quo feminae etiam nostris moribus praecinguntur. Confirmat hanc interpretationem locus ab eodem Nonio commemoratus ex Turpili Philoputro: Me miseram! quid agam? inter vias epistola excidit mihi: infelix inter tuniculam & strophium quam collocaveram. Itaque recte Mercerus ad h. l. nullius hic Nonius, qui strophium sc. interpretatur fasciam, qua virginalem cobibet tumorem papillarum. Nam strophium est Zona sere.

STRV.

INDEX LATINITATIS.

STRVCTOR. est qui operam in edificando præstat, materiam, calcem, lateres struât &c. ad Q. Fr. II, 6. in aream tuam veni, res agebatur multis structoribus. cf. ad Att. XIV, 3.

STRVCTVRA. verborum, continet tres partes, primo collocationem singulorum verborum, ut lenitas quadam efficiatur, deinde concinnitatem quandam verborum, & tertio numerum, quem tamen & ipsa illa concinnitas efficit sua sponse. v. Orat. 44. init. coll. 43. init. v. struâtus. Brut. 8. ante Isocratem verborum quasi struâtura & quædam ad numerum conclusio nulla erat. Opt. g. d. 2. verborum est struâtura quædam, duas res efficiens, numerum & lenitatem. * sed ut collocatio non modo de omnibus illis tribus partibus, sed etiam de prima tantum, quæ lenitatem efficit, dicitur; sic etiam struâtura verborum dicitur de prima illa parte, quæ sic verba ordinantur, ne extrema & prima asperius concurrant. Or. 44. atque illud primum videamus quale sit, quod vel maxime desiderat diligentiam, ut fiat quasi struâtura quædam.

STRVCTVS. oratio struât. Ea primo est ea, in qua est non solum collocatio singulorum verborum levis, sine concursu extremarum cum primis literis asperitate; sed etiam concinnitas verborum, & numerus,

Or. 41. sed hæc nisi collocata, & quasi struât & nexa verbis &c. deinde vero est etiam oratio numerosa. ibid. 70. si compositi oratoris bene struâtam collocationem dissolvas permutatione verborum.

STRVERE. Or. III, 31. struere verba. v. struâtura, struâtus. * parare. ad Att. IX, 10. bellum strui existimo. ibid. V, 21. me ipsum mihi sollicitudinem struere cõgor &c.

STVDERE. quid sit, ex notione studii intelligitur plinius, & notissime sunt hujus verbi significationes. Unum locum afferemus, in quo est proprium significatum esse alicui. Coel. 4. multi boni adolescentes studuerunt illi homini nequam. (sc. Clodio)

STVDIOSE. sæpe & cum voluptate quadam. in Cæcil. 12. libenter studioseque audire. Tusc. V, 20. studiose id faciebat, sc. pila ludere.

STVDIOSVS. viro artis alicujus, qui adhuc discit. opt. g. d. 5. putavi mihi suscipiendum laborem, utilem studiosis, mihi quidem ipsi non necessarium.

STVDIVM. Inv. I, 25. studium est animi assidua & vehemens ad aliquam rem applicata magna cum voluntate occupatio, ut philosophiæ, poetices, literarum. Hinc studium pro genere aliquo artis & disciplina. Or. I, 11. sint hæc res in aliis quibusdam studiis. item pro scilicet aliqua philosophia.

INDEX LATINITATIS.

phorum. Muren. 36. eodem ex studio eruditus; *de philosophia Stoica.* ubi v. Gravius cf. c. 31. *Nam in universum est pro ea cupiditate, amore, odio partium, quam nos vocamus die partbeyligkeit.* Elaca. 10. sine ullo studio dicere *ib.* studium testium. ad Div. I, 7. *studium iratorum hominum. Item pro favore in comitiis, spectaculis.* Agr. II, 7. *studio & suffragio suo.* Rosc. C. 10. *de auctore.* quod *studium* & quem favorem secum in scenam attulit. *item pro quacunque cupiditate alicujus rei vidende, audiende &c.* in Cæcil. 13. jam nunc mente & cogitatione prospicio, quæ tum *studia* hominum, quæ concursus futuri sunt. **propensiones dicuntur* Coel. 5. *studia naturæ.* **vita etiam genera, quæ quis amplectitur est, ut vita rustica &c.* *studia dicuntur.* Rosc. Am. 16.

STULTITIA, *ignorantia, inscitia.* Or. I, 36. turpi tutelæ judicio atque omni molestia, *stulticia* adversarii liberaretur. *ibid.* 27. oratoris peccatum, *stultitia* peccatum videtur.

STVPIDVS, *qui atceptione tanta aliquid & admiratione spectat, audire, ut immobilis & sine sensu esse videatur.* Paradox. 5. Echionis tabula te *stupidum* detinet aut signum Polycleti.

STVPOR. *avanzola* Tusc. III, 6. *stupor* in corpore. Phil. II, 45. ut quidam morbo ali-

quod & sensus *stupore* suavitatem cibi non sentiant. **rarditas mentis in assequendo, intelligendo &c.* item cum ipsum communem naturæ sensum repudiamus, ut faciunt *tardi*, quos communi sensu carere dicunt. Dom. 36.

SVAVITAS: Or. III, 26. *suavitas* austera & solida, non dulcis & decocta. **est hominis commodi, qui nemini molestus est, nemini nocere vult.* ad Div. V, 20. quod si mihi expensa ista HS. centum tulisses, tamen quæ tua est *suavitas*, quique in me amor, nolles a me hoc tempore estimationem accipere. nam numeratum si cuperem, non erat.

SVAVITVDO, ad Herenn. III, 12. *suavitudo* pronunciationis.

SVB. *sub manu. v. manus.* *sub præcone. v. subjicere.* **post* ad Div. X, 16. *sub* eas literas statim recitatae sunt. *tuz ibid.* VI, 1, 4. cum Gallia coactus esset Pompejus dicere, se legionem abducturum, sed non statim *sub* mentionem & convicium obtestatorum.

SVBACTIO. Or. II, 30. *subactio* autem est usus, auditio, lectio, literæ.

SVBACTVS. *de terra sepe arata, culta.* Cato 17. *humus subactus* atque pura. *ibid.* 15. cum terra gremio mollito ac *subactus* semen sparsum excipit. *deinde transfertur eleganter ad ingenium.* Or. II, 30. *subactus* mihi ingenio opus est.

ut

INDEX LATINITATIS.

ut agro non semel arato, sed novato atque iterato. *v. subactio. * exercitum, vexatus.* Tusc. III, 28. *subactus* miferiis.

SUBCISIVVS. *Subsecutus.*

SUBDERE. *substituere.*

Dom. 32. quis in meum locum judicem *subdidit*; cf. ad Dom. X, 21.

SUBDITUS. Verr. I, 5. *subditi* in eorum locum.

SUBDUCTIO. Or. II, 30. statim occurrit naturali quadam prudentia, non his *subductionibus*, quas isti docent, quid faciat causam. *Subductiones sunt artificia, quibus commentaturi utuntur in cogitando, cum quarunt, quid faciat causam, quid veniat in iudicium. Nam subducere, quod est rationibus proprium, de cogitationibus & meditationibus dici notum est.* v. ad Att. V, 21. ad Div. I, 9.

SUBDUCTUS. *de navibus dicitur, quae hiberno tempore e mari extractae sunt, eique opponitur deductus* Offic. III, 11. *Classem Lacedaemoniorum, quae subducta esset ad Gytheum, clam posse incendi.*

SUBJECTIO. *in rhetoricis quid?* Herenn. IV, 22.

SUBJECTOR. *falsarius* Catil. II, 4. quis testamentorum *subjector* &c.

SUBJECTUS. Or. I, 12. verborum sonitus inanis nulla *subjecta* sententia & scientia. *ibid* 46. omnis hac antiquitatis memoria & ju-

ris publici auctoritas, & regendae reip. ratio & scientia, tanquam aliqua materies, iis oratoribus, qui versantur in republica, *subjecta* esse debent. Partic. II. hujus igitur materiae ad argumentum *subjectae* &c.

SUBJICERE. *de speciebus rationis generis.* Tusc. IV, 7. *perturbationibus, subjiciuntur partes ejusdem generis plures.* Or. I, 12. partes autem sunt, quae generibus iis, ex quibus emanant, *subjiciuntur.* ** de sententia, quae inest verbis.* Fin. II, 15. sub hac voce, quae sit *subjicienda* sententia. *ibid* 2. quae res huic voci *subjiciatur.* ** monere aliquem de re, cujus oblitus est, cujus recordari nequit.* Verr. V, 10. cupio mihi ab illo *subjici*, si quid praetereo. ** obnoxium reddere.* Planc. 23. *subjicere* fortunas innocentium fictis auditionibus. ** Dom. 20. ut rex Cyprius cum bonis omnibus sub pracone subjiceretur.* Quint. 15. cujus non modo fortuna, sed etiam virtus vestitusque necessarius sub pracone *subjectus* est. *ratio loquendi inde ducta est, quod praeo stare solebat in lapide, ut ab omnibus conspicui posset.* v. Laph. ** in manus dare, porrigere.* Arch. 10. quem nos in concione vidimus, cum ei libellum malus poeta de populo *subjecisset* &c. ** Log. II, 18. si ad terram tuendam ferroque subjiciendam superstitionis aliquid accesserit.*
Manu-

INDEX LATINITATIS.

Manutius reposuit: subigendam, ex libro antiquo, probantibus Lambino, Davifio. Subigere usitatus est in hac re, sed nec subicere est absurdum, quod in multis loquendi formis est, in quibus & subigere dicitur.

SVBITVS. *extemporali.*

Or. I, 33. *subita* & fortuita oratio. *ibid.* exercitationes *subitæ*. * ad Div. XIII, 2. propter opera instituta multa multorum, *subitum* est ei remigrare Kal. Quint.

SVBJVNGERE. Verr. I, 21. multas urbes *subiunxit* sub imperium pop. R.

SVBLATE. *elate*, *jactant*. Dom. 36. nihil de me unquam dixi *sublatum*, asciscendæ laudis causa potius, quam criminis depellendi. * *de genere dicendi sublimi.* Brut. 55. *sublate* ampleque dicere.

SVBLATIO. *de magnitudine animi.* Fin. II, 4. *sublatio animi.*

SVBLEVARE. *est proprie sustinere, erigere.* ad Att. X, 4. qui nos fratos ad pedes ne *sublevabat* quidem. Herenn. IV, 51. *sublevare* mentum sinistra. * *hinc est pro juvare.* ad Div. V. I. quem familiæ nostræ dignitas debebat *sublevare.* Or. II, 40. quæ non sua vi, sed extranea *sublevantur*. * *consolari.* ad Att. II, 18. hic status una omniū voce gemitur, neque verbo cuiusquam *sublevatur*. * *defendere*

Muren. 4. ut meum laborem hominum periculis *sublevandis* jure impertiam. Tusc. IV, 37. in quo *sublevatur* a Socrate. * *minuere, aliqua re efficere, ne noceat, quod nocere posses.* ad Div. VIII, 3. *sublevare* odia. Act. I. Verr. 16. non gratia, non cognatione, non aliis recte factis tot tantaque ejus vitia *sublevata* esse existimabuntur. Petit. Conf. 1. nominis novitatem dicendi gloria *sublevabis*. * *infirmare, in* Cæcil. 4. *sublevabis* causam inimici.

SUBLIGACVLVM. *tegumentum pudendorum* Off. I, 35. scenicorum mos tantam habuit a vetere disciplina verecundiam, ut in scena sine *subligaculo* prodeat nemo.

SVBMISSIO orationis. Or. 25. *de tenui genere.*

SVBMISSVS orator. *ibid.* 24.

SVBMITTERE. *allegare ad aliquem* Ver. III, 28. *submittebat* Timarchidem. cf. I, 41. * *de voce.* in Cæcil. 15. cum possit aliquanto clarius dicere, quam ipse primarum, multum *submittere* videmus. * *de supplicantiibus.* Planc. 10. tribubus me *submiti* & supplicavi. * *de animo.* ad Div. XI, 3. periculo nulli *submittere* animum.

SVBMOVERE *absterre*, Rosc. A. 25. *summoverti* maleficio. * *est hoc verbum inprimis de lictoribus usitatum:*
Uu Quint.

INDEX LATINITATIS.

Quint. 2. jubet (Prætor) advocatos nostros acerrime *submoveri*.

SVBNIXVS. *habitus arrogantis in incessu.* Or. I, 58. qui ejus artis arrogantia *subnixa* ambulant. Sic est apud Liv. XXVI, 13. Non videbo Appium Claudium & Q. Fulonem victoria insolenti *subnixos* &c. cf. Gell. Noct. Att. XVII, 2.

SVBORNARE. *ornare, juvare.* ad Div. X, 23. tu, mi Cicerone, 2. quod adhuc fecisti, idem præsta, ut nos vigilanter nervoseque *subornes*. Phil. XIII, 16. Brutum pecunia *subornasti*. Leg. I, 22. quemadmodum homo *subornatus* a natura in vitam venit; ubi Davif. laudavit Gronov. ad Senec. ep. 24.

SVBROGARE. *Consulem aut alium magistratum in locum mortui rogare.* Est magistratus habentis comitia; *populus* autem sufficit. Brut. ep. 5. statim Pansa collegam sibi *subrogasset*.

SVBROSTRANI. *homines urbani, otiosi, qui totum diem sub rostris ambulant, circulos faciunt &c.* ad Div. VIII, 1. te *subrostrani* dissipant perijisse.

SVBSCRIBERE. *proprie est* ad Att. IX, 16. Cæsar mihi literas misit, quarum exemplum *subscripsi*. * *de accusatore; quod in deferendo nomine alicujus suum quoque na-*

men & causam accusationis subscriberes. Inv. II, 19. cum veneficii nomen esset delictum, & patricidii causa *subscripta* --- quoniam id causa *subscriptum esset.* v. Salmaf. mod. V sur. c. 3. p. 108. * *est deinde accusatoris secundarii.* v. *Subscriber.* ad Att. II, 24 in aliquem *subscribere* ad Q. Fr. III, 3. Gabinium reum de ambitu fecit P. Sulla, *subscribente* privigno Memmio. * *Censores etiam.* *subscribere dicuntur, cum in tabulis censoris sub nomine alicujus scribunt, qua de causa notatus a se sit.* Div. I, 16. Censor C. Ateium ementitum auspiciis *subscripserit*. Cluent. 42. Video censores animadvertisse in iudices quosdam illius consilii Juniani, cum istam ipsam causam *subscriberent*. * *dicatur etiam de iis, qui nomen suum apud aliquem deferunt, profitentur, & in tabulis scribunt.* Verr. III, 51. Numerus aratorum quotannis apud magistratus *subscribitur*. Sic müssen sich angeben und sich einschreiben. cf. scriptura.

SVBSSCRIPTIO. *de accusatore secundarum partium in* Cæcil. 15. qui *subscriptionem* sibi postularunt, cuicunque nominis delationem dedissetis. * *de censoriis notis.* v. *subscribere.* Cluent. 47. *subscriptio* notare. *ibid.* 43. *subscriptio* censorias delere. * *de aratoribus.* v. *subscribere.*

Verr.

INDEX LATINITATIS.

Verr. III, 47. iugerum *subscriptio* ac professio.

SUBSCRIPTOR. *accusator secundarius, sive accusatoris adjutor, a subscribendo dictus, quia, cum accusator nomen rei defert, nomen suum quoque subscribit.* in Cæcil. 15. at venit paratus, cum *subscriptoribus* exercitatis & disertis. &c. v. Hotom. ad b.l. ad Div. VIII, 8. itaque sine ullo *subscriptore* descendit, & Lucium reum fecit. * *qui alicui assentitur, morem gerit.* Dom. 19. *venalis adscriptor & subscriptor tuus* v. Manut.

SVBSELLIVM. *in judiciis subsellia sunt sedes judicum & patronorum utriusque partis.* Rosc. L. II. etiamne ad *subsellia* cum ferro atque telis venistis, ut hic aut juguletis aut condemnetis Roscium. Flacc. 10. testes una sedent, *accusatorum subselliis* surgunt. ad Div. XIII, 10. *versatus in utrisque subselliis* cum summa fama & fide. *Corradus & Manuzius interpretantur de causis minoribus & majoribus, sed male. Sensus est: judicem & patronum egite; quod etiam sequentia indicant. Nam fides est patroni, fama judicii integri & justi. Hinc subsellia pro judicio. & actione causarum in primis publicarum.* in Cæcil. 15. *de Causidico; a subselliis* Alienus. *Nam dicuntur causidici in subselliis habitare* Orat. I, 62. *ibid.* II, 33. *cum se a subselliis*

in otium contulerit Brut. 84. *subsellia* grandiore vocem desiderant. *ubi de judicio publico; nam opponuntur judici stanti in comitio. de judice stante* v. Manut. ad Ep. ad Div. XIII, 10. *Ceterum in judiciis publicis videntur etiam fuisse subsellia auditorum, qui neque judices essent, neque advocati; certe subsellia patrum & judicum ita magna, ut & alii honestiores homines in iis locum haberent.* Brut. 84. *volò hoc oratori contingat, ut, cum auditum sit, eum esse dicturum, locus in subselliis occupetur, compleatur tribunal, gratiosi scribæ sint in dando & cedendo loco.* * *Sed subsellia sunt etiam sedes senatorum.* Catil. I, 7. *adventu tuo ista subsellia vacua facta sunt.* cf. Phil. II, 8. V, 7. *hinc illud capiendam ad Div. III, 9. longi subsellii judicatio & mora, auferet tibi unum diem & item alterum. Judicatio longi subsellii, est tarditas senatus in decernendo triumpho. Nam quod Grævius de judiciariis subselliis interpretatur, errat. Nam de triumpho sermo est, quem quis meruisse judicatur, non a iudicibus, sed a senatu.* * *Subsellia etiam sunt in theatris, circis &c.* Fr. Corn. I. P. *Africanus ille superior, dicitur, non solum a sapientissimis hominibus, qui tunc erant, verum etiam a se ipso sæpe accusatus est, quod, cum Consul*
Uu 2 esset

INDEX LATINITATIS.

esset cum Ti. Longo, passus esset & tum primum a populari consensu Senatoria *subsellia* separari.

SVBSEQUI, paulo minus est, quam, exprimere: *imitari*. ad Div. III, 1. mirifice ipse sermone suo *subsecutus est* literarum tuarum humanitatem. Or. III, 59. manus minus arguta, digitis *subsequens* verba, non exprimens Partit. 7. Actio facit & dilucidam orationem & illustrem & probabilem & suavem, non verbis, sed varietate vocum, motu corporis, vultu quæ plurimum valebunt, si cum orationis genere consentient, ejusque vim & varietatem *subsequuntur*.

SVBSIDIVM. Catil. II, 5. *subsidia* industriæ, atque instrumenta virtutis; *depatientia in frigore, fume, siti, vigiliis perferendis*. Cluent. II. *subsidium generis, de filio*.

SVBSIGNARE. *subscribere*. Flacc. 32. illud quæro, sintne ista prædia censui censendo: habeant jus civile: sint nec ne sint mancipi: *subsignari* apud ærarium, apud censorem possint. *Nempe subsignari prædia dicuntur, cum in censum deferuntur* h. e. sub nomine civis R. in tabulis censoris scribuntur. Ceterum hic locus confirmat *Salmasii* disputationem de mod. Usur. c. II. *huiusmodi est summa, subsignare esse subscribere, & differre a signare*.

SVBSISTERE. *sustinere, tolerare*. ad Div. XI, 10. Non, si Varronis thesauros haberem, *subsistere* sumtui possem. Gronov. ad Liv. XXV, 11, 7.

SVBSORTIRI. A& I. in Verr. 10. *subsortiemur* etiam in Metelli locum. v. *subsortitio*.

SVBSORTITIO. *est altera sortitio iudicum, qua scilicet supplentur iudices post priorem prætoris aut iudicis questionis sortitionem rejecti ab accusatore & reo*. Verr. I, 61. nam de *subsortitione* illa Juniana iudicum nihil dico. * *catalogus iudicum subsortitione delictorum*. Cluent. 33. quod Vestres *subsortitionem* ejus in eo codice non haberet, qui tum interlitus proferebatur.

SVBSTITVO. Div. II, 2. philosophiam pro reip. procuratione nobis *substitutam* putabamus.

SVBTILIS. *Dialecticis regulis consentiens. philosophi igitur proprie subtiles, & quicunque artis ac disciplina præcepta via & ratione ad præscriptum regularum Dialecticarum tradunt*. Or. I, 23. si minus illa subtili definitione, at hæc vulgari opinione esse ars videtur. ad Att. V, 14. *subtiliores literæ*. * *hinc de dicentibus & scribentibus*. v. *subtilitas*. Or. I, 39 *subtilis oratione* ibid. III, 43. *Subriles sumus*. Brut. 9 Lysias egregie *subtilis* scriptor atque elegans de *subtili oratione* v. Orat. 27.

INDEX LATINITATIS.

24. f. * Or. I, 5. *subtilis* venustas. Est ea, quæ non eminet uno aliquo loco, ut lumina verborum & sententiarum, sed quæ per totam orationem æquabiliter fusa, non nisi ab intelligentibus & peritis intelligitur; quatuor est Socratica venustas & urbanitas, in Platoniceis & Xenophonteis dialogis.

SVBTILITER. ex præscripto *Dialecticæ* Tusc. V, 32. non subtiliter nimis divisit genera &c. leg. I, 4. subtilius de jure civili scripsit, quam ceteri: * hinc pro accurate. Or. II, 10. vim oratoris exprimere subtiliter visus est. Læli. 2. qui ista subtilius quærent. Or. I, 21. subtiliter persequi.

SVBTILITAS. est virtus orationis, quæ est primo perspicua atque adeo ad docendum apta, deinde sine vitio sententiarum & verborum; quæ omnia via & ratione, ut *Dialectica* tradit, docet; in qua nihil superfluum, nihil currum, nihil falsum, omnia recta, sed non magnopere ornata. v. Orat. 23. 24. f. Or. I, 15. subtilitas differendi, est ipsa *Dialectica*. Tusc. III, 23. 2. subtilitate disputandi orationem ad exemplum traducimus. ad Div. IV, 4. subtilitas scriptorum tuorum. Or. 23. subtilitas orationis. Or. II, 7. subtilitas linguæ. Brut. 84. subtilitas minuta. * ad Q Fr. II, 10. subtilitas veteris urbanitatis. v. subtilis venustas.

SVCCIDIA. caro suilla fumo durata. Cato. 16. hortum ipsi agricolæ succidiam alteram appellant.

SVCCINCTVS. Agr. H, 32. Carthago succincta portibus.

SVCCLAMARE. acclamare. ad Div. XI, 13. succlamatum est frequenter a militibus.

SVCCONES. ad Att. VII, 13. Oppios enim de Velia succones dicis. Bosius & Popma hoc verbum Ciceronem putant duxisse a succo, hussisseque in eo, quod quemadmodum *Assicus* argentarios seu fueneratores acerbos lusu quodam Opios autem & *Gronovius* salacones legendum censent.

SVCCVRRERE. Rabir. Perd. 1. succurrere salutem communi.

SVCCVS. in oratione dicitur de sententia. Or. II, 22. omnes etiam tum retinebant illum Pericli succum, sed erant paullo uberiore filo. *ibid.* III, 25. ornatur oratio genere primum, & quasi colore quodam & succo suo. nam ut gravis, ut suavis, ut erudita, ut liberalis sit &c. non est singulorum articulorum: in toto spectatur hæc corpore.

SVCCVSSVS. Tusc. II, 21. pedetentim ite, ne succussus arripiat major dolor.

SVCVLAE. Nat. D. II, 43. hyades a pluendo; v. enim est

INDEX LATINITATIS.

est pluere. Nostri imperite *ſuculas*, quaſi a ſuibꝰ eſſent, non ab imþribꝰ nominatæ.

SVDARE. *laborare, angere*, de iis, qui quomodo perficiant quod volunt, aut quomodo ſe ex difficultate aliqua expediant, non ſatis reperimus. ad Div. III, 12. Vides *ſvdare* me, jam dudum laborantem, quomodo ea tuear, quæ mihi tuenda ſunt, & te non offendam. Phil. II, 34. apparet eſſe commotum: *ſudat*, pallet.

SVEFARRANEVS. *Fragm. incert. p. 109. ex Plin. H. N. VII, 43. P. Ventidium Mulionem caſtrenſem ſuffarraneum fuiſſe. Sed viris doctis Turnebo, Harduino aliisque hæc vox ſuſpecta eſt. Si eſt a Cicerone ac Plinio ſignificat hominem, qui frumentum ſubvehit in caſtra.*

SVEFFICERE. *in locum alterum creare; de magiſtrati- bus, inprimis conſulibus, qui in locum mortui conſulis, aut de ambitu damnati &c. creantur. de conſule eſt Muren. 38. nam ne ſufficiatur conſul non timent; de magiſtrato provinciali ad Div. V, 10. ſi Appii os haberem, in cujus locum ſuffectus ſum * inſicere, imbue- re. fragm. Hortenſi ap. Nonium. qui combibi purpuram volunt, ſufficiunt prius lanam medicamenti quibusdam.*

SVEFLATVS. *inflatus, tumidus, de orationis vitio. Heren. IV, 10. gravi figuræ, quæ*

laudanda eſt, propinqua eſt; et quæ recte videbitur appellari, ſi ſufflata nominabitur.

SVEFOCARE. *ad Att. IX, 7. ſuffocare urbem & Italiam fame.*

SVEFRAGARI. *laudari, favere. Log. I, 1. videris fratrem laudando ſuffragari tibi. ad Div. XII, 17. ſuffragari libro. Dom. 10. ſi ejus dignitati ſuffragatur viderer. ad Div. XII, 14. ſuffragari laudi alicujus. * inprimis autem in petitionibus magiſtratum ſuffragari dicuntur, qui Candidatos gratia ſua in petitioni juvant. Muren. 34. ſi nihil erit, præter ipſorum ſuffragium, tenue eſt: Si, ut ſuffragantur, nihil valent gratia. Off. I, 39. domus ſuffragata eſt domino, homini novo. Sull. 34. cum Catilinæ ſuffragaretur. Planc. 1. memoriam meorum temporum ei ſuffragari videbam. * cum de legibus dicitur, eſt ſuadere. Verr. V, 69. legi ſuffragari, opponitur rē adverſari. * hinc pro juvare. in Cæcil. 7. Hortenſius tibi ſuffragatur. ad Brüt. ep. 10. nec deſtiti accuſare ejus neceſſarios, qui ejus cupiditatē ſuffragarentur. ad Div. XII, 14. natura ſuffragante videris res maximas conſecutus.*

SVEFRAGATIO. *commendatio &c. v. ſuffragari. Muren. 19. ſuffragationem urbem militari anteponis. Planc. 6. ſublata ſunt ſtudia, extinctæ ſuffragationes.*

SVE-

INDEX LATINITATIS.

SUFFRAGATOR. *qui nos in petendis honoribus gratia sua iuvat.* Muren. 7. 21.

SUFFRAGATORIUS. *suffragationis causa comparatus.* Perit. Conf. 7. brevis & *suffragatoria* amicitia.

SUFFRAGATOR. ad Div. I, 9. novi animum tuum, tum mihi amicissimum, tum nulla in ceteros malevolentia *suffragum*.

SUGGERE. Tusc. III, 1. *suscipimus* errorem cum lacte nutritricis.

SUGGERERE. Phil. II, 27. damna aleatoria *suggerebantur* h. e. accedebant subinde.

SUGGESTVM. locus editus, ex quo conciones habentur. Tusc. V, 20. cum in communibus *suggestis* consistere non auderet, contionari ex turri alta solebat. * *Arbenis* etiam reos de causa capituli & *suggesto* causum dixisse patet ex Div. I, 54. neque illud *suggestum*, in quo causam dixerat, ascendenti signum sibi ullum, quod consueffet adeo, quasi mali alicujus impendentis, datum.

SVM. esse cum viro dicuntur uxores. Quint. 24. Roscii soror est cum P. Quintio. * de pretio rerum, vendi, venalem esse. Verr. III, 75. est modius HS. duobus. v. Gron. Sest. IV, 1. * *Ita* esse dicuntur res, quas corporales vocant, non esse incorporales. Topic. 5. *Esse* ea dico, quæ cerni tangive possunt, ut fundum, ædes &c.

non esse rursus ea dico, quæ tangi demonstrative non possunt, cerni tamen animo atque intelligi possunt, ut si usucapionem, si tutelam, si gentem definias. v. *Cajus* libit. II, 1. * Rosc. A. 40. maleficiis, quæ in illo constat esse. Brut. 62. Cui *Titius* nomen est.

SVMERE. *in re pecuniaria est versaram facere.* ad Att. XIII, 6. quam pecuniam tutor *sumserat*, in Achaja. * *Suscipere* Vatin. 11. *sumere* inimicitias. ad Att. V, 1. *ex* ratione *sumta* offensio. * *promissa* *sylogismi* dicuntur *sumi*. Fin. III, 8. quod efficiebatur ex duobus, quæ erant *sumta*.

SVMMA. Rabir. Post. 4. *summa* litium; de *astimatione* litium, de qua supra. * Tusc. III, 23. hæc oratio de ipsa *summa* mali nihil detrahit. * ad Att. XV, 1. ad *summam*, h. e. ut brevi me expediam. * *id*, quo tota res redit, quo tota continetur, quemadmodum in rationibus *summa* omnia nomina continet. ad Div. X, 25. *cujus* sententiæ hæc est *summa*. ib. VI, 7. *cujus summa* est criminis, quod armatus adversario maledixi. ad Att. X, 5. sermo eandem fere habuit *summam*. * *Summa* reipublicæ est res, a qua *salus* universæ reipublicæ pendet. Verr. II, 10. pertinet hoc ad *summam reipublicam*. Catil. III, 6. Consului senatum, de *summa reipublica* quid fieri placeret.

INDEX. LATINITATIS.

*Sermo est de conjuratione Catilinaria & sociis Catilinæ puniendâ. Grævius ibi reposuit: de summa republica. sed & illud rectum esse multis exemplis demonstrari potest, & constat inter doctos. Inv. I, 16. ea quæ dicturi erimus -- ad summam reipublicæ pertinere. ad Div. XIII, 68. ego ad te, de reipubl. summa quid sentiam, non sæpe scribam, propter periculum ejus modi literarum. &c. Hæc quoque ratio elegans est Planc. 22. denuntiasti, quid de summa reipublicæ sentires, pro: utrum popularis esses, an optimaribus faveres. ad Brut. ep. post. 7. voluntas mea de summa reip. semper eadem fuit, quæ tua. Item summa reip. dicitur pro republica universa Dom. I. quod vos Pontifices eosdem & religionibus Deorum immortalium & summa reipubl. præesse voluerunt; ut amplissimi cives reipubl. bene gerendo, pontifices religiones sapienter interpretando, reipubl. conservarent. * summa rerum dicitur de summo imperio in rep. Rosc. A 32. dum is in aliis rebus erat occupatus, qui summam rerum administrabat. * summa philosophiæ est universa philosophia aut, quod est in philosophia præcipuum. Fin. II, 27. quoniam omnis summa philosophia ad beatè vivendum refertur, idque unum experientes homines se ad hoc studium con-*

*tulerunt. * Sic summa hominis est quod in homine principatum obtinet, Fin. V, 14. in homine autem summa omnis animi est, & in animo, rationis. Item de Fin. II, 31. quamquam ea epistola cum summa ejus philosophi nullo modo congruebat. h. e. cum præcipua ejus sententia, quæ & in ipsa philosophia universa principatum tenet, nempe cum sententia ejus de summo bono. * ad Q. Fr. III, 5. In omni summa, ut mones, valde me ad otium pacemque converto. h. e. in omni re hoc summum dabo, hoc imprimis ago, ut me ad pacem convertam.*

SVMMANVS. ad Att. X, 1. nisi fortè iste summanus ei potest persuadere. Sermo est de Cæsare, sed alii habent: summarius. alii aliter legendum censent: samquam: nummarius, quia in eadem epistola paullo antè emptus pacificator dicitur. Sic numarii iudices sunt in Cluentiana h. e. pecunia emti & corrupti.

SVMME. Quint. 19. summe constat officium. ib. summe concupiscere. ib. summe petere.

*SVMMS. Arch. 8. summi homines, de eruditiss. * omnia summa facere est facere quantum possis. ad Att. XV, 13. sese de attributione omnia summa fecisse. Or. II, 10. fin. videbitur, cum omnia summa fecerit, tamen ad mediocres oratores esse venturus: ubi frustra*

INDEX LATINITATIS.

ſua Jac. Gronov. & Pearceius
reſcribunt: Summe, cum vul-
gatum eandem vim habeas, &
elegantius ſit. Nempe Pear-
cus non capiebat hujus for-
mule vim, qui ita interpre-
tabatur, ut ſumma omnia fa-
cere eſſet, eſſe perfectum in
iis rebus, quas quis aggredi-
tur, quod eſt fulſum. Libra-
vii ex ſumma fecerunt ſum-
me, quod hujus formule vim
non magis quam Pearceius aſ-
*quebantur. * inprimis autem*
eleganter jungitur ſumma,
ſubſtantivis ita, ut ſignificetur
id, a qua tota res, quæ ſub-
ſtantivo indicatur, pendet.
Inv. I, 14. ex hac deductione
rationis illa ſumma naſcitur
controversa, quam judicatio-
nem appellamus. nempe ju-
dicatio totam cauſam conti-
net. Verr. I, 15. ſumma rei
conſequæ nocere. Dom. 2 ſum-
ma religio, eſt res, a qua omnis
religio pendet. ad Att. I, 1. Cæ-
cin. 2. ſumma exiſtimatio. ad
Div. X, 8. cura reipublicæ ſum-
mæ defendendæ. cf. ad Div.
XI, 13. Roſc. Am. 51. nempe
ſumma reſpubl. eſt ſalus uni-
verſæ reipublicæ & id a quo
ea pendet. Catil. I, 5. ſumma
ſalus periclitatur. cf. Catil.
IV, 10. Act. I. in Verr. 1. ſum-
mun reipublicæ tempus, eſt,
quo omnis reip. ſalus in peri-
culo eſt. v. de hac forma lo-
quendi Gronov. ad Liv. XXVI,
9. XXXIII, 47. XXXVI, 34.
*XXXVIII, 50. * ſummum jus*
v. Jus.

SVMTIO. *premiſſa ſilo-*
giſini. Div. II, 53. ſed deſup.
tibi iſtas duas ſumtionē, ea
quæ λήμματα dicunt Diale-
ctici.

SVMTVARIUS. *ad Att.*
XIII, 6. lex ſumptuaria. v.
Ind. Legg.

SVPELLEX. *Or. 24. ſupel-*
lex eſt enim quodammodò
oratoris, quæ eſt in ornamen-
tis, alia rerum, alia verborum.

SVPER. *præterea. Leg.*
II, 21. ſuper dicebant. v. Bur-
man. ad Phædr. III, 11. ad Sue-
ton. Caſ. 28. ſed Lambinus &
Turnebus legebant: ſuperio-
res, probante Daviſſo.

SVPERARE. *redundare,*
ſuperreſſe. Or. II, 19. in quo de-
eſſe aliquam partem & ſuper-
rare mendofum eſt. Fin. V, 15.
de eo, quod iſtis ſuperat, aliis
gratificari.

SVPERBILOQVENTIA.
Tuſc. IV, 16.

SVPERBIR. *ſuperbe fa-*
cere. Acad. IV, 29. ſi habes,
quod liqueat, neque reſpon-
des, ſuperbis. Nam ſuperbis
tribuitur, ſi quis non reſpondet
roganti. v. ad Div. I, ult.

SVPERBVS. *cui non facile*
ſatiſfieri poteſt, ſuſtidioſus.
Or. 44. aurium iudicium eſt
ſuperbiſſimum.

SVPERFICIES. *ad Att.*
IV, 2. ſuperficiem ædium con-
ſules æſtimarunt. h. e. aream,
ut ep. 1. dicit.

SVPERIOR. *de loco ſu-*
priori eſt de tribunali & ſella
curuli. Verr. II, 42. ipſe in
U a 5 Sicilia

INDEX LATINITATIS.

Sicilia saepe, & palam de loco superiore dixerat. * de suggesto in concione populi. Verr. I, 5. hanc ego causam cum agam beneficio populi Rom. de loco superiore ad Div. III, 8. sermones ex superiore & ex equo loco habiti.

SVPERLATIO. *hyperbole.* Or. III, 53. Veritatis superlatio & Traiectio.

SVPERLATVS. *hyperbolicus, nimium augens.* Partit. 15. verba superlata.

SVPERSTES. Muren. 12. utrisque superstites praesentibus istam viam dico, inite viam. superstites esse praesentes, docuerunt ad h. l. viri docti, adjectamque vocem praesentibus esse glossam, delendum.

SVPERSTITIO. *quid proprie sit v. in superstitiosus.* sumitur etiam pro religione, bono sensu. Verr. VI, 51. tanta religione obstricta tota provincia est: tanta superstitio ex istius facto mentes omnium Siculorum occupavit, ut quaecunque accident publice vel privatim incommoda, propter eam causam scelere istius evenire videantur.

SVPERSTITIOSVS. *unde dictus v. Nat. D. II, 28. cf. Gronov. Diatrib. in Statium c. 59. * religiosus Dom. 40.* adspicite hominem religiosum, & monete eum, modum quandam esse religionis, nimis superstitiosum esse non oportere. * *divinus, fatidicus.* Div. I, 31. missa sum su-

perstitiosis hariolationibus; neque me Apollo fadis fandis dementem invitam ciet. v. *Davis. ad h. l.*

SVPERVACANEVS. *Cato 16.* supervacanei operis aucupiam, b. e. ejusmodi, quod sit tempore, quod est ab opere rustico & necessariis rebus vacuum.

SVPPEDITARE. *suppetere.* ad Att. I, 11. si unquam mihi luxuriosius suppeditarunt. v. *Græv. ad Verr. V, 38. * abundare* Catil. II, n. si omissis his rebus omnibus, quibus nos suppediamus, eget ille &c. *hinc*

SVPPEDITATIO. *pro copia, facultate.* Nat. D. I, 40. suppeditatio bonorum, nullo malorum interventu.

SVPPLERE. Verr. IV, 5. non te instruere domum tuam voluerunt in provincia, sed illum usum provinciae supplere. b. e. *sed tantum tibi frumenti dari, quantum in provincia tibi & familiae tuae opus esset.* Flacc. 17. Quiescant igitur, & me hoc in lucro ponere atque aliud agere patientur. Non sinunt, supplet enim ille nescio quis, & privatim dicit sed edisse. b. e. *suacurrit, opem fert, & quod ipse probare non possunt, suo testimonio probare vult.*

SVPPPLICATIO. *est solemnne pluvium dierum ex Seno, quo Diis gratia aguntur ob res in bello feliciter gestas.* Ciceroni tamen hoc contigit uni, ut propter rem domi gestam supplicatio ei decerneretur. Catil.

INDEX LATINITATIS.

Caril. IV, 10. *sed sunt etiam supplicationes funerum, eaque, ut Manurio placet, unius diei.* Vatin. 12. Scire ex te cupio, quo consilio aut quamente feceris, ut in epulo Q. Arrii cum toga pulla accumberes? — Dices *supplicationes* illas te non probasse. Optime. Nullae fuerint *supplicationes*. *Has supplicationes videtur etiam Cicero improbare* Phil. I, 6. An me confectis decreturum fuisse, ut parentalia cum *supplicationibus* miscerentur, ut inexpiabiles religiones in remp. inducerentur? ut decernerentur *supplicationes* mortuo? &c. *Abrahamus* hoc ita conciliat, ut dicat, *supplicationem* illam in Arrii funere decretam fuisse honorem Civilem, hanc autem *Cæsari* decretam fuisse honorem divinum, quod ei *supplicatum* sit, tamquam Deo. Atque ipse Cicero paullo post: adduci non possum, ut, cuius sepulcrum nusquam extet, ubi parentetur, ei *supplicetur*. Sed non absurda etiam hac ratio videtur, si dicamus, Ciceronem hanc *supplicationem* invidiose ita interpretari, quasi *Cæsari* decreta sit, ut ei *supplicetur*, tamquam Deo, cum tantum honoris causâ, ut aliis, ut imperatoribus, ut mortuis, Arrio &c. decreta esset. Agebantur autem, credo, in his *supplicationibus* gratia Diis, pro beneficiis, quae ipsi per mortuum illum reipubl. tribuissent.

SUPPLICARE. Fin. V, 27. Tu, Piso, hodie ita ista (nempe *Peripatetica*) nosse visus es, ut, si copia tui semper nobis fieret, non multum Græcis *supplicandum* putarem.

SUPPLOSIO fit, cum pede solum percutimus, id fit ab oratore, & est pars actionis oratoria qua inنادeri interdum utantur. Or. III, 59. *ibid.* I, 53. &c.

SUPPRESSIO. Cluent. 25. *suppressiones* judiciales sunt, cum quis pecuniam apud se depositam, ut iudicibus solvas, sibi servat, avertit, negasque se eam accepisse.

SUPPRESSUS. Or. 25. ut voce, sic etiam oratione *suppressor*. de genere dicendi tenuis.

SUPPRIMERE. Cluent. 24. *supprimere* pecuniam v. *suppressio*.

SUPPUDET. duobus modis dicitur, nempe primo, vulgari illo, cum nos pudet aliquid fecisse, alicujus vitii &c. deinde cum veremur aliquem, neque audemus in ejus conspectum venire propter culpam alicujus conscientiam. Div. IX, 1. *suppudebat* me librorum &c.

SURGERE. oriri. ad Div. VIII, 8 fama surrexit. * est oratoris incipientis dicere, unde pro dicere. Rosc. Am. 1. cum tot summi oratores sederant, ego potissimum surrexerim. * est etiam proficiscentium. ad Att. XVI, 13. VI. Idus cum ante lucem de Sinuassano surrexissem, venissemque &c. * sed imprimis venustus locus est

INDEX LATINITATIS.

48 ex hoc verbo Verr. I, 40. Nam ut prætor factus est, qui auspicato a Chelidone surrexisset, sortem nactus est urbanae provinciae. *Ludit nempo in ambiguitate verbi surgere; quod est non modo lectum relinquente, sed etiam in auspicando, cum magistratus, oblato auspicio fasto, e tabernaculo surgit, & ex templo statim abit, ne fastum auspicium alio in fausto turbetur, de quo ritu Dionysius L. II. cf. Casaub. ad Sueton. Aug. 95. Jam eo facilius hoc dicitur a Cicerone, quod Chelidonis meretricis, quaecum eam cubuisse ea nocte dicit, nomen est hirundinis, avis urbana, quae commode sane posset præturam urbanam portendere, ut monuit jam Asconius ad h. l.*

SVRREPTVS. malis artibus & clanculum ablatas. ad Att. X, 4. ex SCTo surrepto.

SVRRIPI. eleganter dicitur de noxio reo, cum clandestinis largitionibus aliisque malis artibus efficitur, ut absolvarur. Verr. I, 4. ne actor quidem est is, cui reus tam nocens. occulte *surripi*, aut impune eripi possit.

SVSCEPTVS. de laboribus, quos sponte nostra facimus. opponitur ei receptus, quod dicitur de rebus, quas aliorum rogatu, jussuque facimus. Or. II, 24. in quo est illa magna offensio vel negligentiae, susceptis rebus, vel perfidiae, receptis. * conceptus. Manil. 3.

macula suscepta. *sed Gravius laudat lectionem Cod. Erfurt. concepta. * natus. Brut. ep. 14. romp. cui susceptus es, respicis.*

SVSCIPERE. de negotiis opponitur & recipere. v. susceptus & recipere. in Cæcil. 8. suscipere causam. Cluent. 42. Senatus suscepit causam; *b. e. actum est de eare in senatu, qui eam vindicandam censuit & decrevit, ut de ea questio haberetur, ut factum est in causa Milonis, quam & ipsam senatus suscepisse dici potest. * ipsa etiam res dicitur suscipi, pro qua labores suscipiuntur. Sext. 22. Suscipere salutem reipublicae. * adhibere, uti Sull. 31. severitatis suscepta est Or. 71. impudentiam scribendi suscipere. * de poenis luendis. Manil. 3. suscipere poenatur. * concedere, dare. Tusc. I, 32. quod in causa est difficillimum, suscipimus, illud autem, quod -- facile ad credendum est, non dant. * Div. II, 54. Sibyllæ libri valeant ad deponendas potius quam ad suscipiendas religiones. suscipere religionem est aliquid omittendum censere, quia Dii portentis, fatiis, ominibus, auspiciis prohibere videntur. ibid. quæ si suscipiamus, pedis offensio nobis & abruptio corrigiæ & sternutamenta erunt observanda. Dixerat autem de ominibus.*

SVSCITARE. fingere, excogitare. Div. I, 40. qui sui quæ

INDEX LATINITATIS.

questus causa *suscitant* sententias.

SUSPENDERE. *de fornicibus.* Top. 4. si quis in communi pariete demoliendo damni infecti promiserit, non debet praeſtare, quod fornicii vitii fecerit. non enim ejus vitio, qui demolitus est, damnum factum est, sed ejus operis vitio quod ita aedificatum est, ut *suspendi* non posset. * ad Att. XIII, 40. sed ubi bonos viros? *int. videat.* nisi forte se *suspendis*. nempe, ut apud infimos *videat.*

SUSPENSVS. *curis sollicitus* & dubius Dom. 96. *suspensa* ac sollicita civitate. * *intentus* alicui rei. Or. I, 56. *suspensio* animo & occupare Crassum tibi respondisse video. * *suspensum* ex aliqua re dicitur, quod sine ea saluum esse non potest, quod ita se habet, uti ea res est. ad Div. V, 13. non aliunde pendere, nec extrinsecus *suspensas* habere rationes bene maleque vivendi. Tusc. V, 12. ex alterius aut bono casu aut contrario ei *suspensa* sunt omnia, quae ad beate vivendum ferunt.

SUSPICERE. *cogitare.* Læl. 9. nihil altum, nihil magnificum - *suspiciere* possunt.

SUSPICIO. Flacc. 33. nunc facis *suspicionem*. dicitur de accusatore, cum ita de re aliqua dicit, ut *judices suspicentur*, veram esse; pro quo & est *suspiciose* dicere & arguere Rosc. A. 28. &c. & Verr. III, 93. *suspi-*

cione, injicere. * Rosc. A. 31. *suspicionem* ad praedam adiungere h. e. de iis *suspiciari*, qui praedam habent. * Agr. II, 3. *suspicio* ac perturbatio iudiciorum, est in *duo*, pro *suspicio* perturbationis iudiciorum futura.

SUSPICIOSE. Rosc. A. 28. *suspiciose* dicere. v. *suspicio*.

SUSQVE deque. Att. XIV, 6. nam de Octavio *sursus* deque h. e. non curo, *sursus* an deorsum, quomodo, *cunque* eat. Nam *proprie* est *sursus* deorsum.

SUSTENTARE. *differre.* ad Div. XIII, 64. *sustineri* eundem Nero veniat. ad Q. Fr. II, 7. aedificationem *sustentare*.

SUSTENTATIO. *dilatatio.* Inv. II, 49. utrum habeat aliquam moram & *sustentationem*.

SUSTINERE. *retinere currentem vel precipitem* &c. Tusc. IV, 18. ut, si posse putet eum, qui se o Leucata precipitaverit, *sustinere* se, cum velit. cf. Or. 37. ad Att. X, 21. *sustinere* remos, est *attollere*, non *remigare*. hinc ad varia *transfertur* Acad. IV, 21. 31. *sustinere* assensionem. Læl. 17. *sustinere* impetum benevolentiae. ad Div. VI, 7. *sustinui* me * *manere* alicubi. ad Att. X, 2. *sustinui* me in Arcano fratris, dum &c. * *alere*. ad Att. II, 16. qui ager non amplius hominum quinque milia *sustinere* potest. * *defendere*

INDEX LATINITATIS.

devi Verr. V, 39. hoc crimen *sustinere* se nullo modo posse * *parum esse alicui viribus &c.* ad Div. XI, 13. hostes ipsi adhuc satis arroganter *sustinebant*. Sen. p. Red. 4. *sustinere* nomen consulatus. * *dignum esse aliqua re.* Læli. 20. tantum cuique tribuendum, quantum ille, quem diligas, *sustinere* possit. * ad Div. XI, 13. cum *sustinere* eos (rogantes) non posset. h. e. necessario rogata faceret * ad Div. I, 9. fronte atque vultu, quibus *simulatio* facillime *sustinetur*.

SVVS. Leg. II, 10. sui Dii *sunt* patrii, quos jam maiores *solverunt*, & *opponuntur* peregrinis & novis, quorum cultus aut nondum, aut nuper *deum* receptus est. * Quint. 7. Alphenus utebatur populo suo. e ludis inprimis gladiatoriiis *suntum* est, & de favore dicitur, de quo supra dictum est. Populus favebat Alpheni, optabat, ut Alpheni res *succederet*, & si qua petitio ei *successerat*, letabatur. * Agr. II, 1. petere consulatum anno suo. h. e. eo, quo per legem *annalem* primum petere licet. Læli. 3. factus est Consul bis. primum ante tempus, iterum sibi, suo tempore, reip. pene sero. * Fin. IV, 4. is poterit semper esse in disputando *suum*. de eo dicitur qui *artem differendi* h. e. *Dialecticam* dicit, & semper reperire potest, quid & quomodo dicendum sit, neque opus habet *unice sensi-*

dere dictatis magistri, & *memoria*; quod qui faciunt, ubi eos *memoria* aut *dictata* *desistunt*, in disputando *hareant* necesse est. * *sape* *sunt* etiam est, pro demonstratio ejus. Inv. II, 17. hunc pater *sunt* consilium plebis habentem de templo deduxit. v. Sancti Minerv. II, 12. & ibi *Perizon*.

SYNGRAPHA. *litera*, quibus creditor sibi *cavet* a debitore, ut possit probare. sibi *pecuniam* ab eo deberi, si forte *infitiari* velit, eaque a *testibus* *obsignata* in templis aut apud amicum communem aut apud argentarium aut aliam publicam personam *deponuntur*, exemplis earum creditori & debitori *datis*. Verr. I, 36. *pecunias* occuparat apud populos, & *syngraphas* fecerat. de creditore. ad quem locum vid. Hotom. Dem. 50. si tuus scriptor non *syngrapham* cum Byzantiis *exulibus* & legatis regis faceret, nempe ejus *pecunias*, quam pollicebantur dare. sic Har. R. 16. qui cum Hermacho Chio *syngraphas* fecit. &c. ad Div. VII, 17. tamquam *syngrapham* ad Imperatorem attulisses -- sic *pecunia* ablata domum redire properabas. Har. R. 13. unde tibi solvat, quod per *syngrapham* credidisti. Muren. 17. tamquam ex *syngrapha* agere cum populo. h. e. tamquam *debitum* postulare, quemadmodum *pecunia debita*. ex *syngrapha*

INDEX LATINITATIS.

grapha postulat. ad Att. V, at ex *syngrapha* jus dici cum lex Gabinia vetaret. Nempe ex *syngrapha* jus dicit Prætor, cum decernit solvendam esse pecuniam, quæ per *syngrapham* credita sit. de *syngrapha* v. inpr. Salmas. mod. Vsur. c. 10, 11.

T.

TABELLA. tabula cera induc̃ta, in qua scribitur. Sic est pro epistola Catil. III, 5. *tabella* profecti iussimus, quæ a quoque dicebantur datæ; unde etiam tabellarii dicuntur. Item pro *syngrapha*. vel alio instrumento quod fidei faciendæ causa fit. Tusc. V, 11. *tabellis* obliquis agis mecum & testificaris, quid dixerim. cf. Quint. 6. Sunt etiam *tabellæ*, quibus in comitiis suffragia, in judiciis sententiæ feruntur, unde Leges *tabellarie dictæ* sunt, de quibus v. Ind. Leg. Verr. II, 33. huic *judicialis tabella* committitur. in Cæcil. 7. ceratam unicuique *tabellam* dari, cera legitima, non illa infami ac nefaria. Agr. II, 2. quod meis comitis non *tabellam* vindicem tacite libertatis. &c.

TABELLARIUS. Lex *Tabellaria*. v. Ind. Legg.

TABERNA. ubi merces suas venales & exponunt & faciunt opifices. Catil. IV, 8. leonem quendam Lentuli concurrere circum *tabernam*, pretio sperare sollicitari posse animos egentium. -- sed nulli

sunt inventi, -- qui non ipsum illum *seclæ* atque operis & quæstus quotidiani locum -- salvam esse velint. multo vero pars maxima eorum, qui in *tabernis* sunt -- quorum si quæstus; *occlusis tabernis* minui solet. *Clauduntur autem tabernæ edictis*. Dom. 21. de Clodio. Cum edictis tuis *tabernæ claudi* jubebas; quod quare feceris docet locus Acad. IV, 47. quid me igitur in invidiam & tanquam in concionem vocas, & quidem, ut seditioni tribuni solent, *occludi tabernæ* jubes. &c. nempe ut ab opera avocarentur opifices, plebei homines, & in concionem confluentes concitari possent. Sed *clauduntur etiam edicto consulum* in tumultu v. tumultus. Ceterum etiam de aliis locis, ubi libri, cibi &c. venales sunt, tractitium est. cf. *tabernarius*. * sunt etiam *tabernæ pro cauponis*. ad Q. Fr. III, 7. Romæ & maxime Appia ad Martis, mira proluviæ Crassipedis ambulatio ablata, horti, *tabernæ* plurimæ. * *spectaculum*, s. locus in circo &c. unde *spectatur*. Muren. 35. quid statuent in viros primarios, qui in circo toras *tabernæ*, tribulium causa, compararunt.

TABERNACVLUM. itineris causa *tabernacula* comparantur, ut, ubi *deversorium* non est, aut *arbs* attingi non potest &c. in via nostra in iis manere

INDEX. LATINITATIS.

nere possint, qui mos est antiquissimus, unde *tabernacula* publice Romæ dabantur legatis, magistratibus in provinciis ituris. v. *Periz. ad Ælian. IV, 1.9.* ad Att. V, 16. multis locis ne tectum quidem accipio, & in *tabernaculo* maneo plerumque. Agrar. II, 13. deinde ornat Decemviros *tabernaculis*, centuriis, suppellectili. * in castris etiam solent, ut notum est, milites in *tabernaculis* esse, unde elegans illud in Brut. 9. de Demetrio Phalereo: processit enim non ut a militari *tabernaculo*, sed ut e Theophrasti umbraculis. h. e. non in causis forensibus versatus est, de quibus etiam pulvis & sol dicitur, sed in philosophorum subtili ratione & leni. cf. umbra. pulvis. * *tabernaculum* porro est etiam auspiciantium ante urbem nostru in templo. v. surgere. Div. I, 17. cum *tabernaculum* vitio cepisset imprudens. *ibid.* II, 35. *tabernaculum* recte captum. hoc quale sit, ostenditur *ibid.* Div. I, 17. quod inauspicato pomerium transgressus esset Consul. * Or. III, 20. collocare *tabernaculum* vitæ suæ in philosophia.

TABERNARIUS. nomen opificum & eorum, qui in *tabernis* merces, cibis, vinum &c. venales habent, qui sunt de infima plebe homines. ad Div. VIII, 6. nisi cum *tabernariis* & aquariis pugnarem. ubi Manusius de his tantum capi

vult, in quorum *taberna* homines cibi gratia veniunt, quem vide. Domo 5. Clodius concitator *tabernariorum*. v. *taberna*. Flacc. 8. opifices & *tabernarios*, atque illam omnem fecam civitatum, quid est negotii concitare.

TABESCERE. Catil. II, 4. *tabescere* desiderio ad Att. III, 25. in hac calamitate *tabescendum* est. Nat. D. II, 10. terra *tabescit* calore. ad Att. II, 14. otium, quo nunc *tabescimus*.

TABIFICVS. Tusc. IV, 16. *tabifica* mentis perturbationes.

TABVLA omne genus instrumenti sive ex ære facti sive cerati, in quo aliquid scribitur (quamquam Sallust. Catil. tabulam & ceram distinguit, & de æreis tantum dicit.) & ipse Cicero in Verrinis sæpe commemorat tabulas & literas; sed aliis locis etiam literas tabularum nomine comprehendit, v. Sigon. de Judic. II, 16. quemadmodum interdum literarum nomine tabulas, ut in Cæcil. 9. Tabulas ergo Cicero dicit 1. codices acceptorum & expensorum. Rosc. C. 1. qui in iudicio suo suis tabulis testibus uti conatur. Verr. II, 7. multorum tabulis vobis satisfactum est. *ibid.* 74. 76. & sic est pluribus locis. Sic cape in Verrinis, ubi a literis distinguuntur v. c. Verr. II, 74. coll. 76. dicuntur tabulae societatis honeste removeri

INDEX LATINITATIS.

non potuisse, literas autem *h. e.* parvos rationum libellos, posuisse, & remotas esse. Etiam Codices rationum publicarum dicuntur tabulæ publicæ. Verr. I, 21. Rosc. A. 44. Hinc 2. tabulæ novæ dicuntur cum nomina in tabulis expensorum mutantur, *h. e.* aut plane delentur, ut creditores debitoribus omne debitum condonent, aut pars de summa demitur; quod publica auctoritate interdum factum est: ut cum, ut est apud Sallust. Catil. 33. argentum ære solvi juberetur, *h. e.* sesterii pro denariis, quarta pars debiti, quinque & viginti pro centenis; quod cum esset jussum, omnes omnium tabulæ mutandæ & aliter scribendæ erant. hinc Græcis novæ tabulæ dicuntur *ἡνίκαν ἀνοικταί*. tabulæ novæ ap. Ciceronem sæpe commemorantur. v. c. Catil. II, 8, Phil. VI, 4. ad Att. V, 21. *ibid.* XIV, 21. maxime autem expecto, ecquid Dolabella tinniat (*h. e.* solvar) an in meo nomine tabulæ novæ fecerit. *h. e.* solvere nolit, quod debet. 3. tabulæ etiam sunt suffragia ferentium. Pis. 15. 4. Codices in quibus memoria rerum publicæ, tanquam in censu, iudicii, actuum perscribitur, & omne genus Codicis cerati. Verr. II, 42. ut tabulas publicas corrumpere auderes. Sermo est de codice, in quo scripta erant nomina de crimine delatorum, cujusmodi codicis mentio etiam

Clu 33. 5. *Ἰστα, leges &c. in ære scriptæ*, item *passiones, Syngraphæ &c.* Phil. I, 2. ne qua tabula illius decreti Cæsaris figeretur. Or. I, 13. Phil. II, 36. toto Capito. lio tabulæ figebantur. ad Q. Fr. II, 6. Racilius tabulam proscriptis, se familiam Catonianam venditurum Rosc. Am. 9. de tabulis eximere nomen. *int. proscriptorum.* 7. *geographica descriptio, quæ & græce ἡνίκαν dicitur.* ad Att. VI, 2. Dicæarchi tabulæ. 8. tabula est etiam argentarium mensis. Cæcin. 6. adest ad tabulam: licetur Aebutius. cf. ad Att. XII, 40. XIII, 25. Nam auctiones privatas ferre ad tabulam argentarii fiebant, ut pretia rerum in argentariorum tabulas referri possent. cf. Quintil. XI, 2. Sic commemoratur Vatin. 9. tabula Valeria, ad quam sedere solebant tribuni pleb. ut viderent, quid in concione ageretur, ut essent præsentis, si quis eorum auxilio indigeret. Quint. 6. suos necessarios corrogat, ut ad tabulam Sextiam sibi adfuerint. veniunt frequentes: testificatur iste, P. Quintium non fuisse *int. vadimonium.* Nam *vadimonia* obiri, Syngraphæ fieri, aliaque ejusmodi ad tabulam argentarii alicujus, solebant, in quibus sc. reb. testibus opus, quos ibi facile reperire poterant.

TABVLARIVM. locus in quo tabulæ publicæ servantur.

Xx

Rabir.

INDEX LATINITATIS.

Rabiz. Perd. 3. Arch. 4. ubi v. Passeratius.

TACTVS. Nat. D. II, 15. is solis tactus est, ut non tepesciat solum, sed etiam comburat. Div. II, 46. plus terrarum situs, quam lunæ tactus ad nascendum valere. Quamquam Gruter. & Davis. &c. hic habent tractus. Ea vox quod nullum commodum sensum haberet Jo. Clericus, cuius sententiam probat Davisus, legebat: status, ex c. 44. non absurde, sed non opus est a Codd. Mss. recedere, quorum multi habent tactus; quidam actus & tractus, quæ voces minus abeunt a tactus quam a status. Tactus commode explicari potest; est enim vis lunæ in res terrestres, quæ ei tribuitur, vulgo: influxus lunæ. Sic soli tactum tribui vidimus, eodemque sensu contactus & contagio dicuntur v. tractus.

TAGAX. fur ab antiquo tagere. ad Att. VI, 3. Est enim levis, libidinosus, ragax. hanc vocem restituit e Cod. Ms. Cujacius demum. Itaque non est in Nizoliano thesauro.

TALARIA. calcei alati, qui Mercurio & Minervæ Nat. D. III, 23. tribuuntur, ad significandam celeritatem. hinc ad Att. XII, 21. talaria videamus. h. e. fugiamus.

TALARIS. ad talos dependens. Catil II, 10. coll. Verr. V, 13. tunice talares, sunt mollium hominum. v. Gell. VII, 12.

& Salmas. ad Hist. Aug. T. II. p. 556. f.

TALVS. os eminent in extremo pede animalium; ex quo ludi, qui inde talarius dicitur ad Att. I, 13. instrumentum sit, unde nomen dedit. sed beatiores ex ebove, auro, argento habebant. Ceterum tirorum causa hic breviter, quæ de talis scire opus est, referemus. Tali differunt a telluris, quæ sex latera habent, cum in talis sint quatuor & quidem in longitudinem, reliquorum duorum in latitudinem laterum ratio nulla ducitur. Punctum est in uno latere unum, latus oppositum sex puncta habet, unde senio dicitur, reliqua latera tribus & quatuor punctis notantur. Luditur talis quatuor Div. I, 13. tesseriis autem tribus. concutiuntur in fritillo & inde in tabulam mittuntur lusoriam s. talariam. Optimus jactus est Venerius, cum omnes tali latus aliud ostendunt; pessimus, cum omnes idem, qui Canis dicitur. In reliquis jactibus numerus punctorum valet. Ceterum, ut & in nostris ludis est, non easdem leges videntur omnes servasse, sed de quibus convenerat inter ludentes. Cum talus caderet in caput, hoc est, in latus quod erat in latitudinem, & nullis punctis notatus erat, jactus repetendus erat. In hoc jactu dicitur talus rectus cadere, rectus assistere. Fin. III, 16. qui de hoc ludo scri-

INDEX LATINITATIS.

scripserunt commemorare nihil attinet, cum laudentur a multis, ut Fabric. Bibliogr. Antiqu. p. 640. Pitsco ad Sueton. Aug. 91. Et in Lexic. in talus. propter brevitatem commendandus Casaub. ad Sueton. l. c.

TAM. *cam superlativo. Phil. XII, 5. vestris tam gravissimis tamque multis iudiciis. ad quem locum Gravius laudat e Lel. 23. inis. tam maxime. sed tam non est in Gruteriana, nec in Græviana deletum quippe a doctis viris, qui hunc modum loquendi non comcoquebant. Defendit tamen Aldus Manut. ad eum locum. Vossius Analog. c. 17. quem Gravius citavit, antiquum esse modum loquendi recte dicit, quo superlativus pro positivo ponatur, quo nihil est latinis usitatus. Verr. II, 66. maxime remotissimi. Pro remoti. Sic etiam videtur junctum esse tam comparativo pro positivo, si locus integer est Deiot. 3. per istam dexteram, non tam in bellis & prœliis, quam in promissis & fide firmiorem.*

TAMEN. *saltem. Rosc. Am. 3. videntur illi nonnihil tamen in deferendo nomine secuti. * non diserte semper præcedit etiam, sed aut latet in alio aliquo verbo, aut est ellipsis antecedentis. Rosc. A. 18. cum apud majores nostros summi viri. - qui omni tempore ad gubernacula reip. sedere debebant, tamen in agris quoque coleandis aliquantum opere*

temporisque consumserunt. etiam latet in qui omni. In illo autem ad Div. IX, 19. tamen non discedis a malitia, manifeste totum antecedens omittitur ex usu loquendi, qui etiam in nostro sermone obtinet.

TANGERE. *accipere Rosc. C. 12. ego Roscium, si quid communi nomine tetigit, confiteor præstare debere societati. ad Div. II, 17. de præda mea, præter questores urbanos, h. e. populum Romanum teruncium nec attigit quisquam, nec tacturus est. Agrar. II, 25. id circo agros nominare non possum, quia tangam nullum ab invito. * occidere. ad Att. XV, 11. quemquam præterea oportuisse tangi.*

TANTVM. *formula, tantum quod, duobus modis dicitur, pro vix, modo, ad Div. VII, 23. tantum quod ex Arpinati veneram. v. Græv. ad Luciani Solacistam. 2. hoc unum tantum deerat, quod &c. nihil deerat nisi. Verr. I, 45. tantum quod hominem non nominat. cf. Verr. II, 53.*

TANTVS. *formulae est tanti Catil. I, 9. II, 7. Verr. IV, 12. 30. ad Att. V, 20. &c. significat, esse aut fuisse cuius aliquid faciat feceritve, utile fuisse ei qui fecerit, v. Manut. ad Verr. IV, 20.*

TARDARE. *Verr. III, 57. tardare alicujus animum ad persequendum cf. tarditas. Or. 2. vereor ne tardem studiis meliorum. Brut. 68. Glau-*

INDEX LATINITATIS.

brionem focors ipsius natura negligensque tardaverat. * *neutraliter*, pro *morari*, ad Brut. 18. *tardare* te melius est.

TARDITAS. *stupor* Or. I, 17. aut æterna in te aut certe diuturna valebit opinio *tarditatis*. * Phil. XI, 10. ista sententia offert *tarditatem* ad Dolbellam persequendum.

TECTVS. *qui occultat consilia, negotia, dissimulat* Rosc. 40. *techi* ad alienos esse possumus: amici multa videant necesse est. Or. 42. ac fortasse alii *sectiones*, (b. e. *dissimularunt*, se eloquentiam didicisse) ego semper præ me tuli.

TELVM. *pro instrumento.* Læl. 17. non mediocri *telum* ad res gerendas.

TEMERARIVS. *expers rationis & consilii.* Div. I, 29. *temerariæ* partes animi.

TEMPERANTIA. *est modus in quacunque re servandi studium:* Nat. D. III, 15. *temperantia* constat ex prætermittendis corporis voluptatibus. Tusc. IV, 9. *temperantia* sedat appetitiones. cf. Fin. I, 1. Or. II, 60. *dicacitatis moderatio & temperantia.*

TEMPERARE. *parcere* Verr. II, 2. *temperare* hostibus, cf. *ibid.* 6. * *regere* Acad. IV, 1. *temperare* civitates. * Cum *infinitivo.* Div. I, 21. *temperaret* tollere i. e. *ne tolleret* * *miscere.* N. D. III, 14. *ex igne & anima temperatum esse.*

TEMPERATIO. Tusc. I, 28.

temperatio corporum, *est, cum nec nimio calore nec frigore uruntur.* *ibid.* IV, 1. *temperatio* civitatis, *consinetur moribus, institutis, legibus.* cf. Acad. IV, 1. Verr. IV, 44. *temperatio* æris *est variorum metallorum inter se permixtus ut in ære Corinubio.* Leg. II, 7. *mensium temperatio.* h. e. *ordo & ratio.*

TEMPESTAS. Verr. III, 37. *Verres tempestas* Siculorum. Sen. p. R. 14. *tempestate* civili expulsus. Muren. 17. *comitiorum tempestas* popularis.

TEMPESTIVVS. *opportunus.* Tusc. I, 45. multa mihi ad mortem *tempestiva* fuere; quæ utinam potuisssem obire. * *convivium tempestivum.* Mur. 6. Cato. 14. Arch. 6. *quod ante tempus solitum initur, convivium de die, item, quod in multam noctem prodestur.*

TEMPERIVS. *matutinus.* ad Div. IX, 17. *temperius* fiat coena. v. *Manut.* ad b. l. *qui docet temperius esse antiquius quam temporius; quod veteres dixerint tempus temperis; unde etiam temperi sit apud Plautum, pro quo post dictum sit tempori.*

TEMPLVM. *locus ab auguribus certo ritu captus, ut in eo augurium agatur. sic fere definit Varro L. L. VI, p. m. 66. 67. de ritu capiendi, v. Livius I, 18. de formulis quibus capiebatur, v. Briffon. de Formul. L. I. non enim iisdem verbis concipiebatur arque quaque*

INDEX LATINITATIS.

*quaque ut ait Varro l. c. qui & ipse unam attulit, sed hodie in libris insigniter corruptam, ideoque varie a doctis tentatam. v. Scaliger ad h. l. Sic cape hoc verbum. Leg. II, 9. augures templa effata & liberata habento cf. effari. * quoniam autem templum hoc augurum erat spatium cæli in omnes partes, quousque prospici poterat, hinc, imprimis poetis, de cælo dicitur. Somn. Scip. 3. Deus is cujus est templum hoc omne quod conspicias. Div. I, 20. cæli cœrula templa. * deinde quoniam hic locus inauguratus & sanctus est, propterea omnis locus inauguratus templum dicitur. Sic locus pro rostris, ubi conciones habebantur, templum dicitur. Verr. III, 96. qui quotidie templum teneret Varin. 10. in rostris, in illo, inquam, inaugurato templo ac loco. cf. Sext. 35. item curia Dom. 51. si sedem ipsam, ac templum publici Consilii religione concordiae devinxisset. cf. c. 53. * Sunt etiam Æcherusia templa, Tusc. I, 21. sc. quia ibi Pluto habitat.*

TEMPORI. *mature. Sext. 37. cur tam tempori exclamarit. cf. temperius.*

TEMPVS. *eleganter & crebro dicitur de statu cujusque & conditione, qua certo tempore sumus aut fuimus, aut erimus, & quidem in utramque partem. ad Q. Fr. I, 1. Si quem forte (provincialem*

hominem) cognosti amantior rem tuâ, quam temporis. h. e. Prætura, si quem videris tuam amantem videri velle, idque tua causa potius, quam quia jam es Prætor. ad Div. X, 1. quæ si ad tuum tempus deducitur, b. e. ad consulatum tuum. in Cæcil. 2. tempus necessariorum meorum, de Siculis magna multiplicique injuria affectus, & Verrem accusare instituentibus Arch. 6. ab nullius umquam me tempore aut commodo aut otium meum abstraxit &c. de reis, quo sensu est sæpiissime apud Ciceronem, pro quo etiam dicit periculum, de quo supra. Manil. 1. omne meum tempus amicorum temporibus transmittendum putavi. -- meus labor in privatorum periculis caste integreque versatus. Verr. III, 61. Utrumque jungitur: ex tempore periculi tui constitutum crimen ad Div. I, 9. scripsi tres libros versibus de temporibus meis h. e. de utraque fortuna, consulatu & exilio. Et exilium quidem suum totumque ibidem casum & periculum a Clodio sæpe tempus suum postulat v. c. Sext. 58. tempori meo defuerunt &c. ad Div. VI, 6. magna temporum nostrorum varietas, ibid. Rerum hoc natura & temporum civilium ratio non patietur. nempe tempora civilia sunt status & conversiones civitatum. Sed in universum teneant tirones

INDEX LATINITATIS.

in hujusmodi locis, ubi ex vicinia verborum & contextu intelligitur, sermonem esse de statu cujusdam rei aut hominis & conditione, temporis verbum, quod est generis nomen, interpretandum esse, in nostro quidem sermone, verbo forma; quod nisi facere possis, non satis te vim verbi capere scias. * sed dicitur etiam de tempore, quo quid actum est, aut agitur, aut agendum est & de re que tempore quodam acta est ad Div. I. 7. tempus Caninianum. Dom. 51. tempus illud erat tranquillum &c. suum porro tempus libertate populi Rom. oppressa, Senatus auctoritate deleta. pro: quo tu tempore signum Concordia dedicare volebam. Ligar. 2. hæc duo tempora carent crimine &c. * opportunitas temporis. R. Amer. 10. tempore pugnare. unde pro tempore opportuno dicitur. ad Q. Fr. I. 2. sed tempore ipso de epistolis. * ad tempus est, quia tempus postulat. Planc. 30. ne preferre videar ad tempus. cf. ad Div. X. 9. Cael. 6. * eodem sensu dicitur etiam ex tempore. Vetr. III. 20. ex tempore nascebantur edicta. ib. 71. nihil ex tempore dicit. cf. 75. 61. Flacc. 15. solere suos cives ceterosque Græcos ex tempore, quod opus sit, obsignare dixit. quod ibidem etiam dicitur: temporis causa. Aliiter autem est hæc forma ad Att. X. 1. ex tempore futura consi-

cis; nempe pro: ex præsen-
ti tempore. * Catil. I. 6. nihil
moliris, quod mihi latere va-
leat in tempore. Gravius in-
terpretatur: tempestive. ne-
que dubito hoc significare in
tempore posse. sed quid est:
nihil mihi latet tempestive?
non est profecto conveniens
huic loco sententia. Neque
Ciceronianum puto: latere va-
let, pro potest.

TENACITAS. Nat. D. II.
47. quædam animalia ungui-
um tenacitate cibum attri-
piunt.

TENDICVLÆ. Cæcia. 37.
aucupia verborum & litera-
rum tendiculæ: sunt inter-
pretum legis aut edicti, cum
in literis & verbis calumniat-
ur & literam nimis contra
verum & æquum argens.

TENDERE. offerre, porri-
gere, Or. I. 40. opem amicis
& prope cunctis civibus lu-
cem ingenii & consilii sui
porrigentem atque tenden-
tem * contendere, pugnare. Fin.
II. 5. quid ergo tendit. v. Da-
vis. ad h. l. hoc sensu Livio
inprimis usitatum. v. Gron. ad
XXIII. 14. XXXII. 32.

TENEBRÆ. perturbatio
reipubl. bellum civile. Rosc.
A. 32. qui, tamquam si offusa
reip. sempiterna nox esset, iu-
ruebant in tenebris, omniaque
miscabant. Sen. p. R. 3. ex su-
prioris anni caligine & tene-
bris. Dom. 10. quæ tu in illis
reipubl. tenebris -- constitu-
isti:

INDEX LATINITATIS.

isti: ibid. 44. illis tantis tenebris cf. ad Div. XII, 13. * ad Att. VII, 11. quætio, quid agitur? mihi enim *tenebrae* sunt * *tenebrae sunt etiam hominum abjectorum & humilium & pravorum.* Sen. p. R. 4. *meus oppleta sordibus ac tenebris, unde* Pison. 26. *tenebras appellat hujusmodi hominem.* * *tenebrae sunt etiam hominis ita in angustias redacti, ut adest, nesciatque quid agat.* in Cæcil. 14. qui tibi æstus, qui error, qui *tenebrae* erunt. * *de vehementi animi commotione, tristitia &c.* Tusc. III, 34. si quid *tenebrarum* obfudit exitium.

TENEBRICOSVS. *cui tenebrae effusa sunt, ut videre verum non possis.* Acad. IV, 23. esse sensus quidem non obscuros dicit, nec *tenebricosos*, sic enim appellat eos. — Chius Metrodorus. * Vatin. 5. *tenebricosissimum* illud tempus ineuntis ætatis tuæ patiar latere. h. e. quo adhuc *obscurus & sordidus, abjectus, hominem*; ut ex sequentibus intelligitur.

TENEBRICVS. Tusc. II, 9. *tenebrica* plaga.

TENER. *de omnibus rebus dicitur, de quibus mollis dici solet.* Or. III, 45. nihil est tam *tenerum* neque tam flexibile, — quam oratio. nempe oratio *tenera* est, quatenus variis modis collocatione & numero formari potest, ut cetera, vox &c. cf. *flexibilis.* sed aliter

dicitur tenera oratio Brut. 9. Phalaræus primus inflexit orationem, & eam mollem *teneramque* reddidit; nempe de eo genere, quod nitidum, *placatum* dicitur, in quo nulli nervi, nulla asperitas judiciali, nulli aculei; sed quod unice ad delectationem comparatum est.

* Div. I, 31. *poëma tenerum & moratum & molle.* h. e. quod propter mores planissime expressos multum sitavitatis habet. * *qui facile sensu alicujus rei commovetur.* ad Div. V, 21. *teneriore animo esse.* Tusc. III, 6. est in animis *tenerum* quiddam atque molle, quod ægritudine, quasi tempestate quatiatur.

TENERE. *tangere* Har. R. 11. tetram tenere non potuit. sic recte interpretatur Grævius, quem vide. * *sustinere, ne labatur res & intreat.* Or. III, 45. terra *tenetur* putu suo. Nat. D. II, 54. vita tribus rebus *tenetur.* * *in potestate sua habere, regere.* Sext. 19. *tenere* temp. unde qui tenent, dicitur, *omisso reip. verbo* ad Att. II, 18. VII, 12. Mur. 38. totam temp. in hac causa *tenetis & gubernatis.* ad Div. XI, 16. cum equitum centurias *teneas*, in quibus regnas ad Att. X, 11. ego meum facile *teneo.* * *continere, repræmere.* de Fin. II, 7. *tenere* se non potuit. cf. Acad. IV, 4. Verr. III, 1. *tenere* cupiditates. * *consequi, quod velis, conficere rem.* ad Div. I, 1. res

INDEX LATINITATIS.

aliter teneri non potest Sext. 32. res jam manibus tenetur. Agr. II, 17. qui per cursum rectum regnum tenere non potuerunt. *summa a navigatione formula*, in qua nauta dicuntur portum tenere. ad Div. I, 9. * *assequi, intelligere*. Sext. 10. reconditos sensus alicujus tenere * *uti*. Tusc. IV, 3. quia nihil prolatum erat melius, id, quod erat, tenebant. Flacc. 23. jam id videro; sed primum illud tenebo. * *retinere, obtinere, tueri*. Muren. 28. tenebatur opera illius imperium ad Att. XIII, 48. tenere hereditatem Verr. III, 75. tenere pecuniam publ. *ibid.* 73. quod pretium constituisset, id civitatibus auferre: quod a populo Rom. accepisset, tenere Att. I. Verr. 8. sed nos non tenebimus iudicia diutius. ad Q. Fr. II, 6. vix tenebat sc. familiam gladiatorum, quia alere non poterat. * *quemadmodum retineri dicuntur homines in legendo, audiendo &c. sic tenere etiam quae delectant, & faciunt, ut audire, legere, videre &c. volumus*. Or. 62. teneri ab oratore. Cael. 11. ingenio alicujus teneri. *h. e. audire aliquem libenter, quod ingeniose dicit*. ad Div. VII, 20. a quo etiam advenae teneri solent. * *retinere, morari*. ad Div. X, 31. tenuit tabellarios. ad Q. Fr. II, 1. se senatum negavit tenere. ad Div. XI, 16. non tenebo te pluribus Verr

I, 13. ne diutius teneam * *retinere*. Or. II, 54. ea, quae occurrant, cum salissime dici possint, tenere. * *capere, capere tenere in re aliqua, ut se expedire non possit*. Quint. 22. hic te, inquit, teneo. *formula, qua utimur, cum quis duxit aliquid, quo convinci res, de qua agitur, potest*. Nat. D. I, 26. in Nauſiphane tenetur. *h. e. se explicare non potest, ut dicas, eum a se non auditum*. * *teneri dicuntur, quae deprehenduntur & qui in re aliqua, crimine, deprehenduntur; qui quoniam rem negare non possunt, atque adeo convicti sunt, propterea teneri dicuntur, qui convicti sunt alicujus criminis, & se expedire non possunt*. Verr. II, 40. teneri in maleficio. Caecin. 2. facile tenerentur testibus. *ibid.* I, 1. manifesto tenetur. Flacc. 16. in minimis rebus saepe res magnas vidi deprehendi ac teneri. Cluent. 30. tenentur uno in loco HS. lxxl. tenentur apud judicem. *ibid.* 44. argumento crimen tenetur. Nat. D. III, 30. dolus tenetur tum &c. * *vincere, causam obtinere*. ad Att. XII, 14. tam claram tamque testatam rem non tenebimus. Acad. XII, 30. si recte concluserit, teneo: sin vitiose, minam Diogenes reddet. * *teneri dicuntur, etiam, quibus lege, jurjurando, pucto aut alia hujusmodi re necessitas est imposita alicujus rei aut facienda aut omitt-*

INDEX LATINITATIS.

quittenda. adeoque, si contra ac ea lex, pactio postulabat, fecerunt, accusari possunt & puniri &c. Pis. 13. *pactione obstrictum teneri.* Off. III, 27. *teneri jurejurando.* Verr. IV, 34. *summo legum metu teneri.* Fr. Cornel. I. ea lege non videri populum *teneri.* Cluent. 52. ac si lege Avitus *teneretur.* ad Att. XII, 19. quodam voto ac promisso me *teneri.* ad Div. V, 10. *prædes teneri.* * poena teneri *dicuntur, qui eam meruerunt* ad Q. Fr. II, 3. *teneri ea poena, quæ est de vi.* * lege teneri *non modo, ut ante vidimus, dicuntur, ad quos ea pertinet, sed etiam, qui contra eam fecerunt, ex ea rei sunt, & ejus poenam meruere.* Har. Resp. 8. decrevit senatus eos, qui id fecissent, *lege de vi, quæ est in eos, qui universam remp. oppugnassent, teneri,* * tenere *in promissis est servare, facere promissa, pacta.* Off. III, 29. *tenendum est, quod promiseris.* Balb. 15. *fœdus cum magis fide illius populi, justitia vestra -- teneretur* * contineri, *conjunctum esse.* Leg. I, 7. Deorum agnatione & gente teneri. * notanda est etiam hæc constructio. Leg. IV, 13. nisi illi ipsi, qui frangere eas deberent, cupiditatis ejusdem *tenerentur.*

TENERITAS. Fin. V, 21. primo ortu inest *teneritas* & mollities.

TENOR, *continuatio.* Or. 6.

uno *tenore*, ut ajunt, in dicendo fluit.

TENTARE. *contingere.* Leg. II, 3. flumen ita frigidum est, ut vix pede *tentare* id possim. * *perspicere, cognoscere.* Leg. I, 22. cum se totum *tentaris.* * *affligi morbo.* ad Att. XI, 23. quodam valetudinis genere *tentari.* Tusc. IV, 14. animi valentes morbo *tentari* non possunt, corpora possunt. * *in periculum adducere.* Rab. Per. 1. -- summa reip. in hujus periculo *tentatur.* unius hominis senectus, infirmitas solitudoque *tentata est* * *alicui eripere aliquid velle.* Rabir. Post. 6. quorum jus *tentatur.* * Har. R. 26. aures vestras *tentata* verbo nefario, & perniciose via, audiendi consuetudine munita.

TENTATIO. *impetus morbi.* ad Att. X, 17. valetudinem tuam confirmatam esse & a veteri morbo & a novis *tentationibus* gaudeo.

TENVICVLVS. ad Div. IX, 19. *tenuiculus* apparatus.

TENVIS, *acutus subtilis.* Or. I, 13. sermo *tenuis.* Acad. IV, 14. *tenuis* & acuta *distinctio.* *ibid.* 24. ratio ad *tenuis* elimata. v. *subtilis.*

TENVITAS. *corporis est tenuitas, cum succus ei & carnis copia deest, cum sit sanum tamen, unde ad dicendi genus subtile transfertur, quod sine vitio est, sed & sine ornametis.* Brut. 16. quosdam, validum modo bona sit, *tenuitas*

INDEX LATINITATIS.

ipsa delectat Fin. III, 12. limata quædam & rerum & verborum tenuitas Opt. g. d. 3. tenuitas Lysiz.

TENVITER. subtiliter, acute. Orat. 14. philosophorum mos tenuiter differendi. Inv. II, 16. sed illa tenuius, subtilius & acutius tractantur. Verr. II, 65. nimium tenuiter argumenta colligo.

TERES. Or. III, 52. plena & teres oratio. ducta metaphora est a membris corporis humanis succulentis, & hinc teretibus, qua imprimis pulchra sunt. unde teretia brachia, teretes cervices laudantur: teres igitur oratio est, qua habet copiam rerum & verborum, & ornamentorum, neque tamen nimiam, ut rumor consequatur, quo accedente, ut membrum in corpore, sic oratio tumida & deformis fit. * Or. 9. Opt. g. d. 4. aures teretes, dicuntur acute, ad iudicandum de oratione apta.

TERMINARE. Off. III, 33. bona voluptate terminare, h. e. in voluptate finem bonorum, summum bonum ponere.

TERMINATIVS. numero se cadens. Or. 5. oratio terminata.

TERMINATIO. finis Fin. V, 19. terminatio rerum expectandarum.

TERRIPAVIVM &

TERRIPVDIVM. quid sit?

v. Div. II, 34.

TERRITORIUM. ager urbi attributus Phil. II, 40.

aratri vomere portam Caput pane perstrinxisti, ut florentis colonie territorium minueretur. v. inpr. Sulmas. ad Polionis XXX. 177. p. 317.

TERVNCIVS. int. numus, fuit olim quadrans, qui tres assis uncias continebat. ad Div. II, 17. ad Att. VI, 2. hinc quoniam tota hereditas assis significatur, ex teruncio heres ad Att. VII, 2. esset, qui quartam partem accipit, ex veteri vi teruncii. Sed constat, Ciceronis ætate teruncii illam significationem, qua quadrantem valebat in ratione denariaria, abolitam fuisse, & in sestertiaria, qua invaluerat, ratione fuisse quadragesimam partem sestertii, ut ante denarii. Sestertii autem tum quatuor assibus erant. heres ergo ex teruncio est heres ex uncia & quinque scriptulis. Et ibud ad Div. II, 17. teruncium non attigit quisquam est forma loquendi ex antiquis temporibus reliqua, qua significatur nullam vel minimam partem quemquam cepisse. v. Gronov. Sest. II, 1.

TESQVA. fragm. incert. p. 108. e Festo loca aspera & difficilia, quem vide.

TESSERVLA. Or. III, 43. est lapillus in pavimento, unde opus tessellatum Salm. ad Sol. p. 84. add. Casaub. ad Sueton. Cas. 47.

TESTAMENTARIVS. subiectus testamento, falsarii genus. Off. III, 17. Sext. 17. * Verr. I, 42.

INDEX LATINITATIS.

I, 43. *lex testamentaria.* v. **Ind.**
Legg. *Lex Cornelia.*

TESTA. *regula, imbrex.*
Dom. 23. neque illa manus
copiæ Catilinæ cæmentis ac
testis testorum meorum se
famem suam expleturas pu-
taverunt.

TESTES. *testiculi.* ad **Div.**
IX, 27.

TESTICULI. **Herenn. III,**
21. *pro crumena scortea, e pel-*
le testiculorum arietinorum,
quam rem fugitur tenere me-
dico sc. digito, ad significandam
hereditatem, cujus causa vene-
no hominem occidisse arguitur.
Ita jam recte interpretatus est
Politianus Miscell. c. 62.

TESTIFICARI. *testibus ad-*
hibitis tabulas & syngraphas
facere. testibus confirmare, testa-
rum facere. **Quint. 6.** *testifica-*
tur, Quintium non fuisse.
Tusc. V, 11. *testificari quid*
dixerim. **Cluent. 51.** *voluit*
testificari. &c. v. **Hotomann. ad**
Quint. 6. **Sylvium ad Cluent. 51.**
Passerat ad Cecin. 16. * *testes*
invoco. ad **Div. VIII, 16.** *Deos*
hominesque testificor.

TESTIFICATIO. *est con-*
fessio tabularum, quæ testibus
adhibitis fit. **Muren. 24.** *ubi*
v. Grav.

TESTUDO. *locus conca-*
meratus, fornicatus. **Brut. 22.**
illum in quadam testudine
cum servis literatis commen-
tatum fuisse. ad **Q. Fr. III, 1.**
honestatem, testudinis obti-
nebit.

TETER, *crudelis.* **Tusc.**

I, 40. *in eum fuerat teterrim-*
us. **ib. II, 7.** *tetri cruciatus,*
** fœdus Nat. D. II, 56. teter*
*odor. * turpis, odio dignus.* ad
Q. Fr. II, 5. *ei tres teterrimæ*
sententiæ defuerunt. i. e. ho-
minum trium turpissimorum
sententiæ.

TETRADRACHMVM.
quatuor denarii. nam drachma
respondet denario. ad **Div.**
XII, 13. *ternis tetradrachmis*
triticum penes Dolabellam
est. v. **Gron. Sest. III, 4.** & **Ma-**
nus. ad **I. c.**

TETRARCHA. *est nomen,*
quod tribuebatur iis, quibus
nomine regio uti non licebat,
etsi erant dignitate & potesta-
te regia, & quidem proprio
tum, cum obtinebant partem
regni in quatuor partes divisi,
ut reges Galatias, Judææ &c.
ad **Att. II, 9.** &c.

TETRARCHIA. *est terra*
cui tetrarcha imperat. **Deiot.**
15. *Deiotarus a Cæsare tetrar-*
chiæ regno multatus est.

TEXERE. *adificare.* ad
Att. IV, 15. *Paullus basilicam*
texuit iisdem antiquis co-
lumnis. ad **Q. Fr. III, 5.** *sane*
texebatur opus luculentior.

TEXTILIS. **Tusc. II, 8.** *pe-*
stis textilis, est vestis venenata.
Verr. IV, 1. *pictura textilis,*
est vestis stragula acu picta, s.
cui imagines diversicolors
intextæ.

THEATRVM. *frequentia*
spectatorum & auditorum. **Or.**
III, 50. *rota theatra reclamant.*
Div. I, 18. *senatus Consultum*
esse

INDEX LATINITATIS.

esse factum, referente optimo & clarissimo viro Consule, idque frequentissimo *theatro*, incredibili clamore & plausu comprobatum. nempe theatrum *b. l.* est concio populi, quae legem de eadem re latam sciuit, adeoque SCtum comprobavit. Tusc. II, 26. nullum theatrum virtuti conscientia majus. * occasio, locus ita demonstrandi ingenii, virtutis, ut a plurimis cognosci possit, & omnino, quicquid ita fit, ut in oculis hominum fiat, id in theatro fieri dicitur. Brut. 2. theatrum ingenii. ad Att. XIII, 20. theatrum sane bellum habuisti Rabin. Post. 15. majoribus theatris propositae virtutes. ad Div. XIII, 64. theatrum magnum habet ista provincia. ad Div. XII, 29. familiaritas magno theatro spectata. Verr. V, 14. ut me quaesturamque meam quasi in aliquo orbis terrae theatro versari existimarem.

THENSA. est vehiculum, quo simulacra Deorum in pompa Circensi vebuntur, unde *thenſa* apud Suetonium & alios insignia divinitatis. Verr. I, 59. via thenſarum & pompae. cf. *ibid.* III, 3. V, 72. Har. Resp. 10. v. Scheffer de Re Vehic. II, 24.

THEOLOGVS. Nat. D. III, 21. ii qui Theologi numerantur. nempe theologi dicti sunt a Gracis olim mythici & Physici, qui de genealogiis Deorum scribebant, primusque hoc nomine appellatus Pherecydes Syrus,

is qui pbtiriasi periiſt. Nam & phyſici de Diis agebant.

THESIS. Or. 14. quid ſit? cf. Ind. Graec.

THRECIDICA. Phil. VII, 6. ſunt arma gladiatoribus Thracibus uſitata, qui inde Threces appellabantur.

THREX. Provinc. Conf. 4. genus gladiatoris, dictum ab armis thracicis, de quibus ſtatim dictum v. de hoc genere Lips. Saturnal. II, 9.

TIBICEN. Muren. 12. quid huic tam loquaciter litigioso responderet ille, unde petebatur, non habebat. Transſit idem Jctus tibicinis latini modo. &c. ſenſus eſt: Jctus componis non modo formulam, qua petitor utatur; ſed etiam ei, a quo petitur; ſimili ſenſu etiam eadem formula uſus eſt Quintil. Inſt. Or. VII, 1. de eo qui petitoris & deſenſoris cauſam agit, aut ſaltem pro utraque parte probationes invenit. Vnde autem ducta ſit haec formula, non convenit inter interpretes. Camerarius, Sylvim, Turnebus alique capiunt de tibicine, qui in ſacrificiis praecinebat (neque enim ullum ſacrificium ſine tibicine. v. Dom. 47. Liv. IX, 30.) & quem putant a ſiniſtris tibiis ad dexteras tranſſiſſe. ſed recte monuit Gravius, de hoc more nuſquam aliquid legi. Immo vero ex monumentis priſcis, in quibus ſacrificia exhibentur cum tibicine, cernitur, in ſacrificiis tibicinem unum tantum

INDEX LATINITATIS.

stum tibiā inflare. Transitus sibiācinis a dextris tibiis ad sinistras porro fit, ut a sono graviore ad acutiorem cantus traducatur; dextrarum enim sibiātum gravis, sinistrarum acutus sonus, ut ostendit Salmas. ad Vopisc. Carin. c. 19. p. 326. Et ad Solin. p. 84. sqq. ubi accurate de tibiis dextris Et sinistris, paribus Et imparibus egit. Ea mutatione soni in sacrificiis non opus, ubi maximam partem propter ea adhibetur tibicen, ut in aurem sacrificantis canat, ne quid audire possit, quod sacra turbet. v. spondalia. Tibia porro in sacris adhibita dicitur præcentoria, incentivæ. Solin. II. Ea sunt dextra ut ad eum locum ostendit Salmasius Et ad Vopiscum l. c. p. 327. u. Nulla igitur in sacris sinistra tibiæ, nullus a dextris ad sinistras transitus. Nisi igitur cum Manutio velimus dicere, ignorari, unde hæc dicendi ratio ducta sit, probanda erit cum Cl. Gesnero ad Quintil. l. c. (Cel. Burmannus enim ibid. posuit tantum, quid de ea sentiat, non dixit) valde verosimilis Gravii tū rāru sententia, qui ductam hanc rationem e scena dicit, in qua tibicen histrionum actionem moderatur adeoque, ut Jocus ab petitore ad eum, unde petebatur, sic ab histrione ad alterum se converteret, Et unumquemque cantu tibiæ juvabat. v. Liv. VII, 2. Et ibi Grenov. Salmas. II. cc.

TINNIO. *solvō pecuniam.* ad Att. XIV, 21. si quid Dola-bella tinniat.

TITVBANTER. *cum dubitatione, ita, ut intelligatur, aliquem non satis confidere rei, non satis certo rem scire.* Coel. 7. posuistis enim, atque id titubanter & strictim.

TITVBARE. *ad Div. XII, 10. si quid forte titubatum est, ut in bello. inopula, pro, si calamitas accepta.*

TOGA. *est Romanorum propria vestis. v. togatus: Et pacis insigne, ut ait Cicero in Pison. 30. ad Att. V, 20. puram togam jubeor dare cf. VII, 8. V, 20. &c. Est eadem, quæ virilis dicitur. Phil. II, 18. nam toga virilis erat tota alba, ingenuorum autem puerorum Et puellarum limbo purpureo circumdata v. prætexta. Verr. I, 44. eripies igitur pupillæ togam prætextam. Toga autem pura pueris dabatur in foro a prætore, ad quem a parentibus Et amicis deducebantur; Et tunc dicebantur forum attingere. Sed etiam toga simpliciter dicitur pro virili, Et pura, cum opponitur prætextæ: pueri togam sumentes, prætextam deponebant. Vat. 12. toga pulla, est atra, insigne luctus, de qua v. ut Et de toga ejusque colore in univ. scriptores de re Vestiar. Lips. Elef. I, 13. Manus. Quæ sit. per Epist. III, 1.*

TOGATA. *int. fabula.* Sext. 35. est, quæ agitur ab actō.

INDEX LATINITATIS.

afforibus togatis, in qua adeo Romanorum hominum fusta & mores exprimuntur; ei opponitur Græca, quæ palliata dicitur; Græcis enim ita proprium pallium, ut toga Romanus. v. pallium. cf. Ruigerf. Var. Lest IV, 19.

TOGATUS. *pro cive Romano; quod civibus Rom. toga propria. Itaque togati opponuntur Græci. Rosc. A. 46. ipse vero (libertus Chrysogonus) quemadmodum pallium per forum volitet cum caterva togatorum, videtis. Indignum enim libertum deduci a civibus Romanis tanquam clientibus. v. Hotom. ad h. l. qui male hic refert salutatores Martialis; nam salutatores togati dicti demum, cum toga vulgo in usu esse desisset sub Cæsariis, de quo vid. Ferrar. R. Vest. I, 33. Ciceronis autem temporibus toga erat communis omnibus civibus & omni tempore gestabatur cum in urbe, tum extra urbem. Verr. I, 39. togati creditores Græcorum. Or. I, 24. petam, ne has meas ineptias (præcepta de arte dicendi) offeratis, quanquam moderabor ipse, ne, ut quidam magister atque artifex, sed quasi unus e togatorum numero, atque ex usu forensi homo mediocris &c. nempe magistros rhetorices se profitebantur Græci; his opponuntur togati. Cave putes togatum poni pro patrum causarium, quod nominis*

*Causidici sub imperatoribus interdum tribui videmus, quod, cum non esset amplius vulgo in usu toga, tamen causidici in togis cæsus agebant. v. Ferrar. l. c. Verr. II, 62: quos produxero, qui ex Sicilia testes sunt, sive togatum velis, sive Siculum; in quo loco librarii interpretamentum reposuerant: civem Rom. quod deinde Cæcilius sustulit. v. Gruter ad h. l. * pro Latino. nam Latini quoque toga utebantur, quod aut civitate post bellum latum donati, aut certe focii pop. Rom. essent et Rom. legibus uterentur. Or. III, 11. Nostri minus student literis quam Latini, tamen ex istis, quos nostis, urbanis, in quibus minimum est literarum, nemo est, quin literatissimum togatorum omnium, Q. Valerium Soranum lenitate vocis -- facile vincat. Etiam Gallia Cisalpina a toga usu Togata dicitur Phil. VIII, 9. * togati etiam opponuntur armatis, & ad pugnandum aptis, in quo toga impedimento est. Cæcin. 15. advocatio togatorum * Off. I, 23. qui togati reipublica præfunt, opponuntur Imperatoribus.*

TOGULA. *ad Att. I, 12. Pompeius togulam illam pictam silentio tuetur suam. Toga picta int. acu, est triumphantium & thessas ducentium vestis, quæ & Jovis toga dicitur, quia scil. sumebatur e Capitolio, ut & palmata tunica, quæ & ipsa Jovis tunica dicitur.*

INDEX LATINITATIS.

dicatur. Erant enim in templis plurima Deorum pretiosa vestes, quibus diebus festis ornarentur, ut hodie Mariæ in templis Romanensium, sic Deorum statuae. Primus Gordianus propriam habuit togam pictam tunicamque palmatam. v. Ruben. R. Vest. I, 21.

TOLLERE. *suscipere.* Verr. III, 1. quid oneris tollant. * tolli alicunde dicuntur, qui locum aliquem relinquunt. Quint. 3. tollitur ab attriis Liciniis. * ad Q. Fr. II, 10. ut res proficiens non tollerem, ins: in rheda, aut lecticam, comitem itinere sumere. Horat. Strm. II, 6, 42. quem tollere rheda &c. * laudare. ad Div. XI, 20. quod diceret, se dixisse laudandum adolescentem ornandum, tollendum; se non esse commissurum ut tolli possit. nempe ambigue dictum erat res tollendum, quod duo significare poterat, laudandum & interficiendum. v. Manut. ad b. l. ad Act. II, 25. tollere alicujus laudes in astra. * Nat. D. III, 33. at Phalaris, at Apollodorus poenas sustulit h. e. dedit, solvit. * liberos tollere est agnoscere natos pro suis liberis, & educare; unde deinde dicitur pro: creare liberos. Div. I, 21. puerum, Priamo qui foret post illa natus, temperaret tollere.

TOPIARIA. *est ars non modo herbis, bedera aliisque arcolax hortorum vestiendi & ornandi, sed etiam ex frutici-*

bis & virgultis, ut buxo, myrto, acantho aliisque flectendo, tondendo, varia horti ornamenta consificiendi. ad Q. Fr. III, 1. topiariam facere videntur. hinc dicitur

TOPIARIUS. *ibid.* topiarium laudavi; quamquam alii h. l. neutro genere dictum de opere topiario putant. v. viros doct. ad Plin. III, 19. Salmas. ad Spartian. Hadr. c. 10. p. 89. Topiariorum non semel mentio in lapidibus ap. Gruter. p. DCLL. s. 9. &c.

TOPICE. Top. 2. est ars inveniendi rhetorum, quam auferre Aristotele explicavit Cicero in Topicis.

TORREUMA. Verr. II, 52. torremata sane nota ac pretiosa auferuntur. *ibid.* IV, 18. habere eum parbona torremata; in his pocula duo quaedam -- Mentoris manu summo artificio facta. Pis. 27. torreuma nullum. Est autem torreuma poculum auro argenteo ve calatum, calatus. (v. quod) fusi & erudite demonstrat Salmasius ad Solin. p. 735. sqq. Fiunt non torno, ut quidam existimant, sed calo. tornus topiaria, calum topiaria; unde calatores topiaria, tornatores topiaria. cf. Bentley. ad Horat. Art. Poet. v. 441.

TORMENTVM. cruciatus. ad Div. VI, 7. tormentum caecae suspicionis, * Tusc. V, 1. quod etsi probatu difficile est, propter tam varia & tam multa tormenta fortunae. sc. quibus

INDEX LATINITATIS.

bus reposita est virtus, ut in ep. ad Div. dicit, omnibus fortuna telis esse expositam vitam nostram. hic machina nomen ponitur, quæ tela conjiciuntur.

TORMINOSI. qui? Tusc. IV, 12.

TORNARE. rotundum facere. Univ. 6. Deus mundum ita tornavit, ut nihil fieri possit rotundius.

TORPEDO. piscis genus. Nat. D. II, 50. torpedines torpore se tutantur: unde sc. & nomen duxerunt.

TORQVERE. convertere. Inv. I, 21. quod uterque torquere ad suæ causæ commodum debet. Leg. I, 10. opinionum vanitas imbecillitatem animorum torques & flectit, quocumque cœpit. Cœl. 6. huc & illuc torquere & flectere suam naturam; de homine omnium obsequi studiis volente, & prout res & locus postulat, ita mores & vitam instituentem. * excutere, accurate explorare. P. Sull. 28. torqueatur vita Sullæ * molestiam, negotium creare. ad Div. VIII, 11. non diu, sed acriter nos tuæ supplicationes torserunt.

TORTIVOSVS. nimis acutus & subtilis, spinosus. Acad. IV, 31. de pseudomemo: sed ut omnes istos aculeos & totum tortuosum genus disputandi relinquamus. Fin. III, 1. nec enim in Torquati sermone implicatum quidquam aut tortuosum fuit; nostraque, ut

mibi videtur, dilucida oratio. Stoicorum autem non ignoras, quam sit subtile vel spinosum potius disserendi genus * sed quæ nimis subtilia sunt, eadem etiam solent esse obscura. hinc tortuosum pro obscuro. Div. II, 63. cum stertentes aliquos viderint, his obijcere visâ quædam tortuosa & obscura, quæ mane ad conjectorem deferant. cf. con-tortus. * item, quia tortuose conclusivuncula sunt etiam fallaces, tortuosi opponuntur simplicibus, rectis, candidis. Lat. 18. simplicem præterea -- -- eligi par est -- neque enim fidum potest esse multiplex & tortuosum ingenium.

TORTVS. subst. spira in serpente Div. II, 30. Draco immani tortu. Tusc. II, 9. draco tortu multiplicabili.

TORVS. pars carnosâ in lacertis & pectore, Tusc. II, 9. tori lacertorum. * tori sunt etiam in coronis. Or. 6. de oratore temperato: is uno tanore, ut ajunt, in dicendo fluir, nihil asserens præter facilitatem & æquabilitatem: & addit aliquos, ut in corona, torer, omnemque orationem ornamentis modicis verborum sententiarumque distinguit. hi tori sunt, ex sententia Paschalis de Coronis II, 12. partus quædam in circulo coronæ collectiores & eminentiores, cujusmodi sunt in tauro tori, aut in homine. Ex ratione loquendi Ciceroniana, colligi potest

INDEX LATINITATIS.

test posse, toros extrinsecus addi coronæ ornamenti loco, iisque coronam distingui. Sumi autem tori iidem, qui possim ab auctoribus toruli vocantur, h. e. lemnisci, sagittæ, vittæ, quæ, ut in nummis cernitur, majoris ornamenti causa coronæ addebantur. torus enim & torulus est funiculus. v. Lex. Rustic. Gesneri in toros cf. Cuper ad Apotheos. Homer. p. 139. Virg. doct. ad Ammian. XXIX, 7.

TOTVS. totum pro re summa, s. pro eo, quod est caput & summa rei, ad Att. V, 20. est totum, quid Kal. Martii futurum sit. ad Q. Fr. III, 1. totum in eo est, ut & c. v. Manut. ad Div. XV. ep. 4.

TRABALIS. Verr. V, 21. Ut beneficium quemadmodum, dicitur, trabali clavo figeret. h. e. firmissimum efficeret.

TRACTABILIS. qui tangi potest. Vniv. 4. corporeum & aspectabile, itemque tractabile omne necesse est esse, quod natum est.

TRACTARE. proprie est contingere manibus, in manibus habere, ut Parad. V, 2. matellionem Corinthium cupidissime tractans. Tusc. V, 38. ea, quæ gustemus, olfaciamus, tractemus, audiamus. * administrare, curam alicujus rei sustinere, ad Div. XIII, 77. bibliothecam meam tractavit. in Cæcil. 10. Verr. V, 24. tractare pecuniam publicam, de questore. * considerare. Tusc.

IV, 24. tracta definitionem fortitudinis. * gerere se. Catil. III, 12. ita me in republ. tractabo. cf. ad Div. XIII, 12. * commovere, impellere animum Brut. 50. mentes verbis & sententiis & actione tractantur Or. 28. eloquentiæ est tractare animos & omni modo permoveere * est etiam verbum scenicum. nam actores dicuntur perfonas tractare. Rosc. Com. 7. cujus personam præclare Roscius in scena tractare consuevit. * tractari in re aliqua dicuntur, qui in ea sæpe multumque versantur. Arch. 2. & in ejusmodi persona, quæ propter otium ac studium, minime in judicii periculis quæ tractata est.

TRACTATIO. Or. 35. tractatio rerum efficit admirabiliorem orationem. nam ipsæ quidem res in perfacili cognitione versantur. nempe tractio est modus & ratio, quæ res ab oratore dicuntur & ornantur.

TRACTATIVS. Ar. Or. III, 23. tractatu ipsarum artium delectari.

TRACTATIVS. adj. versatus. v. tractare extr. * considerando & discendo cognitus. Or. 33. orator habeat omnes philosophiæ notos & tractatos locos. cf. Or. III, 14. * actus, gestus. Herenn. IV, 24. vita honeste tractata.

TRACTVS. Ar. Or. II, 13. tractu orationis levi & æquali perpexit opus. * Div.

INDEX LATINITATIS.

II, 46, plus terrarum situs quam lunæ *tractum* ad nascendum valere. Lunæ *tractum recte* vir doctus in *Obs. Misc. quæ a Cel. Dorvillio curantur*, Vol. III. p. 17. interpretatur *cursum*, motum & omnem *fuciem lunæ cum spatio*, quod percurrit; nempe si ita Cicero scripsit, ita capiendum, sed in tactus ostendimus meliorem nobis *videri lectionem*: tactus lunæ.

TRACTVS. *adj. inceptus, initium habens*. Brut. 6. ab isto initio *tractus sermo*. Nat. D. II, 55. venæ a corde *tractæ* & profectæ in omne corpus ducuntur. * *sæpe dilutus*. Mil. 9. comitia *tracta*. * *lenis, sine asperitate*. Or. II, 15. *tractum genus orationis*. Or. 20. in historia *tracta* quædam & fluens expeditior, non hæc contorta & acris oratio.

TRADERE. *commendare*. Verr. III, 12. non a patre isti *traditi*. ad Div. V, 5. totum hominem tibi *trado* de manu in manum, ut ajunt. * *tradere se alicui etiam dicuntur, qui ab eo in arte aliqua erudiri volunt*. Phil. II, 2. te in disciplinam meam *tradideras*. Brut. 89. cum Philo Romam venisset, totum ei me *tradidi*, admirabili quodam ad philosophiam studio concitatus. * *est etiam verbum juris in abalienationibus*, ut *traditio* Top. 5. *extr. hinc eleganter* ad Quir. p. R. 6. cum duo consules, emri *pactione pro-*

vinciarum auctores se inimici reip. tradidissent.

TRADITIO. *verbum iuris, de abalienatione, verum mancipi, quæ fit per nexum*. Top. 5. *extr. abalienatio est ejus rei, quæ mancipi est, aut traditio alteri nexu, aut in jure cessio*.

TRADUCERE. Brut. 53. *traducere a severitate in hilaritatem*. Verr. II, 78. ab ejus infamia -- vestros animos in aliam partem -- *traducat* * *justinere, exsequi*. ad Att. V, 9. summa abstinencia munus hoc extraordinarium *traducemur*. * *traducere equum dicuntur equites, cum in transvectione a censore, non adempto equo, transeunt*. Cluent. 48. Africanus cum esset Censor, & in equitum Censu C. Licinius sacerdos prodisset -- dixit, se scire, illum conceptis verbis peierasse; si quis contra dicere veller, usurum eum suo testimonio -- deinde cum contra nemo diceret, jussit *equum tradicere* * *traduci est etiam in adoptionibus si quis adoptione fit e patricio plebeius lege curiata* ad Att. I. 18

TRADUCTIO *metonymia*. Or. III, 42. ne illa quidem *traductio* atque immutatio in verbo &c. pro Afris est sumpta Africa. * *figura in verbis* Herenn. IV, 14. *traductio* est, quæ facit, ut, cum idem verbum crebrius ponatur, non modo non offendant animam, sed etiam continentiore orationem reddat &c. * *traductio*

INDEX LATINITATIS.

Dio etiam est, cum lege curia. ea per adoptionem e patricio plebeius aut e plebeio patriciat fit. Sext. 7. *transductio* ad plebem furibundi hominis. *Hinc*

TRADVCTOR. ad Att. II, 9. hic Hierosolymarius *eradvctor* ad plebem.

TRAGICVS. *de oratore grandi, sublimi & animos per-mouente.* Brut. 55. *grandis, & ut ita dicam, tragicus orator.* Or. II, 56. sed hæc *tragica* atque divina.

TRAGOEDIAE. Or. I, 51. nec vero istis *tragoediis* tuis quibus uti philosophi maxime solent, perturbor, quod ita dixisti, neminem posse mentes eorum qui audirent, aut inflammare dicendo, aut inflammatas restringere, nisi qui rerum omnium naturam, mores hominum atque rationes penitus perspexerit &c. *ibid.* 53. his *tragoediis* Galbam liberatum ferebat; *quoniam fecerat in commovendis iudicium animis.* *ibid.* H, 51. si *tragoedias* agamus in nugis, ante dixerat, in parvis rebus adhibere dicendi faces. Tusc. VI, 34. at quas *tragoedias* effecit? (*scilicet ut Bontleio placet effudit?*) te, Apollo sancte, fer opem, teque omnipotens Neptune invoco, vosque adeo venti &c.

TRAHERE. *sumere.* Vern. III, 98. una decumæ lege & conditione *trahuntur.* * *deferendo prerogare.* ad Att. X, 7.

trahitur bellum Mil. 9. *trahita* esse comitia * Inv. II, 9. ex visu multa *trahuntur* suspensiones. Hereñ. I, 5. in invidiam *trahemus.* Acad. IV, 26. hæc disputationibus hæc & illic *trahuntur* h. e. *de his in utramque partem disputatur.*

TRAJECTIO. *transpositio.* Or. 69. & utitur *ex trajectione* verborum (*intell. aperta*) & nihilo tamen aptius explet concluditque sententias. *paulo ante dixerat, trajicere* verba aperta. * *hyperbole.* Or. III, 53. tum augendi minuendive causa veritatis superlatio atque *trajectio.* * Div. I, 1. *trajectiones* stellarum observaverunt. *Est persuper. v. Senec. N. Q. 1p.*

TRALATITIVS. *aliunde petitus & translatus. in legibus & edictis imprimis tralatitium dicitur, quod totidem verbis ex alia lege, aliove edicto repetitum est; unde ad Att. V, 21. Verr. I, 44. tralatitium edictum.* ad Att. III, 23. caput *tralaticium.* *hinc tralatitia dicuntur vulgo usitata, vulgata, nota.* ad Div. VIII, 5. nosti enim hæc *tralatitia:* de Galliis constituitur; etis, qui intercedat &c.

TRANQVILLITAS. *de mari, in plural.* Att. VI, 8. ceterisque longis navibus *tranquillitate* aucupatori eramus.

TRANSFERRE. *pro eo quod vulgo dicunt applicare.* Off. I, 16. quod ab Ennio positum in una re, *transferri* in multas potest.

Y y 2

TRAN-

INDEX LATINITATIS.

TRANSIRE. ad Div. IX, 1. facile me, quæ impendeant, *transiturum*!

TRANSIGERE. de *scribentibus & dicentibus*, cum alicujus rei explicationem aut argumentum absolverunt. *Invent.* I, 25. ut prima quæque pars, ut posita est in partitione, sic ordine *transigatur*. *Or.* 40. ut proponat, quid dicturus sit, ut, cum *transigeris* jam aliquid, definiat.

TRANSITIO. *Nat. D. I, 18.* doceat, eam esse vim & naturam Deorum, ut -- imaginibus, similitudine & *transitione* perceptis cernatur. *hoc est illud, quod est apud Diog. Laert. L. X. Sect. 139.* τὰς θεῶν λόγῳ θεωρητὰς εἶναι. -- εἰ δὲ, κατὰ ὁμοειδίαν ἐκ τῆς οὐσιότητος ἀπὸρρέουσιν τὸν ὁμοίον εἰδῶλον ἐπὶ τὸ αὐτό.

TRANSLATIO. *Inv.* I, 8. actio translationis & commutationis indigere videtur. v. *translativus*. *Verr.* IV, 42. nomen suum isti ad translationem criminis commodaturum h. e. *passurum*, ut crimen suum *Verres* in ipsum *transfere* possit.

TRANSLATIVVS. *Invent.* I, 8. *translativa* constitutio quid sit?

TRANSMITTERE. *committere*, *Manil.* 14. quis dubitat, quin hoc tantum bellum *Pompejo* *transmittendum* sit * *tribuere*. *ibid.* 1. tempus amicorum temporibus *transmittere*. * *mare transire* ad *Att.*

VIII, 5. *Lentulum* ante *transmissurum*. *Fin.* V, 29. *maris transmissis*.

TRANSSCRIBERE. *Nat. D. III, 30.* *transscribere* tabulas publicas i *describere* *corumpendi causa*.

TRAPEZOPHOROS. ad *Div.* VII, 23. *signum*, quod *mensam fert*

TRIBVARIVS. ad *tribu* *pertinens*. *Planc.* 15. quod iudiciorum genus si est æquum nulla in re, nisi hac *tribuaria*. *ibid.* 19. *hæsitantem* re in hoc *sodalitiorum tribuoris* crimine. Res *tribuaria* & crimen *tribuarium* dicitur, quo *objecta* est *Plancio* *tribunum corruptio*:

TRIBVERE. *distribuere*. *Or.* 33. ut in eas partes *tribuetur* oratio. ad *Div. XIII, 70.* *tribuere* in vulgus. *conf. Invent.* I, 5-55. *Tusc.* II, 2. * *imponere*, *mandare*. *Or.* III, 36. plus attulisti, quam tibi est *tributum* a nobis. * *tribui* dicuntur quæ habemus, etiam non accepta. *Leg.* I, 3. si mihi ullum *tribueretur* tempus *vacuum*.

TRIBVNAL. est *suggestum* *lignum*, in quo ponitur *sella* *magistratus* *jura* *dicentis*, aut *judicium* *sive* in *urbe* *sive* in *provincia* *exercentis*. in *castris* *autem* *imperatoris* *judicium* *concionantis*. *Primo* *suggestam* *fuisse*, non *sellam*, uti non *nulli* *interpretantur*, patet ex eo, quod *distinguuntur* *tribunal* & *sella*. *Verr.* II, 32. *pre-*
tor

INDEX LATINITATIS.

tor de *sēba* ac *tribunali* pronunciat. Et sic est *sepissime*. *lignēum* & *mobile* fuisse patet ex *Vatin.* 9. feceris ante *rostra* pontem, *continuatū* *tribunalibus*, per quem consul non in carcerem, sed ad supplicium & ad necem duceretur; deinde ex *Sueton. Caf.* 84. ubi *Cesaris* corpus in foro combustum dicitur congestis *subsellis* ac *tribunalibus*, quod etiam in corpore *Clodii* factum est. *Prætores* *Romæ* & in provincia in *tribunali* *sedisse* *jus dicentes* aut *judicia* *exercen-*tes, ex pluribus *Ciceronis* locis, quos partim adduximus, partim adducemus patet: de *imperatoribus* in *castris* *juvat* *unum locum* *afferre* ex *Liv.* XXVIII, 27. ubi *Imperator Scipio* *dieit*: *Albium* & *Atrium* *sedisse* in *tribunali* *P. Scipionis*. Sed hoc erat plerumque e *cespite* *congesto*, ut demonstravit *Lipsius* ad *Tacit. Annal.* 1, 16. vid. tamen inprimis *Spanhem.* VI. & *Pr. N. Diff.* XLII. p 628. In *tribunali* autem, quoniam *faris* *implum* erat, una cum *pratore urbano* *sedebant*, quos *sibi* in *Consilium* *advocaverat* *Orat.* I, 37. nobis in *tribunali* *Q. Pompeii* *Prætoris* *urbani*, *sedentibus* &c. conf. *Sueton. Tib.* 33. in *tribunali* autem *Quæstorū*, cum *causa* *ageretur*, *amici ejus*, qui *cuperent* *audire* *oratores* *causam* *agentes*. *Brut.* 84. volo hoc *oratori* *convingat*, ut, cum *auditum* *fit*, cum *esse*

dicturum, *locus* in *subsellis* occupetur, *compleatur* *sribunalis*, *gratiosi* *scribæ* *sint*, in dando cedendo *loco*. * *Cærum*, quod ad *figuram* *attinet* *tribunalis*, ex *numis* patet fuisse *quadratam*; hanc *figuram* ergo *tribuimus* *militaribus*, *forensibus*. Sed *Vitruvius* *V. i.* *formam* *semicircularem* *facit*, *nempe* *lapidatorum* & *perpetuorum*, quæ in *busilicis* *erant*. de iis enim *ibi* *sermo*, non de omnibus: atque id *subiecta* a *Vitruvio* *ratio* *docet*.

TRIBVNITIVS. A&J.

Verr. 16. *Lex* *tribunitia*. v. *Ind. Legg.*

TRIBVNVS. tria genera *tribunorum* *sunt* apud *Ciceronem* 1. *tribuni* *plebis*, de quorum *institutione*, *causis* *juribus* *tirones* *cognoscant* ex *Liv.* II, 33. conf. *Ind. Legg.* in *Leges* *Sacratæ*. *Sublata* *est* *tribunitia* *potestas* *postea* *re* & *nomine* *ad tempus* *cum* *decemviri* *legibus* *ferendis* *constituti* *essent*. *Liv.* III, 32; *restituta* *ibid.* 54. s. *sublata* *iterum*, *re*, *nomine* *relicto* a *Sulla* *Dictatore* *Cic.* *Leg.* III, 9. *Caf. Bell.* *Civ.* I, 5. In quo tamen *scrupulum* *injicit* *locus* *Ciceronis* *Verr.* I, 60. de quo v. *Addend.* ad *Ind. Legg.* in *Lege* *Cornelia* *tribunitia*: *restituta* *iterum* a *Cn. Pompeio*. v. *Ind. Legg.* in *lege* *tribunitia*. *Eorum* *potestas* *antiquissima* & *prima* *fuit* *intercesso* *contra* *decreta* *senatus* & *magistratum*; sed ea *postea* *aucta*. *Post* *tempora* *Sullæ*

INDEX LATINITATIS.

Sulla & Ciceronis aetate, qua huc imprimis pervenit, senatores tribuni fuisse, in senatu sedere, ad senatum referre potuerunt (v. ad Div. I, 1) edicere ut senatus conveniat, ibid. XI, 6 &c. conf. Lips. El. XI, 13. Torrent. ad Sueton. Aug. 10. 2. tribuni militares. ad Q. Fr. II, 14. sunt autem tribuni militum in legionibus, ut praefecti in castris, subiecti legato, ut ipsis centuriones, v. ad Div. XV, 4. Creati sunt modo a populo, modo ab Imperatoribus. Ab his creatos docet locus ad Q. Fr. II, 15. M. Curtio tribunatum a Caesare petivi (nam Domitius se desiderari putasset, si esset a me rogatus: hoc enim est ejus quotidianum: se non tribunum mihi quidem facere: etiam in senatu fuit Appium Collegam, propterea illi ad Caesarem, ut aliquem tribunatum auferret) sed in alterum annum. Ab populo creator innuitur A. I. Verr. 10. tres hi homines veteres tribuni militares sunt designati, ex Kal. Jan. non judicabunt De hac re adscribam tironum causa locum A. I. ad l. c. tribunorum mil. duo genera sunt: primum eorum, qui Rufuli dicuntur; hi in exercitu creati solent; alii sunt Comitiiati, qui Romae comitiis designantur, sed de hac re v. e. Livio alii que erudito disputantem Lipsium Milit. Rom. II, 9 3. tribuni avarii. Planc. 8. sunt ordinis ple-

bei; itaque cum lege Annulla judicia cum omnibus ordinibus communicata essent, de plebe judicaverunt tribuni avarii ad Q. Fr. II, 16. 6. ad Att. I, 16. Per eos militibus pecunia stipendiorum numerabatur, ut est auctor Festus. In eorum nomine facere ludis Cic. ad Att. I. c. ubi de judicio Clodiano: tribuni non tam avari (h. e. divites) quam, ut appellantur, avarii. h. e. aere corrupti.

TRIBUS. *sunt partes populi in quas descriptum est pro loco & regione, quam habitant cives Rom. ex inspecto Romuli. v. imprimis Sigonium, de tribubus accurate disputantem de Ant. Jur. Civ. R. L. I. 3. Ciceronis tempore XXXV. tribus fuisse, quarum nomina v. supra post Indic. Histor. Mutata est aliquantum ratio tribuum, cum Q. Fabius M. fecerit urbanam omnem in quatuor urbanas tribus conjecit. v. Ind. Hist. in Q. Fabium; a quo tempore honestum fuit in tribus rusticana esse quam in urbana, & nota consoria, e rusticana in urbanam conjici. Cluent. 43. tribus moveri. A tribubus dicuntur comitia tributa, de quibus v. Comititia. Sed sit tamen non semel apud Ciceronem mentio tribuum in comitiis censurariarum. v. e. Agr. II, 2. me non extrema tribus suffragiorum, sed primi illi vestri concurfus -- consulem declaravera. Id quale sit, tironum causa verba J. Fr.*

INDEX LATINITATIS.

J. Fr. Gronovii docebimus ex Observ. L. IV. c. 1. p. 5. Multitudine civium in immensum, aucta, unaquaque in tribu permulti erant diversarum, imo omnium classium cives, jamque singulae classes in unaquaque tribu plures faciebant centurias tam juniorum, quam seniorum. Hinc Cicero in Or. pro Plancio *centuriam* vocat unius tribus partem. Ergo comitiis centuriatis ex tribubus XXXV sorte una tribus excernebatur, ex cujus centuriis primae classis quod quaereretur prerogativa, centuria ipsa quoque haec tribus jam prerogativae nomen acquisierat: deinde quot illius sorte ductae etiam prerogativae tribus essent centuriae primae classis, tot rursus sortes conscribuntur in sitellam, numero, ut videtur, aliquo notatae, quo prima juniorum, vel seniorum secunda, tertia & deinceps centuriae distinguerentur: tum quam centuriam designans fors excidisset, ea erat prerogativa centuria. Hinc factum, ut, quemadmodum ob centuriam prerogativam etiam tribus in qua continebatur, prerogativae nomine gauderet, sic etiam tribus nomen daretur illi centuriae, atque adeo promiscue interdum haec duo vocabula *centuriae* & *tribus* hac in re comitali usurparentur, haec ille. Ap. Florentum etiam extra rem comi-

sialem tribus pro centuria equitum dici viderunt viri docti l. 1. §. ubi v. Duker. ex quo intelligitur eo tempore centuriam & tribum promiscue dictas. Ceterum illam rationem centuriae prerogativae sorte capiendae, quam Gronovius explicat, apparet, de tribubus rusticis tantum accipiendum esse, quod in tribubus urbanis eo tempore prima classis centuriae esse non poterunt, quod vir magnus monere praetermisit; scilicet, ut opinor, quia etiam non montis in mentem debebat venire.

TRIBVTARIVS. Verr. IV, 65 multum apud illum recentes nuncios multum tabulas non commendaticias sed tributarias valuisse. succite dicuntur litera, quibus pecunia promissa erat, aut quibuscum una pecunia missa.

TRIBVTIM. per tribus, in tribus. ad Art. XIV, 15. Scaurus populo tributum domus suae satisfecerat. Muren. 3x, si gladiatoribus (b. e. in ludis gladiatorii) vulgo locus tributum esset datus. cf. 34. Flacc. 7. tributum & centuriasque descriptis ordinibus, classibus &c.

TRIBVTIO. distributio. v. tribuere Nat. D. I, 19. tributio aequabilis.

TRIBVTVM. quomodo a vectigali differat & tributarii stipendiarii que a vectigalibus v. in stipendiarius. sed omnis pecunia collata a pluribus in medium, quam collectam dicimus

INDEX LATINITATIS.

mus, appellatur tributum. Verr. III, 42. Imacharenses tributum facere cœgisti, ut Apronio darent HS. XXmillia. vulg. ferre. ad Div. III, 7. querebatur, quod legatos tributa exigere vetarem. i. e. collectam facere.

TRICAE. ad Att. X, 8. domesticae *tricae*, sunt difficultates rei familiaris.

TRICARI. *tergi versari*, moras facere. ad Att. XV, 13. Dolabella scripsit, sese de attributione omnia summa fecisse: Vestenum accusat: *tricator* scilicet.

TRIENS. *tertia pars hereditatis*. est enim proprie *tertia pars assis*. ad Att. VII, 8. Dolabellam video Liviae testamentum esse in *triente*.

TRIERARCHVS. Verr. I, 20 &c. est praefectus *triremis*, quem creat civitas, quae navem suo sumtu edificatam praebet. Alio sensu est apud oratores Græcos v. c. Demosthenem de Coron. 30. nempe ibi significat eum, qui aut solus suo sumtu *triremem* edificat, instruit, ac deinde ei etiam praest, aut aliquid confert ad *triremem* edificandam, unde *εὐρηχὴς* dicitur.

TRIETERIDES. sunt solennia Bacchi a numero annorum, post quos elapsos celebrantur. Nat. D. III, 23. *trieterides* a Dionysio quinto constitutæ putantur.

TRINUNDINVM s. *trinum nundinum*. *ternae nundinae*, quibus, cum cives ex agris in urbem conflarent, ut fructus agrorum & alias merces rusticas venderent, lex in comitiis ferenda promulgabatur, ut eam etiam atque etiam considerare cives possent, & candidati magistraturam petebant. *terna* autem *nundina* cum diebus interjectis conficiunt summam septemdecim dierum, non, ut quidam docti viri existimarunt, septem & viginti. Numerandorum dierum enim initium fit a *nundinis primis*, & desinit in *tertiis*: *nundinae* autem *secundae* more latino bis numerantur, ut sint & dies nonus a primis *nundinis*, & primus dies in altera *enneade* dierum. ad Div. XVI, 12. se praesentem *trinum nundinum* petiturum. Dom. 14. quod in ceteris legibus *trinum nundinum* esse oportet, id in adoptione satis est, esse *trium* horarum. scil. *adoptio* fit per legem *curiatam*, adeoque ad eam quoque *trinundino* opus est. Phil. V, 3. ubi promulgatio *trinundinum* haec commate in quibusdam ead. distinguuntur; neque id absurdum esse dixerim, sed potest etiam abesse distinctio, ut fit ellipsis praepositionis: per, ut in illo ad Div. XVI, 12. & alibi.

TRIPVDIVM. quid sit docet Cicero Div. I, 15. quia, cum pulli pascuntur, necesse est, aliquid ex ore cadere, & terram pavire, *terripanium* primo, post *terripudium* dictum

Sum

INDEX LATINITATIS.

Etum est; hoc quidem jam *eripudium* dicitur: cum igitur offa cecidit ex ore pulli, tum auspicanti *eripudium salustianum* nunciant. cf. Div. II, 8. ad Div VI, 6.

TRISTIS. *severus, justus.* Aët. I. Verr. 10. *tristis* iudex. Cael. 6. *tristis*, opponitur *remisso*. Quint. 18. natura *tristi* ac recondita fuit. Brut. 30. *triste* ac *severum* dicendi genus.

TRISTIVS. Cato 19. adulescentes gravius egrotant, *tristius* curantur b. e. acerbioribus molestioribusque remediis.

TRISTITIA. *severitas.* Or. I, 7. *tristitia* sermonis *opponitur *elegantia* & *suavitati* in oratione. Fin. IV, 28. horridiores evadant, asperiores, duriores & oratione & moribus. quam illorum *tristitiam* atque asperitatem fugiens Panætius, nec acerbitatem sententiarum, nec differendi spinas probavit. * Offic. I, 12. cum dixisset hostem b. e. peregrinum veteribus dictum esse, qui perductus appellandus erat, addit: lenitate verbi *tristitiam* rei mitigante.

TRIVMPHALIS. in Pison. 19. provincia, quæ fuerit ex omnibus una maxime *trivmphalis*. b. e. quæ maxime materiam belli triumpho digni gerendi habet, & ex qua adeo plerique Proconsules redeuntes triumphavere.

TRIVMVIR. Orat. 46. *trivmvi* capitales. cf. ad Div. VII, 13. sunt *præfecti car-*

cerum, quibus suppliciorum a damnatis sumendorum cura mandari solet, de iis lege Lipsium ad Tacit. Annal. V, 9. & quos laudat præterea Cœrtius ad Sallust. Catil. 55. * ad Div. VII, 13. *trivmvi* (trivmvi) auro, argento, aere, int. stando feriundo. Disti etiam monetales. v. Pompon. Orig. Fur. § 30. Cluent. 13. ante pedes Q. Manlii, qui tum erat *trivmvir*, constituunt. intellige de magistratu *municipali*. *Municipiorum enim magistratus a numero appellantur; qui diversus in municipio fuit.*

TRIVMVIRATVS. Brut. 31. de Q. Aelio Tuberonē: qui quidem in *trivmviratu* iudicaverit, contra P. Africani avunculi sui testimonium, vacationem augures, quo minus iudiciis operam darent, non habere. qui fueris hic *trivmviratus*, non vidi, qui explicaret. Mihi autem non est dubium, quin sermo sit, non de *trivmviratu* Tuberonis, qui nullus fuit, sed de tempore *trivmviratus agrarii*, qui fuit illius temporibus ex lege agraria Sempronii C. Gracchi. Nam cum a *trivmviis agrariis* M. Fulvio Flacco, C. Graccho & C. Carbone, dum agros dividerent, graves seditiones excitata essent, ex sententia P. Africani Senatus iudicia causarum agrariarum a *Ilviris* tamquam suspectis ad Consulem C. Sempronium aliorque iudices transferre voluit. v. Figb.

INDEX LATINITATIS.

ad an. 624 In qua re, cum de iudicibus, qui cum Sempronio iudicarent, ageretur, potius incidere, aut incidis potius illa de vacationibus augurum questio.

TROCHÆVS. vulgo dicitur pes una longa & altera brevi, sed apud Ciceronem est pes tribus brevibus syllabis, qui & tribrachys dicitur. quem nos autem vulgo trocheum dicimus, choreus a Cicerone dicitur Or. 57. contra accidere in spondeo & trochæo, quod alter e longis constaret, alter e brevibus fieret. -- *trocheum*, qui est eodem spatio, quo choreus, cordacem appellat, quia contractio & brevis dignitatem non habeat.

TRULLA. Verr. IV, 27. erat etiam vas vinarium, ex una gemma pergrandi, *trulla* excavata, manubrio aureo. *ibid.* *trulla* gemmea. *Erat autem hoc vas comparatum ad vinum hauriendum & poculo infundendum, quod vel ipsum manubrium indicat.* Ex *Horas. Sat. II, 3, 144.* festis potare diebus Campana solitus *trulla* vapamque profestis colligunt, fuisse poculum, quia sc. *trulla* potari dicitur. *Sed hoc non est consequens.* *Trulla* potatur, quia est inter instrumenta & vasa, quibus in convivio utimur. cf. *Cel. Burr. ad Patron. c 75.*

TVRL. intueri, inspicere. Div. I, 14. intuerentur, nec tuendi satietas capere posset. * tueri templa &c. dicitur non modo qui supremam eorum cu-

ram habet &, per quos placet delecta & sorta conservat, ut *Roma censors.* Leg. III, 3. *tuentor* Censores urbis templa, vias, aquas &c. sed etiam redemptores, qui in templis aliquid instaurandum, faciendum, melius faciendum redemerunt. Verr. I, 50. ædem Castoris P. Junius habuit tuendam: ex sequentibus autem patet, cum columnas quasdam redemisse ædificandas.

TVITIO defensio, conservatio. Top. 23. natura habet duas partes, tuitionem sui & ulciscendi ius.

TVMERE. egrotum animo & perturbatum esse. Tusc. III, 9. animus tumens in vitio est. Sapientis autem animus, semper vacat vitio, nunquam turgescit, nemo tumet. ac iratus animus eiusmodi est. &c. * ad Art. XIV, 4. *tumens* negotia h. e. imminens res novæ. v. *tumor.*

TVMOR. de animi læsæ. Tusc. III, 12. cum tumor animi resedisset. *ibid.* 31. erat in tumore animus. *ibid.* IV, 30. recentes quasi tumores animi. * res nova imminentes ad Art. XIV, 5. meam stultam verocundiam, qui legari noluerim ante res prolatas, ne desererem viderem hunc tumorem rerum, cui certe si possem mederi, deesse non deberem.

TVMVLTVARI. trepidari, motu aliquo animi perturbari. Agr. II, 37. qui sæpe & sine causa *tumultuat.* Off. I, 23. non perturbari rebus asperis, nec *tumultuantem* de gradu deici,

INDEX LATINITATIS.

est dicitur. Cal. 15. quid *tumultuarius*? quid insanis? quid clamore exorsa, verbis, parvam rem, magnam facis? cf. *tumultus*.

TUMULTVS. Phil. VIII, 1, potest bellum esse sine *tumultu*; *tumultus* esse sine bello non potest. quid est enim aliud *tumultus*, nisi perturbatio tanta, ut major timor oriatur unde etiam nomen ductum est *tumultus*. (nempe non a timere, sed a *tumore*, qui est rerum novarum timor. v. *tumor*.) Itaque majores nostri *tumultum Italianum*, quod erat domesticus; *Gallicum*, quod erat Italiae finitimus, praeterea nullum *tumultum* nominabant. Graevius autem *tumultum* esse quam bellum, hinc intelligi licet, quod bello vacationes valent, tumultu non valent. Phil. V, 19. vacationem militiae ipsis, liberisque eorum esse placere: extra *tumultum Gallicum Italianumque*. Rost. Am. 6. *tumultus* proximus; dicitur bellum civile. Sullamur. In bello autem Italico Gallicove subito edici solebat *tumultus*, quod erat summi periculi et celerissime depellendi indicium, et hanc habebat vim, ut saga fumerentur, justitium esset, sine dolectu milites fierent interdum, et vacationes nulla essent. Sull. II. meis consiliis, meis laboribus, -- sine *tumultu*, sine dilectu sine armis, sine exercitu, quinque hominibus comprehensis atque confectis &c. Phil.

V, 12. *tumultum* decerni, iustitium edici, saga sumi dico oportere, dilectum haberi sine vacationibus in urbe & in Italia, praeterea Gallia tota. Mauren. 10. simulacque increpuit suspicio *tumultus*; artes illico nostrae (np. eloquentia & juris scientia) conticescunt. cf. Budaeum ad Pandect. p. m. 194.

TUNICATVS. Agr. II, 34. qui metus erat *tunicatorum* illorum. b. e. de infima plebe hominum, qui tunica sine toga utebantur; unde etiam *tunicatus* popellus ap. Horatium. Sed de hac re et tunica in genere necessaria vironibus tradita sunt in Lexica Fabri, et nosi sunt de re Vestiarum scriptores. * in exercitationibus campestribus uti praeter campestrae etiam tunica, modestia signum in iuvenibus Læi. 5. uteremur ludæ campestri tunicali. ubi v. Graev.

TVRBARE. bellum movere. Sull. 20. si in Hispania *turbatum* esset. * *corrumpere*. Vern. III, 94. *turbare* reliquas spes. * *tumultuari*, Fin. I, 10. id ne fore quidem faciunt, ut ita ruant atque *turbent*, ut earum motus atque impetus, quo pertineas, non intelligatur. * molestiam alicui mala fide fallaciterque agendo creare. ad Q. Fr III, 1. ne quid ille *turbet*.

TVRBO. Sext. II. illi duo reip. *turbines*. de Gabinio et Pisone. Dom. 13. tu, procella patriæ, *turbo* ac tempestas pacis atque otii.

TVRBULENTE. animo perturbato.

INDEX LATINITATIS.

turbato. Tusc. IV, 28. *turbulente humana pati.*

TVRGESCERE. *perturbatum esse* Tusc. III, 9. *animus sapientis nunquam turgescit, numquam tumet.*

TVRMALIS. Or. II, 65. *turmales statuae.* Ita facite Africanus major Corinthiis statuas pollicentibus dicebat equestres statuas, quod eas ponere volebant, ubi iam multae aliorum imperatorum essent.

TVRP.FICATVS. Off. III, 29. *turpificati animi foeditas.*

TVRPIS. *insuavis* Or. 47. *quid si etiam abfugis (ap. pro aufugit) turpe visum est.*

TVTELA. Flacc. 34. *tutela legitima.* Rosc. Am. 6. Or. I, 36. *tutela iudicium; quo quis accusatur, quasi tutoris officium male praestitisset, & pupillum fraudasset.*

TYPVS. *effigies fidelis.* ad Att. I, 10. *praeterea typos tibi mando, quos in vextorio attrioli possem includere.*

TYROTARICHVS. ad Div. IX, 16. ad Att. IV, 8. &c. *genus cibi e caseo & fassamentis, ut notatio verbi docet; sed accedebant etiam alia res, ut Apicius docet, apud quem est ratio patellae tyrotarichae conscien- da. de Art. Coquin. IV, 2. quae apud Ciceronem patina tyrotarichi dicitur.*

V.

VACARE. Tusc. II, 26. *amplitudinem animi - omnium rerum pulcherrimam, eoque pulchriorem, si vacet populo,*

b. e. ut post dicit, si sine populo resse recte facit, non hoc agit, ut populo placeat.

VACATIO. *ejus est, qui a quacunque re molesta aut laboriosa liber est. res, a qua quis liber est, adicitur interdum, interdum omittitur.* Phil. V, 19. *vacatio militiae.* Font. 4. *pretium ob vacationem datum, ap. a munere via publica munione.* ad Div. IX, 6. *quae studia magnorum hominum sententia, vacationem habent publici muneris. b. e. potestatem faciunt a republ. gerenda abstinendi. Sed non solus genitivus rei, a qua quis liber est, adicitur, verum etiam causa, propter quas liberatur.* Cael. 12. *si veritati tuae, ut oportet, respondere non audeo, erat enim meum deprecari vacationem adolescentiae, veniamque petere.* Leg. I, 3. *ego vero etatis potius vacationi confidebam.*

VACILLARE. ad Div. XVI, 15. *epistola vacillantibus literulis, quales nempe sunt eorum, qui, propter infirmitatem aliquam e morbo aut senectute ordam, tremebunda manu scribunt.* Catil. II, 10. *qui partim inertia, partim male gerendo negotio partim etiam sumptibus in vetere ere alieno vacillant. h. e. expedire se ex ea & consistere non possunt.*

VACVITAS. *de tempore, quo munus aliquod, magistratum, nemo obtinet.* ad Div. XI, 10. *quantam perturbationem rerum urbanarum affurat ob-*

INDEX LATINITATIS.

tus consulis, quantam cupiditatem hominibus injiciat vacuitas. Gravius e- vestigiis Codd. MSS. legendum judicat: vacivitas quem vid. ad b. l.

VACVVS. otiosus. Brut. 5. cum te scirdmus esse vacuum. * Catil. I, 6. cum morte superioris uxoris novis nuptiis domum vacuum fecisses. hac forma loquendi significat de medio sublatum quemcumque, quo superstita nuptia fieri nulla possunt. Sic Sall. Catil. 15. Aurelia Orestilla pro certo creditur, necato filio, vacuum domum scelestis nuptiis fecisse. ubi vid. Curtius, sed & is qui mortuus est, dicitur vacuum domum facere ap. Liv. I, 46. Arus Tarquinius & Tullia minor prope continuatis funeribus cum domos vacuas novo matrimonio fecissent. i. e. mortui essent, neque amplius obstarent fratri sororque, quo minus se iungerent matrimonio. vide tamen ad b. l. Jac. Gronov.

VADARI. est, inbere aliquem datis sponso-ribus pollice-ri, ad diem certam ad agendum de re aliqua certum ad locum venturum, & est petitoris; unde autem petitur, vadimonium promittit. Quint. 6. se iam neque vadari amplius, neque vadimonium promittere. Verr. III, 15. cum Apronius ex Leoncino usque Lilybeum aliquem vadaretur ex miseris aratoribus. cf. Quint. 19. cf. Salmas. mod. usur c. 16.

VADIMONIUM. est i. pra-

sentia aut ab eo, quem quis est vadatus datis vadibus s. sponso-ribus promissa, aut a sponso-ribus, qui ejus qui vadatur, praesentiam alterius sua fide & periculo suo promittunt. hinc formula Quint. 6. vadimonium promittere. ibid. 7. vadimonium sistere &c. 2. ipsa postulat[i]o & promissio praesentiae. ibid. 6. hominem in praesentia non vadatur; ita sine vadimonio disceditur. ibid. 5. res esse in vadimonium coepit. h. e. res eo venerat, ut sibi inter se praesentiam certo die promississent. ibid. 18. quaesivit, quo die vadimonium istud factum esse diceret. ad Q. Fr. II, 14. nemo fuit in tanta multitudine, qui vadimonium concipere posset. h. e. JCrus. qui formulam posset scribere, qua vadimonium postuleretur & promitteretur. 3. ipsa dies, qua praesentia postulata & promissa est. der termin. Cato 7. meminere vadimonia constituta. Quint. 7. cum vadimonia dilata essent. cf. ad Div. II, 8. ad Quint. 16. ad vadimonium venire. ibid. deferre vadimonium. obire vadimonium. de vadimonio longa est disputatio ap. Salmas. mod. usur. c. 16. (in qua tamen non omnia vera, tamquam illud, quod p. 696. dicit vadimonium promittere fuisse tantum sponso-rum, cum de reo sit discrete apud Cicer. Quint. 6. se iam non vadari amplius, neque vadimonium promittere.) cf. Budaeum ad Pand. p. m. 40 sqq.

VAGA-

INDEX LATINITATIS.

VAGARI. Offic. II, 2. de Academicis: non enim sumus ii, quorum animus *vagetur* errore. h. e. nesciat, quid statuat, quid decernat. * Or. I, 48. ne oratio *vagari* cogatur, de *λογαζῶν*. dicitur, nulla proposita res, de qua agitur, definitione. s. de iis qui nesciunt via & ratione, initio a definitionibus facta, disputare. * Or. III, 44. *vagari* verba & 49. *vagari* oratio dicitur, cum verba non sunt ita juncta, neque ipsa sententia periodis comprehensa, ut numerus existat. * Tulc. III, 6. deinde *vagabimur* nostro instituto, h. e. *latius & copiosius* differemus de re. * Marcell. 9. *vagabitur* nomen tuum longe atque late, certam quidem sedem non habebit.

VAGINA. Cato 15. viriditas herbecens culmo erecta geniculato, *vaginis* jam quasi pubescens includitur.

VAGVS. Brut. 31. *vagum* dicendi genus. h. e. copiosum cf. *vagari*. * Or. II, 16. *vaga* questio est, quae in genere versatur, non certis personis & temporibus adstricta. * incertus. Nat. D. II, 1. & de Diis habere non errantem & *vagam*, ut Academici, sed, ut nostri, stabilem certamque sententiam * de oratione non composita, nec numerosa. Or. 23. solutum quiddam sit, nec *vagum* tamen, ut ingredi libere, non ut licenter errare videatur.

VALLVM s. **VALLVS.** munimentum circa castra, quod

fit a palis, qui & valli dicuntur, unde elegantes dicendi rationi. Nat. D. II, 67. munitae sunt palpebrae tamquam vallo pilorum. Ceterum quod Victorinus Var. Lect. XXI, 16. ex hoc loco corrigit Xenophontem Mem. Socr. I, 4, 6. id improbauimus ad eum locum. Cato 15. fundit frugem spici, ordinem structam, & contra avium minorum morsus munitur vallo aristarum utrumque ablativi sint a vallum, es vallus, disputat & pro ultimo stat Gronov. Obs. III, 12. quem vide. Mibi utrumque rectum videtur. Nam, quod Gronovius ipse negare non audeat, vallum est a palis dictum, qui & valli sunt; deinde vallum pro pluribus palis dicitur Floro II, 19. ferre plenius vallum jubebantur, qui arena nescirent; ad quem locum Dukerus mihi videtur errare, qui hoc vallum dicit insolentius dici pro hic vallus. Est enim ap. Liv. V, III, 38.

VANITAS. dicitur de omnibus iis rebus, quae habent speciem inanem, a veritate alienam, ut, de mendacio, Off. I, 42. nihil proficiunt, nisi admodum mentiantur, nec vero est turpius quicquam *vanitate*. ~ mercatura ~ multis, sine *vanitate* imperitiis. Offic. III, 14. quod si vituperandi sunt ii, qui reticuerunt; quid de iis existimandum est, qui orationis *vanitatem* adhibuerunt? de assentatione: Lael. 25. multi autem Gnothoum similes, cum sint loco, fortuna, fama supe-

INDEX LATINITATIS.

superiores: horum est assentatio molesta, cum ad *vanitatem* accessit auctoritas. *de errore*, Tusc. III, 1. ita variis imbui-
mar erroribus, ut *vanitati* ve-
ritas, & opinioni confirmatæ
natura ipsa cedat.

VANVS. *mendax*. Quint 6.
si *veritate* amicitia, fide socie-
tas, pietate propinquitæ, coli-
tur; necesse est qui amicum,
socium, affinem, summa ac fortun-
is spoliare conatus est, *vanum*
se & perfidiosum & impium
fateatur.

VAPORARIVM. *est hypo-*
caustum s. *fornax*, in qua ignis
aque calefaciende in balneis
succenditur. ad Q. Fr. III, 1. *va-*
porarium ex quo ignis erum-
pit. v. *Philander ad Vitruv. V,*
10. Sed *Scaliger ad Catull. ep. 6.*
verba: ex quo ignis erumpit,
pro *glossmate* habet, & totum
locum aliter consuituit.

VARIARE. *ornare, distin-*
guere. Or. II, 9. oratoris est for-
mare orationem eamque *va-*
riare & distinguere quasi qui-
busdam verborum sententia-
rumque insignibus. *ibid.* III,
26. *variare* orationem senten-
tiis. * ad Q. Fr. I, 1. *severitas*
variatur gratia. b. e. *gratia* fa-
cit, ut in decernendo prætor
aquabilitatem deferat. v. *va-*
nus. *varietas*. * *Milon. 3. varia-*
tis hominum sententiis, pro
variantibus. *homines enim, sen-*
tentias & suffragia dicuntur va-
riare, cum non in eandem sunt
partem. Sic *Liv. XXV, 31.* sub
hanc vocem fremitus multitu-

dinis *variantis* fuit, partim as-
sensum partim indignationem.
ad quem locum v. Gronov. ibid.
I, 43 equites vocabantur primi,
octoginta inde primæ classis
Centuriæ. ibi si *variaret*; quod
rare incidebat, ut secundæ
classis vocarentur. *int. suffra-*
giis; ut XXII, 60. ibi cum *sen-*
tentiis variaretur. *Dicuntur*
etiam sententiæ variari aliqua-
re, aut res variare sententiæ
ut ap. Liv. II, 57. cum timor
atque ira invicem sententias
variassent. Sed sententiæ *va-*
riatæ pro *variæ dici*, *inustatum*
est, ubi nulla sit rei mentio, quæ
earum varias effecerit.

VARICES. *sunt venæ intus*
mescentes in cruribus, sed in-
terdum tamen etiam in ventre,
de quarum curatione v. Celsum
VII, 31. Tusc. II, 15. *varices*
secare.

VARIE. *copiose, ornate*. Or.
I, 13. *varie dicere* * in foro
opponitur ræquabiliter. Verr.
IV, 69. *varie* decernere. * *va-*
riis de causis. Cæc. 2. *varie*
objectus est pater.

VARIETAS. *Fin. II, 3. va-*
rietas proprie quidem in di-
sparibus coloribus dicitur, sed
transfertur in multa disparia.
* *copia in dicendo*. Or. I, 12. qui
discernes eorum, quos nomi-
navi, ubertatem in dicendo &
copiam, ab eorum exilitate,
qui hac *dicendi varietate* &
elegantia non utuntur. *See*
in primis est tenendus is verbi
sensus, qui est. Orat. 30. eaque
hanc ipsam habent, quam pro-
bo,

INDEX LATINITATIS.

bo, *varietatem*. Nam *varietas* ea, quam Cicero probabat, & quam in oratore commendat, est apta omnium trium dicendi generum inter se permixtio, cum in eadem oratione, ut saepe fit apud Ciceronem, possis tenuia tenuiter, mediocria temperate, & sublimia magnifice dicere. * Or. I, 2 ac ne forte cum aliis studiis, quæ reconditis in artibus, atque in quadam varietate litterarum versentur &c. *ibid.* 3. in philosophia difficile est enumerare, quot viri, quanta scientia, quantaque in suis studiis varietate & copia fuerint: *ibid.* III, 21. nam neque sine forensibus nervis satis vehemens & gravis, nec sine varietate doctrina satis politus & sapiens orator esse potest. nempe copia litterarum varietas dicitur, quia e variis artibus liberalibus oritur. Crassus oratorem negabat esse perfectum posse, nisi qui omnibus artibus & literis eruditus sit. * inconstantia, infidelitas. ad Div. X, 18. non ullam rem aliam extimescens, quam eandem varietatem atque infidelitatem exercitus * Verr. III, 3. *varietas* decretorum: cum in iisdem causis non idem decernitur * Sext. 34. sine ulla varietate discessio est, cum in eandem omnes omnino sententiam discedunt. * Dom. 5. frumentum in alias terras, credo, propter varietatem venditorum miserant. Gravius no-

gat, quid sit *varietas* venditorum, intelligi posse. Itaque acute suspicatur: propter avaritiam venditorum, nempe, ut pluris venderent frumentum. quæ fere causa est quare aliorum rustici frumentum vebant. Mibi videbatur aliquatido, varietas venditorum esse diversitas pretii, quam frumento statuunt venditores, cum alii majoris alii minoris vendere volunt, eamque ob causam; h. e. propterea, quod incertum apud se est pretium, aliorum incertum rustici frumentum, ab incerto pretium fore sperant. Est proverbium apud Latinos de olearii in Velubro, qui inter se ex compositio consentire in pretio olei solebant, neque alius alio majore aut minori vendere pretio. * *varietas* rerum dicitur de rebus aduersis, ad Div. XV, 7. in omni rerum mearum varietate amantissimum mei cognovi, sed Dom. 36. cum a tot rerum tanta varietate divellerer, est pro: a tot ac tantis tamque variis rebus. * ad Div. VI, 2. in varietate adhuc est versata causa tua.

VARIVS. de Fin. II, 3. quid proprie significet? cf. *varieta*. Verr. V, 19. an hoc probabis, in æqua causa populorum sine pretio varium jus & disparem conditionem fuisse. Agr. II, 29. fructibus variis ager, cui opponitur certa fidei segetis apud Horatium. *varietas* agrorum oritur ex *varietate*

INDEX LATINITATIS.

case tempestatum, quæ contra in nonnullis regionibus certa sunt ita ac stabiles, ut raro aliter accidant.

VAS. *dis. obfer, qui cavet populo in causis capitis, quæ nempe vel maxime ad populum & temp. spectat; unde causis publica dicitur. cf. Gronov. Obs. II, 8. ad Brut. 18. me pro adolescentulo vadem accepit res publica. Tusc. V, 22. quorum cum alterum vadem mortis accepisset: alter ut vadem suum liberaret, præsto fuisset ad horam morti destinatam. De questione, an vades sint etiam rerum privatarum, lege inprimis Salmas. mod. Usur. c. 16. p. 698. f. p. 731. sqq. qui ita esse multis disputat. Negat autem & impugnat hanc Salmasii disputationem Gronov. Obs. III, 13. unde translata sunt, quæ ibi disputantur in hanc rem, in notis ad Liv. III, 13. putatque, ex veterum accurate loquentium consuetudine, vades semper dictos in causis capitis. Mihi, si iudicium nostrum licet interponere, ita videtur: Vas & præ antiquissimis temporibus de causis privatis dicebantur, quod loci Varronis alique a Salmasio allati certe conficiunt. Postea autem cum etiam in causis publicis, nempe in causis capitis, vades, Liv. 1c. & in causis pecuniæ publicæ, prædes adhiberi coepti essent, qui nempe populo caverent, sensim mutata est dicendi ratio, & vades prædesque de pu-*

blicis causis ab accurate loquentibus dicti, præterquam, quod in lite vindictiarum prædes manserunt: itaque ap. Ciceronem, Livium aliosque similes reperimus. Neque tamen propterea ita antiqua significatio oblitterata fuit, ut non interdum ea homines in scribendo uterentur. Itaque etiam Horatius Serm. I, 1. in causis privata vades commemorat.

VASARIVM, Pis. 35. *pecunia quæ ex ærario magistratibus in provincias euntibus dabatur ad comparanda vasa, quibus opus haberent. Vasa autem hic sumuntur latius, pro eo, quod Galli dicunt meubles, sed in itinere in provinciam, in militia, vasa dicuntur, in urbe supellex v. Salmas. mod. Usur. c. 3. p. 84. de vasario cf. Cic. Verr. IV, 5. & ib. Inst.*

VASCULARII. Verr. IV, 24. *sunt artifices, qui ex auro argenteo vasa conficiunt, sed sine crustis. & emblematis, qui apud nos Goldschmide vocantur. v. Salmas. ad Solin. p. 736. Eorum sæpe mentio est in lapidibus. Exempla Indices Gruteriani, Reinesiani alique suppeditabunt.*

VASTARE. *inane facere. Sext. 24. lex erat lata vastato & relicto foro. expulsi erant enim vi operarum Clodianorum honesti cives, ne legem impedirent.*

VASTE. Or. III, 12. *ex quo sic locutum esse eius patrem iudico, non vaste -- sed presse.*

INDEX ,LATINITATIS.

Vasle est nimis, rustico more, diducto ore. *aspere cf. presse.*

VASIVS. Or. 45 quomodo enim vester axilla ala factus est, nisi fuga literæ vastior. *ibid* l. 25. ita vultu motuque corporis vasti atque agrestes. v. *Att.* Rubenius ad Liv. *XXIV*, 48.

VATICINARI. delirare, insunire ad Div. *II*, 16 sed ego fortasse vaticinor, & hæc omnia meliores habebunt exitus. *Sex.* ro. qui hæc dicerent, vaticinari atque insanire dicebant.

VECTIGAL, proprie est pecunia, quæ pro vectura solvenda est; sed deinde in genere dictum est pro omni redditu reipublicæ & decimis, scriptura & portorio, de quibus suis locis actum est. de vectigalibus populi Rom. extat doctus *cel. P. Burmanni* liber, de hac materia consulendus. ad *Att* V, 21. vectigal prætorium, est pecunia, quam provinciarum civitates dare prætori solent, & a prætoribus, salva lege de repetundis, accipi potest. quo nomine autem acceperint Prætores eam pecuniam, de eo sic statuit viri docti, ut dicant, provinciales hanc pecuniam prætori dedisse, ne milites in hiberna recipere cogerentur. v. *Intt.* ad b. l. & *Burm* l. c. c. 12, p. 212. qui hoc onus postea Epid. meticum dictum ex Codice Justiniani narrat. Locus ad quem respicit est L. XII. tit. 49. ubi videndus est Cuiacius, qui hac Epidemetica Nov.

129. 134. & ultima tit. c. leg. abrogata docet. Ego autem. locis veterum auctororum in his an bitror, non solum biberna, sed etiam aliam res pecuniam redemptam esse, & gratia casus plus datum pecunie, quam fuerat. Nempe provinciarum, & primis remotioribus, ut vectura molestia liberarentur, redimebant frumentum in cellas, quod ipse æstimatum dicebatur. v. *Verr.* III, 81. s. 1. cf. *12. Pison* 35. Deinde provinciarum, ut auctor est Cicero ad *Att.* V. 15. debebant dare sanum. lignis & similia ad necessitatem. pro his credo etiam a nonnullis, remotioribus imprimis civitatibus pecunia dabatur. Fuerunt forte etiam tum alia eius generis: nam postea fuisse & *Codic. Theodosi* L. VII. non uno titulo & *Cod. Justin.* L. XII. tit. 37. sqq. intelligitur. * huic vectigali simile fuit vectigal ediliciorum ad Q. Fr. 1, 1. 9 quod jam breviter definitum est supra in ediliciis. Sed uti sumus vocabulo pecuniarum; auctoribus viris doctissimis, Manutio ad l. c. Bulengero, Turnebo aliis: quod negat *Cel. Burmannus* l. c. rectum esse, neque hos recte veterum edilicium mores considerasse, qui primo (*Verr.* IV, 3.) commodato acceperint ornamenta ludorum a provincialibus, deinde donare res & bestias venari ad spectacula coegerint. *Loci Ciceronis* ad Div. *II*, 11. VIII, 9 ad *Att.* V. ult. *PL*, 1. quæ ad dicit

INDEX LATINITATIS.

ducit in hanc rem, omnes sunt de bestiis, pantheris, sed eas ædilis non imperabat provincia civitatibus Cælius, sed Ciceronem rogabat, ut sibi mitteret, quod putaret civitates facile venaturas, si intellexissent; Ciceroni gratum se facturum. Neque tamen hoc factum postea negem; quamquam sæpe inprimis in Symmachii epistolis legerim, bestias a magistratibus, hominibus privatis, civitatibus esse aut sponte, annuæ & gratiæ causis, aut rogatu datas, nihil de imperatis. Quare vero de pecunia dubitetur a Burmanno non video. Audiamus ipsum Ciceronem; res erit confessa. Quantum vero est illud beneficium tuum, quod iniquo & gravi vectigali ædiliciorum, magnis nostris similitudinibus, Asiam liberasti? enimvero, si unus homo nobilis queritur palam, te, quod edixeris, ut ad ludos pecuniæ decernerentur (intell. a civitatibus) HS. CC sibi eripuisse, quanta tandem pecunia perderetur, si omnium nomine, quicumque Romæ ludos facerent, quod erat iam institutum, erogaretur? * hinc etiam de redditibus privatorum hominum dicitur, ut in illo: Parad. 6. magnum vectigal parsimonia. *ibid.* ex meo tenui vectigali cfr. ad Att. XII, 20. &c.

VECTIGALIS. e vectigalibus rediens. Vert. I, 35. vectigalis pecunia populi Rom. * vectigales populi quomodo

a stipendiariis s. tributariis differant dictum, est in stipendiarius.

VEHEMENS. Severus. Sull. I. præcipitante republ. vehementem mo fuisse atque fortem; conservata mitem ac misericordem faterentur.

VEHERE. active. Brut. 97. adolescentiam, per medias ludes quasi quadrigis vehementem, laudatur: est jam in Lexico Fabri hic locus, sed male Orat. pro Brut. positus est, laudatur etiam Gron. ad Liv. II, 19 sic etiam, ut recte Gronovius monet, vectores pro epibatis h. & iis qui vehuntur, cum sint proprie, qui vehunt, vid. v. c. Cic. Sext. 64. sic etiam prætervehens pro prætervehens. est ap. Burton Cas/39.

VEHICVLVM. Pis. 25. neglectis vehiculis triumphalibus. Gronoviana ferculis: id probabat Abramius. vehiculis autem præter novitias edd. quædam omnes veteres cum Mss. habent, probante P. Victorio, Grutero &c. Ratio mutandi, quod ferculorum frequentior in hac re mentio. Ferculorum autem nomine Abramius contineri dicit vehicula cum spoliis; quod est falsum in pompis cum triumphalibus tum Circensibus debent discerni vehiculum, ferculum, & tertio spolia aut simulacra, quæ vehuntur. Itaque distingui reperiens thesaurum & ferculum. est autem in pompa Circensi thesaurum, quod in triumpho vehiculum

INDEX LATINITATIS.

lum Sueton. *Cæs.* 76. theusam & ferculum Circensi pompa. Ferculum sufficiebat, aut theusa, ut saepe unum ponitur, sed plenum & accuratius dicere volebat. sic in triumpho vehiculum & ferculum promiscue dici potest. Vehiculum & theusa est currus, ferculum est machina imposita s. pulpitum, in quo simulacra aut spolia reponuntur. Ita Festus & Alcon. v. Torrent. ad l. c. Scheffer de Re Vehic. II, 24.

VEL. exempli causa, ut unum hoc offeram. ad Div. II, 13. Vel quas proxime acceperam. *ibid.* IV, 27. amoris tui, quoquo me verto vestigia. Vel proxime de Tigellio.

VELABRUM. planities inter Capitolium, Palatinum & Aventinum. ad Brut. 15. Larentiæ ad aram in velabro sacrificium pontifices facere solent. de velabro v. Donat. Rom. V & R. II, 15. 27.

VELATVS. Dom. 47. Nat. D. II, 3. capite velato. In primo loco est de dedicante, in altero de Decio se devovente. Itaque non eodem modo accipiendum illud velare. Nam dedicantis velamen idem est quod sacrificantis, quod quale sit e monumentis antiquis apparer, nempe ejusmodi, quod caput, præter faciem, totum operit; unde amictus appellatur Virgil. *Aeneid.* III, 405. v. hoc velaminis genus in monumentis & nuntis ap. Guerber. *Jur. Pont.* II, 14. III, 6.

IV, 6. hujus velationis causam Servius facit hanc ad l. c. Plautarchi *Quæst. Rom.* T. II. p. 266. ne inter sacrificandum verbum male aminatum temere emissum ad aures sacrificantis accideret & sacra turbaret. In devotione autem velamen (*Liv.* VIII, 9) idem est, quod supplicum, hostiarum, nempe, ut est apud Livium I, 32. filum lane, vitta, infula. cf. Sueton. *Calig.* 6.

VELIFICARI. proprie est vela facere ita, ut vento insari possint, vela ad ventum excipendum convertere. hinc mutare velificationem ad Div. I, 9. proprie est vela alio convertere, quia ventus mutatur est. Sed quoniam ventus & aura dicuntur metaphorice, v. aura; velificari etiam sic dicitur; nempe ita, ut sis, facere aliquid, quod ad honores, quos cupis, consequendos proficiat: Agg. I, 9. quod si quis vestrum spe ducitur, se posse turbulenta ratione honori velificari suo. hinc est pro gratificari. ad Div. VIII, 10. diligenter & caute perscribas, ne aut velificatus alicui dicaris &c.

VELITARI. est pugnare velutum more, de quibus mox. hinc, quia velites levioribus armis pugnant, de leviori dicitur concertatione Quint. 22. hæc est iniqua certatio, non illa, qua tu contra Alphenum velitabaris. Nempe Alphenum, qui se procuratorem Quinti professum erat, tantum impedi-

ras

INDEX LATINITATIS.

erat auctionem bonorum Quintii a Naviio proscriptam, iudicium accipere voluerat &c. hac pugna erat levior, non pertinebat ad caput, sed Naviio deinde Quintis caput petebat, cum eius bona sibi ex edicto possessa diceret.

VELITES: quod genus militum sit, notum est, nempe quod ante justam aciem telis, hastis pugnat, leviter armatum. de iis, eorum origine, abrogatione &c. v. Lipsium de Milit. R. III, 1. Saimas R. Mil. 16. Eleganter in hac voce ludit Cicero ad Div. IX, 20. me autem a te ut scurram velitem malis oneratum esse, non moleste tuli. Est autem lusus in his verbis multiplex, quem interpretes non plene assecuti videntur. Gronovius vidit primo, ludi in voce malis quæ & poma significat, quæ Ciceroni donarat Paetus, & maledicta, convicia. Manutius porro monuit, respici ad morem militarem, quo velites in itinere portabant sarcinas militum, hinc verbum onerare. sed hoc nescio an cuiquam probet. Nam nihil de ea re proditum invenio. Calones id fecisse scio, de velitibus nihil hujusmodi legi. Valesius denique, ut ex eius notis ad Ammianum V, 9. commemorat ad h. l. Grævius, monuit, scurras esse parasitos, qui exercitum sequantur, & jocos in conviviiis milites delectent. quod, quamquam non negem etiam in exercitiis scurras

fuisse, tamen locus Plautinus non probat, in quo scurra est urbanus, qui opponitur militi, v. Gronov. Sestert. IV, 9 p. 319. neque ratio est, quare, hic castrenses potius quam urbanos scurras intelligere velimus. Quicquid sit, nemo horum plane explicavit hunc lulum. Videamus an nos id præstare possimus, & simul exemplum demus explicandorum hujusmodi locorum. Misit Paetus Ciceroni poma, quæ & mala dicuntur. Hoc verbum ambiguum est, adeoque joco aptum. Sed ut ambiguitas servaretur, adhibendum erat etiam verbum huic rei accommodatum, hinc dixit: malis me onerasti, pro malis me donasti. Formula malis onerare significare potest, maledicta plurima in aliquem conicere, (nam etiam maledictis aliquem onerare dicimus) & plurima poma in aliquem conicere. Verumque accidere solet scurris & parasitis in locupletiorum conviviis, hoc imprimis, apposita mensa secunda. Hinc Ciceroni veniebat in mentem scribere: multis malis me tamquam scurram onerasti. Sed id fit imprimis tum, cum parasitus est impudentior, & disteriis convivas sæpius laceffit. Et quia dicimus: jacere dicta, tamquam tela & jacula; deinde velitari & velitatio in disteriis jaciendis dicitur, ut ap. Gel. VI, 11. neque in maledictis adversus impudentes & improbos

INDEX LATINITATIS.

probos *velitandum* : propterea eleganter dicit, se tamquam velitem scurram *b. e.* qui ultro & crebrius impudentiusque maledictis velitaris sit adversus Paetium, malis oneratum esse: id se autem non moleste tulisse, quia *aquum* scilicet sit, ut est apud Thacum, sua exemplum *aquo* animo pati.

VELIVOLANS navis. Div. I, 31. *e. Poeta.*

VELLE. ad Att. VI, 3. num quid vellem, rogavit. Est formula peregre abeuntium, qua sua officia in mandatis literarum perferendis alicui deferunt.

VELLICARE. sermonibus malevolis carpere & perstringere. Balb. 26. vellicaret in circulis Cornelium.

VELVM. Or. 23. vela dare. Tusc. IV, 4. vela facere, ibid. 5. vela orationis pandere *he* formula omnes significant, latius & copiosius, quam Dialectici solent, disputare. * Or. II, 44. si se dant, & sua sponte, quo impellimus, inclinant iudices atque propendent: accipio quod datur & ad id, unde aliquis status ostenditur, vela do. Flatus hic sumitur, ut aura, (*v. aura*) nampe pro ea re, quae oratorem, quemadmodum flatus aurae in vela incidens in portum devehit navem, ita juvat, ut facilius, quod velit, iudicibus persuadere possit. Ea res est iudicium inclinatio & propensio, quam vocavit, cum vides orator eos

sua sponte aliquid quodammodo probare. Cum ergo orator hoc animadvertens, eam rem inprimis urget, in eaque arguendo & demonstranda copiosus est, dicitur vela dare ad id, unde status ostenditur. * velis remis, proverbialiter dicitur de summa contentione ad Q. Fr. II, 14. Laudatur etiam ex Off. III, 3. velis equisque: sed legendum est, viris equisque, ut est in melioribus edd.

VENA. Nat. D. II, 35. vena cava, quae a jecore ad crepertinet. * pro arteria Fat. 3. si cui vena sic moventur, non habet febrem. cf. Div. II, 70. vid. Lex. Fabr. * Or. I, 52. venas tenere cuiusque generis, aetatis &c. h. e. recessus animorum, opiniones, propensivae &c. cuique generi, aetati, aetatas, ducta metaphora a vena metalli subterraneis. Div. I, 51.

VENALITII. Or. 70. neque me divitiae movent, quibus omnes Africanos & Laelios multi venalitiis mercatoresque superarunt. Venalitiis sunt mangones, qui homines venales habent, unde familia venalitia: dicuntur etiam venalitiarii. Itaque & hanc vocem quippe notitiam in hoc genere, hic reponere volebat Lambani, recte propterea reprehensus a Torrentio ad Sueton. Aug. c. 41.

VENARI, excogitare investigare, studiose confectari. Orat. II, 34. nosse regiones, intra quas venire, pervestigare, quod

INDEX LATINITATIS.

quod quæras. ad Att. XXVI, 7.
ai. Dædætalav venariv.

VENATOR. Nat. D. I, 30.
physicus, speculator, *venator-
que nature*

VENDERE. *laudare aliquid.*
ad Att. XIII, 12. Ligarianam
præclare vendidisti. *b. e. Lau-
dando, ut legatur ab homini-
bus, fecisti et venditare.* * *cor-
rumpi se ab aliquo pati.* Har.
R. 22. *vendere se alicui.*

VENDIBILIS. *probabilis.*
Brut. 47. orator *vendibilis*
Læl. 25. oratio *vendibilis.*

VENDITARE. *ostentare,*
jaſtare. Sull. 10. ita illos se
audituſ, quibus se *vendita-
bat.* Verr. III, 58. *venditare*
se exſtimationi hominum.
cf. ad Div. VIII, 16. Phil. VIII,
10. Har. R. 23. *ubi v. Grav. du-
ctum eſt a mercatoribus, qui
laudandis mercibus emtores
allicunt.*

VENDITATIO. *jaſtatio,*
ostentatio. Tuſc. II, 26. *lauda-
bilia ſine venditatione facere.*
Læl. 23. *virtus venditatio quæ-
dam eſſe dicitur.*

VENENVM. Cluent. 54.
qui *venenum* malum fecit, eſt
*veneficus, qui et ſpargere ve-
nena dicitur.* Catil. II, 10. *dicat
autem venenum malum; quia
venenum eſt medium verbum,
quod pro ſuccu etiam dicitur,
ut venenum Tyrium pro pur-
pura apud Virgilium.*

VENEREVS. *jaſtus in lu-
do ſulorum.* Div. I, 13. *v. talus.*

VENERII. in Cæcil. 17.

*v. Grav. ad h. l. et Ind. hiſt
in Venas.*

VENIA. Or. II, 48. *vix ut
mihi tenuis quædam daretur
venia excuſationis, quod tamen
eum defenderem, qui mihi
quæſtor fuiſſet. Sed eſt veniam
dare etiam ſimpliciter pro ro-
gata facere:* ad Q. Fr. III, 1.
tibi petenti veniam non dedit.
cf. ad Att. V, ult.

VENIRE. ad Att. XIV, 1,
*in ſermonem ſe poſt Jdus Mar-
tias, præterquam Lepidi, ve-
niſſe neminis.* Tuſc. II, 19. *Ve-
nit Epicurus, homo minime
malus: tantum monet, quan-
tum intelligit: negligere, in-
quit, dolorem.*

VENTILARE. *vento fa-
ciendo excitare v. c. ignem et
deinde metaphorice, commove-
re animos, irritare nam et
ventus ſic dicitur, ut mox de-
monſtrabitur.* Flacc. 23. *cujus
lingua, quaſi ſtabelle ſeditio-
nis, ventilata eſt concio. de
hoc verbo laudat Drakenborch.
ad Sil. XV, 705. diſputatio-
nem Gothofredi ad Cod. Theod.
L. V. de maleſ et mathemat.
ſed in ea nihil ad locum Silii
facit. Eſt ad L. IX. tit. 16. l. 5.
T. III. p. 132. ed. Ritter Sic
verbum ventilare etiam lau-
datur in Lexic. Fabri Cod. Juſt.
L. VI. eod. tit. Ceterum Go-
thofredus etiam l. c. verbum
ventilare in loco Ciceroniano
interpretatur, per impellere et
agitare, atque hinc fort. ſe ex-
plicari legem. putat poſſe, in
qua ventilare de maleſicis et
mathe-*

INDEX LATINITATIS,

mathematicis dicitur. Neque mihi dubium est, quin ibi ventilare sit referendum, ad vitas infantium, & significet vexare; nam quod in priore parte disputationis de prestigiis magicis in ciendū manibus interpretatur, potest forte ventilare de iis propter gesticulationes dici, sed non dicuntur magi b. l. ventilando ciere manes, verum manibus accitis ventilare; quid igitur, nisi vitas hominum? Accedit illud, quod prestigiæ & magicæ artes, ut ex l. 9. intelligitur, non propter se, sed propter noxam prohibita sint, nam in ea lege usus innoxius permittitur, cf. Cod. Just. l. c. l. 4. Ventilare autem pro vexare apud posteriorū aui scriptores non raro dicitur. v. Freshe in Glossario Lat. in v. ventilare. Sed hæc obiter dicta sunt.

VENTRICVLVS. Nat. D. II, 55. *ventriculus cordis; est cavitas, quo sanguis concipitur.*

VENTOSVS inanis, levis, vane. ad Div. XI, 9 rogo te, ad hominem *ventosissimum* Lepidum mittas. Phil. XI, 7. imperium extraordinarium est populare & *ventosum*, non gravitatis nostræ, non huius ordinis.

VENTVS. venti quoniam in mari duplex vis est, altera qua propellit naves & celerius in portum defert; altera, qua mare commovet & perturbat; hinc etiam metaphorice duobus modis dicitur. Nempe

*primò ventus dicitur, ut aut popularis, pro plausu populari, quatenus is ad honores consequendos valet, atque adeo pro omnibus rebus, quæ tenus hæc vim habent. Locus classicus est Cluent. 47. Verum omnes intelligimus, in istis subscriptionibus censoriis ventum quendam popularem esse questum. idem paullo post sic expressit: res enim indicat, nihil censores habuisse cogniti, nihil comperti: ex tota subscriptione rumorem quendam & plausum popularem esse questum. hoc idem est, quod c. 28. dixit; oblatam tibi facultatem putavit, ut ex invidia senatoria posset crescere. ad Div. II, 6. cum commemorasset quibus subsidiis Milo esset ad consularum petendum instructus, honorum studium & tribunatu, propter causam Ciceronis, vulgi propter munera in adilitate, suffragia inventutis & gratiosorum, Ciceronis suffragationem, hæc petitionis subsidia ventos appellat: Dux & auctor nobis opus est, & eorum ventorum, quos proposui, moderator quidam & gubernator. * deinde ventus dicitur, de rebus ad commovendas conciones populi & seditiones idoneis, de invidia alicui apud populum facta. Sull. 14. ventus in optimum quemque excitatus. Sic capio locum Cluent. 28. Quintus, homo maxime popularis, qui omnes rumorum & concio-*
num,

INDEX · LATINITATIS.

*num ventus colligere contine-
suet; non sc. de plausu, ut
Sylvius, nec de rebus, quae in
concionibus dicuntur & agun-
tur solū, ut Gravius, quam-
quam non sunt ab hoc vento
excludende, iis enim utuntur
homines populares ad concio-
nes. incitandus, & hinc Gron.
Seft. IV, 9. per haec verba inter-
pretatur hominem conciona-
lem ap. Liv. III, ult. sed de re-
bus quibuscunque ad incitan-
dos homines, plebeos, inprimis
que conciones, idoneis. Hujus-
modi ergo res studiose capta-
bat popularis homo, quibus con-
ciones commovere, & ita aliis
invidiam faciēdo ipsi crescere
posset. Neque vero ventus
quem Quinctius eo tempore col-
legerat, & quo de agitur, erat
res in concione acta, sed in ju-
dicio, verum valde accommo-
data, ad populum contra judi-
cia Senatoria incitandum. at-
que hanc interpretationem
ipsius comparationis ratio con-
firmat. v. Cluent. 40. extr.
* Est etiam pro fama, quatenus
nempe aliquam similitudinem
cum vento habet ad Div. VIII, 8.
magna illico fama surrexit, &
de damnatione ferventer lo-
qui est cœptum. quo vento
proicitur Appius minor, ut
indicit &c. * fortuna. ad Att.
II, 1. Cæsarem, cujus nunc
venti valde sunt secundi, me-
liorem reddo ad Div. XII, 25.
quicumque venti erunt, ars
certe nostra non aberit.*

VENUSTAS. jocus, face-

*tia, differtia. Flacc. 31. ne cum
quidem hominum venustatem
& facetias perspicere potuisti.
Sic Dom. 34. sermo urbanus
& venustus. * Off. I, 36. venu-
statem muliebrem dicere de-
bemus, dignitatem virilem
pulchritudinem.*

*VERBENA. Verr. IV, 59.
sacerdotes cum infulis & ver-
benis praesto mihi fuerunt,
de variis significationibus hu-
jus verbi videndus, quem alii
jam laudant Servius ad
Virg. Ecl. 8, 65. Aen. XII, 120.
Huc intelligendi sunt rami oli-
vae, de quibus dici verbenas
auctor est Servius II, c. c. Nem-
pe sacerdotes habitu supplicum
praesto fuere Ciceroni, ut ex
infulis apparet. Supplices au-
tem praeferre aegrotivos, ramque
oblivis, tralatitium est.*

*VERBERARE. Phil. VIII, 7.
verberare oppidum tormen-
tis. ad Div. XVI, 26. verbera-
vi te cogitationis convicio.
* vexare, negotium facessere.
Orat. III, 21. vulgaris orator,
si minus erit doctus, attamen
in dicendo exercitatus, hac
ipsa exercitatione communi
istos quidem nostros verbe-
rabit, neque se ab iis contem-
ni ac despici sinet.*

*VERBERATIO. ad Div.
XVI, 27. mirificam verbera-
tionem cessationis mihi de-
disti.*

*VERBUM. verba facere
tribus modis est apud Cicero-
nem. primus est cum de habenti-
te orationem dicitur, qui est*

INDEX LATINITATIS.

vulgatissimus: alter de magisterium referente ad senatum, est formula solennis in Scris, pro quo Græci dicunt εἰς τὸν. ad Div. VIII, 8. quod M. Marcellus Consul. V. F. (*verba fecit*) de provinciis Consularibus. v. Briffon. de formul. L. II. p. 193. Gracum εἰς τὸν de relatione ad populum est in *sophismatibus*. vid. v. c. Demosth. de Coron. c. 9. tertius est de recitante formulam dedicationis Dom. 46. si is Q. Cæpionis inimici sui postmedium tenuisset, & paucâ verba fecisset, ædes Cæpionis essent dedicate. * Dom. 52. verba cadunt, de eo, qui verbum præ perurbatione animi proloqui nullum potest, aut obmutescit. * Tusc. II, 12. verbo de sententia destitit. h. e. paucis monitus, facile cessit. * ad Att. XVI, 11. suavius meis verbis des. * verba sunt etiam formula, quam prætor præscribit iudicibus, ut ex ea judicent. Quint. 20. iudicium accepit in verba &c. &c. sic sepe.

VERE. sine dissimulatione. Or. II. 86. si vere agere volueris, omnia tibi relinquo: sin dissimulare &c.

VERGERE. Nat. D II, 45. omnibus partibus terræ in medium vergentibus. * Spectata. Phil. XLII. Bruti auxilium ad Italiam vergere, quam ad Asiam maluissent.

VERIDICVS. verus Flacc. 32. veridica causæ inimicitiarum. Div. I, 45. veridica vo-

ces ex occulto misse. Nam ergo poetis proprium hoc vocabulum.

VERITAS. autem, quam, quæ de hoc verbo e Ciccone dicens constitui, profero, inoniam causa, dicere attinet, quid intersit inter veritatem & verum. Nam homines nostri Germanica ratione decepti, sæpe veritatem dicunt, ubi verum dicere debebant. tamquam: veritates novas invenire, veritatem dicere &c. Regula ergo hac est: Veritas dicitur, & philosophi loquuntur, abstractè, h. e. de vero, quatenus cognitionis se iungitur, a rebus factum, dictum, quibus inest. Sic et dicitur: amans veritatis, studium veritatis, investigatio veritatis, veritas in pureo iuxta &c. quæ omnia sunt Ciceroniana; nam in his non agitur de certo facto, dicto &c. quod verum sit, sed de vero per se. In his omnibus autem & veritas & verum recte dicuntur. Verum autem etiam concretè dicitur, h. e. cum vox Germanica die Wahrheit significat verum factum, dictum &c. in quibus nunquam veritas dicitur, sed semper verum: ut: verum dicere, verum narrare &c. Neque turbare nos debent exempla, in quibus aliter esse videtur, ut Inv. I, 36. quæ perspicuam omnibus continet veritatem assumptio, nihil indiget approbationis. Nam in his quoque verbis veritas abstractè dicitur hoc sensu: cu-

INDEX LATINITATIS.

Ius assumptionis veritas omnibus apparet. * Veritas interdum est necessitas, & opponitur casui fortuito. Div. I, 13. num casu factum esse potest, quod omnes numeros veritatis habet. Nat. D I, 20. æterna veritas. * certitudo. Nat. D I, 22. persuaderi mihi non solum opinione, sed etiam ad veritatem plane velim. * æquitas, iustitia. Act. I. Verr. 1. veritas iudiciorum. ad Div. VIII, 6 si ad summam veritatem ius legitimum exegeris. * Sic interpretantur. etiam v. c. loeum Meron. 29. paullo asperior ac durior, quam veritas aut natura patiatur. Sed male; nam in hoc & similibus locis veritas eleganter dicitur de re ipsa, vera rei ratione, duriorum ergo dicit esse Catonem, quam res ipsa, vera rei ratio patiatur. Sic ad Div. VI, 1. quam veritas & ratio præscribit. v. Grav. ad h. l. Parad. § extr. ratio & veritas ipsa convincit. Sic adjectivo verum usus est Horat. serm. 1, 3, 96. quis paria esse fere placuit peccata; laborant, cum ventum ad verum est. Sensus moresque repugnant: ubi isidem mate per æquum interpretantur. In ea verba commentarius est in his verbis Ciceronis Fin. IV, 1. quæ magnifice primo dici videntur, considerata minus probantur. Sensus enim cuiusque & natura rerum, atque ipsa veritas reclamat quodammodo, non posse se adduci,

ut inter eas res nihil interesset. Sed plura exempla addamus. Or. I, 17. videamus, ne plus oratori tribuas, quam res & veritas ipsa concedat. ib. 33. probro ista, ut causa aliqua posita consimili earum causarum, quæ in forum deferuntur, dicatis quam maxime ad veritatem accommodare: nempe ut vera res & causa, non ficta agi videatur. Or. III, 57. veritas vincit imitationem. ibid. 17. actio veritatis plena. Inv. II, 1. veritas transfertur ex animali exemplo in mutuum simulacrum. Or. I, 34. commentatio inclusa in veritatis lucem proferenda est, h. e. in veris causis in foro adhibenda. sic, II, 19. rhetor dicitur expertus veritatis, quia in umbra scholæ dicit, & docet, veras causas non agit. ibid. I, 51. qui tolerabiliores volunt esse, & ad veritatem vicinam propius accedere, permediocres ac potius leves motus animi esse debere dicunt.

VERMICULATUS. Or. III, 43. nullum verbum nisi loco positum & structum tamquam in emblemate vermiculato. Quid sit vermiculatum, de eo non consentiunt Viri docti. Alii enim interpretantur, minutis tessellulis, tamquam vermiculis, structum & variegatum; alii cocco tinctum, quod color coccineus sit & vermiculis, qui sunt in bacca cocci, vermiculus etiam ipse & vermiculum pro cocco dicitur.

INDEX LATINITATIS.

tur. hanc sententiam protulit & defendit Salmas. *ad* Solin. p. 191. 854. videtur etiam probare Bocharius Hierozoic. T. II. L. IV, 27. Sed ut sententia Salmasiana non sit sine specie; & vermiculatum esse possit cocco tinctum: tamen altera est verosimilior, & loco Ciceroniano & Pliniano accommodatior. Primo si vermiculatum in hac re de colore diceretur, consequens esset, ut aut omnes illi lapilli coccinei fuissent, quod nemo sibi persuaderi patietur; fuerunt enim diversorum colorum, ut effigies rerum & animalium exhiberentur; aut vermiculatum esset in genere coloratum; quod probari nemini poterit, nec Salmasio in mentem venit demonstrare. Deinde in locis, ubi hoc verbum occurrit, clarissime apparet, non respici ad colorem lapillorum, sed ad structuram & dispositionem eorum: Oratio a Lucilio & Cicerone comparatur cum vermiculato opere, non ratione ornamentorum, quibus quasi picta est; sed ratione structura verborum artificiosa. Sic ap. Plin. H.N. XXXV, 1. vermiculatae ad effigies rerum & animalium cruxtae; non possunt profecto esse coccinea aut colore tinctae, sed ita dispositae, ut effigies rerum & animalium exhibeantur. Tertio quod negat Salmasius vermiculatum a vermibus dici posse, quod nulla similitudo sit inter lapillos illos in opere vermicula-

to & inter vermes, cum lapilli illi quadrati fuerint; primo, etiam grana non sicut quadrata, & tamen lapillos ista grana dici scimus, unde & Graeci χοιροβόλιας dicunt, ἀπὸ τῆς χοῖνης, grano; deinde non solum vermiculatum est minutum, sed ex minutis lapillis per varios tortuososque flexus structum & compositum, in quo profecto est quaedam cum vermiculis similitudo, eorumque motu. Sic vermina dicebantur dolores, qui Graece σπῆσαι, post tormina dicebantur, a minuto motu, quasi a vermibus corpus scinderetur, ut auctor est Festus. Ceterum de operibus vermiculatis v. Casaub. *ad* Sueton. Caes. 46. Scalig. *ad* Manilium p. 411. Ciampin. *Oper. Musio*. c. 10. J. Spon. *Miscell. Erud. Antiqu. Sect. II. artic. 9.*

VERNACVLVS. est proprie domi natus, a verno, qui est servus domi natus; unde quicquid domesticum, domo allatum dicitur, id etiam vernaculum dici potest, Or. III, 24. Crassus de aedilitate sua: opus est rebus exquisitis undique, & collectis, arcessitis, comportatis, ut tibi, Caesar, faciendum est ad annum; ut ego in aedilitate laboravi, quod quotidianis & vernaculis rebus satisfacere me posse huic populo non putabam. Ver. III, 61. crimen domesticum & vernaculum b. e. fictum ab accusatore. * hinc vernaculum dicitur pro nativo, genuino, ubi Roma.

INDEX LATINITATIS.

Romana proprio. Div. IX, 15. *imago vernacula* festivitatis. Brut. 46. Tineam non minus multa ridicule dicentem Granius obruebat nescio quo sapore *vernacula*.

VERO. *est affirmantis pro recte, item concedentis.* Div. I, 47. *vero*, mea puella, cedo tibi sedes meas. Muren. 31. In sententia permaneto. *Vero*; nisi sententiam alia vice rit melior. Leg. I, 23. *vero* facis & merito. * & *vero* est atque adeo. ad Att. XVI, 17. quod sæpe præsens & illi ostendisti, & *vero* etiam mihi. Muren. 22. qui & per se, & per suos, & *vero* etiam per alienos defendatur. * ad Div. IV, 6. *ego vero*, Servi, vellem &c. ad Q. Fr. II, 9. quod me admones de nostra Urania -- *ego vero* memini. Caveant tirones, ne putent *vero* jungi posse r̃ ego aut alii pronomini ab initio, nisi aliquid præcesserit, ad quod referatur. Inservit enim hoc *vero* responsionibus.

VERRVNCARE. *vertere, ut averruncare est avertere* Div. I, 2. hæc bene verruncant populo. laudant viri docti Gronov. ad Liv. XXVIII, 27.

VERSARE. Cæc. 6. *versare* suam naturam int. in omnes partes, prout opus, ut recte maleve fucias. Verr. I, 51. *versare* se, est hominis anxie quid agat querentis. Or. 9. causas *versare* in judiciis, de oratore, qui vario & multiplici copio-

sæque dicendi genere agere causas potest. Opponitur enim historico, qui res gestas narrat, non ornat & auget, unde autem sic dicatur, docet locus Or. 40. *versare* sæpe multis modis eandem rem. Sed Fin. IV, 20. *verba versare*, dicitur de eo, qui, cum obtinere aliquid non potest, in verbis quadam mutat. * decipere Læl. 26. hodie me *versaris* atque luseris lautissime. v. Grav. ad b. l.

VERSARI. Tusc. I, 44. hæc *versantur* in errore, ad Div. XIII, 10. *versatur* in hoc studio nostro cum ingenio. Verr. II, 76. hæreere homo, *versari*, rubere: de eo, qui nescit, quid agat.

VERSICVLVS. Mil. 26. Leg. II, 6. unus *versiculus* Senatus, est illa formula: videant Coss. ne quid detrimenti capiat resp.

VERSVRA. *est sumtio pecunie mutua; unde duæ formæ loquendi, quarum primam & nunc male quidam intelligunt.* Prima est Cæc. 6. Font. 1. Verr. II, 76. Flacc. 20. *versuram* facere ab aliquo, quæ significat simpliciter, pecuniam ab aliquo sumere mutuum. altera est: ad. Att. V, 1. *versura* facta solvere. Tusc. I, 42. sine *versura* dissolvere, h. e. debitum solvere ita, ut alius debitor fias. v. Gronov. Sestert. p. 535.

VERSVS. *adv.* ad Div. IV, 21. *in Italiam versus* Læl. 25.
in

INDEX LATINITATIS.

in forum versus. v. C. Longinus ad. b. l.

VERSVTVS. *quis dicatur?* Nat. D. III, 10. cf. Fin. II, 17. III, 1.

VERVS. *aequum.* Quint. 5. *verum* fuit postulare? cf. Leg. II, 5. 7. &c

VERVMTAMEN. *elegantiter post parentheſin pro* igitur. ad Div. V, ult. puto mea non-nihil intereſſe, (quamquam id ipſum quid intereſt, non intelligo) *verumtamen*, quicquid illinc nunciatum ſit, non &c. ad Att. I, 10. Cum eſſem in Tuſculano, (eſt hoc tibi pro illo tuo, cum eſſem in Ceramic) *verumtamen* cum ibi eſſem. Sic accipe igitur etiam Verr. I, 50. qui poteſtate iſte permiſſa, ut ex C. Fannio & ex Q. Tadio cognoviſtis; *verumtamen* cum eſſet in omnibus rebus &c. in quo loco *mirre ſe torſit* H. tomannus, Manutius autem intelligit dicam; quod non opus eſt, neque in hoc loco, neque in eo, quem attulit ad b. l. ex Verr. II, 11. ubi eſt ſimpliciter pro ſed, verum.

VESCI. Fin. V, 20. ſi poſſet paratiſſimis *veſci* voluptatibus.

VESTIBVLVM. Or. 15. *veſtibus* aditusque ad cauſam faciat illuſtres.

VESTIRE. Verr. IV, 55. *veſtire* parietes tabulis. Or. I, 31. inventa *veſtire* atque ornare oratione. Nat. D. II, 53. montes *veſtiti* & ſilveſtres.

VETVS. Verr. III, 93. *vetus* innocentia. h. e. vera, ma-

gna, qualis apud maiores fuit.

VETUSTAS *diuturnitas* ad Att. XI V, 9. nam mei milles praeterit, quam hoc pati, quae videntur habere *vetustatem*. * *calliditas*. Quint. 22. ingenio, *vetustate*, artificio tu facile vicisti.

VEXARE. Roric A 49. *vexare* boni ſu unaſque neſtras h. e. *inſidiariis* ad Div. XIV, 1 & *vae* ordinem ſuum inſtram, ſi me amas, non *vexare*, h. e. *aſſigere*, non *percerere*. Nat. D. II, 29. loci *v* v^oſtris valde *vexatus*; contra quem ſc. valde *diſſipatus*, quem valde *reprehenditis*, *diſſipatus*. cf. Gron. Obſ. III, 4

VEXILLVM. eſt *velum purpureum*, quod eſt apud *decem*, & ab eo proponitur ad ſignum futura pugnae dandum. p. Lipſ. de Milit. R IV, 11. ſed proponebatur etiam *vexillum* in deſectu militari habendo. hinc illa: ad Att. X, 15. *vexillo* opus eſt; convolabant. Phil. I, 11. num quando civibus perditis *vexillum*, quo concurrant, deſuturum putatis? cf. Lipſ. l. c. I, 3. Erum in coloniis deducendis *vexillum* tollebatur & praeferebatur. Agr. II, 32. *vexillum* coloniae Phil. II, 40. Caſilinum coloniam deduxiſti, - ut *vexillum* tolleres, & aratrum circumducores ubi *q. Abrianus*.

VIA. Prov. Conf. 1. *via* militaris; eſt *via lata & ſtrata* per quam Imperatores ducunt exerc-

INDEX LATINITATIS.

exercitus ad mare, ut navibus trajiciantur, aut in provincias. v. *Hotomann. ad h. l. in primisque Bergierius de Vitis Rom. publicis, III, 54. * methodus.* Ot. I, 19. dicendi ratio ac via. Fin. II, 1. *via & ratione disputare. * hinc Div. II, 1. vias optimarum artium tradere, pro ipfis artibus, quæ via & ratione traduntur. * ratio & modus & occasio alicujus rei consequendæ, perficiendæve.* Verr. III, 94. auctoritate viam patefacere illustrem. ad Div. IV, 13. omnes vias persequar, quibus putabo, ad id, quod volumus, pervenire posse. ad Q. Fr. I, 1. omnes vias pecuniæ norunt. * *elegans est illud ad Att. II, 19. ego autem neque pugno cum illa causâ, -- neque approbo -- utor via h. e. singulari arte aliqua medium teneo, ut neque improbem neque probare videar.*

VIATICVM. pecunia, quæ ex arario datur ad magistratibus provincialibus, quaestoribus, legatis, instrumenta retinere comparanda, ut tabernacula, mulos &c. dabatur autem pecunia redemptoribus, qui hæc viæ instrumenta curabant. ad Div. XII, 3. v. Sigon. Ant. Jur. Provinc. III, 11. Casaub. ad Theophr. c. 11.

VIATOR, minister magistratum, quo aruntur, ad homines arcessendos. Cato 16. a villa in senatum arcessiebantur & Curius & ceteri senes: ex quo, qui eos arcessiebant,

viatores dicti sunt. quæ fere ad verbum repetit Columell. R. R. præf. h. l. & Plin. H. N. XV, 11, 3. cf. Vatin. 7. Font. 13. v. Sigon. Ant. Jur. C. R. II, 15. & Burm. ad Petron. c. 97.

VIBRARE. proprie est cum magna vi & celeritate proicere, ut contorquere. Or. II, 80. atque ejusmodi debet esse prolusio, non ut Samnitum, qui vibrant hastas ante pugnam, quibus in pugnando nihil ucuntur. * *hinc, ut contortum, sic vibrans passive (v. Heinss. ad Sil. I, 539.) per metaphoram dicitur pro incitatus, vehemens.* Brut. 95. vibrans & incitata oratio. Orat. 70. extr. Demosthenis non tam vibrant fulmina illa, nisi numeris contorta ferrentur. * *est etiam pro micare Acad. IV, 33. mare cum a sole collucet & albescit, & vibrat; nempe propter illas celeres agitationes aquæ & tremores, non & micare est proprie de celeri & tremulo motu, qui est in luce.* v. impr. Drakenb. ad Sil. IV, 156.

VICANVS qui in vico habitat. Flacc. 3. Timolites vicanus. v. Græv. ad h. l. Sed Div. I, 58. vicani haruspices, sunt, qui in vicis versantur, eosque pervagantur, quaestus causa, ut in circis astrologi, unde fullax Circus apud Horatium.

VICARIVS. servus servi lautioris de peculio entur, unde & peculii pars Verr. I, 36. homines (servi) alii redditu, alii etiam aunc retinentur; peculia

INDEX LATINITATIS.

pecula omnium vicariique retineantur. *ibid* III, 38. hic Diognotus vicarium nullum habet, nihil omnino peculii. Sed in universum dicitur de omnibus, qui alterius loco operam præstant: sic procurator & cognitor dicitur alieni juris vicarius Cæcin 20. & successorem suum Cicero appellat Mur. 37. vicarium suæ dilingentiæ &c.

VICEM M. periculum, calamitatem, injuriam. Verr. I, 44. alienam vicem pro sua injuria dolere. & sic est sepe. *locam. Leg. II, 19. heredum causa (suscipiendorum sacrorum) justissima est. nulla est enim persona, quæ ad vicem mortui propius accedat. *modo, more. ad Att. X, 8. nisi forte me Sardanapali vicem in lectulo mori malle censueris. Grævine autem habet vice quamquam & ipse in Codd. reperit: vicem. neque est contra latinorum consuetudinem, qui sic accusativo utuntur & nude & adjecta præpositione: in. Gellius X, 3. Gracchus non querentis, nec implorantis, sed nunciantis vicem - inquit. Et amat Gellius sic ponere, ut monet Gron. ad X, 35. Contra addit Suetonius Claud. 7. præfedit in Caii vicem.

VICESIMA. ad Att. II, 16. agro Campano diviso, quod vestigal superest domesticum, præter vicesimam? est autem vicesima pars pecuniæ, qua vendi posset servus qui manumit-

titur Liv. XII, 16 de ea Græv. ad b. l. laudavit Lips. ad Tacit. Ann. XIII, 31. sed Grævius male hoc refert etiam vicesimum e servis venditis; in quo nos satis inspexit illam ipsam quæ laudat Lipsium, qui docet, antiquissimam esse vicesimam manumissionum. & de ea a Cicerone agi l. c. vestigal autem e servis venditis primo quoad numerum incertum esse, dante ab augusto institutum. cf. Magnit. Rom II, 4 Ergo de vicesima manumissionum tantum sermo est. cf. Cujac. Obf. IX, 34 *Verr. II, 75 Scribit HS. LX. socios perdidisse et vicesima portorii Syraculis Vicesima portorii est ipsam portorium, pro quo dabatur vicesima pars rerum quæ exportabantur. Ceterum male hoc refert Hotomannus autem vicesimarium, quod fuit e vicesimis manumissionum, non portorii, ut vidit Lipsius ad Tacit. l. c.

VICISSITUDO. permixtio & confusio. Nat. D. II, 33. vicissitudine quatuor generum corporum mundi continuata natura est.

VICTORIA. de eo, quæ causam in judicio obtinet. Ad I. Verr. 14. se avaritissimi hominis cupiditati satis facere posse, nocentissimæ victoriæ non posse

VICTORIATVS. Fortis numus victoriæ imagine signatus, de quo Plin. H. N. XXXIII. 3. valuit duos sesterterios.

VICTRIX. ad Att. V, 2
quo

INDEX LATINITATIS.

quo die literæ *victrices* Cassii in senatu recitatæ sunt. *b. e. nuncia, victoria.*

VIDELICET. *videre licet, scito,* ad Att. V, 11. Brundisio quæ tibi epistolæ reddita sunt sine mea, tum *videlicet datur,* cum ego me non belle haberem *Skil. intelligendum est esse. Est, enim apud veteres interdum videlicet cum infinitivo v. Græv. ad b. l. Plautus Asinar. III, 3. videlicet Solonem, leges ut conscribat; quem locum vindicat Gronov. Obs. III, 9 p. 509. of. sciticer.*

VIDERE *cogitare, in animo habere.* Or. I, 61. majus quiddam *videbam.* * *considerare.* Cluent. 58. cum hæc sunt *videnda.* * *explicare.* Verr. II, 61. alio loco de - - *videro.* * *consilio aliquo uti, sequi aliquid* Flacc. 14. *vidis aliquid.* * *curare & variis quidem modis.* ad Att. XIV, 11 hæc fortuna *viderit.* *ibid.* X, 7. cum Philotimo *videbis.* *ibid.* V, 1. ut prandium nobis *videres.* Tusc. III, 19. aliquid *videamus* & cibi Quint. 17. *viderint* ista officia boni viri. * *imperativum & conjunctivum eleganter ponitur pro vereor.* Rosc. A. 48. *videant,* ne sit &c. Tusc. II, 18. *vide,* ne non sit hoc proprium nomen virtuti. Div. II. 4. *vide,* ne nulla sit divinatio, cf. ad Div. XI, 12. XVI, 26. *reperitur tamen etiam participium sic:* Offic. I, 19. itaque *videndum* est, ne non satis sit id &c. ad Div. XIV, 14. *videndum*

est, ut honeste vos esse possitis. * *cavere* Offic. I, 20. quamobrem & hæc *videnda,* & fugienda pecuniæ cupiditas; *ubi v. Græv.* * *elegans etiam est hæc formula in Pil. 25. quin tu me vides? eo fere sensu, quo nostri dicunt: da lobe ich mich doch.*

VIDERI. *est verbum solenne in Scris, decretis Pontificum, sententiis judicium.* Dom. 53 cum P. Scævola, Pontif. M. pro collegio respondit, sacrum non *videri.* v. Manut. ad Verr. V, 6. * *cum accusativo* Tusc. V, 5 non mihi *videtur* satis posse *virtutem;* *ubi v. Davis* * *videri etiam interdum, ut Græcorum doctus, dicitur in aliis rebus de eo, quod certum esse scimus, Nat. D. I, 21. sæpe enim de L. Crasso, familiare illo tuo, videor andisse, cum te rogatis omnibus sine dubio anteferebat.*

VIGERE. *inclarescere.* Tusc. II, 2 in ipsa Græcia philosophia tanto in honore nunquam fuisset, nisi doctissimorum contentionibus diffensionibusque *viguisset* * *laudari, probari.* ad Div. VIII, 1. tui politici libri omnibus *vigent.*

VILITAS. Verr. III, 93. *annus est in vilitate, int. annonæ.*

VINARIVM. Font. 5. *vinarium crimen.*

VINCERE. *ostendere aliquid ita, ut probes, ut obtineas.* Cluent. 44. *vince,* virum bonum fuisse Oppianicum * *causam in judicio obtinere, in quo*

INDEX LATINITATIS.

est duplex forma: altera certa & usitatissima. Rosc. C. 18. vicisset iudicio. Quint. 27. ego sponcione vicerim: altera insolens atque hanc ob causam in dubium vocata: Verr. I, 53. vincere iudicium. Cæcin. 31. vincere sponsonem. ubi vid. Phisserat. & Grav. Est autem antiqua locutio similis illi: vim restituere, pro restituere eum, cui vim feceris, in eum locum unde vi deieceris. item illi Verr. II, 18. sortiri iudicium pro iudices, ad exercendum iudicium: ob hac autem verbi significatione dicuntur vinci, qui causa cadunt seu condemnantur. Verr. I, 4. reus tam nocens, tam perditus, tam victus.

VINCIRE, ad Att. VII, 18. vinciri præditiis * Or. 13. verba vincire Or. 50. sententias vincire. hoc quid sit, tironum causa dicendum est; in quo breviter repetemus, quæ superiori anno de hac re ex instituto in prolusione aliqua diximus pluribus. Vincire autem est, ita verba & sententias sibi jungere, ut ex pluribus prope modum vel unum verbum vel una sententia facta videatur. Quod ad verba attinet, res eo redit, ut extrema & primæ verborum literæ sint ejusmodi, ut in pronunciando verba in unam vocem coalescere possint, quia, ut Dionysius ait, non est αἰσθητὸς χρόνος μεταξὺ τῶν ὀνομάτων, de structur. Orat. S. 13. a quo deinde leniter fluere oratio & lavis esse dicitur. Exemplo

esse possunt versuuli Sapphu. apud eundem Dionysium: πικρὸς καὶ φθὸν &c. nam in iis omnia verba, quia aut alterum in vocali desinit, alterum a consona incipit, aut contra, eodem tanquam in unam vocem. In duobus autem dds δολωπλδω ea consonæ concutuntur, quarum concursus nihil asperitatis habet; quod ex eo iudicatur, quod eadem in eodem verbo occurrere videmus, ut in διόδοτος. Ex Ciceronis innumerabilibus ponamus hoc unum ex Rosc. Am. 24. hæ sunt impiis affduæ &c. In hoc genere autem illa cautio est, ne nimis ea res studiose aut frequenter fiat, ut Cicero recte præcipit Or. 44. nam esset cum infinitus tum puerilis labor. Sed ad vinciendæ verba etiam hoc pertinet cum ita collocantur, ut numerose volvatur & cadat oratio; quod genus orationis aptum vocatur, cui solutum & diffluens opponitur. Atque de hoc posteriori genere vincire verba est apud Ciceronem l. c. qui est locus de hoc genere præstantissimus; agitur enim de hoc orationis genere a. c. 50. usque ad 71. Sed sententiæ etiam vinciuntur, quam Dionysius vocat πῶλον ἀρµαρῆν, & διωτῆραν τῆς συνδετικῆς ἐπιτέµνης δειπνίας facit, imprimisque necessarium esse dicit τὰ ἐκτα ἀµόσῳ πρὸς ἄλληλα, ὥς ἰακὴν Φαίδωµος καὶ Φίλα l. c. Sect. 7. Id autem sit artificio periodico, quo

INDEX LATINITATIS.

quo plures sententiae una periodo comprehenduntur, ita ut suspensa sit ab initio ejus usque ad finem oratio, atque ita e pluribus enuntiationibus promodum una fiat. Exemplum sit hoc Verr. I, 41. tutores, pecuniam pratori si pupillae nomine darent, praesertim grandem, quemadmodum in rationem inducerent, quemadmodum sine periculo dare possent, non videbant. In hac autem collocatione sententiarum, qua vinciuntur, respiciunt latini plerumque ad rerum naturam, ut quae natura & cogitatione priora sint, ea etiam loco priora fiant, tamquam ut causa, ratio, conditio priores sint effectu &c. Ex hac autem ratione vinciendarum sententiarum vel maxime existit numerus oratorius, sed hac pro iudicio ratione sufficiunt. Plura qui volet, adeat illam profectionem nostram.

VINCTVS. numerosus Or. 57. poema est nimis vinctum, ut de industria factum appareat: sermo vulgi est nimis dissolutus. * non liber. ad Div. VI, 7. tot malis cum vinctum tum fractum studium scribendi.

VINCVLVM. per metaphoram eleganter dicitur omnis causa, propter quam aliquid faciendum aut omittendum est, propter quam aliquis amandus; item res, qua aliquid conservatur, fundamen-

tum, fons. &c. ad Div. XV, 11. tum accedit vinculum, maximum h. e. maxima causa propter quam te amare debeo. Itaque Cicero alicubi dicit: cum eo mihi omnes causae; Quint. 15. cum alibi dicat: omnia vincula. Ligar. 7. magnum vinculum, quod iisdem studiis semper usi sumus. Muren. 31. aliquo tecum vinculo reipubl. esse conjunctum. h. e. causa ab ipsa rep. suppeditata. Fin. III, 20. & quomodo hominum inter homines juris esse vincula putant (h. e. causas idoneas, propter quas societatem inter se colant) sic homini nihil juris esse cum bestiis. Caelin. 25. jura civile dicitur vinculum judiciorum, quod eo iudicia nituntur. Cluent. 53. vinculum dignitatis, quod conservat dignitatem, sive, ut post dicit, fundamentum & fons dignitatis. Balb. 15. vinculum religionis. Tusc. V, 28. nulla te vincula impediunt ullius certae disciplinae * Or. 23. vincula numerorum v. vinctus, vincire.

VINDICARE. punire Verr. V, 50. vehementer vindicare in cives * vindicias agere Or. I, 10. agerent tecum lege - vindicarentque ornatu homines - quibuscum tibi iusto sacramento contendere non liceret * defendere. Flacc. 17. vindicetis civem ab ignotissimo Phryge: sc. reiiciendo ejus testimonium. ad Div. XII, 16. turpitudine personae ejus, in

A a a 2

quam

INDEX LATINITATIS.

quam liberius invehimur. nos vindicabit * Rabir. Post. 9. petienda illa fuerunt, ut aliquando se ad suos vindicaret. Manutius interpretatur, ut aliquando ad suos tanquam e servitute regia in libertatem redire posset. Gravius autem latinum hoc esse & intelligi posse negat, legisque: ut se aliquando & suos vindicaret, nempe a damnis fortunarum. Mibi autem & lectio recepta, & Manutiana interpretatio probatur.

VINDICIAE. est controversia forensis, de possessione alicujus rei, quam nostram esse dicimus, cum alius teneat. Verr. I, 45. pro prædelitis, vindiciarum satis dare Mil. 27. injustæ vindiciæ.

VINDICTA. Rabir. Perd. 5. una vindicta liberavit Top. 2. vindicta liber factus ad q. l. Boethius dicit esse virgulam, quam lictor manu mittendi servi capiti imponens, eum in libertatem vindicabat, quædam verba solennia dicens. Scholiastes autem Persii ad Sat. 5. a prætore capiti impositam dicit. Et hoc verius. Sic etiam Græci Ἰκτι tradunt. v. Casaub. ad Pers. p. 417. formula erat: hunc ego hominem liberum & civem R. esse aio, ut Græci tradunt. Latini autem sic: aio te liberum more quirittium. vid. Viros doctos ad Cuij. Instit. I, 1, 1. in Schultingii Jurispr. Ante - Justin. p. 11. 12.

VIRGETVM. *bortm*, *arboetum*. Leg. II. 8. sacerdotes vineta *virgetaque* & salutem populi anguranto. v. Turneb. ad h. l.

VIRGINES. simpliciter Vestales virgines dicuntur Catil. III, 4. post absolutionem virginum.

VIRGULA. Offic. I, 44. si omnia nobis - quasi *virgula divina*, ut aiunt, suppeditarentur. i. e. citra opem humanam. ductum proverbium videtur Erasmo a *virga Pallas*, cujus toties mentio apud Homerum. Nota est etiam ex Virgilio *virga Circes* & ejus vis.

VIRIDITAS. Tusc. III, 3. malum quandam habet *viriditatem*. Lel. 3. senectus auferit eam *viriditatem*, in qua etiam tunc erat Scipio. Est Græco. Græci enim *χλωρί* dicunt omne, quod est recens, imprimisque *vigorem juvenilem* & *virilem*.

VIRILIS. Verr. IV, 38. est aliqua mea pars *virilis*. Phil. XIII, 4. me ejus beneficio plus quam pro virili parte obligatum puto. Virilis pars, ne errent *tirones*, ut vulgo fit, est cujuscunque rei communis pluribus, sive bonæ & lætæ, sive tristis & molestæ pars ea, quæ unicuique ex eorum numero debetur equaliter. Sic in hac formula, plus quam virili parte obligatum esse, est, ex communi & ad omnes pertinet beneficium quæ

INDEX LATINITATIS.

*quasi majorem ceteris partem accepisse. Vulgo autem pro virili parte sic in scribendo loquendoque adhibent, quasi sit, pro viribus. * virum decens. ad Att. XI, 23. & videremur aliquid doloris virilis habuisse. Sic Tusc. II, 27. viriliter egrotare.*

VIRTUS. Tusc. II, 18. *virtus ex viro appellata est; viri autem maxime propria est fortitudo; itaque ab hac ceteras sic appellatas putat. Fin. V, 13. ita fiet, ut animi virtui corporis virtui anteponatur; animique virtutes non voluntarias vincant virtutes voluntarias: quæ quidem proprie virtutes appellantur. * Fortitudo militaris. Sext. 65. aditus in illum summum ordinem civium industriæ ac virtuti pateret. nempe industria cernitur in causis in foro agendis, virtus in re militari; his duabus artibus enim aditus in curiam munebatur. Sic Muren. 10. rei militaris virtus, opponitur forensi laudi & industriæ. v. industria. * ars, disciplina, facultas alicujus artis Offic. I, 32. itaque se alii ad philosophiam, alii ad jus civile, alii ad eloquentiam applicant: ipsarumque virtutum in alia alius mavult excellere.*

VIS. *est vel vera, quæ fit armis sive iustis, sive fortuitis, unde lex de vi armatis hominibus. Cæcin. 9 hac etiam vis solida dicitur, cf. Cæcin. 15. f.*

*vel ea, quæ ibid. 31. quotidiana vis dicitur. Cum in controversia de possessione alicuius fundi deductio ac vi moribus sit ibid. I. 11. quam Gellius XX, 10. civilem ac festucariam vocat. v. supra in Conferere & Cæcin. 7. hinc etiam illud ibid. 31. unde ille me deiecit item c. 22. vim restituere b. e. aliquem in eum locum restituere, ex quo cum vi vera deieceris. * genus vis sæpe ponitur pro formis, b. e. pro iis rebus, quibus vis fit, aut quæ per vim fiunt. pro supra Mil. 4. vim afferre, cf. Verr. I, 26. pro precibus Verr. I, 25. retinere Tonna vi. pro minis Verr. III, 92. hac ille vi & hoc metu adductus, np. virgarum quas minabatur Verres. pro opibus amicorum, advocatorum, unde inopia opponitur. Quint. 1. quod si tu iudex nullo præsidio fuisse videbere contra vim & gratiam solitudini atque inopie. pro corruptione judicium. Verr. II, 31. si aliqua se vi eripuerit ex hoc iudicio. Corruptuntur autem iudices vel gratia, vel metu, vel largitione. Itaque singulis locis videndum, de quo genere capienda sit vis. * Sed vis iudicium, vel iudiciorum est iustitia & severitas in sceleratos homines, ut in Cæcil. 3. Att. I, Verr. 17. Cæcin. 2. * formula vim afferre est etiam in bono sensu, pro prodesse, valere Or. I, 25. * vis dicitur etiam de natura rerum & ratione,*

INDEX LATINITATIS.

Inv. I, 49. hoc non magis seditiosi, quam ambitiosi - - quam alicujus improbi hominis *vim* describit. Or. I, 21. de *vi* & ratione dicendi. * *locus*.
Inv. I, 2. naturæ *vim* obtinet * in dicendo *vis* est sublimitas & magnificentia. Or. II, 29. *mez* totius orationis - - tres sunt rationes: una - - - tertia concitandorum animorum. harum partium tertia *vim* desiderat ad Div. XV, 21. de Calvo: multæ erant & reconditæ literæ: *vis* non erat. * *fortitudo* in dicenda sententia. v. *fortis*. tum *vim* animi libertatemque dicendi. * *vis* etiam eleganter tribuitur iis; qui ulciscuntur injurias sibi factas, aut qui sibi injuriam fieri non sinunt. Dom. 55. magna *vis* est cum in Deorum numine tum in ipsa republica &c. Rosc. Am. 24. Magnam *vim* possidet paternus mater-nusque sanguis.

VISCERA. *caro*. nam quicquid sub corio est, ut Servius ait, viscera dicunt, Nat. D. II, 63. viscera bouum cf. Tusc. II, 14. * *pecunia*, *res familiaris* Dom. 47. extruxit villam visceribus ærarii. ad Q. Fr. I, 3 cum de visceribus tuis & filii tui satis facturus sis * Or. II, 78. viscera causæ. * ad Att. VI, 1. *hæderata* tua mihi in visceribus hærent.

VISCERATIO. est distributio carnis cruda inter plebeios. genus laygitionis apud Rom. usitatum. Offic. II, 16.

v. *Int. ad Sueton. Cæs.* 37. cf. viscera.

VISENDVS. *visu dignus*, Varin. 13. ornatu *visendo*.

VISIO. *vox philosophica*, idem significans, quod visum de quo mox. Tusc. II, 12 *visio* doloris & species. Acad. IV, 11. *visio* veri falsique communis a quibusdam putatur.

VISVM. *species alienij rei in animo impressa impulsio oblata extrinsecus*, *Quarta* via Nat. D. I, 5. *visum* habent insignem & illustrem. Tusc. I, 41. *visa* somniorum. Acad. I, 11. & pluribus aliis locis: nam in Academicis multa est de *visis* disputatio.

VITALÆ 6 *vita vitalis.* Est de Græcis *βίαις*, ut monuit Facciolatus ad b. l. * Div. I, 39. hac de re communis *vita* dubitavit. Cl. Wopkenius putat hic esse vitam pro hominibus, ut est ap. Phædr. prol. L. Lubi vid. Burmann. quem etiam reprehendit Wopkenius, quod negavit, Ciceronem & æquales, hoc sensu verbo eo usos. In quo ei injuriam facit. Nam re satis ponderata, mihi etiam sic ut Cel. Burmanno videtur. In loco proposito non hoc dicit Cicero; dubitaverunt homines, sed de hac re in *vita* communi dubitatur, videtur repugnare moribus, *vita* communi, ut est Muten. 35. sed hanc orationem usus, *vita*, mores, civitas ipsa respuit. Eodem modo cæteras auctoritates dissolvere possem, si opus videretur. Vita
occi

INDEX LATINITATIS.

occident v. c. est finis vite, ut dies occidens, fines diei, non sol. occid.

VITIARE. ad Att. IV, 9. num; censum impediunt tribuni diebus *vitiando* h. e. *servando de celo, obnunciando efficere, ut in nihil publici negotii geri possit.*

VITIOSITAS. Tusc. IV, 15. *vitiositas* est contraria virtutis, sic enim malo, quam malitiam appellare eam, quam Græci *xarxis* appellant: nam malitia certi cuiusdam vitii nomen est, *vitiositas* omnium.

VITIOSVS. *vitio creatus*, Phil. V, 3. Collega quem ipse fecit, sua nunciatione *vitiosum*: *ibid.* II, 33. quamdiu tu vobes, *vitiosus* Consul. Dolabella: rursus, cum vobes, salvus auspiciis, creatus. Div. I, 16. sinistra dum non exquirimus, in dira & *vitiosa* incurrimus. Leg. N, 8. quæque augur injusta, nefasta, *vitiosa*, dira defixerit, irrita infestæque sunt.

VITIVM. Sull. 8. si ceteris patriciis me & vos peregrinos videri oporteret, a Torquato tamen hoc *vitium* sileretur. Grævio placet conjectura Phil. Rubenii *Elect.* I, 3. *legentis* convicium; per. *egrimitarum* enim non esse *vitium*. Sed *vitium rectum* est, *Vitium* dicitur, quicquid, in aliquo reprehendi potest, aut reprehenditur sive jure sive injuria, macula, deformitas &c. Terent. cui vitii nihil

dicere possis. Cic. Off. III, 13. venditorem ejus rei, quam vendat, *vitia* narrare *ibid.* 16. ut in prædiis vendendis *vitia* dicarentur. *Est igitur vitium etiam in magistratu & consulari, quia peregrinus ad magistratum accedere non debet: (Peregrinus enim proprie civi opponitur) certe vitii loco erat peregrinitas objecta. Torquatus autem debebat hoc vitium, si est vitium, non narrare, sed silere. Porro quemadmodum vitium narrare & dicere rectum est sic etiam vitium silere. Convicium autem silere an dicatur latine dubito. * in comitiis est malum auspicium & omnia, quod comitia dissolvere & irrita reddere potest.* Phil. II, 33. id igitur obvenit *vitium*, quod tu jam Kalendarum futurum esse prædixeras. Div. II, 18. comitiorum solum *vitium* est fulmen. Jam, si quid in comitiis, aut in bello actum nihilominus, aut in auspiciis capiendis aliquid contra mores & instituta veterum actum, id vitio factum, dicebatur. sic quod Div. II, 33. est, contra auspicia navigarunt, id, *ibid.* I, 16. dicitur, quum vitio navigassent, *ibid.* II, 35. Coss. vitio creatos esse sc. quod in auspiciis capiendis aliqua Conj. peccaverat. Nat. D. II, 4. vitio tabernaculo esse captum, quod &c. cui de Div. I. c. opponitur tabernaculum recte capum.

VITUPERABILE. Fin. III, 12. quid sit, & unde dictum?

INDEX LATINITATIS.

VIVERE. *interesse, versari.* Verr. III, 86. *vivere in patris luxuria.* * Or. II, 40. *in diem vivere est, sine futuri cura, eique opponitur, futura spectare.* Sed *elegantius hoc ad philosophos Academicos transtulit Cicero, qui nihil ita ratum putant, ut sibi id perpetuo tenendum censeant.* Tusq. V, 11. *ego in diem vivo; quicquid animum verisimilitudine percipit, id verum puto.* Phil. V, 9. *qui in horam viverent, non modo de bonis & fortunis civium, sed ne de utilitate quidem sua cogitarent.* * *vivere etiam eleganter dicuntur, qui vita fruantur, neque omnem in magnis laboribus sine suavitate fumi-diaritatem, conviviorum &c. transigunt.* ad Q. Fr. III, 1. *sed quando vivemus.* * ad Att. X, 1. *ejus mihi vivit auctoritas.* pro quo Offic. I, 23. *dicat, ejus etiam mortui vult auctoritas.* * Cato. 14. *animum tanquam emeritis stipendiis libidinis, ambitionis, contentio-nis, inimicitiarum, cupidita-tum, secum esse & secum, ut dicitur, vivere.*

VIVVS. Flacc. 37. *de vivo nihil detrahit.* Vivum oppo-nitur lucro. *Est igitur fors ipsa pecunia, cf. Verr. III, 50.*

VLCVS. Nat. D. I, 37. *quicquid horum attigeris, ulcus est.* *b. e. difficile ad probandum.*

VLTIMVS. *remotissimus, Roma disjunctissimus.* Manil. 16. *ultima tetrae.* v. Grav. ad

*b. l. * perfectissimus.* Nat. D. II, 12. *ultima perfectaque na-tura.*

VLTRO. *per se* Quint. 23. *qui cum ultro ipse deberet.*

UMBILICI. *lapilli litoreles nitidi, in umbilici modum na-tura facti* de Orat. II, 6. *con-chas eos & umbilicos legere consuevit.* v. Salmaf. ad Solin. p. 496.

UMBRA. *comes.* Mur. 6. *saltatio est umbra luxurie.* * *umbra dicitur pro loco um-broso, in quo cujuscunque ge-neris exercitationes habentur, in quibus non serio res agitur, neque de vita pugnatur; hinc umbra opponitur soli.* *b. e. vera pugna in bello, aut vera contentioni in judiciis.* v. Sol. Sed deinde de omnibus iis re-bus dicitur, *que domi & in umbrasiunt, in quibusque nulla magna est contentio; tan-quam de jurisprudentia Mu-ren. 14. Cedat umbra Soli.* *b. e. militari rei philosophia & cetera artes, in quibus otium & tranquillitas est.* v. *umbrasilis.* * Or. III, 26. *ha-beat tamen illa in dicendo admiratio ac summa laus (b. e. genus magnificum) um-bram aliquam & recessum, quo magis id, quod erit illu-minatum, extare atque emi-nere videatur.* *b. e. sint loci aliqui in oratione magnifica vacui ab ornamentis & quasi figurarum troporumque colo-ribus.*

UMBRACVLVM. *schola.* Brut.

INDEX LATINITATIS.

Brut. 9. v. *Sol. Leg. III, 6. De-*
metrius mirabiliter doctrinam
ex *umbraculis* eruditorum
otioque non modo in pulve-
rem atque solem, sed in
ipsum discrimen aciemque
perduxit. *h. e. usus est adrem-*
publicam administrandum, ut
ap. Rom. Cato, Cicero, alii.

VMBRATILIS. *otiosus, le-*
nix, non asper Tusc. II, 11. *vita*
umbratilis & delicata Or. 19.
umbratilis est oratio philoso-
phorum & mollis.

VNCIA. *assis duodecima*
pars, & deinde etiam heredi-
tatis v. as ad Att. XIII, 48.
mortuus est Babullius. Cæsar
epinor ex uncia. ad Att. VII, 2
est etiam in *Gruteriana* : ex
unciis. Sed in *Graviana re-*
ctius receptum : ex teruncio.
ad Q. Fr. III, 9. quas enim ta-
bularum se putavit obsignare, in
quibus in *unciis* firmissimum
tenuerat &c. v. *Manut. ad b. l.*

VNCTVS. ad Att. XII, 6.
nitidus *unctusque* sol, opponi-
tur asso, *de quo supra.* * *eleg-*
ans, splendidus. Brut. 20. jam
enim erat *unctior* quædam
splendidiorque consuetudo lo-
quendi.

VNCVS. *instrumentum,*
quo perduelles ad scalas Gemo-
nias traherantur. Phil. I, 2.
uncus impactus est illi fugi-
tivo. Rabir. Perd. 3. vindica-
re a verberibus, ab *unco* ubi
v. *Hotomani.*

VNDE. *a quo, a qua, a qui-*
bus, Or. I, 15. quam ille ipse,

unde cognovit. Verr. III, 70.
apud eas societates, *unde* erat
attributa. *sed nil frequentius*
his exemplis, v. Gronov. Obs.
L. IV p. 174.

VNGVIS. Dom. 5. tu in
hoc ulcere tanquam *unguis*
existeres.

VNGVLA. Tusc. II, 24.
toto corpore atque omnibus
ungulis, ut dicitur, conten-
tione vocis assentunt. *Bem-*
leius post Lambinum legebat :
ungticulis ; *quod* *ungulis*
hominibus non conveniret. Sed
in proverbii hac non nimis
subtiliter judicanda v. *Obs.*
Miscell. quæ cura Cel. Dorvillii
prodeunt T. I p. 410.

VNICVS. *excellens, singu-*
laris. Quint. 12. ut aut sum-
ma negligentia tibi obstitit,
aut *unica* liberalitas. Cato
17. in quem illud elogium
unicum.

VNIVERSE. ad Att. V, 2.
cetera *universe* mandavi : il-
lud probe.

VNIVERSITAS. Nat. D.
I, 43. universitas rerum, *est*
totus mundus, ut II, 65. *uni-*
versitas generis humani, *to-*
tum genus humanum.

VNIVERSVS. Or. III, 27.
loci, qui - quia de re *univer-*
sa tractari solent, communes
nominati sunt. *h. e. de genere.*
* *communis omnibus.* Off. I, 31.
sic est faciendum, ut contra
universam naturam nihil con-
tendamus : ea tamen conser-
vata, *propriam naturam* se-
Aaa 5 qua-

INDEX LATINITATIS.

quamur. c. 30. communem designat.

VNVS. *eleganter cum superlativo* Brut. 6. rem unam esse omnium difficillimam, ad Div. XIII, 43. familiarissime uno equite Romano utor. * *Germanismo similes sunt hæ rationes* Rosc. Com. 5. ut iudicem unum vereri debemus, ad Div. VII, 19. doctorem tamen unum quem desiderant. Or. I, 29. sicut unus paterfamilias. * *pluralis jungitur, ex canone grammatico, substantivis pluralis numeri tantum, ut ad Att. V, 9. una literæ sed non est perpetuum, Flacc. 29. unis vestimentis lautus es.*

VOCALIS. *qui vocem ad dicendum contulit.* Brut. 69. huc etiam, ne quem vocalem præteritis videamur, C. Consolium.

VOCARE. *invitare ad convivium.* Rosc. A. 18. domum suam istum non fere quisquam vocabat cf. Muren. 34. * Sext. 9. ad integritatem majorum spe sua hominem vocabant. b. e. sperabant, eum integrum fore.

VOCATVS. Or. III, 1. Senatus vocatu Drusi in curiam venit.

VOCULA. Or. III, 25. vocula certæ & severæ. *ibid. vocula falsæ in cantu. illæ sunt soni integri, hæ semisonia quæ vocant.*

VOLATICVS. *inconstans, variabilis.* ad Att. XIII, 25. O! Academiam volaticam.

VOLITARE. *significat a. fidue vagari, sed plerumque cum jactatione aliqua auri- tiosa, aut impudente. & insolente :* Sext. 4. cum illa conjuratio palam armata volitarer. Catil. II, 3. quos video volitare in foro *ibid.* 7. *volitare in armis* Pis. 12. cum volitaret vis latrocinii vestri tota urbe. *ibid.* 4. volitare prætextatum passus, es. Sext. 23. sed etiam nunc volitant, nec illi unquam de se pertimescunt Agr. II, 22. volitat ante oculos istorum Juba regis filius Sext. 1. alacres lætos quæ volitare. Dom. 19. cum tu florens ac potens per medium forum popularis volitarer. Agr. II, 36. volitantis per gentes. * *hinc pro jactare.* Flacc. 16. nec volitabo in hoc insolentius. *de oratore, v. jactare.* Sext. 44. volitat ædilis Phil. XI, 2. *de Dolabella :* & nunc tota Asia vagatur, volitat ut rex. * *oratores dicuntur.* volitare in foro. Or. II. 24. I, 38. *qui a causa ad causam eunt, & omnium patroni esse volunt.* * Volitare etiam dicuntur homines qui immoderate cupiunt aliquid & inconstanter huc illuc feruntur ut propemodum nesciant ipsi, quid agant primum, quid secundum Pis. 25. homo volitans gloriæ cupiditate, opponitur viro moderato & constanti. ad Att. II, 22. *de Clodio trib. pl. volitat, furit.* nihil habet certi ; multis denunciat;

INDEX LATINITATIS.

ciat; quod fors obrulerit, videtur acturus. * Or. II, 6. quemadmodum volucres videmus, cum aliquid effecerint, levandi laboris sui causa, passim ac libere, solutas opera volitare: Sic nostri animi -- defessi gestiunt ac volisara cupiunt, vacui cura atque labore.

VOLVIBILIS. Or. 56. *volubilis* oratio. opponitur stabili. hac efficitur *syllabis longis*, illa brevibus unde incitator oratio fertur & labitur.

VOLVBILITAS. verborum Or. I, 5. *copia & facultas*.

VOLVCRIS. Sull. 32. *volucris* fortuna Brut. 95. genus dicendi verbis *volucris* atque incitatum. v. *volubilis & volubilitas*.

VOLVERE. pronunciare Or. III, 47. longissima est complexio verborum, quæ *volvi* uno spiritu potest. Brut. 70. celeriter verba *volvens* *ibid.* 81. ita facile soluteque verbis *olvebat* sententias. * De numero *currente periodo*. Or. 69. quæ melius cadat aut *volvatur* oratio.

VOLVNTAS. *in oratore est de genere orationis, quod sequitur. apollonius.* Or. II, 23. naturis differunt: *voluntate* autem similes sunt. *ibid.* 22. ex quorum scriptis cujusque ætatis quæ dicendi ratio *voluntasque* fuerit, intelligi potest. Agr. I, 9. in alia *voluntate* esse. ad Div. IX, 6. hæc in *voluntate* fuerunt,

* *preces.* ad Div. VI, 6. Cæsar cedit justis & officio incensis, nec inanibus aut ambitiosis *voluntatibus*.

VOLVPTARIUS. *suavis.* ad Att. XII, 25. *voluptaria* possessiones. Or. III, 17. *voluptaria* disputationes b. e. de *voluptate & pro voluptate* Fin. V, 25. *voluptarii philosophi, Epicurei.*

VOLVPTATES. de *speculaculis.* Muren. 35. adhibendis *voluptatibus* &c. hoc *sententia* posteriori ævo *inprimis* dicti *captum* frequenter, ut *dudum observarunt viri docti.*

VOLVTATVS. *versatus.* diligenter. Or. III, 10. *volutus* in veteribus scriptis, ad Q. Fr. II, 13. ad Callisthenem & ad Philistum redeo, in quibus *te video volutarum.*

VOLVTATIO. Pis. 34. scelera tua non velligiis odorantes ingressus tuos, sed totis *volutationibus* corporis & cubilibus persecuti sumus.

VOMERE. Deiot. 7. *te vomere* post cenam velle. v. *Ind. Græc. in Epurich.*

VORARE. ad Att. IV, 11. nos hic *voramus* literas cum Dionysio. cf. *belluari.*

VOTVM. ad Div. VI, 7. victoriæ suæ *vota* facerent. Tusc. V, 1. si virtus -- famula fortunæ est, nec tantarum virium, ut se ipsa tuentur: vereor, ne non tam virtutis fiducia nitendum nobis ad spem beate vivendi, quam *vota facienda.*

VOTI.

INDEX LATINITATIS.

VOTIVVS. ad Att. IV, 2. XV, 8. ii. *votiva legatio, quæ voti suscepti & persolvendi causa petitur; genus liberæ legationis. v. Legatio. Aët. I, Verr. 10. votivi ludi: qui fiunt ex voto ab Imperatore aliquo suscepto.*

V.OX. Leg. II, 7. *leges legum voce proponam. Vrsinus interpretatur, verbis solemnibus & propriis legibus, ut vox sit pro verbo; additque duo exempla e Cicero; sed neutrum hic facit, nec hic locus ejusmodi est, ut vocis vocabulum non proprie explicari possit. Est enim prosopopoeia, ut in illo: Patriæ vox, in Catil. I. & alibi. neque tamen qua sensum falsa est interpretatio.*

VRBANITAS. *virtus ingenii animique, qua eleganter possumus, ut homines in urbe liberaliter educati, de omnibus rebus judicare, neque aliquid inepti & absurdi dicimus & facimus, sed potius venuste & cum specie quadam liberali, & est hoc genus urbanitatis per totam vitam orationem moresque fustum. ad Div. III, 7. etiamne tu has ineptias, homo summa prudentia -- addo urbanitatem, quæ est virtus, ut Stoici rectissime putant. Nempe Stoici ætati opponunt ætatem, ut ad h. l. ex Plutarch. de legend. Poetis ostendit Victorius. ad Div. VII, 3. vides enim exaruisse jam veterem urbanitatem, ut Pomponius no-*

*ster suo jure possit: nisi nos pauci retineamus, gloriam antiquam Atticam. v. Vavass. Ludicr. dist. S. III. c. 7. p. 333. ed. Lips. cf. urbanus. * facultas jaciendorum discorum, apophthegmatum, lepor, ut Salustius in Sempronio appellat. ad Div. VII, 32. Urbanitatis amabo, possessionem quibusvis interdictis, defendamus. Rosc. Am. 41. urbanitas servorum; quamquam hæc etiam ad primum genus fortasse referri potest. * ipsa dicteria. Cael. 3. contumelia si facietis jactatur, urbanitas nominatur. Fin. II, 3. in quantas hominum facietorum urbanitates incurritis. Or. I, 5. celeritas & brevis respondendi & la-cessendi, subtili venustate atque urbanitate conjuncta. * venustas quædam in sono vocis, & Romæ natis & educatis propria: Brut. 46. urbanitatis color; qui quid sit in voce, ibi explicatur.*

VRBANVS. *elegans in omni iudicio, dicto, facto, opponiturque imperito, absento &c. ad Div. III, 8. te hominem, non solum sapientem, verum etiam ut nunc loquimur, urbanum. v. urbanitas. n. i. Ceterum, quod ex h. l. post Quintil. Inst. Or. VIII, 3. colligunt, urbanus fuisse tum novum vocabulum, id mihi non placet. Nam sic multo magis etiam urbanitas novum verbum fuisset. Sed sensus hic e philosophia Stoica repetitus erat novum.*

INDEX LATINITATIS.

URS. Verbum enim urbanus est jam ap. Plautum de *scurris Trinum.* I, II. & alibi. Ita vero etiam hoc verbum capio Verr. I, 6. homines lautī & urbani. Ita enim ironice vocat homines Verriamicos; qui rumores dissipant improbabilēs & quibus nemo fidem poterat habere. * urbi Romae propriū, Romanū. Brut. 46. quid tu tribuis istis externis quasi oratoribus? quid censes nisi idem quod urbanis, prae-ter unum, quod non est eorum quadam urbanitate quasi colorata oratio in vocibus nostrorum oratorum recinit quiddam & re-sonat urbanum * perpetuo Romae vivens & quidem aut otiose, aut causus in foro gerens aut senatorio munere fungens. Pic. 26. in hac quotidiana assidua urbanaque vita. ad Att. I, 1. cetera spero prolixa fore, his duntaxat urbanis competitoribus: illam manum tu mihi cura ut praestes, Pompeii nostri amici. Gronovius interpretatur de assiduū, qui urbanis artibus, ut Cicero, Sulpicius, excellēbant, non militaribus v. Sestert. IV, 9. a qua interpretatione non adeo recedit altera Casauboni, Corradi, qui urbanos competitorēs putant opponi iis Pratoris viris, qui in provinciis, militiae sc. causu, essent, & ante trinum nundinum redire ad petendum possent. Sed Victorius Var. Lect. IV, 12. putat

esse leves, jocularēs. Et profecto omnes competitorēs, quas attulit, ab ipso tales esse dicuntur, ut rideantur, aut risu digni sint, aut tales fuerunt. Sed Gronoviana interpretatio magis mihi placet. * facetus, dicax, quales nempe fieri solent otiose Romae viventes, nihilque agentes, nisi ut in foro, sub basilicis stent, circulos faciant &c. unde tandem pro *scurra* dici capit, ut ostendit Gronov. l. c. cf. Salmas. ad Pollionis XXX. tyr. p. 316 ad Div. IX, 19. urbanisales Dom. 34. & homo facetus, inducis etiam sermonem urbanum ac venustum: me dicere solere, esse me Jovem, eundemque dictitare, Minervam esse sororem meam. * Verr. III, 86. urbana praedia v. praedium.

VRBS. elegans est illud Ciceronis, Div. II, 16. urbem philosophiae proditis, dum castella defenditis.

VREDO. Nat. D. III, 35. Si uredo aut grandio quippiam nocuit. Est autem rubigo ita dicta, quia oriri credebatur ab occasu solis frigido & pruinoso, sequente sole acri, a quo inuratur pruina. sic Salmas. ad Solin. p. 308. sed Cuiac. Obs. XV, 28. distinguit inter rubiginem & uredinem, auctore Plinio, ut rubigo sit e rore patrefacto, uredo e concreto. Et recte quidem. Vredinem a frigore repetit etiam Columella III, 20. rubiginem a calore idem X, 342. &c.

VRERE.

INDEX LATINITATIS.

VRERE. *de frigore.* Tusc. II, 17. pernoctant venatores in nive, in montibus uri se patiuntur.

VRGERE. Planc. 28. nomen, quod *urget*, dissolvere. Tusc. II, 23. *urgeri* pondere.

VRNA. ad Q. Fr. II, 6. fenatorum *urna* copiose absolvit, equitum adæquavit.

VSVCAPIO. *est ius rei possidendæ s. domini adeptio, ut JCI loquuntur, quæ oritur ex eo, quod rem per certum temporis spatium, idque lege definitum, sine controversia, possedimus* Cæcin. 26. *usucapio* fundi, hoc est, finis felicitudinis ac periculi litium, non a patre relinquitur, sed a legibus. Leg. I, 21. *usucapionem* XII. tabulæ inter quinque pedes esse voluerunt, &c.

VSVRA. *usus rei, item, quod pro usu datur.* ad Div. VI, 12 *usura* falsi gaudii frui. Agr. III, 1. parvam exigui temporis *usuram* bonæ de me opinionis postulo. Tusc. I, 39. natura dedit *usuram* vitæ, tanquam pecuniæ, nulla præstituta die. *Elegans est illud de Stoicis, qui post mortem corporis superstitem animum dicunt; sed non in æternum, ibid 31. extr.* Stoici autem *usuram* nobis largiuntur, tanquam cornicibus; diu mansuros, aiunt, animos, semper negant.

VSVRPARE. *pro eo, quod vulgo dicunt, exercere, tamquam jus &c.* Agr. II, 7. pau-

cas tribus ad *usurpandam* libertatem vocare, *h. e. ad exercendum jus suffragii* Verr. V, 20. jure quotannis *usurpatum* ac semper retentum &c. * *vocare, dicere* Offic. II, 11. C. Lælius is, qui sapiens *usurpatur*. Phil. II, 28. at quam crebro *usurpat* & Consul & Antonius.

VSVRPATIO. Verr. V, 64. *usurpatio* civitatis, est, cum se quis civem dicit. Agr. II, 12. *usurpatio* vetustatis, de comitiis curiatis dicitur causa per 30. lictoris habitis. cf. Gronov. Obs. I, 25.

VSVS. *possessio rei non interrupta per certum ac legibus definitum temporis spatium, qua res nostra fit, ut nemo amplius nobis de ea litem movere possit.* Har. R. 14. mortales nihil a Diis immortalibus *usu* capere possunt. Cæcin. 19. auctoritatem fundi, & *usum* lex jubet esse biennium.

VTENS. *qui sanctum facit de pecunia sua* Offic. II, 20. fac magnitudinem divitiarum juvare. *Vtensior* sano sit, honestior autem quomodo? v. uti.

VTENSILIA. Oecon. 1. reliqua *utensilia*, quibus aut alicui hominum genus, aut etiam excollitur. *Vtensilia h. l. sunt necessaria victus, non suppellex;* ut recte *munus* & pluribus exemplis demonstravit Gronov. Sestert. p. 105.

VT. *usus.* Verr. I, 2, ut hoc esset

INDEX LATINITATIS.

esset iudicatum. Planc. 4. *ut fueris dignior, cf. Gron. Obs. III, 6. * passio* ad Div. I, 9. *ut jam sit in iis culpa, qui me non defenderunt, non minor est in iis, qui reliquerunt, ad Att. VII, 13, qui, ut nihil aliud, hoc tamen profecit. * eleganter dicitur etiam cum superlativo sequente ita: Offic. I, 5, ut quisque maxime perspicit -- ita sapientissimus haberi solet.*

UTILIS. ad Div. VIII, 13. quibus adhuc sibi parum utilis fuit: i. e. nocuit. *de hujus ἀσύντως vi cf. Clark, ad Homer. Iliad. β'. v. 269.*

UTI. de rebus & pecunia, qua impendia sustinemus. ad Att. XIII, 23. magis doleo, me non habere, cui tradam, quam habere, qui utar. *ibid. XI, 11, ut sit, qui utamur. v. Gronov, Sest. p. 105. * opus habere, ad Div. V, 20, qui ambitione nihil uteretur. * Tusc. IV, 18, æmulatio autem dupliciter illa quidem dicitur, nam æmulatio virtutis imitatio dicitur: sed ea nihil hoc loco utimur. h. e. huc non pertinet. de ea nunc non agitur.*

VULGARIS. Offic. I, 16. vulgaris liberalitas, qua ad omnes pertinet, qua omnes homines complectendi sunt.

VULGO. in universum. Verr. III, 74. vulgo omne frumentum improbas. * sine discrimine personarum & locorum. ad Q. Fr. III, 1. literas vulgo mittere. opponitur, per certos

homines. * ubique. Rosc. A. 29. ejusmodi tempus erat, ut vulgo impune homines interficerentur. * Muren. 34. ad prandium vulgo vocati. *ibid. 35: num senatus crimen putat ad prandium invitare? minime sed vulgo, passim quid est vulgo? universos.*

VULNERARE. graviter offendere, ledere Catil. I, 7. quorum mentes sensusque vulneras.

VULNVS. æs alienum. Rosc. A. 31. qui vulneribus suis mederi cupiebant. * crimen, quod in aliquem confertur, aut cuius se quis suspectum & reum facit. Cluent. 21. vulnera nova facere. * vitium Cael. 7. vulnus in moribus, natura, re atque fortuna.

VULTICVLVS. ad Att. XIV, 20. non te Bruti nostri vulticulus ab ista oratione deterret.

VULTVRIVS. homorapax. Piso 14. appellatus est hic vulturius illius provinciae, si displiceat, imperator. *ibid.* Scaurus vulturius rei publ. Sext. 33. paludati vulturii.

VULTVS. oris conformatio ex animi habitu orta, & in universum, quod nos appellamus die Mine d's Gesichts. ad Div. XII, 30. vultus tuos mihi expressit omnes. Or. I, 28. quæ nobis fingere non possumus, facies, vultus, sonus. * Dom. 52. vultus cadit; de perterritis subito.

VULTU.

INDEX LATINITATIS.

VULTUOSUS. Or. 18. in quo cum effeceris, ne quid ineptum, aut *vultuosum* sit. *b. e. nimis triste & superciliosum.*

VXORIVS. Offic. III, 15. in arbitrio *rei uxoria* hæc verba maxime excellant: melius æquius. Res uxoria est *dos, quam uxor attulit, & de qua post divortium contentio esse solebat.* v. Boethius ad Topic. 17.

XYSTVS. est *ambulatio sub divo ante porticum, in qua etiam sedes & signa flores.* Acad IV, 3. cum pauca in xysto locuti essemus, tum eodem in spatio confedimus. ad Att. I, 8. mittas quam primum signa & maxime, quæ tibi gymnasii *xystique* videbuntur. v. Vitruv. V, 11. Buchner ad Plin. Ep. IX, 8. Lipsius ad Senec. Ira. III, 18. genus porticus putat fuisse.

EMENDANDA ET ADDENDA

1) ad Indicem Legum.

A. 2, b. 1, 21. *potuitne lege: nonne potuit.*

Aelia de Comitibus) Pighius tribuniciam putat ad **DXCVI.**

Aelia Sentia) Norisius Cenotaph. Pis. Diss. III, 9. conficit, *Sentia* esse ab indocti scribæ manu legem vero *Aeliam* non aliam esse, quam *jura Aelianum.* Heinecc. Antiq. Jur. I, 6. acutam hanc conjecturam prædicat. Ego nihil acuti video. Nam lex commemorata est totidem verbis e duodecim tabulis.

Aurelia judicaria) Velleius tamen II, 32. cum duobus ordinibus communicata judicia tradit, ad quem loc. v. Intr.

Cincia) I. **DXLIX.**

Cornelia L. Sullæ) de legibus Sullæ v. Pigh. Annal. ad ann. 672.

CORNELIA tribunicia. Verr. I, 60. multa petita est a Q. Opimio -- quod, cum tribunus plebis esset, intercessit contra *legem Corneliam* Hujus legis Corneliæ multa fit apud veteres mentio. Caput ejus, ad quod hic respicitur, fuit de intercessione tribunorum. Ex hoc loco autem colligas, tribunis ademptam fuisse potestatem intercedendi, quam tamen unam relictam tribunis diserte tradit Cic. Leg. III, 9. Cæsar Bell. Civ. I, 5. Manutius sic interpretatur: opposuit se legi Corneliæ, ut res abrogata, lex C. Aurelii contra trib. pl. perferretur de restituenda potestate tribunicia. Sed quis unquam legit, ita dici: *intercedere contra legem aliquam.* Mihi sic videtur. Ablata omni reliqua potestate,

EMENDANDA ET ADDENDA.

potestate, id relictum unum, ut tribuni intercedere possent, sed cum exceptione h. e. non in omnibus rebus. Locus Cæsaris mihi videtur indicare, licuisse intercedere, si sua sponte intercedere alicui rei visum esset, quoniam reprehendit senatum, qui intercessionem huiusmodi Antonii fustulerit; non autem cum ad illos provocatum esset. Nam si omnis dignitas ablata, etiam hæc ablata sit necesse est, ut appellari possent, in quo maxima dignitas. Fighius ad ann. 672. tradit, tantum lege Cornelia ne provocantibus auxilium ferre possent, nisi jurantibus, quod æquo jure alias uti non possent. Nescio unde hoc hausit; nam nihil apud veteres huc dum de ea re inveni. Est tamen probabile id tantum fuisse, atque contra hoc caput Opimium intercessisse in re aliqua, ubi intercedere non debebat.

Domitia) De hac lege v. etiam Cel. Mascovii Diss. de Jure Auspiciorum.

Helia) Heliam familiam nullam Romæ fuisse docet Perizon. in Triga Dissert. p. 151. ed. Heinec. & de numis Consularibus p. 231.

Lutatia de Pi) leg. lata Q. Catulo & M. Aemilio Coss. a. V. DCLXXV. In loco Or. pr. Coss. 1. Figh. ad

ann. DCLXIV. pro tulit legendum conjicit: *retulit*.

Manilia de suffr. confus.)

Accuratius locum Ciceronis Muren. 23. consideranti visum est sic: Sulpicius postulabat, ut in leg. nova, quæ ambitui opponeretur, caveretur, ut suffragia centuriarum confunderentur, quod quid sit v. in Ind. Lat. in *Confusio*. hinc dicit: postulasti *confusionem suffragiorum, prorogationem legis Maniliae, æquationem gratiæ &c.* Jam quemadmodum illud ultimum: *æquationem gratiæ &c.* est oratoria interpretatio confusionis suffragiorum; sic etiam illud alterum: *prorogatio legis Maniliae* forte est invidiosa & oratoria illius explicatio; nam quemadmodum Manilius tulerat, ut libertinorum suffragia per omnes tribus confunderentur, eorumque adeo par vis & gratia cum summorum civium suffragiis esset, sic Sulpicius postularat, ut centuriarum suffragia confunderentur, adeoque eorum, qui in ultimæ classis centuriis suffragia ferrent, suffragia eandem vim haberent, quam eorum, qui in centuriis primæ classis. Jam, quam invidiosa optimatibus Manilia lex & proceribus fuerit, ex Astonio in Cornelianam constat. Invidiam igitur facit postulationi Sulpicii, cam.

EMENDANDA ET ADDENDA.

eam comparat cum lege Manilia: quod, si ex ea laetum esset, ea lex eandem in centuriatis, quam Manilia in tributis comitiis, vim habitura fuisset.

Porcia) vel potius §. DLVI. ad quem v. Pighium.

Remmia) v. Bräncmanni Diff. de lege Remmia.

Roscia) Cicero pro Murtena 19. L. Orho equestri ordini *restituit* non solum dignitatem, sed etiam voluptatem. Itaque lex hæc est omnium gratissima, quod honestissimo ordini cum splendore etiam fructus iucunditatis est *restituitur*. Hoc verbo etiam utitur Vellej. II, 32. *ubi vid. Iust.* Ex quo intelligitur jam antiquioribus temporibus equites separatim a plebe sedisse. Hujusmodi quid de Circo tradit Livius jam sub regibus constitutum L. I. c.

Leges Socrate) Schwarz de *Obsecratione* §. leg. *detestatione*.

Scatinia) Grav. Origg. §. leg. *Gravinam*.

Tabellaria Cassia) Cum hæc scriberem, invenire, nescio quomodo, non poteram locum hunc: Verr. I, 43. Cornelia testamentaria, numaria, ceteræ complures; in quibus non jus aliquod novum populo constituitur, sancitur, ut, quod semper malum facturus fuerit, ejus *questio ad populum pertineat*. h. e. ut que-

stiones de eo a populo per selectos iudices habeantur.

Varia) Robert. ad Tusc. II, 24. putat hunc locum esse capiendum de lege *Varia* alia de *lucristy*; quod Valer. M. III, 7. tradat Antonium de incestu accusatum esse, quem locum Interpretes ad h. l. laudant; valdeque miratur, id neminem vidisse. Ego vero miror potius, qui vir tam doctus primo interpretum errorem non videt, deinde tam graviter errare potuerit; cum facile errorem effugere potuisset, si paululum ad temporum rationem respexisset. Cicero ait: *Con mehercule M. Antonium vidi*, cum contente pro se ipso lege *Varia* diceret, terram tangere. Illa autem accusatio de incestu contigit anno questuræ provincialis, qui fuit ab V. C. DCXL, ut fasti docent. Illo autem anno Cicero natus nondum erat. Non ergo potuit eum videre illam causam agentem. Necessè igitur est, ut M. Antonius postea, cum Cicero videre posset, accusatus sit e lege *Varia* de maiestate, non de incestu. Scilicet impetuere Viro Cel. interpretes, qui male locum Valerii huc retulerant, & blandiens fere nobis sententiæ novitas.

Varinia de consiliis alternis reiciendis) add. *alterna consilia*

EMENDANDA ET ADDENDA.

filia reicere ergo idem est quod *consilia alternis reicere*. sic Verr. II, 13. *cum alternis civitates reiectae essent*. h. e. alternis, semel ab accusatore, semel a reo. Ceterum vitio operarum DCXLIV. expressum est pro DCXCIV.

Voconia) DCLXXXIV. le-

ge: DLXXXIV. Paulo post: Cic. Verr. I, 42. adde: nequa legati nomine plus caperet, quam heres *ibid.* c. 43. Paulo post: *Nam cum illis temporibus* &c. rationes affert Perizon Trig. Diff. p. 129. ed. Heinecc.

NB. Interdum accidit nobis, in hoc indice, ut, cum Pighium potissimum in notatione annorum sequi vellemus, tamen altera illa ratio irreperet, quae conditae urbis annum uno citius ponit; ut in lege Apuleia, Domitia, Thoria, Varia.

ADDENDA.

2) ad Ind. Geogr.

Arginusa. Off. I, 24. insulae tres prope Lesbum ad quas Lacedaemoniorum dux Callicratidas ab Atheniensibus in bello Peloponnesiaco victus est.

Delphica mensa, de his v. Phil. Ruben. Elect. I, ult.

Isura) l. ad Div. X, 15.

Sila, Silva. Brut. 23. picariis celebris. Fuit in Brutis prope Mamertinam urbem. v. Cellar. Geogr. Ant. T. I. p. 744. Dicuntur ab hac *Sila-*

ni agri, quos cum Campano agro dividi veteranis putabat Cic. ad Div. X, 20?

Sinope. urbs Ponti, Diogenis Cynici patria.

Temenites, Apollo Verr. IV, 53. *Temenus* auctore Stephano, est locus prope Syracusas, cujus incolae *Temenites* vocantur. v. Interpr. ad Sueton. Tiber. 74.

Tenedica securis. v. Index Latin. in *Securis*.

ADDENDA.

3) ad Indic. Histor.

Accius, de varietate Codd. Miss. in hoc nomine v. Burm. ad Sueton. Aug. 4.

Aelii, de familia Aeliorum v. Reines. Ep. ad Hofm. & Rup. ap. 48. Rupert. ad

Bbb 2

Pom-

EMENDANDA ET ADDENDA.

Pompon. Enchir. III, 4.

Africanus major, loci Acad.

II, 2. Off. II, 22. Or. III, 7.

Mil. 3. pertinent ad Africanum minorem, perturbata hæc sunt errore describentis.

Alabarches) l. II. pro *Cicero*

lege: *Plinius*. locus est Hist.

Nat. L. XVIII. c. 3.

Alcidamus) Bentlejus legit:

Alcidamas. probat Boherius,

& sic rescribendum putat ap.

Quintil. III, 1. conf. Ursin ad

h. l. Ciceronis.

Alexander, Rex Aegypti,) est

Ptolemaeus Alexander II. Pro-

lemæi Alexandri ex Selene

Ptolemæi sororis II. filia, de

quo vid. Vallantius Hist. La-

gid. p. 17.

Andabata) del. vid. Ind.

Latin.

Anticlea) nisi vero est li-

brariorum error, ut videtur

Boherio.

A N T I O C H V S, qui

Verr. IV, 27. cum uxore (Cle-

opatra) Selene & duobus fi-

liis memoratur, qui Romam

venerunt, ut Aegyptum a Se-

natu R. peterent, (nempe

mortuo Ptolemæo Alexan-

dro II. sine heredibus) & An-

tiochus Pius, Cyziceni Filius,

qui duxit Cleopatram Sele-

nen (v. Selene) & ex ea duos

suscipit filios, Antiochum,

qui Asiaticus dictus est, & Se-

lencum Cybiosacten. Hi er-

go Romam venerunt & re-

gnum Aegypti petierunt,

quod mater Selene esset e re-

gibus Aegypti. v. Graev. ad h. l.

Antiochus Commag.) dictus

a Commagene, quam ei

Pompeius, adempta reliquis

Syris, reliquit. Est autem

Antiochus XIII. Asiaticus,

Pii Filius. de quo v. Justin.

XL, 2. Plutarch. in Pompeio.

Vallantius in Hist. Seleucid.

p. 236. f.

P. Antistius) hic est ille, qui

a Damaspippo post aedilitatem

interfectus est C. Carbone II.

Consule. Vell. II, 26.

Antistius Sever.) P. Manutio

videtur esse idem, qui sequi-

tur *Antistius Vetus*, ut aut le-

gatur *Vetus Antistius*, (quod

etiam Augustino placuit) aut

Sept. Antistius vetus; quam

sententiam ornavit Spanhem.

VI. & Praest. num. Diff. VI.

Iac. Gronovius autem re-

tinet *Severus*, lectionem Codd.

& tamen de eodem Antistio

capit, quem sic dictum su-

spicatur, ob sensum in repu-

blica & in causa, de quo ibi

sermo. Ursinus etiam servat

Severus, quod hoc quoque

cognomen Antistiae familiae

fuerit. Et recte quidem.

Scripta est haec epistola ex-

tremo anno V. DCXCVI.

Lentulo Spinthere & Metello

Coss. sed tum Tribunus pl.

designatus erat *Antistius Se-*

verus, quem inter Trib. pl.

a. DCXCVII. habeat Fulvi

Capitolini, ut adeo dubia le-

ctio esse non possit.

Arche-

EMENDANDA ET ADDENDA.

Archelaus Tusc. V, 12. rex Macedoniae, de quo v. Spanh. de VI. & Pr. Num. T. I. p. 376. & Boher. ad h. l.

Archelaus Rub. P. 8.) filius Archelai Ducis Mithridatici contra Sullam in Graecia, de eius genere vid. Noris. Cynotoph. Pisan. p. 225.

ARGANTHONIVS. Cato 19. rex Tarsestiorum, qui octoginta annos regnavit, centum & vinginti vixit. v. Bochart. Opp. T. II. p. 607.

ARISTO. Tusc. V, 2. Malaspina, Lambinus *Aristus* legunt, de quo vide suo loco. Iungitur enim Antiocho Academicum, & eius auctoritatem Brutus dicitur sequi. Bruti autem magister fuit *Aristus*, non *Aristo*. Sed legant horum rerum studiosi notam Davisi ad h. l. & Boherii, qui & ipse *Aristus* legit. Nam quae ab iis erudite scripta sunt exscribere nec vacat, nec opus est.

Q. ARRIVS.) haec sic refingenda sunt: Brut. 69 grata populo &c. v. Corrad. ad h. l. Verr. II, 15. IV, 20. praetor Siciliae designatus. Sed non successit, quod exorto bello servili missus est contra Crisum & Spartacum, quorum ibum profligavit, ab hoc victus est. Liv. Epit. 96. primus fuit, ex genere suo, qui ad spem consulatus venit, homo novus. ad Act. II, 5. destituitur in peti-

tione Consulatus competitoribus Caesare & Bibulo.

Q ARRIVS Vat. 12. &c. *Arfaces*) est Arfaces Orodes Phraatis III. fil. Rex Parthorum XIV. idem, qui Orodes alio loco a Cicerone dicitur. v. Orodes.

Cn. Aufidius) I. 2. leg. Praetorius. hunc putat Pighius esse eundem, qui Oresten adoptavit ad a. 635, recte, itaque alterum: *Cn. Aufidius* telendum. de Oreste vid infra.

T. Aufidius) lege: frater M. Virgili (del. T. AVFIDIVS) Flacc. 19 &c.

C. Avianus Philox) I. 3. leg. in Novocomenses.

M. Aurelius Scaurus) I. 3. leg. a. V. DCXLV. de eius filio v. infra, in Scauris.

Bissus) I. 2. pro: *Ventidius* leg. *Caecilius*.

Bellienus) Bellienus ad Div. VIII, 15. & XVI, 22 forte idem est. Ceterum *Bellienus* & *Billienus* idem nomen est, ac *Bellius*, pro quo & *Billius* dicitur, ut *Duellius*, & *Duil- lius*.

L. Brutus) Manut. I. c. laudat Brutum e Dionysio aliquem plebis defensorem, quem nemo dubitaturum ait, e Iuniis fuisse. Quomodo autem dubitet quis, cum Dionysius diserte appellet Iunium L. VI. p. 396. ed. Wechel. δ Λέωνος Τέτιος δ Βελώνος ἐπικλησάμενος Βρῆτος, np. tanquam

EMENDANDA ET ADDENDA.

quam alter libertatis assertor. Deinde autem ipse Dionysius eum semper Brutum appellat. Et forte ab hoc orti sunt Bruci.

BOGVDES) f. Bogud. de eo vid. Dio Cass. L. XLIII, p. 231. XLVIII, p. 384. Strabo VIII, p. 248. Spanh. de VI. & præst. num. Diss. VIII. T. I. p. 340.

Caecilia) Sext. Rosc. &c. Sed ibid. c. 50, appellatur *Calpurnia filia* & *Nepotis soror*; unde viri docti c. 10. pro *filia* legendum consent. *Soror*. vid. omnino Vrsinum & Graevium ad h. l.

Q. Caecilius Q. F. P. A.) l. 4. leg. *Q. Caecilio*.

A. Caecina) de hoc Caecina v. Domst. Etrur. Regal. T. I. L. II. c. 59. ubi eos refellit, qui Caecinas Etruscorum reges faciunt, & de hoc Caecina agit. Eundem putat esse, pro quo est oratio (quod & Passeratius videtur, ad Or. pro Caecina. ubi de eo agit, inquit, nec ipse abnuerim) & de quo Plin. H. N. X, 24. Alios e Veteribus auctoribus Caecinas collegit *ibid.* & flores nunc quoque haec familia Volaterris ipso teste, cf. Francisc. Marianum de Etruria Metropoli c. 15. 16. Burman. ad Sueton. Caes. 75. Caecina quidam Volaterranus memoratur etiam Ciceroni ad Att. XVI, 5. Sed diversus ab hoc & eius filio.

Cn. Caepio) L. 2. leg. *Serviliae* - patre *nausfragio* &c.

Q. Caepio n. 3.) l. 4. del. Fin. III, 2 - pueri. Ceterum historia Caepionum valde impedita & obscura est, neque hic a nobis satis expellari propter temporis inopiam potuit. vide tamen Minutium ad de Fin. B. & M. III, 2. & Reines. Ep. ad Hofm. & Rupert. Ep. 27. 32. qui in stemmate Caepionum digerendo multum diligentiae consumpsit.

C. Caesetius) v. Vell. H. 68. ubi v. interpretes, quorum nullus loci Ciceronianis usus est.

Callipides) add. proverbium de eo. cf. Sueton. Tiber. 38.

Caninius ad Dio, l. 2.) *ibid.* 7. tempus Caninianum suspiciosissimum est illud, quo suspicio erat, Caninium in Pompeii gratiam legem latuturum, de Ptolemaeo per Pompeium cum duobus libris reducendo. v. Maass. ad h. l.

Caninius Rob.) l. 4. del. CANINIVS.

C. Corbo) interfectum esse in Curia Hostilia a Damalippo tradit. Vell. II, 26. & Praetorium appellat; quod negat verum esse Schogkiius. Pighius ad s. 669. putat esse filium eius C. Carbonis, quem L. Crassus accusavit.

Sp. Cassius) cognomine *Viresellinus*.

EMENDANDA ET ADDENDA.

scellinus. Læl. c. n. v. infr. in *Viscellinus*.

Castoris aedes) nescio quomodo accidit, ut cum hæc scriberem, ærarium in Castoris æde fuisse dicerem, cum ad Opis fuisse dudum didicissem. Ceterum locum illum, quomodo explicem iam me puto habere. Nempe e *Verr.* I, 49. discimus, in illud templum, quoniam ad forum erat, maximarum cuiuscunque generis rerum advocatio-
nes factas esse quotidie. Itaque etiam Quintius eo advocavit amicos suos, & in his C. Aquilliam, ut ex iis quæreret, quid Scapulis ad denarium deberet. Nulla ergo Tabula ibi. Sed Aquillus de ceterorum fortasse communi sententia, comparatione facta, decidebat, quantum Quintius daret.

L. Cicero) fratrem, sc. patrualem. Apparet autem hæc de dybbus accipi nos velle, patre & filio.

M. Cicero senex) avum Ciceronis nostri intelligendum esse disputat Corradus in *Quæstura*.

Claudia gens) cf. de hac familia Schottus *Nod. Cic.* III, 14.

Appius Claudius Decemvir) cognomine Crassinus. Olim male P. Claudius legebatur. v. Pigh. ad a. 302. Ejus Appii autem res notae sunt e *Livio*.

Cleon) est is, qui in *Equiti-*

bus Aristophanis miris modis perstringitur.

Clisibones) post Solonem & Pisistratum floruit, paulo ante Themistoclem.

CORVMBSVS. II, XIV, 3. Balbi servus.

Ti. Coruncanius) post *Tusculanus* add: Pighius, auctoritate Taciti commotus eum Camerinum facit, (nam in or. pro Sulla non additur patrie nomen, nec ulla, ut Pighius vult, Camerii mentio) sed eum refellit Perizon. *Animadv. Hist. c. 5.* quem laudavit Græv. ad h. l. *Ti. CORUNCANIUS.* Dom. 53. videretur. Pighius ad a. 396. e *Fastis Capitolinis* apparere ait, hunc fuisse nepotem superioris *Ti. Coruncanii*.

Crossipes) Manur. ad *Div.* I, 7. docet esse cognomen Curionum. ubi negat huius se prænomen reperisse, & ab eo Tulliam dimissam suspicatur.

Q. STATIVS Crispus) lege: *Marcius*. v. infra in *Marcius* & cf. *Vellej* II, 70. *CPRIVS.* Petit. *Coas.* 3. Socius *Castrinæ*.

Dicaearchus) de eo v. *Reines.* Var. Lect. III, 3.

P. Didius est sine dubio is cuius res gestae in bello sociali sunt etiam ap. *Vellej.* II, 16. sed ibi dicitur *T. Didius*. ad quem locum v. *Popmam.* & hoc reposuit jam e *Fastis Capitolinis* P.

EMENDANDA ET ADDENDA.

Manutius; ut sit adeo idem cum sequente.

T. Didius) Neque tamen putandum esse, eum prætorem Macedoniæ fuisse. Fuit enim prætor Illyrici, sed quia proconsul Macedoniæ Cato victus erat, propter viciniam aggressus est Macedoniæ populos, ut ostendit Pighius ad r. 639. 640.

ECHLON. Parad. V, 2. pictor. v. Plin. H. N. XXXV, 9. 10.

Euhemerus) de eo est etiam locus ap. Plutarch. placit. philos. LI. p. 880. ubi a Callimacho ejus Atheismus in Jambis notatus dicitur.

Euphorion) de eov. Salmas. ad Solin. p. 60r. b.

Fabius 2) *persuasum est*. add. Vellej II, 10. diserte appellat *Pauli nepotem*.

Favonius) Favonius an Favonius scribendum disputant Manut. ad Div. VIII, 9. Casaub. ad Sueton. Aug. 13. ubi de morte ejus narratur.

Q. Fulvius FLACCVS. v. *Q. Fulvius*.

M. Fontejus) l. 3. leg. filius ejus qui Servillii &c. cf. Or. pr. Fonteij. 14.

FVLVIA. Phil. V, 4. mulier sibi felicior, quam viria. Nempe *Cloelius* & *Curio* interfecti erant. *M. Antonius*, erat tertius maritus, qui ei superstit.

M. FVNDANIVS. fr. Or.

pr. *M. Fundanio*. *Petit*. Conf. defenditur a Cicerone.

Corn. GALLVS. ad Div. X, 32. extr. Manutius interpretatur recte de Poeta, Augusti postea amico & Aegypti præfecto, sed propter ingratum animum ex imperio exterminato; qua desperatione adactus manus sibi intulit. v. Manut. ad h. l. See imprimis *Burmamn*. ad Sueton. August. 66.

M. Gratidianus) add. *Petit*. Conf. 3. a *Catilina* crudeliter interficitur.

Hegesius) quis ille Ptolemaeus fuerit, quæri potest. *Boherius* ad h. l. probabile facit, fuisse *Philadelphum*.

Helvius) & confunduntur sæpe *Helvii* & *Ælii*, v. *Rupert*. ad *Enchirid. Pompei*. III, 4.

Jalsus) l. 3. pro *statua* lego: *pictura*.

M. Junius Gracchanus) add. sic pr. *Muren*. 27. *Servius Sulpicius Sodalis*. filii sc. *Murena*.

T. Labienus) de ejus exitu v. *Vellej*, II, 78.

Laevus) l. 2. pro: *fuisse videtur*, lege: *fuit*.

M. Laterensis) l. tres ult. ad Div. X, 15. &c. del. pertinet enim hoc ad *Lepidum*.

M. Lepidus) l. 2. leg. *Volcatio*. *Tullo*.

L. LVCVLLVS. *Quint*. 16. *JCrus*. quis fuerit nescitur. itaque probabilis est conjectura

EMENDANDA ET ADDENDA.

Stura Manutii, qui legit *L. Lucilius*, de quo supra.

Lyſimachus) Boherius ad h. 1. reprehendit Aldobrandinum, qui ad Laert. II, 102, hunc Lyſimachum regem Macedoniae dixit: quod is integro Saeculo post Ptolemæum Lagi vixerit, sub quo tamen Ptolemæo Theodorus vixit. Fuisse autem hunc Lyſimachum, de quo hic sermo, regem Thraciae, unum de successoribus Alexandri M. In quo injuriam facit Aldobrandino. Nam hic Lyſimachus rex Thraciae, idem successoribus Alexandri, etiam ad tempus fuit rex Macedoniae, v. Iustin. L. XVII, c. 1. 2.

Sp. Mæcius) de hujus familiae claritate v. Periz. de nummis Consular. p. 277.

MADARA, ad Att. XIV, 2, est Marius.

C. MARIUS. C. F. Agrar. III, 2. post C. Marium & Cn. Papirium Coss. *nempe a. V. 671*. Vtrum autem natum an per adoptionem Marii septies Consulis filius fuerit, incertum est; quem alii ejus, alii fratris filium dicunt. Adoptivum fuisse statuit Sigonius ad h. a. de hoc Mario lege v. c. Vellej. II. 26.

Mafniſſa) ejus stemma, v. sp. Spon. Misc. Erud. Ant. p. 147. de numero liberorum v. Boherium ad somnium Scipionis.

Marullus) Marullus Epi-

dus dicitur Vell. II, 68. cf. Sueton. Caes. 79. & alios huiusmodi Boeckero ad Vellej. l. c.

L. Mescinius) add. ad Div V, 19. 20.

Metellus) de stemmate Metellorum vid. Burmann. ad Vell. II, 3. qui Diadematium & Delmatium pro uno habet.

Metellus Didematus) post verba: *esse Metelli Calvi filium, qui lege, a. V. DCXXXIV.*

Meso) v. Manut. Quæsit. per Epist. I, 6.

Minucia porricus) est ejus, qui de Scordi scis triumphavit. Vellej. II, 8.

C. Murena) familia plebeia fuit. Mur. 7. ubi de majoribus C & L. Murenæ.

Nicasus) leg. Nicasio.

Nicias) cum hoc Nicia quidam confundunt

Niciam Coum) qui in nummo vetere occurrit. Errorem demonstravit & confutavit Perizon, ad Aelian. I, 29. & hunc ostendit fuisse Coorum tyrannum.

Cn. Octavius n. 4.) Est etiam propterea probabile verum prænomen esse *Cajus*, ut quemadmodum Cn. Octavii, qui primus ex familia Octavia Consul fuit, posterius *Cnæi*, sic fratris Caji posterius *Cæsi* dicti sint.

P. OPIIVS. fr. Or. pr. P. Oppio. fuit quæstor M. Coetæ, qui cum L. Lucullo Con-

EMENDANDA ET ADDENDA.

sub Praeponitidem & Bithyniam provinciam obtinuit & bellum adversus Mithridatem male gessit. v. Patricius ad fr. h. or.

Orodes) v. *Asaces*. Sed Vallantius *Asiacid* p. 173. ed. Paris. ad Div. XV, 21. pro *Orodes* regis Parthorum filius, legi vult: *Orodes*. Pacorus enim bellum gessit, sive sibi eide nomine, quia nondum ophobus erat, *Orodes* Dux.

L. Papirius Murg.) Hunc locum Cicerois emendat Pighius ad a. CCCX. e. fassa Capitolinis. est enim censurus fuisse, & quidem primit, non a. CCCXII, sed a. CCCIX. Consules fuisse in locum triumvirum mlt. mortuorum. In Cicerois nempe voces Consul & censor permutatae sunt. cf. Maer ad h. l.

PERDICCAS. Tusc. V, 12. Archelai pater. v. Archelus.

Cm. Plautius n. 2.) *PLAINT*. *CVS*.

Q. Pompeius Rufus) v. Perizon Leg. Vocon. p. 141. ed. Harl.

Rhincony vult Interpretes ad h. l.

P. Rutilius Rufus, l. 4. & qd. lege: *Rutilius* & *Rutillius*. Emendationem Manutii Tusc. IV, 17. probat etiam Boherius ad h. l.

Sardinapalus) de eo est docta dissertatio Boherii in fine notarum ad Tusc. Qu:

C. Servilius Albus) post Pighius, add. ad art. 34.

P. Sulla) l. 3. leg. *Auroni*. *Tages de eo*) v. *Demister*. *Etrur*. Regal. L. III. c. 1. ubi etiam de ejus libris agitur, qui Acherontici dicti sunt. Bonarota addend. ad *Demister*. §. 17. Gortius Museo Etrusco ad tabulam, quae Tagetis simulacrum exhibet.

Theodoras Byz) hoc nomen restituit Cicero in *Orat*. 13. pro *Thucydides*.

Theophanes) hujus posteritas Pompejorum nomine Romanis fuit. Ryck. ad *Tack*. A. VI, 8. Manutius in argum. or. pro *Battho* libertum Pompeji facit, refutatus a *Padretno* ad *Inscr. Ant.* p. 478. cf. *Tristan*. *Comment. Hist. R.* p. 477. hac Burna ad *Vellej*. B, 18.

L. Titius) addi *Manut.* & *Grev* ad *Cic.* ad *Div. l. c.* sed *Tristinus* *Comment. Hist. T. I.* p. 44. & nuntio, quamquam suspecto; ei videtur inclinante in eandem sententiam *Burmanno* ad *Sueton.* *Cat*. c. 81. nomen *Antius*, quod est etiam apud *Appianum* *Bell. Civil.* p. 501. quamquam *Cassiodorus*, qui *Fulius* defendit ad *Sueton* l. c. apud *Appianum* *id est* invenisse videtur, nescio in qua editione. Et potuit facile *Appianus*, ut in aliis nominibus fecit, in hoc quoque errare, aut librarius ignotus in notis mutare.

Certq

EMENDANDA ET ADDENDA.

Certe consensus omnium reliquorum auctorum, qui, ubi de hoc Cimbro sermo, semper aut Tullius aut Tillius habent, improbabilem mihi videretur facere Tristani opinionem.

Trebatius) v. Menag. Amoenitas. Jur. Civ. c. 14.

L. Tubulus) Perizon. Triga Diss. p. 153. credit nepotem fuisse C. Hostilii Tubuli, prætoris urbani a. V. DXLIV, cujus frequens mentio apud Livium L. 27. 28. 29. de eius numo Perizon, ibid.

C. Tuditanus) de familia Tuditanorum v. Rupert. ad Valer. M. IX, 5: p. 542.

M. Tullius Dittula) hunc esse putat Sigonius, quem reum de vi Cicero defendit, ex qua oratione quædam fragmenta supersunt.

TVLLVS Cluvius. Phil. IX, 3. unus de legatis R. qui a Larte Tolumnio interfecti

erat. Sed Pighius legendum censet *L. Julius*, qui a CCEIII. decemvir fuit, non *C. Julius*; qui trib. mil. Cos. pot. a. 315. fuit. v. eum ad h. 2.

C. Cn. & L. VARENI. fr. or. pr. L. Vareno, qui defensus est a Cicerone inter sicarios reus, quasi Cajum occidisset, Cn. vulnerasset.

P. Vettius Scato) hunc Vettium ex h. l. restituunt viri docti Vellejo II, 16. pro *Inestius Cato*; ubi vid. Intt. & cum loco Ciceronis compara.

L. Vicinius) *Vinicius* & *Vicinarius* in Codd. Msc. permutantur. v. Intt. ad Sueton, Aug. 65.

Q. Voconius n. 2. post fuisse: add. quamquam Sigon. Ant. Jur. C. R. II, 18. prætorum eum putat fuisse, & judicem quæstionis pro quæstore dici. Sed mihi non præbat.

ADDENDA.

4) ad Indic. Latinitatis.

Atingere) I. 29. pro Murren. 9. leg. ad Div. V, 2. vid. forum.

Basilica) I. 3. del. tamquam.

Fictor) add. Lips. Elect. II, 18.

Forum) I. 8. Del. Mur. 9.

Fenicularius) hæc delenda. Lipsius El. II, 2. ostendit

e Strabon. L. IV. esse locum in Hispania, in via a Tropæis Pompeji Tarraconem versus, qui a Latinis ob forniculi (*νεράδρις*) copiam sic dictus sit, *Subcistrus S.* del.

Tabula) I. 4. pro Sall. Catil. leg. Liv. I. 24.

Torus) I. 20. del. posse.

EMENDANDA ET ADDENDA.

ADDENDA.

5) ad Ind. Græcum.

Ἀξιωμα) nempe aliter Aristotelici, aliter Stoici hoc verbo utebantur. Aristoteles ita, ut hodie Dialectici & Mathematici; Stoici pro quovis enunciato, quamquam etiam Aristoteles aliquando Stoico more accepit. vid. de hac re late & erudite disputantem

Menagium ad Laert. VII, 65.

Ἐξιστάμενος) Ejusdem sententiae, quam hic defendi, est Maffæus, qui in Antiquit. Gall. Aquir. ait p. 13. *Siciliam peculiari Dialecto usam esse, cum hæc inscriptio subindicas, tum Cicero Ven. V. &c.*

I N D E X

G R A E C O - L A T I N U S

C O N T I N E N S

G R A E C A S D I C T I O N E S P A S S I M

O C C U R R E N T E S ,

E T E A R U M

I N T E R P R E T A T I O N E S .

A.

Ἀβδηρῆται, *Abderiticum, stultum*, quod Abderitæ stupidi putabantur, ad Att. VII. 7.

Ἀβδῆα, *abstinentia, innocentia, frugalitas*. Tusc. Qu. III. 8.

Ἀγλαῖος, *expers risus*. Fin. V. 30. ita dictus est M. Crassus, qui semel in tota vita risit.

Ἀγρηδύτης, *sincere, sine prestigiis & fuce*, ad Att. XII. 3.

Ἀγραφον, *non scriptum*, ad Att. VI. 1.

Ἀγών, *certamen, contentio*, ad Att. XIV. 7. 1. 16. est studium contentionis, quod in oratione adhibetur, unde ipsæ orationes in causis veris & quidem in primis in causis forensibus *ἀγῶνες* dicuntur & declamationibus umbraticis opponuntur vid. v. c. Longin. περὶ ὕψους, S. XI, 1. plura vid. ap. Cresoll. Theatr. Rhet. III, 17. Spanhem. ad Julian, or. I. p. 11. 12. 13. Olear. ad Philostr. Vit. Sophist. L. XXII. §. 1. n. 4.

Ἀέτοκοι, *sine auctore*, ad Div. XV. 17. de rumoribus, qui unde & a quo capite fluxerint, ignoratur.

Ἐδῶς, *fidenter, sine ullo periculi metu aut suspitione, large, copiose*. bibit & edit *ἔδῶς*. ad Att. XIII. §2.

Ἄμλα, *incerta*, Acad. Qu. II. 17.

Ἀνιμονών, *merens, sollicitudinis plenus*, ad Att. IX. 13.

Ἀδιαφερα, ad Att. II. 17. cum omnia, quæ accidunt, sive secunda, sive adversa, nihil valent ad animum nostrum commovendum. Et Cicero dicit se uti in re civili & publica, Acad. Qu. II. 42. Aristonis summum bonum, cum in neutram partem movemur in rebus mediis, h. e. quæ nec honestæ, nec turpes, sensu Stoicorum, sunt.

Ἀδιάφορον, *quod neque est bonum, neque malum: indifferens cum estimatione medicri*, Tim. III. 16.

Ἀμαλγχοι, *injussi magistratus*, ad Att. II. 12. ludit nomine Dicæarchi, quem Atticus scripserat a se amari. Eum civem haud paullo meliorem dicit, quam ipsos Romanos *ἀδικαίεργους*, Cæsarem & reliquos.

Ἀδιόρθωτα, *incoorrecta, inchoata*, ad Att. XIII. 21.

(a)

Ἀδύνατοι

INDEX GRAECO. LATINUS.

- Ἀδελσεύς, loquax, ad Att. XVI. 11.*
Ἀδύνατον, quod fieri non potest, ad Att. I. 1.
Ἀδωροδότητον, integrum & incorruptum largitione, ad Att. V. 20.
Ἀζυγοτύχητον, sine invidia, ad Att. XIII. 19.
Ἀθάμβια, animus terrore liber, Fin. V. 29.
Ἀτίτησις, improbatio, rejectio, ad Att. VI. 9.
*Αἱ γὰρ τῶν τυράννων δαίσεις, inquit Πλάτων, οἷον, ὅτι μεμνημένοι ἐ-
 νάγκαις: tyrannorum preces, inquit Plato, (ep. 7. ad Dionis pro-
 pinquos) permisse sunt, ut scis, necessitatibus, ad Att. IX. 13
 quæ rogant, necessario facienda sunt: eorum preces sunt imperia.*
*Ἀδύοιμοι Τρῶες καὶ Τρωάδας ἐλευσπέπλους, vereor Trojanos & Troja-
 nas populos irabentes, ad Att. II. 5. & aliis locis, ex Hom. Iliad.
 Z. v. 442. & X. v. 105.*
*Ἀδιδέσθην μὲν ἀντινασθῆναι, δαίσατο δ' ὑποδέσθαι, veriti sunt quidem re-
 cussare, immuerunt autem suscipere, ad Att. VI. 1. XVI. 11. ex
 Hom. Iliad. H. v. 93.*
*Ἄδην ἐκείνου, καὶ ὑπεύροχον ἱμμεναὶ ἄλλων, semper fortiter agere, & alius
 prestare, ad Div. XIII. 15. ad Qu. Fr. III. 5. ex Hom. Iliad. H. v. 203.*
Ἄϊσι δύνῃσι, si modo posses, ad Att. XIII. 12. ex Hesiod. Op. & D. v. 350.
Ἀίρεσις, secta, ad Div. XV. 16.
*Ἀισχρὸν σιωπᾶν. Integer senarius sic habet: αἰσχρὸν σιωπᾶν ἰσχυρότε-
 ρ' ἢ αὐτὸ λῆγον: Turpe est tacere & finire, ut Isocrates loquatur, ad
 Att. VI. 8. Cum Isocrates scholas rhetoricas aperuisset, & magna
 hominum multitudo eas frequentaret, Aristoteles æmulatione
 commotus & ipse rhetoricen docuit. Eodem modo Cicero, cum Bi-
 bulus triumphum peteret, turpe esse putabat, si non & ipse peteret.*
*Ἀλγεῖν φαντασία, turpitudinis imago, species, cum venit in mentem,
 turpiter nos facturos, aut fecisse, ad Att. IX. 6.*
*Ἀκαδημικὴ sc. σύνταξις, ad Att. XIII. 12. vid. ep. 16. h. l. ubi est Acad-
 emice σύνταξις. Sermo est de libris Ciceronis Academicis, quo-
 rum primo duo erant, alter Catulus, alter Lucullus dicebatur,
 quod in iis hi duo de Academica philosophia disputantes indu-
 cebantur. Jam nobiles illi quidem erant, sed nullo modo
 philologi, adeoque acutius, quam pro personis suis, disputa-
 bant. Itaque Cicero hanc σύνταξιν immutavit & e duobus qua-
 tuor libros fecit, Catuli & Luculli nominibus sublati, eosque
 Varroni inscripsit. In iis Varroni Antiochi partes dedit, sibi
 summi Philonis. hoc est quod Cicero dicit: ἀκαδημικὴν ad Var-
 ronem transferamus, & ep. 16. academiceν σύνταξιν ad Varronem
 totam traduximus. conf. Argum. Quæst. Acad. I.*
Ἄκαιρος: intempestivus, ad Att. IX. 4.
*Ἀκατάληπτον, quod comprehendendi non potest, incomprehensibile, Acad.
 II. 6.*
*Ἀκατάληψία, opinio Academicorum, qui nihil comprehendendi posse dicunt.
 ad Att. XIII. 19.*
Ἀνασχευόμενος, abhorrens a studio rerum inanum. ad Div. XV. 17.
Ἀνεπαῖος, sincere, ad Att. XV. 21.
Ἀνύδια, contemtus, quod curæ & studio nemini esset, ad Att. IV. 18.
Ἄνυδια, torpedo cum maestitia, ad Att. XII. 45.

Αἰσχύνη

INDEX GRÆCO-LATINUS.

- Ἀκύνδυνα*, *periculo carentia*, ad Att. XIII. 19.
Ἀκύνδυνα ἢ δὴ, *χρονία* δὲ, *periculi quidem expertia, sive tuta, sed diuturniora*, h. e. vitæ quidem periculum abesse, sed diuturniorem morbum fore; de Tirone ægrotante.
Ἀκκῖζόμεθα, *dissimulamus cupiditatem nostram*, & cum videri velimus, non cupere nos, tamen vehementer cupimus, hoc enim est *ἠκκῖζεσθαι*, unde *ἠκκισμός*, *accismus*. Exemplo esse potest accisus Tiberii Neronis Veil. II. 21. Tacit. An. I. 3. & II.
Ἀκοινώητον, *alienum à familiari consuetudine*, ad Att. VI. 3.
Ἀκοινώητως, *minime familiariter*, ad Att. VI. 1.
Ἀκολασίως, *citra assentationem*, ad Att. XII. 51.
Ἀκολασία, *intemperantia*, ad Att. XIV. 11.
Ἀκωσμα, ad Att. XII. 4. quidquid ad aures (convivarum) sitaviter deliniendas, aut oblectandas comparatum est. *Non assquor*, inquit, *ut scribam, quod tui convivæ, non modo libenter, sed æquo animo legere possint, si velim gravitatem ejus constantiamque laudare; hoc ipsum ἄκωμα sit*. Sic ap. Xenoph. *ἑπὶ νύκτι*. L. II. c. 1. virtus voluptati dicit: τὸ δὲ πᾶν τὸν ἥϊον ἄκωματος, ἐπὶ τῇ ἐαυτῆς ἀνήκοος εἶ. Hæc ἄκωματα, quæ & *ἠκωμάτα* dicuntur, erant recitationes *anagnostarum*, *sympboniaci pueri*, *γυμνασίου*, &c.
Ἀκωαίς, *liquidum, non perturbatum*, ad Att. X. 17.
Ἀκωαίμα, *vid. in ἄκωμα*, pro Arch. c. 9. pro *anagnoise* est apud Neptem in vita Attici c. 14.
Ἀκροτιχίς, *genus versus Sibyllini, cum deinceps e primis versuum literis aliquid connectitur*, ut in quibusdam *Ænianiis*.
Ἀκροτελεύτιαν, *clausula*, ad Att. V. 21.
Ἀκροθυγίαν ἴμα *signa secunde tempestatis ex vexillis in fastigiis (ἠκροθυγίαι) navium & domorum*, ad Att. V. 12. ἴμα sunt signa bonæ tempestatis instantis; a quibus etiam Jupiter Urius, de quo *vid. Græv. ad Verr. IV. 51*.
Ἀκρόθρον, *invenustum*, ad Div. VII. 32.
Ἀκρόν, *ineptum*, ad Div. XVI. 17.
Ἄλη, *anxietas & sollicitudo animi nusquam conquiescentis*, ad Att. X. 1.
Ἄλωνα, *loca portu carentia, loca importuosa*, ad Att. IX. 13.
Ἄλις δρυός, *fatis quercus*, ad Att. II. 19. proverbium de priscis, qui, in cæta fruge, glandes relinquebant. *Dignitatis ἄλις, tamquam δρυός*. Satis tibi dignitatis est, ut non opus sit, de ea ulterius augenda cogitare.
Ἄλις σπουδῆς, *fatis studii & operæ*, ad Att. II. 1.
Ἀλιτσηῆς, *humilis, depressus, de ambulatione*, ad Att. XIV. 17.
Ἀλκίμος εἶσ', ἢ αὖ τίς σε γὰρ ὀψιγόνων εἰς εἴη. *streuus esto, quo te & p. storum, vel qui post nascentur, aliquis laudet*, ad Div. XIII. 15. ex Homer. *Odyss. A. v. 3. a.*
Μὴ μὲν ἑστῆς γὰρ καὶ ἄλλως ἠκολομήν,
Ἄλλῃ δέ, αὖ βέβας τι γὰρ τεσσόμενοι πύττωσαι.
Non profecto nulla re præclare gesta & sine laude moriar; sed re magna & ad posteritatem commemoranda patrata. Homer. *Iliad. X. v. 304. 305.*

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ἄλλ' ἐπὶ τῶν φῶτα μέγαν, *sed semper virum ingentem*, ad Qu. Fr. I. 2. ex Homer. Odyss. I. v. 513.

Ἄλλ' ἐμὸν ὑπὸς θυμὸν ἐν τῇδεσσιν ἔπειθεσσι
ὥς νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

Sed meum nunquam animum in pectore inflexis, nubes enim tegula atra. ad Div. XIII. 15. ex Hom. Odyss. H. 258. & Ω'. 314.

Ἄλλ' ἐμὸν ὑπὸς θυμὸν ἐν τῇδεσσιν ἔπειθεσσι Πατρίδος, *supple ex Homer. Odyss. I. 34. ὥς ἐδὲν γάβριον ἦς*:

Sed mihi nunquam persuasisti patria quidquam ulli sua dulcius ἦ ad Att. VII. 1.

Ἄλλ' ἐμώζετε, *sed plorete, male ipsi sit*, ad Qu. Fr. III. 9. e Comico aliquo fortasse, apud quos sepiissime ἐμώζαν jubent, quibus mala precantur. Hinc: πολλὰ ἐμώζαν ἄνθρωποι.

Ἄλλ' ἔδαιτ' ἐπὶ τῇδεσσιν ἔργα μέγαν,

Ἄλλὰ λίην μέγα πῆμα, διατρεφῶς, ἐπὶ τῇδεσσιν

Δαίμον' ἐν δαίμ' δὲ χαομένην, ἢ ἐπὶ τῇδεσσιν

Sed nobis cure non est convivii suavi operam dare, verum magnam cladem a Jove immixtam intuentes extimescimus, incertumque est salvine futuri, an interituri simus. ad Att. XIV. 13. ex Homer. Iliad. I. 228. seqq.

Ἄλλ' ἐμὸν ἐν τῇδεσσιν, *ut ait ille, ἄλλα δὲ νῦν δαίμων ἐποθήσεται*, alia quidem ipse, alia autem vel Deus suggeret. ad Att. IX. 15. ex Hom. Odyss. I. v. 16. & 27.

Ἄλλὰ τὰ μὲν προτιύχοντα λέσσομεν, ἐκρύβοντο παρ', *sed haec quidem, quae ante acta sunt, omitemus, licet cum matore*, ad Att. VII. 1. I. 12. ex Homer. Iliad. Σ'. v. 112. & Τ'. v. 65.

Ἄλλ' ἡγορία, figura, de qua Rhetores. Orat. 27.

Ἄλλ' ἡγορία, *verbis alium sensum, quam quem pra se ferunt, indicantibus*, ad Att. II. 20.

Ἄλλο πρέβλημα, *alia questio*, ad Att. VI. 5.

Ἄλλοις ἐν ἐδραῖς τὸν δ' ἐκποδόντων ψέγον, *alii bonis rebus augendis hanc maculam eluunt*, ad Att. XIV. 21. senarius poetæ nescio cuius.

Ἄλλοις δ' ἢ, *negligatur*, ad Att. XII. 3.

Ἄλλοις, *inconsiderate, stulte*, ad Att. IX. 10.

Ἄλλως, *sine ratione, temere*, ad Att. XII. 35. XIII. 48.

Ἄμα πρὸς, καὶ ἐπὶ, *simul a fronte & a tergo*, ad Div. XIII. 15.

Ἀμαλθεῖα, *Amalthea*, ad Att. I. 16.

Ἀμαλθεῖον, *Amaltheum*, ad Att. I. 16. Est praedium Attici, cui nomen imposuit ab Ἀμαλθείᾳ. Amalthea in fabulis quæ sit, notum est, sed I. c. est gymnasium, aut diæta prædii Epirotici. L. II. ep. I. Cicero dicit: *Amalthea mea te expectat*. Eam fuisse gymnasium in Arpinati, ut Corradus ait, verosimile est, aut diætam, quam imitaturus Atticum Cicero extruxerat. In hac Amalthea J. Fr. Gronovius putabat posuisse Atticum imagines virorum illustrium, a quibus, ut ab Amalthea Jupiter, ita imperium Romanum tamquam nutritum, ad tantam magnitudinem pervenisset: his adiecisse versus, qui facta eorum & magistratus continerent, de quibus Nepos vit. Att. c. 18.

Ἀθάνατος, *immortalis, divinus*, ad Att. XVI. 5.

Ἀμάρτυς

INDEX GRAECO-LATINUS.

- ¹ Ἀμαρτία, *non accusanda*, ad Att. VII. 1.
² Ἀματαιγίτης, *non penitendus*, ad Att. VII. 3. XIII. 52.
³ Ἀμηχανία, *inopia consilii*, ad Att. XV. 29.
⁴ Ἀμορφόν, *κτιπολιτευομένου χρωδιλῆτιν &c. deforme & turpe est ejus, qui contraria sit in republica factionis, debitorem esse*, ad Att. VII. 8.
⁵ Ἀμπνευμα εἰμὸν Ἀλταῖς, *respiratio veneranda Alphei*, ad Att. XII. 5.
 Pindari verba Nem. I. 1. sic appellat Arethufam, διὰ τὸ κροῖ-
 βῶγα .α. οἷον τόμα τὴν ἐκρέυσαν κρήνη τῷ Ἀλφείῳ αἵματι, ut ait
 Scholiastes.
⁶ Ἀμφιβολία, *ambigua oratio*, ad Div. VII. 32.
⁷ Ἀμφιλαφία, ad Qu. Fr. II. 6. & 15. mihi videtur esse cautionis genus,
 cum eam rationem tenemus, ut ad utrumque parati simus, ut
 quodcunque acciderit, eo recte uti possimus; ut duarum rerum
 simul rationem habeamus, quarum una videtur cum altera non
 satis consistere posse. *Desidero quodammodo*, ait, ἐμφιλαφίαν
 ταύτην, quam? ut advenientem excipiam libenter, latentem non
 excitem.
⁸ Ἀμύμων, *reprehensionis expertus*, ad Att. XVI. 5.
⁹ Ἀναθεώρησις, *animadversio, consideratio*, ad Att. XIV. 15. & 16.
¹⁰ Ἀναλογία, *comparatio, proportio*, ad Att. VI. 2. de Univ. 4. v. Varr.
 L. L. IX. p. 135. ed. Steph.
¹¹ Ἀναντιφωνία, *taciturnitas in respondendo*, ad Att. XV. 13.
¹² Ἀναντιφωνήτων, *sine responsione*, ad Att. VI. 1.
¹³ Ἀναπάντητον, *remotum ab omni occurso*, ad Att. IX. 1.
¹⁴ Ἀναπολόγητον, *quod nulla ratione defendi potest, quod defensionis ca-*
ret, ad Att. XVI. 7.
¹⁵ Ἀναφαίνεσθαι, *apparere, in publicum prodire*, ad Att. II. 10.
¹⁶ Ἀνεκδοτα, *non edita*, ad Att. II. 6. XIV. 17.
¹⁷ Ἀνεκτόν, *tolerandum, tolerabile*, ad Att. XV. 19.
¹⁸ Ἀνεκτότερα, *tolerabiliora*, ad Att. XII. 45.
¹⁹ Ἀνεμύοντα, *nulli reprehensioni obnoxia, nemini stomachum moventia*,
 ad Att. XVI. 7.
²⁰ Ἀνεμύεσθαι γὰρ, *caret enim invidia*, ad Att. XII. 12.
²¹ Ἀνεμοφόρητα, *levia ac ventis dissipata*, ad Att. XIII. 37.
²² Ἀνεξία, *tolerantia*, ad Att. V. 11.
²³ Ἀνεξοχήτον, *alienum a recta morum conformatione, in quo mores*
conformari & effingi nequeant, ad Att. X. 10.
²⁴ Ἄνθη, *flores, loci meliores excerpti. hinc Florilegia*, ad Att. XVI. 11.
²⁵ Ἀνθηρογραφίδου, *floride scribi, ornari*, ad Att. II. 6.
²⁶ Ἀνιστορία, *inscitia historiarum*, ad Att. VI. 1.
²⁷ Ἀνοικτιον, *alienum*, ad Att. XVI. 11.
²⁸ Ἄντα, *supplendum σῆμα, aut ἐλθεῖν, contra stare, contra progredi*, ad
 Att. II. 9.
²⁹ Ἀντιλακτος, *opposita & objecta voluntati meae*, ad Qu. Fr. II. 10. Sed
 ἐντιλακτον est e Besarionis Cod. auctore P. Manutio, P. Victo-
 rius autem legebat: ἀντιλακτον, cui contradici non potest, &
 J. Fr. Gronovius: ἐνλακτον, *fonticam*.
³⁰ Ἀντιθετα, *contraria opposita contrariis*. Or. 50.
³¹ Ἀντιχθων, *terra opposita pedibus nostris*. Tusc. I. 28.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- ¹ Ἀντιοκλήσειον, *vicissim deridere*, ad Div. XV. 19.
² Ἀντιόχεια, *Antiochi sententiam continentia*, ad Att. XIII. 12. & 16.
³ Ἀνω, κάτω, *sursum, deorsum*, ad Att. V. 10.
⁴ Ἀνω ποταμῶν, *supple ex Euripide versum: ἱερῶν χωρῶσι παρὰ ποταμῶν, sursum versus sacrorum fluminum feruntur fontes.* ad Att. XV. 4. *verum ordo vertitur*, prov. de rebus ἀδυνάτοις.
⁵ Ἀξία, Fin. III. 6. & 10. vocabulum Stoicum, quod illam rei proprietatem indicat, quae res sit aestimabilis & digna, quae diligenter aut aliis praefatur: id quod facit, ut res inter προσηγμένα referatur: *pondus dignum aestimatione*, ut Cicero interpretatur de hoc loco. citi
⁶ Ἀξιότιμος, *fide dignum*, ad Att. XIII. 37.
⁷ Ἀξιωμα, *enuntiatum, effatum, enuntiatio*, Acad. Qu. I. 29. Tusc. I. 2. Fat. 10. Alio sensu hodie mathematici accipiunt, pro enuntiato, quod ex se intelligitur.
⁸ Ἀπαθῆ, *que non sentiuntur*, Acad. II. 42. pro ἀπαθῆ Davisius legebat ἀπάθεια nominatur. Pyrrho ponebat summum bonum in ἀπαθῆ.
⁹ Ἀπαιδευσία, *ignorantia*, ad Att. XIII. 16.
¹⁰ Ἀπαλαίστες, *sive potius ἀπαλαίστες, a παλαίστρα; palestra imperitum.* Or. 68.
¹¹ Ἀπέναντις, *occursum, obviam itio*. ad Att. VIII. 16. IX. 7.
¹² Ἀπαξ θανόν, *semel mori*, ad Qu. Fr. I. 2. videntur esse ultima sentit verba.
¹³ Ἀπαρρησίατος, *minime liberum, impeditum & reprehendendi licentia carentis*, ad Att. IX. 2.
¹⁴ Ἀπειρία, Fin. I. 6. vocabulum Epicureum, quod *infinitionem* interpretatur Cicero. Epicurus autem ita appellabat infinitum illud spatium, in quo atomi ex opinione ejus ab aeterno movebantur, ex quarum fortuita concursione hoc universum extitit.
¹⁵ Ἀπογραφὰ, *descripta ex aliorum libris*, ad Att. XII. 52. sic appellat libros suos latinos de philosophia & Graecis haustos & pene descriptos.
¹⁶ Ἀπίδεξις, *argumenti conclusio*. Acad. II. 8.
¹⁷ Ἀποδύτηςιον, *locus, ubi lavaturi vestimenta deponebant in balneis* ἡδὲ τὰ ἀποδύειν, ad Qu. Fr. III. 1. 3.
¹⁸ Ἀπαρτίωσις, *consecratio*, ad Att. I. 16. XII. 12. & 16.
¹⁹ Ἀποκαταστάς, *Hegesiae liber ita dictus*, Tusc. I. 35. ἀποκαταστάς dicitur, qui inedia mortem sibi voluntariam consciscunt, ut Atticus fecit apud Nepotem. Hegesias itaque Cyrenaicus librum suum, in quo de morte contemnenda ita scripserat, ut eo lecto multi sibi mortem consciscerent, inscripsit ἀποκαταστάς: quod in eo quidam inducebatur, qui cum vellet e vita per inediam discedere & ab amicis revocaretur, iis respondens vitae humanae incommoda enumerat.
²⁰ Ἀπολιτικώτατος, *civilis gubernationis maxime expertem*, ad Att. VIII. 16.
²¹ Ἀπολογισμὸν συντάξου, *defensionem componam*, ad Att. XVI. 7.
²² Ἀποπροσηγμένον, *rejectionem*. Stoici cum nollent boni malique loco ponere quicquam praeter virtutem & turpitudinem, ceteras res, quibus non potest eodem modo animus humanus moveri, tanquam

INDEX GRAECO-LATINUS.

quam valetudinem rectam, morbum, dolorem, voluntatem, vitam, mortem, divitias, paupertatem &c. Distribuebant in προηγμένα, & αποπροηγμένα, h. e. dignas, quae deligerentur, ut v. c. valetudo recta προηγμένος esset, morbus αποπροηγμένος, ad Div. IX. 7. Fin. III. 15.

* Απορία, *dubitatio*, ad Att. VII. 21. XV. 4. XVI. 8. VII. 12.

* Απορίῃ, *dubito*, ad Att. VII. 11. IX. 13.

* Αποσπασμάτια, *fragmenta*, ad Att. IE. 1.

* Αποτρογμή, *aberratio, spei frustratio, infelix successus*, ad Div. IX. 21. ad Att. XIII. 27. ad Qu. Fr. III. 2.

* Αποτόμως, *acerbe, aspere*, ad Att. X. 11. ductum a medicis, qui secant & urunt, & αποτόμοι dicuntur, v. Cuperus Obs. II. 17.

* Απδερνύειν, *abstergito*, ad Att. VII. 5.

* Αποφατικά, *negantia, contraria agentibus*, iis opponuntur κατάφατικά. Top. 11.

* Αποφθόγματα, *facete dicta*, ad Div. IX. 16. Off. I. 29.

* Απραγμάττος, *rebus agendis ineptissimus*, ad Att. I. 16.

* Απροδιδύσκον, *absurdum, ineptum*, ad Att. XVI. 13.

* Απρόβατος, *non facilis aditu, minime affabilis*, ad Att. V. 20.

* Απροφώνητος, *insalutatus*, ad Att. VIII. 8.

* Αργός λόγος, *ignava ratio*, Fat. 12. genus sophismatis, quod inde nomen traxit, quod ctdebatur homines eo deceptos ignavos & otiosos reddere. Est enim huiusmodi, ut est apud Cic. de Fat. 12. Si fatum tibi est, ex hoc morbo convalescere, sive medicum adhibueris sive non, convalesces &c. Hoc sophismate utebantur in disputationibus de libertate, fato, de quo egregie Faciolatus acroa. V.

* Αρειος πάγος, *Areopagus, rupes Martia*, ad Att. I. 14.

* Αρετή non est διδάσκειν, *virtus non est res, quae tradi & doceri possit*, ad Att. X. 12. de quo est Aeschinis Dialogus I.

* Αρηπύων, *Martem spirans*, de iis dicitur, qui ipso vultu crudelitatem aliquam & levitiam prae se ferunt, ad Qu. Fr. III. 4.

* Αριστεία, *praeclarum facinus, dignum. κρείταις*, h. e. praemio, quod dari solet iis, qui κρείττους, h. e. rem praeclaram gerunt, κρείται, ad Att. XIV. 16. appellat Dolabellae Cos. facinus, quum columnam in Caesaris sepulcro evertisset, de quo in Philippicis passim. ad Att. XIV. 16. XVI. 19.

* Αριστρεατικῆς, *accommodate ad statum optimatum*, ad Att. I. 14.

* Αριστοτέλειον, *Aristotelium*, ad Att. XII. 19.

* Αριστοτέλης, *Aristoteles*, ad Att. IV. 16.

* Αριστοτέλης ἔκτεροι, *Aristotelis libri ita dicti*, ad Att. IV. 16. quia ad sensum popularem propemodum scripti, ut ab his quoque intelligi possent, qui philosophiam ejus non didicissent, nam hi ἔκτεροι appellabantur. his opponuntur ἀπορρηματικοί, qui his scribuntur, qui philosophiam didicerunt, doctis, eruditis.

* Αριστοτέλει, & Θεοπόμπῃ πρὸς Ἀλέξανδρον, *Aristotelis & Theopompi ad Alexandrum*, ad Att. XII. 40.

* Ἀρναίαν: Hexameter integer sic habet: Ἀρναίαν μ' ἐνταῦς, μέγα μ' ἐνταῦς, ὅτι δίδω, *Arcaidiam me poscis, rem magnam me poscis*,

INDEX GRAECO-LATINUS.

- nequaquam dabo*, ad Att. X. 5. proverbium, cum quis petit, quod fieri non potest, aut difficillimum est. Is versus oraculo edictus est, de quo Herodotus L. I. c. 66. p. 26. ed. Steph.
- ἄγριοι*, *Ursa major & minor*, Nat. Deor. II. 41.
- Ἀρμονία*, *consensus*, de Univ. 8.
- Ἀρρώματα*, *agrotationes*, Tusc. IV. 10. vocabulum Stoicum ex arte medica translatum & traductum ad animum; in quo genere translationis nimii erant Stoici & in primis Chrysippus. In animo itaque, ut in corpore, esse dicebant νοσήματα & ἁρρώματα, quae ex perturbationibus existerent, cum inveterassent penitusque infedissent, tamquam avaritia, gloriae cupiditas, malitiositas. Differunt autem νόσημα & ἁρρώματα gradu.
- Ἀρχήτυπον*, ad Att. XII. 5. XVI. 3. est proprie *exemplar primigenium*. hunc sensum habet L. XVI. ep. 3. nam ibi dicit se remittere εἰς τὸ ἀρχήτυπον retractatum, non autem εἰς τὸν ἀρχήτυπον ab exemplo primo, sed ipsum ἀρχήτυπον crebris locis inculcatum & resectum. Sed L. XII. 5. ἀρχήτυπα Νικασίωνum sive, ut Gronovio patri recte placebat, νομομοσάντων, sunt tabulae eorum, qui recens mancipis sunt facti sive redemerunt vicefimas, similes hiq, quas quisvis pater familias diligens conficiebat.
- Ἀρχή*, *initium*, ad Att. X. 10.
- Ἀσφύκτερος*, *obscurior in scribendo*, ad Att. XIII. 25.
- Ἀσπληγής*, *lascivus, delicatus*, ad Att. II. 12.
- Ἀσυνίτατα*, *libentissime*, ad Att. XIII. 22.
- Ἀσμένετον*, *gratissimum, libentissimum*, ad Att. IX. 2. & 10.
- Ἀσπνός*, *implacabilis*, ad Att. IX. 10.
- Ἀστράτηγος*, *ignarus artis imperatoriae*, ad Att. VII. 17.
- Ἀστράτηγικωτάτος*, *artis imperatoriae maxime ignarus*, ad Att. VIII. 16.
- Ἀσφαλὴς*, *tutum*, ad Att. XVI. 5.
- Ἀσφάλεια*, *securitas, tutum praesidium adversus vitae pericula*, ad Att. II. 19. XVI. 8.
- Ἀσώματος*, *sine corpore, corporis expertus*, Nat. Deor. I. 12.
- Ἀταραξία*, *status mentis perturbatione vacuus*, ad Div. XV. 19.
- Ἀτεχνοί*, *artis expertes*, Top. 4.
- Ἀτίσις*, *defectus solutionis, cum quis solvendo non est*, ad Att. XIV. 19.
- Ἀτοπώτατον*, *absurdissimum, alienissimo loco positum*, ad Att. XV. 26.
- Ἀτριψία*, *ruditas*, ad Att. XIII. 16.
- Ἀττικισμός*, *Atticismus, sive orationis lepos*, ad Att. IV. 17.
- Ἀττικώτατα*, *que maxime sunt Attica*, ad Att. XV. 1.
- Ἀττικώτερα*, *magis Attica*, ad Att. I. 13.
- Ἀτυφος*, *sine ambitione, sine fastu*, ad Att. VI. 9.
- Ἀυθιγνιδής*, *cum auctoritate, certo auctore*, ad Att. IX. 14. X. 9.
- Ἀυθιγνίς*, *illa ipsa hora*, ad Att. II. 12.
- Ἀυξησις*, *amplificatio*, Or. 36.
- Ἀυτίκῃ γὰρ τοι ἔπειτα μετ' ἔτορα πόντος ἔτομος*, *statim enim tibi deinde post Heclorem mors parata*, ad Att. IX. 5.
- Ἀυτίκῃ τελευτῇν ἐπεὶ ἔκ' ἑμῶν ἐτάλην*.
- Κτενομένην*, *ἐπαμύνου, utinam statim moriar, cum non posui socio, cum interficeretur, opem ferre*, ad Att. IX. 5. uterque versus est ex Homeri Iliad. Σ. v. 98-99.

INDEX GRÆCO-LATINUS:

- Ἀυτονομία**, *facultas & libertas suis utendi legibus*, ad Att. VI. 1. & 2.
Ἀυτὸχθὼν, *nativus & indigena*, ad Att. VII. 2. opponuntur *κρυόχθονες* iis qui per coloniam in regionem aliunde ducti sunt.
ἄυτῳ τῷ μέτρῳ, καὶ λαίῳ, *eadem mensura, & melius*, ad Att. XIII. 12. ex Heliød. Oper. & D. v. 350.
ἄφата, ἀλέγγата, *non dicenda, non narranda*, ad Att. XIII. 9. XV. 19.
Ἀφελίστατος, *simplicissimus*, ad Att. I. 18.
Ἀφελῆς, *simpliciter*, ad Att. VI. 1. & 7. ad Qu. Fr. I. 2.
Ἀφίσρμα, *funus*, ad Att. XIII. 29.
Ἀφιλόδοτος, *ambitione vacans*, ad Att. II. 17.
ἄφρακτα. *intell. navēs non tecta sed aperta*, ad Att. V. 11. & 12. X. 11. opponuntur *κατέφρακτα* quæ *constrata* Cæsari vocantur de Bell. Civili. de iis vid. Scheff. de re Nav. p. 130.
Ἀφωμίλῃσα, *me a colloquio separavi*, ad Div. XVI. 17.
Ἀχαριστία, *ingratus animus*, ad Att. IX. 7.

B.

- βαθύτης**, *profunda taciturnitas, patientia*, ad Att. IV. 6. V. 10. VI. 1.
Βεβίηται, *vita feliciter acta est*, ad Att. XII. 2. XIV. 21.
βλάμματα, *detrimēta*, Fin. IV. 21.
βλάσφημα, *quæ mali sunt omīnis*, ad Att. XV. 11. *βουφημα* contra *bona ominata* dicuntur, vid. Cafaub. ad Theophr. Charact. cap. 19.
βύλῃσις, *voluptas*, Tusc. IV. 6.
βύλῃσις, *vespera, tempus, quo boves ab aratro solent solvi*, ad Att. XV. 27. Ex Homero intelligi potest, veteres tempora diei appellasse ab iis rebus, quæ iis agi solebant. Et quoniam rustica tunc temporis vita erat hominum, ab opere rustico nomina partibus diei tribuerunt. Vespera igitur dicta *βύλῃσις* sive *βελυτήν*, quod est Iliad. II. v. 779. v. Schol.
βοῦπις, *bubulis oculis prædita*: Junonis epitheton Homericum, ad Att. II. 9. & 12. XIV. 22.

Γ.

- Γαυριῶς**, *gloriosior*, ad Att. XVI. 5.
Γέλας σαρδόνιος, *Sardonius risus*, ad Div. VII. 25. proverbium de iis, qui ridendo sibi nocivum concitant periculum. Unde ortum dicitur docebit Erasmus in Chiliadibus.
Γενικῆς, *generaliter*, ad Att. I. 14.
Γενικώτερον, *generalius*, ad Att. IX. 10.
Γενοντιώτερον, *senisius*, ad Att. XII. 1.
Γεωγραφικῆς, *commentarii de terræ descriptione*, ad Att. II. 6.
Γεωμετρικῆς, *non minus certa ratione, quam qua Geometra utuntur*, ad Att. XII. 5. *γεωμετρικῆς* dicitur Atticus Ciceronem *refellisse*, in eo, quod Cicero scripserat, Fannium, qui historiam scripsit, Lælii generum fuisse.
Ἰν πρὸ γῆς *cogitare dicitur, qui solumvertere, & ex una terra in alteram proximam fugere cogitat*, v. Manut. ad h. l. qui ex Aeschilo hæc verba desumpta putat, ad Att. XIV. 10.

INDEX GRÆCO-LATINUS.

- Γλαυκός** de 'Αθήνας, *nocturnam Asinus* (sc. porto vel mitto,) ad Div. VI. 3. IX. 3, ad Qu. Fr. II. 15.
Γλαυκός, *parce, tenuiter*, ad Att. XVI. 1.
Γλυκύπικρον, *dulce amarum*, ad Att. V. 31.
Γνώσι, πῶς ἄλλω πύχρηται, *nosce quemadmodum alio usus fuerit*. priusquam cum aliquo amicitiam facias, fidemque habeas, explora quomodo se erga alios amicos gesserit, qua fide in alios fuerit. ex Epicharmo.
Γνώσι σεαυτὸν, *nosce te ipsum*, ad Qu. Fr. III. 6.
Γοήτεια, *prestigia, malitiose blanditiæ*, ad Att. IX. 13.
Γένυ κνήμης, *genu tibia*, sc. propius est, ad Div. XVI. 23. proverbium, quod eam vim habet, quam Terentianum illud: *Proximus sum egomet mihi*. Nostri: *Das Hemde ist mir lieber als der Rock*.
Ταργεῖα γυμνὰ, *larvæ nudæ*, ad Att. IV. 16. de accusatoribus Gabinii, qui absolutus erat, quod quemadmodum nudæ & inanes larvæ terrent illæ quidem, sed veri damni afferre nihil possunt: ita Gabinium accusatores terruerant, nihil ei nocuerant.
Γυμνασιὸν, *apla gymnasio*, ad Att. I. 6.

Δ.

- Δαίμονες**, genus Deorum, quod latine *Lares* dici posse putat Cicero. de Univ. II. v. Ind. Lat. in *Lares*.
Δαδῆχθαι, *morsum esse*, ad Att. XIII. 20.
Δαυδὺς ἐνὶ τῷ τόχῳ καὶ καὶ ἐν τῷ ἐν τῷ τόχῳ, *vehemens vir & qui vel insensum accusare audeat*, ad Att. XIII. 25. ex Homer. Iliad. A. v. 653.
Δέρμας, *pelles, involucria*, ad Att. IV. 17.
Δωδεκάτη Φροντισὶς, *posteriores cogitationes*, ad Qu. Fr. III. 1. 6.
Δημήτηρ, *Ceres*, nominata, quali *Γημήτης*, terra mater, Nat. Deor. II. 26.
Δῆμοι, ad Att. VII. 3. *Loca*. Nam Latinis *loci* sunt *ἄμφοι, χωρὰ*, vid. Salmat. ad Solin. p. m. 690. Reddi etiam potest: *populi, pagi*. Nam *ἄμφοι* Ἀττικῆς *Populi Attica*, de quibus extat *Mentis* libellus, nihil sunt, nisi *pagi, Cantons*, in quos Atrica erat descripta, & a quibus Athenienses, ut Romani a tribubus nominabantur. Nam ut Romani v. c. dicebant: Q. Verres Romilia; sic Græci: *Δημοσθένης Παιονιάς*. Cicero dicit se scripsisse in *Piræum*; idque sibi vitiosum visum non esse quod de Piræo dixisset, non ut de oppido, sed ut de loco, h. e. *pago, regione*. sic Terentium dixisse de *Sunio*. Sunium æque esse oppidum ac Piræum. Itaque si *ἄμφοι* sint oppida, necessario Terentium quoque peccasse. Sed Terentium intellexisse *Sunium pagum, populum*, cuius caput esset urbs Sunium, & qui ipse ab eo oppido appellaretur. Sic se dixisse in *Piræum pagum, populum*, non *oppidum* ipsum. Sic capiendus est locus, quem nec *Grævus* satis cepit. Nam *locum* explicavit de *vico*, qualis Haga Batavorum; quæ vocabuli vis locum hic non habet. Nam non magis dici potest: *profecimus in Hagam*, quam in *Lipsam*.

Δαδῆ

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Διάθεσις, *sensus, cogitatio, quod quis animo est*, ad Att. XIV. 3.
 Διάλογος, *dialogus, colloquium*, ad Att. XV. 13. V. 5.
 Διαίρεσις, *divisio, distributio*, ad Att. VI. 1.
 Διανοητικοὶ Φαντασμοὶ, *intelligibiles visiones, visa rerum intelligibilia non sensibilia*, ad Div. XV. 16. vid. infra *φαντασία*.
 Διαρρήδην, *aperte, diserte*, ad Div. XVI. 21.
 Διάρροια, *alvi profluvium*, ad Div. VII. 26.
 Διὰ σημείων, *per notas, siglas scribere*, ad Att. XIII. 32.
 Διαπροπή, *infamia, dedecus*, ad Att. IX. 13.
 Διάφασις, *prospectus*, ad Att. II. 3.
 Διαφθέρσις, *est vocabulum medicum, quod significat transpirationem, quae fit per sudorem, unde διαφθερτικὰ ἱάματα, medicamenta ad sudorem efficiendum accommodata & comparata*. Neque video, quid causae sit, quare, cum de imbecillae valetudinis homine Tirone sermo sit, cui διαφθέρσις profuisse dicatur, in hac significatione verbi acquiescere nolumus, & cum P. Manutius interpretari: *relaxationem animi*, quae potius altero ille indicatur: *si vero etiam Tusculanum profuit*, ad Div. XVI. 18.
 Διβαφον, *his tincta purpura, vestis auguralis*, ad Div. II. 16. ad Att. II. 9. ita dicitur, quia primo cocco, deinde purpura tingebatur Ruben. de Lato Clavo II. 14.
 Διδασκαλία, *doctrina, loci philosophici explicatio, aut ex alia arte*, ad Div. VIII. 3.
 Διδυκτὸν, *quod doceri potest*, ad Att. X. 12.
 Διευκροῦσις πρόβλημα πολιτικόν, *explicabis quaestionem ad reipublici statum pertinentem*, ad Att. VII. 9.
 Διοίκησις, *dicitur districtus, ut vulgo dicunt, sive portio quadam provinciae, cujus administratio & jurisdictio Praetori commissa est*. Sic Cicero praeter Ciliciam tres διοικήσεις in Asia habebat, Cibiraticam, Apamensem & Synnadensem. Hoc sensu Helleisponτι διοίκησις dicitur. Hinc hodie quoque Gallis ejusmodi portus provinciae vel districtus dicitur *une diocese*, ad Div. XIII. 53. & 6.
 Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ, *Dionysius Corinthi*, ad Att. IX. 9. origo proverbii satis nota est. In dubium vocavit nuper historiam de Dionysio ludimagistro Rev. Heumannus in Epistola ad Raphelium.
 Διδυμοί, *Nat. D. III. 21. Castor & Pollux*.
 Διπλῆ, *dupla*, genus notae, qua veteres usos fuisse constat. ea esse duabus lineis ad angulum acutum coeuntibus, hoc modo > ac < item sic CC. vid. Doctos viros cum ad h. l. tum Menag. d. Diog. Laërt. III. 66. & Schol. ad Aristoph. Nubes pluribus locis. Eschenbach de notis crit. p. 247. 248. Montfaucon. Palaeogr. Gr. p. 352. Troz. ad Hugonem p. 280.
 Διφθεύσα, *pelliti libri, qui membranis & pellibus consequuntur*, ad Att. XIII. 24.
 Δίχα μοι νόεε, ἀτρεκέλιον ἀπὲν, *ambigit animus ad verum dicendum*, ad Att. XIII. 18. e Pindari carmine deperdito.
 Διψῶσα κρήνη, *aridus vel fisticulifusus fons, in quo nihil est aqua*, ad Att. XII. 5. ita appellatur, cujus est res angusta domi, qui in gustu est rei familiaris.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Ἀβυσσος, decreta philosophica, placita, Acad. II. 9.*
Δολιχὸν πλῆθος ὁρμῶντος, longam navigationem molientes, ad Att. XVI. 13. ex Hom. r. v. 169.
δρομῶν, ex cursu, ad Att. XI. 6.
δυσδιώγωντος, difficile dijudicatu, ad Att. V. 4.
δυσεντέρις, intestinorum morbus, ad Div. VII. 26.
δυσεξιμῆτα, quæ ita demersa sunt & abdita, ut vix e profundo educi possint, ab ἔξι, ἄν, præferre e profundo, ad Att. V. 10.
δυσουρία, urine difficultas, ad Att. X. 10.
δυσουρία, καὶ δυσεντεριὰ πᾶσι, urine & intestinorum morbi, ad Div. VII. 26.
ἐσχερῆτα, incommoda, ad Att. VII. 5.
ἐσχερῆματα, incommoda, Fin. III. 21.
ἐσχερῆτα, difficultas versure faciende, seu mutuo sumende pecunie, ad Att. XVI. 7.
ἐνσῶπια, verecundia, ad Att. XIII. 33. XVI. 15.

E.

- ἐν διαμνή, si permanseris, ad Att. XV. 12.*
ἐν πάσαις, mitte omnes, ad Qu. Fr. II. 10. Manutius negat, se locum intelligere. Lambinus autem omisum dicit: μελεδῶντας, curas.
ἐρίον, relinquere oportet, ad Att. I. 16.
ἐπὶ τὸν τιμωμένον, seipsum puniens, senex Terentianus. Tusc. III. 17.
ἐπιλυπτόμεν, abominabar. ad Att. XV. 29.
ἐργασίαι, senectutis requies, delectatio, occupatio, ad Att. XII. 25. 30.
ἐγκλιόμενα, hortationes, ad Att. VI. 1.
ἐγκωμιαστικά, ad res laudandas comparata, ad Att. I. 19. de verbo ἐγκώμιον & hinc dudis vid. doctam disputatiunculam III. Spanh. ad Or. I. Juliani f. 5. 8.
ἐδικαιώσαν, supplicio affecti ac necati sunt. Verr. V. 57. Horomannus conjiciebat legendum: ἐδικαιώθησαν, quod δικαιῶν apud probe nota scriptores interdum sit, punire, necare pœna causa. Et sic in duobus MSS. Lambinus reperit: sic habet etiam alius codex Grævio laudatus. Itaque Grævius reposuit: ἐδικαιώθησαν. Sed accuratius rem æstimanti ἐδικαιώθησαν rectum videtur. Nam primo non est contra analogiam a δική, formari δικῶν. Deinde ἐδικαιώθησαν & per se & hoc sensu est Græcorum optimis usitatum; Cicero autem addit: ut Siculi loquuntur: quod indicio est, aut verbo, aut sensu usitati ceterum verbi inusitato reliquis Græcis usos esse Siculos. Sed hic sensus verbi ἐδικαιώθησαν auctoribus ipsis doctis hominibus, non insolitus est; ergo verbo inusitato usi sint necesse est. Atqui hoc convenit in verbum: ἐδικαιώθησαν, non in ἐδικαιώθησαν. Tertio si variant Codd. probabiliusne est, ἐδικαιώθησαν, notum omnibus, mutatum esse a librariis in ἐδικαιώθησαν, an contra accidisse? Nostri: Er ist justificationes worden, es ist ihm sein Recht wiederfahren. Ceterum qui hoc loco abutuntur, ut ostendant, purum esse ab Ebraismo verbum δικαιῶν, quando in N. T. est absolvere, nimis cupide causam desperatam defendunt, & ut sunt medicocris ingenii eruditionisque plerumque homines, auctores veteres recte interpretari non didicerunt.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- ἔτι δ' ἐν αἵᾳ ἔζησας**, *si in terra vixisti*, ad Qu. Fr. II. 10. ex incerto auctore initium sententiæ, cuius vim se scire negat Manutius, quod totam sententiam non adscripsit Cicero.
- Εἰδωλα**, *spectra, imagines*, ad Div. XV. 16, ad Att. II. 3. *exuvia vel membrane*, ut Lucretius appellat, quæ de corporibus defluunt continuo & sensus hominum pulsant, vid. Lucret. L. IV. v. 34. sqq.
- Εἰδώς σοι λέγω**, *sciens tibi dico*, ad Att. IX. 7.
- Εἰς μισεντὸς φίλος οἶκος**, *odio sit ipsa domus*, ad Att. IV. 9. proverbium Græcum est: οἶκος φίλος, οἶκος ἄριστος, cuius originem vid. ap. Erasimum pag. 563. eo usus est Cicero ad Att. XV. 15. hic autem tantam suavitatem esse jucunditatemque dicit ædium Antiarinarum, ut sua sibi domus pene odiosa sit.
- Εὐαγνός**, *sincerum, integrum*, ad Qu. Fr. II. 8. quod etiam ad solem explicatum & inspectum purum reperitur. Sic πρὸς ἡνυῶς ἴσ. ἡλίου εὐαγνοῦν τι dicitur. Longin. S. III. καὶ εὐαγνοὺς ἡνυῶν πρὸς ἡνυῶς εὐαγνοῦς, ubi vid. Fabrum & Tollium.
- Εὐκαρμένη**, *fatalis necessitas, fatum*, Nat. D. I. 20. Div. I. 55.
- Εἰ μὲν τὸν δ' τῇ πατρίδι τυραννίῃ, &c.** *an manendum in patria tyrannide oppressa: ea vero tyrannide oppressa an quovis modo tyrannidis everso molienda est, etiam si civitas propter id de summa rerum periculum subitura sit. An cavendum sit, ne qui tyrannidem evertit, ipse evehatur. An tentandum sit opem ferre patrie tyrannide oppressæ verbis & rei opportunitate, potius, quam bel'o. Utrum civis boni sit, sedentem aliquo, quiescere oppressa a tyranno patria, an quodcumque subeundum discrimen pro libertate. An bellum inferendum regioni, eaque sit obsidenda, si a tyranno opprimatur. An etiam is, qui non probet, ut bello tyrannis evertatur, tamen nomen suum profiteri cum fortissimis viris debeat. An cum bene meritis & amicis una subeunda sint pericula in rebus, quæ pertinent ad rempublicam, etiam si illi minus recte de summa rerum consuluisse videantur. Utrum de patria bene meritis, ob eamque causam gravissima quæque passus, & invidia oppressus, uliro pro patria discrimen subire debeat: an permittendum ei, ut sui ipsius inter-dum & carissimarum personarum rationem habeat, dimissis adversus potentes concertationibus pro republica.* ad Att. IX. 4. sunt ὅσους (vid. in h. v.) in quibus meditandis otium consumebat Cicero, ut animum parumper ab ægritudine abduceret.
- Εἰρωνὴ** *simulator, dissimulator*, ita dictus Socrates, quod redarguendorum sophistarum causa simulabat, se omnia nescire, etiam cum recte sciret. De verbo εἰρωνία vid. Theophrast. Char. c. I. & ibi δ' ἡ δὲν Calaubonus. Or. 2. 67. Brut. 88. Off. I. 30.
- Εἰρωνία**, *dissimulatio, cavillatio*, ad Att. XVI. II. Acad. II. 5.
- Εἰρωνεύεσθαι**, *dissimulare, dissimulanter loqui*, ad Div. IV. 4.
- Εἰς μὴδ' ἑκατοῖς**, *unus mihi decem millia, unus mihi instar multorum millium*, ad Att. XVI. II.
- Εἰς δεινὸς ἄριστος ἐμμένεσθαι περὶ πάτρις**, *unum augurium optimum per-gnare pro patria*, ad Att. II. 3. ex Hom. Iliad. M. v. 243.
- Εκβαλὼν λέγω**, *digressio*, c. Thucyd. I. 97. ad Att. VII. I.

Εὐκαρμένη

INDEX GRAECO-LATINUS.

- ἡμῶν**. ad Att. X. 1. hanc vocem in Ciceronem intrusit Bosius vestigiis *Decursati*. Sed neque in Gronoviana, neque in Gravianā servata est, de voce *ἡμῶν* v. Voss. ad Catull. p. 7.
- ἡμετέριον, prolixius & largius in officiis promittendis, & benevolentia significanda**, ad Att. XIII. 9. utrumque est de sermone, qui amoris officique plane insignem atque inusitatum significationem habet. Nam *ἡμετέριον* & *ἡμετέριον* insigne & incredibile quoddam studium, ardoremque in re aliqua significant. Et hæc vim habent in omnibus locis, quibus sacri scriptores usi sunt. Luc. XXII. 44. Act. XI. 5. XVI. 7. 1. Petr. I. 22. IV. 8.
- ἡμετέριον, prolixa & larga studii & voluntatis declaratio**, ad Att. X. 1.
- ἡμετέριον, remota a via**, ad Att. XII. 12. monumentum filie Tullie extruere volebat, huic *ἡμετέριον* non satis aptam esse putabat insulam, quam in Arpino fluvius Fibrenus efficiebat (de Legg. II. 1.) quod iste locus nimis esset a via regia remotus, adeoque non esset in conspectu, celebrarique posset. Nam hanc ipsam ob causam ad vias celeberrimas monumenta solebant extruere Romani, ut eo facilius memoria hominum propagaretur ad posterum, & a quam plurimis conspicerentur, unde ista verba: Siste gradum viator, quibus hodie uti non licet, cum monumenta huiusmodi locis clausis & septis non in via sunt: ut merito videatur etiam doctorum hominum in ea re indocta *κακοζήλια*.
- ἡμετέριον, ὑπέριον, exclamatio, supra quam dici possis, recte, egregie**, ad Att. X. 1.
- ἡμετέριον, effusio, sc. radiorum**. Veteres enim putabant visionem fieri radiorum ex oculis emissionem, ad Att. II. 3.
- ἡμετέριον, falso ostentabat, insolentius jactabat**, ad Att. IX. 13. in aliis edd. est *ἡμετέριον*, quod defendit Victor. V. L. 37. 3. Sed male. Nam, ut vere Lambinus monet, *ἡμετέριον* est vera predicare, *ἡμετέριον* falsa, quod huic loco convenit: non quo non & *ἡμετέριον* sit hominis arrogantis & jactatoris, sed quod *ἡμετέριον* tantum ea, quæ vera sunt, jactant, *ἡμετέριον* autem contra. Sic etiam latini *buccinatorem* appellant, qui veras laudes immoderatus jactat. Cic. ad Tiron. *Quod polliceris, te buccinatorem fere existimationis mee* &c. XVI. 21. Eodem modo nostri dicunt: *Etwas ausposaunen*. Ceterum subit hic memoria cogitationis ejus, cum putarem illud Matth. VI. 4. *ὅταν ποιεῖς ἐλεημοσύνην, ἡ μὴ σαλπίζῃς ἑμπροσθέν σου*, non esse, ut plerique faciunt, proprie accipiendum, cum nulla idonea auctoritate confirmata consuetudo tam absurda possit, sed de prædicatione liberalitatis immoderatiore. Videant Judæici ritus peritiores!
- ἡμετέριον, minimum**. Fat. 10.
- ἡμετέριον, ἡμετέριον**, Euripidis Andromacha sic habet integram locum: *ἡμετέριον ἡμετέριον, ἀλλὰ πάντα πρὸς Θεοῦ, τας, quorum mens est involucris circumstella, quique minime fucero & confido essis animo, sed versute omnia cogitatis*, ad Att. II. 25.
- ἡμετέριον, pars quedam ab argumento propositio se juncta, hæc**, quam secundo libro de consulari suo inferere cogitabat, ad Q. Fr. II. 1.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- ἔμεσιν, ad Att. XIII. 52. male redditur h. l. *curatio per vomitum*: de qua Puntagathus accipiebat, qui coniciebat *egerat*, probante Gravio & Corrado. Non venit doctis hominibus in memoriam locus ex Or. pro Dejot. c. 7. de eodem Cæsare, de quo hic sermo, apud Dejotarum deversante: *Cum vomere post cenam se velle dixisses, in balneum te ducere cæperunt*. Ex quo intelligitur, post cenam ad vomitum isse homines, ut cibo alvum exonerarent, ne large sumtus noceret. Celsus l. 1. *Rejetum esse ab Asclepiade vomitum video: nec reprehendo, si eorum offensus est consuetudine, qui quotidie ejiciendo vorandi facultatem moluntur* - commoneo tamen, ne quis, qui valere & senescere vult, hoc quotidianum habeat. Qui vomere post cibum vult &c. de hac igitur Cæsaris consuetudine sermo: *accubuit, imitatio agebat*, l. c. volebat vomere post cenam.
- ἔμπολυτοῦμαί σοι, *tecum ago de republica*, ad Att. VII. 7.
- ἔμφαττικώτατον, *luculentius, cum majori significatione*, ad Brut. 1.
- ἐμφοροσφῆσαι, *una philosophari*, ad Att. IV. 16.
- ἐν ἁνυμοῖς, *obscure dictis*, ad Att. II. 19. VI. 7.
- ἐνέργεια, *perspicuitas, evidentia*, Acad. II. 6.
- ἐν γένει, *genibus nixa*, Arat. fr. sidus prope draconem, exhibens speciem viri laborantis, εἰδωλον δεικνὺς ἀνδρὶ μοιόντι, ut Aratus ait l. 63. aut, ut Scholiastes ait, δ' ἀνδρῶν, unde ἐν γένει dictum est, q. d. *qui genibus in terra positus conspicitur*.
- ἐνδόνυχον, *arcanum de re domestica*. ad Att. V. 14. & 21. nempe de conjugio Tulliae filiae. ἐνδόνυχον proprie est, quod in intimo recessu ac penetrabili abditum est. Sic ἐνδόνυχον πῦρ urebat Leandrum ap. Musæum v. 246. Nam μυχός dicitur cujusque rei intimum, vid. Spanh. ad Julian. Or. l. p. 68.
- ἐν δυνάμει, *cum vi & efficacia*, ad Att. IX. 6. rogat me paucis quidem verbis, sed ἐν δυνάμει, sed iis, quæ magnam vim habent; adhibet πανδυνάμει, ut tyrannorum preces appellat, IX. 13. quibus non possum resistere. Idem ἐν δυνάμει aliquoties occurrit apud auctores sacros, sed alio sensu, Hebraico scilicet.
- ἐνταπεινωσάμην, *venkltavi me*, ad Att. I. 14. Unus omnino hic locus profani scriptoris est, in quo hoc verbum occurrat. Simplex est apud Paullum ad Corinth. I. c. 13. 5. Ex latino fonte ductum esse non omnes concedunt: quam vim habeat ex hoc Ciceronis loco facile intelligitur. Dicit, *reduci Pompejo novo auditori me omnē modo jactavi & venditavi, nullo genere præcipuo ornamentorum neglecto, quæ nunquam ita se tibi obtulerunt, ut nunc*. Hic sensus loco Paullino egregie convenit, & plus apud nos valere debet Ciceronis, quam eorum auctoritas, qui diu post vixerunt.
- ἐν ἵπτοις, *summatis*, ad Att. V. 20.
- ἐνερυστέρος, *rubicundior*, ad Att. XII. 4.
- ἐνθεσμιος, *afflatus divinus*, ad Qu. Fr. III. 4.
- ἐννοια, *notio, intelligentia*, Top. 7. Acad. II. 7. Fin. III. 6. Tusc. I. 24. ἐννοια sunt primo notiones rerum in animis natura insita & consuetæ. Tusc. I. 24. unde νοηται ἐννοια notiones, hanc ipsam esse causam communes, quia natura insita sunt, aliud genus est ἐννοια

INDEX GRAECO-LATINUS.

ἡνωμένων, de quo Acad. II. 10. & 7. Top. 7. hæ sunt *notitiæ rerum e visis extrinsecus arreptis & inter se comparatis constitutæ*, quæ *ὑπολήψεις* vocantur. Iterum de Fin. III. 6 *ἡνωσις* Stoica est *intelligentia vel notio*, qua videmus rerum agendarum ordinem & quasi concordiam, quam ubi homo cepit, multo, ut ajunt, pluris eam æstimat, quam omnia illa quæ primum dilexerat, &c.

² *Ἐν ὁμοκλίῳ*, in societate navigandi, ad Att. XVI. 1.

³ *Ἐν παρήγῃ*, obiter, ad Qu. Fr. III. 9.

⁴ *Ἐν παράδῃ*, in transitu, obiter, ad Att. V. 20.

⁵ *Ἐν πολιτείᾳ*, in eo genere, quod ad reipublicæ moderationem spectat, ad Att. XVI. 15.

⁶ *Ἐκχολεύειν* σοί, osium consumo in opera tibi navanda, ad Att. VII. 12.

⁷ *Ἐντάφιον*, de hoc verbo vid. præter alios Periz. ad Aelian. V. H. I. 15. qui docet, *ἐντάφιον* esse quodcumque ornamentum mortui, quo in atrio exponitur, sepelitur: unde *ἐνταφιάζειν* dicitur tota illa cura, quæ ornando, condiendo condendoque mortuo adhibetur. v. Cuper. Observ. II. 9. Hoc loco ipse J. F. Gronovius interpretatur *sepultura*. Hottii illi, inquit, erunt non modo requies senectutis, seu *ἐγγύημα*, ut tu aliquando scripsisti, sed *ἐντάφιον* adeo, *requies mortui*. Non absurde, quia sensum: modo verbum Græcū eum pateretur. Constat, Græcorum more non mortuos solum magnificis vestibus ornatos, sed sæpe etiam *morituros*. Hinc Apollodorus Socratis discipulus Socrati offerebat magnificam vestem, qua induta demum cicutam biberet. ap. Aelian. V. H. I. 16. cf. III. 24. IV. 8. Itaque etiam *ἐνταφιάζειν* mihi videtur hanc vim habere Matth. XXVI. 12. honoris causa *moriturum ungere*. Nondum enim mortuus erat, esset unctiones proprie post mortem fiebant. Hic ergo est loci hujus, mea sententia, sensus: *In his hortis ego non solum suavitè agere senectutem, sed etiam honestè jucundèque mori me posse confido*.

⁸ *Ἐντελέχεια*, Tusc. I. 10. de hujus vocabuli vi vehementer disputatum esse constat. Nos, quæ ex hoc loco potestas elici possit, videbimus & cum ipso Aristotele comparabimus. Cicero ait, *Ἀριστοτέλεμ* vidisse, actiones animi esse eas, quæ in materiam cadere non possint, neque ab ullo genere elementorum proficisci queant, quæ nobis quidem nota sint. Atque id vere judicavit. Nam corporibus nihil præter motum, auctore ipso Aristotele, accidere potest, ut philosophi certis argumentis demonstrant. Inter cogitationes autem, ideas &c. & motum nulla similitudo est. Itaque L. 1. de anima, in quo opinionēs aliorum de anima enumerat, c. 3. init. diserte ait: *ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων τῷ ὁπάρχειν ψυχῇ κίνησιν*. Hoc igitur constituto, ut, quoniam actiones animæ non essent corporeæ, nec ipsa corpus esset, efficiebatur, ut proprium genus substantiæ constitueret, sub quo animæ humanæ continerentur, quod esset ab corporeo genere sejunctum & plane discretum. Hoc novum genus, novo etiam vocabulo *ἐντελέχεια* appellavit, h. e. *quasi quantā perveniens & continuatam motionem*. Non dicit *motionem*, sed *quasi quandam*

INDEX GRAECO-LATINUS.

quandam motionem. sic dicimus: *ratio est quasi quedam lux animi*; non quod lux sit, sed quod ita se habet ad animum ratio, ut lux ad oculos. Sic ut motio se habet ad corpus, ita *ἰντελέχεια* ad animam. Nam, ut jam ad Aristotelem veniamus, *ἰντελέχεια* ex ejus mente non est ipsa anima, sed ejus forma, subiectum autem ejus, & quasi materia h. e. quod se ad *ἰντελέχειαν* habet, ut ad motum corpus, est *δύναμις*, vis agendi, h. e. percipiendi, cogitandi. Videamus ejus verba L. II. de anima c. 1. In omni re tria esse dixerat, *ὅλην, μορφήν, ἢ εἶδος*, & τὸ ἐκ τούτων. Hoc ad animam sic transfert: *ἔστι δὲ ἡ μὲν ὅλη, δύναμις, τὸ δὲ εἶδος ἰντελέχεια*. Aristoteles non diserte dicit: *ψυχὴ ἐστὶ δ. τ. ἰ. ἰντελέχεια*. Neque tamen Cicero peccat ei hoc enunciaturum tribuens. Nam res a forma sua, qua ab aliis rebus distinguuntur maxime, appellari in omnibus linguis, utilitatum est. Hæc est mea de hoc verbo sententia, quam ex parte vidit etiam Leibnitiuss v. Theod. L. I. c. 87. Quod Davissius putat ad h. l. animam Aristoteli esse formam corporis, quæ eam animet, errat. Nam hæc Dicæarchi est sententia, non Aristotelis, quam Cicero ab illa distinguit. Veteres profecto eodem ac nos modo cepisse hoc verbum videntur. Sext. Empir. c. Math. X. 310. pro *ασιν* posuit & potentia opposuit: *τὸ δὲν κατὰ δύναμιν μὲν ἰσοσός ἐστι, κατ' ἰντελέχειαν δὲ ἄν ἐστιν* cf. quos laudat Fabric. ad h. l. §. 315. Est autem verbum, *ἀπὸ τῆ ἰντελέξεως ἔχον*. *ἰντελέξω* est perennis, perpetuus.

* *Ἐντεχνα, artificialia.* ad Div. VII. 32.

* *Ἐν τοῖς ἡρωικοῖς, in rebus amatoriis.* ad Att. IX. 10.

* *Ἐν τοῖς πολιτικοῖς, in rebus civilibus, vel quæ spectant ad rempublicam,* ad Att. I. 11.

* *Ἐντυραννισθεῖν, sub tyranno esse.* ad Att. II. 14.

* *Ἐξαιρέσιμοι.* Ventr. II. 52. ita dicebantur apud Græcos ceteros & Siculos dies, qui mensibus inferebantur interdum, ut cum solis lunæque ratione congruerent; iis opponuntur intercalares, *ἡμβολιοι*, de iis multa Scaliger, Petavius, quos, si lubet, vide.

* *Ἐξαναπείζειν.* est proprie *suinas vellere & colligere*, h. l. spinæ sunt Dolabellæ, cui Tulliam desponderat, vitia, quæ non vult ab Attico ex ejus vita superiori colligi sibi que objici, ad Att. VI. 6.

* *Ἐξ ἄνω ἐπταλόφῳ τυχὼν παρόντων, &c.* Ex urbis septicollis moenibus (i. e. Roma) Camillo edidit (Philotimus libertus uxoris meæ) rationes XXIV. minarum, & XLVIII. minarum aris alieni (ab uxore sc. contracti, sequæ utbere XXIV. minas ex bonis Crotoniaticis (h. e. Milonis) & Chersoniticis (h. e. in Chersoneso exactis) & quavis ex hereditatibus, quas adierit, redegerit bis sexcentas & quadragenas, se tamen aris illius alieni ne obolum quidem dissolvissè, cum jam debeantur a Kal. secundum mensis: libertum autem ejus, qui idem, quod Cononis pater (Timotheus) nomen habebat, nihil curassè. Primum igitur hoc, omnia ut serventur: alterum, ut ne usuras quidem negligas, quæ debentur ex die supra posito. Per eos dies, quibus jilum pertuli, magno in timore fui. Venerat enim explorandi causa, atque

(b)

aliquid

INDEX GRAECO-LATINUS.

aliquid sperabat: qua frustratus abiit temereq; sic factus: *Τὴν ἐστὶν διῷ μανερὲς* &c. ex Hom. Iliad. B'. 298. ad Att. VI. 5.

ἔξ ἡφαιστεύου, ad Att. VI. 1. ἡφαιστεύου significat in re rustica & medic inutitulum detractiōem & ablationem. τὰ ἄνθ' ἡφαιστεύου, aridarum frondium resectio, est apud Theophrastum & alios, vid Salmas. ad Solin. p. m. 412. Sic medici ἡφαιστεύου vocant, cum aliquid materia demitur corpori. Curatiois genus est. *Omne enim auxilium*, ut Celsus ait II. 9. in fin. *aut demis aliquam materiam, aut adjicit, aut evocat, aut reprimat, aut refrigerat, aut calefacit, simulque aut durat aut molliat.* In eo autem genere, quod in detractiōe est, ponitur primo loco *sanguinis detractio*, a qua & Celsus initium facit, *sanguis autem eleganter apud Latinos dicitur pecunia*, de quo aliquoties Gravius ad Ciceronem. Cicero ergo, cum dicere vellet, ab Appio provinciam exhaustam esse, eleganter & lepide dixit: *Appius ἔξ ἡφαιστεύου provinciam aurantis, sanguinem misit, quicquid potuit detraxit, mihi tradidit enecliam.* Itaque *προσανατραφεμένην α me non libenter videt. προσανατραφέν* est contrarium detractiōis. plane huc pertinet locus Aristoph. in Ranis jam a Victorio ad h. l. allatus v. 972. de fabula sua:

Ἰσχυρὰ μὲν πρῶτ' ἔχον ἑνὴν, καὶ τὸ βάρος ἡφαίστου
Ἐπυλλοῖς καὶ περικύβητος, καὶ τινυλλοῖσι μικροῖς
Χυλὸν διδὼς τυμυλλάμεν, καὶ βιβλίων, καὶ ἡδῶν
ἔτ' ἀνέτρεφον μνηστῆρας, Κηφισοφύστα μὲνός.

Poëta jam ante Ranas produxerat in scenam, sed infelici successu, itaque eas a se dicit immutatas *demis* (Ἰσχυρὰ) nonnullis, & contra aliis *additis* (ἀνέτρεφον).

ἔξοχα, excellentia. ad Att. IV. 15.

ἔξωτερικόν, populariter scriptum. Fin. V. 5.

ἔξωτεροι, rudes, qui philosophiam nondum didicere. ad Att. IV. 16. vide supra in Λεϊτοτ. ἔξωτερος.

Ἐπαγγέλλομαι, ἂνδρ' ἐκαμύνασθαι, ὅσα τις πρῶτος χαλεπήν, *denuntio me esse vitum ultimum, quicumque molestus mihi fueris.* ad Att. II. 9. ἐπαγγέλλομαι est Ciceronis, versus Hom. Iliad. ε'. 369.

Ἐπὶ ὅχ' ἱερήιον, ὡδὸ βοήην, *quia non vicinam, neque tergus habulam* (sc. capto) ad Att. I. 1. ex Hom. Iliad. ψ. v. 159. prov. quo utuntur, qui, rem magnam agi, dicere volunt: *Non rem levem & inanem peto: non res levis agitur.*

Ἐπαίγῃ καὶ, *resinebam identidem*, ad Att. V. 11.

Ἐπύχην, *assensum sustinere, hesitare.* ad Att. VI. 6. & 9.

Ἐπ' ἐγγενήματι, Fin. III. 9. ab ἐγγένημα, quo verbo dicunt omnes id, quod ex primo consequitur, eique adjunctum est, tamquam πάθος, quod e morbo primario consequi solet, appellant medici ejus morbi ἐγγένημα. hoc verbum deinde ad philosophiam a Stoicis traductum est, hoc sensu. Ars v. c. pictoria, est tamquam caput & primarium quid: cum autem aliquid ex arte ea artificiose facimus, id demum ex primo, h. e. ex arte ea consequitur, & est ejus artis ἐγγένημα s. ἐπ' ἐγγενήματι, *posteriorum quodam modo & consequens*, ut ipse interpretatur. Id secus esse dicit

INDEX GRAECO. LATINUS.

- dicit in eo, cum quid sapienter dicatur; id enim non dici
ὑπονοηματικόν, sed primarium & caput rei.
- * *Ἐπιδεικτικόν*, demonstrativum dicendi genus, quasi ad inspiciendum, dele-
stationis causa, comparatum. Nam *ἐπιδειξίς* est oratio ostentan-
de eloquentiae & artis causa conscripta. vid. Spanh. ad Iulian.
Or. I. p. 15. Unde deinde etiam ad alias res transfertur, in
*quibus artis ostentatio spectatur: αἱ ἐπιδειξιν artis ἡσθάνουσα cau-
 sa.* Or. II. & 61.
- * *Ἐμδύμιον*, contagiosum. ad Att. XII. 10.
- * *Ἐπικεφάλαια*, tributum in singula capita imperatum. ad Att. V. 16. gra-
vissimum iniquissimumque tributi genus, cuius causa saepe so-
ditiones adeo ortæ sunt. capitatio sequioribus scriptoribus dicitur.
Nam tributa fere dicuntur a re, propter quam exiguntur.
sic columnarium, ad Att. XIII. 8. ostiarium, &c. vid. Lipsius de
Magnit. Rom. L. II. c. a. 3. hujus generis fuit tributum, de quo
Matth. XXII. 17. seqq. ut jam Harduinus vidit oper. sel. p. 615.
Hinc Luc. XX. 22. dicitur φόρος, quod verbum de hoc genere
dicitur, ut τάλος de portorio, scriptura & decimis. Permutantur
a scriptoribus sacris in ista re narranda κῆνος, δυνάμιον, φόρος.
Hesychius: Κῆνος, εἶδος νομισματος, ἐπικεφάλαιον, quæ glossa lo-
cum illud Matth. XXII. 17. respicere videtur, quod facile con-
cedent, & quale sit intelligent, qui rationem glossarum Hesy-
chianarum perspectam habent. ἐπικεφάλαιον autem idem quod
ἐπικεφάλιον, ut κεφάλαιον & κεφάλιον. Hinc glossa orta est Cod.
Canabr. qui ἐπικεφάλαιον habet pro κῆνος. Marc. XII. 14. Syrus
quoque in hunc modum interpretatus est.
- * *Ἐπικύρεον*, Epicureum, ad Div. III. 9.
- * *Ἐπιλογοί*, conclusiones orationum, ad Her. II. 30.
- * *Ἐπισημασία*, signa quibus animus & voluntas populi in theatris, pro
vestris &c. declaratur, plausus, ad Att. I. 16. XIV. 3. de quibus v.
Ferrar. de Acclam. Vet.
- * *Ἐπισκοπός*, speculator, custos, ad Att. VII. 11.
- * *Ἐπιστάσια*, hospitii procuratio, ad Att. XIII. 52.
- * *Ἐπὶ σκέλης*, in otio, ad Att. II. 5.
- * *Ἐπίτευγμα*, expetita rei adeptio, prosper successus, ad Att. XIII. 27.
- * *Ἐπίτηκτα*, fluxa, non diuturna, quæ facile intereunt aut interire pos-
sunt. ad Att. VII. 1.
- * *Ἐπιφώνηματα*, acclamationes, laudes, ad Att. I. 9.
- * *Ἐπιχαρμίον*, Epicarmi scitum, Pet. conf. 10.
- * *Ἐπιχειρήματα*, argumentationes, ad Att. II. 2.
- * *Ἐπιχερὸν ἐποχὴ*, diuturna dubitatio, ad Att. VI. 9.
- * *Ἔπος*, carmen heroicum, ad Qu. Fr. III. 9.
- * *Ἐποχὴ*, assensiois retentio, ad Att. VI. 6. VII. 9. XIII. 26. XV. 22.
Acad. II. 18. & 48.
- * *Ἐπταμηνίος*, septimestris, ad Att. X. 8.
- * *Ἔρανος*, collatio, munus, quod ab amicis sumtus facienda causa peti-
tus, vid. præter alios de hoc verbo Casaubon. ad Theophrast. c. 15.
- * *Ἔργον*, opus, ad Att. XIII. 25.
- * *Ἐργάσις*, laboriosum, ad Att. XV. 19.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ἑξοὶ τις, *senarius integer* sic apud Aristophanem in *Vespis* v. 14.

Ἐρδοι τις ἢ ἱκανός ἐιδὲν τέχνην.

Quam quisque novit artem, in ea se exerceat. ad Att. V. 10.

Ἑρμαῖον, *lucrum insperatum.* ad Att. XIII. 19. dictum a Mercurio unde illud: Κοινὸς Ἑρμῆς usurpatum, cum quis in itinere perisset, & comes ejus particeps esse vellet.

Ἑταρίζετο, *cavillabatur, n. aliose cogitabas;* ad Att. II. 16.

Ἑστία, *Vesta,* Nat. Deor. II. 27.

Ἐσπίτε ὅν μοι μῦσος, ἔπος δὲ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε, *præte pueri Musæ, quomodo ignis primum illapsus est,* ad Att. I. 16. ex Homero. Iliad. II. v. 113.

Ἐστὸν ὅστις μὲν, ἢ α. τὸ δὲ δρῶμενον, β. γ. ἀκτίνες δὲ δ' αὖτ' ε', *sit tibi a. quod autem videtur b. g. radii vero d. & e,* ad Att. II. 3. Sermo est de fenestris, unde prospectus in viridarium patet. Eas angustiores fecerat architectus, reprehendente Attico, cui his verbis respondet. Cicero & architectus putabant visionem fieri radiorum ἐκχῶσαι ex oculis & cum re aspectabili conjunctione, Atticus autem ἐιδῶλον incurfione (v. ad ἐιδῶλον) adeoque putabat, angustis fenestris ἐιδῶλα non posse commodè ad oculos intra fenestram venire. Cicero autem respondet, ita ex architecti opinione de ἐκχῶσαι meliorem prospectum effici. Nam ἴσα &c. *vides cetera, i. e. intelligis, effici ita ab oculo ad objecta figuram conii, cujus fastigium in oculo spectantis sive ad fenestram terminetur; cujus fastigium quo est acutius, basis latior, eo jucundius spectaculum exhibebit.*

Ἑταῖρος, *socialis,* ad Att. IX. 5.

Ἐτι ἴσμεν; *ad huc finimus?* ad Att. XVI. 1.

Ἑτυμολογία, *veriloquium,* Top. 8.

Ἐπὺμον, *verum,* ad Div. XVI. 10.

Ἐπαγγέλιος, *qua commodissima ratione poteris,* ad Att. XIII. 23.

Ἐπαγγέλια, *boni seu lesi nuntii, sive boni nuntii premia,* ad Att. II. 3. & 12. XIII. 40.

Ἐνανάτροπος, *qui facile potest everti,* ad Att. II. 14. sermo est ibi de actionibus, quæ quoniam viciose sunt, v. c. contra auspiciis, facile irritæ fieri possunt.

Ἐυγένεια, *generis nobilitas,* ad Div. III. 7.

Ἐυγενέστερος, *nobilior.* ad Att. XIII. 21.

Ἐυγενή, *generosa, nobilia,* ad Att. VIII. 9.

Ἐυδαίμων, *felix,* ad Att. IX. 11.

Ἐυδοξία, *bona fama, gloria,* Fin. III. 13.

Ἐυελπίδια, *bona spes.* ad Att. II. 17.

Ἐυεργέτης, *benefactor, benemeritus.* ad Att. IX. 5.

Ἐυήγηια, *fatua simplicitas,* ad Att. VI. 2. proprie de hominibus probis dicitur, qui alios ex ingenio suo meriuntur, adeoque facile & credunt & decipiuntur. Κακοηθής contra, quia ipsi mali sunt, suspitioni etiam sunt, v. Aristot. rhet. II. 13.

Ἐυημέρεια, *prof. et successus,* ad Att. V. 21.

Ἐυημερία, *prosperitas, felix successus,* ad Att. IX. 12.

Ἐυθανασία, *facilis mors,* ad Att. XVI. 7.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- ¹Εὐθυμία, *animi tranquillitas, securitas, animus terrore liber.* Fin. V. 8. & 29.
- ²Εὐθυμνέστερος, *liberior forte fortior in loquendo,* ad Div. XII. 16.
- ³Εὐκαιρία, *occafio, opportunitas, tempus actionis opportunum,* ad Att. XVI. 8. Fin. III. 4.
- ⁴Εὐκαιρίστον, *opportunus,* ad Att. IV. 7.
- ⁵Εὐκαιρως, *opportune,* ad Att. XIII. 9. ad Qu. Fr. II. 3.
- ⁶Ευκόλως, *facile,* ad Att. XIII. 21.
- ⁷Ευλογία, *probabilis ratio,* ad Att. XIII. 22.
- ⁸Ευλογον, *consentaneum, probabile,* ad Att. XIII. 7. & 33. XIV. 12.
- ⁹Ευλογώτατον, *maxime consentaneum,* ad Att. XIII. 6.
- ¹⁰Ευμείνεια, *benivolentia,* ad Att. XVI. 11.
- ¹¹Ευμολπίδην πάτρια, *Eumolpidarum ritus patrii,* ad Att. I. 9. Eumolpidae sunt Sacerdotes ex Eumolpi posteris, de quibus vid. Doctos Viros ad Nepotis Alcibiadem. c. 1. Falsterus nuper in Amoenitatibus foeminas facere volebat, & auctores latinos ex hac opinione refingere, sed eum nos certis argumentis confutavimus in Actis Eruditorum Latinis. Unum illud poterat virum doctum ab errore revocare, quod & ibi monuimus; si foeminae fuissent, *Eumolpides* dicendum fuisse, non *Eumolpidae*.
- ¹²Εὐπνός, *venustum, nitidum,* ad Att. XII. 6. forma quaedam orationis, quae & πῦος & a Longino Sect. XXX. *εὐπνία* vocatur (nam ita legendum esse mihi non dubium videtur, etsi Tossius retineat *εὐπνείαν*) proprie *εὐπνός* & *εὐπνία*, item πῦος est palæstricarum, qui oleo, quo ungi solent, nitidum corpus sibi efficiunt. Deinde ad alias res traducitur, ut: *πινυποὶ λίθοι*, lapides qui *cesi* & *politi* sunt. Sic etiam πῦος orationis & *εὐπνός* nitor, elegantia, venustas est. de his verbis vide Salmast ad Solin. p. m. 142. & multis aliis locis. Victorium ad l. c. Pearcium ad Longinum l. c.
- ¹³Εὐπνός, *venuste, nitide, eleganter,* ad Att. XV. 17.
- ¹⁴Εὐπίστος, *humo explorata fidei, cui tuto credi potest,* ad Att. XI. 25.
- ¹⁵Εὐπολιν τὸν τῆς ἑρχαλας, *Eupolim illum veteris scil. comoediae poetam,* ad Att. VI. 1. de distinctione comoediae in veterem, mediam & novam egerunt scriptores de re Poëtica, tamquam Scaliger, ex recentissimis *Brumoi Theatre des Grecs* Tom. V. p. 198. ed. Batav. item Interpretes ad illud Horatii:
*Eupolis atque Cratinus, Aristophanesque Poëta
& quorum Comoedia prisca virorum est.*
de Eupoli vid. Indic. Nominum.
- ¹⁶Εὐπρόστος, *parabilis,* ad Att. VII. 1.
- ¹⁷Εὐρύπιδης, *μισθὸν σοφίτην, ὅτις ἑξ αὐτῷ σοφός.*
Euripidis: Sapientem odi, qui sibi ipse non sapit. ad Div. XIII. 15. videtur esse e Medea Manutio.
- ¹⁸Εὐρύπτα, *mobilia tamquam Euripus, vel facilia ad excitandum & impellendum,* ad Att. XIV. 5. notum proverbium; ἄδιστατος
¹⁹Εὐρύπτος.
- ²⁰Εὐτομάχως, *bono stomacho, fortiter,* ad Att. IX. 5.

INDEX GRAECO. LATINUS.

^Ευταξία, ordinis conservatio. Off. I. 40.

^Ευτραπέλιος, ad Div. VII. 32. Aristoteles in ethicis interpretatur πεπαιδευμένην ὕβριν, cum conviciamur aut perstringimus homines ingeniosa aliqua ratione. Unde *Eutrapeli* dicti. Nam hic Volumnius, ad quem utitur hoc verbo Cicero, *Eutrapelus* dictus est propter ^Ευτραπέλιον. Sed hunc ipsum hominem Plutarchus in Bruto vocat *μῆραν*, quem locum Victorius ad h. l. attulit; ex quo intelligitur, *εὐτραπέλιον* esse urbanitatem in sensu deteriori, de qua v. Gronov. de Sestert. p. 318, 319. quæ mimicam facietiam, ridiculam illam quidem, sed non magni faciendam aut nimis ingeniosam. Itaque Cicero in hac epistola ad Volumnium, qui κατ' ἐξοχὴν, uti diximus, *Eutrapelus* dictus est, tamen ut parum argutum hominem ridet: *In possessione, inquit, salinarum mearum neminem timeo praeter te. Putas te rideri? nunc demum intelligo te sapere.* Recte ergo Paulus prohibet *εὐτραπέλιον* h. e. mimicam & scurrilem facietiam. Ceterum non dubito, quin hoc verbum interdum etiam satis bonum sensum habeat. vid. Vavassor de ludicra dictione p. 282. ed. Lips.

^Ευχαρήματα, composita, Fin III. 21.

^Εφοδος, insinuatō, pars orationis. ad Her. I. 4.

^Εκλος, obsoletus, non recens. ad Div. IX. 2. ad Att. XIII. 21.

Z.

Ζηλοτυπία, invidie fers. ad Att. XIII. 18.

Ζηλοτυπία, invidie ferre, invidere. *ibid.*

*Ζηλοτυπία*θω, invideri, quod in meis libris loquens inducatur, ad Att. XIII. 13.

Ζηλοτυπία; obrectatio, dolor ex eo, cum quis consequitur id, quod ipse cupiebat, ad Att. X. 8. vid. Cic. Tusc. IV. 8. & ibi Davisius.

Ζήτημα, questio sc. de qua disputatur. ad Div. IX. 26 ad. Att. VII. 3.

Ζωδιακός, orbis significat. Div. II. 42.

Ζώνης φωνή, integer locus ita concipiendus: *Ζώνης φωνή* μάζω διέργαζα ἐπὶ τῇ ἀφώνων διδασκαλίᾳ, vix vocis major est vis & efficacia, quam tutorum doctorum, ad Att. II. 12.

H.

Ἡγεμονικόν, principatus, id quod in quoque genere est praestantissimum, sic in homine ratio est τὸ Ἡγεμονικόν, quod quasi principatum in homine obtinet. In universo autem Deus auctor mundi. Stoici sic appellabant naturam, quæ universum continet, illudque tueretur, de Nat. D. II. 11.

Ἡ δὲ ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῇ ἐξουσίᾳ v. δὲ ἐξουσίᾳ, iter hac susceptum cui tibi usui nunc est, age dictu, qui oraculum consultis. ad Att. XV. 11. XVI. 6. Senarius poetæ veteris nescio cuius.

Ἡδονή, voluptas, item letitia, quasi gestientis animi elatio voluptaria, ad Div. XV. 19. Fin. II. 3. III. 10.

Ἡθικόν, ad mores accommodatum. Or. 37.

^Εκδος

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ἡθοϛ. mos. Fas. 1.

Ἡθοϛ διδαχῇ αὐτὸν, *ingenium, quod disciplina subigi & domari possit.* ad Att. X. 12.

Ἡθυϛ ἐπιμελητέον, *moribus adhibenda est diligentia.* ad Att. X. 10.

Ἡλὶς ἐνδθῆμα, *solis donum.* ad Att. I. 1. Si locus sanus est, hæc, auctoribus doctis hominibus, sententia est: tua Hermathena gymnasio nostro tantum splendoris & ornamenti affert, ut gymnasium nostrum nobis pulcherrimum videatur. Sed non negabo, mihi *totum* illud huic interpretationi, atque adeo lectioni non satis consentire videri. Si dixisset: gymnasium mihi videtur pulcherrimum ἥλῃς ἐνδθῆμα, concederem. Nunc cum dicit *totum*, manifestum mihi esse videtur, ludi in *totum gymnasium & ἐνδθῆμα.* Hermathena si ἐνδθῆμα appellaretur, nil mirum esset. Sed illius tantam pulchritudinem dicit, ut longe gymnasio ipsi præferenda sit, & totum potius gymnasium, quam statua illa, ἐνδθῆμα putandum sit. Itaque aut probandam censeo lectionem, quam in MSto invenit Grævius: *εἰς ἐνδθῆμα*, aut, quæ propius accedit ad ἥλῃς, Casauboni conjecturam: *illius ἐνδθῆμα.*

Ἡματ' ὀπισθεν, ὅτε λαβρότατον χεῖρ ὕδαρ Ζεὺς, ὅτε δ' ἡγ' ἀνδρασι κατεσέμνωτο χαλεπήνῃ. Οἱ βίη ἐν ἡγορῇ σκολλῶς κρήσει θέμιστας, Ἐκ δ' ἀδὴν ἰλάσσει, θεῶν ὅτε ἐκ κλέγοντας, *die autumnali ctm abundantissimam effundit aquam Jupiter hominibus iratus, qui per vim in foro obliquas pronunciant sententias, Justitiam autem expellunt, Deorum iram non curantes.* ad Qu. Fr. III. 7. ex Homer. Iliad. π. 385.

Ἡμερολαί, ἡδὺν, *ut quæque singulis diebus acciderunt.* ad Att. IV. 15.

Ἡπὲρθεας, *dubitasti.* ad Att. VI. 1.

Ἡρακλιδαιον, *iis simile, quæ Heracles Ponticus scripsit: præclarum aliquid de republica sc. quod quasi Heraclicis opus videatur.* ad Att. XV. 4. & 13. & 29. XVI. 2.

Ἡρωϛ, *beros,* ad Att. VII. 13. XIV. 4. XV. 11.

Ἡρώδης, *Herodes,* philosophus Atheniensis, de quo vide Ind. Nomin. ad Att. II. 2.

Ἡστίτης, *a cibo abstinuisti,* ad Att. XIV. 5.

Ἡ σκολῶς ἐπάτας, *supple ex Platone L. II. de republ. ταῦχος ἐπαθεῖς an obliqua & versute fraudis conscensa muro.* ad Att. XIII. 38.

Ἡ συχάζαν, *quiescere,* hoc verbo utebantur Stoici, cum dicerent in sorte esse in tempore subsistendum, v. c. si quaeretur: triane multa sint? post an quatuor & sic porro, desinendum esse paulo ante, quam ad multa perventum sit. Acad. II. 29.

Ἡ ὑπόκρησιν, *feliciter peperis.* ad Att. X. 18.

Θ.

Θεοῖ. πατρὺι. ad Att. II. 2. *nimis severi.* Horat: Ne sis patruus mihi.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Θεοφάνης, *Theophranes*, ad Att. II. 5. vid. indic. Nominum.
 Θεοφράτης περί φασματικῆς, *Theophrasti scriptum de studio bonorum*. ad Att. II. 7. vid. indic. Nom.
 ὀστέος, *lupinus* ad Att. I. 1. si locus est sanus, de quo dubitant docti homines, ludit Cicero in nomine Thermi & suo. Cicero-
 nis nomen est a cicere, & ὀστέαι sunt lupini, quae sunt duo
 genera leguminis.
 Θέται, *propositiones, quæstiones universales. de quibus cogitari dispa-*
tarique potest in utramque partem. exempla huiusmodi thesum vid.
I. c. ad Att. IX. 4 & 9.
 Θέται, *universi generis questio: infinita questio: propositum*. Ora.
 36. Top. 21.
 Θετικά, *questionibus philosophicis referta, apta*, Parad. præf.
 Θετινωτάρον, *philosophicis questionibus magis refertum, aptum*, ad Qu.
 Fr. III. 3.
 Θεωρήματα, *percepta*, Fat. 6.
 Θεωρία, *speculatio*, ad Att. XII. 6. Est scriptio aut disputatio de reali-
 qua erudita. Tenuis θεωρία est libellus, qui exponit de re tenui,
 tamquam grammatica aut geographica, &c.
 Θεωρηταίσι, *tumultum excitat*, ad Div. XVI. 23.
 Θεμικώτερον, *stomachosius, iracundius*. ad Att. X. 11.
 Θέρμεις, *excandescencia*. Tulc. IV. 9.

I.

- Ἰδέω, *forma, species, quae generibus subjiuntur*. Top. 7.
 Ἰσοδυναμία, *idem valens, eiusdem potestatis*. ad Att. VI. 1.
 ἰσωνυμία, *equalis tributio, æquilibrium*. Nat. Deor. I. 19. & 39. est
 vocabulum Epicureum, quo utebantur, cum hanc esse rerum
 naturam rationemque dicerent, ut omnia omnibus paribus
 paria responderent, hoc est, ut in paribus rebus par esset v. c.
 multitudo & copia. Sic cum mortalium tanta multitudo sit,
 esse immortalium non minorem & cum intereuntes res innume-
 rabiles sint, etiam eas, quæ conservarent, infinitas esse de-
 bere.
 ἱστορικὰ, *rebus vere narrandis accommodata, historica*. ad Att. I. 19.
 ἱστορικόν, *historicum*. ad Att. VI. 1.
 ἱστορικώτατος, *historicorum peritissimus*. ad Att. VI. 2.
 Ἰτίον, *eundem*. ad Att. XIV. 12.
 Ἰνυξ, *illicebra, desiderium, pellacia*. ad Att. VII. 8. vide nos ad
 Xehoph. Memorab. p. 149.

Κ.

- Καθήκον, *officium*. ad Att. XVI. 11. & 14. Fin. III. 6. Off. I. 3.
 Καθολικὸν θαύσιμον, *perceptum artis, quod in omnes conveniat, regula*
generalis, ad Att. XV. 20.
 Καὶ κικέρον ὁ φιλόσοφος τὸν πολιτικὸν τίτον ἀπαύζειν, & Cicero phi-
 losophus Titum reipublice peritum salutat, ad Att. II. 12.
 Καὶ μάλα κατηφής, & *admodum tristis*, ad Att. XIII. 42.

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Καὶ μέλα σπινός, & *valde gravis*, ad Att. XV. 12.
 Καὶ συντοθᾶναι, & *commori*, ad Att. VII. 20.
 Καὶ τόδε Φωκυλίδης, & *hoc Phocylidis*, ad Att. IV. 9.
 Κακία, *vitiūm*, *vitiōfitas*. Fin. III. 11. & 19. Tusc. IV. 17.
 Κακοδίαιτος, *imbecillum stomachum seu ventriculum habens*, ad Div. XVI. 4.
 Καλλιπίδης, *Callipides*, ad Att. XIII. 12. vid. Sueton. Tib. 38.
 Καὶ ὑπὸ τῇ γῇ πυνᾶς ἄκουεν ψακάδος ἐνδύσει Φρονί, & *utique sub tellō confertim labentem audire pluviam sopito & quieto animo*, ad Att. II. 7. Fragment Sophoclis, quod est etiam apud Stobaeum c. 57.
 Κανὼν, *regula*, *norma*, ad Div. XVI. 17. Tiro dicitur *canon librorum Ciceronis* h. e. quo Cicero utatur ad libros suos examinandos & emendandos.
 Κατ' ἰδῶλων ἐκπτώσεις, *per simulacrorum inlappus*, ad Att. II. 3. v. ἴσω ὅψις &c.
 Κατ' ἰδῶλων φαντασίας, *secundum spectrorum visiones*, ad Div. XV. 16. v. ἰδῶλον.
 Κατ' ὀπίρην τρεῖς, *per autumnum fex*, ad Att. II. 12. de re incerta & adhuc fluctuante dicitur; ducto proverbio a fece, quæ autumnali tempore adhuc fluctuat & natat in vino, nec dum desedit. Hinc addit Cicero: *quæ si desederis, magis erunt iudicata, quæ scribam*.
 Κατάβασις, *descensus*, ad Att. XIII. 31. & 32. Est liber Diczarchi, de descensu in antrum Trophonii.
 Καταβύσεις, *vita ad exitum perductio, reliquis vite cursus vel decursus*, ad Att. XIII. 1.
 Κατὰ Διόδωρον κελαν, *secundum Diodorum*, vel, *ex Diodori sententia iudicare*, ad Div. IX. 4. vid. Diodorus in Indic. Nom.
 Κατακέλε, *clausula*, sc. sermonis Cæsariani, ad Att. IX. 18.
 Κατὰ λεπτόν, *minutatim*, ad Att. II. 18.
 Κατάληπτον, *comprehensibile*, Acad. I. 11.
 Κατάληψις, *comprehensio*, *cognitio*, *perceptio*, Acad. II. 6. & 47. Fin. III. 5. dicitur, cum res ita cognoscimus, ut, quales sint, certo sciamus sine erroris periculo.
 Κατὰ μίτρον, *singula quæque tamquam tela licia percurrendo*, ad Att. XIV. 16. idem quod κατὰ λεπτόν.
 Κατάτασις, *contentio*, ad Att. II. 3.
 Κατὰ τὴ πρακτικὴν quærere est, cum non quærimus, ut sciamus, de quo quærimus, sed ut ex re cognita comparare actiones nostras possimus. Itaque addit: *non nē abs te κατὰ πρακτικὴν quærere, quod gestiat animus aliquid agere in republica, &c.* ad Att. II. 7.
 Κατὰ τὴ καθεμνην, *cum accuratōne & sedulitate*, ad Att. II. 17.
 Κατάχρησις, *abusio*, Or. 27. figura rhetorum.
 Κατὰ Χρύσιππον δυνατὸν, *secundum Chrysippum fieri potest*, ad Div. IX. 4. vid. Chrysippus in Indic. Nomin.
 Κατηγόρηματα, *quæ dicuntur de quodam*, Tusc. IV. 9. est vocabulum Dialecticum, quod de iis rebus dicitur, quæ de aliquo dici possunt, ut, *habere divitias*, *capere honores*.
 Κατήχησις, *institutio*, ad Att. XV. 12.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Κατάρθωμαι, Fin. III. 14. *καταρθώμεθα, recta, recte facta.* Fin. III. 7. Off. I. 3. ubi *καταρθώμετων* definitio traditur.

Κατάρθωσις, *recta effectio.* Fin. III. 14. ut *κατάρθωμα, rectum factum.*

Καχέτης, ad Att. I. 14. medicis *καχέτης* est, cuius corporis habitus vitiosus est, cuius corpusceti plenum, ramen iners, pallidum, lividum est. Voluntare autem *καχέτης*, qui prava amat, bona odit, qui pravo animo est.

Κεκύβημα, *in cubi & tesserae modum me conformavi, formissime scilicet habeo & constitutum, quid scribam.* ad Att. XIII. 31. sed rectius, eodem sensu, Grævia habet: *κέκυμαι.*

Κέλυσις, *iussum.* ad Att. II. 24.

Κέλης ἄρκος, *veredus impiger.* ad Att. X. 13. *κέλης* est equus, qui equite ab uno agitur, ein Neit: *ἄρκος*, neque iungitur curui, cuius generis fuere equi veredi ad cursus publicos certis locis dispositi. *Habes κέλητα ἄρκων*, est: quoniam diploma vadtus es, tibi licet ex Italia exire cursu publico. vid. Junius ad h. l.

Κενός, *vacuus, inanis.* ad Att. VII. 9.

Κενόπυδα, *inanis studii plena.* ad Att. IX. 1.

Κέντρον, *punctum, medium circuli.* Tusc. I. 17.

Κωκυμαι, *animo suspensio huc illuc impellor, fluctuo, volaticus sum.* ad Att. XIII. 40.

Κέρας, *cornu.* ad Att. V. 21. & VI. 1.

Κεφάλιον, *caput.* ad Att. V. 18.

Κυῖτρον χειρουραγιάτος πῦς, *Cicero status optimatum studiosissimus puer.* ad Att. II. 15.

Κυῖτρον ὁ μικρὸς ἐπαράζεται τῶν Ἀθηναίων, *Cicero parvulus salutat Titum Aibeniensem.* ad Att. II. 9.

Κινδυνός, *periculose.* ad Att. IX. 17.

Κλέος, *gloria.* ad Quint. III. 6.

Κονότερα, *communiora.* ad Att. XIII. 10.

Κολακία, *assensatio.* ad Att. XIII. 27. & XIII. 30.

Κόμματα, *incisa orationis.* Or. 62.

Κορινθίων, *Corinthiorum* intell. *πολιτεία*, *respublica*, liber Dicerchi. ad Att. II. 2.

Κόσμος, *mundus.* de Univ. 10.

Κρήνη, *font.* ad Att. XII. 5.

Κρινόμενον, *iudicatio siue iudicii questio: in quo quasi certamen est controversia.* ad Her. I. 16. Or. 16. Top. 25.

Κρίσις χρυσόπυδα, *iudicium ex Chryssipi sententia.* ad Div. IX. 4.

Κρόνος, *Saturnus, dictus quasi χρόνος*, de Nat. D. II. 25.

Κτύπος, *plausus.* ad Att. XII. 3.

Κύκλος, *circulus, orbis.* de Nat. D. II. 18.

Κυρία δόξα, *maximo rata sententia.* Fin. II. 7. Nat. D. I. 30.

Κύβος δ. ε. ad Att. XII. 38. i. e. *Cyrus ex quarto & quinto tomo Aristhenis.* Nam eius libri, ut Diogenes Laërtius auctor est, reducti erant in decem tomes, quibus singulis qui libri continerentur

INDEX GRÆCO-LATINUS.

rentur commemorat : τόμος δ' ἐν ᾧ κύρος, Ἡρακλῆς δ' ἐμφύων,
ἡ περὶ λαχούος τόμος εἰ, ἐν ᾧ κύρος, ἡ περὶ βασιλείας. L.
VI. §. 16.

Κόρυ πωδῖς, *Cyri institutio*. ad Att. II. 3.

Κῶλα, *membra orationis*. Brut. 44. Or. 62.

Κωμικός κῆρυς, *comicus testis*, *testis eo nomine occurrens sepe in co-*
moediis. ad Div. II. 13.

Κορυκαῖοι. *Corycæi*. ad Att. X. 18. Corycæi fuerunt populi Pamphy-
liæ, dicti a promontorio Coryco. Ad id cum appulissent piratæ,
ne ab ipsis male tractarentur, in ceteras stationes navium por-
tusque se mutatis vestibus contulerunt, & quæ ibi audierant,
ad piratas retulerunt, ut nomina navigantium & quorum navium
gare constituissent, scirent. Hinc proverbium in eos ductum,
quæ subaufculant, quæ dicuntur, ut ea ad alios deferant. vid.
Suidas in *κορυκαῖος* & proverbiorum collectores.

Κωφὸν πρόσωπον, *muta persona*. ad Att. XIII. 19.

Λ.

Λακωνικὸς, *Laconica brevitatis*. ad Div. XI. 25.

Λαλαγεῖσα, *supple* ὄρνις, *sive* χαλιδών, *garruens avis sive hirundo*.
ad Att. IX. 18. X. 2.

Λαμπρὰ, *splendida*. ad Att. V. 20.

Λάπρμα, *falsa quedam ostentatio*. ad Att. IX. 13. vid. ἀλάτιζον.

Λαχρὸν, *nancisci*, *sorte adipisci*. ad Att. XV. 9.

Λαλῶδώς, *sensim*, *latenter*, *clam*. ad Div. IX. 2, ad Att. VI. 5.

Λίσχη, *confabulatio*. ad Att. XII. 1. de ἀλογίᾳ vid. Græv. Lect.
Heliød. c. 11.

Λήκυθοι. *ampullæ, pigmenta, quibus ornatior & grandior sit oratio*.
ad Att. I. 14. λήκυθοι, quid sint non consentiunt docti homines,
interpretatio ea, quæ vas *pislorium* facit, vid. v. c. Gesner. ad
Plin. Ep. I. 2. vera illa quidem est, neque tamen propterea illa
altera falsa, quæ vas unguentarium facit, *μυροθήκων*, cum Pol-
lux VI. 19. diserte λήκυθον inter τὰ τῶν ὑγρῶν ἐργεῖα referat;
atque hoc sensu passim est apud Græcos auctores. vid. Corrad.
ad h. l. & Eschenb. de Unct. c. 4.

Λήμματα, *sumtiones Dialectorum*. Div. II. 53.

Λήρος πόλις, *nuga multe*, ad Att. XIV. 21. XVI. 1.

Λήψις, *correctio*, *impetus*, ad Att. VII. 7. verbum medicum, ut ἐπὶ λήψις,
quod significat *accessionem febris*, ut Cicero vocat, initiumque
paroxysmi. vid. Cuperi Observ. II. 15.

Λεπτὰς, *mediocritas*, *tenuitasque*, qua in cibo & potu utimur, cum
pretiosos cibos nimiamque copiam a mensis amovemus; quod
ex lege sumptuaria fiebat, ad Div. VII. 26.

Λογικὴ, *philosophia pars querendi ac differendi, quæ & Dialectica di-*
citur, Fin. I. 7.

Λογικώτερα, ad Att. XIII. 19. sunt disputationes subtiliores, quales
sunt eorum, qui cum philosophiæ se pæne totos tradiderint, de
philosophia disputant. Subtilitas autem ista cernitur in defini-
endo

INDEX GRÆCO-LATINUS.

endo & argumentando, quarum rerum artem tradit λογική τετα διαλεκτική. Sic Cicero Tusc. IV. 14. cum παρὰ τὴν definitionem & distributionem in formas attulisset, *Habes ea, quæ de perturbationibus enucleate disputant Stoici, quæ logica appellant, quæ differuntur subtilius.*

Λογιστὴν Ἑρμόδορος, ad supplendum integrum Senarium adde: ἑμποροῦστον, libris Hermodorus mercaturam facit, ad Att. XIII. 21. vid. Indic. Histor. in Hermodorus.

Λογοδαίταλος, artificiosus sermonis fabricator. Or. 12.

Λύπη, egritudo, quasi solutio totius hominis, Tusc. III. 25.

Λυρικοί, poetæ, qui ad lyra cantum carmina sua recitabant, quales inter Græcos Pindarus, Alcæus, inter Latinos Horatius fuerunt. Or. 55. Fragm. incert.

M.

Μακάριον νῆσοι, beatorum insule, ad Att. XII. 3.

Μακροθυμία, affectio animi longinqua spectantis, ad Att. IX. 11. sed Grævius vere iudicat, nil certius esse emendatione Magnuti apud Manutium, quam & ipse Manutius probabat: μακροθυμίαν. Nam μακροθυμία nusquam apud Græcos auctores occurrit & locus necessarius desiderat μακροθυμίαν.

Μάλα' ἡριστευταῖς, plane ut optimate decet, ad Att. I. 14.

Μανία, insania, Tusc. III. 5.

Μαντική, Divinatio, de Nat. D. I. 29. de Div. I. 1. Legg. II. 13.

Μάντις δ' ἄριστος, supplendum ut senarius integer habetur: & τις ἡ ἀχθὴ καλῶς, vates is optimus fuerit, qui bene conjecerit, ad Att. VII. 13. Est versus ex deperdita Euripidis tragœdia. Huic enim tribuit eum Plutarchus de defectu oraculorum &c. T. I. p. 768. ed. Steph.

Μεταμύζομαι, commuto, ad alias personas transfero, ad Att. XII. 12. Sermo est de Dialogis philosophicis, quos refingebat & alias personas inducebat; ut in Academicis fecit. Dicitur quemadmodum μεταρρυθμίζω de statuis, quæ in aliam faciem mutantur, ut alium, quam antea, referant, de quo vid. Casaub. ad Sueton. Tiber. c. 78.

Μειλίγμα, lenimentum, ad Att. XIII. 27. Catonis μελίγμα est, quod facit, ut Cæsaris indignatio ex Ciceronis Catone, h. e. libro de laudibus Catonis Uticensis concepta mitigetur & leniatur. Sic Longinus eleganter μελίγματα hyperbolarum & omnium audecium locutionum vocat particulas illas & formulas, *quas, tamquam, ut ita dicam* &c. περί ὧν, Sect. XXXII. 3.

Μελαγχολία, furor, Tusc. III. 5.

Μελέτη, meditatio, cura, ad Att. V. 10.

Μελέσει, cura erit, ad Att. XII. 3. XIV. 17. XV. 4.

Μέμψις, accusatio, reprehensio, ad Att. XIII. 13.

Μέμψιν ἐναφέει, accusationem intendis, ad Att. XII. 49.

Μέντωρ πῶς τ' ἔρ' ἴω, πῶς τ' ἂν προσκτῶμαι ὑπὸν; *Mentor, quonam modo addeam, & quonam modo amplexabor ipsum*, ad Att. IX. 8. ex Homer. Odyss. r. 22.

Μισέτης

INDEX GRAECO-LATINUS.

Μεσότης, medietas, medium, quod quantum vincit alterum, tantum vincitur ab altero, de Univ. 7.

Μετ' ἡμύμονα, ad Att. XVI. 5. respicitur Iliad. β'. 674. ubi Nireus formosissimus dicitur, μετ' ἡμύμονα πηλεΐωνα, h. e. post Achillem pulchrum. Atticus enim scripserat, Cornelium Nepotem esse optimum scriptorem, μετ' ἡμύμονα sc. Ciceronem.

Μετέμωρος, incerti & dubii animi: aucupis cura, ad Att. V. 11. XV. 14. Μετεμώτερον, suspensiore animo, ad Att., XVI. 5.

Μὴ γὰρ ἐντοαῖς, neque enim ipsis (sc. credo) ad Att. XIII. 20.

Μὴδὲ σὺ δαίην ὑπὲρ ταύτη, ne saluus quidem fiam ab hoc, ad Att. XVI. 15.

Μὴδὲ δίκην, supplementum hoc in integrum versum exhibebis: δικάσῃ περὶ ἡμῶν μύθον ἐκείνης: neque causam judicaris prius, quam quid uterque dicat, audieris, ad Att. VII. 18. Versus, qui falso Hesiodo adscribebatur Phocylidisque esse putabatur.

Μὴδὲν ἐντοαῖς, supplendum: μήλα, nihil ipsis cura est, ad Att. VI. 1.

Μὴ μὲν ἀπευδαίγῃ καὶ ἡλατῆς ἡραλομένη,

Ἀλλὰ μέγα βίβας τι καὶ ἰσσομένησι πεύθεσθαι,

Ne ignaviter & inglorie peream: sed magno aliquo facinore edito, quod audiat a posteris. ad Div. XIII. 15. ad Att. X. 1. ex Hom. Iliad. X. v. 304. 305.

Μή μοι γοργυῖην κεφαλὴν διανοῖο παλάμῃ, ne mihi Gorgonēum caput botrendi & gravis monstri, ad Att. IX. 7. ex Hom. Odyss. Α'. v. 633.

Μὴ πολιτεύεσθαι, abstinentium administratione reipublica, ad Att. XIV. 21.

Μῆτιν μέγαν ἔπης, περὶ τελευταῖαν ἴδης. meminim magnam dixeris, priusquam mortuum videris, ad Att. IV. 8. Senarius Sophoclis apud Stobæum cap. 93.

Μισάνθρωπος, osur generis humani, Tusc. IV. 11.

Μισογυνία, odium mulierum, Tusc. IV. 11.

Μνημονικά, ars memoriae, de qua noti sunt Quintilian loci. ad Herenn. III. 17.

Μνημονικὸν ἀμάρτημα, lapsus memoriae, ad Att. XIV. 5.

Μουσπάτακτος, a Musis percussus, Musarum amore percussus & captus, ad Qu. Fr. II. 10.

Μυροθήμιον unguenti & pigmentorum arcula, ad Att. II. 1.

Μυστικώτατα, secretiora, ad Att. IV. 2.

Μυστικώτερον, secretius, ad Att. VI. 4.

Μῶμος, ad Att. V. 20. Μῶμῃ satisfacere, est talem se præstare, ut Momus, quod reprehendat, quamvis quærat, tamen non habeat.

N.

Νε-ρομαντεία, per mortuos divinatio. Tusc. I. 16. v. Davil.

Νεκυία, Tusc. I. 16. ad Att. IX. 10. 11. & 18. Νεκυία Homeri, Tusc. I. 16. Odyss. Α'. qui liber sic etiam aliis vocatur, tamquam Longino περὶ ὕψους, Sect. IX. Nomen ab argumento traxit, quod in eo Ulysses commemoratur, quemadmodum inferos adierit, & cum umbris collocatus sit. De hac νεκυία quid acuti homines judicant,

INDEX GRAECO. LATINUS.

carint, vid. ap. Victorium ad ep. 10. L. IX. ad Att. Ceterum a hanc *νεμελιαν* respexit Atticus, cum Cæsaris comitatum *νεμελιαν* vocaret. Nam quemadmodum umbræ ad Ulysssem in *νεμελιαν* Homeri confluunt frequentes, sic homines flagitiosi, facinorosi & ære alieno obruti ad Cæsarem confluebant.

Νεβητις, *super condia*. ad Att. VI. 2.

Νεωτερισμὸς, *res nova*. ad Att. XIV. 5.

Νῆφε καὶ μέγας ἦν τῶν, ἄρδεα πάντα τῶν φρεσίν. *Sobrius fcs, & mineri non facile credere, hi sunt nervi sapientia*, ad Att. I. 9. Versus Epicharmi Poëtæ Siculi.

Νίκανος περὶ πολυφύλας, *Nisonis de edacitate*. ad Div. VII. 10. vid. in Indic. Hist.

Νομανανδρίαν excusationem ne acceperis. ad Att. V. 11. alii habent: *νομανδρία*. Adjiciemus utriusque verbi interpretationes, a doctis vins propositas. *Νομανδρίαν excusati* nemini dunt esse legitimam ac viro dignam, occupationem videlicet. Nam adversæ valetudinis excusatio mollior est. Hanc igitur *νομανδρίαν* excusationem non vult accipi, quod nulla occupatio tanta sit, ut se possit a scribendis ad Atticum literis avocare. ita Manutius. Popma contra *νομανδρίαν* dicit esse constantiam Ciceronis in præfecturis conferendis; qua commotus non scripsisset ad Atticum, ne suam constantiam deferendis præfctis tentaret. Sed quomodo hæc excusatio dici possit, non video. Causa potuit esse omissarum litterarum, sed qua non facile ad excusandum se uteretur. Idem dici potest de interpretatione *νομανανδρίας*. *Νομανανδρίαν* Bosius interpretatur, *destitutionem præfecturarum s. vacationem*. Eas cum Atticus a Cicerone quibusdam petiisset, noluisse Ciceronem respondere. Quomodo tandem rogare potest, ne accipiat hanc excusationem. Rustica esset illa excusatio, quam etiam rogatus non acciperet Atticus. Noli suspicari, debuisset scribere, me propter *νομανανδρίαν* scripsisse. Fortasse ne sanus quidem locus est.

Νομοφύλακες, *legum custodes*. de Leg. III. 20. Magistratus Athenienses, qui legum curam habebant, & non solum literas, sed etiam facta hominum observabant, ad legesque revocabant, cfer. Xenoph. Oeconom. 9. 11. ex quo repetiit Columell. R. R. XII. 2. ubi vide Interpp. cfer. Potter. Archæol. Gr. I. 13. Sed adjiciemus locum ex Oeconomico Xenophontis latine: *Civitatibus primoribus atque optimis non satis est visum bonas leges habere, nisi custodes earum diligentissimos creassent, quos Greci νομοφύλακας appellant. Horum erat officium, eos, qui legibus parerent, laudibus prosequi, nec minus honoribus; eos autem, qui legibus non parerent, poenis multare, &c.*

Σ.

Πολίτης, *politus*. ad Att. XII. 46.

Πυρὶς ἰνὸν ἄλσος, *concupis Mars*. ad Att. VII. 8. ex Hom. Illad. 2. v. 309.

INDEX GRAECO-LATINUS.

O.

- ὀβελίζειν, *vern notare*, ad Div. IX. 10. *est tamquam spurium rejicere*. Obelus enim fuit signum Criticorum, quo spuria a genuinis discernent: vid. Menag. ad Laert. III. 66. p. 162. Eichenbach. de Not. Crit. pag. 232. 199. & alii.
- ὁ γυαφεὺς ἀνδρακίδες, *fullo carbonarius*, ad Att. XV. 5. fullones e vestibus sordidis candidas faciunt; carbonarii autem nigri & sordidi sunt. Si igitur fullo idem sit carbonarius, frustra in vestibus purgandis laborabit. Hinc proverbium est γυαφεὺς ἀνδρακίδες in eum, qui cum rem meliorem reddere studet, eam deteriore facit.
- ὁ δὲ μαίνεται ὡς ἱπ' ἀνερτίς, *hic autem insanit sic, ut ferri amplius non possit*, ad Qu. Fr. III. 9. versus Homeri de Cyclope Polyphemo Odyss. 1. 350.
- Ἐδ δὲ μαίνομαι ὡς ἱπ' ἀνερτίς.
- ὁ δὲ ὡς ἐπαύζετο μέθων, *hic vero non curabat; quae dicebantur*, ad Att. IV. 7. ex Homer. Odyss. A. 271. 305.
- ὁδὺ πάρεργον, *prater propositum, obiter*, ad Att. V. 21. VII. 1.
- ὅσα γ' ἡ δέσποινα, *hoc proverbium sic ex Platone, Polit. VIII. p. 721. integrum: οἷα γ' ἡ δέσποινα, τοια δὲ καὶ ἡ κύναι: qualis vera, talis & canis*, ad Att. V. 11.
- οἰκίον, *proprium, accommodatum ad naturam*, ad Att. I. 10. Acad. II. 12.
- οἰκοδεσποτικά, *patris familias officio convenientia*, ad Att. XII. 44.
- οἰκονομία, *dispositio, ordo*, ad Att. VI. 1.
- οἶκος Φίλος: *supple, οἶκος ἀγέτος*, ad Att. XV. 15. vid. supra ad *σιν μ. φ. σι*.
- οἱ μὲν παρ' ἑδὲν ἔσιν, οἷς δὲ ἑδὲν μέλει, *alii quidem prope nihil sunt; aliis autem nihil cura est*, ad Att. I. 20. Versus Rhintonis, de quo in Indice Histor.
- οἱ περὶ αὐτὸν, *qui circa ipsum erant, ipsius familiares*, ad Att. XIII. 52.
- οἷχεται, *ratio quidem hercle apparet, argentum οἷχεται, disparet, evanescit*, ad Att. VI. 1. in Pis. 25.
- ὁμοειδὲς, *ejusdem generis & formae*, ad Att. II. 6.
- ὁμολογία, *convenientia*, Fin. III. 6.
- ὁμολογούμενος τυραννίδα συσκευάζεσθαι, *procul dubio tyrannidem affectat*, ad Att. II. 17.
- ὁμοπλοία, *societas navigandi*, ad Att. XVI. 4.
- ὀξύπνοος, *famelicus, avidus cibi, avidissimus, fame percitus*, ad Att. II. 12. IV. 13.
- ὀπαδοί, *aflecte aliorum in militia*, ad Att. IV. 6. opponuntur ταγοῖς ducibus.
- ὁ πλῆε ἀρπῆος, *navigatio tempestiva*, ad Att. IX. 7. Corradus laudat Pollucem I. 9. περὶ ἐνπλοίας, de voce ἀρπῆος, tempestivus, vid. Grævii Lect. Hesiod. c. 2.
- ὀπύντιοι, σιπύντιοι, *Opuntii, Sipuntii*, ad Att. VI. 2. vid. Indic. Geogr.
- ὀργανον, *instrumentum*, ad Div. XI. 14.
- ὀρβάν τὰν ναῦν, *rectam navem*, ad Qu. Fr. I. 2. hæc verba sunt e Græca sententia: Ἰν ἱερῇ, Ποσειδῶν, ὅτι ὀρβάν τὰν ναῦν καταδείξω, quæ latine est etiam apud Senecam, ep. 85. Neptune, nunquam hanc navem,

INDEX GRAECO-LATINUS.

- navem, nisi rectam.* hæc Victorius. Lipsius autem ad Senec. l. c. laudat etiam veterem scriptorem Teleten, ex quo est sententia eadem ap. Stobæum c. 106.
- ὄμζοντες, *sinientes*, de Divin. II. 44. intellige: circuli, qui scilicet faciunt prospectum, *der Horizont.*
- ὄρεα, *impetus: iton appetitio: appetitus*, ad Att. VII. 1. Fin. III. 7. V. 6. de Nat. Deor. II. 22. Off. II. 5.
- ὁ σοφὸς ἐν θυρήμασι ἔσθ', *sapiens recte, h. e. libere loqueris*, ad Div. IX. 22. vid. ἐν θυρήμονεσσιν.
- ὅτι κενώκεως ἢ κενὴ πρὸς ἰσθαμινίαν, *in quo virtus sit, ei nihil deesse ad beate vivendum*, Parad. 2.
- ὅτι ἴσα τὰ αἰμαρτήματα, καὶ τὰ κατ' ὁρῶματα, *equalia esse peccata & recte facta*. Parad. 3.
- ὅτι μόνον ἀγαθόν, τὸ καλόν, *quod honestum sit, id solum bonum* γ. Parad. 1.
- ὅτι μόνος ὁ σοφὸς πλάσιος, *solum sapientem esse divitem* Parad. 6.
- ὅτι πάντες οἱ μωροὶ μαίνονται, *omnes stultos insanire*. Parad. 4.
- ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ ἐλεύθεροι, πάντες δὲ μωροὶ, δούλοι, *omnes sapientes liberos esse; & stultos omnes servos*. Parad. 5.
- οὐ γὰρ ἂν τόδα μίξοι, ἔπει καὶν, *neque enim hoc maius est maiorem*. ad Att. VII. 6. Homer. Odyss. μ'. 209. ἔπει ἐπερχέται.
- οὐδὰ μοι ἦτορ ἔμπροσθεν, ἐκ' ἀλαλκτικῆμαι, *Neque mihi postus spiritus, sed confirmato sum animo*. ad Att. IX. 6. Hom. Iliad. γ'. v. 93. & 94.
- οὐδὲν γλυκύτερον, ἢ πάντ' εἰδέναι, *nihil dulcius, quam omnia scire*. ad Att. IV. 11.
- οὐδὲν ὁγιᾶς, *nihil sincerum* ad Att. XV. 1.
- οὐκ ἔλαβ' εἰς σὲ, *non te lasuit*. ad Att. VI. 1.
- οὐκ ἔστιν ἀντιμας λόγος, *non est verus sermo*. ad Att. IX. 12.
- οὐκ ἔστιν ἡδονὴ ἀνεῖν τῷ καλῷ καὶ δικαίῳ ζῆν, *non licet iucunde vivere, nisi honeste & iuste vivatur*. ad Div. XV. 19. Epicuri placitum.
- οὐκ ἐπέτησεν, *non animadvertit, non satis cogitantem scripsit*. ad Att. XIII. 38.
- οὐ παρὰ τῆτον, *non apud illum*. ad Att. XV. 29.
- οὐ εἰ οἷός τις ἀνὴρ παρὰ τὴν, *nonne scio te, o Murs, consuisse cum Parrhia, sue Venere*. ad Att. IV. 16. Videntur hæc verba esse e veteri Poëta, sed ex quo, aut quomodo explicanda sunt, libenter fateor me ignorare. Nam doctorum hominum coniecturæ non satisfaciunt, nec melius aliquid ipse reperio.
- οὐ ταυτὸ ἐκ τῷ ἐντὶ, *non idem ex eodem*. ad Att. XV. 1.
- οὐ ταυτὸν εἶδος, *supplendum ex Euripidis Ione: φαίνετο τῶν πραγμάτων πρόσθεν ἑταίρων ἀγγέλλον ὅτι διεκριντο: non eadem facies appareret, cum res procul sunt, & cum prope cernuntur*. ad Att. XIII. 10.
- οὗτοι ποὺ τῶν πρόσθεν ἰπενδόμεθα κλέα ἀνδρῶν, *sane eorum, qui ante nos vixerunt virorum, audiebamus laudes*. ad Att. VII. 11. Hom. Iliad. ι'. v. 520.
- οὐχ' εἰς τὴν ὁριζήσασθαι, *Hexameter integer sic se habet: εἰς δὲ τὴν ὁριζήσασθαι*

INDEX GRAECO-LATINUS.

μνησεν ἐν ἐνθάδων ἐνχρησάσθαι, *fas non est viris mortuis in-
sultare.* ad Att. IV. 7. Homericus versus ex Odyss. x. 412
Sed apud Homerum est κταμένοισιν, eodem sensu. Cum verba
memoriter laudantur, facile huiusmodi quid mutatur. laudavit
hunc versum etiam Plin. Ep. IX. 1.

Ὀφιδῆχος, *anguitenuis*, Arat. fragm. Sidus.

Ὀψιμαδεῖς, *sero discentes. feri studiorum*, ut Horat. appellat. ad
Div. IX. 10.

Π.

Πάθος, *affectus*. ad Att. XII. 3.

Πάθος, *perturbationes. motus animi turbati.* Fin. III. 20. Tusc. III. 4.
IV. 5. Off. II. 5. &c.

Παθητικόν, *ad perturbationes animi accommodatum.* Or. 37.

Παιδες παιδων, *nati natorum, posteri*, ad Att. XVI. 11.

Παιδαία Κύρου, *institutio Cyri*, ad Div. IX. 25.

Παλλυγενεσία, *status nostri instauratio.* ad Att. VI. 6. Ita appellat
statum dignitatemque, quam revocatus ab exilio recuperarat,
proconsulari etiam imperio suscepto. Non dubito, quin
ita capienda sit haec vox ap. Matth. XIX. 28. παλλυγενεσία
Christi, quam ipse ita explicat: ὅταν καθίσῃ δὲ ὑμεῖς τὸ ἀνδράπευ
ἐπὶ θρόνῳ δόξης αὐτοῦ, est instauratio & recuperatio pristinae glo-
riae, quae ei contigit cum a morte in vitam revocatus & im-
coelum sublarus esset. Hoc igitur tempore discipuli Christi Spi-
ritu S. repleti auctoritatem consecuti sunt, quid credendum sit
nec ne, quid bonum, iustum, Deo jucundum, nec ne, decernendi.
Qui huc παλλυγενεσίαν Pythag. aut Stoicam vocant, nil vident.

Παλινομία, *retractatio.* ad Att. II. 9. IV. 5. VII. 7.

Πάλτος, *Paltus, Syriae oppidum.* ad Div. XII. 13.

Πανατὶς κατὰ προνοίας, *Panatii de providentia liber.* ad Att. XIII. 8. de
Panætio vid. Indic. Hist.

Πανήγυρις, *conventus*, ad Att. I. 14.

Πανικὰ, *panici, siue subiti inanesque terrores.* ad Att. V. 20. ad Div.
XVI. 23.

Πανικόν, *inanis terror*, ad Att. XIV. 3. XVI. 1.

Πάντα κατὰ πάντων, *omnia de omnibus*, ad Div. XII. 20. ad Att. XV.
17. i. e. accurate & copiose de omnibus.

Παντοίης ἡγερέτης μνησκέο, *omnis virtutis reminiscere*, ad Att. I. 15.
Homer. Iliad. X. v. 268.

Πάνυ φιλοστέργως, *valde amantér.* ad Att. XV. 27.

Παράγγελμα ἐνιαυσίῳ, *mandatum annuum.* ad Att. V. 14.

παράγερασμα, *agnominatio, cum unius mutatione alius sensus efficitur.*
ad Div. VII. 32. Genus ridiculi, de quo L. II. de Orat. 63. ubi
παρονομασία dicitur.

Παραγωγή, *inductio.* Top. 10. genus argumentationis Socraticum, de
quo vide de Inv. I. 31. ubi egregium inductionis exemplum de
Aeschine Socratico adducitur.

Παράδοξα, *mirabilia, admirabilia, quaeque sunt contra opinionem
communem.* Acad. II. 44. Fin. IV. 27.

(c)

Παρακω

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Παρακλινέμεν, *se temere pericula objicere*. ad Att. XIII. 27.
 Παρά λῆξιν, *contra proprie loquendi rationem*. ad Att. XVI. 4.
 Παρά προσδοκίαν, *praeter expectationem*. ad Div. VII. 32. genus ridiculi, de quo L. II. de Oratore 63.
 Παρά τὴν ἱστορίαν, *praeter historiam*. ad Att. XIII. 10.
 Παρά τὸ πρέπον, *praeter decorum*, ad Att. XIII. 16.
 Παραφύλαξον τὴν τῷ Φυγατῇ Φιλοτιμίαν κυτότατα, *observa conturbaveris Philotimi actionem quam maxime*. ad Att. VI. 9. cfer ad Att. VII. L. & vid. in Φυγάτης.
 Παρεγγελεῖς, *molitio in alieno opere*, cum falcem in alienam, ut aiunt, messem immittimus, ut, de quo est h. l. cum scribimus, de quo alius scripsit, quae παρεγγελεῖς recte consuetudiosa dicitur, quod rem ab eo non accurate scriptam nobis videri significamus. ad Att. XV. 4.
 Παρεμβεβλημένοι, *inserti, subdititii, interiecti*. ad Div. IX. 10.
 Παρ' ἡμοῖν καὶ ἄλλοι, οἱ κέ με τιμήσουσι· μέλιστα δὲ μητίετα ζῆς, *apud me sane & alii sunt, qui me honorabunt, maxime autem consiliarius, seu consilio valens Jupiter*. ad Div. III. 7. ex Hom. *Hiad.* A. 174.
 Παρ' ἡμῶντα μέγαντα Νῆον ἐπὶ ψυγῆς, *Appiam de' huiusmodi exorta, ad ventosum Mimantem insula Psylria, Arpiam sinistra habentem*. ad Att. XVI. 13. alluditur ad locum Homeri *Odyss.* r. v. 171. 172. Ulysses cum sociis deliberat de navigatione instituenda, utrum supra Chium dirigant cursum, ita ut parvam insulam Psylriam, quae est non procul ab insula Chio, a sinistris habeant, an vero infra Chium, ut ventosum Mimantem praetervehantur. Suadebat Ciceroni Atticus, ut inter Apenninum montem (Mimantem), qui e Campania Romam proficiscentibus a dextris est & viam Appiam, quae a sinistris iacet per Arpinum (Psylriam) proficiscatur, ac in Antonii manus incidat, quae sit autem elegantia in eo, quod Arpinum cum insula Psylria comparatur, docet Bosius ad hunc locum.
 Παρατορῆσαι, *obiter scire*. ad Att. VI. 1.
 Παρανομῶς, *insolentor, contumeliose*, ad Att. X. 10.
 Παρανομασία, *verbi parva immutatio, in litera posita*. de Or. II. 63.
 Παρηγία, *loquendi libertas*. ad Att. I. 16.
 Πέσσω πλευτόν, *intempestive navigandum*. ad Att. X. 12.
 Πόχον τι, *patior aliquid, angor*. ad Att. XV. 20.
 Πατρίδα ἐμὴν μάλλον Φιλῶν, *patriam meam magis amans*. ad Div. XII. 14.
 Πειθανάγκη, *suasio violenta, dicitur de eorum consiliis precibusque, quibus necessario paremus*. ad Att. IX. 13.
 Πειθα, *Sunda Dea*. Brut. 15.
 Πειράζεσθαι παραλύου, *tentari paralyti, infestari fideratione, seu resolutione nervorum*. ad Att. XVI. 7.
 Πιρηνή, *Pirene, sive fons uberrimus, qualis fuit Pirene, prope Corinthum Musis sacer*. ad Att. XII. 5.
 Πελλήνοιοι, *Pellena, Dicaearchi liber de populis Pelleneis, qui nomen habent ab antiqua Achaia civitate Pellene*, ad Att. II. 2.

Παρί-

INDEX GRAECO-LATINUS.

Πενήλκας, *qui de quinis superest*, ad Att. XIV. 21. XV. 2. Ita vocare Hirtium videtur, qui de quinque Cæsarianis restabat unus, quem ad optimates traducere posset: quamquam alii aliter.

Πενιωμένης, *nitide & eleganter scripta*. ad Att. XIV. 7.

Πενιωμένης, *docte & perspicue*. ad Att. XV. 16. vid. *υπόθεσις*.

Πεπλογραφία, *pepli descriptio*, ad Att. XVI. 11. **Πεπλογραφία** Varro- nis, est liber cæius, quo virorum illustrium laudes descripserat. Occasionem titulo dedit mos notus Atheniensium, pepulum Minervæ consecrandi, in quo, præter ipsius res fortiter gestas, etiam virorum fortium acutæ pictæ essent, auctoribus Aristophane, Suida & aliis. Præter Interpretes vide inprimis Meursium in Panathenais c. 17. nam hoc festo pepulum illud deferebant in Minervæ ædem. Utrum vero liber hoc ipso titulo existeret adeoque diversus sit a libro *bebdomadum*, qui doctorum virorum imagines continebat, (v. Voss. de Hist. Lat. I. 12.) nec ne, id quod Popmæ placebat, haud improbabili conjectura, nunc non definire licet. Aristoteles etiam *Peplum* inscripsit libellum, qui epitaphia heroum continebat, cuius fragmentum a Cantero Basil. 1564. in 4. primum editum habemus. In hoc peplum etiam genealogias Homericorum principum fuisse docet Canterus in præfatione. conf. Fabricii Biblioth. Græc. L. III. c. 6. Vol. II. p. 160. seqq.

Περί δυνατῶν, *de iis, quæ fieri possunt*. ad Div. IX. 4. Fat. 9.

Περί κοιμισίας γίνεσθαι, *in alve solvenda occupatum esse*, ad Att. X. 13.

Περί μικρῶν σπουδάζειν, *in parvis rebus multum laborare*. ad Att. XIII. 21.

Περίοδοι ἢ καμπαὶ, *ἢ κατασκευαὶ, ambitus verborum, aut flexus clausularum, aut argumenta rhetorum, aut confirmationes*. ad Att. I. 14. **περίοδοι** quæ sunt, dicere nihil attinet. **καμπαὶ** sunt, recte explicante I. F. Gronovio, clausulæ, flexus molles orationis ab una parte in aliam, quibus uti licet in genere *ἰνδικτικῶς* magis, in laudando, ubi ingenium & eloquentiam jactare licet, quam in forentibus orationibus, aut in sententiis de re gravi dicendis, a quibus quippe ista flexuum mollicit, quamvis modica, tamen abesse debet, adhibita potius illa *iudiciali asperitate*, quam Cicero vocat de Orat. I. **ἰνδικτικὰ** non sunt, quæ recentioribus dialecticis dicuntur, parte quadam sua truncati syllogismi, sed antiquis rhetoribus celebratæ illæ sententiæ, e contrariis conclusæ, quæ propter brevitatē & contraria acumen aliquod habent, qualis est illa Horatii: *Cur optas quod habes?* Serm. I. 3. 126. alia exempla suppeditabit Cicero in Topicis c. 17. vide de hoc genere sententiarum in primis Facciolatum in Actroasi I. de Enthymemate. **κατασκευαὶ** autem etsi non eandem semper apud rhetores vim habet, tamen non dubium mihi est, quin hoc loco dicatur *confirmatio alicujus rei*, (Quintilian. II. 4.) quæ & amplificationem complectitur, cum alimus argumenta, quod Longino *τετραπλῆς* dicitur, cum dilata-

INDEX GRAECO-LATINUS.

mus rem & augemus omni ratione, ut auditor vim rei aut argumenti capiat, in quo vel maxime summa eloquentia cernitur. Haec *κατασκευή* etsi communis est omni orationis generi, tamen in primis in eo genere regnat, quod *ἐπιδεικτικὴν* dicitur, cum ingenium eloquentiamque probare volumus. Ex ea ubertas ingenii, ex ea copia, visque dicentis iudicatur. Itaque in hoc genere orationis etiam modum huius *κατασκευῆς* vix tenent summi oratores. Huc refer *illam redundantiam*, quam in Ciceronis oratione animadvertibat Apollonius Molo, & quæ in Rasciana adhibita seniori Ciceroni displicebat, ut est in Bruto. Vides igitur, omnia ista ornandi genera, quibus in laudando Pompejo usum se dicit Cicero, esse *ἐπιδεικτικῷ* generi propria. Nam τὸ *παροδοῦν* etiam nuppiam copiosius adhiberi solet & potest, quam in hac dicendi ratione.

Περίοδος, ambitus, circuitus, comprehensio, continuatio, circumscriptio verborum. Or. 61.

Περὶ ἁμοφίας, de concordia, ad Att. VII. 11.

Περὶ οὐχιά, verborum complexiones, periodi, ad Att. XIII. 26.

Περὶ πατητῶν, peripatetica, partes peripateticorum, ad Att. XII. 19.

Περίσσεια, status & conditio, ad Att. IV. 8.

Περὶ τῶν ἐντάξε, de finibus opus, ad Att. XIII. 12. & 19.

Περὶ τὴν κατὰ περίσσειαν καθήκοντος, de officio, cui quaedam adiecta est circumstantia ad Att. XVI. 11.

Περὶ τῶν ὅλων, de summa rerum, ad Att. II. 17.

Περὶ ψυχῆς, de animo, ad Att. XIII. 32.

Προσεφώνη, Proserpina, de Nat. D. II. 26.

Προσβύωμαι, intumesco, superbia effero, ad Att. V. 20.

Πέψις, inopia, περιπατος σύμμετρος, τέχνη, ἐλευσία νοσῆς, coëctio, vitatio lassitudinis, ambulatio moderata, delectatio, solutio alvi, ad Div. XVI. 18.

Προβὰν, apta ad persuadendum, probabilia, ad Att. XIII. 19.

Πῶς, vestigia veteris sermonis, ad Att. XIV. 7. v. ἐν τῷ.

Πλοῦτον, navigationem commodam expectans, ad Att. X. 8.

Πλοῦς, navigatio, ad Att. XV. 21.

Πλύτων, Pluto, Dis. Nat. Deor. II. 26.

Ποῖταυτ' ἔρ' ἡποσκήψαι: quorsum hæc tandem erumpens? ad Att. XII. 5.

Ποιητῶν, efficientia, Fin. III. 16.

Ποῦότης, qualitas, Acad. I. § Nat. Deor. II. 37.

Πολίπορος, urbium everfor, sive vastator, ad Div. X. 13. epitheton Ulyssis apud Homerum.

Πολιτεία, respublica, ad Att. II. 1.

Πολιτεία, libri de republica, ad Att. IV. 16.

Πολιτεῖαν, civitatum gubernandarum rationes, ad Div. IX. 2. scribere & legere πολιτείας, est libros de legibus, de republica scribere & legere, ut ipse l. c. interpretatur Cicero.

Πολιτεύεσθαι, administrare rem publicam, versari in republica, ad Div. VII. 12. ad Att. XIV. 6.

Πολιτεύμα, factum in republica, actio publica, ad Att. VI. 1. IX. 7.

Πολιτεύομαι, reipublica operam navo, ad Att. II. 6.

Πατ-

INDEX GRAECO-LATINUS.

Πολιτευτήν, *reipublice danda opera: versatum in republica*, ad Att. II. 6. X. 1.

Πολιτικά, *de republica*, ad Qu. Fr. II. 13.

Πολιτικῇ, *de civium officio in rempublicam*, ad Att. IX. 18.

Πολιτικοί, *reipublica moderatores, reipublica dediti*, ad Att. XII. 23. & 51. II. 12. IX. 10.

Πολιτικόν, *quod est ex usu reipublice*, ad Att. IX. 11.

Πολιτικὴν εὐθυμία, *consideratio ad statum reipublica pertitens*, ad Att. VII. 8.

Πολιτικὸς εὐλαγωγος, *conventus & sermo de ratione reipublica gerenda*, ad Att. XIII. 30.

Πολιτικὸς, *civilis, reipublica deditus*, ad Att. IV. 6.

Πολιτικὸς ὡς ἂν ὕπας, *reipublica deditus vir ne in somnio quidem*, ad Att. I. 18.

Πολιτικῆς, *ut virum reipublica deditum decet, convenienter statui reipublice*, ad Att. IV. 8. VII. 8. & 13.

Πολιτικώτερα, *ad reipublica administrationem magis pertinentia*, ad Att. XIII. 10. XIV. 6. & 14.

Πολιτικώτερος, *reipublica peritior*, ad Att. V. 12.

Πολιτικώτερον, *accommodatius ad rationem reipublica administranda*, ad Div. II. 8.

Πολλὰ δ' ἐν μεταχειρίῳ Νότος κυλινδοί κέματ' εὐρέως αἰδῶ, *multos autem in intermedio Ausper voluit fluctus lati maris*, ad Att. VI. 3. hemistichium cum senario integro e vetere tragico.

Πολλὰ χαίρειν τῷ καλῷ, *multam salutem bonefesto, vale dicere bonefesto*, ad Att. VIII. 8.

Πολλοὶ μαθητὰὶ κρείττοντες διδασκάλων, *multi discipuli praestantiores magistris*, ad Div. IX. 7.

Πολλὰ τε γὰρ δαί, *multum quidem abest*, ad Att. VI. 1. Verba quibus crebro Demosthenes utitur.

Πολυγραφώτατος, *qui plurima scripsit*, ad Att. XIII. 18.

Πολυδύναμος, *Pollacis ades*, ad Att. VI. 1.

Παραπείθει τοῖς προσώποις, *magnis personis inducendis libro ornatum querere*. Cicero non solum magnis rebus refertum cupiebat cum ἀλλογον, quem habebat in manibus, sed etiam magnis hominibus uti, ut eo major libri dignitas & ornatus esset. Itaque Atticum rogat, ut, cum jam unam suppeditaasset hujusmodi, plures suggereret. ad Att. XIII. 32.

Πενύμοι, *labore & molestia conficior* ad Att. XVI. 12.

Πότερον δικαιοσύνης ὕψιον, *supplendum ex Platone, qui hæc itidem refert, ἡνερθε, utrum exscenso alto muro justitia*. ad Att. XIII. 38. Alludit Cicero ad locum Pindari ex libro deperdito, quo jam usus erat, sed alio, quam Cicero, sensu Plato L. II. de re. publ. p. 596. ed. Francof. Verba Pindari apud Platonem integra hæc sunt: Πότερον δικαιοσύνης ὕψιον, ἢ σχολιᾷς ἀπάτης ἡνερθε: *utrum rectis & justis artibus, an dolis fraudibusque utens &c.* Cicero ad aliam rem transiit. Scire cupit ex Attico, quid sibi suadeat, utrum putet præde ferendam esse justam

INDEX GRAECO-LATINUS.

iram in Quintum filium, quam objurgando patrum apud Cæsarem meruerat, an dissimulandam. Hinc ipse sic interpretatur prima verba: *utrum aperte hominem adsperneret & respuam.* a Att. XIII. 38.

Πολυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἐκείνην, *Polydamas mihi primum probum obijciat*, ad Att. II. 5. VII. 1. ex Homer. Iliad. X. v. 100. Polydamanta dicit Catonem.

Πῶ ἐκέρως τὸ τῶν Ἀτρεΐδων, *ubi navigium Atreidarum.* ad Att. VII. 1. e tragico veteri videntur hæc esse.

Πραγματικοί, Or. I. 4. qui sint, ipse Cicero satis docet.

Πραγματικῶς, *apte ad rem gerendam*, ad Qu. Fr. II. 14.

Πράξις *factum*, ad Att. XIV. 19.

Πράξις πολιτικῆς, *factum civile dignum reip. dedito.* ad Att. X. 13.

Προβάτα *lenissime*, ad Att. XI. 17.

Πρέπον, *decorum*, Or. 21. Off. I. 17.

Πρόβλημα *questio*, ad Att. VII. 1. XII. 2.

Πρόβλημα Ἀρχιμήδειον, *questio Archimedeæ*, ad Att. XII. 4. XIII. 13.

Προβολή, ad Att. XIII. 21. est, interprete Budæo in Comm. Gr. L.

p. 390. *status pugilis, in procinctu stantis, occasioneque inferendæ plæge imminuentis, & agilitatis in carceribus equos currumque sustentantis.* Unde etiam ad milites transfertur, qui in acie stant, projectis scutis impetum hostium expectantes, & excipientes. & tempus imperus faciendi idoneum speculantes; apud Plutarch. in Cæsare, quem locum idem ille adduxit Budæus l. c. De militibus latini dicunt: *projicere scutum.* Quadrigarius ap. Gell. IX. 13. Græci προβάλλεσθαι ἔκαστην ap. Aelian. V. H. II. c. ult. & ab hac projectione scuti status ille gladiatorius & militaris appellatur. Adjicere placet locum e Gellio de hac re insignem: *Sicuti (athletæ) ad certandum vocati projectis alte brachiis consistunt caputque & os suum manibus oppositis quasi vallo premuniunt &c.* unde de ea re χεῖρας κείρου, χεῖρεσιν ἐκτάσας, dicitur v. Cuper. Obs. I. 12. p. 58. qui etiam docet, hoc ipsum ἐκτάσας dici ap. Apollon. Rhod. L. II. v. 67.

οἱ δ' ἐπὶ ὧν ἐν ἡμῶσι διαταδὴν ἤρτναντο

λοτίν' ἀνασχομένους ἡδέων προπάροιθε βασιλῆα

Χεῖρας, ἀπαλλήλοισι μένος φέρων ἐκκιδόντες.

Ex his intelligi facile potest, quomodo Carneadi in mentem venerit, ut huic προβολῇ compararet ἐποχὴν suam, *retentissem assensus.*

Προγυμνόν, *productum, promotum, remotum, prepositum, præcipuum.*

Fin. III. 15. v. Argum. L. III. de Fin.

Προδραπέζω, *presagio*, ad Att. VIII. 11.

Προκοπή, *progressus in litteris*, ad Att. XV. 16. de verbo προκρίσσει v. Cellar. Diff. II. de Vigilii & Lucubrat. Vert. §. 19.

Προλεγόμενα, *que præfari solemus, antequam disputationem aliquam explicandam suscipimus*, ad Div. IX. 18.

Προλήψεις, *notitia rerum insita*, Acad. II. 10.

Πρίν

INDEX GRAECO. LATINUS.

- Πρόβληψις, *notio: anticipatio, antecepta animo rei quaedam informatio, praenotio, praesumptio*, Top. 7. Nat. D. I. 17.
 Πρόνοια *providentia*, Nat. D. II. 22. & 29.
 Προβίμιον, *principium, praefatio*, Her. I. 4.
 Πρόβλημα, *periculum elaborati operis, rudis informatio exacti operis, specimen, ex quo de toto opere quale futurum sit, iudicandum potest*, ad Att. XII. 41.
 Προσάλειον, *vestibulum*, ad Att. VI. 1.
 Πρόπυλον, *vestibulum*, ad Att. VI. 6.
 Προσανατρεφόμενῃ, *recreata*, ad Att. VI. 1. proprie de eo, qui post morbum corpus recipit. v. ἐξ ἀναπαύσεως.
 Πρόβδελον ὅτι δὲν δά: *Homericus versus integre sic habet: πρόβδελον, ὅτι δὲν δά δέκων μετρηδὲν χλωαρά, ante leo, a tergoque draco, medio ipsa capella*, ad Att. II. 16. Chimææ descriptio ex II. ad. Z. v. 181.
 Πρὸς ἴσον ὁμοιον *que, ad equelem similemque*, ad Att. XIII. 51.
 Πρὸςενσις, *assensus*, ad Att. V. 4.
 Πρὸς τὸ ἀσφαλές, *ad id quod tutum sit*, ad Att. VII. 13.
 Πρὸς τὸ πρότερον, *ad prius*, ad Att. I. 16.
 Πρὸς τὸ ὅτι γὰρ, *ὡς παλαμάσθων, ὡς πᾶν ἐπ' ἡμῶν ταυτινέσθων, τὸ γὰρ αὐτὸ μετ' ἡμῶν, adversus hoc, quod oportet & decet facere, & machinentur & struant quidvis in me. Iustitia enim a me stat*, ad Att. VIII. 9. locus est Aristophanis Acharnensibus v. 639. sed paullo mutatis verbis.
 Προσφώνησις, *nuncupatio*, ad Att. XIII. 12.
 Προσφώνημα, *nuncupatus, dicamus*, ad Att. XV. 13.
 Προσφώνῃ, *nuncupo, dico*, ad Att. XVI. 11.
 Πρόσωπον πόλεως, *facies civitatis*, ad Div. XV. 17.
 Προνομιεσάμεν, *procuravi, providi*, ad Qu. Fr. II. 3.
 Πυρραῖς, *Mars*, Nat. D. II. 20.
 Πυρρὰ εἰς δῆμον, *frumentaria largitio*, ad Att. VI. 6.
 Πτῆσις, *prolapsio, casus*, ad Att. II. 17.

P.

- Ραθυμότερα, *segniora*, ad Q. frat. II. 15.
 Ρητορεύουσιν, *declamitant, quasi rhetorum more*, ad Att. XV. 16. de ranarum clamore eleganter dicit.
 Ρήτωρ, *eloquens*, Or. 19.
 Ρίψον πολλὰ μᾶτην κερύσσειν ἐς ἥρα θυμῶντα, *cum fateres multa frustra cornibus in aërem proruens, s. frustra cornua jactantem, aëra cornibus verberantem*, ad Att. VIII. 5. Versus ex poeta, non constat, quo Viri docti ad h. l. laudarunt Virgilianum illud, ex Georg. III. v. 233. 234.
 Ροιζώμε, *lis & tumultuosa controversia*, ad Att. XIV. 10.
 Ροπή, *momentum, inclinatio*, ad Att. XVI. 5.
 Ρυθμὸς, *numerus orationis*, Or. 20.
 Ρυτογραφία, *descriptio, pictura cum virgultorum & plantarum ibi viventium representatione*, ad Att. XV. 16. Salmast. ad Solin. p. 739. *ῥυτογράφον* Græci vocarunt, qui omnia id genus promericali haberet,

INDEX GRAECO. LATINUS.

*haberes; qua medicis, tinctoribus, pictoribus, & myrceps co-
ducerent. Nam ῥιπὰν ejusmodi merces omnes mixta ac minuta
appellabant. Hesychius: ῥιπὴ, ὁ λεπτὸς Φόρεας, ἢ Ζωργαζὸν
ῥιπῶν, μινερῶν χρηματῶν. Idem ad Spartiani Hadrianum p.
88. b. Qui belluas, arbores, homines, antra, portus, & alia id
genus variaque & minuta opere topiario exprimebant, ῥιπουργαζὸν
vulgo dicebantur. Nam ῥιπὴ est, varia & minuta merces. Hinc
ῥιπουργαζία ripulae apud Cicronem in epistola ad Atticum, L. XV.
ep. 16. Quam vocem vulgo deducunt, ἡρὸ τῶν ῥιπῶν i. e. a vir-
gultis, omnino male, cum ἡρὸ ῥιπῶν facta sit. Hinc ῥιπουργαζία
ἡρὸ τῷ ἀρχαίῳ Græci ponunt, quod varietate ipsa pulchram est.
Hinc ῥιπουργαζὸς pictor ille dictus apud Plinium, quod humilia
sanctum pingeret, ut a stellis, obsonia & similia, ῥιπῶν. -- ῥιπουργα-
ζία opponitur μεγαλογραζία, quæ in rebus magnis & nobilibus ex-
primendis versatur, ut sunt Deorum simulacra, edes, heræes, bel-
lorum historia &c. cf. J. Gronov. ad Cic. l. c. Hinc intelligitur, quid
sit ῥιπουργαζία ripulae, scilicet descriptio; ripae, virgultorum, gu-
minis, florum in ripa. Virgilius de poeta Ecl. IX. 19.*

Quis humum florentibus herbis

Spargeret cui viridi fontes induceret umbra?

Idem Ecl. VI. 62.

Dum Phœtoniades musco circumdat amarae

Corticis, atque solo proceras erigit alnos.

Hæ sunt ῥιπουργαζίου, & ripulae adeo: *viridi fontes induceret
umbra;* cuius modi descriptionibus pleni sunt poetæ.

Σ.

*Σεινότερος τις καὶ πολιωότερος, gravior auctoritateque pollentior, &
rebus civilibus tractandis accommodatior. ad Att. II. 1.*

*Σήμα δὲ τοι ἐπὶ σῆγμα autem tibi dicam, ad Att. IV. 15. Homer.
Iliad. ψ. v. 326.*

*Σητιώτερον, magis Sessiane ad Att. VII. 17. h. e. magis insulsum &
frigidum, ut facile ex ipso loco intelligi potest. ad Divers. VII.
32. ut ego discefferim omnia omnium dicta in his etiam Sessiane
in me confectri.*

Σκάφος, navigium ad Att. VII. 3.

*Σέμεμα magnum h. e. res magna consideratione digna, etiam atque
etiam consideranda ad Att. VII. 11.*

Σέψου, considera ad Att. XII. 3.

Σηπτομαι, tergiversor, causas necto, ad Att. XVI. 9.

Σηψις & ὑμβολή excusationes, atque dilationes ad Att. I. 12.

Σιαμαχίου, umbratiles pugnae, simulacra pugnarum ad Div. XI. 14.

*Σκολεῖ, obliqua, tortuosa b. e. fraudes, doli, simulationes. ad Att.
XIII. 39.*

*Σκολιὰς ἡπάται, versuta fraudis: supple: murum adscensurum ad Att.
XIII. 41. v. πρότερον δίκας &c.*

Σκοπὴ, scopus, ultimum, finis ad Att. II. 18.

Σκοτεινός, tenebrosus Eim. II. 5.

Συληφός

INDEX GRÆCO-LATINUS.

- Σκυλαρικέ, *uxatio, molestia* ad Att. IV. 13.
 Σκυτάλη λακωνική, *Scytale Laconica* (brevis epistola quales occultis grauibzque de rebus Lacedæmonii ad imperatores suos in locis scriptas mittere solebant.) ad Att. X. 10. Scytalæ descriptionem accuratam pete ex Gellio XVII. 9. conf. Schol. Thucyd. I. 13. &c.
 Σόλοια, *olentia soloecismum*, ad Att. I. 19.
 Σόλοικον, *absurdum*, ad Att. XIV. 6.
 Σοφία, *sapientia*. Off. I. 43.
 Σοφοί *sapientes* Tusc. V. 3.
 Σοφιστὴς, *rei oratoria operam dare, causas agitare* ad Att. II. 9.
 Σοφιστὴν, *declamo, fidas causas ago.* ad Att. IX. 9.
 Σπέρται ἑλαχες, *ταύταν ἄνευσι, spartam sortitus es, hanc orna.* ad Att. IV. 6.
 Σπονδαίου, *inducias facere, pacisci* ad Att. XV. 29. proprie est *libare*. sed quia in foederibus *σπονδῶν libationes* adhibebantur, propterea ipsum *foedus & foedus facere σπονδὴ & σπονδαίου* dicitur.
 Σπονδαῖον, *versus spondaicus h. e. quinta sede spondeum habens, cum e dactylico genere sit.* ad Att. VII. 2.
 Σπουδαῖον, *serio agere* ad Att. XV. 29.
 Σπουδαῖον εἶδεν, *serium nihil* ad Att. XIII. 52.
 Σπουδαῖον, *gravius & magis serium*, ad Att. V. 3.
 Σπουδή, *studium, propensa voluntas* ad Div. XVI. 21. ad Att. XIII. 27.
 Στάσις, *status*, Top. 25. Refutatio accusationis, in qua est criminis depulsio, quod ia ea insitit primum quasi ad repugnandum congesta defensio, ut sit ipse Cicero l. c.
 Στεγνῆμα, *solida, firma* Nat. D. I. 19. Sic appellabat Epicurus corpora, a quibus simulacra, quæ sensationes efficere, defluerent continuo; ut distingueret scilicet ab his simulacris, quæ nil soliditatis & firmitatis haberent.
 Στερεῖον, *probandum, equi bonique consulendum* ad Att. IX. 10.
 Στερεῖον, *privantia* Top. 11.
 Στίλβων, *Mercurius planeta*. Nat. D. 20.
 Στοργή, *amor & pietas inter parentes & liberos* ad Att. X. 1.
 Στρατήγημα *consilium imperatorum*, Nat. D. III. 6.
 Στρατόλαξ, *imperatorculus*, ad Att. XVI. 15.
 Σύγγραμμα, ad Att. XVI. 6. *scriptum quodcumque & ex quocumque genere*. Nam ethi, ut *συγγραφεύς*, sæpius de historicis, quam aliis scriptoribus, sic *σύγγραμμα* de historicis libris dicatur, tamen utrumque de omni genere reperitur.
 Συγκατάθεσις, *assensio, approbatio*. Acad. IV. 12.
 Συγκέχημα, *casus* ad Att. II. 12.
 Σύγχυσις, *confusio* ad Att. VI. 9.
 Σύγχυσις τῆς πολιτείας, *confusio reipublica* ad Att. VII. 8.
 Σὺ δὲ δὴ τί σὺννυς; *tu vero quid cogitabundus?* ad Att. XIII. 42.
 Συζήτης, *mutua questio* ad Div. XVI. 21.
 Συζυγία, *coniugatio* Top. 3.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Σίκυρ μὴ τὴν δῆμυτρα εἶναι ὡδὲ ἐν Οὐτῷ ὕμνῳ γέγονεν. *Ficus per Cererem sicut nulla unquam tam similis fuit.* ad Att. IV. 8. Senarius cum dimidio Comici nescio cuius.

Σύλλαροι *indices*, ad Att. IV. 4. Hæc est lectio librorum, nisi quod ep. 5. & 8. legieur, *σῖλῳρα*, *σῖλῳρα*. qui sint *σύλλαροι*, si lectio vera est, ipse docet Cicero, nempe *membranulae, ex quibus indices fiant*. Jos. Scaliger legi volebat *σῖλῳρα*. nam hoc esse ep. 5. & octava putabat. Sed Grævius recte vidit, *σῖλῳρα* esse ab his locis alienos, non minus, quam *σῖλῳρα*. *σῖλῳρα* esse *olla*, auctore Polluce, *σῖλῳρα* autem *vestes pelliceas* auctore Hetychio. Pelliceas enim vestes involvendis libris accommodatas esse non titulis librorum. Itaque pro *σύλλαροι* legit *σῖλῳρα* & *σῖλῳρα* pro *σῖλῳρα*. Helychius *σῖλῳρα* interpretatur τὴν βιβλίαν δέμα. Huiusmodi tituli, quibus auctorum nomina inscribebantur, & qui libris agglutinabantur, quemadmodum etiam hodie elegantiores libris suis huiusmodi membranulas agglutinandas a bibliopegis curant, quibus libri auctor & titulus aureis literis inuritur, huiusmodi ergo tituli etiam *σῖλῳρα* dicuntur. de *σῖλῳρα* v. Salmat. ad Capitolini Pertin. pag. 549. h. Hæc Grævius. Ceterum facile intelligi potest, unde hæc mutatio orta sit. Ex *σῖλῳρα* facilis mutatio in *σῖλῳρα*. Ex *σῖλῳρα* autem manifestum est, librarios fecisse *σῖλῳρα*, deceptos *indices*. Nam *indices* eos, quos vulgo vocamus h. e. *Catalogos, Register, συλλαροι* dici posse notissimum est. De his dici putabant, neque intelligebant, de longe aliis indicibus h. e. de iis, qui indicarent libri auctorem atque adeo inscriptionem & argumentum, sermonem esse. Erat præterea ignota iis vox *σῖλῳρα*, ut corruptam lectionem, & in *σῖλῳρα* mutandam censerent.

Σύλλογος *convectus* ad Att. XIII. 32.

Συμβίσις *convictus*, ad Att. XIII. 23.

Συ. β. α. γ. η. ζ., *convictor, conviva*. ad Div. IX. 10.

Σύμβολον, *nota*. Top. 8.

Συμβουλευτικόν, *consilii plenum, ad deliberationem aptum*. ad Att. XII. 40.

Συμπάθεια, *consensus nature, convenientia & conjunctio nature*, ad Att. IV. 17. Ea qualis sit docetur de Divin. L. II. 6.

Συμπάθεια *animi commotio ex commiseratione, doloris consensus*. ad Att. IV. 15. V. 12. X. 1. Nat. D. III. 11. Div. II. 60.

Συμπύρεσις, *cum animi commoti significatione* ad Att. V. 11. XII. 44.

Συμπύρεσις, *una afficior* ad Att. XII. 11.

Συμπύρεσις, *computationes*. ad Div. IX. 24. ad Att. II. 12.

Συμφιλοδοξῆσθαι, *simul gloria mea servulunt* ad Att. V. 17.

Συμφιλολογεῖν, *de literis disputare*. ad Div. XVI. 21. v. φιλολογεῖν.

Συναγωγή, *collectio, volumen* ad Att. IX. 13. XVI. 5.

Συνδύρεσις, *concernationes*, ad Div. IX. 24.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Σύνδεσμοι Σοφοκλείς, ad Q. fr. II. 15. **Σύνδεσμοι σοφοκλείς**, qui dicantur, non conuenit inter interpretes. Alii fabulam Sophoclis **συνδέσμων** dictam intelligunt, a Quinto conuersam latine, improbante Manutio, qui negat eam Ciceronem tam rustice improbaurum fuisse. Sed inprimis repugnat verbum: **αἵα**; quod indicat, huic fabulae, de qua dicitur, Quintum interfuisse. Itaque Memutius putat capienda verba esse de convivio, perquam simili convivio in fabula aliqua Sophoclis, cui interfuerit Quintus, & in quo quid sibi acciderit, commemorarit fratri. Sed huiusmodi convivium non aptum videtur Sophocleae tragœdiæ. Mihi in mentem venerunt **σοφοκλείς** Pliniani Ep. II. 16. **Laudicani**, parafiti, qui cœnulæ causa, quamvis indignos laudant, & ab iis acta & dicta omnia **σοφῶς** dicta & acta clamant. v. auctores laudatos Intr. ad h. l. Fuisse ergo videtur in convivio, in eoque habuisse **συνδέσμων** parafitos, aut parafiticis certe moribus. Hos quemadmodum, quam lepide & festiue vexarit, commemorauerat fratri. Itaque factum esse, responderet, lepide ab eo actam illam fabulam (frequentes enim occurrunt in Comicorum fabulis parafiti) sed rem sibi nihilo minus non probari, velle se, factum non esse aut dictum, quod factum dictumque scripsisset.

Συνδιημερεύομεν, *simul diem conserimus*, ad Att. VIII. 9.

Σὺν θεῶ τοι λέγω, *diis iurantibus dico*, ad Att. X. 10.

Συνγυμνῶν, *cum illo moerebam*. ad Att. V. 12.

Σύννοτοι, *contubernales*. ad Att. XII. 45. Sic ipse hanc vocem interpretatur Cicero L. XIII. 28. Ceterum Dii **σύννοτοι** sunt, qui templo communi coluntur, similes diis **παρίτροις**, de quibus diis **παρίτροις** assessoribus, l. contrubernalibus est doctus libellus Cl. Arnaldi. Sunt etiam **σύννοτοι** v. Spanhem. de usu & præst. Num. Diss. X. p. 130. Dicti Ciceroniani, quo Cæsarem mavult Quirini, quam Salutis, **σύννοτον**, hæc vis est: nalle se Cæsarem propter tyrannidem, ut Romulum propter severiora imperia, interfici, quam saluum diu esse.

Συνόδια, *colloquium*, ad Att. X. 7.

Σύνταγμα, *opus, compositio*, ad Div. VIII. 3. ad Att. XVI. 3. ad Att. XII. 45.

Σύνταξις, *opus*, ad Att. XIII. 16. XV. 14.

Σύντε δὲ ἔρχομένῳ complendum ex Homeri Iliad. K. 224. **καὶ το πρὸ τῶν ἐνθυσεν Ὀπας κέρδος ἔγ**, *duobusque simul euntibus, alter alterum prevertisset cogitando, quod e res foret*. ad Div. IX. 7. ad Att. IX. 6.

Σύντηξις, *archa animorum conjunctio, & conglutinatio*, ad Att. X. 8.

Σύντομα, *compendiose, paucis*, ad Att. VII. 3.

Σφαῖρα, *globus*, Nat. D. II. 18.

Σφαίροειδης, *globosum*, de universo 6.

Σφάλμα, *erratum, lapsus*, ad Att. X. 12.

Σχάζειν, *scribere, quod subito in mentem venit*, ad Att. VI. 1.

Σχάλασμα, *subitum consilium & tumultuarium*, ad Att. XV. 19.

Σχῆμα

INDEX GRAECO-LATINUS.

- Σχηματισμῶν, *sententiarum orationisque formae, sive verborum & sententiarum lumina, ornamenta*, Brut. 17. & 37.
 Σχόλιον, *explicatio*, ad Att. XVI. 7.
 Σωκρατικῶς εἰς ἐκαστὸν, *Socraticorum more in utramque partem* (scilicet disputare) ad Att. II. 3.
 Σῶμα, *corpus*, ad Att. II. 1.
 Σώφρων, *temperans*, Tusc. III. 1.
 Σωφροσύνη, *temperantia*. *ibid.*

T.

- Ταγῶν, *duces*, ad Att. IV. 6.
 Τὰ κατὰ μέρος, *particularia, singula quaeque particulatim*, ad Att. XIII. 21.
 Τὰ κατὰ τὸ πολλόν, *inanes terrores belli*, ad Att. V. 29.
 Τὰ κεφάλαια, *capita*, ad Att. XVI. 11.
 Τὰ μὲν διδόμενα, *proverbium hoc ita suppleri ex Platonis Gorgia potest: τὰ μὲν διδόμενα ἀνάγκη δέχεσθαι, quae dantur necesse est accipere*. ad Att. VI. 5. XV. 17. sic objurgabat Philotimus Ciceronem, de rationibus turbatis querentem, volebatque Ciceronem, ex eo proverbio, rationibus editis contentum esse.
 Τὰ μὲν δὲ καὶ ἡμᾶς τάδε, *quae igitur ad nos pertinent haec sunt*, ad Div. XVI. 21.
 Ταξίρχης, *ordinis ductor, centurio*, ad Att. XVI. 11. v. Perizon. ad Aelian. V. H. II. 44. Spanhem. ad Iulian. Or. I. p. 256. Cave autem putes proprie Mustelam sive Centurionem, sive tribunum mil. dici. Ταξίρχης dicitur, quia erat princeps de gladiatoribus Antonii, quod clarissime patet ex loco huic parallelo, Phil. II. 41. praesertim cum duos secum Anagninos haberet, quorum aliter gladiatorum est princeps, aliter poculorum.
 Τὰ ὅλα, *tota, universa*, ad Att. XIII. 40.
 Τὰ ὅσα, *ea, quae sunt ex usu*, ad Att. X. 18.
 Τὰ πρὸ τῶ κατήκοτος, *quae de officiis sunt, libri de officiis*, ad Att. XV. 13. XVI. 11.
 Τὰς εἰς κερτύντων. Euripidis versus integer sic habet: τὰς εἰς κερτύντων κυμασθῆς φέρειν χιτῶν, *dominantium stultitias ferre oportet*. ad Att. II. 25. ex Phoenissis v. 396.
 Τὰ τῶν φίλων κοινὰ, *et φίλων ἰσότης, amicorum communia omnia: & amicitiam esse aequalitatem*. legg. I. 12.
 Ταυτόματον ἡμῶν. versus integer sic habet: ταυτόματον ἡμῶν καλὸν βυλεύουσι, *casus melius quam nos consulit*. ad Att. I. 12. Versus Menandri ut placet Lambino. Et sunt persimiles Menandri de casu versus & sententiae in fragm. p. 100. 106. ed. Cler.
 Τετρίπτα, *quadrigae*. ad Att. V. 21. Inter divinos honores esse quadrigas satis constat. Itaque in numis consecratorum reperiuntur, & in aliorum quoque interdum fornicibus impositae. v. Cl. Menckeni Diss. de Consecratione Augustorum & Augustarum e numis. Cum ergo invaluisset, ut provinciales magistratus divinos honores tribuerent, templaque edificarent, etiam quadrigas aeneas marmoresque posuerunt.

INDEX GRAECO. LATINUS.

- Τεκμηριώδες, *signum eiusmodi, ut dubitari non possit.* ad Att. VII. 4.
- Τέκνον ἑμὸν, ὅτοι δίδεται παλαμῆα ἔργα, Ἀλλὰ σὺ' ἱερδέντα κατέχευε ἔργα λόγῳ; non tibi, nata mea, data sunt opera bellica, verum tu placida persequere munera eloquentiae. ad Att. XIV. 13. Homer. Iliad. ε. v. 428. pro γέμῳ Cicero scripsit λόγῳ, ut ad se accommodaret βῆσιν.
- Τελικὰ, *ad ultimum pertinentia.* Fin. III. 16.
- Τέλος, *summa rerum, finis; quod ad nullam aliam rem, ad id autem omnia referuntur.* ad Att. XII. 6. Fin. I. 13. III. 7.
- Τέρμη; *locus amoenissima Rentinorum,* ad Att. IV. 15. v. quæ adh. I. e. Luca Holstenio affert Grævius.
- Τέρας, *monstrum, prodigium.* ad Att. VIII. 9.
- Τεχνολογία, *tractatio artis, disputatio de praeceptis artis.* ad Att. IV. 16.
- Τέτρα, κόντιον, supple ex Homero Ἰταλῆς: perfer, gravius tulisti. ad Att. IX. 15. Odyss. τ. v. 18.
- Τετυφάθῃ, ad Att. XII. 25. *inani quodam gloriola studio duci,* qui scilicet cupio filiae monumentum in horto celebri ponere. Itaque addit: *Obsequere huic errori meo.* confer v. τὸν τέφον &c.
- Τευκρεῖς. ad Att. I. 14. quis hoc nomine significetur v. in Indice Historico *Teucris.* vade autem ita dictus sit C. Antonius, non liquet, nec vacat Interpretum conjecturas huc transcribere.
- Τηλεπύλος λαεστρυγόνη, *Telepylus, urbs Laestrygonia.* ad Att. II. 13. Formias intelligit antiquissimam Laestrygonum sedem. Plin. H. N. III. 5. Grævius laudavit Cluver. Ital. Antiqu. III. 10.
- Τὴν ἴση γραμμὴν tenere, *interiorem lineam* ad Att. IV. 8. a radio ducta dicendi ratio, in quo duæ lineæ, altera, ab qua incipit cursus, altera, in qua desinit, v. Salmas. ad Solin. p. 647. b. & alii quos laudat Grævius. *Interiorem lineam ergo tenere, idem est, ac medium tenere.*
- Τὴν δὲν μεγίστην αὖτ' ἔχειν τυραννίδα, *ut tyrannide potietur, quæ inter Deos maxima.* ad Att. IV. 13.
- Τὴν παρῶσαν κατάστασιν τυπώδης, *presentem statum reip. subjecta rudis eius forma.* ad Att. IV. 13.
- Τῆς δάμαρτός μιν ὁ ἐπιλιούμενος (οἶδα δὲ λέγω) &c. *uxoris mee libertus (nossti quem dico) visus est mihi dudum e verbis, quæ inconsiderate effusiebat, turbasse calculos, ex coemitione bonorum Crotoniae tyrannicide. timeo ne id adhuc non intellexeris. vixus nimirum hoc ubi consideraveris, reliqua in tuto pone.* ad Att. VI. 4. v. φεγάτης.
- Τῆς δ' ἡμετέρας ἰδέσθαι θεοὺς προκάρηδεν ἰθὺσαν Ἀθάνατον, *ante virtutem sudorem posuerunt Dii immortales.* ad Div. VI. 8. versus Hesiodi Opp. & Dier. v. 289.
- Τῆς ἐναύρου τῆς ἡμέας ὁ ἐκλιούμενος &c. *uxoris mee libertus, visus est mihi sepe garruens & errans in consiliabulis & circulis, quodam modo*

INDEX GRAECO. LATINUS.

- modo consurbasse rationes in bonis Crotoniatæ, ad Att. VI. 5.*
Crotoniatam appellat Milonem interfectorem Clodii, a celebri illo propter vires corporis Milonem Crotoniatam.
- Τί γὰρ αὐτῷ μάλα; *quid enim illi curæ est?* ad Att. XII. 2.
- Τί λοιπόν; *quid reliquum?* ad Att. VI. 2.
- Τιμὴ, *honor.* ad Att. XII. 12.
- Τίς δ' ἐστὶ δούλος; τῷ Σανίῳ Ἀφροντίς ὢν; *quisnam est servus, de morte secutus qui sit?* ad Att. IX. 2. Euripidis senarius etiam Plutarcho memoratus de audiendis poetis.
- Τίς πατέρ' ἐνίησιν, integer versus sic se habet, τίς πατέρ' ἐνίησιν, εἰ μὴ κακοδαίμονες υἱοί; *quis patrem laudabit, nisi infelices filii?* ad Att. I. 19. majorum & parentum laudes solent inprimis commemorare, qui ipsi, quod laudem mereatur, non fecerunt. Itaque Cicero veretur, ne Atticus sibi laudanti superiorum temporum res gestas, in libro de Consulatu & aliis, occinat illud: τίς πατέρ' ἐνίησιν &c. Adeone ab ingenio & superiorum temporum consuetudine descivisti, ut sola illa, quæ olim gesseris. laudes, quasi nunc nihil laudabile facias.
- Τὸ ἄμεινον καὶ τὸ χείρον ἂν ἄφασι ἔτι προῖον μάλιστα, *quid melius, & deterius, in obscuro adhuc providebat maxime.* ad Att. X. 1.
- Τὸ γὰρ εὐ μετ' ἐμῷ, *Iustitia & veritas a me fiat.* ad Att. VI. 1.
- Τὸ ἐπὶ τῷ φακί μέρειν *in lente unguentum.* ad Att. I. 19. proverbium de rebus bonis in re vili consumptis. μέρειν, est legatio, φακί lens, est Lentulus Clodianus. In eo ergo legationem male collocatam dicit.
- Τραῦτα δ' ἰσλήμων πόλεμος ἔξεργάζετο, *talía erumnosum bellum efficit.* ad Qv. fr. II. 14. versus ex Euripidis Supplicibus v. 119.
- Τοῖς ἀπαντῶσιν, *obuiam prodeuntibus.* ad Att. VII. 5.
- Τὸ καλὸν δὲ αὐτὸ αἰετὸν, *honestum propter se ipsum expetendum.* ad Div. XV. 17. & 19.
- Τὸ καλὸν, *honestum.* ad Att. VIII. 8.
- Τὸ μᾶλλον παραδοχέως, *quod futurum est, expectabis.* ad Att. IX. 10.
- Τὸν θεωρητικὸν, *qui in rerum contemplatione occupatur.* ad Att. II. 16.
- Τὰ νημεσῶν *intereit τῷ φθονεῖν; indignatio differt ab invidia.* ad Att. V. 19.
- Τὸν πρακτικὸν βίον, *vitam, qua in rebus agendis versatur.* ad Att. II. 16.
- Τὸν τόπον μὲν πρὸς θεῶν τροποφύεσθαι, *insolenti & vane ambitioni mee, per Deos, indulge.* ad Att. XIII. 29. v. τετυφύσαι.
- Τὸ παραδόξωτον, *inopinatissimum,* ad Att. VI. 1.
- Τοπικὴν, *loci descriptio.* ad Att. I. 13. & 16.
- Τὸ συνίχον, *quod conjunctum est, proximum.* ad Att. IX. 7.
- Τότε μοι χάνει ἑρπύς χθονί, *tunc tollis mihi lata debiscit.* ad Att. IX. 9. ad Qv. fr. III. 9. ex Homer. Iliad. 3. v. 182.
- Τὸ μὲν ἔναιεν ἐμοί, *supple: λέγει.* estque proverbium: *meum seminium mihi narras.* ad Att. VI. 9. h. e. rem narras, quam te melius

INDEX GRAECO-LATINUS.

melius novi. locos veterum, in quibus hoc proverbio vti sunt, vide ap. Erasmi. in Adagiis.

Τῦτο δὲ μάλα ὅτι: *hoc vero quantula musca?* ad Att. XII. 51. Si vera lectio esset, contemptum rei significarent ista verba, ut vidit Boscus. Sed fateor mihi magis placere alteram lectionem, quam Victorius, Junius alique probant & servat Græviana: τῦτο δὲ μυῖαί σου, *sed hoc tu videris*, quod proverbialiter dici videtur, cum ostendere quis vult, alium se melius rem explorare & dijudicare posse. μῦλον est α μύλη, quod est instrumentum chirurgicum, quo solent vulnera, quam profunda sint, & quid in iis lateat, quod extrahendum sit, pericruti. Etym. M. μύλη λατρική· δι' ἧς ψιλαφῶται τὰ πονύμενα· μῦλον γὰρ τὸ ψιλαφῆν λέγεται. conf. Suidas in μύλη, μῦλον, μῦλῶσαι & ibi Kusterus.

Τρυχεῖ, ἄλλ' ὁγαθὴ κυροτρεφός, ἔτι ἔγωγε ἥε γυνὴς δύναμαι γλυκερῶταρον ἄλλο ἰδέσθαι, *Aspera sed bona puerorum nutritrix, nequaquam ego hac terra possum dulcius quidquam aspicere.* ad Att. II. 11. Hom. Odys. I. v. 27.

Τριπολιτικὸς, *liber inscriptus Tripoliticus.* ad Att. XIII. 32. liber Diocæarchi, cujus etiam apud Athenæum mentio.

Τρισεπιοπαγίτης, *eximius Areopagita*, ad Att. IV. 15.

Τρεῖςποι, *verborum immutationes.* Brut. 17.

Τυραννοκτόνος, *tyrannicide*, ad Div. XII. 22. ad Att. XIV. 6.

Τυφλώτης, *caecusio.* ad Att. II. 19.

Τῶν δ' αἰτίων τῶν βούτων τις εἶχαν, *horum culpam quis Brutorum sustinet?* *quis Brutorum horum rerum auctor fuit?* ad Att. XV. 12.

Τῶν μὲν παρόντων δι' ἐλαχίστης βουλῆς κρείττους γινώσκων, τῶν δὲ μελλόντων ἐπὶ πλείοντι τῷ γνησομένῳ ἀριστος εὐκταῖος, *rerum quidem presentium inuito brevi & extemporalis consilio optimus index: futurarum autem magna ex parte eius, quod eventurum erat, certissimus confessor.* ad Att. X. 1.

Τῶν πολιτικῶτάτων συνημάτων, *considerationum maxime ad temp. pertinentium.* ad Att. X. 1.

Τῶν πρὸς γὰρ τι, *eorum, quæ sunt ex re, aliquid.* ad Att. IX. 4.

Τῷ καλῷ προσέτιπονθα, *bonestis sum amantissimus.* ad Att. II. 19. εὖ πάχον πρὸς τινα notum est esse: *amare aliquem*

Τῷ τῶν ναῶν καταλόγῳ, *navium enumeratione.* ad Att. VI. 2. sc. quæ est apud Homerum libro secundo Iliados.

T.

Ῥάδες, *hyades.* Nat. D. II. 43. Arat. frag. Sidus in tauri capite.

Ῥγ' ἄς, *sincerus, sanum.* ad Att. X. 12.

Ῥειν, *pluere.* Nat. D. II. 43.

Ῥῆμα, *celebro, pervulgo*, ad Att. XIII. 30. Sed Græviana habet: τοῦ. Ita etiam Manutius & alii.

Ῥεκτῆμενος, *cum clathi subduxero, & exportabo.* ad Att. VII. 17.

Ῥερατ.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ἱππευτικὸς, plus quam *Atticus*, ad Att. XV. 1.

Ἱππεβολή, sermonis exuperantia, ad Att. VII. 32.

Ἱππεβολαῖος, supra veritatem, supra modum. ad Att. V. 21. VI. 2. ad Qu. fr. II. 14.

Ἱππῆμιος, ad Att. XIV. 10. Verba Ciceronis integra adjiciemus:
Hæc & alia ferre non possum. Itaque γῆν πρὸ γῆς cogito. Tua ta-
men Ἱππῆμιος nausen jamne plane abiit. Jam in hac verborum inter-
 punctione *Ἱππῆμιος* refertur ad *nausea*, quorum referunt inter-
 pretes, & explicant de nausea levi & non durabili, v. Manutius,
 qualis hæc ipsa Attici nausea fuit, quam ep. 13. h. l. appellat
nauseolam. *Ἱππῆμιον* dicitur, quicquid inane est & futile, cui
 tamquam ventus inest. Nota sunt *ὅσα Ἱππῆμια*, de quibus vide
 Wowerum Polymath. c. 11. Sed quidquid sit, mihi *Ἱππῆμιος*
 non videtur commode jungi *nauseæ*. Græci enim semper dicunt
 de iis rebus, quæ speciem aliquam habent, sed vi destituntur,
 semperque in deteriorem partem adhibent. Itaque mihi vide-
 batur interpungendum esse post *Ἱππῆμιος*, ita: *Tua tamen Ἱπ-*
πῆμιος. Nausea jamne plane abiit? Monebat etiam illud: *τα-*
μεν, quod ad antecedentia relationem habet, nempe ad hæc:
itaque γῆν πρὸ γῆς cogito. Tua tamen intellige *terra Ἱππῆμιος*
 est. Atticus erat in Græcia & habebat prædia in Epiro. Eo
 invitaverat Ciceronem, eo etiam ire Cicero cogitabat interdum.
 v. Phil. I. & II. & ep. 13. h. l. Sed dubitabat tamen. Cogito qui-
 dem de mutanda terra, sed tuam tamen *Ἱππῆμιον* esse ar-
 bitror. *Ἱππῆμιος* idem h. l. est, quod *Ἱππῆμιος*, nisi for-
 tasse *Ἱππῆμιος* legendum, h. e. vento exposita, aperta, in lo-
 co aperto posita, quales sunt *nidi Ἱππῆμιοι*, non in terra, aut
 cava arbore positi, sed in libero aëre, ubi non sunt pulli a
 vi tempestatis, ventorumque tuti. *Tua tamen Ἱππῆμιος*: ergo
 mihi videbatur hanc vim habere: Sed etiam Græcia, in quam
 ire volebam, non esse mihi tuta satis videtur, ibi quoque ob-
 noxius esse videor hostibus meis. Hæc mihi in mentem de hoc
 loco veniebant. Recte an secus, doctiores viderint.

Ἱππεσία, ministerium, officiorum præstatio, ad Att. IX. 13.

Ἱππεσις, argumentum, ad Att. IV. 5. XV. 1. ad Qu. Fr. III. 3. Top.
 21. ad Att. I. 14. XII. 45. XIV. 22. ad Qu. Fr. II. 15.

Ἱππεθήκη, pignora, ad Div. XIII. 52. v. Græv. ad h. l. qui docet e Sal-
 masio, hypothecas & pignora inter quas hodie JŒci distinguunt,
 apud veteres eandem vim habuisse.

Ἱππεθήκη, præcepta, ad Att. II. 17.

Ἱππεθίζουσι, leniori vocabulo appello, ad Att. IX. 10.

Ἱππεψήμιος, subquerulus, ad Att. VI. 1.

Ἱππεψήμιος, commentarius, ad Att. II. 1. XV. 23. XVI. 14.

Ἱππεψήμιος, ad Div. XIII. 1. ad Att. V. 11. Ita vocabant Areo-
 pagitæ decreta sua. Nomen inde ductum, quod in tabulas me-
 moriæ causa referebantur decreta.

Ἱππεψήμιος, subabsurda, ad Att. XIV. 21. II. 10.

Ἱππεψήμιος, nostra, status noster, ad Att. II. 3.

INDEX GRAECO. LATINUS.

Ἰπὸ τὴν διήλησιν, *sub ipsam accessionem febris*, ad Att. IX. 2.

Ἰπὸ τὴν αἰψὴν, *sub accessionem febris*, ad Att. IX. 10. utrumque egregie illustravit Cuperus Obs. II. 15.

Ἰπύλον, *fulguratum*, ad Att. X. II.

Ἰπώπιον, *macula*, ad Att. I. 20. proprie est *vulnus in facie*. Egregia est de hoc verbo & de ὑπὸ πιάζαν dissertatiuncula in L. Bölii Exercitationibus in N. T. in Ep. ad Corinth. cap. IX. 27.

Ἰταρον πρότερον, *Ομηρικῶς, ordine praeposito, cum primo loco, quod posterius est, secundo, quod prius, effertur, Homericè*, ad Att. I. 16.

Φ.

Φαίδων, *Jupiter planeta*, Nat. D. II. 20.

Φαίδων περισκεῖν & ἑλλάδος, ad Att. XIII. 39. Librorum titulos esse, contextus docet, sed manifeste corrupti sunt. Conjecturas eruditiorum cui legere volupe est, adeat interpretes ad h. l. nam eas huc transferre non est instituti nostri.

Φανερὰ ποιεῖν, *vultum ostendere, faciem aperire*, ad Att. VII. 22. de iis dicitur, qui nihil timent, nec conspectum cujusquam fugiunt.

Φανερὰ ποιῶντες, *revelo vultu & aperta facie procedendum*, ad Att. XIV. 22.

Φαίνων, *Saturnus planeta*, Nat. D. II. 20.

Φαλάκρουμα ad Att. XIV. 7. Bis in eadem epistola hoc verbo usus est. apud Madaurum nullum est φαλάκρουμα. post: *habes φαλάκρουμα inimicissimum otii*. Jam in posteriori loco φαλάκρουμα esse ipsum Matium, quem propter calvitiam ita appellat, facile intelligitur. In priori autem non ita facile patere, vel doctiorum de ea re disputationes demonstrant. Alludi ad Matii calvitiam, si vera est lectio, de quo non dubito, manifestum est. Atticus scripserat, apud eum φαλάκρουμα fore, id negat se Cicero reperisse: ex quo intelligitur, non esse *calvitiam* h. l. Φαλάκρουμα, & ludi ambiguitate verbi. Porro paullo post dicit Φαλάκρουμα h. e. Matium esse *inimicum otii*. Ex quo colligitur, Atticum scripsisse, Matium pacis otiique amicum & studiosum fore. Recte igitur nullum φαλάκρουμα interpretantur *pacis otiique studium*. Calvorum capita similia coelo sereno & tranquilla. Unde apud Suidam est φαλακρότερος ἡδίας, quod jam e Deme- trii Phalerei libello de elocutione laudavit Bosius. Hinc Φαλάκρουμα pro tranquillitate, otio dici potuit. J. Fr. Gronovii φαλακρότης non placet. Manifestum enim est, Ciceronem & Atticum pro more suo in Matii calvitie ludere voluisse.

Φαλαργιδῆς, *Phalaridis imitatio, scorta*, ad Att. VII. 12.

Φαντασία, *visum*, Acad. II. 6. L. 2. est species rei quaecumque in animo informata.

Φιλατίων συμφορὰ, *quarula res calamitas*, ad Att. XII. 41.

Φιλατίως, *accusandi seu criminandi cupidus*, ad Div. III. 7. ad Att. XIII. 20.

Φιλαλήθως, *ingenue, libere*, ad Qu. Fr. II. 15.

Φιλαντία, *amor sui ipsius*, ad Att. XIII. 12.

(d)

Φαλά-

INDEX GRAECO- LATINUS.

- Φιλέλληνες, *Græcorum amantes* ad Att. I. 15.
 φιλόδοξος, *ambitiosus, amator illustrium virorum*, ad Att. XIII. 19.
 εὐχίδονοι, *amatores voluptatis*, ad Div. XV. 19.
 φιλοπρίζων, *cum Philippo faceret* ad Div. II. 57.
 φιλογυνία, *mulierofitas*, Tusc. IV. 11.
 φιλόδημος, *popularis, qui vulgaria non spernit*, ad Att. XII. 6.
 φιλοθύρος, *speclandi cupidus*, ad Div. VII. 16.
 φιλόκαλοι καὶ φιλόδουλοι, *amatores honesti & studiosi iusti*, ad Div. XV. 19.
 φιλόλογα, *erudita*, ad Att. XIII. 52. XV. 15.
 φιλολογώτερα, *eruditiora*, ad Att. XIII. 12. φιλόλογος est proprie studiosus disputationum de rebus eruditis. Unde φιλόλογα sunt ipse res eruditiores de quibus disputatur. Hinc φιλόλογος est disputatio ipsa, quæ & συζητήσις dicitur v. ad Div. XVI. 21. & συνεφιλολογεῖν ibidem, una disputare, disputationi interesse. Sed incitiia nostrorum hominum, ita, ut humanitatis, humaniorum literarum, literarumque nomina, restrinxit ad certa quedam artium genera (v. Prolusionem nostram de finibus humaniorum literarum regundis) & a philologia sejunxit philosophiam, in quam vel maxime convenit, ut ex Ciceronis lucis, in primis XIII. 12. intelligi potest. Sed XV. 15. *philologa* non sunt *eruditiora* verum *probabilia*.
 φιλοπατρις, *patria amans* ad Att. II. 1. IX. 10.
 φιλοπροσηνέστατα, *studio benignissimo & suavissimo*, ad Att. V. 9.
 φιλορήτωρ, *studiosus artis dicendi*, ad Att. I. 13.
 φιλοσοφῶν, *philosophari*, ad Att. II. 4.
 φιλοσοφῆτον, *philosophandum*, ad Att. I. 16.
 φιλοσοφώμεθα, *philosophamur*, ad Att. XV. 13.
 φιλοσοφώμενα, *quæ a philosophis tractantur, libri philosophici*, ad Div. II. 27.
 φιλοσοφῶμεν, *philosophemur*, ad Att. II. 13.
 φιλοσόφως, *philosophice*, ad Att. XIII. 20.
 φιλοσοφώτερον διακρινήσασιν, *magis philosophice examinabimus & discutiemus*, ad Att. VII. 8.
 φιλοσεργώτερον, *amantius*, ad Att. XIII. 9.
 φιλοσεργως, *pergramanter*, ad Att. XV. 17.
 φιλοτέχνημα, *opus studiose elaboratum*, ad Att. XIII. 40.
 φιλοτιμία, hoc loco, *Philotimi affectio*, ad Att. VII. 1.
 φιλοφρόνως, *humaniter, amanter*, ad Att. XV. 15.
 φλιῦς, ὀπῦς, σπῦς, *Pblius, opus, sipus*, ad Att. VI. 2.
 φλυαρεῖς, *garrulus*, ad Div. XV. 13.
 φοβερόν ἦν, *formidabile erat*, ad Att. XIII. 37.
 φρόνησις, *prudentia*, Off. I. 43.
 θυράτης, *conturbator*. ad Att. VII. 1. Ita dicitur Philotimus liberus, qui ἐπεφύκεται in rationibus bonorum T. Milonis, h. e. qui rationes ita conturbaverat, ut facile intelligeretur, nequam esse hominem, & fraudibus uti.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Φυρμὸς πάλος, *conturbatio multa.* ad Att. XIV. 5. Antonius alector Phil. II. omnia nobis conturbat, cum Caesarianis non resistit, sed iis potius favet.

Φυσὴ γὰρ ἡ ἀμυροῖσιν κυλίσκος ἔστι, ἀλλ' ἡγρίως φύσκει φορβυῖς ἄτερ, ad Att. II. 16. Horum Sophocleorum versuum, quos & Dionysius Longinus περὶ ὕψους Sect. 3. commemoravit, interpretatio non eadem est, neque omnes verum sensum adsecuti sunt. φορβυῖς quid sit, docuere Salmas. ad Solin. p. m. 585. 586: ubi etiam de hoc loco disputavit, & Interpretes ad Longinum l. c. nempe capistrum, quo tibicines spiritum coercerent, ne nimius & immoderatus in tibiam irrumpat. Hinc ἄτερ φορβυῖας metaphorice est *sine modo*. Cæcilium dicit Longinus esse egregio spiritui, sed cum temperare eum non possit, nimium evehi, & indotumorem, μετέωρον, existere. Sic cum Pompeius dicitur magnis sibiis uti, & vehementer eas inflare, sed sine capistro, hoc dicitur: Pompejum viribus suis, quæ magnæ sint, abuti, & cum cupiditatibus suis modum imponere non possit, nimis alte evolare velle, eaque cupere, quæ aut ferri non possint, aut ipse non possit consequi.

Φυσικοί, *Physici.* Or. I. 50.

Φυσικὴν τὴν πρὸς τὰ τέκνα, *naturalem amorem in liberos.* ad Att. VII. 2.

Φωσφῆρος, *Lucifer. Venus.* Nat. D. II. 20.

X.

Χαῖρε, *salus.* Fin. I. 3.

Χαρακτῆρ, *forma rei, qua maxime agnoscitur res & judicatur.* Or. II.

Χαρακτῆρ ad Qv. fr. II. 15. est *stilus s. forma orationis, genus dicendi.* nam opponitur res & χαρακτῆρ.

Χολὴ ἀκρατος, *bilis mola.* ad Div. XIV. 7.

Χρῶν ἡτοικοῖ, *Φυλάκων καθέδοι, tabula nova, exulum reditus.* ad Att. VII. 11. *Tabulae nove* dicuntur χρῶν ἡτοικοῖ, quod propterea lege sunt *nove tabulae*, ut nomina aliter, & resecta parte aliqua, in iis scribantur, tamquam argentum pro ære h. e. 25. pro 100. ut est apud Sallustium in Bell. Catil.

Χρῖσι μὲν tuus: κτήσι δὲ Attici nostri, *usu quidem tuus, possessione autem Attici.* ad Div. VII. 29.

Χρῖσιος, *frugi homines.* Tusc. III. 8.

Χρυσίδες, *oraculum.* ad Att. IX. 10.

Χρητομαθῆς, *que sunt ex usu discens, qui ea didicit, qua hominibus profunt.* ad Att. I. 6.

Χρῶσι χαλκίλων, *aurea pro æneis.* ad Att. VI. 1. *magna pro parvis,* proverbium ductum ex Homero, ubi Glaucus & Diomedes arma permutant, ut aurea alter pro æneis acciperet. *Iliad.* ζ. 236.

INDEX GRAECO-LATINUS.

Ψ.

Ψευδογράφος, *false perscriptus, suppositivus, de Scito falso.*

Ψευδοῖδιον, *quod falso Hesodo adscribitur, ad Att. VII. 18.*

Ψευδόμενος, *mentiens, ad Div. II. 4. genus sophismatis inexplicabile a Dialecticis inventum. Formula ejus est apud Gellium XV. II. 2. Cum mentior & me mentiri dico, mentior an verum dico? Cicerō Græcum ipse interpretatur: mentiens. de Divin. II. 4. Erationem solus Cicero in Acad. IV. c. 29. & in libro de fato apergit. Ceterum ipsum Ciceronem de mentiente & ipsum hoc sophisma omnium optime illustravit Facciolatus Acroas. III. de Pseudomemo.*

Ψιλῆς, *nude, tenuiter. ad Att. XII. 4.*

Ψόχος δὲ λεπτῇ χρωτὶ πολεμώτατον, *frigus autem tenni cuti inimicissimum. ad Div. XVI. 8. Euripidis versus ex tragœdia de perditâ.*

Ω.

Ω ὑπεραντολογία ἐκδύς, *o loquacitatem insuavem. ad Att. XII. 9.*

Ω πραγμάτων ἀσυντάκτων, *o res, quæ contexti non possunt, o periturbatum rerum ordinem. ad Att. VI. 1.*

Ω πράξις καλῆς μὲν, ἀταλῆς δὲ, *o factum pulcrum quidem, sed imperfectum. ad Att. XIV. 12.*

Ω πολλῆς ἀγνοίας, *o multam animi ignaviam. ad Att. X. 15.*

Ωναί, *venditiones. ad Att. V. 16.*

ὠφελημα, *quod prodest. Fin. III. 10. III. 21.*

INDEX

INDEX SIGNORUM.

In indicibus digerendis commoditas postulavit, ut per omnia Cicero-
nis opera quibusdam uteremur notis, quæ ordine hæc sunt: ubi
duo sunt numeri, primo signante librum, secundo caput Gru-
terianæ distinctionis; id quod & in præcedente indice obser-
vatum.

Her. I. 1.	ad Herennium liber primus, caput primum.
Her. II. 1.	ad Herennium liber secundus, caput primum.
Her. III. 1.	ad Herennium liber tertius, caput primum.
Her. IV. 1.	ad Herennium liber quartus, caput primum.
Inv. I. 1.	de Inventione liber primus, caput primum.
Inv. II. 1.	de Inventione liber secundus, caput primum.
Or. I. 1.	de Oratore liber primus, caput primum.
Or. II. 1.	de Oratore liber secundus, caput primum.
Or. III. 1.	de Oratore liber tertius, caput primum.
Brut.	Brutus seu de claris Oratoribus.
Or. cum uno numero.	Orator ad M. Brutum.
Top.	Topica.
Partit.	Partitiones Oratoriz.
Opt. gen. or.	Fragmentum de optimo genere Oratorum.
Quint.	Oratio pro Quintio.
Rosc. Amer.	Oratio pro Roscio Amerino.
Div. cum uno numero	Divinatio in Q. Cæcilius, s. in Cæcil.
Act. I. Verr.	Actio prima in Verrem.
Verr. I.	Actiois secundæ in Verrem liber primus.
Verr. II.	Actiois secundæ in Verrem liber secundus.
Verr. III.	Actiois secundæ in Verrem liber tertius.
Verr. IV.	Actiois secundæ in Verrem liber quartus.
Verr. V.	Actiois secundæ in Verrem liber quintus.
Font.	Oratio pro M. Fonteio.
Cæcin.	Oratio pro Cæcinnæ.
Manil.	Oratio pro lege Manilia.
Cluent.	Oratio pro Cluentio.
Cor. Frag. I.	Orationis pro C. Cornelio fragmentum primum.
Tog. cand.	Orationis in toga candida fragmentum.
Agr. I.	Agraria prima in Rullum.
Agr. II.	Agraria secunda in Rullum.
Agr. III.	Agraria tertia in Rullum.
C. Rab. s. Rab. Perd.	Oratio pro C. Rabirio perduellionis res.
Cat. I.	Oratio prima in Catilinam.
Cat. II.	Oratio secunda in Catilinam.
Cat. III.	Oratio tertia in Catilinam.
Cat. IV.	Oratio quarta in Catilinam.
Muren.	Orat. pro L. Murenæ.
Flæc.	Oratio pro L. Flæco.

INDEX SIGNORUM.

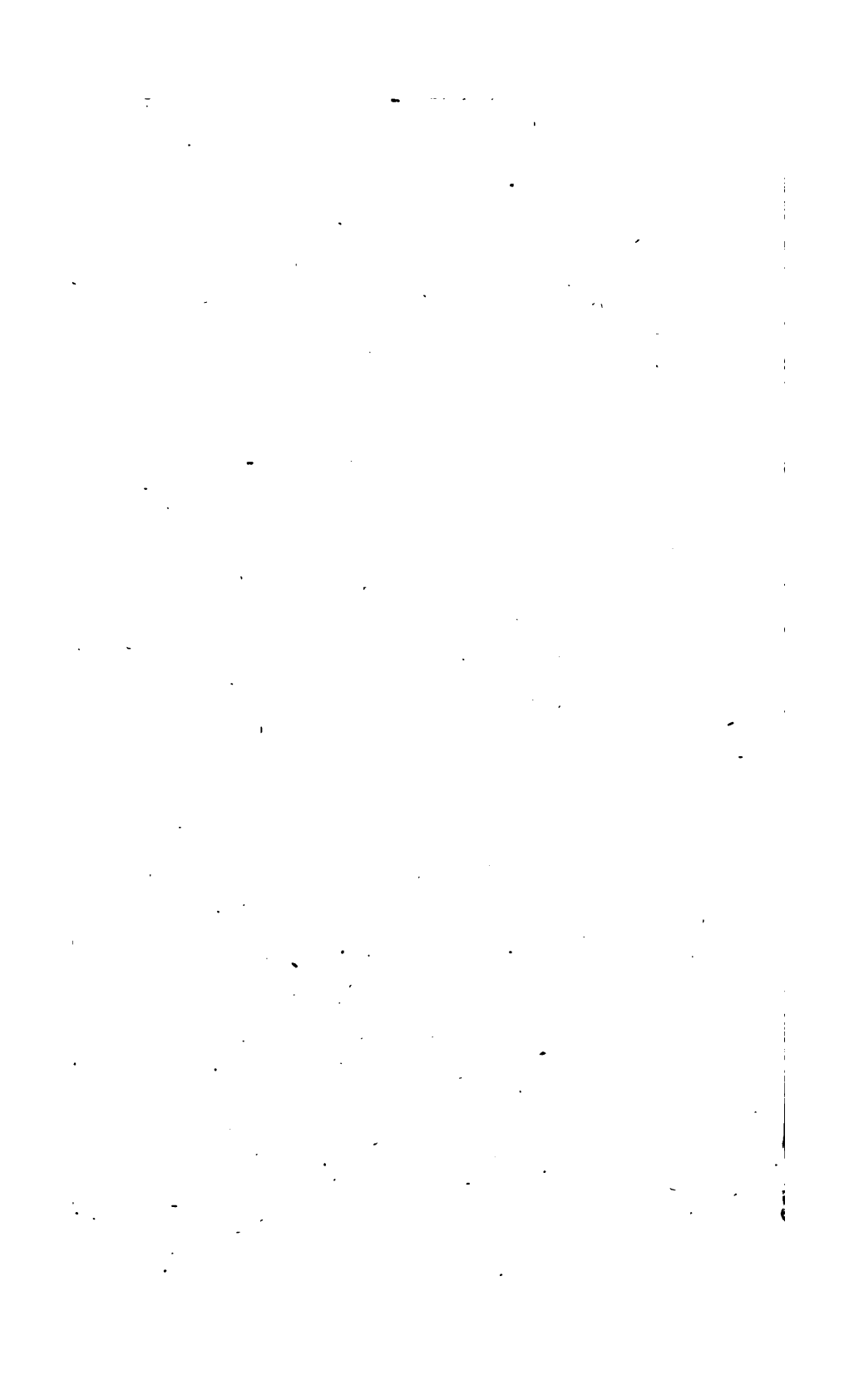
Sull.	Oratio prò P. Sulla.
Arch.	Oratio pro P. Licinio Archia.
ad Quir. p. R.	Oratio post reditum ad Quirites.
in Sen. p. R.	Oratio post reditum in Senatu.
Dom.	Oratio pro Dome.
Har. resp.	Oratio de Haruspicum responsis.
Planc.	Oratio pro Plancio,
Sent.	Oratio pro Sextio.
Var.	Oratio in Varin.
Cœl.	Oratio pro Cœlio.
Prov. conf.	Oratio de provinciis consularibus.
Balb.	Oratio pro L. Cornelio Balbo.
Pic.	Oratio in Pisonem.
Scaur. fr.	Orationis pro M. Æmilio Scauro fragmen-
Mil.	Oratio pro T. Annio Milone. (tum.
Rab. Post.	Oratio pro Rabirio Posthumo.
Marcell.	Oratio pro M. Marcello.
Ligar.	Oratio pro Q. Ligario.
Dejot.	Oratio pro rege Dejotaro.
Phil. I.	Oratio in Antonium Philippica prima.
Phil. II.	- - - Philippica secunda.
Phil. III.	- - - Philippica tertia.
Phil. IV.	- - - Philippica quarta.
Phil. V.	- - - Philippica quinta.
Phil. VI.	- - - Philippica sexta.
Phil. VII.	- - - Philippica septima.
Phil. VIII.	- - - Philippica octava.
Phil. IX.	- - - Philippica nona.
Phil. X.	- - - Philippica decima.
Phil. XI.	- - - Philippica undecima.
Phil. XII.	- - - Philippica duodecima.
Phil. XIII.	- - - Philippica tertia dec.
Phil. XIV.	- - - Philippica quarta dec.
ad Div. I. f. ep. I.	Liber primus epistolarum, quæ vulgo ad fami- liares dicuntur.
ad Div. II. f. ep. II.	Liber secundus epistolarum, & sic ad XVI.
Att. I.	Liber primus epistolarum ad Atticum.
Att. II.	Liber secundus epistolarum & sic ad XVI.
Qu. Fr. I. 1. 1.	Liber primus epistolarum ad Quintum Fratrem, epistola prima, caput primum.
Qu. Fr. II.	Liber secundus epistolarum ad Quintum.
Qu. Fr. III.	Liber tertius epistolarum ad Quintum.
Brut. ep. I.	Liber epistolarum ad Brutum epistola prima.
Brut. Ger. ep. 1. 1.	Liber epistolarum ad Brutum a Germanis in- ventus, epistola prima.
Acad. I. 1.	Academicarum Quæstionum liber primus, caput primum.
Acad. IV. 1.	Academicarum Quæstionum liber quartus, caput primum.
Fin. I. 1.	Liber primus de Finibus, caput primum.

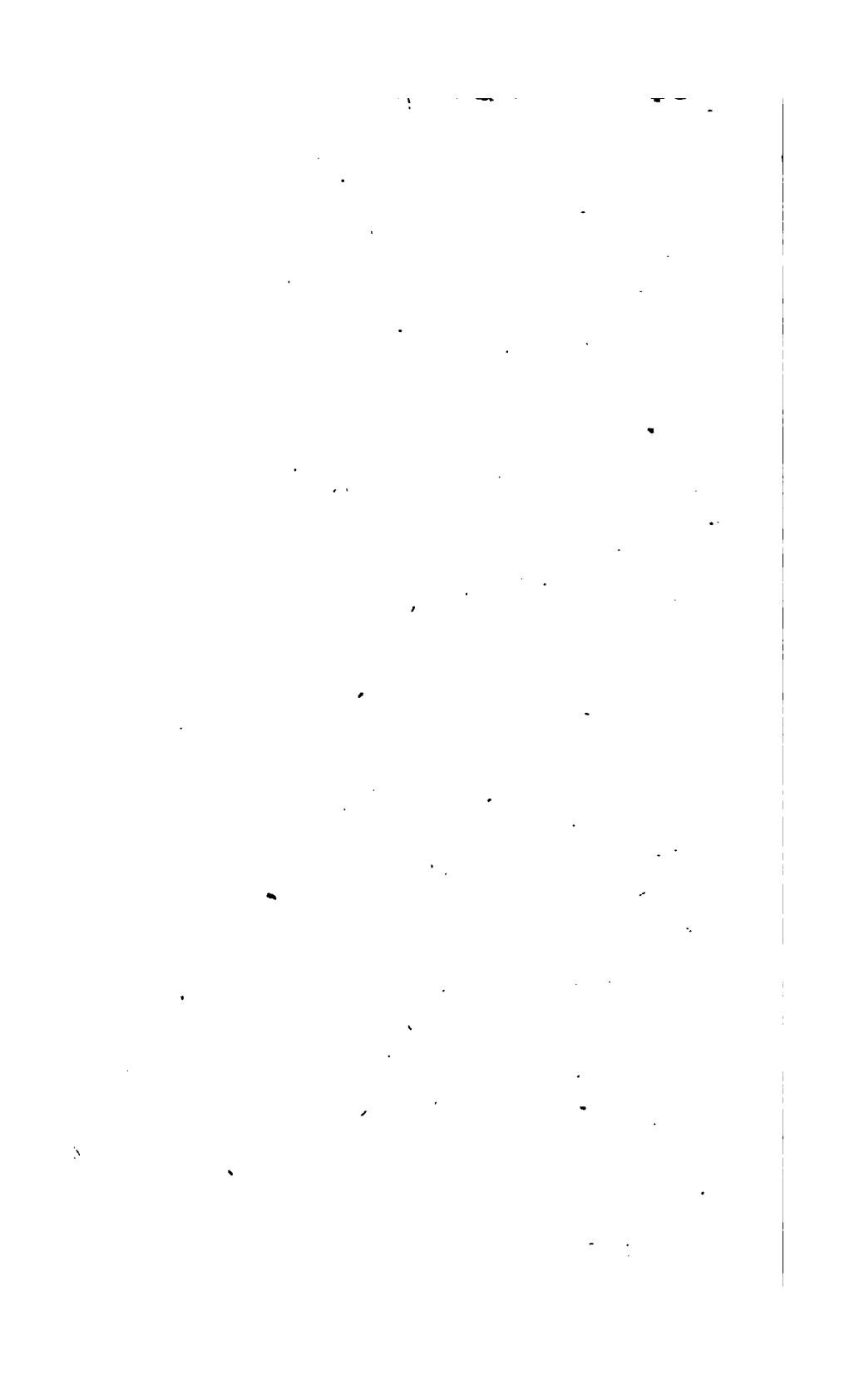
Fin.

INDEX SIGNORUM.

Fin. II. 1.	Liber secundus de Finibus, caput primum.
Fin. III. 1.	Liber tertius.
Fin. IV. 1.	Liber quartus.
Fin. V. 1.	Liber quintus.
Nat. D. I. 1.	Liber primus de natura Deorum, caput primum.
Nat. D. II. 1.	Liber secundus.
Nat. D. III. 1.	Liber tertius.
Div. I. 1.	Liber primus de Divinatione, caput primum.
Div. II. 1.	Liber secundus.
Fat. 1.	De Fato caput primum.
Leg. I. 1.	Liber primus de Legibus caput primum.
Leg. II. 1.	Liber secundus.
Off. I. 1.	Liber primus de Officiis, caput primum.
Off. II. 1.	Liber secundus.
Off. III. 1.	Liber tertius.
Sen. 1.	de Senectute caput primum.
Amic. 1.	de Amicitia caput primum.
Parad. I. 1.	Paradoxon primum, caput primum.
Somn. Sc.	Somnium Scipionis.
Univ.	de Universo.
Petir.	de Petitione Consularis.

o + - a

